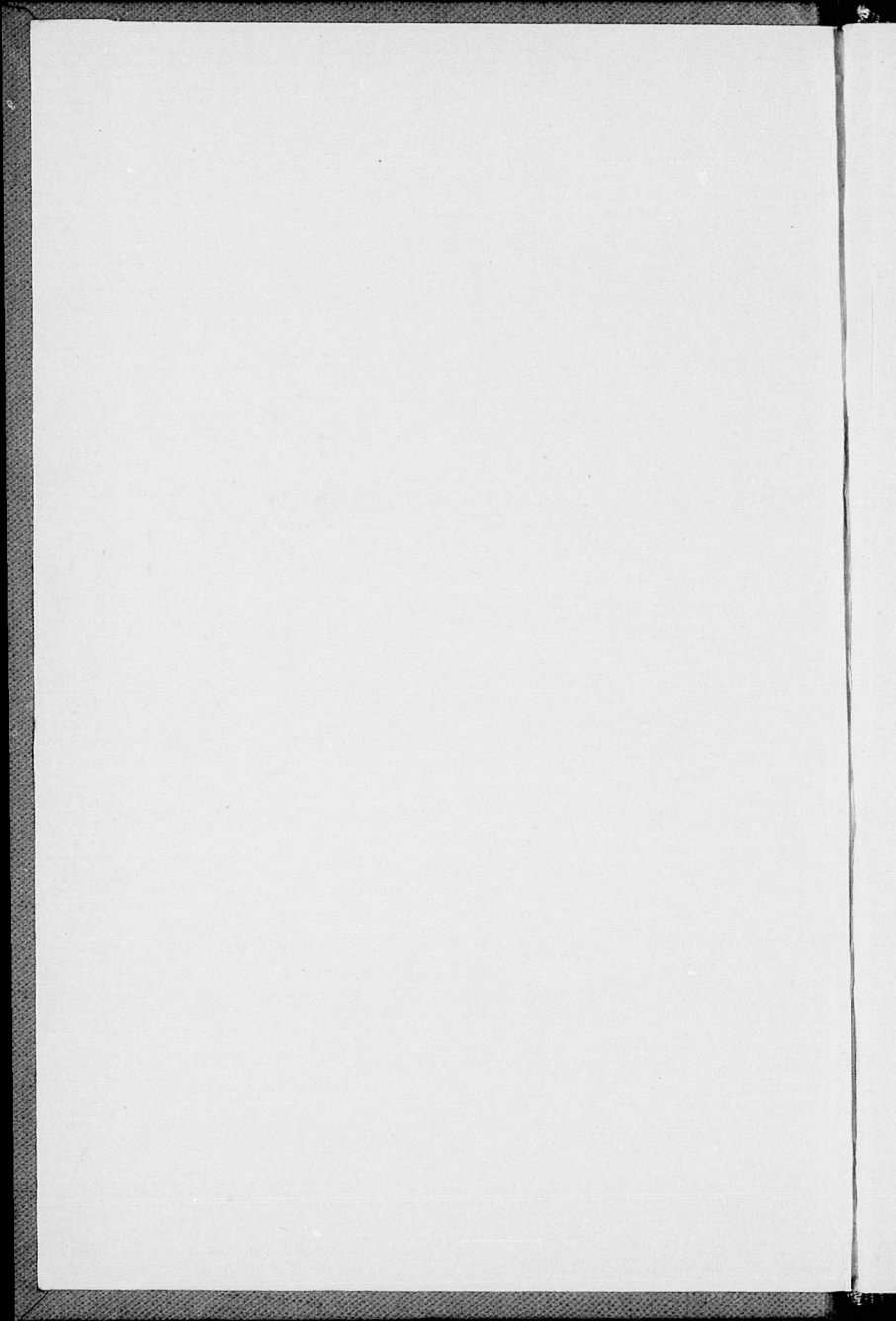
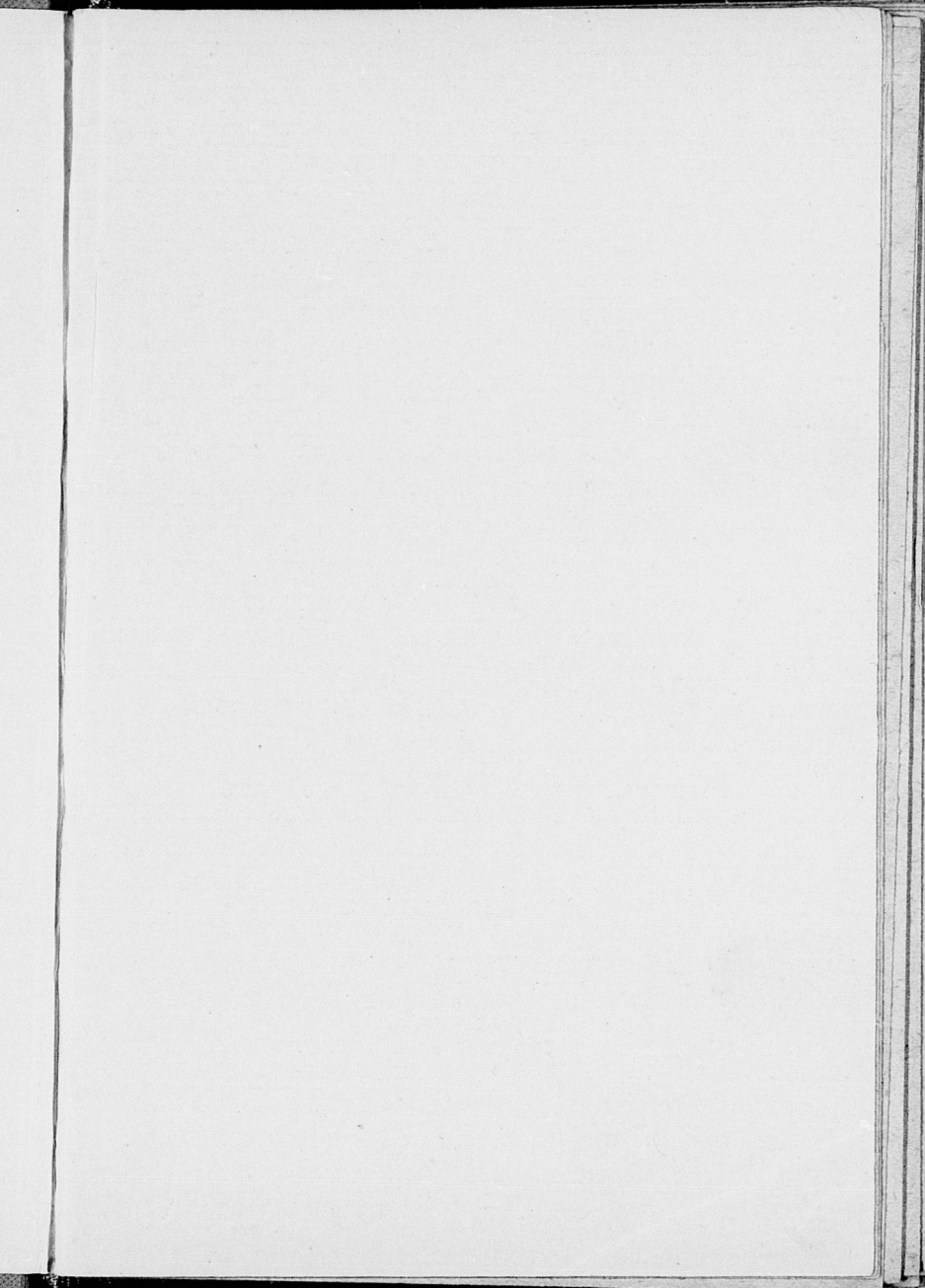

Per 186/

382

TAC 747

RIJKSUNIVERSITEIT UTRECHT

1346 7935

TAC 747
NIEUW VOLLEDIG

ZAKWOORDENBOEK

DER

NEDERLANDSCHE TAAL,

TEVENS BEVATTENDE DE MEEST GEBRUIKELIJKE
KUNST- EN BASTAARDWOORDEN.

BEWERKT NAAR DE GRONDBEGINSELEN
DER SPELLING VAN

Dr. M. DE VRIES en Dr. L. A. TE WINKEL.

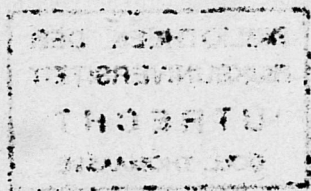
VIERDE, VERMEERDERDE DRUK

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT
COLL. THOMASSIE

LEIDEN,
D. NOOTHOVEN VAN GOOR.

SCHIEDAM,
H. A. M. ROELANTS.

1876.

DRUK VAN D. NOOTHOVEN VAN GOOR, TE LEIDEN.

VOORBERICHT.

Na de levendige belangstelling, waarmede de verschillende edities van »DE GRONDBEGINSELEN DER NEDERLANDSCHE SPELLING» van DR. M. DE VRIES en DR. L. A. TE WINKEL zijn ontvangen en de sympathie door het publiek aan den dag gelegd voor het daarin ontvouwde spellingstelsel, hebben wij gemeend, ten einde aan de behoeften der practijk te kunnen voldoen, dezen nieuwen druk van ons Zakwoordenboek in overeenstemming met genoemde Grondbeginselen te moeten laten bewerken.

Moge het in dezen nieuwen vorm met eere de plaats blijven handhaven, die het zich sedert tal van jaren heeft verworven.

LEIDEN.
SCHIEDAM.

DO UITGEVERS.

A

A
A

A
A
A
A
A
A

A
A
A

A
A
A
A

A
A

A
A

A
A

A
A

A

A, v. a's. Eerste letter van het alfabet. — In de muziek de benaming van den zesden toon, laag genoemd. — In Latijnsche opschriften betekend A 500, en met een streepje er boven (aldus — A) 5000.

A. of AO. — ANNO, in het jaar.

A. of AO. aer. vulg. — ANNO AERIS VULGARIS, in het jaar der gewone tijdrekening.

A. vz. Zes a zeven afleveringen a 40 cents.

AA. — AXA, (op recepten) van elk evenveel.

AAA. — AMALGAMA.

A.B. — AUREA BULLA, de gouden bul. (1355).

A.C. — ANNO CHRISTI, in het jaar van Christus, of na Christus geboorte.

A.C. — ANNI CURRENTIS, van het loopende jaar.

A. Chr. — ANTE CHRISTUM, vóór Christus.

A.C.N. of A. Chr. N. — ANTE CHRISTUM NATUM, vóór Christus geboorte.

AC. — ACADEMIA, hoogeschool.

A.D. — ANNO DOMINI, in het jaar onzes Heeren.

A.E. — ARCHIEPISCOPUS, aartsbischop.

A.F. — ANNI FUTURI, van het toekomende jaar. — Ook ANNO FUTURO, in het toekomende jaar.

A.H.L. — AD HUNC LOCUM, te dezzer plaatse.

A.L.M. — ARTIUM LIBERALIUM MAGISTER, meester in de vrije kunsten.

A.M. — ANNO MUNDI, in het jaar der wereld.

A.M. — AMICA MANU, (op brieven of adressen) door of met de hand van een vriend.

AN. of Annex. — ANNEXUM, aangehecht.

A. et O. — ALPHA ET OMEGA. De eerste en de laatste letter van het Griekse alfabet. — Figuurlijk het begin en het einde.

A.O.C. — AN ORBE CONDITO, van de schepping der wereld af.

A.O.R. — ANNO ORBIS REDEMPTI, in 't jaar na de verlossing der wereld door Christus.

A.P. — Amsterdamsch peil.

AO. PO. — ANNO PASSATO OF AO. PR. — ANNO PRAETERITO, in het afgeleopen of voorgaande jaar.

Art. — ARTIKEL.

A.SS. — ACTA SANCTORUM, de Handelingen der Heiligen.

A.U.C. — ANTE URBEM CONDITAM, vóór de stichting der stad (Rome). — Ook wel eens ANNO URBIS CONDITAE, of ook AB URBE CONDITA, na de stichting der stad (Rome).

A.U.S. ACTUM UT SUPRA, gedaan als boven.

A, Aa, v., naam van zekere rivier. (De spelling A is meest verkieslijk).

Aaf, ave (voor naaf, nave) v. aven; middelstuk van wielen of raden, door welke het uiteinde der as gestoken wordt.

Aaf, eigenaam.

Aafband, m. -en. (bijw.)

Aafsch, bn. en bijw. -er, -t; eijk,

Aafschhands, bijw.

Aagt, vrouwennaam, verbasterd uit Agatha, v.

Aagt (voor -appel) v. -en; -je, o. -s.

Aagtappel, -tjesappel, m. -s, -en.

Aai, m. -en; -tje, o. -s.

Aaien (strecen) bw. zw. ik aaide, heb genaaid; aailing, v.

Aak (plathodemd vaartuig) v. aken.

Aak (boom) m. aken.

Aakroer, o. -en; -schipper, m. -s; -schuit, v. -en.

Aaks ook Aks (zware bijl die bij het vellen van boomen wordt gebruikt) v. aaksen.

Aakster, m. Zie Ekster.

Aal, vrouwennaam, verkort van Alida, v. Aaltje.

Aal (priem) v. alen.

Aal (meststof) v.

Aal (bier) o. alen.

Aal (visch) m. alen. Als stofnaam v.; tje, o. -s.

Aaloes, (aalbezie), v. -sen (aalbezien); -achtig, bn.

Aalbesseblad, o. -eren; -boom, m. -en.

Aalbessejenever, v.; -nat, o. -rist v. -en; -sap o.; -saus, v.

-en; -tross, m. -sen; -vla, v. -vlaas; -wijn, m.

Aalbessestruik, m. -en.

Aalbezie, v. -bezien.

Aalelger, m. -s; -tuik, v. -en; -geer, m. -en.

Aalglad, bn. zeer glad.

Aalijzer, o. -s; -kaar, v. -kaven; -kast, v. -en; -korf v. -korven.

Aalkubbe of -kub, v. -kubben.

Aalkwabbe of -kwab, v. -kwab.

Aalmaal, o. -malen. [ben.]

Aalmoes (zekere spijs) o.

Aalmoes, v. -moezen.

Aalmoezener, m. -en of -s; -ster, v. -s; -schap, o.

Aalmoezenershuis, o. -huizen; -kamer v. -s; kind, o. -ers, -eren.

Aaloud, bn. aloud, zeer oud; -heid, v.

Aalpuut, v. -en, ook wel Puitaal; -raaunet, o. -ten; -reep, m. -en.

Aalrijk, bn. -er, -st.

Aalschnaar, v. -scharen; -scholter, m. -s. Een zwemvogel, in Noord-Brabant rotgans genaamd.

Aalsgeweer, o. -geweren; -luid, v. -en; -kruik, v. -en.

Aalsoep, v. -en; -speer, v. -speeren.

Aalst (aal), v. -en, (elst, els, priem).

Aalst, v. zekere plant.

Aalstal, m. -stallen; -steek (recht) m. (plaats) v. -steken; -strekels, m. mv. zekere moerasplaat; -stecker m. -s; -streep, v. -strepen.

Aalsvel, o. -len; -zak, m. -ken.

Aalt, (hetzelfde als Aal, meststof) v. A-al-tolletje, o. -s.

Aalvormig, bn.

Aalwaardig, aalwarig, bn. zonder trappen van vergelijking, zeer waar, eenvoudig, gemakkelijk.

Aalwarigheid, v.

Aalwete, Aalwitte, v. -n. onnoozele, domme, luie vrouw.

Aalwetig, aalwittig, bn. krankzinnig, onwijs.

Aam, o. amen.

Aambeeld, Zie Aanbeeld.

Aambel, v. -en; -enkruid, o. (v.)

Aamborstig, bn. -er, -st; heid, -amechtig, bn. -er, -st. hijgende, bijna ademloos.

Aamt, v. zwelling van den uier der koelen bij 't kalven.

Aamtig, bn.

Aamtocht, m. -en.

Aan, v.

Aanaarden, bw. zw. ik aarde -,

heb -geard; -aarding, v.

Aanaardploeg, m. -en.

Aanademen, -asemen, bw. zw.

ik ademde of asemde -, heb -ge-

ademd of -geasemd.

Aanarbeiden, ow. zw. ik ar-

beelde -, heb -gearbeid,

Aanbaffen (aanblaffen) bw.

zw. ik bafte -, heb -gebaft; -baf-

fer, m.

Aanbaggeren, b.w. zw. ik bag-

gerde -, heb -gebaggerd; -bagge-

ring, v.

Aanbakken, ow. zw. het bakte -,

is -gebakken; ik bakte -, heb

-gebakken (ik haastte mij, heb

mij gehaast met bakken); -bak-

king, v. -baksel, o.

Aanbalken, bw. ow. zw. ik

balkte -, heb -gebalkt.

Aanbaren, ow. zw. ik baarde -,

heb -gebaard, (zeew.) alle zeilen

bijzetten; -baring, v.

Aanbassen (aanblaffen), bw.

zw. ik baste -, heb -gebast; -bas-

ser, m.

Aanbedeelen, bw. zw. ik be-

deelde -, heb -bedeeld; -bedee-

ling, v.

Aanbedelijk, bn. en bijw. aan-

bedelijk.

Aanbeden, bw. zw. aanbidden.

Aanbeding, v.

Aanbeeld (beeldenis) o. -en.

Aanbeeld (smidswerktuig) o.

-en; -je, o. -s.

Aanbeeld(een, o. (ontl.).

Aanbeeldsblok, o. -ken.

Aanbeelden, v.

Aanbeelden, ow. bw. zw. ik

beende -, heb -gebeend, flink

doorstappen.

Aanbegin (begin) o.

Aanbehooren, o. aan -en toebe-

hooren.

Aanbehooren, ow. zw. ik be-

hoorde -, heb -behoord.

Aanbel, v. -en.

Aanbelanden, ow. zw. ik beland-

de -, ben -beland.

Aanbelang, o.

Aanbelangen, ow. Alleen in den

3 pers. enkelv. van den tegenw.

t. der aant. wijs: wat dat aanbe-

langt, wat mij (u, hem, haar, ons,

hen) aanbelangt.

Aanbellen (aanschellen) ow.

zw. ik belde -, heb -gebeld.

Aanberen, ow. zw. (alle zeilen

bijzetten) ik beerde -, heb -ge-

beerd.

Aanberg (steile kaap) m. -en.

Aanbermen, bw. zw. ik bermde

-, heb -gebermd; -berming, v.

Aanbesteden, bw. zw. ik be-

streedde -, heb -besteed; -beste-

der, m. -besteding, v. -besteed-

ster, v.

Aanbestellen, bw. zw. ik be-

stelde -, heb -besteld.

Aanbesterven, ow. st. het be-

stierf, v. is -bestorven, -beste-

ring, v.

Aanbestoelen, bw. zw. ik be-

stoelde -, heb -bestoeld.

Aanbeteren, ow. zw. ik beterde

-, ben -gebeterd.

Aanbetreffen, bw. ont. st. (wat

mij -betref) v. verleden deelw.

wordt niet g. bezigt.

Aanbetrouwen, bw. zw. ik be-

trouwde -, heb -betrouwd.

Aanbeuren, bw. zw. ik beurde -,

heb -gebeurd.

Aanbeveelbaar, bn. -der, -st;

aanbevelenswaardig.

Aanbevelen, bw. st. ik beval -,

heb -bevolen; -beveler, m. -be-

veling, v.

Aanbevelenswaardig, bn. -er,

-st of meer en meest -, (ven.)

Aanbevelingsbrief, m. -brie-

Aanbevelingswaardig, bn. -er,

-st, of meer en meest -.

Aanbewijzen, bw. st. ik bewees

-, heb -bewezen, toekennen als

rechtmatig eigendom.

Aanbewoegen (beschuldigen)

bw. zw. ik bewoogde -, heb

-bewoogd.

Aanbidbaar, bn. hetzelfde als

Aanbiddelek, bn. en bijw. -er,

-st, -heid, v.

Aanbidden, bw. st. ik bad -, heb

-gebeden.

Aanbidden (hooglijk vereeren)

bw. st. ik aanbad, heb -beden.

Aanbiddenswaardig, bn. -er,

-st of meer en meest -.

Aanbidder, m. -s en -en.

Aanbidding, v. -en.

Aanbidster, v. -s.

Aanbieden, bw. st. ik bood -,

heb -geboden; -bieder, m. -bie-

ding, v. -bieder, v.

Aanbijt (ontbijt) o.

Aanblijen, bw. st. ik beet -, heb

-gebeten.

Aanblikken, ow. zw. ik blikte

-, heb -geblikt.

Aanbinden, bw. st. ik bond -, heb

-gebonden, -binder, m. -binding

v. -bindster, v.

Aanblaffen, bw. zw. ik blafte -,

heb -geblaft; -blaffer, m. -blaf-

sing, v. -blaster, v.

Aanblaken, bw. zw. ik blaakte -,

heb -geblaakt.

Aanblaten, bw. zw. ik blaatte -,

heb -geblaatt.

Aanblazen, bw. st. ik blies -,

heb -geblazen; -blazer, m. -blaas-

ter, v. -blazing, v.

Aanblijven, ow. st. ik bleef -,

ben -gebleven.

Aanblik, m.

Aanblikken, ow. zw. ik blikte -,

heb -geblikt.

Aanblikken, ow. st. ik blonk -,

heb -geblonken.

Aanbod, o. -biedingen, v. m. v.

Aanboegen, ow. zw. ik boegde -,

ben en heb -geboegd.

Aanboeken, bw. zw. ik boekte -,

heb -geboekt.

Aanboeten (aansteken) bw. zw.

ik boette -, heb -geboet.

Aanboffen, bw. zw. ik bofte -,

heb -geboft.

Aanbozen, ow. zw. ik bonsde -,

heb -gebonsd.

Aanboord, v.

Aanboorden (aan boord komen,

ijverig voortboorden) ow. zw. ik

boorde -, heb -geboord.

Aanboorden (benaderen, naas-

ten) bw. zw. ik boorde -, heb

-geboord.

Aanboorder, m. -s.

Aanboording, v. -en. (-en.)

Aanboorling (bloedverwant) m.

Aanbotsen, ow. zw. ik botste -,

ben -gebotst; -botsing, v.

Aanbouw, m.

Aanbouwen, bw. zw. ik bouwde

-, heb -gebouwd; -bouwer, m.

-bouwing, v. -bouwster, v.

-bouwsel, o.

Aanbraak, v.

Aanbranden, ow. zw. het brand-

de -, is -gebrand; -branding, v.

Aanbrassen (schcepsterm) ow.

zw. ik braste -, heb -gebrast.

Aanbreek, m. hetzelfde als

-braak, dat meest verkiestlijk is.

Aanbrelen, bw. ow. zw. ik brie-

de -, heb -gebreid; -breisel, o.

Aanbreken, ow. st. het brak -,

heeft en is -gebroken; -breking, v.

Aanbrengen, bw. ont. zw. ik

bracht -, heb -gebracht; -brenger,

m. -brenging, v. -brengst, v.

Aanbrieschen, ow. bw. zw. het

paard brieschte -, heeft -ge-

briescht.

Aanbrieven (door brieven me-

dedeelen) bw. zw. ik briefde -,

heb -gebriefd.

Aanbrommen, bw. zw. ik bromde

-, heb -gebromd.

Aanbruien (smijten tegen) bw.

ow. zw. ik bruide -, heb -gebruid.

Aanbruisen, ow. bw. zw. ik

bruisste -, heb en ben -gebruis-

t; -bruising, v.

Aanbrullen, bw. zw. ik brulde -,

heb -gebruld; -brulling, v.

Aanbuigen, bw. st. ik boog -,

heb -gebogen, naar iets heen-

buigen.

Aanbuitelen, ow. zw. ik buiteld

-, ben -gebuiteld.

Aanbulderen, ow. zw. de storm

bulderde -, is -gebulderd.

Aandacht, v.

Aandachtig, bn. en bijw. -er

-st; -heid, v. -lijk, bijw.

Aandak, o. -en.

Aandammen, bw. zw. ik damde

-, heb -gedamd; -daming, v.

Aandansen, ow. zw. ik danste -,

heb -gedanst.

Aandauwen (met dauw bevoch-

tigen) bw. zw. de avond dauwde

de rozen -, heeft ge -gedauwd.

Aandeel, o. -en; -de, o. -s; -heb-

ber, m. -s; -houders, m. -s.

Aandeekken, bw. zw. ik dekte -,

heb -gedekt.

Aandenken, o.

Aandichten, bw. zw. ik dichtte -,

heb -gedicht; -dichting, v.

Aandiennen, bw. zw. ik diende -,

heb -gediend.

Aandiepen, ow. zw. ik diepte -,

heb -gediept; -dieping, v.

Aandijken, bw. zw. ik dijkte -,

heb -gedijkt; -dijking, v.

Aandikken, ow. bw. zw. ik dikte

-, heb en ben -gedikt; -dikking, v.

Aandisschen, bw. zw. ik dischte

-, heb -gedischt; -dissching, v.

Aandoen, bw. ont. ik deed -, heb

-gedaan; -doening, v.

Aandoenlijk, bn. -er, -st; -heid, v.

Aandossen, bw. zw. ik doste -,

heb -gedost; -dossing, v.

- Aandouwen (aanduwen) bw. zw. ik douwde -, heb -gedouwd; -douwdig, v.
- Aandraaien, bw. ow. zw. ik draaide -, heb -ben -gedraaid.
- Aandragen, bw. ow. st. ik droeg -, heb -gedragen; -draagster, v.
- Aandrang, m. (-drager, m.)
- Aandraven, ow. zw. ik draafde -, heb -ben -gedraafd.
- Aandrentelen, ow. zw. ik drentelde -, heb -ben -gedrenteld.
- Aandribbelen, ow. zw. ik dribbelde -, heb -ben -gedribbeld.
- Aandrift, v.
- Aandrijven, bw. ow. st. ik dreef -, heb -ben -gedreven; -drijfster, v., -drijver, m., -drijving, v.
- Aandringen, bw. ow. st. ik drong -, heb -ben -gedrongen; -dringer, m., -dringing, v., -dringster, v.
- Aandrinken, bw. ow. st. ik dronk -, heb -gedronken.
- Aandruischen, ow. zw. ik druischte -, heb -gedruischt; -druischling, v.
- Aandrukken, bw. ow. zw. ik drukte -, heb -gedrukt; -drukking, v.
- Aanduiden, bw. zw. ik luide -, heb -geduid; -duider, m., -duiding, v.
- Aandurven, bw. onr. zw. ik durfde en dorst -, heb -gedurfd.
- Aaunduwen, bw. zw. ik duwde -, heb -geduwd.
- Aandwellen, bw. zw. ik dwelde -, heb -gedweld.
- Aandwingen, bw. st. ik dwong -, heb -gedwongen.
- Aaneen, bijw.
- Aaneenbehooren, ow. zw. het behoorde -, heeft -behoord.
- Aaneenbinden, bw. st. ik bond -, heb -gebonden; -binding, v.
- Aaneenblijven, ow. st. ik bleef -, ben -gebleven.
- Aaneenboeien, bw. zw. ik boeide -, heb -geboeid; -boeiing, v.
- Aaneenbreien, bw. zw. ik breide -, heb -gebreid.
- Aaneenbrengen, bw. onr. zw. ik bracht -, heb -gebracht.
- Aaneenflansen, bw. zw. ik flansste -, heb -geflanst.
- Aaneengeboren, bn.
- Aaneengeschied, bn.
- Aaneengesloten, bn.
- Aaneengroei, ow. zw. ik groeide -, ben -gegroeid; -groeiing, v.
- Aaneenhaken, bw. zw. ik haakte -, heb -gehaakt.
- Aaneenhangen, ow. st. ik hing -, heb -gehangen.
- Aaneenhechten, bw. zw. ik hechtte -, heb -gehecht; -hechting, v.
- Aaneenhouden, bw. ow. onr. st. ik hield -, heb -gehouden.
- Aaneenketsen, bw. zw. ik ketende -, heb -gekettend; -kettening, v.
- Aaneenklampen, bw. zw. ik klampte -, heb -geklampt; -klampping, v.
- Aaneenkleven, ow. zw. het kleefde -, heeft -gekleefd.
- Aaneenklinken, bw. st. ik klonk -, heb -geklonken.
- Aaneenkluisteren, bw. zw. ik kluisterde -, heb -gekluisterd; -kluistering, v.
- Aaneenknoopen, bw. zw. ik knoopte -, heb -geknoopt; -knooping, v.
- Aaneenkoppelen, bw. zw. ik koppelde -, heb -gekoppeld; -koppeling, v.
- Aaneenlachen, bw. zw. ik lachte -, heb -gelacht.
- Aaneenleggen, bw. zw. ik legde of leide -, heb -gelegd of -geleid.
- Aaneenliggen, ow. st. het lag -, heeft -gelegen.
- Aaneenlijmen, bw. zw. ik lijmdde -, heb -gelijmd.
- Aaneennaaien, bw. zw. ik naaide -, heb -genaaid.
- Aaneenagelen, bw. zw. ik nagelde -, heb -genageld.
- Aaneenpassen, bw. zw. ik paste -, heb -gepast.
- Aaneenplaatsen, bw. zw. ik plaatste -, heb -geplaatst; -plaatsing, v.
- Aaneenplakken, bw. zw. ik plakte -, heb -geplakt; -plakking, v.
- Aaneenrijgen, bw. st. ik reeg -, heb -geregen.
- Aaneenschakelen, bw. zw. ik schakelde -, heb -geschakeld; -schakeling, v.
- Aaneenschuiven, bw. ow. st. ik schoof -, heb -ben -geschoven.
- Aaneensluiten, bw. ow. st. ik sloot -, heb -gesloten; -sluiting, v.
- Aaneensmeden, bw. zw. ik smeedde -, heb -gesmeed.
- Aaneensnoeren, bw. zw. ik snoerde -, heb -gesnoerd.
- Aaneensolderen, bw. zw. ik soldeerde -, heb -gesoldeerd; -soldeering, v.
- Aaneenspijkeren, bw. zw. ik spijkerde -, heb -gespijkerd.
- Aaneenstaan, ow. onr. st. ik stond -, heb -gestaan.
- Aaneenstrengelen, bw. zw. ik strengelde -, heb -gestrengeld; -strengeling, v.
- Aaneenstrikken, bw. zw. ik strikte -, heb -gestrikt.
- Aaneenvlechten, bw. st. ik vlocht -, heb -gevlochten; -vlechtling, v.
- Aaneenvoegen, bw. zw. ik voegde -, heb -gevoegd; -voeging, v.
- Aaneenwellen, bw. zw. ik weldde -, heb -geweld; -welling, v.
- Aaneenzetten, bw. zw. ik zette -, heb -gezet.
- Aaneenzitten, ow. st. ik zat -, heb -gezeten.
- Aanergeren, ow. zw. ik ergerde -, ben -geërgd.
- Aanerven, ow. bw. zw. ik erfde -, heb -geërfd; -erfing, v. ook: onp. v. het erfde -, is -geërfd.
- Aaanfuiten, bw. st. ik fioot -, heb -geflooten; -fluiting, v.
- Aanfokkeling, m. -en.
- Aanfokken, bw. zw. ik fokte -, heb -gefokt; -fokker, m., -fokking, v., -fokter, v.
- Aangaaf (aangave) v. -gaven.
- Aangaan, ow. bw. onr. st. ik ging -, heb -ben -gegaan.
- Aangaande, vz.
- Aangapen, m. -en.
- Aangapen, bw. zw. ik gaapte -, heb -gegaapt; -gaping, v.
- Aangave, Zie Aangaf.
- Aangebenede, m. en v. -n.
- Aangeboren, bn.
- Aangedaan, vd. en bn. sterker, heviger -, het sterkst, hevigst -.
- Aangedachtenis, v.
- Aangeërd, bn.
- Aangehuisd, bn.
- Aangehuwd, bn.
- Aangeklande, m. en v. -n.
- Aangelande, m. en v. -n.
- Aangelegen, bn. -cr, -st; -heid, v.
- Aangemerkt, bn.
- Aangenam, bn. -genamer, -ge-naamst; -heid, v.
- Aangenomen, bn. en vd. ook vz.
- Aangeschapen, vd.
- Aangespen, bw. zw. ik gespte -, heb -gegespt; -gesping, v.
- Aangehouden, vd. en bn. van het veroud. v. aantigen of aantien d. i. aantroeken.
- Aangetroutd, bn.
- Aangeven, bw. st. ik gaf -, heb -gegeven; -geefster, v. -gever, m. -geving, v.
- Aangezien, o. -en; -tje, o. -s; -spijn, v.
- Aangezien, vd. van het w. aanzien; ook ww.
- Aangieren, ow. zw. ik gierde -, ben -gegierd.
- Aangieten, bw. st. ik goot -, heb -gegoten.
- Aangifte of -gift, v. -giften.
- Aanglijden, ow. st. ik gleed -, ben -gegleden.
- Aanglimmen, ow. bw. st. ik glimde -, ben -ben -glimmen.
- Aanglinstieren, bw. zw. ik glinsterde -, heb -gelingstierd.
- Aangloeden, bw. ow. zw. ik gloeide -, heb -ben -gegloeid.
- Aangluipen, bw. zw. ik gluipte -, heb -gegluipt.
- Aangluren, bw. zw. ik gluurde -, heb -gegluurd; -gluring, v. -gluurder, m., -gluurster, v.
- Aangolven, ow. zw. ik goldde -, ben -gegolfd.
- Aangonzen, ow. zw. ik gonsde -, ben -gegonst.
- Aangorden, bw. zw. ik gordde -, heb -gegord; -gording, v.
- Aangraaven, bw. zw. ik grauwde -, heb -gegrauwd; -grauwer, m., -grauwster, v., -grauwing, v.
- Aangraven, bw. st. ik groef -, heb -gegraven; -graving, v.
- Aangreep, m.
- Aangrenzend, tegenw. dw.
- Aangrijnen, ow. zw. ik grjnde -, heb -gegrjnd; -grjning, v.
- Aangrijzen, bw. zw. ik grjnsade -, heb -gegrjnsad; -grjnsade v.
- Aangrijpen, bw. st. ik greep -, heb -gegrepen; -griper, m., -gripping, v.
- Aangrimmen, bw. zw. ik grimde -, heb -gegrind; -grimming, v.
- Aangrinniken, bw. zw. ik grinnikte -, heb -gegrinnukt.
- Aangroei, m.
- Aangroei, ow. zw. ik groeide -, ben -gegroeid; -groeiing, v.
- Aangroenen, ow. zw. alles groeide -, de welde is -gegroeid.

Aangrommen, bw. zw. ik gromde -, heb -gegrond; -grommer, m. -gromster, v. -gromming, v.
Aanhaken, bw. zw. ik haakte -, heb -gehaakt; -hakking, v.
Aanhalen, bw. zw. ik haalde -, heb -gehaald; -haler, m. -haling, v. -halingsteeken, o.
Aanhalig, bn. -er, -st; -heid, v.
Aanhang, m. -eling, m. en v.
Aanhangen, bw. ow. st. ik hing -, heb -gehangen; -hanger, m. -hanging, v. -hangster, v.
Aanhangig, bn. en bijw.
Aanhangsel, o. -, s en -en.
Aanhangelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Aanharden, bw. ow. zw. ik hardde -, heb en ben -gehard; -harding, v.
Aanharken, bw. zw. ik harkte -, heb -geharkt; -harking, v.
Aanhebben, bw. onr. zw. ik had -, heb -gehad.
Aanhechten, bw. zw. ik hechte -, heb -gehecht; -hechter, m. -hechting, v. -hechtspunt, o. -hechtster, v.
Aanhechtsel, o. -s.
Aanheelen, ow. zw. ik heelde -, ben -geheeld.
Aanheer (eerste stamvader) m.
Aanhef, m. [-en.
Aanheffen, bw. st. ik hief -, heb -geheven; -heffer, m. -heffing, v. -hefster, v.
Aanheften. Zie **Aanhechten**.
Aanhelpen, bw. st. ik hielp -, heb -gehoepen.
Aanhijgen, ow. bw. zw. en st. ik hujde of heeg -, heb -gehujd of -gehegen.
Aanhijksen, bw. st. ik heesch -, heb -geheesch.
Aanhinken, ow. zw. ik hinkte -, ben -gehinkt.
Aanhinnen, bw. zw. het paard hinnikte den stalknecht -, heeft hem -gehinikt.
Aanhitsen, bw. zw. ik hitste -, heb -gehitst; -hitzer, m. -hitting, v. -hitster, v.
Aanhitten, bw. zw. ik hitte -, heb -gehit -, hitting, v.
Aanhoepelen, ow. zw. ik loepelde -, ben -gehoepeld.
Aanhoeven, ow. zw. de jas hooftde -, de kachel heeft -gehoofd.
Aanhollen, ow. zw. het paard holde -, is -gehold.
Aanhompelen, ow. zw. de bedelaar hompelde -, is -gehompeld.
Aanhoogen, bw. zw. ik hoogde -, heb -gehoogd; -hooging, v.
Aanhoopen, bw. ow. zw. ik hoopte -, heb -gehoopt; -hooping, v.
Aanhooren, bw. zw. ik hoorde -, heb -gehoord; -hoorder, m. -hooring, v. -hoorster, v.
Aanhoorig, bn.; -heid, v.
Aanhorten, ow. zw. ik horte -, heb -gehört; -horting, v.
Aanhoud, m. -en, plaats waar men ophoudt, rust; -elijk, bn.
Aanhouden, bw. ow. st. ik hield -, heb -gehouden; -houder, m. -houding, v. -houdster, v. [v.
Aanhouend, bn. en bijw. -heid.
Aanhullen, bw. zw. ik huilde -, heb -gehuild.

Aanhuppelen, ow. zw. ik huppelde -, ben -gehuppeld.
Aanhuwelijken, bw. zw. ik huwelijkte -, heb -gehuwelijkt; -huwelijking, v.
Aanhuwen, bw. zw. ik huwde -, heb -gehuwd; -huwing, v.
Aanijlen, ow. zw. ik ijld -, ben -gejild.
Aanijagen, bw. ow. zw. en st. ik jaagde of joeg -, heb -gejaagd; -jaagster, v. -jager, m. -jaging, v.
Aanijanken, ow. bw. zw. ik jankte -, ben en heb -gejankt.
Aanjoelen, ow. zw. hij joelde -, is -gejoeld.
Aanjuichen, ow. bw. zw. ik juichte -, ben en heb -gejuicht; -juiching, v.
Aankalen, bw. zw. ik kalkte -, heb -gekalkt; -kalking, v.
Aankankeren, ow. zw. het kankerde -, is -gekankerd; -kankering, v.
Aankanten (zieh), ww. zw. ik kante mij -, heb mij -gekant; -kanting, v.
Aankap, m.
Aankappen, bw. zw. ik kapte -, heb -gekapt.
Aankarren, bw. ow. zw. ik karde -, heb -gekarid; -karring, v.
Aankoffen, bw. ow. zw. ik kefte -, heb en ben -gekeft; -keffing, v.
Aankermen, ow. bw. zw. ik kermde -, heb en ben -gekermid; -kerming, v.
Aankerven, bw. ow. st. en zw. ik korf of kerfde -, heb -gekorfte; -kerving, v.
Aankijken, bw. st., ik keek -, heb -gekeken.
Aankittelen, bw. zw. ik kittelde -, heb -gekiteld.
Aanklacht, v. -en.
Aanklagen, bw. zw. ik klaagde -, heb -geklaagd; -klaagster, v. -klager, m.
Aanklampen, bw. zw. ik klampte -, heb -geklampt; -klamper, m. -klamping, v.
Aanklauter, ow. zw. ik klauterde -, ben -geklauterd.
Aanklauwen, bw. zw. ik klawde -, heb -geklauwd.
Aankleeden, bw. zw. ik kleedde -, heb -gekleed; -kleeder, m. -kleeding, v. -kleedster, v.
Aankleef, m. [met den aankleve van].
Aankleefsel, o. -s.
Aanklemmen, bw. zw. ik klemde -, heb -geklemd; -klemming, v.
Aankleven, bw. ow. zw. ik kleeftde -, heb -gekleefd; -kleefster, v. -klever, m. -kleving, v.
Aanklinnen, ow. st. ik klom -, ben -geklommen.
Aanklinken, bw. st., ik klonk -, heb -geklonken; -klinking, v.
Aankloppen, bw. zw. ik klopte -, heb -geklopt; -klopping, v.
Aanklossen, ow. zw. ik klostte -, ben -geklost, hetzelfde als
Aanklotsen, ow. zw. ik klotste -, ben -geklost.
Aankneden, bw. zw. ik kneedde -, heb -gekneet; -kneeding, v.
Aanknielen, ow. zw. ik knield -, heb en ben -geknield; -knelling, v.

Aanknijpen, bw. st. ik kneep -, heb -geknepen; -knijping, v.
Aanknikken, bw. zw. ik knikte -, heb -geknikt; -knikking, v.
Aanknoopen, bw. zw. ik knoopte -, heb -geknoopt; -knooping, v. -knoospunt, o.
Aankomeling, m. en v. -en; voor het v. ook **Aankomeling**.
Aankomelingschap, o.
Aankomen, ow. onr. st. ik kwam -, ben -gekomen; -komer, m.
Aankomend (aanstaande, toekomstig, toekomstend, groot wordend), bn.
Aankomst, v.
Aankondigen, bw. zw. ik kondigde -, heb -gekondigd; -kondigder, m. -kondiging, v. -kondigster, v.
Aankoolen, bw. zw. ik kooide -, heb -gekooid, (typ.) den vorm vastslaan.
Aankoop, m. -en.
Aankopen, bw. onr. zw. ik kocht -, heb -gekocht; -kooeping, v.
Aankoppelen, bw. zw. ik koppelde -, heb -gekoppeld; -koppeling, v.
Aankoppen, bw. zw. ik kopte -, heb -gekopt.
Aankorsten, ow. zw. het korstte -, is -gekorst; -korsting, v.
Aankrammen, bw. zw. ik kramde -, heb -gekrand; -kramming, v.
Aankrijgen, bw. st. ik kreeg -, heb -gekregen.
Aankrjten, bw. st. ik kreet -, heb -gekreten.
Aankruisen, bw. ow. zw. en st. ik kruide (kroof) -, heb -gekruid (-gekroef); -kruiling, v.
Aankruipen, bw. st. ik kroop -, heb en ben -gekropen.
Aankuieren, ow. zw. ik kuierde -, ben -gekuierd.
Aankunnen, bw. ow. onr. ik kan -, wij kunnen -, ik konde of kon -, heb -gekund.
Aankwakken, bw. zw. ik kwakte -, heb -gekwakt; -kwakking, v.
Aankweek, m.
Aankweekeling, m. en v. -en; voor het v. ook **Aankweekeling**.
Aankweeken, bw. zw. ik kweekte -, heb -gekweekt; -kwecker, m. -kweeking, v. -kweekster, v.
Aankwikken, ow. zw. ik kwikte -, heb -gekwikt; -kwikking, v.
Aankwispelen, ow. zw. ik kwispelde -, ben en heb -gekwapeld.
Aankwispelstaarten, ow. zw. ik kwispelstaarte -, heb en ben -gekwapelstaart.
Aanlachen, bw. st. ik lachte of lorg -, heb -gelachen.
Aanlanden, ow. zw. ik landde -, ben -geland; -landing, v.
Aanlandig, bn.
Aanlangen, bw. zw. ik langde -, heb -gelangd; -langer, m.
Aanlappen, bw. zw. ik lapte -, heb -gelapt.
Aanlasheden, bw. zw. ik lashede -, heb -gelashed; -lassching, v.
Aanlaten, bw. st. ik liet -, heb -gelaten.
Aanlaveeren, ow. zw. ik la-

veerde -, heb en ben -gelaveerd.
Aanleeren, bw. ow. zw. ik leerde -, heb en ben -geleerd; -leerder, m. -leerster, v. -leering, v.
Aanleg, m.
Aanleggen, bw. ow. zw. ik legde of leidde -, heb -gelegd of -geleid; -legger, m. -legging, v. -leg-plaats, v., -legster, v.
Aanleiden, bw. zw. ik leidde -, heb -geleid; -leider, m. -leiding, v. -leidster, v.
Aanleunen, ow. zw. Zie **Aanleunen**.
Aanleunen (verlunnen) bw. zw. ik leunde -, heb -gelengd; -len-ging, v.
Aanleunen (aanleunen), ow. zw. ik leunde (leende), heb -geleund (-geleend); -leuning, v. -leuning-sunt, o.
Aanlichten (beginnen te lichten of te schijnen) ow. zw. de dag lichte -, ik -licht.
Aanlichten (oplichten) bw. zw. ik lichtte -, heb -gelicht.
Aanliggen, ow. st. ik lag -, heb -gelegen; -liggend bn.
Aanlijden, onp. st. het leed -.
Aanlijken, bw. zw. ik lijkte -, heb -gelijkt.
Aanlijmen, bw. zw. ik lijnde -, heb -gelijnd; -lijning, v.
Aanloeden, bw. ow. zw. ik loedde -, heb en -ben -geleid.
Aanloeren, bw. zw. ik loerde -, heb -geleerd.
Aanloeven, ow. zw. ik loefde -, heb -geleefd; -loeving, v.
Aanlokkelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Aanlokken, bw. zw. ik lokte -, heb -gelokt; -lokker, m. -lokk-ing, v. -lokker, v.
Aanloksel, o. -s of -en.
Aanlonken, bw. zw. ik lonkte -, heb -gelonkt.
Aanlooden, bw. zw. ik loodde -, heb -gelood.
Aanloop, m.; -je, o. -s.
Aanloopen, bw. ow. onp. st. ik liep -, heb en ben -geloopen; -loopkleur, v.
Aanmaak, m.
Aanmaken, bw. zw. ik maakte -, heb -gemaakt; -maakster, v. -maker, m. -making, v.
Aanmanen, bw. zw. ik maande -, heb -gemaand; -maanster, v. -maner, m. -maning, v.
Aanmarcheeren, ow. zw. ik marcheerde -, heb en ben -gemarkteerd.
Aanmaren (scheepst.) bw. zw. ik maarde -, heb -gemaard.
Aanmarsch, m.
Aanmatigen (zich), ww. zw. ik matigde mij -, heb mij -gema-tigd; -matiging, v. (-st).
Aanmatigend, bn. en bijw. -er.
Aanmelden, bw. zw. ik meldde -, heb -gemeld; -melding, v.
Aanmenging, bw. zw. ik mengde -, heb -gemengd; -menging, v.
Aanmennen, bw. zw. ik mende -, heb -gemend.
Aanmeren (hetzelfde als **Aanmaren**), bw. zw. ik meerde -, heb -gemeerd.
Aanmerkelijk, bn. en bijw. -er,

Aanmerken, bw. zw. ik merkte -, heb -gemerkt; -merker, m. -merking, v. -merkster, v.
Aanmerkswaardig, bn. -er, -st of meer en meest -.
Aanmeten, bw. st., ik mat -, heb -gemeten; -meting, v.
Aanmetsele, bw. zw. ik met-selde -, heb -gemetseld.
Aanminnelijk (aanminnig), bn. en bijw. -er, -st; -heid of -min-nigheid, v.
Aanminnig, bn. -er, -st; -heid, v.
Aanmoedigen, bw. zw. ik moe-digde -, heb -gemoedigd; -moe-diger, m. -moediging, v. -moe-digster, v.
Aanmoeden, bw. zw. ik moeide -, heb -gemoeid.
Aanmoeren, bw. zw. ik moerde -, heb -gemoerd.
Aanmoeten, ow. bw. onr. het moest -, heeft -gemoeten.
Aanmogen, ow. bw. our. het mocht -, 't vd. is niet in ge-bruk.
Aanmonding, v.
Aanmonsteren, bw. zw. ik monsterde -, heb -gemonsterd; -monstering, v.
Aanmorren, ow. bw. zw. ik morde -, heb en ben -gemord.
Aanmunten, bw. zw. ik muntte -, heb -gemunt; -munting, v.
Aannaalen, bw. zw. ik naaide -, heb -genaaid; -naaling, v.
Aanraden, ow. zw. ik naderde -, ben -genaderd; -nadering, v.
Aanrageden, bw. zw. ik nagelde -, heb -genageld; -nageling, v.
Aanremelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Aannemen, bw. ow. st. ik nam -, heb en ben -genomen; neemster, v. -nemer, m. -neming, v. -nemingsbijet, o. -nemings-som, v.
Aannopen, bw. zw. ik noopte -, heb -genoopt.
Aanopperen, bw. zw. ik opperde -, heb -geopperd.
Aanpakken, bw. zw. ik pakte -, heb -gepakt; -pakker, m. -pak-king, v. -pakster, v.
Aanpalend, bn.
Aanpassen, bw. zw. ik paste -, heb -gepast.
Aanpeil, m.; -peiling, v. -en.
Aanpenning, ow. zw. ik pende -, heb -gepend.
Aanpersen, bw. ow. zw. ik perste -, heb en ben -geperst; -persing, v.
Aanpiepen, bw. zw. ik piepte -, heb -gepiept.
Aanpijpen, ow. zw. ik pijpte -, heb -gepijpt.
Aanplakken, bw. zw. ik plakte -, heb -geplakt; -plakker, m. -plakking, v. -plakster, v. -plak-bijet, o.
Aanplant, m.
Aanplanten, bw. zw. ik plantte -, heb -geplant; -planting, v.
Aanpleisteren, bw. zw. ik pleis-terde -, heb -gepleisterd; -pleis-tering, v.
Aanplekken, bw. zw. ik plekte -, heb -geplekt.
Aanplempen, bw. zw. ik plemp-te -, heb -geplempt; -plemping, v.

Aanploegen, bw. zw. ik ploegde -, heb -geploegd; -ploeging, v.
Aanplompen, ow. zw. ik plomp-te -, heb -geplompt.
Aanpooten, (poot aan spelen, ow. zw. ik pootte -, heb -gepoot -, heb -gepord; -porder, m. -por-ring, v. -porster, v.)
Aanpooten (aanplanten), bw. zw. ik pootte -, heb -gepoot; -pooter, m. -potin, v.
Aanpraaien, bw. zw. ik praaide -, heb -gepraaid.
Aanpraten, bw. zw. ik praatte -, heb -gepraat.
Aanpreken, bw. ow. zw. ik preekte -, heb -gepreekt.
Aanpressen, bw. zw. ik preste -, heb -geprest.
Aanprijsen, bw. st. ik prees -, heb -geprezen; -prijsen, m. -prijsing, v. -prijsster, v.
Aanprikkelen, bw. zw. ik prik-kelde -, heb -geprikkeld; -prik-kelaar, m. -prikkelaarster, v. -prikkeling, v. -prikkelster, v.
Aanprijken, bw. zw. ik priekte -, heb -geprikt.
Aanprullen, ow. zw. ik prulde -, heb -gepruld.
Aanpunten, bw. zw. ik puntte -, heb -gepunt; -punter, m. -punting, v. -puntring, m. -punt-schijf, v. -punster, v.
Aanraden, bw. zw. en st. ik raadde of ried -, heb -geraden; -rader, m. -rading, v. -raad-ster, v.
Aanraken, bw. zw. ik raakte -, heb -geraakt; -raking, v. -ra-kingpunt, o.
Aanraken, bw. zw. ik rakte -, heb -gerakt.
Aanrammelen, ow. zw. ik ram-melde -, heb -gerammeld.
Aanranden, bw. zw. ik randde -, heb -gerand; -rander, m. -ra-ding, v. -randster, v.
Aanransen, bw. zw. ik ranste -, heb -geranst; -ranser, m. -ran-sing, v.
Aanratelen, ow. zw. ik ratelde -, ben -gerateld.
Aanrazeren, bw. zw. ik ra-zeerde -, heb -gerazeerd; -raze-ering, v.
Aanrazen, ow. bw. zw. ik raasde -, ben en heb -geraasd.
Aanrecht, o. en; hetzelfde als **Aanrechtbank**, v. -en; -de-o. -s.
Aanrechten (oplossen) bw. zw. ik rechtte -, heb -gerecht; -rech-ting, v. -rechtster, v.
Aanrechter. Zie **Aanrichter**.
Aanrechtkenken, v. -s.
Aanrechttafel (aanrechtbank) v. -s.
Aanreiken, bw. zw. ik reikte -, heb -gereikt; -ruiking, v.
Aanrekenen, bw. zw. ik rekende -, heb -gerkend; -reke-ning, v.
Aanrennen, ow. zw. ik rende -, ben en heb -gerend.
Aanrichten (veroorzaken) bw. zw. ik richtte -, heb -gericht; -richter, m. -richting, v. -richt-ster, v.
Aanrjden, ow. bw. st. ik reed -, heb en ben -gereden.

Aanrijgen, bw.st.ik regg.- heb -geregen; rijging, v.
Aanrjpen, ow.zw. de vrucht rijpte -, is -gerijpt.
Aanrjsten, bw.zw. ik rjstte -, heb -gerjst; rjsting, v.
Aanrit, m.
Aanritselen, bw. zw. ik ritselde -, heb -geritseld; ritseling, v.
Aanritsen, bw.zw. ik ritste -, heb -geritst.
Aanritsgeld, o. -en.
Aanroegen, ow. zw. ik roeide -, heb en ben -gerooid.
Aanroepen, bw. st. ik riep -, heb -geroepen; roeper, m. -roeping, v. -roepster, v.
Aanroeren, bw.zw. ik roerde -, heb -geroerd; -roering, v.
Aanroesten, ow. zw. het slot roestte -, is -geroest; roesting, v.
Aanrollen, bw.ow.zw. ik rolde -, heb en ben -gerold.
Aanrooken, bw.zw. ik rookte -, heb -gerookt.
Aanrollen, bw.zw. ik ruilde -, heb -geruild; ruiling, v.
Aanruischen, ow. bw. zw. ik ruischte -, heb en ben -gruischt.
Aanrukken, bw.ow.zw. ik rukte -, heb en ben -gerukt.
Aansarren, bw.zw. ik sardde -, heb -gesard; -sarring, v.
Aanschaffen, bw.zw. ik schafte -, heb -geschafte; -schaffing, v.
Aanshakelen, bw.zw. ik schakelde -, heb -geschakeld; -schakeling, v.
Aanscharrelen, ow.zw. ik scharrelde -, heb -gescharrelt.
Aanschellen (aambellen), ow. zw. ik schelde -, heb -geschild.
Aanschemeren, ow. zw. het daglicht schemerde -, is -geschemerd.
Aanschenden, bw.st. ik schond -, heb -geschonden.
Aanscherpen, bw.zw. ik scharpte -, heb -gescherpt; -scherping, v.
Aanschieten, bw. ow. st. ik schoot -, heb en ben -geschooten.
Aanschijsen, o. [ten].
Aanschuiven, bw. ow. st. ik scheen -, heb -geschenen.
Aanschikken, ow.zw. ik schikte -, ben -geschikt.
Aanschimmelen, ow.zw. het leder schimmelde -, is -geschimmeld.
Aanschitteren, bw.zw. ik schitterde -, heb -geschittert; -schittering, v.
Aanschoeien, bw.zw. ik schoeide -, heb -geschoeid.
Aanschoffelen (langzaam gaan), ow.zw. ik schoffelde -, ben -geschoffeld.
Aanschoffelen (losmaken), bw. zw. ik schoffelde -, heb -geschoffeld; -schoffeling, v.
Aanschoffelen, ow.zw. ik schoffelde -, ben -geschoffeld.
Aanschongelen, ow.zw. ik schongelde -, ben -geschongeld.
Aanschouwen, m.
Aanschouwbaar, bn. en bijw. -der, -st.
Aanschouwelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Aanschouwen, bw.zw. ik -schouwde, heb -schouwd; -schouwer, m. -schouwing, v. -schouwster, v.
Aanschouwingsvermogen, o.
Aanschrapen, bw. zw. ik schraapte -, heb -geschrapt.
Aanschrappen, bw. zw. ik schrapte -, heb -geschrapt.
Aanschreeuwen, bw.ow.zw. ik schreeuwde -, heb -geschreeuwd; -schreeuw, v.
Aanschreuen, ow. zw. ik schreide -, heb -geschreid.
Aanschrjden, ow.st. ik schreede -, ben -geschreden.
Aanschrjven, bw.st. ik schreef -, heb -geschreven; -schrijver, m. -schrijving, v.
Aanschroeven, bw. zw. ik schroefde -, heb -geschroefd; -schroefing, v.
Aanschudden, bw.zw. ik schudde -, heb -geschud; -schudding, v.
Aanschuffelen, ow.zw. de slang schuiftelde -, is -geschuifteld.
Aanschuinen, bw.zw. ik schuinde -, heb -geschuind.
Aanschuiven, bw. ow. st. ik schoof -, heb en ben -geschoven; -schuiving, v.
Aansjifelen, ow.zw. de slang sjiftelde -, is -gesjifteld.
Aansjokken, ow.zw. ik sjokte -, ben -gesjokt.
Aansjorren, bw.zw. ik sjorde -, heb -gesjord; -sjorring, v.
Aansjouwen, bw. ow. zw. ik sjouwde -, heb en ben -gesjouwd.
Aanslaan, bw. ow. onr. st. ik sloeg -, heb en ben -geslagen.
Aanslag, m. -en.
Aanslagbillet, o. -ten.
Aanslagkom, v. (stoomw.) -men.
Aanslagraam, o. (stoomw.) -ramen.
Aanslagrooster, m. (stwm.) -s.
Aanslagsteen, m. -en.
Aanslagstoel, m. -en.
Aanslappen, ow.zw. ik slapte -, ben -geslapt.
Aansleepen (voortrekken), bw.zw. ik sleepte -, heb -gesleept; -sleeping, v.
Aanslenteren, ow.zw. ik slenterde -, ben -geslenterd.
Aanslepen (voortgaan), ow.zw. ik sleepte -, ben -gesleept.
Aansleuren, bw. ow. zw. ik sleurde -, heb en ben -gesleurd.
Aanslibben, ow.zw. het slibde -, is -geslibd; -slibbing, v. -slibsel, o.
Aanslijken, ow.zw. het slijkte -, is -geslijkt; -slijking, v.
Aanslijmen, ow. zw. het geweer slijmde -, is aangeslijmd; -slijming, v.
Aanslijpen, bw.st. ik sleepte -, heb -geslepen.
Aanslingeren, bw. ow. zw. ik slingerde -, heb en ben -geslingerd.
Aansloffen, ow.zw. ik slofte -, ben -gesloft.
Aansluiken, bw.st. ik slook -, heb -gesloken.
Aansluipen, ow. st. ik sloop -, heb -gesloopen.
Aansluiten, bw. ww. ow. st. ik sloot (mij) -, heb (mij) -gesloten.

Aansluiting, v. -en; -sluitingsplaats, v. -en; -sluitingspunt, o.
Aansmeden, bw.zw. ik smeedde -, heb -gesmed; -smeding, v.
Aansmelten, bw.st. ik smolt -, heb -gesmolten; -smeling, v.
Aansmeren, bw. zw. ik smeerde -, heb -gesmeerd; -smering, v.
Aansmeulen, ow.zw. het smeulde -, is -gesmeuld.
Aansmjten, bw.st. ik smet -, heb -gesmet; -smijting, v.
Aansnauwen, bw.zw. ik snauwde -, heb -gesnauwd.
Aansnede en **Aansnee**, v. -sneden.
Aansnellen, ow.zw. ik sneelde -, ben -gesneld.
Aansnijden, bw.st. ik sneed -, heb -gesneden; -snijding, v.
Aansnoeren, bw.zw. ik snoerde -, heb -gesnoerd.
Aansnoeren, ow. zw. ik snorde -, ben -gesnord.
Aansnuiven, ow. st. ik snoef -, ben -gesnoven.
Aansoldeeren, bw.zw. ik soldeerde -, heb -gesoldeerd.
Aanspannen, bw.ow.st. ik spande -, heb en ben -gespannen; -spanner, m. -spanning, v. -spanster, v.
Aanspaten, ow.zw. ik spatte -, ben -gespat.
Aanspelden (vastspelden), bw. zw. ik spelde -, heb -gespeld; -spelding, v.
Aanspelen, ow.zw. ik speelde -, heb -gespeeld.
Aanspeling (toespeling) v. -en.
Aanspeten, bw.zw. ik spette -, heb -gespet.
Aansplein en -**spjien**, bw.zw. ik spiede, spjide -, heb -gespiet, -gespijd.
Aanspijkeren, bw.zw. ik spijkte -, heb -gespijkt; -spijkering, v.
Aanspijlen, bw.zw. ik spjilde -, heb -gespijld; -spijling, v.
Aanspinnen, bw.st. ik spon -, heb -gesponnen.
Aansplitsen, bw.zw. ik splitste -, heb -gesplitst; -splitsing, v.
Aanspoeden, ow.zw. ik spoede -, ben -gespoed.
Aanspoelen, bw.ow.zw. ik spoelde -, heb en ben -gespoeld; -spoeling, v. -spoelsel, o.
Aansporen (opwekken) bw.zw. ik spoorde -, heb -gespoord; -spoorder, m. -sporing, v.
Aansporen (met den spoorwager) ow.zw. ik spoorde -, ben en heb -gespoord.
Aanspraak, v. -spraken. (bn.)
Aansprakelijk en -**spraaklijk**, **Aansprakelijkheid**, v.
Aanspreken, bw.ow.st. ik sprak -, heb -gesproken; -sprekker, v. -spraker, m. -spraking, v.
Aanspringen, ow. bw. st. ik sprong aan -, heb en ben -gesprongen.
Aanspugen, bw. st. ik spoopte -, heb -gespogt; -spuging, v.
Aanspuwen, bw. zw. ik spuwde -, heb -gespuwd; -spuwing, v.
Aanstaan, ow. onr. st. ik stond -, heb -gestaan.
Aanstaand (toekomst) bn.

Aanstaande, m. en v. -n.
 Aanstaarten, bw. zw. ik staart-
 te -, heb -gestaart.
 Aanstalbe, v. -n.
 Aanstampen, bw. ow. zw. ik
 staapte -, heb en heb -gestaapt;
 -stamper, m. -stamping, v.
 -stapnster, v.
 Aanstappen, ow. bw. zw. ik
 stapte -, ben en heb aangestapt.
 Aanstaren, bw. zw. ik staarde -,
 heb -gestaard; -staring, v.
 Aansteekkast, v. -en.
 Aansteigeren, ow. zw. het paard
 stelde -, is -gesteigerd.
 Aanstekelijk, bn. en bijw. -, er-
 -st; -heid, v.
 Aansteken, bw. ow. st. ik stak
 -, heb en ben -gestoken; -steker
 m. -steking, v.
 Aanstekend, bn. -, er-, -st.
 Aanstellen, bw. ww. zw. ik
 stelde -, heb -gesteld; -steller,
 m. -stelling, v.
 Aanstemmen, bw. zw. ik stemde
 -, heb -gestemd.
 Aanstempelen, bw. zw. ik
 stempelde -, heb -gestempeld;
 -stempeling, v.
 Aansterven, ow. zw. ik sterfte
 -, ben -gesterkt.
 Aansterven, ow. st. het sterft -,
 is -gestorven.
 Aanstevenen, ow. zw. ik ste-
 vende -, heb en ben -gesteven-
 d.
 Aanstichten, bw. zw. ik stichtte
 -, heb -gesticht; -stichter, m.
 -stichting, v. -stichtster, v.
 Aanstijgen, ow. st. ik steeg -,
 ben -gestegen.
 Aanstijven (stijver, heviger wor-
 den) ow. zw. de stroop stijfde -,
 de wind is -gestijfd.
 Aanstijven (stijver maken) bw.
 st. ik steef -, heb -gesteven.
 Aanstikken, bw. zw. ik stikte -,
 heb -gestikt; -stikking, v.
 Aanstippen, bw. zw. ik stipte -,
 heb -gestipt; -stipping, v.
 Aanstoffen (losjes bijvegen), bw.
 zw. ik stoffte -, heb -gestoft;
 -stoving, v.
 Aanstoken, bw. zw. ik stookte
 -, heb -gestookt; -stoker, m.
 -stoking, v. -stookster, v.
 Aanstommelen, ow. zw. ik
 stoomde -, ben -gestoomd.
 Aanstonds, bijw.
 Aanstoomen, ow. zw. ik stoomde
 -, heb en ben -gestoomd.
 Aanstoot, m.
 Aanstootelijk, bn. en bijw. -, er-
 -st; -heid, v.
 Aanstooten, bw. ow. st. ik stiet
 (stootte) -, heb -gestooten; -stoo-
 aantootend, bn. [ting, v.
 Aanstoppelen, bw. zw. ik stopte
 -, heb -gestopt.
 Aanstormen, bw. ow. onp. zw.
 ik stormde -, heb en ben -ge-
 stormd; -storming, v.
 Aanstort, o. -en.
 Aanstorten, bw. ow. zw. ik stort-
 te -, heb en ben -gestort.
 Aanstouwen (saanenpakken)
 bw. zw. ik stouwde -, heb -ge-
 stouwd.
 Aanstralen, bw. zw. ik straalde
 -, heb -gestraald.
 Aanstammen, ow. zw. ik
 strandte -, ben -gestrand.

Aanstranden, ow. zw. ik strand-
 de -, ben -gestrand; -stran-
 ding, v.
 Aanstreelen, bw. zw. ik streelde
 -, heb -gestreeld; -streeling, v.
 Aanstrepen, bw. zw. ik strepte
 -, heb -gestrept; -streping, v.
 Aanstreven, ow. zw. ik streefde
 -, ben -gestreefd.
 Aanstrijden, bw. st. ik streed -,
 heb -gestreden.
 Aanstrijken, bw. ow. st. ik
 streek -, heb en ben -gestreken;
 -strijking, v.
 Aanstrikken, bw. ow. zw. ik
 strikte -, heb -gestrikt; -strik-
 king, v.
 Aanstrompelen, ow. zw. ik
 strompelde -, heb en ben -ge-
 strompeld.
 Aanstroomen, ow. bw. zw. ik
 stroomde -, ben en heb -ge-
 stroomd; -strooming, v.
 Aanstruikelen, ow. zw. ik strui-
 kelde -, ben -gestruikeld.
 Aanstudeeren, ow. zw. ik stu-
 deerde -, heb -gestudeerd.
 Aanstuiken, bw. zw. ik stuike -,
 heb -gestukt; -stuiking, v.
 Aanstuiven, ow. st. ik stooft -,
 ben -gestoven; -stuiving, v.
 Aansturen, bw. zw. ik stuurde -,
 heb -gestuurd.
 Aanstuwen (aanduwen) bw. zw.
 ik stuwde -, heb -gestuwd.
 Aansukkelon, ow. zw. ik suk-
 kelde -, ben -gesukkelde.
 Aansullen, ow. zw. ik sulde -,
 ben -gesuld.
 Aantel, o. -len.
 Aantasten, bw. zw. ik tastte -,
 heb -getast; -tasting, v.
 Aanteekenaar, m. -en -naren.
 Aanteekeneboek, o. -en; -je, o. -n.
 Aanteekenen, bw. zw. ik tee-
 kende -, heb -geteekend; -tee-
 kening, v. -teekenaar, o.
 Aanteekengeld, o. -en.
 Aanteekeningspartij, v. -en;
 -tje, o. -s.
 Aantelen, bw. zw. ik teelde -,
 heb -geteld; -telling, v.
 Aantellen, bw. zw. ik telde -,
 heb -geteld; -telling, v.
 Aanteren, bw. zw. ik teerde -,
 heb -geteerd.
 Aantergen, bw. zw. ik tergede -,
 heb -getergd; -terging, v.
 Aantichten, bw. zw. ik tichtte -,
 heb -geticht.
 Aantieren, ow. zw. ik tierde -,
 heb -getierd.
 Aantijgen, bw. st. ik teeg -, heb
 -getegen (ook) ik tijdde -, heb
 -getijd; -tijger, m. -tijging, v.
 Aantikken, ow. bw. zw. ik tikte
 -, heb -getikt.
 Aantillen, bw. zw. ik tilde -,
 heb -getild.
 Aantimmeren, bw. zw. ik tim-
 merde -, heb -getimmerd; -tim-
 mering, v.
 Aantoocht, m.
 Aantokkelen, bw. zw. ik tok-
 kelde -, heb -getokkeld; -tokke-
 ling, v.
 Aantokken, bw. zw. ik tokte -,
 heb -getokt.
 Aantoonen, bw. zw. ik toonde -,
 heb -getoond; -tooner, m. -too-
 ning, v. -toonster, v.

Aantoonend, bn.
 Aantooveren, bw. zw. ik too-
 verde -, heb -getooverd.
 Aantorsen, bw. zw. ik torste -,
 heb -getorst.
 Aantrappen, bw. zw. ik trapte -,
 heb -getrapt.
 Aantrede -n, tree, v. -treden.
 Aantreden, ow. st. ik trad -,
 heb en ben getreden; -treding, v.
 Aantreffen, bw. st. ik trof -, heb
 -getroffen.
 Aantrekkelijk, bn. -, er-, -st;
 -heid, v.
 Aantrekken, bw. ww. st. ik
 trok -, heb en ben -getrokken;
 -trekker, m. -trekking, v. -trek-
 kingskracht, v.
 Aantrippelen, ow. zw. ik trip-
 pelde -, ben -getrippeld.
 Aantrouwen, bw. zw. ik trouw-
 de -, heb -getrouwd; -trou-
 wing, v.
 Aantugnen, bw. zw. ik tuigde -,
 heb -getuigd; -tuiging, v.
 Aanturen, bw. zw. ik tuurde -,
 heb -getuurd.
 Aanvaarden, bw. zw. ik -vaard-
 de, heb -vaard; -vaarder, m.
 -vaarding, v. -vaardster, v.
 Aanvaart, v.
 Aanval, m. -len.
 Aanvallen, ow. bw. st. ik viel -,
 ben en heb -gevalen; -valler, m.
 Aanvallenderwijs en -wijze,
 bijw.
 Aanvallig, bv. -, er-, -st; -heid, v.
 Aanvalsfront, o. -en; -kolonne,
 v. -n. en -s; -kreet, m. -kreten;
 -mijn, v. -en; -plan, o. -nen; -punt,
 o. -en; -sein, o. -en; -teeken, o.
 -s; -velicht, m. -en; -vertoon-
 ing, v. -en; -wapen, o. -en en
 -s; -werk, o. -en; -wijzen -wijs,
 v. -wijzen.
 Aanvang, m.
 Aanvangen, bw. ow. st. ik ving -,
 heb en ben -gevangen; -vanger,
 m. -vangspunt, o. -vangster, v.
 Aanvankelijk, bn. en bijw.
 Aanvaren, ow. bw. st. ik voer -,
 ben en heb -gevaren; -varing, v.
 Aanvatten, bw. zw. ik vatte -,
 heb -gevat; -vatter, m. -vat-
 ting, v.
 Aanvechten, bw. st. ik vocht -,
 heb -gevochten; -vechter, m.
 -vechting, v.
 Aanvegen, bw. zw. ik veegde -,
 heb -geveegd.
 Aanverdiene, bw. zw. ik verdi-
 ende -, heb -verdiend.
 Aanversterken, ow. st. het
 versterkt -, is -versterkt; -ver-
 sterking, v.
 Aanvertrouwen, bw. zw. ik
 vertrouwde -, heb -vertrouwd.
 Aanverwant, m. -en.
 Aanverwante, v. -n.
 Aanverwantschap, v.
 Aanvetten, bw. ow. zw. ik vette
 -, heb en ben -gevet.
 Aanvilen, bw. zw. ik vijlde -,
 heb -gevilid.
 Aanvlakken, bw. zw. ik vlakke
 -, heb -gevlakt; -vlakking, v.
 Aanvlammen, ow. bw. zw. ik
 vlamde -, ben en heb -gevlamd.
 Aanvlechten, bw. st. ik vlocht -,
 heb -gevlochten; -vlechting, v.

Aanvletten, bw. zw. ik vlette -, heb -gevlut.
Aanvliegen, ow. bw. st. ik vloeg -, ben en heb -gevlogen; -vlieging, v.
Aanvlieten, ow. st. ik vloot -, ben -gevloten.
Aanvloeden, ow. zw. de stroom vloodte -, is -gevlodid.
Aanvloten (aandrijven) ow. zw. ik vlotte -, ben -gevlut.
Aanvloten (in vlootten aanvoeren) bw. zw. ik vlotte -, heb -gevlut; -vloeting, v.
Aanvoeden (aankweken) bw. zw. ik voedde -, heb -gevoed.
Aanvoegen, bw. zw. ik voegde -, heb -gevoegd; -voeging, v. -voegsel, o.
Aanvoegend, bn.
Aanvoelen, bw. zw. ik voelde -, heb -gevoeld.
Aanvoer, m. -en.
Aanvoerbuis, v. -buisen; -doek, o.; -pijp, v. -en; -rol, v. -len.
Aanvoeren, bw. zw. ik voerde -, heb -gevoerd; -voerder, m. -voering, v.
Aanvonken, ow. zw. het vuur vonkte -, is -gevoekt.
Aanvraag en -vraag, v. -vragen.
Aanvragen, bw. zw. st. ik vraagde of vroeg -, heb -gevraagd; -vraagster, v. -vrager, m.
Aanvriezen, onp. ow. st. het vroom -, heeft en is -gevroren; -vriezing, v.
Aanvullen, bw. zw. ik vulde -, heb -gevuld; -vulling, v.; -vullingsmanschap; -vullingspant, o.; -vullingsstroepen, m. mv.; -vulsel, o.
Aanvuilen, bw. zw. ik vuilde -, heb -gevuurd; -vuuring, v. -vuurder, m. -vuurster, v.
Aanwaaien, bw. ow. zw. en st. ik waaide (woei) -, heb en ben -gewaaid.
Aanwachten, ow. zw. ik wachtte -, heb -gewacht.
Aanwaggelen, ow. zw. ik waggelde -, ben -gewaggeld.
Aanwakkeren, bw. ow. zw. ik wakkerde -, heb en ben -gewakkerd; -wakkering, v.
Aanwandelen, ow. zw. ik wandelde -, heb en ben -gewandeld.
Aanwapperen, ow. zw. ik wapperde -, ben -gewapperd.
Aanwas, m. -sen.
Aanwassen (aangroeien) ow. st. ik wies -, ben -gewassen; -wasging, v.
Aanwellen, bw. zw. ik welde -, heb -geweld.
Aanwenden, bw. zw. ik wendde -, heb -gewend; -wendbaar, bn. -wendig, v.
Aanwenken, bw. ow. zw. ik wunke -, heb -gewenkt.
Aanwennen (gewend maken), ww. zw. ik wende (mij) -, heb (mij) -gewend; -wenning, v.
Aanwensel, o. -s en -en.
Aanwenst, v. -en.
Aanwentelen, bw. ow. zw. ik wentelde -, heb en ben -gewenteld; -wenteling, v.
Aanwerken, bw. ow. zw. ik werkte -, heb -gewerkt.

Aanwerpen, bw. st. ik wierp -, heb -geworpen.
Aanwerven, bw. st. ik wief -, heb -geworven; -werwer, m. -werwing, v.
Aanwetten, bw. zw. ik wette -, heb -gewet.
Aanweven, bw. st. ik weefde -, heb -geweven.
Aanwezen, o.
Aanwezend, bn.
Aanwezig, bn.; -heid, v.
Aanwijeren, bw. zw. ik wijerde -, heb -gewijerd.
Aanwijsbaar, bn.
Aanwijzen, bw. st. ik wees -, heb -gewezen; -wijzer, m. -wijsster, v. -wijzing, v.
Aanwijzend, bn.
Aanwillen, ow. bw. onr. st. het wilde of wou -, heeft -gewild.
Aanwinden, bw. st. ik wond -, heb -gewonden.
Aanwinnen, bw. ow. st. ik won -, heb -gewonnen; -winning, v.
Aanwinst, v. -en.
Aanwinteren, onp. zw. het winterde -, heeft -gewinterd.
Aanwippen, ow. zw. ik wipte -, ben -gewipt.
Aanwitten, bw. zw. ik witte -, heb -gewit.
Aanwoekeren, ow. bw. zw. ik woekerde -, heb -gewoekerd.
Aanwortelen, ow. zw. ik wortelde -, ben -geworteld.
Aanwrijven, bw. st. ik wreef -, heb -gewreven; -wrijving, v.
Aanwroeten, ow. zw. ik wroette -, ben -gewroet.
Aanwuiven, bw. ow. zw. ik wuifde -, heb -gewuifd.
Aanzaai, bw. zw. ik zaaide -, heb -gezaaid.
Aanzagen, bw. zw. ik zaagde -, heb -gezaagd; -zaging, v.
Aanzakken, ow. zw. ik zakte -, ben -gezakt.
Aanzanden, bw. zw. ik zandde -, heb -gezand.
Aanzeg, m.
Aanzegelen, bw. zw. ik zegelde -, heb -gezegeld.
Aanzeggen, bw. zw. ik zeide -, heb -gezegd (gezeid); -zegger, m. -zegging, v. -zeghuis, o.
Aanzellen, ow. bw. zw. ik zeilde -, heb en ben -gezeild; -zeiling, v.
Aanzenden, bw. st. ik zond -, heb -gezonden.
Aanzetbuis, v. -buisen; -hamer, m. -s; -hout, o. -en; -klos, m. -sen; -rasp, v. -en; -riem, m. -en; -schroef, v. -schroeven.
Aanzetsel, o. -s.
Aanzetstaal, o. -stalen.
Aanzetstuk, o. -ken.
Aanzetten, bw. ow. zw. ik zette -, heb en ben -gezet; -zetter, v. -zetter, m. -zetting, v.
Aanzetvijl, v. -en.
Aanzuilen, bw. ow. zw. ik zuilde -, heb en ben -gezuuld.
Aanzicht, o. -en.
Aanzichten (iemand een zeker aanzicht geven) ow. zw. het -zichte. De samengest. tijden met hebben zijn niet in gebruik.
Aanzien, bw. onr. st. ik zag -, heb -gezien; -ziener, m. -zienster, v.

Aanzien, o.
Aanziend, bn.
Aanzienlijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Aanzijn, o.
Aanzijnen, ow. st. ik zat -, heb -gezetten; -zitting, v.
Aanzoeck, o. -en.
Aan zoeken, bw. ow. onr. st. ik zocht -, heb en ben -gezocht.
Aanzoeten, bw. ow. zw. ik zoette -, heb en ben -gezoet; -zoeting, v.
Aanzuigen, bw. st. alleen als ww. gebruikelijk, twee bloedzuigers zogen zich -, hebben zich -gezogen; -zuiging, v.
Aanzuiveren, bw. zw. ik zuiverde -, heb -gezuiverd; -zuivering, v.
Aanzuren, bw. ow. zw. ik zuurde -, heb en ben -gezuurd; -zuuring, v.
Aanzwaaien, ow. zw. ik zwaaide -, ben -gezwaaid.
Aanzwakken, ow. zw. ik zwakte -, ben -gezwakt.
Aanzweepen, bw. zw. ik zweepte -, heb -gezwiept.
Aanzwellen, ow. st. ik zwol -, ben -gezwollen.
Aanzwommen, ow. st. ik zwom -, heb en ben -gezwommen.
Aanzweven, ow. zw. ik zweefde -, ben -gezwieft.
Aanzwoegen, ow. zw. ik zwoegde -, ben -gezwiegd.
Aap, m. apen; -je, o. -s.
Aapachtig, bn. en bijw. -er, -st.
Aapjesnuif, v.
Aar (eene rivier) v.
Aar (korenaar) varen; -tje, o. -s.
Aar (ader) v. aaren; -tje, o. -s.
Aard (natuurlijke gesteldheid) m.; -je, o.
Aard, v. verkort van Aarde.
Aardachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Aardaker, m. -s; -tje, o. -s.
Aardamandel, v. -s.
Aardangel, v.
Aardappel, m. -en en -s; -tje, o. -s.
Aardbei, v. -en; ook Aardbezie.
Aardberg, v. -en.
Aardbeschrijving, m. -s en -en.
Aardbeschrijver, v. -en.
Aardbeving, v. -en.
Aardbevingmeter, m. -s.
Aardbewoner, m. -s en -en.
Aardbezie (-bei), v. -bezien (-beien).
Aardbezieboom, m. -en.
Aardbezenbed, o. -den.
Aardbezieplant, v. -en.
Aardbeziestruik, m. -en.
Aardbodem, m. -s; -bol, m. -boog, m. -bogen; -boor, v. -boren; -brand, m. -en; -brood, o.; -bui, v. -en; -duivel, m. -s.
Aarde, v.
Aardebaan, v. -banen.
Aardeling, m. en v. -en; voor het v. ook Aardelinge.
Aarden, bn.
Aarden, ow. zw. ik aarde, heb -geaard.
Aardewerk, o.; -sschuit, v. -en; -swinkel, m. -s.
Aardgeest, m. -en; -gewas, o. -sen; -globe, v. -s; -goed, o.; -gordel, m. -s; -haling, v. -en;

-hars, v. en o. -en; -hommel, m. -s.
Aardig, bn. en bijw. -er, st; -heid, v.; -jes, bijw.
Aardklomp, m. -en; -klont, v. -en; -kloot, m. -en; -kluut, v. -en; -korst, v.; -kunde, v.
Aardkundig, bn.
Aardkundige, m. en v. -n.
Aardkrekkel, m. -s; -kuil, m. -en; -laag, v. -lagen; -levering, v. -en; -maud, v. -en.
Aardmannetje, o. -s.
Aardmeetkunst, v.; -meter, m. -s; -meting, v. -en; -mier, v. -en; -mijt, v. en; -molm en -mulm, o. -s; -mos, o. -en; -muiz, v. -muizen; -noot, v. -noten; -olie, v. -olien; -parkiet, m. -en; -peer, v. -peren; -pek, o.; -pimpelmoot, v. -noten; -plakker, m. -s.
Aardrijf, o. -s; -schrijver, m. -s; -schrijving, v. -en; -skunde, v.; -kundig, bn.; -skundige, m. en v. -n.
Aardroering, v. -en; -rol, v. -len; -rolling, v.; -rook, m.
Aardsch, bn.; -heid, v.
Aardschgezin, bn. -er, -st; -heit, v.
Aardschok, m. -ken; -schors, v.; -schudding, v. -en; -schuit, v. -en.
Aardschuw, bn.
Aardslak, v. -ken; -slang, v. -en; -spin, v. -nen; -stamper, m. -s; -ster, v. -ren; -strik, m. -ken; -tor, v. -ren; -trapper, m. -s; -varken, o. -s.
Aardvast, bn.
Aardveil (zeiker kruid) o.; -verf, v. -erven; -verchulping, v. -en; -vloeg, v. -vloegen; -vork, v. -en; -vrucht, v. -en.
Aardwas, o.
Aardwerk (in de aarde) o. -en; -werker, m. -s; -wind, v. -en; -wolf, m. -wolven; -worm en -wurm, m. -en; -zak, m. -ken.
Aaron (mansnaam) m.
Aars, m. aarzen; -je, o. -s.
Aartsbedrieger, m. -s; -bedrieger, v. -s; -bisdom, o. -men; -bisschop, m. -pen; -bischoppelijk, bn.; -deugniet, m. -en; -diaken, m. -en en -s; -diaken-schap, o. -pen; -diocese, v. ook -dioceses, v. -diocesen; -engel, m. -en; -hertog, m. -en; -hertogdom, o.; -hertogelijk, bn.; -hertogin, v. -nen; -kanselier, m. -s en -en; -ketter, m. -s; -leugenaar, m. -s en -naren; -priester, m. -s; -priesterschap, o. -pen; -schem, m. -en; -vader, m. -s en -en; -vaderlijk, bn.; -vijand, m. -en; -vijsland, v. -nen.
Aarzelen, ow. zw. ik aarzelde, heb gearzeld; aarzeling, v.
Aas (voedsel; ook een dood lichaam of krenge) o.
Aas (gewicht en eenheid in het spel, ook het minste en geringste) o. azen; -je, o. -s.
Aasdomsrecht, o.
Ab (de glans, elfde maand in den joodischen kalender) m.
AB of ABC (alphabet) o. AB's of ABC's.
Abaca (Indische hennep) m.
Abactus (kunstmatig vervoer-ge verlossing) m.

Abalienatie (vervreemding) v.
Abalieneeren (vervreemden) bw.
Abandon (afstanddoening, afstand; losheid, ongedwongenheid) m.
Abandonneeren (verlaten, afstand doen) bw.
Abandonnement (afstanddoening, afstand) o.
Abatis (verhakking) m.
Abat-jour (venster met schuin-sche ruiten, licht; ook zon-neblinden) o.
Abatement (neerslachtigheid, moedeloosheid; afgematheld) o.
Abattis (verhakking) o.
Abattoir (slachthuis) o.
Abattu (vermoed, afgemat, krachteloos gemaakt) bn.
Abat-vent (afdak, windscherm) o.
Abba, of
Abbas (vader) m.
AB-bank, v. -en; -boek, m. -en; -bord, o. -en; -kind, o. -eren; -plank, v. -en; -school, v. -scholen.
Abbé (wereldlijk geestelijke, in Frankrijk) m.
Abberdaan, of liever labberdaan, v.
Abbas (ettergezwel) o.
Abd (Arabisch, knecht in samen-gest. eigennamen, als:
Abd-Allah, Knecht van God; **Abd-el-Kader**, knecht van den machtigen God.
Abderieten, inwoners van de oude stad Abdera in Thracië; berucht om hunne onnoozelheid, dus stoffels, stommeriken.
Abdicatie (afstand van ambt of goederen) v.
Abdicceeren (afstand doen van ambt of goederen) ow.
Abdij, v. -en.
Abdis, v. -sen.
Abdomen (onderbuik) o.
Abductie (afleiding, overgang) v.
Abeel (witte populier) m. -en.
Abel, bn. -er, -st; -heid, v.
Abelardiseeren (ontmannen) bw.
Abelmosch (een struikgewas in Oost-Indië) v. (v.
Aberratie (afwaling, afwijking)
Abberceeren (afdwalen, afwijken) ow.
Abhorreeren (verafschuwen, verfoeien) bw.
Abime (diepte, afgrond) v.
Abimeeren (in den grond bederven, ten ondergang brengen) bw.
Ab intestato (zonder testament). (bn.
Abject (verworpen, verschietlijk)
Abjurstie (verloochening, af-zwering) v.
Abjureeren (verloochenen, af-zwern) bw.
Ablativus (zede naamval) m.
Ablegaat (Pauzelelijk afgezaat; verbannene voor één jaar) m.
Ablutie (reiniging, handwas-sching) v.
Abnorm (afwijkend van den ge-wonen vorm of toestand, on-natuurlijk) bn.
Abnormiteit (afwijking van den gewonen vorm of toestand, on-natuurlijkheid) v.

Abolitie (afschaffing) v.
Abolitionist (voorstander van de afschaffing) m. en v. -en.
Abominabel (verfoelijk, schan-delijk) bn.
Abominatie (verfoeing, vervloe-king, verfoeicnis) v.
Abomineeren (verfoeien, ver-vloeken) bw.
Abondance (overvloed) v.
Abondant (overvloedig) bn.
Abonneeren (zich) (voor een vast som zich aan iets verbind-en, in eens bij uitkoop beta-len) ww.
Abonnement (intekening, betaling in eens bij uitkoop) o.
Abonnet (intekenaar, geabon-neerde) m. en v. -en.
Abord (aanblik) o.
Abordage (het aanstooten of en-treuen van schepen) v.
Abordeeren (landen aan; aan-spreken) bw.
Aborteeren (ontijdig baren, een miskraam hebben) bw.
Aboucheeren (raadplegen over ergens over spreken) ow.
Abouchement (bespreking mondgesprek, onderhoud) o.
Abraçadabra (onzin) o.
Abreviatie (verkorting) v.
Abrevieeren (verkorten) bw.
Abrikos, m. voor den boom; v. voor de vrucht, -kozen.
Abrikzeboom, m. -en.
Abrikzoentaart, v. -en.
Abrikzopit, v. -ten.
Abrogatie (afschaffing, ophef-fing) v.
Abrogeeren (afschaffen, ophef-fen) bw. (bn.
Abrupt (plotselijk, afgebroken)
Abrutiseeren (dom als een beest of beestachtig maken) bw.
Abrutissement (geestverstom-ping) o.
Absent (afwezig) bn.
Absenteeren (zich) (zich ver-wijderen) ww.
Absentie (afwezigheid) v.
Absint (alsen) o.
Absolutie (vrijspraak, kwijt-schelding) v.
Absolutisme (al wat onbeperkt is, onbepaalde heerschappij) o.
Absolutist (aanhanger of voor-stander der onbepaalde heers-chappij) m.
Absoluut (volstrekt; onvoor-waardelijk) bn.
Absolveeren (vrijspreken, kwijt-schelding geven aan) bw.
Absorbeeren (opsorpen, inslok-ken; vertren, verkwisten) bw.
Absorptie (opsorping; verte-ring) v. (ow.
Absțineeren (zich onthouden)
Absinent (onthoudend) bn.
Absinentie (onthouding; matig-heid) v.
Abstract (afgetrokken) bn.
Abstractie (afgetrokkenheid; vorming van een algemeen be-grip) v.
Abstraheeren (aftrekken, in gedachten verdiept zijn) bw. ow.
Abstrd (ongerijmd, dom, on-verstandig) bn.
Abstruditeit, (s; verijmdheid) v. -en.

Abt. m. -en.
Abuis (misslag, vergissing) o.
 abuizen.
Abusseeren (zich vergissen, dwa-
 len) w.v.
Abusief (verkeerd) bn.
Abusievelijk (bij vergissing)
 bijw.
Acacia, m. zekere boom, -s.
Academie, v. -miden en -mies,
 -misch, bn.
Acatholisch (niet-Katholiek),
 Protestantisch) mv.
Accableeren (overladen, over-
 stelpen, belasten, nederdrukken)
 tw.
Accablement (overstelping,
 neerslachtigheid) o.
Accapteeeren (bemachtigen,
 zich meester maken van, inpak-
 ken) bw.
Accapteur (opkoper van wa-
 ren, weckeraar, bemachtiger,
 inpakker) zn.
Accedereen (toetreden) ow.
Accelerando (met toenemende
 snelheid in de maat) muz.
Accelereeren (verhaasten, be-
 spoedigen) bw.
Accent, toon der stem; uitspraak;
 toontekening) o. -en.
Accentuatie (toonbuiging, klem-
 toongeving) v.
Accentuereen (toon leggen op,
 kleutonen geven aan) bw.
Accept (schriftelijke verbinten-
 is tot betaling (onder een wis-
 sel) o.
Acceptabel (aannemelijk) bn.
Acceptant (ontteekenaar aan
 een accepté of van eene ac-
 ceptatie) m.
Acceptatie (orderbriefje, d. i.
 wisselverbotenis tot betaling
 van eene zekere som; ook ac-
 cept) v.
Accépteeren (aannemen; ook:
 aannemen aan te betalen) bw.
Acceptie (aanneeming; zin, be-
 tekenis) v.
Acces (toegang tot iets) o.
Accessibel (toegankelijk, ge-
 naakbaar) bn.
Accessit (lofelijk getuigschrift)
Accessoir (bijkomend, bijbehoor-
 end als zn. o. bijbehorend iets;
 -en, het bijbehorende op
 een tooneel, op een schilderij) bn.
Accelief (toe- of voorval) o.
Accidentel (toevallig) bn.
Accijns (belasting op levensmid-
 delen) m. accijnzen.
Accommatie (algemene toer-
 cing) v.
Accommatatie (gewenning aan
 eene luchtstreek) v.
Accommateeren (aan eene lucht-
 strek gewennen) bw.
Accommatissatie (gewenning aan
 eene luchtstreek) v.
Accommatisseeren (aan eene
 luchtstreek gewennen) bw.
Accolade (oanwining; aanspre-
 king; verbindingshaakje) v. -s.
Accommodatie (schikking) v.
Accommodeeren (schikken; in
 orde brengen; be-lienen; vereeni-
 gen, verzoenen. Zich-, zich te-
 vredenstellen) bw.
Accompagneeren (begeleiden;
 samen zingen of spelen met) bw.

Accompagnement (begelei-
 ding) o.
Accompagnist (begeleider op
 een instrument) m. en v. -en.
Accompli (voltooid, volcindig)
 bn. fait -, (zaak die onherroep-
 lijk haar beslag heeft).
Accoord (ooreenstemming van
 tonen) o. Zie Akkoord.
Accordeeren (ooreenstemmen,
 schikken; bewilligen, toestaan)
 ow. bw.
Accordeon (een muziekinstru-
 ment) o.
Accouchceeren (eene vrouw in
 barensnood bijstaan, verlossen;
 bevallen) bw. ow.
Accouchement (bevalling) o.
Accoucheur (vroedmeester) m.
Accouchouse (vroedvrouw) v.
Accoutreeren (zot opschikken)
 bw.
Accoutrement (zotte kleding,
 opschik) v.
Accoutumeeren (gewennen).
Accrediteeren (getuigen; in
 aanzien brengen, vertrouwen
 verschaffen; als gevolmachtigde
 doen erkennen) bw.
Accres (aanwas, aangroeiing,
 toename) o.
Accresseeren (aanwassen; aan-
 besterven, te beurt vallen) ow.
Accretie (aanwas, aangroeiing
 toename) v.
Accrocheeren (aanklampen;
 zich - aan, zich vastklampen
 aan) bw.
Accueil (onthaal, ontvangst) o.
Accueilleeren (onthalen, aanne-
 men, ontvangen, opnemen) bw.
Accumulatie (opeenstapeling) v.
Accumuleeren (ophoopen, op-
 stapelen) bw.
Accuraat (zorgvuldig, nauwkeu-
 rig) bn.
Accuratesse (nauwkeurigheid)
Accusatie (beschuldiging) v.
Accusativus (vierde naamval) m.
Accuseeren (beschuldigen, aan-
 klagen; melden, bericht geven
 van) bw.
Ach, tw. en als zn. o.
A charge, ten laste; in het na-
 deel. (m.
Achilles-hiel, kwetsbare plaats
Acromatisch (kleurloos) bn.
Acht, een vonnis van den keizer
 van het oude Deutsche rijk waar-
 bij de schuldlige met den rijk's
 band werd getroffen) v.
Acht (zorg, oplettendheid, toe-
 zicht) v.
Acht, telwoord. Als zn. is het v.
 -derhaande, bn.; -d'half, bn.;
 -tien, telw.
Achtbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
Achtel o. -s en -en.
Achteling (zekere maat) m. -en.
Achteloos, bn. -loozet, -loost;
 -heid, v.
Achten, bw. zw. ik achtte, heb
 g'ac't.
Achtendeel (zekere maat) o. -en;
 -tje o. -s.
Achtenswaard, bn. -er, -st.
Achtenswaardig, bn. -er, -st;
 -heid, v.
Achtentwintig (voormalig geld-
 stuk) m. -en; -er, m. iemand
 van acht en twintig jaren; zoo

ook achtendertiger, -veertiger,
 -vijftiger, enz.; ook voorwerp
 bestaande uit 28....
Achter, vz. en bijw.
Achteraan, bijw.
Achteraanblijven, ow. st. ik
 bleef -, ben -gebleven.
Achteraankomen, ow. onr. st.
 ik kwam -, ben -gekome.
Achteraanloopen, ow. st. ik
 liep -, ben -gelopen.
Achteraanzoolen, ow. zw. ik
 zilde -, heb -gezild.
Achteraf, bijw.
Achterafgeheim (gemak, sekreet)
 o. -fen.
Achterafbrongen, bw. onr. st.
 ik bracht -, heb -gebracht.
Achterbaks, bijw.
Achterberksch, bn.
Achterblijven, ow. st. ik bleef -,
 ben -gebleven; -blijfter, v. -blij-
 ver, m. -blijving, v.
Achterdoen, v.
Achterdochtig, bn. -er, st;
 -heid, v.
Achtereen, bijw. -volgend, bn.
 -volgens, bijw.
Achterelkander, bijw. achter-
 een. (bijw.)
Achteren, (ten, naar of van -)
Achtererev, m. en v. -n. Alleen
 in het mv. gebruikelijk, nazaat,
 nakomeling.
Achtergaan, ow. onr. st. het
 horloge ging -, heeft -gegaan.
Achtergrond, m. -en.
Achterhalen, bw. zw. ik -haal-
 de, heb -haald; -haling, v. -ha-
 ler, m.
Achterhand, v. -en, (in het
 kaartspel).
Achterhande (van acht soor-
 ten) onverb. bn.
Achterhoede, v. -n.
Achterhoofd, o. -en; -je, o. -s.
Achterhouden, bw. zw. ik hield -,
 heb -gehouden; -houding, v.
Achterhoudend, bn., -er, -st;
 -heid, v.
Achterin, bijw.
Achterjagen, bw. zw. en st. ik
 -jaagde en -joeg, heb -jaagd.
Achterklap, m.
Achterklappen, ow. zw. ik
 -klapte; -klapper, m. -klapster, v.
Achterkousig, bn. en bijw., -er,
 -st; -heid, v.
Achterlader, m. -s.
Achterlappen, bw. zw. ik -lap-
 te, heb -geachterlapt.
Achterlaten, bw. st. ik liet -,
 heb -gelaten; -lating, v.
Achterlei (van acht soorten) on-
 verb. bn.
Achterliggen, ow. st. ik lag -,
 heb -gelegen.
Achterlijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Achterloopen, ow. st. ik liep -,
 heb -gelopen.
Achterloopsch, bn. (water-
 bouwk.); -heid, v.
Achtern, bijw.
Achternagaan, ow. bw. st. ik
 ging -, ben en heb -gegaan.
Achternaloopen, ow. bw. st. ik
 liep -, ben en heb -gelopen.
Achternarijden, ow. bw. st.
 ik reed -, ben en heb -gereden.
Achternasturen, bw. zw. ik
 stuurde -, heb -gestuurd.

Achternazenden, bw. st. ik rond -, heb -gezonden.
 Achternazetten, bw. zw. ik zette -, heb -gezet.
 Achternazitten, bw. st. ik zat -, heb -gezet.
 Achternemen, m.; -tje, o. -s.
 Achterom, bijw.
 Achteromhaalen, bw. zw. ik haalde -, heb -gemaalld.
 Achteromkomen, ow. onr. st. ik kwam -, ben -gekomen.
 Achteromloopen, ow. st. ik liep -, ben -gelopen.
 Achteromder, o.
 Achterop, bijw.
 Achteropkomen, ow. onr. st. ik kwam -, ben -gekomen.
 Achteroploopen, ow. st. ik liep -, ben -gelopen.
 Achterover, bijw.
 Achteroverliggen, ow. st. ik lag -, heb -gelegen.
 Achterovervallen, ow. st. ik viel -, ben -gevallden.
 Achterst, bn.
 Achterstaan, ow. onr. st. ik stond -, heb -gestaan.
 Achterstand, bn. hierachter volgende.
 Achterstal, m. -len; -lig, bn.
 Achterste, o.
 Achterstellen, bw. zw. ik stelde -, heb -gesteld; -stelling, v.
 Achteruit, bijw. als zn. o.; -je, o. -s.
 Achteruitboeren, ow. zw. ik boerde -, ben en heb -geboerd.
 Achteruitdeinen, ow. onr. st. ik deinde -, ben -gedinde.
 Achteruitgaan, ow. onr. st. ik ging -, ben -gegaan; -gang, m.
 Achteruitkrabbelen, ow. zw. ik krabbelde -, ben -gekrabbeld.
 Achteruitleeren, ow. zw. ik leerde -, ben en heb -geleerd.
 Achteruitloopen, ow. st. ik liep -, ben -gelopen.
 Achteruitraken, ow. zw. ik rakte -, ben -geraakt.
 Achteruitrijden, ow. st. ik reed -, ben en heb -gereden.
 Achteruitschoppen, ow. zw. ik schopte -, ben en heb -geschopt.
 Achteruitschuiven, bw. st. ik schoof -, heb -geschoven.
 Achteruitslaan, ow. onr. st. ik sloeg -, heb -geslagen.
 Achteruiteren, ow. zw. ik terde -, ben en heb -geterd.
 Achteruit treden, ow. st. ik trad -, ben -getreden.
 Achteruitvallen, ow. st. ik viel -, ben -gevallden.
 Achteruitvaren, ow. st. ik voer -, ben en heb -gevaard.
 Achteruitwerken, ow. bw. zw. ik werkte -, heb -gewerkt.
 Achteruitwijken, ow. st. ik wijk -, ben -geweken.
 Achteruitzeilen, ow. zw. ik zeilde -, ben -gezeild.
 Achteruitzetten, bw. zw. ik zette -, heb -gezet.
 Achteruitzitten, ow. st. ik zat -, heb -gezet.
 Achtervoegen, bw. zw. ik voegde -, heb -gevoegd; -voeging v. -voegsel, o.
 Achtervolgen, ow. bw. zw. ik

-volgde, ben en heb -volgd; -volging, v.
 Achtervolgens, bijw.
 Achterwaarts, bijw.
 Achterwaartsch, bn.
 Achterwege, bijw.
 Achterzeilen, ow. bw. zw. ik zeilde -, heb en ben -gezeild.
 Achtheling, v.
 Achthoek, bn. plantenk.
 Achthoek, m. -en; -ig, bn.
 Achthonderd, telw.
 Achtig, v.
 Achtigswaard, bn. -er, st.
 Achtigswaardig, bn. -er, -st. of meer en meest -ig, heid, v.
 Achtjarig, bn.
 Achtkant, bn. en als zn. o. -en.
 Achtkantig, bn.
 Achtlettergreepig, bn.
 Achtmaal, bijw.
 Achtmaandsch, bn.
 Achtmannig, bn. plantenk.
 Achtponder, m. -s.
 Achtpootig, bn.
 Achtpuntig, bn.
 Achtregelig, bn.
 Achtst, bn. ranggetal en als zn. o. -n; -tje, o. -s.
 Achtstellig, bn.
 Achtstal, o. -len.
 Achtten, telw. -de, bn. rang.
 Achtvlak, o. -ken; -kig, bn.
 Achtvoetig, bn.
 Achtvoud, o. -en.
 Achtvoudig, bn.
 Achtwerf, bijw. achtmaal.
 Achtwijvig, bn. plantenk.
 Achtzaam, bn. en bijw. -zaam, -zaam v.
 Achtzijdig, bn.
 Aconiet, (wolfswortel) o. eene vergiftige plant.
 A conto (geldsom die men op rekening ontvingt) o.
 A contre coeur (met tegenzin).
 A costi (op de plaats of in de stad naar welke geschreven wordt, ten uwenl.).
 Acquisit (aanwinst) v.
 Acquit (kwijtbief; vaste plaats voor den roeden bal op het biljart) o.
 Acre (morgen lands) m.
 Acrobaat (koorddanser, koorddanseres) m. en v.
 Acte (handel; bedrijf van een toneelspel) v.
 Acteur (toneelspeler, komediant) m.
 Actie (aandeel in eene maatschappij of onderneming; vervolg in rechten; handeling; gerecht of schermutseling) v.
 Actief (werkzaam; dienstdoend) bn. en als zn. (werkelijk bezit) o.
 Actionaris (aandehouder; deelhber) m.
 Actioneeren (aanklagen, in rechten betrekken) bw.
 Activiteit (werkzaamheid; werlijver; in - in werking) v.
 Actrice (toneelspeelster, komediant) v.
 Actualiteit (werkelijkheid) v.
 Actuaris (griffier) m.
 Actueel (werkelijk; tegenwoordig, huidig) bn.
 Actum, gedaan, gemaakt; - in senatu, gedaan in den raad; - ut supra, gedaan als boven.

Acustiek (gehoorleer) v.
 zn. (gehoormiddel) o.
 Acutus (scherp) bn. acutus - (scherpe toonteken) m.
 Acut (scherp) bn. in de genreskunde; snelveloepend.
 Ad (ten, bij, met) bijw.
 Adage (sprekwoord; leus) o.
 Adagio (langzaam en zacht)muz.
 Adam (mansnaam) m. -sappel, m. -s en -en; -kostuum, o.; -svork, v.
 Adamiel (naaktklooper) m.
 A dato (van den dag).
 Ad calendae graecas (met St. Jutnis, noit).
 Ad decretam (volgens besluit).
 Addeeren (optellen, samenstellen; vermeerderen) bw.
 Adenda (bijlagen aanhangsels, toevoegsels) mv.
 Adder, v. -s en -en; -tje, o. -s; -schig, bn.
 Addeergbroed, o.; -gbroed-sel, o.
 Additioneel (toegevoegd, aanhangend; bijkomend) bn.
 A decouvert (open en bloot; onbeschermt).
 Adel, m.; -borst, m. -en; -dom, m.; -lijk, bn.; -staad, m.
 Adelaar, m. -laren of -laars.
 Adelaarsblik, m. -ken; -hout, o.; -nest, o. -en; -neus, m. -neuzen; -oog, o. -en; -staart, m. -en; -veer, v. en; -vleugel, m. -s en -en; -vlucht, v. -en.
 Adelen, bw. zw. ik adelde, heb geadeld.
 Adem (asem) m.
 Ademen, bw. cz. zw. ik ademde, heb geademd; ademend, v.
 Ademhalen, ow. zw. ik haalde -, heb -gehaald; -aling, v.
 A demi, ten halve.
 Ademos, bn.; -tocht, m. -en.
 Adopt (ingewijde; wonderman; vinder van den steen der wijzen, goudmaker) m. en v.
 Adequaat (passend; toepasselijk; geveendredig) bn.
 Adex (aär), v. -en; -tje, o. -s.
 Aderig, bn. -er, -st.
 Aderlaten, bw. st. ik heb -geleten; -later, m.; -lating, v.; -lantje, o.
 Aderlijk, bn.
 A dessein (opzettelijk, met oogmerk).
 A deux mains (geschikt om gebruikt te worden voor rijtuig en onder den man).
 Adhereeren (aanhangen, navolgen, gewennen, lemds gevoelen aankleeren) ow.
 Adherent (aanhangend) bn.; -aan, (een geheel vormend met, onafscheidelijk behoorend bij) en als zn. (aanhanger) m. en v.
 Adhesie (toetreding, godkenning; mede-instemming) v.
 Adhesief (aanhangend; klevend) bn.
 Ad hoc (desbetreffend).
 A di (na zicht) op wisselbrieven.
 Adis (van den dag, v. -af).
 Adieu (vaarwel) tw. als zn. o. (het afscheid).
 Ad interim (voor een tijd lang, voorloopig, middelwrig).
 A discretion (zooveel als men

slechts verlangt; op genade of ongenade).

Adjectief (bijvoeglijk naamw.) o. adjectieven.

Adjourneeren (nietstellen, verschuiven) bw.

Adjudant, m. -en.

Adjudicatie (toewijzing) v.

Adjudiceeren (toekennen, gerechtelijk toewijzen) bw.

Adjunct (persoon die aan een ander is toegevoegd tot hulp in zijne betrekking) m. -en.

Adjunct-administrateur, m. -en.

Adjunct-commies, m. -iezen.

Adjunct-houtvester, m. -s.

Adjungeeren (toevoegen tot hulp in ambt of bediening) bw.

Ad latus (ter zijde, tot hulp).

Ad libitum (naar verkiezen).

Ad manus (in handen).

Administrateur (beheerder, waarnemer) m. -en.

Administratie (beheer; beheervoering; zakenbeheer) v. -tien.

Administratief (beheerend; beheervoerend) bn.

Administratie (beheeren; waarnemen) bw.

Admiraal, m. -s en -ralen.

Admiraal-generaal, m. admiraals- en admiraal-generaal.

Admiraalschap (ambt van admiraal) o.

Admiraalschap (maatschap van reeders) o.

Admiraalsschip o. -schepen; -svlag, v. -zen.

Admiralen, o.

Admiral (bewonderenswaardig) v. -dig bn.

Admiraliteit, v. -en.

Admiraliteitscollege, o. -s; hof, o.; -kamer, v. -s.

Admirateur (bewonderaar) m.

Admiratie (bewondering) v.

Admiereeren (bewonderen) bw.

Admissibel (aannemelijk; toe te laten) bn.

Admissibiliteit (aannemelijkheid; vatbaarheid om toegelaten te worden) v.

Admissie (toelating) v.

Admitteeren (toelaten, inwilligen) bw.

Ad notam nemen (opmerken, in gedachte houden) bw.

Adolescent (aankomend, opgeschoten) bn. als zn. (jongeling) m.

Adonis (jonkman vol schoonheid) m. -sen; -je, o. -s.

Adonisceeren (beeldschoon maken; voor beeldschoon houden) bw.

Adopteeren (aannemen; inzonderheid: tot kind) bw.

Adoptie (aanneming, inz. tot kind) v.

Adoptief (aangenomen) bn.

Adorabel (aanbiddelijk) bn.

Adorateur (aanbidder) m. -s.

Adoratie (aanbidding) v.

Adoreeren (aanbidden) bw.

Ad patres (aan), ow. tot de vaders gaan, d. i. sterven.

Ad perpetuum memoriam, tot eeuwig aandenken.

Ad pios usus, tot een vroom of godsdienstig gebruik.

Ad rem, gepast; gevat.

Adres (bestelling, beschikking; opschrift eens briefs) o. -sen.

Adressant (briefschrijver; verzochtschrift-indiener; aanwijzer) m. -en.

Adressante, v. -n.

Adresseeren (het opschrift schrijven op; aan iemand iets zenden; zich tot iem. wenden) bw.

Adret (geschikt, vlug, net) bn.

Adspirant (dinger naar of aanspraakmaker op een ambt) m. -en.

Adspirante, v. -n.

Adspirant-ingenieur, m. adspirant-ingenieurs.

Adstringeeren (samentrekken) bw. (bn).

Adstringent (samentrekkend) o.

A due, (muz.), in tweeën, met twee stemmen.

Adultereeren, echtbreken; bederven, verraaien, vervalschen.

Ad unum omnes, allen zonder uitzondering, zoo een zoo allen.

Advenant, voorkomend, vriendelijk, aardig; (naar) naar evenredigheid, naar omstandigheden.

Advent, m. de laatste vier weken voor Kerstmis.

Adverbiaal (bijwoordelijk) bn.

Adverbium (bijwoord) o.

Adversteit (wederwaardigheid) v. -en.

Adverteeren (bekendmaken, berichten, waarschuwen) bw.

Advertentie (openlijke bekendmaking, aankondiging) v.

Advies (bericht, mededeeling) o.

Advies, -hoot, v. -en; -brief, m. -brieven; jacht o. -en.

Adviseeren (advies geven, als deskundige zijn gevoelen over iets mededeelen) bw.

Advocaat, m. -katen; -je, o. -s.

Advocaat-generaal, m. advocaten-generaal.

Advocatenborrel, v.; -streek, v. -streken.

Advocaterij, v.

Adynamie (krachteloosheid, zwakte) v.

Eolus, fab. god van den wind; -harp, v. de windharp van Eolus, (zeker muziekinstrument).

Equaal (gelijk) bn.; *Equales*, tijdgenooten.

Equatie, v. vergelijking, evening.

Equatie-uurwerk, werktuig ter bepaling van den waren en middelebaren zonnetijd. (m).

Aequator (evennachtslijn, linie).

Aequilibris (koordedanser) m.

Aequilibrium (evenwicht) o.

Aequinoctium (dag- en nachtevening) o.

Aequivalent (vergoeding, iets dat tegen iets anders opweegt) o.

Aera (tijdrekening, jaartelling) v.

Aerarium (openbare schatkist, 's lands kas) o. (v).

Aérophographie (luchtbeschrijving) o.

Aéroliet (lucht-, meteorsteen) m. -en.

Aërometer (luchtmeter) m. -s.

Aëronaut (luchtreiziger) m. -en.

Aesculap (god der geneseskunde, genesaheer, dokter) m.

Aesthetica (schoonheidsleer) v.

Aesthetisch (smaakvol, met

schoonheidszin en kunstkennis) bn.

Aether (de fijne loven- of hemel-lucht) v.

Af hiw. en vz.

Af arbeiden (af) ow. zw. ik arbeide -, heb en ben -gearbeid.

Afbaarden, bw. zw. ik baarde -, heb -gebaard; -baarder, m.

Afbaarzen, bw. zw. ik baarsde -, heb -gebaarsd.

Afababbelen, bw. zw. ik babbelde -, heb -gebabbelde.

Afabakenen, bw. zw. ik bakende -, heb -gebakend; -bakening, v.

Afabakken, bw. st. ik bakte -, heb -gebakken.

Afbarsten, ow. onr. st. het verglassel barstte -, is -geborsten.

Afabasten, bw. ow. zw. ik bastte -, heb en ben -gebast.

Afbedelen, bw. zw. ik bedelde -, heb -gebedeld.

Afbeeld, bw. zw. ik beeldde -, heb -gebeeld; -beelding, v.

Afbeeldingen, bw. zw. ik beeldde -, heb -gebeeld.

Afbeen, bw. zw. ik beende -, heb -gebeend.

Afbestellen, bw. zw. ik bestelde -, heb -gebesteld.

Afbellen, bw. zw. ik belde -, heb -gebelde.

Afbersten, ow. onr. st. de kalk borst -, is -geborsten.

Afbestellen, bw. zw. ik bestelde -, heb -besteld.

Afbetalen, bw. zw. ik betaalde -, heb -betaald; -betaling, v.

Afbetten, bw. zw. ik bette -, heb -gebet.

Afbeuken, bw. zw. ik beukte -, heb -gebeukt.

Afbeulen, bw. ww. zw. ik beulde -, heb (mij) -gebeuld.

Afbeuren, bw. zw. ik beurde -, heb -gebeurd.

Afbidden, bw. st. ik bad -, heb -gebeden; -bidding, v.

Afbiggelen, ow. zw. ik biggelde -, ben -gebiggeld.

Afbijten, bw. st. ik beet -, heb -gebeten; -bijting, v.

Afbikken, bw. zw. ik bikte -, heb -gebikt; -bikking, v.

Afbiljoenen, bw. zw. ik biljoende -, heb -gebiljoend.

Afbinden, bw. st. ik bond -, heb -gebonden; -binder, m. -binding, v.

Afblaaspjip, v. -en.

Afbladderen, ow. zw. het bladde -, is -gebladderd.

Afbladen (afbladeren), bw. zw. ik blaade -, heb -geblaad.

Afbladeren, bw. ow. zw. ik blaaderde -, heb en ben -gebladerd.

Afblakeren, bw. zw. ik blakerde -, heb -geblakerd.

Afblaren, ow. zw. samentrekking van afbladeren, de verf blaarde -, is -geblaard.

Afblazen, bw. ow. st. ik blies -, heb -geblazen.

Afblijven, ow. st. ik bleef -, ben -gebleven.

Afblikken, ow. zw. ik blikte -, heb -geblikt.

Afbliksemen, ow. bw. zw. ik bliksemd -, heb -gebliksemd.

Afblokken, ww. zw. ik blokte mij -, heb mij en ben -geblokt.

Afboeken, bw. zw. ik boekte - heb -geboekt.
Afboenen, bw. zw. ik boende - heb -geboend; -boening, v.
Afboeten, bw. zw. ik boette - heb -geboet.
Afbonken, bw. zw. ik bonkte - heb -gebonkt.
Afboonzen, bw. ow. zw. ik bonste -, heb en ben -gebonst.
Afboomem (een vaartuig door middel van een boom voortdruwen) bw. ow. zw. ik boomde -, heb en ben -geboomd.
Afboomem (door middel van een sluitboom afsluiten) bw. zw. ik boomde -, heb -geboomd.
Afborduren, bw. zw. ik bordurde -, heb -gebordurd.
Afborgen, bw. zw. ik borgde -, heb -geborgd.
Afborstelen, bw. zw. ik borstelde -, heb -geborsteld; -borsteling, v.
Afbotsen, ow. zw. ik botste -, ben -gebotst.
Afbottelen, bw. zw. ik bottelde -, heb -gebotteld; -botteling, v.
Afbouwen, bw. zw. ik bouwde -, heb -gebouwd.
Afbraak, v.
Afbraken, bw. ww. zw. ik brakte (mij) -, heb (mij) -gebraakt.
Afbranden, bw. ow. zw. ik brandde -, heb en ben -gebrand; -branding, v. -brandel, o.
Afbrassen, ow. zw. ik braste -, ben -gebrast.
Afbreien, bw. zw. ik breide -, heb -gebreid.
Afbreken, bw. ow. st. ik brak -, heb en ben -gebroken; -breekster, v. -breker, m. -breking, v.
Afbrengen, bw. ow. zw. ik bracht -, heb -gebracht; -brenger, m. -brenging, v. -brengster, v.
Afbreuk, v.
Afbrijnen, bw. zw. ik brjnde -, heb -gebrjnd.
Afbroddelen, bw. zw. ik broddelde -, heb -gebroddeld.
Afbrokkelen, bw. ow. zw. ik brokkelde -, heb en ben -gebrokkeld; -brokkeling, v.
Afbruinen, bw. ow. zw. ik bruide -, heb en ben -gebruid.
Afbruisen, ow. zw. ik bruiste -, ben -gebruist.
Afbuilen, ow. zw. het weer buide -, is -gebuide.
Afbuigen, bw. ow. st. ik boog -, heb en ben -gebogen.
Afbuitelen, ow. zw. ik buitelde -, heb en ben -gebuiteld.
Afdagen, bw. zw. ik daagde -, heb -gedaagd; -daking, v. -en.
Afdalen, ow. zw. ik daalde -, ben -gedaald; -daling, v.
Afdammen, bw. zw. ik damde -, heb -gedamd; -daming, v. -damminkje, o.
Afdanken, bw. ow. zw. ik dankte -, heb -gedankt; -danking, v.
Afdansen, bw. ow. zw. ik danste -, heb en ben -gedanst.
Afdeelen, bw. zw. ik deelde -, heb -gedeeld; -deeling, v. -deeling, o.
Afdeinzen, ow. zw. ik deinsde -, ben -gedeinsd; -deinzing, v.

Afdekken, bw. zw. ik dekte -, heb -gedekt; -dekker, m. -dekke-rij, v. -dekking, v.
Afdenken, bw. ww. onr. zw. ik dacht (mij) -, heb (mij) -gedacht.
Afdichten, bw. ww. zw. ik dichtte (mij) -, heb (mij) -gedicht.
Afdienen, bw. zw. ik diende -, heb -gediend.
Afdieven, bw. zw. ik diefde -, heb -gedieft.
Afdijken, bw. zw. ik dijkte -, heb -gedijkt; -dijking, v.
Afdingen, bw. st. ik dong -, heb -gedongen; -dinger, m. -dinging, v. -dingster, v.
Afdisselen, bw. zw. ik disselde -, heb -gedisseld; -disseling, v.
Afdoobelen, bw. zw. ik dobbelde -, heb -gedobbelde.
Afdoen, bw. onr. ik deed -, heb -gedaan; -doend, bn. -doener, m. -doening, v.
Afdokken, bw. zw. ik dokte -, heb -gedokt.
Afdolen, ow. zw. ik doolde -, ben -gedoold; -doling, v.
Afdonderen, bw. ow. zw. ik donderde -, heb en ben -gedonderd.
Afdoppen, bw. ow. zw. ik dopte -, heb en ben -gedopt.
Afdorren, ow. zw. ik dorde -, ben -gedord.
Afdorschen, bw. ww. zw. ik dorsche (mij) -, heb (mij) -gedorscht.
Afdouwen (afduwen) bw. zw. ik douwde (duwde) -, heb -gedouwd (geduwd).
Afdraaien, bw. ow. zw. ik draaide -, heb en ben -gedraaid; -draaier, m. -draaiing, v.
Afdragen, bw. st. ik droeg -, heb -gedragen; -draagster, v. -draager, m.
Afdraven, ow. bw. zw. ik draafde -, heb en ben -gedraafd.
Afdrentelen, ow. zw. ik dren- telde -, ben -gedrenteld.
Afdribbelen, ow. zw. ik dribbelde -, ben -gedribbeld.
Afdrift (zeew.) (het afdriven van den koers) v.
Afdrijven, ow. bw. st. ik dreef -, heb en ben -gedreven; -drijver, m. -drijving, v.
Afdrijvend, bn. afdrijvende mid- delen.
Afdringen, bw. st. ik drong -, heb -gedrongen.
Afdrinken, bw. st. ik dronk -, heb -gedronken.
Afdrogen, bw. zw. ik droogde -, heb -gedroogd; -droging, v.
Afdruppen, ow. st. ik droop -, ben -gedropen; -druip ak, m. -druiping, v.
Afdruk, m. -ken; -je, o. -s.
Afdrukken, bw. zw. ik drukte -, heb -gedrukt; -drukking, v. -druksel, o.
Afdrup, m.
Afdruppelen, ow. zw. ik drup- pelde -, ben -gedruppeld; -drup- peling, v.
Afdruppen, ow. zw. ik drupte -, ben -gedrupt.
Afdrukken, ow. zw. ik duikelde -, heb en ben -geduikeld.
Afduwen, ow. zw. ik duwde -, heb -geduwd.

Afdwalen, ow. zw. ik dwaalde -, ben -gedwaald; -dwalig, v.
Afdwellen, bw. zw. ik dwelde -, heb -gedweld; -dweiling, v.
Afdwingen, bw. st. ik dwong -, heb -gedwongen.
Afeggen, bw. zw. ik egde -, heb -geegd.
Afeischen, bw. zw. ik eischte -, heb -geëischt; -eisching, v.
Afeien, bw. onr. st. ik at -, heb -gegeten. (bn.)
Afabal (sprakzaam, vriendelijk) v.
Affaire (zaak, verrichting, voor- val, gevecht) v.
Affameeren (withongeren) bw.
Affectatie (gemaaktheid) v.
Affecteeren (voorwenden) bw.
Affectie (genegenheid, welwil- lendheid, gunst, liefde) v.
Afeilen, bw. zw. ik feilde -, heb -gefeild; hetzelfde als afweil- len, is thans nog slechts in sommige gewoonten in de volks- taal gebruikelijk.
Affettuose (teeder) muz.
Affiche (aankondigingsbilj, too- neelbericht) o.
Afficheeren (aanslaan, aanplak- ken) bw.
Affiliatie (aanneming als kind, opneming als medelid in een ge- nootschap) v.
Affiliceeren (als kind aannemen, als medelid opnemen in een ge- nootschap) bw.
Affinitet (zwagerschap, ver- wantenschap) v.
Affirmeeren (bevestigen, bea- men, bekrachtigen) bw.
Affladden, ow. zw. ik flad- derde -, ben -gefladderd.
Afflictie (bedroeving, droefheid) v.
Affligereen (bedroeven, krenken) bw.
Affodil en **Affodille** (liefdevor- mig gewas, slaaplicie) v. affo- dillen.
Affollen (tot het niterste plagen) bw. zw. ik foold -, heb -gefoold.
Affolteren, bw. zw. ik folterde -, heb -gefolterd.
Affreus (ontzettend verschrik- kelijk) bn.
Affront (hoon, smaad, eteroo- ving) o. -en.
Affronteeren (stout onder de oogen treden, smadelijk beje- gen, beschimpen) bw.
Affruit, v. -en.
Affutage (affuutwerk, onderste van het geschuot) o.
Affutselen, bw. zw. ik futselde -, heb -gefutseld.
Afgaaf (afgave), v. **Afgifte** ver- dient de voorkeur.
Afgaan, ow. bw. onr. st. ik ging -, heb en ben -gegaan.
Afgang, m. en.
Afgelikeemd, bijw.
Afgebroken, bn. en bijw.
Afgebruiken, bw. zw. ik ge- bruikte -, heb -gebruikt.
Afgedieft, bijw.
Afgedokterd, bijw.
Afgedonderd, bijw.
Afgedraaid, bijw.
Afgedrieduivekaterd, bijw.
Afgedruiveld, bijw.
Afgeeren, ow. zw. ik geerde -, heb -gegeerd.

Afgeeselen, bw. zw. ik geeselde
- heb -geeseld.
Afgehaald, bijw.
Afgeknot, bn.
Afgelasten, bw. zw. ik gelaatte
- heb -gelaat.
Afgeleefd, bn.; -heid, v.
Afgelogen, bn. en bijw. -er, -st;
-heid, v.
Afgemat, bn.; -heid, v.
Afgemeten, bn. en bijw. -er, -st;
-heid, v.
Afgemest, bn. -er, meest -; -heid, v.
Afgeraamd, bijw.
Aferlicht, bn. -er, -st; -heid, v.
Aferukt, bn.
Afgescheiden, m. en v. -n.
Afgescheidenheid, v.
Afgesloofd, bn.; -heid, v.
Afgesloten, bn.; -heid, v.
Afgesneden, bn.
Afgestamp, bijw.
Afgestompt, bijw.
Afgestorven, bn.
Afgestorven, m. en v. -n.
Afgesteerd, bn.
Afgestod, bn.
Afgotogen, bn.
Afgetrapt, bijw.
Afgetrokken, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v.
Afgewaardigde, m. en v. -n.
Afgewallene, m. en v. -n.
Afgewast, bn.
Afgewen, bw. ow. st. ik gaf -, heb
-gegeven; -gever, m. -geving, v.
Afgewond, bn. (v.)
Afgewonden, bn. -er, -st; -heid,
-gezand, bn. -er, -st.
Afgesant, m. -en.
Afgesante, v. -n.
Afgesien, v.
Afgesonderd, bn.
Afgieren, ow. zw. ik gierende -,
ben -gierde.
Afgieten, bw. st. ik goot -, heb
-gieten; -giet, m. -gieting, v.
Afgietel, o. -gietster, v.
Afgifte, en -gift, v.
Afglijden, ow. zw. ik gleed -, ben
-geleden; -glijding, v.
Afglijpen, ow. zw. ik glipte -,
ben -geglip; -glijping, v.
Afgluren, bw. zw. ik gluurde -,
heb -gegluurd.
Afgrod, m. -en; -je, o. -s.
Afgroederen, ow. bw. ik -go-
deerde, heb -geafgodeerd.
Afgroendienaar, m. -s en -na-
ren; -dienares, v. -sen; -dienst, m.;
-tempel, m. -s en -en.
Afgroerd, v. -en.
Afgroeds, v. -en.
Afgrodin, v. -nen.
Afgrodisch, bn. en bijw.
Afgrodist, m. -en.
Afgrodsbeeld, o. -en; -dienaar, m.
-s en -naren; -dienares, v. -sen;
-dienst, m.; -kruid, o.; -tempel, m.
-s en -en.
Afgrodslang, v. -en.
Afgroeden, bw. zw. ik goeide -,
heb -groeid; -goeding, v.
Afgroeven, ow. zw. het water
grolde, heeft en is -gegrolfd.
Afgroochelen, bw. zw. ik goo-
chelde -, heb -gegoocheld.
Afgrooden, bw. zw. ik gooid -,
heb -gegooid.
Afgorden, bw. zw. ik gorda -,
heb -gegord; -gording, v.

Afgrauw, m.
Afgrauwen, bw. zw. ik grauwde
-, heb -gegrauwd; -grauwer, v.
-grauwing, v. -grauwster, v.
Afgraven, bw. st. ik groef -, heb
-gegraven; -graving, v.
Afgrazen, bw. zw. ik graasde -,
heb -gegrasd; -grazing, v.
Afgreppelen, bw. zw. ik grep-
pelde -, heb -gegreppeld; -grep-
peling, v.
Afgrijpen, bw. st. ik greep -,
heb -gegripen.
Afgrijpsbaar, bn. en bijw. -der.
Afgrijpselijk en Afgrijpslijk, bn.
en bijw. -er, -st; -heid, v.
Afgrijzen, o.; -grijzing, v.
Afgrijsen, bw. zw. ik griste -,
heb -gegrijsd.
Afgrommen, bw. zw. ik gromde -,
heb -gegromd.
Afgromd, m. -en.
Afgromden, bw. zw. ik gromde
-, heb -gegromd.
Afgruizelen, bw. zw. ik gruielde
-, heb -gegruield.
Afgunst, v.
Afgunstig, bn. -er, -st; -heid, v.
Afgutsen, bw. zw. ik gutste -,
ben en heb -gegutst.
Afhaken, bw. zw. ik haakte -,
heb -gehaakt; -haker, m. -hak-
king, v. -haakster, v.
Afhakken, bw. zw. ik hakte -,
heb -gehakt; -hakker, m. -hak-
king, v.
Afhalen, bw. zw. ik haalde -, heb
-gehaald; -haler, m. -haling, v.
-haalster, v.
Afhameren, bw. zw. ik hamerde
-, heb -gehamerd.
Afhandelen, bw. zw. ik handel-
de -, heb -gehandeld; -hande-
ling, v.
Afhandig, bijw.
Afhangeling, m. en v. -en; ook:
Afhangelinge, v.
Afhangen, bw. onr. st. ik hing
-, heb -gehangen; -hangend, bn.
-hanger, m. -s.
Afhangzaag, v. -zagen; -je, o.
Afhankelijk en Afhankelijk,
bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Afhappen, bw. zw. ik hapte -,
heb -gehapt.
Afharen, ow. bw. zw. ik haarde -,
heb -gehaard; -haring, v.
Afharken, bw. zw. ik harkte -,
heb -geharkt.
Afhaspelen, bw. zw. ik haspelde
-, heb -gehaspeld; -haspeling, v.
Athebben, bw. ow. zw. ik had -,
heb -gehad.
Afhechten, bw. zw. ik hechte -,
heb -gehecht.
Afheffen, bw. st. ik hief -, heb
-geheven.
Afhefen, bw. zw. ik heide -, heb
-geheid.
Afheinen, bw. zw. ik heinde -,
heb -geheind; -heining, v.
Afheksen, bw. zw. ik hekste -,
heb -gehekst.
Afheilen, ow. zw. ik helde -, heb
-geheld; -helling, v.
Afhelpen, bw. st. ik hielp -,
heb -geholpen.
Afhengelen, bw. zw. ik hengelde
-, heb -gehengeld.
Afhietlen, bw. zw. ik hield -,
heb -gehiel.

Afhijnschen, bw. st. ik heesch -
heb -gheschen.
Afhinkelen, bw. zw. ik hin-
kelde -, heb -gehinkeld.
Afhinken, bw. zw. ik hinkte -,
heb -gehinkt.
Afhoereeren, ow. zw. ik hoe-
reerde -, ben -gehoereerd.
Afhoeven, ow. zw. het hooft -,
heeft -gehoofd.
Afholien, ow. zw. ik holde -,
heb en ben -gehold.
Afhompeelen, ow. zw. ik hom-
pelde -, ben -gehompeeld.
Afhoogen, bw. zw. ik hoogde -,
heb -gchoogd; -hooging, v.
Afhooren, bw. zw. ik hoorde -,
heb -hoord; -hooring, v.
Afhouden, bw. ow. st. ik hield
-, heb -gehouden; -houder, m.
-houding, v.
Afhuwen, bw. st. ik hieuw -,
heb -gehouden; -houwer, m.
-houwing, v.
Afhuichen, bn. bw. zw. ik hui-
chelde -, heb -gehuicheld.
Afhuilen, bw. zw. ik huilde -,
heb -gehuild.
Afhuizen, bw. zw. ik huilde -,
heb -gehuild.
Afhuuren, bw. zw. ik huurde -,
heb -gehuurd; -huurder, m.
huurster, v. -huring, v.
Afijlen, ow. zw. ik ijde -, ben
-geijld.
Afjacht, v.
Afjachten, bw. zw. ik jachtte -,
heb -gejacht.
Afjaagen, bw. zw. en st. ik jaagde
of joeg -, heb -gejaagd.
Afjakkeren, bw. zw. ik jakkerde
-, heb -gejakkerd; -jakkering, v.
Afjapen, bw. zw. ik jaapte -,
heb -gejaapt.
Afkaatsen, bw. ow. zw. ik kaat-
ste -, heb en ben -gekaast;
-kaatsing, v.
Afkabelen, bw. ow. zw. ik kab-
belde -, heb en ben -gekabeld;
-kabbeling, v.
Afkaeden, bw. zw. ik kaalde -,
heb -gekaad; -kading, v.
Afkakelen, bw. zw. ik kakelde -,
heb -gekakeld.
Afkalcken, ow. bw. zw. ik kakte
-, heb en ben -gekalkt; -kal-
king, v.
Afkalven (van koeien) ow. zw. ik
kalvde -, heb -gekalvd.
Afkalven (van aardwerken) ow.
zw. ik kalvde -, ben -gekalvd;
-kalving, v.
Afkammen, bw. zw. ik kamde -,
heb -gekamd; -kamming, v.
Afkantelen, ow. zw. ik kantelde
-, heb en ben -gekanteld; -kan-
teling, v.
Afkanten, bw. zw. ik kante -,
heb -gekant; -kauting, v.
Afkapen, bw. zw. ik kaapte -,
heb -gekaapt.
Afkappen, bw. zw. ik kapte -,
heb -gekapt; -kapper, m. -kap-
ping, v. -kappingsteeken, o.
-kapsel, o.
Afkauwen, bw. zw. ik kauwde -,
heb -gekauwd.
Afkeer, m.
Afkeeren, bw. ow. zw. ik keerde
-, heb -gekeerd; -keering, v.
Afkeurig, bn. -er, -st; -heid, v.

Afkellen, bw. zw. ik keilde -, heb -gekeld.
 Afkomen, bw. zw. hetzelfde als Afkammen.
 Afkerken, ow. zw. ik kerkte -, heb -gekerkt.
 Afkerven, bw. st. en zw. ik kerfde -, kort -, heb -gekorven; -kerf, m. -kerfing, v.
 Afketsen, bw. ow. zw. ik ketste -, heb en ben -geketst.
 Afkeuren, bw. zw. ik keurde -, heb -gekeurd; -keurder, m. -keurder, bn. -keuring, v. -keurings- teken, o. -keurster, v.
 Afkeurenswaard, bn. -er, -st, hetzelfde als
 Afkeurenswaardig, bn. -er, -st of meer en meet -.
 Afkijken, ow. bw. st. ik keek -, heb -gekeken; -kijker, m. -kijster, v.
 Afkijken, bw. st. ik keef -, heb -gekeven.
 Afkladden, ow. bw. zw. ik kladderde -, heb -geklad.
 Afklagen, ww. zw. ik klaagde mij -, heb mij en ben -geklaagd.
 Afklappen, ow. zw. ik klapte -, heb en ben -geklapt; -klapping, v.
 Afklaren, bw. ow. zw. ik klaarde -, heb en ben -geklaard.
 Afklauteren, ow. bw. zw. ik klauterde -, heb en ben -geklauterd.
 Afkleden, bw. zw. ik kleedde -, heb -gekleed.
 Afklemmen, bw. zw. ik klemde -, heb -geklemd; -klemming, v.
 Afkleppen, bw. zw. ik klepte -, heb -geklept; -klepper, m. -klepping, v.
 Afklotsen, bw. zw. ik kletste -, heb -gekletst; -kletsing, v.
 Afklouren, bw. zw. ik kleurde -, heb -gekleurd.
 Afklommen, ow. st. ik klom -, ben -gekloppen; -klimmer, m., -klimming, v.
 Afklinken, ow. bw. st. ik klonk -, heb -geklonken.
 Afklooven, bw. ow. zw. ik kloofde -, heb -gekloofd.
 Afkloppen, bw. zw. ik klopte -, heb -geklopt; -klopper, m. -klopping, v. -klopter, v.
 Afkluiven, bw. st. ik kluof -, heb -geklouven; -kluifster, v. -kluiver, m. -kluivering, v.
 Afknabbelen, bw. zw. ik knabbelde -, heb -geknabbeld; -knabbelaar, m. knabbelaarster, v. -knabbeling, v.
 Afknagen, bw. zw. ik knaagde -, heb -geknaagd; -knager, m. -knaaging, v.
 Afknakken, bw. ow. zw. ik knakte -, heb en ben -geknakt; -knakker, m. -knakking, v.
 Afknallen, ow. zw. het knalde -, is -geknald.
 Afknappen, bw. ow. zw. ik knapte -, heb en ben -geknapt; -knapping, v.
 Afknarpen, bw. zw. ik knarpte -, heb -geknarpt.
 Afknauwen, bw. zw. ik knauwde -, heb -geknauid; -knauwing, v.
 Afknellen, bw. zw. ik knelde -, heb -gekneld; -knelling, v.

Afknevelen, bw. zw. ik knevelde -, heb -gekneveld; -knevelaar, m. -knevelaarster, v. -kneveling, v.
 Afknibbelen, bw. zw. ik knibbelde -, heb -geknibbeld; -knibbelaar, m. -knibbelaarster, v. -knibbeling, v.
 Afknippen, bw. st. ik kneep -, heb -geknepen; -knijper, m. -knijping, v. -knijpster, v.
 Afknippen, bw. zw. ik knipte -, heb -geknipt; -knipper, m. -knipping, v. -knipsel, o. -knipstang, v.
 Afknoelen, bw. zw. ik knoeide -, heb -geknoeid.
 Afknotten, bw. zw. ik knotte -, heb -geknoot; -knotster, v. -knotter, m. -knottig, v.
 Afknutselen, bw. zw. ik knutselde -, heb -geknutseld.
 Afkoelen, bw. ow. zw. ik koelde -, heb en ben -gekoeld; -koeler, m. -koeling, v. -koelingswet, v.
 Afkoken, bw. ow. zw. ik kookte -, heb en ben -gekookt; -kooking, v.
 Afkomeling, m. en v. -en, ook Afkomelinge, v.
 Afkomen, ow. onr. st. ik kwam -, heb -gekomen.
 Afkomst, v.
 Afkomstig, bn.
 Afkondigen, bw. zw. ik kondigde -, heb -gekondigd; -kondiger, m. -kondiging, v. -kondigster, v.
 Afkooksel, o. -s; -tje, o. -s.
 Afkoop, m. -en.
 Afkoopbaar, bn.; -heid, v.
 Afkoopbaarstellig, v. -en.
 Afkopen, bw. onr. zw. ik kocht -, heb -gekocht; -kooper, m. -koop- ping, v. -koopprijs, m. -koopster, v.
 Afkoppelen, bw. zw. ik koppelde -, heb -gekoppeld; -koppeling, v.
 Afkorsten, bw. ow. zw. ik korste -, heb en ben -gekorst; -korsting, v.
 Afkorten, bw. zw. ik kortte -, heb -gekort; -korter, m. -korting, v. -kortster, v.
 Afkrabbelen, bw. zw. ik krabbelde -, heb -gekrabbeld.
 Afkrabben, bw. zw. ik krabde -, heb -gekrabd; -krabber, m. -krabbing, v. -krabsel, o. -krabster, v.
 Afkrassen, bw. ow. zw. ik kraste -, heb -gekrast; -krasser, m. -krassing, v.
 Afkrijgen, bw. st. ik kreeg -, heb -gekregen.
 Afkrimpen, ow. zw. ik kromp -, ben -gekrompen.
 Afkronen, bw. zw. ik kroonde -, heb -gekroond.
 Afkronkelen, ow. zw. ik kronkelde -, ben -gecronkeld.
 Afkrooien, bw. zw. ik krooide -, heb -gekrooid; -krooier, m. -krooing, v.
 Afkruisen, bw. zw. en st. ik kruide of krooi -, heb en ben -gekruid of -gekrooien; -kruiting, v.
 Afkrumelen, ow. bw. zw. ik krumelde -, ben en heb afgekrumeld.
 Afkruipen, ow. bw. st. ik kroop -, ben en heb -gekroopen.

Afkuieren, ow. bw. zw. ik kuijerd -, ben en heb -gekuijerd.
 Afkuischen, bw. zw. ik kuischte -, heb -gekuischt.
 Afkunen, bw. ow. onr. ik konde of kon -, heb -gekund.
 Afkussen, bw. zw. ik kustte -, heb -gekust.
 Afkwakken, ow. bw. zw. ik kwakte -, ben en heb -gekwakt.
 Afkwanselen, bw. zw. ik kwanselde -, heb -gekwanseld.
 Afkwijnen, bw. ow. zw. ik kwijnde -, heb en ben -gekwijnd.
 Afkwispen, bw. zw. ik kwispelde -, heb -gekwispeld.
 Aflaat, m. aflaten.
 Aflachen (zich) ww. zw. ik lachte (mij) -, heb (mij) en ben -ge- lachen.
 Afladen, bw. st. ik laadde -, heb -geladen; -lader, m. -lading, v. -laadster, v.
 Aflakken, bw. zw. ik lakte -, heb Aflandig, bn. -ig. -f. -gelakt.
 Aflangen, bw. zw. ik langde -, heb -gelangd; -linger, m. -lan- ging, v. -langster, v.
 Aflappen, bw. zw. ik lapte -, heb -ge- lapt.
 Aflaten, bw. ow. st. ik liet -, heb -gelaten; -later, m. -lating, v. -laa-ster, v.
 Aflaveeren, ow. bw. ik laveerde -, ben en heb -gelaveerd.
 Afleemen, bw. zw. ik leende -, heb -geleend; -leener, m. -leening, v.
 Afleeren, bw. zw. ik leerde -, heb -geleerd; -leering, v.
 Afleesklep, v. -pen; -je, o. -s.
 Afleggen, bw. zw. ik legde en leide -, heb -gelegd en -geleid; -legbold, m. -legger, m. -legger- ing, v. -leggertje, o. -legging, v. -legster, v.
 Afleiden, bw. ow. zw. ik leidde -, heb -geleid; -leidbaar, bn. -leider, m. -leiding, v. -leidkunde, v. -leidkundig, bn.
 Afleidkundige, m. en v. -n.
 Afleidsel, o. -s.
 Afleken, ow. zw. hij leekte -, is -geleekt.
 Aflekken, ow. zw. het lekte -, is -gelekt; -lekking, v.
 Aflezen, ow. zw. ik lensde -, ben -geleend.
 Afleppen, bw. zw. ik lepte -, heb -gelept.
 Afletteren, bw. zw. ik letterde -, heb -geletterd.
 Afleven, bw. zw. ik leefde -, heb -geleefd.
 Afleveren, bw. zw. ik leverde -, heb -geleverd; -leveraar, m. -le- veraarster, v. -levering, v. -le- veringsrol, v.
 Aflezen, bw. st. ik las -, heb -ge- lezen; -lezer, m. -lezing, v.
 Aflichten, bw. zw. ik lichtte -, heb -gelicht; -lichter, m. -lich- ting, v.
 Aflijgen, bw. ww. st. hij lag (zich) -, heeft (zich) en is -gelegen.
 Aflijmen, bw. zw. ik lijnde -, heb -ge- lijnd.
 Aflijvig, bn.; -heid, v.
 Aflikken, bw. zw. ik likte -, heb -gelikt; -likker, m. -likking, v. -likster, v.

Afloeren, bw. zw. ik loerde -, heb -geleerd; -loerder, m. -loering, v. -loering, v.
Aflokken, bw. zw. ik lokte -, heb -gelokt; -lokker, m. -lokking, v. -lokker, v.
Aflonken, bw. zw. ik lonkte -, heb -gelonkt.
Aflooden, bw. zw. ik loodde -, heb -gelood; -looding, v.
Afloogen, bw. zw. ik loogde -, heb -geeloogd; -looging, v.
Afloop, m. -en; -je, o. -s.
Afloopen, ow. bw. st. ik liep -, heb en ben -gelopen; -looper, m. -looping, v. -loopster, v.
Aflossen, bw. zw. ik loste -, heb -gelest; -lossaar, bn. -losser, m. -lossing, v.
Afluiden, bw. zw. ik luilde -, heb -geluid; -luiding, v.
Afluisteren, bw. zw. ik luisterde -, heb -gefluisterd; -luisteraar, m. -luistering, v. (-geluist).
Afluizen, bw. zw. ik luisde -, heb -gefluist.
Afmaaien, bw. zw. ik maaide -, heb -gemaaid; -maaiër, m. -maaiing, v.
Afmaken, bw. zw. ik maakte -, heb -gemaakt; -maakster, v. -maker, v. -making, v.
Afmalen (afschuilen) bw. st. ik maalde -, heb -gemalen.
Afmalen (afschilderen) bw. zw. ik maalde -, heb -gemaaid; -maaiër, m. -maling, v.
Afmannen, bw. zw. ik maande -, heb -gemaand; -maner, m. -manning, v. -maanster, v.
Afmangelen, bw. zw. ik mangelde -, heb -gemangeld.
Afmarcheeren, ow. ik marcheerde -, ben -gemarcheerd; -marsch, m.
Afmartelen, bw. zw. ik martelde -, heb -gemarteld; -marteling, v.
Afmatten, bw. zw. ik matte -, heb -gemaat; -matting, v.
Afmattend, bn. -cr. -st.
Afmazen, bw. zw. ik maasde -, heb -gemaasd.
Afmeetbaar, bn.; -heid, v.
Afmelden, bw. zw. ik meldde -, heb -gemeld; -melding, v.
Afmelken, bw. ow. st. ik molk -, heb -gemolken.
Afmennen, bw. zw. ik mende -, heb -gemend.
Afmergelen, bw. zw. ik mergelde -, heb -gemergeld; -mergeling, v.
Afmerken, bw. zw. ik merkte -, heb -gemerkt.
Afmesten, bw. zw. ik mestte -, heb -gemest.
Afmettelijk, bn.; -heid, v.
Afmeten, bw. st. ik mat -, heb -gemeten; -meter, m. -meting, v. -meetster, v.
Afmetselen, bw. ow. zw. ik mettelde -, heb -gemetseld.
Afmijnen, bw. zw. ik mijnde -, heb -gemijnd; -mijner, m. -mijning, v.
Afmikken, bw. zw. ik mikte -, heb -gemikt.
Afmooeten, bw. bw. onr. zw. het maakte -, heeft -gemoeten.
Afmogen, ow. bw. onr. zw. het mag -, mocht -.
Afmolmen, ow. zw. het molmde -, is -germolmd; -molming, v.

Afmonsteren, bw. zw. ik mon-
sterde -, heb -gemonsterd; -mon-
stering, v.
Afmoorden, ww. zw. ik moorde
mij -, heb mij -gemoord.
Afmunten, bw. zw. ik muntte -,
heb -gemunt.
Afmuren, bw. zw. ik muurde -,
heb -gemuurd; -muring, v.
Afnaalen, bw. zw. ik naaide -,
heb -genaaid.
Afnaasten, bw. zw. ik naaste -,
heb -genaast.
Afnemen, bw. ow. st. ik nam -,
heb en ben -genomen; -nemen
doek, -nemster, v. -nemer,
-neming, v.
Afnemen, bw. zw. ik kneude -,
heb -geneusd; -neusster, v. -neu-
zer, m. -neuzing, v.
Afnipjen, bw. st. ik neep -, heb
-genepen; -nijper, m. -nijping, v.
Afnommeren en -nummeren,
bw. zw. ik nommerde (nummer-
de) -, heb -genommerd (-genum-
merd); -nummering en -num-
mering, v.
Afoogen, bw. zw. ik oogde -, heb
geogd; -ooging, v.
Afoogsten, bw. zw. ik oogstte -,
heb -geogst.
Aforloogen, bw. zw. ik oorloogde
-, heb -geoorloofd.
Aforloogen, bw. zw. ik pachtte -,
heb -gepacht.
Afpadig, bn.; -heid, v.
Afpakken, bw. zw. ik pakte -,
heb -gepakt; -pakker, m. -pak-
king, v. -pakster, v.
Afpalen, bw. zw. ik paalde -, heb
-gepaald; -paler, m. -paling, v.
Afpanden, bw. zw. ik pandde -,
heb -gepand; -panding, v.
Afpassen, bw. zw. ik paste -, heb
-gepast; -passer, m. -passing, v.
Afpell (peilen van zekeren voor-
aan).
Apeilen, bw. ow. zw. ik peilde
-, heb -gepeild; -peiling, v.
Apeizen (zieh), ww. zw. ik
peinsde mij -, heb mij -gepeinsd.
Afpelen, bw. zw. ik peelde -, heb
-gepeeld; -peeling, v.
Afpellen, bw. zw. ik pelde -, heb
-gepeld; -peller, m. -peeling, v.
-pelster, v. -pelsel, o.
Afpennen, bw. zw. ik pende -,
heb -gepend; -penner, m. -pen-
ning, v. -penhamer, m.
Aferken, bw. zw. ik perkte -,
heb -geperkt; -perking, v.
Afpersen, bw. zw. ik perste -,
heb -geperst; -perser, m. -per-
sing, v.
Apeuteren, bw. zw. ik peuterde
-, heb -gepeuterd.
Apeuzelen, bw. zw. ik peuzelde
-, heb -gepeuzeld.
Afpijnen (zieh) ww. zw. ik pijnde
mij -, heb mij -gepijnd; -pij-
ning, v.
Afpijnjen, bw. zw. ik pijnigde
-, heb -gepijnigd; -pijniging, v.
Afpikken, bw. zw. ik pikte -,
heb -gepikt.
Afpingelen, bw. zw. ik pingelde
-, heb -gepingeld.
Afpitsen, bw. zw. ik pitste -, heb
-gepitst.
Aflaggen, bw. zw. ik plagde -,
heb -geplagd.

Afplakken, bw. zw. ik plakte -, heb -geplakt.
Afplanten, bw. zw. ik plantte -, heb -geplant; -planting, v.
Afplatten, bw. zw. ik platte -, heb -geplat; -plating, v.
Afpleiten, bw. zw. ik plette -, heb -gepleit.
Afplekken, bw. zw. ik plette -, heb -geplekt.
Afpletten, bw. zw. ik plette -, heb -geplet.
Afploegen, bw. zw. ik ploegde -, heb -geploegd; -ploeging, v.
Afploffen, bw. zw. het plofte -, heb -geploft.
Afpluizen, bw. zw. ik pluide -, heb -gepluid.
Afploten, bw. zw. ik plootte -, heb -geploot.
Afpluizen (bij pluisjes afplukken) bw.st. ik ploos -, heb -geplozen; -pluisster, v. -pluizer, m. -pluizing, v.
Afpluizen (pluisjes wegnemen of loslaten) bw. ow. zw. ik pluisde -, heb en ben -gepluisd.
Afplukken, bw. zw. ik plukte -, heb -geplukt; -plukker, m. -plukking, v. -plukster, v.
Afplunderen, bw. zw. ik plunderde -, heb -geplunderd; -plundering, v.
Afpoelieren, bw. zw. ik poelde -, heb -gepoeld; -poeiing, v.
Afpoetsen, bw. zw. ik poetste -, heb -gepoetst.
Afpolderen, bw. zw. ik polderde -, heb -gepolderd; -poldering, v.
Afpompen, bw. zw. ik pompte -, heb -gepompt; -pomping, v.
Afponden, bw. zw. ik pondde -, heb -gepont.
Afprachen, bw. zw. ik prachte -, heb -gepracht; -pracher, m. -prachting, v. -prachster, v.
Afprakekezeren, bw. ik prakekezerde -, heb -geprakekezerd.
Afpraten, bw. zw. ik praatte -, heb -gepraat.
Afpreeken, bw. zw. ik preekte -, heb -gepreekt.
Afprenten, bw. zw. ik prente -, heb -geprent.
Afpreszen, bw. zw. ik preste -, heb -geprest; -pressing, v.
Afprevelen, bw. zw. ik prevelde -, heb -gepreveld.
Afriegelen, bw. zw. ik priegelde -, heb -geriegeld.
Afroeven, bw. zw. ik proefde -, heb -geproefd.
Afpunten, bw. zw. ik puntte -, heb -gepunt; -punter, m. -puntster, v. -punting, v.
Afrabbelen, bw. zw. ik ra' belde -, heb -gerabbeld.
Afraden, bw. zw. en st. ik ried of raadde -, heb -geraden; -raadster, v. -rader, m.
Afrafelen, ow. zw. het rafelde -, is -gerafeld; -rafeling, v.
Afrafelen, bw. zw. ik raffeelde -, heb -geraffeeld.
Afrafen, bw. zw. ik raagde -, heb -geraagd.
Afraken, bw. zw. ik raakte -, ben -geraakt; -raking, v.
Aframmen, bw. zw. ik rammelde -, heb -gerammeld; -rammeling, v.

Afranden, bw. zw. ik randde -, heb -gerand; -rander, m. -randing, v.
Afranselen, bw. zw. ik ranselde -, heb -geranseld.
Afrapen, bw. zw. ik raapte -, heb -geraapt.
Afraspen, bw. zw. ik raspte -, heb -geraspt; -rasper, m. -rasping, v. -raspster, v.
Afrasteren, bw. zw. ik rasterde -, heb -gerasterd; -rastering, v.
Afreeden, bw. zw. ik reedde -, heb -gered; -reeding, v.
Afrechekel, m. -s.
Afregenen, onp. w. zw. het regende -, heeft en is -geregend.
Afreiken, bw. zw. ik reikte -, heb -gereikt.
Afrels, ook **Afreize**, v.
Afreizen, onp. bw. zw. ik reisde -, ben - en heb -gerisd.
Afrekenon, bw. ow. zw. ik rekende -, heb -gerekend; -rekening, v.
Afrennen, bw. ow. zw. ik rende -, ben en heb -gerend.
Afropelen, bw. zw. ik repelde -, heb -gerepeld; -repeling, v.
Afropen, bw. zw. ik repte -, heb -gerept.
Africhten, bw. zw. ik richtte -, heb -gericht; -richter, m. -richting, v. -richtster, v.
Afrij (het afrijden) m.; (helling bij 't afrijden) v.
Afrijden, ow. bw. st. ik reed -, ben en heb -gereden; -rijder, m.
Afrijgen, bw. st. ik reeg -, heb -geregend; -rijger, m. -rijging, v. -rijster, v.
Afrijmen, bw. zw. ik rijmde -, heb -zerijmd; -rijming, v.
Afrijben, bw. st. ik reet -, heb -gereten; -rijting, v.
Afrijzen (afstijgen) ow. st. ik rees -, ben -gerezen; -rijzing, v.
Afrikaan, m. (v. voor zekere bloem) kanen.
Afristen, bw. zw. ik ristte -, heb -gerist; -risting, v.
Afrit, m.
Afritsen, bw. zw. ik ritste -, heb -geritst; -ritsing, v.
Afroelen, bw. ow. zw. ik roeide -, heb en ben -geroeid.
Afroepen, bw. st. ik riep -, heb -geroepen; -roeper, m. -roeping, v. -roepster, v.
Afroesten, ow. zw. het roestte -, is -geroest.
Afrofelen, bw. zw. ik roffelde -, heb -geroffeld.
Afrollen, ow. bw. zw. ik rolde -, ben en heb -gerold; -rolbaar, bn.; -rolbord, o. -roller, m. -rolling, v.
Afronden, bw. zw. ik rondde -, heb -gerond; -ronder, m. -ronding, v.
Afrondingsrees, v. -freenzen.
Afrondingsmachine, v. -s.
Afrondingsvijl, v. -en.
Afronselen, bw. zw. ik ronselde -, heb -geronseld.
Afroelen, bw. zw. ik rooide -, heb -gerooid; -rooling, v.
Afrooken, bw. zw. ik rookte -, heb -gerookt; -rooker, m. -rooking, v.

Afroomen, bw. zw. ik roomde -, heb -geroomd; -rooning, v.
Afrooven (ontrooven) bw. zw. ik roofde -, heb -geroofd; -roofing, v.
Afrossen, bw. zw. ik roste -, heb -gerost; -rosser, m. -rossing, v. -rosser, v.
Afrotten, ow. zw. ik rotte -, ben -gerot; -rotting, v.
Afroven (van 't roofje ondoen) bw. zw. ik roofde -, heb -geroofd; -rooring, v.
Afruon, ow. zw. de vogel ruide -, heeft -geruid.
Afruilen, bw. zw. ik ruilde -, heb -geruild.
Afruischen, ow. zw. de beek ruischte -, heeft en is -geruischt.
Afrukken, bw. ow. zw. ik rukte -, heb - en ben -gerukt; -rukker, m. -rukking, v. -rukker, v.
Afisabelen, bw. zw. ik sabelde -, heb -gesabeld; -sabeling, v.
Afschaafsel, o. -s.
Afschacheren, bw. zw. ik schacherde -, heb -geschacherd.
Afschaduwen, bw. zw. ik schaduwde -, heb -geschaduwde; -schaduw, m. -schaduw, v.
Afschaffen, bw. zw. ik schafte -, heb -geschafte; -schaffer, m. -schaffing, v. -schaffingsgenootschap, v. -schaffingsmaatschap, v. -schaffster, v.
Afschafpen, bw. zw. ik schafte -, heb -geschafte.
Afschaken, bw. ow. zw. ik schakte -, heb -geschaakt.
Afschalen, bw. zw. ik schaalde -, heb -geschaald; -schaling, v.
Afschallen, ow. zw. het schalde -, heeft -geschald.
Afschampen, ow. zw. ik schampde -, ben -geschampt; -schamper, m. -schamping, v.
Afschansen, bw. zw. ik schanste -, heb -geschanst; -schansing, v.
Afschaveelen en **afschavieelen**, ow. zw. ik schaveelde (schavieelde) -, ben -geschaveeld (geschavieeld).
Afschaveeling en **afschavieeling**, v.
Afschaven, bw. zw. ik schaaftde -, heb -geschaafd; -schaving, v.
Afschavieelen. Zie **Afschaveelen**.
Afschoep, m.
Afscheid, o.
Afscheid, ar, bn.; -heid, v.
Afscheidlijk, bn.; -heid, v.
Afscheiden, bw. ow. zw. ik scheide -, heb en ben -gescheiden; -scheider, m. -scheiding, v. -scheidinkje, o. -scheidsel, o. -scheidster, v.
Afscheidingslijn, v. -en; -muur, m. -muren; -sloot, v. -en; -tee, m. -s; -vat, o. -en.
Afscheidnemen, o.; -neming, v.
Afscheidsbezoek, o. -en; -brief, m. -brieven; -groet, m. -en; -kuis, m. -en; -rede, v. -en.
Afschelferen (afschuiferen) ow. zw. ik schelferde -, ben -geschelferd; -schelfering, v.
Afschellen, bw. zw. ik schelde -, heb -gescheld.
Afschemeren, ow. zw. het schemerde -, heeft -geschemerd; -schemering, v.

Afschenken (afgieten) bw. st. ik schonk -, heb -geschonken; -schenking, v.
Afschenken (in de pijpenmakerij) bw. zw. ik schenkte -, heb -geschenkt; -schenker, m. -schenking, v.
Afscheppen, bw. zw. ik schepte -, heb -gescheept; -scheper, m. -schepping, v. -scheepster, v.
Afscheppen, bw. zw. ik schepte -, heb -gescheept; -schepping, v.
Afscheren, bw. st. ik schoor -, heb -geschooren; -scheerder, m. -schermer, v. -scheerster, v.
Afschermen, bw. zw. ik schermde -, heb -geschermd; -scherming, v.
Afscheren, bw. ow. zw. het scherfde -, heeft en is -gescherfd; -scherfing, v.
Afschetsen, bw. zw. ik schetste -, heb -geschetst; -schets, m. -schetsing, v. -schetsster, v.
Afschennen, bw. ow. zw. ik schuurde -, heb en ben -geschuurd; -schuurder, m. -schuuring, v. -schuurster, v.
Afschieten, bw. ow. st. ik schoot -, heb en ben -geschoten; -schiet, m. -schieting, v. -schietster, v.
Afschijn, m.
Afschijnen, ow. st. ik scheen -, heb -geschenen; -schijn, o.
Afschijnen, bw. zw. ik schijfde -, heb -geschijfd; -schijver, m.
Afschikken, ow. bw. zw. ik schikte -, ben en heb -geschikt.
Afschilderen, bw. zw. ik schilderde -, heb -geschilderd; -schildering, v.
Afschiften, ow. zw. ik schilferde -, ben -geschilferd; -schilfering, v.
Afschillen (de schel of schil van iets afdoen) bw. zw. ik schilde -, heb -geschild; -schiller, m. -schilling, v. -schilseel, o. -schilster, v.
Afschlimpen, bw. zw. ik schimpte -, heb -geschimpt.
Afschitteren, ow. zw. ik schitterde -, heb -geschitterd; -schittering, v.
Afschobben, bw. zw. ik schobde -, heb -geschobd.
Afschoffelen (langzaam afhalen) ow. zw. ik schoffelde -, ben -geschoffeld.
Afschoffelen (met de schoffel losmaken) bw. zw. ik schoffelde -, heb -geschoffeld; -schoffeling, v.
Afschokken, ow. bw. zw. ik schokte -, ben en heb -geschokt.
Afschommelen, ow. zw. ik schommelde -, ben -geschommeld.
Afschooten, bw. zw. ik schootde -, heb -geschootd.
Afschoonen, ow. zw. ik schoonde -, ben -geschoond; -schooning, v.
Afschoppen, bw. zw. ik schopte -, heb -geschopt.
Afschot, o.
Afschouw, m.
Afschouwen, bw. zw. ik schouwde -, heb -geschouwd; -schouwer, m. -schouwing, v.

Afschrabben, bw. zw. ik schrabde -, heb -geschrabd; -schrabber, m. -schrabbing, v. -schrabbel, o. -schrabster, v.

Afschrapen, bw. zw. ik schraapte -, heb -geschraapt; -schraaper, m. -schraping, v. -schraapschaar, v. -schraapsel, o. -schraapster, v.

Afschrappen, bw. zw. ik schrapte -, heb -geschrapt; -schrapper, m. -schrapping, v. -schrapel, o. -schrapster, v.

Afschreeuwen, ow. ww. zw. ik schreeuwde mij -, heb mij en ben -geschreeuwd.

Afschrijven, ow. ww. zw. ik schreefde mij -, heb mij en ben -geschreid.

Afschrift, o. -en; -schriftenboek, o. -en.

Afschrijven, bw. st. ik schreef -, heb -afgeschreven; -schrijfgeld, o. -schrijfloon, o. -schrijfpunt, v. -schrijfter, v. -schrijver, m. -schrijving, v. -schrijvingsbank, v.

Afschrik, m.

Afschrikken, bw. zw. ik schrikte -, heb -geschrikt; -schrikker, m. -schrikking, v. -schrikster, v.

Afschrikwekkend, bw. -er, -st.

Afschrobben, bw. zw. ik schrobde -, heb -geschrobd; -schrobber, m. -schrobbing, v. -schrobster, v.

Afschroelen, bw. zw. ik schroelde -, heb -geschroeid; -schroeiër, m. -schroeling, v.

Afschroeven, bw. zw. ik schroefde -, heb -geschroefd; -schroever, m. -schroeving, v.

Afschubben, bw. zw. ik schubde -, heb -geschubd; -schubbing, v.

Afschudden, bw. zw. ik schudde -, heb -geschud; -schudder, m. -schudding, v. -schudster, v.

Afschuieren, bw. zw. ik schuierde -, heb -geschuierd; -schuiering, v.

Afschuiven, bw. zw. ik schuimde -, heb -geschuimd; -schuimer, m. -schuiming, v. -schuimster, v.

Afschuinen, bw. zw. ik schuinde -, heb -geschuind; -schuining, v.

Afschuiven, bw. st. ik schoof -, heb -geschoven; -schuiver, m. -schuiving, v. -schuifster, v.

Afschuren, bw. zw. ik schuurde -, heb -geschuurd; -schuurder, m. -schuring, v. -schuursel, o. -schuurster, v.

Afschtsel, o. -s; -tje, o. -s.

Afschutten, bw. zw. ik schuttede -, heb -geschut; -schutter, m. -schutting, v.

Afschuwen, m.

Afschuwbaar, bn. -der, -st.

Afschuwelijk, bn. en bijw. -er, -st, heid, v.

Afschuwwekkend, bn. -er, -st.

Afselnen, bw. zw. ik selnde -, heb -geselnd; -selning, v.

Afselzen, bw. zw. ik selste -, heb -geselst; -selzing, v.

Afsijpelen, ow. zw. het vocht sijpelde -, is -gesijpeld; -sijpeling, v.

Afsjorren, bw. zw. ik sjoorde -, heb -gesjord.

Afsjowen, bw. zw. ik sjowde -, heb -gesjowd.

Afslaan, bw. ow. st. ik sloeg -, heb en ben -geslagen.

Afslachten, bw. zw. ik slachte -, heb -geslacht.

Afslag, m. -en; -je, o. -s.

Afslager (openbare verkooper, vendumeester) m. -s.

Afslaven (zich) ww. zw. ik slaafde mij -, heb mij -geslaafd.

Afslachten, bw. ow. zw. ik slechte -, heb en ben -geslecht; -slechthamer, m. -slechting, v.

Afsleepen (aftrekken) bw. zw. ik sleepte -, heb -gesleept; -sleeper, m. -sleeping, v. -sleepster, v.

Afsleuteren, ow. zw. ik sleuterde -, ben -gesleuterd.

Afslepen, (afhangen) ow. zw. het sleepte -, heeft -gesleept.

Afsleuren, bw. zw. ik sleurde -, heb -gesleurd.

Afslibberen, ow. zw. ik slibberde -, ben -geslibberd.

Afslieren, ow. zw. ik slierde -, ben -geslierd.

Afslijpen, bw. st. ik sleep -, heb -geslepen; -slijper, m. -slijping, v. -slijpsel, o. -slijpster, v.

Afslijten, bw. ow. st. ik sleet -, heb en ben -gesleten; -slijting, v.

Afslingeren, bw. ow. zw. ik slingerde -, heb en ben -geslingerd.

Afslippen, ow. zw. ik slapte -, ben -geslapt; -slipping, v.

Afslobberen, bw. zw. ik slobberde -, heb -geslobberd; -slobbering, v.

Afslotten, bw. ow. zw. ik slofte -, heb en ben -gesloft; -sloffing, v.

Afslonzen, bw. zw. ik slonsde -, heb -geslonsd; -slonsster, v. -slonzen, m. -slonzing, v.

Afsloopen, bw. zw. ik sloopte -, heb -gesloopt.

Afslooten, bw. zw. ik slootte -, heb -gesloot; -slooting, v.

Afslorpen en **afslurpen**, bw. zw. ik slorpte (slurpte) -, heb -geslorpt (-geslurpt).

Afslorping en **afslurping**, v.

Afslouven (zich) ww. zw. ik sloofde mij -, heb mij -gesloofd; -slooving, v.

Afsluipen, ow. st. ik sloop -, ben -gesluipend.

Afsluiten, bw. st. ik sloot -, heb -gesloten; -sluitdijk, m. -sluiter, m. -sluiting, v.

Afsluitingsdeelen, o. mv.; -hek, o. -ken; -muur, m. -muren; -stelsel, o. -s; -toestel, m. en o. -len.

Afslurpen, zie Afslorpen.

Afsmakken, bw. zw. ik smakte -, heb -gesmakt.

Afsmallen, bw. zw. ik smalde -, heb -gesmald; -smalling, v.

Afsmeden, bw. zw. ik smeedde -, heb -gesmeed; -smeding, v.

Afsmeecken, bw. zw. ik smeechte -, heb -gesmeekt; -smeeker, v. -smeeking, v. -smeekster, v.

Afsmelten, bw. ow. st. ik smolt -, heb en ben -gesmolten; -smelting, v.

Afsmieren, bw. zw. ik smeerde -, heb -gesmeerd; -smering, v.

Afsmetten, ow. zw. ik smette -, heb -gesmet.

Afsmijten, bw. st. ik smet -, heb -gesmeten.

Afsmokkelen, bw. zw. ik smokkelde -, heb -gesmokkeld.

Afsnauw, m.

Afsnauwen, bw. zw. ik snauwde -, heb -gesnauwd; -snauwer, m. -snauwing, v. -snauwster, v.

Afsneeden en **afsneden**, v. -sneden.

Afsnellen, ow. zw. ik snelde -, ben en heb -gesneld.

Afsnijden, bw. st. ik sneed -, heb -gesneden; -snijder, m. -snijding, v. -snijdsel, o. -snijdster, v. -snijlhout, o. -snijlschaar, v.

Afsnipperen, bw. zw. ik snipperde -, heb -gesnipperd; -snippering, v.

Afsnoeien, bw. zw. ik snoeide -, heb -gesnoeid; -snoeier, m. -snoeing, v. -snoeielsel, o. -snoeier, v.

Afsnoepen, bw. zw. ik snoepte -, heb -gesnoept.

Afsnorren, ow. zw. ik snorde -, ben -gesnord.

Afsnuiten (eene kaars) bw. st. ik snoot -, heb -gesnoot.

Afsnuiten (een stuk hout) bw. zw. ik snuutte -, heb -gesnuut; -snuiter, m. -snuuting, v. -snuitsel, o. -snuister, v.

Afsollen, ww. ow. zw. ik solde mij -, heb mij en ben -gesold.

Afsoppen, bw. zw. ik sopte -, heb -gesopt; -sopping, v.

Afspaden, bw. zw. ik spaadde -, heb -gespaad; -spading, v.

Afspanen, bw. zw. ik spaande -, heb -gespaand; -spaning, v.

Afspannen, bw. st. ik spande -, heb -gespannen; -spanner, m. -spanning, v.

Afspatten, ow. zw. ik spatte -, ben -gespat; -spatting, v.

Afspeiden, bw. zw. ik spelde -, heb -gespeld.

Afspelen, ow. zw. zw. ik speelde mij -, heb mij en ben -gespeeld.

Afspeten, bw. zw. ik speette -, heb -gespet; -speting, v.

Afspeuren, bw. zw. ik speurde -, heb -gespeurd.

Afspieden, bw. zw. ik spiedde -, heb -gespied; -spieder, m. -spieding, v. -spieester, v.

Afspiegelen, bw. zw. ik spiegelde -, heb -gespiegeld; -spiegeling, v.

Afspinnen, bw. st. ik spon -, heb -gesponnen.

Afspitten, bw. zw. ik spitte -, heb -gespit; -spitting, v.

Afsplijten, bw. ow. st. ik spleet -, heb en ben -gespleten; -splijting, v.

Afsplinteren, bw. ow. zw. ik splinterde -, heb en ben -gesplinterd; -splintering, v.

Afspoeien, bw. zw. ik spoelde -, heb -gespoeld; -spoeling, v.

Afspraak, v. -spraken; -je, o. -s.

Afspreken, bw. st. ik sprak -, heb en ben -gesproken.

Afspringen, ow. st. ik sprong -, ben en heb -gesprongen; -springer, m. -springing, v. -springster, v.

Afspruiten, ow. st. ik sproot -, ben -gesproten; -spruitel, o.

Afstaan, ow. bw. onr. st. ik stond -, heb -gestaan.

Afstammeling, m. en v. -en; v. ook Afstammelingen.

Afstammen, ow. zw. ik stamde -, ben -gestamd; -stammend v.

Afstampen, bw. zw. ik stampte -, heb -gestampt; -stamping, v.

Afstand, m. -en.

Afstandsmeting, v. -en; -wijzer, m. -s.

Afstappen, ow. zw. ik stapte -, ben en heb -gestapt.

Afsteken, bw. ow. st. ik stak -, heb en ben -gestoken; -steker, m. -steking, v.

Afstel, o.

Afstelen, bw. st. ik stal -, heb -gestolen.

Afstellen, bw. zw. ik stelde -, heb -gesteld; -steller, m. -stelling, v.

Afstemmen, bw. zw. ik stemde -, heb -gestemd; -stemming, v.

Afstempelen, bw. zw. ik stempelde -, heb -gestempeld; -stempeling, v.

Afsterven, ow. st. ik stierf -, ben -gestorven; -stervend, v.

Afstijgen, ow. st. ik steeg -, ben -gestegen; -stijging, v.

Afstoffen, bw. zw. ik stoffte -, heb -gestoft; -stoffing, v.

Afstoken, bw. ow. zw. ik stookte -, heb -gestookt; -stoking, v.

Afstompen, bw. zw. ik stompte -, heb -gestompt; -stomping, v.

Afstooten, bw. zw. en st. ik stiet en stootte -, heb -gestooten; -stooter, m. -stooting, v.

Afstormen, ow. onp. w. zw. het stormde -, heeft -gestormd; ook ik ben -gestormd.

Afstorten, bw. ow. zw. ik stortte -, heb en ben -gestort; -storting, v.

Afstraften, bw. zw. ik strafte -, heb -getraft; -straffing, v.

Afstralen, ow. zw. ik straalde -, heb en ben -gestraald; -straling, v.

Afstrijden, bw. ow. st. ik streed -, heb -gestreden.

Afstrijken, bw. ow. st. ik streek -, heb -gestreken; -strijking, v.

Afstroomen, ow. bw. zw. ik stroomde -, ben en heb -gestroomd.

Afstroopen, bw. zw. ik stroopte -, heb -gestroopt; -strooper, m. -stroeping, v.

Afstuiten, ow. zw. ik stuitte -, ben -gestuit; -stuiting, v.

Afstuiven, ow. st. ik stooft -, ben -gestoven; -stuiving, v.

Afsturen, bw. zw. ik stuurde -, heb -gestuurd.

Afsullen, ow. zw. ik sulde -, ben -gesuld.

Af Tafelen, ow. zw. ik tafelde -, heb -getafeld.

Aftakelen, bw. zw. ik takelde -, heb -getakeld; -takeling, v.

Aftandsch (van paarden) bn.

Aftappen, bw. zw. ik tapte -, heb -getapt; -tapper, m. -tapping, v. -tapster, v.

Aftarnen (aftornen) bw. zw. ik tarme -, heb -getarnd.

Afteekenen, ow. bw. zw. ik teekende -, heb -geteekend; -teekenaar, m. -teekenaarster, v. -teekening, v.

Aftellen, bw. ow. zw. ik telde -, heb -geteld; -telling, v.

Afteren, bw. zw. ik teerde -, heb -geteerd.

Aftillen, bw. zw. ik tilde -, heb -getill.

Aftimmeren, bw. zw. ik timmerde -, heb -getimmerd; -timmering, v.

Aftobben, bw. zw. ik, tobde -, heb -getobd; -tobbing, v. en als ww. ik tobde mij -, heb mij -getobd.

Aftocht, m.

Aftonnen, bw. zw. ik tonde -, heb -getond.

Aftoomen, bw. zw. ik toomde -, heb -getoomd.

Aftoppen, bw. zw. ik topte -, heb -getopt.

Aftornen, bw. zw. ik tornde -, heb -getornd.

Aftouwen, bw. zw. ik touwde -, heb -getouwd.

Aftrappen, bw. ow. zw. ik trapte -, heb -getrapt.

Aftred, m.

Aftred'n, bw. ow. st. ik trad -, heb en ben -getreden; -treding, v.

Aftrek, m. [v.]

Aftrekken, bw. ow. st. ik trok -, heb en ben -getrokken; -trekker, m. -trekking, v. -trekrol, v. -treksel, o. -trekster, v. -trektouw, o. -trekvijs, v.

Aftreuren, bw. zw. ik treurende -, heb -getreurd.

Aftroetelen, bw. zw. ik troetelde -, heb -getroeteld; -troeteling, v.

Aftroeven, bw. zw. ik troefde -, heb -getroefd; -troefster, v. -troever, m. -troeving, v.

Aftroggen, bw. zw. ik troggelde -, heb -getroggeld; -troggeling, v.

Aftrommelen, bw. zw. ik trommelde -, heb -getrommeld.

Aftrompetten, bw. zw. ik trompette -, heb -getrompet.

Aftroonen, bw. zw. ik troonde -, heb -getroond; -trooning, v.

Aftuigen, bw. zw. ik tuigde -, heb -getuigd.

Aftuimelen, ow. zw. ik tuimelde -, ben -getuimeld; -tuimeling, v.

Aftuinen, bw. zw. ik tuinde -, heb -getuind; -tuining, v.

Afvaardigen, bw. zw. ik vaardigde -, heb -gevaardigd; -vaardiger, m. -vaardiging, v. -vaardigster, v.

Afvaart, v.

Afvagen (afvegen) bw. zw. ik vaarde -, heb -gevaagd.

Afval (het afvalen) m.

Afval het afgevallene o.

Afvallen, ow. st. ik viel -, ben -gefallen.

Afvallig, bn. -er, -st; -heid, v.

Afvallige, m. en v. -n.

Afvangen, bw. st. ik ving -, heb -gevangen.

Afvaren, bw. ow. st. ik voer -, heb en ben -gevaan.

Afvechten, bw. st. ik vocht -, heb -gevochten.

Afvegen (aragen) bw. zw. ik veegde -, heb -geveegd; -veegsel, o. -veegster, v. -veger, m. -veging, v.

Afvenen, bw. zw. ik veende -, heb -geveend; -vening, v.

Afvergen, bw. zw. ik vergde -, heb -geverg; -verging, v.

Afverven, bw. zw. ik ververde -, heb -geverfd.

Afviereen, bw. zw. ik vierde -, heb -geviereend.

Afvielen, bw. zw. ik vield -, heb -geviel; -vijler, m. -vijling, v. -vijlsel, o.

Afvillen, bw. zw. ik vilde -, heb -gevil; -villing, v.

Afvisschen, bw. zw. ik vischte -, heb -gevischt.

Afvielen, bw. zw. ik vleide -, heb geveild; -vleier, m. -vleiling, v.

Afvliegen, ow. st. ik vloog -, ben -gevloegen.

Afvlieten, ow. st. ik vloot -, ben -gevlooten; -vlieting, v.

Afvlijmen, bw. zw. ik vlijmde -, heb -gevljimd; -vljijming, v.

Afvloeden, ow. zw. ik vloede -, ben -gevloeid; -vloeding, v.

Afvloeten, ow. zw. ik vlotte -, ben -gevlott.

Afvoederen (afvoeren) bw. zw. ik voederde (voerde) -, heb -gevoederd (-gevoerd); -voeding, v.

Afvoeren (wegvoeren) bw. zw. ik voerde -, heb -gevoerd; -voerder, m. -voering, v. -voerka-naal, o.

Afvoren, bw. zw. ik vorderde -, heb -gevoerd; -vorderaar, m. -vordering, v.

Afvormen, bw. zw. ik vormde -, heb -gevormd.

Afvragen, bw. zw. en st. ik vraagde (vroeg) -, heb -gevraagd; -vraging, v.

Afvrizen, ow. onp. w. st. het vror -, heeft en is -gevroren en -gevrozen.

Afvuren, bw. ow. zw. ik vuurde -, heb -gevuurd; -vuring, v.

Afwaaien, bw. ow. zw. en st. ik woei of waaide -, heb en ben -gewaaid.

Afwaarts (nederwaarts) bijw.

Afwaartsch, bn.

Afwachten, bw. zw. ik wachtte -, heb -gewart; -wachter, m. -wachting, v. -wachster, v.

Afwaken, bw. ow. zw. ik wakke -, heb -gewakt.

Afwallen, bw. zw. ik walde -, heb -gewald; -walling, v.

Afwandelen, bw. ow. zw. ik wandelde -, heb en ben -gewandeld.

Afwasschen, bw. st. ik wiesch -, heb -gewasschen; -wasscher, v. -wasscher, m. -wassching, v.

Afwateren, bw. ow. zw. ik waterde -, heb -gewaterd; -watering, v.

Afweeken, bw. ow. zw. ik weekte -, heb en ben -geweekt; -wekking, v.

Afweenen, bw. zw. ik weende -, heb -geweend.

Afweg, m. -en.

Afwegen, bw. st. ik woog -, heb -gewogen; -wegster, v. -weger, m. -weging, v.

Afweiden, bw. ow. zw. ik weidde -, heb -geweid; -weiding, v.

- Afwenden**, bw. zw. ik wendde -, heb -gewend; -wender, m. -wendding, v. -wendster, v.
- Afwennen**, bw. zw. ik wende -, heb -gewend; -wenner, m. -wenning, v. -wenster, v.
- Afwentelen**, bw. zw. ik wentelde -, heb -gewenteld; -wenteling, v.
- Afweren**, bw. zw. ik weerde -, heb -geweerd; -weerder, m. -weerster, v. -wering, v.
- Afwerken**, ww. ow. zw. ik werkte mij -, heb mij en ben -gewerkt.
- Afwerpen**, bw. st., ik wierp -, heb -geworpen; -werper, m. -werping, v. -werpster, v.
- Afweven**, bw. st. ik weefde -, heb -geweven.
- Afwezen**, o.; -wezend, bn.; -wezenheid, v. -wezig, bn., -wezigheid, v.
- Afwezenden**, m. en v. mv. de niet tegenwoordig zijnde personen.
- Afwijken**, ow. st. ik week -, ben -geweken; -wijk, m. -wijking, v. -wijkster, v.
- Afwijzen**, bw. st. ik wees -, heb -gewezen; -wijzing, v.
- Afwinden**, bw. st. ik wond -, heb -gewonden; -winder, m. -windding, v. -windster, v.
- Afwinnen**, bw. st. ik won -, heb -gewonnen.
- Afwippen**, bw. ow. zw. ik wipte -, heb en ben -gewipt; -wipping, v.
- Afwisichen**, bw. zw. ik wischte -, heb -gewischt; -wisscher, m. -wischter, v. -wisseling, v.
- Afwisselen**, ow. bw. zw. ik wisselde -, ben en heb -gewisseld; -wisseld, bn. en bijw. -er, -st; -wisseling, v.
- Afwitten**, bw. ow. zw. ik witte -, heb -gewit.
- Afwookeren**, bw. zw. ik woeckerde -, heb -gewoekerd; -woekering, v.
- Afwrijven**, bw. st., ik wreef -, heb -gewreven; -wrijving, v.
- Afwringen**, bw. st. ik wroong -, heb -gewrongen; -wringing, v.
- Afzadelen**, bw. zw. ik zadelde -, heb -gezadeld; -zadeling, v.
- Afzagen**, bw. zw. ik zagde -, heb -gezaagd; -zager, m. -zaging, v.
- Afzakken**, ow. bw. zw. ik zakte -, ben en heb -gezak; -zakker, m. -zakkerij, o. -zakking, v.
- Afzeepen**, bw. zw. ik zepte -, heb -gezept; -zeeping, v.
- Afzeggen**, bw. zw. ik zeide -, heb -gezegd of -gezeid; -zegger, m. -zegging, v. -zegster, v.
- Afzeilen**, bw. ow. zw. ik zeilde -, heb en ben -gezeild; -zeiling, v.
- Afzenden**, bw. st. ik zond -, heb -gezonden; -zender, m. -zendding, v. -zendster, v.
- Afzengen**, bw. zw. ik zengde -, heb -gezengd; -zenging, v.
- Afzetten**, bw. zw. ik zette -, heb -gezet; -zetsel, o. -zest, v. -zetter, m. -zetterij, v. -zetting, v.
- Afzichtelijk**, bn. -er, -st; -heid, v.
- Afzichtig**, bn. -er, -st; -heid, v.
- Afziedsel**, o.
- Afzien**, ow. bw. onr. st. ik zag -, heb -gezien; -zienbaar, bn.
- Afzijn** (afwezigh) o.
- Afzingen**, bw. st. ik zong -, heb -gezongen.
- Afzitten**, ow. st. ik zat -, ben en heb -gezet.
- Afzoeken**, bw. onr. zw. ik zocht -, heb -gezocht; -zoeker, m. -zoekking, v. -zoekster, v.
- Afzoenen**, bw. zw. ik zoende -, heb -gezoend.
- Afzonderen**, bw. zw. ik zonderde -, heb -gezonderd; -zondering, v.
- Afzonderlijk**, bn. en bijw.
- Afzoomen**, bw. zw. ik zoomde -, heb -gezoomd.
- Afzuigen**, bw. st. ik zoog, heb -gezoogen; -zuiging, v.
- Afzuipen**, bw. st. ik zoop -, heb -gezopen.
- Afzweepen**, bw. zw. ik zwepte -, heb -gezweept.
- Afzwemmen**, ow. st. ik zwom -, heb -gezwommen.
- Afzweren** (met eede) bw. st. ik zwoer -, heb -gezworen; -zweerder, m. -zweering, v.
- Afzweren** (afzetteren) ow. st. de pink zwoor -, is -gezworen; -zweering, v.
- Afzwerven**, ow. bw. st. ik zwierf -, ben en heb -gezworven; -zweving, v.
- Agaat**, m. voor den steen; o. voor de stof, agaten.
- Agaceeren** (opwinden, sarren, tarten; zinnelijk prikkelen, aanvuren, belust maken) bw.
- Agacerie** (opwinding, sarderie, tarding; zinneprikkeling, belustmaking) v.
- Agaten**, bn. van agaat.
- Agceeren** (handelen, te werkgaan; klagen) ow.
- Agenda** (gedenkbboek, dagboek) v.
- Agent** (zaakbezorger) m. -en; -schap, o.
- Agent de change** (wisselaar, wisselmaker) m.
- Agentuur** (agentschap) v.
- Aggiustamente** (stipt, zeer nauwkeurig) muz.
- Agglomeratie** (samenhooping, opeenshooping) v.
- Agglomereren** (zieh), ow. zich opheffen, grooter worden, bw., opheffen, dicht bij elkander bouwen.
- Aggravatie** (bezwarende; verzwarende) v.
- Aggravieren** (bezwaren, opheffen, vergrooten; verbannen, vervloeken; verdacht maken) bw.
- Aggresseeren** (aanvallen, aanpakken, twist zoeken) bw.
- Aggressie** (aanval, aanranding) v.
- Aggressief** (aanvallend, aangrijpend) bn.
- Aggrupperen** (vele beelden en zaken opeenhoopen) bw.
- Agiel** (behendig, vaardig, gezwind) bn.
- Agio** (opgeld) o.
- Agiotage** (actiehandel) v.
- Agoteur** (actiehandelaar; woker) m.
- Agitato** (onrustig, hevig, snel, gezwind) muz.
- Agitate** (beweging, woeling; onrust; opgewondenheid) v.
- Agiteeren** (bewegen, verontrusten; vervolgen; handelen, afhandelen) bw.
- Agnatien** (naaste bloedverwanten van vaderszijde) m. mv.
- Agnosceeren** (erkennen, toestemmen) bw.
- Agonie** (doodstrijd, laatste worsteling) v.
- Agoniseeren** (zieltogen, op het uiterste liegen) ow.
- Agnus Dei** (lam Gods, de eerste woorden van het vijfde zangstuk der Mis; een beeldje) o.
- Aggrandissement** (vergrooting) o.
- Aggrarisch** (den akkerbouw of de akkers betreffende) bn.
- Aggrarische wet**, akkerwet, graanwet.
- Aggrederen** (aangenaam zijn, believen, gunstig aannemen) ow. bw.
- Agrementen** (bielgevoegde sieraden) o. mv. (v).
- Agri cultuur** land- akkerbouw.
- Agrimonie** (zeker bitter kruid, leverkruid, boekenskruid) v.
- Agrypnie** (slapeloosheid) v.
- Agurk**, v. -en; -je, o. -s.
- Ahorn** (ah. nboom) m. -en.
- Ai**, tw.
- Ai**, m. -s, de luiaard, viervoetig dier te Brazilie, aldus geheeten naar het geluid, dat het voortbrengt.
- Aide** (hulp, bijstand, helper) m. -s.
- Aide de camp** (generaal-adjudant) m. (mv. aides de camp).
- Aimabel** (beminnswaardig) bn.
- Air** (schijn, niterlijk aanzien, zangwijs, wijsje; lied) o. -s.
- Aisance** (ongedwongenheid in manieren; gemakelijkheid; welgesteldheid; voorrechten in heerlijkheden) v.
- Aise** (gemak, welvaart) o.
- Aisé** (genoeglijk, gelukkig) bn.
- A jour** (doorschijnend; met openingen).
- Ajourneeren** (verdragen, tot een anderen dag verschuiven) v.
- Ajin**, m. -en; -achtig, bn.
- Ajusteeren** (gelijkmaken; aanpassen; zich gereedmaken) bw.
- Akant**, m. -en. Zekere boom.
- Akefietje**, o. -s.
- Akelei**, v. -en. Zekere bloem.
- Akelig**, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
- Aker**, m. -s; -tje, o. -s. Zie Eikel.
- Akker**, m. -s; -tje, o. -s.
- Akkeren**, bw. ow. zw. ik akkerde, heb -geakkerd.
- Akkermaalsbosch**, o. -boschen.
- Akkermaalshout**, o.
- Akkoord** (ooreenkomst, vergelijk) o. -en; -je, o. -s.
- Akolei**, v. -en.
- Akoniet**, o. Zeker kruid.
- Akte**, v. -n.
- Al** (als zelfst. vww.) o.
- Al**, bijw. en vw.
- Alaan**, bijw.
- A la baisse** (speculeren), op dalend.

A la bonne heure, het zij zoo!
 A la minute, dadelijk, op staanden voet. (-s.)
 Alant, m. Zeker kruid; -swortel m.
 A la queue, achteraan. (o.)
 Alarma (wapenkreet; woodkreet)
 Alarmant (verontrustend) bn.
 Alarmeden (oepschudding maken); onrust maken, verontrusten) ow. bw.
 Albast, o.
 Albasten, bn.
 Albe (miskleed, koorhemd) v.
 Albedil, m. en v. -len.
 Albedrijf, m. en v. -bedrijven.
 Albedril, m. en v. -len.
 Albreids, bijw.
 Albeschik, m. en v. -ken.
 Albestel, m. en v. -len.
 Albino (witte Moor), m. en v. -s.
 Albion, o. oude (en tegenwoordig dichtertelijke) naam van Engeland.
 Album (stamboek, vriendenrol) o. -s.
 Alcalde, m. vrederechter in Spanje.
 Alcali, o. loozgout, -calisch, bn. loozgouthoudend.
 Alchimie (goudmakerij) v.
 Alchimist (zoogenaamde goudmaker) m. -en.
 Alcohol (gezuiverde wijngeest) m.
 Al corso (naar den wisselkoers).
 Aldaar, -dra, -dus, bijw.
 Alderman (wethouder in de steden van Eng. and) m. -nen.
 Ale (Engelsch ongehoft bier) o.
 Aleer, bijw. en vv.
 Aleontours (omstreken) mv.
 Alert (vaardig, wakker, rustig) bn.
 Alexandrijn, v. -en; -sch, bn.
 Alpapenkruid, o. Zekere plant.
 Al fresco, op versche pleisterkalk.
 Alft (elft, zekere visch) v. -en.
 Algarde (belediging) v.
 Algebra (stelkunst) v; -isch, bn.
 Algeheel, bn.
 Algemeen, o.
 Algemeen, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Algen (wiersoorten, zeegras) v. mv.
 Algenoegzaam, bn.; -heid, v.
 Algoderij, v.
 Algoed, bn. en als zn. (Algoede) voor God, m.; -heid, v.
 Alhier, bijw.
 Alhoewel, vv.; anders hoewel.
 Alias (anders gezegd, anders; als zn. snaak) m. -sen.
 Albi (aanwezigheid elders) o. -s.
 Aligneeren (volgens eene rechte lijn afmeten) bw.
 Alkruik, v. -en.
 Aliment (voedsel) o.
 Alimenteren (onderhouden, verplegen) bw.
 Alinea (van de linie af, nieuwe regel) v. -s.
 Aliniteeren (vervreemden) bw.
 Alizarwortel, m.
 Alkermes, o.
 Alkooft (met deuren afgesloten inham in eene kamer, gewoonlijk tot slaapplassen gebedigd) v. -kooven.
 Alkoraan (wet- en geloofsboek der Turken) m.
 Alla breve (nog eens zoo schielijk) muz.

Allah (naam van het Opperwezen bij de Turken) m.
 Allatratie (aanblafing, aankefing) v.
 Alle, alg. telw.
 Alledaagsch, bn.; -heid, v.
 Allée (laan tusschen twee rijen boomen) v.
 Alleen, bn. en bijw. -handel, m. -heerscher, m. -heerschling, v. -spraak v. -zang, m.
 Alleenblijven, ow. st. ik bleef. -ben -gebleven.
 Alleenig, bn. en bijw.
 Alleenlaten, ow. st. ik liet. -heb -gelaten.
 Alleenlijk, bijw.
 Alleenstaan, ow. onr. st. ik stond. -heb -gestaan.
 Alleenaar (allegader, altgader) bijw. -tje, o. -s.
 Allegereen (aanhalen, aanvoeren) bw.
 Allegorie (zinnbeeldige voorstelling beeldspraak) -en, v.
 Allegorisch (zinnbeeldig) bn. en bijw.
 Allegramente (haastig, vroolijk) muz.
 Allegretto (vroolijk, maar niet zoo snel als allegro) muz.
 Allegro (vroolijk, levendig, snel) muz.
 Allemaal (altemaal) bijw.
 Alleman (iedereen) vzw.; -agek, m.; -vriend, m.; -vriendschap, v.
 Allengs en allengskens, bijw.
 Allenthalve, bijw.
 Allerbest, bn. en bijw.
 Allerchristelijkst, bn.
 Allerhande, soortgetal en o. als zn.
 Allerheiligen (-dag, m.; -feest, o.) groot kerkelijk feest bij de R. K. (1 November).
 Allerhoogst, bn. en als zn. (Allerhoogste) voor God, m.
 Allerlei, soortgetal en o. als zn.
 Allerleijst, bn. en bijw.
 Allermeest, bijw.
 Allernaast, bijw.
 Allerwegen, bijw.
 Allerzielen (-dag, m.; -feest, o.) kerkelijk feest bij de R. K. (2 November).
 Alles, bijw.
 Allesbehalve, bijw.
 Alleszins, bijw.
 Allez (komaan, loop heen) tw.
 Alliage (legering, metaalmengsel; toevoegsel) v.
 Alliantie (verbond) v. -tijen en -ties.
 Alliceeren (tot zich lokken) bw.
 Allieeren (zich), ww. zich verbinden.
 Alligatoer (reuzenslang) m.
 Alligereen (aanbinden; verplichten) bw.
 Allo (gaw, toe) tw.
 Allocutie (aanspraak, redevoering) v. -tijen en -ties.
 Allodiaal (eigen geërfd; niet leenplichtig) bn.
 Allodium (eigen bezitting, vrij en onvervreembaar erfgoed) o.
 Allonge (verlengstuk; -prui, staartprui) v.
 Allongeren (verlengen) bw.
 Allons (komaan; loop heen) tw.
 Allooft (gehalte) o.

Allooeieren (op de juiste gehalte brengen) bw.
 Allopath (voorstander der allopathie) m. -pathen; -thisch, bn.
 Allopathie (geneeswijze met de ziekte tegenwerkende middelen) v.
 All' ottava (octaafsgewijze, acht tonen hooger) muz.
 Alludeeren (toespelen, schertsen, spotten) ow.
 All' unisono (eensluidend, gelijkkluidend) muz.
 Allure (gang, pas; voetstel van paarden) v. -s.
 Allusie (toespeling, zinspeling) v. allusien.
 Alluviaal (aangewassen, aangespoeld) bn.
 Alluvie (aanwas of aanspoeling van land) v.
 Alma, de voedende, de grootbrengende.
 Alma mater, de voedende moeder, een eere-naam voor de hogescholen.
 Almacht, v.
 Almachtig, bn. en bijw. en als zn. (Almachtige) voor God, m.; -heid, v.
 Almanak, m. -ken; -je, o. -s.
 Al marco, bij het gewicht.
 Almede, bijw.
 Almogend, bn. en als zn. (Almogende) voor God, m.; -heid, v.
 Alod, v. -s.
 Alom, bijw.; -tegenwoordig, bn. als zn. -tegenwoordige, voor God m.; -tegenwoordigheid, v.
 Alomvattend, bn.
 Aloud, bn.; -heid, v.
 Alpen, m. mv. bergen; zeker gebergte; Alpisch, bn.
 Alpenroos, v. -ro en.
 Alpenstok, m. -ken.
 Alpha, v. -s, eerste letter van 't Grieksch, A, b, c.
 Alphabet, o.; -isch, bn. en bijw.
 Al punto (naauwkeurig) muz.
 Alreede en alreë, bijw.
 Alreeds, bijw.
 Al rigore di tempo, of: Al tempo (muz.) in de juiste tijdmaat.
 Alruin, v. Zekerslaapverwekkend kruid.
 Als, vv.
 Alsdan, bijw. -mede, bijw. -nog, bijw. -nu, bijw. -of, vv. -ook, vv. -toen, bijw.
 Al segno (van het teken af) muz.
 Alsem, m. (maar figuurlijk voor bitterheid) o.
 Alt, v. -sleutel, m. -stem, v.
 Altaar, o. altaren; -tje, o. -s.
 Altgader, bijw.
 Altemaal, bijw.
 Altet, bijw.
 Al tempo. Zie Al rigore enz.
 Alteratie (verandering; ontroering) v. -tijen.
 Altercatie (woordenwisseling; twist) v. -tijen.
 Altereeren (veranderen; ontroeren) bw.
 Alter ego (tweede ik) o.
 Alternatief (beurtelings) bijw. (afwisselend) bn. als zn. (tweestrijd; eenigste keus) o.
 Alterneeren (om beurten afwisselen) bw.
 Attese (hoogheid) v.

Althans, bijw.
Altijd, bijw.; -durend, bn.
Altimetrie (hoogte-meetkunde)
Altos, bijw.; -durend, bn. [v.
Aluin, v.
Alvast, bijw.
Alvermogen, o.
Alvermogenend, bn.; -heid, v.
Alveus (bedding eener rivier) m.
Alvleeschkiller, v. -en.
Alvrens, bijw. en vw.
Alwaar, bijw.
Alweder en **alweer**, bijw.
Alwetend, bn. en als zn. (Alwetende) voor God, m.; -heid, v.
Alwijs, bn. en als zn. (Alwijze) voor God, m.
Alzegenaar, m.
Alziend, bn. en als zn. (Alziende) voor God, m.
Alzijdig, bn.
Alzo, bijw. en vw.
Alzulk, aanw. vvw.
Amable (liefelijk, beminnelijk, teeder) muz.
Amabiliteit (liefatligheid, vriendelijkheid) v.
Amalgama (mengelmoes) o.
Amalgameeren (met kwik bestrijken, innerlijk verbinden, vermengen, samensmelten) bw.
Amandel (boom) m. -s; (vrucht) v. -sen en -tje, o. -s.
Amanuensis (handreiker; helper) m.
Amarant, v. -en; zekere bloem.
Amaril (polijststeen) v.; -letje, o. -s.
Amasseeren (ophoopen) bw.
Amateur (liefhebber, beminnenaar) m. -s.
Amazone (eene strijdende vrouw der oudheid; eene heldin) v. -n.
Amazonenkleed (rijkkleed voor vrouwen) o. -en.
Amazonenrivier, v.
Amacht, o. -en; -sbewaarder, m. -s; -sgezel, m. -len; -sheer, m. -en; -sheerlijkheid, v. -heden; -shuis, o. -huizen; -skamer, v. -s; -sman, m. -lieden en -lui; -school, v. -scholen; -svrouw, v. -en.
Amages (omwegen, wijdloopigheden) mv.
Ambassade (gezantschap) v. ambassadeur, m. ambassadrice, v.
Amber, m.
Ambidexter (iemand die de linkerhand even goed weet te gebruiken als de rechter) m.
Ambidexteriteit (even groote vaardigheid met beide de handen) v.
Ambeeren (pogen te verkrijgen, staan naar) bw.
Ambegeeren (weifelen, wankeelen, besluiteloos zijn) ow.
Ambigu (dubbelzinnig) bn.
Ambiguiteit (dubbelzinnigheid) v. -en.
Ambitie (eerzucht, eergevoel; werkijver) v.
Ambitueus (eierzuchtig; vol werkijver) bn. ambitieuzer, ambitieus.
Ambitioneeren (aanmoedigen, iemand eierzucht of eergevoel opwekken) bw.
Amblyopie (kortzichtigheid, bijziendheid) v.

Ambroos, m. Ambrozij, o.
Ambt, o. -en; -je, o. -s.
Ambteloois, bn.
Ambtenaar, m. -s of -naren; -tje, o. -s; -sleven, o.
Ambtgenoot, m. -en; -man, m. -lieden.
Ambtsbezigheid, v. -heden; -broeder, m. -s; -gewaad, o. -gewaden; -halve, bijw.; -plicht, m. -en; -verrichting, v. -en.
Ambulance (veldhospitaal) v. -s.
Ambuleeren (wandelen, rondtrekken, afwisselen) ow.
Amechtig, bn. en bijw. -er, st; -heid, v.
Amelioratie (verbetering) v. -ties en -tien. (bw.)
Amelioreren (verbeteren) ow.
Amen, bijw. en tw. (als zn. o.) betekenende: het zij zoo.
Amendabel (voor verbetering vatbaar; strafschuldig) bn.
Amendeeren (verbeteren) bw.
Amende honorabele doen, (openlijk verklaren dat men verkeerd gehandeld of godwaald (stel) o. -en.
Amendement (wijzigingsvoorstel) v.
Amerij, v.; -tje, o. -s.
Amerika, o. Amerikaan, m. -kanen; Amerikaansch, bn.
Amerville (voortreffelijk).
Amethist, m. -en. Een edelgesteente.
Ametrie (ongelijkheid, onevenredigheid) v.
Ampleeeren (met huisraad voorzien) bw.
Ameublement (huisraad) o. -en.
Amfioen, (naam van het opium in Oost-Indië) o.
Amiant (steen- of bergglas, draad- of vezelsteen, welke zich laat spinnen en door vuur niet verteert) o.
Amicaal (vriendschappelijk) bn. en bijw. amicaler, st.
Amicaliteit (vriendschappelijkheid) v.
Amice (vriend!)
Amicissime (beste vriend!)
Amicitia (vriendschap) v.
Amicus (vriend) m.
Amicitie (vriendschap) v.
Ammoniak (vlugzout) m.
Ammonshoorn (zekere zee-schelp) m.
Amnities (krijgsvoorraad) v.
Amnestie (kwijtschelding) v. -en.
Amnestieeren (kwijtschelding verlenen aan) bw.
Amor (god der liefde) m.
Amoroso (teeder) muz.
Amortisatie (schuldafgeling) v. -tien en -ties.
Amortiseeren (schuld delgen door aflossing, voor ongedigf netig verklaren, uitwischen) bw.
Anotie (afbraak, het afbreken) v.
Amours (minnarjen) mv. -maken, vrijen, het hof maken.
Amoveeren (afbreken, wegnemen, ontvreemden, ontzetten) bw.
Ampel (flesch, hanglamp) v. -s.
Ampel (omstandig) bn. en bijw.
Amper (ernsteloos) bijw.
Amphibie (tweelachtig dier, op het land en in het water levende) o. -ën.

Amphibiologie (beschrijving van de tweelachtige dieren; amphibieukunde) v.
Amphigurie (hoogdravend gewest) v.
Amphion, naam van een Thebaansch koning, die door zijn spel op de lier wilde dieren en levenloze voorwerpen wist te treffen.
Amphitheater (halfronde schouwburg; in schouwburgen de rij zitplaatsen recht tegenover het tooneel) o. -s.
Amphitheaters-gewijze (in een halfronde).
Amphitrite (godin der zee) v.
Amphitryon (gastheer) m. -s.
Amplectereen (omhelzen, omarmen; voor bekend aannemen, verstaan, godkeuren) bw.
Ampliatie (aanvulling; verschuiving) v. -en.
Amplieeren (aanvullen; uitstellen, verschuiven bijvoorbeeld. eene rechtszaak) bw.
Amplificatie (uitbreiding) v.
Amplificeeren (uitbreiden) bw.
Amplissimus (eeretitel aan hogescholen) m.
Amputatie (afzetting van een lichaamsdeel) v.
Amputeeren (afzetten) ledematen, bw.
Amstel, m.; -lander, m. -s.
Amsterdam, o. -mer, m. -s.
Amulet (tooverkrachtig voorwerp, beschermiddel tegen gevaar en ziekten) v. -ten.
Amusant (vermakelijk) bn.
Amuseeren (aangenaam bezighouden, vermaken, verlustigen) bw.
Amusement (vermakelijkheid), o. -en.
Anabaptisme (wederdooperij) o.
Anabaptist (wederdooper, mennoniet) m. en v. -en.
Anachoreet (kluizenaar) m. -ren.
Anachronisme (misstelling in de tijdrekening) o.
Anagram (letterverzetting, wisselwoord) o.
Analogie (oovereenstemming) v. -en.
Analoog (oovereenstemmend, evenredig) bn.
Analyse (ontleding; oplossing) v.
Analyseeren (ontleden; oplossen) bw.
Anamorphen (sijnbeelden, droombeelden) mv.
Ananas, v. -en.
Ananassenkast, v. -en.
Anarchie (regeeringsloosheid, wanorde) v.
Anarchist (woelgeest, onruststoker) m. -en.
Anarchistisch (regeeringsloos)
Anathema (vervloeking, banvloek) o.
Anathematiseeren (verloeken; in den ban doen) bw.
Anatocisme (interest-woeker, interest van interest) m.
Anatomie (ontleedkunde) v.
Anatomisch (ontleedkundig) bn.
Anatomiseeren (ontleden) bw.
Anatomist (ontleedkundige) m. -en.

Anatoom. m.
Anienniteit (ouderdom in dienst, dienstjaren) v.
Ancora (muz.) zoveel als *da capo*, d. i. nog eens van voren af aan.
Andante (gematigd snel) muz.
Andantino (eenigszins langzaam) muz.
Ander, alg. telw. -daagsch, bn. -deels, bijw. -half (-halve), bn. -maal, bijw. -werf, bijw.
Anders, bijw. -denkend, bn. -om, bijw. -zins, bijw.
Andjvie, v.
Andoren, m. -s.
Andonille (vleeschwors) v. -s.
Androïde (mechaniek menschenbeeld, dat menscheijlike handelingen verricht, ledepop, automaat) v.
Andromanie (maniekheide) v.
Androphaag (menscheneter), m. -nagen.
Androphobie (mannenschuwheid) v.
Androphoob (mannenschuw) bn.
Aneantisseren (vernietigen) bw.
Aneantissemment (vernietiging)
Anekdoté (geheim of bijzonder onbekend bericht; kortswijlig verhaal) -n en -s.
Anemochord (windspaan) -tuig) m.
Anemographie (waarschrijving) v.
Anemoon, v. -monen.
Anerie (zeilstreek, domheid, ongeschiktheid) v.
Angel, m. -s; -tje, o. -s.
Anglaise (Engelsche vrouw, Engelsche meisje; vrouw of meisje bedreven in of ingenomen met wat Engelsch is, ook Engelsche dans) v.
Anglicaan (lid der Anglicaansche kerk) m. en v. -canen; -sch, bn.
Anglicisme (woord of uitdrukking aan het Engelsch eigen en in eene andere taal gebezigd) o. -n.
Anglicomaan (naaper of prijzer van al wat Engelsch is) m. en v. -manen.
Anglicomanie (naapertij of verheerlijking van al wat Engelsch is) v.
Anglisseren (paarden kortstaarten) bw.
Angst, m. -en; -kreet, m. -zweet, o. -stijg, bn. -er, -st; -heid, v.
Angstvallig, bn. -er, -st; -heid, v.
Angular (hoekig) bn.
Anijl (indigo) m.
Anijs, m.
Animadversio (aanmerking, noot; gerechdelijke vermaning) o.
Animalisch (dierlijk) m.
Animato (beziel, levendig) muz.
Animeeren (bezielen, aanvuren) bw.
Animositeit (vijandschap, haat) v.
Animoso (beziel, andoend) m.
Animus (geest, moed; gezindheid)
Anisette (anijlsuiker) v.
Anjeller, m. -en.
Anjer, m. -s.
Anker, o. -s; -tje, o. -s.
Ankeren, ow. zw. ik ankerde, heb geankerend; ankering, v.

Annalen (jaarboeken) mv.
Annexatie (aanhechting) v.
Annexoren (aanhechten, bijvoegen) bw.
Annihileeren (voor nietig verklaren) bw.
Anniversariën (jaarlijksche plechtigheden) mv.
Annonce (aankondiging, advertentie) v. -s.
Announceeren (aankondigen, bekendmaken) bw.
Annotation (aanmerking, aantekening) v. -tien.
Annoteeren (aanmerken, aantekenen) bw.
Annuet (jaarlijksch, bijw. jaarlijks) bn.
Annuiteit (lijfrente, in Engeland: staatsrenten) v. -en.
Annulleeren (vernietigen) bw.
Annunciatie (Maria-Boodschap, B. K. feestdag op 25 Maart) v.
Anomalie (onregelmaticheid, uitzondering, afwijking van den regel) v. -lien. (bn.)
Anoniem (ongenoemd, naamloos)
Anonimiteit (naamloosheid, naamverzwijging) v.
Anorganisch (onbewerktuigd, levenloos) bn.
Abnormaal (abnormaal, afwijkend van den regel) bn.
Ansiovis, v. -sen.
Antagonisme (tegenstand, bestrijding) o.
Antagonist (tegenstander, bestrijder) m. en v. -en.
Ante (voor, eerder dan) bijw.
Antecedent (voorafgegane bijzonderheid, vroegere gedraging) o. -en.
Antecessor (voorganger, ambtvoorganger) m.
Antedateeren (eene vroegere dagteekening geven aan) bw.
Antediluviaansch (van vóór den zondvloed; doodouderswetsch) bn.
Anterieur (eerder, vroeger) bijw. en bn.
Anthologie (bloemlezing) v.
Anthropologie (menschkunde, natuurleer van den mensch) v.
Anthropoloog, m. -logen.
Anthropophaag (menscheneter) m. en v. -phagen.
Anthropophagie (menscheneterij) v.
Anthropophobie (menschen-schuweheid) v.
Anti (tegen) bijw.
Antichambre (voorkamer, wachtkamer) v.
Antichambreeren (wachten in eene voorkamer) ow.
Antichrist (bestrijder of tegenstander van het Christendom) m. -en.
Anticipatie (vooruitnemning; vooruitlooping) v.
Anticippeeren (vooruitnemen of genieten; vooruitloopen) bw.
Anticonstitutioneel (strijdig met de grondwet; vijandig tegen de gevestigde staatsregeling) bn.
Anticritiek (wederlegging van eene beoordeeling) v.
Antidateeren. NB. Dit woord deugt niet, behoort te zijn antedateeren.

Antidotum (tegengift) o.
Antiek (oud, in den smaak der oudheid) bn.
Antigraaf (tegenschrijver) m.
Antikatholiek (vijandig tegen het Roomsche geloof) bn.
Antilogie (tegenredeneering; zaak van tweeërlei betekenis) v.
Antilope (hertegit in Azië en Afrika) v. -n.
Antimonialium (spiesglas) o.
Antinational (strijdig met de belangen of met den geest van het volk) bn.
Antipathie (natuurlijke afkeer, tegenzin) v.
Antiphona (muz.) wisselgezing.
Antiphrasis (spottrede, waarin iemand zich zelfden tegenspreekt; tegenspraak) v.
Antipode (tegenover) m. -n.
Antiquarius (oudheidkenner; oudheidhandelaar; koopman in oudheden) m.
Antiquiteit (oudheid; overblijfsel der oudheid) v. -en.
Antirepublicheisch (tegen de republiek) bn.
Antirevolutie (tegenomwenteling) v.
Antirevolutionair (tegen omwenteling gezind, omwenteling tegengesteld) bn. als zn. m. -en.
Antithese (tegenstelling) v. -n.
Antithesis (tegenstelling) v. -thesen.
Antithetisch (tegenstellend) bn.
Antonius-vuur, o. (znk.) hevige
Antwoord, o. -en. [roos]
Antwoorden, ow. bw. zw. ik antwoordde, heb geantwoord; -woord, m. -woordt, v. -woordster, v.
Apand (jaargeld van jonge grinsen) o.
Apanaganeren (met jaargeld begiftigen) bw.
Apert (bijzonder, afzonderlijk, voor zich, ter zijde) bn. en bijw.
Apathetisch (bedrieglijk, valsch) bn.
Apathie (ongevoeligheid; onverschilligheid; lusteloosheid) v.
Ap- en dependentien (al wat er bij behoort) o.
Apenbakkus, o. -bakkuzen; -bakkies, o. -en; -bek, o. -ken; -gezicht, o. -en; -kool, v.; -kop, m. -pen; -kuur, v. -kuren; -liefde, v.; -rok, m. -ken; -spel, o.
Apert (open, openbaar, overhoort) v. -en. [len] bn.
Apelium (verste afstand van de zon) m.
Aphlathropie (menschenhaat; liefdeloosheid; eigenzinnigheid) v.
Apheie (sprakeeloosheid, stemloosheid, domheid) v.
Aphorismen (korte stellingen) v. mv.
A placere (op wissels na zicht, binnen vier en twintig uren)
Apin, v. -nen.
Apianeeren (gelijkmaken, slechten, vereffen) bw.
Aploomb (gevatheid; tegenwoordigheid van geest; vastberadenheid; eigenwaan) o.; met -, zonder weifeling, zonder hapen, meesterlijk.

Apocalypsis Openbaring (van Johannes) v.

Apocalypsch (duister, onverklaarbaar, raadselachtig) bn.

Apoco a **peco** (een weinig, alengs, langzaam) muz.

Apocrief (fablachtig, van een onbekenden schrijver, niet geloofwaardig) bn.; de apocriefe boeken, door de Kerk niet erkend.

Apodictisch (onwederlegbaar; afdoend; voldingend) bn.

Apologeet (lofredenaar, verdediger, beschermcr) m. -geten.

Apologie (verdediging; lofredc) v.

Apologus (verhaal, leerrijke fabel) o.

Apophthegma (zin-, zede-, denk- of kernspreuk) v.

Apopietisch (onderhevig aan beroerten; beroerte-achtig) bn.

Apoplexie (beroerte) v.

Apostaat (afgevallene, afvallige) m. en v. -staten.

Apostatie (afval, geloofsverloochening) v.

Apostel (godsgezant) m. -en; -ambt, o.; -dom, o.

Apostel (scheepsw.) m. -en en -s.

Apostelschap, o.

A posteriori (van achteren, naderhand).

Apostille (kantteekening; naschrift in brieven) v. -n.

Apostolisch, bn.

Apostrophe (oerkortings- of weglatingsteeken; aanspraak, toespreking) v.

Apostropheeren (van weglatingstekens voorzien; met bijnamen bestempelen; aanspreken) bw.

Apotheek, v. apotheken.

Apotheker, m. -s; -sjongen, m. -s; -skucht, m. -s.

Apothoese (vergoding) v.

Appaiseeren (bedaren, nederzetten) bw.

Apparaat (toestel tot kunstige werktuigen) o. -raten.

Apparent (waarschijnlijk; schijnbaar, oogenschijnlijk) bn. (v.

Apparentie (waarschijnlijkheid)

Apparitie (verschijning) v.

Appartement (vertrck, gedeelte van een woonhuis) o. -en

Appartenanc (eigenendom; bijbehooren) v. -en

Appel, o. (in rechtzaken) hooger beroep; (in het krijgswezen) maansafroeping; (figuurlijk) beroep; een - doen aan, een beroep doen op).

Appel, m. -en en -s; tje, o. -s.

Appelaar (appelboom) m. -s.

Appellant (in hooger beroep gekomen) m. -en

Appelleeren (zich op een ander of op eene hoogere rechtbank beroepen) ow.

Appendix (aanhangel) o.

Apperceptie (waarneming, opvatting, voorstelling met bewustheid) v.

Appetit (eetlust, graagte, honger, trek) m. -kend) bn.

Appetijtelijk (smakelijk; uitlok-

Applaudissement (toejuicing) o. -en.

Applicatie (toepassing, aanwending ten nutte; naastigheid, zw. vlijt) v.

Applicatuur (vingerzetting) muz.

Appoggiatura (voorslag) muz.

Appoint (stuk, wissel, bijlet) o. -s.

Appointement (beslechting; bepaling, bericht; bezoldiging) o. -en.

Apporte (breng hier!) tw.

Apporteeren (brengen; halen) bw.

Appreciabel (te schatten, te waardeeren) bn.

Appreciatie (schatting, waardeering) v.

Apprecieeren (waardeeren) bw.

Apprehendeeren (gewaarworden; grijpen, vasthouden) bw.

Apprehensief (bevattelijk, zorgelijk) bn.

Apprenti (leerling) m. -s.

Apprentissagc (leertijd) o.

Appreteeren (toebereiden, toerichten; manufacturen glanzen) bw.

Approbatie (goedkeuring) v.

Approbeeren (goedkeuren) bw.

Approche (loopgraaf) v. -s.

Approcheeren (naderen, aanraken) bw.

Approviandeeren (van levensmiddelen en voorraad voorzien) bw.

Approximatief (gevaamd; begrootendewijze, bij raming) bn. en bijw.

Approximeeren (ramen, schatten, naderen) bw.

Appui (steun) o.

Appuyceeren (een voorstel ondersteunen; op of aan iets leunen; den toon of nadruk aan woorden geven) bw.

April, m.

A prima vista, op het eerste gezicht.

A priori, van voren af; vooraf, te voren.

Propos, bijw. ter rechter ure, te gelegener tijd, juist van pas; tw. zeg eens.

Aptceeren (van pas maken, aanpassen) bw.

Aptitud (geschiktheid, bekwamheid) v.

Aqua fortis (sterkwater) o.

Aquamarin (zeegroen) bn. en als zn. (edelgesteente van eene zeegroene kleur) v.

Aquarel (teekening in waterverf of schilderstuk in waterverf) v. -len.

Aquarium (glazen bekken tot het bewaren van vissen, schelpdieren, planten enz.) o.

Aquarius, m. Waterman (teeken van den dierenriem).

Ar (winterslede voor vermaak, door een of meer paarden getrokken) v. -ren; -retje, o. -s.

Arabesken (versieringen, die meest uit planten, bloemen struiken, enz. samengesteld en opgelegd of geschilderd worden) v. mv.

Arabië, o. Arabier, m. -en; Arabisch, bn.

Arak (rijstbrandewijn) v.

Arbeid, m.; -sloot, o. -en; -sman, m. -slieden en -slui; -svolk, o.

Arbeiden, ow. zw. ik arbeide, heb gearbeid; arbeider, m. arbeider, v.

Arbeidzaam, bn. en bijw.

Arbeidsamer, -st, -heid, v.

Arbiter (scheidsman, scheidsrichter) m. -s.

Arbitrage (scheidsrechterlijke beslissing; vergelijking der gelden, wisselwaarde) v.

Arbitrair (willekeurig, naar goeddunken) bn. en bijw.

ArCADen (booggewelven tusschen pilaren).

Arcanum (geheim; geheim middel) o.

Archeologie (oudheidskunde) v.

Archeologisch (oudheidkundig) bn.

Archeoloog (oudheidkundige) m. -logen.

Archetype (eerste stempel, oorspronkelijke vorm) m.

Arch, den hoogsten trap aanduidende in samenstellingen, als: archide, arts-, eerste- of opperhertog, enz.

Archief (bewaarpiaats van belangrijke geschriften; verzameling van zulke geschriften) o. -chiven.

Archipel (eilandzee) m.

Architect (bouwmeester) m. -en.

Architecturen (bouwsieraden) v.

Architectuur (bouwtrant) v.

Architraaf (hoofdbalk, bovendrempel) v. architraven.

Archivaris (bewaarder van een archief) m. -sen.

Arduin (steen) m.; (stof) o.

Arena (worstelperk, kampplaats) o.

Arend, m. -en; -je, o. -s.

Arends, 2e naamval in samenstellingen, -klauw, m. -en; -neus, m. -neuzen; -oog, o. -en; -schacht, v. -en; -vleugel, m. -s; -vlucht, v.

Areometer (dichtheid-meter) m.

Areometrie (dichtheid-meting) v.

A revoir, tot wederziens.

Argenkend, bn. -er, -st.

Argeloos, bn. en bijw. -loozcr, -loost; -heid, v.

Arglistig, bn. -er, -st; -heid, v.

Argonauten (Grieksche zeelieden, die het Gulden Vlies uit Colchis gingen halen) m. mv. ook eene zeeslaak (papier-nautilus).

Argument (bewijsgrond, besluit, betoog) o. -en.

Argumentatie (bewijsvoering, aanvoering van bewijsgronden) v.

Argumenteeren (bewijsgronden aanvoeren voor) bw.

Argus (waakzaam mensch) m. -oog, o. -en.

Argwaan, m.

Argwanen, bw. zw. ik waande, heb geargwaand.

Argwanend, -wanig, bn. -er, -st.

Aria (gezang, lied) o. -s.

Arianen, m. mv. aanhangers der leer van Arian (eene kettersche sekte.)

Arioso (zangmatig, op de wijze van een ariat).

Aristocraat (lid of voorstander der regering van aanzienlijken) m. -craten.

Aristocratie (regering van aanzienlijken, minachting voor den burgerstand) v.

Aristocratisch (gezind voor de regering van aanzienlijken, den burgerstand minachtend) bn.

Arithmetica (reken- of cijferkunst) v.

Arithmetisch (rekenkunstig) bn.

Ark, v. -en.

Arm, m. -en; -pje, o. -s.

Arm, bn. -er, -st; eijlig, bijw.

Armatuur (wapenrusting, wapening; beslag van een magneet) v.

Arme, m. en v. -n.

Armee (leger, heer, groote menigte) v. -ën.

Armeekorps (legerafdeeling) o. -en.

Armeeren (wapenen, nitruten) Armebelasting, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Armen (beledigen, v. -en; -geld, o. -s.

Arrogant (verwaand, trotsch, aannatigend) bn. en bijw.

Arroundereen (afzonderen; staten in onafgebroken samenhang brengen) bw.

Arroundissement (gedeelte eener provincie) o. -en; -tje, o. -s.

Arroundissements-recht-bank, v. -en.

Arroundissements-rechter, m. -s.

Arroseeren (besproeien, begieten) bw.

Arrowroot (pijlwortelmeel) o. Arsenaal (wapenmagazijn, tuighuis) o. -nalen.

Arsenicum (rattenkruid) o.

Artefacten (kunstgewrochten of voortbrengsels) mv. (mv.

Arteriën (slagaderen, pilsaderen) Artesische put (geboorde wel-

Artesische put (geboorde welput, aldus geheeten naar het voormalige Fransche graafschap Artois, waar zulke putten het eerst geboord werden) m.

Articulatie (duidelijke uitspreking) v. (in de oetleedkunde; geleiding) bn.

Artificieel (kunstig, meesterlijk) Artikel, o. -en en -s.

Artikelbrief (een in artikelen afgedeeld reglement voor krijgsvelden) m.

Artillerie, v.

Artillerist, m. -en.

Artisan (werkman) m.

Artisjok, v. -ken.

Artist (uitoefenaar van eenig kunstvak, kinstenaar) m. -en.

Artiste (kunstenares) v. -n.

Artistiek of **Artistisch** (volgens de kunst) bn.

Arts, m. -en

Artsenij, v. -en.

AS (van een wiel, enz.) v. -sen.

Asbest, o. steenvlas, vlassteen, amiant.

Ascendent (overwicht, meerderheid) o. Zie ook Ascendenten.

Ascendenten (bloedverwanten in de opgaande linie) m. mv.

Asceeten (bijzonder godsdienstigen, fjinen) mv. (tje, o.

Asch (van turf) v. Asschepeoester.

Assem, m. beter Adem.

Asmodeus (opperste duivel, huwelijksduivel) m.

Aspect (aanschouwing, uitzicht, voorkeken) o. -en.

Asperge, v. -s.

Aspergebed, o. -den.

Aspersie (bij de R. K. besproeiing, besprenkeling met wijwater) v.

Asphalt (aard- of bergharst, jodenlijm) o.

Asphyxie (schijndood, onmacht, stikking) v.

Asphyxleeren (doen stikken) bw.

Aspirant. Zie Adspirant.

Aspireeren (naar iets dingen) bw.

Aspis-slang, v. -en.

Assaissement (kruiden, toeberiden, smaken) bw.

Assassinaat (sluipmoord) o.

Assaut (schermgevecht; stormloop) o.

Assecteeren (aanhangen, navolgen, verzellen) bw.

Assemblee (verzameling; voor- naam of schitterend gezelschap) v.

Assenteeren (toestemmen, in-

Assenteeren (toestemmen, in-

Assenteeren (toestemmen, in-

Assenteeren (toestemmen, in-

Assenteeren (toestemmen, in-

Assenteeren (toestemmen, in-

Assenteeren (toestemmen, in-

Assenteeren (toestemmen, in-

Assenteeren (toestemmen, in-

Assenteeren (toestemmen, in-

Assenteeren (toestemmen, in-

Asserte (bewering) v. -tien.

Asserveeren (bewaren) bw.

Assessor (bijzitter; hij, die in de vergadering den voorzitter de besluiten helpt regelen; wethouder bij een dorpsgemeenteraad) m. -en.

Assidu (volhardend, onverpoosd) Assiduitelt (volharding, vlijt) v.

Assiette (stand, stelling, ligging, gesteldheid; bijshotel; bord) v.

Assignaat (aanwijzing op vaste goederen, papieren geld) o. assignaten.

Assignatie (aanwijzing ter betaling) v. -tien.

Assigneeren (iemand aanwijzen die betalen zal) bw.

Assimileeren (gelijkstellen, gelijkvormig maken) bw.

Assises (zittingen van een gerechtshof; hof van -, hoogerechtshof) mv. (bw.

Assisteeren (bijstaan, helpen) Assistent (helper, toegevoegde) m. -en.

Assistentie (hulp, bijstand) v.

Associeeren (zich) ww. zich verbinden tot gemeenschappelijke uitoefening van een bedrijf.

Assorteren (uitzoeken, schikken; wel voorzien) bw.

Assortiment (voorraad, verscheidenheid) o. -en. (bw.

Assumeeren (aan- of bijnemen) Assumtie (Marie-Helmvaart, feest bij de R. K. op 15 Augustus).

Assuradeur (waarbörger, verzekeringgever) m. -en en -s.

Assurantie (waarbörgering, verzekering; zelfvertrouwen, eigendunk) v. -tien en -ties.

Assureeren (verzekeren, waarborgen) bw.

Aster (sterrebleem) v. -s.

Asthma (kortademigheid, benauwdheid op de borst) o.

Asthmatisch (kortademig, benauwd op de borst) bn.

Astrant (vrijpostig) bn. -er, -st.

Astringent (adstringent) bn. samentrekkend, bindend (geestmiddel).

Astrogaphie (sterrenbeschrijving) v.

Astrolabium (werktuig om de hoogte der sterren te meten; hoekmeter) o.

Astrologie (sterrenwielarij) v.

Astroloog (sterrenwielelaar) m. -logen.

Astronomie (sterrenkunde) v.

Astronomisch (sterrenkundig) bn. en bijw.

Astronom (sterrenkundige) m. astronomen.

Astruereen (astruereen) bw. bijbouwen, bijvoegen, bevestigen, aanleggen.

Asyl (vrijplaats voor vervolgd en misdadigers; gesticht, verpleghuis) o.

- Asymmetrie** (ongelijkheid, onevenredigheid) v.
- Asymphonie** (wanklank, wanluidentheid) v.
- Atechnie** (kunsteloosheid, gebrek aan kunstzin) v.
- Atelier** (werkplaats) o. -s.
- A tempo** (in den rechten tijd, nauwkeurig in de maat) muz.
- A tempo giusto** (in den juiste tijdstaat, in algemeene beweging) muz.
- Aterling** (ontaard wezen, bastaard) m. en v. -en.
- Atermoeyen** (den betalings-termijn verlenen, een verdrag met zijne schuldeischers maken) ow.
- Atheïsme** (ongodisterij, godloochening) o.
- Atheïst** (godloochenaar, ongodist) m. -en.
- Athene** o. Athener, m. Athenssch. bn.
- Atheneum** (school voor hooger onderwijs) o. athenea.
- Athleet** (kampvechter, forsche gebouwd man) m. -leten.
- Athletisch** (kampvecht- of worstelkundig; sterk in de vuisten; forsche gebouwd) bn.
- Atropie** (gezichtszwakheid) v.
- Atlantisch** (reusachtig, groot) bn.
- Atlas** (een berg in Afrika; ook een kaartboek) m. -sen; -formaat, o. (stof).
- Atlas** o. -sen. Zekere satijnen
- Atmosfeer** (luchtkring, dampkring) v. atmosferen.
- Atoom** (grondstof, oorspronkelijke stof, zonnestofje, vezeltje) o. atomen. (o.)
- Atomisme** (leer der stofdeeltjes)
- Atomist** (voorstander van de leer der stofdeeltjes) m. -en.
- Atonie** (verslapping, verzwakking der zenuwen, vermoeidheid) v.
- A tort et à travers** (in het honderd, in het wild; met alle geweld).
- Atour** (opseker der vrouwen; stoet eener aanzienlijke vrouw; bevalligheid) o. -s.
- A tout prix**, tot elken prijs, het koste wat het wil.
- Atrabillair** (galzuchtig, zwartgallig) bn. (en o.)
- Atramentsteen** (inktsteen) m.
- Atroce** (wreed, afschuwelijk, snood) bn.
- Atrociteit** (wreedheid, afschuwelijkheid, snoodheid) v. -en.
- A trois**, met zijn drieën.
- Attaché** (leerling-diplomaat) m. -s.
- Attacheeren** (aankleven, verbinden, genegen zijn, liefkrijgen) bw.
- Attachement** (genegenheid, gehechtheid) o. -en.
- Attache** (aanval, toeval) v. -s.
- Attaqueeren** (aanvallen, aangrijpen) bw.
- Attellanen** (kluchtenmakers, hansworsten) mv.
- Attendeeren** (letten op) ow.
- Attendrisseeren** (bewegen, het gevoel opwekken, verteederen) bw.
- Attent** (opmerkzaam) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
- Attentaat** (gewelddadigheid, misdadige aanslag) o.
- Attentie** (oplettenheid) v. -s.
- Attermineeren** (uitstellen) bw.
- Attest** (getuigschrift) o. -en.
- Attestatie** (getuigschrift) v. -tijen en -ties.
- Attesteeren** (verklaren, getuigen, bekrachtigen) bw.
- Attisch** (schoon, sierlijk, uitgelezen; vernuftig, zinnrijk, fijn) bn.
- Attitude** (houding, lichaamsstand) v. -s.
- Attouchement** (aanraking, be-
- Attractie** (aantrekking, aantrekkende kracht) v.
- Attrait** (bekoorlijkheid, aanlokkelijkheid) o. -s.
- Attrapeeren** (betrappen, vangen) bw.
- Attribueeren** (toeschrijven, toe-eigenen, toevoegen) bw.
- Attribuut** (zinnebeeldig kenteken, kenmerkende eigenschap) o. -buten. (ow.)
- Attroupeeren** (samenscholen)
- Attrouppement** (samenschooling) o.
- Aubade** (oedendhulde met muziek of zang) v. -s.
- Au courant** (op de hoogte).
- Auctie** (veiling, openbare verkoop, meestal van boeken) v. -tijen en -ties.
- Auctionaris** (opveilder, verkoopshouder) m. -sen.
- Audientie** (gehoor) v.
- Audientieblad** (door den griffier opgemaakt proces-verbaal van het voorgevallene op de terechtzitting) o.
- Auditeur-militair** (ambtenaar van het openbaar ministerie bij den kriegsraad) m. auditeuren en auditeurs-militair.
- Au fait**, bekend met eene zaak.
- Au fond**, in den grond, in het wezen der zaak.
- Augias-stal** (fab.) beestenstal, (fig.) vuil, moeilijk werk, den Augias-stal reinigen, misbruiken uitroeien, een verwaarloosden boel redderen.
- Augmentatie** (vermeerdering toename) v. (bn.)
- Augmentatief** (vermeerderend)
- Augmenteeren** (verhoogen, vermeerderen, versterken) bw.
- Augurk**. Zie Azurk.
- Augustus** m. Ogustaand.
- Au porteur**, aan toonder.
- Aurea bulla** (gouden bulle) v.
- Aurora** (morgenstond, morgenrood) v.
- A uso**, naar wisselgebruik.
- Australa** (zuidelijk) bn.
- Australië** o. Australisch. bn.
- Autaar**, o. autaren.
- Auteur** (opsteller, schrijver, dader, leider, hoofdpersoon) m. -s.
- Authenticiteit** (geloofwaardigheid, echtheid, iets dat gezag heeft) v.
- Authentiek** (rechtsgeldig; geloofwaardig, echt) bn.
- Authentiseeren** (in den rechtsgeldigen vorm bekrachtigen) bw.
- Autobiographie** (eigene levensbeschrijving) v.
- Autobiographisch** (door den persoon zelfden beschreven) bn.
- Autooraat** (alleenbeheerscher) u. -craten.
- Autooraat** (onbeperkt) bn.
- Auto-da-fé** (geloofshandeling, ketterverbanning, terechtstelling rechtsdag (ook vinnig) der inquisitie) o.
- Autograaf** (eigenhandig geschrift) v. autografen.
- Autographisch** (eigenhandig gescreven) bn.
- Automaat** (een zich zelf bewegend menschenbeeld; schertsensderwijs, iemand die werktuiglijk doet wat anderen hem laten doen, speelpop) m. -maten.
- Autonomie** (zelfwetgeving, eigene staatsregeling; vrijheid van wil) v.
- Autopsie** (lijkpopening, lijkschouwing) v.
- Authorisatie** (volmacht; machtiging) v.
- Authoriseeren** (machtigen, volmacht geven) bw.
- Authoriteit** (macht aanzien, gezag, waardigheid, gestelde macht) v. -en.
- Aux armes!** te wapen!
- Auxiliair** (tot hulp verstrekkend, hulp-).
- Aval** (wisselborgtocht) o.
- Avance** (winst in den handel; toenadering, voorschot) o.
- Avanceeren** (voorwaarts gaan, bevorderen; voorschieten) ow. bw.
- Avancement** (bevordering) o. -en.
- Avantage** (voordeel, betering, voorrecht) o. -s.
- Avantageneus** (voordeelig) bn. en
- Avant-garde** (voorwacht, voorhoede) v.
- Avant-scène** (voorgond van het tooneel) v.
- Avantureeren** (wagen, te ver voortnemen) ow. en bw.
- Avanturisch** (een koopvaardij-smokkelaar als kaper uitge-rust) o.
- Aveelzaad**, o.
- Avegaar** (grote boor) m. -s en -garen.
- Ave Maria**, o. formuliergebed bij de R. K. het Veen Gegroet!
- Avenue** (laan, oprijlaan, toegang) v.
- Averchts**, bijw. verkeerd.
- Averchtsch**, bn.
- Averij**, v. -en.
- Avers** (beeld- of voorzijde der munten en medailles) v.
- Aversie** (afschuw, afkeer, walging) v.
- Avertissement** (aankondiging, kennisgeving) o. -en.
- Averuit** (eenelzigtig groene plant, ook wel A veren genoemd) v.
- Avet** (toestemming; bekentenis) o. -s.
- A vista**, op zicht, op vertoon.
- Avitailleeren** (spijzen, van levensmiddelen voorzien) bw.
- Avocasserie** (rechtverdraaiing, advocatenstreek) v.
- Avocceeren** (terugroepen, afvorderen; berichten) bw.
- Avond**, m. -en.
- Avonturen**, bw. zw. ik avontuurd, heb gearondt.
- Avonturier**, m. -s; -ster, v. -s.

Avontuur (zeldzaam geval, zonderrighe gebeurtenis) o. -turen; -tje, o. -s.
Avontuurlijk, bn. en bijw. -er, -st.
Avortenen (mislukken) ow.
Avortement (afrijving; miskraam; mislukking) o.
Avoué (beschermer; pleitbezorger) m.
Avoueeren (erkennen, toestemmen, belijden) b.v.
A vous, mijn dienaar aan u, gezondheid.
Axioma (vaste grondstelling, klaarblijkelijk waarheid) o. -'s.
Azen, bw. zw. ik aasde, heb geaasd.
Azid, o. Aziat m. Aziaten. Aziatisch, bn.
Azig, ook Azing (Friesche rechter) m. azigen en azingen.
Azin, m. -en.
Azinachtig, bn. -er, -st.
Azinen, bw. zw. ik azijnde, heb gezajund.
Azimuth (toppuntshoek) o.
Azimuthskompas, o. -sen.
Azimuthspelling, v. -en.
Azing (Friesche rechter). **Zie Azig**.
Azing (het azen) v.
Azorg-schip (waarmede de Spanjaarden het kwikzilver naar Amerika verzenden) o.
Azuur (hemelsblauw) o. Azuren, bn.

B.

B, v. b's. Tweede letter van het Alphabet, de eerste van de medeklinkers. — In de muziek de naam van den zeventen toon, cigenoemd; sleutel van B mol. — In Romeinse opschriften betekent "B. 300, en met een streepje er boven (aldus B) 3000.
B. — BRATUS OF BRATA, de zalige.
B.C. — BALENUM CINERIS, aschbad. — (als opschrift boven muziekstukken) **BASSO CONTINUO**, generale grond- of hoofdbas.
B.O.D. — BONO CUM DNO, met (hulp van) den goeden God.
Bco. — BANCO.
Bibl. — BIBLIA, de Bijbel, Heilige Schrift.
BIBLIOTHE. — BIBLIOTHEEK.
B.L. — BENEFICILE LECTOR, toegengen of goedgunstige lezer.
Bl. of
BLE. — BLADZIJDE.
B.M. — BEATAE MEMORIAE, zaliger gedachtenis. Ook wel **BALNUM MARIIS**, zeebad.
Br. — Broeder (vrijzetselaar enz.)
B.V. — BRATA VIRGO, de heilige Maagd (Maria).
B.v. of
Bijv. — Bij voorbeeld.

Ba, fw.
Baai (je, o. (op zijn -).
Baai (wollen stof) v. -en.
Baai (zeem) v. -en.
Baai (roode -, wijn) v.

Baaien, bn. van baai.
Baaierd m. verwarde klomp.
Baai-tabak, v.
Baaivangen (sierlijk op schaatzen rijden) ow. Alleen gebruikelijk in de onbepaalde wijs.
Baaiwanger, m. -s.
Baak, v. baken.
Baal, v. balen; -tje, o. -s.
Baal (afgod) m. Baalspriester, m.
Baan, v. baten; -tje, o. -s.
Baanderheer, m. -en.
Baar, bn.
Baar (draagwerktuig; zeegolf; metaalstaaf) v. baren.
Baarblijkelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Baard, m. -en; -je, o. -s.
Baardeloos, bn. zonder baard.
Baarden (een baard krijgen) ow. zw. ik baarde, heb gebaard.
Baardig, bn. -er, -st.
Baarljk, bn. wezenlijk.
Baarmoeder, v. -s.
Baars (een visch) m. baarzen. Als stofnaam v.; -je, o. -s.
Baavries, o. -vliezen.
Baas, m. bazen; -je, o. -s; -schap, o.
Baat, v. baten; -zucht v. -zuchtig, bn. en bijw. -er, -st; -zuchtigheid, v.
Babbelachtig, bn. -er, -st.
Babbelen, ow. ik babbelde, heb gebabbeld; babbelaar, m. babbelaarster, v. babbelaarj, v.
Babbelguigje, o. -s; -kous, v. -en; -moer, v. -s.
Babijn (garenklos) v. -en.
Babijnen, bw. zw. ik babijnde, heb gebabijnd; babijner, m. babijuster, v.
Babiolen (kinderspeelgoed; beuzelingen) mv.
Babolt (lommer) m. -ken; -kig, bn. en bijw. -er, -st.
Babouches (soort van muilen met achterstukken) mv.
Baccalaureaat (laagste academische graad of waardigheid).
Baccalaureus, m. hij die dien graad verkregen heeft) o.
Bacchanaliën (drinkgelagen)
Bad, o. -en. [mv.
Baden, ow. zw. ik baade, heb gebaad; baadster v. bader, m. bading, v.
Badinage (kortswijl, vroolijke scherts) v.
Badine (dun rottinkje) v. -s.
Badineeren (kortswijlen, schertsen) ow.
Baffen (bassen) ow. zw. ik bafte, heb gebaft; baffer, m.
Bag (bagge) v. -gen. Edelgesteente.
Bagage (reisgoed) v. -s.
Bagatel (kleinigheid) o. -len.
Bagger, v. [-letje, o. -s.
Baggeren, bw. zw. ik baggerde, heb gebaggerd.
Baggerman, m. -lieden en -lui; -molen, m. -s; -net, v. -ten; -praam, v. -pramen; -schuit, v. -en.
Bagno (slavengevangenis in Constantinopel, galeistraf-gevangenis in Frankrijk) o. -s.
Baguette (stokje) v. -n.
Baigneuse (badmutsje; baadster), v. -s.

Baignoir (badkuip) o.
Bajonet, v. -ten.
Bak, m. -ken; -je, o. -s.
Bakbeest, o. -en.
Bakboord, o. -en; -swacht v. -en.
Bakelaar (laurierbezie) v.
Baken, o. -s; -geld, o. -stok, m.
Bakenen, ow. zw. ik bakende, heb gebakend.
Baker, v. -s.
Bakeren, bw. zw. ik bakerde, heb gebakerd.
Bakermand, v. -en; -mat, v. -ten; -moer, v. -s; -schelling, m. -en; -speld, v. -en; -stoel, m. -en.
Bakhuys (bakkes, aangezicht; ook bakplaats, bakkerij) o. -huizen.
Bakkebaard, m. -en; -je, o. -s.
Bakkelcien, ow. zw. ik bakkelde, heb gebakkelid.
Bakken (koken) bw. en ow. st. ik bakte, heb gebakken.
Bakken (op 't triktakbord spelen) ow. zw. ik bakte, heb gebakt.
Bakker, m. -s; -tje, o.; -ij, v. -en.
Bakkerin, v. -nen.
Bakkersgild, o. -en; -knecht, m. -s; -leerling, m. -en; -nering, v. -en; -oven, m. -s; -schotel, m. -s; -wagen, m. -s; -winkel, m. -s.
Bakkes, o. -sen; -je, o. -s.
Bakloon, o. -en; -oven, m. -s; -pan, v. -nen.
Baksel, o. -s; -tje, o. -s.
Bakslag, v. Een scheepstouw.
Bakslagerij, v. -en.
Bakstag, v. -skoelte, v. -wind m.
Baksteen, m. -en; -tje, o. -s.
Baktand, m. -en; -trog m. -gen; -visch, v. -visschen; -werker, m. -s.
Bal (bol) m. -len; -letje, o.; -spel, o. zak, m.
Bal (danspartij) o. bals; -kleed, o.; -kleeding, v.
Balancieren, ow. evenwicht houden; besluiteloos zijn.
Balanciermes, o. -sen; -stok, m. -ken.
Balans, v. -en; -je, o. -s.
Balansenmaker, m. -s.
Baldadig (boosaardig) bn. -er, -st; -heid, v.; -lijk, bijw.
Baldadig (vermetel) bn. -er, -st; -heid, v.; -lijk, bijw.
Balderen, ow. zw. ik balderde, heb gebalderd.
Balein, o. voor de stof en v. voor het uit de stof bewerkt, -en.
Baleinen, bn.
Balg, m. -en.
Balie, v. -lien en -lies.
Baliekluiver, m. -s; -mand, v. -en.
Baljuw, m. -en of -s; -schap, o.
Balk, m. -en; -je, o. -s.
Balken, ow. zw. ik balkte, heb gebalkt; balke, m. balkeer, v.
Balkon, o. -s en -nen.
Ballade (verhalend gedicht over een avontuurlijke gebeurtenis) v. -n.
Ballast, m. -en.
Ballasten, bw. zw. ik ballastte, heb geballast.
Ballen, bw. zw. ik balde, heb gebald.
Ballet (tooneeldans) o. -ten.

Balling, m. en v. -en; -schap, v.
Ballistiek, v. werpkunde.
Ballon (luchtbal, windbal) v. -s.
Ballot, v. baal (koopwaren) v.
Ballotage, v. stemming, stem-
uitbrenging door middel van een
witten bal vóór of een gekleur-
den bal tegen.

Balloteeren, bw. zw. door bal-
letjes of bonnetjes zijn stem uit-
brengen, daardoor kiezen of ver-
werpen.

Bal masqué (gemaakd bal,
mv. bals masqués) o.

Baloorig, bn. -er, -st; -heid, v.

Balsem, m. -s.

Balsemachting, bn.

Balsemen, bw. zw. ik balsemd,
heb gebalsemd; balseming, v.

Balstrig, bn. -er, -st; -heid, v.

Balustrade (leuning; hekwerk,
hek) v. -n of -s.

Bamboches, mv. marionetten.

Bamboes, o. bamboezen.

Ban, m. -nen.

Banaal (alledaagsch, gemeen)
bn. en bijw. banaler, -st.

Banaliteit (gemeenplaats, alle-
daagsche uitdrukking) v. -en.

Banaan, v. bananen.

Banco (bank, bankgeld) o.

Band, o. voor de stof, m. voor
een stuk der stof, -en.

Bandage (bindsel, verband) o. -s.

Bandelier, m. -en.

Bandelotén, mv. oorhangers.
Banderol (scheepswimpel, ruit-
vaan; trompetkruis) v. -len.

Bandiet, m. -en.

Bandietenroep, m. -en.

Bandrekel, m. -s.

Banen, bw. zw. ik baande, heb
gebaand.

Bang, bn. en bijw. -er, -st. Bang-
heid en bangigheid v.

Banier, v. -en.

Banjer, m. -s.

Banjerheer, m. -en.

Bank, v. -en; -je, o. -s.

Bankaard, m. -en en -s. Onecht
kind.

Bankbiljet, o. -ten; -breuk, v.

-en; -briefje, o. -s.

Banken, ow. zw. ik bankte, heb
gebankt.

Bankeroet, -ier. Zie Bankroet.

Banket, o. -ten.

Banketeeren, ow. zw. ik ban-
keteerde, heb gebanketeerd;

banketeerder, m. banketeering, v.

Bankier, m. -s; -shuis, o. -hui-
zen; -skantoor, m. -toren.

Bankroet, -er; -ier, m. -s;

-ierster, v. -s.

Banlieue, v. rechtsgebied.

Bannelling (balling) m. en v. -en.

Bannen, bw. st. ik bande, heb
gebannen; banning, v.

Bannissement (verbanning uit
het land) o. (maal) o.

Banquet (groot en prachtig gast-
bar, bn. en bijw. -der, -st; -heid, v.)

Barak (ook brak) v. -ken. Sol-
datenverblijf.

Barbaar, m. barbaren.

Barbaarsch, bn. en bijw. -er,
meest -; -heid, v.

Barbarje, o. Barbarijsch, bn.

Barbarisme (woord of gezegde,
verkeerdelijk naar een uit-
heemsch voorbeeld gevormd) o.

Barbe (halskraag aan vrouwe-
kapsels) v.

Barbeel (zekere visch) m. -en.

Barbette (brits, slaapbank) v.

Barbier, m. -s en -en; -sjongen,
m. -s; -swinkel, m. -s.

Barbieren, bw. ow. zw. ik bar-
bierde, heb gebarbierd.

Barbouilleeren, ow. kladschil-
deren, opmeren, opkletsen.

Barcarolle (bootje om te spele-
ren; spelevaartlied) v.

Bard, m. -en.

Bardenzang, m. -en.

Bardenzaan (voormalige helle-
baard) m. -zanen.

Bardietje, o. -s.

Baren, bw. zw. ik baarde, heb
gebaard; baring, v.

Barensnood, m. -en.

Barensteel (in de wapenkunde
hetzelfde als iambel) m. -stelen.

Barenswee, o. -en.

Barét (muts; doctorale hoed) v.

-ten.

Barge (een gesneden wijng) m. -en.

Barge (trekschuit) v. -s.

Bargoensch (onverstaanbare
taal; koeterwalsch; kramers-
latijn) o.

Bariton (muz.) lichte bas, lichte-
baszanger, -s.

Bark (zekeer vaarttuig, barge) v. -en.

Barkan (zekere stof) o. -s.

Barkas (grootte sloep) v. -sen.

Barkhout, o. -en.

Barkoede (scheepst.) o.

Barm (zekere visch) m. -en.

Barmhartig, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v. -lijk, bijw.

Barnte (een aardhoop) v. -n.

Barnen, bw. ow. zw. ik barnde,
heb gebarnd; barning, v.

Barnsteen, o.

Barnsteenen, bn.

Barok (scheefronst; zonderling,
wonderlijk, grillig, belachelijk)

bn. en bijw.

Barometer, m. -s.

Baron, m. -s of -nen; -es v. -sen.

Baronie, v. -en.

Barophonus (muz.) m. bassist,
die ene zware stem heeft.

Barouchet (licht rijtuig op vier
wielen) v. -ten.

Parquerolle (klein lustvaar-
tuig; kleine Italiaansche bark) v.

Barrevoetbroeder, m. -s.

Barrevoeter, m. -s.

Barrevoets, bijw.

Barricade (versperping) v. -s.

Barricadeeren (verschansen, af-
sluiten door allerlei voorwerpen,
versperpen) bw. -en.

Barri re (slagboom, hek, grens)

Barriere-tractaat, o. -taten.

Barsch, bn. en bijw. -er, -st;
-heid, v.

Barst (berst, borst) m. -en.

Barsten, ow. st. ik barstte, borst,
ben gebarsten, gebarsten.

Baryphonie (zware spraak) v.

Bas (baszanger) m. -sen.

Bas (speeltuig en baspartij) v. -sen.

Basalt (ijzermermer) o.

Basalten, bn.

Basiele (werktuig om te wegen;
herboom; slinger; schommel;
weifelend, onbestendigheid; stel-
sel, het draaien met alle winden,
weifelende staatkunde) v.

Baseeren, bw. gronden, grond-
vesten, bevestigen.

Basement (voetstuk voor beel-
den of zuilen) o. -en.

Basillisk (zekere slang; hersen-
schimmig gedrocht) m. -en.

Basis (grond, grondslag, voet-
stuk) v. -sen of bases.

Bas-relief (half verheven snij-
werk) o.

Bassa (pacha, regent eener pro-
vincie in Turkije of eereitel van
Turksche ambtenaren) m. -s.

Bassen, ow. zw. ik baste, heb ge-
bast.

Bassethoorn -en -horen, m. -s.

Bassettspel (zekeer kaartspel) o.

Bassin (kom, bekken, dok; eene
door natuur of kunst gevormde
haven) o. -s.

Bassiss, m. -en.

Basso continuo (muz.) generale
grond- of hoofdbas.

Basso ripieno (muz.) de volle
bast, m. -en.

Basta (klaverennas in het omber-
en quadrillespel) v. -s.

Basta, tw. genoeg! halt! houd
op!

Bastaard en basterd, m. bast-
aarden en bastards of basterds.

Bastaardij, v.

Bastachtig, bn.

Basteloos, bn.

Basterdnachttegaal, m. -s en
-galen.

Basterdsuiker, v.

Bastiaan, Mansnaam (op sla-
venplanten kleuring, die, on-
der den blanc-officier, over de
slaven gesteld is).

Bastion (bolwerk aan eene ves-
ting) o. -s.

Bastonnade (stokslagenstraf) v.

Bastonneeren (battonneeren)
ow. bw. met stokken slaan, vech-
ten, aflossen.

Bataaf, m. Bataven; Bataafsch,
bn. Batavier, m. -en.

Bataille (veldslag, strijd, gevecht)
v. -s.

Batailleeren (vechten, sabelen;
zwetsen) ow.

Bataillon, o. -s.

Baten, ow. meest onp.w. zw. het
baatte, heeft gebaat.

Bathengel (zekeer kruid) v.

Batig, bn.

Batist, o. kamerdoek, sijfne lijn-
en van Kamerijk. Batisten, bn.

Batrachiet (vorsch- of padde-
steen) o.

Batsch (loos, trotsch) bn. en
bijw. -er, -te; -heid, v.

Batterij, v. -en.

Battoir (stamper; palet in het
kants- of beugelspel) m.

Battologie (ijdel gesnap, nutte-
looze herhaling) v.

Battourite (het voorslaan van de
maat) muz.

Bauwen, ow. zw. ik bouwde, heb
gebauid.

Bavardage (gezets, snorkerij)
v. -s.

Baviaan, m. -anen.

Bevianingericht, o. -ten.

Bayadere (dansen en toespele-
len -uitvoerster in Indië; vrou-
werok met gekleurde dwarslo-
pende strepen) v. -n of -s.

Bazaar (Turksche marktplaats; groote winkel, afgedeld in vakken naar den verschillenden aard der koopwaren) m. -s en bazaren. (gebazeld.)

Bazelen, ow. zw. ik bazelde, heb Bazin, v. -nen.

Bazilinen, ow. bw. zw. ik bazilinde, heb gebazilind.

Beaaien, bw. zw. ik beaaidde, heb beaaid.

Beaarden, bw. zw. ik beaardde, heb beaard; beaarding, v.

Beademen, bw. zw. ik beademde, heb beademd; beademing, v.

Beamote, m. en v. -n.

Beamten, bw. zw. ik beaamde, heb beaamd; beaming, v.

Beangst, bn. en bijw. -heid, v.

Beangstigen, bw. zw. ik beangstigde, heb beangstigd; beangstiging, v.

Beantwoorden, bw. zw. ik beantwoordde, heb beantwoord; beantwoorden, v. beantwoording, v. beantwoordingster, v.

Bearbeiten, bw. zw. ik bearbeidde, heb bearbeid; bearbeider, m. bearbeiding, v. bearbeidingster, v.

Beacht, vd. van beaassen. Met ach bedekt.

Beasemen, bw. zw. ik beasemde, heb beasemd; beaseming, v.

Beatisme (schijnheiligheid) o.

Beau, m. minnaar; begeleider; (mv.) beaux; beau-monde, lieden uit den voorname stand; beau sexe, schoon geslacht.

Beaute (schoonheid) v.

Bebinden, bw. st. ik bebond, heb bebonden.

Beblaaen, bw. zw. ik beblaaide, heb beblaaide; beblaaing, v.

Bebloeden, bw. zw. ik bebloemde, heb bebloemd; bebloeding, v.

Beboeten, bw. zw. ik beboette, heb beboet; beboeting, v.

Bebolwerken, bw. zw. ik bebolwerkte, heb bebolwerkt; bebolwerkings, v.

Bebouwen, bw. zw. ik bebouwde, heb bebouwd; bebouwer, m. bebouwing, v.

Bebroeden, bw. zw. ik bebroedde, heb bebroed.

Becliffen, bw. zw. ik becliffde, heb becliffd; becliffing, v.

Bed, o. -den; -genoot, m. en v. -en; -gordijn, v. -en; -legerig, bn. -heid, v.; -stede en -stee, v. -steden.

Bedagd, bn. -er, -st; -heid, v.

Bedaar, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.

Bedachtzaam, bn. -zamer, -st; -heid, v.

Bedammen, bw. zw. ik bedamde, heb bedamd; bedamming, v.

Bedampen, bw. zw. ik bedampde, heb bedampd; bedamping, v.

Bedanken, bw. zw. ik bedankte, heb bedankt; bedanking, v. bedankje, o.

Bedaren, bw. en ow. zw. ik bedarde, heb en ben bedard; bedaring, v.

Bedauwen, bw. zw. ik bedauwde, heb bedauwd; bedauwing, v.

Beddedeken, v. -s; -flesch, v. -fleschen; -goed, o.; -jak, o. -ken; -kleed, o. -en; -kussen, o. -s; -kwast, m. -en; -laken, o. -s; -pan, v. -nen; -plank, v. -en; -sprei, v. -en; -tafel, v. -s; -tijk, v.; -warmer, m. -s; -zak, m. -ken.

Bedden, bw. zw. ik bedde, heb bedde.

Beddenkooper, m. -s; -maker, m. -s; -winkel, m. -s.

Bedding, v. -en.

Bedde, v. -n; -dag, m. -en; -huis, o. -huizen; -stond, m. -en; -vaart, v. -en; -vaartganger, m. -s; -vaartgangster, v. -s; -vaartreiziger, m. -s.

Bedeele, bw. zw. ik bedeelde, heb bedeelde; bedeeleer, m. bedeeleing, v. bedeelester, v.

Bedeesd, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Bedekken, bw. zw. ik bedekte, heb bedekt; bedekking, v. bedeksel, o.

Bedekt, bn. en bijw. -er, -st; -elijk, bijw.

Bedelen, bw. ow. zw. ik bedelde, heb bedeld; bedelaar, m. bedelaarster (bedelares), v.

Bedelaarsdeken, v. -s; -doelen, Bedelachtig, bn. -er, -st. [m. Bedelarij, v.]

Bedelbrief, m. -brieven; -broeder, m. -s; -brok, m. -ken; -brood, o. -monnik, m. -en; -orde, v. -n; -staf, m.; -zak, m. -ken.

Bedelven, bw. st. ik bedolf, heb bedolven; bedelving, v.

Bedenkdag, m. -en.

Bedenklijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Bedenken, bw. onr. st. ik bedacht, heb bedacht; bedenker, m. bedenkning, v. bedenkerster, v. bedenktijd, m.

Bederf, o. bederfelijk, bn. -er, -st; -heid, v. bederfwerend, bn.

Bederven, bw. ow. st. ik bedierf, wij bedierven, heb en ben bedorven; bederfster, v. bederfster m. bederving, v.

Bediende, m. en v. -n.

Bediendenkamer, v. -s; -tafel, v. -s.

Bedienen, bw. zw. ik bediende, heb bediend; bedienaar, m. bedienares, v. bediening, v.

Bedijen (dijen, zich uitzetzelten) ow. zw. het bedijde, is bedijd.

Bedijken, bw. zw. ik bedijkte, heb bedijkt; bedijker, m. bedijking, v.

Bedilal, m. en v. -len.

Bedillen, bw. zw. ik bedilde, heb bedild; bediller, m. bedilling, v. bedilster, v. bedilzucht, v.

Bedilziek, bn. -er, -st.

Beding, o. -en.

Bedingen, bw. st. ik bedong, heb bedongen; bedinging, v.

Bedisselen, bw. zw. ik bedisselde, heb bedisseld; bedisseling, v.

Bedlegerig, bn.; -heid, v.

Bedoelen, bw. zw. ik bedoelde, heb bedoeld; bedoeling, v.

Bedoen (zich) ww. onr. ik bedeed mij, h. mij bedaan.

Bedompt, bn. -er, -st; -heid, v.

Bedonderen, bw. zw. ik bedonderde, heb bedonderd.

Bedotten, bw. zw. ik bedotte, heb bedot; bedotster, v. bedotter, m. bedotting, v.

Bedraaien, bw. zw. ik bedraaide, heb bedraaid; bedraaidheid, v.

Bedrag, o.

Bedragen, ow. v. st. het bedroeg, heeft bedragen.

Bedreigen, bw. zw. ik bedreigde, heb bedreigd; bedreiging, v.

Bedremmeld, bn. -er, -st; -heid, v.

Bedremmelen, bw. zw. ik bedremmelde, heb bedremmeld; bedremmeling, v.

Bedreven, bn. -er, -st; -heid, v.

Bedriegen, bn. st. ik bedroog, heb bedrogen; bedrieger, m. bedriegster, v. bedriegster, v.

Bedrieglijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Bedrijf, o. bedrijven.

Bedrijftal, m. en v. -len.

Bedrijven (beuylen) bn. 'st. ik bedreft, heb bedreft.

Bedrijven, bw. st. ik bedreef, heb bedreef; bedrijfster, v. bedrijver, m. bedrijving, o.

Bedrijvig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Bedrillal, m. en v. -len.

Bedrillen, bw. zw. ik bedrillde, heb bedrild; bedriller, m. bedrilling, v. bedrillster, v.

Bedrinken, bw. st. ik bedronk, heb bedronken.

Bedroef, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Bedroeven, bw. zw. ik bedroefde, heb bedroefd; bedroefing, v.

Bedrog, o.

Bedroppelen en **bedruppelen**, bw. zw. ik bedroepde (bedruppelde), heb bedroepd (bedrupmeld).

Bedruipen, bw. st. ik bedroop, heb bedroepen; bedruiping, v. bedruipen, m.

Bedrukken, bw. zw. ik bedrukte, heb bedrukt; bedrukking, v.

Bedrukt, bn. -er, -st; -heid, v.

Bedruppelen, bw. Zie Bedruppelen.

Beducht, bn. -er, -st; -heid, v.

Beduiden, bw. zw. ik beduidde, heb beduid; beduidster, m. beduidenis, v. beduiding, v. beduidsel, o. beduidster, v.

Beduimelen, bw. zw. ik beduimelde, heb beduimeld; beduimeling, v.

Beduiven, bw. zw. ik beduivde, heb beduivd; beduiveling, v.

Bedunken, o. (mijns, zijns, onzes, s).

Bedwong, o.

Bedwelm, bn.; -heid, v.

Bedwelmen, bw. zw. ik bedwelmd, heb bedwelmd; bedwelming, v.

Bedwingen, bw. st. ik bedwong, heb bedwongen; bedwinger, m. bedwingster, v.

Beëdigen, bw. zw. ik beëdigde, heb beëdigd; beëdiging, v.

Beëfial (sidderal) m. beëfialen. Beek, v. beken; je, o. -s.

Beeld, o. -en; -je, o. -s.

Beelden, bw. zw. ik beeldde, heb gebeeld; beeldenaar, m.

Beeldendienaar, m. -s; -diena-
res, v. -sen; -dienst, m.; -dien-
ster, v. -s; -galerij, v. -en; -kra-
mer, m. -s; -storn, m.
Beelderdig, bn. -er, -st.
Beeldhouwen, bw. zw. ik beeld-
houwde, heb gebeeldhouwd;
beeldhouwer, m. -houwerij, v.
-houwersknecht, m. -houwers-
winkel, m. -houwkunst, v.
-houwwerk, o.
Beeldig, bn. -er, -st.
Beeldjeskoop, m. -en.
Beeldrijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Beeldstormer, m. -s; -storme-
rij, v. -en.
Beeltenis, v. -sen.
Beemd, m. -en.
Beem, o. -en (lichaamsdeelen)
beemden (knoken, gebeente)
-achtig, bn. -derasch, v. -der-
huis, o. -dermeel, o. -dersoep, v.
Beemen, bn.
Beemeter, m.
Beemig, bn. -er, -st.
Beemoos, bn.
Beenzwart, o.
Beer (varken, waterkeering, muur-
stut, heiblok) m. -en; -tje, o. -s.
Beer (verscheurd dier) m. be-
ren; -tje, o. -s.
Beer (drek) m.
Beersteker (nachtwerker) m. -s.
Beervan, bw. zw. ik beervde, heb
beervd; beerving, v.
Beest, o. -en (v. in de - spelen);
-achtig, bn. -er, -st; -achtig-
heid, v. -enboel, m. -endokter,
m. -enmarkt, v. -enspel, o. -en-
stal, m. -entemmer, m. -ig, bn.
-er, st; -igheid, v.
Beet (hap) m. beten.
Beet (biet) v. -en; -wortel, m.
Beetnebben, bw. onr. zw. ik
had beet, heb beetgehad. (-s).
Beetje (kleine hap, klein stukje).
Beetkrigen, bw. st. ik kreeg
beet, heb beetgekregen.
Beetnemen, bw. st. ik nam beet,
heb beetgenomen.
Beetpakken, bw. zw. ik pakte
beet, heb beetgepakt.
Bef, v. -fen; -je, o. -s.
Beefamd, bn. en bijw. -er, -st;
-heid, v.
Begaafd, bn. en bijw. -er, -st;
-heid, v. -heden.
Begaan, bw. ow. onr. st. ik
begaa, heb begaan.
Begaanbaar, bn.; -heid, v.
Begapen, bw. zw. ik begaapte,
heb begaapt; begaapster, v. be-
gaper, m. begaping, v.
Begaven, bw. zw. ik begaafde,
heb begaafd.
Begeeren, bw. zw. ik begeerde,
heb begaerd; begeerder, m.
Begeerig, bn. -er, -st; -heid, v.
Begeerlijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Begerte, v. -n.
Begekken, bw. zw. ik begekte,
heb begekt.
Begeleiden, bw. zw. ik bege-
leidde, heb begeleid; begeleider,
m. begeleiding, v. begeleidster, v.
Begelukzaligen, bw. zw. ik be-
gelukzaligde, heb begelukzaligd;
begelukzaliging, v.
Begenadigen, bw. zw. ik bege-
nadigde, heb begenadigd; bege-
nadiging, v.

Begeven, bw. st. ik begaf, heb
begaven; begaver, m. begaving,
v. begaafster, v.
Begieten, bw. st. ik begoot, heb
begoten; begieter, m. begieting,
v. begiester, v.
Begiffigen, bw. zw. ik begiftig-
de, heb begiftigd; begiftiger, m.
begiftiging, v. begiftigster, v.
Begijn, v. -en; -tje, o. -s.
Begijnenhof, o.; -koek, m. -en;
Begijn, o. [-rijst, v.
Beginnen, bw. ow. st. ik begon,
heb en ben begonnen; beginner,
m. beginster, v.
Beginsel, o. -en en -s.
Beglimpen, bw. zw. ik beglimpte,
heb beglimpt; beglimping, v.
Begluren, bw. zw. ik begluurde,
heb begluurd; begluring, v. be-
gluurder, m. begluurster, v.
Begommen, bw. zw. ik begom-
de, heb begomd; begomming, v.
Begoochelen, bw. zw. ik begoo-
chelde, heb begoocheld; begoo-
chelaar, m. begoochelaarster, v.
begoocheling, v.
Begooien, bw. zw. ik begooide,
heb begooid.
Begraafplaats, v. -en.
Begraasd, bn.
Begraafenis, v. -sen.
Begrauwen, bw. zw. ik be-
grauwde, heb begrauwd.
Begraven, bw. st. ik begroef,
heb begraven; begraver, m. be-
graving, v.
Begrazen, bw. zw. ik begraaide,
heb begraaid.
Begrenzen, bw. zw. ik begren-
sde, heb begrensd; begrenzing, v.
Begrijpelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Begrijpen, bw. st. ik begreep,
heb begrepen.
Begrimmen, bw. zw. ik begrim-
de, heb begrimd; begrimming, v.
Begrinten, bw. zw. ik begrintte,
heb begrint; begrinting, v.
Begrip, o. -pen.
Begripswoord, o. -en.
Begroeien, ow. zw. ik begroei-
de, heb begroeid; begroeiing, v.
Begroeten, bw. zw. ik begroette,
heb begroet; begroeting, v.
Begrommen, bw. zw. ik begrom-
de, heb begromd.
Begrooten, bw. zw. ik begrootte,
heb begroot; begrooting, v. be-
grootendwijze, bijw.
Begruizen, bw. zw. ik begruisde,
heb begruisd.
Begruichelen, bw. zw. ik begui-
chelde, heb beguicheld; begui-
elaar, m. beguichelaarster, v. be-
guicheling, v.
Begunsten, bw. zw. ik begun-
stigde, heb begunstigd; begun-
stiger, m. begunstiging, v. be-
gunstigster, v.
Behaaglijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Behaagziek, bn. -er, -st.
Behaagzucht, v.
Behaard (met haar begroeid) bn.;
-heid, v.
Behageld (met hagel bedekt) bn.
Behagen, ow. zw. ik behaagde,
heb behaagd; behaging, v.
Behalen, bw. zw. ik behaalde,
heb behaald; behaler, m. beha-
ling, v.
Behalve, bijw. en vz.

Behameren, bw. zw. ik beha-
merde, heb behamerd; behame-
ring, v.
Behandelen, bw. zw. ik behan-
delde, heb behandeld; behande-
laar, m. behandeling, v.
Behandigen, bw. zw. ik behan-
digde, heb behandigd; behandi-
ging, v.
Behangen, bw. st. ik behing,
heb behangen; behanger, m. behan-
gerij, v.
Behangersknecht, m. -s; -re-
kening, v. -en; -tafel, v. -s; win-
kel, m. -s.
Behangsel, o. -s.
Behartigen, bw. zw. ik behar-
tigde, heb behartigd; beharti-
ger, m. behartiging, v. behar-
tigster, v.
Beheeren, bw. zw. ik beheerde,
heb beheerd; beheert, o. be-
heerder, m. beheering, v. be-
heerster.
Beheerschen, bw. zw. ik be-
heerschte, heb beheerscht; be-
heerscher, m. beheersching, v.
beheerscheres, v.
Behelen, bw. zw. ik beheide,
heb beheid; beheiding, v.
Behenen, bw. zw. ik beheinde,
heb beheind; beheining, v.
Behekken, bw. zw. ik behekte,
heb behekt; behekking, v.
Behelpen (zich) ww. st. ik behielp
mij, heb mij beholpen.
Behelzen, bw. zw. ik behelsde, heb
behelsd, veelal gebruikelijk in
den 3den persoon, dit bericht be-
helst, dat....
Behemot (een monsterachtig dier
waarin in den Bijbel gesproken
wordt) m. -s.
Behendig, bn. en bijw. -er, -st;
-heid, v. -heden; -lijk, bijw.
Behept, vd. van het verouderde
werkwoord behappen, bevangen.
Behoeden, bw. zw. ik behoede,
heb behoed; behoeder, m. be-
hoeding, v. behoedmiddel, o.
behoedster, v.
Behoedzaam, bn. en bijw. -za-
mer, -st; -heid, v.
Behoef, o. (ten behoeve van).
Behoeftig, v. -n.
Behoeftig, bn. -er, -st; -heid, v.
Behoeven, bw. ow. zw. ik behoe-
fde, heb behoeft.
Behooren, ow. zw. ik behoorde,
heb behoord.
Behoorlijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Behoud, o.
Behouden, bw. st. ik behield,
heb behouden; behouder, m. be-
ling, v. behoudster, v.
Behoudenis, v.
Behoudens, vz.
Behoudsman, m. -lieden.
Behouwen, bw. st. ik behieuw,
heb behouwen; behouwing, v.
Behuisd, ba.
Behulp, o.
Behulpzaam, bn. -zamer, -st;
-heid, v.
Behuwelijk, bn. zw. ik behu-
welijkte, heb behuwelijkjt.
Behuven, bw. zw. ik behuwde,
heb behuud; samenstell. met be-
huud: broeder, m. -dochter, v.
-moeder, v. -vader, m. -zoon, m.
-zuster, v.

Bei (bezie, bes) v. -en; alleen ge-
bruikbaar in samenstellingen.
Beide (van zaken). **Beiden** (van
personen) alg. telw.

Beiden, ow. bw. zw. ik beide, heb
beide.

Beiderlei -hande, soortgr.

Beieren, naam van een land, o.
Beiersch, bn. Beier, een man uit
Beieren, m. (Beieren, Beierschen, mv.).

Beieren (op de klokken spelen)
ow. zw. ik beierde, heb gebeierd;
beieraar, m. beiering, v.

Beijveren (zich) ww. zw. ik beij-
verde mij, heb mij beijverd; beij-
veraar, m. beijvering, v.

Beijzelen, ow. zw. hij beij-
zelde, heeft beijzeld; beijzeling,
v.

Beitel, m. -s; -tje, o. -s.

Beitelen, bw. zw. ik beitelde,
heb gebeteld; beitelung, v.

Bejaard, bn. -er, -st; -heid, v.

Bejaen (bevestigen met ja) bw.
zw. ik bejade, heb bejaad.

Bejag, o.

Bejagen, bw. zw. en st. ik bejag
of bejaagde, heb bejaagd; beja-
ger, m. bejaging, v.

Bejammeren, bw. zw. ik bejam-
merde, heb bejammerd

Bejammerenswaardig, bn.
er, -st; -heid, v.

Bejengen, bw. zw. ik beje-
gende, heb bejegend; bejegening,
v.

Bek, m. -ken; -tje, o. -s.

Bekaaid, bn. en bijw. -er, -st.

Bekabbelen, bw. zw. ik bekab-
belde, heb bekabbelde.

Bekaden (bedijken) bw. zw. ik
bekaadde, heb bekaad; beka-
ding, v.

Bekaf (bek-af) bn. en bijw.

Bekakken, bw. zw. ik bekakte,
heb bekakt.

Bekalken, bw. zw. ik bekalkte,
heb bekalkt; bekalking, v.

Bekallen, bw. zw. ik bekalde,
heb bekald.

Bekamen (het met kaam bedek-
worden van wijn, hier, enz.) owi
zw. het bekaamde, is bekaamd.

Bekampen, bw. zw. ik bekampte,
heb bekampt; bekamping, v.

Bekappen, bw. zw. ik bekapte,
heb bekapt; bekapping, v.

Bekeeren, bw. zw. ik bekeerde,
heb bekeerd; bekeerder, m. be-
keering, v. bekeerster, v.

Bekeeringsjver, m. -zucht, v.

Bekeerlijk, bn. -er, -st; -heid, v.

Bekeering, m. en v. -en; v.
oek -e.

Bekend, bn. -er, -st; -heid, v.

Bekende, m. en v. -n.

Bekendmaken, bw. zw. ik maak-
te -, heb -gemaakt; -maker, m.
-making, v. -wording, v.

Bekennen, bw. zw. ik bekende,
heb bekend; bekennner, m. be-
kenning, v. bekentenis, v.

Beker, m. -s; -tje, o. -s.

Bekeren, ow. zw. ik bekerde, heb
bekerd.

Bekeuken, bw. zw. ik bekeurde,
heb bekeurd; bekeurder, m. be-
keuring, v.

Bekijk, o. veel bekijks hebben.

Bekijken, bw. st. ik bekeek, heb
bekeken; bekijker, m. bekijking,
v. bekijster, v.

Bekijven, bw. st. ik bekeef, heb
bekeven; bekijfster, v. bekijver,
m. bekijving, v.

Bekken, o. -s; -tje, o. -s.

Bekkeneel, o. -en.

Bekensnelden, v. -snijder, m.

Bekraglijk, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v.

Bekladden, bw. zw. ik bekladde,
heb beklad; bekladder, m. be-
kladding, v. bekladster, v.

Beklag, o.

Beklagen, bw. zw. ik beklaagde,
heb beklaagd; beklaagster, v.
beklager, m. beklaging, v.

Beklagenswaardig, bn. -er, -st
of meer en meest -; -heid, v.

Beklant, bn. -er, -st.

Beklappen, bw. zw. ik beklap-
te, heb beklapt; beklapper, m.
beklapping, v. beklapster, v.

Beklauferen, bw. zw. ik beklau-
terde, heb beklauterd; beklau-
tering, v.

Bekleeden, bw. zw. ik bekleedde,
heb bekleed; bekleeder, m. be-
kleeding, v. bekleedsel, o. be-
kleedster, v.

Beklem, m. -en; -brieven.

Beklemd, wt. en bn. -heid, v.

Beklemmen, bw. zw. ik beklem-
de, heb beklemd; beklemming,
v. beklemrecht, o.

Beklijven, ow. zw. ik beklifde,
heb beklifd; beklifving, v.

Beklimmen, bw. st. ik beklom,
heb beklommen; beklimmer, m.
beklimming, v. beklimster, v.

Beklinken, bw. st. ik beklonk,
heb beklonken.

Beklonteren, bw. zw. ik be-
klonterde, heb beklonterd; be-
klontering, v.

Beknabbelen, bw. zw. ik be-
knabbelde, heb beknabbelde; be-
knabbeling, v.

Beknagen, bw. zw. ik beknag-
de, heb beknagd; beknaging, v.

Beknauwen, bw. zw. ik beknauw-
de, heb beknauwd; beknauw-
ing, v.

Beknellen, bw. zw. ik beknelde,
heb bekneld; beknelling, v.

Beknibbelen, bw. zw. ik beknib-
belde, heb beknibbelde; beknib-
belaar, m. beknibbelaarster, v.
beknibbeling, v.

Beknijpen, bw. st. ik bekniep,
heb beknepen; beknijping, v.

Beknopt, bn. en bijw. -er, -st;
-elijk, bijw.; -heid, v.

Beknorren, bw. zw. ik beknor-
de, heb beknord; beknorder, m.
beknoring, v. beknorster, v.

Bekocht, wt. en bn.

Bekoeien, bw. ow. zw. ik bekoel-
de, heb en ben bekoeld; bekoel-
ing, v.

Bekoken, bw. zw. ik bekoekte,
heb bekoekt; bekoeking, v.

Bekomen, bw. ow. onr. st. ik
bekwam, heb en ben bekomen;
bekoming, v.

Bekommerd, bn.; -heid, v.

Bekommeren, bw. zw. ik bekom-
merde, heb bekommerd; bekom-
mering, v. bekommernis, v.

Bekomst, v.

Bekonkelen, bw. zw. ik bekon-
kelde, heb bekonkeld; bekonke-
ling, v.

Bekoopen, bw. onr. st. ik be
kocht, heb bekoecht.

Bekoortlijk, bn. en bijw. -er, -st
-heid, v.

Bekoren, bw. zw. ik bekoorde
heb bekoord; bekoorder, m. be-
koorder, v. bekooring, v.

Bekorsten, bw. zw. ik bekorste,
heb bekorst.

Bekorten, bw. zw. ik bekortte
heb bekort; bekorting, v.

Bekostigen, bw. zw. ik bekos-
tigde, heb bekostigd; bekosti-
ger, m. bekostiging, v. bekos-
tigster, v.

Bekouten, bw. zw. ik bekoutte,
heb bekout.

Bekrabbelen, bw. zw. ik be-
krabbelde, heb bekrabbelde; be-
krabbeling, v.

Bekrabben, bw. zw. ik bekrab-
de, heb bekrabd.

Bekrachtigen, bw. zw. ik be-
krachtigde, heb bekrachtigd; be-
krachtiger, m. bekrachtiging, v.
bekrachtigster, v.

Bekransen, bw. zw. ik bekrante,
heb bekranst; bekransing, v.

Ekkrassen, bw. zw. ik bekraste,
heb bekrast; bekrassing, v.

Bekreunen (zich) ww. zw. ik
bekreunde mij, heb mij be-
kreunde.

Bekrijgen (beoorlogen) bw. zw.
ik bekrijgde, heb bekrijgd.

Bekrijten, bw. st. ik bekreet,
heb bekreten.

Bekrimpen (zich) ww. st. ik be-
kromp mij, heb mij bekrompen;
bekrimping, v.

Bekrompen, bn. en bijw. -er, -st;

Bekronen, bw. zw. ik bekrondde,
heb bekrond; bekrondster, v.

Bekroner, m. bekroning, v.

Bekroden, bn.

Bekruiden, bw. zw. ik bekruidde,
heb bekruid.

Bekruien, bw. zw. en st. ik be-
kruide of bekruid, heb bekruid
of krooien.

Bekruipen, bw. st. ik bekrloop,
heb bekroepen; bekruipling, v.

Bekruisen, bw. zw. ik bekruis-
te, heb bekruisd.

Bekuipen, bw. zw. ik bekuipde,
heb bekuipt; bekuiping, v.

Bekwaam, bn. en bijw. bekwa-
mer, -st; -heid, v.

Bekwaamen, bw. zw. ik bekwaa-
nde, heb bekwaaamd; bekwaa-
ming, v.

Bekweelen, bw. zw. ik bekwel-
de, heb bekweld.

Bekwijven, bw. zw. ik bekwijlde,
heb bekwijld.

Bel, v. -l; belletje, o. -s.

Belabberd, bn. en bijw. -er, -st;
-heid, v.

Belachelijk, bn. en bijw. -er, -st;

Belachen, bw. zw. en st. ik be-
lachte of beloe, heb belachen;
belacher, m. belachster, v. be-
laching, v.

Beladadden, bw. zw. ik belad-
derde, heb beladderd; belade-
ding, v.

Beladen, bw. st. ik belaadde, heb
beladen; belading, v.

Belagen, bw. zw. ik belaaide,
heb belagid; belaaigster, v. be-
lager, m. belaging, v.

Belakken, bw. zw. ik belakte, heb belakt; belakker, m. belakking, v. belakster, v.
Belanden, ow. zw. ik belandde, ben beland; belanding, v.
Belang, o. -en.
Belangeloois, bn. en bijw. -loozter, looste; -heid, v.
Belangen (betreffen) onp. v. zw. heb belande, heeft belangd.
Belangende (aangaande) vz.
Belanghebbende, m. en v. -n.
Belangrijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Belangstellen, ow. ik stelde belang, heb belanggesteld; belangstelling, v.
Belangstellend, bn. -er, -st.
Belangwekkend, bn.
Belappen, bw. zw. ik belapte, heb belapt.
Belastbaar, bn.; -heid, v.
Belasten, bw. zw. ik belastte, heb belast.
Belasteren, bw. zw. ik belasterde, heb belasterd; belastering, v.
Belasting, v. -en; -bijlet, o. -ten; -schuld, m. en v. -n.
Belatten, bw. zw. ik belatte, heb belat; belatting, v.
Belderom (een vette os, gildos) m. -men of -s.
Beleldig, bw. zw. ik beleldigde, heb beleldigd; beleldigder, m. beleldigd; v. beleldigster, v.
Beliefd, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -elijk bijw.
Beliefdeishalve, bijw.
Beleeen, bw. zw. ik beleeemde, heb beleeemd; beleeeming, v.
Belenbaar, bn.
Belenen, bw. zw. ik beleende, heb beleend; beleener, m. beleening, v. beleenster, v. beleenbank, v.
Beleg, o.
Beleggen, bn.
Belegeren, bw. zw. ik belegerde, heb belegerd; belegeraar, m.
Belegering, v. -en; -saffuit, v. -en; -geschuut, o.; -skunst, v.; -spel, o. -len; -swerktuig, o. -en.
Beleggen, bw. zw. ik belegde (of beleide), heb belegd (of beleid); belegger, m. belegging, v. beleghoud, o.; belegsels, o. belegseltje, o.; belegster, v. belegstuk, o.
Beleid, o.
Beleiden (besturen) bw. zw. ik beleide, heb beleid; beleider, m. beleidster, v.
Beleken, bw. zw. ik belekte, heb belekt.
Belemmeren, bw. zw. ik belemmerde, heb belemmerd; belemmeraar, m. belemmering, v.
Belemmieten, m. mv. versteeingen van onbekende zeedieren.
Belenden, ow. zw. ik belendde, heb belend; belending, v.
Bel-esprit (schanderd hoofd, geestig schrijver) m. (mv. beaux-esprits).
Belët, o.
Bel-étage (middelste verdieping van een huis).
Belëtset, o. -en, -s; -tje, o. -s.
Belëtten, bw. zw. ik belëtte, heb belët; belëtting, v.

Beleven, bw. zw. ik beleefde, heb beleefd.
Belezen, bw. st. ik belas, heb belezen; belezer, m. belezing, v.
Belezen, bn. -er, -st; -heid, v.
Belg, m. -en. Belgicisme, o. Belgie, o. Belgisch, bn.
Belgen (zieh) ww. zw. ik belgde mij, heb mij gebelgd; belging, v.
Belgziek, bn. -er, -st.
Belhamel, m. -s.
Belial (slecht mensch) m. -skind, o.
Belichamen, bw. zw. ik belichaamde, heb belichaamd; belichaming, v.
Beliegen, bw. st. ik beloog, heb belogen; belieger, m. beliegster, v.
Beleven, ow. zw. ik beleefde, heb beleefd, als zn. o.; liefster, v. believer, m. believing, v.
Belijden, bw. st. ik beleed, heb beleeden; belijdenis, v. belijder, m. belijders, v.
Belijmen, bw. zw. ik belijmde, heb belijmd; belijming, v.
Belijnen, bw. zw. ik belijnde, heb belijnd; belijning, v.
Belikken, bw. zw. ik belikte, heb belikt. (-donna's).
Belladonna (schoone vrouw) v.
Belle (schoone) v. -s. (-heid).
Bellen, ow. zw. ik belde, heb ge-Belles-letters (fraaie letteren, schoone wetenschappen).
Belletrise (letterkunde) v.
Belletrist (een vriend of kenner der fraaie letteren) m. -en.
Belletristisch (letterkundig) bn.
Bellevue en **Belvédère** (eene plaats met schoon uitzicht) o.
Beloorren, bw. zw. ik beloorde, heb beloorde; beloorder, m. belooring, v. beloorster, v.
Belofte, v. -n.
Beloftenis, v. -sen.
Beloken, vd. en bn. van het oude beluiken. Beloken Paschen, de eerste Zondag na Paschen.
Belokt (met lokken bezet) bn.
Belommeren, bw. zw. ik belommerde, heb belommerd; belommering, v.
Belonken, bw. zw. ik belonkte, heb belonkt; belonking, v.
Beloonen, bw. zw. ik beloonde, heb beloond; beloener, m. beloening, v. beloonster, v.
Belooninkje, o. -s.
Beloop, o.
Beleopen, bw. ow. st. ik beliep, heb beleopen.
Beleven, bw. zw. ik beleefde, heb beleefd; beleefster, v. belever, m. beleving, v. belofte, v.
Belroos, v.
Belt (aschbelt) v. -en.
Belt (eene zeeëngte) v. -en.
Beluiden (beluien) bw. zw. ik beluide (beluide), heb beluid.
Beluiken (afdoopen, eindigen); slechte het vd. beloken is gebruikelijk.
Beluisteren, bw. zw. ik beluisterde, heb beluisterd; beluisteraar, m. beluisteraarster, v. beluistering, v.
Belust, bn. en bijw. -er, -heid, v.
Belvédère en **Bellevue** (schoon uitzicht) o.

Bemachtigen, bw. zw. ik bemachtigde, heb bemachtigd; bemachtiging, v.
Bemalen (met den watermolen) bw. st. ik bemaalde, heb bemalen.
Bemalen (beschilderen) bw. zw. ik bemaalde, heb bemaald.
Bemaling, v. -en.
Bemalingswerktuig, o. -en.
Bemannen, bw. zw. ik bemande, heb bemand; bemanning, v.
Bemantelen, bw. zw. ik bemantelde, heb bemanteld; bemanteling, v.
Bemasten, bw. zw. ik bemastte, heb bemast; bemasting, v.
Bemeeld, bn.
Bemerikbaar, bn. -der, -st.
Bemerken, bw. zw. ik bemerkte, heb bemerkte; bemerk, v.
Bemesten, bw. zw. ik bemestte, heb bemest; bemesting, v.
Bemiddeld, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Bemiddelen (bevredigen) bw. zw. ik bemiddelde, heb bemiddeld; bemiddelaar, m. bemiddelaarster, v. bemiddelaars, v. bemiddeling, v.
Bemind, bn. -er, -st.
Beminden, m. en v. -n.
Beminlijk en **Beminreljk**, bn. en bijw. -er, -st.
Beminlijkheid, v.
Beminnen, bw. zw. ik beminde, heb bemind; beminnaar, m. -naren en -naars, (beminnares), v.
Beminnenswaardig, bn. -er, -st of meer en meest; -heid, v.
Beminner, m. -s.
Bemoddere, bw. zw. ik bemoddere, heb bemoddere; bemoddering, v.
Bemoedigen, bw. zw. ik bemoedigde, heb bemoedigd; bemoediging, v.
Bemoesal, m. en v. -len.
Bemoeten, bw. zw. ik bemoede, heb bemoeid (ww. ik bemoede mij, heb mij bemoeid); bemoetens, v. bemoeding, v. bemoesal, o. bemoesacht, v.
Bemoedlijken, bw. zw. ik bemoedlijkte, heb bemoedlijkt; bemoedlijking, v.
Be-mol (de zachte toon; bemol-sleutel) m. muz.
Bemorsen, bw. zw. ik bemorstte, heb bemorst; bemorsing, v.
Bemorst (met mos begroeid) bn.
Bemuren, bw. zw. ik bemuurde, heb bemurd; bemuring, v.
Ben (mand) v. -nen; -netje, o. -s.
Benaden, bw. zw. ik benaade, heb benaaid.
Benaarstigen, bw. zw. ik benaarstigde, heb benaarstigd; benaarstiger, m. benaarstiging, v. benaarstigingster, v.
Benaasten, bw. zw. ik benaastte, heb benaast; benaasting, v.
Benadeelen, bw. zw. ik benadeelde, heb benadeeld; benadeeler, m. benadeeling, v. benadeelster, v.
Benaderen, bw. zw. ik benaderde, heb benaderd; benadering, v.
Benaming, v. -en.
Benard, bn. -er, -st; -heid, v.

- Benarren**, bw. zw. ik benarde, heb benard.
- Benauwd**, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
- Benauwen**, bw. zw. ik benauwde, heb benauwd; benaauwer, m. benauwing v.
- Bende**, v. -n.
- Beneden**, bn. bijw. en vz.; -huis, o. -huizen; -kamer, v. -s.
- Benedenst** bn.
- Bensdenwinds**, bijw.
- Benedenwaarts**, bijw.
- Benedictie** (zegening, zaligspreking), v.
- Benedictijn**, m. -en.
- Benemen** (met neen beantwoorden) bw. zw. ik beneneerde, heb beneneerd; beneneering, v.
- Beneffens**, vz. hetzelfde als Benevens.
- Benefice** (voordeel; voorrecht); -voorstelling, zie Benefiet.
- Beneficeeren** (weldoen, gunst betoonen) bw.
- Beneficiant** (tooneelist ten wiens of wier voordeele de voorstelling wordt gegeven) m. en v. -en.
- Benefiet** (voordeel; voorstelling in den schouwburg ten voordeele van een bijzonder persoon) o.
- Benemen**, bw. st. ik benam, heb benomen; benemer, m. beneming, v.
- Benepen**, bn. en bijw. -er -st; -heid, v.
- Benevelen**, bw. zw. ik benevelde, heb beneveld; beneveling, v.
- Benevens**, vz.
- Bengel**, m. -s; -tje, o. -s.
- Bengelen**, ow. zw. ik bengelde, heb gebengeld.
- Bengelkruid** (bingelkruid) o. Zeker gewas.
- Benieuwd** (nieuwsgierig, verlangend om te hooren, om te zien, om te weten) bn. en bijw.
- Benieuwen**, onp. w. zw. het benieuwde, heeft benieuwd.
- Benijden**, bw. zw. ik benijdde, heb benijd; benijder, m. benijding, v. benijdst, v.
- Benijdenswaardig**, bn. -er, -st of meer en meest -; -heid, v.
- Benipen** (beknipen) bw. st. ik beneep, heb beneepen.
- Benjün** (benzoin), zekere welriekende gom.
- Benoembaar**, bn.; -heid, v.
- Benoemen**, bw. zw. ik benoemde, heb benoemd; benoemer, m. benoeming, v. benoemingsbrief.
- Benoedigd**, bn.; -heid, v. [m.]
- Benoorden**, bijw. en vz.
- Bent**, v.
- Benuchteren**, ow. zw. ik benuchterde, ben benuchterd; benuchtering, v.
- Bennl**, o.
- Beoefenen**, bw. zw. ik beoefende, heb beoefend; beoefenaar, m. beoefenaarster, v. beoefening, v.
- Beolien**, bw. zw. ik beooliede, heb beoolied.
- Beoogen**, bw. zw. ik beoogde, heb beoogd; beooging, v.
- Beoordeelen**, bw. zw. ik beoordeelde, heb beoordeeld; beoordeelaar, m. beoordeeling, v.
- Beoorlogen**, bw. zw. ik beoorloogde, heb beoorloogd; beoorloger, m. beoorlogging, v.
- Beoosten**, bijw. en vz.
- Beotie** (landstreek) o.
- Bepaald**, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.; -elijk, bijw.
- Bepalen**, bw. zw. ik bepaalde, heb bepaald; bepaler, m. bepaling, v. bepaalkje, o.
- Beparelen**, bw. zw. ik beparelde, heb bepareld.
- Bepellen**, bw. zw. ik bepeilde, heb bepeild.
- Bepelzen**, bw. zw. ik bepeinsde, heb bepeinsd; bepeinsing, v.
- Bepekken** (beipikken) bw. zw. ik bepekte, heb bepekt; bepekking, v.
- Beperken**, bw. zw. ik beperkte, heb beperkt; beperker, m. beperking, v.
- Beperkt**, bn. -er, -st; -heid, v.
- Beipikken** (bepekken) bw. zw. ik beipikte, heb beipikt.
- Bepissen**, bw. zw. ik bepiste, heb bepist.
- Beplakken**, bw. zw. ik beplakte, heb beplakt; beplakker, m. beplakking, v. beplaksel, o. beplakster, v.
- Beplancken**, bw. zw. ik beplante, heb beplaat; beplanting, v.
- Beplanten**, bw. zw. ik beplantte, heb beplaat; beplanter, m. beplanting, v.
- Bepleisteren**, bw. zw. ik bepleisterde, heb bepleisterd; bepleistering, v.
- Bepletten**, bw. zw. ik bepleitte, heb bepleit; bepleiter, m. bepleiting, v. bepleitster, v.
- Beploegbaar**, bn.; -heid, v.
- Beploegen**, bw. zw. ik beploegde, heb beploegd; beploeging, v.
- Bepluimen**, bw. zw. ik bepluimde, heb bepluimd.
- Bepluisd**, bn.
- Bepluizen**, bw. st. ik bepluioos, heb bepluiozen.
- Bepoten** (met poten beplanten) bw. zw. ik bepotte, heb bepot; bepoting, v.
- Bepraten**, bw. zw. ik bepraatte, heb bepraat; bepraatter, v. beprater, m. bepratting, v.
- Beproefbaar**, bn.; -heid, v.
- Beproefd**, bn. -er, -st.
- Beproeven**, bw. zw. ik beproefde, heb beproefd; beproefster, v. beproefer, m. beproeving, v.
- Bé-quadrat**, Bé-quarré, (vierkante B; het herroepings- of herstellingsteeken).
- Beraad**, o.
- Beraadslagen**, ow. zw. ik bearaadslaagde, heb bearaadslaagd; bearaadslager, m. bearaadslaging, v.
- Berad**, bn.
- Beramen** (zich) ww. st. en zw. ik beried of beraadde mij, heb mij beraden; berading, v.
- Beraden**, bn. -er, -st; -heid, v.
- Beraden**, bw. zw. ik bearaamde, heb bearaamd; bearaamster, v. bearamer, m. bearaming, v.
- Berapen** (pleisteren, motselaars-teral) bw. zw. ik bearaapte, heb bearaapt; bearaeping, v.
- Berberis** (zeker gewas) v. -sen.
- Berberissestruik**, m. -en.
- Bercan** (stof van wol en geitenhaar) o.
- Bercau** (priël, boomgewelfeene wig) o. bercau.
- Berd** (voor bord) o. te berde brengen (komen), voor ter sprake brengen (komen).
- Berechten**, bw. zw. ik berechtte, heb berecht; berechter, m. berechting, v. berechtster, v.
- Beredderen**, bw. zw. ik beredderde, heb beredderd; beredderaar, m. beredderaarster, v. bereddering, v.
- Beredding**, v.
- Bereden**, vd. en bn.
- Beredeneerd**, bn. -er, -st.
- Beredeneeren**, bw. zw. ik beredeneerde, heb beredeneerd.
- Beregenen**, bw. ow. zw. ik beregende, heb ben beregend.
- Bereiden** (gereedmaken) bw. zw. ik bereide, heb bereid; bereider, m. bereiding, v. bereidster, v.
- Bereids**, bijw.
- Bereidsel**, -s en -en.
- Bereidvaardig**, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
- Bereidwillig**, bn. -er, -st; -heid, v.
- Bereik**, o.
- Bereikbaar**, bn.; -heid, v.
- Bereiken**, bw. zw. ik bereikte, heb bereikt; bereiking, v.
- Bereisd**, bn. -er, -ste.
- Bereizen**, bw. zw. ik bereisde, heb bereisd.
- Berekenbaar**, bn.
- Berekenen**, bw. zw. ik berekende, heb berekend; berekenaar, berekening, v.
- Berenhuid**, v. -en; -jong, o. -en; -klauw (voor klauw van een beer en ook voor plant) m. -en; -leider, m. -s; -muts, v. -en; -oor, o. -en.
- Berennen**, bw. zw. ik berende, heb berend; berenner, m. berenberg, m. -en; je, o. -s. [niuk, v.]
- Bergachtig**, bn. -er, -st; -heid, v.
- Bergaf**, bijw.
- Bergamot**, v. -ten; je, o. -s.
- Bergen**, bw. st. ik borg, heb geborgen; berger, m. berging, v. bergster, v. bergeld, o. -hout, o. -loon, o. -plaats, v. -roede, v.
- Bergen** (eene stad) o.
- Bergop**, bijw.
- Bergore** (herdering; leuningstoel met een voetenbankje) v. -s.
- Bericht**, o. -en.
- Berichten**, bw. zw. ik berichtte, heb bericht; berichter, m. berichtster.
- Berieken** (beruiken) bw. st. ik berook, heb beroken.
- Berijdbaar**, bn.
- Berijden**, bw. st. ik bereed, heb bereden; berijder, m. berijding, v. berijdst, v.
- Berijmen**, bw. zw. ik berijmde, heb berijmd; berijmer, m. berijming, v. berijmster, v.
- Berilsteen** m. -len, voor de stof o.
- Berin** (wijf-beer) v. -nen.
- Beringen**, bw. zw. ik beringde, heb beringd; beringing, v.
- Berispeljk**, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
- Berispen**, bw. zw. ik berispte, heb berispt; berisper, m. berisping, v. berispster, v.

Berk, m. -en; -eboom, m. -en; -emeier, m. -s; -enbast, m. -en; -enhout, o.
 Berkenhouten, bn.
 Berken, m. -en. (bn.)
 Berlijn (eene stad) o. -er, m. -sch.
 Berlijnsch-blaauw, o.
 Berline (lichte koets voor vier personen) v.
 Berm(walrand of walgang, smalle gang aan den voet van den wal) m. -en.
 Bernage, v. Zeker kruid.
 Bernen, Zie Barnen.
 Berning, Zie Barning.
 Bernsteen, Zie Barnsteen.
 Beroemd, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Beroemen (zich) ww. zw. ik beroemde mij, heb mij beroemd; beroemer, m. beroeming, v.
 Beroep, o. -en.
 Beroepbaar, bn.; -heid, v.
 Beroepen, bw. st. ik beriep, heb beroepen (ook ww. ik beriep, mij, heb mij beroepen); beroeper, m. beroeping, v.
 Beroepsbezigheid, v. -heden; -brief, m. -brieven; -halve, bijw. -plicht, m. -en. (-heid, v.)
 Beroerd, bn. en bijw. -er, -st; Beroerdoling, m. -en.
 Beroeren, bw. zw. ik beroerde, heb beroerd; beroerder, m. beroering, v. beroerster, v.
 Beroerte, v. -n.
 Beroesten, ow. zw. het beroestte, is beroest; beroesting, v.
 Berokkenen, bw. zw. ik berokkende, heb berokkend; berokkenaar, m. berokkenaarster, v. berokkening, v.
 Beroofd (arm, uitgeput) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Berooken, bn. en bijw. ik beroekte, heb beroekt; beroeking, v.
 Berooven, bw. zw. ik beroofde, heb beroofd; beroofster, v. beroover, m. berooving, v.
 Berouw, o.
 Berouwen, onp. w. zw. het berouwdde, heeft berouwd.
 Berouwhabbend bn.
 Berrie, v. -s.
 Berriedrager, m. -s.
 Berst, m. Zie Barst.
 Bersten, Zie Barsten.
 Berucht, bn. en bijw. -er, -st; Beruiken (ook berieken) bw. st. ik berook, heb beroken.
 Berusten, ow. zw. ik berustte, heb berust; berusting, v.
 Bes, v. -sen; -je, o. -s.
 Besaunen, bw. zw. ik besauste, heb besaust; besausing, v.
 Beschaafd, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Beschaamd, bn. en bijw. -er, -st; Beschadigen, bw. zw. ik beschadigde, heb beschadigd; beschadiger, m. beschadiging, v. beschadigster, v.
 Beschaduwen, bw. zw. ik beschaduwde, heb beschaduwde; beschaduwing, v.
 Beschamen, bw. zw. ik beschaamde, heb beschaamd; beschaaming, v.
 Beschansen, bw. zw. ik beschaanschte, heb beschaanst; beschaansing, v.

Bescharen, bw. zw. ik beschaarde, heb beschaard; beschaarder, m. beschaarster, v.
 Beschaven, bw. st. ik beschaafde, heb beschaafd; beschaver, m. beschaving, v.
 Bescheid, o. -en.
 Bescheiden, bw. st. ik bescheidde, heb bescheiden.
 Bescheiden, bn. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Beschemeren, bw. zw. ik beschemerde, heb en ben beschemerd.
 Beschenken, bw. st. ik beschoonk, heb beschonken; beschenking, v.
 Beschieren, bw. st. ik beschoor, heb beschoor; beschering, v.
 Beschermeling, m. en v. -en, v. ook beschermelinge.
 Beschermen, bw. zw. ik beschermde, heb beschermd; beschermster, m. bescherming, v. beschermster, v.
 Beschermengel, m. -en; -geest, m. -en; -god, m. -en; -godin, v. -nen; -heer, m. -en; -heilige, m. en v. -n.
 Beschieten, bw. ow. st. ik beschoot, heb beschoten; beschieting, v.
 Beschijnen, bw. st. ik bescheen, heb beschenen; beschijning, v.
 Beschijnen, bw. st. ik bescheet, heb beschetten; beschijster, m. beschijster, v.
 Beschik (beschikking) o.
 Beschikhal, m. en v. -len.
 Beschikbaar, bn.; -heid, v.
 Beschikken, bw. zw. ik beschikte, heb beschikt; beschikker, m. beschikking, v. beschikster, v.
 Beschilderen, bw. zw. ik beschildeerde, heb beschildeerd; beschildering, v.
 Beschimmeld, vd. en bn. -er, -st; -heid, v.
 Beschimmelen, ow. zw. het beschimmelde, is beschimmeld; beschimmeling, v.
 Beschimpfen, bw. zw. ik beschimpde, heb beschimpd; beschimpster, m. beschimping, v. beschimpster, v.
 Beschieten, bw. zw. ik beschoede, heb beschoeid; beschoeding, v.
 Beschonen, vd. en bn.; -heid, v.
 Beschoren, bn. toebedeeld.
 Beschot, o. -ten; -je, -s.
 Beschouwen, bw. zw. ik beschouwde, heb beschouwd; beschouwer, m. beschouwing, v. beschouwster, v. beschouwelijk, bn.
 Beschouwenswaardig, bn. -er, -st of meer en meest -; -heid, v.
 Beschreien, bw. zw. ik beschreide, heb beschreid; beschreier, m. beschreiving, v. beschreielijk, bn.
 Beschreivenswaardig, bn. -er, -st of meer en meest -; -heid, v.
 Beschrijven, bw. st. ik beschreef, heb beschreven; beschrijfelijk, bn. beschrijfter, v. beschrijver, m. beschrijving, v. beschrijvings-bijl. o.
 Beschroomd, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Beschuit, v. -en; -je, o. -s.
 Beschuldigde, m. en v. -n.
 Beschuldigen, bw. zw. ik beschuldigde, heb beschuldigd; beschuldiger, m. beschuldiging, v. beschuldigster, v.
 Beschutsel, o. -s.
 Beschutten, bw. zw. ik beschuttede, heb beschut; beschutster, v. beschutter, m. beschutting, v. beschutster, m. beschutsing, v.
 Bescof, o. [v.]
 Besseffeloos, bn.; -heid, v.
 Besseffen, bw. zw. ik bessefte, heb besseft; besseffing, v.
 Besingelen, bw. zw. ik besingelde, heb besingeld; besingeling, v.
 Beslaan, bw. ow. st. ik besloeg, heb en ben beslagen.
 Beslabberen, bw. zw. ik beslabberde, heb beslabberd; beslabberaar, m. beslabbering, v.
 Beslag, o.; -lijn, v. -en; -nagel, m. -s; -ring, m. -en.
 Beslapen, bw. st. ik besliep, heb beslapen; beslapping, v.
 Beslechten, bw. zw. ik beslechtte, heb beslecht; beslechter, m. beslechting, v. beslechtsster, v.
 Beslijken, bw. zw. ik beslijkte, heb beslijkt; beslijking, v.
 Beslijpen, bw. st. ik beslepe, heb beslepen.
 Beslissen, bw. zw. ik besliste, heb beslist; beslisser, m. beslissing, v.
 Besliesend, bn. -er, -st.
 Beslommeren, bw. zw. ik beslommerde, heb beslommerd; beslommering, v.
 Beslooten, bw. zw. ik beslootte, heb besloot; beslooting, v.
 Besloten, bn.; -heid, v.
 Besluiten, bw. st. ik besloot, heb besloot; besluiper, m.
 Besluit, o. -en. (-heid, v.)
 Besluiteloos, bn. -looz, -loost; Besluiten, bw. st. ik besloot, heb besloot; besluiting, v.
 Besmeren, bw. zw. ik besmeerde, heb besmeerd; besmeerder, v. besmeester, v. besmering, v.
 Besmettelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Besmetten, bw. zw. ik besmette, heb besmet; besmetter, m. besmetting, v.
 Besnaren, bw. zw. ik besnaarde, heb besnaard.
 Besnauwen, bw. zw. ik besnauwde, heb besnauwd.
 Besneden, bn. Besneden, m. -n.
 Besneeuwde, bn.
 Besnijden, bw. st. ik besneed, heb besneden; besnijder, m. besnijding, v. besnijdeling, v.
 Besnoegen, bn.
 Besnoeien, bw. zw. ik besnoeide, heb besnoeid; besnoeier, m. besnoeing, v.
 Besnoeren, bw. zw. ik besnoerde, heb besnoerd; besnoering, v.
 Besnuffelen, bw. zw. ik besnuffelde, heb besnuffeld; besnuffeling, v. (v. -s.)
 Besognen (arbeid, werk, bezigheid) Besognen (zaken behandelende) bn.
 Besommen, bw. zw. ik besomde, heb besomd.

Bespannen, bw. st. ik bespande, heb bespannen; bespanning, v.
Besparen, bw. zw. ik bespaarde, heb bespaard; bespaarder, m. bespaarder, v. besparing, v.
Bespatten, bw. zw. ik bespatte, heb bespat; bespatting, v.
Bespeken, bw. zw. ik bespekte, heb bespekt; bespeking, v.
Bespelen, bw. zw. ik bespeelde, heb bespeeld; bespeelder, v. bespeler, m. bespeeling, v.
Bespeuren, bw. zw. ik bespeurde, heb bespeurd; bespeurder, m. bespeuring, v.
Bespieden, bw. zw. ik bespiedde, heb bespied; bespieder, m. bespieding, v. bespiedster, v.
Bespiegelen, bw. zw. ik bespiegelde, heb bespiegelde; bespiegeling, v.
Bespijkkelen, bw. zw. ik bespijkkelde, heb bespijkkeld; bespijkkeling, v.
Bespiften, bw. zw. ik bespitte, heb bespit.
Bespoedigen, bw. zw. ik bespoedigde, heb bespoedigde; bespoediging, v.
Bespoelen, bw. zw. ik bespoelde, heb bespoeld; bespoeling, v.
Bespottelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Bespotten, bw. zw. ik bespotte, heb bespot; bespotter, v. bespotter, m. bespotting, v.
Bespraakt, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Besprek, o.
Bespreken, bw. st. ik besprak, heb besproken; bespreking, v.
Besprengen (besprenkelen) bw. zw. ik besprengde (besprenkeld), heb besprengd (besprenkeld); besprenging (besprenkeling), v.
Bespringen, bw. st. ik besprong, heb besprongen; bespringer, m. bespringing, v.
Besproeien, bw. zw. ik besproei-de, heb besproeid; besproeiing, v.
Bespugen, bw. st. ik bespooog, heb bespooog; bespooog, v.
Bespuiten, bw. st. ik bespoot, heb bespooten; bespuiting, v.
Bespuwen, bw. zw. ik bespuwde, heb bespuwd; bespuwing, v.
Besseboom, m. -en; -struik, m. -en.
Bessengalei, v. -en; jenever, v. -nat, o.; -rist, v. -en; -sap (het sap van bessen) o. (als toebereide drank); -tros, m. -sen; -vla, v. -vlaas; -wijn, m.
Best, bn. en bijw. (overtr. trap van goed). (-s)
Best (oude vrouw) v. -en; bestje, o.
Bestaan, ow. bw. onr. st. ik bestond, heb besta; als zn. o.
Bestaanbaar, bn. -heid, v.
Bestaken, bw. zw. ik bestaakte, heb bestaakt; bestaking, v.
Bestand (wapenschoring) o.
Bestand (vermogen, toereikend) Bestanddeel, o. -en. [bn.
Bestedeling, m. en v. -en; ook bestedeling; -huis, o. -huizen.
Besteden, bw. zw. ik besteedde, heb besteed; besteder, m. besteding, v. besteedster, v.
Bestek, o. -ken; -je, o. -s.
Bestekamer (sekrete) v. -s.

Bestoken, bw. st. ik bestak, heb bestoken; besteker, m. besteking, v.
Bestel, o. (v. voor een soort van beschuit, en dan mv. -len).
Bestelen, bw. st. ik bestal, heb bestolen.
Bestellen, bw. zw. ik bestelde, heb besteld; besteller, m. bestelling, v. bestellingslijst, v. bestellingke o. besteller, v. bestelgeld, o. bestelkantoor, o. bestelloon, o.
Bestelpen, bw. zw. ik bestelpte, heb bestelpt.
Bestemaaft, m. -s; -je, o. -s.
Bestemmen, bw. zw. ik bestemde, heb bestemd; bestemming, v.
Bestemoer (overgrootmoeder) v. -s.
Bestempelen, bw. zw. ik bestempelde, heb bestempeld; bestempeling, v.
Bestendig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
Bestendigen, bw. zw. ik bestendigde, heb bestendigd; bestendiging, v.
Besterven, bw. ow. st. ik bestierf, ben bestorven.
Bestevaar (overgrootvader) naam, dien de matrozen aan den luitenant-admiral De Ruitervan m. -s.
Bestevenen, bw. zw. ik bestevende, heb bestevend.
Bestiaal (dierlijk, beestachtig) bn. en bijw. -st.
Bestialiteit (dierlijkheid, beestachtigheid) v. -en.
Bestier, o. Zie Bestuur.
Bestieren, bw. zw. ik bestierde, heb bestierd; bestierder, m. bestiering, v.
Bestijgen, bw. st. ik besteeg, heb bestegen; bestijging, v.
Bestippen, bw. zw. ik bestippelde, heb bestippeld; bestippling, v.
Bestippen, bw. zw. ik bestipte, heb bestipt; bestipping, v.
Bestoken, bw. zw. ik bestookte, heb bestookt; bestoker, m. bestooking, v. bestookster, v.
Bestoppen, bw. zw. ik bestopte, heb bestopt; bestopping, v.
Bestormen, bw. zw. ik bestormde, heb bestormd; bestormer, m. bestorming, v.
Bestorten, bw. zw. ik bestortte, heb bestort; bestorting, v.
Bestorven, vd. bn. en bijw.
Bestoven, vd.
Bestraffelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Bestrafen, bw. zw. ik bestrafte, heb bestraft; bestraffer, m. bestraffing, v. bestrafster, v.
Bestralen, bw. zw. ik bestraalde, heb bestraald; bestraling, v.
Bestraten, bw. zw. ik bestratte, heb bestrat; bestrating, v.
Bestrijden, bw. st. ik bestreed, heb bestreden; bestrijder, m. bestrijding, v. bestrijder, v.
Bestrijken, bw. st. ik bestreek, heb bestreken; bestrijking, v.
Bestrikken, bw. zw. ik bestrikte, heb bestrikt; bestrikking, v.
Bestroolen, bw. zw. ik bestrooide, heb bestrooid; bestrooler, m. bestroolster, v. bestrooling, v.

Bestruiven, bw. zw. ik bestruifde, heb bestruift.
Bestuiven, bw. ow. st. ik bestoof, heb ben bestoven.
Besturen, bw. zw. ik bestuurde, heb bestuurde; besturing, v.
Bestuur (bestier) o. besturen.
Bestuurder, m. -s en -en; bestuurders, v. -sen; bestuurster, v. -s; bestuursvergadering, v. -en.
Besuwelen, bw. zw. ik besuulde, teg. tijd ik besuulde, heb besuulde.
Besuilken, bw. zw. ik besuilde, heb besuilked.
Betaalbaar, bn.
Betaalbrief, m. -brieven; -dag, m. -en; -kantoor, o. -toren; -meester, m. -s; -sheer, m. -en; -tijd, m. -en.
Betalen, bw. zw. ik betaalde, heb betaald; betaalster, v. betaler, m. betaling, v. (-heid, v.
Betamelijk, bn. en bijw. -er, -st;
Betamen, ow. v. zw. het betaamde, heeft betaamd.
Betasten, bw. zw. ik betastte, heb betast; betasting, v.
Bete, v. -n. Zie Beet.
Béte (dom, onnozel) bn. en bijw.
Beteekenen, bw. ow. zw. ik betekende, heb betekend; betekening, v.
Beteekenis, v. -sen.
Betel (zekere plant) v.
Betammen, bw. zw. ik betemde, heb betemd; betemming, v.
Beter, bn. en bijw.
Beteren (van beter) ow. zw. ik beterde, heb ben gebeterd; (zich) ww. ik beterde mij, heb mij gebeterd; betering, v.; beternis, v. -schap, v. -hand, v. (aan de hand).
Beteren (met teer besmeren) bw. zw. ik beterde, heb beterd.
Betengelen, bw. zw. ik betengelde, heb betengeld; betengeling, v. -en.
Beteuniebloeem (primula veris)
Beteuterd, bn. en bijw.; -heid, v.
Beteuter, v.
Betichten, bw. zw. ik betichtte, heb beticht; betichter, m. betichting, v. betichtster, v.
Betijlen, alleen gebruikelijk in de onbep. wijs; laten betijlen, laten baaan.
Betimmeren, bw. zw. ik betimmerde, heb betimmerd; betimmering, v.
Beting (scheepst.) v. -s. (-s.
Bétise (zotternij, dommeigheid).
Bettitelen, bw. zw. ik betitelde, heb betiteld; betiteling, v.
Betogen (overdekt) vd. en bn.
Beton (metalspecie) o.
Betonie, v. Zeker kraid.
Betonen (den toon of klemtoon leggen) bw. zw. ik betoonde, heb betoond; betoning, v.
Betonnen, bw. zw. ik betonde, heb betond; betoning, v.
Betoog, o. -en; -je, o. -s.
Betoogbaar, bn.; -heid, v.
Betoogen, bw. zw. ik betoogde, heb betoogd; betooger, m. betooging, v. betoogster, v. betooggrond, m. betoogtrant, m.
Betooggrond, m. -en; -schrift, o. -en.

Betoomen, bw. zw. ik betoomde, heb betoomd; betoomer, m. betooming, v. betoomster, v.
Betoon, o.
Betoonen (doen blikken) bw. zw. ik betoonde, heb betoonde; betooning, v.
Betooveren, bw. zw. ik betooverde, heb betoovert; betoovertaar, m. betoovertaarster, v. betooverteling, v.
Betoudovergrootmoeder, v. -s; -vader, m. -s.
Betouwen, bw. zw. ik betouwde, heb betouwd.
Betraand, bn.
Betrachten, bw. zw. ik betrachtte, heb betracht; betrachter, m. betrachtiging, v. betrachtister, v.
Betrallen, bw. zw. ik betralde, heb betrald.
Betrappelen, bw. zw. ik betrappelde, heb betrappeld.
Betrappen, bw. zw. ik betraptte, heb betrapt; betrappert, m. betrapping, v.
Betreden, bw. st. ik betrad, heb betreden; betreding, v.
Betreffen, bw. st. het betrof, heeft betroffen.
Betreffende, vz.
Betrekkelijk, bn. en bijw.
Betrekken, bw. ow. st. ik betrok, heb en ben betrokken; betrekker, m. betrekster, v.
Betreuren, bw. zw. ik betreurde, heb betreurde; betreurder, m. betreuring, v. betreurster, v.
Betreurenswaardig, bn. -er, -st of meer en meest -.
Betroeven, bw. zw. ik betroofde, heb betroofd. (-heid, v.)
Betrokken, bn. en bijw. -er, -st
Betrokken, m. en v. -n.
Betrouwen, bw. zw. ik betrouwde, heb betrouwd.
Betten, bw. zw. ik bette, heb gebet; betting, v.
Betuigen, bw. zw. ik betuigde, heb betuigd; betuiging, v.
Betuinen, bw. zw. ik betuinde, heb betuind; betuining, v.
Beturen, bw. zw. ik betuurde, heb betuurd.
Betuif of **Betuife**, v.
Betweter, m. -s; betweetster, v. -s; betweterij, v.
Betwijfelen, bw. zw. ik betwijfelde, heb betwijfeld; betwijfeling, v.
Betwistbaar, bn. en bijw. -der, -st; -heid, v.
Betwisten, bw. zw. ik betwistte, heb betwist; betwister, m. betwisting, v. betwistster, v.
Beu, bn.
Beugel, m. -s; -tje, o. -s.
Beugelbaan, v. -baan.
Beugelen, bw. zw. ik beugelde, heb beugegeld.
Beuk, zn. m. voor den boom, v. voor de vrucht; -en.
Beuk (slag of stoot) m.
Beuk (gril) v.
Beukeblad, o. -bladen; -boom, m. -en.
Beukelaar, m. -s.
Beuken, bw. zw. ik beukte, heb beukte; beuker, m. beukerij v. beuking v. beukster, v. beukhamer, m.

Beukenbast, m. -en; -bosch, o. -boschen; -hout, o.; -houten, bn.; -laan, v. -laan.
Beul, m. -en.
Beulachtig, bn. -er, -st.
Beulen, ow. zw. ik beulde, heb gebeuld.
Beulin, v. -nen.
Beuling, m. -en.
Beulschap, o.
Beulsknecht, m. -s en -en; -vrouw, v. -en; -werk, o.
Beun (vischkaar) v. -en.
Beun (zolder) v. -en.
Beunhaas, m. -hazen.
Beunhazen, ow. zw. ik beunhaasde, heb gebeunhaasd; beunhaazer, v.
Beuren, bw. zw. ik beurde, heb gebeurd; beurder, m. beuring, v.
Beurs, v. beurzen, -je, o. -s; -dag, m. -en; -klok, v. -ken; -knecht, m. -s; -plein, o. -en -prijs, m. -prijsen; -tijd, m.; -uur, o.
Beursch, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Beurt, v. -en; -je, o. -s.
Beurteeling, lijw.
Beurtman, m. -nen.
Beurzenmaker, m. -s; -snijder, m. -s.
Beurzij, bn. -er; -st; -heid, v.
Beuzelen, ow. zw. ik beuzelde, heb gebeuzeld; beuzelaar, m., beuzelaarster, v. beuzelarij, v. beuzeling, v.
Beuzelachtig, bn. -er, -st;
Beuzelkraam, v. -kramen; -kramer, m. -s.
Beuzelpraat, m.; -je, o. -s.
Beuzeltaal, v.; -werk, o.; -ziek, -st; -heid, v.
Bevaarbaar, bn. en bijw. -der.
Bevallen (behagen) ow. st. ik beviel, heb bevallen.
Bevallen (baren) ow. st. ik beviel, ben bevallen; bevalling, v.
Bevallig, bn. en bijw. -er, -st;
Bevang, o. (-heid, v.)
Bevangen, bw. st. ik beving, heb bevangen; bevanging, v.
Bevaren, bw. st. ik bevoer, heb bevaren; bevaring, v.
Bevaren, bn. -er, -st.
Bevatteijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Bevatten, bw. zw. ik bevatte, heb bevat; bevating, v.; bevattingvermogen, o.
Bevechten, bw. st. ik bevocht, heb bevochten; bevechter, m. bevechting, v.
Beveiligen, bw. zw. ik beveiligde, heb beveiligd; beveiligder, m. beveiliging, v. beveiligster, v.
Beveinden, bw. zw. ik beveinsde, heb beveinsd.
Bevel, o. bevelen.
Bevelen, bw. st. ik beval, heb bevolen; beveler, m. beveling, v.
Bevelhebber, m. -s; -schap, o.
Beven, ow. zw. ik beefde, heb gebeefd; beving, v.
Bever (zeker dier) m. -s; (zekere) **Bevergeil**, o. (stof) o.
Beverig, bn. -er, -st; -heid, v.
Bevrnel, v. Zeker kruid.
Beversch, bn. (van bever).
Bevestigen, bw. zw. ik bevestigde, heb bevestigd; bevestigder, m. bevestiging, v.

Bevestigend, bn. (bevijsd).
Bevijsen, bw. zw. ik bevijsde, heb bevijsd. o. Naar -en zaken.
Bevindelijk, bn. en bijw.
Bevinden, bw. st. ik bevond, heb bevonden; bevinding, v.
Beverigen, bw. zw. ik bevingerde, heb bevingerd.
Bevisschen, bw. zw. ik bevischte, heb bevischt.
Bevitten, bw. zw. ik bevittte, heb bevlakken, bw. zw. ik bevlakte, heb bevlakt.
Bevleken, bw. zw. ik bevlekte, heb bevlekt; bevlekker, m. bevlekkig, bevlekter, v.
Bevleugden, bw. zw. ik bevleugelde, heb bevleugeld.
Bevlifigen (zich) ww. zw. ik bevliftigde mij, heb mij bevliftigd; bevliftiging, v.
Bevloeren, bw. zw. ik bevroerde, heb bevroerd; bevroering, v.
Bevochten, bw. zw. ik bevochtte, heb bevocht.
Bevochtigen, bw. zw. ik bevochtigde, heb bevochtigd; bevochtiging, v.
Bevoegd, bn. en bijw. -er, -st;
Bevoelen, bw. zw. ik bevoelde, heb bevoeld; bevoeling, v.
Bevolken, bw. zw. ik bevolkte, heb bevolkt; bevolking, v.
Bevolkingsregister, o. -s.
Bevolkt, bn. -er, -st; -heid, v.
Bevoogden, bw. zw. ik bevoogde, heb bevoogd; bevoogding, v.
Bevoordeelen, bw. zw. ik bevoordeelde, heb bevoordeeld; bevoordeeling, v.
Bevoordeeld, bn. en bijw.; -heid, v.
Bevoorrecht, bn. zw. ik bevoorrechtte, heb bevoorrecht; bevoorrechtiging, v.
Bevoorwaarden, bw. zw. ik bevoorwaarde, heb bevoorwaarde; bevoorwaarding, v.
Bevorderen, bw. zw. ik bevorderde, heb bevorderd; bevorderaar, m. bevorderaarster, v. bevordering, v.
Bevondelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Bevoren, bijw. en ww.
Bevrachten, bw. zw. ik bevrachtte, heb bevracht; bevrachter, m. bevrachting, v.
Bevragen, bw. zw. en st. ik bevroegde of bevroeg, heb bevroegd; bevroeging, v.
Bevredigen, bw. zw. ik bevredigde, heb bevredigd; bevrediger, m. bevrediging, v. bevredigster, v.
Bevreemden, ow. zw. (meest gebruikelijk in den 3den pers.) het bevreemde, heeft bevreemd; bevreemding, v. (-heid, v.)
Bevreesd, bn. en bijw. -er, -ste;
Bevriend, bn.
Bevriezen, ow. st. ik bevroor, ben en heb bevroren (bevrozen); bevroering, v.; ook: onp. w. het bevroor, heeft bevroren (bevrozen).
Bevrijden, bw. zw. ik bevrijdde, heb bevrijd; bevrijder, m. bevrijding, v. bevrijdingsoorlog, m. bevrijdster, v.
Bevroeden, bw. zw. ik bevroedde, heb bevroed; bevroeding, v.

Bevruchten, bw. zw. ik bevrucht-, heb bevrucht; bevruchter, m. bevruchting, v.

Bèvue (misgreep, abuis, vergissing) v. -s.

Bevullen, bw. zw. ik bevuilde, heb bevuild; bevulling, v.

Bewaalen, bw. ow. zw. en st. ik bewaalde of bewoef, heb bewaaid.

Bewaargever, m. -s.

Bewaargeving, v.

Bewaardegen en Bewaarheden, bw. zw. ik bewaarheidde, heb bewaarheid.

Bewaarmiddel, o. -en; -nemer, m. -s; -neming, v.; -plaats, v. -en; -school, v. -scholen.

Bewaken, bw. zw. ik bewaakte, heb bewaakt; bewaakter, v. bewaker, m. bewaking, v.

Bewallen, bw. zw. ik bewalde, heb bewald; bewalling, v.

Bewandelen, bw. zw. ik bewandelde, heb bewandeld; bewandelaar, m. bewandelaarster, v. bewandeling, v.

Bewangen (scheepst.) bw. zw. ik bewangde, heb bewangd.

Bewapenen, bw. zw. ik bewapende, heb bewapend; bewapening, v.

Bewaren, bw. zw. ik bewaarde, heb bewaard; bewaarder, m. bewaart, v. bewaring, v.

Bewasemen, bw. zw. ik bewasemde, heb bewasemd; bewaseming, v.

Bewasschen (schoonmaken) bw. st. (ik bewasch, teg. tijd), ik bewiesch, heb bewasschen; bewassching, v.

Bewassen (begroenen) ow. st. (het bewast, teg. tijd), het bewies, is bewassen.

Bewateren, bw. zw. ik bewaterde, heb bewaterd; bewatering, v.

Beweegbaar, bn. en bijw. -der, -st; -heid, v.

Beweeglijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Beweeggrond, m. -en; -kracht, v. -en; -middel, o. -en; -oorzaak, v. -zaken; -rad, o. -eren; -reden, v. -en.

Beweenen, bw. zw. ik beweende, heb beweend; beweener, m. beweening, v. beweenster, v.

Bewegen, bw. st. ik bewoog, heb bewogen; beweegster, v. beweger, m. beweging, v.

Beweiden, bw. zw. ik beweidde, heb beweid.

Beweldadigen, bw. zw. ik beweldadigde, heb beweldadigd.

Bewelkomen, bw. zw. ik bewelkomde, heb bewelkomd.

Beweren, bw. zw. ik beweerde, heb beweerde; beweerder, m. beweerster, v. bewering, v. beweer-schrift, o.

Bewerkelijk, bn. -er, -st; -heid, v.

Bewerken, bw. zw. ik bewerkte, heb bewerkt; bewerkter, m. bewerk-king, v. bewerkster, v.

Bewerks telligen, bw. zw. ik bewerks telligde, heb bewerks telligd; bewerks telliging, v.

Bewerktuigen, bw. zw. ik bewerktuigde, heb bewerktuigd; bewerktuiging, v.

Bewerp (ontwerp) o.

Bewerpen, bn. zw. st. ik bewierp, heb beworpen.

Bewesten, bijw. en vz.

Bewettigen, bw. zw. ik bewettigde, heb bewettigd; bewettiging, v.

Bewierooken, bw. zw. ik bewieroekte, heb bewieroekt; bewierookter, m. bewierooking, v.

Bewierookster, v.

Bewijls, o. bewijzen.

Bewijsbaar, bn.; -heid, v.

Bewijsgrond, m. -en; -kracht, v.; -plaats, v. -en; -stuk, o. -ken.

Bewijzen, bw. st. ik bewees, heb bewezen.

Bewilligen, bw. zw. ik bewilligde, heb bewilligd; bewilliger, m. bewilliging, v. bewilligster, v.

Bewimpelen, bw. zw. ik bewimpelde, heb bewimpeld; bewimpeling, v.

Bewind, o.; -hebber, m. -s; -sman, m. -slieden; -voerder, m. -s.

Bewinden, bw. st. ik bewond, heb bewonden; bewinding, v. bewindsel, o. (bewit).

Bewittten, bw. zw. ik bewitte, heb bewoeten, bw. zw. ik bewoelde, heb bewoeld; bewoeling, v.

Bewolken, bw. zw. ik bewolkte, heb bewolkt; bewolking, v.

Bewonderen, bw. zw. ik bewonderde, heb bewonderd; bewondera-der, m. bewonderaarster, v. bewondering, v.

Bewonderenswaardig, bn. -er, -st of meer en meest; -heid, v.

Bewonen, bw. zw. ik bewoonde, heb bewoond; bewoner, m. bewooning, v. bewoonster, v.

Bewoonbaar, bn.; -heid, v.

Bewoorden, bw. zw. ik bewoorde, heb bewoord; bewoording, v.

Bewust, bn. en bijw.; -heid, v.

Bewusteloos, bn. -looz, -loost;

Bewustzijn, o. (-heid, v.

Bey (Turksch landvoogd) m. -s.

Bezaalen, bw. zw. ik bezaaide, heb bezaaid; bezaaler, m. bezaai-ning, v.

Bezaan (achterzeil van een schip) v. bezaan; -smaat, m. -en.

Bezabbelen, bw. zw. ik bezabbelde, heb bezabbel.

Bezabberen, bw. zw. ik bezabberde, heb bezabberd.

Bezadigd, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Bezakken, ow. zw. het bezakte, is bezakt.

Bezanden, bw. zw. ik bezandde, heb bezand; bezanding, v.

Bezeeren, bw. zw. ik bezeerde, heb bezeerd; bezeering, v.

Bezeeveren, bw. zw. ik bezeeverde, heb bezeeverd; bezeevering, v.

Bezegelen, bw. zw. ik bezegelde, heb bezegeld; bezegeling, v.

Bezeild, bn.; -heid, v.

Bezeilen, bw. zw. ik bezeilde, heb bezeild.

Bezem, m. -s; -pje, o. -s.

Bezemblinden, o.; -binder, m. -s; -binder, v.

Bezemkruid (veegkruid) o.

Bezemschoon, bn.

Bezending, v. -en.

Bezet, bn. -ter, -st; -heid, v.

Bezeten, bn. bezetene, m. en v. (mv. bezetenen); bezeteneid, v.

Bezetting, m. -en.

Bezotten, bw. zw. ik bezette, heb bezet; bezetting, v.

Bezichtigen, bw. zw. ik beziechtigde, heb beziechtigd; beziech-ting, m. beziechtiging, v. beziech-tingster, v.

Bezie (bes, bei) v. beziën.

Beziëld, bn. -er, -st.

Bezielen, bw. zw. ik bezielde, heb beziëld; bezieling, v. (zien).

Bezien, bw. st. ik bezag, heb be-

Bezienswaardig, bn. -er, -st of meer en meest -.

Bczij, bn. en bijw.; -heid, v. (-heden).

Beziggen, bw. zw. ik bezigde, heb gebezigd; bezig, m. bezigster, v.

Bezighouden, bw. st. ik hield bezig, heb beziggehouden.

Beziden, vz. en bijw.

Bezilveren, bw. zw. ik bezilverde, heb bezilverd; bezilvering, v.

Bezingen, bw. st. ik bezong, heb bezongen; bezinger, m. bezinging, v. bezingerster, v.

Bezinken, ow. st. het bezonk, is bezonken; bezinking, v. bezink-sel, o.

Bezinnen, bw. st. ik bezon, heb bezonnen; ook: ww. ik bezon mij, heb mij bezonnen; bezinning, v.

Bezit, o. -neming, v. -recht, o.

Bezittelijk, bn.

Bezitten, bw. st. ik bezat, heb bezeten; bezitster, v. bezitster, v. bezitting, v.

Bezoar (zeker edelsteente) m.

Bezoden, bw. zw. ik bezoedde, heb bezoed; bezodung, v.

Bezoedelen, bw. zw. ik bezoedelde, heb bezoedeld; bezoedeling, v.

Bezoek, o. -en; -je, o. -s.

Bezoeken, bw. onr. zw. ik bezocht, heb bezocht; bezoeker, m. -bezoeking, v. bezoekerster, v.

Bezoldeling, m. en v. -en, v. ook Bezoldeling.

Bezolderen, bw. zw. ik bezoldeerde, heb bezoldeerd; bezolde-ning, v.

Bezoldigen, bw. zw. ik bezoldigde, heb bezoldigd; bezoldiging, v.

Bezolding (bezoldiging) v. -en.

Bezondigen (zich) ww. zw. ik bezondigde mij, heb bezondigd; bezondiging, v.

Bezonnen, bn.; -heid, v.

Bezoemen, bw. zw. ik bezoemde, heb bezoemd; bezoeming, v.

Bezopen, bn. -er, -st; -heid, v.

Bezorgd, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Bezorgen, bw. zw. ik bezorgde, heb bezorgd; bezorger, m. bezor-ging, v. bezorgster, v.

Bezuchten, bw. zw. ik bezuchtte, heb bezucht.

Bezuiden, bijw. en vz.

Bezuinigen, bw. zw. ik bezuinigde, heb bezuinigd; bezuiniger, m. bezuiniging, v. bezuinigster, v.

Bezuipen (zich) ww. st. ik bezoopte mij, heb mij bezopen.

Bezuren, bw. zw. ik bezuurde, heb bezuurd.

Bijhalen, bw. zw. ik haalde bij, heb bijgehaald; bijhaaling, v.
Bijhangen, bw. ow. st. ik hing bij, heb bijgehangen; bijhanger, m. bijhangsel o.
Bijharken, bw. zw. ik harkte bij, heb bijgeharkt.
Bijhebben, bn.
Bijhooren, ow. zw. ik hoorde bij, heb bijgehoord.
Bijhoorig, bn.
Bijhouden, bw. st. ik hield bij, heb bijgehouden; bijhouding, v.
Bijkaart, v. -en.
Bijker, m. -s.
Bijkerk, v. -en.
Bijkok, m. -s.
Bijkomen, ow. st. ik kwam bij, ben bijgekomen; bijkomend, bn. bijkomst v.
Bijkrabbelen, ow. zw. ik krabbelde bij, ben bijgekrabbeld.
Bijkruipen, ow. st. ik kroop bij, ben bijgekropen.
Bijl, v. -en; tje, o. -s.
Bijlage, v. -n; bijlaagje, o. -s.
Bijlander, m. -s.
Bijlandig, bn.
Bijleggen, bw. zw. ik legde of leide bij, heb bijgelegd of bijgelegd; bijlegger, m. bijlegging, v.
Bijleman, m. -nen en -s.
Bijlichten, bw. zw. ik lichtte bij, heb bijgelicht.
Bijliggen, ow. st. ik lag bij, heb bijgelegd; bijligging, v.
Bijloop, m.
Bijloopen, ow. st. ik liep bij, ben bijgelopen; bijlooper, m. bijlooperst, v.
Bijmaan, v. bijmanen.
Bijmeng, bw. zw. ik mengde bij, heb bijgemengd; bijmen-
Bina, bijw. -s. [gug v.
Bijnaam, m. bijnamen.
Bijnemen, bw. st. ik nam bij, heb bijgenomen.
Bijoormerk, o. -en,
Bijoorzaak, v. -oorzaken.
Bijoukleinood; juweeltje; prachstuk o.
Bijpaard, o. -en.
Bijpad, o. -en; bijpaadje, o. -s.
Bijpassen, bw. zw. ik paste bij, heb bijgepast.
Bijrekenen, bw. zw. ik rekende bij, heb bijgerekend.
Bijroepen, bw. st. ik riep bij, heb bijgeroepen.
Bijschaven, bw. zw. ik schaafde bij, heb bijgeschaafd.
Bijschonken, bw. st. ik schonk bij, heb bijgeschonken.
Bijschieten, bw. ow. st. ik schoot bij, heb en ben bijgeschoten.
Bijschikken, bw. ow. zw. ik schikte bij, heb en ben bijgeschikt.
Bijschilderen, bw. zw. ik schilderde bij, heb bijgeschilderd.
Bijschoffelen, bw. zw. ik schoffelde bij, heb bijgeschoffeld.
Bijschrapen, bw. zw. ik schraapte bij, heb bijgeschrapt.
Bijschrift, o. -en.
Bijschrijven, bw. st. ik schreef -, heb -geschreven; schrijven, v.
Bijschrijven, bw. ow. st. ik schoof bij, heb en ben bijgeschoven; bijschuiving, v.

Bijslaap (voorhuwelijksgemeenschap) m.
Bijslaap (verkeer) m.; (voor een persoon) m. en v. bijslapen.
Bijslag, m.; je, o. -s.
Bijslapen, ow. (vervoeringen niet in gebruik; als zn. is het o.); bijslapster, v. bijslaper, m. bijslaping, v.
Bijsleepen, bw. zw. ik sleepte bij, heb bijgesleept. (-s.)
Bijsmak, m. bijsmaken; je, o. -s.
Bijsmeden, bw. zw. ik smeedde -, heb -gesmeed; smeding, v.
Bijsmelten, bw. st. ik smolt bij, heb bijgesmolten; bijsmelting, v.
Bijsmeren, bw. zw. ik smeerde bij, heb bijgesmeerd; bijsmering, v.
Bijsmijten, bw. st. ik smiet bij, heb bijgesmeten; bijsmijting, v.
Bijsnuiten (een stuk hout) bw. zw. ik snuutte bij, heb bijgesnuit.
Bijson, v. -nen.
Bijspreek (leenspreuk) v. -en.
Bijspriet, m. -en.
Bijspringen, bw. ow. st. ik sprong bij, heb en ben bijgesprongen; bijspringer, m. bijspringing, v.
Bijstaan, bw. ow. onr. st. ik stond bij, heb bijgestaan.
Bijstand, m.
Bijstander, m. -s.
Bijsteken, bw. st. ik stak bij, heb bijgestoken.
Bijstellen, bw. zw. ik stelde bij, heb bijgesteld; bijstelling, v.
Bijster, bn. en bijw.
Bijsteris, v.
Bijsterzinnig, bn.; -heid, v.
Bijstooten, bw. zw. en st. ik stootte of stiet bij, heb bijgestooten.
Bijstrijken, bw. st. ik streek bij, heb bijgestreken.
Bijte, v. -en; je, o. -s.
Bijtechtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Bijtellen, bw. zw. ik telde bij, heb bijgeteld.
Bijten (happen) bw. st. ik beet, heb gebeten; bijter, m. bijtster, v.
Bijten (eene bijt hakken) ow. zw. ik bijtte, heb gebijt.
Bijtend, bn. -er, -st.
Bijtijds, bijw.
Bijtrekken, bw. ow. st. ik trok bij, heb en ben bijgetrokken.
Bijval, m. -len; -letje, o. -s.
Bijvallen, ow. st. ik viel bij, ben bijgevalen.
Bijvaren, ow. st. ik voer bij, ben bijgevaren.
Bijvoegen, bw. zw. ik voegde bij, heb bijgevoegd; bijvoeger, m. bijvoeging, v. bijvoegsel, o.
Bijvoegend, bn.
Bijvoeglijk, bn.
Bijvoet, m. Zeker gewas.
Bijvorm, m. -s.
Bijweg, m. -en; je, o. -s.
Bijwerk, o. -en; je, o. -s.
Bijwerpen, bw. st. ik wierp bij, heb bijgeworpen.
Bijwezen, o.
Bijwijf, o., bijwijven; -schap, o.
Bijwilen, bijw.
Bijwijken, bw. st. ik wees bij, heb bijgewezen.
Bijwitten, bw. zw. ik witte bij, heb bijgewit.

Bijwonen, bw. zw. ik woonde bij, heb bijgewoond; bijwoner, m. bijwoning, v. bijwoonster, v.
Bijwoord, o. -en; -dijk, bn.
Bijzaak, v. -aken; bijzaakje, o. -s.
Bijzanden, bw. st. ik zond bij, heb bijgezonden.
Bijzetten, bw. zw. ik zette bij, heb bijgezet; bijzet, m. bijzester, v. bijzetter, m. bijzetteling, v.
Bijzijnd, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Bijzijn, o.
Bijzitten, ow. st. ik zat bij, heb bijgezet; bijzitter, v. bijzitter, m. bijzitter, v. bijzitter, m. bijzitter, v.
Bijzon, v. -nen. (-heid, v.)
Bijzonder, bn. en bijw. -der, -st; -heid, v. -s; -tje, o. -s.
Bijkelen, ow. zw. ik bikkelde, heb gebikkeld; bikkel, m.
Bikken, bw. zw. ik bikte, heb gebikt; bikker, m. bikster, v. bikkig, v. bikhamer, m. bikksteen, m.
Bil, v. -len; -letje, o. -s.
Bilateriaal (tweezijdig) bn. -contract, wederzijdsche overeenkomst.
Bilboquet, balvanger, gangstok; tuimelaartje; een lichtzinnig menschen. (Billen.)
Bilhamer, m. -s; -ijzer, o. -s. Zie Bijladeren (met den biljartstok twee ballen te gelijk aanstooten) ow. zw. ik biljardeerde, heb gebiljard.
Biljart, o. -en; je, o. -s; -bal, m. -len; -ken, v. -en en -en; -spel, o. -en; -speler, m. -s; -stok, m. -ken; -tafel, v. -s.
Biljarten, ow. zw. ik biljartte, heb gebiljart.
Biljet, o. -ten; je, o. -s.
Biljoen (slechte munt; zilver van geringe gehalte, tot versmelting geschikt) o.
Billen (bikken) bw. zw. ik bilde, heb gebild; bilhamer, m. -ijzer, o.
Billet-doux (minnebriefje) o. (mv. billets-doux). (-heid, v.)
Billijk, bn. en bijw. -er, -st; **Bilijken**, bw. zw. ik bilijkte, heb gebilijkt; bilijking, v.
Billickerwijze en -wijs, bijw.
Billichheidshalve, bijw.
Biljoen (miljoen van den tweeden rang) o. -en.
Bilzeker, o.
Bimbeloterij (speelgoedwink; speelgoed) v.
Binden, bw. st. ik bond, heb gebonden; binder, m. binding, v. bindsel o. bindster, v.
Bindgras, o. -s; -rij, o.; -spier, v. -en; -tuin, o. -en.
Bingelkruid. Zie Bengekruid.
Bink (lomperd) m. -en; je, o. -s.
Binnen, bijw. en v.
Binnenbrengen, bw. onr. zw. ik bracht -, heb gebracht.
Binnender, v. -en.
Binnendijken, bw. zw. ik dijkte -, heb -gedijkt.
Binnendijks, bijw.
Binnendringen, bw. st. ik drong -, ben -gedrongen.
Binnengaans, ow. onr. st. ik ging -, ben -gegaan.
Binnengaats, bijw.

Binnenhalen, bw. zw. ik haalde
-, heb -gehaald.
Binnenkamer, v. -s.
Binnenkomen, ow. st. ik kwam
-, ben -gekomen.
Binnenkoores, v. -en.
Binnenkort, bijw.
Binnenkruipen, ow. st. ik
kroop -, ben -gekroepen.
Binnenlandsch, bn.
Binnenrukken, ow. zw. ik rukte
-, ben -gerukt.
Binnenshuks, bijw.
Binnenskamers, bijw.
Binnenslands, bijw.
Binnensluipen, ow. st. ik sloop
-, ben -gesloopen.
Binnensmonds, bijw.
Binnensrands, bijw.
Binnenste, o.
Binnenstijds, bijw.
Binnenstroomen, ow. zw. ik
stroomde -, ben -gestroomd.
Binnenstormen, ow. zw. ik
stormde -, ben -gestormd.
Binnen treden, ow. st. ik trad
-, ben -getreden.
Binnenvallen, ow. st. ik viel
-, ben -gevalen.
Binnenvetje, o. -s.
Binnenwaarts, bijw.; -ch, bn.
Binnenzeilen, ow. zw. ik zeilde
-, ben -gezeild.
Bincocclair-telescoop (dubbele
verrekijker, met twee buizen,
voor de oogen) m. (bn).
Binominaal (met twee namen)
Bint, o. -en.
Biograaf (levensbeschrijver) m.
-s.
Biographie (levensbeschrijving)
v. -en.
Biographisch (levensbeschrij-
vend) bn.
Biologie (levensleer; zenuwbe-
heersching) v.
Biologisch (levensleerkundig;
zenuwbeheerschend) bn.
Bioloog (levensleerkundige; ze-
nuwbeheerscher) m. biologen.
Biped (tweevoetig dier), o. -en.
Bipedisch (tweevoetig) bn.
Biquadraat (het dubbel vier-
kant, de vierde macht eener
grootheid) o.
Birkwortel, m. -s.
Fis, tweemaal; nog eens.
Biscuit (beschuut, tweeak; deeg,
waarvan porselein en ander-
aardwerk gebakken wordt) o. -s;
-je, o. -s.
Bisdóm, o. -men.
Bissette (geringe kantsort van
garen gemaakt).
Bismuth, o.
Bisschop (kerkvoogd) m. -pen.
Bisschop (drank) v.
Bisschoppelijk, bn.
Bisschopsambt, o.; -hoed, m.
-en; -mijter, m. -s; -muts, v.
-en; -staf, m. -staven.
Bistouri (een insnijdingsmes) v.
Bit (gebit) o. -ten; -je, o. -s.
Bits, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Bitsig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Bitter, bn. en bijw. -der, -st; -heid,
v. -lijk; bijw.
Bitter (sterke drank) o.; bittertje,
o. -s.
Bitterachtig, bn. -er.
Bitterkoekje, o. -s.

Bitumen (aardhars, aardpek,
asfalt) o.
Bivouak (bij- of nachtveldwacht,
in de open lucht) o.
Bivouakkeeren (onder den
blooten hemel slapen) ow.
Bizar (zonderling, grillig) bn.
Bizarrie (zonderlingheid) v.
Bizon, m. -s.
Blaadje (klein blad) Zie Blad.
Blaag (kind) m. en v. blagen.
Blaam, v.
Blaar, v. blaren; -tje, o. -s.
Blaas, v. blazen; -je, o. -s.
Blaasbalg, m. -en; -je, o. -s.
Blaashoren of **Blaashoorn**,
m. -horens of blaashoornen.
Blaaskaak, m. -kaken; blaaska-
kerij, v.
Blaaspip, v. -en.
Blaasspeeltuig, o. -en.
Blad, o. -en, -eren, -s en blaren;
blaadje, o. -s en bladertjes.
Bladeren, ow. zw. ik bladerde,
heb -gebladerd.
Bladerloos, bn.
Bladerrijk, bn. -er, -st.
Blaffen, ow. zw. ik blafte, heb
geblaft; blaffer, m. (m. -s).
Blaffer en **Blaffer** (register)
Blafkaken, ow. zw. ik blaf-
kaakte, heb geblafkaakt; blaf-
kaker, m. blafkakerij, v.
Blaken, ow. bw. zw. ik blaakte,
heb geblaakt; blaker, m.
Blaker, m. -s; -tje, o. -s.
Blakeren, bw. zw. ik blakerde,
heb -geblakerd.
Blamieren (een blaam werpen
op; belasteren; afkeuren) bw.
Blanc-hec (baardeloze knaap,
melkmol, jonge wijsneus) m.
(mv. blanc-becs). (laten).
Blanco (in), oningevuld, onge-
-
Blank (wit) bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v.
Blank (oudt. eene denkbegrijp-
munt van zes duiten) m. -en.
Blanketdoos, v. -doozen.
Blanketsel, o. -s.
Blanketten, bw. zw. ik blan-
kette, heb geblanket.
Blaren (blaten) ow. zw. ik
blaarde, heb geblaard.
Blaspheemeren (godslasterin-
gen uitbraken; beschimpen, las-
teren) ow. bw.
Blasphemie (godslastering) v.
Blaten, ow. zw. ik blaatte, heb
geblaatt.
Blauw, bn. en bijw. -er, -st; (en
als zn. o.); -heid, v.
Blauwachtig, bn. -er.
Blauwbaard, m.
Blauwbekken, ow. zw. ik blauw-
bekte, heb geblauwbekt.
Blauwblauw, (-laten).
Blauwen, bw. zw. ik blauwde,
heb geblauwd.
Blauwkiel, m. -en.
Blauwkous, v. -en.
Blauwklaken, bn.
Blauwswel, o.
Blauwtje, o. -s.
Blauwverven, o.
Blauwverver, m. -s.
Blauwvoet, m. -en.
Blauwzijdig, bn.
Blazen, ow. bw. st. ik blies, heb
geblazen; blazer, m. blazing, v.
Blazozen, o. -en.

Bleek, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Bleek, v. -en; -je, o. -s.
Bleekachtig, bn. -er.
Bleeken, ow. bw. zw. ik bleekte,
heb gebleekt; bleeker, m. bleek-
ster, v. bleeksterij, v.
Bleekerij, m. Zekere wijn.
Bleekershand, m. -en; -knecht,
m. -s of -en; -paard, o. -en;
-wagen, m. -s.
Bleekloon, o. -en.
Bleekveld, o. -en; -je, o. -s.
Bleekziekte, v.
Bleekzuucht, v.
Blei (blik, blick) -en. Zekere
visch.
Blein (blaar) v. -en; -tje, o.
Blendeeren (bedekken, over-
dekken) bw.
Bles (witte plek) v.; (paard) m.
-sen; -je, -s. (bw).
Blesseeren (wonden, kweten)
Blessuur (wond, verwonding) v.
blesseuren.
Bleut (bloot) bn. en bijw. -heid, v.
Bleu mourant (matblauw) bn.
Bleek (een visch) v. -en.
Blieven, ow. zw. ik bliefde. Zie
believen.
Blij en **Blijde**, bn. blijder, blijdst;
blijheid, v.
Blijde (krigstuig der ouden) v. -n.
Blijde, bn. Zie Blij.
Blijdschap, v.
Blijgestig, bn. -er, -st; -heid, v.
Blijk, o. -en; -je, o. -s.
Blijkbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
Blijken, ow. st. het bleek is ge-
bleken, v. -en. (bleken).
Blijmare, v. -n.
Blijmoedig, bn. -er, -st; -heid, v.
Blijspel, o. -en.
Blijspeldichter, m. -s.
Blijspelschrijver, m. -s.
Blijven, ow. st. ik bleef, ben
gebleven; blijver, m.
Blik (opslag der oogen) m. -ken;
-je, o. -s.
Blik (erts, dan ijzerblad; ook een
stuk keukengereedschap) o. -ken;
-je, o. -s.
Blikaars (blikgat) m. -aarsen.
Blikgat, o.
Blikken, bn.
Blikken (met de oogleden) ow.
zw. ik blikte, heb geblikt
Blikken (de schors af trekken) bw.
zw. ik blikte, heb geblikt.
Blikken doos, v. -doozen.
Blikkeren, ow. zw. ik blikkerde,
heb geblikkert; blikkering, v.
Blikkoogen (het oogwit laten zien)
ow. zw. ik blikkoogde, heb geblikk-
oogd.
Bliksem, m. -s.
Bliksemen, ow. en onp. w. zw. ik
en het bliksemde, heb en heeft
gebliksemd.
Bliksems, bijw.
Bliksemsch, bn.
Blikslager, m. -s.
Blikslagerij, v. -en.
Blikslagersknecht, m. -s.
Blikslagerswinkel, m. -s.
Bliktan den, ow. zw. ik blik-
tande, heb blikland.
Blikvuren (scheepst., seinen ge-
ven met blikvuur) ow. zw. ik
blikvuurde, heb geblikkvuurd.
Blikvuur, o. -vuren.
Blikwerk, o.

Blind, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Blind (een luik; ook zeker zeil)
 a. -en; -je, o. -s.
 Blindachtig, bn.; -heid, v.
 Blindage (overdekking, beklee-
 ding) m.
 Blinddoeken, bw. zw. ik blind-
 doekte, heb geblinddoekt; blind-
 doeking, v.
 Blinde, m. en v. -n.
 Blindeeren (met eene ondoor-
 dringbare huid bekleeden; kogel-
 verwondingen) bw.; blindeer-
 ing m.
 Blindelingen, bijw. (ring, v.)
 Blindeman, m. -nen en -s;
 -netje, o. -s.
 Blinden, bw. zw. ik blinde, heb
 geblind; blinding v.
 Blindgeborene, m. en v. -n.
 Blindhokken, bw. zw. ik blind-
 hokte, heb geblindhokt; blind-
 hokker, m. blindhokking, v.
 Blinken, ow. st. ik blonk, heb
 blinkerd, m. -s. (geblonken).
 Blinkworm, m. -en.
 Bloed, o. -s.
 Bloed, o. -s.
 Bloed (sukkel) m. -en; -je, o. -s.
 Bloedachtig, bn.
 Bloedeloo, bn.; -heid, v.
 Bloeden, ow. zw. ik bloedde, heb
 gebloed; bloeding v.
 Bloederig, bn. -er, -st.
 Bloedig, bn. en bijw. -er, -st.
 Bloedrijk, bn. -er, -st.
 Bloedspuwing, v. -en.
 Bloedverwant, m. -en.
 Bloedverwante, v. -n.
 Bloedverwantschap, v.
 Bloel, m.
 Bloeien, ow. zw. ik bloeide, heb
 gebloeid; bloemaand, v. bloeisel,
 o. bloeitijd, m.
 Bloem, v. -en; bloempje en bloe-
 metje, o. -s.
 Bloemengek, m. -ken; -geur,
 m.; -handel, m.; -handelaar, m.
 -s; -maakster, v. -s; -maker, m.
 -s; -mand, v. -en; -meisje, o. -s.
 Bloemig, bn. -er, -st.
 Bloemist, m. -en.
 Bloemisterij, v. -en.
 Bloemlezing, v. -en.
 Bloesem, m. -s; -pje, o. -s.
 Blok, o. -ken en -s; -je, o. -s.
 Blokhuis, o. -huizen; -je, o. -s.
 Blokkade (insluiting, omsingel-
 ing) v. -s.
 Blokkeeren (omsingelen, inslui-
 ten) bw. blokkeering, v.
 Blokken, ow. zw. ik blokte, heb
 geblokt; blokker, m. blokster, v.
 Blokkenmaker, m. -s. (o. -s).
 Bloem (voor bloem) v. -men; -metje,
 -heid, v.
 Blond, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
 Blonde (mode-artikel) v. -n of -s.
 Blondine (blond meisje, blonde
 vrouw) v. -s.
 Blondje, o. -s.
 Blood (vreesachtig; bedeesd) bn.
 en bijw. -er, -st.
 Bloodaard, m. -s.
 Bloodhartig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Bloodheid, v.
 Blood (maakt) bn. en bijw. -er, -st;
 -elijk, bijw.; -heid, v.
 Blooten (bloot maken) bw. zw.
 ik blootte, heb gebloot.
 Blootgeven (zich) ww. st. ik
 gaf mij -s, heb mij -gegeven.

Blootleggen, bw. zw. ik legde
 en leide -s, heb -gelegd en geleid;
 -legging, v.
 Blootliggen, ow. st. ik lag -s, heb
 -gelegd.
 Blootshoofds, bijw.
 Blootstaan, bw. onr. st. ik stond
 -s, heb -gestaan.
 Blootstellen, bw. zw. ik stelde
 -s, heb -gesteld.
 Blootsvoets, bijw.
 Bloss, m. -je, o. -s.
 Blouse (kiel) v. -s.
 Blouw, welzeker werktuig om vlas
 te bereiden) m. -s.
 Blouwen (hennep ontbolsteren)
 bw. zw. ik blouwde, heb ge-
 blouwd.
 Blozen, ow. zw. ik bloosde, heb
 gebloosd; blozing, v.
 Blozend, bn.
 Bluf, m. -fen; -je, o. -s.
 Bluffen, ow. zw. ik blufte, heb
 gebluft; bluffer, m. blufferij, v.
 blufster, v.
 Blunder (abuis, misgreep) m. -s.
 een -s; -naken, een abuis begaan.
 Bluscher, oedschap, o. -pen.
 Blusmiddel, o. -en.
 Blusschen, bw. zw. ik bluschte,
 heb gebluscht; blusscher, m. blus-
 sching v. bluscher, v.
 Blut, bn.
 Bluts (eene buil) v. -en.
 Blutsen, bw. zw. ik blutste, heb
 geblutst; blutsing, v.
 Blutskoorts, v. -en.
 Boa (reuzenslang; slangvormige
 taatsbekleding van bont) v. -s.
 Bobbel, m. -s; -tje, o. -s.
 Bobbelen, ow. zw. ik bobbelde,
 heb gebobbel; bobbeling, v.
 Bobbelig, bn. -er, -st.
 Bobberd, m. -s.
 Bobberen, ow. zw. ik bobberde,
 heb gebobberd; bobbering, v.
 Bobijn, v. -en.
 Bobijnen, bw. zw. ik bobijnde,
 heb gebobijnd.
 Bochel, m. -s; -tje, o. -s.
 Bochelen (naartig arbeiden) ow.
 zw. ik bochelde, heb gebocheld;
 bochelaar, m. bochelaarster, v.
 Bocheljoen, m. -en.
 Bocht (buiging) v. -en; -je, o. -s.
 Bocht (slechte waar) o.
 Bochtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Bod, o.
 Bode, m. en v. -n.
 Bodem, m. -s; -pje, o. -s.
 Bodemen (van een bodem voor-
 zien) bw. zw. ik bodemde, heb
 gebodemd.
 Bodemerij, v. -en.
 Bodemloos, v. -en. (-loos, o. -s).
 Bodembrood, o.; -kamer, v. -s;
 Bodeschap, o.
 Bodin, v. -nen.
 Boe, tw.
 Boedel (boel) m. -s; -tje, o. -s.
 Boef, m. boeven; -je, o. -s.
 Boefachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Boefsch, bn.
 Boeg, m. -en.
 Boegen (koers zetten) ow. zw. ik
 boegde, heb geboegd.
 Boegkruisen (laveren) ow. zw.
 ik boegkruiste, heb geboegkruist.
 Boegseeren, bw. zw. ik boeg-
 seerde, heb geboegseerd; boeg-
 seering, v. boegseerlijn, v.

Boeha, tw. (en m. als zn.). Zie
 Boel (kluister) v. -en. [Boha.
 Boel (ton) v. -en.
 Boelen, bw. zw. ik boeide, heb
 geboeid; boeier, m. boeiplank, v.
 boeisel, o. boesken) -s.
 Boek, o. -en; -je (ook boekske en
 Boekachtig, bn. -er, -st.
 Boekanker, m. -en en -s.
 Boekbinden, o.
 Boekbinder, m. -s.
 Boekbinderij, v. -en.
 Boekbindersknecht, m. -s;
 -lijm, v.; -pers, v. -en.
 Boekdrucken, o.
 Boekdrukker, m.
 Boekdrukkerij, v. -en.
 Boekdrukkersknecht, m. -s.
 Boekdrukkunst, v.
 Boekel, m. -s; -tje, s.
 Boeken, bw. zw. ik boekte, heb
 geboekt; boeker, m. boeking v.
 Boekenhanger, m. -s; -tje, o. -s;
 -kamer, v. -s; -kast, v. -en;
 -kennis, v.; -kist, v. -en; -kraam,
 v. -kramen; -lijst, v. -en; -min-
 naar, m. -s; -plank, v. -en; -rek,
 o. -ken; -stalletje, o. -s; -tasch,
 v. -tassen.
 Boekert, v. -en; -tje, o. -s.
 Boekhandel, m.
 Boekhandelaar, m. -s of boek-
 handelaar, (delares) v. -s.
 Boekhandelaarster (boekhan-
 delhoudende) v. -en.
 Boekhouden, o.
 Boekhouder, m. -s.
 Boekhouderschap, v.
 Boekstaven, bw. zw. ik boek-
 staafde, heb geboekstaafd.
 Boekverkooper, m. -s; -tje, o. -s.
 Boekverkoopersknecht, m. -s;
 -winkel, m.
 Boekverkoopster, v. -s.
 Boekweit, v.
 Boekweitbrood, o.
 Boekweiten, bn.
 Boel (menigte) m. -en; -tje, o. -s.
 Boel (bijzit) m. en v. -en.
 Boelage (overspel) v.
 Boeleeren (in ontucht leven) ow.
 zw. ik boeleerde, heb geboeleerd;
 boeleerder, m. boeleerster, v.
 boeleering, v.
 Boelhuus (vendhuis) o. -huizen.
 Boelijn, v. -s.
 Boelenskruid, o.
 Boelschap, o.
 Boeman, m.
 Boender, m. -s; -tje, o. -s.
 Boenen, bw. zw. ik boende, heb
 geboend; boener, m. boensel o.
 boenster, v. boenwas, o.
 Boer (ook voor oprisping) m. -en;
 -tje, o. -s.
 Boerachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Boerdert, v. -en; -tje, o. -s.
 Boeren, ow. zw. ik boerde, heb
 geboerd.
 Boerenarbeider, m. -s; -he-
 drier, m. -s; -bedrijf, o.; -be-
 drog, o.; -boon, v. -en; -brood,
 o.; -brulloft, v. -en; -dans, v.
 -en; -deern, v. -en; -dochter, v. -
 -dorp, o. -en; -dracht, v.; -feest,
 o. -en; -fluit, v. -en; -herberg, v.
 -en; -hofstede, v. -n; -huis, o.
 -huizen; -jongen, m. -s; -ker-
 mis, v. -en; -kinkel, m. -s;
 -knecht, m. -s; -kool, v. -en;
 -kost, m.; -meid, v. -en; -stand,
 m.; -werk, o.; -woning, v. -en.

Boerin, v. -nen; -netje o. -s.
Boerinnenjak, o. -ken; -muts, v. -en.
Boersch, bn. -er, -tj; -heid, v.
Boert, v.
Boerten, ow. zw. ik boorte, heb geboort; boeter, m. boeterij, v. Boertend, bn. (bijw.)
Boertenderwijze en -wijs.
Boertig, bn. -er, -st; -heid, v.
Boete, v. -n.
Boetedoening, v. -en.
Boeteling, m. en v. -en; v. ook boetelinge.
Boeten, bw. zw. ik boette, heb gebott; boeter, m. boeting, v.
Boetgewaand, o.; -gezang, o. -en; -kleed, o. -eren; -predikatie, v. -predikatiën en -predikaties; -prediker, m. -s; -prek, v. -en; -psalm, m. -en.
Boetseeren, bw. zw. ik boetseerde, heb geboetseerd; boetseerder, m. boetseester, v. boetseering, v. boetserkunst, v.
Boetvaardig, bn. -er, -st; -heid, v.
Boeuf a la mode (gesmoord rundvleesch).
Boevenjacht, v.; -klok, v.; -praat, m.; -streek, m. streken; -stuk, o. -ken.
Boeverij, v. -en.
Boezel, o.; -tje, o. -s.
Boezelaar, m. -s; -tje, o. -s.
Boezem, m. -s; -pje, o. -s; -viend, m. -en; -vriendin, v. -nen.
Boezemvriend, v. (en of -s).
Boezeroen (een kleedingstuk) v.
Bof, m. -fen; je, o. -s.
Boffen, bw. zw. ik bofte, heb gebott; boffer, m. bofster, v.
Bofferd, m. -s. (geboogd).
Bogen, ow. zw. ik boogde, heb Bogenmaker, m. -s.
Boha, tw. en als zn. m.; -maakster, v. -maker, m. -makerij, v.
Bohemien, o. Bohemer, m. Bohemisch, bn. (bolaren).
Bojaar (vrijheer in Slavonije) m.
Bok, m. -ken; je, o. -s.
Bokaal, v. bokalen; -tje, o. -s.
Bokachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Bokkenard, m.
Bokkenleider, en -leer, o.
Bokkenleeren, bn.
Bokkenwagen, m. -s.
Bokkesprong, m. -en.
Bokkevel, o. -len. (-heid, v.)
Bokkig, bn. en bijw. -er, -st;
Bokking, m. -en; bokkingje, o. -s.
Boksbaard, m.; -blok, o. -ken.
Bokse, v. -n. (-hoon, v.)
Boksen (ruistvechten) ow. en bw. zw. ik bokste heb gebokst; bokser, m.
Bokshoofd, o. -en; -hoorn en -horen, m. -s; -poot, m. -en; -voet (sater) m. -en.
Bol, m. -len; -letje, o. -s.
Bol, bn. en bijw. -ler, -st; -heid, v.
Bolachtig, bn.; -heid, v.
Bolderwagen, m. -s.
Bolk (zekere visch) v. en.
Bolleboos, m. -boosen.
Bollen (voor den kop slaan) bw. zw. ik bolde, heb gebold.
Bollen (een genoeijlike aandoeening laten gevoelen) ow. zw. het bolde, heeft gebold.
Bollenbakker, m. -s; -maker.
Bollig, bn.; -heid, v. (m. -s).

Bolster, m. -s.
Bolsteren, bw. zw. ik bolsterde, heb gebolsterd.
Bolus (zegelaarde; artsensijbal-letje; slijkbrok; zeker gebak), m. -sen.
Bolvormig, bn.; -heid, v.
Bolvormige driehoeksmeting, v.
Bolwerk, o. -en; je, o. -s.
Bolwerken, bw. zw. ik bolwerkte heb gebolwerkt.
Bolworm, m. -en.
Bom, v. -men; -metje, o. -s.
Bombammen, ow. zw. ik bombamde, heb gebombamd.
Bombarde (steengeschut; in de muziek, het sterkte bromwerk in orgels) v.
Bombarderden, bw. zw. ik bombardeerde, heb gebombardeerd; bombardeerder, m. bombardeement, o. bombardeering, v.
Bombardiergaloet, v. -galjoten; -sloep, v. -en.
Bombardier (kanonnier) m. -s.
Bombarie (beweging, opschudding) v.
Bombast (opgeblazene en hoogdravende stijl) m.
Bombestisch, bn.
Bombazijn, o. -en.
Bombazijnen, bn.
Bombeen, o. -en; -gat, o. -en; -tje (bom-tje) o.; -ketel, m. -s.
Bommel, m. -s.
Bommel (eene stad) o. -aar, m. -erwaard, m.
Bommen, ow. zw. ik bomde, heb gebomd.
Bon, tw. goed, wel.
Bon (schriftelijk bewijs, dat goed en geldig is voor de daarin uitgedrukte som of waarde) v. -s; -netje, o. -s.
Bona fide (tergoeder trouw, op goed geloof) v. -s.
Bonbon (suikergoed, snoepertje) m.
Bond (verbond). (Duitsche bond) m. -sleger, o. -svloot, v.
Bondgenoot, m. -en.
Bondgenootte, v. -n.
Bondgenootschap, o. -pen.
Bondig, bn. en bijw. -er, -st; -heid.
Bon genre (goede stijl). [v.]
Bongré malgré (tegen wil en dank).
Bonis (in) zijn, gegoed zijn, in ruime omstandigheden verkeer.
Bonjour (vroeden dag). [ren.]
Bonjour (afschepen, wegzen) den) bw. zw. ik bonjourde, heb gebonjourd.
Bonk, v. (voor een persoon m.) -en; je, o. -s.
Bonken, bw. zw. ik bonkte, heb gebonkt.
Bon mot (kwinkslag) o. (mv. bon mots).
Bonne, (kindermeid) v. -s.
Bonnet (muur, kap; voorlaag bij verscheuringen) v. -ten; je, o. -s.
Bonorum cessio, afstand van goederen.
Bons, v. bonzen; je, o. -s.
Bon sens (gezond verstand) o.
Bonsoir (goeden avond; goeden nacht).
Bont, o. -en; je, o. -s.
Bont, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Bonten, bn.

Bon ton (spreekmanier van welopgevoede menschen; goede leventoon) m.
Bon-vivant (een vroolijke Frans, een doordraier) m. (mv. bon-vivants).
Bon voyage, goede reis.
Bonzen, bw. ow. zw. ik bonsde, heb gebonsd.
Bonzing, Zie Bunzing.
Boodschap, v. -pen.
Boodschappen, bw. zw. ik boodschapte, heb geboodschapt; boodschapper, m. boodschapping, v. boodschapper, v.
Boog, m. bogen; je, o. -s.
Boogerd (boomgaard) m. -s.
Boogswijze en -wijs, bijw.
Boom, m. -en; -pje, o. -s.
Boom (slagboom) m. -en.
Boom (saumentrekking van bodem) m. -en.
Boomachtig, bn.
Boomen, bw. zw. ik boomde, heb geboomd; boomer, m. boomster, v. booming, v.
Boomgaard, m. -en.
Boomig, bn. -er, -st.
Boomswijze en -wijs, bijw.
Boon, v. -en; -tje, o. -s.
Booneboom, m. -en.
Boonenbrood, o.; -kruid, o.; -meel, o.; -soep, v.; -staak, m. -staken; -veld, o. -en.
Boor, v. boren; -tje, o. -s.
Boord, m. voor uiterste kant(doch o. voor rand van een schip), -en; -je, o. -s.
Boorden, bw. zw. ik boordde, heb geboord; boorder, m. boordster, v. boordsel, o.
Boordevol, bn.
Boordevolletje (een glas tot aan den rand vol) o. -s.
Boordlint, o. -en.
Boortgestel, m. en o. -len.
Boos, bn. en bijw. boos, boost; -heid, v.
Boosaardig, bn. -er, -st; -heid, v.; -lijk, bijw.
Boosdoener, m. -s; -doenster, v. -s; -wicht, m. -en.
Boot (vaartuig) v. -en en -s; je, o. -s.
Boot (halsieraad) v. -en; je, o. -s.
Bootsen, bw. zw. ik bootste, heb gebootst.
Bootsgezel, m. -len; -haak, m. -haken; -man, m. lieden en -lui; -mansmaat, m. -s; -tonw, o. -en; -rooze, m. (-volk, o.)
Boozigheid, v. heden.
Borat (brat) o. Zekere stof.
Borax, m.
Bord, o. -en; je, o. -s.
Bordeel, o. -en; -tje, o. -s.
Borderel (muntsoortbriefje; uittrekkel uit een rekenboek) o. -len.
Bordes (hooge stoep) o. -sen; je, Bordig, bn. -er, -st; -heid, v.
Bordings (kleine platte vaartuigen, cok lichters genoemd) v. -en.
Borduren, bw. zw. ik borduurde, heb gebordurd; borduurder, m. borduursel, o. borduurst, v.
Borduurgaren, o.; -katoen, o. -naald, v. -en; -patroon, o. -patronen; -raam, o. -ramen; -werk, o. -en; -werkster, v. -s.

Boreaal (noordelijk) bn.
 Boreas (noordenwind) m.
 Boren, bw. zw. ik boorde, heb
 geboord; boorder, m. boring, v.
 Borg, m. -en.
 Borgen, bw. ik borgde, heb ge-
 borgd; borger, m. borging, v.
 borger, v.
 Borgtocht, m. -en.
 Borgtochtelijk, bn.
 Born, v. -en.
 Bornieren (begrenzen, beper-
 ken) bw.; geborneerd (beperkt;
 kortzichtig, onnoozel) bn.
 Borrel, m. -s; -tje o. -s; -flesch,
 v. flesschen; -praat, m.
 Borrelen, ow. zw. ik borrelde,
 heb geborreld; borreling, v.
 Borst (voor lichaamsgedeelte, v.
 voor jongeling, m.) -en.
 Borstel, m. -s; -tje, o. -s.
 Borstelachtig, bn.
 Borstelen, bw. zw. ik borstelde,
 heb geborsteld; borstelaar, m.
 borsteling, v.
 Borstelig, bn. -er, -st.
 Borstweer (borstharas) m.
 Borstwering, v. -en.
 Bort (ziekte) o.
 Bos (bundel) m. -sen; je, o. -s.
 Bos (bus) v. -sen; je, o. -s.
 Bosch (woud) o. bosschen; -je,
 o. -s.
 Bosch (den) m. eene stad.
 Boschachtig, bn. -er, -st.
 Bosquet (lust of kunstboschje) o.
 -ten; je, o. -s.
 Bosschage, o. -s. (bn.
 Bossche (van of uit den Bosch)
 Bosschenaar (inbooring of
 burger uit den Bosch) m. -s of
 Bosschenaren.
 Bosse (huil, hoedel, knobbel; vlak
 veeveien heidel of bootsaer-
 werk) v. -s.
 Bosselaghe (gedreven werk op
 zilver en goud) o.
 Bossen, bw. zw. ik boste, heb
 gebost; bossier, m. bossing, v.
 Boston (eene stad) o.; -ner, m.;
 -sch, bn.
 Boston (zeker kaartspel) o.
 Bostonnen (boston spelen) ow.
 zw. ik bostonde, heb gebostond;
 bostonner, m.
 Bot (zekere platvisch) v. -ten.
 Bot (knop) v. -ten.
 Bot (been), o. -ten; -je, o. -s.
 Bot (dond, stomp) bn. en bijw.
 -ter, -st; -heid, v.
 Botanicus (kruidkundige) m.
 Botanice (kruidkunde) v.
 Botanisch (kruidkundig) bn.; -e
 tuin, plantentuin. (ow.
 Botaniseeren (planten zoeken)
 Botanist (plantkundige) m. -en.
 Botanographie (plantenbe-
 schrijving) v.
 Botanologie (planterkennis) v.
 Boter, v.; -tje, o. -s.
 Boterachtig, bn.; -heid, v.
 Boterbiesje, o. -s.
 Boteren, ow. bw. zw. ik boterde,
 heb geboterd.
 Boterham, v. -men; -metje, o. -s.
 Botervlootje, o. -s.
 Botmuil, m. en v. -en.
 Botoor, m. en v. -en.
 Bots, v. -en; -je, o. -s.
 Botsen, bw. zw. ik botste, heb
 gebotst; botsing, v.

Bottel, v. -s.
 Bottelaarj, v. -en.
 Bottelbier, o.
 Bottelen, bw. ow. zw. ik bot-
 telde, heb gebotteld.
 Bottelier, m. -s en -en.
 Botteliersmaat, v. -s.
 Botten, ow. zw. het botte, is ge-
 botterik, m. -cn. [bot.
 Boutu, bijw.
 Bouteren, bw. zw. ik vierde.
 Bouteren, v. heb -gevierd.
 Bouche close (mondeje dicht).
 Boucherie (slachterij; bloedbad)
 Boucle (krul) v. -s. [v.
 Boud (stout) bijw. -er, -st.
 Boudeeren (met kwalijk ver-
 borgen wrevel behandelen) bw.
 Fouderie (kwalijk verborgen
 wrevel) v.
 Boudoir (vertrekje, ingericht tot
 gebruik voor dames) o. -s.
 Boufante (langwerpige wollen
 doek om den hals, als das) v. -s.
 Bouffe (grappig) bn.
 Bouffon (spetsen- of gappenma-
 ker) m. -s.
 Bougie (waskaars; kunstkaars
 van uitgestoomd vet) v. -s.
 Bouilli (gekookt randvleesch) o.
 Bouillie (vleeschnat) v.
 Bouilloire (schenketel) v. -s.
 Bouillon (vleeschnat; boordel
 aan klederen; samengerolde
 goud- of zilverdraden) m.
 Boulevard (bolwerk, hooge wal)
 m. -s.
 Bouleverseeren (ten onderste
 boven keeren) bn.
 Bouquet (bloemruiker; fijnste
 geur van wijn) o. -ten.
 Bouquin (oud boek) o. -s.
 Bouquinist (koopman in oude
 boeken) m. -en.
 Bourdon (zwaar orgelregister,
 sterk brommend pijpwerk) muz.
 Bout (ijzeren staaf, been enz.) m.
 -en, -je o. -s.
 Bout (eendvogel) m. -en.
 Bouteade (wonderlijke inval;
 vreemde kuur of gril, eigenzin-
 nigheid) v.
 Bouterig, bn. -er, -st.
 Boutig, bn. -er, -st.
 Boutique (winkel; santakraam) v.
 Bouw, m.
 Boukje (hefje) o. -s.
 Bouwen, m. -s.
 Bouwen, bw. zw. ik bouwde, heb
 gebouwd; bouwder, m. bouwderij,
 v. bouwwing, v.
 Bouwgereedschap, o. -pen;
 -grond, m. -en; -heer, m. -en;
 -knecht, m. -s; -kunst, v.; -land,
 o.; -meester, m. -s; -steen, m.
 -en; -stof, v. -fen; -tijd, m.;
 -trant, m.; -val, m. -len.
 Bouwvallig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Boven, bijw. en v.
 Bovenaan, bijw.
 Bovenlandsch, bn.
 Bovenal, bijw.
 Bovendien, bijw.
 Bovendien, ow. st. ik dreef, -
 heb -gedreven.
 Bovengemeld, -genoemd,
 -gezegd, bn.
 Bovenhuis, o. -huizen; -kamer,
 v. -s.
 Bovenlander, m. -s.
 Bovenmate, bijw.

Bovenne: turkunde, v.
 Bovennatuurlijk, bn.
 Bovenop, bijw.
 Bovenstaand, bn.
 Eoerste, bn.
 Eoenswinds, bijw.
 Eoenvut, bijw.
 Eraadual, m. -alen; -appel, m.
 -en en -s; -haring, m. -en; -oven,
 m. -s; -pan, v. -nen; -rooster, m.
 -s; -spit, o. -speten en -spitten;
 -st, o.; -worst, v. -en.
 Eraaf, bn. en bijw. braver, braafst;
 -heid, v.
 Eraak (inbraak, breking) v.
 Braak (onbebouwd, braak liggen)
 bijw.
 Braakdrank, m. -en; -land, o.;
 -loop, m.; -middel, o. -cn; -noot,
 v. -noten. (-s; -tje, o. -s.
 Braakpoeder en -loefier, o.
 Eraaksel, o. -s.
 Eraakswortel, m. -s.
 Eraem, v. branden; -pje, o. -s.
 Brabangone (de naam van het
 Belgische volksdief)
 Erabant, o. Erabander, m. Bra-
 bantsch, bn.
 Erabbeelen, bw. zw. ik erabbelde,
 heb geerabbelld; erabelaar, m.
 erabelaarster, v. erabbeling, v.
 erabbeltaal, v.
 Eraclet (armband) v. -ten.
 Erachmanen (Indiaansche wij-
 zen) mv.
 Brachygraphie (het snelschrij-
 ven met verkortingen)
 Braconnier (strooper, wildier)
 m. -s.
 Braden, bw. ow. st. ik braadde,
 heb gebraden; braadster, v. bra-
 der, m. braderij, v.
 Brak (jachtvond) m. -ken.
 Brak en Barak (kermistent; ka-
 rnerne) v. -nen.
 Brak (zoutachtig) bn. en bijw.
 -ker, -st; -heid, v.
 Braken (breken van vlas en hen-
 nep) bw. zw. ik braakte, heb ge-
 braakt; braker, m. braking v.
 Braken (overgeven) bw. zw. ow.
 ik braakte, heb gebrakt; braak-
 ster, v. braker, m. braking, v.
 Brallen, ow. zw. ik bralde, heb
 bram, m. -men. (gebrald.
 Brama (godheid der Hindoes) m.
 Bramarbas (snoever, praler) m.
 -sen. (mv. mv.
 Braminen (heidensche priesters)
 Bramzell, o. -cn.
 Branche (tak, zijlinie, familie-
 tak) v. -s.
 Brand, m. -en; -je, o. -s. (-sen.
 Brandaris (brandstichter) m.
 Brandbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
 Brandemoris, m.; -je, o. -s.
 Branden, ow. bw. zw. ik brandde
 heb gebrand; brander, m. bran-
 derij, v. branding, v. brandsel, o.
 brandster, v.
 Brandendheet, bn.
 Brandergig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Brandewijn, m. -en; -tje, o. -s.
 Brandhout, o. -en. (-heid, v.
 Brandig, ba. en bijw. -er, -st;
 Brandijzer, o. -s; -keur, v. -en;
 -merk, o. -en.
 Brandmerken, bw. zw. ik brand-
 merkte, heb gebrandmerkt.
 Brandoven, m. -s.
 Brandnetel, v. -s.

Brandpiket (troep gewapende personen om bij brand de orde te bewaren; ook een schip dat bij eene vloed de wacht houdt) o.
Brandschatten, bw. zw. ik brandschatte heb gebrandschat; brandschatting, v.
Brandschilderen, ov. zw. ik brandschilderde, heb gebrandschilderd; brandschilder, m.
Brandspiegel, m. -s; -tje, o. -s.
Brandschichten, o. -stichter, m. -s; brandschichter, v. -s.
Brandy (brandewijn) m.
Bras (scheepswoord) m. -sen.
Brasdag, (slempdag) m. -en; -maal, o. -malen; -partij, v. -en; -penning, m. -en.
Bras-dessus bras-dessous arm in arm, gearmd.
Brasem, m. -s; -pje, o. -s.
Brassen, ow. zw. ik braste, heb geschrast; brasser, m. brasserij, v.
Brat ook: **Borat** (zekere stof) o.
Bravade (pocherij) v. -s.
Braveeren (trotsen, spotten met; grootspreken) bw. ow.
Bravissimo (uitmuntend, voortreffelijk, opperbest).
Bravo (een gehuurd moordenaar in Italië) m. -s; alst w. goed zoo, goed gedaan, uitmuntend.
Bravour-aria (muz.) o. groot aria, aria dat slechts door een meesterlijk talent kan worden gezongen (m.v. bravour-aria's).
Bravoure (dapperheid, onverschrokkenheid) v.
Brazilië o. Braziliën, m. Braziliënen; Braziliënans, bn. Braziliëhout, o.
Bredi breda (verward gesnap; mengelmoes) o. (v.
Breed, bn. en bijw. -er, -st; -heid.
Breedachtig, bn. -er.
Breedborsig, bn. -er, -st.
Breedsprakig, bn. en bijw. -er.
Breedte, v. -n. [-st; -heid, v.
Breedvoerig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Breedvoetig, bn. -er, -st.
Breek, v. -ken.
Breekbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
Breekbeitel, m. -s; -tje, o. -s; -tuig, o. -en.
Breuen, bw. zw. ik breuude, heb gebreuwd; breuwer, m. breuwing, v. (m. -en.
Breuwhamer, m. -s; -stoel.
Breidel, m. -s; -tje, o. -s.
Breidelen, bw. zw. ik breidelde, heb gebreideld; breideling, v.
Breidelloos, bn. -looz, -loost; -heid, v.
Breien, bw. zw. ik breide, heb gebreid; breier, m. breiing, v. breister, v.
Breigaren, o. -geld, o. -goed, o. -katoen, o. -kous, m. -sen; -koer, m. -s; -kous, v. -en; -les, v. -sen; -maal, v. -en; -school, v. -scholen; -tobbetje, o. -s; -werk, o. -wol, v.; -zak, m. -ken.
Brein (de hersenen) o.
Brekebeen (sukkelaar) m. -en.
Breken bw. ow. st. ik brak, heb en ben gebroken; breekker, v. breker, m. breking, v.
Brekerig, bn. -er, -st.
Brekespel m. en v. -spellen.

Brem, v. (bn.
Bremen, o.; Bremer, m.; Bremer; **Brengen**, bw. onr. zw. ik bracht, heb gebracht; brenger, m. brenging, v. brengster, v.
Bres, v. -sen.
Bretel, v. -s en -len.
Breuk, v. -en; -je, o. -s.
Breve (pauzelijke brief) v. -n.
Brevet (open brief, aanstelling vergunning; ook octrooi; patent) o. -ten. (aan) bw.
Breveteeren (een brevet geven)
Brevier (gebedenboek der R. K. geestelijken) o.
Bricoleeren (in het biljartspel, op den band spelen en, door den terugstoot, een bal raken; omwegen gebruiken) ow.
Brief, m. brieven; -je, o. -s.
Brielle, o. (of m. den Briël); **Briellenaar**, m.; Brielsch, bn.
Bries (zacht windje) v.; -je, o. -s.
Brieschen, ow. zw. ik brieschte, heb gebriescht; briesching, v.
Brievenbesteller, m. -s; -bestelster, v. -s; bode, m. en v. -n; boek, o. -en; -bus, v. -sen; -geld, o.; -pers, v. -en; -tasch, v. -taschen; -zak, m. -ken.
Brievenpost (bode) m. -en.
Brievenpost (posterij) v. -en.
Brigade (eene groote legerafdeeling) v. -s en -n.
Brigadier, m. -s.
Brigand (roover) m. -s.
Brigantijn (vaartuig met laag br.) v. -en. (boord) m. -en.
Brijbek, m. en v. -ken.
Brijn (zoutwater) o.
Brijzel (krulmel) v.; -tje, o. -s.
Brijzelen, bw. zw. ik brijzelde, heb gebrijzeld; brijzeling, v.
Brik, v. -ken.
Briksen, m. -en.
Bril, m. -len; -letje, o. -s. (-en.
Briljant (een glansdiamant) m.
Brillant (schitterend, glinsterend) bn. en bijw.
Brilledoos, v. -dozen; -glas, o. -glazen. (ren) ow.
Brilleeren (glinsteren, schitteren)
Brillenhuisje, o. -s; -kooper, m. -s; kramer, m. -s; -maker, m. -s; -slipper, m. -s.
Bril, m. -en. (-ten.
Brit (lid der Britsche natie) m.
Britannië, o.; Britannisch, bn.
Brits (nachtger) v. -en.
Britsch (van Brittannië) bn.
Britsen, bw. ow. zw. ik britste, heb gebritst.
Brocateur (kunstkooper in schilderijen) m. -s.
Brocart of **Brocat** (gebloemde zijden goud- of zijlverstof) o.
Broche (doekspil) v. -s.
Brocheeren (innaaien van bloemen) bloemen, met levendige kleuren, in zijden en wollen stoffen weven. (boekje) v. -s.
Brochure (vlugschrift; blauw-
Broddelen, bw. zw. ik broddelde, heb gebroddeld; broddelaar, m. broddelaarster, v. broddelarij, v. broddelwerk, o.
Brodden (broddelen) ow. zw. ik brodde, heb gebrod.
Brodeeren (opsieren, vergrootten) bw. (daursel) v.
Broderie (borduurwerk; bor-

Broed, o. (heb gebroed.
Broeden, bw. ow. zw. ik broedde.
Broeder, m. -s en -en. (-heid, v.
Broederlijk, bn. en bijw. -er, -st;
Broedersloos, bn.
Broederschap (de betrekking) o.; (vereniging van broeders) v. -pen.
Broedertje (zeker gebak) o. -s.
Broedertjeskram, v. -kramer; -pan, v. -nen; -vrouw, v. -en.
Broedsch, bn.; -heid, v.
Broedsel, o. -s. (-ei, o. -eren.
Broedbak, m. -ken; -eend, v. -en;
Broeien, bw. ow. zw. ik broeide, heb gebroeid; broeierij, v. broeiing, v.
Broeihen, v. -nen; -kas en -kast, v. -kassen en -kasten; -knip, v. -en; -nest, -en; -oven;
Broelsel, o. -s. [m. -s; tijd, m.
Broek (kleedingstuk) v. -en; -je, -s.
Broek (moerasig land) o.
Broeken, bw. zw. ik broekte, heb gebroekt; broeking, v.
Broekengood, o.
Broekenstof en **Broekstof**, v.
Broeksband, m. -en; -pijp, v. -en.
Broer, m. -s; -tje, o. -s.
Brok, m. -ken; -je, o. -s.
Brokkelen, bw. ow. zw. ik brokkelde, heb gebrokkeld; brokkeling, v.
Brokkelig, bn. -er, -st; -heid, v.
Brokken, bw. zw. ik brokte, heb gebrokt.
Bromkever, m. -s.
Brommen, ow. zw. ik bromde, heb gebromd; brommer, m. bromming, v. bromster, v.
Brommertje (laag rijtuig) o. -s.
Brommig, bn. -er, -st.
Bromvlieg, v. -en.
Bron, v. -nen.
Broncheeren (struikelen, hap-pen, blijven steken) ow.
Brons, o. bronzen. (ren) v.
Bronst (tochtigheid van de die-
Bronsten, ow. zw. ik bronste, heb gebronst.
Bronstijl, m. -er, -st; -heid, v.
Bronstijld, m. (gebrond.
Bronzen, bw. zw. ik bronste, heb Bronzen, bn.
Bronzino (soort van marmer, dat als men er tegen slaat, eenen klank van zich geeft) o.
Brood, o. -en; je, o. -s.
Brooddraken, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Broodeloos, bn.
Broodsgebrek, o.
Broos (toonleeklaars) v. broozen; (-heid, v. -en; o. -s.
Broos, bn. en bijw. brozer, broost; **Broos**, bn. brosser, brost; -heid, v.
Brossig, bn. -er, -st; -heid, v.
Brouilleeren (oneenig maken) bw. en als ww. (oneenig worden). (schets) o. -s.
Brouillon (kladboek; ruwe
Brouwen (met de stem) ow. zw. ik brouwde, heb gebrouwd; brouwer, m. brouwster, v.
Brouwen (bier) bw. st. ik brouwde, heb gebrouwen; brouwer, m. brouwerij, v. brouwsel, v.
Brouwersgaard, o. -en; -wa-
Brouwhuis, o. -huizen; -ketel, m. -s; -knip, v. -en.

Brug, v. -gen; -getje of -je, o. -s.
 Bruggestied, o. -en
 Bruggenhoofd, o. -en
 Brui, m.
 Bruid, v. -en; -je, o. -s.
 Bruidgom en Bruijom m. -s.
 Bruidsbed, o.; -dagen, m. mv.;
 -gave en -gaaf, v. -gaven; -gift,
 v. -en; -goed, o.; -japon, v. -nen
 en -s; -jonker, m. -s; -juffer, v.
 -s; -kamer, v. -s; -kleed, o.
 -kleederen en -kleeren; -koets,
 v. -s; -tool, m.; -tranen, m.
 mv.; -zuster, v. -s.
 Bruien, bw. ow. zw. ik bruide,
 heb en ben gebruid; bruijster, v.
 bruijer, m. bruijerij, v.
 Bruijomspijp, v. -en.
 Bruikbaar, bn. en bijw. -der,
 -st; -heid, v.
 Bruiker, m. -s.
 Bruikleen, o.
 Bruiloft, v. -en.
 Bruiloftsdr., m. -en; -deun, m.
 -en; -dicht, o. -en; -disch, m.;
 -feest, o. -en; -gast, m. en v. -en;
 -kleed, o. -kleederen en -kleere;
 -lied, o. -eren; -liedje, o. -s;
 -maal, o.; -vers, o. -verzen; -zang,
 m. -en.
 (v.)
 Bruin, bn. en bijw. -er, -st; -heid,
 Bruin (bruin paard) m. -en; -tje,
 Bruin (bruin kleur) o. (o. -s.)
 Bruinachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Bruineeren, bw. ik bruineerde,
 heb gebruineerd; bruineerder,
 m. bruineerder, v. bruineering, v.
 Bruineerijzer, o. -s; -steen, m.
 -en.
 Bruinen, bw. en ow. zw. ik
 bruinde, heb gebruid.
 Bruinet (brunette) v. -ten.
 Bruinfeet, bn.
 Bruining, bn. -er; -heid, v.
 Bruinkolen, m. mv.
 Bruinoog, m. en v. -en.
 Bruinoogig, bn. (o. -s.)
 Bruinvisch, m. -visschen; -je,
 Bruis (schuim) v. en o.
 Bruisen, ow. zw. ik bruiste, heb
 gebruis; bruising, v. bruister, v.
 Bruispoeder en -poeler, o.
 Brult (geraas, leven, gedruisch;
 ophef, beweging, los gerucht, m.)
 Brullen, ow. zw. ik brulde, heb
 gebruld; bruller, m. brulling, v.
 Brum (brummel) v. -men.
 Brumaire (rijp- of nevelmaand,
 van 22 October tot 20 Novem-
 ber) m.
 Brummel (brum) v. -s.
 Brunet (vrouw of meisje met
 donker haar) v. -ten; -je, o. -s.
 Brusque (opvliegend, barsch,
 grof, onbescheiden; eensklaps,
 onverhoeds) bn. en bijw.
 Brusqueeren (met groote min-
 achtig begenegen, toesnauwen)
 bw.
 Brusquerie (opvliegendheid,
 driftigheid; ruwheid) v.
 Brutaal (beestachtig, onwelle-
 vend) bn. brutaler, brutaalst.
 Brutaliseeren (onwillevend of
 grof bejegenen) bw.
 Brutaliteit (grofheid, vergeet
 van ontzag) v. -en.
 Bruto, in den handel, het gewicht
 der waren, met den omslag; on-
 zuiver.

Bucentaur (stiermensch, een
 monster halfstier, half mensch)
 m. -en.
 Budget (begrooting der jaar-
 lijksche uitgaven; staatsbegroo-
 ting) o. -ten en -s.
 Buffel, m. -s; -tje, o. -s.
 Buffelachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Buffelen, bw. zw. ik buffelde,
 heb gebuffeld.
 Buffels, zekere Italiaansche
 vaartuigen om de uit zee ko-
 mende schepen den stroom af te
 brengen.
 Buffelschuld, v. -en; -leder en
 -leer, o.; -vel, o. -len.
 Buffet (tafelkas, schenck- of aan-
 rechttafel) o. -ten; -je, o. -s.
 Bui v. buien; -tje, o. -s.
 Buiachtig, bn.; -heid, v.
 Buidel (ook buil) m. buidels (bui-
 len). (gebuid)
 Buijen, onp. v. zw. het buide, heeft
 buigbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
 Buig, bw. en ow. st. ik boog,
 heb en ben gebogen; buiger, m.
 buiging, v. buigster, v.; buig-
 spier, v. -stoel, m. -tang, v. -ijzer,
 o. -zaam, bn. (zaamer, -zaamst)
 -zaamheid, v.
 Buig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Buik, m. -en; -je, o. -s.
 Buikachtig, bn. -er, -st.
 Buikig, bn. -er, -st.
 Buikspreek, m. -s.
 Buikspreek, m. -s.
 Buil (gezwell) v. -en; -tje, o. -s.
 Buil (meelbuil) m. -en.
 Builen, bw. zw. ik builde heb ge-
 buid; builer of builder, m.
 Builkist, v. -en; -zolder, m. -s.
 Buis (goot) v. buizen; -je, o. -s.
 Buis (kleedingsstuk) o. buizen; je,
 o. -s.
 Buis (haringbuis) v. buizen; -je,
 o. -s; -haring, m. -jesdag, m.
 -man, m. -mansharing m.
 Buiskool. Zie Kabuiskool.
 Buit, m.
 Buitelen, ow. zw. ik buitelde,
 heb en ben gebuiteld; buitelaar,
 m. buitelaarster, v. buiteling, v.
 Buiten, bw. zw. ik buite, heb
 gebuit; buiter, m.
 Buiten (lustplaats) o. -s; -tje, o. -s.
 Buiten, bijw. en v.
 Buitenbeentje, o. -s.
 Buitendien, bijw.
 Buitendijks, bijw.
 Buitendrijven, bw. st. ik dreef
 - heb -gedreven.
 Buitengaat, bijw.
 Buitengemeen, bn. en bw. -er,
 -st; -heid, v.
 Buitengewoon, bn. en bijw.
 -gewoon, -st; -heid, v.
 Buitenkansje, o. -s.
 Buitenlander, m. -s.
 Buitenlandsch, bn.
 Buitensdijks, bijw.
 Buitenshuis, bijw.
 Buitenslands, bijw.
 Buitensluiten, bw. st. ik sloot
 - heb -gesloten; -sluiting, v.
 Buitensporig, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v.
 Buitensstaan, ow. onr. st. ik
 stond - heb -gestaan.
 Buitenste, bn. overtr. trap van
 buiten. (bijw.)
 Buitentijds en buitenstijds,

Buitenwaarts, bijw.
 Buitenwerks, bijw.
 Buitenwerpen, bw. st. ik wierp
 - heb -geworpen.
 Buitmaken, bw. zw. ik maakte -
 heb -gemaakt.
 Buiken, ow. zw. ik bukte, heb
 gebukt; bukking, v. (en.
 Buks, v. -en; -je, o. -s. -schot, o.
 Bul (stier) m. -len; -letje, o. -s.
 Bul (oorkonde) v. -len.
 Bul (koek) v.
 Buiachtig, bn. -er, -st.
 Bulderbast, m. -en.
 Bulderen, ow. zw. ik bulderde,
 heb gebulderd; buldelaar, m.
 buldelaarster, v.
 Buldorig, bn. -er, -st.
 Bulhond, m. -en; -je, o. -s.
 Bulken, ow. zw. ik bukte, heb
 gebukt; bulker, m. bulking, v.
 Bull (John) Hans Stier, een
 spootnaam voor het Engelsche
 volk.
 Bullebak, m. -ken; -geld, o.;
 -man, m.; -nbiijter, m. -s; -pees,
 v. -pezen.
 Bulletin (dagbericht) o. -s.
 Bulos, m. -en.
 Bulster, v. -s.
 Bult, m. -en; -je, o. -s.
 Bultachtig, bn.
 Bultenaar, m. -s.
 Bultig, bn. -er, -st.
 Bultos, m. -sen; m. -zak, m.
 -ken.
 Bumper (zeer groot drinkglas)
 Bun (vischkar) v. -nen; -netje,
 o. -s.
 Bundel, m. -s; -tje, o. -s.
 Bunder (landmaat) o. -s.
 Bunderbunderlijk, bijw.
 Bungen, ow. zw. het bungelde,
 heeft gebungeld.
 Bunzing (bonzing) m. bunzingen
 en bunzings (bonzingen en bon-
 zings).
 Bunzinkje en bonzinkje, o. -s.
 Burcht, m. -en.
 Bureau (schrijftafel, schrijfkas,
 schrijfkamer; vertrek voor
 ambtswerkzaamheden) o. (mv.
 bureaux).
 Bureaucratie, v. ambtenheer-
 schappij; groote invloed des ka-
 binets op de regering.
 Bureel, o. -en; -tje, o. -s.
 Bureelst, m. -en. (gehuurd.
 Buren, ow. zw. ik buurde, heb
 Burgergerucht, o.
 Burg, m. -en; -je, -s. (en bijw.
 Burgemeester, m. -s; -lijk, bn.
 Burgemeestersambt, o.; -buik,
 m. -en; -kamer, v. -s; -plaats,
 v. -en.
 Burgemeesterschap, o.
 Burger, m. -s; -tje, o. -s.
 Burgeres, v. -sen.
 Burgerij, v. -en.
 Burgerlijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Burgerman, m. -lieden en -lul.
 Burgermanachtig, bn.
 Burgerschap (burgerij) v.; (bur-
 gerrecht) o.
 Burgersapsrecht, o. -en.
 Burin (buurvrouw) v. -nen;
 -netje, o. -s.
 Burin (graverstijl, graverijzer)
 Burlesque (belachelijk; wonder-
 lijk; grappig) bn.
 Burrie (voor berrie) v. -s.

BUS (bos) v. -sen; -je o. -s.
Buskrut, o.
Bussel (bondel) m. -s; -tje, o. -s.
Busselen, bw. zw. ik buste, heb gebust.
Bussen, bw. zw. ik buste, heb gebust.
Buste (borststuk of borstbeeld) v. -n en -s.
But (houten kan) v. -ten.
But (doel, oogmerk) o.
Butoor (pitoor) m. butoren, zekere vogel.
Buur, m. buren; -tje o. -s.
Buurmansgek, m.
Buurschap (buurt) v. -pen; (betrekking als buur) o.
Buurt, v. -en.
Buvabel (drinkbaar) ba.

C.

C, v. c's. Dederde letter van het alfabet en de tweede der medeklinkers wordt in het Nederlandsch alleen gebruikt in cl, en in enige aan vreemde talen ontleende woorden. — In de muziek is c de b-naming van den eersten toon, do genoemd. — In het Romeinsche cijferschrift heeft C de betekenis van 100.
C.A. — *Cum annexis*, met den aanklevan van dien.
C. à D. — *C'est à dire*, dat is te zeggen.
CAND. of **C.** — *Candidatus*, candidaat; iemand, die naar een ambt staat.
CANT. — *Cantor*, zang meester, voortzanger.
CAP. of **C.** — *Caput*, Hoofdstuk.
CENT. — *Centum*, honderd.
CET. — *Cetura*, het overige.
C. EX. — *Cum expensis*, met de kosten.
C.L. — *Citato loco*, op de aangehaalde plaats.
C.M. of CAND. MIN. — *Candidatus Ministerii*, candidaat in de godeloerheid.
COD. — *Codex*, wetboek; ook handschrift, oorkonde.
COLL. — *Collatis*, vergeleken zijnde, na vergelijking.
COMMENT. — *Commentarius* of *commentatio*, verhandeling of uitlegging.
CONF. of C. — *Confabratur*, men vergelijke.
CONS. — *Consul*.
CONS. — *Consules*, consuls.
C.S. — *Cum suis*, met de zijnen, of *cum sociis*, met zijne deel- of lotgenooten.
CRASC. — *Crassus*, met toenemende of klimmende sterkte.
Cts. — *Cents* of *C-ten*.

Cabaal (geheim verbond; verraderij; listige streek) o. cabalen.
Cabaleeren (samenspannen) ow.
Cabaleur (samenspanner) m. -s.
Cabane (teene hut of stulp; schepskamer) v.
Cabotage (kusthandel, kustvaart) v.

Cabretleider en -leer. o. leider van het ious eener geit (cabri).
Cabriolet (lichte wagen, met twee of vier wielen) v. -ten.
Cabriool (luchtsprong, kunstsprong; bokkesprong) v. cabriolen.
Cacao (de vruchten en vette boom van den echten cacao-boom, die, sijn gemaakt, dienen om er een drank van te bereiden) v.
Cacao-boter (de vetdeelen uit de cacao-boomen) v.
Cacheeren (verbergen, geheimhouden) bw.
Cachelot, m. -ten.
Cache-nez (warme halsdoek) m. (mv. ook cache-nez).
Cachet (zegel, signet, zegeldrukker) o.; -je, o. -s.
Cacheteeren (dichtmaken met een cachet) bw.
Cachot (donker gevangenhok, provooft) o. -ten.
Cacocratie (slechte regeering) v.
Cacographie (gebrekkige schrijfwijze; opstel met fouten) v. -en.
Cactus (fakkeldistel) v. -sen.
Cadanceren (afmeten, afronden) bw.
Cadans (muz.) v. de stemvalling, dans- of zangmaat; juiste overeenkomst der deelen eener rede, in de redekunst.
Cadaver (een lijk, dood lichaam, aas) o. -s.
Cadavereus (lijkkeurig, ingevallen en bleek en vernagerd, als een lijk) bn.
Cadeau (klein vrienden-schapsgelofte-geschenk; kunstige trek met de pen) o. cadeau's; -tje, o. -s.
Cadet (militaire kweekeling) m. caletten en cadets.
Cadre (schilderlijst; versiersel aan deuren, enz.) o. -s. Zie verder Kader.
Caduc (bouwvallig, broos, vergankelijk) bn.
Caduciteit (bouwvalligheid, broosheid, vergankelijkheid) v.
Cadeau, v. (dichtte) vers-nede, de rust in een vers bij de vierde, zesde of eenige andere lettergreep.
Café (koffiehuis) o. -s.
Cafetière (koffiekan) v. -s.
Cafcan (Turksch bovenkleed m.
Cagoterie (schijnheiligheid, geveinsdheid) v.
Cahier (schrijfboek, aantal samengevoegde vellen papier) o. -s.
Calsson (kruitwagen) o. -s.
Caloleeren (liefkoozen, vleien) bw.
Calamiteit (ongeval, nood, elende, wechtele) v. -en.
Calamiteus (ellendig, rampzalig, rampspoedig, nootlottig) bn. en bijw.
Calando (muz.) afnemend, wegsneltend.
Calandrone (muz.) v. tweelepige schalmel.
Calango (bekeuring, aanhaling) v. -s.
Calangeeren (bekeuren, aanhalen, in rechten betrekken) bw.

Calcineeren (door vuur tot kalk of stof maken; smelten in sterk water oplossen) bw.
Calcul (rekening, berekening) m.
Calculatie (berekening) v. -tien.
Calculeren (rekenen, berekenen, uirekenen) bw.
Calèche (ook kaless) v. een halve wagen of koets. -s.
Calendoscoop, m. -eopen.
Calendbourg (woordspel, dubbelzinnig gezegde, geestige zet onder het voorkomen van eene onnoozle uitdrukking) m. -s.
Calicot (sijne Oostindische stof van boomwol) o. (bn).
Caliceux (vereelt; knorrig, heesche)
Calligraaf (schoonschrijver) m. calligrafen.
Calligraphie (schoonschrijfkunst; schoonschrift) v.
Calligraphisch (van of betreffende de schoonschrijfkunst) bn. en bijw.
Calmeeren (verzachten, stillen, geruststellen) bw.
Calomel (dikwijls gelouterd kwikzilver)
Calomnie, v. Zie Calumnies.
Calorifère (warmteleider, verwarmingsstoestel) m. -s.
Calorimeter (warmte- of hittemeter) m. -s.
Calotte (platte muts, topmuts; hoedijzer of hoedekruis) v. -n.
Calqueren (doortrekken, doortekenen) bw.
Calumnies (laster) v.
Calumnneeren (lasteren, kwaadspreken, eer rooven) ow.
Calvin (Calvijn) m. (o.
Calvinisme (de leer van Calvijn)
Calvinist, m. en v. -en.
Calvinistisch, bn.
Calyptra, het hoofddeksel der Griekse geestelijken, die geen monniken zijn.
Camaraderie (kameraadschap, bentschap, klik) v.
Camarilla (regering door geheime kuiperijen; heerschzuchtige klik die in het geheim werkt) v. -s.
Cambseeren (wisselen of wisselhandel drijven) ow.
Cambiaalrecht (wisselrecht) o.
Cambio (wisselbrief, wissel) o.
Cameeën, v. mv. (enk. camee) gesneden kostbare steenen; eenkleurige schilderijen.
Cameleon (rok-omkeerder. iemand zonder beginselen) m. -s.
Cameleonisch (veranderlijk, beginselloos) bn.
Cameleopard (giraffe, bonte kameel) m. -en.
Camelia (Chineesche of Japaneesche roos) v. -s.
Camelot (van kemelshaar vervaardigde stof) o.
Camera (kamer) v.
Camera clara, heldere of lichte kamer.
Camera obscura, duistere kamer voor landschapschilders.
Camera illucida, misleidende, bedrieglijke of ophelderende kamer.
Camisade (onvoorziene aanval van den vijand, of vijandelijke inval, bij nacht) v. -s.

- Campagnard** (buitenman, plat-telandsbewoner) m. -s.
- Campagne** (landgoed, buiten-plaats; veldtocht; in smeltovens, de tijd van het onafgebroken branden) v. -s.
- Campeeren** (in het veld gelegerd zijn) ow.
- Campement** (veld-, lust- of oefeningslegering, onder tenten) o. -en.
- Campus**, veld, vlakke.
- Campus Martius**, het veld van Mars, waar de wapenoefeningen plaats hadden.
- Camp-volant** (een vliegend leger) o. camps-volants.
- Canaille** en **Kanalle** (laag ge-
spuis) o.; (hondsvot, gemeen-
dier) v. -s.
- Canailleus** (schandelijk, gemeen,
laag, verachtelijk) bn. en bijw.
- Canalisatie** (kanaalgraving) v.
- Canapé** (rustbed, slaapstoel, rust-
bank, kussenbank) v. -s. (-s.)
- Canoa** (kletsjerij, babbelarij) m.
- Cancelleeren** (in een hekwerk
besluiten, omhelen; door-
schrijven, uitgeven) bw.
- Candelaber** (arm- of kroon-
luchter; kroonkandelkaar) v. -s.
- Candidaat** (iemand die gerech-
tigd is om naar een ambt te
staan) m. kandidaten.
- Candidaats-examen**, o. -exa-
mens en -examina.
- Candidatuur** (dinging naar een
ambt) v. -turen.
- Canovas** (voeringlinnen) o.
- Canibaal** (woest en wreed
mens, menscheneter) m. ca-
nibalen.
- Canneleeren** (nitholen, van
groeven voorzien) bw.
- Canoe** (kanoe, uit een boomstam
vervaardigd vaartuij der wil-
den) v. -s.
- Canon** (regel, richtsnoer, voor-
beeld; kettinggezaag, waarin de
melodie door alle stemmen her-
haald wordt; verzameling van
zekere bijbelsche boeken) m. -s.
- Canonicok** (in de muz. de verde-
eling der tonen naar wiskunstige
gronden) v.
- Canonicus** (voorschriftmatig, ge-
loofwaardig) bn.
- Canonisatie** (heiligspreking) v.
- Canoniseren** (heiligspreken)
bw.
- Canonnade** (het beschieten met
kanon) v. -n.
- Cantabel**, **cantabile** (muz.)
zingbaar.
- Cantaloep** (bultmeloen) v. -en.
- Cantate** (zanggedicht) v. -n en
-s.
- Cantatrice** (zangeres) v.
- Cantille** (goud en zilverdraad,
eren als een kurketrekker ge-
kronkeld) o.
- Cantine** (verkoopplaats van ver-
verschingen, inzonderheid voor
het leger te veld, ook in gevan-
genissen) v. -s.
- Cantiniere** (cantine-houdster,
marktentster) v. -s.
- Canto** (zang) o. -s.
- Canto fermo**, eenstemmig (ko-
raal) gezang.
- Caoutchouc** (rom-elastiek) o.
- Capabel** (bekwaam, vlug) bn.
- Capaciteit** (bekwaamheid, ge-
schiktheid) v. -en.
- Capillaire siroop** (siroop uit het
sap der plant genaamd venus-
haar of vrouwenhaar) v.
- Capitainerie** (hoofdmanschap) v.
- Capitool** (sterkte of burch in
Rome; het hoofd, de hersen-
kas) o.
- Capitulatie** (onderhandeling tot,
of overeenkomst betreffende, de
overgave) v. -tien en -ties.
- Capituleeren** (een verdrag be-
treffende ds overgave aangaan;
zich op zekere voorwaarden
overgeven) ow.
- Capores** gaan (te niet gaan,
sterven) ow.
- Capriccio** (in de muz. een klein,
luintig, niet zeer regelmatig,
stuk) o.
- Caprice** (eigenzinnigheid, luim,
hardnekkigheid; een schielijke
en bijzondere inval eens kunste-
naars) v. -s.
- Capricieus** (eigenzinnig, gril-
ziek, wispelturig) bn. capricieu-
zer, capricieust. (v. -n.)
- Capsule** (zaadhuisje; omhulsel)
- Capteeren** (bejagen, vatten, ver-
strikken) bw.
- Captie** (verassing; aanmerking;
bedenking) v. -s of captien.
- Captivatie** (boeiing, verruk-
king) v.
- Captiveeren** (gevangennemen,
vasthouden; inpakken, inreke-
nen, boeien, verrukken) bw.
- Capuce** of **capuchon** (kap,
kraag- of mantelkap) v. -s.
- Caquet** (gebabbel, gekafel) v.
- Caquetteeren** zwetsen; snoeven;
kletsen) ow.
- Caracoli** (metaal, hetwelk uit
goud, zilver en koper samenge-
steld is en nooit verkleurt) o.
- Carambolage** (het raken van
twee ballen door den spelenden
biljartbal) v. -s. (-s.)
- Carambole** (Zie Carambolage) v.
- Caramboleeren** (twee biljart-
ballen raken met den spelenden
bal) ow.
- Caramel** (tot hardheid gekookte
suiker, borstlevielletje) v. -len.
- Caragues**, m. groote Portu-
gese schepen.
- Caravansera** (groot gebouw tot
huisvesting der reizende kara-
vanen) v.
- Caravelle**. Zie Karawelle.
- Carbonari** (enkelvoudig: carbon-
naro) m. mv. eigenlijk kolen-
branders; benaming der leden
van een staatkundig geheim ge-
nootschap in Italië.
- Carbonisatie** (verkoling) v.
- Carboniseeren** (verkolen) ow.
bw.
- Cardinaal** (hoofdelijk, dst tot de
hoofdzak behoort) bn. Het car-
dinale punt, het punt, waarop
de zaak eigenlijk nederkomt;
cardinale deugd, hoofddeugd.
- Caresse** (liefkoosing) v. -s.
- Caresseeren** (vleien, liefkoozen;
vrijen, verkeeren over) bw.
- Carga** (lading, scheepsloading) v.
- Cargador** (scheepsnakelaar of
bevrachter) m. -s.
- Caricaturseeren** (belachelijk
maken, in een belachelijk dag-
licht stellen; bij wijze van spot
afbeelden) bw.
- Caricaturist** (spotprentteek-
naar) m. -en.
- Caricatuur** (eene spotprent; be-
lachelijke voorstelling van eene
teekening, prent of schilderij;
overdrijving van het gebrek-
kige) v. caricaturen.
- Carillon** (een klokkespel; een
daarvoor vervaardigd muziek-
stuk) o.
- Cariole** (licht rijtuig, met twee
wielen) v. -n.
- Carnage** (bloedbad, slachting) o.
- Carnati** (vleeschkleur; naboot-
sing van het vleesch in de schil-
derkunst) o.
- Carnaval** (vastenavond) o.
- Carnet** (reisboek, plaatswijzer,
schuldregister van een koop-
man) o.
- Carot** o. (gemeene slet) v.
- Carotisch** (met loofwerk ver-
sierd) bn.
- Carpeeren** (berispen; alles beter
willen weten) ow. bw.
- Carré** (vierkant; (fig.) netjes) bn.
- Carré** (vierhoek, vierkant) o. -s.
- Carrière** (loopbaan, rensbaan;
levensloop, levensweg, levens-
wandel; steengroeve; dienstdi-
nst) v. -s.
- Carrière-attaque** (de ruiters-
storm, stormende ruitersaan-
val) v.
- Carroussel** (plechtig ridderspel,
te paard of met rijtuig, ringloop;
rijbaan of rijcirkel; malleom-
len) o. -s.
- Carte blanche** (vrij spel, de han-
den ruim, algehele volmacht) v.
- Cartel** (verdrag van uitlevering;
vergelijk; uitdaging tot twee-
strijd) o. -s. (o. -s.)
- Carton** (verbetterblad en schets)
- Cascade** (waterval) v. -n.
- Casco** (de eigenlijke bodem of de
romp van een schip) o. -s.
- Casimir** (haldaken, Engelsch
halfdoek) o.
- Casino** (een huisje; naam van een
lust- en gezelschapshuis; aan-
genime winteravondbijeen-
komst) o. -s.
- Cassa** (geldkas, geldvoorraad) v.
- Cassatie** (vernietiging, teniet-
doening; ontzetting van een
post) v.; hof van -, hoogst ge-
rechtshof, dat de vonnissen
door andere rechtbanken bevestig-
d, kan vernietigen.
- Casseeren** (opheffen, afzetten,
vernietigen, te niet doen) bw.
- Cassette** (een koffertje, geld-
kistje, geldtoelage voor eigen
gebruik) v.
- Castagnetten** (muz.) mv. klap-
houtjes.
- Castel** (kleine vesting, kasteel,
slot) o.
- Castigeeren** (tuchtigen) bw.
- Castorum** (beveregeld) o.
- Caststraat** (een gesneden, oot-
mandel) m. castraten.
- Castratie** (ontmannings) v.
- Castreeren** (ontmannen) bw.
- Casu**, toevallig, toevalligerwijze;
in -, in dit geval.

Casualist (iemand, die het stel-
sel, dat alles van een bloot toe-
val afhangt, is toegedaan) m. -en
Casualistiek (de leer dat alles
slechts van 't toeval afhangt) v.
Casueel (toevallig, bij gelegen-
heid) bn. en bijw.
Casnist (raadweter voor alle ge-
vallen) m. -en.
Casunistiek (de leer om voor alle
gevallen die zich voordoen raad
te weten en alle ingewikkelde
vraagpunten op te lossen) v.
Casu quo, in welk geval ook, in
allen gevalle.
Casus, m. toeval, geval; (in de
taalkunde:) naamval.
Catacombe (ouderaardsche ge-
welfde begrafenplaats) v. -n en -s.
Catalogiseeren (in een catalo-
gus beschrijven) bw. (-sen).
Catalogus (lijst, naamlijst) m.
Catapult (oorlogslans der ou-
den) v. -en.
Catastrhaal (zinkingachtig) bn.
Catastrophe (uitgang van een
treurspel; ieder treurig einde
eener zaak) v. -s.
Catechetisch (vraagwijze, in
den vorm van een gesprek) bn.
Catechisant (iemand die de ca-
techisatiën bijwoont) m. en v.
-en.
Catechisatie (onderwijs in den
godsdienst) v. -tijen en -ties.
Catechiseeren (onderwijs in den
godsdienst geven bij vragen en
antwoorden) ow.
Catechiseermeester (onder-
wijzer in den godsdienst) m. -s.
Catechismus (vraagboek) m.
-sen. (ling) v. -en.
Categorie (klas, rang, afdee-
l) v. -en.
Categorisch (bepaald, onvoor-
waardelijk) bn.
Catholicisme, o. (-en).
Catholiek en **Katholiek**.
Cauchemar (nachtsmerrie) m.
Causa (oorzaak, aanleiding, ge-
rechtelijke handeling) v.
Cause célèbre (opzienbarende
rechtszeding, geruchtmakende
zaak) v. (v. mv.)
Causen (streken, bedriegerijen).
Causerie (gepraat, gekuvel, ge-
kout) v. (sonen) v. -s.
Causeuse (sofa voor twee per-
sonen) v. -en.
Cauterisatie (wegbranding,
doodbranding) v.
Cauteriseeren (wegbranden,
doodbranden) bw.
Cautie (borgstelling; borgtocht) v.
Cautionneeren (borgstellen,
voor iemand borg blijven) ow.
bw.
Cavalcade (optocht te paard;
praecht- of vermaak-ritserij;
schitterende ruiteroptocht) v. -s.
Cavalerie (ruitertij, paarden-
volk) v. (ruitertij) m. -en.
Cavalerist (krijgsmansman te paard).
Cavalier (ridder, edelman; rui-
ter; heer, jonkman) m. -s.
Cavalierement (ruitertij) bijw.
Cavatine (kort zangstuk, zonder
tweede couplet) v.
Caveeren (borg of aansprakelijk
zijn voor; zich in de bres stellen
voor) ow.
Caviteit (holte, holligheid) v. -en.
Cayenne-peper, v.

Cedeeren (afstand doen van, af-
staan) bw.
Cedel en **Ceel**, v. cedelen, cedels
en cédelen; cedeltje en cédeltje o.
Ceder, m. -en of -s.
Cederen, bn. van cederhout.
Cedille (haakje onder de letter c
(c), waardoor die letter als s uit-
gesproken wordt) v.
Cedraat (gekonfijte citroenschil-
len) o.
Ceel v. -en Zie **Cedel**.
Ceintuur (gordel, riem; iemands
middel) v. -turen; -tje, o. -s.
Cel, v. -len; -letje, o. -s.
Gelachtig, bn.
Celebreeren (vieren, plechtig
of feestelijk gedenken) bw.
Celebrifels (vermaardheid, be-
roemdheid; beroemd persoon,
uitstekend talent) v. -en.
Celeriteit (gezwindheid) v.
Celibaat (de ongehuwde staat,
echtelooheid) o.
Cellebroer, m. -s.
Cellist (bespeler van de kleine
bas) m. -en.
Cellulair bn. en bijw. celvormig,
met cellen; eenzaam; -e gevan-
genisstraf, eenzame opsluiting;
-stelsel, stelsel van eenzame op-
sluiting.
Celvormig, bn.
Cement, o. -en.
Cementeeren (hecht maken) bw.
Cementen, bn. van cement.
Censeeren (oordeelen, proeven,
berispen) bw. (-s).
Censor (beoordeelaar) m. -en en
Censureeren (uit de kerkelijke
gemeenschap sluiten; bedillen)
bw.
Census (belasting, aanslag in de
belasting) m.
Censuur (beoordeeling; toezicht
op de drukpers) v.
Cent (koperen munt) m. -en en
-s; -je, o. -s. (derrd).
Cent (pro of per) van of ten hon-
Centaur (paard mensch) m. -en.
Centenaar (gewicht van honderd
pond) m. -s.
Centiare (vierkante el, honderd-
ste deel der vierk. roede) v. -n
en -s.
Centigram (honderdste deel van
een wichte) o. -men.
Centimeter (vingerhoed, hon-
derdste deel der kan) m. -s.
Centime (honderdste deel van
een frank) v. -n of -s.
Centimeter (duim, honderdste
deel eener el) m. -s.
Centraal (-middelpunt; middel-
puntig; hoofd-, voornaamst) bn.
Centralisatie (samentrekking,
vereeninging in één punt) v.
Centraliseeren (bijeentrekken,
vereening) bw.
Centrum (middelpunt) o.
Cercle (een gezelschapskring,
plichtpleging; gebruik van wel-
levendheid) m. -s.
Centurie (schare of getal van
honderd) v. -en.
Centurio (hoofdman over hon-
derd) m.
Cereaal (van of betreffende het
graan) bn.
Cerealien (veldvruchten, gran-
nen; akkerbouwfeesten) v. mv.

Ceremonie (plechtigheid) v. -nien
en -nies.
Ceremonieel (het gebruik bij
feesten of plechtigheden; om-
slang, bestel) o.
Ceremoniemeester (bestuur-
der of leider der feestelijkheden)
m. -s. (gen) bn.
Ceremonieus (vol plichtplegin-
gen) bn.
Cerneeren (insluiten omsinge-
len) bw.
Certificaat (verklaring, getui-
genschrift, bewijs) o. -caten.
Certificeeren (verzekeren, door
een certificaat of getuigenschrift
bevestigen) bw.
Cervelaatwout, v. -en.
Cesar, m.
Cessoeren (ophouden, uitblijven,
wegvallen) ow. (v. cessen).
Cessie (afstanddoening, afstand)
Cetera, voor het overige; het-
geen er meer volgt.
Chagrin (leed, verdriet) o.
Chagrineeren (bedroeven, ver-
drieten, kwellen) bw.
Chaine (keten, ketting; de ket-
tingdansen; de boeien, dwang;
scherping op het weefgetouw) v.
Chais, gewoonlijk sices, v. chais-
sen; chaise (ook sjezei) o. -s.
Champion (paddesteel; snel
rijk geworden mens zonder
verdienschte, opkoming) m. -s.
Champion (strijder, voorvech-
ter) m. -s.
Chancelant (wankelend, waggel-
end) bn. en bijw.
Chanceleeren (wankelen, in
twijfel staan) ow.
Change (wissel, ruiling) v.
Changeant (veranderlijk) bn.
Changeeren (veranderen, ver-
wisselen, verkleuren; ontfaan-
den) bw. ow.
Chanterelle (muz.) v. zingsnaar;
bovenste fijne snaar.
Chaos (de vormeloze klomp,
waarin alle hoofdstoffen, vóór
de schepping der wereld, onder
elkander vermengd waren; wan-
orde, verwarring, warboel) m.
Chaotisch (wanordelijk, ver-
ward) bn. en bijw.
Chapeau (hoed; fig. heer, bege-
leider eener dame) m. (mv. cha-
peaux).
Chapeau-bas, onderdanig.
Chaperon (helmdekkel, kappe,
beschermend geleide eener jonge
dame) m.
Chaperonneeren (eene jonge
dame tot beschermend geleide
verstreken) bw. (werp) o.
Chapitre (hoofdstuk; onder-
deel) m.
Char-a-bancs (lange en open
bankwagen, met zitplaatsen
langs de zijden) m. (mv. chara-
-bancs).
Charade (lettergrepenraadsel) v.
Charge, (mv. schietwaren); last;
lading (bij schietzwaren); be-
dienting; eerepost; pas de -
storm- of hulpsjes; getuigen a-
getuigen ten nadeele van den
beschuldigde.
Chargé d'affaires (zaakgelas-
tigde) m. mv. chargés d'affaires.
Chargeeren (belasten, bezwa-
ren, overladen; bij de cavalerie:
een aanval doen op) bw.

Charitabel (milddadig, weldadig) bn.

Charivari (verward geraas, geklank met ketels, enz.; geschreeuw, twist; ketelmuziek; een stel kleindooden aan een horlogeketting) o. -s.

Charlatan (kwakzalver; praalhan, snoeshaan, snorker) m. -s.

Charlatanerie (kwakzalverij, snoeverij, pocherij) v.

Charman (alerlijck) bn. er. bijw. -er, -st. (behezen) v. -s.

Charme (aanlokkelijkheid; welcharmeeren (bekoren, betooveren, verrukken) bw.

Charta magna (eigenlijk een groot papier of blad; de grondwet der Engelschen) v.

Charte-partie (zie Chertepartij).

Charter (oude oorkonde, getuigschrift, bewijs) o. -s.

Chasseeren (jagen, voortjagen, wegjagen) bw.

Chasseur (jager) m. -s.

Chassinnet o. -ten; -je, o. -s.

Chatouille (geld- of juweelkistje; de luisschat of eigen beurs van een vorst) v.

Chaussée (straat- of steenweg, kunststraat) v. -s.

Chasseeren (met kousen en schoenen bekleeden, schoeien; bannen of straten plaveien) bw.

Chef (hoofd, aanvoerder, bevelhebber) m. -s.

Chef d'escadre (schout bij nacht) m. (mv. chefs d'escadre).

Chef d'oeuvre (meesterwerk, meesterstuk) o. (mv. chefs d'oeuvre).

Chemicaliën (scheikundig bewerkte waren) v. mv.

Chemicus (scheikundige) m. -sen.

Chemie (scheikunde, oplossings- of ontbindingskunst) v.

Chemisch (scheikundig) bn.

Chemise (hemd) v. -s.

Chemisette (hempje) v. -s.

Chenille (opgesletje van fluweel; zekere vrouwenmantel; een soort van knoopwerk) v. -s.

Chertepartij (vrachtbrief, vrachtcontract) v. -en.

Cherub, m. -s; hetzelfde als Cherubijn (vlammenbode; benaming van engelreusen of engelen, die Gods troon omringen) m. -en; -je, o. -s.

Chetif (zwakkelijk, kwijnend; niet goed ontwikkeld) bn.

Chevaleresk (ridderlijk) bn.

Chevalier (ridder) m. -s.

Chevalier d'industrie (geluksridder, oplichter, fortuinzoeker, reizende goochelaar) m. mv. chevaliers d'industrie. (v. -s).

Chicane (uitvlucht) hakloverij]

Chicaneeren (haarkloveren, spijkers op laag water zoeken, bedillen, twisten) o.

Chicaneur (haarklover, bedillier, lastig mensch) m. -s.

Chicoanerie (haarkloverig, bedillig, lastig; vasthoudend) bn. -er, -st.

Chiffon (vodge, nesterij) o. -s.

Chiffonneeren (frommelen, in wanorde brengen, kreuken; ontcraken) bw.

Chiffonnière (ladekas) v. -s.

Chijl (melkspat dat door de spijsvertering bereid wordt en dan uit de maag in het bloed overchijlachtig, bn.; -heid, [gaat] v.

Chimère (ongerijmd verdictsel; gril, hersenschim) v. -s.

Chimeriek (herschenschimmig) bn.

Chinees, m. Chineezen.

Chineesch, bn. en o. als zn.

Chirologie (hand- of vingerspraak) v.

Chirurgielmeester m. -en. (bn.

Chirurgicaal (wondheekundig)

Chirurgie (wondheekunde) v.

Chirurgijn (heekmeester) m. -s.

Chloor (zoutzuur gas) v.

Chloroform (zekere gevoelvdoovend middel) v.

Chloroformiseeren (in eenen toestand van gevoelsverdooving brengen, door middel van chloroform) bw.

Chocolade, v. chocolaade, o. -s.

Cholera (braakloop) v.

Cholera morbus (Aziatische braakloop) v.

Choleriek (galachtig) v.

Cholerine (een lichte graad van cholera) v.

Choquant (stuitend; beledigend, walglijk) bn. en bijw.

Choqueeren (aanvallen, aantootelijk zijn, beledigen, welow, bw.

Chrestomachie (uitkiezing, verzameling van de beste stukken van dichters en prozaschrijvers, bloemlezing) v. -en.

Chrisma (de wijolie, zalfolie in de R. K. kerk gebezigd, bij het toedienen van het doopsel, het vormsel; ook de zalving zelve) o.

Christelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Christen, m. -en; -dom, o.; -heid, v.; -mensch, o. -en; -vrouw, v. -en.

Christus, v. -nen.

Christophilus (vriend of verceder van Christus) m.

Christus, m.; -beeld, o.

Chromatiek (kunst der kleurenmenging) v.

Chromatisch (in verschillende halve tonen opgaand en afdalend) bn.

Chronique scandaleuse (geschiedenis van al wat aanstoot geven kan; zonderegister) v. (mv. chroniques scandaleuses).

Chronisch (langdurig, langwijdig) bn.

Chronogram (jaartalvers) o.

Chronologie (tijdrekenkunde, tijdleer) v. -en.

Chronologisch (tijdrekenkundig) bn. en bijw.

Chronometer (tijdmet, zeeuurwerk; timekeeper bij de Engelschen) m. -s. (kunst) v.

Chrysographie (goudschrijft)

Chrysoliet (joudsteen) m. -en.

Ciborie (kelk) v. -en en -s.

Cicerone (geleider, wegwijzer) m.

Cichorel (ook suikerij) v.

Cider (appeldrank) m. (lig) bijw.

Ci-devant (voorheen, voorma-lijker) o. -s; -tje, o. -s.

Cijferen, ow. zw. ik cijferde, heb ge-cijferd, cijferaar, m. cijfering, v.

Cijns, m. cijnsen.

Cijnsbaar, bn.; -heid, v.

Cimbaal en **cimbel**, v. cimbalen en cimbeles.

Cimier (helmkan) o.

Cinctorama (gezichtsbeeweging, verbeterde Camera obscura) v.

Cinnaber (vermijloen, zekere Cijper, m. -s. [roode verf] v.

Circa (omstreeks) bijw. (bn.

Circulair (kring- of ringvormig)

Circulaire (rondgaade brief) v.

Circulatie (omloop) v. (f-s).

Circuleeren (omloopen, in omloop zijn, in een kring bewegen, ow. (kring) v.

Circumferentie (omvang, om-

Circumflexus (verlengingsteeken, kapij; een houw, een schraan) m.

Circumscribereen (omschrijven; iemand beperken) bw.

Circumspect (behoedzaam, omzichtig) bn. en bijw.

Circumspectie (omzichtigheid, behoedzaamheid) v.

Circumstantie (gesteldheid, omstandigheid, geschapenheid) v.

Circumstantieel (omstandig) bn. en bijw. (gerij) v.

Circumventie (bedrog, bedrie-

Circus (renperk, worstelperk, ook paardenspel) m. -sen.

Cirkel m. -s; -tje, o. -s.

Ciscleeren (ingraveeren, steken, met de stift of den beltel bewerken, op zilver drijven; met bloemen versieren) bw. (werk) m. -s.

Ciseleur (graveur voor driifcitaal) (aanhang, aangehaalde plaats) o. citaten; -je, o. -s.

Citadel (kleine vesting, burcht, stadsvest) v. -len.

Citeeren (dagvaarden; aanhalen, vermelden, gewag maken van) bw. (o.; -speler, m. -s).

Citer, v. -s; -specler, v. -s; -spel.

Cito (gezwind, snel, haastig) bijw.

Civelen, m. -en; -tje, o. -s.

Civiekat, v. -ten.

Civil (burgerlijk; billijk, matig, goedkoop) bu. -er, -st.

Civil-ingenieur (burgerlijk bouwkundig) m. civiele-ingenieurs.

Civiele lijst (jaargeld aan den regeerenden vorst toegekend en op den staat van begroeting als vaste post uitgetrokken) v.

Civiele staat (burgerlijke staadkamer op het raadhuys, waar alles wordt aangezekend, wat op den burgerlijken stand betrekking heeft) m.

Civilisatie (beschaving) v.

Civiliseeren (beschaven, in zeden verachten) bw.

Civilist (beoefenaar of kenner van het burgerlijk recht) m. -en.

Clair-voyance (magnetische slaap; verhoogd zieleleven) v.

Clair-voyant (helderziend, door den magnetischen slaap in een toestand van verhoogd zieleleven gebracht) bn.

Clairvoyant (iemand door den magnetischen slaap in clairvoyanten toestand gebracht of te brengen) m. -en.

Clairvoyante (vrouw of meisje die door den magnetischen slaap in clairvoyanten toestand gebracht is of kan worden) v. -s.

Clandestien (heimelijk, verbor-gen) bn.

Clapen (overschoenen) mv.

Claqueur (gehuurde handklap-per, gehuurde toegluider) m. -s.

Clarificatie (klaring) m. -s.

Clarificeeren (klaren, het hel-dere afkiet; verklaren, bewij-zen) bw.

Classicaal bn. (bij de Hervorm-den) - bestuur, o.

Classiek (voortreffelijk, voor-beeldig, als richtsnoer dienende)

Classis, v. classes. [bn.]

Clausule (beding, voorwaarde, bepaling, voorbehouding; aan-hangsel) v. -s.

Claves (toetsen op het klavier)

Claviatuur (toetsenbord) v.

Clavis (sleutel) m.

Clement (genadig, goedertie-ren) bn. (heid) v.

Clementie (genade, goedertieren-
cleresie en cleresij) (geestelijk-
heid) v.

Clericaal (geestelijk) bn. en als
zn. m. (aanhanger of voorstan-
der der geestelijkheid) (clericalen)

Clericalisme, o.

Clericus, m.

Cliché (houtsneevorm) v. -s.

Client (iemand die zich door een
advocaat, in rechtszaak, laat be-
dienen) m. (voor het v. cliënte)

Clieuten.

Clieutele, v. (m.)

Climax (opklimming in de rede)

Cliniek (clinische geneeskunde) v.

Clinisch (heelkundig) bn.

Clinist (beoefenaar der klinische
geneeskunde, leerder der klini-
sche school) m. -en.

Cloak (mantel) m.

Closure (sluiting; afsluiting) v.

Clown (hansworst, grappenma-
ker) m. -s.

Club (besloten gezelschap) v. -s.

Club maçonnique (vrijmetsel-
laarsclub) v.

Coactie (dwang, gewelddadige
aanhouding) v. (of -en.)

Coadjutor (medehelper) m. -s

Coadjutorchap, o.

Coaguleeren (stollen) ow.

Coalitie (verbond, vereniging) v.

Cocagnemast (volksvermakelijk
spel) m. -en.

Cochonille, ook: konzenielje
(scharlakenkuis; daarvan be-
reide verfstof) v.

Cochon (zwijn) o. -s.

Cochonnerie (zwijnerij) v.

Cocon (pop van den zijde-worm)

v. -s. (wetboek) m.

Code, codex (oud handschrift)

Codicil (bijdrage of bijvoegsel
tot een testament) o. -len.

Codille (inzet in het omberspel)

v. en als bijv. verloren, bedor-
ven, geruineerd. (m. -en.)

Coëfficient (vermenigvuldiger)

Coërceren (in toom houden,
bedwingen) bw.

Coëxisteeren (te gelijk of nevens
elkander zijn, gelijktijdig
leven) ow.

Coëfficeeren (mijnen of aardgroev-
en uitholten; in eenen koffer
doen) bw.

Cognac (Fransche brandewijn
uit de stad Cognac) m.

Cognossement (zeevrachtbrief)

o. -en. (ow.)

Colabiteeren (samenwonen)

Colhereeren (samenhangen of
samenhouden, aaneenkleven) ow.

Colhorte (krijgsbende, rot) v. -n.

Colffeeren (kappen, horens op-
zetten) bu.

Colffeur (kapper) m. -s.

Colffure (kapsel) o. -s.

Coïncideeren (in elkander val-
len, op hetzelfde uitkomen) ow.

Coïncident (in elkander val-
lend) bn.

Collaborateur (medewerker)

m. -s.

Collaboreeren (medearbeiden,
gemeenschappelijk werken) ow.

Collateraal (zijdellings) bn. col-
laterale verwanten, nevenver-
wanten, zijverwanten.

Collatie (vergelyking van het
ene met het andere; recht om
ene predikants- of onderwij-
zersplaats te begeven, te verle-
nen of te doen bezetten) v. -tien
en -ties.

Collation (opdissching van koud
vleesch, gebak, enz.; verfris-
schingsmaal) o. -s.

Collationneeren (schriften of
boeken doorzien, vergelyken)

Collectant, m. -en. [bw.]

Collecte (inzameling; het verza-
melde geld; altaargebed of zang)

v. -n en -s.

Collecteeren (inzamelen) bw.

Collectie (inzameling, aantal, me-
nigte) v. -s of -tien.

Collectief bn. (collectieve) ver-
zameld, gezamenlijk.

Collega (ambtgenoot, medear-
beider, medeleeraar, medeonder-
wijzer) m. -s

College (vergadering van ver-
scheide personen, tot zekere
oogmerken; voorlezing op hoo-
gescholen) o. -s.

Collegiaal (van of in eene ge-
zette bijeenkomst) bn.

Collideeren (tegen elkander
stooten, botsen; strijden, in den
weg treden, in aanraking ko-
men) ow. (s.)

Collier (halsband, halsnoer) o.

Colis of **colli** (mv. van collo) ba-
len, vaten, kisten.

Collisie (botsing) v.

Collocatie, v. de stelling, ver-
plaatsing (in rechten) de rang-
schikking der schuldeischers; de
nithuwelijking.

Colloqueeren (bespreken, sa-
menspreken; een onderzoek
doen) ow.

Colloquium (samenspraak, mon-
deling onderhoud) o.

Colonnade (zuilenreeks; rond
gebouw, op zuilen rustende) v. -s.

Colonne (kolom, zuil, pilaar,
dansfiguur; legerafdeeling) v.

-n of -s.

Coloquint (bitteragurk) v.

Coloraturen (muz., kunstige
toonwendingen, doorloopen,
trillers, tremulanten, enz.)

Coloreeren (verven, kleuren;
verbloemen, bewimpelen) bw.

Coloriet (kleurmenging; kleur-
schakeering) v. (ger) m. -en.

Colorist (kleurgever, kleurne-
mer) m. -s.

Colossus. Zie Kolos.

Colportage (rondverting) v.

Colporteur (rondventer) ow.

bw. (o. mv.)

Colporteur (marskramer, last-
en waterdrager, rondventer in-
zonderheid met boeken; iemand
die loterijbrieven rondbrengt)

m. -s.

Combinatie (samenvoeging, ver-
eeniging; berekening) v. -tien
en -ties.

Combineeren (verbinden; ver-
eenigen; vergelijken, berekenen)

bw. (o. mv.)

Combustibelen (brandstoffen)

Combustie (verbranding; op-
schudding, oproer) v. -dien

Comedie (blijspel) v. -dien en

Comestibelen (eetwaren) o. mv.

Comfort (gemak, levensgenot) o.

Comfortabel (gemakkelijk, le-
vensgenothetend) bn. en bijw.

Comique (lustig, grappig, aardig)

bn. (o. comitaten.)

Comitaat (vergezelling, gevolg)

Comité (vergadering; raad) o. -s.

Commandant (bevelhebber, bij-
zonder van eene stad of vesting)

m. -en.

Commandeeren (bevelen, ge-
bieden, aanvoeren) bw.

Commandement (bevel, gebod,
opppergezag) o. -en.

Commanderie (het gebied eener
ridderorde) v.

Commanditaar (met vennooten
die bloot als geldschijfers deel
aan de zaak hebben) bn.

Commandite (zaak die voor re-
kening van anderen gedreven
wordt) v.

Commando (het gebod, bevel, de
aanvoering; een troep afgezon-
dene soldaten; staf van veld-
heerschap) o. -s.

Comme il faut (zooals 't be-
hoort) bijw. uitdrukking.

Commemorabel (gedenkwaar-
dig) bn. en bijw.

Commemoratie (andenken,
herinnering) v.

Commemoreeren (verhalen,
opzeggen, melden; zich bezin-
nen, denken) bw.

Commensaal (dischgenoot; kost-
ganger) m. -s.

Commentaar, m. Zie het mv.

Commentairen (ophelderende
bijchriften, uitleggingen) m. mv.

Commenteeren (uitleggen, op-
helderen, verklaren) bw.

Commerage (oudewijvenpraat) v.

Commerce of **commerce**

(koophandel; verkeer; ook zekere
kaartspel)

Commercieel (handels-, koop-
mans-) bn.

Commère (peetmoei, doophef-
ster; babbelkous) v. -s.

Commersen (het commersspel
spelen) ow. zw. ik commerspel,
heb gecommerst,

Commersspel, o. -spellen; -letje
o. -s.

Committant (lastgever) m. -en.

Commies (ambtenaar van een
ministerie) m. commiezen. Zie
ook Komies.

Commissie (erbarming, ont-
ferming, medelijden) v.

Commissariaat o. commissariaten.

Commissaris (gevolmachtigde; hij, wien de uitvoering van zekeren last opgedragen wordt) m. -sen.

Commissie (volmacht, last; vergadering tot onderzoek) v. -sien en -sies. (m. -s.)

Commissie (lastuitvoerder) m. -sien en -sies.

Commissie (van of voor eene commissie) bn.

Commis-voyageur (handelsreiziger, koopmans-reisbediende) m. -s.

Committent (lastgever) m. -en.

Committente, v. -n.

Commode (latafel) v. -s.

Commoditeit (gemak) v. -en.

Commodore (admiraal) v. -s.

Commun(gemeen, gemeenschappelijk) m. en als zn.o.

Communaal (gemeente-, gemeentelijk) bn.

Commune (gemeente, verzameling) v. -s.

Communiant (avondmaalszanger) m. en v. -en.

Communicatie (mededeeling; gemeenschap) v. -tijen en ties.

Communiceeren (mededeelen) bw. ook: (het heilige avondmaal vieren) ow.

Communie (bij de Katholieken de benaming voor nachtmalviering) v. - (zaan) ow.

Communiceeren (ter communie)

Communisme (doelen van gemeenschap van goetseren) o.

Communist (aanhanger of voorstander van het communisme) m. en v. -en.

Communistisch (volgens de leer der communisten) bn. en bijw. - (drongen) bn.

Compact (dicht, vast, ineengepakt) v. -n.

Compagne (levensgezellen) v. -s.

Compagnie (gezelschap; vereniging van onderscheidene personen tot koophandel; bende soldaten) v. -ën.

Compagnieschap, v. -pen.

Compagnon (hulp, deelgenoot, metgezel) m. -s.

Comparaabel (vergelijkelijk) bn.

Comparant (vergelijker) m. -en.

Comparatie, v. -n.

Comparatie (vergelijking) v. -n.

Comparatief en comparativus (de vergelijkende trap) m. comparatiieven.

Comparaereen (vergelijken) bw. (voor het gerecht verschijnen) ow.

Compartie (opkomst, bijeenkomst, vergadering) v. -tijen en -ties.

Compassie (medelijden, medegevoel, mededogen) v.

Compatibel (verenigbaar, gevoelig) bn. -heid v.

Compatibiliteit (verenigbaarheid) v.

Compatriot (landsman, landgenoot, medevaderlander) m. en v. -ten.

Compelleeren (noodzaken, drijven, dwingen) bw.

Compendium (beknopt uittreksel van eene wetenschap of leer; handleiding, bekorting) o. compendiums en compendia.

Compensatie (vergoeding, vereffening) v. -tijen en -ties.

Compenseeren (vergoeden; vereffenen, samen betalen) bw.

Competeeren (toekomen, voegen, toebehooren) ow.

Competent (bevoegd, rechtmatig, geldig, passend, behoorlijk) bn. -er, -st.

Competentie (bevoegdheid) v. -tijen en -ties.

Complicatie (samenvoeging; uit verschillende schrijvers bijeengetrokken werk) v. -tijen en -ties.

Compiler (verzamelaar, samensteller) m. -en.

Compilceeren (verzamen, samenbrengen) bw.

Complaisant (dienstwillig, bereidwillig) bn.

Compleet (volledig; voltallig) bn. completer; -st; -heid, v.

Complement (aanvulsel) o. -en.

Completereen (voltallig, volledig of volkomen maken) bw.

Complexie (lichaams- of gemoedsgesteldheid, temperament; gelaatsint) v.

Complicatie (ingewikkeldheid, inwikkeling, inlechtiging) v. -tijen en -ties. (v. -s.)

Complice (medeplichtige) m. en v. -en.

Compliceeren (ingewikkeld maken) bw. -heid v.

Complicitéit (medeplichtigheid) v.

Compliment (groet; plichtpleging; bestraffing) o. -en; -je, o. -s.

Complimentatie (begroeting) v.

Complimenteeren (begroeten, verwelkomen) bw.

Complimenteus (plichtplegend, vol complimenten) bn.

Compliqueeren (verwarren, vele zaken bij elkander voegen, ingewikkeld maken; beter: compliceeren) bw.

Componeren (muziekstukken vervaardigen) v.

Componist (vervaardiger van muziekstukken, toonzetter) m.

Componiste, v. -n. (-en.)

Comporteeren (zich) ww. zich gedragen.

Compositie (menging, metaalmengsel; ordening eener schilderij; toonzetting; muziekstuk) v. -tijen en -ties.

Composé (ingelede vruchten) v.

Compres (dicht samengedrongen) bn. en bijw. als zn. (pap of ander bevels op wonden of lijedende lichaamsdeelen) o. -sen.

Comprimeeren (samendrukken, persen; betoomen, beteugelen) bw.

Compromis (minnelijke schikking, overeenkomst door beslissing van scheidslieden) o. -sen.

Compromittant (aan onaangenaamheden of gevaar blootstellend; in een ongunstig licht stellend) bn. en bijw.

Compromittatie (in gevaarbrenging, blootstelling aan gevaar of aan onaangenaamheden) v. -tijen en -ties.

Compromitteeren (medewikkelen, aan onaangenaamheden of gevaar blootstellen, in gevaar brengen) bw.

Comptabel (rekenplichtig) bn.

Comptabele (rekenplichtig) m.

Comptabiliteit (verplichting tot rekenschap; de rekenkamer) v.

Comptant en contant, in geconaffetto (mu.) aandoenlijk, roerend. Zie Affettuosio.

Con affluente (muz.) droevig, zwaarmoedig.

Con amore (muz.) met liefde, uit liefhebberij, belangeloos.

Concaaf (uitgehoid, hol) bn.

Concatenatie (aanschaakeling, samenatringeling) v.

Concaviteit (holheid) v. -en.

Concedereen (inwilligen, toestaan) ow. (op één punt) v.

Concentratie (samendringing) v.

Concentreeren (samendringen, op één punt vereenigen; verdikken, versterken) bw.

Concept (ontwerp, plan; begrip, gevoel) o. -en; -je, o. -s.

Conceteeren (betreffen, aangaan) ow.

Concert (samenwerken van verscheidene toonkunstenaars op verschillende instrumenten) o. -en; -je, o. -s.

Concerteeren (wedijveren in het spelen of zingen) ow.; (bespreken, afspreken, beramen) bw.

Conceteerend (muz.) uitgesproken, uitstekend; wedijverend.

Concessie (vergunning) v. -sien en -sies.

Concessionaris (vergunninghebbende of erlanger) m. -sen.

Concessionneeren (vergunning toestaan, bevoorrechten) bw.

Conchylia (schaaldieren) o.

Concierge (bewaarder of opziener van een bijzonder huis) m. -en.

Conciliant (verzoenend) bn. en bijw. -liden en lies.

Concluse (kerkvergadering) o.

Conclueeren (verzoeken, verzoenigen) bw.

Conclueeren (ontwerpen, opstellen; ontvangen) bw.

Concis (kort, bondig, samengedrongen) bn.

Conclave (besloten vertrek; vergadering der kardinalen ter verkiezing van een paus) o. -s.

Concludereen (besluiten, beslissen) bw. ow.

Conclusie (besluit; eindvoorstel) v. -sien en -sies.

Concordaat (verdrag, tusschen wereldlijke vorsten en den paus, over kerkelijke zaken) o. concordaten.

Concordantie (overeenstemming; alphabetisch register van alle in den Bijbel voorkomende woorden en spreken, met opgave van de plaats waar zij staan) v. -tijen en ties.

Concordeeren (overeenstemmen) bw.

Concordia (eendracht) v.

Concours (samenloop, samenkomen van schuldeischers, ter indiening van hunne vorderingen; wedstrijd naar een prijs) o. -en.

Concreet (vereinigd, ingelijfd, met eigenschappen begaafd; werkelijk bestaand) bn.

Cononbina (ontuchtige a-
menwoning) v.
Cononbine (bijzit, bijwif) v. -s.
Conconcurreren (wedijveren) ow.
Concurreent (mededinger; uit-
oefenaar van hetzelfde beroeps-
vak) m. -en.
Concurrente, v. -n.
Concurrentie (mededinging,
medewerking; wedstrijd, wed-
ijver) v.
Concussie (botsing; afzetterij,
knevelarij) v. -sien en -sies.
Condemnatie (veroordeeling) v.
-tlen en -ties. (bn.)
Codemnatoir (veroordeelen)
Condemneeren (veroordeelen,
laken, afkeuren) bw.
Condensatie (verdichting, sam-
mendringing) v.
Condensator (werktuig in de
natuurk., om de verstooidde
elektrische stof te vereenigen) m.
Condenseeren (verdikken, sam-
menpersen) bw.
Condescendeeren (genegen
zijn, toegeven, zich inwilligend
toonen, zich verwaardigen) ow.
Conditio (voorwaarde, beding;
bediening, dienst, post) v. -tien
en -ties.
Conditioneel (voorwaardelijk)
bn. en bijw.
Conditionneeren (voorwaar-
den stellen; in een goeden staat
brengen of houden) bw.
Conditio sine qua non, onver-
mijdelijke voorwaarde.
Condoleantie (rouwbeklag) v.
-tlen en -ties.
Condoleantiebrief, brief van
rouwbeklag.
Condoleeren (beklagen, betreu-
ren; rouwbeklag aanbieden aan)
bw.
Condor (grijpsier, een der groot-
ste roofvogels) m. -s.
Conduceeren (medevoeren, toe-
brengen, samenbrengen; pachten,
huren, dingen; begeleiden) bw.
Conducteur (leidsman, opziener;
begeleidend beambte op openba-
re middelen van vervoer; opzich-
ter bij waterwerken) m. -en en -s.
Conductor (geleider aan eene
electrische machine; pachtcr,
hrunder) m. -s.
Conduite (gedrag, handelwijze) v.
Con espreszione (muz.) met uit-
drukking, nadrukkelijk.
Confectie (volleiding, voltrek-
king, volvoering, voltooiing; ver-
vaardiging) v.
Confectioneer (vleinden,
voltrekken, volvoeren, voltooiën;
vervaardigen) ow.
Confederatie (verbond, bondge-
nootschap) v.
Confedereeren (verbinden, een
verbond maken) ow.
Confereeren (beraadslagen, ver-
gelijken) ow.
Conferentie (beraadszaking, on-
derhoud wegens zaken) v. -tien
en -ties.
Confessie (bekenenis, belijdenis,
biecht) v. -sien en -sies.
Confessionaris (biechtvader) m.
-scn.
Confessioneel (getoelof-, de ge-
loofbelijdenis betreffende) bn.

Confiance (vertrouwen, toevor-
zicht) v.
Confident (vertrouwelng, ver-
trouwde) m. en v. -en.
Confidentie (vertrouwen; ver-
trouwelijke mededeeling) v. -tien
en -ties. (bn.)
Confidentieel (vertrouwelijk)
Confiteeren (toevertrouwen, aan-
vertrouwen) bw.
Confineeren (huis- of stadsar-
rest geven, gevangenzetten;
grensweer houden) bw. ow.
Confinement (gevangenschap)
o. -en.
Confirmatie (bevestiging, be-
krachtiging, inzegening) v.
Confirmeeren (bevestigen, be-
krachtigen, inzegenen) bw. (v.)
Confiscatie (verbeurdverklaring)
Confiseur (hanketbakker) m. -s.
Confisqueeren (in trekken, ge-
rechtelijk in beslag nemen, ver-
beurdverklaren, wegnemen) bw.
Confiturer (banketbakker) m. -s.
Confituur (in sulker ingemaakte
vrucht) v. -turen.
Conflict (samenstoot, botsing,
gedrang, strijd, gevecht) o. -en.
Confliceeren (samenvloeden, sa-
menstroomen) ow.
Confondeeren (vermengen, ver-
warren; beschamen) bw.
Conform (overeenkomstig) bn.
Conformatie (het overeenkom-
stig maken) v.
Conformeeren (overeenkomen,
overeenstemmen, schikken, toe-
stemmen) bw.
Conformiteit (overeenstem-
ming) v.
Conforteeren (oprichten, ver-
sterken, vertroosten) bw.
Confrater (medebroeder, ambt-
genoot, medeoordegezel) m. -s.
Confrontatie (vergelijking; ge-
tuigenverhoor) v. -tien en -ties.
Confronteeren (tegen elkander
overstellen, getuigen hooren,
vergelijken) bw.
Confundeeren (vermengen, ver-
warren; verpletten, beschamen)
bw.
Confusie (verwarring, onstelte-
nis; verlegenheid) v. -sien en
-sies.
Confusioneeren (in de war bre-
ngen; doen onstellen; verlegen
maken) bw.
Confutatie (wederlegging) v.
-tien en -ties.
Confuteeren (wederleggen) bw.
Confuus (verward, onordelijk;
verlegen, verbluft) bn. confuser,
confusist.
Congé (afscheid) o.; iemand zijn
-geven, afsdanken, uit zijn dienst
laten gaan.
Congedieeren (afscheid geven
aan, wegzenden) bw.
Congestie (ophooping, aandrang;
verstopping, samenvloeiing van
kwade vloten aan een edel deel);
v. -tien en -ties.
Congratulation (gelukwen-
sching) v. -tien en -ties.
Congratuleeren (begroeten, ge-
lukwenschen) bw. (dijheid).
Con gratia (muz.) met bevaldig-
heid.

Congregatie (vergadering; gees-
telijke broederschap) v. -tien e-
-ties.
Congres (bijeenkomst, of ook de
vergadering van afgevaardigden
uit onderscheidene oorden, of
van gevolmachtigden van ver-
schillende hoven, ter regeling
van gemeenschappelijke aange-
legenheden) o. -sen.
Conlisch (kegelvormig) bn.
Conjectuur (vermoeden, gissing,
onderstelling) v. conjecturen;
-tje, o. -s.
Conjectureeren (vermoeden, ra-
den, gissen, veronderstellen) bw.
Conjuraal (echtelijk) bn.
Conjugatie (vervoeging) v. -tien
en -ties.
Conjugeeren (vervoegen) bn.
Conjunctie (vereeniging, samen-
komst) v. -tien en -ties.
Conjunctief en conjunctivus
(bij- of aanvoegende wijs) m. con-
junctieven.
Conjunctuur (tijdsomstandig-
heid; omstandigheid in het alge-
meen) v. conjuncturen.
Conjuratie (samenzwering) v.
-tien en -ties.
Conjureren (samenzweren) ow.
Connetable (Fransche kroon-
voldheer) m. -s.
Connexie (verbinding; verband;
betrekking) v. connexien.
Conquête (verovering) v. -s.
Connector (medevoerstandcr,
tweede leeraar op gymnasiën) m.
-s of -n.
Conrectoraat (ambt van con-
rector) o. -raten.
Consanguiniteit (bloedver-
wantschap, maagschap) v.
Consentie (mreischelijke gewen-
ten; gemoed; gemoedelijkheid) v.
-tien en -ties.
Consentieus (zemoedelijk; in
gemoede; overeenkomstig iem-
ands geweten) bn. en bijw.
Consentienteur, consentieust.
Conscriprie (opschrijving, lich-
ting van manschappen voor den
dienst; hankeer) v.
Conscriit (loteling) m. -s.
Consecratie (wijding; inzege-
ning) v.
Consecreeren (wijden, inwijden,
inzegnen, heiligen) bw.
Consell (raad, raadsvergadering)
raadgeving) v.
Consent (toestemming) o. -en.
Consentblijf (geliebde bij
belaste goederen) o. -ten.
Consenteeren (toestemmen, in-
willigen) bw.
Consequent (zich zelve gelijk
blijvend) bn. -cr, -st.
Consequentie (gelijkblijving
aan zich zelve; gevolgtrekking,
gevolg) v. -tien en -ties.
Conserve (inmaaksel) o. Zie Con-
serve.
Conservatie (behoud; instand-
houding) v.
Conservatief (behoudend, in-
standhoudend) bn. conservatie-
ver, -st.
Conservatieven (stijfhoofzige
aanhangers van het oude; be-
houdsmannen) m. v.
Conservatisme (leer van het
etelsel van behoud) o.

- Conservator** (bewaarder, opzie-
ner) m. -en. (o. -s.)
- Conservatoire** (muzikesschool)
Conserve (inmaaksel) o. -n.
- Conserveeren** (behouden; in-
standhouden) bw.
- Considerabel** (aanzienlijk, aan-
merkelijk, achtbaar) bn.
- Considerans** (opsomming van
gronden) v.
- Consideratie** (overweging;
schappelijkheid) v. -tien en -ties.
- Considereeren** (beschouwen;
overwegen, hoogschatten) bw.
- Consignataris** (bewaarnemer,
bewaarcheffer) m. -en.
- Consignatie** (bewaargeving) v.
-tien en -ties.
- Consigne** (parool; bevel) o. -s.
- Consigneeren** (teekenen, optee-
kenen; regelen, vergezellen; aan
iemand opdragen, overleveren;
in bewaring geven) bw.
- Consistent** (stevig, duurzaam) bw.
- Consistentie** (dichtheid, vast-
heid, lijkheid, stevigheid, duur-
zaamheid) v.
- Consistoriaal** (tot den kerke-
raad behoorende) bn.
- Consistorie** (kerkeraad, geeste-
lijk gerecht; kerkkamer) v. -rien
en -ries.
- Consolant** (troostend, geruststel-
lend) bn. en bijw.
- Console** (muur of uitstekende
steen; spiegel-tafel) v. -s.
- Consolereen** (troosten, gerust-
stellen) bw.
- Consolideeren** (begronden, ver-
stigen, verzekeren, dekken; ver-
eenigen) bw.
- Consommeeren** (vereenigen)
- Consonant** (medeklinker) v. -en.
- Consonanto** (muz.) standharp,
spitsharp.
- Consorten** (deelnemers, aanhan-
gers, medewerkers) m. mv.
- Conspiratoir** (samenzweerder;
samenzwoeren) m. -s.
- Conspiratie** (samenzwering, sa-
menspanning) v.
- Conspireeren** (samenzweren, sa-
menspannen) ow.
- Constabel** (vuurwerker, stuk-
meester op schepen; Engelsche
politiedienaar) m. -s.
- Constant** (standvastig, bestendig,
voortdurend, volhardend; er-
kend, heerschend) bn. en bijw.
- Constantie** (standvastigheid) v.
- Constateeren** (bevestigen, be-
krachtigen, bewijzen) bw.
- Consteeren** (bestaan; op een ge-
voelen blijven staan; blijken;
openbaaren aan iedereen bekend
zijn) ow.
- Consternatie** (verlegenheid, ver-
vaardheid, ontsteltenis) v. -tien
en -ties.
- Consterneeren** (met verslagen-
heid of ontsteltenis vervullen)
bw. (stellen) bw.
- Constituereen** (vaststellen; aan-
stitutie (staatsgesteldheid,
staatsregeling, grondwet, ver-
ordening; lichaamsgesteldheid)
v. -tien en -ties. (bn.)
- Constitutioneel** (grondwettig)
- Constitutioneële** (voorstander
van het grondwettige beginsel)
m. -n.
- Constructeur** (bouwmeester,
inzonderheid van schepen) m. -s.
- Constructie** (samenstelling, be-
werking; bouwwoide; woordvee-
ging) v. -tien en -ties.
- Constructie-winkel** m. -s.
- Construeeren** (bouwen, oprich-
ten; meekunstige figuren sa-
menstellen) bw.
- Consul** (van rijkswege benoemd
handelsbeschermers; opperste be-
windsman in sommige republie-
ken) m. -s.
- Consulaat** (consuls-ambt, consuls-
waardigheid, consuls-wo-
ning) o. consulaten.
- Consulair** (van of betreffende een
consul of het consuls-ambt) bn.
- Consulair agent** (van rijkswege
in een ander land aangesteld
handels-beschermers met minder
bevoegdheden dan een consul) m.
-en.
- Consuleeren** (om raad vragen,
raadplegen, beraadslagen) bw.
ow.
- Consulent** (raadsman) m. -en.
- Consult** (beraadslaging) o. -en.
- Consultatie** (raadpleging, be-
raadslaging) v. -tien en -ties.
- Consulteeren** (raadplegen) bw.
- Consultum** (senatus -) o. raadsbesluit, vonnis, decreet.
- Consummeeren** (verteren, ver-
zwakken; nuttigen, verbruiken;
verkoopen, aan den man helpen;
verpillen) bw.
- Consumment** (verbruiker, afne-
mer) m. en v. -en.
- Consummeeren** (volcinden, vol-
voeren) bw.
- Consumptie** (tering, uitdurende
consumptie (verbruik) v.
- Contact** (aanraking, botsing) o.
- Contagie** (besmetting) v.
- Contagieus** (besmettelijk, aan-
stekelijk) bn. contagieuzer, con-
tautest.
- Contaminatie** (verontreiniging,
bezoedeling) v.
- Contant**. Zie Comptant.
- Contemplatie** (beschouwing, be-
spiegeling) v.
- Contemplatief** (beschouwend,
bespiegeld) bn.
- Contempleeren** (beschouwen;
nadenken) bw.
- Contemporair** (gelijktijdig) bn.
- Contentance** (tegenwoordigheid
van goet; uiterlijke schijn) v.
- Contentancieren** (standvastig
zijn in, het hoofd bieden aan, be-
teugelen) bw.
- Content** (tevreden; vergenoegd)
- Contenteeren** (bevredigen, te-
vredenstellen, betalen) bw.
- Contentement** (tevredenheid) o.
- Contentieus** (twistziek) bn.
- Conterfeiten** (afbeelden, uit-
schilderen) bw. (baar) bn.
- Contestabel** (strijdig, betwist-
stabiliteit (strijdigheid,
betwistbaarheid) v.
- Contesteeren** (bestrijden, be-
twisten) bw.
- Context** (inhoud, samenhang, re-
dekoppeling) m.
- Contiguiteit** (aanpaling van
grensscheidingen; gemeenschap-
pelijk grens van twee ruimten)
v.
- Continent** (het Vasteland) o.
- Continental** (vasteland) bn.
- Continentalen** (bewoners van
het Vasteland) m. mv.
- Contingent** (onderstand, plicht-
matig aandeel) o. -en.
- Continuatie** (vervolg, voortzet-
ting; voortdurend, aanhoudend) v.
- Continueel** (voortdurend, aan-
houdend) bn. en bijw.
- Continueereen** (vervolgen, voort-
zetten) bw. (voortdurend, aanhou-
den) ow. (voortdurend.
- Continuo** (muz.) aanhoudend,
- Conto** (rekening; rewin, voordeel)
o. (mv. conto's); a conto, op re-
kening; conto courant, lopende
rekening; conto finto, gefingeerde
rekening; conto a meta, halve re-
kening. (o. -s.)
- Contour** (omtrek, uiterlijke vorm)
- Contra**, tegen.
- Contrabande** (smokkelwaar) v.
- Contrabandeeren** (smokkelen,
smokkelhandel drijven) ow.
- Contrabandist** (smokkelaar) m.
-en.
- Contrabook** (aanteekenaar in
alle opzichten gelijk aan het
grootboek; ook: boek waarin de
uitgelote nummers der staats-
loterij en van premieleeningen
worden aangeteekend) o.
- Contract** (verdrag, vergelijk,
overeenkomst) o. -en; je. o. -s.
- Contractant** (iemand die zich
bij contract verbindt of verbond-
en heeft) m. -en.
- Contractant** (iemand die zich
bij contract verbindt of verbond-
en heeft) m. -en.
- Contracteeren** (zich bij contract
verbinden) ow. (bij contract over-
eenkomen) bw.
- Contractie** (samentrekking, in-
eenkrimping) v. (bw.)
- Contradiceeren** (tegenspreken)
- Contradictie** (tegenspraak; te-
genstrijdigheid) v. -tien en -ties.
- Contradictoir** (tegenstrijdig) bn.
- Contraheeren**. Zie het minder
goede woord Contracteeren
- Contrahent** (contractsluiter) m.
- Contrainte** (dwang) v. [-en.
- Contralto** (muz.) v. alt, tweede
stem. (bn. en bijw.)
- Contrarie** (tegen, tegenstrevend)
- Contrarieeren** (tegenstrevend,
wederstreven, tegenwerken,
dwarsboonen) bw. (ning) o.
- Contrasig** (mede-onderteeke-
nissig) bw.
- Contrast** (tegenstelling; hoogste
trap van onderscheid) o. -en.
- Contrasteeren** (verschillen, af-
steken) ow. (ow.)
- Contraveneereen** (overtreden)
- Contraventie** (overtreding) v.
-tie en -ties.
- Contre-admiraal** (schout bij
nacht, onder-admiraal, onder-
vlootvoord) m.
- Contrebalance** (tegenwicht) v.
- Contrebande** (verboden handel,
smokkelwaar) v. (ow.)
- Contrebandeeren** (smokkelen)
- Contrebandist** (smokkelaar) m.
-en.
- Contrebas** (muz.) de groote of
tegenbas, groote basviool.
- Contrebazuin** (muz.) v. een die-
pe basstem in het orgel.

Contrecarreeren (wederstreven, tegenwerken, tegenstellen) bw.
Contrecoeur (tegenzin, weerzin; à -, met tegenzin, noode).
Contrecoup (weerstuit, weersluit; tegenspoed, ongeluk) m.
Contredans (wisseldans waar de paren twee aan twee over elk ander staan) m. -en. (tig) bn.
Contrefait (mismaakt, wanig) bn.
Contrefort (steunpilaar; tegenlaag of beer; steunstuk) o. -en.
Contrei (omtrek, omstreek; landstreek, oord) v. -en.
Contremanderen (afzeggen, tegenbevel geven) bw.
Contremarque (tegenteeken; ook het tweede kaartje, dat men in den schouwburg, enz., na afgifte van het eerste ontvangt, om weer binnengelaten te worden) o., contremarke, o. -s.
Contremine (tegenmijn; tegenlist) v. in de -, een tegenovergestelden wil of zin hebbend.
Contreordre (tegenbevel) v. -s.
Contrescarpe (tegenwal, bolwerk; uiterste rand of helling der gracht; somwijlen de bedekte weg zelf, met het glacis) v. -s.
Contresens (onzin) m.
Contresignaal (wedersein) o. -signalen.
Contretemps (tegenspoed, tegenheden, wederwaardigheden) o. enk. en mv.
Contribuable (belastingplichtige) m. en v. -n.
Contribuant (bijdrager) m. -en.
Contribuante (bijdraagster) v. -n.
Contribueeren (bijdragen, opbrengen, medewerken, bevorderen) ow.
Contributie (schatting, opbrengst, belasting; v. -tlen en -tis) h. (berouw) v.
Contributie (knaaging, diep gevoeldContributie (toezicht, narekening; bedwang) v. -s.
Controleeren (nagaan, toezicht houden op) bw. (-en en -s).
Controleur (toezichthouder).
Controvèrsie (gelooftwist) m. -en.
Controvertist (gelooftwister) m. -en.
Contubernaal (huisgenoot, mede-inwoner) m. -nalen.
Contumacie (weerstrevig of weerspannigheid; het niet verschijnen voor het gerecht) v. bij -, bij verstek.
Contumaciehuizen, gebouwen waarin de vreemdelingen uit besmette landen vooraf eenigen tijd mocht n verblijven.
Contusie (kwetsing, kneuzing, lichte verwonding) v. -siën.
Convalescent (beter wordend, genezend, herstellend) bn. (aan de beterschap zijnde persoon) m. en v. -en.
Convenabel (gepast, welvoeglijk, raadzaam, geschikt) bn.
Convenance (gepastheid, voegzaamheid) v.
Convenieeren (overeenkomen, passen, geschikt zijn) ow.
Convenient (gelegenkomend, geschikt, passend) bn.

Convent (vereniging, bijzondere rijks- of staatsvergadering; klooster) o. -en.
Conventie (overeenkomst, verdrag; vergadering) v. -tlen en -ties.
Conventioneel (gebruikelijk, afgesproken, overeengekomen) bn. en bijv.
Conversatie (gesprek, onderhoud; omgang, gemeenzaamheid) v. -taal, de taal van het dagelijksch leven.
Converseeren (zich onderling onderhouden, verkeer) ow.
Conversie (verwisseling, verandering; bekeering) v. -siën en -sies.
Converteeren (wijzigen; herscheppen) bw.
Convex (bol) bn.
Convictie (overtuiging) v.
Convive (gast) m. en v. -s.
Convocatie (samenroeping) v. -tlen en -ties.
Convoceren (samenroepen) bw.
Convool (geldide; begeleid wordend getal schepen of menschen, enz.) o. -en.
Convoyeren (begeliden, van bedekking voorzien) bw.
Convulsie (stuiptrekking) v. -siën en -sies.
Convulsief (stuiptrekkend) bn.
Coöperateur (medewerker) m. -s.
Coöperatie (medewerking) v.
Coöpereren (medearbeiden) ow.
Copaal (harde, eenigszins gele, doorzichtige hars) v.
Copieus (overvloedig, rijkelijk) bn. en bijv. copieuzer, copieust.
Copula (voegwoord, verbinding) v.
Copuleeren (samenvoegen; uithuwelijken) bw.
Coq à l'âne (verbinding van tegenstrijdige dingen).
Coq du village (lieveling van al de meisjes en vrouwen van het dorp) m.
Coquelicot (rood als een kalcoensche haan) bn. en bijv.
Coqueluche (kinkhoest) v.
Coquet (behaagziek, nuffig, lichtvaardig, pronkend) bn. -ter, -st.
Coquette (behaagzieke, nuff) v. -n.
Coquetteeren (behaagziek zijn, tachtien te behagen) ow.
Coquetterie (ijdele behaagzucht; nufferij) v. -ën.
Coquin (schelm) m.
Coquine (lichtekooi) v.
Corbeille (verzameling van bruidsgeschenken) v. (-st).
Cordiaal (hartelijk) bn. cordialer.
Cordialiteit (hartelijkheid, vertrouwelijkheid) v.
Cordon (band, snoer; grensketen of grensbezetting, verwerflijn) o. -s.
Corduaanleder (bokken- of geltenleder met run bereid) o.
Corinthe o. Corinther, m. (mv. Corinthers of Corinthen); Corinthisch. bn.
Cornac (loofantsopasser) m. -s.
Corniche (vooruitstekend deel aan het kroonwerkeener kolom)
Corporaal. Zie Corporaal. (v.
Corporatie (lichaam, zeker tal personen) v. -tlen en -ties.
Corporeel (lichamelijk) bn.

Corps de garde (wachthuis of uitgezette wacht) o.
Corps diplomatique (de gezamenlijke vreemde gezanten aan een hof; al de diplomaten) o.
Corpulent (zwaarlijvig, dik) bn. -er, -st.
Corpulente (zwaarlijvigheid, dikheid) v. (ter) o.
Corpus (lichaam; dikte eener let-
Corpus delicti (handtastelijk bewijstak eener misdaad) o.
Corpus juris, eigenlijk het rechtslichaam; het wetboek van het Romeinsche recht, waarin alle Romeinsche wetten verzameld zijn door keizer Julianus.
Correct (nauwkeurig, juist, zonder fouten of gebreken) bn. -er, -st.
Correctie (verbetering, terechtwijzing; tuchting) v. -tlen en -ties; huis van -, tuchthuis, gevangenis.
Correctionaliseeren (eene zaak naar de correctioneële rechtbank verwijzen) bw.
Correctioneel (verbeterend, niet oterend) bn.
Corrector (verbeteraar van drukfouten) m. -s of -en.
Corresponderen (briefwisseling houden; betrekking hebben, overeenstemmen) ow.
Correspondent (briefwisselvoerder; handelsvriend; medewerker) m. -en.
Correspondentie, v. -n.
Correspondentie (briefwisseling) v. -tlen en -ties.
Corridor (doorloop, tusschengang; bedekte weg) m. -s.
Corrigeeren (verbeteren, nauwkeurig maken; berispen) bw.
Corrumpeeren (verleiden, valschen; omkopen, verleiden) bw. (verleiding) v.
Corruptie (verderf, verwoesting, Corsika, o.
Corsikaan, m. Corsikanen.
Corsikaansch, bn.
Cortège (stoet, gevolg) v.
Cortes (kamer van afgevaardigden) v.
Corvee (leendienst; beurtwerk der soldaten; onaanstaam werk, moeilijke taak) v. corveën.
Coryphée (aanvoerder, voorganger, koorleider) m. -n.
Cosmetiek (middel tot het glanzend maken van het haar) v.
Cosmographie (wereldbeschrijving) v.
Cosmologie (wereldleer) v.
Cosmopoliet (wereldburger) m. -en.
Cosmopolitaan (beter: cosmopoliet) m. cosmopolitanen.
Cosmopolitisch, bn.
Cosmopolitisme (wereldburgerschap) o.
Cosmorama (taferel van het heelal, wereldschilderij) o. -s.
Costi (à ten uwcnt). (-ën.
Coterie (knaamsje, vereniging) v.
Cottillon (naam van zekere dans, ook: onderrok) m. -s.
Cotisatie (aanslag in belasting) v.
Cotiseeren (aanslaan, schatten, de hoeveelheid van elks bijdrage bepalen) bw.

- Couche** (laag) v.
Coujon (spitsboef, ellendeling) m.
Coujonerie (schelmstuk, verachtelijke behandeling, kwellerij, plagerij) v.
Coulant (vlietend; vloeiend, zonder haperen) bn. en bijw. -er, -st.
Couleur de rose, het kan niet mooier.
Coullisse (scherm; blind) v. -n.
Coup de main (handgreep; verrassing, overrompeling) m.
Coupé (afgesneden voorste gedeelte eener diligencie) v. -s.
Coupeeren (afzonderen, verdelzen; voorkomen; afsnijden, bekorten) bw.
Coupeur (snijder; uitsnijder; voorsnijder) m. -s.
Couplet (vers van een lied of een aria; hengel of duim van eene deur) o. -ten. (wijs) v. -s.
Coupon (interestbewijs, rentebewijs) (moed) m.
Courageus (moedig) bn. en bijw. courageux, courageust.
Courant (looppend, gangbaar) bn.
Courant (groeve zilvermunt) o. ook: (krant, nieuwspapier) v. -en.
Courantier (uitgever van een schrijver aan eene krant) m. -s.
Courtage (makelaarsloon, provisie) v.
Courtisan (hoveling; vleier; beminaar der schoone sekse) m. -s.
Courtsame (veel zijnde schoone) v.
Courtsieeren (op vleiende wijze huldigen en vereeren) bw.
Courtoisie (hofelijkheid, beleefdheid jegens vrouwen) v.
Cousin (neef; titel, welken keizers en koningen aan mindere vorsten geven) m. -s.
Couteau-tiré, mes uit de scheede: - zijn, geslagen vijanden zijn.
Couvart (onslag om iets; tafeltel voor één persoon, d. i. servet, bord, mes, lepel en vork) o. -s; -tje, o. -s.
Craniologie (de schedelleer) v.
Crápule (gemeen gespuis, vee van de richel) v.
Crapuleus (verachtelijk, laag) bn.
Cravat (das, halsdoek) v. -ten.
Crayon (stift, waarmede men teekent; zwart krijt, teekenkrijt) o.
Crancier (schuldcijscher) m. -s.
Créatie (schepping) v.
Créateur (schepper, gunstigde; voortkuierling) o. creaturen.
Credit (heeft te goed) o. (mv. creditant); in het boekhouden, de rechterbladzijde, waarop men aantekent, wat men ontvangen heeft, het tegendeel van debet.
Crediteeren (op vertrouwen geven, borgen, leenen; op de creditzijde boeken) bw.
Crediteur (schuldcijscher) m. -en.
Credo (ik geloof) o. het eerste woord van het 3de zangstuk der mis, inhoudende de geloofsbelijdenis der R. K.
Creduliteit (lichtgeloovigheid) v.
Credunt (mv. van credit) zij hebben te goed.
Créeren (maken, voortbrengen; verkiezen, aanstellen; op het tooneel voor het eerste een rol vervullen) bw.
- Crematie** (lijkenverbranding) v.
Crème (room; figuurlijk voor het pulke gedeelte der bevolking) v.
Cremor tartari (room van wijnsteen) m.
Creool (Amerikaan, afstammende van Europeesche ouders) m. creolen.
Creosoot (bederfwerend middel bij vleesch, hout enz. ook: bekend middel tegen tandpijn) v.
Creosoteeren (door middel van creosoot tegen bederf bewaren) bw.
Crepeeren (verrekken; sterven; springen van bommen) ow.
Crescendo (muz.) toenemend, traspwijze sterker wordende tonen.
Cresus (zeer rijk koning, schatrijk man) m. -sen.
Cretenzen (inboorlingen of burgers van 't eiland Cretaim) mv.
Creve-cœur (diep verdriet, knagend hartzeer) o.
Cri (kreet, gil) m. -s.
Criant (schreeuwend) bn. en bijw.
Crime (misdaad) v.
Crimen læsse majestatis, misdaad van hoogverraad of gekwetste majesteit.
Criminalist (leeraar of kenner van het lijfstraffelijk recht) m. -en.
Crimineel (lijfstraffelijk; schandelijk, verregaand) bn.
Crimoline (hoepelrok) v. -s en -n.
Crisis (beslissend oogenblik eener zaak; bedenkelijk toestand; ziektehoogte) v. (snoer) o.
Criterium (kenteeken, richtoek) v.
Criticus (streng beoordeelaar, bediller, vitter) m. (mv. critici).
Critiek (beoordeeling, toetsing) v.
Critisch (streng beoordeelend) bn.
Critiseeren (kunstmatig beoordeelen; al schertsende bevitten, beïlden) bw.
Croiseeren (kruisen) bw.
Croque-mort (lijkbezorger, kraai; scheldnaam voor aanspreker of bidder) m.
Croque-notes (notenkraaker; een geocfend musicus, die op het eerste gezicht een stuk zingt of speelt) m.
Croquet (dun, hard gebakken koekje) v. -ten; -je, o. -s.
Croquis (eerste ruwe ontwerp van een schilderstuk; schets) o. (mv. croquis). (ontsteking) v.
Croup (keelontsteking, luchtpijp).
Croupier (oppasser bij openlijke speeltafels; stille compagnon in een handelshuis) m. -s.
Cru (ruw; ongerijmd) bn. en bijw.
Cruauté (wreedheid) v. -en.
Cruditeit (ruwheid; ongerijmdheid) v. -en.
Cruel (wreed) bn. en bijw.
Crusifix (kruisbeeldje) o. -en.
Crusado (Portug. munt) v. -s.
Cubus (teerling, dobbelsteen, een ding van zes gelijke zijden) m.
Cuisine (keuken) v. [-sen].
Cuisinier (kok) m. -s.
Cuisinière (keukenmeid; koks-vrouw; ook: kookkachel) v. -s.
Cuisse (dij) v. (soort).
Cuisse-Madame, zekere peer-
- Calbuteeren** (buitelen; een luchtsprong maken; den vleugel eener armee overhoopwerpen)
Cul de sac (nauwe straat zonder uitgang, keerweer) o. (mv. cul de sac). (loorende) bn.
Culinair (tot de kookkunst betrekking) v.
Culminatie (grootste hoogte, doorgang der sterren door den meridiaan) v.
Culmineeren (zich op den hoogsten (bepaald) ow. (heid) v.
Culpabiliteit (schuld; strafbaar-Culpeeren (beschuldigen) bw.
Culpe (openbare Godsverering; uiterlijke kerkgebruiken) v. -n.
Cultiveeren (beoefenen, verbeteren; veredelen en verfijnen van geest en levenskracht bij den mensch)
Culture, v. -s. Zie Cultuur. (bw. Cultus (godsdienst, eeredienst) m. mv. culten).
Cultuur (aanbouw, veldbouw) v.
Cumuleeren (ophoopen, opstapelen) bw. (tje, o. -s).
Cupido (minnegod) m.; Cupido-Curaçao (drank) m.
Curas (ijzeren of stalen borstwapen, harnas) o. -sen.
Curateel (toezicht, voogdij) v.
Curator (voogd; toezichthouder, beheerverder) m. -s en -en.
Cureeren (verzorgen, beter maken, genezen) bw.
Curie (het hof; een domhuis) v. de Roomsche -, het pauselijke hof, alle pauselijke beambten en gerechtshoven in kerkelijke zaken.
Curieus (nieuwsgierig, zeldzaam, zonderling, merkwaardig) bn. curieuzer, curieust.
Curiositeit (zeldzaamheid) v. -en.
Cursief (schrijfflettervormig) bn. en bijw.; ook zn. en alsdan o.
Cursus (loop, leergang, reeks van lessen) m. -sen.
Custos (wachter, oppasser, voorstander, vroeger gebruikelijk vervolg: of merkteken onder aan een bladzijde, ter aanduiding van het begin eener volgende m.)
Cyclometrie (meetkunde der ronde vlakten of cirkels) v.
Cycloop (éénog) m. Cyciopen.
Cyclopedie (kort begrip van alle wetenschappen) v.
Cyclorama (schilderij, welke eene voorstelling geeft van een geheel horizon of van de opvolgende gebeurtenissen van een zeker tijdvak) o. -s.
Cyclot (serie, verza neling) m.
Cylinder, m. -s; -tje, o. -s.
Cynisch (onwelvoeglijk) bn.
Cynisme (onwelvoeglijk, onbeschaamd gedrag) o.
Cypersch, bn. eene -e kat, eene soort van kat van 't eiland Cyprus.
Cypres, m. -sen; -je, o. -s.
Cypresboom, m. -en.
Cypresenhout, o.
Cyprus, o. zeker eiland. Cypioten (mv. bewoners of inboorlingen van Cyprus).
Czaar (keizer van Rusland) m. Czaren. (-nen).
Czarín (keizerin van Rusland) v.

Debandeeren (uit elkander loopen, veratroelen) o. w.

Debarqueeren (ontschepen, aan land gaan of zetten) b. w. o. w.

Debarrasseeren (losmaken, ontwarren; ontdoen van) b. w.

Debat (beraadslag; bespreking) o. -ten.

Debauchant (losbol, zwijn) m.

Debauché losbol, zwijn m. -s.

Debaucheeren (zweigen, los leven, lichterlijk zijn) o. w.; (verliefdheid) b. w.

Debaucheur (losbol zwijn) m. -s.

Debet (m. v. van debet) zij zijn schuldig.

Debet (schuld; te betalen zijnde) b. n. en b. w. als z. n. in het boekhouden; (schuldzijde) o.; in het -, op de schuldzijde, onder de schuldposten.

Debiet (zwak, krachteloos) b. n.

Debiet (affect, verkoop, aflevering) o.

Debliteeren (verzwakken, krachteloos maken) b. w. o. w.

Debitant (verkooper in 'r klein) m. -en.

Debiteeren (omzetten, verkopen, aan den man brengen; aan de debetzijde boeken) b. w.; leugens debiteeren (opdischen).

Debituer (schuldenaar) m. -en of -s.

Debordeeren (buiten de oevers Debouché (engte, bergpas, mond, uitgang; gelegenheid om wijze waren met voordeel kooft te raken) o. -s.

Deboucheeren (uit een engte pas te voorschijn rukken) o. w.

Debourseeren (betalen, voorschieten, uitschieten; vrijhouden) b. w.

Debrailleeren (den hals en de borst onwervelijk ontblooten) b. w.

Debris (overblijfsels, restjes) o. w.

Debrouilleeren (ontwarren) b. w.

Debrusqueeren (den vijand uit een voordelige stelling verdrijven) b. w.

Debutant (iemand die zich pas laat hooren; nieuweling; beginner) m. en v. -en.

Debuteeren (beginnen; zich op de proef laten hooren) o. w.

De but en blanc, op goed geluk, mis of raak.

Debut (begin, eerste optreding) o.

Decade (tiental; ook: tiende dag) v. -n en -s. (val) v.

Decadence afnemend, verval.

Decagram (10 Ned. wichtjes = 1 Ned. lood) o. -men.

Decaliter (10 Ned. kop = 1 schepel; ook 10 Ned. kan) m. -s.

Decalque (overdruk op hout) v. -s.

Decalqueeren (overdrukken op hout) o. w.

Decameter (10 Ned. el = 1 Ned. decampeer (uit een kamp opbreken, aftrekken; de vlucht nemen) o. w.

Decanaat (dekenschap) o.

Decapiteeren (onthoofden, onthalsen) b. w.

Decastere (10 Ned. kubiek ellen) v. -n en -s.

Decatisseeren (persen in de stoompers) b. w.

December, m.

Decemvir (tienman) m. -s.

Decemviraat (tienmanschap) o.

Decent (eerbaar, welvoeglijk) b. n.

Deceptie (bedrog misleiding) v. -f.

Decernereen (toewijzen, toekennen) b. w.

Decharge (ontlasting; ontheffing; ontlopfing) v.; & -, in het voordeel van een beschuldigde.

Dechargeeren (afladen, ontladen, lossen, afvuren; verlichten, ontbinden, vrijspreken) b. w.

Dechiffreeren (ontcijferen, ontraadselen) b. w.

Decideeren (beslissen, uitspraak doen, beslichten) b. w.

Decigram een tiende Ned. wichtje = 1 Ned. korrello. -men.

Deciliter (een tiende Ned. kan of kop = 1 Ned. maatje) m. -s.

Decimaal (tiendeelig) b. n. en b. w.

Decimeeren (dunnen, zeer in getalsterkte verminderen, wegmaken) b. w.

Decimeter (een tiende Ned. el = 1 palm) m. -s.

Decisie (besluit; beslissing) v. -sien en -ties.

Decisief (beslissend) b. n. en b. w.

Decisiever, -st.

Decistere (een tiende kub. el = 100 kub. palm) v. -n en -s.

Declamatie (uitgalmig, mondelinge voordracht, pronkende woordenpraal) v.

Declamatorium (kunstvoorzetting, redeoefening) o.

Declameeren (voordragen naar de regelen van goede uitspraak en gebaren; tegen iets uitvaren, daarop smalen) b. w.

Declarant (aflegger van een verklaring) m. -en.

Declaratie (verklaring; aangifte) v. -tien en -ties.

Declaratoir (verklaring) o. -en.

Declareeren (verklaren, openbaren, aangeven, doen weten, bekendmaken) b. w.

Declinatie (afwijking; in minachting brengen; verbuiging) v. -tien en -ties.

Declineeren (afwijken; afwenden, van zich afkeeren; in minachting brengen; verbuigen) b. w.

Decoetum (afkooksel; kruidendrank) o. (hoofden) b. w.

Decolleeren (onthalzen, ontdolleeteeren (aan hals en boezen onthoofden) b. w.

Deconfiteure (tegenspoed, onheil, nederlaag, wederwaardigheid) v. -s of -n.

Decompteeren (afrekenen; tegenrekenen) b. w.

De concert, eensgezind, een.

Deconcerteeren (dwaarschieten; teleurstelling doen onder vinden; uit het veld slaan, verbluft doen staan) b. w.

Decontanceeren, (uit het veld slaan; verbluft doen staan) b. w.

Decorateur (tooneelschilder) m.

Decoratie (versiering, ridderorde; tooneelschilderwerk) v. -tien en -ties.

Decoratief (versierend) b. n. en als z. n. (versiersel, tooneelschilderwerk) o.

Decoreeren (versieren; met een eereteeken begiften) b. w.

Decorum (het welvoeglijke, geschikte, betamelijke, passende) o. zijn - bewaren, zijn fatsoen ophouden.

Decoupeeren (afhouwen, ontleiden, in stukken snijden, voorsnijden; kwaadspreken belasten) b. w. o. w.

Decoupeeren (losmaken, losdecourageant (ontmoedigend), b. n. en b. w.

Decourageeren (moedeloos of neerslachtig maken, ontmoedigen) b. w.

Deconsu, (onsamenhangend, decrediteeren (iemand's vertrouwen of krediet onderminnen of vernietigen; in een kwaden reuk brengen) b. w.

Decreet (besluit) o. decreten.

Decrepitude (afgeleefdheid) v.

Decrescendo (muz.) afnemend, wanneer de tonen immer zwakker worden.

Decresceeren (afnemen) o. w.

Decreteeren (besluiten, vaststellen, bevelen) b. w.

Decriereen (uitrukken) b. w.

Decrotteeren (afborstelen, zuiveren, poetsen) b. w.

Dedagineeren (verachten, verasmaiden) b. w.

Dedaim (minachting) o.

Dedicatie (opdracht, toewijding) v. -tien en -ties.

De dieeren en dediceeren (opdragen, toewijden of toedigen) b. w.

De dommagereen (schadeloosdeduceeren (afleiden) b. w.

Deductie (afleiding; betoog) v. -tien en -ties.

Deeg, o. -en; -je, o. -s.

Deel (gedeelte) o.; -en; -tje, o. -s.

Deel (plank en dorschvloer) v. delen; -tje, o. -s.

Deelachtig, b. n.

Deelbaar, b. n. en b. w.; -heid, v.

Deelen, b. w. ik deelde, heb gedeeld; deeler, m. deeling, v. deelerst, v.

Deelgenoot m. -en.

Deelgenoot, v. -n.

Deelgenootschap, o. (-s).

Deelhebber, m. -s; -hebster, v.

Deelnemen, o. w. st. ik nam deel, heb deelgenomen; deelnemer, m.

Deelnemster, v. deelneemend, v.

Deelnemend, b. n. -er, -st.

Deels, b. w.

Deelkal, o. -len.

Deelwoord, o. -en.

Deemoed, m.

Deemoedig, b. n. -er, -st; -heid, v.

Deemoedigen, b. w. zw. ik deemoedigde, heb gedemoedigd; deemoediging, v.

Deen (lid van de bevolking in Denemarken) m. Denen, Deensche b. n. en als z. n.

Deerlijk, b. n. en b. w. -er, -st.

Deern of **deerne**, v. deernen; deernste, o. -s.

Deernis, m.

Deerniswaardig, b. n. -er, -st of meer en meest -.

Deesem, m.

Deesemen, b. w. zw. ik deesemde, heb gedeesemd.

De facto, eigenmachtig, metterdaad, feitelijk.

Defallieeren (missen, in gebreke blijven; den gestelden tijd verzuimen) ow.

Defaute (nederlaag) v. -s.

Defavorabel (ongunstig) bn.

Defect (gebrek, tekort) o. -en.

Defect (beschadigd) bn. -er, -st.

Defendeeren (verdedigen) bw.

Defensie (verdediging) v.

Defensief (verdedigend, verwerend) bn.

Defereeren (den voorrang verleen of toekennen; aangeven; op een eed vorderen) bw.

Defi (uitdaging tarding) o.

Deficit (tekort) o.

Defigureren, (wanstaltig maken, misvormen) bw.

Defilé (engte, holle weg; oprukking in gelederen) o.

Defileeren (ene engte of een hollen weg doortrekken; in gelederen oprukken) ow.

Definieeren (nauwkeurig bepalen; duidelijk verklaren) bw.

Definitie (juiste bepaling, duidelijke omschrijving) v. -tien en -ties. (bijw.)

Definitief (beslissend) bn. en

Defloreeren (verwelken) ow.

Deform (misvormen) bw. -en.

Deformiteit (misvormheid) v.

Defrayeeren (vergoeden; vrijhouden; bestrijden) bw.

Defricheeren (woeste gronden of braakland bebouwbaar maken) bw.

Defstig bn. en bijw. -er, -st;

Degageeren (beviriden, los of vrijmaken) bw.

Degarneeren (ontblooten de versiering van iets afdoen) bw.

Dege (deeg) v. Gebruikelijk in:

teerdege; soed, voortreffelijk; in deeg doen, goed doen; en in deeg hebben, vermaak hebben.

Degel (ijzeren of koperen plaat aan ene drukpers) m. -s.

Degelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Degen, m. -s; -tje, o. -s.

Degene, hetgene, hetgeen, vnw.

Degenereeren (ontaarden, verwilderen) ow.

Degout (afkeer) m. (bn.)

Degoutant (walgingwekkend)

Degouteeren (walken, afschrikken, tegenzin inboezemen) ow.

De grace, met verlof, wat ik u

bidden mag. (ging) v.

Degradatie (afzetting, verla-

gtraden (afzetting, verla-

gtraden, vervallen verklaren, iem. van zijn post ontzetten) bw.

Degrassieeren (van vet en smeer reinigen) bw. -s.

Degrassieur (vet-uitmaker) m.

Degrassense (vet-uitmaakster)

Degré (graad) m. -s. [v. -s.]

Dehors (buitenkant, buitenzijde; de buitenwerken van vestingen; het uiterlijke) o. enk. en mv.

Deficacie (verkodig) v.

Deficeeren (verkodigen) bw.

Deinen (golven) ow. zw. ik deinde, ben gedingd; deining, v.

Deinzen, ow. zw. ik deinsde, ben gedingd; deinzig, v.

Deisme (redegeloof, godsterij) o.

Deïst (iemand die wel aan God, maar niet aan de godheid van Christus geloof en alle openbaringsleer verwerpt) m. -en.

Deïstisch (overeenkomstig met het deïsme) bn.

Dejeuneeren (ontbijten) ow.

Dejeuner (ontbijt) o. -s; dejeuner à la fourchette, ontbijt met de vork.

De jure, van rechtswege.

Dek, o. -ken; -je, o. -s; -balk, m. -en; bed, o. -den; -blad o. -en;

bord, o. -en; -hengst, m. -en; -kleed, o. -en; -mantel, m. -s;

-pan, v. -nen; -plaat, v. -platen; -plank, v. -en; -riet o. -en;

-schild, o. -en; -serret, o. -ten; -steen, m. -en; -stroo, o. -s; -stuk, o. -ken; -stut, m. -ten; -verf, v. -verven; -zerk, v. -en.

Deken (overst) m. -en en -s; -schap o.

Deken (dekking) v. -s; -tje, o. -s.

Dekken, bw. zw. ik dekte, heb gedekt; dekker, m. dekking, v. dekster, v.

Deksel, o. -s; -tje, o. -s.

Del, v. -len.

Delabreeren (vervallen, doen vervallen, verwoesten) ow. bw.

Delassen (verademing, verpozing) o.

Delegaat (gezaant, afgevaardigde) m. delegaten. (gen) bw.

Delegeeren (afzenden, afvaardigen) bw.

Delfst (van delfen) v. -s.

Delfstof (van delfen) v. -fen.

Delfstoffelijk, o.

Delfstoffentrijk, o.

Delgen, bw. zw. ik delgde, heb gedelgd; delger, m. delgster, v. delging, v. (bijw.)

Deil (verkorting van Delicieux)

Deliberatie (beraadslag; overweging) v. -tien en -ties.

Delbereeren (beraadslagen, overleggen) ow.

Delicaat (teeder, teergevoelig, kleinzeerig; welsmakend, lekker; kiesch; heusch, bescheiden) bn. en bijw. delicates, -st.

Delicatesse (lekkernij; heuschheid, bescheidenheid; kieschheid) v.

Delice (vermaak, geneugte) o. -s.

Delicieux (kostelijk, zeer aangenaam; lekker) bn. en bijw. deliceuz, delicieust.

Delict (misdaad) o.

Delicti (corpus) o. overtuigend bewijsstuk eener misdaad.

Delineeren (teekenen, ontwerpen) bw.

Delinquent (misdadiger, overtreders) m. -en. (digheid) o.

Delire (waanzin, razernij, ijehoofdelirium) o. Zie Delire.

Delivreeren (bevrijden, verlossen, redden) bw.

Delling (laagte, dal) v. -en.

Delogeeren (verhuizen) ow. (verdriven, verdringen) bw.

Delphienen (dolfijnen, zeevarkens; handvatsels aan kanonnen) v. mv.

Deluw (loodkleurig, vaal, bleek)

Delven, bw. st. ik dolf, heb gedolven; delver, m. delfster, v. delving, v.

Demagogie (volksleiding) v.

Demagogisch (volksleidend) bn.

Demagoo (volksleider; aanvoerder van het saamenkerotte volk) m. demagoo.

Demandeeren (aanbevelen; toevertrouwen) bw.

Demarcatie (grensscheiding) v.

Demarche (gang, tred; stap, poging) v. -s.

Demasqué (ontmaskering) o.

Demasqueeren (ontmaskeren)

Dementi (logenstraffing) o. (bw.)

Demi (half); à -, ten halve.

Demissie (ontslag, wegzending) -sien en -sies. (den) bw.

Demitteeren (ontslaan, wegzenden)

Demobiliseeren (ontwapenen; op den voet van vrede brengen; roerende goederen voor onroerend verklaren) bw.

Democraat (aanhanger of voorstander der volksregering) m. democraten.

Democratie (volksheerschappij, volksregering) v.

Democratisch (volksgezind; voor of van de volksregering) bn.

Democriet (lachend wijsgeer) m.

Demonstratie (buitenkoersstelling) v. -s. (stellen) bw.

Demonstiseeren (buiten koers)

Demon (duivel) m. -s.

Demonisch (duivelsch) bn.

Demonstratie (vertoonmaking) v. -tien en -ties. (toogen) bw.

Demonstreeen (bewijzen, demonstereeren)

Demontereeren (afzetten, uit den zadel lichten; het geschut onbruikbaar maken, tot zwijgen brengen) bw.

Demoralisatie (vernietiging van alle plichtbesef, zedeloos making of wording) v.

Demoraliseeren (alle plichtbesef vernietigen bij iemand; zedeloos maken) bw.

Demoveeren (wegruimen, afzetten) ow.

Dempen, bw. zw. ik dempte, heb gedempt; demper, m. demping, v.

Demplig, bn. -er, -st; -heid, v.

Den, m. -nen.

Den bep. lidw. verboden vorm van de en het.

Denaturalisatie (ontneming van het burgerrecht) v.

Denaturaliseeren (het burgerrecht ontnemen) bw.

Denatureren (van natuur doen veranderen; doen ontaarden; verwringen, misvormen, overdrijven) bw. (ontaarden, verbasteren)

Denemarken, o. (ow.)

Denigreeren (zwart of gehaat maken, lasteren) bw. (-heid, v.)

Denkbaar, bn. en bijw. -der, -st; -beeld, o. -en.

Denkbeeldig, bn. -er, -st; -heid, v.

Denkelijk, bn. en bijw.

Denken, bw. ow. onkr. ik dacht, heb gedacht; denker, m. denkster, v.

Denkkracht, v.

Denkvermogen, o.

Denkwijs en -wijs, v. -wijzen.

Denneboom, m. -en,

Dennen, bn.

Dennenhout, o.

Dennenwoud, o. -en.

Denominatie (benoeming; omschrijving, vermelding) v. -tien en -ties.

Denomineeren (benoemen, aanstellen, voordragen) bw.

Denoteeren (aanzijzen, te kennen geven) bw.

Denouement (ontknooping) o.

Dentist (tandmeester) m. -en.

Denudeeren (ontblooten) bw.

Denuncieeren (aangeven, aanklagen) bw.

Deo volente (zoo God wil).

Departement (afdeeling; gewest, landsdeel; werkring) o. -en.

Departementaal (afdeeling; gewestelijk) bn. en bijw.

Depasseeren (te buiten gaan, overschrijden) bw.

Depêche (bericht; berichtsbrief)

Dependeeren (afhangen, afhankelijk zijn) ow.

Dependent (afhankelijk) bn.

Dependentie (afhankelijkheid)

Depense (vertering) v. -s. [v.

Depeupleeren (ontvolken) bw.

Deplaceeren (ver- of misplaatsen) bw.

Deplaisant (onaangenaam, verdrietig) bn.

Deplorabel (betreurenswaardig)

Deploreeren (bejammeren, beklaagen) bw.

Deployeeren (uit elkander leggen, ontvouwen, uitspreiden; divisien en vleugels eener armee ontwikkelen) bw.

Deponeeren (nederleggen; in bewaring stellen; getuigenis afleggen) bw.

Depopulariseeren (aan de volksrust onttrekken) bw.

Deportatie (verbanning, wegvloering; naar eene straf kolonie) v.

Deporteeren (verbannen, uit het land jagen, naar eene strafkolonie overbrengen) bw.

Depositaris (vertrouwd persoon, wien men goederen ter bewaring geeft, bewaarder) m. -sen.

Depositie (getuigenis, verklaring der getuigen; afzetting) v. -tien en -ties.

Deposito-bank (leenbank, welke ingelegde kapitalen, tegen uitkeering van een geringen interest, aanneemt) v. -en.

Depossedeeren (verstooten, uit have en goed zetten) bw.

Depot (aanvullingskorps of aanvullingsmagazijn; ook: winkel van een zetbaas) o. -s.

Depot geven (in) (in bewaring geven; ook: aan een zetbaas toevertrouwen ten verkoop) bw.

Depouilleeren (berooven, nitkleeden) bw.; de stembriefjes, de stemmen opnemen, den uitslag der stemming opmaken.

Depravatie (verdorvenheid, diepgezondenheid) v.

Depraveeren (bederven, slechter maken, verslimmeren) bw.

Depreciatie (waardevermindering, vermindering) v.

Deprecieeren (in waarde vermindern; verlagen) bw.

Deputatie (afvaardiging; afgevaardigd personal) v. -tien en -ties. (den) bw.

Deputeeren (afvaardigen, zen-

Der, lidw. van bepaaldheid, verbogen vorm van de en het.

Derallieeren (uit het spoor loopen; raaskallen) ow.

Deraisonneeren (slecht redeneeren; ongerijmd, onbillijk oordeelen; raaskallen) ow.

Derangeeren (verbijsteren, in de war brengen, storen) bw.

Derangement (stoornis, in de war brengen) o.

Derde, bn. (als zn. voor: een derde gedeelte) o. als zn. voor: drie kaarten die op elkander volgen, v.; (als mv. derden).

Derdehalf, bn.

Derdendaagsch, bn. (deerd.

Deren, bw. zw. ik deerde, heb gederd; gederd, heb gederd.

Dergelijk, aanw. vnw.

Derhalve, vw.

Derideeren (bespotten, uitlachen) bw. (ming) v.

Derivatie (afleiding, afstam-

Deriveeren (afleiden) bw.

Dermate, bijw.

Derobeeren (verdonkeremen, verduisteren) bw.

Derogeeeren (afbreuk doen, inbreuk maken, benadeelen; afschaffen, gedeeltelijk vernietigen of verzwakken) ow. bw.

Deroute (het teruggaan; wanorde, verwarde vlucht; overhoop-

Derrie, v.

Derrieachtig, bn.

Dertien, telw. -en; -tje, o. -s.

Dertiende, rangtel.

Dertienhonderd, telw.

Dertigmaal, bijw.

Dertig, telw. -en.

Dertiger, m. -s.

Dertigmaal, bijw.

Dertigste, rangtel.

Dertigvoud, o.

Derven, bw. zw. ik derfde, heb gederfd; derver, m. derving, v.

Derwaarts, bijw.

Derwijze (zoodanig) bijw.

Derwisch (arme Turksche monnik) m. -en.

Des verbogen lidw. van bepaaldheid; de broeder - konings; ook verbogen aanw. vnw. 2e nv. m. en o. van die - zijn wij verblid.

Desabuseeren (ten beste onderichten, uit eene dwaling helpen) bw.

Desagreabel (onaangenaam) bn.

Desagrement (onaangenaamheid) o. -en.

Desappointeeren (te leur stellen) bw. (ling) o.

Desappointement (teleurstelling)

Desapprobatie (afkeuring) v.

Desapproveeren (afkeuren) bw.

Desarmeeren (ontwapenen) bw.

Desaster (rampspoed, onheil, noodlot, ongeval, wederwaardigheid) o. -s.

Desastreus (rampspoedig) bn.

Desavantage (nadeel) o.

Desavantageus (nadeelig, ongunstig) bw.

Desaveu (ontkenning, verloochening) v. -s.

Desavoueeren (ontkennen, verloochenen) bw.

Desbevoegd, bn.

Desbewust, bn.

Descendenten (afstammelingen, kinderen, kinds kinderen, enz.) mv.

Descende (nederdaling, overdektheid) v. -en.

Desert woest, onbebouwd, onbewoond) bn.

Deserteeren (zich wegpakken, wegloupen, overloupen; verlaten, ontloopen) ow. bw. ik deserterde, ben en heb gedeserteerd.

Deserteur (weglooper, overlouper) m. -s en -en.

Desertie (het wegloupen, overloupen) v. -tien en -ties.

Desespereeren (wanhopen, verwijfelen) ow.

Desespoir (wanhoop) m. (bijw.

Desgelijks (op dezelfde wijze)

Deshabille (huiskled, ochtendkled) o. en -s, ongekleed.

Deshonoreeren (ontereen, schandvlekken) bw.

Designeeeren (beteekenen, aanwijzen, opgeven; voorloopig benoemen) bw.

Desirabel (wenschelijk) bn.

Desireeren (verlangen, wenschen, begeeren) bw.

Deskundig, bn.

Deskundige, m. en v. -n.

Desniettegenstaande, bijw.

Desniettemin, bijw.

Desnoods, bijw.

Desobediëren (ongehoorzaam zijn) ow. (bijw.)

Desobligeant (onbeleefd) bn. en

Desobligeeren (onbeleefd, norsch of onvriendelijk behandelen) bw.

Desolant (troosteloos, verlegen, bedorven, ellendig, verwoest) bn.

Desolater, -st.

Desolatie-boedelkamer (het voormalige kantoor van onbeheerde nalatenschappen te Amsterdam) v.

Desolant (bedroevend) bn.

Desolatie (troosteloosheid; verwoesting) v.

Desordre (wanorde) v.

Desorganisatie (omkeering; ontbinding; wanorde) v.

Desorganiseeren (wanorde veroorzaken in, ontbinden, ontstemmen) bw.

Desoriënteeren (van den weg helpen; doen onttellen) bw.

Desperaat (wanhopig, vertwijfelend) bn.

Desperatie (wanhoop) v.

Despoot (willekeurige vorst, eigendunkelijk heerscher, dwingeland) m. despoten.

Despotisch (willekeurig, verdrakkend, eigendunkelijk handelend) bn.

Despotisme (eigendunkelijke heerschappij, verdrakkend, dwingelandij) o.

Dessin (voornemen, oogmerk, opzet; ontwerp, schets; monster of staal van laken, enz.) o. -s.

Dessert (nagerecht) o. -en; -tje, o. -s.

Desservant (waarnemend persoon; tijdelijk pastoor tot dat een ander benoemd is) m. -en.

Dessin (teekening, schets, ontwerp; patroon van kleedingsstoffen) o. -s.

Destijds, bijw.
Destin (noodlot, beschikking, besturing van God) o.
Destinatie (bestemming) v.
Destineeren (bestemmen, verordineeren, beschikken) bw.
Destitueeren (berooven, afzetten, ontsetten; verlaten)
Destitutie (ontsetting, ontslag) v.
Destructie (verwoesting) v.
Destruereen (verwoesten, vernielen, vernietigen) bw.
Deswege (daarom) bijw.
Detacheeren (losmaken; afzonderen; afzenden) bw.
Detachement (kleine bende) o. -en.
Detail (bijzonderheid) o. -s; en - in al de bijzonderheden; ook: in het klein.
De tempore (te rechter tijd).
Deteneeren (terughouden; vasthouden; onthouden) bw.
Detentie (opsluiting) v.; huis van - , gevangen.
Deteriorereen (verslimmeren, bederven) ow. (paling) v.
Determinatie (bestemming, bevestiging) (bepalend) bn.
Determineren (bestemmen, bepalen, beschikken) bw.
Determinisme (leer der voorbeschikking) o. (bijw.)
Detestabel (verfoeilijk) bn. en
Detesteeren (verfoeien) bw.
Detinereen (gevangenhouden, terughouden) bw.
Detonatie (ontploffing, losbranding; het valsche zingen) v.
Detoneeren (ontploffien, losbranden; valsche zingen) ow.
Detour (omweg; afslingering; uitlucht, voorwendsel) o. -s.
Detourneeren (afwenden, afleiden, afwijken) bw.
Detracteert (belasteraar) m. -s.
Detractie (belastering, laster) v.
Detresse (nood, verlegenheid, angst) v.
Detrompeeren (iemand van zijne dwaling terugbrengen) bw.
Detroniseeren (onttronen, van den troon stooten) bw.
Deugd v. -en. (-heid, v.)
Deugdelijk, bn. en bijw. -er, -st;
Deugdzzaam, bn. -zamer, -st; -heid, v. (geleugd)
Deungen, ow. zw. ik deugde, heb deugniet, m. en v. -en; -je, o. -s.
Deugniet, v. -en.
Deuk, v. -en; -je, o. -s.
Deuken, bw. ow. zw. ik deukte, heb gedekt; deuker, m. deuking, v. deukster, v. -s.
Deun, m. -en; -tje, o. -s.
Deun (zuinig, karig) bn. -er, -st; -heid, v. -tjes, bijw.
Deunen (zingen) ow. zw. ik deunde, heb gedeund.
Deur, v. -en; -tje, o. -s.
Deurwaarder m. -s; -schap, o.
Deus ex machina, letterlijk: God uit de (toonel-) machine; m. a. w. iemand die zich onverwachts opdoet en daardoor aan een neteligen of hacchelen staat van zaken eene gunstige wending geeft.
Deutel m. -ijzer, o.
Deuteronomium (vijfde boek van Mozes).

Deuvekater tw. en als z. m. -s.
Deuik (de tap in eene ton) m. -en; -je, o. -s.
Deuiken (door den deuik tappen) bw. ow. ik deuikte, heb gedeuikt.
Devaliseeren (plunderen) bw.
Devastatie (verwoesting) v.
Devasteeren (verwoesten, vernielen, omkeeren) bw.
Devellopeeren (ontwikkelen, oplossen) bw.
Deviatie (afdwaling van den rechten weg; verzeiling van een schip van den bepaalden koers) v.
Devieeren (afdwalen; afwijken; verzeilen) ow.
Devies (toepasselijk zinnebeeld, met een kort doelmatig opschrift; zinspreuk, gedenkspreuk) o. deviezen.
Devolveeren (afwentelen; iets een ander toe- of aanbrengen; aan een ander vervallen) bw. ow.
Devoet (aandachtig, godvruchtig, onderdanig, eerbiedig) bn. devoter, -st.
Devoreeren (verslinden) bw.
Devotie (aandacht, godsvrucht) v.
Devoneeren (toewijden) bw.
Devonement (toewijding, gehechtheid) o.
Dewelke, v. w. Zie Welke.
Dewijl, v. w.
Dexteriteit (behendigheid, handigheid) v. -en
Dey (landvoogd in Barbarij) m. -s.
Deze, dit, v. w.
Dezelfde, hetzelfde, aanw. v. w.
Dezelve, hetzelfde, aanw. v. w.
Dezulke, aanw. v. w.
Diaboliek (duivelsch, duivelachtig) bn. (v. -ên.
Diaconie (kerkelijk armbestuur)
Diaconus (diaken, armverzorger, kapelaan, tweede predikant) m.
Diaceem (koninklijk hoofdsieraad; vrouwelijk haartooisel) v. diademen.
Diagnose (onderscheiding der ziekten naar kenteekenen) v. -n.
Diagonaal (hoekpuntslijn) m. diagonalen.
Diagram (schets; in de muziek: vijftigste toonladder; ook: partituur) o. -men.
Diaken, m. -en en -s.
Diakones, v. -sen.
Dialect (tongal, uitspraak van onderscheidene bewoners eens lands) o. -en.
Dialogisch (in den vorm van samenspraken) bn.
Dialogiseeren (samenspreken; houden; samenspraken vervaardigen) ow.
Dialoog (samenspraak, gesprek, onderhoud) m. dialogen.
Diamant m. voor den steen; o. voor de stof; -en; -je, o. -s.
Diamanten, bn.
Diameter (middellijn, doorsnede) m. -s. (bijw.)
Diametraal (lijnrecht) bn. en
Diapason (muz.) harmonie en accoorden der octaven; maatstaf van de orgelpijpen, trompetten, enz. o.
Diaphaan (doorschijnend) bn.
Diaphonie (muz.) volstemmig.
Diarrhee (buikloop) v. [heid, v.]

Dicht o. -en; -je, o. -s. (v.)
Dicht, bn. en bijw. -er, -st; -heid.
Dichtader, v. -en.
Dichtdoen, bw. onr. ik deed -, heb -gedaan.
Dichten (dichtmaken) bw. zw. ik dichte, heb gedicht; dichter, m. dichters, v.
Dichterlijk, bn. en bijw. -er, -st.
Dichtgenootschap, o. -pen.
Dichtjes, bijw.
Dichtkunst, v.; -luim, v. -en; -lust, m.; -maat, v. -maten.
Dichtmaken, bw. zw. ik maak -, heb -gemaakt.
Dichtregtel, m. -s.
Dichtsluiten, bw. st. ik sloot -, heb -gesloten.
Dichtstuk, o. -ken.
Dichtwurk, o.
Dichtwerk, o. -en.
Dichtaat (iets dat voorgezegd is of wordt ter naschrijving) o. dicataten.
Dictator (eigenmachtig gezagvoerder, opperbewindvoerder) m.
Dictatoriaal - (gezaghebbend; eigenmachtig) bn. en bijw.
Dictatorisch (gebedend) bn.
Dictatuur (het ambt en de waardigheid van een dictator) v.
Dicteeren (voorzegen om na te schrijven, ook: ingeven; toewijzen, opleggen) bw.
Dictie (een gezegde; de schrifttrant, wijs van zich uit te drukken; de spreek) v. (-s.)
Dictionnaire (woordenboek) v.
Dictum, factum, gezegd, gedaan.
Didactiek (leerkunst, onderwijskunde) v. (richtend) bn.
Didactisch, (leerend, onderd.) bn., dat, aanw. v. w.
Dieet (leefregel; matige leefregel o. dietisch; afgemeten met mate) bn. en bijw.
Dief, m. dieven; -je, o. -s.
Diefachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Diefstal, m. -len.
Diegene, datgene, aanw. v. w.
Diemit, o. diemiten; zekere stof.
Diemiten, bn.
Dienaangaande, bijw.
Dienaar, m. -s en dienaaren.
Dienares, v. -sen.
Diender, m. -s. (gediend).
Dienen, ow. zw. ik diende, heb dienovereenkomstig, bijw.
Dienst, m. -en; -je, o. -s.
Dienstbaar, bn.; -heid, v.
Dienstig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Dienstplichtig, bn.; -heid, v.
Dienstvaardig, bn. -er, -st; -heid, v. (v.)
Dienstwillig, bn. -er, -st; -heid, v.
Dientafel, v. o. -s.
Dientengevolge, v. w.
Dientvolgens, bijw.
Diep, o. -en; ook bn. en bijw. (v.)
Diepdenkend, bn. -er, -st; -heid, v.
Diepen, bw. zw. ik diepte, heb gediept; dieper, m. dieping, v. diepsel, o.
Diepgang, m.
Dieplood, o. -en.
Diepte, v. -n.
Diepzinnig, bn. -er, -st; -heid, v.

Dier, o. -en; -tje, o. -s.
 Dier, bn. en bijw. -der, -st.
 Dierage, o. -s. (-heid, v.
 Dierbaar, bn. en bijw. -der, -st;
 Dierenbeschrijver, m. -s; ge-
 recht, o. -en; -kweller, m. -s;
 -riem, m.; rijk, o.; -temmer, m.
 -s; -tent, v. -en; -tuin, m. -en.
 Diergaarde, v. -n.
 Diergelijk, aanw. vnw.
 Dierhalve, bijw.
 Dierlijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Dies, Zie Des. (hoortedag) m.
 Dies natalis (stichtingsdag, ge-
 diete, alleen g.-bruikelijk in: diete
 maken (wijnmaken) bw. zw. ik
 maakte diets, heb diets gemaakt.
 Dievegg, v. -n. (gedieft).
 Dieven, bw. zw. ik diefte heb
 Dievenbende, v. -n; -gespuis,
 o.; -jacht, v.; -lantaarn en lan-
 taaren, v. -s; -lantaarntje en lan-
 taarentje, o. -s; -leider, m. -s;
 -rot, o. -taal, v. -en.
 Dieverij, v. -n.
 Diffamant (eeroovend ont-
 zierend), bn. en bijw.
 Diffameeren (eerooven, belas-
 teren, schandvlekken) bw.
 Differeren (afwijken onder-
 scheiden zijn; uitstellen) bw. ow.
 Different (onderscheiden, onge-
 lijk, verschillend, twistig) bn.
 (klein verschil; kleine tijd) o.
 -en.
 Differentiaal (oneindig klein
 gedeelte eener veranderlijke
 grootte) v. -talen.
 Differentiaal-rekening, v.
 eene afdeeling der hoogere wis-
 kunde.
 Differentie (verschil, oneenig-
 heid) v. -tlen en -ties.
 Difficiel (zwaar, moeilijk, on-
 uitvoerbaar) bn.
 Difficiel mensch (een), een
 knorpot; een mensch, met
 wien men niet wel omgaan kan.
 Difficilteeren (zwarigheden
 maken; tegenwerpingen in te
 brengen hebben) ow.
 Difficulteit (moeilijkheid) v.
 -en. (bn.
 Difform (wanstaltig, mismaakt)
 Difformiteit (wanstaltigheid,
 mismaaktheid, v. -en. (bn.
 Diffuus (wijdlooppig, verstrooid)
 Digereeren (oplossen, verdee-
 len, verdunnen) bw.
 Digestibel (gemakkelijk te ver-
 duwen, licht) bw.
 Digestie (de oplossing, koking;
 spijsvertering; ettering) v.
 Digestief (middel ter bevoerde-
 ring der spijsvertering) o.
 Diggeel v. -s en -en.
 Dignitaris (waardigheidbeklee-
 der) m. -nen. (v. -en.
 Digniteit (waardigheid, erepost)
 Digressie (afwiking uitspatting,
 buitensporigheid; tusschenspel)
 v. -slen en -sies.
 Dijn v. -en; -tje, o. -s. (dijid).
 Dijen, ow. er. ik dijde, ben ge-
 dijk, m. -en; -je, o. -s.
 Dikage, v. -s.
 Dijken, bw. zw. ik dijkte, heb ge-
 dijkt; dijker, m. dijking, v.
 Dijketting, v. -en.
 Dijkwezen, o. (-st; -heid, v.
 Dijzig (miesig, dampig) bn. -er,

Dik, bn. en bijw. -ker, -st; -heid, v.
 Dikachtig bn. -er.
 Dikbuik, m. en v. -en.
 Dikbuigig, bn. -er, -st.
 Dikken bw. ow. zw. ik dikte, heb
 en ben gedikt.
 Dikkerd, m. -s; -je, o. -s.
 Dikkoonig, bn. -er, -st.
 Dikkop, m. en v. -pen.
 Dikmaals, bijw.
 Dikte, v. -n; -tje, o. -s.
 Dikwerf, bijw.
 Dikwils, bijw.
 Dikzak, m. en v. -ken.
 Dilacereeren (met geweld aan
 stukken scheuren) bw.
 Dilapidceeren (verkwisten, ver-
 spillen, doorbrengen) bw.
 Dilateeren (verwijden, uitstel-
 len) ow. (uitstellen) bw.
 Dilemma (dubbeltbewijs, wissel-
 of vooronderstellende sluitredc;
 zeer moeilijke toestand), o. -'s.
 Dilettant (kunstvriend, kunst-
 verzamelaar) m. -en.
 Dilettante, v. -n.
 Diligence (naarstigheid, zorg-
 vuldigheid, stiptheid, ook: post-
 wagen (alsdan avv. -s).
 Diligent (ijverig, naarstig, werk-
 zaam; bezig) bn.
 Diligentie (ijver; werkzaamheid)
 Dille, v. Zeker kruid [v.
 Dimensie (afmeting, afstand;
 uitgebreidheid) v. -sien en -sies.
 Diminuendo (muz.) langzaam
 afnemend.
 Diminueeren (vermindere;
 kleiner maken) bw.
 Dineeren (het middagmaal ge-
 bruiken) bw.
 Diner (middagmaal) o. -s; di-
 nertje en dineetje, o. -s.
 Ding, o. -en; -etje, o. -s.
 Dingbank (rechtbank) v. -en.
 Dingen (minder bieden) ow. st.
 ik dong, heb gedongen; naar
 iets -, naar (eenen post) staan;
 ding, m. dinging, v. dingster, v.
 Dingspil, o. -len.
 Dingtaal (pleittaal; van dingen:
 pleiten) v. -talen.
 Dinsdag, m. -en.
 Dinsdags, bijw.
 Dinsdagsch, bn.
 Diocese, v. ook diocees (kerspel,
 parochie) o. diocees.
 Diopter, o. het vizier, kijkgaat-
 jes op het astrolabium (meetk.
 werktuig).
 Dioptriek (doorzichtkunde) v.
 Diorama (doorschijnend kunst-
 tafereel) o. -'s.
 Diphtong (tweeklank) v. -en.
 Diploma (vrijheidsbrief; akte van
 aanstelling; oorkonde) o. -'s.
 Diplomaat (staatkundig verte-
 genwoordiger van de eene mo-
 gendheid bij de andere; fig.: ge-
 slapen vos) m. diplomaten.
 Diplomatie (staatkundige verte-
 genwoordiging van of van het
 buitenland; kunst om de eene
 mogendheid bij de andere te ver-
 tegenwoordigen; fig.: geslapen-
 heid) v.
 Diplomatieque (het corps -), de
 vertegenwoordigers van of in
 het buitenland.
 Diplomatisch, op de diploma-
 tie betrekking hebbende.

Direct, bn. en bijw. recht-
 streeksch (bijw. rechtstreeks)
 regelrecht, onmiddellijk.
 Directeur (opziener, bewind-
 hebb, bestuurder) m. -en.
 Directie (bestuur; oppertoezicht,
 uitvoering of uitvoerende
 macht) v. -tlen en -ties.
 Directorium (nietvoerdend be-
 wind, voornamelijk dat, hetwelk
 tijdens de Fransche revolutie
 door de staatsregeling van 23
 Sept. 1795 in het leven geroepen
 en door Napoleon op 9 Nov. 1799
 weder ontbonden werd) o.
 Directrice (bewindvoester, be-
 stuurderes) v. -s.
 Dirigeeren (leiden, besturen;
 onder opzicht hebben, in orde
 brengen; zenden; sturen) bw.
 Dirk (toppunt aan schepen) v.
 Dirkespeer, v. -peren. (-en.
 Disapprobatie (afkeuring) v.
 Disapproveeren (afkeuren)
 bw. (stem, sopraan.
 Discant (muz.) de eerste zang-
 Discerneeren (onderscheiden,
 beoordeelen) bw. (ding) o.
 Discernement (onderschei-
 Disch, m. dischen; -genoot, m.
 -genoot, v. (m.v. -genooten).
 Discipel (scholier, leerling) m.
 en v. -s en -en.
 Disciplinair, (tucht-, de tucht
 betreffende) bn.
 Discipline (tucht, regel) v.
 Disciplineeren (in bedwang
 houden, aan tucht en orde ge-
 wennen) bw.
 Discoloratie (de verkleuring,
 het verschieten) v.
 Discontereeren (aftrekken of af-
 rekenen; met aftrek van zekere
 percenten inwisselen tegen geld)
 bw. (houding) v.
 Discontinuatie (staking, op-
 Discontinueeren (staken, op-
 houden) ow.
 Disconto (korting) o.
 Discordia (tweedracht) v. (ow.
 Discreet (bescheidenheid, er-
 kenntelijkheid; ingetogenheid,
 stilzwijgendheid; genade en on-
 genade) v.
 Disculpeeren (verontschuldigen,
 rechtvaardigen) bw.
 Discussie (woordenwisseling,
 geslachtenwisseling) v. -sien en
 -sies.
 Discreteeren (bespreken, nauw-
 keurig nagaan, wikk en we-
 gen) bw. ow.
 Disette (gebrek, hongersnood) v.
 Disgratie (ongenade) v.
 Disgrateeren (in ongenade
 stormen) bw.
 Disharmonie (wangeluid, wan-
 klank, wantoer, oneenigheid,
 twist, tweedracht) v.
 Dislocatie (verwrikking, ont-
 wrichting, verplaatsing) v.
 Disloceeren (verwrikken, ont-
 wrichten, verleggen) bw.
 Dismembereeren (verdeelen,
 aan stukken scheuren) bw.

Dispache (overeenkomst tus-
schen twee personen, wegens
geledeed zeeschade) v. -s.
Disparasseeren (verdwijnen;
onzichtbaar worden) ow.
Dispariteit (ongelijkheid) v. -en.
Dispendieus (kostbaar, veel
geld kostend) bn.
Dispensatie (onthefing, vrij-
stelling) v. -tien en -ties.
Dispensatorium (apothekers-
boek, receptenboek) o.
Dispenseeren (uitdeelen; ver-
gunning geven; vrijspreken, ont-
binden, ontheffen) bw.
Dispenseeren (regelen, gebieden,
beschikken) bw.
Disponibel (beschikbaar) bn.
Dipositie (inrichting, gesteld-
heid, kleur, uitdeeling, beschik-
king; rangschikking) v. -tien en
-ties.
Dispositief (voorbereidend) bn.
Disproportie (ongeevenredig-
heid, wanverhouding) v.
Dispropoortie (ongeregeld,
onevenredig of ongelijk
maken) bw. (en -ties).
Disputatie (redestrijd) v. -tien
Disputeeren (strijden, twisten,
woorden wisselen) ow.
Dispuut (twist) o. disputen.
Disregard (geringschatting) o.
Disrenommie (kwade naam,
kwaadgerucht) v. (v.
Dissatisfactie (ontevredenheid)
Dissociatie (ontleding) v.
Dissel (eene soort van bijl) m. -s;
-tje, o. -s.
Dissel (aan een wagen) m. -s.
Dissensie (tweespalt, oneenig-
heid) v. -sien en -sies.
Dissenter (andersdenkende; ker-
kelijk afgescheidene) m. en v. -s.
Dissentieeren (anders denken,
oneens zijn) ow.
Dissentiment (tegenoverge-
steld gevoel) o.
Dissertatie (geleerde verhande-
ling, academisch proefschrift) v.
-tien en -ties.
Dissideeren (anders denken van
eene andere gezindheid zijn) ow.
Dissimulatie (veinzij) v.
Dissimuleren (veinzen, zich
vermommen) ow. bw.
Dissipeeren (verkwisten door-
brengen) ow. bw.
Dissolubel (oplosbaar) bn.
Dissolutie (oplossing, ontbin-
den, opheffing) v.
Dissolveeren (oplossen, ont-
binden, opheffen) bw. ow.
Dissonant (wauklank) m. -en.
Dissonneeren (muz.) ow. valsche
tonen voortbrengen, wangeluid
maken.
Dissuadeeren (afraden) bw.
Distantie (verwijdering, afstand)
v. -tien en -ties.
Distel v. -s; -tje, o. -s.
Distelachtig, bn. -er.
Distelen, ow. zw. ik distelde,
heb gedisteld.
Distelig, bn. -er, -st.
Distillateur (stoker, brander,
overhaaler) m. -en.
Distillatie (overhaling) v.
Distilleeren (afrekken, stoken,
overhalen door den helm) bw.
Distilleerketel, m. -s.

Distinct (duidelijk onderschei-
den) bn. en bijw.
Distinctie (onderscheiding) v.
-tien en -ties.
Distinctief (onderscheidend) bn.
Distingeeren (onderscheiden,
met achtung bejegenen) bw.
Distractie (affectie; ver-
stooting; vervreemding; ver-
koop) v. -tien en -ties.
Distraat (afgetrokken) bn.
Distribueeren (ver- of uitdee-
len; bij letterzetters: de letters
der afgedrukte vormen in de
kast leggen) bw.
Distributie (uitdeeling, verdee-
ling, bij letterzetters: zetsel, dat
gedistribueerd kan worden) v.
District (omtrek, rechtsgebied,
landstreek) o. -en.
Districtscommissaris, m. -sen.
Disturbatie (verwarring) v.
Disturbeeren (verhindern, vernie-
sen, verwoesten, verwarren;
storen, belemmeren) bw.
Dit, o. v. het aanr. vaw. deze.
Dit, en -datsch, bijw.
Dithyrambus (een uit verschil-
lende soorten van verzen samen-
gesteld onregelmatig gedicht) m.
Ditje, o. -s.
Ditmaal (dezen keer) bijw.
Dito, het gezegde, het geijke.
Divegeeren (van zijn hoofddoel
afwijken, raaskallen) bw.
Divan (Raad van den grooten
Heer, in Turkije; ook eene in 't
Oosten gebruikelijke lage rust-
bank of sofa met tapijten en
kussens) m. -s.
Divergeeren (uiteenloopen) ow.
Divergent (uiteenlopend) bn.
Divers (verscheiden, onderschei-
den) bn. (mv.
Diversen (onderscheidenen) m.
Diversie (afleiding, afwending,
verstrooiing, verlustiging; te-
leurstelling in zeker oogmerk) v.
Diversiteit (verscheidenheid, me-
nigvuldigheid) v. -en.
Diverteeren (afleiden of afwen-
den, vermaken, verlustigen).
Divertissement (vermakelijk-
heid) o. -en.
Dividend (de som, welke onder
een gezelschap verdeeld moet
worden; buit; aandeel in de zui-
vere winst) o. -en. (heersch.
Divide et impera, verdeel en
Diviniteit (godheid) v. -en.
Divisie (deeling, in de reken-
kunde; groote legerafdeeling) v.
-sien en -sies.
Divisor (deeler) m.
Divulgatie (verspreiding, rucht-
baarmaking) v.
Divilgeeren (bekendmaken,
verspreiden, ruchtbaarmaken) bw.
Dixi (ik heb gezegd) aan het slot
eener redevoering.
Dnieper (eene rivier) m.
Dniester (eene rivier) m.
Dobbel, m.
Dobbelbeker, m. -s.
Dobbelen ow. zw. ik dobbelde,
heb gedobbel; dobbelaar, m.
dobbelaarster, v. dobbelarij, v.
Dobbelkroes, m. -kroezen; spel,
o. -len; -steen, m. -en; tafel,
v. -s.
Dobbelziek, bn. -er, -st.

Dobber, m. -s; -tje, o. -s.
Dobberren, ow. zw. ik dobberde,
heb gedobberd; dobbering, v.
Doceeren (onderwijzen) ow. bw.
Docent (leermeester) m. -en.
Docentenvereniging, v.
Doch, vw.
Dochter, v. -s; -tje, o. -s.
Dochterken en **dochterke**, o.
dochterkens en dochterkes.
Dochterskind, o. -eren.
Dochterman, m. (baarheid) v.
Doelsteit (leerzaamheid; vat-
doet) m. (titel) m. -en.
Doctoraal (van eenen doctor;
deftig; gezaghebbend) bn. en
bijw. (doctor) o.
Doctoraat (de waardigheid van
Doctorandus (iemand die den
doctoralen graad denkt te ha-
len) m. (en.
Document (bewijs, oorkonde) o.
Dod of **dodde**, v. plant van het
geslacht der rietgewassen.
Doddig (slang) bn. en bijw.
-er, -st; heid, v.
Dodel (bedorven ei) o. -eren.
Dodijnen (een kind - in den arm
of in de wieg in slaap maken)
bw. zw. ik dodijnde, heb gedod-
ijnd. (en v. -en.
Dodoor (droomer, langslaper) m.
Doedel, m. -s.
Doedelzak, m. -ken.
Doek, zn. (o. voor de stof, en m.
voor een stuk van de stof), -en;
-je, o. -s.
Doeken (bedrigen) bw. zw. ik
doekte; heb gedoekt; doeker, m.
doekster, v. doeking, v.
Doel (wat waarop men mikt) o.
Doelen (oefeningsplaats der
schutters) m. -s.
Doelen (mikken) ow. zw. ik doelde,
heb gedoeld.
Doelmatig, bn. -er, -st; -heid, v.
Doeltreffend, bn. -er, -st.
Doelwit, o.
Doemen, bw. zw. ik doemde, heb
gedoemd; doemer, m. doeming,
v. doemster, v.
Doemvonniss, o. -sen.
Doemwaardig bn. -er, -st of
meer en meest -; -heid, v.
Doemzucht, v.
Doen, bw. ow. onr. ik deed, heb
gedaan; doener, m.
Doeniet, m. en v. -en.
Doenlijk, bn.; -heid, v.
Doetje (goede sul, onnoozele
vrouw of meisje) o. -s.
Doezelaar, m. -s.
Doezelen, bw. zw. ik doezelde,
heb gedoezeld; doezeling, v.
Dof (duw, stoet) m. -en; -je, o. -s.
Dof, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Doffen (slaan, stooten), bw. zw.
ik dofte, heb gedoft; doffer, m.
doffing, v. dofter, v. (o. -s.
Doffer (mannettesduif) m. -s; -tje,
Doffig, bn. -er, -st; -heid, v.
Doft (roei) bn. v. -en.
Dofwit, (vuilachtig wit) bn.
Dog (een hond) m. -gen; -je, o. -s.
Doge (hertog van Venetië) m. -s.
Dogger (vischpink) m. -s.
Doggerboot, v. -en.
Doggersbank (bank tusschen
Denemarken en Engeland; de
verenigingsplaats der visch-
pinken) v.

Dogma (leerpunt, leerstelling, leerstuk; geloofsaartikel) o. -s, en dogmata.

Dogmatiek (het leerstellige) v.

Dogmatisch (leerstellig, leer-
matig) bn. en bijw.

Dogmatiseeren (leerstellig
voordragen) bw.

Dok (scheepsdok) o. -ken.

Dokken (de schepen in het dok
halen) bw. zw. ik dokte, heb ge-
dakt.

Dokter (geneesheer) m. -s en
Dokters, o.

Dokteren, ow. zw. ik dokterde,
heb gedokterd.

Doktersgang, m. -en.

Doktersrekening, v. - en.

Dol (roepen; pop) m. -len.

Dol, bn. en bijw. -ler, -st; -heid, v.

Dolce (muz.) liefelijk; -far niente,
het zoete niets-doen.

Doldriest, bn. -en.

Doldriftig, bn. -er, -st.

Doleeren (klachten inbrengen,
bezwaren hebben) bw.

Dolen, ow. zw. ik doolde, heb
gedoold; doling, v.

Dolfin m. -en; -tje, o. -s.

Dolgraag, bijw.

Dolhamer, m. -s.

Dolhuus, o. -huizen.

Dolk, v.

Dolk, m. -en; -je, o. -s.

Dolkop, m. en v. -pen.

Dolkoppig, bn. -er, -st.

Dolkruid, o.

Dollar (daalder in N-Amerika,
geldende f 2,50) m. -s.

Dolle-hondsbeet, m. -beten.

Dollekervel, v.

Dolleman (onbesuisd, wild
mensch) m. -nen en -s.

Dollemanpraat, m.

Dollen, bw. ow. zw. ik dolde, heb
dollepraat, m. -gedold.

Dollegheid, v. -heden.

Dolman (huzarenbus; met bont
afgezet buisje) m. -s.

Dolmest (zekere rotsoort) o.

Dolzinig, bn. -er, -st; -heid, v.

Dom (heer, eereitel der mannen
in Portugal) m. -s.

Dom (domkerk, hoofdkerk) m.

Dom, bn. en bijw. -mer, -st;
-heid, v.

Domaniaal (van of betreffende
het domein) bn. (o.)

Domein (rijksgrond, kroongod)

Domesticatie (tammaking) v.

Domesticiteit (dienstbaarheid,
ondergeschiktheid) v. (v. -en)

Domestiek (dienstbode) m. en

Domicilieeren (metterwoon
vestigen) bw.

Domicilie (verblijf, huisvesting,
woonplaats) o. -lien en -lies.

Domeinheer (heerschend, de over-
hebbend) bn.

Dominante (muz.) de groote
quint; de heerschende of hoofd-
toon in de koraalmusiek.

Dominiee (leeraar, predikant) m.
dominees.

Domineeren (heerschen, den
baas spelen, vooruitkomen, over-
treffen) ow. bw.

Dominieesbriefje, o. -s.

Dominieskonijde, o. -s.

Dominicaan (monnik van de
orde van St. Dominicus) m. -ca-
nen.

Domino (maskeradekleeding;
masker) o. -s.

Domino (spel) o. -s.

Domkop, m. en v. -pen.

Domme kracht, v. -en.

Dommel (bedwelming) m.

Dommelen (gonzen, gelijk de
bijen, moppelen, sluimeren) ow.

zw. ik dommelde, heb gedom-
meld; dommelaar, m. domme-
laarster, v. dommeling, v.

Dommerik, m. -en.

Dommerigheid, v. -heden.

Domoor, m. -en. (peiling) m.

Dompeldoop (doop bij indom-
pelen), bw. zw. ik dompelde,

heb gedompeld; dompelaar, m.
dompeling, v. (gedompt).

Dampen, bw. zw. ik dompte, heb
dompt, m. -s; -tje, o. -s.

Domplig, bn. -er, -st; -heid, v.

Dompneus, m. en v. -neuzen.

Dompstoot, m. -en.

Don (gift, schenking) o. -s; -gra-
tuit, vrijwillige gift.

Donateur (begiftiger) m. -s.

Donatrice (begiftigster) v. -s.

Donder, m. -s.

Donderdag, m. -en.

Donderdags, bijw.

Donderdagsch, bn.

Donderen, ow. zw. het donderde,
heeft gedonderd; donderaar, m.

Donderjagen, ow. zw. ik don-
derjaagde, heb gedonderjaagd.

Donders, bijw.

Dondersch, bn.

Donker, o. (-heid, v.)

Donker, bn. en bijw. -der, -st;

Donkerblauw, bn. -bruin, bn.

-geel (gele) bn. -grauw, bn.

-grijs (grijze) bn. -groen, bn.

-rood, bn.

Dons, o.

Donsen, bn.

Donzig, bn. -er, -st.

Dood, m. -en; -akte, v. -n; -at-
test, o. -en; -bed, o.; -bericht, o.
-en; -bidder, m. -s; -boek, o.; -
brief, m. -brieven; -ceel, v. -en;
doener, m. -s; -eetster, v. -s;
-ekop, v.; -endans, m. -en; -en-
marsch, m.; -enverklikker, m.
-s; -eter, m. -s; -kist, v. -en;
kleed, o. -en; -klok, v. -ken;
-lied, o. -eren; -maal, o. -malen;
-sangst, m.; -scheenderen, o.
mv.; -schuld, v.; -sgenaar, o.
mv.; -gevaar, o. -en;
-skleur, v.; -skop, m. -pen;
-slag, m. -slagen; -slager, m. -s;
-snoed, m.; -schrik, m.; -ssnik,
m.; -stond, m.; -sstrijd, m.;
-sstuip, v. -en; -steek, m.; -straf,
v. -fen; -stroom, m. -en; -suur,
o.; -szweet, o.; -verf, v.; -vijand,
m. -en; -vijandin, v. -nen; -von-
nis, o. -sen; -vreetster, v. -s;
-vreter, m. -s; -werk, o.; -wond,
v. -en; -zonden, v. -n.

Dood, bn.

Doodde, m. en v. -n.

Doodaf, bijw.: -arm, bn.; -be-
daard en -sbedaard, bn. en bijw.;

-eenvoudig, bn. en bijw.; -elijk,
bn. en bijw. (-er, -st); -elijk-
heid, v.; -familiaal, bijw.; -jam-
mer, bijw.; -moede en -moe, bn.;

-nuchter, bn.; -senauid, bn.;

-sbleek, bn.; -sch, bn. (-er, -t);
-scheiding, v.; -ziek, bn.

Doodbloeden, ow. zw. hij bloed-
de, -is gebloed.

Dooddoen, bw. onr. ik deed -,
heb -gedaan.

Dooden, bw. zw. ik doodde, heb
gedood; dooder, m. dooding, v.

Doodjagen, bw. zw. en st. ik
jaagde of joeg -, heb -gejaagd;

Doodloopen, bw. ow. st. ik liep
-, heb en ben -gelopen.

Doodschieten, bw. st. ik schoot
-, heb -geschoten.

Doodslaan, bw. st. ik sloeg, heb
-geslagen.

Doodsteken, bw. st. ik sta -,
heb -gestoken; -steker, m.

Doodverven, bw. zw. ik dood-
verfde, heb gedoodverfd.

Doodzellen (het tijt) bw. zw. ik
zeilde -, heb -gezeild. (v.)

Doof, bn. en bijw. doover, -st, -heid,
doofachtig bn. -er; -heid, v.

Doofpot, m. -ten; -je, o. -s.

Doofstom, bn.

Doofstom, m. en v. -n.

Doofstommen-instituut, o.
-instituten.

Doof (het dooien) m.

Dooien, onp. w. zw. het dooide,
heeft gedooid.

Dooiweer en -weder, o.

Doolhof, o. -hoven.

Doolweg, m. -en.

Doop (kerkplechtigheid) m.

Doop (saus) v.

Doopceel, v. -en.

Doopen bw. zw. ik doopte, heb
gedoopt; dooper, m. dooping, v.

doopeling, m. en v.

Doophek, o. -ken.

Doopsel, o.

Doopsgezind, bn.

Doopsgezinde, m. en v. -n.

Doopvont, v. -en.

Door (dozier) m. en o. dooren.

Door, v. z. en bijw.

Doordemen, ow. bw. zw. ik
ademde -, heb -geademd; -ade-
ming, v. (heb -aderd).

Dooraderen, bw. zw. ik -aderde,

Dooraantwoorden, ow. zw. ik
antwoordde -, heb -geantwoord.

Doorarbeiden, ow. bw. zw. ik
arbeide -, heb -gearbeid.

Doorbabbelen, ow. zw. ik bab-
belde -, heb -gebabbel.

Doorbaffen, ow. zw. ik bafte -,
heb -gebaft.

Doorbaggagen, ow. bw. zw. ik
baggerde -, heb -gebaggerd.

Doorbakken, ow. zw. ik bak-
kerde -, heb -gebakkerd.

Doorbakken, ow. bw. st. (aan-
houden met bakken) ik bakte -,
heb -gebakken; (door en door
gaar bakken) ik -bakte, heb
-bakken.

Doorbakken, vd. en bn.

Doorbakken, ow. zw. de ezel
bakte -, heeft -gebakkt.

Doorbakken, ow. st. het barste
of barst -, is -gebarst of -ge-
borsten.

Doorbauwen, ow. zw. ik bouwde
-, heb -gebauwd.

Doorbeenen, ow. zw. ik beende
-, heb -gebeend.

Doorbeleren, ow. zw. ik beierde
-, heb -gebeierd.

Doorbettelen, ow. bw. zw. ik
bettelde -, heb -gebetteld.

Doorbellen, ow. bw. zw. ik belde -, heb -gebelde.
 Doorbersten, zie Doorbarsten.
 Doorbeuken, ow. bw. zw. ik beukte -, heb -gebeukte.
 Doorbidden, bw. st. ik bad -, heb -geboden.
 Doorbijten, ow. bw. st. ik beet -, heb -gebeten.
 Doorbikkelen, ow. zw. ik bikkelde -, heb -gebikkeld.
 Doorbijlarten, ow. zw. ik biljartte -, heb -gebiljart.
 Doorbladeren, bw. st. ik bladerde - of -bladerde, heb -gebladerd of -bladerd; -bladering, v. (heb -geblafte).
 Doorblaffen, ow. zw. ik blafte -, heb -geblazen.
 Doorbliksemen, onp. w. zw. het bliksemde -, heeft -gebliskemd.
 Doorbloeden, ow. zw. het bloeede -, is -gebloed.
 Doorbloeken, ow. zw. ik blokte -, heb -geblokt.
 Doorboenen, ow. bw. zw. ik boende -, heb -geboend.
 Doorboren, bw. zw. (met ene boor) ik boorde -, heb -geboord; (met priem, degen, enz.) ik doorboorde, heb -boord; -booring v.
 Doorbouwen, ow. zw. ik bouwde -, heb -gebouwd.
 Doorbraak, v. -braken.
 Doorbraden, ow. bw. st. (voortgaan met braden) ik braadde -, heb -gebraden; (door en door gaar braden) ik -braadde, heb -braden.
 Doorbraden (goed, terdeeg gebraden) vd. en bn.
 Doorbranden, ow. bw. zw. ik brandde -, heb en ben -gebrand.
 Doorbreien, ow. bw. zw. ik breidde -, heb -gebreid.
 Doorbreken, bw. ow. st. ik brak -, heb en ben -gebroken; ook: ik -brak, heb -broken; -braak, v. -breking, v.
 Doorbrengen, bw. st. ik bracht -, heb -gebracht; -brenger, m. -brenging, v. -brengster, v.
 Doorbuigen, ow. bw. st. ik boog -, heb en ben -gebogen.
 Doorcijferen, bw. zw. ik cijferde -, heb -gecijferd.
 Doordacht, bn.
 Doordampen, ow. zw. ik dampte -, heb -gedampd.
 Doordansen, ow. bw. zw. ik dansde -, heb -gedanst.
 Doordat, vw.
 Doordeelen, ow. bw. zw. ik deelde -, heb -gedeeld.
 Doordenken, ow. onr. zw. ik dacht -, heb -gedacht; bw. ik -dacht, heb -dacht.
 Doorden, vw.
 Doordebellen, ow. bw. zw. ik dobbelde -, heb -gedobbelde.
 Doordoen, ow. bw. onr. ik deed -, heb -gedaan.
 Doordonderen, onp. w. zw. het donderde -, heeft -gedonderd.
 Doordoelen, onp. ow. zw. het dooidde -, heeft -gedooid.
 Doordoppen, ow. zw. ik dopte -, heb -gedopt.

Doordraalen, ow. zw. ik draaide -, heb -gedraaid; doordraaiert, m.
 Doordragen, ow. bw. st. ik droeg -, heb -gedragen.
 Doordraven, ow. bw. zw. ik draafde -, heb -gedraafd; -draver, m. -draafster, v. -draverij, v.
 Doordreggen, bw. zw. ik dredde -, heb en ben -gedregd.
 Doordrentelen, ow. zw. ik drenfelde -, ben -gedrenteld.
 Doordreunen, bw. ow. zw. het dreunde -, heeft -gedreund.
 Doordrijven, ow. bw. st. ik dreef -, heb en ben -gedreven; -drijver, m. -drijfster, v. -drijfverij, v. -drijving, v.
 Doordringbaar, bn.; -heid, v.
 Doordringelijk, bn. en bijw.
 Doordringen, ow. bw. st. (doorheen dringen) ik drong -, ben en heb -gedrongen; (ook vervullen; begrijpen) ik -dronk, heb -dronken.
 Doordringend, bn.; -heid, v.
 Doordringer (doordrijver) m.; -drijngster, v. -s.
 Doordrinken, ow. st. ik dronk -, heb -gedronken.
 Doordroog (goed, terdeeg droog) bn. -droge.
 Doordroomen, ow. zw. ik droomde -, heb -gedroomd.
 Doordrupen, ow. bw. st. het droop -, is -gedroep; -druping, v.
 Doordrukken, ow. bw. zw. ik drukte -, heb -gedrukt; -drukking, v.
 Doordutten, ow. zw. ik dutte -, heb -gedut.
 Doorduwen, ow. bw. zw. ik duwde -, heb -geduwd.
 Dooreen, bijw.
 Dooreengooien, bw. zw. ik gooidde -, heb -gegooid.
 Dooreengroeiën, ow. zw. het groeide -, is -gegroeid.
 Dooreenhaspelen, bw. zw. ik haspelde -, heb -gehaspeld.
 Dooreenjagen, bw. zw. st. ik jagde en joeg -, heb -gejaagd.
 Dooreenklutsen, bw. zw. ik klutste -, heb -geklutst.
 Dooreenkneeden, bw. zw. ik kneedde -, heb -gekneed.
 Dooreenknoeien, bw. zw. ik knoeide -, heb -geknoeid.
 Dooreenkoken, bw. zw. ik kookte -, heb -gekookt.
 Dooreenloopen, ow. st. het liep -, is -gelopen.
 Dooreenmengen, bw. zw. ik mengde -, heb -gemengd.
 Dooreenroeren, bw. zw. ik roerde -, heb -geroerd.
 Dooreenschonken, bw. st. ik schonk -, heb -geschonken.
 Dooreenschudden, bw. zw. ik schudde -, heb -geschud.
 Dooreenslaan, bw. st. ik sloeg -, heb -geslagen.
 Dooreenslingeren, bw. zw. ik slingerde -, heb -geslingerd; -slingering.
 Dooreensmijten, bw. st. ik smet -, heb -gesmeten.
 Dooreenstrooien, bw. zw. ik strooide -, heb -gestrooid.
 Dooreenvlechten, bw. st. ik vlocht -, heb -gevlochten.

Dooreenwarren, bw. zw. ik warde -, heb -geward.
 Dooreenwerken, bw. zw. ik werkte -, heb -gewerkt.
 Dooreenwerpen, bw. st. ik wierp -, heb -eworpen.
 Dooreenwoelen, ow. zw. ik woelde -, heb -gewoeld.
 Dooreerlijk, bn.
 Dooreeten, bw. ow. st. ik at -, heb -gegeten.
 Doorgaan, ow. bw. onr. st. ik ging -, ben en heb -gegaan.
 Doorgaans, bijw.
 Doorgalmen, ow. bw. zw. (voortgaan met galmen) ik galmd -, heb -gegalmd; (met gegalm vervullen) ik -galmd, heb -galmd; -galming, v.
 Doorgang, m. -en.
 Doorgeleerd, bn.
 Doorgelezen (ten einde gelezen) bn.
 Doorgestoken, ow. v. afgesproken, beraadlaagd; duidelijk.
 Doorgeven, ow. bw. st. ik gaf -, heb -gegeven.
 Doorgieten, bw. ow. st. ik goot -, heb -gegoten; -gieting, v.; bw. (dichterlijk) ik -goot (wij -galm); heb -gotten.
 Doorgisten, ow. zw. ik gistte -, heb -gegist.
 Doorglijden, ow. bw. st. ik gleed -, ben en heb -gegleiden.
 Doorglijpen, ow. zw. st. ik glipte -, ben -geglipen.
 Doorgoed, bn. Zeer goed.
 Doorgoien, ow. bw. zw. ik gooidde -, heb -gegooid.
 Doorgraven, bw. ow. st. ik groef -, heb -gegraven, -graving, v.; (dichterlijk) ik -groef, heb -graven.
 Doorgrieven, ow. zw. ik griefde, heb -grieff.
 Doorgroeiën, ow. zw. ik groeide -, ben -gegroeid; doorgroeid, bn. doorgroeidheid, v.
 Doorgronden, bw. zw. ik -grondde, heb -grond; -gronding, v.
 Doorhagelen, onp. w. ow. zw. het hagelde -, heeft -gehageld.
 Doorhakken, ow. bw. zw. ik hakte -, heb -gehakt, -hakking, v.
 Doorhalen, ow. bw. zw. ik haalde -, heb -gehaald; -haling, v.
 Doorhappen, ow. bw. zw. ik hapte -, heb -rehapt.
 Doorheen, bijw.
 Doorheeft, bn. en bijw. zeer heet.
 Doorhelpen, ow. bw. st. ik hielp -, heb -gehelpen.
 Doorhengelen, ow. zw. ik hengelde -, heb -ghengeld.
 Doorhoesten, ow. zw. ik hoestte -, heb -gehorst.
 Doorhouwen, bw. st. ik hieuw -, heb -gehouden.
 Doorhuppelen, ow. zw. ik huppelde -, heb -gehuppeld.
 Doorhutselen, ow. bw. zw. ik hutselde -, heb -gehutseld.
 Doorijlen, ow. zw. ik ijld -, heb en ben -zeild.
 Doorjagen, ow. en bw. zw. en st. ik joeg -, heb -gejaagd (dichterlijk) ik -joeg, heb -laagd.
 Doorjassen, ow. zw. ik jaste -, heb -gejast.

Doorkaafen, ow. zw. ik kaaide -,
ben -gekaaid.

Doorkaarten, ow. zw. ik kaartte -, heb -gekaart.

Doorkaatsen, ow. bw. zw. ik kaatste, heb -gekaats; ook: ik -kaatste, heb -kaats.

Doorkakelen, ow. zw. ik kakelde -, heb -gekakeld.

Doorkallen, ow. zw. ik kalde -, heb -gekald.

Doorkanmen, ow. bw. zw. ik kande -, heb -gekamd.

Doorkappen, ow. bw. zw. ik kapte -, heb -gekapt.

Doorkarnen, ow. zw. ik karnde -, heb -gekarnid.

Doorkauwen, ow. bw. zw. ik kauwde -, heb -gekauwd.

Doorkoffen, ow. zw. ik kette -, heb -gekoff.

Doorkogelen, ow. bw. zw. ik kgezeld -, heb -gekogeld.

Doorkermen, ow. zw. ik kermde -, heb -gekermid.

Doorkerven, ow. bw. st. en zw. ik korf -, heb -gekoven; ook: ik kerfde -.

Doorkeuvelen, ow. zw. ik keuveelde -, heb -gekeuveid.

Doorkijken, ow. bw. st. ik keek -, heb -gekoken; bw. ik keek, heb -keken. (heb -gekoken).

Doorkijven, ow. zw. ik keef -, heb -gekijvd.

Doorklauteren, ow. bw. zw. ik klauterde -, ben -geklauterd.

Doorklauwen, bw. zw. ik klauwde -, heb -geklauwd; -klauwer, m.

Doorkleinen, bw. zw. ik kleinsde -, heb -gekleinsid.

Doorklieven, bw. zw. (doorhakken) ik kliefde -, heb -gekliefd; (verheven stijl) ik -kliefde, heb -kli -fi.

Doorklinken, ow. bw. st. ik klonk -, heb -geklonken; ook: ik -klonk, heb -klonken.

Doorkloven, bw. zw. (aan tweeën kloven) ik kloofde -, heb -geklóofd; (verheven stijl) ik -kloofde, heb -kloofid.

Doorkloppen, ow. bw. zw. ik klopte -, heb -geklopt.

Doorkluiven, ow. st. ik kloof -, heb -geklóof.

Doorklutsen, bw. ow. zw. ik klutste -, heb -geklutst.

Doorknabbeln, ow. bw. zw. ik knabbelde -, heb -geknabbeld.

Doorknagen, bw. zw. ik knaagde -, heb -geknaagd; (verheven stijl) ik -knaagde, heb -knaagd.

Doorknauwen, ow. bw. zw. ik knauwde -, heb -geknauwd.

Doorkneden, bw. ow. zw. ik kneedde -, heb -gekneed; (fig.) ik -kneedde, heb -kneed.

Doorkneeden, ow. bw. zw. ik bedrevn; op de hoogte van iets) bn. -er, -st; -heid, v.

Doorknippen, ow. bw. zw. ik knipte -, heb -geknípt.

Doorkoken, ow. bw. zw. ik kookte -, heb -gekookt.

Doorkolven, ow. bw. zw. ik kolfde -, heb -gekolfid.

Doorkomen, ow. st. ik kwam -, ben -gekomen; -komst, v.

Doorkoopen, ow. onr. zw. ik kocht -, heb -gekocht.

Doorkoud, bn. en bijw. zeer koud.

Doorkouten, ow. zw. ik koutte -, heb -gekout.

Doorkraaien, ow. zw. ik kraaide -, heb -gekraaid.

Doorkrabbelen, bw. zw. ik krabbelde -, heb -gekrabbeld.

Doorkrabben, bw. zw. ik krabde -, heb -gekrabd.

Doorkraken, ow. zw. ik kraakte -, heb -gekraakt.

Doorkraken, ow. bw. zw. ik kraakte -, heb -gekraakt.

Doorkrijgen, ow. bw. st. ik kreeg -, heb -gekregen.

Doorkronkelen, bw. zw. ik -kronkelde, heb -kronkeld.

Doorkruid, bn.

Doorkruiden, ow. bw. zw. en st. ik krooi -, heb -gekrooid; ook: ik kruid -, heb -gekruid.

Doorkruipen, ow. bw. st. ik kroop -, heb -gekroopen; ook: ik -kroop, heb -kroopen.

Doorkruisen, bw. zw. (een kruisje halen door) ik kruiste -, heb -gekruist; (doorzweren), ik -kruiste, heb -kruist.

Doorkundig, bn.

Doorkwellen, zw. zw. ik kwelde -, heb -ben -gekweid.

Doorlaas, m. -laten.

Doorlachen, ow. st. ik lachte -, heb -gelachen.

Doorlangen, bw. zw. ik langde -, heb -gelaugd. (-, heb -gelapt.

Doorlappen, ow. bw. zw. ik lapte.

Doorlaten, ow. bw. st. ik liet -, heb -gelaten; -lating, v.

Doorlaveeren, ow. zw. ik laveerde -, heb -gelaveerd.

Doorleeren, bw. ow. zw. ik leerde -, heb -geleerd.

Doorleggen, ow. bw. zw. ik legde of -ide -, heb -gelegd en -geleid.

Doorleiden, ow. bw. zw. ik leidde -, heb -geleid; -leiding, v.

Doorlekken, ow. onp. w. zw. het lekte -, heeft -gelekt.

Doorleppen, ow. zw. ik lepte -, heb -gelept.

Doorleven, ow. zw. ik leefde -, heb -geleefd; bw. ik -leefde, heb -leefd.

Doorleveren, ow. zw. ik leverde -, heb -geleverd.

Doorlezen, bw. st. ik las (-en -las) heb -gelezen (en -lezen); -lezing, v.

Doorlezen (kundig ten gevolge van leze -) bn.; -heid, v.

Dooralichten (aanhoudend weerlichten) onp. w. zw. het lichtte -, heeft -gelicht; (iemand ergens -) ook: (iets doorheuren) bw. zw. ik lichtte -, heb -gelicht.

Doorliggen, bw. ow. st. ik lag -, heb -relegen.

Doorloodsen, ow. bw. zw. ik loolste -, heb -geloodst.

Doorloop, m. -en.

Doorloopen, ow. bw. st. ik liep -, ben en heb -geloopen; (vluchtig) ik -liep, heb -loopen; doorloopen, bn. van vleesch; doorloopen, bn. (heb -gelost.

Doorlossen, ow. zw. ik loste -, heb -geloot.

Doorloten, ow. zw. ik lootte -, heb -geloot.

Doorlouteren, ow. bw. zw. ik louterde -, heb -gelouterd.

Doorlucht, bn. -er, -st. (-heid, v.

Doorluchtig, bn. en bijw. -er, -st.

Doormalen, ow. bw. st. ik maalde -, heb -gemalen.

Doormarcheeren, ow. zw. ik marcheerde -, heb -gemarcheerd.

Doormarsch, m. -en. [cheerd.

Doormelken, ow. bw. st. ik molk -, heb -gemolken.

Doormengen, bw. zw. ik mengde -, heb -gemengd; (verheven stijl) ik -mengde, heb -mengd; -menging, v. (heb -mest.

Doormesten, bw. zw. ik -mestte.

Doormeten, ow. bw. st. ik mat -, heb -gemeten; ook: ik -mat, heb -meten.

Doormijmeren, ow. zw. ik mijmerde -, heb -gemijmerd; bw. zw. ik -mijmerde, heb -mijmerd.

Doormisten, onp. w. zw. het miste -, heeft -geuist.

Doormorren, ow. zw. ik morste -, heb -gemorst.

Doormunten, ow. bw. zw. ik muntte -, heb -gemunt.

Doorn en **Doren**, m. doornen en dorens.

Doortje en **Dorentje**, o. -s.

Doornaalen, bw. zw. ik naaide -, heb -genaaid (dichterlijk: ik -naaide, heb -naaid).

Doornachtig, bn. -er.

Doornagelen, ow. zw. ik nagelde -, heb -genageld; bw. zw. ik -nagelde, heb -nageld; -nageling, v.

Doornat, bn.

Doornatten, ow. bw. zw. ik -natte, heb -nat. (heb -genomen.

Doornemen, ow. st. ik nam -, Doornen, bn.

Doornenkroon, v. -kronen.

Doornenzen, bw. zw. ik neusde -, heb -geneusd; ook: ik -neusde, heb -neusd. (heb -genesid.

Doorniezen, ow. zw. ik nieusde -, Doornig, bn. -er, -st; -heid, v.

Doornippen, ow. bw. st. ik neep -, heb -genepen.

Doornommeren, ow. zw. ik nomoerde -, heb -genommerd.

Doorolien, ow. bw. zw. ik ooliede -, heb -geoolid.

Doorpakken, ow. bw. zw. ik pakte -, heb -gepakt.

Doorpappen, ow. bw. zw. ik papte -, heb -gepapt.

Doorpeinzen, ow. zw. ik peinsde -, heb -gepeinsd; bw. zw. ik -peinsde, heb -peinsd.

Doorpeilen, ow. zw. ik pelde -, heb -gepelid.

Doorpennen, ow. bw. zw. ik pennde -, heb -gepend.

Doorpeperen, ow. zw. ik peperde -, heb -gepeperd; bw. zw. ik -peperde, heb -peperd.

Doorpersen, ow. bw. zw. ik perste -, heb -geperst; -persing, v.

Doorpeuteren, ow. bw. zw. ik peuteerde -, heb -gepeuterd.

Doorpeuzelen, ow. zw. ik peuzelde -, heb -gepeuzeld.

Doorpicken, ow. bw. zw. ik pikte -, heb -gepikt.

Doorploegen, ow. bw. zw. ik ploegde -, heb -geploegd.

Doorploegen, ow. bw. zw. ik ploogde -, heb -geploegd.

Doorplukken, ow. bw. zw. ik plakte -, heb -geplukt.

Doorpoetsen, bw. ow. zw. ik poette -, heb -gepoetst.

Doorpompen, ow. bw. zw. ik pompte -, heb -gepompt.

Doorpraten, ow. zw. ik praatte -, heb -gepraat.

Doorpreken, ow. zw. ik preekte -, heb -geprekt.

Doorpriemen, bw. zw. ik priemde -, heb -gepriemd; ook: ik -priemde, heb -priemd.

Doorprikken, ow. bw. zw. ik prikte -, heb -geprikt.

Doorpruimen, ow. bw. zw. ik pruimde -, heb -gepruimd.

Doorragen, ow. zw. ik raakte -, ben -geraakt.

Doorrammeien, ow. bw. zw. ik rammeide -, heb -gerammeid.

Doorrammelen, ow. zw. ik rammelde -, heb -gerammeld.

Doorrazen, ow. zw. ik raasde -, heb -geraasd.

Doorredeneeren, ow. zw. ik redeneerde -, heb -geredeneerd.

Doorreggen, bn. en bijw. meer -, meest -, heb -,

Doorregenen, onp. w. zw. het regende -, heeft -gerend; als bw. het -regende, heeft -regend.

Doorreiken, bw. zw. ik reikte -, heb -gerikt.

Doorreis, v. -reizen.

Doorreizen, bw. ow. zw. ik reisde -, heb en ben -gereisd; ook: ik -reisde, heb -reisd.

Doorrekenen, ow. zw. ik rekende -, heb -gererekend.

Doorrennen, ow. zw. ik rende -, heb en ben -gerend.

Doorreutelen, ow. zw. ik reutelde -, heb -gereuteld.

Doorrijden, ow. st. ik reed -, heb en ben -gereden; bw. st. ik -reed, heb -reden.

Doorrijgen, ow. st. ik reeg -, heb -geregen; bw. st. ik -reeg, heb -regen.

Doorrijmen, ow. zw. ik rijmde -, heb -gerijmd; onp. w. het rijmde -, heeft -gerijmd.

Doorrijp, bn. (-secreten).

Doorrijten, bw. st. ik reet -, heb -geriet.

Doorroeten, ow. zw. zw. ik roide -, heb en ben -gerooid; ook: bw. (verheven stijl) ik -roide, heb -rooid.

Doorroepen, ow. st. ik riep -, heb -geroepen.

Doorroeren, ow. bw. zw. ik roerde -, heb -geroerd.

Doorroesten, ow. zw. het roestte -, is -geroest.

Doorroffelen, ow. zw. ik roffelde -, heb -geroffeld.

Doorrollen, ow. bw. zw. ik rolde -, heb en ben -gerold.

Doorronken, ow. zw. ik ronkte -, heb -geronkt.

Doorrooken, ow. bw. zw. ik rookte -, heb -gerookt; ook: ik -rookte, heb -rookt.

Doorrooker (persoon en püpm), -s; -tje, o. -s.

Doorrossen, ow. zw. ik roste -, heb -geroest.

Doorrotten, ow. zw. het rotte -, is -gerot.

Doorruischen, ow. zw. ik ruischte -, heb -geruischt; ook: ik -ruischte, heb -ruischte.

Doorrukken, ow. zw. ik rukte -, heb en ben -gerukt.

Doorschaven, ow. bw. zw. ik schaafde -, heb -geschaafd.

Doorschellen, ow. bw. zw. ik schelde -, heb -gescheld.

Doorschemen, onp. w. zw. het schemerde -, is en heeft -geschemerd.

Doorscheppen, ow. bw. zw. ik schepte -, heb -geschept.

Doorschieren, ow. bw. zw. ik schoor -, heb -geschoren.

Doorscheren, ow. bw. zw. ik schermd -, heb -geschermd.

Doorschertsen, ow. zw. ik schertste -, heb -gescherst.

Doorscheuren, ow. bw. zw. ik scheurde -, heb en ben -gescheurd; ook: ik -scheurde, heb -scheurd.

Doorschieten, bw. ow. st. ik schoot -, heb en ben -geschoten; ook: bw. (dichterlijk; of ook in de betekenis van: voorzien van tusschenvoegsels) ik -schoot, heb -schoten.

Doorschijnen, ow. bw. st. ik scheen -, heb -geschenen; ook: bw. het -scheen, heeft -schenen.

Doorschijnend, bn. -er, -st; -heid, v.

Doorschilderen, ow. bw. zw. ik schilderde -, heb -geschilderd.

Doorschoppen, ow. zw. ik schopte -, heb -geschopt.

Doorschouwen, ow. bw. zw. ik schouwde -, heb -geschouwd.

Doorschraffen, ow. bw. zw. ik schrabde -, heb -geschrabd.

Doorschransen, ow. zw. ik schranste -, heb -geschransd.

Doorschrappen, ow. bw. zw. ik schrapte -, heb -geschrapt; -schraping, v. -schraping, o.

Doorschreeuwen, ow. bw. zw. ik schreeuwde -, heb -geschreeuwd.

Doorschreien, ow. zw. ik schreide -, heb -geschreid.

Doorschrijven, ow. bw. st. ik schreef -, heb -geschreven.

Doorschrobben, ow. bw. zw. ik schrobde -, heb -geschrobd.

Doorschudden, ow. bw. zw. ik schudde -, heb -geschud.

Doorschuiven, ow. bw. st. ik schuifde -, heb -geschoven.

Doorschuren, ow. bw. zw. ik schuurde -, heb -geschuurd.

Doorschutten, ow. bw. zw. ik schutte -, heb -geschut.

Doorseinen, ow. zw. ik seinde -, heb -geseind.

Doorsijpelen, ow. zw. het sijpelde -, heeft en is -gesijpeld.

Doorsissen, ow. zw. ik siste -, heb -gesist.

Doorsjowen, ow. bw. zw. ik sjowde -, heb -gesjowd.

Doorslaan, ow. bw. st. ik sloeg -, heb en ben -geslagen.

Doorslaand, bn. -er, -st.

Doorslag, m. -en; -je, o. -s.

Doorslapen, ow. st. ik sliep -, heb -geslapen; (-)heb -gesleept.

Doorsleepen, bw. zw. ik sleepte.

Doorslempen, ow. bw. zw. ik slempde -, heb -geslempd.

Doorslenteren, ow. bw. zw. ik slenterde -, heb -geslenterd.

Doorslepen, bn. -er, -st; -heid, v.

Doorslieren, ow. bw. zw. ik slierde -, heb -geslierd.

Doorslijpen, ow. bw. st. ik sleepte -, heb -geslepen.

Doorslijten, bw. ow. st. ik sleet -, heb en ben -gesleet.

Doorslikken, ow. bw. zw. ik slikte -, heb -geslikt.

Doorslingeren, ow. bw. zw. ik slingerde -, heb -geslingerd.

Doorsloeken, ow. bw. zw. ik sloekte -, heb -gesloekt.

Doorslorpen, ow. bw. zw. ik slorpte -, heb -geslorpt.

Doorsloven, ow. zw. ik sloofde -, heb -gesloofd.

Doorsluiken, ow. bw. st. ik slook -, heb -gesloken.

Doorsluimeren, ow. zw. ik sluiemde -, heb -gesluiemd.

Doorsluipen, ow. st. ik sloop -, ben -gesloopen; -sluiping, v.

Doorsmalen, ow. zw. ik smaalde -, heb -gesmaald.

Doorsmeden, ow. bw. zw. ik smeedde -, heb -gesmeed.

Doorsmelten, ow. bw. st. ik smolt -, heb -gesmolten.

Doorsmeulen, ow. zw. het smeulde -, heeft -gesmeuld.

Doorsnijten, ow. bw. st. ik sniet -, heb -gesniet.

Doorsmoken, ow. zw. ik smookte -, heb -gesmookt.

Doorsmokkelen, ow. bw. zw. ik smokkelde -, heb -gesmokkeld.

Doorsmulen, ow. zw. ik smulde -, heb -gesmuld.

Doorsnappen, ow. zw. ik snapte -, heb -gesnapt.

Doorsnede, v. -n.

Doorsneuwen, onp. w. zw. het sneeuwde -, heeft -gesneeuwd; als bw. het -sneeuwde, heeft -sneeuwd.

Doorsnellen, ow. zw. ik snelde -, ben -gesneld.

Doorsnijden, bw. st. ik sneed -, heb -gesneden; (fig.) ik -sneed, heb -sneed; -snijding, v.

Doorsnikken, ow. zw. ik snikte -, heb -gesnikt.

Doorsnoelen, ow. bw. zw. ik snoede -, heb -gesnoeid.

Doorsnoepen, ow. zw. ik snoepte -, heb -gesnoept.

Doorsnoed, bn.

Doorsnorken, ow. zw. ik snorkte -, heb -gesnorkt.

Doorsnorren, ow. zw. ik snorde -, heb -gesnord.

Doorsnuffelen, bw. zw. ik snuffelde -, heb -gesnuffeld; -snuffelaar, m. -snuffelaar, v. -snuffelaar.

Doorsnuiven, ow. st. ik roofde -, heb -geroofd.

Doorsollen, ow. zw. ik solde -, heb -gesold.

Doorspartelen, ow. bw. zw. ik spartelde -, heb -gesparteld.

Doorspekken, bw. zw. ik spekte -, heb -gespekt.

Doorspelen, ow. bw. zw. ik speelde -, heb -gespeeld.

Doorspielen, ow. bw. zw. ik speelde -, heb -gespeeld.

Doorspietsen, ow. bw. zw. ik spietste -, heb -gespietst; ook: ik -spietste, heb -spietste.

Doorspijkeren, ow. bw. zw. ik spijkte -, heb -gespijkt.

- Doorspinnen, ow. bw. st. ik spun
- heb - gesponnen.
- Doorspitten, ow. bw. zw. ik spitte
- heb - gespit.
- Doorspleiten, ow. bw. st. ik spleet
- ben en heb - gespleten; ook:
(verheven stijl) ik - spleet, heb -
spleten; - splijting, v.
- Doorspoeden, ow. zw. ik spoedde
- heb en ben - gespoed.
- Doorspoelen, ow. bw. zw. ik
spoelde - heb - gespoeld; - spoel-
ling, v.
- Doorspouwen, bw. st. ik spouwde
- heb - gespouwen.
- Doorspraak (in een orgel) v.
- spraken. (heb - gesproken.
- Doorspreken, ow. st. ik sprak -
- Doorspreken, ow. bw. zw. ik
sprekende - heb - gesprekend.
- Doorspringen, ow. bw. st. ik
sprong - heb - gesprongen.
- Doorsprokkelen, ow. zw. ik
sprokkelde - heb - gesprokkeld.
- Doorsputten, ow. bw. st. ik spoot
- heb - gespoten.
- Doorstaaan, ow. bw. onr. ik stond
- heb - gestaan; (fig.) ik - stond.
heb - staan.
- Doorstampen, ow. bw. zw. ik
stampte - heb - gestampt.
- Doorstappen, ow. bw. zw. ik
stapte - heb - gestapt.
- Doorsteken, m. - steken.
- Doorsteken, ow. st. ik stak -
heb - gestoken; bw. (verheven
stijl) ik - stak, heb - stoken; - ste-
ker, m. - steking, v. voor heb
doorsteken, en doorsteken, m. voor
de plaats waar doorgestoken is.
- Doorstempelen, ow. bw. zw. ik
stempelde - heb - gestempeld.
- Doorstevenen, ow. zw. ik ste-
vende - heb - gestevened.
- Doorstijgen, ow. st. ik steeg -
ben - gestegen.
- Doorstikken, ow. bw. zw. ik stik-
te - heb - gestikt.
- Doorstippen, ow. zw. ik stipte -
heb - gestipt.
- Doorstoffen, ow. bw. zw. ik stoffe
- heb - gestofft.
- Doorstoken, ow. bw. zw. ik stook-
te - heb - gestookt.
- Doorstoomen, ow. zw. ik stoomde
- heb en ben - gestoomd.
- Doorstooten, bw. ow. st. ik stiet
- heb - gestooten; ook bw. (ver-
heven stijl) ik - stiet, heb - stooten;
- stooting, v.
- Doorstormen, ow. bw. onp. w.
zw. het stormde - heeft - ge-
stormd.
- Doorstorten, ow. bw. zw. ik
stortte - heb - gestort.
- Doorstralen, ow. bw. zw. ik
straalde - heb - gestraald; ook:
bw. (verheven stijl) ik - straalde,
heb - straald; - straling, v.
- Doorstrengelen, ow. zw. ik
strengelde - heb - gestrengeld.
ook: ik - strengelde, heb - stren-
geld.
- Doorstrepen, ow. bw. zw. ik
strepte - heb - gestrept.
- Doorstrijden, ow. bw. st. ik
streed - heb - gestreden.
- Doorstrijken, ow. bw. st. ik
streek - heb en ben - gestreken.
- Doorstrikken, ow. bw. zw. ik
strikte - heb - gestrikt.
- Doorstrompelen, ow. bw. zw. ik
strompelde - heb - gestrompeld.
- Doorstrooien, ow. bw. zw. ik
strooide - heb - gestrooid.
- Doorstroomen, ow. zw. ik
stroomde - heb - gestroomd;
ook: bw. (verheven stijl) ik -
stroomde, heb - stroomd; door-
strooming, v.
- Doorstudeeren, ow. bw. zw. ik
studeerde - heb - gestudeerd.
- Doorstuiven, ow. onp. st. ik
stooft - heb en ben - gestoven;
- stuiving, v.
- Doorsturen, ow. bw. zw. ik
stuurde - heb - gestuurd.
- Doorstuwen, ow. bw. zw. ik
stuwde - heb - gestuud.
- Doorsukkelen, ow. zw. ik suk-
kelde - heb en ben - gesukkeld.
- Doorsullen, ow. bw. zw. ik sulde
- heb - gesuld.
- Doortafelen, ow. zw. ik tafelde -
heb - getafeld.
- Doortasten, ow. bw. zw. ik tast-
te - heb - getast; ook: ik - tastte,
heb - tast. (meest -)
- Doortastend, bn. en bijw. -er.
- Doortekenen, ow. bw. zw. ik
tekende - heb - geteekend.
- Doortellen, ow. bw. zw. ik telde
- heb - geteld.
- Doortenten, ow. zw. ik teutte -
heb - geteutt.
- Doortikken, ow. bw. zw. ik tik-
te - heb - getikt.
- Doortillen, ow. bw. zw. ik tilde
- heb - getild.
- Doortimmeren, bw. zw. ik tim-
merde - heb - getimmerd; - tim-
merd, bn.
- Doortintelen, ow. bw. zw. ik
tintelde - heb - tinteld.
- Doortocht, m. - en.
- Doortoeren, ow. zw. ik toerde -
heb - getoerd.
- Doortoeten, ow. bw. zw. ik toette
- heb - getoet.
- Doortollen, ow. bw. zw. ik tolde
- heb - getold.
- Doortornen, ow. bw. zw. ik torn-
de - heb - getornd.
- Doortrappen, ow. bw. zw. ik
trapte - heb - getrapt. (-heid, v.)
- Doortrapt, bn. en bijw. -er, -st.
- Doortreden, ow. bw. st. ik trad
- heb en ben - getreden.
- Doortrekken, bw. ow. st. ik
trok - heb en ben - getrokken;
ook: bw. (verheven stijl) ik - trok,
heb - getrokken; - trekking, v.
- Doortreuren, ow. bw. zw. ik
treurde - heb - getreurd.
- Doortrillen, ow. bw. zw. ik - tril-
de, heb - trild.
- Doortroeven, ow. zw. ik troefde
- heb - getroefd.
- Doortrokken, bn.
- Doortrommelen, ow. bw. zw. ik
trommelde - heb - getrommeld.
- Doortuimelen, ow. zw. ik tui-
melde - heb - getuimeld.
- Doortwisten, ow. zw. ik twistte
- heb - getwist.
- Doortwaart, v. - en.
- Doortwalen, ow. bw. st. ik viel -
heb - gevallen.
- Doortvaren, ow. bw. st. ik voer -
ben en heb - gevaren.
- Doortvasten, ow. bw. zw. ik vastte
- heb - gevast.
- Doorvechten, ow. st. ik vocht
- heb - gevochten.
- Doorvegen, ow. bw. zw. ik veegde
- heb - geveegd.
- Doorvleien, ow. bw. zw. ik vlijde
- heb - gevlijd; - vlijing, v.
- Doorvisschen, ow. bw. zw. ik
vischte - heb - gevischt.
- Doorvlammen, ow. bw. zw. ik
vlamde - heb - gevlamd; ook:
bw. (verheven stijl) ik - vlamde,
heb - vlamd; - vlamming, v.
- Doorvlechten, ow. bw. st. ik
vlocht - heb - gevlochten; ook:
ik - vlocht, heb - vlochten;
- vlechting, v.
- Doorvliegen, ow. bw. st. ik
vloog - heb - gevlogen; ook: bw.
(dichterlijk) ik - vloog, heb - vlo-
gen. (ben - gevloten.
- Doorvlijeten, ow. st. ik vloot -
- Doorvlijmen, bw. zw. ik vlijmde
- heb - gevlijmd; ook: ik - vlijm-
de, heb - vlijmd; - vlijning, v.
- Doorvloeden, ow. bw. ik vloede
- heb - gevloeid.
- Doorvluchten, ow. zw. ik
vluchtte - heb - gevluucht.
- Doorvochtigen, bw. zw. ik
-vochtigde, heb - vochtigd.
- Doorvoed, bn. en bijw. meer -
moet -; -heid, v.
- Doorvoeden, bw. zw. ik -voedde,
heb - voed.
- Doorvoederen, ow. bw. zw. ik
voederde - heb - gevoederd.
- Doorvoegen, ow. bw. zw. ik
voegde - heb - gevoegd.
- Doorvoeren, m. - en.
- Doorvoerbrief (geleibrief voor
goederen) m. - brieven.
- Doorvoeren, bw. zw. ik voerde
- heb - gevoerd; - voering, v.
- Doorvoerenhandel, m.
- Doorvouwen, ow. bw. st. ik
vuwde - heb - gevouwen.
- Doorvragen, ow. bw. zw. en st.
ik vraagde of vroeg - heb - ge-
vraagd. (heb - gevreten.
- Doorvreten, ow. bw. st. ik vrat -
- Doorvriezen, onp. w. ow. st.
het vroom - heeft - gevoren en
gevrozen.
- Doorvullen, ow. zw. ik vulde -
heb - gevuld.
- Doorvuren, ow. bw. zw. ik vuurde
- heb - gevuurd. (-heid, v.)
- Doorwaadbaan, bn. en bijw.
- Doorwaaien, ow. bw. st. ik woei
- heb en ben - gewaaid; ook: bw.
(dichterlijk) ik - woei, heb
- waaid.
- Doorwaden, ow. bw. zw. ik
waadde - heb - waad; - wading, v.
- Doorwagelen, ow. zw. ik wag-
elde, heb - gewaggeld.
- Doorwakken, bw. ow. zw. ik
waakte - heb - gewaakt; ook:
bw. (verheven stijl) ik - waakte,
heb - waakt.
- Doorwalzen, ow. bw. zw. ik wal-
ste - heb - gewalst.
- Doorwandelen, bw. ow. zw. ik
wandelde - heb en ben - gewan-
deld; ook: bw. (dicht.) ik - wan-
deld, heb - wandeld.
- Doorwannen, ow. zw. ik wande
- heb - gewand.
- Doorwarm, bn. en bijw. Zeer
- Doorwarmen, ow. bw. zw. ik
warmde - heb - gewarmd.

Doorwas, m.
 Doorwassen, ow. zw. het wasende -, heeft -gewasemd.
 Doorwasschen, ow. bw. st. ik wiesch -, heb -gewasschen.
 Doorwassen, ow. bw. st. het wies -, is -gewassen.
 Doorwassen (van vleesch, even als doorregen) bn.
 Doorwateren, ow. bw. zw. ik waterde -, heb en ben gewaterd; ook: ik -waterde, heb -waterd.
 Doorwauwelen, ow. zw. ik wauwelde -, heb -gewauweld.
 Doorwedden, ow. zw. ik wedde -, heb -gewed.
 Doorweeken, ow. bw. zw. ik weekte -, ben en heb -geweekt; ook: ik -weekte, heb -weekt; -weeking, v.
 Doorweenen, ow. bw. zw. ik weende -, heb -geweend.
 Doorwegen, ow. bw. st. ik woog -, heb -gewogen.
 Doorweiden, ow. zw. ik weidde -, heb -geweid.
 Doorweigeren, ow. zw. ik weigerde -, heb -gewigerd.
 Doorwentelen, ow. bw. zw. ik wentelde -, heb -gewenteld.
 Doorwerken, ow. bw. zw. ik werkte -, heb -gewerkt; ook: ik -werkte, heb -werkt.
 Doorwerpen, ow. bw. st. ik wierp -, heb -geworpen.
 Doorwerven, ow. st. ik wierf -, heb -geworven.
 Doorweven, ow. st. (voortgaan met weven) ik weefde -, heb -geweven; ook: bw. (van tusschen vlechtelen voorzien) ik -weefde, heb -weven.
 Doorwieden, ow. zw. ik wiede -, heb -gewied.
 Doorwiegen, ow. bw. zw. ik wiegde -, heb -gewiegd.
 Doorwijken, ow. st. ik wees -, heb -gewezen.
 Doorwinden, ow. bw. st. ik wond -, heb -gewonden.
 Doorwippen, ow. bw. zw. ik wipte -, heb en ben -gewipt.
 Doorwisschen, ow. bw. zw. ik wischte -, heb -gewischt.
 Doorwitten, ow. bw. zw. ik wittte -, heb -gewit.
 Doorwoeden, ow. zw. ik woedde -, heb -gewoed.
 Doorwoekeren, ow. zw. ik woekerde -, heb -gewoekerd.
 Doorwoelen, ow. bw. zw. ik woelde -, heb -gewoeld.
 Doorwonden, ow. zw. ik wondde -, heb -gewond.
 Doorworstelen, bw. ow. zw. ik worstelde -, heb -geworsteld; ook: bw. (verheven stijl) ik -worstelde, heb -worsteld; -worsteling, v.
 Doorwrijven, ow. bw. st. ik wreef -, heb -gewreven; -wrijving, v.
 Doorwringen, ow. bw. st. ik wrong -, heb -gewrongen.
 Doorwrocht (goed doordacht; geleerd) bn. en bijw. -er, -heid, v.
 Doorwroeten, ow. bw. zw. ik wroette -, heb -gewroet; ook: ik -wroette, heb -wroet; -wroeting, v.

Doorzaaien (voortgaan met zaaien) ow. zw. ik zaaide -, heb -gezaaid; (bezaaien) bw. ik -zaaide, heb -gezaaid.
 Doorzabberen, ow. zw. ik zabberde -, heb -gezabberd.
 Doorzagen, ow. bw. zw. ik zaagde -, heb -gezaagd; -zaging, v.
 Doorzakken, ow. zw. ik zakte -, ben -gezakt; -zakking, v.
 Doorzalven, ow. zw. ik zalfde -, heb -gezalfd.
 Doorzamelen, ow. zw. ik zamelde -, heb -gezameld.
 Doorzeepen, ow. bw. zw. ik zepte -, heb -gezept.
 Doorzegelen, ow. zw. ik zegelde -, heb -gezegeld.
 Doorzeilen, ow. bw. zw. ik zeilde -, ben en heb -gezeild.
 Doorzenden, ow. bw. st. ik zond -, heb -gezonden.
 Doorzetten, ow. bw. zw. ik zette -, heb -gezet; -zetter, m.
 Doorzeven. Hetzelfde als Doorziften.
 Doorzicht (gezicht door iets; ook: vlug begrip, scherpzinnigheid) o.
 Doorzichtbaar, bn., -heid, v.
 Doorzichtig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Doorzichtkunde, v.
 Doorzichtkundig, bu.
 Doorzieken, bw. zw. ik ziekte -, heb -geziekt.
 Doorzielen, ow. bw. st. ik zag -, heb -gezien; ook: ik -zag, heb -zien.
 Doorziften, ow. bw. zw. ik zifte -, heb -gezift.
 Doorzigtig (altrouwe) m.
 Doorzigtig, ow. bw. st. ik zeeg -, heb en ben -gezege; -zijing, v.
 -zijsel, o.
 Doorzingen, ow. bw. st. ik zong -, heb -gezongen.
 Doorzinken, ow. st. ik zonk -, ben -gezonken. (heb -gezetten.
 Doorzitten, bw. ow. st. ik zat -, heb -gezeten.
 Doorzoeken, ow. bw. onr. zw. ik zocht -, heb -gezoekt; verheven stijl: ik -zocht, heb -zocht; -zoeking, v.
 Doorzondigen, ow. zw. ik zondigde -, heb -gezondigd.
 Doorzouten, ow. bw. st. ik zoutte -, heb -gezouten.
 Doorzulten, ow. bw. zw. ik zultte -, heb -gezult.
 Doorzwavelen, ow. zw. ik zwavelde -, heb -gezwaveld.
 Doorzweepen, ow. bw. zw. ik zweepte -, heb -gezweept.
 Doorzweeten, ow. bw. zw. ik zweette -, heb -gezweet.
 Doorzwelgen, ow. bw. st. ik zwolg -, heb -gezwolgen; -zwelger, m. -zwelging, v. -zwelgstert, v.
 Doorzwemmen, ow. bw. st. ik zwom -, heb en ben -gezwommen. (-, is -gezworen.
 Doorzweren, ow. st. het zwoor.
 Doorzweren, ow. bw. st. ik zwierf -, heb -gezworven.
 Doorzweven, ow. bw. zw. ik zweefde -, ben -gezweefd; ook: ik -zweefde, heb -zweefd.
 Doorzwoegen, ow. bw. zw. ik zweogde -, heb -gezwoege.

Doods, v. doozen; -je, o. -s.
 Doovekoel, v. -kolen.
 Dooven, bw. zw. ik doofde, heb gedooft; dooving, v.
 Doovenetel, v. -s.
 Doovigheid, v.
 Doozenfabriek, v. -en; -kraam, v. -kramen; -maakster, v. -s; -maker, m. -s.
 Dop, m. -pen; -je, o. -s.
 Dopjessel, o. -len. (gedopt.
 Doppen, bw. zw. ik dopte; heb -doppio (muz.) dubbel.
 Dor, bn. en bijw. -der, -st; -heid, v.
 Dordrecht, o. ook Dordt; Dordrechtenaar, m. Dordtsenaar, m.
 Dordrechtisch, bn. Dordtsch, bn.
 Doren. Zie Doorn.
 Dorp, o. -en; -je, o. -s.
 Dorpachtig, bu.
 Dorpel (drempel) m. -s; -tje, o. -s.
 Dorpeling, m. en v. -en; v. ook dorpelingen.
 Dorper, m. -s; (v.
 Dorperheid (onbeschaamdheid)
 Dorpsbestuur, o. -besturen.
 Dorpsch, bn.
 Dorpsnerberg, v. -en; -kerk, v. -en; -leeraar, m. -s en -leeraren; -school, v. -scholen; -schout, m. -en.
 Dorren, ow. zw. ik dorde, ben gedord; dorring, v. (bn.
 Dorsaal (tot den rug behoorend)
 Dorsch, m.
 Dorschen, bw. zw. ik dorsche, heb gedorscht; dorscherm, dorscheling, v. dorschster, v.
 Dorschschuur, v. -schuren; -tijd, m.; -vleugel, m. -s; -vloer, m. -en; -wagen, m. -s.
 Dorso (in), op den rug, op de omgekeerde zijde; op de laatste
 Dorst, m. (bladzijde)
 Dorsten, ow. onp. w. zw. ik dorstte, heb gedorst; mij dorst, mij dorstte, mij heeft gedorst.
 Dorstig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Dorure (verguldsel; vergulding) v.
 Dos (kleeding) m.
 Dos-a-dos, rug tegen rug.
 Dos d'ane, eene ezeldrug, een spits toeloope boog.
 Dosis, v. -sen. (heb gedost.
 Dossen(kleed)en/bw. zw. ik doste, Dot (verward garen) v. -ten; -je, o. -s.
 Dotatie (uitzet, begiftiging) v. -ties en -tien. (ken) bw.
 Doteeren (begiften) beschen.
 Douaire (bezitting eener weduwe, of hetgeen aan eene weduwe vermaakt is) v.
 Douaïre (weduwe van aanzienlijke behoorte) v. -s.
 Douane (tolhuis, konvooi, de tol), v. ook: (accijns-kommissie) m. -n. (wengeld) v. -en.
 Douaire (weduwenged, wedu.
 Doubleeren (verduubelen; in het bijlartspeel, den bal eerst tegen den band spelen) bw. (scheepsterm) omzelen.
 Doublet (een dubbel voorhanden stuk; worp met twee dobbelsteenen waarbij met beide evenveel oogen worden geworpen) o. -ten.
 Doubleure (voering en opslagen aan soldatenkleeding) v.

- Douceur** (zoetigheid, zachtheid). v.; (drinkgeld, geschenk) o. -s; -tje, o. -s.
- Douche** (stortbad) v. -s.
- Douteeren** (twijfelen; betwijfelen) ow. zw. ik dw. -tje, o. -s.
- Douteus** (twijfelachtig) bn.
- Douw** (stoot) m. -en; -tje, o. -s.
- Douijn**, o. -en; -tje, o. -s.
- Dra**, bijw. (-stuf) o.; -je, o. -s.
- Draad** (voorwerp) m. draden;
- Draadsgewijze** en -wijs, bijw.
- Draadtrekken**, o.
- Draadtrekker** m. -s.
- Draagbaar**, v. -baren. Zie Baar.
- Draagbaar**, bn. en bijw.
- Draagbak** m. -ken.
- Draagbaak** m. -en.
- Draagboom** m. -en.
- Draagband**, m. -en; -pje, o. -s.
- Draaggeld**, o. -en.
- Draaghemel** m. -s.
- Draagkoets**, v. -en.
- Draagkorf**, m. -korven; -je, o. -s.
- Daaglijk**, bn. -er, -st; -heid v.
- Draagloon**, o. -en.
- Draagriem**, m. -en.
- Draagster**, v. -s.
- Draagstoel**, m. -en; -tje, o. -s.
- Draagstok**, m. -ken.
- Draagzadel**, m. -s.
- Draagzeel**, o. -zelen.
- Draagzetel**, m. -s.
- Draai**, m. -en; -tje o. -s.
- Draaibank**, v. en; -bas, v. -sen; beitel, m. -s; -blok, o. -ken; -boom, m. -en; -bord, o. -en; -brug, v. -gen; -kap, v. -pen; -kolk, v. -en; -krak, v. -ken; -kunst, v. -orgel, o. -s; -pen, v. -nen; -reep, m. -en; -schijf, v. -schijven; -spil, v. -len; -spit, o. -ten; -stroom, m. -en; -tol, m. -len; -werk, o.; -wind, m. -en.
- Draaien**, bw. ow. zw. ik draaide, heb en ben gedraaid; draaier, m. draaierij, v. draailing, v. draaister.
- Draaierij**, bn. -er, -st; -heid, v.
- Draak**, m. draken; -je, o. -s.
- Drab** (drabbe, droesem) v.
- Drabbig**, bn. -er, -st; -heid, v.
- Drachme** (apothekergewicht, gelijk aan 3,345 wichtjes) o. -n.
- Dracht**, v. -en.
- Drachtig**, bn.; -heid, v. (heid, v. **dradig**, bn. en bijw. -er, -plant; **drat** ('t draven) m. -je, o. -s.
- Draf** (grondspoor; voeder) m.
- Dragen**, bw. ow. st. ik droeg, heb gedragen; drager, m. dragster, v. dragersplaats, v. -en.
- Dragoman** (tolk bij de Turken)
- Dragon** (zeker kruidvl.). [m. -s.
- Dragon** (kwast) v. -s.
- Dragonade** (kruistocht der Dragonders onder Lodewijk XIV om de Hervormden door geweld van wapen in den schoot der R. K. Kerk terug te brengen; dwangbekeering door militair geweld) v.
- Dragonder**, m. -s.
- Draineeren**, bw. zw. ik draineerde, heb gedraineerd; draïneerbuis, v.
- Drakenbloed**, o.; -boom, m. -en; -kop, m. -nen; -kruid, o.; -plant, v. -en; -slang, v. -en.
- Dralen**, ow. zw. ik draalde, heb gedraald; draler, m. draling, v. draalster, v.
- Drama** (schouwspel, tooneelspel) o. -s
- Dramatiek** (tooneelspeelkunst)
- Dramatisch** (tooneelmatig) bn.
- Dramatiseeren** (tooneelmatig inkleden) bw.
- Dramaturg** (tooneelspeldichter, -schrijver, -kenner, -beoordeelaar) m. en. (v. **dramaturgie** (tooneelspeller)
- Drang**, m.; -reden, v. -en.
- Drank** m. -en; -je, o. -s.
- Drap** de dames (halfakken) o.
- Drapeeren** (bekleeden; de kleding in schilderijen nabootsen) bw.; drapeering, v.
- Draperie** (behangsel, voorhangsel) v. -en.
- Dras** (natte weeke aarde) v.
- Dras** (moerassig) bn. -ser, -t.
- Drassig**, bn. -er, -st; -heid, v.
- Draven** ow. zw. ik draafde, heb gedraafd; draver, m. draafster, v.
- Dravik** v. Zeker onkruid.
- Draw-back** (teruglooph over het verledene; terugkave van betaalde rechten).
- Drawing-room** (gezelschapskamer, zaal, waar men bezoekers ontvangt).
- Dreef**, m. dreven; -je, o. -s.
- Dreet**, v. dretten; -je, o. -s.
- Dreg** (dregge) v. -gen; -je, o. -s.
- Dreggen**, bw. zw. ik dregde, heb gedregd.
- Dreigement**, o. -en.
- Dreigen**, bw. ow. zw. ik dreigde, heb gedreigd; dreiger, m. dreiging, v. dreigster, v.
- Drek**, m.
- Drekbak** (vuilnisbak) m. -ken.
- Drekkelig**, bn. -er, -st.
- Drempeel** (dorpel) m. -s; -tje, o. -s.
- Drenkbak**, m. -ken.
- Drenkeling**, m. en v. -en; v. ook drenkelinge. (gedrenkt).
- Drenken**, bw. zw. ik drenkte, heb drenkplaats, v. -en; -trog, m. -en; -wed, o. -den.
- Dronke** (gewest) o.; -naar, m. -s en -naren.
- Drentelachtig**, bn. -er, -st.
- Drentelen**, ow. zw. ik drentelde, heb gedrenteld; drentelaar, m. drentelaarster, v. drenteling, v.
- Drenzen** (op huilenden toon aanhouden met iets te vragen) ow. zw. ik drensde, heb gedrensd.
- Drenzerij**, bn. -er, -st.
- Dresseeren** (africhten, bekwaam maken) bw.
- Dreum** (bij de wevers en kleermakers, zekere draden) m.
- Dreumel** (dwerg) m. -s; -tje, o. -s.
- Dreumes** (dwerg) m. -sen; -je, o. -s.
- Dreun**, m. -en; -tje, o. -s.
- Dreunen**, ow. zw. ik dreunde, heb gedreund; dreuning, v.
- Dreutel**, m. en v. -s; -tje, o. -s.
- Dreutelen**, ow. zw. ik dreutelde, heb gedreuteld; dreutelaar, m. dreutelijzer (drijfijzer) o. -s.
- Drevel** (tuintig ijzer, waarmee men iets indrijft) m. -s.
- Dribbel**, m. en v. -s; -tje, o. -s.
- Dribbelen**, ow. zw. ik dribbelde, heb gedribbeld; dribbelaar, m. dribbelaarster, v. dribbeling, v.
- Dribbelgat**, m. en o. -gaten.
- Dribbeling**, v. -en.
- Drie**, telwoord (als zn. v.) drieën; -tje, o. -s.
- Driedeelen**, bw. zw. ik dreedeele, heb gedriedeeld; dreedeeeling, v.
- Driedelig**, bn.
- Driedeker**, m. -s.
- Driedik**, bn.
- Driedraadsch**, bn.
- Drieduizendste**, bn. (ranggetal).
- Drieënheid**, v.
- Drieënig**, bn.
- Drieerhand**, -lel, onverbuigbaar bn. (den. **driedraad** (rijedraad) m. -dra-
- Driehoek**, m. -en; -je, o. -s.
- Driehoekig**, bn.
- Driehoeksmeig**, v. -en.
- Drie honderd**, telw.
- Drie honderdste**, ranggetal.
- Drieklank**, m. -en.
- Driekleur**, v. -ig, bn.
- Driekoningen** (-dag, m. -dagen; -feest, o. -en).
- Driekroon**, v.
- Driediedig**, bn. (v. ook drielinge).
- Drieling**, m. en v. -en; voor het driemaal, bijw.
- Driemaal**, bijw.
- Drieman**, m. -en; -schap, o.
- Driemast**, m. -en.
- Driemaster**, m. -s.
- Drieponder**, m. -s.
- Driepuntig**, bn.
- Drieschijfsblok**, o. -ken en -s.
- Driesprong**, m. -en. (-heid, v. **driest**, bn. en bijw. -er, driest; **driestaal**, m. -len; letje, o. -s.
- Driestemmig**, bn.
- Drietal**, m. -ten.
- Drieveuldigheid**, v.
- Drieveuldigheid**, v.
- Driewerf**, bijw.
- Drift**, v. -en; -kop, m. en v. -pen; -zand, o. (-heid, v. **driftig**, bn. en bijw. -er, -st; **drijfbeitel**, m. -s; -hamer, m. -s; -hout, o. -en; -ijs, o.; -jacht, v. -en; -rad, o. -eren; -steen, m. -en; -tol, m. -len; -ton, v. -nen; -veer, v. -en; -zand, o.
- Drijten**, ow. st. ik dreef, heb gedreeden.
- Drijven**, bw. ow. st. ik dreef, heb gedreven; drijver, m. drijving, v. drijfster, v.
- Dril** (zeker werktuig) m. (gestold vleeschsnat) v. -len.
- Driifboog**, m. -bogen; -boor, v. -boren; -gat, o. -en; -kunst, v. -meester, m. -s; -plaats, v. -en; -school, v. -scholen.
- Drillen**, bw. ow. zw. ik drilde, heb gedrild; drilling, v.
- Dringen**, bw. ow. st. ik drong, heb en ben gedrongen; dringer, m. dringing, v. dringster, v.
- Dringend**, bn. -er, -st.
- Drinkbaar**, bn. en bijw. -heid, v.
- Drinkbak**, m. -ken; -beker, m. -s; -ebroer, m. -s.
- Drinken**, bw. st. ik dronk, heb gedronken; drinker, m. drinkerij, v. drinkster, v.
- Drinkelag**, m. -en; -geld, o. -en; -glas, v. -glazen; -hoorn (horen) m. -s; -kan, m. -nen; -lied, o. -eren; -lust, m.; -nap, m. -pen; -partij, v. -en; -penning, m. -en; -pot, m. -ten; -schaal, v. -schalen; vat, o. -en; -water, o.

Droef, bn. en bijw. droever, -st; -heid, v.
Droefenis, v.
Droefgeestig, bn. -er, -st; -heid, v.
Droelen (misleiden) bw. zw. ik droelde, heb gedroeld; droeler, m. droeling, v. droelster, v. (m.)
DROES (paardenziekte, fig. duivel)
Droesem, m.
Droesemig, bn.
Droevig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Droezig, bn. -er, -st; -heid, v.
Drogen, bw. zw. ik droogde, heb gedroogd; drogiag, v. drogerij, v.
Drogist, m. -en.
Drogreden, v. -en. (-naars)
Drogedenaar, m. -naren en
Drol, m. -len; -tje, o. -s.
Drolerie (snakerij, koddigheid) v.
Drollich (kluchtig) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Drom (menigte) m. -men.
Drom of drum (ongetwijd of rijgaren) v.
Dromedaris, m. -sen.
Drommel, m. (zoowel in de betekenis van menigte, als van duivel) -s; -tje, -s.
Drommels, bijw.
Drommelsch, bn.
Dronk, m. -en; -je, o. -s.
Dronkaard, m. -s en -en.
Dronken, bn. en bijw.
Dronkschap, v.
Droog, bn. en bijw. droger, droogst; -heid, v.
Droogdoek, m. -en; -lat, v. -ten.
Droogje, o.
Droogjes, bijw.
Droogloopen, ow. st. ik liep -ben -gehoopen.
Droogmaken, bw. zw. ik maakte -heb -gemaakt; -making, v.
Droogmalen, bw. st. ik maalde -heb -gemalen; -maling, v.
Droogoven, m. -s; -pijp, v. -en; -plaats, v. -en.
Droogpoetsen, bw. zw. ik poetste -heb -gepoetst.
Droograam, o. -ramen; -rek, o. -ken; -scheeder, m. -s; -schieren, o.
Droogschuren, bw. zw. ik schuurde -heb -geschuurd.
Droogschuur, v. -schuren; -stok, m. -ken; -touw, o. -en.
Droogte, v. -n.
Droogvoets en **droogvoets**.
Droogzolder, m. -s. [bijw.]
Droom, m. -en; -pje, o. -s.
Droomen, bw. zw. ik droomde, heb gedroomd; droomer, m. droomerij, v. droomster, m.
Droomerig, bn. -er, -st; -heid, v.
Droomig, bn. -er, -st.
Droopen (bedruipen) bw. zw. ik droopde, heb gedroopt; drooping, v.
Drop (druppel) m. -pen; -je, o. -s.
Drop (afkooksel van zoethout) v.
Droppel (druppel) m. -s; -tje, o. -s.
Droppelen, ow. zw. ik droppelde, heb ben gedroppeld; droppeling, v.
Droppelings, bijw.
Droppen (druijen) ow. zw. ik dropte, heb ben gedropt.
Droptsteen (een steen) m. -en; (als stofnaam) o.
Droptwijn (lekwijn) m.

Drossaard, m. -s. Zie Drost.
Drossaardschap, o.
Drossel (zekere vogel) m. -s.
Drossen, ow. zw. ik drosste, ben gedrost; drosser, m. drossing, v. drosser, v. (saard).
Drost (schout) m. -en; ook dros-
Drostendienst, m.
Drostschap, o. (m. -n).
Druide (priester der oude Kelten)
Druij, v. druijen; -je, o. -s.
Druij (zeil) m. -en.
Druij (persoon) m. en v. -en.
Druijen, ow. zw. ik druide, heb gedruidd; druijer, m. druijing, v. druijster, v.
Druijerig, bn. -er, -st.
Druijig, bn. en bijw. -er, -st.
Druijloer, m. en v. -en.
Druijlooren, ow. zw. ik druijloorde, heb gedrujloord.
Druijloorig, bn. -er, -st; -heid, v.
Druijsra, v. -raas.
Druijp, m.; -bad, o. -en.
Druijen, ow. st. ik droop, heb en ben gedroepen; druijer, m. druijer, m. druijing, v.
Druijnat, bn.
Druijpneus, m. en v. -neuzen.
Druijpog, m. en v. -en.
Druijstaart, m. -en.
Druijstaarten, ow. zw. ik druijstaartte, heb gedrujstaartte. (als stofnaam) v.
Druijsteen (een steen) m. -en;
Druijschen, ow. zw. ik druijschte, heb gedrujscht. (m. -en).
Druijsblad, o. -eren; -boom,
Druijsbloed, o.; -korf, m. -korven; -lezen, o.; -lezer, m. -s; -mand, v. -en; -moer, v.; -nat, o. -oogst, m. -pers, v. -en; -rank, v. -en; -sap, o.; -treden, o.; -treder, m. -s; -tros, m. -ser; -voet, o.
Druijvepit, o. -ten; -schil, v. -len; -steel, m. -stelen.
Druk, m. -ken; -je, o. -s. (v.)
Druk, bn. en bijw. -ker, -st; -te,
Drukbal, m. -len; -feil, v. -en; -fout, v. -en; -inkt, m.
Drukken (klemmen; en boeken drukken) bw. zw. ik drukte, heb gedrukt; drukker, m. drukkerij, v. drukking, v. druksel, o.
Drukkend, bn. -er, -st.
Drukkersraam, o. -ramen; -rol, v. -len; -werk, o.
Drukkosten, m. -en; -kunst, v.; -letter, v. -s; -loon, o. -en; -papier, o. -en; -pers, v. -en; -proef, v. -proeven; -vorm, m. -en.
Drup. Zie drop.
Druppel. Zie Droppel.
Druppeling en **druppeling**, v. -en. (bijw.)
Druppelings en **druppelings**.
Druppelsgewijze en -gewijs. ook: **druppelsgewijze** en -gewijs. en: **druppelsgewijze** of **druppelsgewijze**, bijw.
Druppen. Zie Droppen.
Dualisme (de leer der twee beginselen of eenige grondwetten (een goed en een kwaad); ook de leer, volgens welke eenige uitverkorenen zalig en alle overige menschen verdood worden).
Dualist (aanhanger van het dualisme) m. -en.

Dubbel, bn. en bijw. (als zn. o.)
Dubbelen, bw. zw. ik dubbelde, heb gedubbeld; dubbelaar, m. dubbeling, v. (-heid, v.)
Dubbeltartig, bn. -er, -st;
Dubbelpunt, v. -en.
Dubbeltje (geldstukje) o. -s.
Dubbeltongig, bn. -er, -st; -heid, v. (-heid, v.)
Dubbeltzinnig, bn. -er, -st;
Dubben (twijfelen, wankelen) ow. zw. ik dubde, heb gedubd; dubber, m. dubbing, v.
Dubbeus (twijfelachtig) bn. dubbeuser, dubbeust.
Dubio, twijfel.
Dubiteeren (twijfelen) ow.
Dubloen (Spaansch muntstuk, pistool) m. -en.
Duchten, bw. zw. ik duchtte, heb geducht; duchtig, v.
Duchtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Duel (tweegevecht) o. -len.
Duelleeren (een tweegevecht houden) ow. (m. -en).
Duellist (degene, die duelleert)
Duet, duetto, duo (muz.) dubbel- of tweezang of spel met twee speelgenen, aria van twee stemmen; duetje, o. -s.
Duf, bn. en bijw. -fer, -st; -heid, v.
Duffel (stof) o.; (jas) m. -s.
Duffelsch, bn.
Duffigheid, v.
Dufsteen (duifsteen en turfsteen) m. -en. (-heid, v.)
Duidelijk, bn. en bijw. -er, -st;
Duidelijkheidshalve, bijw.
Duiden, bw. zw. ik duidde, heb geduid; duiding, v.
Duif, v. duiven; -je, o. -s.
Duig, v. -en; -je, o. -s.
Duikelaar (duiker) m. -s.
Duikelen, ow. zw. ik duikelde, heb geduikeld; duikeling, v.
Duiken, ow. st. ik dook, heb gedoken; duiker, m. duiking, v.
Duikersklok, v. -ken.
Duiker, m. -s; -tje, o. -s. Hetzelfde als duikelaar. Ook eens goot of buis.
Duim, m. -en; -pje, o. -s.
Duimelen, bw. zw. ik duimelde, heb geduimd; duimeling, v.
Duin (zandheuvell) v. -en; (collectief) o.
Duinachtig, bn.
Duist (stufmeel); ook boekweitbast) o. (-heid, v.)
Duister, bn. en bijw. -der, -st;
Duisterling, m. en v. -en; voor het v. ook duisterlinge.
Duisternis, v. (-je, o. -s.)
Duit (oude Nederl. munt) m. -en;
Duitendief, m. -dieven.
Duitenplaatje, o. -s.
Duitsch, bn. en bijw. (als zn. o.)
Duitscher, m. Duitschland, o.
Duivel, m. -s of -en; -tje, o. -s.
Duivelachtig, bn. -er, -st;
Duivelarij, v. -en. (-heid, v.)
Duivellig, bn. -er, -st; -heid, v.
Duivelin, v. -nen.
Duivels, bijw.
Duivelsbeet, m.
Duivelsbrood, o.
Duivelsch, bn.
Duivelsdrek, m.; -kop, m. -pen;
Duivelsenaar, m. -s; -kustenarij, v. -en; -melk, v. -; -poot, m. -en; -toejager, m. -s.

Duivenboon, v. -en; -drek, m.; -el, o. -eren; -eltje, o. -s of -eiertjes; -hok, o. -ken; -kervel, v.; -kot, o. -ten; -markt, v.; -melker, m. -s; -slag, o. -en; -til, v. -len; -vlucht, v.

Duizelen, ow. zw. ik duizelde, heb geduizeld; duizeling, v.

Duizellig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Duizend, telw. (als zn. o. -en.).

Duizendbloempje, o. -s.

Duizenderhande, -lei, onverbuigb. bn.

Duizendjarig, bn. -maal, bijw.

Duizendschoon, v. -en; tje, o. -s.

Duizendste, bn. (ranggetal).

Duizendvoud, o. -voudig, bn. -werf, bijw.

Dukaat, m. dukaten.

Dukatengoud, o.

Dukaton (voormalig geldstuk) m. -nen en -s.

Dukdalf (paal, in het water, om schepen vast te leggen) m. dukalven.

Dulcificeren (zoet maken) bw.

Dulcinea (zoetertje, liefje, beminde) v. (-loost).

Duldeloos, bn. en bijw. -loozet, v.

Dulden, bw. zw. ik duldde, heb geduld; dulder, m. dukding, v.

Dun, bn. en bijw. -ner, -st; -heid, v.

Dunbuik, m. en v. -en.

Dunbuikig, bn. -er, -st.

Dundoek, o.

Dunharig, bn.

Dunk, m.

Dunken bw. onr. ik dacht, heb gedacht. Ook onp.w. mij dunkt, mij dacht, mij heeft gedacht.

Dunlijk, bn. -er, -st; -heid, v.

Dunnen, bw. ow. zw. ik dunde, heb en ben gedund; dunning, v.

Dunnetjes, bijw.

Dunnigheid, v.

Dunsel (bekende zaadplant) o.

Dunte, v. -n.

Duo (lied of muziekstuk, uit te voeren door 2 personen) o. -s.

Duodecimo (formaat van 12 gedrukte bladen in een vel; anders in 120) o. -s.

Duodecimaal, twaalfdeelig.

Dupe (bedrogene; iemand die zich voor den gek laat houden) m. en v. -s. (den) bw.

Dupeeren (bedriegen, misleiden) Duploaat (dubbel, eensluidend exemplaar) o. duplicaten.

Dupliceren (tweede antwoord geven, op de repliek antwoorden) ow.

Dupliek (beantwoording of verweerschrift) v. -en.

Duplo (in) dubbel.

Durabel (duurzaam) bn.

Durabiliteit (duurzaamheid) v.

Duren, ow. zw. ik duurde, heb gedurd; during, v.

Durfal, m. en v. -len.

Durfriet, m. en v. -en.

Durk (ook urk) m. -en; scheepswoord. De plaats, waar zich het vuil in een schip verzadert.

Durven ow. zw. ik durst en durfde, heb gedurfd; durver, m. durfter, v.

Dus, bijw.

Dusdanig, bn. en bijw.

Dusverre en **dusver**, bijw.

Dut (lichte slaap; ook twijfeling) m.; -je, o. -s.

Dutsfoel, m. -en.

Duten, ow. zw. ik dutte, heb gedut, dutter, v. dutter, m.

Duutmvr (tweeman) m. -s.

Duümvr (tweemanschap) o.

Duur, m. Het voortduren.

Duur, bn. en bijw. -der, -st; -duurkoop, bn. [-te, v.

Duurzaam, bn. en bijw. duurzamer, -st; -heid, v.

Duw, m. -en.

Dwelen, bw. zw. ik dwelde, heb geduld; duwer, m. duwing, v.

Dwaal, v. dwalen; -geest, m. -en; -leer, v. -en; licht, o. -en; -pad, o. -en; -spoor, o. -sporen; -ster en star, v. -sterren en -starren; -weg, m. -en.

Dwaas, bn. en bijw. dwazer, dwaast; -heid, v. dwaselijk, bijw.

Dwaashoofd, m. en v. -en.

Dwalen, ow. zw. ik dwaalde, heb gedwaald; dwaalster, v. dwaler m. dwaling, v. dwalinkje, o.

Dwarrel, m.

Dwarrelen, ow. zw. ik dwarrelde, heb gedwarreld; dwarrelling, v. dwarrelstroom, m. dwarrelwind, m.

Dwars, bn. en bijw. dwarser, dwarst; -heid, v.

Dwarsarm, m. -en.

Dwarsboomen, bw. zw. ik dwarsboomde, heb gedwarsboomd.

Dwarsdraads, bijw.

Dwarsdrijven, ow. zw. ik dwarsdrijfte, heb gedwarsdrijft; dwarsdrijver, m. dwarsdrijfter, v. dwarsdrijfverij, v.

Dwarshout, o. -en; -je, o. -s.

Dwarsijker, m. -s.

Dwarsijkerij, v.

Dwarskop, m. en v. -pen.

Dwarsscheeps, bijw.

Dwarsscheepsch, bn.

Dwarsstraat, v. -straten; -je, [o. -s]

Dwarsuit, bijw.

Dwaselijk, bijw. (v.

Dweeppachtig, bn. -er, -st; -heid, v.

Dweeppiek, bn. -er, -st.

Dweeppicht, v.

Dweeppichtig, bn. -er, -st.

Dweil, v. -en; tje, o. -s.

Dweilen, bw. zw. ik dweilde, heb gedweild.

Dwepen, ow. zw. ik dweepte, heb gedweept; dweper, m. dweperij, v. dweepter, v.

Dwerg, m. -en; -je, o. -s.

Dwergachtig, bn. -er, -st.

Dwingeland, m. -en; -je, o. -s.

Dwingelandij, v.

Dwingen, bw. st. ik dwong, heb gedwongen; dwinger, m. dwingerij, v. dwingster, v.

Dwingerig, bn. -er, -st.

Dynamics (leer der beweging) v.

Dynastie (rij van regerende vorsten uit eene en dezelfde familie; regerend stamhuis) v. -en. (loop) v.

Dysenterie (roode loop, pers.)

Dyspepsie (zwakte in de maag, moeilijke spijsvertering) v.

E.

E, v. e's. De vijfde letter van het alfabet en de tweede van de klankletters. — In de muziek de benaming van den derden toon, mi. — Als getalmerk is E zoo veel als 250.

E. of Eg. — Ergo, dus, derhalve.

E.C. — EXEMPLI CAUSA, bij voorbeeld. (beeld.

E. of Ed. — EDELI, bij voorbeeld.

E.G.A. — EDELGROOTACHTBARE.

E.G.M. — EDELGROOTMOEDIGHEID.

Ed.Gstr. — EDELGESTRENGE.

E.E. — Eerstkomende.

E.E.M.M.HH. — EDELMOEDIGE HEEREN.

Em. — EMINENTIE.

Enz. — En zo voort.

Erc. — ET CERHA, en zoo voort.

Exc. — EXCELLENTIE.

Exop. — EXOPUS, het tweede boek van Mozes, dus genoemd, omdat hetzelve het verhaal bevat van den ontucht der kinderen Israëls uit Egypte. (ve.

Ex opp. — EX OFFICIO, ambtshalve.

Extra. — EXTRACTUS, uittreksel; aftreksel.

Eau de Cologne, Keulsch water; eau de Javelle, bleekwater; eau de la reine, koninginnewater; eau de lavande, lavendelwater.

Eb en Ebbe, v.

Ebauchaeren (vluchtig ontwerpen, schetsen) bw.

Ebbe (eb) v.

Ebben, onp. w. zw. het ebbe, heeft geëbbd; ebbing, v.

Ebben, bn. (van ebbenhout).

Ebbendoom, v. -en.

Ebbenhout, o.

Ebloussceeren (verblinden, misleiden, overbluffen) bw.

Ebranleeren (schudden, daveren; aan het wankelen brengen, ontmoedigen) ow. bw.

Ebruiteeren (ruchtbaarmaken aan de klok en den klepel hangen) bw.

Ebullitie (opkoking, opborrelling, opbruising; uitslag) v. -tien en -ties.

Ecarts (zeker kaarten) o.

Ecarteren (verwijderen, verstrooien; van de hoofdzak afwijken; de kaarten in het spelen verwisselen) bw. ow.

Ecco Homo! (zie den mensch! beeld van den lijdenden Christus). (lijkt) bn.

Ecclesiastiek (kerkelijk, geestel.)

Echangelen (ruilen, wisselen; uitwisselen) bw.

Echantilion (staaltje, monster, proef) o. -s.

Echappeeren (ontsnappen, ontsnappen, ontvluchten) ow.

Echappement (schakelrad, cilinder in uurwerken) o.

Echarpe (sjaap, brede band om het lijf) v. -n.

Echaufferen (verhitten) bw.

Echéance (vervaltijd van een wissel) v.

Echee (schak in het schaakspel; schade, verlies; nederlaag, mislukking) o. -s.

Echel (bloedzuiger) m. -s.

Echelon (laddersport); -en, in verscheiden divisies achter elk-
ander.

Echo, v. echo's.

Echt, m.

Echt, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Echtrekker, v. -s.

Echtreken, ow. wordt niet ver-
toegd.

Echtreker, m. -s.

Echtreuk, v. -en.

Echtrebed, o.

Echtrelieden, m. mv.

Echtrelijk, bn.

Echtrelingen, m. mv.

Echtreloos, bn.

Echtre, bw. zw. ik echtre, heb
gecht; echtre, v.

Echter, vw.

Echtreoot, m. -en.

Echtreoot, v. -n.

Echtretaat, m. -s.

Echtreclairseeren (verlichten,
ophelderen) bw.

Echtreclaireen (verlichten) bw.

Echtreclaireurs (vooruit gezondene
troepen of militairen, veldver-
kenners) m. mv.

Eclat (opzien, ruchtbaarheid) o.

Eclatant (opzienbarend, verba-
zende) bn. en bijw. -er, -st.

Eclatereen (ruchtbaar worden;
uitbreken, uitkomen) ow.

Eclips (verduistering) v. -en.

Eclipsereen (verduisteren; ver-
duistern, zich wégmaken) ow.

Ecliptica (zonsweg, dieren-
riem) v.

Economie (huishoudelijkheid,
huishoudkunde; ook: zuinig-
heid) v. (spaarzaam) bn.

Economisch (huishoudelijk,
huishoudig) bn.

Economiseren (besparen, be-
zuinigen) bw.

Econoom (landhuishoudkun-
dige, landbouwer) m. -nomen.

Ecosaise (Schotsche dans) v.

Ecouter, hoor eens!

Ecraseeren (verpletteren, ver-
brijzen, vernietigen) bw.

Ecritoire (schrijftafel) v.

Ecumeur (schuimer, schuim-
looper; zeeschuimer, vrijbuit-
er) m. -s.

Edder, m.

Edel, bn. en bijw. -er, -st.

Edelaardig, bn. -er, -st; -heid, v.

Edelachtbaar, bn.; -heid, v.

Edelgeboren, bn.

Edelgeeste, o. -n.

Edelgroetachtbaar, bn.

Edelheid, v.

Edelknaap, m. -knapen.

Edelman, m. -lieden.

Edelmoedig, bn. -er, -st; -heid, v.

Edelmogend, bn.

Edeltouw, v. -en.

Eden (Paradijs) o.

Edict (vorstelijk openbaar bevel,
landsverordening) o. -en.

Edifiant (stichtelijk) bn. en bijw.

Edificeeren (stichten) bw.

Edik (aaijn) m.

Editie (uitgave, druk van een
werk) v. -tien en -ties.

Edoch, vw.; hetzelfde als doch.

Educatie (opvoeding) v. -ties.

Eed, m. -en.

Eedgenoot, m. -en.

Eega en Eegade, m. en v. eegaas
en eegaden.

Eekelaar (ekelaar) m. -s. Zekere
b. om.

Eekhoorn en -horen, m. -s;

Eel (bier) m. en o. -en.

Eelt, o.

Eeltachtig, bn. -er; -heid, v.

Eeltig, bn. -er, -st; -heid, v.

Eem, v. Eene rivier.

Eems, v. Eene rivier.

Een, telw.; als lidw. m.; eene, v.;

een, o.; als (zn.) v.; -tje, o. -s.

Eend (eendvogel) v. -en; -je, o. -s.

Eendebout, m. -en.

Eendenei, o. -eren; jacht, v. -en;

-kom, v. -men; -kool, v. -en;

-kroos, o. -nest, o. -en; -roer,
o. -en.

Eendracht, v.

Eendrachtelijk, bijw.

Eendrachtig, bn. -er, -st;

-heid, v. -lijk, bijw.

Eenerhande, -lei, onverb. bn.

Eengrepig, -handig, -hoofdig,

Eenheid, v. -heden. [bn.]

Eenhoorn en eenhoren m. -s;

Eenig, bn. en bijw. [-tje, o. -s.]

Eenigerhande, bn.

Eenigerlei, bn.

Eenigerwijze, bijw.

Eenigheid, v.

Eeniglijk, bijw.

Eenigzins, bijw.

Eenkennig, bn. -er, -st; -heid, v.

Eenlettergrepig, bn.

Eenloobig, bn.

Eenlopend, bn.

Eenmaal, bijw.

Eenoog, m. en v. -en.

Eenoogig, bn.; -heid, v.

Eenparig, bn. -er, -st; -heid, v.

Eens, bijw. [-lijk, bijw.]

Eenschalig, bn.

Eensdeels, bn.

Eensdenkend, bn.

Eensgestemd, bn.

Eensgezind, bn.; -heid, v.

Eensklaps, bijw.

Eensluidend, bn.; -heid, v.

Eenstemmig, bn. -er, -st; -heid,

v.; -lijk, bijw. (heid, v.)

Eentonig, bn. en bijw. -er, -st;

Eenvormig, bn. -er, -st; -heid, v.

Eenvoud, m. (-st; -heid, v.)

Eenvoudig, bn. en bijw. -er.

Eenwerf (een maal, een keer)

bijw. (-st; -heid, v.)

Eenzaam, bn. en bijw. eenzamer.

Eenzelvig, bn. -er, -st; -heid, v.

Eenzijdig, bn. en bijw. -er, -st;

Eer, v. [-heid, v.]

Eer, bijw.

Eerbaar, bn. -der, -st; -heid, v.

Eerbied, m.

Eerbiedelijk, bijw.

Eerbiedenis, v.

Eerbiedig, bn. -er, -st; -heid, v.

Eerbiedigen, bw. zw. ik eerbie-
digde, heb geërbiedigd.

Eerbiediging, v.

Eerbiediglijk, bijw.

Eerbiedshalve, bijw.

Eerder, bijw.

Eereblijk, o. -en; -boog, m. bo-
gen; -dienst, m. -en; lid, m.
-leden.

Eeren, bw. zw. ik eerde, heb ge-
eerd.

Eereplaats, v. -en; -poort, v.
-en; post, m. -en; -prijs (beloo-
ning) m. -prijsen; -prijs (plant) v.;

-schot, o. -en; -teeken, o. -en
en -s; -titel, m. -s; -wacht, v.
-en; -win, m.; -woord, o.

Eergierig, bn. -er, -st; -heid, v.

Eergisteren, -lang, bijw.

Eerlijk, bn. en bijw. -er, -st;

-heid, v. (-loost; -heid, v.)

Eerloos, bn. en bijw. -loozere,

Eershalve, bijw.

Eerst, bijw.

Eerstaanwezend, bn.

Eerstdaags, bijw.

Eerste, bn. (ranggetal).

Eerstelijk, bijw.

Eerstelling, m. en v. -en; voor
het v. ook Eersteling.

Eersteboorte, v.

Eersteboortene, m. en v. -n.

Eertijds, bijw.

Eervergeten, bn. -er, -st.

Eervol, bn. -ler, -st.

Eerwaard, bn.

Eerwaardig, bn. -er, -st; -heid, v.

Eerzaam, bn. -zamer, -st; -heid, v.

Eerzucht, v.

Eerzuchtig, bn. -er, -st.

Eest, m. -en.

Eesten, bw. zw. ik eeste, heb
geëst; eesting, v.

Eetbaar, bn.; -heid, v.

Eethuis, o. -huizen; -kamer, v.

-s; -lepel, m. -s; -lust, m.; -re-
gel, m. -s; -tafel, v. -s; -waar, v.

-waren; -zaal, v. -zalen.

Eeuw, v.

Eeuwenoud, bn.

Eeuwig, bn. en bijw.; -heid, v.

-lijk, bijw. -durend, bn.

Efficaceen (uitwisselen, ver-
delgen) bw.

Effect (uitwastel, gevolg) o.;

Eendenschuldbrief) o. -en.

Effectief (werkelijk, wezenlijk)

bn. en bijw. als zn. (het werke-
lijk bestaande) o.

Effectueeren (bewerken, ver-
richten, uitvoeren, tot stand
brengen, verwezenlijken) bw.

Effen, bn. en bijw. -er, -st;

-heid, v.

Effenen (evenen) bw. zw. ik ef-
fende, heb geëffend; effening, v.

Effentje (sinnig) bijw.

Efficaat (kracht, nadruk) v.

Effigie (beeltenis) v.

Effeueren (terloops aanroe-
ren, oppervlakkig behandelen,
licht overheerloozen) bw.

Efforceeren (zich) zich bejveeren,
zich inspannen) m.

Effort (poging, inspanning) o. -s.

Effrayant (verschrikkelijk, ont-
zaaijk, vreeslijk) bn.

Effronte (schaamteloos) bn. en
bijw.

Effronterie (driestheid, schaam-
telooheid) v.

Effusie (uitgieting, uitstorting) v.

Eg, Zie Ege.

Egaal (gelijk, onverschillig,
eenerlei) bn. egalere, egaalst.

Egalliteit (gelijkheid) v. -en.

Egard (aanzien; schatting; be-
leefdheid) o. -s.

Egareeren (verdwalen, op een
dwaaelpad brengen) ow.

Egel, m. -s; -tje, o. -s.
 Egelantier, m. -s of -en.
 Egelsvoet, m. (egje, o. -s).
 Egge en eg, v. eggen; eggetje en
 Eggen, bw. zw. ik egde, heb ge-
 egd; egger, m. egging, v.
 Eggerig(scherp zuur)/bn. en bijw.
 -er, -st; -heid, v.
 Eggrig (stomp — van tanden —
 door het eten van wrange
 vruchten) bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
 Egoïsme(zelfzucht, baatzuchtige
 denkwijzen of gevoelens)
 Egoïst (zelfzuchtig wezen) m. en
 v. -en. (bijw.)
 Egoïstisch (zelfzuchtig) bn. en
 bijw. -smeden.
 Egtaand, m. -en.
 Egypte, o. Egyptenaar, m.
 -naars of -naren. Egyptisch bn.
 Egypteland, o.
 El, tw. (eiertjes)
 El, o. eieren; eitje, o. eitjes en
 Eierdop, m. -pen; -koek, m. -en;
 -korf, m. -korven; -krans, m. -
 -en; -lepeltje, o. -s; -netje, o. -
 -s; -prui, v. -en; -saus, v. -en;
 -schaal, v. -schalen; -struif, v. -
 -struiven; -vrouw, v. -en.
 Eigel, bn. en bijw. -er, -st.
 Eigenaar, m. -s en eigenaren.
 Eigenaardig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Eigenares, v. -sen.
 Eigenbaat, v.
 Eigenbatig, bn. -er, -st.
 Eigenbelang, o.
 Eigendom (recht) m. (bezitting)
 o. -men; -metje, o. -s.
 Eigendomsrecht, o.
 Eigendunk, m. (-heid, v.)
 Eigendunkelijk, bn. -er, -st;
 Eigenen, bw. zw. ik eigende, heb
 geëigend; eïgening, v.
 Eigengebakken, bn.
 Eigengeoorde, m. en v. -n.
 Eigenge maakt, bn.
 Eigenhandig, bn.
 Eigenheid, v. -heden.
 Eigenhoorig, bn.; -heid, v.
 Eigenlijk, bn. en bijw.
 Eigenlof, m. (-heid, v.)
 Eigenmachtig, bn. -er, -st;
 Eigennaam, m. -namen.
 Eigenschap, v. -pen.
 Eigenwaan, m.
 Eigenwaarde, v.
 Eigenwijs, bn. eigenwijzer, eigen-
 wijs; -heid, v.
 Eigenwillig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Eigenzinnig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Elk, m. -en; -je, o. -s.
 Elkeblad, o. -en en -eren;
 -blaadje, o. -s en -bladertjes.
 Elkeboom, m. -en; -pje, o. -s.
 Elkekrans of elken krans, m.
 -en. (-kronen)
 Elkekroon of elken kroon, v.
 Elkekel m. -s; -tje, o. -s.
 Elkeleef en elkenloof, o.
 Elken, bn.
 Elkenbast, m. -en.
 Elkenbosch, o. -bosschen.
 Eikenhout, o.
 Eikenhouten, bn.
 Eikenlaan, v. -lanen; -tje, o. -s.
 Eikenmos, o.
 Eikenschors, v.
 Eiker (vrachtschip) m. -s.
 Eikestam, m. -men.
 Eikestak, m. -ken; -je, o. -s.

Eilaas, Zie Helaaas
 Eiland, o. -en; -je, -s.
 Eilandor, m. -s.
 Eilieve, tw.
 Eilooft (soort van klimop) o.
 Einde (ook eind en end) o. ein-
 den en enden; eindje en endje, o.
 Eindelijk, bijw. [-s].
 Eindelinghout, o.
 Eindeloos, bn.
 Eindbesluit, o. -en; -oogmerk,
 o. -en; -oorzaak, v. -oorzaken;
 -paal, m. -palen; -rijm, o. -en;
 -vonk, o. -sen. (heb geëind.)
 Eindig, bw. ow. zw. ik eindde,
 Eindig, bn.; -heid, v.
 Eindigen, bw. ow. zw. ik eind-
 digde, heb en ben geëindigd;
 eindiging, v. eindigheid, v.
 Eirond, bn.
 Eisch, m. -en.
 Eischen, bw. zw. ik eischte, heb
 geëischt; eischer, m. eischers, v.
 Eiwit, o. (geëwit)
 Eiwitten, bw. zw. ik eiwitte, heb
 geëiwit (ook aakster) v. -s.
 Eksteroog, o. -en.
 El, v. -len; elletje, o. -s.
 Eland (zeekr dier) m. -en.
 Elasticiteit (veerkracht, span-
 ning) v. (-je, o. -s).
 Elastiek (rekbaar bandje) o. -en;
 Elastiek (rekbaar) bn. -er, -st.
 Elders, bijw.
 Eldorado (het land van beloftelo-
 electie (keus of kiezing) v. -tien.
 Electriciteit (de barnsteen-
 kracht, aantrekkende kracht).
 Elektriek (van of betreffende de
 electriciteit; bliksemsnel) bn.
 Electrificeeren (de aantrekkende
 kracht opwekken, met dezelve
 doortrekken; doordringen, be-
 zielen, ontvlammen) bw.
 Electrificeermachine, v. -s.
 Electro-magnetisch, bn.
 Electrometer (dampsveer-
 krachtmeter) m. -s.
 Elefant, m. -en.
 Elegant (uitgekozen, net, sier-
 lijk, opgetooid) bn. -er, -st.
 Elegantie (bevalligheid, sier-
 lijkheid) v.
 Elegie (treur- of klaagdiicht) v.
 Elegisch (treurig, weemoedig) bn.
 Element, o. -en.
 Elementair (grondstoffelijk, de
 eerste beginselen betreffende)
 bn. -s scholen, lagere scholen.
 Elevatie (opheffing; verheffing) v.
 Elve (tweeling) m. en v. -s.
 Elf, telw. elfen.
 Elfde, bn.
 Elfdehalf, bn.
 Elfderhande, bn.
 Elfderlei, bn.
 Elf-en-dertigst, komt slechts
 voor in de bijw. uitdr. op zijn -s.
 Elfhonderd, telw.
 Elfmaal, bijw.
 Elftrank, v. -ranken.
 Elft (alf) m.; -je, o. -s.
 Elfvoud, o. -s.
 Elfvorig, bn.
 Elger (aalger) m. -s.
 Elideeren (uitlaten, weglaten,
 ten, wegwerpen) bw.
 Elsie (uitlaten) v.
 Elite (de keur, kern, bloem) v.
 Elites, de uitgelezene soldaten,
 keurbenden.

Elixer en elixer (samengesteld
 kooksel, tot geneesmiddel die-
 nende) o. -s.
 Elk (elke) bn. en telw.
 Elkaar, wederk. vnv. (afbre-
 ken; elk-aar)
 Elkander, wederk. vnv. (af-
 breken; elk-ander).
 Elkeen, onbep. telw.
 Elleboog, m. ellebogen; -je o. -s.
 Elleboogsbeen, o. -deren;
 -knokkel, -s; -lengte, v. -n;
 -mouw, v. -en; -spier, v. -en.
 Ellemaat, v. -maten.
 Ellende, v. -n.
 Ellending, m. en v. -en; voor
 het v. ook ellendinge.
 Ellendig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ellenijker, m. -s.
 Ellenwaa, v. -waren.
 Ellenswinkel, m. -s.
 Ellips (langwerpig rond) v. -en.
 Elliptisch (ellipsvormig) bn. en
 bijw. -s.
 Elmsvuur, o. (bijw.)
 Elloge (lofrede, lofschrift, lofui-
 ting) o.
 Eloquent (welsprekend) bn.
 Eloquentie (welsprekendheid) v.
 Elpenbeen, o.
 Elpenbeenen, bn.
 Els (boom) m. elzen. (elzen.
 Elus (schoenmakerswerktuig) v.
 Elu (uitverkore) m. -s.
 Elucidatie (opheldering, inlich-
 ting) v. -tien en -ties.
 Eluciddeeren (verklaren, ophel-
 deren, toelichten) bw.
 Elyseesche velden, de woon-
 plaats der zaligen; hemelsche
 dreven, een bekoorlijk en vroo-
 lijk oord.
 Elysium, o. Hetzelfde als Elysee-
 sche velden.
 Elzeblad, o. -en en -eren.
 Elzeboom, m. -en.
 Elzenbosch, o. -bosschen.
 Elzenheg, v. -gen.
 Elzenhout, o.
 Elzenlaan, v. -lanen; -tje, o. -s.
 Elze-stam, m. -men.
 Elze-struik, m. -en.
 Elzetak, m. -ken; -je, o. -s.
 E-mail, o.
 Emailleeren (brandschilderen,
 met minerale kleuren beleggen)
 bw.
 Emanatie (uitvloeiing, uitstroo-
 ming) v. -tien en -ties.
 Emancipatie (vrijmaking uit
 slaavernij of lijfeigenschap, of
 uit de vaderlijke macht; toestaan
 van gelijke rechten, gelijkstel-
 ling voor de wet; berijding
 van voorgid, meerderjarigver-
 klaring) v.
 Emancipeeren (vrijmaken, vrij-
 verklaren; gelijkstellen; meer-
 derjarig verklaren) bw.
 Emaneeren (uitvloeien, uit-
 stroomen, afkomen) ow.
 Emballage (inpakking, ompak-
 sel, omwikkeling) v.
 Emballeeren (inpakken, om-
 winden, omwikkel) bw.
 Embargo (beslag op schepen en
 scheepsgoederen, scheepsar-
 rest) o.
 Embarqueeren (inschepen, op
 schepen laden) bw. ow.
 Embarquement (inschepping,
 't scheep gaan, aan boord gaan) o.

Embaras (verlegenheid, moeielijkheid, belemmering) o. enk. en mv.
Embarrassant (moeielijk, hinderlijk, belemmerend) bw.
Embarrasseren (hinderen, verwarren, ophouden, belemmeren) bw. (o. -en).
Embellissement (verfraaiing)
Emblema (zinnebeeld) o. -s en emblemata.
Emblematiek (zinnebeeldig) bn. en bijw.
Embonpoint (lijvigheid, gezet-
Embouchure (mond, uit- en
 invoering van eene rivier; de
 opening van een geslacht; (muz.)
 mondstuk van een blaasinstrument;
 ook) geschiktheid om een
 blaasinstrument te bespelen v.
Embranchement (vertakking,
 zijtak) o. -en.
Embraseren (in brand steken,
 in vlam zetten) bw.
Embrasseren (omarmen, om-
 vangen, omhelzen) bw.
Embrasure (schietgat; inham;
 vensterraam) v. -s.
Embrouilleeren (in de war
 brengen) bw.
Ementor (ductor et), ik worstel
 en bezwijk.
Emergo (ductor et), ik worstel
 en kom uit de baren op.
Emeritaat (pensioen) o.
Emeritus (uitgediend, ambts-
 vrij) bw.
Emerveileeren (verbaasd doen
 staan, met verwondering ver-
 vullen) bw.
Emier (Arabisch vorst) m. -s.
Emigrant (uitgewekene) m. -en.
Emigrante, v. -n.
Emigratie (landverlaten) v.
Emigreeren (uit het land wij-
 ken, vluchten) ow.
Eminent (voortuistekend; uit-
 stekend, voortreffelijk) bn. -er,
 -st.
Eminentie (verhevenheid; ook
 een titel voor kardinalen) v.
 -tien. (m. -sen).
Emissaris (zendeling, afgezant)
Emissie (uitgifte; uitwerping) v.
 -sien. (pn) bw.
Emitteren (uitgeven; uitwer-
 pen) bw.
Emittent (uitgever in het bij-
 zonder; bankier die leeningen
 aan de markt brengt) m. -en.
Emmagasineeren (levensmid-
 delen opkopen, en in de pak-
 huizen opslaan) bw.
Emmer, m. -s; -tje, o. -s.
Emmeublement (huiskraad) o.
Emolumenten (ambtsvoordee-
 len, dienstvoorrechten) o. mv.
Emotie (gemoedsbeweging, aan-
 doening, opruijing) v. -tien en
 -ties.
Empalleeren (in stroo wikke-
 len of inpakken) bw.
Empaleeren (spitsen) bw.
Empaleur (spijter) m. -s.
Empocheeren (verlindere be-
 letten, bw).
Empocheement (verhindering,
 hindernis, beltsel) o. -en.
Emphase (ophef, nadruk) v.
Emphtatisch (nadrukkelijk,
 krachtig in het spreken, met op-
 hef) bn en bijw.

Empiricus (iemand die niet op
 de lessen der wetenschap, maar
 op de ondervinding afgaat) m.
 empirici.
Empirie (ondervinding, erva-
 ring) v.
Empirisch, (alleen afgaande op
 de ondervinding) bn. en bijw.
Emplette (inkoop, aankoop) v. -s.
Emplooi (bediening, betrekking;
 aanstelling) o. (-s).
Employe (beambte; bediende) m.
Employeeren (verzorgen, be-
 zigen, gebruiken) bw.
Empocheeren (in den zak ste-
 ken, zakken) bw.
Empoeteeren (driftig maken,
 vertoornen; in- of wegnemen,
 veroveren) bw.
Empoetement (drift, opvlie-
 gendheid) o.
Empressement (beijvering, be-
 reidvaardigheid) o.
Emprunt (leening) o.
Emprunteeren (lenen, ont-
 leenen) bw. (zaligen) o.
Empreum (verloofplaats der
 emulatie (wedijver) v.
Emuleeren (wedijveren) ow.
 En, vw.
Enakskinderen, mens hen van
 reusachtige gestalte, reuzen.
En avant! voorwaarts!
Encadreeren (in eene lijst zet-
 ten, als spiegels, schilderen, enz.;
 insluiten) bw.
Encanailleeren (zich) (zich ge-
 meen aanstellen, zich met ge-
 meen volk op ééne lijn stellen)
 ww.
Enchaineeren (aan elkander
 ketenen, aanenschakelen) bw.
Enchainement (aanenschake-
 lings) o. (rukken) bw.
Enchanteeeren (betoveren, ver-
 Enclaveeren (insluiten, met
 grondgebied omringen) bw.
Encoffereeren (in koffers slui-
 ten) bw. (king).
En comparaiſon, in vergelij-
Encore! nog eens! nogmaals!
En corps, gezamenlijk.
Encourageant (bemoedigend,
 aanmoedigend) bn. en bijw.
Encourageeren (aanmoedigen,
 aanwakken, aanzetten) bw.
Encyclopedie (kort beſcrijv van
 alle kunſten en wetenschappen)
 v. -en.
Encyclopedisch (bij wijze van
 encyclopedie) bn. en bijw.
Encyclopedist (bewater van
 of medewerker aan eene ency-
 clopedie) m. -en.
End (einde, eind) o. -en.
End (eendvogel, eend) v. -en.
Ende, vw. Oude vorm van **En**.
Endeldarm, m. -en.
Endemisch, bn. inheemsch,
 plaatselijk (van ziekten).
En depot, in bewaring; in voor-
 raad; toevertrouwd ten verkoop.
En detail, in het klein.
Endomageeren (schade toe-
 brengen, beschadigen) bw.
Endossant (ondertekenaar van
 een endossement) m. -en.
Endosseeren (wissels overdra-
 gen op een ander) bw.
Endossement (overdracht van
 wissels enz.) o. -en.

Energie (kracht, nadruk) v.
Energiek (met kracht, met na-
 druk) bn. -er, -st.
Enervatie (ontzenuwing, ver-
 zwakking) v.
Enervereeren (ontzenuwen, ver-
 zwakken, krachteloos maken)
 bw. (over).
En face, van voren; vlak tegen.
En famille, in den huiselijken
 kring.
Enfants perdus, voorposten,
 die aanhoudend aan het grootste
 gevaar zijn b'otgesteld; ook:
 waakhazen.
Enfonceeren (den bodem in-
 slaan; doorbreken, inbreken,
 doorboren) bw.
Engageant (verplichtend, inne-
 mend, betooverend) bn. en bijw.
Engageeren (aanwerven, aan-
 nemen) bw.; - (zich), vw. zich
 inlaten, zich verbinden, zich
 verplichten.
Engagement (aanneming, aan-
 stelling) o. -en.
En gala, prachtig gekleed.
En garçon, ongetrouwd, als vrij-
 gez. (vrij).
Engborstig, bn.; -heid, v.
Engel, m. -en; -tje, o. -s.
Engelachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Engeland, o.
Engelenbak, m. -ken; -koor, o.
 -koren; -schaar, v. -scharen;
 -zang, m.
Engelin, v. -nen; -netje, o. -s.
Engels, o. Zeker oud Hollandſch
 gewicht.
Engelsch, bn. en bijw. (en als
 zn. voor Engelsche taal, o.).
Engelsche, v. -n. (ſchen).
Engelſchman, m. (mv. Engel-
 ſchgez. (zekere plant) o.
Engen, bw. zw. ik engde, heb
 geengd.
En gros, in het groot.
Engte, v. -n. (mata).
Enigma (raadsel) o. (mv. enig-
 ma).
Enkel, m. -s.
Enkel, bn. en bijw.
Enkelvoud, o.
Enkelvoudig, bn.
Enkhuizer (persoon, almanak,
 kabelaſj) m. Enkhuizers.
Enleveeren (wegnemen, weg-
 voeren, ophalen, ſchaken) bw.
Enlevement (ſchaking, weg-
 voering) o. -en.
En miniature, in het klein.
Ennobleeeren (veredelen) bw.
Ennuil (verveling) m.
Ennuyeeren (vervelen) bw.
Ennuyeus (vervelend) bn.
Enorm (overdreven, gedrochte-
 lijk; uitermate) bn. -er, -st.
Enormiteit (aſchuwelijke
 grootte; aſchuwelijkheid, ont-
 zettendheid) v. -en.
En particulier, in 't bijzonder.
En paſſant, in 't voorbijgaan.
En profil, van tr zijde gezien.
En question, bewust, waar-
 over geſproken is.
Enquête (nauwgezet onderzoek)
 v. -s en -en. (maken) bw.
Enrageeren (razend of woedend
 maken) bw.
Enrolleeren (aanwerven, in-
 ſchrijven) bw.
Ensemble (te zamen) bijw. en
 als zn. (geheel, alles bijeen) o.

Ent, v. -en.
Entameeren (opspannen; aan-
 vangen, beginnen) bw.
Entasseeren (ophoopen) bw.
Enten, bw. zw. ik entte, heb ge-
 ent; enter, m. enterij, v. en-
 ting v.
Entente (begrip) v.; - cordiale,
 goede verstandhouding, een-
 stemmigheid, gemeenschappe-
 lijk overleg.
Enteren, bw. zw. ik enterde, heb
 geënterd; enterij, v.
Enterbijl, v. -en; -dreg, v. -en;
 -haak, m. -haken; -luik, o. -en;
 -net, o. -ten.
Entusiasme (geestdrift, ver-
 rukking, dweperij) o.
Enthusiast (dweper; geestdrift
 aan den dag legger) m. -en.
Enthusiastisch (dwepend;
 met geestdrift) bn. en bijw.
Entomologie (insectenkunde) v.
Entomologisch (de insecten-
 kunde betreffende) bn.
Entomoloog (beoefenaar der in-
 sectenkunde) m. -logen.
Entortilleren (inwikkelen,
 verwarren) bw.
Entourage (omringende menig-
 te, al wat in den omtrek is) v.
Entoureeeren (omringen, om-
 zetten, insluiten) bw.
En tout, in alles, samen geno-
 men.
En-tout-cas, groote parasol,
 die denoos ook als parapluie
 gebruikt wordt.
Entracte (tusschenbedrijf) v. -s.
En train, in gang, in beweging;
 in zwang.
Entraineeren (voortrekken,
 wegslepen, medeslepen) bw.
Entre deux (tusschen beiden)
 bijw. en als zn. (middelsduk, tus-
 schenruimte) o.
Entrée (ingang, toegang, intrin-
 dade, toetreding, toegangsprijs;
 (muz.) stuk ter opening of in-
 leiding) v. -s; -biljet, toegang-
 kaartje.
Entremets (tusschengerecht,
 tusschenspijs, bijschotel).
Entre nous, onder ons, in ver-
 trouwen.
Entreposeeren (in entrepot
 plaatsen) bw.
Entreposeur (opzichter over
 een entrepot) m. -s.
Entrepot (pakhuis, stapelplaats)
 o. -s.
Entrepreneur (ondernemer) m.
Entreprise (onderneming) v. -s.
Entresol (tusschenverdieping
 van een huis, insteekkamer) o.
Entreteneeren (onderhouden,
 verzorgen, van onderhoud voor-
 zien). (sprek) v. -s.
Entrevue (samenkomst, ge-
 entree, kom binnen).
Enumeratie (opsomming) v.
Enumereeren (tellen, opnoe-
 men, opsommen) bw.
Enveloppe (omslag, huls, in-
 slag, vrouwenmantel) v. -s.
Enveloppeeren (omwikkelen;
 inwikkelen, inkleeden) bw.
Environs (omtreken) mv.
En vogue, in omloop, in zwang,
Envoyé (gezant, afgezant) m. -s.

Epacta, getallen, welke, voor elk
 jaar, den maansouderdom, op
 den eersten dag des jaars, op-
 geven.
Epanchement (luchtgeving
 aan het hart, vrouwelijke
 mededeeling) o. -en.
Epargne (sparring, spaarbeurs,
 spaarbank, spaarpot; spaarpen-
 ning) v. -s.
Epaulet (officiers-onderschei-
 dingsteeken op den schouder)
 v. -ten.
Ephémère (vluchtig, slechts één
 dag durend) bu.
Ephemeriden (dagbladen,
 nieuwstijdingen; sterrenkundige
 tafelen, waarin de veranderin-
 gen aan den sterrenhemel opge-
 teekend zijn; dingen van één
 dag) mv.
Ephesen, o. Ephesers, m. en v.
Epicurisch, (weelderig, wellus-
 tig, zwelgend) bn. en bijw.
Epicurist (zinnelijk mensch) m.
 -en.
Épidémie (aanstekende ziekte,
 besmettelijke landziekte) v. -en.
Épidémisch (besmettelijk,
 aanstekelijk) bn.
Epigram (bijscript, opschrift;
 spottend, hekelend; stekelig
 pindicht) o. -men.
Epigramma (Zie Epigram) o.
 mv. epigrammata.
Épiphora (vallende ziekte) v.
Épiloo (slotrede, slot) v. epilo-
 gen.
Épineux (stekelig, doornachtig;
 moeielijk, netelig) bn.
Épisch (gedicht, heldendicht).
Épiscopaal (bisschoppelijk) bn.
 en als zn. (aanhanger der bis-
 choppelijke of gevestigde kerk
 in Engeland) m. en v. episco-
 paal.
Épiscopaat (bisd. om. bisschop-
 pelijke waardigheid) o.
Épisode (uitweiding, inlassing,
 tusschenhandeling, tusschen-
 verhaal, voorval, kleine gebeur-
 tenis) v. -n. en -s.
Épistel (brief, zendbrief, verwijt,
 strafpredikatie) o. -s; -tje, o. -s.
Épistolair (in den stijl of vorm
 van een brief) bn. en bijw.
Épistolographie (brieffchrij-
 f) m. de v.
Épithaphium (grafschrift, graf-
 zuil, grafstompe) o.
Épithesis (opstel, opschrift; be-
 drierij, misleiding) v. epithe-
 sen.
Épitomiseeren (nutteloos uit
 een boek maken) ow.
Épode (het laatste gedeelte van
 een gedicht, nazang) v.
Épopée (heldendicht) v. -en.
Époque (tijdstip, tijdpunt, be-
 gijn eener ijdrekening of jaar-
 telling) v.; -maken, opgang ma-
 ken.
Épos (heldendicht) o.
Épée, v. Zeker kruid.
Équatie (verevening, algebr-
 sche vergelijking) v. -tien en
 -ties.
Équator, m. evennachtslijn
 (denkbeeldige lijn, welke de
 aarde in twee gelijke halfronden
 deelt).

Équibler (evenwicht) o.
Équinox (gelijkheid van dag en
 nacht, nachtevening) m.
Équipage (alles wat tot ge-
 mak, pracht en den stoet van de
 rijken behoort, als: koetsen,
 paarden, bedienden, enz. ook;
 de manschappen der schepen, en
 hetgeen tot de uitrusting be-
 hoort) v. -s.
Équiperen (uitrusten, toerus-
 ten, bemannen) bw.
Équipement (uitrusting van
 een man, van een schip of van
 militaire korpsen; kleeding en
 wapenen) o. -en.
Équitation (de rijkunst, het
 paardrijden) v.
Équivalent (gelijkwaardig, te-
 gen iets anders opwegend) bn.
 en als zn. (gelijke waarde, het-
 geen tegen iets anders opweegt)
 o. -en.
Équivoque (dubbeltinnig, twij-
 felachtig) bn. en bijw. en als zn.
 (dubbeltinnigheid, dubbeltinnig
 gezegde) v. -s.
Er, bijw.
Erachten (bedunken) o. Alleen
 nog overig in: mijns, zijns, on-
 zes erachtens. (-st; -heid, v.
Erbarmerk, bn. en bijw. -er.
Erbarmen (zich) ww. ik er-
 barmde mij, heb mij erbarnd;
 erbarming, v.
Erkemiet (heremiet) kluisenaar,
 m. -en.
Erf (erve) o. erven; -je, o. -s.
Erfelijk, bn. en bijw.
Erflojms, m. -cijnen; -deel, o.
 -en; -dochter, v. -s; -enis, v.
 -sen; -genaam, m. en v. -gena-
 men (voor het v. ook -gename);
 -goed, o. -eren; -huis, o. -hui-
 zen; -koningschap, o. konink-
 rijk, o. -en; -leen, o. -en; -oom,
 m. -s; -oompje, o. -s; -pacht, v.
 -en; -portie, m. -en; -prinses, v.
 -sen; -recht, o.; -rente, v. -n;
 -schuld, v.; -stadhouder, m. -s;
 -stuk, o. -ken; -tante, v. -s; -vij-
 and, m. -en; -zonde, v.
Erg, bn. en bijw. -er, -st.
Ergdenkend, bn. -er, -st; -heid, v.
Ergens, bijw.
Ergeren, bw. zw. ik ergerde, heb
 geërgerd, ergering, v.
Ergelijk, bn. en bijw. -er, -st;
Ergenis, v. -sen. (-heid, v.
 -eijde, o.)
Ergo, bij gevolg, daarom.
Erkennen, bw. zw. ik erkende,
 heb erkend; erkenning, v.
Erkentelijk (dankbaar) bn. -er,
 -st; -heid, v.
Erkentenis, v.
Erlangbaar, bn.
Erlangen, bw. zw. ik erlangde,
 heb erlangd; erlanging, v.
Ernst, m.
Ernsthaftig, bn. -er, -st; -heid,
Ernstig, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
Erotisch (verliefd, minziek; uit
 liefde ontstaande of op liefde
 betrekking hebbende) bn.
Errare humanum est, dwalen
 is menschelijk. (errata)
Erratum (drukfout, zettfout) o.
Erreur (dwaling, fout) v. -s.

Erts, o. -en. (-ties.
Eructatie (oprisping) v. -tien en
Eructeeren (oprispen, winden
 uit de maag opgeven) ow.
Erditie (geleerdheid, ervaren-
 heid, kunde) v.
Eruptie (uitwerping, uitbarsting
 b.v. van een vulkaan, en van
 alles wat met kracht voor de
 dag komt) v. -tien en -ties.
Ervaren, bw. st. ik ervoer, heb
 ervaren; ervaring, v. -heid, v.
Ervaren, bn. en bijw. -er, -st;
Erven (erfgenamen) m. mv.
Erven, bw. zw. ik erfde, heb ge-
 erfde; erfster, v. erver, m. er-
 ving, v.
Erwt, v. -en; -je, o. -s.
Erwttenblazer, m. -s; -soep, v.
Escaladeeren (opklimmen,
 overklimmen, beklimmen; be-
 rennen, bestormen) v.
Escamotage (goochelwerk; ont-
 futseling) v.
Escamoteeren (goochelen) ow.
 (ontfutselen, wegmaken) bw.
Escamoteur (goochelaar; ont-
 futselaar) m. -s.
Escapade (gekke kuur, moed-
 willige jongensstreek) v. -s.
Escarpe (de binnenwaartsche
 helling van den wal eener ves-
 t) m. -en.
Esch, m. -en.
Escheemen (afrekken, af-
 korten) bw.
Escorte (geleide) v.
Escorteeren (geleiden, bescher-
 men, bedekken) bw.
Escroc (schurk, oplichter) m. -s.
Escroqueeren (afrogemen, met
 list ahalen) bw.
Escroquerie (schurkerij, op-
 lichterij) v. -s.
Escrutiaal (naam van een kon-
 ninklijk lustlot bij Madrid) o.
Eskader (smaldeel eener vloot)
 o. -s; -tje, o. -s.
Eskadron (zekere afdeling bij
 de ruitery) o. -s.
Esp (espeboom) m. -en.
Espeer (leiboom, tegen een muur
 of statels; eerste galeioeier)
 m. -s.
Espelad, o. -en en -eren.
Espeboom, m. -en.
Especie (geslacht, soort; geld,
 klinkende munt) v. -s.
Espenhout, o.
Espenhouten, bn.
Espiegale (aardig, geestig,
 schalksch) bn.
Esnalade (voorplein, vlakte;
 opene plaats tusschen groote
 gebouwen, of tusschen eene vest-
 ing en de huizen der stad) v.
Espirit (geest, verstand) o.
Espirit (bel) m. schoone geest;
 geleerde. (mv. beaux esprits).
Espirit de corps (bentzeest) o.
Espirit fort (vrijdenker, vrij-
 geest) m. esprits forts.
Espirit public (volksgeest, alge-
 meene denkwijze) o.
Essaal (keuring, keur) o.
Essaleeren (beproeven; keuren,
 toetsen bij goud en zilver) bw.
Essaieur (keurmeester, keur-
 der) m. -s.
Esscheboom, m. -en.
Esschenhout, o.
Esschenhouten, bn.

Essence (geest, verfijnde zelf-
 standigheid) v. -s.
Essentieel (hoofdzakelijk, voor-
 naam) bn. en bijw. -er, -st; het
 essentieele, o. -n.
Estafette (rijdende postbode)m.
Estaminet (herberg, drinkhuis,
 koffiehuis) o. -s of -ten.
Estimabel (schatbaar, achtens-
 waardig) bn.
Estimeeren waardeeren, hoog-
 schatten) bw.
Est modus in rebus, alles met
 maat, alles heeft zijne grens.
Estrade (optred, verhevene plaats
 voor een praalbed of troon; af-
 wijking van de hoofdzaak) v. -n.
Estrapade (boksprong) v. -n
Estrik, m. -en. [of -s.
Estropeeren (verminken) bw.
Etablisceeren (zich) ww. zich
 neerzetten, zich vestigen; ook:
 oprichten, stichten) bw.
Etablissement (inrichting; ge-
 sticht) o. -en. [v. -s.
Etage (verdieping van een huis)
Etagerie (trapsgewijs rekje, dat
 in vertrekken wordt gelangen
 om er rariteiten op te pronk te
 zetten) v. -s.
Etalage (uitstalling; tentoon-
 spreiding) v.
Etaleeren (uitkramen, openleg-
 gen, ten toon spreiden) bw.
Etape (stapelplaats, pleister-
 plaats) v.
Etat (staat; lijst, overzicht)m. -s.
Etat-majoor (staf) m.
Eten, bw. st. ik at, heb gegeten;
 eter, m. -etster, v. -eter, v.
Eten (spijs; maaltijd) o.
Etenstijd, o.
Etensuur, o. uren; -tje, o. -s.
Etroeren, o.
Ethica (zedeleer) v.
Ethiopie (Moorendland) o. Ethio-
 piërs, m. en v. mv. Ethiopisch, bn.
Ethnographie (beschrijving der
 volken) v.
Ethnographisch (tot de volks-
 beschrijving behoorende) bn.
Etiquette (kort opschrift van
 hetken eene zaak bevat, op
 fleschen, potten, enz.; opschrift
 of titel) v. -n.
Etiquette (ceremonieel in voor-
 name gezelschappen; hoofche
 manier, wellevendheid) v.
Etnaal, o. etnalen.
Etna, een vuurspuwende berg.
Etonnant (verbazend, verwon-
 deringwekkend, ongemeen) bn.
Etoffant (verstikkend, om te
 stikken) bn. en bijw.
Etoffeeren (verstikken, dem-
 pen, onderdrukken) bw.
Etourderie (loszinnigheid) v. -s.
Etourdisseeren (edwelmen,
 verdooven, bedremmelen) bw.
Etourdissment (bedwelming,
 verdooving) o.
Etsen, bw. zw. ik etste, heb ge-
 etst; eter, m. etsing, v.
Etsijzer, o. -s; -kunst, v.; -naald,
 v. -en; -werk, o.
Ettelijke, onbep. telw.
Etter, m.
Etterachtig, bn. -er.
Etteren, ow. zw. ik etterde, heb
 geëtterd; ettering, v.
Etterig, bn. -er, -st.

Etui (koker voor allerlei ge-
 reedschappen) v. -s.
Etymologie (woordafleikunde,
 woordvorschijng) v. -en.
Etymologisch (woordafleik-
 undig) bn. en bijw.
Etymoloog (woordvorschier) m.
 etymolog.
Eucharistie (dankbaarheid; ge-
 wijde maaltijd) v.
Eumenieden (de Furiën) v. mv.
Eunjer (spook) m. -s.
Eunuque (gesnedene, ontman-
 de) m. -n.
Euphemisme (verzachtende
 uitdrukking) o. -n.
Euphonie (welluidendheid) v.
Euphonisch (welluidend) bn. en
 bijw.
Euphraat (eene rivier) m.
Europa, m. Europeaan, m. (mv.
 Europeanen); Europeër, m. (mv.
 Europeërs); Europeesch, bn.
 Europeesche.
Euterpe (een der negen zang-
 godinnen, die der muziek) v.
Euvel, o. -en.
Euvel, bn. en bijw. -er, -st.
Euvelmoed, m.
Euvelmoedig, bn. -er, -st.
Evacuatie (onttruiming) v. -ties
 en -tiën. (gen) bw.
Evacueeren (onttruimen, ledi-
 genvaagden) v.
Evangelie, o. evangelien.
Evangelisch, bn.
Evangelist, m. -en.
Evastief (ontwikkend) bn. en bijw.
Evel, zie euvel, ook samenge-
 trokken van Evewel.
Even (gelijk) bw.
Even (een weinig) bw.
Evenaar, m. -s en evenaren;
 -tje, o. -s. (v.
Evenaarlijk, bn. en bijw.; -heid,
 Evenals, vw.
Evenaren bw. zw. ik evenaarde,
 heb geevenaard; evenaring, v.
Evenbeeld, o. -en.
Eveneens, bijw.
Evenen, bw. zw. ik evende, heb
 geëvend; evening, v.
Evenement (gebeurtenis, voor-
 val, toedracht van zaken) o. -en.
Evengelijk, bn. en bijw.
Evengoed, bijw.
Evening, v. -en.
Evenknie, m. -ën. (v.
Evenmatig, bn. en bijw.; -heid,
Evenmenschen, m. -en.
Evennaaste, m. en v. -n.
Evennachtslijn, v.
Evenredig bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. (mv. -heden).
Evenredigen, bw. zw. ik even-
 redigde, heb geëvenredigd.
Eventjes, bijw. (v. -en.
Eventualiteit (gebeurlijkheid)
Eventueel (gebeurlijk, voorko-
 mend; misschien) bn. en bijw.
Evenveel, bijw.
Evenveeltig, o. -s.
Evenwel, vw.
Evenwicht, o.
Evenwijdig, bn.; -heid, v.
Evenzeer, bijw.
Evenzoo, vw.
Ever (een zijwa) m. -s.
Everlast (wollen stof, die licht,
 maar zeer sterk is) o. everlasten,
 Everwortel, m. [bn.
Everzwijn, o. -en.

Evident (klaar, blijkbaar) bn. en bijw. -er, -st.
Evidentie (klaarlijkheid) v.
Evideeren (vermijden) bw.
Evolutie (beweging, zwenking der soldaten; wending ener vloot of van een leger; (muz.) buiging van de stem) v. -tuen en -ties.
Ex, uit; (in samenstellingen) eertijds, voormalig, gewezen, bn. ex-minister, ex-burgemeester.
Exact (nauwkeurig, stijp) bn. en bijw.
Exactitude (nauwkeurigheid, stijpheid) v.
Examen (onderzoek; bekwaamheids-onderzoek) o. -s. en ex-amina.
Examinatie (ondervraging, onderzoek) v.
Examinator ondervrager, examen-afnemer) m. -en.
Examineren (ondervragen; uithooren; onderzoeken, nazien) bw.
Exasperatie (verbittering; radeloosheid; razend-making) v.
Exaspereren (verbitteren, razend maken) bw.
Ex capite, uit 't hoofd.
Excavatie (uitholling, uitgraving) v. -tuen en ties.
Excöderen (overschrijden, te boven gaan, te buiten gaan) bw.
Excelleeren (uitmunten, zich onderscheiden) ow.
Excellent (uitstekend, uitmuntend, voortreffelijk) bn. en bijw. -er, -st.
Excellentie (titel, welken men aan ministers en andere voorname personen geeft) v. -tuen en -ties.
Excentriciteit (afwijking van het middelpunt; zothed, zonderlingheid, kuur, grijs, eigenzinigheid, halssarrigheid) v. -en.
Excentriek (wat om een ander middelpunt draait; ongewoon, zonderling, zot, overspannen) bn. en bijw. -er, -st; als zn. o. en dan mv. -en.
Exceptie (uitzondering, tegenspraak, uitvlucht) v. -tuen en -ties.
Exceptioneel (buitengewoon; bij uitzondering) bn. en bijw.
Exceperen (uittreksels maken, kort overbrengen) ow. en bw.
Excerpt (uittreksel) o. -en.
Exces (uitspatting, buitensporigheid, moedwil; geweldadigheid; overmaat, overdaad) o.
Excessief (buitensporig) bn. en bijw.
Excitabel (prikkelbaar) bn.
Excitatie (prikkeling, ophitsing) v. -tuen en -ties.
Exciteren (aanzetten, ophitsen, opruien) bw.
Exclamatie (uitroep; zachte of luide toon van spreken) v. -tuen en -ties. (bijw.)
Exclusief (uitsluitend) bn. en **Exclusivisme** (stelsel van uitsluiting; afzondering) o.
Excommunicatie (kerkelijke ban) v. -tuen en -ties.
Excommuniceren (in den ban doen, van de kerkelijke gemeenschap afsnijden) bw.

Excursie (uitweiding; stroompartij, korte reis, uitstapje) v. -sien en -sies.
Excusabel (verschoonbaar) bn.
Excuseeren (verontschuldigen, verschoonen) bw.
Excuus (verschooning, verontschuldiging) o. excusen.
Excecrabel (afschuwelijk, verfoelenswaardig) bn. en bijw.
Executabel (uitvoerbaar) bn.
Executeren (een vonnis of last ten uitvoer leggen; iemand de gevolgen van een vonnis gerechtelijk doen ondergaan; terechtstellen) bw.
Executeur (uitvoerder; boedelredderaar) m. -s en -en.
Executie (uitvoering, ten uitvoer legging; vonnis-voltrekking, terechtstelling) v. -tuen en -ties.
Executoor (uitvoerbaar) bn.
Exeget (schriftverklaarder) m. -en.
Exegese (verklaring, bijbelverklaring) v. -n.
Exegetisch (uitleggend, verklarend) bn.
Exempel (voorbeeld) o. -s.
Exemplaar (voorbeeld; afdruk van boeken of schrift) o. exemplaren; -tje, o. -s.
Exemtie (uitzondering; vrijstelling) v. -tuen en ties.
Exequatur (erkenning, aanstelling, bekrachtiging der benoeming) o.
Exerceren (oefenen, verrichten, krijgs- of wapenoefeningen doen) bw. en ow.
Exercitie (oefening, wapenoefening) v. -tuen en -ties.
Exhiberen (overleggen, voorleggen, overhandigen) bw.
Exhibitie (overlegging, vertooning, tentoonstelling) v. -tuen en -ties.
Exhortatie (vermaning, aanmaning) v. -tuen en -ties.
Exhorteren (aanmanen, vermanen) bw.
Exigeant (veelvergdend, niet gemakkelijk te bevredigen) bn.
Exil (ballingschap; verbanningsplaats) o. (bw.)
Exileeren (verbannen, bannen, existerie) (bestaan) v.
Existeren (bestaan, in wezen zijn) ow.
Exit, treedt af, gaat heen.
Ex iure, volgens het recht.
Ex lex, buiten de wet. (m. -s.)
Ex-minister (gewezen minister)
Ex more, naar het gebruik.
Ex officio, ambtshalve.
Exoleet (verouderd) bn.
Exorbitant (buitensporig, overdreven, onredelijk) bn.
Exorcisme (duivelbezweering) o.
Exordium (begin, inleiding) o.
Exotisch (vreemd, uitlandig, uitheemsch) bn.
Expansie (uitdijing, uitzetting, verwijding) v.
Epanseve kracht, kragt die van het middelpunt naar den omtrek dringt, uitzettingskracht.
Expatrieren (het vaderland verlaten) ow.

Expectoreren (lucht geven aan, uithoesten; luimen opgeven) bw. en ow.
Expedieren (uitvoeren, tot stand brengen, verzenden, afvaardigen, verder brengen) bw.
Expedient (middel tot redding, licht en spoedig werkend middel) o. -en.
Expediet (voortvarend, schielijk) bn. en bijw.
Expedituur (afzender; verzender) m. -en en -s.
Expeditie (afvaardiging; verzending; vervoers-onderneming; de plaats, waar handelszaken bezorgd worden; afschrift van een wettig stuk) v. -tuen en -ties.
Expeditief (voortvarend) bn.
Expenderen (uitbetalen, besteden, bekostigen) bw.
Expensen (uitgaven, rechtskosten) v. mv.
Expensie (met vele uitgaven gepaard, kostbaar, duur) bn.
Experientie (ondervinding, ervaring) v.
Experimentaal (proefondervindelijk) bn. en bijw.
Experimenteeren (beproeven, onderzoeken) bw.
Expert (ervaren, deskundig) bn.; als zn. (deskundige) m. -s.
Expertise (opneming door deskundigen) v. -s of -n.
Expiratie (uitblazing van den geest, dood; eindiging, einde, afloop; het vervallen van een wissel, enz.) v.
Expireeren (ten einde loopen, verstrijken; sterven, de geest geven) ow.
Explicabel (verklaarbaar) bn.
Explicatie (verklaring, uitlegging) v. -tuen en -ties.
Expliceeren (verklaren, uitleggen) bw.
Explicite (uitdrukkelijk, duidelijk, bepaald) bn. en bijw.
Exploitable (ontginbaar; in werking te brengen; vatbaar om er partij van te trekken) bn.
Exploïtatie (ontginning; in werking brenging of houding) v. -tuen en -ties.
Exploiteeren (ontginnen van landen, enz.; partij trekken van; in werking brengen; in gang houden) bw.
Exploot (grootte daad, heldendaad; eene dagvaarding) o. xploten.
Exploratie (onderzoeking, nasporing) v. -tuen en ties.
Explooreeren (bespieden, ntuipelen, navorschen, onderzoeken) bw.
Explosie (geweldige uitbarsting, knal, schok) v. -sien en -sies.
Exponeeren (aanwijzen, blootleggen, blootstellen) bw.
Exponent (aanwijzer; het getal, dat de macht van een ander getal of van een andere grootheid aanwijst) v. -en.
Exportateur (uitvoerder) m.
Exportatie (uitvoer) v.
Exporteeren (uitvoeren) bw.
Exporten (uitvoer-artikelen m. mv.

Expositant (inzender van voorwerpen ter tentoonstelling) m. -en.

Exposé (uiteenzetting, vertoog) o. **Exposeeren** (uitleggen, ontvouwen; eene zaak omstandig verhalen; schilderen of andere kunstvoorwerpen ten toon stellen; tekst verklaren) bw.

Expositie (blootlegging; tentoonstelling; ontdekkingsverklaring) v. -tien en -ties.

Expres (uitdrukkelijk; voorbedachtelijk) bijw.

Expresse (eigen afgezonden bode) m. -n.

Expressie (uitdrukking) v. -sien en -sies.

Exprimeeren (uitdrukken) bw.

Ex professo, beroepshalve; uitdrukkelijk; met oogmerk.

Expropriatie (onteigening) v.

Exproprieeren (iemand van zijn eigendom berooven) bw.

Expugneeren (veroveren) bw.

Expulsie (gewelddadige uitdrijving) v. -sien en -sies.

Exquis (uitgelezen, uitgezocht, voortreffelijk) bn. en bijw.

Extase (verruking, opgetogenheid) v.

Ex tempore, uit het geheugen, uit het hoofd, voor de vuist.

Exteeren (bestaan, voorhanden zijn) ow.

Extentie (uitgestrektheid, uitgebreidheid) v.

Exterieur (uiterlijk, uitwendig) bn. en als zn. (uiterlijk, voorkomen, uitzicht) o.

Exterminatie (uitroeiing, verdelging) v. -tien en -ties.

Exterminneeren (verdelgen, uitroeien, vernielen) bw.

Extern, buitenshuis wonend.

Externen (scholieren buiten kost en huisvesting) mv.

Extra, buitendien, buitengewoon, uitermate. (-en.)

Extract (uittreksel; aftreksel) o.

Extractie (afkomst, herkomst) v.

Extraheeren (uittrekken) bw.

Extrajudiciael (buitengerechtigd) bn. (bn.)

Extraordinaar (buitengewoon) v.

Extratie (buitenkansje, meevaltorij) o. -s.

Extravagant (buitensporig, ongerijmd) bn.

Extravagereeren (uitspatten, buiten den regel gaan; raaskallen) ow.

Extrimetif (het uiterste einde; de laatste hulp; het hoogste gevaar; het grootste verval) v.

Extrimiteiten (armen en beenen) v. mv.

Ex uso, uit het gebruik.

Ex voto, naar wensch of gelofte, uit kracht van eene gelofte.

Ezel, m. -s, -tje, o. -s.

Ezelachtig, bn. -er, -st; -heid, v.

Ezelen, ow. zw. ik ezelde, heb geëzeld.

Ezelin, v. -ner; -netje, o. -s.

Ezelinnenmelk, v.

Ezelsbrug, v. -gen. (-pen.)

Ezelskop (kop van een ezel) m.

Ezelskop (schimpsnaam) m. en v. -pen.

Ezelsoor, o. -en.

F.

F, v. f's. De zesde letter van het alfabet. In de muziek de benaming van den vierden hoofdtoneel, fa genoemd. Als getalmerk beteekent F. 4).

F — (voor cijfers) guldens.

F.I. — FIAT INSERTIO, de invulling geschiedt, het worde ingevuld.

FOL. — FOLIO, de grootte van een blad; op het blad of de bladzijde.

FO. RO. — FOLIO RECTO, op de rechter- of voorste bladzijde.

FO. VO. FOLIO VERSO, op de omgekeerde of linkerbladzijde.

F.S.N. — FAVENTE SUMMO NUMINE, onder begunstiging van het hoogste Wezen, zoo God het begint.

FEC. — FACIT, (hij) heeft het gemaakt.

FIG. — FIGUURLIJK.

FR. — (voor cijfers) Franken; (anders) Fransch.

Faam, v.

Faas, v. fazen.

Fabel, v. -en; -tje, o. -s.

Fabelachtig, bn. -er, -st; -heid, v.

Fabricage, v.

Fabricceeren (vervaardigen, maken) bw.

Fabricering, v.

Fabriek, v. -en.

Fabrieken, bw. zw. ik fabriceert, heb gefabriceert.

Fabrieksprjs, m. -prijzen.

Fabriekant, o. fabrikaten.

Fabrikant, m. -en.

Fabrikeur, m. -s.

Fabuleus (fabelachtig) bn.

Facade (voorgevel, front van een gebouw) v.

Face, gezicht, voorzijde; en -in, het gezicht; van voren; maken; het hoofd bieden, stand houden.

Facetten (met ruiten of hoeken geslepen gesteenten; hoeklijsten aan de geslepen spiegels) mv.

Facheus (verdrietig, jammer, noodlottig) bn. en bijw.

Faciaal (het gezicht, het gelaat betreffende) bn.

Faciel (gemakkelijk; inschikkelijk) bn.

Faciliteeren (gemakkelijk maken, verlichten) bw.

Faciliteit (gemakkelijkheid) v. -en.

Facit (de som, het bedrag) o.

Facon, vorm; sans - zonder complementen; een sans-facon, een loompert, vlegel.

Faconneeren (fatsoneeren, vormen, beelden) bw.

Facsimile (nateekening, waarin de hand des schrijvers zeer gelijkend nagemaakt is) o. -s.

Facta (daadzaken) mv.

Factie (partij; mouterij) v. -tien en -ties.

Factisch (daadzakelijk) bn. en

Facto (de), dadelijk, eigenmachtig, zonder aanvraag.

Factoor (opziener, zaakgelastigde; makelaar) m. -toren.

Factor (samenstellend getal) m. -en. (v. -en.)

Factorij (koopmans-bijkantoor)

Factotum (iemand die alles doet en tot alles bekwaam is) m.

Factuur (rekening van verkochte of verzondene waren) v. -turen.

Facultatief (bevoegdmakend, naar goeddunken) bn. en bijw.

Facultet (kracht, vermogen; eene van de hoofdafdeelingen der gezamenlijke wetenschappen; college van prof. soren) v. -en.

Fade (smakeloos, laf) bn.

Fagot (muz.) bas- of blaasinstrument; ook: rijbsbos, takkenbos, v. -ten.

Fagottist, m. -en.

Faiblesse (zwakheid; neiging, zwak) v. -s.

Falleeren (missen; ophouden te betalen) ow.

Falliet (bankreuk, onmacht om zijne schulden te betalen) o. -en.

Falliet (gesprongen, fout, bankroet) bn.

Faillissement (bankroet) o. -en.

Faisabel (doenlijk) bn.

Fait (daad, feit) o. -s; - accompli, gedane zaak, zaak die geheel naar beslag heeft; - van iets maken, veel werk van iets maken.

Fakkel, v. -s; -tje, o. -s.

Falba (boordseel, zoom aan vrouwenkleedingstukken) v. -s.

Falen (reilen) ow. zw. ik faalde, heb gefaald; falen, v.

Falie, v. falien en falies. (bijw.)

Faliekant (verkeerd, mis) bn. en

Falie vrouwen (vleien) ow. zw. ik falievrouw, heb gefalievrouw; falievrouw, m. falievrouw, v.

Falkonet (de kleinste soort van veldstukken) o. -ten.

Falsaris (bedrieger, bepaaldelijk hij, die door valsche schriften of handteekeningen bedriegt) m. -sen. -tien en -ties.

Falsificatie (vervalsching) v.

Falsificeeren (vervalschen) bw.

Falstelt (bedrog) v. -en.

Fameus (zeer, uitermate; duchtig) bn. en bijw. fameuzer, fameust.

Familiaar (gemeenzaam) bn. en bijw. -der, -st.

Familiariseeren (zich) (zich aan iemand vertrouwen, of met iem. gemeenzaam zijn; zich al gemeenzaam maken) ww.

Familiariteit (gemeenzame omgang, gemeenzaamheid) v. -en.

Familie en famielje, v. familiën, families en famieljes.

Familiegek, bn. -ker, -st.

Fanatiek (dweepachtig, geestdrijvend) bn. -er, -st.

Fanatisch (dweepzuchtig) bn.

Fanatisme (zeloofs dweepij) o.

Fanfare (trompetgeselschap) v. -s.

Fanfaroneeren (zwetsen, snoeven, pralen) ow.

Fanfaronade (zwetswerij, grootspraak) v. -s.

Fantome (spook, hersenschim; kunstlichaam) o. -n.

Farce (klein gehakt vleesch of vich; kluchtspel, vrolijk naskuk; koddig voorval, daad of zaak) v. -n. (vullen) bw.
Farceeren (met gehakt vleesch)
Farceur (grappenmaker, hanswors) m. -s. (ken) bw.
Farceeren (blanketten; opsukken)
Farineus (melk; bij schilders, als de kleuren te dof of mat zijn).
Far niente, niets-doen; dolce -, het zoete niets-doen.
Farizeër, m. **Farizeër** of **Farizees**ch, bn. [zeën].
Faro (spel en drank) o.
Fascinatie (beguicheling, betoovering) v. -tien en -ties.
Fascine (takkenbos tot demping van grachten) -s en -n.
Fascineeren (betooveren, boeien, verrukken) bw.
Fas et nefas recht en onrecht.
Fashionable (naar de mode; fatsoenlijk) bn.; als zn. (man naar de wereld; modegek) m. -s.
Fasti, jaarboeken, ook: feest-dagen.
Fastidieus (verachtelijk, verdriestig, walglijk) bn. en bijw.
Fastueus (pronkend, prachtvol) bn. en bijw.
Fat (lafek, zotskap, modegek) m. -ten; -je, o. -s.
Fataal (ongeluklijk, noodlottig) bn. fataal, fataalst. (o).
Fatalisme (leer van het noodlot)
Fataliteit (ongeluk, noodlot) v. -en. (-st).
Fatigant (vermoedend) bn. -er.
Fatigereen (vermoeden, lastigvallen) bw.
Fatigue (vermoedens) v. -s.
Fatsen, v. mv.
Fatsen, o. -en; -tje, o. -s.
Fatsoeneeren (zeker, zekeren vorm geven) bw.; fatsoeneerder, m. fatsoeneester, v. fatsoeneering, v.
Fatsoeneerijzer, o. -s.
Fatsoenlijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Fatsoenshalve, bijw.
Fatterig (kwastig, ingebeeld) -er, -st; -heid, v.
Fatuïteit (ongerijmdheid, zotternij, gekheid) v.
Fatum (het onvermijdelijke noodlot) o.
Faubourg (voorstad) m. -s.
Faun (boschgod) m. -en.
Fausset (muz.) faussetstem, door persing der longpijp voortgebrachte discant of altstem, v.
Fauteuil (leuningstoel) v. -s.
Faux, valsch, onecht.
Faveur (gunst) v. -s; en - onder begunstiging; ten voordeele, ten behoeve.
Favorabel (gunstig) bn. en bijw.
Favoriet (gunsteling, lieveling) m. -en.
Favoriete (gunsteling) v. -n.
Favoriseeren (begunsten) bw.
Favoritisme (stelsel van begunstiging of van bevoorrechtting) o.
Fax et tuba, fakkel en trompet; belhamel bij oproer.
Fazant, m. -en.
Fazantenei, o. -eren; -haan, m. -hanen; -hen, v. -nen; -hok, o. -ken; -jacht, v.; -nest, o. -en.

Febriel (koortsig; koortsachtig) bn.
Februari (Spreekkelmaand) m.
Feces (droesem, moer) mv.
Feicit, (hij of zij) heeft het gemaakt. (drabbig) bn.
Feculent (troebel, vol zetsel, bevuchting) v. -tien en -ties.
Fecondeeren (vruchtbaar maken, bevuchten) bw.
Feconditeit (vruchtbaarheid) v.
Federaliseeren (verbinden, verenigen, aansluiten) bw.
Federalisme (verbondstelsel) o.
Federalist (een die tot eenen bond behoort) m. -en.
Federalistisch (bonds-, van of behorende tot den bond) bn.
Fee (toovergodin) v. feeen.
Feeks, v. -en; -je, o. -s.
Feeksig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Feest, o. -en; -je, o. -s.
Feestelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Feesteling m. en v. -en; voor het v. ook feestelinge.
Feestvieren ow. zw. ik vierde -, heb -gevierd, -vierder, m. -vierster, v. -viering, o. (-tje, o. -s).
Fell (gebrek, misvatting) v. -en; **Fellbaar**, bn.; -heid, v.
Fellen (dwalen) ow. zw. ik feilde heb gefeild.
Felloos, bn.; -heid, v.
Feit, o. -en. (o. -s).
Feitel (zekere doek) v. -s; -tje.
Feitelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Fel, bn. en bijw. -ler, -st; -heid, v.
Felicitatie (gelukwensching) v. -tjen en -ties.
Felicitereen (gelukwenschen)
Feloek (roedschip met zeilen, zonder dek) v. -en.
Femelaar, m. -s.
Femelen (femelen, fijmelen) bw. zw. ik femelde, heb gefemeld. Wol kaarden en de noppen afpluizen; ook huichelen, den heilige spelen.
Fenogriek (zeker kruid) o.
Feniks ook **Phoenix**, m. feniksen en phoenixen; feniksje, o. -s.
Fep, v.
Feppen, bw. zw. ik fepte, heb gefept; fepper (zuiper) m. feppet, v. fepster (zuipster) v.
Ferij, feest-, rust- en vacantedagen.
Ferm (kloek, onervaard, standvastig) bn. -er, -st.
Ferman (beter firman) verlobbrief, schriftelijk bevel van den sultan; ook een handelspas in O. Indië, v. -s.
Fermentatie (gesting, gisting) v.
Fermenteeren (gesten, verteer) ow.
Fermeiteit (standvastigheid, kloekmoedigheid) v.
Fermoer (scheepstimmermansbeittel) o. fermoreen, (en bijw.)
Feroce (woest, wild, wreed), bn.
Ferociteit (wildheid, felheid, woestheid, baldadigheid, trots; onmenschelijke wreedheid) v. -en.
Fertiliteit (vruchtbaarheid) v.
Fervent (innig, vurig) bn. en bijw.
Ferveur (innigheid, vuur) v.

Festijn, o. -en. (zaam).
Festina lente, haast u lang.
Festiviteit (plechtigheid; vreugdefeest) v. -en.
Festoen, v. en o. -en; -tje, o. -s.
Festonneeren (borduren, met bloemwerk versieren) bw.
Fête (feest, openbare vermakelijkheid, op bijzondere gelegenheden toepasselijk) v. -s.
Fêteereen (goed onthalen, met cerbetoon overladen; ophef maken van) bw.
Fetiches (voorwerpen van afgodsvereering bij sommige volken) mv.
Feudaal (leenroerig) bn.
Feudaal-systeem en **Feudalisme** (het leenstelsel) o.
Feuille de route (marschbrief of -route) v.
Feuilletoeren (doorbladeren, nazien, vluchtig doorloopen) bw.
Feuilleton (mengelwerk) o. -s.
Feuilleton-schrijver en **Feuilletonnist** (persoon, belast met 't leveren van feuilletons) m.
Fez (donkerroode muts der Turkse soldaten, die sedert 1826 den tulband als militaire dracht in Turkije heeft vervangen en aldus wordt genoemd naar de stad Fez in Afrika, waar die mutsen oorspronkelijk werden gemaakt) v.
Feziken (stil praten) ow. zw. ik fezikte, heb gefezikt; fezikker, m. fezikkeri, v. fezikster, v.
Flacre (huurkoets) v. -s.
Flasco, o.
Fiat tw. het geschiedel het worde toegestaan! (als zn. voor gunstige beschikking, o.).
Fiche (speelmerk, beentje) o. -s.
Fichesdoos, v. -doozen.
Fichtu (driekant halsdoekje voor dames) o. -s.
Fictie (verdictsel, voorwendsel, leugen; zinrijke vinding) v. -tjen en -ties.
Fictief (verdict, verzonnen) bn.
Fideel (vertrouwelijk, trouwhaarig; vrolijk, prettig) bn. en bijw. -er, -st.
Fideli commiss (erfmaking, fideelgebruik, waarvan het hoofdged., met den tijd, op een ander overvalt) o. -sen.
Fideliteit (fideelhartigheid, oprechteit) v. -en.
Fidibus (gevouen papier om de pib aan te steken) m. -sen.
Fiducie (vertrouwen) v.
Fiel, m. -en; -je, o. -s.
Fielachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Fielentstreek, m. -stroken.
Fielentstuk, o. -ken.
Fielterig, bn. -er, -st; -heid, v.
Fielterij, v. -en. (v. -te, v.).
Fier, bn. en bijw.; -der, -st; -heid.
Fier (sprek uit: fier) bn. en bijw. trotsch, uit de hoogte, fier.
Fierté (sprek uit: fier) v. -te, v. trotschheid, hooge borst, fierheid.
Figurant (bij-persoon) m. -en.
Figurante, v. -n.
Figuratief (figuurlijk) bn.
Figureeren (vertoon maken, zich laten zien, voorkomen) ow.
Figuur, v. en o. figuren; -tje, o. -s.
Figuurlijk, bn.; -heid, v.

Fij (foei) tw.

Fijelen (hetzelfde als femelen)
nw. zw. ik fijeelde heb gefij-
meld; fijelaar, m. fijelaar-
ster, v. fijelarij, v.

Fijelachtig, bn. -er, -st.

Fijn, bn. -er, -st; -heid, v. -ig.

Fijnbaard, m. s. [heid, v.]

Fijnbaar, m. -er.

Fijnhakken, bw. zw. ik hakte -,
heb -gehackt.

Fijnkauwen, bw. zw. ik kauwde
-, heb -gekauwd.

Fijnmaken, bw. zw. ik maakte
-, heb -gemaakt.

Fijnmalen, bw. st. ik maalde -,
heb -gemalen.

Fijnstampen, bw. zw. ik stamp-
te -, heb -gestampt.

Fijnstooten, bw. st. ik stootte
of stiet -, heb -gestooten.

Fijnte, v. -n.

Fijntjes, bijw.

Fijnwrijven bw. st. ik wreef -,
heb -gewreven.

Fijt, v.

Fikfakken (dreuntelen; beuzelen)
ow. zw. ik fikfakte, heb gefik-
fakt; fikfakker, m. fikfakkerij, v.
fikfakster, v.

Fiks, bijw. -er, -st.

Fiksch, bn. -er, -st; -heid, v.

Fikshond, m. -en; -je, o. -s.

Filament (draadwerk; draad) o.
-en.

Filceeren (ultknippen, sfdruipen,
heengaan) ow.

Filiaal (kinderlijk) bn.

Filaalkerk (bijkerk) v.

Filiatie (Zie A filiatie) v. samen-
hang, ketter.

Filistijn (Philistijn) m. -en.

Filomeel (nachtgeaal) v. -en;
-tje, o. -s.

Filozel (groeve zijde) v.

Filozellen, bn.

Filtreerdoek, m. -en; -kan, v.
-ner; -machine, v. -s; -papier, o.
-toestel, m. en o. -ten.

Filtreeren (doorzigen) bw.

Finaal (volkomen) bn. en bijw.

Finaal (einde, sluitstuk) v.

Financier (openbare geldmidde-
len, geldvoorraad) v. mv.

Financier (iemand die gelden
beheert, uitgaven regelt, enz.)
m. s. en -en. [heid, v. -s.]

Finesse (list, fijnheid, doortrapt-
ing) v. -n.

Fingeeren (verzinzen) bw.

Finis (einde, doelwit) o.

Finis coronat opus, het einde
kroont het werk.

Fint (bedrieglijk voorkome-
n, streek om iemand te benade-
len; kleine scheur in het spie-
gelglas) v. -n.

Fiool (flesch met een langen hals
en ronden buik) v. fioelen.

Firma (titel, onder welken door
iemand, of wel door onder-
scheidene personen onder één
bepaalden naam, handel gedre-
ven of een beroep uitgeoefend
wordt; ook gevestigde onderne-
ming, gevestigd kantoor; ook de
handtekening van zoodanige
onderneming of kantoor) v. -s.

Firma geven, volmacht geven.

Firmament (sterrenhemel, uit-
spannel) o.

Firman. Zie Ferman.

Fisous (eigenlijk een geldmandje;
geldzak; de staatskas) m.

Fiskaal (gerechtelijk personeel,
eischer in rechtszaken; 's lands
schatbewaarder) m.; ook (van
of betreffende de openbare
schatkist) bn.

Fistel (etterdracht) v. -s.

Fitz, m. voorvoegsel bij vele En-
gelsche eigennamen, beteekent:
natuurlijke zoon, b.v. Fitz-James,
Fitz-William, Fitz-Gerald.

Fixe (prix) bepaald, vastgestelde
prijs.

Fixeeren (bepalen, vaststellen)
bw.; iemand -, iemand strak
aanzien. (staandmiddel) o.

Fixum (vast inkomen, zeker be-
flab, v. -ben.

Flabberon, ow. zw. ik flabberde,
heb geflabberd; flabbering, v.

Flacon (reukflesch; flesch met
een langen hals; half-fleschje)
v. -s.

Fladderden ow. zw. ik fladderde,
heb gefladderd; fladderaar, m.
fladderaarster, v. fladdering, v.

Flagellatio (geeseling, zelfkas-
tiding) v.

Flagelleeren (geeselen, kastij-
den, straffen) bn. (-ten.

Flagolet (fijn of hoog fluitje) v.

Flagoletrist (flagolet-bespe-
ler) m. -en. (oog loopend) bn.

Flagrant (pas gebeurd; in het
Flakkeren, ow. zw. ik flakkerde,
heb geflakkerd. Zie Flakkeren.

Flambeeren (heen en weer gaan;
zengen, roosten) bw.

Flambouw, v. -en. (vogel.

Flamingo, m. -s. Zekere water-
Flaneeren (straatslijpen) ow.

Flanel, o.

Flanellen, bn.

Flaneur (straatslijper) m. -s.

Flank, v. -en. (bestrijken) bw.

Flankeeren (zijne zijde dekken,
Flankeur (vlegelman bij de in-
fanterie, soldaat van een der
vlegelcompagnieën bij een ba-
Flans, v. -en. [taljon] m. -s.

Flansen (slordig verrichten) bw.
zw. ik danste, heb gefanst.

Flap, m. -pen.

Flapkan (veldflesch) v. -nen.

Flappen, ow. zw. ik flapte, heb
geflapt.

Flapuit, m. en v. -en

Flarden (afgescheurde stukken
en brokken) m. mv.

Flater (missig, misgreep) m. -s;
-tje, o. -s.

Flatteeren (vleien, liefkozen,
dikflooden; streelend zijn voor)

Flatterie (vleierij) v. [bw.

Flatteur (vleier) m. -s.

Flatteus (vlelend, streelend) bn.
en bijw. (-igheid, v.

Flauw, bn. -er, -st; -heid, v.

Flauwelijk, bijw.

Flauwerd, m. -s.

Flauwhartig, bn. -er, -st;
-heid, v.

Flauwiteit, v. -en.

Flauwlijnen (met flauwe lijnen
teekenen) alleen gebezigd in de
oudep. wijs en in het vd. ge-
flauwheid.

Flauwte, v. -n.

Flauwtje, bijw.

Flob, v. -ben.

Fleemen (vleien) bw. zw. ik
fleemde, heb gefleemd; fleemer,
m. fleemster, v. fleemster, v.

Fleemkou, m. en v. -en.

Fleemtaal, v.

Fleemtong, m. en v. -en.

Fleer (klap) m. -en.

Fleer (vrouwspersoon) v. -en.

Fleers (flap) m. fleerzen.

Flegma (koelbloedigheid) o.

Flegmatiek (koelbloedig) bn.
en bijw. -er, -st.

Flegmatisch, bijw.

Flenel, Zie Flanel.

Flens (ijzeren kraag) v. flenzen.

Flensje (gebak) o. -s.

Flenter (stuk, brok; dun schijfje,
dun ding) m. -s.

Flep, v. -pen; -je, o. -s.

Flapper, ow. zw. ik flepte, heb
geflept; flepper, m. flepperij, v.
fleper, v.

Flerecijn (jicht) o.

Flesch, v. flesschen; -je, o. -s.

Flesschenbakje, o. -s.

Flesschenblazer, m. -s; -glas,
o.; -kooper, m. -s; -maker, m.
-s; -mand, v. -en; -rek, o. -ken.

Flets bn. en bijw. fetsen, fetsen;
-heid, v.

Fleur (bloei) m.

Fleur (oygerode lijn, waaraan
men visch vangt) v. -en.

Fleuren (met een fleur visschen)
ow. zw. ik fleurde, heb gefleurd;
fleuder, m.

Fleurettten (schoone woorden,
vleende namen; schermden-
dopies; ook schermden met
dopies) v. mv.

Fleurig (gebloemd; opgewekt,
vroolijk) bn. en bijw. -er, -st;
-heid, v.

Fleurons (met smaak aange-
brachte versiersels van bloem-
en loofwerk) mv.

Flexibiliteit (leugheid; ge-
dweheid) v.

Flibustier (vrijbuiters) m. -s.

Flikflooden, bw. zw. ik flik-
floode, heb geflikflood; flik-
flooi, m. flikflooi, v. flik-
flooi, v.

Flikje (rond met suiker bestrooid
chocolade-vormpje, chocolade)
o. -s.

Flikken, bw. zw. ik flikte, heb
geflik; flikker, m. flikkerij, v.
flikter, v.

Flikker, ow. zw. ik flikkerde,
heb geflikkerd; flikkering, v.

Flikkergrans, u. -en.

Flikkerlicht, o. -en; -je, o. -s.

Flikkervlam, v. -men.

Flikkervuur, o.

Flink, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Flits (pijl, spies) m. -en.

Flodder (klei, slijk) v. -s.

Flodderen, ow. zw. ik flodderde,
heb geflodderd.

Flodderkleed, o. -eren; -kous,
v. -en; -moer, v. -en en -s;
-muts, v. -en.

Floers, o. -en. (mantje) -gen.

Flonkerbag (edelgastente, dia-
Flonkeren, ow. zw. ik flonkerde,
heb geflonkerd; flonkering, v.

Flonkerlicht, o.

Flonkerster en -star, v. -ster-
ren en -starren.

Floereen (bloeien, in voorspoedige omstandigheden zijn) ow.
Floret (schermdegen) v. -ten.
Florēt (zijden stof) o.
Florēten bn.
Florissant (bloeiend) bn. -er, -st.
Florijn (gulden) m. -en.
Floszide v.
Flotille (kleine vloot) v. -s.
Flous (onwaarheid; uitvlucht) v. flouzen.
Flouw (zeker snippenet) v. -en.
Fluctueeren (vloeien, golven; wankelen, weifelen; afwisselen) (vloeistof) o. [ow].
Fluiditeit (vloeibaarheid) v.
Fluim v. -en.
Fluimachtig bn. (gedui ind.
Fluimen ow. zw. ik fluimde, heb fluisteren, bw. zw. ik fluisterde, heb gefluisterd; fluisteraarg, m. fluisteraarster, v. fluisteraarg.
Fluit v. -en; -je, o. -s. [v].
Fluiten bw. st. ik floot, heb gefloten; fluit, m. fluiting, v.
Fluitemaker m. -s.
Fluitst (fluitspeler) m. -en.
Fluks (flus, gauw, gezwind) bijw. flukser, flukst.
Fluksch (vaardig, knap) bn. fluk-scher, flukst.
Flus (straks) bijw. -jes, bijw.
Fluweel o. (-heid, v.
Fluweelachtig bn. -er, -st;
Fluweelen bn.
Fluizen (zeker diertje) o. -en.
Fliezen (nietzen) ow. zw. ik flieзде, heb gefliesd.
Fnuiken bw. zw. ik fnuikte, heb gefnuikt; fnuiker, m. fnuiking, v.
Focus (brandpunt in brandglazen en brandspiegels) o.
Foodraal (overtrekkel; kokor) o. foedraal; -tje o. -s.
Foel tw.
Foelie (dun geslagen metalen blad) v. (zonder meervoud).
Foelie (zekere uitheemse kruiderij) v. foelien.
Foelie (verfoelisel van een spiegel; ook: foelie, onder een edelgesteente) v.
Foelien (laagsgewijze even met kwik bedekken) bw. zw. ik foeliede, heb gefoelied.
Foezel v.
Fok (scheepsw.) v. -ken; -je, o. -s.
Fokkemast m. -en.
Fokken bw. zw. ik fokte, heb gefokt; fokker, m. fokkerij, v. fokking v. fokater, v.
Fokkenhals m. -halzen.
Fokkrust v.
Folātre (uitlaten, dartsel) bn.
Folātrerie (uitgelatenheid, dartselheid) v.
Folen (sollen, bevelen) bw. zw. ik foelde, heb gefoeld.
Follant m. -en.
Folle (dwaasheid, zotheld) v. -s.
Folleeren (de bladzijden in opvolging nommeren) bw.
Follo o.
Folterbank v. -en.
Folteren bw. zw. ik folterde, heb gefolterd; folteraar, m. foltering, v.
Folterkamer v. -s; -koord, o. -en; -tuig, o. -en.
Fommelen bw. zw. ik fommelde, heb gefommeld; fommeling, v.

Foncé (donker van kleur; bn.
Functionnaire (ambtenaar, beambte) m. -s.
Fond (grond) o.; à -, grondig; au -, wel inzien, eigenlijk, in het wezen der zaak.
Fondament en **fondament** ook: fundament, **fondament**
Fonds o. -en; -je, o. -s. [en].
Fonkelen (schitteren, blinken) in overdrachtelijken zin ow. zw. ik fonkelde, heb gefonkelde; fonkeling, v. Zie ook Vonkelen.
Fonkelnieuw bn.
Fontein v. -en; -tje, o. -s.
Fontenel v. -len.
Fool v. -en; -tje o. -s.
Fopp m.
Foppage v.
Foppen bw. zw. ik fopte, heb gefopt; fopper, m. fopperij, v. fopping, v. fopster, v.
Forceeren (dwingen, overmannen; openbreken; verkrachten) bw. (o. -s.
Forel (zekere visch) v. -len; -letje.
Forellennet o. -ten.
Forellenvangst v.
Forfait (misdad) v. -s; à -, bij aanbesteding, bij aanname.
Foranferie (pralerij, groot-sprekerij, snoeverij) v. -en.
Forket o. -ten.
Forma (pro) in schijn.
Forma (in), behoorlijk, in een goeden vorm. (ten vorm.
Forma (in optima), in den best.
Formaat o. formaten; -je, o. -s.
Formaliseeren (zieh), zich beledigd achten; zijne verwondering of misnoegen te kennen geven; aanmerkingen over iets maken.
Formaliteit (uiterlijke omstandigheid, gewoonte, gebruik) v. -en.
Formeel (uitdrukkelijk, nadrukkelijk) bn. en bijw.
Formeeren (vormen) bw. formeerd, m. formeeering, v.
Formidabel (vreesselijk, ontzaglijk, geducht) bn. en bijw.
Formule (vaste regel, voorschrift, regelmaat) v. -s.
Formulier o. -en.
Fornicatie (hoererij) v.
Fornuis o. fornuizen; -je, o. -s.
Forsch bn. en v. Forscher, forscht; -heid, v.
Fort (sterkte) o. -en; -je, o. -s.
Fort (sterk) bn.
Fortepiano (muz. eigenlijk: sterkzacht) als zn. (kamerklavier met een demper, om het sterke en zachte van den toon uit te drukken) v. forte-piano's.
Fortificatie (vestingwerk, ook: de krijgshouwkunde of versterkingskunst) v. -tjen en -ties.
Fortificeeren (versterken) bw.
Fortissimo (muz.) zeer sterk, op het sterkst.
Forto (muz.) sterk.
Fortuin (vermogen) o. -en.
Fortuin (geluk) o. -tje, o. -s.
Fortuin (geluksgodin) v.
Fortuito (toevaligerwijs).
Forum (markt, gerechtshof) o.
Fossiel (versteend, opgegraven) bn. (v. mv.
Fossillen (mineralen, delfstoffen)

Foulard (zekere Indische zijden stof, ook een zijden zakdoek) m. -s. (drang) v.
Foule (menigte, volkshoop, ge-
Fourage (voeder) v.
Fourageeren (levensmiddel en opheien) ow.
Fourberie (list, streek, schurkerij, schelmery) v. -en.
Fourgon (zeker rijtuig met een gasfiedissel; pakwagen, voorraadwagen) m. -s.
Fouleur (onderofficier, die voor de inlegering, wapening, fourageering, enz. der compagnie zorgt) m. -s. (zorgen) bw.
Fourneeren (verschaffen, ver-fournissen) (stopping, bij-stopping, bijbetaling) o. -en.
Fournisseur (leverancier) m. -s.
Fournituur (hetzeen geleverd wordt) o. fournituren.
Fout v. -en; -je, o. -s.
Foutief bn. en bijw.
Foyer (brandpunt; in schouw-burgen abonnentenkamer) m.
Fraal bn. en bijw. -er, -st, -heid, **Fraaligheid** v. -heden. [v].
Fraaltjes bijw. (v. frazen).
Fraas (sprekwijs, uitdrukking)
Fractie (breuk, breking, gebro-ken schrift, met gebroene of hoekige letters) v. -tjen.
Fragment (stuk, brok) o. -en.
Fracheur (frischheid, levendig-heid van kleur in de schilderkunst; koelheid der lichte) v.
Frak (dichtsluitende, inzonder-heid zwarte, gekleede rok) m. -ken. (s.
Framboos, v. frambozen; -je, o. **Frambozeboom**, m. -en; -pje, o. -s.
Frambozenaazijn m.; geleid, v. -koekje, o. -s; -nat, o.; -stroop, v.; -taart, v. -en.
Francaise, v. Fransche vrouw of jonge dochter; à la -, op zijn Fransch.
Franchement (vrijmoedig, openhartig, rondborstig) bijw.
Franciscan, m. Franciscanen.
Franciscaner bn.
Franciseeren (verfranschen) bw.
Franc-maçon (vrijmetselaar) m. franc-maçons. (larij) v.
Franc-maçonnerie (vrijmetsel-
Franco, portvrij, vrachtvrij.
Franchise v. -s; -tje, o. -s.
Frank (ongedwongen) bn. alleen in de spreekwijze: vrij en frank.
Frank (volksnaam) m. -en.
Frank (zilvernaam in Frankrijk, in waarde gelijk aan 47,25 van onze centen) m. -en; -je, o. -s.
Franchise (vracht- of portvrij maken) bw. frankering, v.
Frankisch bn.
Fransch bn. (en als zn. voor Fransche taal, o.).
Fransche v. -n.
Franschman, m. (mv. Fran-schen). (o. -s.
Fransijn (perkament) o. -en; -tje, **Frappant** (treffend) bn. -er, -st, **Frappieren** (treffen, verrassen) bevrienden) bw.
Fraterij (broederschap) v.
Fratsen (grillen, praatjes, trap-pen, aardigheden) v. mv.
Fratsenmaker, m. -s.

Fraude (bedrog; overtreding) v. -s.
Franeerden (zich aan overtreding schuldig maken) ow.
Frauduleus (bedrieglijk) bn. en bijw. frauduleuzer, frauduleust.
Frees, v. freezeen.
Fregat (snelzeggend oorlogsschip) o. -ten; -je, o. -s.
Frequent (menigvuldig; sterk bezocht, volrijk) bn.
Frequentereen (bezoeken, bijwonen) bw.
Fresco (muz.) vrolijk, levendig; al - (schilderwerk) in natte kalk.
Fret (zeker dier; ook eene kleine boor) o. -ten.
Fretten (met het fret jagen) ow. zw. ik frette, heb gefret.
Freule (adelijke jonkvrouw) v. -s; -tje, o. -s.
Fricassée (zeker vleeschgerecht; klein gesneden vleesch met eene saus) v. -s. (zcn).
Fries (in de bouwkunde) v. frie-
Fries (volksnaam) m. Friezen.
Friesch, bn. (en als zn. voor Friesche taal, o. i.).
Friesland, o. i. (-netje, o. -s).
Friezin (Friesche vrouw) v. -nen;
Frikadel, v. -len.
Frimaire (rijpmaand) m. van 21 November tot 29 December.
Frisch, bn. en bijw. frisscher, frischt, -heid, v.
Friseeren (krullen, haar tooien; opvoeren) bw.
Friseur (kapper) m. -s.
Frisket ook **verschet** (boekdr.) (naam aan de drukpers) o. fris-
 ketten en verschetten.
Frisolet, floosjien lint.
Frisson (huivering, rilling) o. -s.
Frissonneeren (huiveren, rillen, beven) ow.
Frivole (ijdel, nietig, lichtzinnig, wispelturig) bn.
Frivoliteit (ijdelheid, lichtzinnigheid; nietigheid) v. -en.
Frommel, m. -s.
Frommelen, bw. zw. ik frommelde, heb gefrommeld; frommelaar, m. frommelaarster, v. frommeling, v.
Fronde (partij der tegenstanders van kardinaal Mazarin (17e eeuw) in Frankrijk) v.
Frondere (misnoegde, lid van de partij der Fronde) m. -s.
Frons (fronsel) v. -en; kreuk.
Fronsel (frons) v. -s. [rimpel].
Fronsen, bw. zw. ik fronschte, heb gefronst; fronsing, v.
Front (voorhoofd; voorzijde van een gebouw; voorzijde eens legers; stoutmoedigheid) o. -en.
Frontieren (grenzen) v. mv.
Frontispice (voorgevel) v. -n; ook: Frontispices, o. -frontispices.
Fronton (boog boven eene deur of een schuifraam) o. -s.
Froutteeren (wrijven, boenen, poetsen) bw.
Fructidor (vruchtmaand, ooftmaand) m. van 18 Augustus tot 16 September.
Fructificatie (vruchtbaar-
 making, bevruchting) v.
Frugaliteit (matigheid, spaarzaamheid, onthouding; eenvoudigheid) v.

Fruit, v. en o. -en.
Fruiten, bw. zw. ik fruitte, heb gefruit; fruiting, v. fruitpan, v.
Frustreeren (verjeden, teleur stellen) bw.
Fuga (muz.) kunstig stuk, waarin eene keurige, welluidende ge-
 laschte heerscht (mv. fuga's).
Fuik (vischtuig) v. -en; -je, o. -s.
Fulminant (dreigend, hevige, donderend) bn.
Fulmineeren (weerlichten, don-
 deren; razen, tieren, vloeken, schelden) ow.
Fulp (fluweel) o.
Fulpen, bn.
Fumigatie (berooking) v.
Fumigeeren (berooken) bw.
Fun (fielt, schurk) m. -nen.
Funambule (koorddanser) m. -n.
Functie (ambtsverrichting;
 waardigheid, bediening, post, ambt) v. -tien en -ties.
Fundament (grond, grondvesting) o. -en.
Fundamenteel (ten grondslag liggend, voornaamst).
Fundatie (stichting, gronding; grondlegging) v. -tien en -ties.
Fundeeren (stichten) bw.
Fundeering (grondslag, grond) v. -en.
Funeralien (begrafenisplech-
 tigheden, begrafeniskomsten) mv.
Funest (verderfelijk, rampzalig, noodlottig) bn.
Fungeeren (dienst doen) ow.
Fureur (woede, verwoedeheid) v.
Furie (grimmigheid, woede, he-
 vige gemoedsbeweging; een twistziek, boosaardig wijf) v.
Furien en **furies**. (en bijw.)
Furieux (verwoed, woedend) bn.
Furioso (muz.) hevige sterk.
Furore maken, veel opgang
 maken, algemeene goedkeuring
 of bewondering gaaude maken.
Furtief (heimelijk; diefstachtig,
 steelsch) bn. en bijw.
Fusie (ineensmelting; smelting;
 gieting, bijzonder metaalgieting;
 ook: vereniging van instellin-
 gen) v. fusien.
Fusilade (geweervuur) v.
Fusileeren (doodschieten) bw.
Fusilier (vlugelman) m. -s.
Fust (vat) o. -en.
Fustage (vaatwerk) v.
Fustein (zekere stof, bombazijn
 geheeten) o.
Fustl, alle onzuivere afval; het
 beschadigde, onbruikbare, van
 wagen. (sen) bw.
Fustigeeren (geeselen, afros-
 ten) (kracht, sterkte) v.
Futaille, een klein wijnvat; zulk
 een dat men over een ander
 doet voervat.
Futiel (nietig, nietsbeduidend) bn.
Futiliteit (nietigheid) v. -en.
Futselboek, o.
Futselen, ow. zw. ik futselde,
 heb gefutseld; futselaar, m. fut-
 selaarster, v. futseling, v. fut-
 selarij, v.
Futselwerk, o.
Futuur, bn. toekomstig; (als zn.
 aanstaande, verloofde, bruide-
 gom) m.
Fuum (ijdelheid, pralerij) o.

G.

G. v. -s. De zevende letter van
 het alphabet. Benaming van de
 vijftien toon in de muziek, sol.
 Als Romeinsch cijfermerk be-
 teekend G 460.
G. of G.G. (op recepten) **GUMMI**,
 gom.
G.M. of GLOR. MEM. — GLORIO-
SAE MEMORIAE, roemrijker ge-
 dachtenis.
Gl. of Gld. — Gulden.
GGld. — Goudgulden.
Ga. of Groot (vroeger eene denk-
 beeldige munt van twee en een
 halven cent).
Ga (zade) v. Zie Gade.
Gaaf (gave) v. gaven. (-heid, v.
Gaaf, bn. en bijw. gaver, -st;
Gaal, m. en v. -en.
Gaalen (paren) bw. zw. ik gaalde,
 heb gegaaid; gaalien, v.
Gaaike en **gaaiken**, o. gaaike
 en gaaikens.
Gaal (ene kale streep in laken
 of in stof) v. galen.
Gaan, ow. oorr. st. ik ging, ben
 en heb gegaan.
Gaande, bn. en bijw.
Gaanderij, v. -en.
Gaandeweg, bijw.
Gaar, bn. en bijw. -der, -st; -heid,
 v. -te.
Gaarboorden (scheepsw.) o. mv.
Gaard, m. -en.
Gaardenier, m. -s.
Gaarder (ontvanger) m. -s.
Gaarkeuken, v. -s.
Gaarkok, m. -s.
Gaarne, bijw.
Gaas, o. zaen.
Gaatje, Zie Gat.
Gabaar (zekere schuit) v.
Gabel (tolhek) v. -len.
Gablon (schanskorf) o. -s.
Gabriel (mansnaam) m.
Gade (ga) v. (doch thans ook van
 een man gebruikt wordende als
 m.) mv. gaden; ook eega, eegade.
Gadeloos, bn.
Gader, te gader, bijw.
Gaderen, bw. zw. ik gaderde,
 heb gegaderd; gadering, v.
Gadergeld, o.
Gadermeester, m. -s en -en.
Gadeslaan, bw. st. ik sloeg gade,
 heb gadegeslagen.
Gading, v. (-s; tje, o. -s).
Gaffel (tweetandige hooivork) v.
Gaffelanker, o. -s.
Gaffelkissel, m. -s.
Gaffelknud, o.
Gaffelvormig, bn.
Gage (berodiging, loon, jaar-
 verdede; pensioen van oude of
 verminkte soldaten) v. -s.
Gage (welriekende heester) m.;
 gehelmte van den mond) o. -s.
Gagelen (gaggelen) ow. zw. ik
 gaggelde, heb gegaggeld.
Gagement, o. -en.
Gaggelen (kakelen van ganzen)
 ow. zw. ik gaggelde, heb gegag-
 geld. bijw.
Gaillard (vrolijk, lustig) bn. en

Gal (Gallier)m. **Gallen** (Galliers).
Gal, v. -len. Knobbel of gewel, aan de beenen der paarden.
Gal of galie (bitter vocht) v.
Gal (gebrek in gegoten ijzer) v. -len. (kleed; hooftst.)
Gala (hofpracht, pronk, staatsiegalachtig, bn. -er, -st.
Galant (aardig, gedienstig, wellevend, sierlijk, beoorlijk; ver liefd, minlijk) bn. -er, -st.
Galant (vrij, bemerde, verliefde) m. -en en -en.
Galanterie (sieraad, toisiel; aardigheid, wellevendheid) v. -en.
Galeas (een vaartuig) v. -sen.
Galei (vaartuig of roeischip; ook een zettens-zetplankje) v. -en.
Galerij, v. -en; -tje, o. -s.
Galg, v. -en; -je, o. -s.
Galgebok, m. -ken.
Galgenmaal, o. -malen.
Galgen, ow. zw. alleen voorkomende in het spreekw.: het galgt beter, dan het burgemeester, daar ligt meer gevaar dan voordeelt in.
Galgenaas, o. -azen.
Galgetronde, v. -tronies.
Galgeveld, o. (-heid, v.
Galjk (in goeden staat) bn.; **Galimathias**, o. **Zie Galimathias**.
Galias, v. **Zie Galeas**. (-s en -en.
Galjoen (Spaans vaartuig) v.
Galjoet (een koopvaardijfchip) v. galjoten. (gegald.)
Gallen, bw. zw. ik galde, heb **gallicisme** (Fransche taaleig; eigenaardige Fransche uitdrukking) (land) o. (king) o. -n.
Gallier, m. -s.
Gallig, bn. -er, -st; -heid, v.
Gallimathias (wartaal, onzin) o.
Gallisch (van of uit Gallie) bn.
Galliches (overschoenen; houten schoenen, klompen) mv.
Galm, m. -cn.
Galmen, ow. zw. ik galmde, heb **galmde**; **galming**, v. **galmgat**. o.
Galon (borduurstel, goud- of zilver franje) o. -s.
Galonneeren (met gouddraad stikken of borduren; met galons uitdoosen) bw.
Galop, m. -s; -je, o. -s.
Galoppade (zekere Engelsche dans) v. -s.
Galopperen (de galoppade dansen; in galop rijden) ow.
Galoppen (galopperen) ow. zw. ik galoppte, heb **gegalopt**.
Galpen (weenen, huilen) ow. zw. ik galpte, heb **gegalpt**; **galping**, v.
Galvanisch (van of betreffende of door het galvanisme) bn.
Galvaniseeren (in een toestand van electriciteit brengen) bw.
Galvanisme (opwekking door middel van electriciteit) o.
Galvanoplastiek (afbeelding door middel van een galvanischen stroom) v. (bn.
Galziek (aan gal-iekte lijdende)
Gambe (muz.) eene knievooi; met de knieën vastgehouden wordende bas. spel) v. -en.
Gambiet (eene zet in het schaak-gamit) (straatjongen, ondeugd) m. -s. (v. -s.
Gamma (toonladder, toonschaal)

Gang (loop) m. -en. (-s.
Gang (gaanderij) v. -en; -etje, o.
Gangbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
Gangboord, o. -en; -pad, o. -en; -spil, o. -len.
Ganges (rivier) m.
Gangreve (kanker) v.
Gannef (dief, gauidief) m. gannefen en ganneven.
Ganz, v. ganzen; je, o. -s.
Gansch, bijw.
Ganzeeren (handschoenen aandoen of aanhebben) bw. en ow.
Ganymede (lieveling) m.
Ganzebout, m. -en.
Ganzedrek en **ganzendrek**, m.
Ganzelever en **ganzenlever**, m.
Ganzenbord, o. -en. [v.
Ganzenel, o. -eren.
Ganzenhagel, m.
Ganzenhok, o. -ken.
Ganzenmarkt, v. -en.
Ganzenpel, o. -len.
Ganzenpen, n. -nen.
Ganzerik (silverkruid) v.
Ganzetong, v. -en.
Ganzeveer, v. -en.
Ganzevleugel, m. -s.
Ganzevoet, m. -en.
Gapen, ow. zw. ik gaapte, heb **gegaapt**; **gaapster**, v. **gaper**, m.
Gaps (handvol) v. -en.
Garancine (meekrak) v.
Garandeeren (borg blijven) bw.
Garant (borg) m. -s.
Garantie (waarborg, borgstelling, borgtocht) v.
Garçon (vrijgezel; koffiehuis-knecht, tafeldiende) m. -s.
Garde en **gard** (roede) v. garden; je, o. -s.
Garde (de wacht) v. - du corps, lijfwacht; - champêtre, veldwachter; - fou, hek, leuning; - malade, ziekenoppasser.
Garderobe (kleerkas; kleeren-voorraad) v. -s.
Gardiaan (opperste van een klooster) m. gardianen.
Gareel, o. -en.
Garen, o. -s. (gegaard.
Garen, bw. zw. ik gaarde, heb **garf**, v. garven. (soort) v. en bn.
Garmond (zekere drukletter-
Garnaal, v. garnalen; -tje, o. -s.
Garnalenbroodje, o. -s; -pastetje, o. -s; -vrouw, v. -en.
Garnceeren (van voorraad of sieraad voorzien; opschikken, toelen; overtrekken, voeren, stoffeeren) bw.; **garnceering**, v.
Garni, gemeubildeerd; en-, op gemeubildeerde camera.
Garnisair (soldaat, die voor wanbetaling der belasting ingelegerd wordt) m. -en.
Garnituur (bezetting, omzoming, versiering; alle tot een kleed behoorende stukken; een volledig stel van diamanten) o. garnituren.
Garnizoen, o. -en. Samenstellingen met den -den naamval garnizoenen.
Garnizoenscommandant, m. -en; -dienst, m. -en; -plaats, v. -en; -verandering, v. -en.
Garst, **Zie Gerst**. (-heid v.
Garstig, bn. en bijw. -er, -st;
Garven, ow. zw. ik garfde, heb **gegarfd**; **garver**, m. **garving**, v.

Gas (luchtstof, ontbrandbare lucht; kunstlicht) o. -sen.
Gasachtig, bn. -er.
Gasco, m.
Gasconner (iemand uit Gasconne in Frankrijk; fig. bluffer, snoever, zwetser, grootspreker, windbuil) m. -s.
Gasconade (pralerij, snoeverij, gewets, grootspraak) v. -n.
Gasometer, m. -s.
Gassig, bn.
Gast, m. en v. -en; -je, o. -s.
Gastereeren en **gastereeren** **Gasterij**, v. -en. (smullen) ow.
Gastrilogie (buikspekerij) v.
Gastrilogo (buikspeker) m. -s.
Gastriloo (buikspeker) m. -s. gastrilogen.
Gastrisch (van, betreffende of in den onderbuik of de maag) bn.
Gastronomie (versalftheid aan eten en drinken) v.
Gastronomie (lekkerbekkerij; fijne kookkunst) v. -n.
Gastronoom (lekkerbek; kok voor lekkerbekkerij) m. gastronomen. (-heid, v.
Gastrif, bn. en bijw. -er, -st;
Gat (opening) o. -en; **gaatje**, o. -s.
Gat (achterste) o. gatten; **gatje**, o. -s. (gegaat.
Gaten, bw. zw. ik gaatte, heb **Gatenplateel**, o. -en; -tje, o. -s.
Gauche (linksch, onhandig, ongeschikt) bn. en -en.
Gancherie (ongeschiktheid, lomphed) v. (sijn.
Gaudeamus, laten wij vroolijk **Gandium**, vreugde, blijdschap.
Gaufreeren (met figuren teekenen, sijn plooiën) bw.
Gauw, bn. -er, -st; -heid, v. -igheid, v. (v. -en.
Gauwdief, m. -dieven; -dieverij, **Gauwerd**, m. -s; -je, o. -s.
Gawe, **Zie Gaaf**.
Gavotte (muz.) een klein vroolijk dansstuk in eene kwartmaat; de dans zelf.
Gazeeren (omschueren) bw.
Gazel (zeker dier) v. -len.
Gazen (van gaas) bn.
Gazette (nieuwsblad, krant) v. -n.
Gazometer (gasmeter) m. -s.
Gazon (grasode; groen grasperk of grasvelden) o. -s.
Gazonneeren (met graszoden bekleeden) bw.
Geaard, bn. -heid, v.
Geaarzel, o. Het aarzelen.
Gebaineerd (bedorven) bn.
Geabonneerd, vd.
Geaceveerd (voltooid, volindigd; uitsteking) vd. en bn.
Geaderd, vd.
Geardm, vd. (bijw.
Geaffecteerd (gemaakt) bn. en bn.
Geassureerd, vd.
Gebaar, o. gebaren.
Gebaard, bn.
Gebaarde, v. -n.
Gebaarmaking, v.
Gebabbel, o. Met babbelen.
Gebaf (geblaf) o.
Gebak, o. -ken; -je, o. -s.
Gebalder (gebulder) o. Het bal-
Gebalk, o. Het balken. [deren.
Gebarenkunst, v. -spel, o.; -taal, v.
Gebas (zeblaf) o. Het bassen.
Gebauw, o. Het bouwen.

Gebed, o. -en; -je, o. -s.
 Gebedel, o. Het bedelen.
 Gebedenboek, o. -en.
 Gebeef, o. Het beven.
 Gebeend, bn. en bijw.
 Gebeente, o. -n.
 Gebest, bn.
 Gebeter, o. Het beieren.
 Gebekt, bn. en bijw.
 Gebel, o. Het bellen.
 Gebengel, o. Het bengelen.
 Gebergte, o. -n.
 Gebeten (vergramd, vertoornd)
 Gebonk, o. Het beuken. [bn.
 Gebeul, o. Het beulen.
 Gebeuren, onp. w. zw. het gebeurde, is gebeurd.
 Gebeurlijk, bn.; -heid, v.
 Gebeurtenis, v. -sen; -je, o. -s.
 Gebied, o.
 Gebieden, bw. st. ik gebied, heb geboden; gebied, m. gebieding, v. gebiedster, v.
 Gebiedend, bn.
 Gebiedenis, v. -sen.
 Gebijt, o. Het bijten.
 Gebik, o. Het bikken.
 Gebild (dik van billen) bn.
 Gebint (gehinne) o. -en.
 Gebit, o. -ten.
 Geblaar, o. Het blaren.
 Geblaard (met eene vlek voor den kop, bij dieren) bn.
 Geblaas, o. Het blazen.
 Geblaat, o. Het blaten.
 Gebiaf, o. Het blaffen.
 Geblik, o. Het blikken.
 Geblikker, o. Het blikken.
 Gebliksem, o. Het bliksemen.
 Geblink, o. Het blinken.
 Gebloemd, bn. en bijw.
 Gebloemte, o.
 Gebloef, o. Het blaffen.
 Gebloofd, bn.
 Gebod, o. -en.
 Gebode, o.
 Gebodte, o.
 Gebogd, bn. en bijw. (o.
 Gebort (geboorte, boerenstand)
 Gebot, o. Het boffen.
 Gebom, o. Het bommen.
 Gebombam, o. Het bombammen.
 Gebons, o. Het bonzen.
 Geboomte, o.
 Geboor, o. Het boren.
 Geboord (vd. van boorden en van
 Geboorde, v. -n. (boren) bn.
 Geboorregister, o. -s.
 Geboorigt, bn.
 Geboren, bn. en bijw.
 Geborg, o. Het borgen. (pen) bn.
 Geborneerd (bevoert, bekrom-
 Geborrel, o. Het borrelen.
 Geborst (borsten hebben) bn.
 Geborstel, o. Het borstelen.
 Geborsteld, bn. en vd.
 Geborsten (geborsten, gear-
 Gebots, o. (sten) vd.
 Gebouw, o. -en; -tje, o. -s.
 Gebraad, o. gebraden.
 Gebrabbel (brabbelarij) o.
 Gebral, o. Het brallen.
 Gebrand, vd. en bn.
 Gebras, o. Het brassen.
 Gebrel, o. Het breien.
 Gebrek, o. -en; -je, o. -s. (v.
 Gebrekkelijk, bn. -er, -st; -heid,
 Gebrekkig, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v.
 Gebriesch, o. Het brieschen.
 Gebrild, bn.

Gebrod, o.
 Gebroddel (broddelarij) o.
 Gebroed (gebroedsel) o. (m. mv.
 Gebroeders en gebroederen.
 Gebroederschap (de betrek-
 king) o.; vereniging van broe-
 ders) v. -schappen.
 Gebroedsel, o. -s.
 Gebroekt, bn. en bijw.
 Gebrom, o. Het brommen.
 Gebrouilleerd (in onmin) bn.
 Gebruin, o. Het bruinen.
 Gebruik, o. -en. (v.
 Gebruikelijk, bn. -er, -st; -heid,
 Gebruiken, bw. zw. ik gebruik-
 te, heb gebruikt; gebruiker, m.
 gebruikerster, v.
 Gebruis, o. Het bruisen.
 Gebrul, o. Het brullen.
 Gebug, o. Het buigen.
 Gebuil, o. Het builen.
 Gebuild, bn. en bijw.
 Gebulder, o. Het bulderen.
 Gebulk, o. Het bulken.
 Gebult, bn.
 Gebuur, m. geburen.
 Gebuurschap, v.
 Gebuurte, v. -n.
 Gecommitteerde (gemachtigde,
 afgevaardigde) m. -n. (bn.
 Gecomplceerd (ingewikkeld)
 Geconfeederden (bondge-
 voeten) m. mv.
 Gecontrarieerd (tegenwerkend)
 Gecontrasigneerd (mede-on-
 dertekend) vd.
 Gecostumeerd (in zekere klee-
 derdracht gedost) vd.
 Gedaagde, m. en v. -n.
 Gedaan, bn.
 Gedaante, v. -n.
 Gedachte, v. -n.
 Gedachteloos, bn. en bijw. -loo-
 zer, -loost; -heid, v.
 Gedachtenbeeld, o. -en.
 Gedachtenrang, m.
 Gedachtenis, v. -sen; -je, o. -s.
 Gedachtenloop, m.
 Gedachtenwisseling, v. -en.
 Gedachtig, bijw.
 Gedamp, o. Het dampen.
 Gedans, o. Het dansen.
 Gedarmte, o.
 Gedartel, o. Het dartelen.
 Gedauwel, o. Het dauwelen.
 Gedaver, o. Het daveren.
 Gedecideerd (vastberaden) bn.
 Gedecoreerd (versierd, inzon-
 derheid met een ordeteeken) bn.
 Gedegradeerd (verlaagd) bn.
 Gedeele, o. -n.
 Gedeeftelijk, bn. en bijw.
 Gedegen (zuiver) bn.
 Gedelegeerde (afgevaardigde;
 gemachtigde) m. -n.
 Gedenkblad, o. -en; -boek, o.
 -en; -dag, m. -en; -naald, v. -en;
 -penning, m. -en; -rol, v. -len;
 -schrift, o. -en; -spreuk, v. -en;
 -stuk, o. -ken; -teeken, o. -en en
 -s; -zuil, v. -en.
 Gedenken, bw. onr. zw. ik ge-
 dacht heb gedacht.
 Gedenkwaardig, bn. en bijw.
 -er, -st; of meer en meest -;
 -heid, v.
 Gedeporteerd (naar eene straf-
 kolonie gebracht) bn. (m. -n.
 Gedeputeerde (afgevaardigde)
 Gedetalleerd (omstandig) bn.
 Gedeun, o.

Gedicht, o. -en; -je, o. -s.
 Gedichtsel, o. -en en -s.
 Gedienende, m. -n. (-heid, v.
 Gediensig, bn. en bijw. -er, -st;
 Gediensig, m. en v. -n.
 Gedierte, o. -n. (gedijd)
 Gedijen, ow. zw. ik gedijde, ben
 Geding, o. -en.
 Gedisciplineerd (aan orde en
 tucht gewend) bn. -er, -st.
 Gedistingeerd (voornaam, fat-
 soenlijk) bn. -er, -st.
 Gedobbel, o. Het dobbelen.
 Gedoe hostede, hoeve) o.
 Gedoen ook Gedeente (getier,
 leven, hoeve) o.
 Gedomitileerd (gevestigd,
 woonachtig) bn.
 Gedommel, o. Het dommelen.
 Ook gehommel.
 Gedonder, o. Het donderen.
 Gedooogen, bw. zw. ik gedooide,
 heb gedoozd; gedoozing, v.
 Gedoozaam, bn. -zamer, -st;
 -heid, v.
 Gedraaf, o. Het draven.
 Gedraal, o. Het draalen.
 Gedraal, o. Het draalen.
 Gedrag, o.
 Gedragen (zich) ww. st. ik ge-
 droeg mij, heb mij gedragen;
 gedraging, v. (mv. gedragingen).
 Gedragisijn, v.
 Gedrang, o.
 Gedreig, o. Het dreigen.
 Gedrentel o. Het drentelen.
 Gedesseerd (afgericht) bn.
 Gedreun, o. Het dreunen.
 Gedribbel, o. Het dribbelen.
 Gedrink, o. Het drinken.
 Gedrocht, o. -en; -je, o. -s. (v.
 Gedrochtelijk, bn. -er, -st; -heid,
 Gedroom, o. Het droomen.
 Gedroppel, o. Het droppelen.
 Gedruisch, o. Het druischen.
 Gedruppel, o. Het druppelen.
 Geducht, bn. en bijw. -er, -st;
 Geduivel, o. (-heid, v.
 Geduld, o. (-heid, v.
 Geduldig, bn. en bijw. -er, -st.
 Gedurende, bijw. en vz.
 Gedurig, bn. en bijw. -heid, v.
 -lijk, bijw.
 Geduurzaam, bn.; -heid, v.
 Geduw, o. Het duwen.
 Gedwaal, o. Het dwalen.
 Gedwarrel, o. Het dwarrelen.
 Gedwee, bn. -er, -st; -heid, v.
 Gedweep, o. Het dwepen.
 Gedwell, o. Het dwellen.
 Gedwing, o. Het dwingen.
 Gedwongen, bn. en bijw. -er
 -st; -heid, v.
 Geef (te geef) bijw. uitdr. om niet.
 Geel, bn. en bijw. geler, -st; -heid,
 v.
 Geelachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Geelbek, m. -ken.
 Geelbleek, bn.
 Geelborsje, o. -s.
 Geelbruin, bn.
 Geelgieten, o.
 Geelgieter, m. -s.
 Geelgieterij, v. -en.
 Geelkeeltje, o. -s.
 Geelzucht, v.
 Geëmancipieerd (vrijgelaten,
 vrijgesteld) bn.
 Geëmployeerd (gebruikt; aan-
 gesteld) bn. (-n.
 Geëmployeerd (bediende) m.

Geen, geene, bn. Niet een.
 Geen, gene, aanw. vw. Die.
 Geenerhande, onverb. bn.
 Geenerlei, onverb. bn.
 Geengageerd (verloofd; verbonden) bn.
 Geengageerden, m. mv.
 Geenszins, bijw.
 Geep (vische, waarmede men andere visschen vangt) v. gepen.
 Geer (eene plant) v.
 Geor (eene strook linnen, ook dollé buil) v. -en; -tje, o. -s.
 Geeren (schuins loopen; ook afhouden, zeemansw.) ow. zw. ik geerde, heb gegeerd.
 Geesel, m. -en of -s.
 Geeselen, bw. zw. ik geeselde, heb gegeeseld; geeselaar, m. geeseling, v.
 Geeselpaal, m. -palen; -roede, v. -n; -straf, v.
 Geest (zandig land) v.
 Geest (ziel en geestverschijning) m. -en; -je o. -s.
 Geestachtig, bn.; -heid, v.
 Geestdrift, v.; -drijfster, v. -s; -drijver, m. -s; -drijverij, v.
 Geestelijk, bn.; -heid, v.
 Geestelijke, m. -n.
 Geestendom, o.; -klopper, m. -s; -leer, v.; -rijk, o.; -wereld, v.; -ziener, m. -s.
 Geestesrichting, v. -en.
 Geestig, bn. -er, -st; -heid, v. -lijk bijw.
 Geeuw, m. -en.
 Geeuwen, ow. zw. ik geeuwde, heb gegeeuwd, geewer of geewerd, geewuing, v. geeuwwater, v.
 Geeuwonger, m.
 Gefarceerd (opgevuld) bn.
 Gefemel, o. Het femelen.
 Gefep, o. Het feppen.
 Gefimel, o. Het fimelen. (bn.)
 Gefingreed (verlicht, verzonnen)
 Gefladder, o. Het fladderen.
 Geflap, o. Het flappen.
 Gefleem, o. fleemcrij.
 Geflikflood, o. Het flikflooden.
 Geflikker, o. Het flikkeren.
 Geflodder, o. Het flodderen.
 Geflonker, o. Het flonkeren.
 Gefluister, o. Het fluisteren.
 Gefluit, o. Het fluiten.
 Gefnies, o. Het fniezen.
 Gefonkel, o. Het fonkelen.
 Gefop, o. Het foppen.
 Geforceerd (gedwongen) vd. en bn.
 Gefortuueerd (rijk, vermogend)
 Gefrommel, o. Het frommelen.
 Gefutsel, o. Het futselen.
 Gegaap, o. Het gapen.
 Gegaaber, o. Het gabbaren.
 Gegaadigde, m. en v. -n.
 Gegaagel, o. Het gaggelen.
 Gegaln, o. Het galmen.
 Gageeuw, o. Het geewen.
 Gegoven, o. Het geven.
 Gegiegal, o. Het giegelen.
 Gegier, o. Het gieren.
 Gegibel, o. Het gubelen.
 Gegil, o. Het gillen.
 Geginnegab en geginnegap, o. Het ginnegabben of ginnegappen.
 Geginnik, o. Het ginniken.
 Geglim, o. Het glimmen.
 Geglinster, o. Het glinsteren.
 Gegliur, o. Het gluren.

Gegood, bn. en bijw. -st; -heid, v.
 Gegolf, o. Het golven.
 Gegons, o. Het gonzen.
 Gegoochel, o. Het goochelen.
 Gegooi, o. Het gooien.
 Gegorgel, o. Het gorgelen.
 Gegraaf, o. Het graven.
 Gegrabbel, o. Het grabbelen.
 Geградуеerd (eenen academischen graad hebbend) bn.
 Geградуеerde (iemand die tot een academischen graad is bevorderd) m. -n.
 Gegrauw, o. Het grauwen.
 Gegriijn, o. Het griijnen.
 Gegriijns, o. Het griijnzen.
 Gegrim, o. Het grimmen.
 Gegriinnik, o. Het griinniken.
 Gegrom, o. Het grommen.
 Gegron, bn. -er, -st; -heid, v.
 Gehaal, o.
 Gehaard, bn.
 Gehaast, o. Het haasten.
 Gehak, o. Het hakken.
 Gehakkel, o. Het hakkelen.
 Gehakt (sijn gehakt vleesch) o.
 Gehalte, o.
 Gehamer, o. Het hameren.
 Gehandschoend, bn.
 Gehard, bn. -er, -st; -heid, v.
 Gehark, o. Het harken.
 Geharnast, bn. en bijw. (ren.)
 Geharrewar, o. Het harrewar.
 Gehaspel, o. Het haspelen.
 Gehassabas, o.
 Gehecht, bn. -er, -st; -heid, v.
 Geheel, o. -en; ook bn. en bijw.
 Gehel, o. Het helen.
 Geheim, o. -en.
 Geheim, bn. -er, -st.
 Geheimenis, v. -sen.
 Geheimschrift, o. -en. (-heid, v.)
 Geheimzinnig, bn. -er, -st;
 Gehelmd, bn. en bijw.
 Gehemelte, o. -n.
 Geheng, o. Het hengen.
 Gehengel, o. Het hengelen.
 Gehengen (gedoogen) bw. zw. ik gehengde, het gehengd.
 Geheugen, o.
 Geheugenis, v.
 Gehig, o. Het higen.
 Gehik, o.
 Gehink, o. Het hinken.
 Gehinnik, o. Het hinniken.
 Gehits, o. Het hitsen.
 Gehobbel, o. Het hobbelen.
 Gheod, bn.
 Gheofsiaagde, m. -n.
 Gheoeht, bn. en bijw.
 Gheoepe, o. Het hoepelen.
 Gheoest, o. Het hoesten.
 Gheoetel (getalm, gefutsel; ook Gheoezee, o. (gebeuzel) o.)
 Gehol, o. Het hollen.
 Gehommel, o. Zie Gedommel.
 Gehoor, o.
 Gehoorig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Gehoornd en gehorend, bn.
 Gehoorzaam, bn. en bijw. gehooramer, -st; -heid, v.
 Gehoorzamen, ow. zw. ik gehoorzaamde, heb gehoorzaamd; gehoorzaming, v.
 Gehoos, o. Het hoozen.
 Gehort, o. Het horten.
 Gehos, o. Het hossen.
 Gehots, o. Het hotsen.
 Gehouden (verplicht) bn. en bijw. -heid, v. -is, v.
 Gehouw, o. Het hounen.

Gehucht, o. -en; -je, o. -s.
 Gehuichel, o. Het huichelen.
 Gehuifd, bn.
 Gehuif, o. Het huilen.
 Gehuisd, bn.
 Gehunker, o. Het hunkeren.
 Gehuppel, o. Het huppelen.
 Gehurk, o. Het hurken.
 Gehutsel, o. Het hutselen.
 Gel, v. -en.
 Gelblok, o. -ken.
 Geiten (schepw.) bw. zw. ik geide, heb gegeid.
 Geil, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Geillustreerd (met platen voorzien) bn.
 Geinster (glimmende vonk) m. -s.
 Geinteresseerd (betrokken, belanghebbend) bn. (zaam) bn.
 Geisoleerd (afgezonderd, eengeit, v. -en; -je, o. -s.)
 Geitebok, m. -ken.
 Geiteleer en geitenleer, o.
 Geiteleeren en geitenleeren, o.
 Geitenbaard (eene plant) v. [bn.]
 Geitenblad, o.
 Geitenhaar, o.
 Geitenhoeder, m. -s.
 Geitenklaver (zekere plant) v.
 Geitenmelker, m. -s.
 Geitenoor, o.
 Geitevel, o. -len; -letje, o. -s.
 Geitevleesch en geitenvleesch, o.
 Geitouw, v. -en.
 Gejaag, o. Het jagen.
 Gejacht, o. Het jachten.
 Gejaker, o. Het jakkeren.
 Gejammer, o. Het jammeren.
 Gejank, o. Het janken.
 Gejas, o. Het jassen.
 Gejast, bn.
 Gejeuk, o. Het jeuken.
 Gejoel, o. Het joelen.
 Gejok, o. Het jokken.
 Gejouw, o. Het jouwen.
 Gejubel, o. Het jubelen.
 Gejuich, o. Het juichen.
 Gejuil, o. Het juilen.
 Gejuweeld, bn. en bijw.
 Gek, bn. en bijw. -ker, -st; -heid, v.
 Gek, m. -ken; -je, o. -s; -kin, v. -nen; -kinnetje, o. -s.
 Gekaats, o. Het kaatsen.
 Gekabbel, o. Het kabbelen.
 Gekakel, o. Het kakkelen.
 Gekal, o. Het kallen.
 Gekam, o. Het kammen.
 Gekamd, bn.
 Gekamerd, bn.
 Gekarn, o. Het karnen.
 Gekast, bn.
 Gekauw, o. Het kauwen.
 Gekef, o. Het keffen.
 Gekegel, o. Het kegelen.
 Gekeperd, bn.
 Gekef, o. Het kerven.
 Gekerm, o. Het kermen.
 Gekeuvel, o. Het keuvelen.
 Gekeuzel, o. Het keuzelen.
 Gekibbel, o. Het kibbelen.
 Gekieskauw, o. Het kieskauwen.
 Gekijf, o. Het kijven.
 Gekijk, o. Het kijken.
 Gekir, o. Het kirren.
 Gekittel, o. Het kittelen.
 Gekkelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Gekken, ow. zw. ik gekte, heb gekte; gekker, m. gekkernij, v.
 Gekkenhuis, o. -huizen; -praat, m.; -taal, v.

Geklaag, o. Het klagen.
 Geklad, o. Het kladden.
 Geklag, o.
 Geklank, o.
 Geklap, o. Het klappen.
 Geklapper, o. Het klappen.
 Geklater, o. Het klateren.
 Geklauter, o. Het klauteren.
 Geklauw, o. Het klauwen.
 Gekleed, bn. -er, -st.
 Geklepp, o. Het kleppen.
 Geklopper, o. Het kleppen.
 Gekles, o. Het klessen.
 Geklots, o. Het kletsen.
 Geklotter, o. Het kletteren.
 Geklik, o. Het klikken.
 Geklikklak, o.
 Geklim, o. Het klimmen.
 Gekling, o. Het klingen.
 Geklink, o. Het klikken.
 Geklok, o. Het klokken.
 Geklop, o. Het kloppen.
 Geklos, o. Het klossen.
 Geklots, o. Het klotsen.
 Gekluif, o. Het kluien.
 Gekluts, o. Het klutsen.
 Geknaag, o. Het knagen.
 Geknabbel, o. Het knabbelen.
 Geknal, o. Het knallen.
 Geknap, o. Het knappen.
 Geknars, (geknars), o. Het knarsen.
 Geknauw, o. Het knauwen.
 Geknetter, o. Het knetteren.
 Geknibbel, o. Het knibbelen.
 Gekniel, o. Het knielen.
 Geknies, o. Het kniezen.
 Geknijp, o. Het knijpen.
 Geknik, o. Het knikken. (len.)
 Geknikkebol, o. Het knikkebol.
 Geknikker, o. Het knikkeren.
 Geknip, o. Het knippen.
 Geknippoog, o. Het knippen.
 Geknoel, o. Het knoelen.
 Geknoop, o. Het knopen.
 Geknor, o. Het knorren.
 Geknuffel, o. Het knuffelen.
 Geknutsel, o. Het knutselen.
 Gekoer, o. Het koeren.
 Gekoester, o. Het koesteren.
 Gekoeter, o. Het koeteren.
 Gekoeterwaal, o.
 Gekolf, o. Het kolven.
 Geknijs, o. Het knijzen.
 Gekonkel, o. Het konkelen.
 Gekook, o. Het koken.
 Gekoppel, o. Het koppelen.
 Gekots, o. Het kotsen.
 Gekout, o. Het kouten.
 Gekraal, o. Het kraaien.
 Gekraak, o. Het kraken.
 Gekrab, o. Het krabben.
 Gekrabbel, o. Het krabbelen.
 Gekrak, o.
 Gekras, o. Het krassen.
 Gekrauw, o. Het krauwen.
 Gekriebel, o. Het kriebelen.
 Gekriel, o. Het krielen.
 Gekriuwel, o. Het kriuwelen.
 Gekrijsch, o. Het krijchen.
 Gekrijt, o. Het krijten.
 Gekrikkrak, o.
 Gekriool, o. Het krioolen.
 Gekroesd, bn.
 Gekrol, o. Het krollen.
 Gekronkel, o. Het kronkelen.
 Gekrookt, bn.
 Gekruil, o. Het kruilen.
 Gekruifd, bn.
 Gekruimel, o. Het kruimelen.
 Gekruis, o. Het kruisen.
 Gekrul, o. Het krullen.

Gekscheren, ow. zw. ik gek-
 scheerde, heb gegekscheerd, gek-
 scheerder, m.
 Gekskap, v. -pen.
 Gekuch, o. Het kuchen.
 Gekuier, o. Het kuieren.
 Gekuid, bn.
 Gekuip, o. Het kuipen.
 Gekuischt, bn. -er; -heid, v.
 Gekus, o. Het kussen. (ken.)
 Gekwaak (gekweek) o. Het kwa-
 gekwaak o. Het kwakken.
 Gekweek (gekwaak) o. Het kwe-
 ken. (kweeken.)
 Gekweek (opkweekrij) o. Het
 Gekweel, o. Het kwelen.
 Gekweest, o. Het kweesten.
 Gekwel, o. Het kwelen.
 Gekwetter, o. Het kwetteren.
 Gekwezel, o. Het kwezelen.
 Gekwijn, o. Het kwijnen.
 Gekwijn, o. Het kwijnen.
 Gekwispel, o. Het kwispelen.
 Gelaarsd, bn.
 Gelaat, o.; -kenner, m. -kunde,
 v. -skleur, v. -strek, m. -ken.
 Gelach, o. Het lachen.
 Gelag (drinkgelag) o. -en.
 Gelak, o. Het lakken.
 Gelang, o. (Naar - van).
 Gelap, o. Het lappen.
 Gelasten, bw. zw. ik gelastte,
 heb gelast.
 Gelastigde, m. en v. -n.
 Gelaten (zich) ww. st. ik geliet
 mij, heb mij gelaten.
 Gelaten, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. (v.)
 Gelatine (dril, gele, verdikt sap)
 Geld, o. -en; -je, o.
 Geldelijk, bn.
 Geldeloos, bn. -loos, -loost.
 Gelden, ow. st. ik gold, heb ge-
 gouden.
 Geldig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Geldschiet, m. -s; -schieting, v.
 Geldslaan, o.
 Geldswaarde, v.
 Geldwaardig, bn.
 Geldzuchtig, bn. -er, -st.
 Gele, o. Het geel.
 Gelederen, o. mv. Van gelid.
 Geleding, v. -en.
 Geleen, o. Het leenen. (-heid, v.)
 Geleerd, bn. en bijw. -er, -st;
 Geleerde, m. en v. -n.
 Gelees, o. Het lezen.
 Gelegen, bn. -er, -st.
 Gelegenheid, v. gelegenheden.
 Gelegenheidsgezicht, o. -en;
 -prek, v. -en; -vers, o. -verzen.
 Gelei (gestold nat, lil) v. -en.
 Geleiachtig, bn. -er.
 Geleibijet, o. -ten.
 Geleibrief, m. -brieven.
 Geleide, o. (-heid, v.)
 Geleidelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Geleiden, bw. zw. ik geleide, heb
 geleid; geleider, m. -geliding, v.
 geleidster. (en starren.)
 Geleidsster -star, v. -sterren
 Geleideest, m. -en.
 Geleigeld, o. -en.
 Geleitaart, v. -en.
 Gelek, o. Het lekken.
 Gelel, o. Het lellen.
 Gelen, ow. zw. ik geelde, heb en
 ben gegeeld.
 Gelep, o. Het leppen.
 Geletterd, bn.; -heid, v.
 Geleuter, o. Het leuteren.

Gelid, o. gelederen.
 Geliefd, bn. -er, -st.
 Geliefde, m. en v. -n.
 Gelieven, m. mv.
 Gelieven (behagen) ow. onp. w.
 zw. het geliefde, heeft geliefd.
 Gelijstaaf, bn. (bijw.)
 Gelijk, bn. -cr, -st; -heid, v. -lijk,
 o. (geleken.)
 Gelijken, ow. st. ik geleeke, heb
 gelijken, v. -sen.
 Gelijkerwijze en -wijs, bijw.
 Gelijkhoekig, bn.
 Gelijkjarig, bn.
 Gelijkkloppen, bw. zw. ik klop-
 te, heb geklopt.
 Gelijknippen, bw. zw. ik knip-
 te, heb geknipt.
 Gelijkkomen, ow. st. ik kwam -,
 ben -gekomen.
 Gelijkluidend, bn.; -heid, v.
 Gelijkmaken, bw. zw. ik maakte
 -, heb -gemaakt.
 Gelijkmatic, bn. -er, -st; -heid, v.
 Gelijksamen, bn. -heid, v.
 Gelijkschaven, bw. zw. ik
 schaafde, heb -geschaafd.
 Gelijkslaan, bw. st. ik sloeg -,
 heb -geslagen.
 Gelijkslachtig, bn.; -heid, v.
 Gelijksniden, bw. st. ik sneed -,
 heb -gesneden.
 Gelijksstaen, ow. onr. st. ik stond
 -, heb -gestaan.
 Gelijksstaltig, bn.
 Gelijksstampen, bw. zw. ik
 stampte -, heb -gestampt.
 Gelijksstendig, bn.
 Gelijkssteken, bw. st. ik stak -,
 heb -gestoken. (-heb -gesteld.)
 Gelijksstelen, bw. zw. ik stelde
 Gelijksstooten, bw. st. en zw. ik
 stiet en stootte -, heb -gestooten.
 Gelijksstrijken, bw. st. ik streek
 -, heb -gestreken.
 Gelijktijdig, bn.; -heid, v.
 Gelijkvloers, bijw.
 Gelijkvormig, bn.; -heid, v.
 Gelik, o. Het likken.
 Geleind, bn.
 Gelisp, o. Het lispelen.
 Gelispel, o. Het lispelen.
 Gelletje, o. -s.
 Gelling, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Gelling, v. heenepoort.
 Geloo, o. Het looden.
 Geleer, o. Het loeren.
 Gelofte, v. -n.
 Gelofstenis, v. -sen.
 Geloken, bn.
 Gelol, o. Het lollen.
 Gelonk, o. Het lonken.
 Geleof, o.
 Geleofbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
 Geleofelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Geleofsartikel, o. -en en -s;
 -belijdenis, v. -sen; -brief, m.
 -brieven; -dwang, m.; -genoot,
 m. -en; -genoot, v. -n; -geschild,
 o. -len; -held, m. -en; -leer, v. -
 -leven, o.; -punt, m. -en; -stuk,
 o. -ken; -verwant, m. -en; -ver-
 want, v. -n; -vrijheid, v. -zaak,
 v. -zaken. (-heid, v.)
 Geleofwaardig, bn. -er, -st;
 Geleloep, o. Het loopen.
 Geleoven, bw. zw. ik geloofde,
 heb geloofd.
 Geleooij, m. -er, -st; -heid, v.
 Geleooijge, m. en v. -n.
 Geleit (onvruchtbaar) bn.

Gelui, o. Het luiden.
 Geluid, o. -en; -je, o. -s.
 Geluier, o. Het luieren.
 Geluimd, bn.
 Geluister, o. Het luisteren.
 Geluk, o.; -je, -s. (is gelukt).
 Gelukken, ow. zw. het gelukke.
 Gelukkig, bn. -er, -st; -lijk, bijw.
 Gelukkigigwijze en -wijs, bijw.
 Geluksbode, m. en v. -n; -godin, v. -nen; -kind, o. -eren; -ster, -st; -star, v. -steren; -en -starren; -vogel, m. -s; -zon, v.
 Gelukwensch, m. -en.
 Gelukwenschen, bw. zw. ik wenschte geluk, heb gelukgewenscht; gelukwenscher, m. gelukwensching, v.
 Gelukzalig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Gelukzoeker, m. -s.
 Gelurk, o. Het lurken.
 Gelusten, onp. v. zw. het gelust, heeft gelust.
 Gemak, o. Het maaien.
 Gemaakt, bn. -er, -st; -heid, v.
 Gemaal (echtgenoot) m. -s en gemalen. Zie ook Gemalin, v.
 Gemaal (gezanik) o. Het malen.
 Gemaal, o. (Gemaal en geslacht).
 Gemaan, o. Het manen.
 Gemacht, o.
 Gemachtigde, m. en v. -n.
 Gemak, o. -ken; -je, o. -s.
 Gemakkelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Gemakshalve, bijw.
 Gemal, o. Het maaien.
 Gemalin (gade) v. -nen.
 Gemangel, o. Het mangelen.
 Gemanierd, bn. -er, -st; -heid, v.
 Gemanteld, bn.
 Gemar, o. getalm. (bn).
 Gemearineerd (zurig ingemaakt) Gemartel, o.
 Gemaskerd, bn.
 Gemaskerd (gemaskerd; verbloemd, bewimpeld) bn.
 Gematigd, bn. -er, -st; -heid, v.
 Gemaauw, o. Het mauwen.
 Gem ber, v.
 Gemeen, bn. en bijw. -er, -st.
 Gemeen (het) (de lage volksklasse) o. (m. en v. -n).
 Gemeenebest, o. -en; -gezinde.
 Gemeenheid, v. -heden.
 Gemeenlijk, bijw.
 Gemeenschap, v. -per.
 Gemeenschappelijk, bijw.
 Gemeenschachtig, bn.; -heid, v.
 Gemeensman, m. -lieden.
 Gemeente, v. -n.
 Gemeentenaar, m. -naren.
 Gemeenzzaam, bn. en bijw. gemeenzamer, -st; -heid, v. (len).
 Gemeesmuil, o. Het meesmuilen.
 Gemeet, o. (heid, v).
 Gemelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Gemelk, o. Het melken.
 Gemengel, o. Het mengelen.
 Gemergd, bn.
 Gemerkt, bn. ook vw. in den zin van: naardien, aangezien.
 Gemet (een vlaktemaat) o. -en.
 Gemetsel, o. Het metselen.
 Gemiauw of Gemiauw, o. Het miauwen.
 Gemiddeld, bn. en bijw.
 Gemijmer, o. Het mijmeren.
 Gemijterd, bn.
 Gemis, o.

Gemoed, o. -eren. (-st; -heid, v.
 Gemoedelijk, bn. en bijw. -er,
 Gemoedig, bn. en bijw. Ook gemoeg, zacht.
 Gemoeg. Zie Gemoedig.
 Gemoedsaandoening, v. -en; -aard, m.; -beweging, v. -en; -bezwaar, o. -bezwaren; -gesteldheid, v.; -leven, o.; -rust, v.; -stemming, v. (te gemoet).
 Gemoet, o. alleen gebruikt in: Gemoedel, o. Het moeffien.
 Gemoet, o. Het mokken.
 Gemoek, o. Het mokken.
 Gemoekel, o. Het mokken.
 Gemoepel, o. Het mompelen.
 Gemoep, o. Het mompelen.
 Gemoer, o. Het morren.
 Gemors, o. Het morsen.
 Gemo, v. -gen; -je, o. -s.
 Gemult, o. Het muiten.
 Gemurmel, o. Het murmelen.
 Gemutst (geluimd) bn.
 Gemzeleer en Gemzenleer, o.
 Gemzeleeren en Gemzenleeren, o. (ren, bn).
 Gemzenhaer, o.
 Gemzenjager, m. -s.
 Genaal, o. Het naaien.
 Genaakbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
 Genaamd, bn.
 Genade, v. (-heid, v).
 Genadig, bn. en bijw. -er, -st;
 Genaken, ow. zw. ik genaakte, ben genaakt.
 Genant (persoon, die de zelfden voor- of doopnaam voert) m. en v. -en; v. ook genante. (bijw).
 Genant (laetig, hinderlijk) bn. en bijw.
 Genardne (gewapend man of ruiter ter handhaving van de openbare veiligheid) m. -s.
 Gendarmerie (het korps gendarmen) v.
 Gene (gindsche) aanw. v. vw.
 Gène (druk, verlegenheid) v.
 Genealogie (geslachtenrekening, geslachtsregister, stamboom) v.
 Genealogisch (geslachtenrekening; in den vorm van een geslachtsregister) bn. en bijw.
 Genobd, bn.
 Geneeren (hinderen, storen) bw.
 Geneesbaar, bn.
 Geneesheer, m. -en; -kracht, v.; -kunde, v.; -kundige, m. -n; -kunst, v.; -middel, o. -en.
 Geneeslijk en geneselijk, bn. -er, -st. (v. -wijzen).
 Geneeswijze en geneeswijs, v.
 Genegen, bn. -er, -st; -heid, v.
 Geneigd, bn. -er, -st; -heid, v.
 Generaal (veldheer) m. -s.
 Generaal (algemeen) o.; ook: bn. en bijw.
 Generaal-majoor, m. -majors.
 Generaalschap, o. (kiak) v.
 Generalisatie (algemeen maken).
 Generalissimus (opperbevelhebber over een leger) m.
 Generaliteit (de gezamenlijke veldheeren van een leger) v.
 Generaliteitslanden (landstroken, die niet tot de Vereenigde Zeven Provinciën behoorden, maar rechtstreeks door de Algemeene Staten werden bestaard) o. mv.
 Generatie (geslachtsvoortplanting; ook degelijkstijdig levende menschen) v. generatien en generaties (geslachten).

Generereen (voortbrengen, tellen, verwerken) bw.
 Generen (zich) (zich onderhouden) ww. ik geneerde mij, heb mij geneerd.
 Genevens (milddadig, grootmoedig, edelmoedig) bn. genereuzer, genereust.
 Generositeit (edelmoedigheid; mildheid) v.
 Genet, o. -ten; eene kleine soort van Spaansche paarden.
 Genetkat (civetkat) v. -ten.
 Geneuglijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Geneugte, v. -n. (-heid, v).
 Geneul (getalm) o.
 Geneurie, o. Het neuieren.
 Geneusd, bn.
 Gezezen, bw. ow. st. ik genas, ik heb en ben genezen; genezing, v.
 Geniaal (oorspronkelijk, vol geest) bn. en bijw. genialer, -st.
 Genialiteit (vrolijkheid, oorspronkelijkheid, sterkte van geest) v. soon) o. -ën.
 Genie (vernuft en vernuftig personeel) (krijgsbouwkunst) v.
 Genie, o. (in 't geniep bijw. uitdrukking, dat is: heimelijk, verborgen).
 Geniepieg (in 't geheim kwaad bedrijvende) bn. -er, -st; -heid, v.
 Geniepiegder, m. -s.
 Genies, o. Het niezen.
 Genieten, bw. st. ik genoot, heb genoten; geniet, m. genieting, v.
 Genijg, o. Het nijken.
 Genijp, o. Het nijken.
 Genik, o. Het nikken.
 Genitalien (tweede deel) mv.
 Genitivus (tweede naamval) m.
 Genius (beschermgeest, beschermengel) m. genien.
 Genoeg, bijw.; -doening, v.
 Genoegen, o. -s.
 Genoegen (zich) ww. zw. ik genoegde mij, heb mij genoegd.
 Genoeglijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. (-heid, v).
 Genoegzaam, bn. en bijw.
 Genoffel (anjelier) v. -s.
 Genomen, vd. en vw.
 Genood, o. Het nooden.
 Genoodig, o. Het noodigen.
 Genoodigde, m. en v. -n.
 Genoop, o. Het nopen.
 Genoot, m. -en.
 Genoote, v. -n.
 Genootschap, o. -pen.
 Genootschappelijk, bn.
 Genootschapsjaar, o. -jaren.
 Genot, o.
 Genre (geslacht, soort) o.
 Genst (breu) v.
 Gent (mannetjesrans) m. -en.
 Gent (zekere stad) o.; Gentenaar, m. Gentsch, bn.
 Gentiaanwortel, m.
 Gentilhomme (edelman, adellijke, een wellevend man) m. -s.
 Gentleman (fatsoenlijk man) (mv. gentlemen).
 Gentry (fatsoenlijke lieden) v. enkelvoud.
 Genua (eene stad) o.
 Genuees (een uit Genua) m. Geueezen, Geueezen, bn.
 Genueflexie (kniebuiging) v.
 Genugte, v. -n.
 Genuiteit (echtheid, onvalscheit) v.

Geocentrisch (waarbij de aarde als middelpunt voorkomt) bn.
 Geodesie (land- of veldverdeling) v.
 Geodetisch, bn. en bijw. van of betreffende of op de wijze der geodesie.
 Geognosie (bergkunde) v.
 Geognost (bergkundige) m. -en.
 Geograaf (aardrijkskundige) m. geograaf.
 Geographie (aardrijkskunde) v.
 Geographisch (aardrijkskundig) bn. (aardkunde) v.
 Geologie (algemeene aardleer.
 Geologisch (aardleerkundig) bn. en bijw. (ologen).
 Geoloog (aardleerkundige) m. ge-
 Geometer (landmeetkundige) m. -s.
 Geometrie (landmeetkunde, meetkunstig) bn.
 Geometrisch (landmeetkundig, meetkunstig) bn.
 Geopd, bn. met oog.
 Geord, bn. van oren voorzien.
 Geoorloofd, bn. -er, -st; -heid, v.
 Georgel, o.
 Geostatica (evenwichtstheorie der vaste lichamen) v.
 Gepaai, o. Het paaien.
 Gepaar, o. Het paren.
 Geraard, bn.
 Gepak, o. Het pakken.
 Gepalmd, bn.
 Gepap, o. Het pappen.
 Gepareld, bn.
 Geparenteerd (verwantschap) v.
 Geparfumeerd (geurig, welriekend) bn. (bn).
 Geparodeerd (op eene bespottelijke wijze nageloot) vd.
 Gepas, o. Het passen.
 Gepasporteerd (ontslagen, met paspoort weggelaten) bn.
 Gestap, bn. en bijw. -er, -meest; -heid, v. (zien) bn.
 Gestapenteerd (van patent voor-
 Gestap, o.
 Gepeerd, bn.
 Gepeil, o. Het peilen.
 Gepeins, o. Het pinzen.
 Gepein, o. Het pinzen.
 Geper, o. Het persen.
 Geper, bn.
 Geperpel, o.
 Gepeur, o. Het peuren.
 Gepeuter, o. Het peuteren.
 Gepeuzel, o. Het peuzelen.
 Gepiep, o. Het piepen.
 Gepind, vd. en bn.
 Gepijp, o.
 Gepik, o. Het pikken.
 Gepimpel, o. Het pimpen.
 Gepingeerd (beledigd, geraakt) v.
 Geplaag, o. Het plagen. [bn].
 Geplak, o. Het plakken.
 Geplas, o. Het plassen.
 Gepleister, o. Het pleisteren.
 Gepleit, o. Het plicten.
 Geplekt, bn.
 Geplet, o. Het pletten.
 Geplomp, o. Het plompen.
 Geplooi, o. Het plooiën.
 Gepluimd, bn.
 Gepluis, o. Het pluizen.
 Gepluk, o. Het plukken.
 Geplunder, o. Het plunderen.
 Gepoach, o. Het pochen.
 Gepoederd, bn.
 Gepof, o. Het poffen.
 Gepomp, o. Het pompen.

Gepool, o. Het poelen.
 Gepook, o. Het pookken.
 Gepoorterd, bn.
 Gepoot, o. Het poeten.
 Gepopel, o. Het popelen.
 Gepor, o. Het porren.
 Geposeerd (bedaard) bn. -er, -st.
 Gepousseerd (voortgeholpen) v.
 Gepraal, o. Het pralen. [bn].
 Gepraat, o. Het praten.
 Geprach, o. Het prachen.
 Gepreek, o. Het preeken.
 Gepresseerd, bn. gebruikelijk in - zijn, haast hebben.
 Gepruttel (gepruttel) o. Het prutten.
 Gepruvel, o. Het prevelen.
 Gepruk, o. Het prikken.
 Geprikkel, o. Het prikkelen.
 Geproef, o. Het proeven.
 Geproest, o. Het proesten.
 Gepromoveerd (tot den doctoraat bevorderd) bn.
 Gepromoveerde, m. -n.
 Gepronk, o. Het pronken.
 Geprop, o. Het proppen.
 Gepruul, o. Het prullen.
 Gepruttel, o. Het prutten.
 Gepuf, o. Het puffen.
 Gepurper, bn.
 Geraakt, vd. en bn.; -heid, v.
 Geraakte, o. -n.
 Geraas, o. Het razen.
 Geraaskal, o. Het raaskallen.
 Gerabbel, o. Het rabbelen.
 Geraden, bn.
 Gerafel, o. Het rafelen.
 Geraffineerd (gezuiverd; ook: doortrukt) bn.
 Gerak (dienst, gemak) o.
 Gerakel, o. Het rakelen.
 Geraken, ow. zw. ik geraakte, ben geraakt.
 Geraal, o. Het rallen.
 Geramasseerd (forsch, gespied) v.
 Gerammel, o. Het rammelen.
 Gerammel, o. Het rammelen.
 Gerand, bn.
 Geranium (zekere plantensoort, oolievast gekleurd) m. -s.
 Geransel, o. Het ranselen.
 Gerant (verantwoordelijk be-
 heersvoerder) m. -s.
 Gerasp, o. Het raspen.
 Geratel, o. Het ratelen.
 Gerecht en gericht (rechtbank) o. gerechten en gerichten.
 Gerecht (spij) o. -en; -je, o. -s.
 Gerecht, bn. -er, -st; -heid, v.
 Gerechtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Gerechtigd, bn.
 Gerechtigd, ow. zw. ik gerechtigd, heb gerechtigd.
 Gerechtsbode, m. -n; -dag, m. -en; -dienaar, m. -dienaren en -dienaars; -hof, o. -hoven; -zaak, v. -zaken.
 Geredder, o. Het redderen.
 Gereed, bn. en bijw. -er, -st; -eijk, bijw. -heid, v.
 Gereedleggen, bw. zw. ik legde, (leide) gereed, heb gereedgelegd.
 Gereedliggen, ow. st. ik lag gereed, heb gereedgelegd.
 Gereedmaken, bw. zw. ik maakte gereed, heb gereedgemaakt.
 Gereedschap, o. -pen.
 Gereedstaan, ow. onr. st. ik stond gereed, heb gereedgestaan.
 Gereedzetten, bw. zw. ik zette gereed, heb gereedgemaakt.

Gereformeerd (hervormd) bn.
 Gereformeerde, m. en v. -n.
 Geregeld, bn. -er, -st; -heid, v.
 Gereel (gereedschap) o.
 Gereide (gerei; ook: paarden-
 tuig) o. -n.
 Gereis, o. Het reizen.
 Gereik, o. Het rekken.
 Gereken, o. Het rekenen.
 Gereel, o. Het reellen.
 Geremplaceerd (vervangen door een ander) vd.
 Geren, o. Het rennen.
 Gerenomeerd (vermaard) bn.
 Geresolveerd (onvervaard, kort van stof) vd. en bn.
 Geresolveerd (afgezonderd; te-
 ruggetrokken) bn.
 Gerentel, o. Het reutelen.
 Gerevel, o. Het revelen.
 Gerfkamer (kleedkamer der priesters) v. -s.
 Gerfschaaf, v. -schaven.
 Gergel ook: gergel (keep, inker-
 ving) m. -s (kuipersw.).
 Geribb, bn.
 Gericht, Zie Gerecht.
 Gerief, o. (heid, v.
 Gerieflijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Gerieven, bw. zw. ik geriefde, heb geriefd. (tuig).
 Gerij, o. Het rijden; ook wel: rij-
 Gerijg, o. Het rijden.
 Gerijm, o. Het rijmen.
 Gerikkik, gerikketik en
 gerikkik (het kwaken der kik-
 vorschten) o. (heid, v.
 Gering, bn. en bijw. -er, -st
 Geringacht, bw. zw. ik achtte
 gering, heb geringgeacht; ge-
 Geringd, bn. [ringachtig v.
 Geringschatten, bw. zw. ik
 schatte gering, heb geringge-
 schat; geringschatting, v.
 Gerinkel, o. Het rinkelen.
 Gerinkink, o. Het rinkinken.
 Gerist, bn.
 Gerit, o.
 Geritsel, o.
 Germaan (oud-Duitscher) m.
 Germaans (oud-Duitsch) bn.
 (o. als zn.). (o. -n.
 Germanisme (Duitsch taaleigen)
 Germanist, m. -en.
 Germinaal (maand der ontkie-
 ming, van 21 Maart tot 19 April)
 Germinieren (broeien, ontkie-
 men, dreigen met te barsten) ow.
 Gerochel, o. Het roechelen. [m].
 Gerool, o. Het roelen.
 Geroom, o. Het roemen.
 Geroeop, o. Het roepen.
 Geroor, o. Het roeren.
 Geroezemoes, o.
 Geroffel, o. Het roffelen.
 Gerokt, bn.
 Gerol, o. Het rollen.
 Gerommel, o. Het rommelen.
 Geronk, o. Het ronken.
 Geromon (dik geworden, ge-
 stold) bn.
 Gerook, o. Het rooken.
 Geros, o. Het rossen.
 Geroutineerd (geoeffend, be-
 dreven, vlot, glad, uitgeslagen,
 doorkned, ervaren) bn.
 Geridon, m. -s.
 Gerst ook garst, v.
 Gerstebier, o.; -brij, v.; -brood,
 o. -en; -drank, m. -en; -meel,
 o.; -nat, o.; -pap, v.; -water, o.

Gerucht, a. -en; -je, o. -s.
Gerud, bn.
Geruk, o. Het ruiken.
Geruil, o. Het ruilen.
Geruim (in een geruimen tijd) bn.
Geruisch, o. Het ruischen.
Geruit (met ruitjes gewerkt, ruitgewijze) bn.
Geruk, o. Het rukken.
Gerundium (vorm van een Latijnsch werkwoord met de betekenis van den 2den, 3den, 4den of 6den naamval der onbeaalde wijs) o.
Gerust, bn. en bijw. -er, meest -elijk, bijw. -heid, v.
Geruststellen, bw. zw. ik stelde gerust, heb gerustgesteld; geruststelling, v.
Geruststellend, bn.
Gerw (zeker kruid) v.
Gesabel, o. Het sabelen.
Gesammel, o. Het sammeln.
Gesar, o. Het sarren.
Gesatineerd, bn.
Gesaus, o.
Geschaaf, o. Het schaven.
Geschaak, o. Het schaken.
Geschaard, bn. en bijw.
Geschacher, o. Het schacheren.
Geschaduw, vd.
Geschakeerd, bn.
Geschal, o.
Geschapen, bn.
Gescharrel, o. Het scharrelen.
Geschater, o. Het schateren.
Gescheept, bn.
Geschel, o. Het schellen.
Gescheid, o. Het schelden.
Geschemer, o. Het schemeren.
Geschenk, o. -en; -je, o. -s.
Geschap, o. Het scheppen.
Geschem, o. Het schermen.
Geschermutsel, o. Het schermutselen.
Gescherts, o. Het schertsen.
Geschetter, o. Het schetteren.
Gescheur, o. Het scheuren.
Gescheurd, bn.
Geschiedboek, o. -en.
Geschieden, ow. zw. het geschiedde, is geschied.
Geschiedenis, v. -sen; -je, o. -s.
Geschiedkunde, v.
Geschiedkundig, bn.
Geschiedkundige, m. -n.
Geschiedrol, v. -len.
Geschiedschrijver, m. -s.
Geschiet, o. Het schieten.
Geschiek, o.
Geschikt, bn. -er, st; -heid, v.
Geschill, o. -len; -letje, o. -s.
Geschimeld, bn.
Geschimp, o. Het schimpen.
Geschitter, o. Het schitteren.
Geschoffel, o. Het schoffelen.
Geschoft, bn. en sterk-paard.
Geschok, o. Het schokken.
Geschommel, o. Het schommelen.
Geshongel, o. Het shongelen.
Geschoof (in schoven gezet) bn.
Geschoof, o. Het schooien.
Geschoor, o. Het schoren. Ook: gespuis.
Geschoop, o. Het schoppen.
Geschorren, vd. van scheren.
Geschorst, vd. var schorsen.
Geschraap, o. Het schrapen.
Geschrans, o. Het schransen.
Geschrapp, o. Het schrappen.

Geschreeuw, o. Het schreeuwen.
Geschrei, o. Het schreien.
Geschrift, o. -en; -je, o. -s.
Geschrif, o. Het schrijven.
Geschrob, o. Het schrobben.
Geschrok, o. Het schrokken.
Geschrol, o. Het schrollen.
Geschubd, vd. en bn.
Geschud, o. Het schudden.
Geschuier, o. Het schuieren.
Geschuif, o. Het schuiven.
Geschuifel, o. Het schuifelen.
Geschuim, o. Het schuimen.
Geschurk, o.
Geschuut, o.
Geschuur, o. Het schuren.
Gesidder, o. Het sidderen.
Gesignaleerd, vd. en bn.
Gesis, o. Het sissen.
Gestitueerd (gelegen) bn.
Gesjor, o. Het sjoeren.
Gesjouw, o. Het sjouwen.
Geslaaf, o. Het slaven.
Geslaagd, bn.
Geslabber, o. Het slabberen.
Geslacht (familie, soort) o. -en.
Geslacht (slecht) o.
Geslachtsboom en **geslachtsboom**, m. -en. lijst, v. -en.
Geslachtslijst en **geslacht**.
Geslachtsnaam en **geslachtsnaam**, m. -namen.
Geslachtswapen en **geslachtswapen**, o. -s.
Geslagen, bn.
Gesleep, o. Het sleepen.
Geslemp, o. Het slempen.
Geslenter, o. Het slenteren.
Geslepen, bn. -er, -st; -heid, v.
Gesleur, o. Het sleuren.
Geslier, o. Het slieren.
Geslijp, o. Het slijpen.
Geslinger, o. Het slingeren.
Geslobber, o. Het slobberen.
Geslof, o. Het sloffen.
Geslongel of **geslungel**, o.
Gesloof, o. Het slooven.
Gesloopt, o. Het sloopen.
Geslorp, o. Het sloppen.
Gesloten, bn. -er, -st; -heid, v.
Gesluit, o. Het sluiten.
Gesluimer, o. Het sluimeren.
Geslurp, o. Het slurpen.
Gesmaal, o. Het smaken.
Gesmak, o. Het smaken.
Gesmeek, o. Het smeeken.
Gesmeer, o. Het smeren.
Gesmijsde (allerlei sieraad uit metaal, ook uit paveln en edelgestrenten) o.
Gesmijsdig, bn. -er, -st; -heid, v.
Gesmijs, o. Het smijten.
Gesmokkel, o. Het smokkelen.
Gesmoek, o. Het smoken.
Gesmul, o. Het smullen.
Gesnaard, bn.
Gesnap, o. Het snappen.
Gesnater, o. Het snateren.
Gesnauw, o. Het snauwen.
Gesneden, vd. van snijden.
Gesnedene (ontmante) m. -n.
Gesnij, o. Het snijden.
Gesnik, o. Het snikken.
Gesnipper, o. Het snippen.
Gesnoef, o. Het snoeven.
Gesnoel, o. Het snoeien.
Gesnoep, o. Het snoepen.
Gesnork, o. Het snorren.
Gesnork, o. Het snorken.
Gesnottet, o. Het snotten.

Gesnuf, o.
Gesnuffel, o. Het snuffelen.
Gesnuff, o. Het snuiven.
Gesnuut, o. Het snuiven.
Gesnurk, o. Het snurken.
Gesoebt, o. Het soebatten.
Gesoës, o. Het soezen.
Gesol, o. Het sollen.
Gesop, o. Het soppen.
Gesorteerd (uitgezocht) bn.
Gesp, m. -en; -je, o. -s.
Gespaik, o. Het spalken.
Gespan (span) o.
Gespartel, o. Het spartelen.
Gespat, o. Het spatten.
Gespeel, o. Het spelen. (mv.
Gespele (speelmakkers) m. en v.
Gespen, bw. zw. ik gespte, heb ggespt; gesping, v.
Gespenfabriek, v. -en.
Gespenmaker, m. -s.
Gespierd, bn. -er, -st; -heid,
Gespikkel, o. Het spikkelen.
Gespikkeld, bn.
Gespin, o. Het spinnen.
Gespit, o. Het spitten.
Gespoel, o. Het spoelen.
Gespoek, o. Het spoken.
Gespoord, bn.
Gespot, o. Het spotten.
Gespuw, o. Het spuwen.
Gespuwen, vd. van spouwen.
Gespreuw (gespot) o.
Gesprek, o. -ken; -je, o. -s.
Gespreken, o. Het spreken.
Gesprekeld, bn.
Gespring, o. Het springen.
Gesprokkel, o. Het sprokkelen.
Gespuis, o.
Gespuut, o. Het spuiten.
Gespuw, o. Het spuwen.
Gest (ist) v.
Gestaald, bn.
Gestadig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
Gestalte, v. -n
Gestaltenis, v.
Gestamel en **gestamer**, o. Het stamelen.
Gestamp, o. Het stampen.
Gestampvoet, o. Het stampvoeten.
Gestand, bn. alleen gebruikelijk in: **gestand** doen, **gestand** blijven.
Gestap, o. Het stappen.
Gestapel, o. Het stapelen.
Gestard, bn. **Gestarte**, o. =
Gesternd, **Gesterne**.
Gestationeerd (geplaatst) bn.
Geste (gebaar) v. -s.
Gesteeke, o. Het steken.
Gesteen, o. Het stenen.
Gesteente, o. -n.
Gesteentekenner, m. -s.
Gesteiger, o. Het steigen.
Gestel, o. -len; -letje, o. -s.
Gesteld, bn.
Gestelheid, v. **gesteldheden**.
Gesteltenis, v. -sen. (gegest.
Gesten, ow. zw. het gestte, heeft
Gesternd en **gestard**, bn.
Gesterne en **gestarte**, o. -n.
Gesteun, o. Het steunen.
Gesticht, o. -en; -je, o. -s.
Gesticulatie (gebaar, handbeweging) v. -den en -ties.
Gesticuleeren (gebaren maken, inzonderheid met de handen) ow.
Gestie (beheer, bevestiging) v.
Gestijf, o. Het stijven.
Gesting of **gisting**, v.

Gestip, o. Het stippen.
 Gestippel, o. Het stippen.
 Gestoel, o. Het stoelen.
 Gestoelte, o. -n.
 Gestof, o. Het stoffen.
 Gestof (gesnoef) o.
 Gestoffeerd (van kleden en gordijnen voorzien; opgesierd, getooid; wordt ook wel, doch verkeerdlijk, gebruikt voor: gemeubeld) bn.
 Gestommel, o. Het stommelen.
 Gestooft, o. Het stoven.
 Gestooft, bn.
 Gestoot, o. Het stooten.
 Gestoot, o. Het stooten.
 Gestorm, o. Het stormen.
 Gestotter, o. Het stotteren.
 Gestreel, o. Het streelen.
 Gestreep, bn.
 Gestreng, bn. en bijw. -er, -st; -elijk, bijw. -heid, v.
 Gestribbel, o. Het sribbelen.
 Gestrijk, o. Het strijken.
 Gestrik, o. Het strikken.
 Gestrikt, bn.
 Gestrompel, o. Het strompelen.
 Gestrool, o. Het strooien.
 Gestrook (gestreel) o.
 Gestropt, bn.
 Gestruikel, o. Het struikelen.
 Gestuuder, bn.
 Gestuif, o. Het stuiven.
 Gestuur, o. Het sturen.
 Gesuf, o. Het snuffen.
 Gesuis, o. Het suizen.
 Gesukkel, o. Het sukkelen.
 Gesul, o. Het sullen.
 Gesus, o. Het sussen.
 Getabbaard, getabberd (met eenen tabbaard) bn.
 Getakt, bn.
 Getal (ten getale van) o. -len.
 Getalm, o. Het talmen.
 Getand, bn.
 Geteecken, o. Het teekenen.
 Geteekend, bn.
 Geteem, o. Het temen.
 Getemperd, bn.
 Geteut, o. Het teuten.
 Getouter, o. Het teuten.
 Getier, o. Het tieren.
 Getijl (het vallen en wassen van het water) o.
 Getijde, o. -n.
 Getijgerd, bn.
 Getik, o. Het tikken.
 Getimmer, o. Het timmeren.
 Getimmerte, o. -n.
 Getintel, o. Het tintelen.
 Getjuter, o. Het tjuteren van de vogelen. [gelen]
 Getijlp, o. Het tijlpen van de vogel.
 Getob, o. Het tobben.
 Getoet, o. Het toeten.
 Getogen, vd. van 't verouderde tiegen.
 Getokkel, o. Het tokkelen.
 Getol, o. Het tollen.
 Getommel (gedruisch, rumoer) o.
 Getongd, bn.
 Getoover, o.
 Getorn, o.
 Getouw (weverswerktuig) o. -en.
 Getraan (gescheit) o. Van Traan.
 Getralied, bn. Van Tralie.
 Getrantel, o. Het trantelen.
 Getrap, o. Het trappen.
 Getrappel, o. Het trappelen.
 Getravesteerd (belachelijk ingekleed; vermomd) bn.

Getrek, o. Het trekken.
 Getreur, o. Het treuren.
 Getreuzel, o. Het treuzelen.
 Getrippel, o. Het trippelen.
 Getriptraf, o.
 Getroef, o. Het troeven.
 Getroetel, o. Het troetelen.
 Getrom, o. Het trommen.
 Getrommel, o. Het trommelen.
 Getroost, bn.
 Getroubleerd (niet wel bij het hoofd) bn.; -heid, v.
 Getrouw, bn. -er, -st; -clijk, bijw. -heid, v. -igheid, v.
 Getuigd, bn. Van Tuig. Ook vd. van Getuigen.
 Getuige, m. en v. -n.
 Getuigen, bw.zw. ik getuigde, heb getuigd; getuigenis o. en v. getuigenverhoor, o.; getuigschrift, o.
 Getuimel, o. Het tuimelen.
 Getuit, o. Het tuiten.
 Getulband, bn. Van Tulband.
 Getuur, o. Het turen.
 Getwijfel, o. Het twifelen.
 Getwist, o. Het twisten.
 Geul, v. -en; -tje, o. -s.
 Geur, m. -en; -tje, o. -s.
 Geuren, ow.zw. ik geurde, heb geurde; geurstof, v.
 Geurig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Geurm, o. Het urmen.
 Geus (bedelaar) m. geuzen.
 Geus (vlag) v. geuzen; -je, o. s.
 Gevaar (hachelijke kans) o. ge-
 Gevaar, o. Het varen. [varen]
 Gevaarlijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Gevaarte, o. -n.
 Gevaarvol, bn. (pokstof) bn.
 Gevaccineerd (ingeent met koe-
 Gevader, m. -s; -schap, o.
 Geval, o. -len; -letje, o. -s.
 Gevallen, ow.st. het geviel, is gevallen. (-heid, v.)
 Gevallig, bn. en bijw. -er, -st; -geval, bn.
 Gevangen, bn.
 Gevangenbewaarder, m. -s.
 Gevangene, m. en v. -n.
 Gevangenhuis, o. -huizen.
 Gevangenis, v. -sen.
 Gevangennemen, bw. st. ik nam gevangen, heb gevangengenomen; gevangenneming, v.
 Gevangenschap, v.
 Gevangenzetten, bw. zw. ik zette gevangen, heb gevangengezet; gevangenzetting, v.
 Gevangenzitten, ow. st. ik zat gevangen, heb gevangengezeten.
 Gevankelijk, bijw.
 Gevat (gesiepen, scherpsinnig) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Gevecht, o. -en.
 Gevederd, bn. met vederen.
 Geveeg, o. Het vegen.
 Geveins, o. Het veinzen.
 Geveinsd, vd. en bn.; -heid, v.
 Geveinsde, m. en v. -n.
 Gevel, m. -s; -tje, o. -s.
 Geven, bw. st. ik gaf, heb gegeven; geefster, v. gever, m.
 Gevensgezind, bn.; -heid, v.
 Geverseerd (ervaren, bedreven) [bn].
 Gevijl, o. Het vijlen.
 Gevil, o. Het villen.
 Gevit, o. Het vitten.
 Gevlag, o. Het vlaggen.
 Gevlakt, bn.
 Gevlamd, bn.

Geveleed, bn.
 Geviel, o. Het vleien.
 Gevlekt, bn.
 Gevierkt (geveugeld) bn.
 Geveugeld (van vleugelen voorzien) bn.
 Gevlieg, o. Het vliegen.
 Gevloek, o. Het vloeken.
 Gevoed, bn.; -heid, v.
 Gevoedsterd (vetgemaakt) bn.
 Gevoeg, o. (-heid, v.)
 Gevoeglijk, bn. en bijw. -er, -st; Gevoel, o.
 Gevoelen, o. -s.
 Gevoelen, bw. ow. zw. ik gevoelde, heb gevoeld. (-heid, v.)
 Gevoelig, bn. en bijw. -er, -st; Gevoelsleven, o.; -zenuw, v. -en; -zin, m.
 Gevoelte, o.
 Gevolg, o. -en.
 Gevolglijk, vw.
 Gevolgtrekking, v. -en.
 Gevolmachtigde, m. -n.
 Gevonkel, o.
 Gevorkt, bn.
 Gevrouw, o. Het vrouwen.
 Gevrug, o. Het vrasen.
 Gevrij, o. Het vrijen.
 Gevuur, o. Het vuren.
 Gewaad, o. gewaden.
 Gewaagd, bn. -er, -st; -heid, v.
 Gewaai, o. Het waaien.
 Gewaak, o. Het waken.
 Gewaand, bn.
 Gewaarwoorden, bw.st. ik werd gewaar, ben gewaarwoord.
 Gewaarwording, v. -en.
 Gewag, o. -n. [heb gewaagd]
 Gewagen, ow.zw. ik gewaagde,
 Gewaggel, o. Het waggelen.
 Gewalm, o. Het walmen.
 Gewals, o. Het walsen.
 Gewandel, o. Het wandelen.
 Gewand, bn.
 Gewapend, vd. en bn.
 Gewapenderhand, bijw.
 Gewapper, o. Het wapperen.
 Gewar, o. Het warren.
 Gewarrel, o. Het warrelen.
 Gewas (plant, ook: uitwas aan het lichaam) o. -sen; -je, o. -s.
 Gewassch, o. Het waschen.
 Gewasschen (geringid) bn.
 Gewassen (gegroeid; gestegen) [bn].
 Gewatterd, bn.
 Gewatteerd (gevoerd of opgevuuld met watten) bn.
 Gewauwel, o. Het wauwelen.
 Geweef, o. Het weven.
 Geweeg, o. Het wegen.
 Geweek, o. Het weken.
 Gewecklaar, o. Het wecklagen.
 Geween, o. Het weenen.
 Geweer, o. geweren; -tje, o. -s.
 Gewei en gewelde (hoornen der herten; ook: het ingewand van wilde dieren) o.
 Geweld, o. [v.
 Gewelddadig, bn. -er, -st; -heid,
 Geweldenaar, m. -naars en -naren.
 Geweldenaarster, v. -s.
 Geweldenaars, v. -sen.
 Geweldenaar, v. -en.
 Geweldig, bn. -er, -st.
 Geweldiger, m. -s; dit woord komt slechts voor in samenstellingen: b.v. kapitein-geweldiger, provoot-geweldiger.
 Geweldigerhand, bijw.

Gewelf, o. gewelven; -je, o. -s.
Gewemel, o. Het wemelen.
Gewend, vd. van wennen, gewennen; alsook van wenden.
Gewenk, o. Het wenken.
Gewennen, bw. zw. ik gewende, heb gewend.
Gewensch, o. Het wenschen.
Gewest, o. -en.
Gewestelijk, bijw.
Geweten, o. -s. (-heid, v.
Gewetenloos, bn. -loozcr, -loost.
Gewetenloos, m. -en; -dwang, m.; -vraag, v. -vragen; -vrijheid, v.; -wroeging, v. -en; -zaak, v.
Gewettigd, bn. [zaken.
Geweven, vd. en bn.
Gewezen, vd. van wijzen.
Gewezen (voormalig) bn.
Gewicht, o. -en; -je, o. -s.
Gewichtig, bn. en bijw. -er, -st;
Gewiege, o. Het wiegen. [-heid, v.
Gewiekt, bn.
Gewijd, bn.
Gewijs, o. Het wijzen.
Gewijde, o. -n.
Gewijzigd (veranderd) bn.
Gewikst, bn. -er; -heid, v.
Gewild, vd. en bn. -er, -st.
Gewillig, bn. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
Gewimpel, o. Het wimpelen.
Gewin, o.
Gewinnen, bw. st. ik gewon (gevan voor teilde); heb gewonnen; winnecr.
Gewinzieke, bn. -er, -st.
Gewis, bn. en bijw. gewisser, meest; -heid, v. -seijk, bijw.
Gewisse (geweten) o.
Gewissel, o. Het wisselen.
Gewit, o. Het witten.
Gewoeker, o. Het woekeren.
Gewoel, o. Het woelen.
Gewold (wellig) bn.
Gewolkt (met wolken bedekt) bn.
Gewonde, m. en v. -n.
Gewoon, bn. gewoner, meest; -heid, v. -lijk, bijw.
Gewoonte, v. -n.
Geworden, ow. st. het gewerd, het is geworden, het zal gewor-
Gewornte, o. [den.
Geworstel, o. Het worstelen.
Geworteld (van wortels voor-
Gewricht, o. -en. [zien] bn.
Gewriemel, o. Het wriemelen.
Gewrijt, o. Het wrijten.
Gewrocht, bn. Van Werken.
Gewrocht, o. -en; -je, o. -s.
Gewroet, o. Het wroeten.
Gewuif, o. Het wuiven.
Gewurm, o. Het wurmen.
Gezaag, o. Het zagen.
Gezaal, o. Het zaaien.
Gezaalde, o.
Gezabber, o. Het zabberen.
Gezag, o. -hebber, m.; -hebster, v.
Gezafide, m. -n.
Gezamenclerhand, bijw.
Gezamenlijk, bijw.
Gezang, o. -en; -ctje, o. -s.
Gezangboek, o. -en.
Gezanik, o. Het zaniken.
Gezant, m. -en.
Gezantschap, o. -pen; -snaad, m. -raden; -ssecretaris; m. -sen.
Gezeef (gegift) o.
Gezeegd, bn.
Gezeeld, bn.
Gezeep, o. Het zeepen.

Gezeg (gepraat) o.
Gezegd, vd. en bn.
Gezegde, o. -n.
Gezegeld, vd. en bn.
Gezeggen, ow. zw. Alleen ge-
 bruikelijk in de onbep. wijs: zich
 laten zeggen. (-heid, v.
Gezeijk, bn. en bijw. -er, -st;
Gezell, o. Het zeilen.
Gezell, m. -len; -lin, v. -nen.
Gezellig, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
Gezelschap, o. -pen; -slied, o. -
 -eren; -sspel, o. -spelen en spel-
 len. (v.
Gezet, bn. en bijw. -ter, -st; -heid,
Gezet, vd. en bn. een -burger.
Gezeur (gedommel) o. Het zeu-
 ren.
Gezicht, o. -en; -einder, m.;
 -shoek, m. -en; -skring, m.;
 -spuit, -en.
Gezien, vd. en bn.
Gezin, o. -nen.
Gezind, bn.; -heid.
Gezindte, v. -n.
Gezocht, bn. -er, -st; -heid, v.
Gezoek, o. Het zoeken.
Gezoen, o. Het zoenen.
Gezond, bn. en bijw. -er, -st.
Gezondheid, v. gezondheden.
Gezondheidsbad, o. -baden;
 -bitter, o.; -brun, v. -nen; -gor-
 del, m. -s; -leer, v.; -maatregel,
 m. -en; -regel, m. -en.
Gezondmaking, v.
Gezucht, o. Het zuchten.
Gezuig, o. Het zuigen.
Gezuip, o. Het zuipen.
Gezult, bn. (mv.
Gezusters en **gezusters**, v.
Gezwaal, o. Het zwaaien.
Gezwabber, o. Het zwabberen.
Gezwadder, o. Zie zwadder.
Gezwagers, m. v.
Gezwatel, o. Het zwatelen.
Gezwavel, o. Het zwavelen.
Gezweef, o. Het zweven.
Gezweer, o. Het zweeren.
Gezweet, o. Het zweeten.
Gezwel, o. -len; -letje, o. -s.
Gezwem, o. Het zwemmen.
Gezwenk, o. Het zwenken.
Gezwerf, o. Het zwerven.
Gezwerm, o. Het zwermen.
Gezwets, o. Het zwetsen.
Gezwier, o. Het zwieren.
Gezwind, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
Gezwoeg, o. Het zwoegen.
Gezwollen, bn. -er, -st; -heid, v.
Gezworene, m. -n. (o.
Ghetto (Jodenwijk, Jodenbuurt)
Giaur (ongeloofvige, niet-Maho-
 medaan) m. -s.
Gids, m. en v. -en.
Giegagen (schreeuwen als een
 ezel) ow. zw. ik giegaagde, heb
 gegiegaagd. (-heid, v.
Giegelen, ow. zw. ik giegelde,
 Giek, v. -en; -je, o. -s.
Gier (zekere vogel) m. -en.
Gier (geer of plooi), m. -en.
Gierbrug, v. -gen.
Gieren (in alle betekenissen)
 ow. zw. ik gierende, heb gegierd;
Gierennest, o. -en. [giering, v.
Gierig, bn. en bijw. -er, -st;
 -aard, m. -s; -heid, v.
Gierpont, v. -en.
Gierst, v.; -je, o. -s.

Gieteling (zekere vogel) m. -en.
Gieten, bw. st. ik goot, heb ge-
 goten; gietcr, m. gietcrij, v. gie-
 ting, v. gietkunst, v. gietster, v.
Gietbad, o. -baden; -emmer, m. -
 -s; -huis, o. -huizen; -lepel, m. -
 -s; -trechter, m. -s; -vat, o. -en;
 vorm, m. -en.
Gietloogen (een die in het liegen
 nigt-leerd) m. en v. -s.
Gif en **gift** (vergift) o. giften;
 -beker, m. -werend, bn.
Gift (geschenken) v. -en; -je, o. -s.
Giffig, bn. -er, -st; -heid, v.
Gig (Engelsche sjees) m. -gen.
Gigantesk (reusachtig) bn. en
 bijw. (bijw.
Gigantisch (reusachtig) bn. en
 bijw. pers. vnv.
Gij, bclen (lachen) ow. zw. ik gij-
 belde, heb gegijfeld.
Gijk (zeek) v. -en.
Gijl (brouwerw.) o.
Gijlen, ow. zw. ik gijlde, heb ge-
 gijld; gijling, v. gijlkuip, o.
Gijn (takeltouw) o. -en
Gijp (zeew.) v.
Gijpen (naar lucht haaken) ow. zw.
 ik gijpte, heb gegijpt.
Gijzelaar, m. -s en -laren.
Gijzelen, bw. zw. ik gijzelde, heb
 gegijzeld; gijzeling, v.
Gijzelbrief, m. -brieven; -kamer,
 v. -s; -plaats, v. -en; -recht, o.
Gil, m. -len; -letje, o. -s.
Gilde en **gilde**, o. gilden.
Gildebrief, m. -brieven; -broe-
 der, m. -s; -meester, m. -s;
 -penning, m. -en.
Gildos, m. -sen.
Gilet (een vest, huis zonder mou-
 wen; mansbroek) o.; -hydro-
 statique, zwembuis.
Gillen (een gil geven) ow. zw. ik
 gilde, heb gegild; giller, m. gil-
 ling, v. gilster, v. (-en.
Gilling (schuins gezaagd hout) v.
 Ginder, bn.
Ginds, bijw. Hetzelfde als ginder.
Gindsch, bn.
Gingang, o.
Ginnegabben en **ginnegap-
 pen** (dartel en luid lachen) ow.
 zw. ik ginnegabde en -gapte, ik
 heb geginnegabd en -gapt.
Ginnegabber en **ginnegap-
 per**, m. -s.
Ginnegapster en **ginnegap-
 ster**, m. -s.
Ginniken (grinniken) ow. zw. ik
 ginnikte, heb geginnikt; ginni-
 ker, m. (licht.
Giorno (A-), doorschijnend,
Gips, o. -en.
Gipsen, bn.
Gipsen (met gips bepleisteren)
 bw. zw. ik gipsde, heb gegipst;
 gipsen, m.
Gipsle (landlooper) v. -s.
Giraffe, v. -n. -en.
Girandole (kristallen kandelaar
 met verscheidene armen; vuur-
 krans) v. -s.
Girgel. Zie Gergel.
Giro (kring, omloop; schriftelijk
 overdragen van een wissel) o.
Gironde (gematigd republikein-
 sche partij in 1792) v.
Girondijn (aanhanger der Giron-
 de) m. -en.
Girouette (windwijzer) v. -s.

GIS, v.
Gisp, v.-en.
Gispen, bw. zw. ik gispste, heb gegispt; gisper, m. gisping, v.
Gissen, bw. zw. ik giste, heb gegist; gisser, m. gissing, v. gis-
Gist, v. [sinkje, o.]
Gisten, ow. zw. het giste, heeft gegist; gisting, v.
Gisteravond, middag, morgen, nacht, ochtend, bijw.
Gisteren, bijw.
Git (stof) o.; (stuk) v. -ten; -je, o.
Gitaar, v. gitaren.
Gittegom. Zie Guttegom.
Gitten, bn.
Gitzwart, bn.
Glaasje, o. s.
Glacé (ijs, roomijs) o. ook: (spiegelglas, spiegel) v.
Glacé (glimstof) o. -s; als bn. (glimstoffen).
Glaceeren (doen bevriezen, ijs of roomijs maken; glinsterend of glad maken) bw.
Glacis (achte helling; veldborstweg; verdedigingsheiling) o.
Glad, bn. en bijw. -der, -st; -digh-
Gladheid, v. -heid, v.
Gladbek, m. -ken.
Gladborstelen, bw. zw. ik borstelde - heb geborsteld.
Gladiator (worstelstrijder) m. -en.
Gladmaken, bw. zw. ik maakte - heb -gemaakt.
Gladijloolen, bw. zw. ik plooi-
Gladshaven, bw. zw. ik schaafde - heb -geschaafd.
Gladschuren, bw. st. ik schoor - heb -geschoren.
Gladschuren, bw. zw. ik schuurde - heb -geschuurd.
Gladslippen, bw. st. ik sleepte - heb -geslepen.
Gladstrijken, bw. st. ik streek - heb -gestreken.
Gladvijlen, bw. zw. ik vijlde - heb -geviild.
Gladwrijven, bw. st. ik wreef - heb -gewreven.
Gians, m. -en.
Giansrijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Gianssteen, m. -en.
Gianzen, bw. zw. ik glansde, heb geglansd; glanzend, m. glanzend, v.
Gianzig, bn. -er, -st; -heid, v.
Glas (stof) o.; (stuk) o. glazen; glasje, o. -s.
Glasachtig, bn. (zerij, v.
Glasblazen, o. -blazer, m.; -bla-
Glazeeren (verglazen, glad of glansig maken) bw.
Glazen, bn.
Glazendak, o. -en; -deur, v. -en; -kast, v. -en; -maker, m. -s; -spuit, v. -en; -wasscher, m. -s.
Glazig, bn. -er, -st; -heid, v.
Glazuur en glazuursel (verglazend; glazige stof waarmee aardewerk overtoegen wordt) o.
Gleis, o.
Gleisen (blinken) ow. zw. ik gleiste, heb gegleist; -werk, o.
Gletscher (ijsveld in de dalen van sommige gebergten) m. -s.
Gleuf, v. gleuven; -je, o. -s.
Glibberen, ow. zw. ik glibberde - heb geglibberd.
Glibberig, bn. -er, -st; -heid, v.

Glid (verbinding van lood met zuurstof) o.
Glidkruid (duizenblad) o.
Glijden, ow. st. ik gleed, heb en ben gekleden; glijbaan, v.
Glimhout, o. (o. -s.)
Glimlach (liefelijke lach) m.; -je
Glimlachen, ow. zw. ik glimlachte, heb geglimlacht.
Glimmen, ow. st. ik glom, heb geglommen.
Glimmend, bn. -er, -st.
Glimmer, o.
Glimp, m.
Glimpen (blinken, schijnen) ow. zw. ik glimpde, heb geglimpt.
Glimpend, bn.
Glimpige, bn. en bijw. -er, -st.
Glimplach (geveinsde lach) m. -je, o. -s.
Glimplachen, ow. zw. ik glimplachte, heb geglimplacht.
Glimworm, m. -en; -pje, o. -s.
Glinster (eene glimmende vonk) m. -s.
Glinsteren, ow. zw. ik glinsterde, heb geglinsterd; glinstering, v.
Glinsterend, bn. -er, -st. (v.
Glinsterig, bn. -er, -st. (s.
Glinsterworm, m. -en; -pje, o.
Glinting, v. -en; glintinkje, o. -s.
Glip (spleet in eene pen) m. -pen.
Glippen (een glip in eene pen maken) bw. zw. ik glipte, heb geglipt.
Glippen (wegens gladdigheid slippen) ow. zw. ik glipte, heb geglipt; glipper, m. glipping, v.
Glippant (glad, glibberig) bw.
Glossen (glijden) ow. zw. ik gliste, heb geglist.
Global (ten ruwste oppervlakkig, begrootendewijze) bn. en bijw.
Globe (bol, kogel; aardbol) v. -s.
Globuleus (uit kleine bolletjes samengesteld) bn.
Gloed, m.
Gloeien, ow. bw. zw. ik gloeide, heb gegloeid; gloeiing, v.
Gloeidend, bn. -er, -st.
Gloeidendheid, bn. (v. -nen.
Gloeihitte, v. -oven, m. -s; -pan.
Glooiën, ow. zw. ik glooide, heb geglooid.
Glooiend, bn. (geglooid).
Glooiing, v. -en.
Glooiingshoek, m. -en.
Gloor, m. (o. -s.)
Glop (smal straatje) o. -pen; -je.
Gloren, ow. zw. ik gloorde, heb gegloord; gloring, v.
Gloria (lof, eer) o. Het eerste woord van twee lofzangen bij de R. K. nl. Gloria in excelsis en Gloria patri et filio, waarnaar deze aldus worden genoemd.
Glorie, v. (bn.
Glorieus (roemrijk, schitterend)
Glorificeeren (verheerlijken) bw. ook: zich verheugen; -in, groei- en in) ow.
Glos en **glosse** (aanmerking, bijvoegsel, kanteekening, uitlegging van een verouderd of onbekend woord) v. glossen.
Glossarium (alphabetisch gerangschikte verzameling van glossen) o. glossaria.
Glosseeren (aanmerkingen maken; uitleggen, van aanmerkingen voorzien) ow. bw.
Glouton (gulsbrok) m. -s.
Gloutonnerie (gulzigheid) v.
Glup, v. -en.
Gluppen (loeren) ow. zw. ik gluipde, heb gegluipt.
Glup of **gluiperd**, m. -s.
gluiperte en gluiperde, o. -s.
Glupperig, bn. -er, -st.
Glups, bijw.
Glupsch, bn.
Glunder, bn. -der, -st; -heid, v.
Glunderen, ow. zw. ik gluurde, heb gekluurd; gluurder, m. gluurster v. gluring, v.
Gluur, m.; -tje, o. -s.
Gluutene (lijmerig, klevig) bn.
Glycerine (oliezoet) v.
Glyphotographie (wetenschap om in steen te snijden) v.
Gniffelen (in de vuist lachen) ow. zw. ik gniffelde, heb gegniffeld.
Gnome (een kwelduivel; eene denkspreek) m. -n.
Gnomisch (in spreken) bn.
Gnosis (openbaring) v.
Gnostieken (geheimkundigen, godswijzen) mv.
Gobelet (beker, dobbelbeker; drinkkop) m. -s.
Gobelins, mv. tapijten uit de vorstelijke tapijtwerij te Parijs (uitvinder Gobelin in de 16e eeuw).
God, m. 3de nv. Gode.
God (in het heidendom) m. -en; -je, o. -s.
Goddank, tw.
Goddelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Godeloos, bn. -looz, -loost; -heid, v.
Godbehaaglijk, bn.
Godendom, o.; -drank, m. -en; -leer, v.; -maal, o. -malen; -spijs, v. -spijzen; -taal, v. -woning, v.
Godes, v. -sen.
Godgeleerd, bn.; -heid, v.
Godgeleerde, m. -n.
Godgewijd, bn.
Godheid, v. -heden.
Godin, v. -nen.
Godinnendom, o.
Godist, m. -en.
Godisterij, v.
Godlof, tw.
Godloochenaar, m. -s; -ster, v. -s; -loochenarij.
Godmens, m.
Godsaker (kerkhof) m. -s.
Godsdienst, m. -en.
Godsdienstaart, m. -en. (v.
Godsdienstig, bn. -er, -st; -heid, v.
Godsgericht, o. -n.
Godsgezant, m. -en.
Godshuis, o. -huizen.
Godslasteraar, m. -s en -lasteraren.
Godslastering, v. -en.
Godsman, m. -mannen.
Godsoordeel, o. -en.
Godspenning en **goodspenning**, m. -en.
Godsrecht, o.
Godsregering, v.
Godsverering, v.
Godvergeten, bn. (v.
Godvreesd, bn. -er, -st; -heid, v.
Godsvrucht, v.
Godsvruchtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Godzalig, bn. -er, -st; -heid, v.

Goed (beter, best) bn. en bijw. -heid, v.

Goed, o. -eren; -je, o.

Goedaardig, bn. -er, -st; -heid, v.

Goeddeels, bijw.

Goeddoen, bw. -on. ik deed goed, heb goedgedaan.

Goeddunken, o.

Goeddunken, onp. v. -on. ik dunkt goed, dacht en docht goed, heeft goedgedacht en goedge-

Goedendag, m. -s. [docht]

Goedendagzeggen, ow. zw. ik zeide goedendag, heb goedendag gezegd (-gezeid).

Goedenmorgenzeggen, ow. zw. ik zeide goedenmorgen, heb goedenmorgen gezegd (-gezeid).

Goedenachtzeggen, ow. zw. ik zeide goedenacht, heb goedenacht gezegd (-gezeid).

Goederen kantoor, o. -kantoren; -trein, m. -en; -wagen, m. -s.

Goederhand, alleen gebruikelijk in: van -, bijw. uitdr. (v.)

Goedertieren, bn. -er, -st; -heid, v.

Goedgeefsich, bn.; -heid, v.

Goedgunstig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Goedhartig, bn. -er, -st; -heid, v.

Goedlijk, bn. -er, -st; -heid, v.

Goedkeuren, bw. zw. ik keurde goed, heb goedgekeurd; goedkeuring, v.

Goedkoop, -er, -st; -heid, v.

Goedleersich, bn.

Goedleven, alleen gebruikelijk in: Pater -, m.

Goedmaken, bw. zw. ik maakte goed, heb goedgemaakt; goedmaking, v.

Goedschiks, bijw.

Goedsmoeds, bijw.

Goedvinden, bw. st. ik vond goed, heb goedgevonden.

Goedvinden, o.

Goedwillig, bn. -er, -st; -heid, v.

Goeljik, bn. -er, -st; -heid, v.

Goereel (stad in Zuid-Holland) o.

Goereesch, bn. (lijk) bn.

Goetisch (tooverachtig, bedrieg-

Gofim, mv. Zie Gooim.

Golf, v. golven; -je, o. -s.

Golfachtig, bn.

Golven, ow. zw. ik golfde, heb

golfde; golving, v.

Gom, v. -men

Gomachtig, bn. -er, -st.

Gomdragant, o.

Gomlastiek en Gom elastiek.

Gomlastieken, bn.

Gommen bw. zw. ik gomde, heb

gegomd; gommer, m. gomming,

Gommig, bn. -er, -st.

Gonde (kram, waarop iets draait)

v. -s en -n.

Gondel (vaartuig) v. -s.

Gondelier, m. -en en -s.

Goniometer (hoekmeter), m.

Goniometrie (meetkunst der

haken) v.

Goniometrisch (de hoekmeet-

kunst betreffende) bn.

Gonorrhee (zaadvloeiing, zaad-

Gons, m. [loop] v.

Gonst (de overgebleven kracht

der mest in een akker na den

oogst) v.

Gonstol, m. -len.

Gonzon, ow. zw. ik gonsde, heb

gonsde; gonzer, m. gonzing, v.

Goochelen, ow. bw. zw. ik goo-

chelde, heb gegoocheld; gooche-

laar, m. goochelaarskunst, v.

goochelaarster v. goochelarij, v.

goocheling, v.

Goochelbal, m. -len; -beker, m.

-s; -kunst, v.; -spel, o.; -stuk, o.

-ken; -tasch, v. -taaschen.

Goochem (slim, bijdehand) bn.

Goochspinning of godspen-

ning, m. -en.

Gooi (worp) v. -en.

Gooi (voor Gooidland) o.

Gooien, bw. zw. ik gooide, heb

gekooïd; gooiër, m. gooiing, v.

gooïster, v.

Gooim volkeren, door de Joden

in volksgebruik aangenomen

voor ongeloovigen, dat wil zeg-

gen: aalen die onjoden zijn.

Goor (door bederf zuur gewor-

den) bn. en bijw. -der, -st; -heid,

Goorachtig, bn. -er, -st. [v.]

Goot, v. gieten; -je, o. -s.

Gord (scheepsv.) v. -en.

Gordel, m. -s; -tje, o. -s.

Gorden, bw. zw. ik gordde, heb

gekord.

Gordiaansche knoop (zekere

kunstig gelegde knoop; eene in-

gewikkelde of netelige zaak) m.

Gordijn, v. en o. -en; -tje, o. -s.

Gording (barkhout) v. -en of -s.

Goren (zuur worden) ow. zw. het

goorde, is gegoorid.

Gorgel, m. -s; -tje, o. -s.

Gorgeldrank, m. -en.

Gorgelen, ow. zw. ik gorgelde,

heb gegorgeld; gorgeling, v.

Gorgelwater, o. [nen]

Gorgoon (schrikgodin) v. gorgo-

Gorigheid, v. -heden.

Gors (aangeslibd land) v. gorzen.

Gort (grutten) v. -en; -je, o. -s.

Gortebrij, v. [m. -s]

Gortenteller (gierigaard, vrek)

Gortepap, v. [-heid, v.]

Gortig, bn. en bijw. -er, -st;

Gorzing, v. -en.

Goteling (klein geslacht) m. -en.

Goth, m. Gothen. Zeker volk.

Gothisch, bn.

Goud, o.

Gouden, bn. Van goud.

Goudenregen, m. -s.

Goudlakensch, bn.

Goudsbloem, v. -en.

Gouldard-water, o. loodwater

(een opdrogend middel in de

heilkunde).

Gourmand (gulsbrok; lekkerbek)

Gourmandise (vraatzucht; lek-

bekkerij) v.

Gouteeren (smaken, proeven) bw.

Goutte (podagra) v.

Gouvernante (landvoogdes; op-

voedster, zedenmeesteres) v. -s.

Gouvernement (staatsbestuur;

regering) o. -en.

Gouverneur (landvoogd, be-

heerscher; opvoeder, leerme-

ster) m. -s.

Gouverneur-generaal, m.

gouverneuren en gouverneurs-

generaal.

Gouverno, bericht, aanwijzing,

regel, voorschrift; a-, tot naricht.

Gouw (plant) v. -en. (-s)

Gouwenaar (Goudsche pijp) m.

Gover (muts of hoed) m. -s.

Goverzeil (topzeil) o. -en.

Graad, m. graden; -je, o. -s.

Graaf, m. graven; -je, o. -s.

Graafschap (in 't algemeen) o.

-pen.

Graafschap (van Zutphen) v.

Graag, bn. en bijw. grager, -st;

heid, v.; -te, v.

Graan, o. graven; -tje, o. -s.

Graat, v. graten; -je, o. -s.

Grabel, v.

Grabelen, bw. zw. ik grabelde,

heb gekrabbeld; grabbelaar, m.

grabbelaarster, v. grabbeling, v.

Gracht, v. -en; -je, o. -s.

Gracieus (aangenaam, liefelijk,

bevallig) bn. en bijw.

Gradeeren (zeewater door af-

droppingel zuiveren; aan het

goud eene hoogere kleur geven)

Graderwerk, o. [bw.]

Gradeuel (geleidelijk, trapsgewij-

zigt) bn. en bijw.

Gradueeren (volgens trappen

of graden afdeelen, eenen aca-

demischen grieks aanen) bw.

Gracisme (Grieks taalgeen)

Graf, o. graven; -je, o. -s. [o. n.]

Grafelijk en graaflijk, bn.

Grafelijkheid en graaflijk-

heid, v.

Gram (een duizendste van een

Ned. pond) o. -men.

Gram, bn. en bijw. -mer, -st.

Grammaire (spraakkunst,

spraakleer) v. -s.

Grammatica (spraakkunst,

spraakleer) v. -s. (en bijw.)

Grammaticaal (taalkundig; bn.

Gramschap, v.

Gramstorig, bn. -er, -st; -heid, v.

Gramaat (granaatboom) m.

(vrucht) v. granaten.

Gramaat (edele gesteente) m. gran-

aten; (stof) o. granaatje, o. -s.

Gramaat (bom) v. granaten.

Grandeur (grootheid) v.

Grandiloquentie (prachtrede;

grootspraak) v. (bn. en bijw.)

Grandios (grootich, prachtig)

Grandiositeit (grootheid) v.

Graniet (steensoort) o.

Grap, v. -pen; -je, o. -s.

Graphica (schrijf- of teeken-

kunst) v.

Graphometer (hoogtemeter) m.

Grappenmaaker, v. -s; -ma-

ker, m. -s.

Grappig, bn. -er, -st; -heid, v.

Gras, o. grassen en grazen; -je,

Grasachtig, bn. [o. s.]

Grasduinen (hoog grasland) v.

mv. in -gaan, goede sier maken,

een vroolijk leven leiden.

Grasduinen, ow. zw. ik gras-

duinde, heb gegrasdruind.

Grasetting, v.

Grasgroen, bn. (kocht) bn.

Grasvellig (voor schuld ver-

gratias (danb)

Gratie (bevalligheids) genade) v.

Gratien (drie bevalligheden,

Euphrosine, Thalia en Aglaja,

v. mv. (tienuer, gratieust)

Gratieus (beoorlijk) bn. gra-

Gratificatie (vergoeding, beloo-

ning, geschenk) v. -tien en -ties.

Gratig, bn. -er, -st; -heid, v.

Gratis (voor niets, kosteloos) bijw.

Gratis vrijwillig; do n -, vrij-

willig sif. [bw.]

Gratuleeren (gelukwenschen

Grauw (snaauw) m. -en.
Grauw (het gemeen) o. -en.
Grauw, bn. -er, -st; -heid, v.;
 -igheid, v. (-heid, v.)
Grauwachtig, bn. -er, -st;
Grauwven (norsch spreken) ow.
 zw. ik grauwd, heb gegrauw;
 grauw, m. grauwater, v.
Grauwte (zeel) o. -s.
Grauwe (muz.) sterk, ernstig, def-
 tig.
Graveel, o. [tig.
Graveelachtig, bn.
Graveelig, bn. -er, -st; -heid, v.
Graveeren (met de graveernaal
 tekenen) bw.; graveerder, m.
 graveering, v. graveersel, o.
Graveerijzer, o. -s; -kunst, v.;
 -naald, v. -en; -staal, o.; -stift,
 v. -en; -werk, o.
Graven, bw. ow. st. ik groef, heb
 gegraven; graver, m. -graving, v.
Gravenhoed, m.
Graveur, m. -s.
Gravin, v. -nen; -netje, o. -s.
Gravinnentool, m.
Gravitatie (zwaartekracht) v.
Graviteeren (wegen, zwaarte-
 kracht oefenen) ow.
Graviteits (ernst, ernsthaftig - of
 deftigheid) v.
Gravure (plaat) v. -s.
Grazen, ow. zw. ik graasde, heb
 gegraasd.
Grazig, bn. -er, -st.
Grazioso (muz.) bevallig, inne-
 mend, zacht, bewogen, aange-
 naam, lieflijk. [noeg n.
Gré à gré (de) met onderling ge-
Grob (greppel) v. -ben.
Grocque (à la) op zijn Grieksch.
Groel (gareel) o. -en.
Greep, m. voor grijping; v. voor
 hetgeen dient om te grijpen;
 grepen; -je, o. -s.
Grein, o. (in de verschillende be-
 tekenissen) -en; -tje, o. -s.
Greinen, bn.
Greining, m. -en; scheepsw.
Grenadier, m. -s; -smuts, v. -en.
Grendel, m. -s en -en; -tje, o. -s.
Grendelen, bw. zw. ik grendelde,
 heb grendeld. [hont].
Grenen, bn. van green (grenen-
 grenenhout, o.
Grenenhouten, bn.
Grens, v. grenzen. [gegrensd.
Grenzen, ow. zw. ik grensde, heb
 grenzenloos, bn.
Greppel, v. -s; -tje, (o. -s).
Gretig, bn. en bijw. -er, -st; -heid,
 v. -lijk, bijw. (o. -s).
Grief (griev) v. grieven; grieffe,
 Griek, m. -en; -je, o. -s.
Griekenland, o.
Grieksch, bn. en (als zn. voor
 Grieksche taal) o.
Griend (een wilgenzaad) v. -en.
Griep (verkoudheid met keelont-
 steking) v.
Griepiger, bn.
Griesmeel, o.; -tje, -s. (o. -s).
Griet (zekere visch) v. -en; -je,
 Grietenij, v. -en.
Grietman, m. -nen.
Grieve, Zie Grief.
Grieven, bw. zw. ik griede, heb
 gegried; grieving, v.
Grievend, bn. -er, -st.
Griezelen, **griezellig**. Zie Grij-
 zelig.
Griezelig (een ziertje) o. -s.

Grif, bn. en bijw. -fer, -st; -heid, v.
Griffel (ook griffie, grift) v. -s; -tje,
 o. -s.
Griffelen, bw. zw. ik griffelde, heb
 gegriffeld.
Griffen, bw. zw. ik grifte, heb ge-
 griffen. v. griffies, griffien; eene
 griffel; ook het schrijverskan-
 toor behoorende bij eene recht-
 bank, waarvan griffier, m. grif-
 fierschap, o. griffiersplaats, v.
Griffioen en **griffioen** (zekere
 roofvogel) m. -en.
Grift, v. -en.
Grijn (knorrepot) m. -en.
Grijnen (prullen) ow. zw. en st.
 ik grinde of green, heb gegrijnd
 of gekrenen.
Grijnig (knorrig) bn. -er, -st.
Grijns, v. grijzen; -lach, m.; -je,
 o. -s.
Grijnsalachen, ow. zw. ik grijns-
 lachte, heb gegrijnslacht.
Grijnzen, ow. zw. ik grijnsde,
 heb gegrijnsd; grijnszand, m.
 grijnzin, v.
Grijp (grijpvogel) m. -en.
Grijpachtig, bn. -er, -st.
Grijpen, bw. st. ik greep, heb ge-
 grijpvogel, m. -s. [grepen.
Grijps, bn. grijzer, grijst; -heid, v.
Grijsaard, m. -s.
Grijsachtig, bn. -er, -st.
Grijsbaard, m. -en.
Grijsblauw, bn.
Grijskop, m. -pen.
Grijzelen (griezen) eene huive-
 ring gevoelen, ow. zw. ik grij-
 zelde, heb gegrijzeld; grijzeling, v.
Grijzelig (griezelig) bn. -er, -st;
 -heid, v. [gegrijzd.
Grijzen, ow. zw. ik grijsde, ben
 grijzigheid, v.
Grijl, v. -len; -letje, o. -s.
Grillen (rillen) ow. ik grilde, heb
 gegrild; grillig, v.
Grillage (traliwerk) o.
Grilleeren (van traliwerk voor-
 zien) bw.
Grillig, bn. -er, -st; -heid, v.
Grilziek, bn. -er, -st.
Grim (grimlichheid) v.
Grimas, v. -sen.
Grimassen, ow. zw. ik grimaste,
 heb gegrimast.
Grimassenmaker, m. -s.
Grimbekken, ow. zw. ik grim-
 bekte, heb gegrimbeekt. (o. -s).
Grimlach (kwaadaardig) m.; -je,
Grimlachen, ow. zw. ik grim-
 lachte, heb gegrimlacht.
Grimmelen, ow. zw. ik grimmel-
 de, heb gegrimmeld.
Grimmen, ow. zw. ik grimde,
 heb gegrimd; grimmer, m. grim-
 ster, v.
Grimmig, bn. -er, -st; -heid, v.
Griminken, ow. zw. ik griminkte,
 heb gegriminkt.
Grint (twerde meel van boek-
 weit, ook: grof zand) v.
Grisette (grijze burgerkleding;
 Fransch zindelijk gekleed
 dienstmeisje; gemeene vrouw)
 v. -s.
Grison (grijskop, grijsbaard; lakei,
 dien men verkleedt, om iets te
 bespieden) m. -s.
Grissen (steelswijze iets wegne-
 men) bw. ik griste, heb ggrist;
 griesser, m.

Groef, v. groeven; -je, o. -s.
Groel, m.
Groelen, ow. zw. ik groeide, ben
 gegroeid; groeiing, v. groelkracht,
 v. groelael, o.
Groelzaam, bn. groeizamer, -st;
 -heid, v.
Groen, bn. -er, -st; -heid, v.
Groen (nieuweling) m. -en; -tje,
 o. -s.
Groen (kleur) o.
Groenachtig, bn. -er, -st.
Groenen, ow. zw. ik groende, heb
 en ben gegroend.
Groenig, bn.; -heid, v.
Groenlandsvaarder, m.
Groenling, m. -en.
Groenloopen, o.
Groente, v. -n; -nsoep, v. -en.
Groep, v. -en; -je, o. -s.
Groepereen (bijeenaalsten, tot
 een geheel verzamelen) bw.
 groepeerder, m. groepeerster, v.
 groepeerling, v. [gegreopt.
Groepen, bw. zw. ik groepte, heb
 Groet, m. -en.
Groeten, bw. zw. ik groette, heb
 Groetenis, v. [gegroet.
Groeten, bw. zw. ik groefde, heb
 groeefd. [zode] v.
Groeze (jeugdij groen, groene
 Groezelig, bn. -er, -st; -heid, v.
Grof, bn. en bijw. grover, -st;
 -heid, v.; -te, v.
Grofachtig, bn.
Groffijvig, bn. -er, -st; -heid, v.
Grog (drank van water, rum en
 suiker) v.; -je, o. -s.
Grogner (mordder, misnoegde)
 m. -s.
Grol of **Groenlo** (eene kleine
 stad in Gelderland) o.
Grol (wrok) v. -len.
Grollen, ow. zw. ik grolde, heb
 ggerold. (m. -s).
Grollenmaker (grappenmaker)
Grollig (grollig) bn. -er, -st.
Grom (ingewand van visch) o.
Grombaard, m. -en.
Grommelen (zich ventelen) ow.
 zw. ik grommelde, heb grom-
 meld; grommeling, v.
Grommelig, bn. -er, -st.
Grommen (van ingewand ont-
 doen) bw. zw. ik gromde, heb ge-
 gromd; gromming, v.
Grommen (knorren) ow. zw. ik
 gromde, heb gegromd; grommer,
 m. grompot, m. en v. gromster, v.
Grommig, bn. -er, -st; -heid, v.
Gromd, m. -en.
Grondeling (grondel) m. -en; een
 visch. (-heid, v.)
Grondeloos, bn. -looz, -loost;
Gronden, bw. ow. zw. ik grond-
 de, heb gegrond; gronding, v.
Grondig, bn. -er, -st; -heid, v.
Grondspaan -sop, o.
Grondslag, m. -en.
Grondtoon (eerste toon der
 toonschaal) m. -tanen.
Grondtrek (hoofdtrek) m. -ken.
Grondverf (eerste verlaag) v.
Grondverven (in de grondverf
 zetten) bw. zw. ik grondverfde,
 heb gegrondverf.
Grondvest (grondsag) v. -en.
Grondvesten, bw. zw. ik grond-
 vestte, heb gegrondvest; grond-
 water, m. grondvesting, v.
Groom (rijkecht) m. -s.

Haam (vischnet) m. hamen.
Haam (paardetuig) o. hamen;
 -pje, o. -s.
Haan, m. hanen; -tje, o. -s.
Haander, m. -s.
Haansteen, m.
Haar, pers. vnv.
Haar, hare, haar, bez. vnv.
Haar, o. haren; -tje, o. -s.
Haren, bn.
Harig, bn.
Haarschtig, bn. -breed, bn.
 -rijn, bn. -klein, bn. -loos, bn.
Haard, m. -en; -je, o. -s.
Haardstede, v. -n; -ngeld, o.
Haarklooven, ow. zw. ik haarkloofde, heb gehaarkloofd; haarkloofster, v. haarkloover, m. -klooverij, v. -klooving, v.
Haarknippen, o. -knipper, m.
Haarlemmer, m. -s. [-s].
Haarsnijden, o. -snijder, m. -s.
Haas, m. en o. hazen; -je, o. -s.
Haasleover, o.
Haast, v. en bijw. -elijk, bijw.
Haast (zich) ww. zw. ik haastte mij, heb mij gehaast; ook: bw. ik haastte, heb gehaast.
Haastig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -jes, bijw. -lijk, bijw.
Haat, m. (v).
Haatdragend, bn. -er, -st; -heid, v.
Habitueel (geschiktheid, bewaamheid, handigheid) v.
Habitueel (vaste klant) m. -s.
Habitueel (gewoon, aangewend; uit gewoonte, doorgaans) bn. -vlesch aan stukjes gesneden en gestoofd met azijn, peper, ajun, enz.) o.
Hachelijik, bn. -er, -st; -heid, v.
Hachis. Zie **Hachée**.
Hacht (stuk) m. -en; -je, o. -s.
Haft, o. -en.
Hagard (verwilderd) bn.
Hagedis, v. -sen; -je, o. -s.
Hagedoorn. Zie **Haagdoorn**.
Hagel, m.
Hagelachtig, bn.
Hagelen, onp. v. zw. het hagelde, heeft gehageld.
Hagelwit, bn.
Hagenaar, m. -s en **Hagenaren**. Zie (den) **Haag**.
Hak (houw) m. -ken; -je, o. -s.
Hak (hiel; ook een bouwvel met twee tanden) v. -ken.
Hakbank, v. -en; -bijl, v. -en; -blok, o. -ken; -bord en -kebord, o. -en; -bosch, o. -bosschen; -geld, o.; -hout, o.; -mes, o. -sen; -moes, o.; -stuk, o. -ken.
Haken, bw. ow. zw. ik haakte, heb gehaakt; haakster, v. haker, m. haking, v.
Hakerij, bn. -er, -st; -heid, v.
Hakkebord. Zie **Hakbord**.
Hakkelen, bw. ow. zw. ik hakkelde, heb gehakkeld; hakkelaar, m. hakkelaarster, v. hakkelarij, v. hakkeling, v.
Hakkelkees, m. -keezen.
Hakkeltoeg, m. en v. -en.
Hakken, bw. zw. ik hakte, heb gehakt; hakter, m. haking, v. hakesel, o. (o. -s).
Hakkenel (telpaard) v. -en; -tje.
Hakketereen (twisten, krakeelen) bw.; hakteerder, m. hakteerster, v. hakteering, v.

Hal (de hardigheid der aarde) o.
Hal (een overdekte marktplaats) v. -len.
Halen, bw. zw. ik haalde, heb gehaald; haalster, v.
Half (halve) bn. en bijw. (bijw).
Halfacht, -drie, -een, -elf, enz.
Halfbakken, bn.; -bal, m. -ler; -broeder, m. -s; -d-k, o. -dood, bn.; -dronken, bn.; -gropend, bn.; -gesloten, bn.; -heid, v.; -heidje, o. -s; -honderd, o. -hout, o.; -jaar, o. -jaren; -jaartje, o. -s; -klinker, m. -s; -luid, bn.; -rond, o. -en; -slachtig, bn.; -slachtigheid, v.; -sleten, bn.; -vasten, v.; -weg, bijw.; -wind, m. -en; -zuster, v. -s.
Hallel (looft den Heer) o. -s.
Halleluja (looft den Heer) o. -s.
Halletje, o. -s. (v).
Halucinatie (zinsverbijstering) Halm, m. -en; -pje, o. -s.
Hals, m. halzen; -je, o. -s.
Halsbrekend, bn. -er, -st.
Halsstarrig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
Halster, m. -s.
Halte en halte, v. halten.
Halter, m. -s.
Halveeren (in tweeën verdeelen) bw.; halveering, v.
Halvemaan, v.
Halverwegen, bijw.
Halvezolen, bw. zw. ik halvezoolde, heb gehalvezoold.
Halzen, ow. zw. ik halsde, heb gehalsd.
Ham, v. -men; -metje, o. -s.
Hamel, v. -en.
Hamel, m. -s.
Hamelbout, m. -en.
Hamer, m. -s en -en; -tje, o. -s.
Hameren, bw. zw. ik hamerde, heb gehamerd; hamering, v.
Hammerslag (slag met een hamer) m. -en.
Hammerslag (afspringende deeltjes van gesmeed ijzer) o.
Hammebeen, o. -en.
Hammet, o. -en.
Hamster (zeker knaagdier) v. -s.
Hand, v. -en; -je, o. -s.
Handbreed, o.
Handdadig, bn.
Handel, m. (v).
Handelbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
Handeldrijvend, bn.
Handelen, bw. ow. zw. ik handelde, heb gehandeld; handelaar, m. -s en handelaarster, v. (v).
Handeling, v. -en. (v).
Handelsgeest, m.; -huis, o. -huizen; -onderneming, v. -en; -recht, o.; -verdrag, o. -en; -verkeer, o.; -vrijheid, v. (zen).
Handelwijze en -wijs, v. -wij.
Handen, bw. zw. ik handde, heb gehand.
Handenloos, bn.; -heid, v.
Handgemeen, bn.
Handhave (handvat) v. -n.
Handhaven, bw. zw. ik handhaafde, heb gehandhaafd; handhaafster, v. handhaver, m. handhaving, v.
Handig, bn. -er, -st; -heid, v.
Handigjes, bijw.
Handigrauw, m. en v. -s.
Handlanger, m. -s.
Handlangster, v. -s.

Handreiken, bw. zw. ik handreikte, heb gehandreikt; handreiker, m. handreiking, v.
Handschoen, m. -en; -tje, o. -s.
Handstasteljk, bn. -er, -st.
Handtasting, v.
Handvat, o. -vatten.
Handvest, o. -s.
Handvest, v. -en.
Handvol, v. handen vol.
Handzaam, bn. -zamer, -st; -heid, v.
Hanebalk, m. -en. [-heid, v].
Hanekam, m. -men.
Hanelen, o. -eren.
Hanengekraai, o.
Hanengevecht, o. -en.
Hanenmat, v. -ten.
Hanepoot (slecht geschrevene letter) m. -en.
Haneschree, v.
Hanespoor, v. sporen.
Hanetred, m. ook **hanetree**, v.
Hanever, v. -en. [-treden].
Hang, m. -en; -bord, o. -en; -brug, v. -gen; -buik, m. en v. -en; -ebast (galgebrok) m. -en; -ebast (karnemelk) v.; -gat, m. en v. -gatten; -ijzer, o. -s; -kap, v. -pen; -klok, v. -ken; -kompas, o. -sen; -lamp, v. -en; -lip, m. en v. -pen; -mat, v. -ten; -oor (persoon) m. en v. (tafel) v. -en; -op, v.; -slot, o. -en; -slotje en -slootje, o. -s. -gehangen.
Hangen, bw. ow. st. ik hing, heb hangt, bn. -er, -st.
Hannekemaaler, m. -s.
Hans, m. hanzen; -je, o. -s.
Hansspoor, m. -pen.
Hansworst, m. -en.
Hanteeren (behandelen) bw. hanteerder, m. hanteester, v.
Hanze (verbond, broederschap) v.
Hap, m. -pen; -je, o. -s.
Haperen, ow. zw. ik haperde, heb gehaperd; hapering, v.
Happa (weg) bijw. hetis.
Happen, ow. zw. ik hapte, heb gehapt; happer, m. hapster, v. happerij, v.
Happig, bn. -er, -st; -heid, v.
Hapschaar, m. -scharen.
Har en **harre**, ook **Her** en **herre**, v. -n; -harretje en -herretje, o. -s.
Harangeeren (plechtstating toespreken) bw. (ten) bw.
Harasseeren (afnemen, afmaten)
Harceleeren (hier en daar aanvallen, kwellen, plagen, verontreusten) bw.
Harceleer (plager, kweller, verontreuster) m. -s.
Hard, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Hardbekkig, bn. -er, -st.
Harddraven, ow. zw. ik harddraafde, heb geharddraafd; harddraver, m. harddraverij, v. hard.
Hardebol, m. -len. [-draving, v].
Hardebollen, ow. zw. ik hardbolde, heb gehardbolde.
Harde, bw. ow. zw. ik hardde, heb gehard; harding, v.
Hardgeel, bn.
Hardhaag, bn. -er, -st; -heid, v.
Hardhoofdig, bn. -er, -st; -heid, v.
Hardhuidig, bn. -er, -st; -heid, v.
Hardhesse (koeheid, stoutheid, driestheid) v.
Hardigheid, v. -heden.

Hardleerend, bn.-er,-st;-heid, v.
Hardleersch, bn.
Hardlijvig, bn.-er,-st;-heid, v.
Hardlooper, m.-s;-looperij, v.-en.

Hardnekkig, bn.-er,-st;-heid, v.
Hardop, bijw. [-en].
Hardrijder, m.-s;-rijderij, v.
Hardvochtig, bn.-er,-st;-heid, v.
Hardzeiler, m.-s;-zeilerij, v.-en.

Harem (afzonderlijke plaats in de aandienlijke Turksche huizen; verzameling vrouwen en bijwonen) m.-s.

Haren (van haar gemaakt) bn.
Haren, ow. bw. zw. ik haarde, heb gehaard.

Harenthalve, bijw.
Harentwege, gebruikelijk in: van v. bijw. (bijw.)

Harig, bn en bijw. -er,-st;-heid, v.

Haring, m.-s;- harinkje, o.-s;- als stofnaam, v.

Haringkaken, o.
Haringkaker, m.-s.

Hark, v.-en;-je, o.-s.

Harkon, bw. zw. ik harkte, heb geharkt; harker, m. harksel, o. harkster, v. (worst) m.-s.

Harlekijn (grappenmaker, hansomica (muz. zeker speluiting) v.-s).

Harmonie (overeenstemming, welluidendheid) v.-en.

Harmonieeren (overeenstemmen, het eens zijn, vreedzaam leven) ow. (bn).

Harmonisch (overeenstemmend; Harnas, o.-sen).

Harp, v.-en;-je, o.-s.

Harpgon (gierig, vrek) m.-s.

Harpen, bw. zw. ik harpte, heb geharpt.

Harpenaar, m.-naren en -s.

Harpij, v.-en.

Harpluis (werk van touwen om de schepen te teren) o.

Harpoen, m.-en.

Harpoenen, bw. zw. ik harpoende, heb geharpoend; harpoener, m. harpoenier, m.

Harpuis (mengsel van zwavel en hars ter wering van den houtworm) o.

Harpuizen, bw. zw. ik harpuisde, heb geharpuisde; harpuizer, m.

Harrewaarden, ow. zw. ik harrewarde, heb geharreward; harrewarder, m. harrewarster, v. harrewarsterij, v.

Hars, v. en o.-en.

Harsachtig, bn. (senen).

Harsenen en **harsens**. Zie **Her**.

Harst, m.-en;-je, o.-s.

Hart, o.-en;-je, o.-s.

Hartbrekend, bn.-er,-st.

Hartbloed, o.-s;- dieffe, o.-s;- leel, o.-s;- lieffe, o.-s.

Hartelijk, bn. en bijw. -er,-st.

Harteloos, bn.-heid, v. [-heid, v.]

Hartelust, m.

Harten, o. mv.; -aas, o.-azen; -boer, m.-en;-heer, m.-en;-vrouw, v.-en.

Hartenet, o.-ten;-pijn, v.; -wee, o.-s;- weusch, m.-en.

Hartgrondig, bn.-er,-st.

Hartig, bn.-er,-st;-heid, v.

Hartjesdag, m.-en.

Hartklopping, v. en.

Hartlap en **hartelap**, m. en v. -pen;-je, o.-s.

Hartroerend, bn.-er,-st.

Hartsteken, bijw. voorkomen-de in: dood.

Hartstocht, m.-en.

Hartstochtelijk, bn. en bijw. -er,-st;-heid, v.

Hartsvanger, m.-s;- vriend, m.-en;-vriendin, v.-nen.

Hartverscheurend, bn.-er,-st.

Hartzeer, o.

Hazard (toeval, noodlot; gevaar, waagstuk) o.; part.-, toevalig.

Hasardeeren (wagen, bestaan, durven) bw.

Haspel, m.-s of -en;-tje, o.-s.

Haspelen, bw. zw. ik haspelde, heb gehaspeld; haspelaar, m. haspelaarster, v. haspeling, v.

Haspelraam, o.-raamen;-werk, o.-en.

Hassebassen, ow. zw. ik hassebasste, heb gehassebasst; hassebasserij, v. [-heid, v.]

Hatelijk, bn. en bijw. -er,-st;

Haten, bw. zw. ik haatte, heb gehaat; haatster, v. hater, m.

Haussé (rijzing van den koers der effecten, van den marktprijs); v.

Hausser (commissionnaire in effecten, speculant op rijzing) m.

Hautbois, hobo, hoogfluit.

Hautecout (hoogte; edele trots) v.

Haute-volée (de aanzienlijke stand, de groote wereld) v.

Hautgout (fijne, rechte wildsmaak; ironiek voor: bedorven lucht) m. (houwwerk) o.

Hautrelief (hooggebeiteld beeld) Have, v. [-heid, v.]

Haveloos, bn. -lootzer, -loost;

Haven, v.-s.

Havenen, bw. zw. ik havende, heb gehavend; havening, v.

Havezate en **havezaat** (aanzienlijk landgoed, kasteel) v. havezaten.

Havik, m.-en.

Haviksbek, m.-ken;-kruid, o.; -neus, m.-neuzen;-steen, m.-en.

Hazardspel, o.-en.

Hazelaar, m.-s en -laren.

Hazelaarsbosch, o.-bosschen, hout, v.

Hazelhoen, o.-ders.

Hazelhooft (vrucht) v. (boom) m. hazelnooten;-je, o.-s.

Hazelnotaboom, m.-en.

Hazelwortel, v.

Hazendistel, v.-s.

Hazenlip, v.-pen;-mond, m.-en;-pad, o.; -slaap, m.; -slaapje, o.-s;-wind, m.-en.

Hazellippig, bn.; -heid, v.

Hazepeper, v.-s;-sprong, m.-en;-vel, o.-len.

He, tw.

Hebbelijk, bn.-er,-st;-heid, v.

Hebben, bw. om. zw. ik had, heb gehad.

Hébété (wezenloos, verbluft, uit het veld gezlazen) suf. bn.

Hebreër, m. Hebreërs en Hebreëns; Hebreërsch, bn. (o. als Hebrus, m. Eene rivier. [zn.]).

Hebucht, v.

Hebzuchtig, bn.-er,-st;-heid, v.

Hecht, bn. en bijw. -er,-st;-heid, v.

Hecht en heft, o.-en;-je, o.-s.

Hechten, bw. ow. zw. ik hechte, heb gehecht; hechtenis, v. hechtenis, v. hechtsel, o.

Hecht draad, m.-draden;-naad, m.-naden;-naald, v.-en;-pleister, v.-s;-rank, v.-en.

Hectare (bunder = 100 vierkanten roeden of 100 vierk. el) v.-s.

Hectisch (tergierachtig) bn.

Hectogram (Nederlandsch ons) o.-nen.

Hectoliter (100 Ned. kan) m.-s.

Hectometer (100 Ned. el) m.-s.

Heden, bijw. -avond, bijw. -daags, bijw. -daagsch, bn. -middag, bijw. -morgen, bijw. -nacht, bijw. -ochtend, bijw.

Heedle (hennep-afval) v.

Heel, bn. en bijw.; -heid, v. Zie Geheel.

Heelal, o.

Heelbaar, bn.

Heelegaare, bijw. -maal, bijw.

Heelen (gezeuen) bw. ow. zw. ik heelde, heb geheeld; heeling, v. heelster, v.

Heelkracht, v.-en;-kruid, o.; -kunde, v.; -kundig, bn.; -kundige, m. en v.-n.; -kunst, v.; -meester, m.-s;-pleister, v.-s;-shuids en -huids, bijw. -vleesch, o.

Heem en **heim**, o.-en;-raad, m.-raden;-raadschap, o.-pen;-stede, v.; -stad, gerd, o.

Heemskinder, o. mv.

Heen en **heenen**, bijw. in samenstelling met verscheidene werkwoorden.

Heenbrengen, bw. onr. zw. ik bracht, heb gebracht.

Heendrijven, bw. ow. st. ik dreef, heb en gedreven.

Heengaan, ow. onr. ik ging, ben gegaan.

Heenkomen, ow. onr. ik kwam, ben gekomen.

Heenkom, o.

Heenloopen, ow. st. ik liep, ben gelopen.

Heenreis, v.

Heenreizen, ow. zw. ik reisde, ben heengereisde.

Heendren, ow. st. ik reed, ben gered.

Heenrit, m. [-gereden].

Heensleepen, bw. zw. ik sleepte, heb geselept.

Heensnelen, ow. zw. ik snelde, ben gersneld.

Heenspoeden, ow. zw. ik spoedde, ben gespoed.

Heensappen, ow. zw. ik stapte, ben gestapt.

Heentrekken, ow. st. ik trok, ben getrokken.

Heenvaren, ow. st. ik voer, ben geveren.

Heenvlieden, ow. st. ik vlood, ben gevlood.

Heenvliegen, ow. st. ik vloog, ben gevloogen.

Heenvlieten, ow. st. ik vloot, ben gevloot.

Heenvluichten, ow. zw. ik vluchte, ben gevlucht.

Heenzellen, ow. zw. ik zieldde, ben gezeild.

Heenzwerfen, ow. st. ik zwierf, ben gezworven.

Heep, v. hepen.
Heer (meester) m. -en; -tje, o. -s.
Heer (leger) Zie **Heir**.
Heerachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Heeremijntijd, tw.
Heerenboon, v. -en; -dienst, m. -en; -huis, o. -huizen; -huizing, v. -en; -knecht, m. -s.
Heerlijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Heerloom, m. -s.
Heerschachtig, bn. -er, -st.
Heerschapp, o. -pen; -pij, v. -en.
Heerschacht, ow. zw. i. k. heerschachte, heb. geheerscht; heerscher, m. -s; heerscheres, v. heersching, v.
Heerschzucht, v. (-heid, v.)
Heerschzuchtig, bn. -er, -st;
Heerweg en **heirweg**, m. -en.
Heesch, bn. -er, -meest heesch; -heid, v.
Heester, m. -s; -tje, o. -s.
Heesterachtig, v.
Heet, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Heeten (heet maken) bw. zw. ik heette, heb. geheet; heeter, m. -s; heetster, v. heeting, v.
Heeten (noemen en genoemd worden) bw. ow. st. ik heette, heb. geheet n.
Heethoofd, m. en v. -en.
Heethoofdig, bn. -er, -st; -heid, v.
Heet en hefte, v.
Heetboom, m. -en; -pje, o. -s.
Heideegg, o.
Heffen, bw. st. ik hief, heb. geheven; heffer, m. -s; heffing, v. heffing, v.
Heffer, m. -s; heffing, v. heffing, v.
Heft, Zie **Recht**.
Heftang, v. -en.
Heftig, bn. -er, -st; -heid, v.
Heg en **hegge**, v. heggen; hegje en heggatje o. -s.
H e l, tw. (v. -en).
Hel (werktuig om palen te heien).
Helbaas, m. -buzen.
Helbeil (twistzieke vrouw) v. -en.
Helbeilen, ow. zw. ik hebbeide, heb. gehebeide.
Helbezem, m. -s.
Helblok, o. -ken.
Helboender, m. -s.
Helbrand, bn.
Helkamp, v.
Heide en **heil** v. heiden.
Heiden (afgodendienaar) m. -en.
Heiden (landlooper) m. -s.
Heidendom, o.
Heidensch, bn.
Heidin, v. -nen; -netje, o. -s.
Heiduk (Hooogaarsche soldaat te voet) m. -ken.
Heien, bw. zw. ik heide, heb. geheid; heir, m. heiling, v.
Heikrekel, m. -s; -tje, o. -s.
Heil, o.
Heiland, m. -en.
Heilbot, v. -ten.
Heilig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Heiligavond, m. (v.)
Heiligdom, o. -men.
Heilige, m. en v. -n; -heiligje, o. -s.
Heiligen, bw. zw. ik heiligde, heb. geheiligd; heilizing, v.
Heiligendienst, m.
Heiligmaking, v.
Heilloos, bn. en bijw. heilloozer, -loest; -heid, v.
Heilover (ooleவர்) m. -s.
Heirijk, bn. -er, -st.
Heilzaam, bn. en bijw. heilzamer, -st; -heid, v.

Heimast, m. -en. (-heid, v.)
Heimelijk, bn. en bijw. -er, -st;
Heimpe (zekere soort van kre).
Heimwee, o. (-kels) o. -s.
Heinde, bijw. (geheind).
Heinen, bw. zw. ik heinde, heb. heining, v. -en; heininkje, o. -s.
Heipaal, m. -palen.
Heir, ook **heer** (leger) o. heiren en heren.
Heirvaart, ook **heervart**, v. Heis, tw. [-en].
Heistelling, v. -en.
Heistoren, bw. zw. ik heisterde, heb. geheisterd.
Heiwerk, o.
Hek o. -ken; -je, o. -s.
Hekel (werktuig) m. -s.
Hekel (afkeer) m. [-st; -heid, v.]
Hekelachtig, bn. en bijw.; -er.
Hekeldicht, o. -en; -je, o. -s.
Hekeldichter, m.
Hekelen, bw. zw. ik hekeld, heb. gehékeld; hekelaar, m. hekelaarster, v. hekeling, v.
Hekelig, bn. -er, -st.
Hekelschrift, o. -en.
Hekeltaal, v.
Hekkenspringer, m. -s.
Heks, v. -en; -je, o. -s.
Heksen, ow. zw. ik hekste, heb. gehékst; hekserij, v.
Heksendans, m. -en; -meester, m. -s; -proces, o. -sen; -toer, m. -s.
Hel, v. [-en; -werk, o.]
Hel, bn. en bijw. -ler, -st; -heid, v.
Helaas, tw. (met helden).
Held, m. -en. Samenstellingen
Heldenarm, m. -en; -daad, v. -daden; -deugd, v. -en; -dicht, o. -en; -dichter, m. -s; -dood, m. -s; -moed, m. -s; -schaar, v. -scharen; -stuk, o. -ken; -teelt, v. -tijd, m. -s; -trouw, v. -zang, m. -en; -zanger, m. -s.
Helder (den) (een zeehaven in N. Holland) m.
Helder, bn. en bijw. -der, -st; -heid, v. -tjes, bijw.
Helderen, ow. zw. het helderde, is gehelderd; heldering, v.
Helderziend, bn.
Heldhaftig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Heldin, v. -nen; -nenbrief, m. -brieven.
Helen (verbergen) bw. zw. ik heelde, heb. gehéld; heeler, v., heeler, m. heeling, v.
Helft v. -en; -je, o. -s.
Helicon (de verblijfplaats der zanggodinnen in Beotie, de Muzenbergh; bij de Grieken hetzelfde als de Parnassus bij de Romeinen) m.
Helioscoop (een geverf of bevroekt glaasje om zonder hinder naar de zon te zien) m. -cof a.
Heliotrop (zonnewende, ook: werktuig) m. heliotropen.
Hellas (Oud-Griekenland) o.
Hellebaard, v. -en.
Hellebaardier, m. -en en -s.
Hellebrok, m. en v. -ken.
Hellen, ow. zw. ik helde, heb. gehéld; heiling, v.
Hellenist, m. -en.
Hellepijn, v. -en; -veeg, v. -veegen; -vorst, m. -s; -wicht, o. -en.
Hellig (boos) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Helm (hoofddeksel) m. -en.
Helm (graszoort) v.
Helmiet, o. -ten.
Helmkruid, o. -s; -maker, m. -s; -mantel, m. -s; -plant, v. -en; -riet, o. -s; -spits, v. -en; -stok, m. -ken; -stuk, o. -ken; -teeken, o. -s; -top, m. -pen; -visch, m. -visschen; -vizier, o. -s.
Helmvormig, bn.
Helmet, (Spartaansche knecht, luitje; c) m. Heloten.
Helotisme (verdrucking, sla-vernij) o.
Helpen, bw. st. ik hielp, heb. geholpen; helper, m. helpster, v.
Helpzeel en **hulpzeel** o. -zelen.
Helsch, bn. en bijw.; -heid, v.
Helvetie, o. Helvetier, m. Helhem, tw. [-en]. [-etisch, bn.]
Hem, verbergen naamval van het pers. v. u. hij.
Hemd, o. -en; hemdje, o. -s.
Hemdennaaiester, v. -s.
Hemdsboord, m. -en; -knoop m. -en; -kraag, m. -kragen mouw, v. -en.
Hemel (uitspannel) m. hemelen; (van een bed) m. hemels.
Hemelen, ow. zw. ik hemelde, heb. gehémeld. (hemelinge).
Hemeljing, m. en v. -en; v. ook: **Hemelsblauw**, bn.
Hemelsbrood, o.
Hemelsch, bn. -gezind, bn.
Hemelvaart, v. -s; -slag, m. -en.
Hemelval, m.
Hemelvaarts, bijw.
Hemispher (halfrond, de helft van den hemel- of aardbol) v. hemispheren. (gehemd)
Hemmen, bw. zw. ik hemde, heb. hem, verbergen naamval van het w. des pers. v. u. hij.
Hen, v. -nen; -netje, o. -s.
Henen, bijw. Voor de samenstellingen zie **Heen**.
Heng, v. -en.
Hengel, m. -s; -tje, o. -s.
Hengelen, ow. zw. ik hengelde, heb. gehéngeld; hengelaar, m. hengelaarster, v. hengeling, v.
Hengelroede, v. -n; -snoer, v. -en; -stok, m. -ken.
Hengsel, o. -s; -tje, o. -s.
Hengst (paard) m. -en.
Hengst (vaartuig) v. -en.
Hengstevoren, v.
Hengsten, bw. zw. ik hengste, heb. gehéngst.
Hengstenkeuring, v. -en.
Hengstijg, bn. -er, -st.
Henker, m. -s.
Hennegat, o. -gaten.
Hennet, o. -eren.
Hennep, m.
Hennepen, bn.
Hennetaster (janhen) m. -s.
Hensbeker en **henszebeker** m.
Her, bijw. en vz. [-s].
Herademen, ow. zw. ik ademede, heb. -ademd; -ademing, v.
Heracliden (Herculeskinderen) m. mv.
Heraldiket (een oud wijsgeer, die altijd om de daden der menschen schreef) m.
Heraldis (wapenkunde), v.
Heraldie (wapenkunde) v. ook: (wapenkundig) bn.
Herant, m. -en.

Herbakken, bw. st. ik -bakte, heb -bakken. (ow.)
 Herbariseeren (kruiden zoeken)
 Herbarist (kruidenzoeker; plantentkenner) m. -en.
 Herbarium (kruidkundig handboek; plantentuin) o. herbarium, en herbaria.
 Herbenoemen, bw. zw. ik -benoemde, heb -benoemd; -benoeming v.
 Herberg, v. -en; -je, o. -s, -ier, m., -ierster, v.
 Herbergen, bw. ow. zw. ik herbergde, heb geherbergd; herberg, v.
 Herbergzaam, bn. en bijw. herbergzamer, -st; -heid, v.
 Herbesteden, bw. zw. ik -besteedde, heb -besteed; -besteding, v.
 Herbinden, bw. st. ik -bond, heb -bonden; -binding, v.
 Herblinken, ow. st. ik -blonk, heb -blonken.
 Herbloeien, ow. zw. ik -bloedei, Herborieren, bn. [en -bloeid.
 Herboriseeren (kruiden zoeken, kruiden verzamelen) ow.
 Herborist (kruidenzoeker, plantentkenner) m. -en.
 Herbouw, m.
 Herbouwen, bw. zw. ik -bouwde, heb -bouwde; -bouwer, m. -bouw, v.
 Herbrengen, bw. onr. zw. ik -bracht, heb -bracht.
 Heronilich (forsch, gespierd, sterk) bn.
 Herdaggen (andermaal dagvaarden) bw. zw. ik -daagde, heb -daagd.
 Herdagen (wederom dag worden) onp. w. zw. het -daagde, is -daagd.
 Herdeelen, bw. zw. ik -deelde, heb -deeld; -deeling, v.
 Herdenken, bw. st. ik -dacht, heb -dacht; -denking, v.
 Herdenken, o.
 Herder, m. -s, -dom, o. -lijk bn.
 -loof, bn.
 Herderin, v. -nen; -nenhoed, m.
 Herdersdicht, o. en; -fluit, v. -en; -hond, m. -en; -hut, v. -ten; -kleed, o. -eren; -knaap, m. knapen; -kout, m.; -leven, o. -lied, o. -eren; -pijp, v. -en; -spel, o. -en; -staf, m. -staven; -stok, m. -ken; -tasch, v. -taschen; -volk, o.; -zang, m. -en.
 Herdoen, bw. onr. ik -deed heb -daan; -doening, v.
 Herdoop, m.
 Herdoopen, bw. zw. ik -doopte, heb -doopte; -dooper, m. -dooeping, v.
 Herdruk, m. -ken.
 Herdrukken, bw. zw. ik -drukte, heb -drukt; -drukking, v.
 Hereditair (erfelijk) bn.
 Hereenen, bw. zw. ik -eende, heb -eend; -eening, v.
 Hereenigen, bw. zw. ik -eenigde, heb -eenigde; -eeniging, v.
 Hereischen, bw. zw. ik -eischte, heb -eischte; -eischer, m. -eisching, v.
 Heremiet (kluisenaar) -en.
 Herenten, bw. zw. ik -entte, heb -ent; -enting, v.

Herfst, m.
 Herfstachtig, bn. -er, -st.
 Herfstig, bn. -er, -st.
 Herfstpeer, v. -peren; -punt, o. -en; -teken, o. -s; -tijd, m.; -vermaak, o. -vermaken; -vreugd, v.; -weder, o.
 Hergeven, bw. st. ik -gaf, heb -geven; -geving, v.
 Hergieting, bw. st. ik -goot, heb -gooten; -gieting, v.
 Hergommen, bw. zw. ik -gomde, heb -gomd. (-grepen)
 Hergrijpen, bw. st. ik -greep, heb -greep.
 Hergroeten, ow. zw. ik -groeide, ben -groeid.
 Hergroenen, ow. zw. het -groende, is -groend.
 Herhaald, bn. -elijk, bijw.
 Herhakken, bw. zw. ik -hakte, heb -hakt.
 Herhalen, bw. zw. ik -haalde, heb -haald; -haalster, v. -haler, m. -haling, v. -halingsschool, v. -halingsteeken, o.
 Herheffen, bw. st. ik -hief, heb -heven; -heffing, v.
 Herhouden, bw. st. ik -hield, heb -houden.
 Herhuwen, bw. ow. zw. ik -huwde, heb en ben -huwd.
 Herlijk, m.
 Herlijken, bw. zw. ik -ijkte, heb -ijkt; -ijking, v.
 Herinneren, bw. zw. ik -innerde, heb -innerd; -innering, v. -inneringsvermogen, o.
 Herkammen, bw. ik -kamde, heb -kamd.
 Herkauwen, bw. zw. ik -kauwde, heb -kauwd; -kauwer, m. -kauwing, v.
 Herkeeren, bw. ow. zw. ik -keerde, heb en ben -keerd.
 Herkonnen, bw. zw. ik -kende, heb -kend; -kennig, v. -kenningssteeken, o. -kenningswoord, o.
 Herkeuren, bw. zw. ik -keurde, heb -keurd, m. -keurster, v. -keuring, v.
 Herkiesbaar, bn.; -heid, v.
 Herkiezen, bw. st. ik -koos, heb -kozen; -kiezing, v.
 Herkleuren, bw. zw. ik -kleurde, heb -kleurd.
 Herkneden, bw. zw. ik -kneedde, heb -kneed; -kneeding, v.
 Herknoopen, bw. zw. ik -knoopte, heb -knoopt; -knooping, v.
 Herkoken, bw. zw. ik -kookte, heb -kookt; -koking, v.
 Herkomen (zich herstellen) ow. st. ik kwam, v. ben -gekomen; -komst, v. -komstig bn.
 Herkoop, m.
 Herkopen, bw. onr. zw. ik -kocht, heb -kocht; -kooper, m. -koop, v. -koopster, v.
 Herkoperen, bw. zw. ik -koperde, heb -koperd.
 Herkrampen, bw. zw. ik -kramde, heb -kramd.
 Herkrijgen, bw. st. ik -kreeg, heb -kreeg; -krijging, v.
 Herkruisen, bw. zw. ik -kruiste, heb -kruist; -kruising, v.
 Herkussen, bw. zw. ik -kuste, heb -kust.

Herladen, bw. st. ik -laadde, heb -ladden; -lading, v.
 Herlakken, bw. zw. ik -lakte, heb -lerakt; -lakkig, v.
 Herleeren, bn. zw. ik -leerde, heb -leerd.
 Herleiden, bw. zw. ik -leidde, heb -leid; -leiding, v.
 Herleven, ow. zw. ik -leefde, ben -leef; -levig, v.
 Herleveren, ow. zw. ik -leverde, heb -leverd.
 Herlezen, bw. st. ik -las, heb -lezen; -lezig, v.
 Hermaken, bw. zw. ik -maakte, heb -maakt; -making, v.
 Hermalen, bw. zw. ik -maalde, heb -maald; -maling, v.
 Hermanen, bw. zw. ik -maande, heb -maand; -maning, v.
 Hermaphrodiet (die man en vrouw te gelijk schijnt te zijn) v. -en.
 Hermelfijn, z.n. (m. voor het dier, o. voor het bont) -cn.
 Hermelfijnen, bn.
 Hermengem, bw. zw. ik -mengde, heb -mengd; -menging, v.
 Hermeten, bw. st. ik -mat, heb -meten; -meting, v.
 Hermetisch (nietdicht) bn.
 Hermeubelen, bw. zw. ik -meubelde, heb -meubeld; -meubeling, v.
 Hermitage (de cel of kluis van een kluisenaar) v. -s.
 Hermunten, bw. zw. ik -muntte, heb -munt; -munter, m. -munting, v. (heb -naaid.)
 Hernaaien, bw. zw. ik -naaide, Hernemen, bw. st. ik -nam, heb -nomen; -neming, v.
 Herhutter, m.
 Hernieuwen, bw. zw. ik -nieuwde, heb -nieuw; -nieuwer, m. -nieuw, v. -nieuwster, v.
 Hernemen, bw. zw. ik -noemde, heb -noemd; -noeming, v.
 Hernommen, bw. zw. ik -nommerde, heb -nommerd; -nominering, v.
 Herogen, zie Heros.
 Heroiek (heldhaftig) bn. -er, -st.
 Heroïsme (heldhaftigheid) o.
 Herolien, bw. zw. ik -oliede, heb -olied.
 Heropenen, bw. zw. ik -opende, heb -opend; -opening, v.
 Heros (held) m. heroën.
 Heroveren, bw. zw. ik -overde, heb -overd; -overaar, m. -overing, v.
 Herpachten, bw. zw. ik -pachtte, heb -pacht; -pachting, v.
 Herpakken, bw. zw. ik -pakte, heb -pakt; -pakker, m. -pakking, v. -pakster, v. (heb -papt.)
 Herpappen, bw. zw. ik -papte, Herparen, bw. zw. ik -paarde, heb -paard; als ow. (enkel in het mv.), wij (zij) paarden, gij -paardet, wij (zij) zijn -paard, gij zijt herpaard; -paring, v.
 Herpassen, bw. zw. ik -paste heb -past; -passing, v.
 Herpeilen, bw. zw. ik -peilde, heb -peild; -peiling, v.
 Herpekken, bw. zw. ik -pekke, heb -pekt.
 Herpersen, bw. zw. ik -perste, heb -perst; -persing, v.

Herplaatsen, bw. zw. ik -plaatste, heb -plaatst; -plaatsing, v.
Herplanten, bw. zw. ik -plante, heb -plant; -planten, m. -planting, v.
Herploegen, bw. zw. ik -ploegde, heb -ploegde; -ploegen, v.
Herploegen, bw. zw. ik -ploogde, heb -ploogde; -ploegen, v.
Herpoten, bw. zw. ik -pootte, heb -pootte; -poting, v.
Herproeven, bw. zw. ik -proefde, heb -proefde; -proeven, v.
Herpunten, bw. zw. ik -puntte, heb -punt; -punting, v.
Herrekenen, bw. zw. ik -rekende, heb -rekend.
Herrie, v.
Herrijzen, ow. st. het -rees, is -rezen; -rijding, v.
Herroepbaar bn.; -heid, v.
Herroepelijk, bn.; -heid, v.
Herroepen, bw. st. ik -riep, heb -roep; -roeping, v.
Herrollen, bw. zw. ik -rolde, heb -rolde; -rolling, v.
Herschappen (vd. van Herschep) **Herschatten**, bw. zw. ik -schatte, heb -schat; -schatten, m. -schatting, v.
Herschelding, v.
Herschepen, bw. zw. ik -scheepde, heb -scheepde; -scheeping, v.
Herscheppen (wed. om scheep) **Herschepen**, bw. zw. ik -schepte, heb -schepte; -schepping, v.
Herschepen (van gedaante doen veranderen) **Herschepen**, bw. zw. ik -schiep, heb -schapen; -schep, m. -scheping, v.
Herschijnen, bw. st. ik -scheen, heb -schenen; -schijning, v.
Herschikken, bw. zw. ik -schikte, heb -schikt; -schikking, v.
Herschouwen, bw. zw. ik -schouwde, heb -schouwde; -schouwing, v.
Herschrijven, bw. st. ik -schreef, heb -schreef; -schrijving, v.
Hersenen en **hersen**; ook **harsenen** en **harsens**, m. v.
Hersenloos bn. -loos, -loost.
Hersenschim, v. -men.
Hersenschimig, bn. en bijw. -er, -st. -slepen; -slipping, v.
Herslijpen, bw. st. ik -sleef, heb -sleef; -sluif, v.
Hersluiten, bw. st. ik -sloot, heb -sloot; -sluiting, v.
Hersmeden, bw. zw. ik -smeedde, heb -smeedde; -smeder, m. -smeding, v.
Hersmelten, bw. st. ik -smolt, heb -smolt; -smelting, v.
Hersmeren, bw. zw. ik -smeerde, heb -smeerde; -smering, v.
Hersnijden, bw. st. ik -sneed, heb -sneedde; -snijding, v.
Hersnoeien, bw. zw. ik -snoeide, heb -snoeide; -snoeiing, v.
Herspelden, bw. zw. ik -spelde, heb -speld.
Herspelen, bw. zw. ik -speelde, heb -speelde; -speling, v.
Herspielen, bw. zw. ik -spelde, heb -speld; -spelling, v.
Herspeten (opnieuw aan 't spit atken) **Herspelen**, bw. zw. ik -speette, heb -speette; -spetting, v.
Herspitten, bw. zw. ik -spitte, heb -spit; -spitting, v.
Hersteken, bw. st. ik -stak, heb -stoken.

Herstel, o.
Herstelbaar, bn.; -heid, v.
Herstellen, bw. ow. zw. ik -stelde, heb -en -steld; -steller, m. -stelling, v. -stelster, v.
Herstellingsteeken (in de muz.) ook **ik** **quatro** **B** **carré** of **B** **carré** genoemd, wordt gebruikt om de kracht van het voorafgaande teken te vernietigen o. -s.
Herstemmen, bw. ow. zw. ik -stende, heb -stemd; -stemming, v.
Herstempelen, bw. zw. ik -stempelde, heb -stempeld; -stempel, m. -stempeling, v.
Herstichten, bw. zw. ik -stichtte, heb -stichtte; -stichter, m. -stichting, v. (heb -stikt).
Herstriken, bw. zw. ik -strikte, heb -strikt; -striking, v.
Hert, o. -en; -je, o. -s.
Hertebeest, o. -en.
Hertebout, m. -en.
Herteekenen, bw. zw. ik -teekende, heb -teekende; -teeken, m. -tekening, v.
Hertekop, m. -pen. [ning, v.]
Hertelen, bw. zw. ik -teelde, heb -teelde; -tel, m. -tel, v.
Hertellen, bw. zw. ik -telde, heb -telde; -telling, v.
Hertenjacht, v. -en; -kanj, m. -en; -pasti, v. -en.
Hertevleesch en **herten-vleesch** o.
Hertimmeren, bw. zw. ik -timmerde, heb -timmerde; -timmer, m. -timmering, v.
Hertoht, m. [ring, v.]
Hertog, m. -en; -dom, o. -men; -in, v. -nen; -lijk, bn.
Hertid, m.
Hertrouw, m.
Hertrouwen, bw. ow. zw. ik -trouwde, heb -en -trouwd; -trouwing, v.
Hertshoorn en **hertshoren**, als voorwerp m. voor de stof o.
Hertuitdrijven, bw. st. ik -dreef, heb -gedreven; -drijving, v.
Hertuitjagen, bw. zw. en st. ik -jagde, heb -gejaagd.
Hertuikomen, ow. st. ik kwam -hen -gekomen.
Hervallen, ow. st. ik -viel, heb -vallen; -valling, v.
Hervatten, bw. zw. ik -vatte, heb -vatte; -vatting, v.
Hervellen, bw. zw. ik -veilde, heb -veilde; -veiling, v.
Herverven, bw. zw. ik -verfde, heb -verfde; -verving, v.
Hervinden, bw. st. ik -vond, heb -vonden.
Hervlechten, bw. st. ik -vlocht, heb -vlochten.
Hervoegeen, bw. zw. ik -voegde, heb -voegde; -voeging, v.
Hervoeeren, bw. zw. ik -voerde, heb -voerde; -voering, v.
Hervormd, bn.
Hervormde, m. en v. -n.
Hervormen, bw. zw. ik -vormde, heb -vormde; -vorm, m. -vorming, v. -vormingsfeest, o. -vormingswet, v. -vormster, v.
Hervrouwen, bw. st. ik -vouwde, heb -vouwde; -vouw, m. -vouw, v.
Hervragen, bw. zw. en st. ik -vroeg of -vraagde, heb -vraagd; -vraging, v.

Herwaarts, bijw.
Herwaartsch, bn.
Herwapenen, bw. zw. ik -wapende, heb -wapende; -wapening, v.
Herwarmen, bw. zw. ik -warme, heb -warmde; -warming, v.
Herwasschen, bw. st. ik -wiesch, heb -wasschen; -wassching, v.
Herwegen, bw. st. ik -woog, heb -wog; -weging, v.
Herwerven, bw. st. ik -wierf, heb -worven.
Herwiden, bw. zw. ik -wijdde, heb -wijdde; -wijd, m. -wijd, v.
Herwinnen, bw. st. ik -won, heb -wonnen; -winning, v.
Herwissel, m.
Herwitten, bw. zw. ik -witte, heb -witte; -witting, v.
Herwrijven, bw. st. ik -wreef, heb -wreef.
Herzamen, bw. zw. ik -zamelde, heb -zamelde; -zamel, m. -zameling, v.
Herzegelen, bw. zw. ik -zegelde, heb -zegelde; -zegeling, v.
Herzegenen, bw. zw. ik -zegende, heb -zegende.
Herzeggen, bw. zw. ik -zeide, heb -zeide of -zeid; -zeging, v.
Herzetten, bw. zw. ik -zette, heb -zette; -zetting, v.
Herzien, bw. st. ik -zag, heb -zien; -zien, m. -ziening, v.
Herzitten, bw. zw. ik -zafte, heb -zafte; -zitter, m. -zitting, v.
Horzingen, bw. st. ik -zong, heb -zongen.
Herzoeken, bw. ow. zw. ik -zocht, heb -zocht; -zoeking, v.
Hes (volksnaam) m. **Hessen**.
Hes (kiel) v. -sen; -je, o. -s.
Hesp (heupgewricht; ook: achterste van een ham) v. -en.
Hessenkar, v. -ren.
Het (lidw. van bepaaldheid) o.
Het, pers. vnw.
Heterarch (vreemde heerschap) v.
Heterid (geheim, vertrouwd samenkomsten) v. m. v.
Heteroclitisch (niet regelmatig; onrecht) bn.
Heterodox (onrechtzinnig, van de kerkelijke leer afwijkende) bn.
Heterodoxie (onrechtzinnigheid) v.
Heterogeen (ongelijkwaardig) bn.
Heterogeniteit (ongelijkwaardigheid) v.
Hetman (bevelhebber, aanvoerder, hoofdmans eener Kozakkenbende) m. -nen.
Hette, Zie **Hitte**.
Hetwelk, betr. vnw.
Hetzelfde, aanw. vnw.
Hetzelve, aanw. vnw.
Hetzij, v. w.
Heude en **heu** (eene soort van koopvaardij) v. **heuden** en **heuen**.
Heug (smaak, zin) v. alleen gebruikelijk in tegen **heug** en **heug**.
Heugel (keukerzereedschap) m.
Heugen, onp. v. zw. het **heugde**, heb -heeft **heugde**; **heugenis**, v.
Heuglijk, bn. en bijw. -er -st; -heid, v. (m. -s).
Heuker (kruidenter in het klein)

Heul (slaapbol) m.
Heul (hulp, bijstand) o. (-tje, o. -s).
Heul (houten bruggetje) v. -en;
Heulen, ow. zw. ik heulde, heb
 gehuild; **heuler**, m. heulster, v.
Heumig, bu. -er, -st. (-heuling, v.)
Heup, v. -en; -je, o. -s.
Heureka, ik heb het gevonden;
 de bekende uitroep van Archi-
 medes, toen hij onder het baden
 de naar hem genoemde wet ont-
 dekte, dat een lichaam, in eene
 vloeistof gedompeld zijnde, zoo-
 veel aan gewicht verliest als het
 gewicht van de verplaatste vloeis-
 stof bedraagt.
Heusch, bn. en bijw. -er, meest -
 -elijk, bijw. -heid, v.
Heuvel, m. -s of -en; -tje, o. -s.
Heuvelachtig, bn. -er, -st.
Heuvelig, bu. -er, -st; -heid, v.
Hevel, m. -s; -tje, o. -s.
Hevelbarometer, m. -s.
Hevelvormig, bn. -v. (-lijk, bijw.)
Hexag, bu. en bijw. -er, -st; -heid,
Hexameter (zesvoetig vers) m.
Hiaat (stooting van klinkers) m.;
 (-gaping) o. hiaten.
Hibernoeren (overwinteren) ow.
Hidalgo (jonkman van goeden
 huize) m. -s.
Hidex (aanzichtelijk, leelijk) bn.
Hiel, m. -en; -tje, o. -s.
Hielen (zeemansw.) ow. zw. ik
 hield, heb gehield; achterover-
 hellen; hieling (het achterste van
 de kiel; ook van eene schaats) v.
Hielingsplaat, v. -platen.
Hielingssteek, m. -steken.
Hiep (verkorting voor Hypochon-
 der) bn.
Hier, bijw. De volgende samen-
 stellingen zijn insgelijks bij-
 woorden, als: Hieraan, -achter-
 -af, -beneden, -benevens, -bij-
 -binnen, -boven, -buiten, -door-
 -heen, -in, -langs, -mede, -na-
 -naar, -naast, -nomaals, -ne-
 -vens, -om, -omheen, -omtrent,
 -onder, -op, -over, -tegen, -te-
 -genover, -toe, -tusschen, -uit
 -van.
Hierarch (kerkvoogd) m. -en.
Hierarchie (priesterheerschap-
 pij, rangvolging) v.
Hierarchisch (priesterheer-
 schappijachtig) bn. (v.)
Hierocratie (priesterregering)
Hieroglyphe en **hieroglyfiets**
 geheims beduidend zinnebeeld;
 schrift in beelden vervat v. hiero-
 glyphen en hierozelfien.
Hieroglyphisch (gehuizinnig,
 raadselachtig) bn. en bijw.
Hierologie (verhandeling over
 g'estelijke zaken; priestertijde
 inzeering van het huwelijk) v.
Hierlijn, o.
Hij, pers. vnw.
Hijgen, ow. zw. ik hijgde, heb ge-
 hijgd; **hijger**, m. hijging, v.
Hijlik, o. -en.
Hijliken, bw. zw. ik hijlikte, heb
 en ben gehijlikt; **hijlikmaakter**,
 v. hijlikmaaker, m. (-s)
Hijns en hijze, v. hijzen; **hijze**, o.
Hijshblok, o. -blokken en
 bloks. (geheschen)
Hijtschen, bw. st. ik heescht, heb
Hijstchtouw, o. -en.
Hijze, zie Hijs.

Hik, m. -ken; -je, o. -s.
Hikken, ow. zw. ik hikte, heb
 gehikt; **hikker**, m. hikster, v.
Hild (eene bergplaats voor hooi
 enz. in den stal) v. -en.
Hillegte ('t klepje in eene pomp)
Hinde, v. -n. (o. -s).
Hinder, m.
Hinderen bw. zw. ik hinderde,
 heb gehinderd; **hindering**, v.
Hinderlaag, v. -lag n.
Hinderlijk, bn. en bijw. -er, -st;
Hindermis, v. -sen. [-heid, v.]
Hinderpaal, m. -palen.
Hindo (Indiaan) m. en v. Hindo's.
Hinkebaan, v. -banen; -tje, o. -s.
Hinkelen, ow. zw. ik hinkelde,
 heb gehinkeld; **hinkelbaan**, v.
Hinkelbaar, m. hinkelbaarder, v.
Hinken, ow. zw. ik hinkte, heb ge-
 hinkt; **hinkebaan**, v. hinkang, v.
Hinkepink, m. en v. -en; -poot,
Hinkperk, o. -en. [m. -en].
Hinkspel, o. -en.
Hinniken, ow. zw. ik hinnikte,
 heb gehinnikt.
Hippocras (kruidenwijn) m.
Hippelen, ow. zw. ik hippelde,
 heb schippeld. (hipt).
Hippen, ow. zw. ik hippte, heb ge-
 hippoeren (hengstenbron) v. (o.)
Hippodrome (rijbaan, renbaan);
Hippopotamus (rivierpaard) m.
 -sen. (o. -s).
Historie, v. -s of historien; -tje
Historieblad, o. -eren.
Historieel (geschiedkundig) bn.
Historieschilder, m. -s.
Historieschrijver, m. -s.
Historiestuk, o. -ken.
Historisch, bn.
Hit (zeker paard) m. -ten; -je, o. -s.
Hitsen, bw. zw. ik hitste, heb ge-
 hitst; **hitser**, v. hitsing, v.
Hitsig, bn. -er, -st; -heid, v.
Hitte en **hette**, v.
Hittenwagen, m. -s; -tje, o. -s.
Hittig, bn. -er, -st; -heid, v.
Hivernag (overwintering) v.
Ho, tw.
Hobbel, m. -s; -tje, o. -s.
Hobbabel, m. en v. -leen.
Hobbelen, ow. zw. ik hobbelde
 heb gehobbeld; **hobbeling**, v.
Hobbelig, bn. -er, -st; -heid, v.
Hobbelpaard, o. -en; -stoel, m.
 -en. (gehobd).
Hobben, ow. zw. ik hobde, heb
Hobo (muziek-instrument) v. -s.
Hoboïst, m. -en.
Hocus-pocus (goochelarij, mis-
 leiding der ooren) o.
Hode (teeldeel) v. -n.
Hodometer (wegmeter, schre-
 denteller) m.
Hoe, bijw. (-s).
Hoed (hoofddeksel) m. -en; -je, o.
Hoed (maat) o.
Hoedanig, bijw. (bijw.)
Hoedanigerwijze en -wijs,
Hoedanigheer, v. -heden.
Hoede, v. (-dozen).
Hoedeboel, m. -len; -doos, v.
Hoeden, bw. zw. ik hoedde, heb
 gehoord; **hoeder**, m. hoedster, v.
 heeding, v.
Hoedenfabriek, v. -en; -fabri-
 kant, m. -en; -maakster, v. -s;
 -maker, m. -s; -makerij, v. -en;
 -stofleerder, m. -s; -winkel, m. -s.

Hoef (paardenhoef) m. hoeven;
 -je, o. -s.
Hoef en hoeve (hofstede) v.
 hoeven; -je, o. -s.
Hoefslag, m. -en.
Hoegrenamad, bijw.
Hoegrootheid, v. -heden.
Hoek, m. -en; -je, o. -s.
Hoeker, m. -s.
Hoet, tg. bn. -er; -st; -heid, v.
Hoekschen, bn. en bijw.
Hoeksche (een partijnnaam) m.
 -n; -en; -en; en Kabelaan-
 schen.
Hoekswijze en -wijs, bijw.
Hoelang (tot -) bijw.
Hoer, o. hoenders en hoenderen;
 hoentje, o. -s en hoendertjes.
 De samenstellingen met hoen-
 der, als:
Hoenderbont, m. -en; -dief, m.
 -dieven; -drk, m.; -ei, o. -eren;
 -hok, m. -ken; -kooper, m. -s;
 -maag, v.; -markt, v. -en; -mel-
 ker, m. -s; -mest, m.; -nest, o.
 -en; -pastel, v. -en; -poot, m.
 -en; -soep, v. -en.
Hoep, m. -en; -je, o. -s.
Hoepel, m. -s; -tje, o. -s.
Hoepelen, ow. zw. ik hoepelde,
 heb gehoepeeld; **hoepelaar**, v.
 hoepelarij, v.
Hoer, v. -n; -tje, o. -s.
Hoera! tw.
Hoerachtig, bn. -er, -st.
Hoereeren, (een ontuchtig leven
 leiden) ow. zw. hoereerde, m.
 hoereerster, v. hoerertij, v.
Hoerekind, o. -en.
Hoerendop, m. -pen; -gewaad,
 o. -gewaden; -huis, o. -huizen;
 -jager, m. -s; -kot, o. -ten; -lied,
 o. -een; -loon, o.; -looper, m.
 -s; -taal, v.; -waard, m. -en;
 -waardin, v. -nen.
Hoerig, bn. -er, -st; -heid, v.
Hoes, v. hoezen; -je, o. -s.
Hoest, m.; -je, o. -s.
Hoesten, ow. zw. ik hoestte, heb
 gehorst; **hoester**, m. hoestster, v.
Hoetelen, ow. zw. ik hoetelde,
 heb gehoeteld; **hoetelaar**, m.
 hoetelarij, v. hoetelwerk, o.
Hoeve Zie Hoef.
Hooveel, onbep. telw.
Hooveelheid, v. -heden.
Hooveelste, telw.
Hoeven (behoeven) bw. ow. zw.
 ik hoefde, heb gehoefd.
Hoevenaar, m. -s en -aaren.
Hoever en **hoeverre**, bijw.
Hoewel, tw.
Hoezeer, tw.
Hof (eene tuin) m. hoven; -je, o. -s.
Hof (vorstelijk; vorstelijk gezin;
 vorstengedrag; hooge recht-
 bank; rechtsgebouw; o. hoven;
 zijn - maken aan iemand, hulde
 of vleien de eer of verliedheid
 bewijzen aan iemand).
Hoffelijk, bn. en bijw. -er, -st;
Hofhouding, v. -en. [-heid, v.]
Hofje (kleine tuin, ook: vereen-
 izing van woningen voor oude of
 behoevende lieden) o. -s.
Hofreiden, v.
Hofraad, m. -raden.
Hofstede, v. -n. (gehogd).
Hoggen, bw. zw. ik hogde, heb

Hok, o. -ken; -je, o. -s.
Hokkeling, m. en v. -en.
Hokken, ow. zw. ik hokte, heb gehokt; hokker, m. hokster, v.
Hokkerig, bn. -er, -st; -heid, v.
Hokvast, bn.
Hol (het hollen) m. - (letje, o. -s). **Hol** (uitgehooide ruimte) v. holen;
Hol, bn. en bijw. -ler, -st; -heid, v. -lghed, v. -te, v.
Hola en holla, tw.
Holachtig, bn.
Holbruik, m. en v. -en.
Holderdeldor, bijw.
Holla, zie **Holla**.
Holland, o. Hollander, m. Hollandsch; bn. (o. als zn.). (-s).
Hollander (maal- of roerbak) m.
Hollen, ow. zw. ik holde, heb en ben gehold; holier, m. holster, v.
Holographisch (door den testateur eigenhandig geschreven) bn.
Holographum (een door den testateur eigenhandig geschreven testament) o.
Holoogig, bn.
Holrond, bn.
Holsblok, o. -ken.
Holster, m. -s.
Holte, v. -n.
Holwangig, bn. -er, -st.
Hom, v. -men; -metje, o. -s.
Homioide (moord) een gezond.
Homiletica, homilietiek (de predikante) v.
Homiletisch (kanselachtig) bn.
Hommage (huldebewijs) v. -s.
Homme d'affaires (zaakwaarnemer, zaakgelastigde) m. (mv. hommes d'affaires).
Homme de lettres (geletterde) mv. hommes de lettres).
Hommel, v. -s; -tje, o. -s.
Hommelen, ow. zw. ik hommelde, heb gehommeld; hommeling, v. (wordt getwist).
Hommelen, bijw. 't is er, -er.
Hommer, m. -s.
Hommergat (scheepsw.) o. -n.
Homoeopaat, m. -en.
Homoeopatie (geneeswijze, het eerst in toepassing gebracht door Dr. Hahnemann, waarbij zoodanige middelen worden gebruikt, die bij een gezond mensch, juist den ziekte-toestand zouden teweegbrengen, welke men wil verwijderen) v.
Homoeopatisch (van. voor. over de homoeopatie) bn.
Homogeen (van hetzelfde geslacht, van dezelfde soort; gelijksoortig) bn. (heid) v.
Homogeniteit (gelijksoortig) v.
Homologie (soektocht, van kracht maken) v. -ties en -tlen.
Homologeren (goedkeuren, van kracht maken) bw. (bn).
Homoloog (overeenstemmend) v.
Homoniem (gelijkkluidend in klank gelijknamig) bn. en als za. (zelfde naam; gelijken naam dragend persoon of voorwerp) m. en v. -en.
Homp, v. -en; -je, o. -s.
Hompelen, ow. zw. ik ompelde, heb en ben gehompeld; hompel, m. hompel, v.
Hompelig, bn. -er, -st.
Hompelvoet, m. en v. -en.

Hond, m. -en; -je, o. -s; -efok, v. -ken; -elone, o. -en; -eketting, m. -s; -eketel, v. -s; -ekot, o. -ten; -enbrood, o. -en; -endokter, m. -s; -enend, o. -en; -enest, o.; -engek, m. -ken; -enhaar, o.; -enhok, o. -ken; -enkost, m.; -enslager, m. -s; -enwacht, v.; -enwagen, m. -s; -enwerk, o.; -enziekte, v.; -enzweep, v. -en; -epint, o.; -epunt, v. -en.
Honderd, telw. (als cijfer, zn. o. en in 't mv. honderden).
Honderdarmig, bn.; -bladig, bn.; -deelig, bn.; -handig, bn.; -jarig, bn.; -maal, bijw.; -oogig, bn.; -ste (ranggetal) bn.; -tal, o. -len; -voetig, bn.; -voud, o. -voudig, bn.; -werf, bijw.
Honderstaart, m. -en; -tong (handst.) v.; -vel, o. -len; -heid, v.
Hondsich, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Hondsich, m. -s; -distel, v. -s; -dolheid, v.; -draf (plant) v.; -gesterne en -gestarte, o.; -kop, m. -pen; -rug, m.; -ster en -star, v.; -tot, m. -ten.
Hongaar, m. Hongaren; Hongaarsch, bn. (als zn. o.).
Hongarije, o.
Honger, m.
Hongerig, ow. zw. ik hongerde, heb gehongerd. (-heid, v.
Hongerig, bn. en bijw. -er, -st; **Hongersnood**, m.
Honi (hoon, trots) m. **Honi** soit qui mal y pense, schande zij ieder die er kwaad van denkt; wie erg denkt, vaart erg in 't hart: kenspreuk van het Engelsche wapen en devies van de door koning Eduard III in 1351 ingestelde orde van den Kousband.
Honig en honing, m.
Honigachtig en honingachtig, bn. -er, -st.
Honigbij, v. -en.
Honigbloem, v. -en. (m).
Honigdauw en honingdauw, m.
Honigraat en honingraat, v. -raten.
Honigzeem en honingzeem, o. **Honigzoet** en honingzoet, bn.
Honk, o. (-ghonkt).
Honken, bw. zw. ik honkte, heb honnet (rechtschapen, heusch; minzaam) bn. en bijw.
Honneur (eerbewijs; eere) o. -s.
Honneurs (eerbewijzen, plichten bij het onthaal).
Honnig, bn. -er, -st.
Honorabel (eervol) bn. en bijw. -er, -st.
Honoraire, bn. voorkomende in: honorair lid, eerlid.
Honorarium (geldelijke verering, vergoeding in geld) o. honoraria.
Honoreeren (eer bewijzen; erkennen; betalen) bw.
Honoris causa, eershalve, als eereblijk.
Honos habet onus, elke eere-noot brengt zijne lasten mede.
Hont of **Hontc** (een arm der Schelde) v.
Hontoux (beschaamd, verlegen; schanlelijk, beschamend) bn. en **Hony**. Zie **Honi**. [bijw.]

Hoofd, o. -en; -je, o. -s.
Hoofdlambenaar, m. -naren en -s; -bewerker, m. -s; -breken, o.
Hoofdbrekend, bn. -er, -st.
Hoofdelijk, bn.
Hoofdeloos, bn.
Hoofdeinde, o.
Hoofdig, bn. -er, -st; -heid, v.
Hoofdingenieur, m. -s en -en; -inspecteur, m. -s en -en; officier, m. -en; -onderwijzer, m. -s; -opzichter, m. -s; -persoon, m. en v. -personen.
Hoofdschudden, o.
Hoofdschudding, v.
Hoofsch, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Hoog, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Hoogaars (klein visschersvaartuig) v. -naren.
Hoogachtbaar, bn.; -heid, v.
Hoogachten, bw. zw. ik achtte, heb geacht; -achter, m. -achtig, v.
Hoogaltaar, o. -taren; -ambt, o.
Hoogbejaard, bn.; -beroemd, bn.
Hoogdag (feestdag) m. -en.
Hoogdrevend, bu. -er, -st; -heid, v.
Hoogduitsch, bn. (als zn. voor Hoogduitsche taal o.).
Hoogduitsch, m. -s.
Hoogdwaard, bn.
Hoogdelid, o.
Hoogdelijk en **hooglijk**, bn.
Hoogen, bw. zw. ik hoogde, heb gehooigd; hooging, v. hoogsel o.
Hoogepriester, m. -s; -lijk, bn. en bijw. -schap, o.
Hoogheid, v.
Hoogerhand, v.
Hoogerhuis, v. -scholen.
Hooggeschoot, v. -scholen.
Hooggeacht, bn. -gehooren, bn.; -gel, bn.; -geleerd, bn.; -geplaat, bn.; -geschat, bn.
Hooghartig, bn. -er, -st; -heid, v.
Hoogheemraad, m. -raden.
Hoogheemraadschap, o. -pen.
Hooglander, m. -s. (-leeraars).
Hoogleeraar, m. -leeraren en **Hoogmis**, v.
Hoogmoed, m.
Hoogmoedig, bn. -er, -st.
Hoogmoedig, bn.
Hoogmoedig, bn.
Hoogoven, m. -s.
Hoogrood, bn.
Hoogrugzig, bn. -er, -st.
Hoogschatten, bw. zw. ik schatte, heb geschat; -schatter, m. -schattig, v.
Hoogst, bijw.
Hoogstammig, bn.
Hoogte, v. -n; -tje, o. -s.
Hoogtijd, m. -en.
Hoogverraad, o.
Hoogvlieger, m. -s.
Hoogwaardige, o.
Hoogwelgeboren, bn.
Hoogwijs, bn.
Hoogzuinig, bn.
Hool, o.
Hoolen, ow. zw. ik hoolde, heb gehooit; hooler, m. hoolloon, o. hoolter, v.
Hoolmaeder, m. -s; -maand, v.; -markt, v. -en; -mijt, v. -en; -opper, m. -s; -schelf, v. -schelven; -tas, v. -sen; -tijd, m.; -wagen, m. -s; -zak, m. -ken; -zolder, m. -s.

Hoon, m.
Hoonen, bw. zw. ik hoonde, heb gehoord; hooner, m. hoonster, v. hoongelach, o.
Hoond, bn. -er, st.
Hoop (menigte) m. -en; -je, o. -s.
Hoop en **hoop** (verwachting) v.
Hoopen (ophoopen) bw. zw. ik hoopte, heb gehoopt.
Hoopsgewijzen-gewijs, bijw.
Hoopvel, bn.
Hoortbaar, bn.; -heid, v.
Hooren, ow. en bw. zw. ik hoorde, heb gehoord; hoorder, m. hoorder, v.
Hoorenswaardig, bn. -er, -st of meer en meest -.
Hoorn en **horen** (hoornstof) o. (een hoorn) m. hoornen, hoorns en horens; -tje, o. -s. (bn. -er.
Hoornachtig en **horenachtig**,
Hoornbeest en **horenbeest**, o.
Hoornblad (zeldere plant) v. f-en.
Hoornblazer en **horenblazer**,
Hoornbloem, v. -en. (na. -s.
Hoorndraaier en **horen-draaier**, m. -s.
Hoorngeschal en **horengeschal**, o. (-ken.
Hoornslak en **horenslak**, v.
Hoornveen en **horenvaa**, o.
Hoornvlies en **horenvlies**, o.
Hoornen, bn.
Hoornband, m. -en.
Hoornist, m. -en.
Hoos (waterhoos) v. hoopen.
Hoos (kous) v. hozen.
Hoosband en **hozeband**, m.-en.
Hoovaardig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
Hoovaardig, v.
Hoozen, bw. zw. ik hoosde, heb gehoosd; hooszer, m. hoozing, v.; hoosgat, o. hoosvat, o.
Hop (plant) v.
Hop (vogel) m. -pen.
Hopeloos, bn.; -heid, v.
Hopen (verwachten) bw. zw. ik hoopde, heb gehoopt.
Hopje, o. -s.
Hoorman, m. -maans en -lieden.
Hoppebloem, v. -en.
Hoppekorrel, v. -s. (gehopt.
Hoppen, bw. zw. ik hopte, heb hopperd, m.
Hoppestaak, m. -staken.
Hoppezak, m. -ken.
Hor, v. -ren; -retje, o. -s.
Horde, v. -en.
Hordenmaker, m. -s.
Hordenvlechter, m. -s.
Mordenwand, m. -en.
Horen. Zie **Hoorn**.
Horizon en **horizont** (gezicht-einder) m. horizonten.
Horizontaal (waterpas) bn.
Horlepijp (zekere dans) v. -cn.
Horloge, o. -s; -tje, o. -s.
Horn (uitstekende hoek) m. -en.
Horoscop, m. horoscopen.
Horre, m. -s.
Horrelvoet (misvormde voet) m.
Horrelvoet (persoon) m. en v. -en.
Horreur (afschuw; gruwel) o. -s.
Horribel (verschrikkelijk, afschuwelijk) bn. en bijw.
Hors d'oeuvre (bijwerk; wnt niet tot de zaak behoort; ongezocht of ongerijmd iets) o. (mv. insgelijks hors d'oeuvre).

Hort (stoot) m. -en; -je, o. -s.
Hort (op de -) v. (gehort.
Horten, ow. zw. ik hortte, heb hortensia (Japanse roos; ook de naam eener vrouw) v. -s.
Horticultuur (tuinbouw) v.
Hortologie (tuinbouwkunde) v.
Hortoloog (tuinbouwkundige) m. hortologen.
Hortus (tuin) m.
Horzel, v. -s en -en.
Horzielen, ow. zw. ik horzelde, heb gehorzelde; horzeling v.
Hospes (waard; gastheer) m.-gen.
Hospita (gastvrouw) v. -s.
Hospitaal, o. hospitalen.
Hospitaliteit (gastvrijheid) v.
Hossebessen, ow. zw. ik hoesse-boste, heb gehosse-bost.
Hossen, ow. zw. ik hoste, heb gehost.
Hostie (heilige onwel, avond-maalsbrood) v. hostien en hosties.
Hostiel (vrijdij) bn. en bijw.
Hostiliteit (rijandelijkheid, vijandelijk gedrag) v. -en.
Hot, v.
Hotel (groot, voornaam huis; def-tige naam voor herberg of loge-ment) o. -s.
Hotsen, ow. zw. ik hotste, heb gehotst; hotsing, v.
Hotten, ow. zw. ik hotte, heb gehot; hotsel, o. het gehotte.
Hottentot, m. -ten.
Hottentotsch, bn. (o. als zn.).
Hou, bn. (Hou en trouw).
Hou, tw.
Houdbaar, bn.; -heid, v.
Houden, bw. ow. st. ik hield, heb gehouden; houder, m. hou-ding, v. houdster, v. houderes, v. houkind, o. houpaard, o.
Houri (eenwig jong blijvende ge-zellin in het paradijs van Maho-med) v. -s.
Hout, o. -en; -je, o. -s.
Houtachtig, bn. -er.
Houten, bn.
Houterig, bn. -er, -st; -heid, v.
Houtig, bn. -er, -st.
Houting, m. -en.
Houtschool, v. -kolen.
Houtsnode en -snee, v. -sne-den en sneeën; -sneetje, o. -s.
Houtvester, m. -s.
Houtvesterij, v.
Houvast, o. -en. (m. -en.
Houw (hak; slag met een houwer) v. -en.
Houwbijl, v. -en.
Houwblok, o. -ken.
Houwbosch, o. -bosschen.
Houwdagen, m. -s.
Houweel, o. -en.
Houwen, bw. st. ik hieuw, heb gehouwen; houwing, v.
Houwer, m. -s; -tje, o. -s.
Houwhamer, m. -s.
Houwiter, m. -s.
Houwmes, o. -sen.
Hoveling, m. -en.
Hoven, bw. ow. zw. ik hoofde, heb gehooft. (-s.
Hovenier, m. -s en -en; -ster, v.
Hovenieren, ow. zw. ik hove-nierde, heb gehovenierd.
Hoveniersalmanak, m. -ken.
Hovenierskunst, v.
Hoveniersmes, o. -sen.
Hozeband. Zie **Hoosband**.

Huds (versletene lap) v. en.
Hugen, ow. zw. ik hunge, heb gehungd.
Hugenoot, m. Hugenoten.
Hul (wei van melk) v.
Hul, tw.
Hulachtig, bn. -er.
Hulachlichtig, bn. -er, -st.
Huichelen, ow. zw. ik huichelde, heb gehuicheld; huichelaar, m. huichelaarster, v. huichelares, v. huichelaar, v. huicheling, v.
Huid, v. -en; -je, o. -s. f-v.-en.
Huidenkoop, m. -s; -markt, v.
Huidig, bn.
Huidskleur, v.
Huidvetten (leertouwen) ow. zw. ik huidvette, heb gehuidvet; huidvetter, m. huidvetterij, v.
Huif, v. huiven; -je, o. -s.
Huig, v. -en; -je, o. -s.
Huik, v. -en; -je, o. -s.
Huiken, ow. zw. ik huikte, heb gehuikt; huiker, m.
Huilebak (persoon) m. en v. -en.
Huilebak (hoed) v. -en.
Huilebakken, ow. zw. ik huile-bakte, heb gehuilebakt.
Huilen, ow. zw. ik huilde, heb gehuild; huiler, m. huilster, v.
Huis, o. huizen; -je, o. -s.
Huisbakken, bn.
Huiselijk en **huislijk**, bn. en bijw. -er, -st. (v.
Huiselijkheid en **huislijkheid**,
Huisgenoot, m. -en.
Huisgenootte, v. -n.
Huisgoudboek, o. -en; -je, o. -s.
Huisnoudelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Huishouden, o. -s; -tje, o. -s.
Huishouden, ow. st. ik hield huis, heb huishouden; huis-houder, m. huishouder, v.
Huishouding, v. -en; huishou-ding, o. -s.
Huishoukamer, v. -s.
Huishoudkunde, v.
Huisjesmelker, m. -s.
Huisjesslak, v. -ken.
Huismoederlijk, bn. en bijw.
Huisraad, o.
Huisrier (deurwaarder) m. -s.
Huisvaderlijk, bn. en bijw.
Huisvesten, bw. ow. zw. ik huisvestte, heb en ben gehuis-vest; huisvesting, v.
Huiswaart, bijw.
Huiszittend, bn.
Huiszittenhuis, o. -huizen.
Huiszoeking, v. -en.
Huiven, bw. zw. ik huifde, heb gehuifd. (-heid, v.
Huiverachtig, bn. -er, -st;
Huiveren, ow. zw. ik huiverde, heb gehuiverd; huivering, v.
Huizen, bw. ow. zw. ik huiste, heb gehuist; huizing, v.
Huilverig, bn. -er, -st; -heid, v.
Huizing (woning) v. -en.
Hukken, ow. zw. ik hukte, heb gehukt.
Hul, v. -len; -letje, o. -s.
Hulde, v. (-gehuuld.
Hulden, bw. zw. ik hulde, heb gehuld.
Huldigen, bw. zw. ik huldigde, heb gehuldigd; huldiging, v.
Hulk (een vaartuij) v. -en; -je, o. -s.
Hullen, bw. zw. ik hulle, heb gehuld; huller, m. hulling, v. hullster, v.

Hulp, v.
 Hulpbende, v. -n.
 Hulpbrug, v. -gen. (-heid, v.)
 Hulpeloos, bn. -loos, -loost;
 Hulphaven, v. -s.
 Hulpkantoor, o. -kantoren.
 Hulpkerk, v. -en.
 Hulpmiddel, o. -en; -tje, o. -s.
 Hulponderwijzer, m. -s.
 Hulpprediker, m. -s.
 Hulptroep, m. -en.
 Hulpvaardig, bn. -er, -st; -heid.
 Hulsel, o. -s; -tje, o. -s.
 Hulst en hulzeboom, m. -en.
 Hulze, v. -n.
 Hulzenbosch, o. -bosschen.
 Hum, tw.
 Humaan (minzaam, rechtschapen) bn. en bijw. humaner, -st.
 Humanisme (stelsel van opvoeding en onderwijs, waarbij de opzichten der eerste plaats innemend) o.
 Humanist (taal- of schoolgeleerde) m. -en.
 Humaniteit (menschelijkheid, alles wat den mensch liefdevaardig maakt) v.
 Humectatie (bevochtiging) v.
 Humecteer(en) (bevochtigen) bw.
 Humeur (gemoedsgesteldheid, temperament, hum, opgeruimdheid) o. -en; -tje, o. -s.
 Humiditeit (vochtigheid) v.
 Humiliteit (vernederdheid) v.
 Humiliteeren (vernederen, beschimpen) bw. (-heid) v.
 Humiliteit (deemoed, nederigheeden) (kuchen) ow. zw. ik humde, heb gehumd.
 Humor (rocht; schertsachtige luim; luimige wijze van voorstellen) m. (-en)
 Humorist (luimige schrijver) m.
 Humoristisch, bn. en bijw.
 Hun (hunne, hun) bez. vnw. ook derde naamval van het meerv. van hij.
 Hunebed en hunebed, o. -bed.
 Hunkeren, ow. zw. ik hunkerde, heb gehunkerd; hunkeraar, m. hunkeraarster, v. hunkering, v.
 Hunebed of hunebed (een steenheep; oude begravingplaats der Hunnen, in Drente) o. -den.
 Hunnent, bijw. in zegswijzen: ten-, -halve, om -wil van -wege.
 Huppelen, ow. zw. ik huppelde, heb en ben gehuppeld; huppelaar, m. huppelaarster, v. huppeling, v. (-heid, v.)
 Hupsch, bn. en bijw. -er, meest -.
 Huren, bw. zw. ik huurde, heb gehuurd; huurder, m. huurster, v. huring, v. huurling, m.
 Hurk, v. -en.
 Hurken, ow. zw. ik hurkte, heb gehurkt; hurker, m. hurkster, v. hurking, v. (m. -en)
 Hussiet (aanhanger van Huss) m.
 Hut, v. -ten; -tje, o. -s.
 Hutselbeker, m. -s.
 Hutselen, bw. zw. ik hutselde, heb gehutseld; hutselaar, m. hutselaarster, v. hutseling, v.
 Hutten, bw. zw. ik hutste, heb hutsot, v. [gehutst].
 Huur, v. huren.
 Huurceel, v. -en; -huis, o. huizen; -kamer, v. -s; -koets, v. -en; -koetsier, m. -s; -paard, o. -en; -wagen, m. -s.

Huwbaar, bn. en bijw.; -heid, v.
 Huwelijk, o. -en.
 Huwelijksaanzoek, o. -er; -band, m. -en; -bed, o.; -belofte, v. -n; -bericht, o. -en; -bootje, o.; -contract, o. -en; -feest, o. -en; -huk, v.; -geluk, o.; -gift, v. -en; -god, m.; -goed, o.; -knoop, m.; -koets, v.; -leven, o.; -liefde, v.; -plicht, m. -en; -trouw, v.; -voorwaarde, v. -n; -zegen, m.
 Huwelijksch, bn.
 Huwen, bw. ow. zw. ik huwde, heb en ben gehuwd.
 Huzaar, m. huzaren.
 Huzarenmantel, m. -s.
 Huzarensla, v.
 Hyacint (edelgesteente) m. -en; (voor de stof) o.
 Hyacinth (bloem) v. -en.
 Hybridisch (vreesdootig) bn.
 Hydepark (een openbaar park in Londen).
 Hydra (grootte giftige slang; veelhoofdig monster; een gestadig dreigender wordend kwaad) v.
 Hydraulica (waterkunde) v.
 Hydraulisch (waterkundig) bn.
 Hydratiek (watergeneeskunde) v.
 Hydrogeen (waterstofgas) o.
 Hydrographie (waterbeschrijving) v.
 Hydrographische kaarten.
 Hydrometer (watermeter) m.
 Hydrophobie (waterrees) v.
 Hydrosis (waterzecht) v.
 Hydrotechniek (waterbouwkunst) v.
 Hyena (een roofdier) v. -'s.
 Hygiène (gezondheidsleer) v.
 Hymen (de god des huwelijks; het huwelijk, de echtstaat) m.
 Hymenneën (bruilofzangen) v. -en.
 Hymne (gezang of gedicht ter ere van God; verheven lied op vorsten en heiden; loflied) v. -n.
 Hyperbolisch (buitensporig, onbegrijpelijk) bn.
 Hyperbool overdrevene voorstelling) v. hyperbolen.
 Hypercriticus (aartsberisper, al te streng beoordeelbaar, aartsvijter) m.
 Hyper-orthodox (aartsdom, rechtzinnig) bn. (m. en v. als zn.; m. -en)
 Hypochondrie (aan hypochondrie lijdend) bn.
 Hypochondrie (miltzucht; onderbuiksziekte; zwaarmoedigheid en zwartgalligheid) v. (-en)
 Hypocriet (huichelaar) m. en v.
 Hypocrisie (huichelarij) v.
 Hypotenusa (langste zijde van eenen rechthoekigen driehoek) v. -'s.
 Hypothecair (pandstellend) bn.
 Hypotheek (onderpand, onderzetting, verbandbrief) v. hypotheek.
 Hypothese (onderstelling) v. -n.
 Hypothetisch (voorondersteld; lendarwijze) bn. en bijw.
 Hysop (plant) v.
 Hysterie (moederkwaal) v.
 Hysterisch (uit de moederkwaal of onderbuikszenuwen voortkomend) bn.

I.

I, v. I's. De derde zelfklinker en de negende letter van het alfabet; als Romeinsch cijfer één.
 In, of Ihd. — IhdRM, aldaar, op dezelfde plaats, op dezelfde bladzijde.
 Id. — IDEM, dezelfde of hetzelfde.
 I.E. — In est, dat is.
 I.H.S. — In hoc signo (vinctus), in dit teeken (des kruises) zult gij overwinnen; ook: JESUS HOMINUM SALVATOR, Jezus, de Heiland der menschen en JESUS HORTATOR SANCTORUM, Jezus, de verhoorder der heiligen.
 Imp. — IMPERATOR, de keizer (eigenlijk de gebiedster).
 I.N.D. — IN NOMINE DEI of DOMINI, in den naam van God of des Heeren.
 Inf. — INFRA, beneden, verder op.
 I.N.I. — IN NOMINE JESU, in den naam van Jezus.
 I.N.R.I. — JESUS NAZARENUS REX JUDAEORUM, Jezus, de Nazarener, de koning der Joden.
 I.N.S.T. — IN NOMINE SANCTAE TRINITATIS, i. den naam der heilige Drieëenheid.
 Inv. — INVENTI, (hij) heeft het uitgevonden.
 I.P.I. — IN PARTIBUS INFIDELIUM, in 't land der niet r. katholieke Christenen.
 It. — ITEM, insgelijks.
 Iber (eene rivier) m.
 Ibis (een vogel) m. -sen.
 Ichthyographie (beschrijving der vissen) v.
 Ideaal (de volkomenste voorstelling van iets, in gedachten; modelheid) o. idealen.
 Ideaal, bn. en bijw. (stellen) bw.
 Idealiseeren (denkbeeldig voorstellen) v.
 Idee (denkbeeld, gedachte, voorstelling, inval) v. en o. ideeën.
 Idem. Zie Id. [-tje, o. -s].
 Identie (eenzelvig) bn.
 Identificeeren (tot hetzelfde maken, twee dingen onder één begrip brengen) bw.
 Identiteit (eenzelvigheid) v.
 Idiograafisch (eigenhandig, zelfgeschreven) bc.
 Idioma (eigenaardigheid, taal-eigen, tongval) o.
 Idioom (idioma) o. idioomen.
 Idioot (botterik, sukkel; onnoozele, halve gek) m. idioten.
 Idiotisme (onnoozelheid, bekrompenheid der verstandelijke vermogens, onvatbaarheid voor verstandsontwikkeling) o.
 Idolaat (afgodisch) bijw.
 Idolatrie (afgodendienst) v.
 Idylle (land-, veld- of herdersdicht) v. -n. (onbep. telw.)
 Ieder (ieder) onb.p. telw. -een.
 Iege ik (iege) onbep. telw. iemand, onbep. pers. vnw.
 Iep, enz. Zie I.p. (als zn.).
 Ier, m. -en; -land, o. -sch, bn. o. Iets, onbep. vnw.
 Ietwat, onbep. vnw.

Ignobel (onedel, laaghartig) bn. en bijw.

Ignobiliteit (slechtheid, gemeenheid, laagheid) v. (eer) v. **Ignominie** (smaad, schande, onglorieuze) (schandelijk, ontrendend) bn. en bijw.

Ignoreren (iets niet weten, of niet willen weten) bw.

Ignosceeren (vergifenis schenken) bw.

Ignoti nulla cupido, naar hetgeen men niet weet heeft men geen verlangen.

Ijdel, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. **Ijdelruit**, v. -en; -je, o. -s.

Ijdeluiten, ow. zw. ik ijdeluitte, heb geijdeluit.

Ijdeluiterij, v.

Ijdeluiting, bn. -er, -st; -heid, v. **Ijf** (taxi) m. ijven.

Ijk, m. (ijker, m. ijkijng, v. **Ijken**, bw. zw. ik ijkte, heb geijkt;

Ijkerspost, m. -en; -je, o. -s. **Ijkgereedschap**, o. -pen.

Ijkhamer, m. -s; -haisje, o. -s; -ijser, o. s; -maat, v. -maten; -meester, m. -s; -plaats, v. -en.

Ijl (in aller ij) v.

Ijl, bn. -er, -st; -heid, v.

Ijlen (sporden) ow. zw. ik ijde, heb en ben geijde.

Ijlen (in de koorts) ow. zw. ik ijde, heb geijde.

Ijlhoofd, m. en v. -en.

Ijlhoofdig, bn. -er, -st; -heid, v. **Ijls**, bijw.

Ijp en **Iep**, m. ijpen en iepen.

Ijpeboom en **iepeboom**, m. -en

Ijpebaat en **iepebaat**, m. -s.

Ijpeploef en **iepeploef**, ook: **ieploef** of **ieneploef**, o.

Ijpen en **iepen**, bn.

Ijpenbosch en **iepenbosch**, o. -bosschen. (-lanen)

Ijpenlaan en **iepenlaan**, v. **Ijs**, o.

Ijsbreker m. -s.

Ijselijk, bn. -er, -st; -heid, v.

Ijver, m.

Ijveren, ow. zw. ik ijverde, heb geijverd; ijveraar, m.; ijveraar, v.

Ijverig, bn. en bijw. -er, -st; **Ijverloos**, bn.; -heid, v.

Ijverzucht, v.

Ijverzuchtig, bn. -er, -st.

Ijzegrim, m. -s en -men.

Ijzegrimmig, bn. -er, -st.

Ijsel, m.

Ijselen, onp. w. zw. het ijselde, heeft geijeld. (ijsel; ijsing, v.

Ijsen, ow. zw. ik ijsde, heb geijzer. o. -s; -tje, o. -s.

Ijzerachtig, bn. -er.

Ijzeren, bn.

Ijzeren-spoorweg, m. -en.

Ijzernhard, bn.; -hout, o.; -houten, bn. -kleurig, bn. -sterk, bn.

Ijzig, bn. -er, -st; -heid, v.

Ijzingvekkend, bn. -er, -st.

Ik, pers. vnnw. (o. als zn.).

Ikheid, v.

Ikkerij, v. -en.

Ilias (in 't algemeen een heldendicht, meer bijzonder het heldendicht van Homerus, bevattende de beschrijving der verovering van Troje, door de Grieken) v. Iliaden.

Illegaal (onwettig) bn. en bijw.

Illegaliteit (onregelmatigheid, onwettigheid) v. -en.

Illegitiem (onwettig, onecht) bn. en bijw. (bn.)

Ilbëraal (onedelmoedig, laag)

Ilbëraliteit (onedelmoedigheid, laagheid) v.

Illicite (ongoorloofd) bn.

Illico (terstond, dadelijk) bijw.

Ilmité (onbepaald, onbegrensd, onbepakt) bn.

Ilquide (onzuiver, onklaar, onbewezen) bn.

Iludeeren (hoonen, bespotten; verwijderen, ontwijken) bw.

Iluminatie (verlichting) v. -tien en -ties. (ren) bw.

Ilumineeren (verlichten, kleuren, misleiding, verblinding, begoocheling) v. illusien en illusies.

Ilustratie (opliuistering; versiering) v. -tien en -ties.

Ilustre (beroemd, doorluchtig, heerlijk, voortreffelijk) bn.

Ilustreeren (verklaren, ophelderen; beroemd of uitstekend maken) bw.

Imaginair (denkbeeldig, hersenschijn) bn.

Imaginatie (verbeelding) v.

Imagineeren (zich inbeelden, zich voorstellen, bedenken, verzinnen).

Iman (Turksch priester) m. -s.

Imbecilliteit (onnoozelheid) v.

Imbuieren (instorten, inboezemen; onderrichten, leeren) bw.

Imitatie (navolbaar) bn.

Imitatie (navolging, nabootsing) v. -tien en -ties.

Imiteeren (navolgen, nabootsen, naapen) bw.

Imker, m. -s.

Immaterialiteit (onstoffelijkheid, onlichamelijkheid) v.

Immatriculeeren (inlijven, inschrijven, intekenen) bw.

Immutariteit (onrijpheid; ontijdelijk) v.

Immediaat (onmiddellijk, onverwijld) bn. en bijw.

Immemorabel (ongedenkbaar; van onheuglijke tijden af) bn.

Immense (onmetelijk, ontzaglijk) bn. en bijw.

Immensiteit (onmetelijkheid) v.

Immensurabel (onmeetbaar) bn.

Immer, bijw.

Immergeeren (in- of onderdompelen; onderduiken) bw. ow.

Immermeer, bijw.

Immers, bijw.

Immigrant (inkomend landverhuizer) m. en v. -en.

Immigratie (aankomst van landverhuizers) v.

Immigreeren (zich uit andere landen komen nederzetten) ow.

Imminent (dreigend) bn. -er, -st.

Immiscceeren (zich in iets mengen) ow.

Immobil (onbeweeglijk; niet tot den oorlog uitgerust) bn.

Immobilis (onroerende goederen of laven) mv.

Immoderaat (onbescheiden, onmatig) bn.

Immodest (onzedig, oneerbaar, onwellevend) bn.

Immoleeren (opofferen) bw.

Immoraliteit (zedeloosheid) v.

Immoraal (zedeloos, onzedelijk) bn. immoreerl, -st. (bw)

Immortaliseeren (vereeuwig)

Immortaliteit, (onsterfelijkheid) v.

Immortelle (kunstbloem) v. -n.

Immunitet (onbeaistheid, vrijheid van belasting) v. -en.

Imparaat (onbereid) bn. en bijw.

Impardonnabel (onvergeeflijk) bn. (bijw.)

Impartiaal (onpartijdig) bn. en

Impassibel (onverzettelijk) bn.

Impedieeren (verhindere) bw.

Impenetrabel (ondoordringbaar) bn. (heid) v.

Impenitentie (onboetvaardig-

Imperatief en **imperatius** (gebiedende wijs) m. -tieven.

Imperator (opperveldheer; gebieders, heerscher, keizer) m. en o. -s. (en bijw.)

Imperceptibel (onmerkbaar) bn.

Imperfect (onverzettelijk) bn.

Imperf, als zn. (onvolmaakt verledene tijd) m.

Imperfectie (onvolmaaktheid, onvolkomenheid) v.

Imperiaal (keizerlijk) bn. als zn. (papier van de grootste soort) o.

Imperiale (de hemel van een bed of een koets; eene bloem) v.

Imperieux (gebiedend, trotsch, uit de hoogte) bn. (bn.)

Imperissabel (onvergankelijk)

Impermeabel (ondoordringbaar) bn. als zn. (regenhoed; regenjas) m.

Impermeabiliteit (ondoordringbaarheid) v.

Impersonaliteit (onpersoonlijkheid) v.

Impertinent (onbehoorlijk, ongeacht, onbeschaamd, onhebbelijk, vermetel) bn. -er, -st; -heid, v.

Impertinentie (onbeschaamdheid, onhebbelijkheid) v. -tien en -ties.

Imperturbabel (onwrikbaar, onwankelbaar) bn. en bijw.

Impetreeren (verzoeken, afvroeden, verkrijgen) bw.

Impetueus (hevig, vurig) bn. en bijw.

Impiëteeren (zondigen; goddeloos maken) ow. en bw.

Impitoyabel (onbarmhartig) bn. en bijw.

Implacabel (onverzoenlijk) bn. en bijw. (ten) bw.

Implanteeren (inplanten, inen-

Impleëeren (volkomen maken) bw.

Implicceeren (inwikkelen) bw.

Implicite (ingewikkeld, duister) bn. en bijw.

Imploreeren (aanzoeken, om hulp smeeken) bw.

Impoliet (ongeslepen, ruw, grof, onwellevend of onbeleefd) bn. en bijw. -er, -st.

Impolitesse (onwellevendheid) v.

Impolitië (onstaatkundig) bn. en bijw.

Imponeeren (opleggen, b. v. het stilwijken; grblijven; aanbevelen, inboezemen; indruk maken, zich doen gelden) bw. ow.

Impopulaire (niet in de volks-
gunst deeiend) bn. -der, -st.
Impopulariteit (derving van de
volksgunst; onbegrijpelijkheid,
onverstaanbaarheid) v.
Important (gewichtig, bedui-
dend, van aanbelang) bu. -er, -st.
Importante (gewicht, aanbe-
lang) v.
Importeeren (invoeren, inbrengen;
bedragen; gewichtig of aan-
zienlijk zijn; zich vooremand in
de bres stellen) bw. en ow.
Importaneeren (lastig, allen,
bezwaaelijk zijn) bw.
Importuniteit (lastigheid) v. -en.
Imposant (indrukwekkend) bn.
en bijw. -er, -st.
Impost, m. -en.
Imposteur (bedrieger) m.
Impotent (onvermogen, onbe-
kwaam, onmachtig; ziek, zwak-
kelijk) bn.
Impotentie (onmacht) v.
Impracticabel (ondoelrijk, on-
uitvoerbaar) bn.
Imprecatie (verloeking, ver-
wensching) v. -tijen en -ties.
Imprénabel (onueembaar, on-
wilaar) bn.
Impressie (druk, indruk, invloed,
aandoening) v. -sien en -sies.
Imprimeren (drukken, indruken,
inscherpen, inprenten) bw.
Improbabel (onwaarschijnlijk)
bn. (lijkheid) v. -en.
Improbabiliteit (onwaarschijn-
lijkheid) v.
Improbereen (afkeuren, beris-
pen, verworpen) bw.
Improbiteit (slechtheid, oneer-
lijkheid, goddeloosheid) v.
Improductief (geen winst op-
leverend) bv. improductieve, -st.
Improfitabel (onvoordelig) b.
Impromptu (inval; een vers voor
de vuist veraardigd; een in haast
bereide maaltijd) o.
Improprieteit (verlooftheid,
figuurlijkheid) v.
Improvisatie (iets dat gespro-
ken of gedaan wordt zonder
vooraf opzettelijk gereede-
maakt te zijn) v.
Improvvisator (voor de vuist
spreker) m. -s en -en.
Improviseeren (verzen voor de
vuist of onvoorbereid uitpre-
ken, dichtten, zingen) bw. ow.
Imprudentie (onbedachtzaam-
heid, onvoorzichtigheid, onver-
stand) v.
Impudent (schaamteloos) bn.
Impudentie (schaamteloosheid)
v. (vrechten) bw.
Impugneeren (bestrijden, be-
impugnatie) v.
Impuissance (zwakheid, on-
macht) v. (bn)
Impuissant (zwak, onmachtig)
Impulsie (aandrif; opwelling,
eerste stoot) v. -sien en -sies.
Impulsief (aankrijvend, aanstoo-
tend, onwikkend) bn.
Impunitieit (straffeloosheid, vrij-
stelling van straf) v.
Impuriteit (onzuiverheid, on-
reinheid, vuilheid) v. **Zie** Impuur.
Impuritie (aantijging) v.
Imputeeren (toerekenen, be-
schuldigen, ten laste leggen) bw.
Impuur (onrein) bn.

In, vz.
In abrupto necessitatus, in
geval van nood.
In abstracto, in 't algemeen.
Inabordable (ontgankelijk) bn.
Inacceptabel (onaanvaardig,
niet geldig, b. v. een wissel, een
voorslag) bn.
Inaccommodabel (dat geen ver-
gelijk toelaat) bn.
Inachtneming, v.
Inactiviteit (werkeloosheid) v.
Inademen, bw. zw. ik ademde -,
heb -geademd; -ademing, v.
Inadmissibel (onaanvaardig)
bn. (heid) v.
Inadvertentie (onoplettend-
in aeternum, eeuwig, in eeu-
wigheid).
In agone, op sterven liggend.
Inalienabel (onvervreembaar)
bn.
Inaliabel (onverbindbaar) bn.
Inalterabel (onveranderlijk) bn.
Inappetentie (tegenzin, afkeer;
gebrek aan eetlust) v.
Inapplicabel (niet toepasselijk,
niet aanwendbaar) bn. (heid) v.
Inapplicatie (luiheid, neltig-
inappreciabel (onschatbaar) bn.
Inaptitude (ongeschiktheid) v.
In armis, onder de wapenen.
Inarticule (onduidelijk bij gelui-
den en tonen) bn.
Inartificeel (ongekunsteld) bn.
Inattent (onopmerkzaam) bn.
-er, -st.
Inauguratie (inwijding, inhu-
ding) v. -ties en -tijen.
Inaugureel (de inwijding be-
treffende) bn.
Inaugureeren (inwijden) bw.
Inbakken, bw. zw. ik bakte de -,
heb -gebakerd; -bakering, v.
Inbakken, ow. zw. ik bakte -,
ben -gebakken; -bakking, v.
Inbalsemen, bw. zw. ik balse-
emde -, heb -gebalsemd; -bal-
seming, v.
Inbeelden (zich) ww. zw. ik
beeldde mij -, heb mij -gebeeld;
-beelding, v.
Inbegrip, o. alleen in: met -.
Inbeïtelen, bw. zw. ik beitelde -,
heb -gebeiteld; -beiteling, v.
Inbellen, bw. zw. ik belde -, heb
-gebeld. (-geborgen).
Inbergen, bw. st. ik borg -, heb
inbeslagneming, v. -en.
Inbeuren, bw. zw. ik beurde -,
heb -gebeurd; -beuring, v.
Inbewaardhouding, v.
Inbewaarneming, v.
Inbezitneming, v.
Inbezitstelling, v.
Inblijten, bw. st. ik beet -, heb
-gebeten.
Inblijten (bijt hakken) bw. zw. ik
bijtte -, heb -gebijt.
Inbijting, v. -en. (-gebikt).
Inblikken, bw. zw. ik blikte -, heb
inbinden, bw. st. ik bond -, heb
-gebonden; -binding, v.
Inbitter (zeer bitter) bn.
In blanco, ongevuld.
Inblazen, bw. st. ik blies -, heb
-geblazen; -blaasster, v. -blazer,
v. -blazing, v.
Inblijde (zeer blijde) bn.
Inblijven, ow. st. ik bleef -, ben
-gebleven; -blijver, m.

Inboedel en **inboel**, m. -s en
-en; -boedeltje (inboeltje) o. -s.
Inboenen, bw. zw. ik boegde -,
heb -geboegd.
Inboeken, bw. zw. ik boekte -,
heb -geboekt; -boeking, v.
Inboezemen, bw. zw. ik boe-
zemde -, heb -geboezemd; -boe-
zeming, v.
In bonis, goed bij kas.
Inbonzen, bw. zw. ik bonsde -,
heb -gebonsd.
Inboomen, bw. zw. ik boemde -,
heb -geboemd.
Inboorling, m. en v. -en; voor
het v. ook: inboorling.
Inboos (zeer boos) bn.
Inboren, bw. zw. ik boorde -,
heb -geboord; -boring, v.
Inbort, v.
Inbraak, v.
Inbraden, ow. st. het braadde -,
is -gebraden.
Inbranden, bw. ow. zw. ik
brandde -, heb en ben -gebrand;
-branding, v. (heb -gebraast).
Inbrassen, bw. zw. ik braste -,
Inbreien, bw. ow. zw. ik breidde
-, heb -gebreid.
Inbreken, ow. st. ik brak -, ben
-gebroken; -breker, m. -bre-
king, v.
Inbrengen, bw. onr. zw. ik
bracht -, heb -gebracht; -bren-
ger, m. -brenzing, v. -brenst, v.
-brenster, v.
Inbreuk, v.
Inbrokkelen, bw. ow. zw. ik
brokkelde -, heb -gebrokkeld.
Inbrokken, bw. zw. ik brakte -,
heb -gebrokt; -brokking, v.
Inbruin (zeer bruin) bn.
Inbruisen, ow. zw. ik bruiste -,
ben -gebruist.
Inbuigen, bw. ow. st. ik boog -,
heb of ben -geboogen; -buiging, v.
Incalculabel (onberekenbaar) bn.
Incantatie (bezwering) v.
Incapabel (onbekwaam) bn.
Incapaciteit (onbekwaamheid) v.
In capita, naar de hoofden of
personen.
Incarcereren (inkerkeren, in
hechtenis zetten) bw.
Incarneratie (vleeschbevorde-
rend) bn. (den) v.
Incastatie (het innen van gel-
incasseeren (geld innen; om-
lijsten) bw.
In casu, in geval.
Incident (toeval, bijkomend of
tusschenkomend iets) o. -en.
Incidentteel (tusschen beiden
komend) bn. (-sies).
Incisie (insnijding) v. -sien en
Inciteeren (aansmoeden, aan-
vuren, oprufen) bw.
Inciviel (onwettelijk) bn.
Incivilliteit (onbeleefheid) v.
Incimatie (genegenheid; helling)
v. -tijen en -ties.
Inclineeren (ene neiging tot
iets hebben, overhellen, geneigd
zijn) ow.
Inclosa (ingesloten) bijw.; als
zn. (de inliggende) v.
Includeren (insluiten) bw.
Inclusief (met inbegrip van) bijw.
Inclusief (insluitend, daaronder
begrepen; met inbegrip van) bn.
en bijw. inclusieve.

Incoognito (onbekend) bijw.; (als zn. (het aannemen van een vreemden naam) o.
Incombustibel (onbrandbaar)
Incommodatibel (lastigvallend, bemoeielijking v.
Incommodereen (lastigvallen, moeielijk maken) bw.
Incommunicabel (onmededeelbaar, geheim) bn. (bn.
Incomminutabel (onveranderlijk)
Incomparabel (onvergelijkelijk, voortreffelijk) bn.
Incompatibel (onbestaanbaar, onverenigbaar) bn.
Incompatibiliteit (onbestaanbaarheid, onverenigbaarheid) v.
Incompetent (onbevoerd) bn.
Incompetentie (onbevoegdheid) v. -tien en -ties. (bn.
Incomplaisant (onvriendelijk)
Incompleet (onvolledig) bn. incompleet. -st. (peilijk) bn.
Incomprehensibel (onbegrijpbaar)
In concreto, in overeenstemming.
In concreto, in een bepaald geval.
Incongru (ongepast) bu.
Incongruiteit (ongepastheid, ongeschiktheid, onvoegzaamheid) v. -en.
Inconsequent (ongerijmd, tegenstrijdig, zich zelven niet gelijk blijvend) bn. en bijw. -er, -st.
Inconsequentie (afwijking, tegenstrijdigheid) v. -tien en -ties.
Inconsistent (onovereenkomstig, onstandvastig, onbestendig) bn. en bijw.
Inconsistentie (onregelmatigheid, onstandvastigheid, onbestendigheid) v. (wettig) bn. en bijw.
Inconstitutioneel (ongrondwettig)
Inconstitabel (onbetwisbaar of ontegenzeggelijk) bn. en bijw.
In contumaciam bij verstek.
Inconvenabel (ongepast, onbehoorlijk, ongeschikt, onvoegzaam) bn. en bijw.
Inconvertibel (onveranderlijk, onbekeerlijk) bn. (ging) v.
Incorporatie (inlijving, vereeniging)
In corpore, gezamenlijk.
Incorporeeren (inlijven, vereenigen) bw.
Incorrect (on nauwkeurig, gebrekkig) bn. -er, -st; -heid, v.
Incorrectibel (onverbeterlijk; hopeloos) bn.
Incorruptibel (onbedorven of onbederfelijk; onomkoopbaar) bn.
Incurant (niet gangbaar) bn.
Incredibel (ongeloofbaar) bn.
Incessereen (aangroeien) ow.
Incrimineeren (als strafbaar vervolgen) bw.
Incrovabel (ongeloofelijk) bn.
Incrusteeeren (met eene steenkorst overdekken) bw.
Incubus (nachtsmerrie) m.
Inculcata butela, wettige zelfverdediging.
Inculpeeren (b-schuldigen) bw.
Inculqueeren (inscherpen, inprenten) bw.
Incurabel (ongeneeslijk) bn.
Incursie (vijandelijke inval, strooptocht in een land) v. -sien en -si s.
Incurveeren (krommen) bw. ow.

Indachtig, bn. en bijw.
Indagen, bw. zw. ik daagde -, heb -gedaagd; -daging, v.
Indammen, bw. zw. ik damde -, heb -gedamd; -dammig, v.
Indecent (onwettig, onzedig, onkiesch, oneerbaar) bn. -er, -st.
Indecentie (onwettigheid, onzedigheid, onkieschheid, oneerbaarheid) v. -ties en -tien.
Indechiffabel (onontcijferbaar, onverklaarbaar) bn.
Indecis (besluiteloos) bn.
Indecisie (onbeslistheid, besluiteloosheid) v.
Indelicaat (onkiesch; onheusch) bn. en bijw. indelicateer, -st.
Indelicatesse (onkieschheid; onheuschheid) v. -n.
Indelven, bw. st. ik dolf -, heb -gedolven; -delving, v.
Indemnatie (schadeloosstelling) v. -tien en -ties.
Indemniseeren (schadeloosstellen) bw.
Indemniteit (schadeloosstelling; vergoeding wegens aansprakelijkheid) v. -en.
Indenken, bw. onr. ik dacht -, heb -gedacht.
Independent (onafhankelijk) bn.
Independentie (onafhankelijkheid) v.
Independisten (leden eener Protestantse sekte in Engeland)
Inderdad, bijw. [mv.
Inderaast, bijw.
Indertijd, bijw.
Index (bladwijzer; register, lijst; wijsvinger) m.
Indicatie (aanzijning; vermoeden) v. -tien en -ties.
Indicatief en **indicativus** (aantoonende wijs) m. indicatieven.
Indie, o. -n; **Indiaan**, m. (Indianen), **Indier**, m. **Indians**, **Indiansch**, bn. **Indisch**, **Indiansch**, bn. **Indisch**, **Indiansch**, bn.
Indien, vw.
Indienen, bw. zw. ik diende -, heb -gediend; -diening, v.
Indifferent (onverschillig) bn. -er, -st.
Indifferentie (onverschilligheid, koelzinnigheid) v.
Indigentie (gebrek, behoefte, armoede) v. (ring) v.
Indigestie (slechte spijsvertering)
Indignatie (verontwaardiging) v.
Indigneeeren (beledigen, met verontwaardiging vervullen) bw.
Indio, m.
Indijken, bw. zw. ik dijkte -, heb -gedijkt; -dijking, v.
Indirect (middellijk, zijdelingseh, niet rechtstreeks, door omwegen) bn. en bijw.
Indisciplinabel (losbandig, ongebreidel; ongeleerd of ongevoel) bn.
Indiscreeet (onbescheiden, praatsuchtig, onvoorzichtig) bn. indiscreeet, -st.
Indiscretie (onbescheidenheid) v. indiscreties.
Indispensabel (onmisbaar, noodwendig, volstrekt) bn.
Indisponereen (ongeschiedt, misnoegd, verdrietig, onpasselijk maken) bw.
Indisponibel (onbeschikbaar) bn.

Indispositie (onpasselijkheid, ongesteldheid, misnoegen) v.
Indisputabel (onbetwisbaar) bn.
Indissolubel (onoplosbaar) bn.
Indistinct (onduidelijk, onbepaald) bn.
Individu (een ondeelige, enkele; bijzonder mensch of persoon) m. en o. individuen of individua.
Individueel (persoonlijkheid) v.
Individueel (afzonderlijk, persoonlijk) bn. en bijw.
Indoeliteit (onleerzaamheid, halfteerigheid; onhandzaamheid) v. (-gedaan)
Indoen bw. onr. ik deed -, heb -gedaan.
Indo-germaans bn.
Indolent (lusteloos, onverschillig, stomp, traag) bn. en bijw.
Indolentie (lusteloosheid, onverschilligheid, stompheid, traagheid) v.
Indommelen, ow. zw. ik dommeelde -, ben -gedommeeld; -dommeling, v.
Indompeelen, bw. zw. ik dompelde -, heb -gedompeld; -dompeling, v.
Indoopen, bw. zw. ik doopte -, heb -gedoopt; -dooping, v.
Indraaien, bw. zw. ik draaide -, heb -gedraaid; -draaiing, v.
In dorso, op de keerzijde (des wissels).
Indracht (geweld) v.
Indragen, bw. st. ik droeg -, heb -gedragen.
Indraging, m.
Indraveren, ow. zw. ik draafde -, ben -gedraafd.
Indiëren, bw. ow. st. ik dreef -, heb -ben -gedreven; -drijving, v. (-gedrild)
Indrillen, bw. zw. ik drilde -, heb -gedrild.
Indringen, bw. ow. st. ik drong -, heb -ben -gedrongen; -dringer, m. -dringing, v. -dringster, v.
Indringend, bn. -er, -st; -heid, v.
Indrinken, bw. st. ik dronk -, heb -gedronken. (bijw.)
Indroevig (zeer droevig) bn. en bijw.
Indrogen, ow. zw. ik droogde -, ben -gedroogd; -droging, v.
Indroog (zeer droog) bn. en bijw.
Indruppen, bw. ow. st. ik droop -, heb -ben -gedroepen; -druiping, v.
Indruischen, ow. zw. ik druischte -, ben -gedruischt; -druisdruk, m. -ken. (-sching, v.
Indrukken, bw. zw. ik drukte -, heb -gedrukt; -drukking, v. (-drukkel), o.
Indruppelen, bw. ow. st. ik druppelde -, ben -gedruppeld.
Induiken, bw. st. ik dook -, heb -ben -gedoken.
In dubio, in twiifel.
Inductie (aanleiding, gevolgtrekking) v. -ties en -tlen.
Indulgent (toegedijkt, verschoonend) bn. en bijw.
Indulgentie (toegedijktheid, verschooning; kerkelijke afdaat) v. -tien en -ties.
In duplo, in twee eensluidenden, dubbel.
Indureeren (verharden) bw. ow.

Industrie (nijverheid, werkzaamheid; kunstvlijt) v.
Industrieel (nijver, werkzaam) bn.; als zn. (fabrikant, uitoefenaar van een tak van nijverheid) m. industrieel.
Indutten, ow. zw. ik dutte -, ben -gedut-, dutting, v.
Induwen, bw. zw. ik duwde -, heb -geduwd-, duwing, v.
Ineen, bijw.
Ineenbuigen, bw. st. ik boog -, heb en -gebogen-, buiging, v.
Ineendoen, bw. onr. ik deed -, heb -gedaan.
Ineendraaien, bw. zw. ik draaide -, heb -gedraaid-, draaiing, v.
Ineendrijven, bw. st. ik dreef -, heb -gedreven.
Ineendringen, bw. st. ik drong -, heb -gedrongen-, dringing, v.
Ineendrukken, bw. zw. ik drukte -, heb -gedrukt.
Ineenfrommelen, bw. zw. ik frommelde -, heb -gefrommeld.
Ineengroeten, ow. zw. ik groeide -, ben -gegroeid.
Ineenklemmen, bw. zw. ik klemd -, heb -geklemd.
Ineenkrimpen, ow. st. ik kromp -, ben -gekrompen-, krimpeling, v.
Ineenkruipen, ow. st. ik kroop -, ben -gekropen.
Ineenloopen, ow. st. ik liep -, ben -gelopen-, looping, v.
Ineenrollen, bw. zw. ik rolde -, heb -gerold.
Ineenschrijven, bw. st. ik schreef -, heb -geschreven.
Ineenschroeven, ow. zw. ik schroefde -, ben -geschoefd.
Ineenschroeven, bw. zw. ik schroefde -, heb -geschoefd.
Ineenschuiven, bw. st. ik schoof -, heb -geschoven.
Ineenslaan, bw. st. ik sloeg -, heb -eslagen.
Ineensluiten, bw. st. ik sloot -, heb -gesloten-, sluiting, v.
Ineensmelten, bw. st. ik smolt -, heb -gesmolten-, smelting, v.
Ineenstampen, bw. zw. ik stampte -, heb -gestampt.
Ineenstorten, bw. zw. ik stortte -, ben -gestort-, storting, v.
Ineentrappen, bw. zw. ik trapte -, heb -getrapt.
Ineenvloeden, ow. zw. het vloeide -, is -gevoeld-, vloeing, v.
Ineenvoegen, bw. zw. ik voegde -, heb -gevoegd-, voeging, v.
Ineenwringen, bw. st. ik wrong -, heb -gewrongen.
Ineenzetten, bw. zw. ik zette -, heb -gezet-, zetting, v.
Ineenzinken, ow. st. ik zonk -, ben -gezonken.
Ineffabel (onuitsprekelijk, onuitdrukbaar) bn.
Inegaaal (ongelijk, oneffen, verschildend) bn. inegaler, -st.
Inegaliteit (ongelijkheid, oneffenheid) v. -en.
Inelegant (onsierlijk, smakeloos) lomp bn.
Inenton, bw. zw. ik entte -, heb -geënt-, enter, m. -enting, v. -entse, o. -entster, v.
Inept (ongerijmd, onnoozel) bn.
Inert (vadsig, werkloos) bn.
Inestimabel (onschatbaar) bn.

Ineten, bw. ow. st. ik at -, heb -gegeten.
Inetsen, bw. zw. ik etste -, heb -geëst-, etsing, v.
Inetteren, ow. zw. het etterde -, is -gëtterd-, ettering, v.
Inevitent (onduidelijkheid) v.
Inevitabel (onvermijdelijk) bn.
Inexact (onnauwkeurig) bn.
Inexactitude (onnauwkeurigheid) v.
Inexcusabel (onverschoonbaar of onverantwoordelijk) bn.
Inexigibel (onafvorderbaar) bn.
Inexorabel (onverbidelijk) bn.
Inexperientie (onervarenheid) v.
Inexplicabel (onverklaarbaar) bn.
Inexprimabel (onuitsprekelijk)
Inexprimabele (hemd; onderbroek) m.
Inexigabel (onbeembaar, onbedwingbaar) bn. (vorig.
In extenso, in zijn geheel, uit-
In extremis (momentis) in de laatste oogenblikken des levens, op sterven liggend.
Infaam (eerloos, schandelijk) bn. en bijw. infamer, -st.
In factu, inderdaad.
Infallibel (onfeilbaar, onmisbaar) bn.
Infameeren (lasteren, schelden, eerloos maken) bw.
Infamie (eerloosheid) v.
Infamiteit (schandstuk) v. -en.
Infant (koninklijke prins in Spanje en Portugal) m. -en.
Infante (van Infanti) v. -n.
Infanterie (voetvolk) v. -en.
Infanterist (soldaat te voet) m.
Infanticide (kindermoord) v.
Infatigabel (onvermoeid) bn.
Infecteeren (besmetten, verpest) bw.
Infectie (besmetting, verpesting)
Inferieur (ondersgeschikt, onderhoor) bn. als zn. (een ondersgeschikt) m. -en.
Infernaal (helsch, onderaardsch) bn. inferaler, -st.
Infertiel (onvruchtbaar) bn.
Infesteeren (verontrusten, kwelen, vijandelijk behandelen) bw.
Infideel (trouweloos) bn. infideeler, -st.
Infirm (gebrekkelijk, zwak) bn.
Infirmiteeren (verzwakken, kracheloos maken) bw. ow.
Infirmite (ziekenzaal) v. -en.
Inflammatie (ontsteking) v. -tien en -ties.
Inflammeeren (ontsteken, aanvuren) bw. ow.
Inflansen, bw. zw. ik flansde -, heb -geflanst-, flansing, v.
Inreflectie (buiging, (muz.) verandering van toon) v. -tien en -ties. (dig) bn.
Inflexibel (onbuigzaam, stijfhoofdig) bn.
Infectie (oplegging) v.
Infigeeren (opleggen, toebrengen, eene straf) bw.
Inflikken, bw. zw. ik flikte -, heb -geflikte.
Influentie (invloed, invloeding, invulling) v.
Influenza (vloeikoorts, griep) v.
Influisen, bw. zw. ik fluiserde -, heb -gefluiserd-, fluisering, v.

In folio, in groot formaat, opperbest. (bn.
Inform (wanstaltig, mismaakt)
Informatie (inlichting; bericht) v. -tien en -ties.
Informeeren (berichten) bw. als ww. (inlichten in winnen).
Informiteit (wanstaltigheid, mismaaktheid) v. -en.
In foro, in of voor het gerecht.
Infraal (zeer fraai) bn. en bijw.
Infraact (verbreking, overtreding, v. -tien en -ties).
Infrangibel (onbreekbaar) bn.
Infringeeren (breken, overtreden, verdraaien) bw.
Infructueus (vruchteloos) bn.
Infusie (inzetting, v. infusien).
Infusie-diertjes, kleine diertjes in vloeistoffen, alleen voor het gewapend oog zichtbaar.
Ingaan, bw. ow. onr. st. ik ging -, heb en -gegaan.
Ingaande, bn.
Ingaarder, m. -s en -en.
Ingaderen, bw. zw. ik gaderde -, heb -gegaderd-, gadering, v.
Ingang, m. -en.
Ingebeeld, bn. -er, -st-, -heid, v.
Ingeboren, bn.
Ingeborene, m. en v. -n.
Ingedrongen, bn. en bijw. -er, -st-, -heid, v.
Ingeerde, m. en v. -n.
Ingeesten, bw. zw. ik geeste -, heb -gegeest-, geesting, v.
Ingegrift, bn.
Ingekankerd, bn. -heid, v.
Ingeland en **in zelande** (die eenig land in en bedekten polder heeft) m. ingelanden.
Ingelande, v. -n.
In genere, in het algemeen.
Ingenieur (krijgs- of vestingbouw kundige; bouwkundige over den waterstaat) m. -s.
Ingenieus (zinnig, vernuftig) bn.
Ingenieuzer, ingenieuzer.
Ingenomen, bn. -er, -st-, -heid, v.
Ingenu (oprecht, ongekunsteld, opulhartig) bn. en bijw.
Ingenuiteit (oprechtheid, openhartigheid; de staat van vrijgeborene te zijn) v.
Ingereeren (invooeren; zich eren in mengen) ow. bw.
Ingeschapen, bn.; -heid, v.
Ingesloten, bn.; -heid, v.
Ingeloten, bn. en bijw. -er, -st-, ingeval, v.
Ingeven, bw. st. ik gaf -, heb -gegeven-, gever, m. -geving, v.
Ingevolge, v.
Ingewand, o. -en.
Ingewandskwaal, v. -kwalen.
Ingewandsekte, v. -n.
Ingeweide (ingewand van dieren) o.
Ingewikkeld, bn. -er, -st-, -heid, v.
Ingeworteld, bn.
Ingezeten, m. en v. -n.
Ingerig (zeer gierig; bn. en bijw.
Ingielen, bw. st. ik goot -, heb -gegoten-, gieting, v. -gegipt.
Inglippen, bw. zw. ik glipte -, heb -gegleed-, glijdend, v.
Inglippen, ow. zw. ik glipte -, ben -geglipt-, glipping, v.
Ingloed (hevige gloed) m.
Ingoed (zeer goed) bn. en bijw.

Ingooien, bw. zw. ik gooid -, heb -gegooid.
Ingoor (zeer goor) bn.
Ingorden, bw. zw. ik gordde -, heb -gordd.
Ingrat (ondankbaar) bn.
Ingratitude (ondankbaarheid) v.
Ingroeven, bw. st. ik groef -, heb -gegraven; -graving, v.
Ingrement (bestanddeel; toevoegsel bij geneesmiddelen, enz.)
Ingrepen, m. -grepen. [o. en.]
Ingriffelen, bw. zw. ik griffelde -, heb -gegriffeld.
Ingrippen, ow. st. ik greep -, heb -gegrepen; -gripping, v.
Ingroeven (lasten, eerrooven, schandvlekken) bw.
Injurieus (beledigend) bn.
Injuste (onrechtvaardig) bn.
Injustice (onrechtvaardigheid) v.
Ink (opening van een fuiknet) m. -en.
Inkabbelen, bw. zw. het water kabbele -, heeft -gekabbel.
Inkankeren, ow. zw. ik kankerde -, ben -gekankerd; -kanker-, v.
Inkarnaat (vleeschkleur) o.
Inkarnaten (vleeschkleurig, hoekrood) bn.
Inkeep, v. inkepen.
Inkeer, m.
Inkeeren, ow. zw. ik keerde -, ben -gekeerd; -keering, v.
Inkelderen, bw. zw. ik kelderde -, heb -gekelderd.
Inkepen, bw. zw. ik keepte -, heb -gekeept; -keping, v.
Inkerven, bw. st. ik korf -, heb -gekorven; -kerving, v.
Inkiezen, b. zw. st. ik koos -, heb -gekozen; -kiezing, v.
Inkijken, bw. ow. st. ik keek -, heb -gekeken. (-gekipt.)
Inkippen, bw. zw. ik kipte -, heb -geklampt.
Inklampen, bw. zw. ik klampte -, heb -geklampt.
Inklaren, bw. zw. ik klaarde -, heb -geklaard; -klaring, v.
Inklauteren, ow. zw. ik klauterde -, ben -geklauterd.
Inkleeden, bw. zw. ik kleedde -, heb -gekleed; -kleeding, v.
Inklemmen, bw. zw. ik kleemde -, heb -gekleemd.
Inkleppen, bw. zw. ik klepte -, heb -geklept.
Inklommen, ow. st. ik klom -, ben -geklommen; -klimming, v.
Inklinken, bw. st. ik klonk -, heb -geklonken.
Inkloppen, bw. zw. ik klopte -, heb -geklapt.
Inknarsen, ow. zw. ik knarste -, heb -geknarst.
Inknoopen, bw. zw. ik knoopte -, heb -geknoot; -knooping, v.
Inkoken, bw. zw. ik kookte -, heb -gekookt; -koking, v.
Inkomeling, m. en v. -en; voor het v. ook inkomeling.
Inkomen, ow. st. (als zn. o.) ik kwam -, ben -gekomen.
Inkomend, bn.
Inkomst, v. -en; -je, o. -s.
Inkomstenbelasting, v. -en.
Inkoop, m. -en; -sprij, m.
Inkoopen, bw. onr. zw. ik kocht -, heb -gekocht; -koop, m. -koopster, v.

Inimagnabel (onvoorbeeldelijk, onbetrouwbaar) bn.
Inimifabel (onnazigzaam) bn.
Iniquiteit (onbillijkheid, onrechtvaardigheid, slinksheid, snoodheid, goddeloosheid) v. -en.
Initiale (aanvansletter) v. -n.
Initiatief (de aanleiding tot een zaak; het recht om iets voor te dragen; de eerste stap) o. initiatieven. (aannemen) bw.
Intieeren (invoren, plichtig)
Injagen, bw. zw. en st. ik jaagde of joeg -, heb -gejaagd.
Injunctie (oplegging, gerechtsbevel) v.
Injurieeren (lasten, eerrooven, schandvlekken) bw.
Injurieus (beledigend) bn.
Injuste (onrechtvaardig) bn.
Injustice (onrechtvaardigheid) v.
Ink (opening van een fuiknet) m. -en.
Inkabbelen, bw. zw. het water kabbele -, heeft -gekabbel.
Inkankeren, ow. zw. ik kankerde -, ben -gekankerd; -kanker-, v.
Inkarnaat (vleeschkleur) o.
Inkarnaten (vleeschkleurig, hoekrood) bn.
Inkeep, v. inkepen.
Inkeer, m.
Inkeeren, ow. zw. ik keerde -, ben -gekeerd; -keering, v.
Inkelderen, bw. zw. ik kelderde -, heb -gekelderd.
Inkepen, bw. zw. ik keepte -, heb -gekeept; -keping, v.
Inkerven, bw. st. ik korf -, heb -gekorven; -kerving, v.
Inkiezen, b. zw. st. ik koos -, heb -gekozen; -kiezing, v.
Inkijken, bw. ow. st. ik keek -, heb -gekeken. (-gekipt.)
Inkippen, bw. zw. ik kipte -, heb -geklampt.
Inklampen, bw. zw. ik klampte -, heb -geklampt.
Inklaren, bw. zw. ik klaarde -, heb -geklaard; -klaring, v.
Inklauteren, ow. zw. ik klauterde -, ben -geklauterd.
Inkleeden, bw. zw. ik kleedde -, heb -gekleed; -kleeding, v.
Inklemmen, bw. zw. ik kleemde -, heb -gekleemd.
Inkleppen, bw. zw. ik klepte -, heb -geklept.
Inklommen, ow. st. ik klom -, ben -geklommen; -klimming, v.
Inklinken, bw. st. ik klonk -, heb -geklonken.
Inkloppen, bw. zw. ik klopte -, heb -geklapt.
Inknarsen, ow. zw. ik knarste -, heb -geknarst.
Inknoopen, bw. zw. ik knoopte -, heb -geknoot; -knooping, v.
Inkoken, bw. zw. ik kookte -, heb -gekookt; -koking, v.
Inkomeling, m. en v. -en; voor het v. ook inkomeling.
Inkomen, ow. st. (als zn. o.) ik kwam -, ben -gekomen.
Inkomend, bn.
Inkomst, v. -en; -je, o. -s.
Inkomstenbelasting, v. -en.
Inkoop, m. -en; -sprij, m.
Inkoopen, bw. onr. zw. ik kocht -, heb -gekocht; -koop, m. -koopster, v.

Inkorten, bw. ow. zw. ik kortte -, heb -gekort; -korter, m. -korting, v.
Inkorven, bw. zw. ik korfde -, heb -gekorfd; -koring, v.
Inkostelijk (zeer kostelijk) bn.
Inkoud (zeer koud) bn.
Inkraalen, bw. zw. ik kraaide -, heb -gekraaid.
Inkrigen, bw. st. ik kreeg -, heb -gekregen.
Inkrimpen, bw. ow. st. ik kromp -, heb -en ben -gekrompen; -krimping, v.
Inkroppen, bw. zw. ik kropte -, heb -gekropt; -kropping, v.
Inkruien, bw. zw. en st. ik krooi -, heb -gekrooid; ook: ik kruide -, heb -gekruild.
Inkruipen, ow. st. ik kroop -, ben -gekropen; -kruiping, v. -kruipsel, o.
Inkt, m.
Inktachtig, bn. -er.
Inkullen, bw. zw. ik kuiltde -, heb -gekuild; -kulling, v.
Inkuipen, bw. zw. ik kuiltte -, heb -gekuilt.
Inkwakken, bw. zw. ik kwakte -, heb -gekwakt.
Inkwartieren, bw. zw. ik kwartierde -, heb -gekwartierd; -kwartiering, v.
Inlaag (inlage) v. inlagen.
Inladen, bw. st. ik laadde -, heb -geladen; -lader, m. -lading, v.
Inlander, m. -s; inlandsch, bn.
Inlappen, bw. zw. ik lapte -, heb -gelapt.
Inlasschen, bw. zw. ik laschte -, heb -gelascht; -lassching, v.
Inlaten, bw. st. ik liet -, heb -gelaten; -lating, v.
Inlaveeren, ow. zw. ik laveerde -, ben -gelaveerd.
Inleelijk (zeer leelijk) bn.
Inleg, m.
Inleggen, bw. zw. ik legde -, heb -gelegd; -legging, v. -legkas, v. -leg-sel, o.
Inleiden, bw. zw. ik leidde -, heb -geleid; -leider, m. -leiding, v.
Inleken, ow. zw. ik lekte -, ben -gelekt.
Inleveren, bw. zw. ik leverde -, heb -geleverd; -leveraar, m. -levering, v.
Inlichten, ow. bw. zw. ik lichtte -, heb -gelicht; -lichter, m. -lichting, v. (mv. -lichtingen).
Inliggen, ow. st. ik lag -, heb -gelegen.
Inlijmen, bw. zw. ik lijmd -, heb -gelijmd; -lijming, v.
Inlijsten, bw. zw. ik lijstte -, heb -gelijst; -lijsting, v.
Inlijven, bw. zw. ik lijfde -, heb -gelijfde; -lijving, v.
In loco, op de plaats zelve.
Inloeren, bw. zw. ik loerde -, heb -geleerd.
Inlokken, bw. zw. ik lokte -, heb -gelokt; -lokking, v.
Inloodsen, bw. zw. ik loodste -, heb -geloodt; -lo daling, v.
Inloogen, bw. zw. ik loogde -, heb -geloogd; -looging, v.

Inloop, m.
Inloopen, bw. ow. st. ik liep -, heb en ben -gelopen.
Inlooperij, v.
Inlossen, bw. zw. ik loste -, heb -gelost; -losser, m. -lossing, v. -losser, v.
Inlui (zeer luid) bn.
Inluiden (-luien) bw. zw. ik luide -, heb -geluid; -luiding, v.
Inluisteren, bw. zw. ik luisterde -, heb -geuisterd.
Inmaak, v.
Inmaken, bw. zw. ik maakte -, heb -gemaakt; -maker, m. -maakt, o. -maakster, v. -making, v. (last)
In mandatis, als bevel. of in
Immanen, bw. zw. ik maande -, heb -gemaand; -maner, m. -maning, v. (boeksl.)
In margine, op den rand (eens in memoriam, ter nagedachtenis).
Inmengen, bw. zw. ik mengde -, heb -gemengd; -menging, v. -mengsel, o.
Innemen, bw. zw. ik wende -, heb -genued.
Innemen, bw. st. ik met -, heb -gemeten; -meting, v.
Inmetelen, bw. zw. ik metselde -, heb -gemetseld; -metseleld, v.
Inmiddels, bijw. (ting, v.)
Innig, bw. zw. ik mijnde -, heb -geuind.
Inmoefelen, bw. zw. ik moeffelde -, heb -zeuoffeld.
Innig, bw. zw. ik naaide -, heb -genaaid; -naaier, m. -naaig, v.
Innig, bw. zw. ik nagelde -, heb -genageld.
Innemen, bw. zw. ik nam -, heb -genomen; -nemer, m. -neming, v. -neemster, v.
Innend, bn. -er, -st; -heid, v.
Innen (invorderen) bw. zw. ik indede -, heb -geind; -inning, v.
Innen (op het gemeed drukken, iemand geheel en al door-dringen van) bw.
Innerlijk, bn. en bijw.
Innig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
Innocent (onschuldig, eenvoudig, onnoozel) bn.
Innominafel (onnoemelijk) bn.
In nomine, in naam.
In nomine Dei, in Gods naam.
In nostro Casu, in ons (tegenwoordig) geval. (en -tice)
Innovatie (nieuwicheit) v. -tie
Innooveren (vernieuwen; nieuwichelen invoeren) bw. ow.
In obscuro, in het verborgen, onbekend.
Inobservantie (de niet-naleving; onachtzaamheid) v.
In octavo, in het boekformaat van 8 bladen of 16 bladzijden per vel.
Inoculeren (-enten) bw.
Inoffensief (onshadelijk) bn.
Inoffensievel, -st.
Inoogsten, bw. zw. ik oogste -, heb -geogst; -oogsting, v.
In optima forma, in den besten vorm, volkomen.
In originali, in het oorspronkelijke.

In pace, in vrede, in goede rust.
Inpakken, bw. zw. ik pakte -, heb -gepakt; -pakker, m. -pakkerij, v. -pakster, v. -pakst, g. v.
Inpalmen, bw. zw. ik palmde -, heb -gepalm; -palmer, m. -palmerij, v. -palmster, v. -palming, v.
In parenthesis, ingesloten, tusschen haakjes (-tusschenbeiden).
In partibus infidelium, van een bismod dat in handen der ongeloofigen is.
Inpassen, bw. zw. ik paste -, heb -gepast.
Inpeppen, bw. zw. ik pende -, heb -gepend.
Inpeperen, bw. zw. ik peperde -, heb -gepeperd; -pepering, v.
In perpetuum, voor altijd, altijd durend.
Inpersen, bw. zw. ik perste -, heb -geperst; -persing, v.
In petto, op het hart, in gedachten; in voorraad.
Inpikken, bw. zw. ik pikte -, heb -gepikt.
Inplanen, bw. zw. ik plante -, heb -geplant; -planting, v.
Inploegen, bw. zw. ik ploegde -, heb -geploegd.
Inploffen, ow. zw. ik plofte -, ben -geploft.
Inplukken, bw. zw. ik plukte -, heb -geplukt.
Inpompen, bw. zw. ik pompte -, heb -gepompt; -pomping, v.
In pontificalibus, in priesterlijke ambtskleeding, in feestgewaad. (-gepoet)
Inpoten, bw. zw. ik potte -, heb -gepot; -potte, in de m. -cht.
Inprangen, bw. zw. ik prangde -, heb -geprangd.
Inpraten, bw. zw. ik praatte -, heb -gepraat.
In praxi, in de uitoefening.
Inpreken, bw. zw. ik preekte -, heb -geprekt.
Inprenten, bw. zw. ik prentte -, heb -geprent; -prenting, v.
Inpressen, bw. zw. ik preste -, heb -geprest.
Inprikken, bw. zw. ik prikte -, heb -geprikt.
Inpropven, bw. zw. ik proppte -, heb -gepropt; -prop, m. -propster, v. -propping, v.
In puris naturalibus, geheel naakt. (-geput)
Inputen, bw. zw. ik putte -, heb -geput.
In quarto, in vierendeels grootte, in het boekformaat van 4 bladen of 8 bladzijden per vel.
Inquistant (onrustbar) bn.
Inquisteeren (verontrusten) bw.
Inquireeren (navorschen, onderzoeken) bw. (sitie) m. -en.
Inquisiteur (rechter der Inquisite) (gerechtigd geloofs-onderzoek, geloofsgericht, bloedgerecht) v.
Inrakelen, bw. zw. ik raketde -, heb -gerakeld.
Inregelen, onp. v. ow. zw. het regende -, heeft -geregend; -regening, v.
Inrekenen, bw. zw. ik rekende -, heb -gerekend; -rekening, v.
Inrennen, bw. zw. ik rende -, heb -gerend.

Inrichten, bw. zw. ik richtte -, heb -gericht; -richter, m. -richting, v.
Inrijden, bw. ow. st. ik reed -, heb en ben -gereden.
Inrijgen, bw. st. ik reeg -, heb -gerogen; -rijding, v.
Inrijten, bw. ow. st. ik reet -, heb en ben -gereten.
Inrit, m.
Inroelen, bw. ow. zw. ik roeide -, heb en ben -geroeld; -roeing, v.
Inroepen, bw. st. ik riep -, heb -geroepen; -roeper, m. -roeping, v. (heb -geroerd).
Inroeren, bw. zw. ik roerde -, heb en ben -geroerd; -roering, v.
Inroesten, ow. zw. ik roestte -, ben -geroest; -roesting, v.
Inrollen, bw. ow. zw. ik rolde -, heb en ben -gerold.
Inroond (ronde opening van binnen) o. -en. (-geroest)
Inrossen, ow. zw. ik roste -, heb en ben -geroest; -roesting, v.
Inruilen, bw. zw. ik ruilde -, heb -geruild; -ruiling, v.
Inruimen, bw. zw. ik ruimde -, heb -geruimd; -ruiming, v.
Inrukken, ow. zw. ik rukte -, heb -gerukt; -rukking, v. als bw. ik rukte - heb -gerukt.
Insalubriteit (ongezondheid eener woonplaats) v.
In salvo, in zekerheid.
Insanie (waanzin) v.
Insatiable (onverzadelijk) bn.
Inschellen, bw. zw. ik schelde -, heb -gescheld.
Inscheken, bw. st. ik schonk -, heb -geschonken; -schenker, m.
Inschepen, bw. zw. ik schepte -, heb -geschept; -schepping, v.
Inschepen (putten) bw. zw. ik schepte -, heb -geschept.
Inschepen (van de Godheid) bw. st. ik schiep -, heb -geschapen.
Inscherpen, bw. zw. ik scherpte -, heb -gescherpt; -scherping, v.
Inschuren, bn. ow. zw. ik scheurde -, heb en ben -gescheurd; -scheuring, v.
Inschieten, bw. ow. st. ik schoot -, heb en ben -geschoten.
Inschikkelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Inschikken, ow. bw. zw. ik schikte -, ben en heb -geschikt; -schikking, v. (bijw.)
Inschoon (zeer schoon) bn. en inschoppen, bw. zw. ik schopte -, heb -geschopt.
Inschrapen, bw. zw. ik schraapte -, heb -geschap; -schrap, m. -schraap, v.
Inschrift, o. -en; -je, o. -s.
Inschrijden, ow. st. ik schreed -, ben -geschreden.
Inschrijven, bw. st. ik schreef -, heb -geschreven; -schrijfter, v. -schrijver, m. -schrijving, v.
Inschroeven, bw. zw. ik schroefde -, heb -geschroefd; -schroefing, v.
Inschroeken, bw. zw. ik schrokte -, heb -geschrokt.
Inschudden, bw. zw. ik schudde -, heb -geschud.
Inschuiven, bw. st. ik schoof -, heb -ingeschoven; -schuifsel, o. -schuifafel, v. -schuiving, v.
Inschuld, v. -en; -enaar, m. -s.

Inscribereen (inschrijven, in-tekenen) bw.
Inscriptie (inschrijving of in-tekening; opschrift) v. -tien en -ties.
Inscrutabel (onuitvorselijk, ondoorgrondelijk) bn.
Insect (gekorven diertje) o. -en; -je, o. -s.
Insectendoos, v. -doozen.
Insectologie (leer der gekorvene diertjes) v.
In sedecimo (in het boekformaat van 16 bladen per vel).
Insensibel (ongevoelig) bn. en bijw.
Inseparabel (onafscheidelijk)
Insereren (invoegen, inlas-schen, opnemen) bw.
Insertie (invoeging, opneming) v. -tien en -ties.
Insgelijken, bijw.
Insidius arglistig, verraderlijk, betradend bn. en bijw.
Insigne (uitememend, voortreffelijk, buitengewoon, uitstekend) bn. en bijw.
Insigne (eere- of raadgeeken, kenteeken) v. -s.
Insinificant (onbeduidend, zonder betekenis) bn. en bijw.
Insipelen, ow. zw. het sijpde -, is -gesijpeld; -sijpeling, v.
Insinuatie (waarschuwing; in-dringing; zijdelingske wank) v. -tien en -ties.
Insinueren (aanmelden, waar-schuwen; indringen; zich be-mind maken; voorleggen, over-handigen) bw. (zouteloos) bn.
Insipide (plat, ongerijmd, laf,
Insisteren (op iets blijven staan; met verzoeken aanhou-den) ow.
Insiaan, bw. ow. st. ik sloeg -, heb en ben -geslagen; inslager.
Inslag, m. -en.
Inslapen, ow. st. ik sliep -, ben -geslapen.
Insleepen, bw. zw. ik sleepte -, heb -gesleept; -sleeping, v.
Insletteren, ow. zw. ik slen-terde -, ben -gesletterd.
Inslijpen, bw. st. ik sleepte -, heb -geslepen.
Inslikken, bw. zw. ik slikte -, heb -geslikt; -slikker, m. -slik-king, v. sliktster, v.
Inslingeren, bw. zw. ik slingerde -, heb -geslingerd.
Inslijpen, ow. zw. ik slijpte -, heb -geslijpt.
Inslobberen, bw. zw. ik slob-berde -, heb -geslobberd.
Inslokken, bw. zw. ik slokte -, heb -geslokt; -slokker, m. -slok-king, v. sloktster, v.
Insloppen en **Insulpen**, bw. zw. ik slopte (slurpte) -, heb -geslopt (geslurpt); -slopping en -slurping, v.
Insluimen, ow. zw. ik sluim-erde -, ben -gesluimerd; -slui-mering, v.
Insluiten, ow. st. ik sloop -, ben -gesloopen; -sluiper, m. -slui-ping, v. sluiptster, v.
Insluiten, bw. ow. st. ik sloot -, heb -gesloten; -sluiting, v. -sluit-tingsteeken, o.
Insulpen. Zie **Insloppen**.

Insmakken, bw. zw. ik smakte -, heb -gesmak.
Insmelten, bw. ow. st. ik smolt -, heb en ben -gesmolten; -smel-ting, v.
Insmeren, bw. zw. ik smeerde -, heb -gesmeerd; -smeerder, m. -smeester, v. -smeersel, o. -sme-ring, v.
Insmiten, bw. st. ik smet -, heb -gesmeten; -smijting, v.
Insnappen, ow. zw. ik snapte -, ben -gesnapt.
Insnuijden, bw. st. ik sned -, heb -gesneden; -snijding, v.
Insnoeren, ow. zw. ik snorde -, ben -gesnord.
Insnuiven, bw. st. ik snoof -, heb -ingesnoeven; -snuiving, v.
Insociabel (ongezellig) bn.
Insolent (ongepast, evel, moed-wilig, onbeschaamd) bn. -er, -st.
Insolentie (ongepastheid, o. be-schaamdheid, lompheld, evel, moed, -ties en -tien).
Insolide (weinig krediet verdie-nend, op losse schroeven staan-d) bn. en bijw. -r, insolidest.
Insolitude (wankelende toe-stand) v.
In solidum, voor het geheel.
Insolubel (onoplosbaar) bn.
Insolvent (onvermogen om te betalen) bn. (kroet) v.
Insolventie, (staat van ban-Insolentie (slepeelbaarheid) v.
Insoppen, bw. zw. ik soppte -, heb -gesopt; -sopper, m. -sopster, v. -sopping, v.
Inspannen, bw. st. ik spande -, heb -gespannen; -spanning, v.
Insparen, bw. zw. ik spaarde -, heb -gespaard.
Insippen, ow. zw. ik spatte -, ben -gespat.
In spe, in het verschiet, op zicht.
In specie, in kindeken munt.
Inspecteeren (bezielijken, in-voegen, schouwen nemen) bw.
Inspecteur (opziener, opzicht-houder) m. -s en -en.
Inspectie (schouwing, in oogen-schouwning) v. -tien en -ties.
Inspreken, bw. zw. ik spijkte -, heb -gespijkt; -spijkder, -(-tien).
Inspiratie (ingeving) v. -ties en
Inspireeren (inblasen, ingeven, in verrukking brengen) bw. ow.
Insipit, o. zeev. roepen, helm-stok. (heb -gispit).
Insipiten, bw. zw. ik spitte -, heb -gespit.
Insippen, ow. zw. zw. ik spoelde -, ben -gespoeld.
Inspraak, v.
Inspreken, bw. st. ik sprak -, heb -gesproken.
Inspringen, ow. st. ik sprong -, ben -gesprongen; -springing, v.
Insputten, bw. st. ik spoot -, heb -gespoten; -spuiting, v.
Instaan, ow. onr. st. ik stond -, heb -gestaan.
Instal, m. -len.
Installatie (bevestiging in een ambt) v. -ties en -tien.
Installeeren (invoeren; inwij-den, bevestigen) bw. (bn. installig (in een kwaden naam).
Instampen, bw. zw. ik stampte -, heb -gestampt; -stamping, v.
Instandhouding, v.

Instant (terstond, oogenblikke-lijk, in korten tijd) bijw. (bijw. **Instantelijk** (druisend) bn. en **Instantie** (aanhoudende, ernstige begeerte; aanvoering van een te-genbewijs, of van eene uitzon-dering; het rechtsbestuur) v. in-stantien; rechtbank van eerste-, rechtbank van eersten aanleg; in laatste -, bij den hoogsten rechter. (ben -gestapt.
Instappen, ow. zw. ik stapte -, **Instar** (a l' -) del zoo goed als van. In statu quo (in vorigen toestand of zoo als het tot nu toe is geweest) bijw. (o. als zn.)
Instaeren, (aanhouden, op iets aandringen) ow.
Instaigeren, ow. zw. ik steigerde -, ben -gestigerd.
Insteken, bw. ow. st. ik stak -, heb -gestoken; -stecker, m. -stek-ing v. -steekmaker, v. -steck-sel, o.
Instellen, bw. zw. ik stelde -, heb -gesteld; -steller, m. -stel-ling, v.
Instemmen, bw. zw. ik stemde -, heb -gestemd; -stemming, v.
Instendelijk, bijw.
Instevenen, ow. zw. ik stevende -, ben -gestevend. (ring) v.
Instigatie, (aanzetting aanspo-Instigieren (aanhitsen, aanzet-ten, aansporen) bw.
Instijgen, ow. st. ik steeg -, ben -gestegen. (heb -gestikt.
Instinken, bw. zw. ik stikte -, instinct (natuurdrijf, dierlijke neiging) o. (bn.
Instinctmatig (uit natuurdrijf)
Instippen, bw. zw. ik stipte -, heb -gestipt.
Instituereen (instellen, -tichten, rangschikken) bw.
Institut de France (instituut van Frankrijk) algemeene naam voor de 5 te Parijs bestaande academies.
Instituteur (insteller, onderwij-zer, kostschoolhouder) m. -s.
Institutrice (onderwijzeres, kostschoolhouders) v. -s.
Instituut (inrichting, bijzonder leer- of opvoedingsgesticht) o. instituten.
Instommelen, ow. zw. ik stom-melde -, ben -gestomd.
Instoomen, ow. zw. ik stoomde -, ben -gestoomd.
Instooten, bw. ow. st. ik stiet -, heb en ben -gestooten; ook: stootte.
Instoppen, bw. zw. ik stopte -, heb -gestopt; -stopping, v.
Instormen, ow. zw. ik stormde -, ben -gestormd.
Instorten, bw. ow. st. ik stortte -, heb en ben -gestort; -storting, v.
Instouwen (instuiven) bw. zw. ik stouwde -, heb -gestouwd; -stouw-ing, v. (ben -gestreefd.
Instroeven, ow. zw. ik streefde -, **Instrijken**, bw. ow. st. ik streek -, heb en ben -gestreken.
Instrooden, bw. zw. ik strooide -, heb -gestrooid; -strooiing, v. -strooi-inke, o.
Instroomen, ow. zw. ik stroomde -, ben -gestroomd; -strooming, v.

Instructeur (onderwijzer, exercitiemeester) m. -en.
Instructie (gedrags)regel of voorschrift v. -tlen en ties, rechter van -, de rechter, die voorloopig belast is met een onderzoek der bedrevne misdaden.
Instructie-bataillon, o. -s.
Instructief (leerrijk; onderrieh-tend) bn.
Instrueeren (onderwijzen; de bewijzen van schuld bijeenza-men, de processtukken in ge-reedheid brengen) bw.
Instrument (werktuig, muziek-spieltuig; toestel, gereedschap; geschrift, stuk, document) o. -en; je. o. -s.
Instrumentaal (door middel van muziekinstrumenten voort-gebracht) bn.
Instrumentatie (wettig betoog; lriching om door muziekin-strumenten uitgevoerd te kun-nen worden) v.
Instrumenteeren (wettige ak-ten opmaken) bw.
Insuiven, ow. st. ik stoof -, ben -gestoven. (heb -gestuurd.
Insutren, bw. zw. ik stuurde -.
Insutwen, bw. zw. ik stuwde -, heb -gestuwd; -stuwving, v.
Insubordinatie (weerspannig-heid) v. (toereikend) bn.
Insufflatie (ongenoegzaam, on-insuikeren, bw. zw. ik suikorde -, heb -gesuikerd. (-gesuld).
Insullen, ow. zw. ik sulde -, ben insult (belediging) o. -en.
Insultueeren (schelden, hoonen, beschimpen) bw.
In summa, in het geheel.
In summo gradu, in den hoog-sten graad. (bn).
Insupportabel (onverdraaglijk)
Insurgent (opstandeling) m. -en.
Insurrectie (opstand) v.
In suspensio, hangende, onbeslist.
Intact (onaangeroerd; onbevekt, volkomen) bn. en bijw.
Intanden, bw. zw. ik tandde -, heb -getand; -tanding, v.
In tantum, zoo ver het reikt.
Intappen, bw. zw. ik tapte -, heb -getapt.
Inteekenen, bw. zw. ik teekende -, heb -ingetekend; -teekenaar, m. -teekenaar; v. -teekening, v. -teekeniist, v.
Integendeel, bijw.
Integraal (zelfstandig, een ge-heel uitmakend) bn.
Integralen (Nederlandsche effec-ten, genaamd: Werkelijke of Na-tionale Schuld) mv.
Integraalrekening, v.
Integreerend (onmisbaar, onaf-scheidelijk) bn.
Integriteit (onschuld, braafheid, oprechtheid, v. rechtschapenheid) v.
Intellectualliteit (verstaan-baarheit; verstand) v.
Intellectueel (verstandelijk) bn.
Intelligent (verstandig, kundig; v. ruimsig) ba. -er, -st.
Intelligentie kennis, doorzicht, verstand) v.
Intemperance (onmatigheid) v.
Intemperstief (ontijds) bn. en bijw.

Intendant (opziener, bestuurder, rector) m. -en.
Intendeeren (beoogen, genegen zijn; versterken, verhoogen) ow. bw.
Intense (muz) met vermeerderde, verhoogde kracht.
Intensie (inspanning) v.
Intentie (voornemen, oogmerk, meening) v. -ties of -tien.
Intentioneeren (van plan zijn, beoogen) ow.
Intercalereen (invoegen, inlas-schen, inschrijven) bw.
Intercedeeren (tusschenbeide treden, bemiddelen, voorspre-ken) ow.
Interceptie (onderschepping) v.
Intercessie (tusschenkomst, voorspraak) v.
Intercolpieren (onderscheppen, oplichten) bw.
Interdicereen (verbieden) bw.
Interdict (verbod) o. (bijw).
Interdictoir (verbiedend) bn. en Interen, bw. ow. zw. ik teerde -, heb en ben -geteerd; -tering, v.
Interessant (belangwekkend; baatzuchtig, inhalig) bn. en bijw. -er, -st.
Interesseeren (belangstelling inboezemen, van aubelang zijn voor) bw.; zich - voor, belang-stelling aan den dag leggen voor.
Interest (belang, voordeel, nut, winst) ook (rente) m. -en.
Interfolieeren (met wit papier doorschieten) bw.
Interieur (innerlijk, inwendig) bn. (o. als zn.).
Interim (ad) o. tusschentijd, tus-schenhandeling, voor eenen tijd; een tusschentijd.
Interlinie (ruimte tusschea de regels) v. -s.
Interlinieen (en wit tusschen de regels inbrengen; ook: tusschen de regels inschrijven) bw.
Intermediair (tusschenkomst) o.
Intermezzo (tusschenspel) o. in-term; zzo's.
Interminabel (eindeloos) bn.
In terminis, in behoorlijke uit-drukkingen. (dag).
In termino, op den bepaalden
Intermiscereen (vermengen, ondermengen) bw.
Intermissie (veronachtzaming, afbreking) v. -en. (o. -n).
Internaat (inwoning; kostschool)
Internationaal (wederzijdsch volkenrechtelijk) bn.
Internationale, v.
Interne (inwendig, innerlijk, van binnen; inwonend) bn. en bijw.
Internuntius (gezant van den paus) m. -sen.
Interpellatie (vraag om ophel-dering) v. -tien en -ties.
Interpelleeren (iemand om op-heldering vragen) bw.
Interpolereen (inschrijven, tus-schenplassen, vernieuwen, ver-valschen) bw.
Interponeeren (tusschenstel-len, inbrengen, bijzonder van recht-middelen) bn.
Interpretatie (vertolking, uit-legging) v. -tien en -ties.
Interpreteeren (vertolken, uit-leggen, vertalen) bw.

Interpuncteeren (van leestee-kens voorzien) bw.
Interpunctie (plaatsing der schijf- en zijteekens) v.
Interregnum (tusschenbestuur, tusschenregering) o. (bw).
Interrogeeren (onvervragen)
Interrumpeeren (afbreken; in de rede vallen) bw.
Interruptie (stoornis) v. -tien en -ties.
Intersectie (doorsnijding; het punt waar twee lijnen elkander doorsnijden) v.
Interval (tusschenruimte, tus-schentijd; tusschenvooral; (muz.) toonafstand) o. -len.
Interveneeren (tusschenbeide komen) ow.
Interventie (tusschenkomst) v.
Intestabel (onbekwaam om ge-tuigenis te geven, of om een testa-ment te maken) bn.
Inteugelen, bw. zw. ik teugelde -, heb -geteugeld; -teugeling, v.
In thesi, in den regel, in de hoofdzaak. (-er, -st.
Intiem (vertrouwelijk, innig) bn.
Intijds, bijw. (-getild).
Intillen, bw. zw. ik tilde -, heb -getild.
Intimeeren (geregchtelijk be-kenndmaken, aanwijzen) bw.
Intimideeren (bangmakerij) v.
Intimideeren (bevreesd, be-schroomd of bang maken) bw.
Intimiteit (vertrouwelijkheid, boezemvriendschap) v. -en.
Intocht, m. -en. (en bijw).
Intolcant (onverdraagzaam) bn.
Intolerantie (onverdraagzaam-heid, vijandigheid omtrent an-dersdenkenden) v.
Inonatie (aanhoeffing) v. -tien en -ties. (aangeven) bw.
Intoneeren (aanheffen, den toon inooemen, bw. zw. ik toonde -, heb -getoond; -tooning, v.
Intooveren, bw. zw. ik sooverde -, heb -getooverd.
In totum, in het geheel.
Intractabel (onhandelbaar, on-buijzaam) bn.
Intransitief (niet overgaand) bn.
Introppen, bw. zw. ik trapte -, heb -getrapt.
Intrede (meestal bij verkorting intrer) v. (-getreden).
Intreden, ow. st. ik trad -, ben Intree, v. Zie Intrede.
Intreebillet, o. -ten.
Intreekaartje, o. -s.
Intrek, m.
Intrekken, bw. ow. st. ik trok -, heb en ben -getrokken; -trek-king, v.
Intrepiditeit (onverschrokken-hed, heldhaftigheid) v.
Intrigant (iemand die veel van kuipen) m. -en. list-aanwending houdt) m. -en.
Intrigante, v. -n.
Intrige (verstriking, arglistig-heid, verwarring, ontwikkeling, bedrog, streek, kunstreep; min-neland, minnarij; eigenlijke ziel of knoop van een roman, van een toneelstuk, enz.) v. -s.
Intrigereen (zich met kuipen afzweven) ow.
Intrinsiek (innerlijk) bn. en bijw.
In triplo, drievoudig.

Introduceeren (invoeren of inleiden) bw. (en -ties.
Introductie (inleiding) v. -tien
Intrusie (indringing, instopping) v.
Intuimelen, ow. zw. ik tuimelde -, ben -getuimeld.
Intuitie (aanschouwing, zinnelijke gewaarwording) v.
Intusschen, bijw.
Inundatie (overstroming) v. -tien en -ties.
Inundeeren (onder water zetten, overstromen) bw.
Inurbaniteit (onwellevendheid, jaloerscheit, plompeheid) v.
Inustatie, ongebruikelijk.
In usu, gewoon, in gebruik.
Intuiel (nutteloos, doelloos) bn.
Inutiliteit (nutteloosheid) v. -en.
Invalid, m. -len.
Invalide (krachteloos, zwak, niet meer kennende spreken) bn. -r, invalides.
Invalide (verminkte of gebrekkige soldaat, soldaat die geen dienst meer kan doen) m. -n.
Invalidenhuis (huis, gesticht waarin de invaliden samenwonen) o. -huizen.
Invalen, ow. st. ik viel -, ben -gevallen -, valling, v.
Invariabel (onveranderlijk) bn.
Invarien, bw. ow. st. ik voer -, heb en ben -gevarien.
Invasie (vijandlike inval, strooptocht) v. -sien en -sien.
Invaten, bw. zw. ik vaatte -, heb -gevaat. (-gevat).
Invatten, bw. zw. ik vatte -, heb -gevatte (-scheldwoord) v. -n.
Invectieveeren (hevig invtaren, schelden, asteren) ow.
Invegen, bw. zw. ik veegde -, heb -geveegd.
Inventaris (wettige lijst van goederen; boedelbeschrijving) m. -sen.
Inventarisatie (het maken van een inventaris) v.
Inventariseeren (een inventaris maken van) bw.
Invente (uitvinding, vinding) v. -tien en -ties.
Inventief (vindrijk) bn.
Invergiftig (zeer vergiftig) bn. en bijw.
Inversibel (onveranderlijk) bn.
Inversie (woorlverplaatsing) v. -sien en -sien.
Inverteeren (omkeeren, verplaatsen) bw.
Inverteeren (plechtig bekleeden met een waardigheid, in een ambt plaatsen of stellen; een vesting brennen, insluiten) bw.
Investen, bw. zw. ik vestte -, heb -gevest.
Investigatie (onderveraging, naspeuring) v. -dien en -ties.
Investeeren (invorschuen, naspeuren, bevesten) bw.
Instituur (b-kleeding met een waardichid) v. -turen.
Intebreeren (vrouden, verouderen of verjaren; inklinken) ow. (ling).
In vizeen, werk-kerig, onler-
Invisieus (nlijg, waagstug, haastig) bn. (-geviid).
Invielen, bw. zw. ik vijelde -, heb

Invindibel (onoverwinnelijk) bn.
Inviolabel (onschendbaar, onkwetsbaar) bn.
Invisibel (onzichtbaar) bn.
Invitatie (uitnoodiging) v. -tien en -ties.
Inviteeren (uitnoodigen, te gast vragen) bw.
Invlammen, bw. zw. ik vlamde -, heb -gevlamd.
Invlechten bw. st. ik vlocht -, heb -gevlochten; -vlechting, v.
Invloeden, ow. st. ik vlood -, ben -gevloeden.
Invliegen, ow. bw. st. ik vloog -, ben -gevloegen.
Invlieten, ow. st. ik vloot -, ben -gevloeten.
Invlijen, bw. zw. ik vlijde -, heb -gevlid.
Invloed, m. -en.
Inv. jedijk, m. -er, -st.
Invloeden, bw. zw. ik vloede -, ben -gevlod; -vloeding, v.
Invlochten, ow. zw. ik vlachte -, ben -gevlacht.
Invocatie (aanroeping) v.
Invoceren (aanroepen) bw.
Invoege, vw.
Invoeegen, bw. zw. ik voegde -, heb -gevoegd; -voeging, v. -voegsel, o.
Invoyer, m. -en.
Invoueren, bw. zw. ik voerde -, heb -gevoerd; -voerder, m. -voering, v. -voerster, v.
Involgen, bw. zw. ik volgde -, heb -gevolgd; -volging, v.
Involontair (onwillig, onopzettelijk, gedwongen) bn.
Involveeren (inwikkelen, in zich bevatten) bw.
Invorderen, bw. zw. ik vorderde -, heb -gevoerd; -vorderaar, m. -vorderaarster, v. -vordering, v.
Invouwen, bw. zw. ik vouwde -, heb -gevouwd; -vouwing, v.
Invreten, bw. ow. st. ik vratt -, heb -gevreten; -vreting, v.
Invrijheidstelling, v.
Invullen, bw. zw. ik vulde -, heb -gevuuld; -vulling, v. -vullingsdag, m. -vulsel, o.
Invulnerabel (onkwetsbaar) bn.
Invulnerabiliteit (onkwetsbaarheid) v.
Inwaalen, ow. bw. zw. en st. het waalde of woei -, heeft en is -gewaald.
Inwaarts, bijw.
Inwaartsch, bn.
Inwaachten, bw. zw. ik wachtte -, heb -gewacht; -wachting, v.
Inwarm (zeer warm) bn.
Inwassen, ow. st. het wies -, is -gewassen.
Inwateren, onp. v. zw. het water le -, heeft -gewaterd; -watering, v.
Inweefsel, o. -s.
Inweeken, bw. zw. ik weekte -, heb -gewekt.
Inwellen, ow. zw. het welde -, is -gewild.
Inwendig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
Inwentelen, bw. zw. ik wentelde -, heb -gewenteld; -wenteling, v.
Inwerken, bw. zw. ik werkte -, heb -gewerkt; -werking, v.

Inwerpen, bw. st. ik wierp -, heb -geworpen; -werping, v. -werpsel, o.
Inweven, bw. st. ik weefde -, heb -geweven; -weefsel, o. -weving, v.
Inwiden, bw. zw. ik wijdde -, heb -gewijd; -wijding, v. -wijdingsrede, v.
Inwijk, v. -en.
Inwijken, ow. st. ik week -, ben -geweken; -wijking, v.
Inwikkelen, bw. zw. ik wikkelde -, heb -gewikkeld; -wikkeling, v.
Inwilligen, bw. zw. ik willigde -, heb -gewilligd; -williger, m. -williging, v.
Inwinden, bw. st. ik wond -, heb -gewonden; -windsel, o.
Inwinnen, bw. st. ik won -, heb -gewonnen; -winning, v.
Inwippen, ow. zw. ik wipte -, heb -gewipt.
Inwoekeren, bw. ow. zw. ik woekerde -, heb -gewoekerd.
Inwoelen, bw. zw. ik woelde -, heb -gewoeld; -woeding, v.
Inwonen, ow. zw. ik wonde -, heb -gewoond; -woner, m. -woning, v. -woonster, v.
Inwortelen, ow. zw. ik wortelde -, ben -geworteld; -worteling, v.
Inwrijven, bw. st. ik wreef -, heb -gewreven; -wrijving, v.
Inwringen, bw. st. ik wrong -, heb -gewrongen.
Inzaalen, bw. zw. ik aalde -, heb -gezaald; -zaailing, v.
Inzacht (zeer zacht) bn.
Inzage, v. (-gezaagd).
Inzaegen, bw. zw. ik zaagde -, heb -gezaakt; -zakking, v.
Inzamelen, bw. zw. ik zamelde -, heb -gezameid; -zamelaar, m. -zamelung, v.
Inzeepen, bw. zw. ik zeepte -, heb -gezeept; -zeeper, m. -zeeping, v.
Inzeggen, bw. zw. ik zegende -, heb -gezegd; -zegening, v.
Inzellen, bw. ow. zw. ik zelde -, heb en ben -gezellid; -zeiling, v.
Inzenden, bw. st. ik zond -, heb -gezonden; -zender, m. -zendster, Inzet, m. -ten. [v. -zending, v.
Inzetten, bw. zw. ik zette -, heb -gezet; -zetter, m. -zetting, v. -zetsel, v.
Inzicht, o. -en.
Inzielen, ow. st. het zood -, is -gezoden; -zielsel, o. (zien).
Inzinen, bw. st. ik zag -, heb -gezonken.
Inzinken, ow. st. ik zonk -, ben -gezonken. (-gezetten).
Inzitten, ow. st. ik zat -, heb -gezeten.
Inzoet (zeer zoet) bn.
Inzonderheid, bijw.
Inzout (zeer zout) bn.
Inzouten, bw. st. ik zoutte -, heb -gezouten; -zouter, m. -zouting, v. -zouterst, v.
Inzuigen, bw. st. ik zoog -, heb -gezuogen; -zuiging, v.
Inzuipen, bw. st. ik zoop -, heb -gezoopen.
Inzulten, bw. zw. ik zultte -, heb -gezult; -zulting, v.
Inzwachten, bw. zw. ik zwachtelde -, heb -gezwachteld; -zwachteling, o.
Inzwart (zeer zwart) bn.

J.

Inzwelgen, bw. st. ik zwolg -, heb -gezwoegen; -zwelger, m. -zwelging, v. -zwelgster, v.
Inzwemmen, ow. st. ik zwom -, ben -gezwoomen.
Inzweren, ow. st. het zwoor -, is -gezwooren.
Inzweven, bw. zw. ik zweefde -, ben -gezweefd.
Inzwieren, bw. zw. ik zwierde -, ben -gezwierd.
Ionie, o. Ionisch, bn. Ionier, m.
Ipeacacuanha (Amerikaansche braakwortel) v.
Ipsò facto, door de daad zelf; eigenmachtig.
Ipsò jure, door het recht zelf.
Irias (zekere bloem) v. -sen.
Iris (de godin van den regen; de gekleurde ring rondom den oogappel) v.
Irokees, m. Irokeezen (zeker volk in Canada), (schimping) v.
Ironie (spotternij, spotrede, beironiek, of
Ironisch (spottend, bijtend) bn.
Irraisonnabel (onredelijk, onbillijk, onverstandig) bn.
Irrationeel (onredelijk; onberekenbaar), bn. irrationeeler, -st.
Irreconcilabel, (onverzoenlijk) bn. (heid) v. -en.
Irregulariteit (onregelmatig-irregulier (onregelmatig) bn.
Irreligieus (ongodsdienstig) bn.
Irremediabel (onherstelbaar) bn.
Irremunerabel (onvergeldbaar) bn. en bijw. (en bijw.
Irreparabel (onherstelbaar) bn.
Irreprochabel (onberispelijk, onverwercpelijk) bn. en bijw.
Irrisibel (onveerstaantalbaar) bn. en bijw.
Irresolutie (besluiteloosheid, wankelbaarheid) v.
Irresponsabel (onverantwoordelijk) bn. en bijw.
Irrevocabel (onherroepelijk) bn. en bijw.
Irrigatie (bevochtiging, besproeiing, bewatering) v.
Irritatie (prikkeling, opgewondenheid) v.
Irriteeren (opwekken, prikkelen; tergen, vertroonen) v.
Isabel en **Isabelkleurig** (bruinachtig griel) bn.
Ischurie (betuette waterlozing) v.
Islam (Turksche godsdienst) m.
Islamisme (de Turksche godsdienst) o.
Ismaël, m. Ismaëlieten, m. mv.
Ischronisch (gelijktijdig, van gelijken duur) bn. en bijw.
Isolieren (afzonderen, alleen stellen, op zich zelve plaatsen) ow.
Isogonisch (gelijkhoekig) bn.
Israël, o. Israëliet, m. (mv. -en); Israëlitisch, bn.
Isthmus (landengte) o.
Italië, o. Italiaan, m. (Italianen)
Italiaansch, bn. (o. als zn.).
Item (desgljiks, even zoo), bijw. (kleinigheid) o. -s; -pje, o. -s.
Iteratie (herhalend) v. -tien.
Itereeren (herhalen) bw.
Itinerarium (reisbericht, reisbeschrijving, reiswijzer) o. -s.
Ivoor, o.
Ivoren, bn.

J, v. j's. — De tiende letter van het alphabet.
J. C. — JESUS CHRISTUS.
J.Hr. — JONKHEER.
Jl. — JONGSTLEDEN.
Jr. — JUNIOR, de jongere.
J.U.D. — JURIS UTRIUSQUE DOCTOR, doctor of meester in de beide rechten.
Jz. Janszoon, Jakobszoon enz.
Ja, bijw. en vw. (o. als zn.).
Jaaggeld, o. -en; -hout, o.; -loon, o. -en; -paard, o. -en; -pad, o. -en; -poort, v. -en; -schuit, v.
Jaap, m. japen; -je, o. -s. [-en.
Jaar, o. jaren; -tje, o. -s.
Jaarlyks, bijw.
Jaarlyksch, bn.
Jabot (krop der vogels; strook voor aan een mans-overhemd) m. -s.
Jabroer, m. -s.
Jacht (het jagen) v. -en.
Jacht (vaartuig) o. -en; -je, o. -s.
Jachten, bw. ow. zw. ik jachtte, heb gejacht.
Jachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Jacobijn (hevig gemeenebestgezinde in de Fransche omwenteling) m. -en; -ennuts, v. -en.
Jacconnat (zekere Oostindische stof, eene soort mousseline) o.
Jadder, o. -s.
Jaden (de koeien oppassen in den stal) bw. zw. ik jaadde, heb gejaad.
Jagen, bw. ow. st. en zw. ik joeg of jaagde, heb gejaagd; jaagster, v. jager, m. jager's v. jaging, v.
Jagersbuis, o. -buisen; -fluit, v. -en; -hoed, m. -en; -kleed, o. -eren; -kleeding, v.; -kost, m.; -leven, o.; -muts, v. -en; -pet, v. -ten; -rok, m. -ken; -tasch, v. -tasschen.
Jak, o. -ken; -je, o. -s.
Jakhals, m. jakhalzen.
Jakhalzen (te paard rijden) ow. zw. ik jakhalsde, heb gejakhalsd.
Jakken, ow. zw. ik jakte, heb gejakkt.
Jakkeren, ow. zw. ik jakkerde, Jakobs ladder, v.
Jakobsstaf (werktuig om hoogten te meten) m.
Jalappe (zekere purgeerworte) v. -n. (meest -; -heid, v.
Jaloersch, bn. en bijw. -er.
Jaloerie (jaloerschheid; naijver, minnegij) v. (zieën.
Jaloezie (zonneblind) v. jaloez.
Jam, v. -men. (werk) v.
Jambage (vooruitstekend pilaar-
Jambe (versvoet van eene korte en eene lange lettergreep) m. -n.
Jammer, o. -en.
Jammeren, ow. en onp. w. zw. ik jammerde, heb gejammerd; het jammerde, heeft gejammerd.
Jammerhartig, bn. -er, -st; -heid.
Jammerklacht, v. -en.
Jammerlijk, bn. -er, -st.
Jammernis, v.

Jan, m. -nen; -tje, o. -s.
Jangelen (janken) ow. ik jangelde, heb gejangeld; jangelaar, m. jangelaarster, v. (v.
Janbagel (gemeen volk) o. (koe)k
Janhen, m. -nen.
Janitsaar, m. Janitsaren.
Janken, ow. zw. ik jankte, heb gejankt; janker, m. janking, v.
Janmaat, m. [jankster, v.
Jansalie, m. -s. (-heid, v.
Jansalieachtig, bn. -er, -st;
Jansenist, m. -en; -enkerk, v.
Januari, m. Iouwmaand.
Japan, o. Japanees, m. Japannezen.
Japaneesch en **Japansch**, bn. (o. als zn.). (jaapt.
Japen, bw. zw. ik jaapte, heb gejaapt, v. -nen en -st; -netje, o. -s.
Japonsch, bn.
Jarenlang, bijw.
Jarig, bn.
Jas (kleed) v. -sen; -je, o. -s.
Jas (troefboer) m. -sen.
Jaskaart, v. -en.
Jasmin, v. -en; -tje, o. -s.
Jasminboom, m. -en.
Jaspis, m. voor den steen, (-sen); o. voor de stof.
Jassen, ow. bw. zw. ik jaste, heb gejast; (haasten; aardappelen schillen; met de kaart spelen); jasser, m. jaster, v. jaskaart, v. jasspel, o. jasspeler m.
Java-koffie, v.
Javelijn, v. -en.
Jaaward, o.
Je, vzw. (in den gemeenzamen spreektrant voor: gij, enk. en mv.; ook voor uw).
Je, tw.
Jean potage (hansworst) m.
Jegens, v.
Jemie (jemie) tw.
Jemie, tw.
Jemie, tw.
Jenever, v.
Jeneverachtig, bn. -er.
Jeneverneus (neus) m. -neuzen.
Jeneverneus (persoon) m. en v. -neuzen.
Jengelen, ow. zw. ik jengelde, heb gejangeld. Drentelende lastig vallen.
Jenoffel (een kruidnagel) m. -s.
Jent (fraai, net) bn. (-n of -s.
Jeremiade (klaaglied, klacht) v.
Jeruzalem, o.
Jeruzalammer (appel) m. -s.
Jeugd, v.
Jeugdelijk, bijw.
Jeugdig, bn. -er, -st; -heid, v.
Jeuk, m.
Jeuken (ook: joken) ow. zw. he jeukte (jookte), heeft gejeukt (gejookt).
Jeukerig (ook: jokerig) bn. -er, -st; -heid, v.
Jeuking (ook: joking) v. -en.
Jeukje, v.
Jeukziekte, v.
Jeuzet, m. -en.
Jeuzietenkerk, v. -en.
Jeuzietisch, bn.
Jeuzitisme, o.
Jezus, m.
Jicht, v.
Jichtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Jij, pers. vzw. (verbastering van gij).

Joallerie (de juwelierkunst; juweelhandel) v.
Jobsbode, m. en v. -n.
Jobstjdning, v. -en.
Jockey (rijkechtje) m. -s.
Jocrisse (stof, lummel) m.
Jodenbeurs, v. -beurzen; -brood, o. -en; -burt, v. -en; -dom, o. -genoot, m. -en; -genoot, v. -n; -hoek, m.; -kerk, v. -en; -koekje, o. -s; -kost, m.; -kriek, v. -en; -lijm, v. -pek, o.; -school, v. -scholen; -taal, v.; -winst, v.
Jodin, v. -nen (joeld).
Joelen, ow. zw. ik joelde heb ge-Jok (hoert) m.
Joken, jokorig, joking. Zie **Jeuken** enz.
Jokkebrok, m. en v. -ken.
Jokken, ow. bw. zw. ik jokte, heb -gejokt.
Jokken, m. -s; -tje, o. -s.
Jokkenaar, m. -s; -ster, v. -s.
Jokker, m. -s.
Jokkernijl, v. -en; -tje, o. -s.
Jokster, v. -s (-letje, o. -s).
Jol (soort van eene boot) v. -len; **Jolien** (pret maken) ow. zw. ik joolde, heb gejoeld.
Jolig (prettig) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Jolivetés (aardigheden, naïeve invallen; kinderlijke invallen, kippeturen, kinderpotsen) v. mv.
Jolien, ow. zw. ik jolde, heb gejoeld. Een kreunend geluid maken.
Jong, bn. en bijw. -er, -st.
Jong, o. -en.
Jongedochter, v. -s.
Jongheer en **jongheer**, m. jongheeren.
Jonggejuffrouw, v. -en.
Jongeling, m. -en; -schap, v.
Jongelingsdroom, m. -en.
Jongelingsjaren, o. mv.
Jongelingsvereniging, v. -en.
Jongen, m. -s; -tje (jongkens, jongske) o. -s.
Jongen, ow. bw. zw. ik jongde, heb gejongd.
Jongenschacht, bn. -er, -st.
Jongensgok, bn.
Jongensnak, o. -ken.
Jongensstreek, m. -strecken.
Jongenswerk, o.
Jonger (knecht) m. -s of -en.
Jonggezel, m. -len.
Jongmaatje, o. -s (jongelui).
Jongmensch, o. jongelieden en **Jongs** (van -af) bijw.
Jongsken en **jongske**, o. jongskens en jongskes.
Jongsleden, bn. (vaartuig).
Jonk, v. -en. Een Italiaansch jonker (jonkheer) m. -s; -tje, o. -s.
Jonkerachtig, bn. -er, -st.
Jonkheer, m. -en; -tje, o. -s.
Jonkheid, (jeugd) v.
Jonkman (jongeling) m. jongelieden en jongelui.
Jonkvrouw, v. -en.
Jonkvrouwelijk, bn.
Jood, m. Joden en joden; -je, o. -s.
Joodsch, bn. (o. als zn.)
Joodschap (de Joden) v.
Joodschap (het Jood zijn) o.
Jool, m. jolen; -tje, o. -s.
Joop, v. -en.
Jopenbier, v.
Jordaan (eene rivier) m.
Jota, v. jota's.

Jou, pers. en bezitt. vnw. (gemeen voor u 3en en 4en naamval, en voor uw).
Jouet (speelbal) m.
Joujon (spelwerk, speelgoed) o.
Jouisseeren (genieten) ow.
Journal (dagboek; dagblad; tijdschrift) o. -nalen.
Journalist (dagbladschrijver, dagbladuitgever) m. -en.
Journalistiek (dagbladschrijverij, dagbladpers) v.
Jouw (uitjouwung) m.
Jouwen, ow. zw. ik jouwde, heb gejouwd; jouwer, m. jouwerij, v. jouwster, v.
Joviaal (vroolijk, opgeruimd) bn.
Jovialer, -st.
Jovialiteit (vroolijkheid, lustigheid, opgeruimdheid) v.
Jubel, m. -s; -feest, o. -en; -jaar, o. -jaren. (gejubeld).
Jubelen, ow. zw. ik jubelde, heb **Jubilans** (feestvierder) m. -sen.
Jubilé (jubelfeest) o. -s.
Jucht, o.
Juchtleder en **juchtleer**, o.
Juchtlederen en **-leeren**, bn.
Judas, m. -sen; -baard (roode baard) m.; -haar (rood haar) o.; -kus (geveinsde kus) m.; -lach (valsche lach) m.; -oor (uitwas van den vlierboom) o.; -penning (naam van zekere plant) m.; -streek (valsche streek) m.
Judassen (mishandelen in het geniep) bw. ik judaste, heb gejudast; judasserij, v.
Judiciabel (te beoordeelen; te vonnissen) bn.
Judicieel (rechtelijk) bn.
Judicieeren (oordeelen, beoordeelen, vonnissen) bw. o. -s.
Juffer (juffrouw) v. -s en -en -tje.
Juffer (spar, balk) v. -s.
Jufferachtig, bn. -er, -st.
Jufferlijk, bn. -er, -st.
Jufferling, m. -en.
Jufferschap, v.
Juffershondje, o. -s.
Juffrouw, v. -en.
Juge (rechter) m. -s.
Jugabel (te beoordeelen) bn.
Jugeeren, als Judicieeren.
Juichen, ow. zw. ik juichte, heb gejuicht; juicher, m. juichster, v. juichtonen, m. mv.
Juif (jood) m. -s.
Juilen, ow. zw. ik juilde, heb gejuild; julling, v.
Juist, bn. en bijw. -er, -st; -heid, -lve (jodini) v. -s.
Juube, v. -s.
Juk (jok) o. -ken; -je, o. -s.
Julius, m. -sen.
Juli (hoofmaand) m.
Jungeeren (voegen, vereenigen, samenvoegen) bw.
Juni, m. Zomermaand.
Junior, de jongere.
Junta (staatsraad in Spanje en Portugal; raadsvergadering) v.
Jupe (vrouwcrok) v. [-s].
Juridisch (rechtskundig) bn.
Jurist (rechtskennner, rechtsgeleerde) m. -en.
Juristenvereniging, v. -en.
Jure of de jure, van rechtswege.
Jurk, v. -en; -je, o. -s. -engood, o.
Jury (rechtbank van gezwoorenen) m. -s.

Jus, het recht; krachtig vleesch.
Jussu, op bevel. [nat.
Juste (rechtvaardig, billijk, juist, evenzoo, nauwkeurig) bn. en bijw.
Justeeren (gelijkmaken) bw.
Justement (juist) bijw.
Justificatie (rechtvaardiging) v.
Justificeeren (rechtvaardigen, verontschuldigen) bw.
Justitie (rechtsoefening; het recht; de rechterlijke macht) v.
Jut (peer) v. -ten.
Jutmis en **juttemis**, v.
Juttepeer (vrucht) v. -peren; (boom) m. -peren.
Juweel, o. -en; -tje, o. -s.
Juweelen, bn.
Juweelenkistje, o. -s.
Juweelenkoffertje, o. -s.
Juweel, bn.
Juwelier, m. -s; -ster, v. -s; -swinkel, m. -s.
Juxta-postie (aanvoeging; uitwendige bijvoeging) v.

K.

K, v. k's. De elfde letter van het alphabet, de achtste der medeklinkers.

Ka, Zie Kade.
Kaafijzer, o. Scheepsw.
Kaag (zeker vaartuig) v. kagen.
Kaal (kade) v. kaaien; -tje, o. -s.
Kaadraaien en **kadraalen**, ow. zw. ik kaaidraaide (karaaide) heb gekaaidraaid (gekaaraaid); **kaaidraaier** en **kadraaier**, m. -s.
Kaaien, bw. zw. ik kaaide, heb gekaaid. Zeev.
Kaaiman, m. (mensen: kaaimannen; dieren: kaainans).
Kaak (wang) v. kaken; -je, o. -s.
Kaak (schandpaal) v. kaken.
Kaakje (gebakje) o. -s.
Kaakmes, o. -s en -en. (v.
Kaal, bn. en bijw. kaler, -st; -heid, -lve.
Kaalachting, bn. -er.
Kaalhoofd, bn. -er, -st.
Kaalkin, m. -nen.
Kaalkop, m. en v. -pen.
Kaaloor (kaalkop) m. en v. -en.
Kaam, v.
Kaamachtig, bn. -er.
Kaamsel, o. -s.
Kaan (vaartuig) v. kaven.
Kaan (het overblijfsel van uitgesmolten vet) v. kaven.
Kaankook, v. -en.
Kaap (voorgebergte) v. kapeen; -je, o. -s; -sch, bn. -ständer, m.; -vaarder, m. -vaart, v.
Kaap (roof) v. (Ter kaap varen).
Kaar (vischkaar) v. karen.
Kaarde, v. -n.
Kaarden bw. zw. ik kaarde, heb gekaard; kaarder, m. kaardsel, o. kaardster, v.
Kaardenistel, v. -s.
Kaardenmaker, m. -s.
Kaars, v. -en; -je, o. -s.
Kaarsdief, m. -ieven.
Kaarsenbak, m. -ken; -katoen, o.; -kist, v. en; -kooper, m. -s; -maker, m. -s; -makerij, v. -en; -winkel, m. -s.

Kaart, v. -en; -tje, o. -s. (-en).
Kaarteblad (eene speelkaart) o.
Kaarten (met de kaart spelen) ow.
 zw. ik kaartte, heb gekaart.

Kaartenblad (karton en papier
 om eene kaart op te teekenen) o.
 -fabriek, v. -en; -geld, o.; -huis,
 o. -huizen; -maker, m. -s; -pa-
 pier, o.; -winkel, m. -s.

Kaartlegster, v. -s.
Kaas, v. kaasn; -je, o. -s.
Kaasachtig, bn. -er.
Kaasjeskruid, o.

Kaats, v.; -baan, o. -banen; -bal,
 m. -len; -dak, o. -en; -net, o.
 -ten; -spel, o. -ien; -zeef, v. -ze-
 ven.

Kaatsen, bw. zw. ik kaatste, heb
 gekaats; kaatser, m. kaatsing, v.
Kabaal (lange dikke jas) v. -en.
Kabaal, o.
Kabas (biezen korfje) v. -sen.
Kabassen (knaphandig stelen)
 bw. zw. ik kabaste, heb geka-
 bast.

Kabbelen, ow. zw. ik kabbelde,
 heb gekabbeld; kabbeling, v.
 kabbelstroom, m.

Kabel, m. -s; -tje, o. -s; -aring of
 -larga, v.; -slengte, v. -n; -strik,
 m. -ken; -touw, o. -en.

Kabelen, bw. zw. ik kabellede, heb
 gekabelleed.

Kabeljauw (visch) m. -en; (als
 stofnaam) v. -tje, o. -s.

Kabeljauwsche, m. en v. -n.

Kabinet, o. -ten; -je, o. -s; -
 -sraad, m. -sraden.

Kabouter, m. -s; -mannetje, o. -s.

Kabuis (scheepskeuken) v. kabui-
 kachel, v. -s; -tje, o. -s. [en.]

Kadaster, o.

Kadastraal, bn. en bijw.

Kadastreer (volgens 'et kad-
 aster beschrijven, op het kadas-
 ter brengen) v. -en.

Kade en **ka**, v. kaden.

Kade (broodje) v. -ten; -je, o. -s.

Kadi (rechter bij de Mahomeda-
 Kadijk, m. -en. [nen] m.)

Kadonderpruik, v. -en. (-en.)

Kadraal (zoetelaarsvaartuig) v.
 Kadraalen, ow. zw. ik kadraaide,
 heb gekadraaid; kadraaier, m.

Kaf, o.

Kaffa (trijp) o.

Kaffer, m. -s; -land, o.

Kajak (klein Groenlandsch vaar-
 tuig) v. -kn.

Kajaputolie, v.

Kajuit, v. -en; -sjongen, m. -s;
 -swachter, m. -s.

Kak, m.

Kakebeen, o. -en.

Kakelbont, bn. -er. -st.

Kakelen, ow. zw. ik kakelde, heb
 gekakeld; kakelaar, m. kakelaar-
 ster, v. kakelarij, v.

Kakement, o. -en.

Kaken, bw. zw. ik kaaakte, heb
 gekaakt; kaker (haringskaker) m.
 kakers, m.

Kakken, ow. bw. zw. ik kakte,
 heb gekakt; kakker, kakkerij, v.
 kakkuis, o. -kaksel, o. kakster, v.

Kakkerlak, m. -ken; -je, o. -s.
Kakketoe, v. -s. (als kaks.)
Kaks, bijw. alleen gebruikelijk in:
 Kalamijnsteen, m. -n.

Kalamink en **kalmink**, o. (bn.)
Kalaminken en **kalminken**,

Kalander (koornworm; ook de
 glans op eenige stof) v. -s.

Kalanderen, bw. zw. ik kalander-
 de, heb gekalanderd; kalande-
 raar, m. kaladerij, v. kalande-
 raarster, v.; kalandergeld, o.,
 kalanderroelen, m.

Kalebas en **kalbas** v. -sen.

Kalefaten. Zie **Kalfaten**.

Kalender, m. -s.

Kales, v. -sen; -je, o. -s. Zie ook:
 Caléche.

Kalevink, m. -en. (o. -s.)

Kalf, o. kalveren en kalven; -je,
 m. -len; -dak, o. -en; -ijzer, o.

Kalfaten (ook **kalefaten**) bw. zw.
 ik kalfatte, heb gekalfaat; kal-
 fateraar, m.

Kalfateren (hetzelfde als **Kale-
 fateren**) bw. zw. ik kalfaterde,
 heb gekalfaterd; kalfatering, v.

Kalfsborst, v. -en; -bout, m. -en;
 -gelei, v. -huid, v. -en; -kop, m.
 -pen; -lap, m. -pen; -lapse, o. -s;
 -leder en -leer, o.; -lederen en
 leeren, bn.; -lever, v. -s; -nier,
 v. -en; -oog, o. -en; -poot, m. -en;
 -rib, v. -ben; -schijf, v. -
 -schijven; -schijffe, o. -s; -sorp,
 v.; -tand, m. -en; -tong, v. -en;
 -vel, o. -len; -vet, o.; -vleesch, o.;
 -voet, m. -en; -zwezerik, m. -en.

Kaliber, o.

Kalief, m. -en; kalifaat, o.

Kalis (ellendige; arme slokkerd)
 m. -sen.

Kalk, v. -achtig, bn. -er.

Kalken, bw. zw. ik kalkte, heb
 gekalkt.

Kalkoen, m. -en; -tje, o. -s.

Kalkoenei, o. -eren; -nest, o.

Kalkoenevnet en **kalkoene-
 kalkoenevleesch** en **kalkoene-
 kalkoenevleesch**, o.

Kalkoensch, bn.

Kallen, bw. zw. ik kalde, heb ge-
 kald; kaller, m. kalling, v. kal-
 ster, v. kallemoer, v. kalievaar,
 m.

Kalm, bn. en bijw. -er, -st; -te, v.

Kalmink. Zie **Kalamink**.

Kalmpjes, bijw.

Kalmuk, m. -ken.

Kalmus, m.

Kalot, v. -ten; -je, o. -s.

Kalven, ow. zw. ik kalvde, heb
 gekalvd.

Kalverachtig, bn. -er, -st;

Kalveren (braken) ow. zw. ik
 kalverde, heb gekalverd.

Kalverliefde, v.

Kalvijn (appel) v. -en.

Kam, m. -men; -metje, o. -s.

Kameel (kamel) m. -en; -shaar,
 o. -sharen, bn. -strug, m.

Kameel (werktuig om schepen te
 lichten) o.

Kameleon (persoon, die telkens
 een ander stelsel auidigt) m. -s.

Kameleon (hagedis) o. -s.

Kamelot, o.

Kamelotten (stof uit kemels of
 geit-nhaar geweven) bn.

Kamen, ow. zw. het kaamde,
 heeft gekaamd.

Kamenier, v. -sen en -en; -tje, o.
 -s; -sdi net, m. -en; -sweik, o.

Kamenieren, bw. zw. ik kame-
 nierde, heb gekamenierd.

Kamer, v. -s en -en; -tje, o. -s.

Kamerraad, m. en v. kameraiden
 en -s; -je, o. -s; -schap, o.;
 -schappelijk, bijw.

Kamerdoek (kamerijksdoek) o.

Kameren, bw. zw. ik kamerde,
 heb gekamerd.

Kamerist, m. -en.

Kamerling, m. -en.

Kamfer, v.

Kamferachtig, bn. -er.

Kamig (vol kaan) bn. -er, -st.

Kamille v. -n.

Kamizool o. kamizolen; -tje, o.
 -s; -smouw, v. -en; -svoering, v.;
 -szak, m. -ken. [wol] v.

Kamming (korte, uits-kaande
 kammen, bw. zw. ik kamde, heb
 gekaud; kammer, m. kamster, v.

Kammenmaker, m. -s.

Kamoesleer en **kamuisleer**, o.

Kamoesleeren, bn.

Kamp, zn. (voor strijd en stuk
 veld) m. -en; -je, o. -s; (voor le-
 gerplaat) v. -en.

Kamp (gelijk) bijw.

Kampanje, v. -s. (kampeeren, v.

Kampeeren (gelegerd zijn) ow.

Kampement, o. -en.

Kampen, ow. zw. ik kampte, heb
 gekampt; kamper, m. kamping,
 v. kampeer, v.

Kamperfoelle, v.

Kamperpoelle, v. -s.

Kamperstuur, m.

Kampioen (kampvchter) m. -en.

Kampjong (Javaansch dorp) v. -s.

Kamuis, bn.

Kamuisleer. Zie **Kamoesleer**.

Kan, v. -nen; -netje, o. -s; -nege-
 luk, o. -nelid, o.; -newasscher,
 m. -s.

Kanaal, o. kanalen; -tje, o. -s.

Kanaan, o. Kanaänietisch, m. mv.

Kanaänietisch, bn.

Kanalje (ook: Canaille) zn. (voor
 een persoon) v. (voor gespuis) o.

Kanaljeachtig, bn. -er, -st.

Kanarie, v. -s; -tje, o. -s.

Kanariegeel, bn. -gele.

Kanariëvogel, m. -s; -tje, o. -s.

Kanaster. Zie **Kuaster**.

Kandeel, v.; -tje, o. -s.

Kandelaar, m. -s of kandelaren;
 -tje, o. -s; -spijl, v. -en.

Kandij, v.

Kaneel, v. en o.; -kleurig, bn.

Kanefas, o.

Kanenbrood, o.

Kangoeroe (zekeer dier) m. -s.

Kanker, m. -en.

Kankerachtig, bn. -er, -st.

Kankeren, o. up. zw. het kan-
 kerde, heeft gekankerd; kanke-
 ring, v.

Kannibaal, m. -balen.

Kanon (geschat) o. -nen; -netje,
 o. -s. (n.)

Kanonnier, m. -s; -skazerne, v.

Kanonskogel, m. -s.

Kans, v. -en; -je, o. -s; -biljet, o.
 (m. -s.)

Kansel, m. -s; -arij, v. -en; -ier,
 Kant (zijde) m. -en; -tje, o. -s.

Kant, (naaldewerk) v. -en; -je,
 o. -s.

Kant, bn. en bijw. (- en klaar).

Kanteel, m. -en.

Kantelen, bn. ow. zw. ik kan-
 telde, heb en ben gekanteld, kan-
 teloop, v. -en. [teling, v.]

Katten, bw. zw. ik katte heb gekat.
Kattendoorn en -doren, m.; genuw, o.; geslacht, o.; haar, o.; muziek, v.; spel, o.
Katterig, bn. -er, -st; -heid, v.
Kattespiong, m. -en; -staart, m. -en; vel, o. -len.
Kattig, bn. -er, -st.
Kauw, v. -en. Zekere vogel.
Kauwend, bw. zw. ik kauwde heb gekauwd; kauwing, v. kauwel, o. kauwspier, v. kauwtaand, m.
Kauwspier, v. n. Gewas.
Kavalje, v. en o. -s.
Kavel, m. -s of -en.
Kavelen, bw. ow. zw. ik kavelde, heb gekaveld; kavelling, v.
Kaviaar, v. Gezouten kuit van den steur.
Kawaan, v. kawanen. Soort van schildpad.
Kazak, v. -ken. Overrok, reisrok.
Kazemat, v. -ten.
Kazen (dik worden) ow. zw. ik kaasde, ben geakaad.
Kazerne, v. -n.
Kazerneeren (in kazernen leggen) bw. v. kazerneering, v.
Kazuuris, m. -sen. (waad.
Kazufel, v. -s en -en. Mische.
Ked, kedde, Zie Kid. -len.
Keel (stroom eener plank) v. -ke.
Keel (lichaamsdeel) v. kelen; -tje, o. -s.
Keel (rood) o. Zie Kelen, bn.
Keen (kloof) v. kenen.
Keep, v. kепен; -je, o. -s.
Keer, m. -en.
Keerdam, m. -men.
Keerlicht, o. -en.
Keeren, bw. ow. zw. ik keerde, heb en ben gekeerd; keerder, m. keerster, v. keering, v.
Keerkring, m. -en; -slijn, v. -en; -splant, v. -en; -svogel, m. -s; -swarmte, v.; -szon, v.
Keerpunt, o. -en.
Keerweer, m. -en.
Keerweg, m. -en.
Keerzijde, v. -n.
Kees, m. keezen, -je o. -s; -hond, m. -en; -jensbladeren, o. mv. -jenskruid, o.
Keest (kern) m.
Keet, v. keten.
Keezen, ow. zw. ik keesde, heb gekesd; keezier, v.
Keffen, ow. zw. ik kefte, heb geket; keffer, m. keffertje, o. keffing, v. keffter, v.
Keg en **kegge** (wig) v. -gen; kegie en kegetje, o. -s.
Kegel, m. -s en -en; -tje, o. -s.
Kegelen, ow. zw. ik kegelde, heb gekegeld; kegelaar, m.
Kegelbaan, v. -banen; -bal, m. -ballen; -plaats, v. -en.
Kegelvormig, bn.
Kel, m. -en; -tje, o. -s.
Kelachtig, bn. -er, -st.
Kell, m. -en; -tje, o. -s.
Keilen, ow. bw. zw. ik keilde, heb gekield.
Keizer, m. -s; -dom o.; -in, v. -nen; -lijk, bn.; -rijk, o.; -schen, m. mv.; -shof, o. -skroon, v. -skronen; -snede, v. -s.
Keker (erwt) v. -s.
Kekeren (hakelen) ow. zw. ik kekerde, heb gekekerd.

Kelder, m. -s; -tje, o. -s.
Kelderachtig, bn. -er, -st.
Kelderen, bw. zw. ik kelderde, heb gekelderd.
Kelen, bn. zw. ik keelde, heb gekeld; keler, m. keelster, v. keling, v.
Kelen (in de wapenkunde) bn.
Kelk, m. -en; -je, o. -s.
Kemel, m. -s.
Kemelshaar, o.; -haren, bn.
Kemphaan, m. -hanen; -tje, o. -s.
Kenbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
Kenen (spijten) ow. zw. ik keende, ben gekend.
Kenletter, v. -s. (-st.
Kenlijk en **kennelijk**, bn. -er, **kennelijkheid** en **kennelijkheid**, **kenmerk**, o. -en. (v.
Kemerken, bw. zw. ik kenderde, heb gekemerkt.
Kenmerken (zich) ww. zw. hij kenderde zich, hij heeft zich gekemerkt.
Kennelijk, Zie Kenlijk.
Kennen, bw. zw. ik kende, heb gekend; kenner, m.; kennerssoog, o. kenster, v.
Kennep, m. Zie Hennepe.
Kennis (wetenschap) v.
Kennis (bekende) m. en v. -sen; -je, o. -s; -geving, v. -en; -ma-king, v. -en; -neming, v.
Kenschets, v. -en.
Kenschetsen, bw. zw. ik kenschetste, heb gekenschetst.
Kenspreuk, v. -en.
Kenteekenen, o. -s en -en.
Kenteekenen, bw. zw. ik kenteekende, heb gekenteekend.
Kenteren (kantelen) bw. ow. zw. ik kenterde, heb en ben gekenterd; kentering, v. kenterhaak, m.
Keper, v. -s. heb gekeperd.
Keperen, bw. zw. ik keperde.
Kepl (soort van schakel) v. -s.
Kerel, m. -s; -tje, o. -s.
Kerf, v. kerven; -je, o. -s; -bank, v. -en; -bijl, v. -en; -mes, o. -sen; -stok, m. -ken.
Kerk, v. -en; -je, o. -s; -edienaar, m. -s en -edienaren; -ekamer, v. -s; -ekas, v.; -elijk, bn.; -elijkheid, v.; -enorde en -orde, v.; -enordening, v. -en; -eraad, m. -eraden; -ezakje, o. -s; -gang, m. -en; -ganger, m. -s; -gangster, v. -s; -genootschap, o. -pen; -hof, o. -hoven; -hoofsblom, v. -en. (gekerkt)
Kerken, ow. zw. ik kerkte, heb kerkerd.
Kerker, m. -s.
Kerkeren, bw. zw. ik kerkerde, heb gekerkerd; kerkering, v.
Kerkrechtelijk, bn. en bijw.
Kerksch, bn. -er, -meest; -heid, v.
Kerkschgezind, bn.; -heid, v.
Kernen, ow. zw. ik kernerde, heb gekerned; kerner, m. kernster, v. kerning, v.
Kermis, v. -sen; -gaan, o.; -ganger, m. -s; -gangster, v. -s.
Kern (pit) v. -en.
Kernachtig, bn. -er; -st; -heid, v.
Kers (vrucht) v. -en; -je, o. -s.
Kers (kruid) v.
Kerseboom, m. -en; -boomenhout, o.; -boomenwil, m. -en; -pit, v. -ten; -steel, m. -stelen.
Kersenmand, v. -en; -taart, v. -en; -tijd, m.

Kersouw, v. -en; -tje, o. -s.
Kerspel (kerkdorp, parochie; diocess) o. -en en -s.
Kerstavond, m. -en; -boom, m. -en; -dag, m. -en; -feest, o. -en; -lied, o. -eren; -mis, v. -sen; -nacht, m. -en; -tijd, m. -vancantie, v. -ties en -tien; -week, v. -weken; -zang, m. -en.
Kersversich, bijw.
Kervel, v. -en.
Kerven, bw. ow. st. ik korf, heb en ben gekorven; kerver, m. kerving, v.
Kesp, v. -en.
Ketel, m. -s; -tje, o. -s.
Ketelachtig, Zie Kittelachtig.
Ketelboeter, m. -s.
Ketelen, Zie Kittelen.
Ketelig, Zie Kittelig.
Keten (ketting) v. -en en -s; -tje, o. -s. (keet.
Keten, bw. zw. ik keette, heb geketen.
Ketenen, bw. zw. ik ketende, heb geketend; ketening, v.
Ketsen, bw. ow. zw. ik ketste, heb en ben geketst; ketsing, v.; ketstuig, o.
Ketter, m.
Ketterdom, o.
Ketterij, v. -en; -tje, o. -s.
Kettermakerij, v.
Kettersch, bn.
Ketting, m. -en; -kettinkje, o. -s.
Keu (bijlartstok) v. -en en keus.
Keuken, v. -s; -tje, o. -s.
Keule (boonenkruid) v.
Keulen, o.
Keulenaar (persoon, ook: vaarttuig) m. -s.
Keulisch, bn. (o. als zn.).
Keur, v. -en; -bende, v. -n.
Keuren, bw. zw. ik keurde, heb gekeurd; keurder, m. keuring, v. keurster, v.
Kourig, bn. -er, -st; -heid, v.
Kourlijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Keurling, m. en v. -en; -voer het v. ook keurlinge.
Keurmede, v. -n; -meester, m. -s; -prins, m. -en; -prinses, v. -sen.
Keurs, v. keurzen; -je, o. -s; -lijf, o. -lijven; -lijfmaker, m. -s.
Keurteeken, o. -s.
Keurteekenen, bw. zw. ik keurteekende, heb gekeurteekend.
Keurvorst, m. -en; -elijk, bn. en bijw.; -endom, o. -men; -in, v. -nen.
Keus, Zie Keuze.
Keutel, v. -s; -tje, o. -s. (-heid, v.
Keutelachtig, bn. -er, -st;
Keutelen, ow. zw. ik keutelde, heb gekeuteld; keutelaar, m.
Keutelig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Keuteren, bw. zw. ik keuterde, heb gekeuterd.
Keuvel (hoofddekse) v. -s.
Keuvelen, ow. zw. ik keuvelde, heb gekeuveld; keuvelaar, m. keuvelaarster, v. keuvelarij, v. keuveling, v.
Keuze en **keus**, v. keuzen.
Keuzelen, ow. zw. ik keuzelde, heb gekeuzeeld; keuzelaar, m. keuzelaarster, v. keuzeling, v.
Kewel, m. -s; -tje, o. -s.
Kever, m. -s; -tje, o. -s.
Kevie, v. -s.

Kib en **kibbe**, v. kibben; -je en -betje, o. -s. Het achterste van een fuiknet.

Kibbelen, ow. zw. ik kibbelde, heb gekibbelde; kibbelaar, m. kibbelaarster; v. kibbelaar, v.

Kibbelig, bn. -er, -st; heid, v.

Kibbeling (afval van zoutevis), v.

Kibbelziek, bn. -er, -st; [v. kibbelzuucht, v.]

Kid en **kidde** ook: **ked** en **kedde**, v. kidden en kedden. Een klein vaard.

Kiekeboe, tw. (o. -s.)

Kieken en **kuiken**, o. -s; -tje, -tje, (linnen overkleed) m. -en; -tje, o. -s.

Kiel (linnen overkleed) m. -en; -tje, o. -s.

Kiel (van een schip) v. -en.

Kielen, bw. zw. ik kield, heb gekield; kieling, v.

Kielhalen, bw. zw. ik kielhaalde, heb gekielhaald.

Kiem, v. -men; -pje, o. -s.

Kiemen, o. -s; zw. ik kiemde, heb gekiend; kieming, v.

Kienen, ow. zw. ik kiende, heb gekiend.

Kienspel, o. -spellen.

Kiepekorf (maand) m. korven.

Kier, m. -en; -tje, o. -s.

Kiereboe (bankwagen; een zeker licht wagentje) v. -s.

Kies, v. kiezen; -je, o. -s.

Kiesbaar, bn.; -heid, v.

Kiesch, bn. en **bijw.** -er, meest -; -heid, v. (-heid, v.)

Kieschkeurig, bn. -er, -st; -heid, v.

Kiescollege, o. -s.

Kiesgerechtigd, bn.

Kieskauw, m. en v. -en.

Kieskauwen, ow. ik kieskauwde, heb gekieskauwd; kieskauwer, m. v. -kieskauwer, v.

Kiesrecht, o. -s; stelsel, o. -s; -vereniging, v. -en; -verga-

-ring, v. -en; wet, v. -ten.

Kleuw, v. -en. (-sneest, o. -en.)

Klevit, m. -en; -sei, o. -eren;

Kiezel, o.

Kiezen, bw. st. ik koos, heb gekozen; kiezer, m. kiezing, v.

Kiezentrekker, m. -s.

Kiezerslijst, v. -en.

Kif, o. -Gevallen run.

Kif, v. Buiten -.

Kifachtig, bn. -er, -st; -heid, v.

Kiflust, m.

Kijk, m.; -je, o. -s; -dag, m. -en; -rat, o. -en; -glas, o. -glazen.

Kijken, ow. st. ik keek, heb gekoken; kijker, m.

Kijk-in-de-pot, m. en v. -ten.

Kijkkast, v. -en; -spel, o. -spellen; -toren, m. -s; -venster, o. -s.

Kivage, v.

Kiwen, ow. st. ik keef, heb gekiwen; kiwer, m. kiwerij, v. kiw-

-ster, v.

Kik, m.; -je, o.

Kikken, bw. ow. zw. ik kikte, heb gekikt; kikker, m.

Kikker (kikvorsch)m. -s; -tje, o. -s.

Kikvorsch, m. -en; -je, o. -s.

Kikvorschebil, v. -len.

Kikvorschenland, o. -en; -net, o. -ten.

Kil, v. -len. Diepte tusseen twee

Kil (koude) bn. -ler, -st; -heid, v.

Killen, ow. zw. ik kilde, heb gekild; kilning, v.

Killig, bn. -er, -st; -heid, v.

Kilo en **kilogram** (Nederlandsch pond o.) kilo's en kilogrammen.

Kiloliter (10 Ned. vaten, 10 Ned. mudden) m. -s.

Kilometer (mijl) = 1000 Ned. elen) m. -s.

Kim, v. -men; -meloos, bn.

Kin, v. -nen; -netje, o. -s.

Kima, 7. (kindertjes.)

Kind, o. -eren en -ers; kindje, o. -s.

Kindeken en **kindeke**, o. kindekens en kindekes. (v.)

Kinderachtig, bn. -er, -st; -heid, v.

Kinderbal, o. -s; -bed, o. -den; -beeld, o. -en; -bel, v. -len;

-beul m. -en; -bijbel, m. -s; -dief, m. -dieven; -doop, m.; -dracht, v. -en.

Kinderen, ow. zw. ik kinderde, heb gekinderd.

Kinderfeest, o. -en; -gek, m. -ken; -geld, o.; -gezang, o.; -goed, o.; -heud, o. -en; -hoofd, o. -en;

-huis, o. -huizen; -jurk, v. -en; -kamer, v. -s; -klap, m.; -kleed, o. -kleeren; -kost, m.; -kaur, v. -kuren; -leven, o.; -lied, o. -eren;

-liedje, o. -s; -liefde, v.

Kinderlijk, bn. -er, -st; -heid, v.

Kinderloos, bn.; -heid, v.

Kindermaal, o. -malen; -maud, v. -en; -meid, v. -en; -metje, o. -s; -moord, m. -en; -moor-

-der, m. -s; -moorderes, v. -sen; -muts, v. -en; -nuk, v. -ken; -pak, o. -ken; -pakje, o. -s; -partij, v. -en.

Kinderplaa (plaa) v. -plagen.

Kinderplaa (persoon) m. en v. -plagen.

Kinderpoken, v. mv.

Kinderpraat, m.; -schoen, m. -en; -school, v. en o. -scholen;

-scholte, o. -s; -smart, v.; -speelgoed, o. -s; -spel, o. -spellen

en -spelen; -toon, m.; -vraag, v. -vragen; -vriend, m. -en; -vriendin, v. -nen; -wagen, m. -s; -we-

-reld, v.; -werk, o.; -ziekte, v.

Kindsbeen Van -af. Bijw. uitdr.

Kindsch, bn. (ouderdom) v.

Kindschheid (gebrek van kind

Kindsheid (eerste jeugd) v.

Kindskind, o. -eren.

Kinne, v.

Kink, v. -en.

Kinkel, m. -s.

Kinkelachtig, bn. -er, -st.

Kinken, ow. zw. ik kinkte, heb gekinkt; kinker, m.

Kinkhoest, m. (-s; -tje, o. -s.)

Kinkhoorn en **kinkhoren**, m.

Kinnebak, v. -ken.

Kinnebakken, o. -s.

Kinnebaksblok, o. -ken.

Kinnebaksham, v. -men; -metje, -metje (maat) o. -s. [o. -s.]

Kiosk (rondom opene tent) v. -en.

Kip (band, knip, enz) v. -pen.

Kip (vogel) v. -pen; -je, o. -s.

Kippeborst, v. -en; -boutje, o. -s.

Kippen, bw. zw. ik kipte, heb gekipt v. kipsel, o.

Kippendief, m. -dieven; -ei, o. -eren; -eitje, o. -s en -ciertjes;

-hok, o. -ken; -kuur, v. -kuren; -loop, m. -en; -soep, v.; -vel, o.

Kippetjesgort, v.; -grutten, v. mv.; -kost, m.

Kippig, bn. -er, -st; -heid, v.

Kirren, ow. zw. ik kirde, heb gekirde; kirring, v.

Kissen, ow. bw. zw. ik kiste, heb gekist.

Rist, v. -en; -je, o. -s; -enhout, o. -enmaker, m. -s.

Kisten, bw. zw. ik kistte, heb gekist; kister, m. kisting, v.

Kit (krak) v. -ten; -tebroer, m. -s.

Kits (zeker vaartug) v. -en.

Kitten, bw. ow. zw. ik kitste, heb gekitst; kitser, m. kising, v.

Kittel, bn. -er, -st; -heid, v.

Kittelen (ook: **ketelen**) bw. zw. ik kittelde, heb gekitteld; kitte-

-laar, m. kitteling, v.

Kittelig, bn. -er, -st; -heid, v.

Kitteloorlog, bn. -er, -st; -heid, v.

Kittelontong, bn. -er, -st.

Kittig (puntig) bn. en **bijw.** -er, -st; -heid, v.

Klaagachtig, bn. -er, -st; -heid, v.

Klaaghuis, o. -huizen; -lied, o. -eren; -lijk, bn. -er, -st; -psalm, m. -en; -rede, v.; -schrift, o. -en;

-sten, v. -men -toon, m. -tonen; -zang, m. -en

Klaar, bn. en **bijw.** -der, -st; -heid, v. (-heid, v.)

Klaarbijkelijk, bn. -er, -st;

Klaarkomen, ow. st. ik kwam -laar, gekomen.

Klaarkrijgen, bw. st. ik kreeg -, heb gekregen.

Klaarleggen, bw. zw. ik legde (leide) -, heb gelegd (geleid).

Klaarlicht, bn.

Klaarliggen, ow. st. ik lag -, heb gelegd.

Klaarmaken, bw. zw. ik maakte -, heb -gemaakt.

Klaarspelen, bw. zw. ik speelde -, heb gespeeld.

Klaarstaan, ow. onr. ik stond -laar, -laar.

Klaarzetten, bw. zw. ik zette -, heb gezet.

Klaas, m. Een mansnaam, eigenlijk Nikolaas; -je, o. -s.

Klacht, v. -en.

Klachtig, bn. -er, -st.

Klad (vlek) v. -den; -je, o. -s.

Klad (ruw opstel) o.; -je, o. -s.

Kladboek, o. -en.

Kladdeboter, v.

Kladde, bw. ow. zw. ik kladde, heb geklad; kladler, m. kladlerij, v. kladler, v.

Kladderig, bn. -er, -st; -heid, v.

Kladdig, bn. -er, -st; -heid, v.

Kladpapier, o. -en.

Kladschilder, m. -s.

Kladschilderen, bw. ow. zw. ik kladschilderde, heb gekladschilderd.

Klagen, ow. bw. zw. ik klaagde, heb geklaagd; klaagster, v. kla-

-ger, m. klaging, v. [-sen.]

Klak, v. -ken; -kebos (klakkebus) v.

Klakkebos, bn. en **bijw.**

Klakken, bw. ow. zw. ik klakte, heb geklakt.

Klam, bn. en **bijw.** -mer, -st;

Klamaai, m. en.

Klamaaien, bw. ow. zw. ik klamaaide, heb geklamaaid.

Klamachtig, bn. -er.

Klamp, m. -en; -je, o. -s.

Klampen, bw. ow. zw. ik klampte, heb geklampt.

Klamppijker, m. -s.

Klandizie, v.
Klank, m. -en; -je, o. -s.
Klankloos, bn. en bijw.
Klent, m. -en; -je, o. -s.
Klap (slag) m.; -pen; -je, o. -s.
Klap (gepraat) m.
Klapachtig, bn. -er, -st.
Klapbeentje, o. -s; -bes, v. -sen; -geld, o.; -hek, o.; -kern, -hout, o.; -houtje, o. -s; -loopen, o.; -looper, m. -s; -looperij, v.; -muta, v.
Klappel, v. -en. [v. -en.
Klappen, ow. bw. zw. ik klappeide, heb geklappede.
Klappen, ow. bw. zw. ik klapte, heb geklapt; klapper, v.
Klapper, m. -s; -boom, m. -en.
Klappen, ow. zw. ik klapperde, heb geklapperd, klappering, v.
Klapperman, m. -lieden en -lui; -molen, m. -s; -nijl, v. -en.
Klappernoot (boom) m. (vrucht)
Klapperolie, v. [v. -noten.
Klappertanden, ow. zw. ik klappertandde, heb geklappertand.
Klaproos, v. -rozen.
Klapspaan (klikspaan) m. en v. -spanen.
Klapspaan (molenklapper) v.
Klaptafel, v. -s; -tje, o. -s.
Klaptoew, o. -en.
Klapwieken, ow. zw. ik klapwiekte, heb geklapwiek.
Klaren, bw. zw. ik klaarde, heb geklaard; klaring, v. klaringheid, v. [vaartug, o.
Klarinet, v. -ten en -s. -en.
Klarinetist (klarinetist) m.
Klaroen, v. -en.
Klasse, v. -n en -s.
Klassenverdeling, v. -en.
Klater, v. -s; -tje, o. -s.
Klateren, ow. zw. ik klaterde, heb geklatterd; klaterend, bn. klatering, v. klatergoud, o.
Klats, tw.
Klauteren, ow. zw. ik klauterde, heb geklauterd; klauteraar, m. klautering, v. klauterpaal, m.
Klauw, m. -en; -tje, o. -s.
Klauwen, bw. zw. ik klauwde, heb geklauwd; klauwer, m.; klauwing, v. (m. -s)
Klawaatschamer (breeuwamer)
Klavcimbaal en klavcimbel, v. klavcimbalen en klavcimbels.
Klaver, v.
Klaveren (op kaarten) m. v.
Klaveren (klauteren) ow. zw. ik klaverde, heb geklaverd.
Klaverenaas, o. -aen; -boer, m. -en; -heer, m. -en; -vrouw, v. -en.
Klaverig, bn. -er, -st.
Klaverjassen, ow. zw. ik klaverjaste, heb geklaverjast; klaverjasser, m.
Klaverrijk, bn. -er, -st.
Klavier, o. -en.
Kleed (kledingstuk) o. -eren en -kleeren; -je, o. -s en -kleertjes.
Kleed (dekkleed) o. -en; -je, o. -s.
Kleeden, bw. zw. ik kleedde, heb gekleed; kleedij, v. kleeding, v. kleedingstuk, o. kleedster, v. kleedkamer, v.
Kleeddracht, v. -en.
Kleedmaker en kleedmaker (ook kleerenmaker) m.
Kleederpracht, v. [-s.

Kleef, o. Eene stad; -sch, bn. (o. als zn) Klevenaar, m.
Kleefachtig, bn. -er, -st.
Kleefgaren, o.
Kleefkruid, o.
Kleer, in samenstellingen als: -bak, m. -ken; -borstel, m. -s; -engek, m. -ken; -kast, v. -en; -klopper, m. -s; -koop, m. -er; -kooper, m. -s; -maken, o. -maker, m. -s; -makersjongen, m. -s; -makertafel, v. -s; -makerswink, m. -s; -mand, v. -en.
Kleerscheuren, komt voor in zonder -, bijw. uitdr.
Kleerstock, m. -ken.
Kleerwinkel en kleerenwinkel, m. -s. (der m. -s)
Kleerzolder en kleerenzolder, v.; -achtig, bn. (-er, -st).
Klein (ook kleen) bn. en bijw. -er, -st; -tje, o. -s.
Kleinachten, bw. zw. ik kleinachtte, heb gekleinacht; kleinacht, v. [achtig, v.
Klein-Azië, o. [achtig, v.
Kleindochter, v. -s; -tje, o. -s.
Kleinduimpje, o.
Kleine, m. en v. -n.
Kleineeren is anders achtig of g'zag benemen, bw. kleineerder, m. kleineester, v. kleineering, v.
Kleinen (verkleinen) bw. ow. zw. ik kleinde, heb en ben gekleind; kleining, v.
Kleingeestig, bn. -er, -st; -heid, v.
Kleingelooft, bn. -er, -st; -heid, v.
Kleinhandel, m. (-heid, v.)
Kleinhartig, bn. -er, -st; -heid, v.
Kleinhaid, v.
Kleingheid, v. -heden; -je, o. -s.
Kleinkind, o. -eren; -je, o. -kindertjes.
Klein-kinderschooltje, o. -s.
Kleinmoedig, bn. -er, -st; -heid, v. (noodig; -je, o. -s).
Kleinoed, o. kleinoeden en klei-Kleins (kleen) v. kleinzin (kleen-Kleinschrift, o. (zen).
Kleinsmid, m. -smeden.
Kleinte, v.
Kleintje, o. -s.
Kleinzeerig, bn. -er, -st; -heid, v.
Kleinzin (kleinzen) bw. zw. ik kleinsde (kleensde) heb gekleinsd (geklenst); kleinzin (kleenzer) m. kleinzin (kleenzing) v.
Kleinzoen, m. -en -zonen; -tje, o. -s.
Klem, v. -men.
Klemmen, bw. ow. zw. ik klemde, heb geklemd; klemming, v. klemgrond, m. -haak, m. -rede, v. -spreuk, v. -staartig, bn. -toon, m. -vogel, m. -woord, o. klemmerblad, o. klemmerkruid, m.
Klens, zie Kleins.
Klenzen, bw. zie Kleenzin.
Klep, v. -pen; -je, o. -s.
Klepel, m. -s; -tje, o. -s.
Klepelen, ow. zw. ik klepelde, heb geklepeld; klepelaar, m. klepeling, v.
Kleppel, m. -s.
Kleppen, ow. bw. zw. ik klepte, heb geklept; klepper (paard); ook een klepperman, m. kleppertje, o. kleppen, ow.; klepperman (klepperman) m.
Kleppen, ow. bw. zw. ik klepde, heb geklepperd; klepperaar, m. klepperaarster, v. kleppering, v.

Klerk, m. -en; -je, o. -s; -schap, o.
Klessen, zie Kletsen.
Klets (klits) v. -en; -je, o. -s. Ook als tw. klets!
Kletsen (klessen) ow. bw. zw. ik kletste, heb gekletst; kletsler, m. Kletskoop, m. en v. -pen.
Kletsksous, v. -en.
Kletsnat en klesnat, bn.
Kletteren, ow. zw. ik kletterde, heb gekletterd; kletteraar, m.
Kleumen, ow. zw. ik kleumde, heb gekleumd; kleumer, m. kleumsch, bn. kleumster, v.
Kleunen (kloppen) bw. zw. ik kleunde, heb gekleund.
Kleur, v. -en; -tje, o. -s.
Kleuren, bw. ow. zw. ik kleurde, heb gekleurd; kleurder, m. kleuster, v. kleuring, v. kleursel o.
Kleurig, bn. -er, -st. (-linge).
Kleurling, m. en v. -en; v. ook Kleurloos, bn.; -heid, v.
Kleurstof, v. -fen.
Kleuter, v. -s; -tje, o. -s.
Kleven, ow. bw. zw. ik kleefde, heb gekleefd; kleving, v.
Klevenaar, m. -s.
Kleverig, bn. -er, -st; -heid, v.
Klevig, bn. -er, -st.
Klibber (zekere gom) o.
Kliek, v. -en; -je, o. -s.
Klieken, ow. bw. zw. ik kliekte, heb gekliekt; klieker, m. kliekster, v. (o. -s).
Kliekenmaal, o. -malen; -tje.
Kliekjesdag, o. -en.
Klier, v. -en; -tje, o. -s.
Klierachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Klieven (kloven) bw. zw. ik kliefde, heb gekliefd.
Klijf (afloop eener steile) o.
Klijf (klimop) o.
Klik, m. -ken.
Klikken, bw. zw. ik klikte, heb geklikt; klikker, m. klikster, v.
Klikklanken, ow. zw. ik klikklakte, heb geklikklakt.
Klikkspaan, m. en v. -spanen.
Klikspillen (anterfantien) ow. zw. ik klikspilde, heb geklikspild. (heele -).
Klim (het klimmen) m. b. v. een Klim (klimop) o.
Klimaat, o. klimaten.
Klimboon, m. -en.
Klimmen, ow. zw. ik klom, heb geklommen; klimmer, m. klimming, v. klimmerij, v.
Klimmerblad en klemmerblad, o. -bladen.
Klimmerkruid en klemmerkruid, o. (den boom).
Klimop, o. voor het loof, m. voor Klink, v. -en; -tje, o. -s.
Klingelbul, m. -en.
Klingen (doinen) v.
Klink (klap) m. -en; -je, o. -s.
Klink (van eene deur); ook aan eene kous) v. -en; -je, o. -s.
Klinkbout, m. -en.
Klinkdicht, o. -en; -dichtje, o. -s.
Klinken, ow. bw. st. ik klouk, heb geklonken; klinker, m.
Klinket, o. -ten.
Klinkhaak, m. -haken.
Klinkhamer, m. -s. (bijw.)
Klinkklaar (zeer klaar) bn. en Klinkklank, m.; -letter, v. -s. -nagel, m. -s; -nagelschaak, m.; -haken; -ring, m. -en; -werk, o.

Klip, v. -pen; -je, o. -s.
Klipachtig, bn. -er, -st.
Klipper, m. -en.
Klipperstanden, ow. zw. ik klip-
 pertand; heb geklipperstand.
Klippig, bn. -er, -st.
Klis, v. -sen; -je, o. -s.
Klisklas, o.
Kliskruid en **klissekruid**, o.
Klissen, ow. zw. ik kliste, ben
 geklist.
Klisbeer, v. -en; -tje, o. -s.
Klisceeren (een lavenant zet-
 ten) bw. klisterster, v. klister-
 spuit, v.
Klit (klis) v. -ten; -je, o. -s.
Klits (eene teef) v. -en; -je, o. -s.
Kloddertje, o. -s. (bijw.); -heid, v.
Kloek, bn. en bijw. -er, -st; -elijk.
Kloekaard, m. -s. (-st); -heid, v.
Kloekhartig, bn. en bijw. -er,
Kloekmoedig, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v. (-st); -heid, v.
Kloekzinnig, bn. en bijw. -er,
Kloen (kluwen) o. -en; -tje, o. -s.
Kloet, m. -en; -je, o. -s.
Kloeten bw. zw. ik kloette, heb
 gekloet; kloeter, m.
Klok (klokken; ook een bloempje)
 v. -ken; -je, o. -s. (o. -s.)
Klok (zeker geluid) m. -ken; -je,
Klok (metalen bel) v. -ken; -je,
 o. -s.
Kloker (pijpenwroeter) m. -s; -tje,
Klokken, v. -nen. (geklot)
Klokker, ow. zw. ik klokke, heb
Klokkengelui, o.
Klokkenist, m. -en.
Klokkemaker, m. -s.
Klokkenspel, o. -spellen.
Klokkenspeler, m. -s. (-en).
Klokkereep en **klokreep**, m.
Klokkestoel, m. -en.
Klokketoren, m. -s. (o. -s.)
Klommer (uitvlucht) m. -s; -tje,
Klomp, m. -en; -je, o. -s.
Klompachtig, bn. -er, -st.
Klompemaker, m. -s.
Klompig (klonterig) bn. -er, -st.
Klompvormig, bn.
Klونغ, zie Klونغ.
Klونغen, zie Klونغen.
Klont, v. -en; -je, o. -s.
Klonter, m. -s; -tje, o. -s.
Klonterachtig, bn. -er, -st.
Klonteren, ow. zw. ik klonterde,
 bn geklonterd.
Klonterig, bn. -er, -st.
Klontig, bn. -er, -st.
Kloof en **Kloof**, v. kloven; -je, o. -s.
 -s. -bijl, v. -en; -hamer, m. -s;
 -hout, o. -mes, o. -sen.
Klooster, o. -s; -tje, o. -s.
Kloosterachtig, bn. -er, -st.
Kloosteren, bw. zw. ik kloos-
 terde, heb gekloosterd; kloos-
 ting, v. (ook kloosterlinge).
Kloosterling, m. en v. -en; v.
Kloot, m. -en; -je, o. -s; -sch, bn.
 vormig, bn.
Klooven, bw. ow. zw. ik kloofde,
 heb v. en gekloofd; kloover, m.
 klooving, v.
Klop (klop, slag) m. -pen; -je, o. -s.
Klop (non) v. -pen; -je, o. -s.
Klorgeest, m. -en; -erij, v.
Klophamer, m. -s.
Klophengst (klaphengst) m. -en.
Klophout, o.
Kloppacht, v. -en.

Kloppen, bw. ow. zw. ik kloppe,
 heb geklopt; klopper, m. klop-
 ping, v. klooster, v.
Klopscheen, v. -schenen.
Klopsteen, m. -en.
Klopzee, v. -ën.
Klos, m. -sen; -je, o. -s.
Klosbaan, v. -banen.
Klosbeitel, m. -s.
Klossen, bw. ow. zw. ik klostte,
 heb geklost.
Klotsen, ow. zw. ik klostte, heb
 geklost; klosting, v.
Kloze, zie Kloof.
Klovenier en **kolvenier**, m. -s.
Kloveniersburgwal, m.
Kloveniersdoelen, m. -s.
Klucht (boert) v. -en; -je, o. -s.
Klucht (mast) v. -en. (-heid, v.)
Kluchtig, bn. en bijw. -er, -st;
Kluff (wijk) v. -en; -je, o. -s.
Kluif (het kluiwen) m.; -je, o. -s.
Kluif (klauw) v. kluiwen.
Kluifok, v. -ken.
Kluifin, o.
Kluifje (kluiabeentje) o. -s.
Kluiz, v. kluizen; -je, o. -s.
Kluister, v. -s.
Kluisteren, bw. zw. ik kluis-
 terde, heb gekluisd; kluis-
 ting, v.
Kluit, v. -en; -je, o. -s.
Kluitachtig, bn. -er, -st.
Kluitbreker, m. -s.
Kluitig, bn. -er, -st.
Kluiven, bw. st. ik kloof, heb
 gekloven; kluifter, v. kluiwer, m.
 kluiwing, v.
Kluizen, ow. zw. ik kluisde, heb
 gekluisd. (ren).
Kluizenaar, m. -s en kluzena-
Kluizenaarshut, v. -ten.
Kluizenaarsleven, o.
Klungel (ook klongel) v. -s.
Klungelen (ook klongelen) ow.
 zw. ik klungelde, heb geklun-
 geld.
Kluppel (knuppel, kneppel) m.
 -en en -s; -tje, o. -s.
Kluppelen, bw. zw. ik kluppelde,
 heb gekluppeld; kluppelaar, m.
Kluppelkoek, m. -en.
Kluppelspel, o. -len.
Kluppelvers, o. -verzen.
Kluts, v.
Klutsei, o. -eren.
Klutsen, bw. zw. ik klutste, heb
 geklutst.
Kluwen (kloen) o. -s; -tje, o. -s.
Kluwenen, bw. zw. ik kluwende,
 heb gekluwend.
Kraagdiër, o. -en; -tje, o. -s.
Knaap m. knapen; -je, o. -s;
 -jeskruid, o.
Knabbelen, ow. zw. ik knabbel-
 de, heb geknabbeld; knabbelaar,
 m. knabbelaarster, v. knabbe-
 ling, v.
Knagen, bw. ow. zw. ik knaagde,
 heb geknaagd; knager, m. knaag-
 ster, v. knaging, v.
Knak, m. -ken; -je, o. -s.
Knak, bn. -ker, -st.
Knak, tw.
Knakken, ow. bw. zw. ik knakte,
 ben en heb geknakt; knakking,
 v. knakhamer, m.
Knal, m. -len.
Knaleffect, o. -en.
Knallen, ow. zw. ik knalde, heb
 geknald.

Knap, m. -pen; -je, o. -s.
Knap, bn. en bijw. -per, -st; -heid,
 v. -jes, bijw. -pigheid, v.
Knapbus, v. -sen.
Knapdandig, bn. -er, -st; -heid, v.
Knapkers, v. -en.
Knapkoek (een koek) m. -en;
 (als stofnaam) v.
Knappen, ow. bw. zw. ik knapte,
 ben en heb geknapt.
Knapper, m. -s; -tje, o. -s.
Knapperd (knap mensch) m. -s;
 -je, o. -s.
Knapperen, bw. ow. zw. ik knap-
 perde, heb geknapperd.
Knapzak, m. -ken.
Knar, m. -ren.
Knarsbeen en **knarsbeen**,
 o.; -tje, o. -s.
Knarsbeenig, bn.
Knarsen (knarsen) ow. zw. ik
 knarste, heb geknarst; knars-
 er, m. knarsing, v.
Knarsstanden (knarsstanden)
 ow. zw. ik knarsstandde, heb ge-
 knarsstand; knarsstanding, v.
Knaster, m. -s.
Knauw, m. -en.
Knauwen, bw. zw. ik knauwde,
 heb geknauwd; knauwer, m.
 knauwing, v. knauwsel, o.
Knecht, m. -s of -en; -je (-ken
 en -ke) o. -s; -elijk, bn. -sch, bn.
 -schap, o. -sdiens, m. -skamer,
 v. -silvrei, v. -sloon, o. -swijze,
 bijw.
Kneden, bw. zw. ik kneedde, heb
 gekneed; kneder, m. kneding, v.
 kneedster, v.
Kneedaar, bn. -der, -st; -heid, v.
Kneep, v. knepen; -je, o. -s.
Knekelhuis, o. -huizen; -je, o. -s.
Knel, v. -len.
Knellen, bw. ow. zw. ik knelde,
 heb gekneld; knelling, v.
Kneppel, kneppele. Zie
 knuppel, knuppelen.
Knarsen, zie Knarsen.
Knetteren (knitteren) ow. zw.
 ik knetterde, heb geknetterd;
 knettering, v.
Knetterd, m. -en.
Kneuf, v. -en; -tje, o. -s.
Kneukel, zie Knokkel.
Kneuter (eene kneuf) v. -s; -tje o.
Kneuten, ow. bw. zw. ik
 kneuterde, heb gekneuterd;
 kneuteraar, m. kneuteraarster,
 v. kneuterig, bn. en bijw. (-er,
 -st); kneuterig, v.
Kneuzen, bw. ow. zw. ik kneusde,
 heb en ben gekneusd; kneuzing,
 v.
Knevel, m. -s; -tje, o. -s.
Knevelen, bw. zw. ik knevelde,
 heb gekneveld; knevelaar, m.
 knevelaarster, v. knevelarij, v.
 kneveling, v. knevelband, m.
Knibbelen, ow. zw. ik knibbelde,
 heb geknibbel; knibelaar, m.
 knibbelaarster, v. Samenstell.
 met Knibbel: -achtig, bn. (-er,
 -st); -arij, v.; -ig, bn. (iger, -igst);
 -igheid, v.; -ing, v.; -spel, o.;
 -rick, bn.; -ziekte, v.; -zucht, v.;
 -zuchtig, bn.
Knie, v. -ën; -tje, o. -s.
Knielen, ow. zw. ik knielde, heb
 en ben gekniel; knielling, v.
 knieler, m. knieler, m. kniel-
 ster, v.

Knier, v. -en.
Knieoor, m. en v. -en.
Kniezen (knijzen) **ow.** zw. ik kniesde, heb gekniesd; kniezer, m. kniezerij, v.
Knietzerig, bn. -er, -st; -heid, v. kniezig, bn. -er, -st.
Knijf, o. knijven; -je, o. -s.
Knijp, v.
Knijpbrijl, v. -len.
Knijpen, bw. st. ik kneep, heb gekneep; knijper, m. knijpster, v.
Knijptang, v. -en. (knijping, v. knijpen, enz. Zie Kniezen.
Knik, m. -ken; -je, o. -s.
Knikkebeenen, ow. zw. ik knikkebeende, heb geknikkebeend, knikkebeener, o. -beender, m.
Knikkebollen, ow. zw. ik knikkebolde, heb geknikkebold, knikkeboller, o. -bolder, m.
Knikken, ow. bw. zw. ik knikte, ben en heb geknikt; knikker, m. knikkerje, o. knikking, v.
Knikker (rond balletje) m. -s, -spel, o. -tijd, m.
Knikkeren, ow. zw. ik knikkerde, heb geknikkerd; knikkeraar, m.
Knikkerig (karig, gierig) bn. -er, -st; -heid, v.
Knikstag, o. -en. (o. -s.
Knip (handeling) m. -pen; -je, knip (werktuig) v. -pen; -je, o. -s.
Knipbrijl (knijzen) o. -s, -mes, o. -s; -muts, v. -en; -schaar, v. -scharren; -slot, o. -en; -slootje en -slootje, o. -s.
Knipoog, m. en v. -en.
Knipoogen, ow. zw. ik knipoogde, heb geknipoogd.
Knipoogje, v. -s.
Knippen, bw. zw. ik knipte, heb geknipt; knipper, m. knipsel, o. knipster, v.
Knipstren. Zie Knetteren.
Knobbel, m. -s; -tje, o. -s.
Knobbelachtig bn. -er, -st.
Knobbelig, bn. -er, -st.
Knod en **knodde** (knoop, knobbel) v. -den; -je, o. -s. -destok, m.
Knoelen, bw. ow. zw. ik knoeide, heb geknoeid; knoeier, m. knoeierij, v. knoeister, v. knoeiwerk, o.
Knoeierig, bn. en bijw. -er, -st.
Knoest, m. -en; -je, o. -s.
Knoestachtig, bn. -er, -st.
Knoesterig bn. -er, -st; -heid, v.
Knoestig, bn. -er, -st; -heid, v.
Knoet, m. -en; -je, o. -s.
Knoestachtig, bn. -er, -st.
Knoetig, bn. -er, -st. (enz.
Knoeffelen, enz. Zie Knuffelen.
Knoeflook, o.
Knok, m. -ken; -je, o. -s.
Knokkel, m. -s; -tje, o. -s.
Knokkelachtig, bn. -er, -st.
Knol, m. -len; -letje, o. -s.
Knolachtig, bn.
Knollentuin, m.
Knollenschil, v. -len.
Knook, m. knoken; -je, o. s.
Knoop, m. -en; -je, o. -s.
Knoopen, bw. zw. ik knoopte, heb geknoot; knooper, m. knoopster, v. knooping, v.
Knoopendraaier, m. -s; -fabriek, v. -en; -maker, m. -s; -schara (om knopen te poetsen) -scharren.

Knoopig, bn. -er, -st.
Knoopkoord, o. -naald, v. -en; knoopschaar (om te knopen) -scharren; -sgat, o. -sgaten; -sgaatje, o. -s; -werk, o.; -zijde, v.
Knop, m. -pen; -je, o. -s.
Knoppen, ow. zw. ik knopte, heb en b-n geknoot.
Knor, m. -ren.
Knorrik knoop m. knorven; knorrie, o. -s.
Knorhaan, m. knorhanen; -tje.
Knorren, ow. zw. ik knorde, heb geknord; knorrig, bn. (-er, -st), knorrigheid, v. knorrepot, m. en v. -ten.
Knout, v. -ten; -je, o. -s. (-s.
Knoot (zware stiel) v. -en; -je, o. Knotten, bw. zw. ik knotte, heb geknot; knotter, m. knotting, v. Knottwilg, m. -en.
Knuffelen (ook: knoffelen) bw. zw. ik knuffelde, heb geknuffeld; knuffelaar, m. knuffeling, v.
Knuffel, m. -en; -je, o. -s.
Knul, m. -len. (-tje, o. -s.
Knuppel (ook: knepel) m. -s.
Knuppelen (ook: knepelen) bw. zw. ik knuppelde, heb geknuppeld.
Knuren (talmen) ow. ik knuurde, heb geknuurd; knuurder, m. knuurster, v.
Knusjes, bijw.
Knutselde, bw. zw. ik knutselde, heb geknutseld; knutselaar, m. knu selaarster, v. knutselaar, v. knutseling, v. knutselwerk, o.
Knuttel, v. -s.
Knutterig, bn. en bijw. -er, -st.
Kobalt (een halfmetaal) o.
Kodde (snakerij) v. -n.
Koddebeier, m. -s.
Koddenaar (een sijze) m. -s.
Koddig, bn. -er, -st; -heid, v.
Koe v. koelen; -tje, o. -s.
Koebugsdek, o.
Koelekep, o. -pen.
Koeionneeren, bw. zw. ik koeionneerde, heb gekoeionneerd.
Koek (gebak) als voorwerpnaam m. -en; -te, o. -s. als stofnaam v.
Koekbakker en **koekenbakker**, m. -s.
Koekbakkerij, v. -en.
Koekeloeren, ow. zw. ik koekeloerde, heb gekoekeloerd; koekeloerder, m. koekeloester, v.
Koekenpan, v. -nen.
Koekoek, m. -en; -je, o. -s; samenstellingen met koekoeks, als: -brood, o.; -look, o.; -plant, v.; -spog, o.; -veer, v. -en; -zang, m. -en.
Koel, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. koelbak, m. -ken; -balie, v. -s; bloedig, bn. (-er, -st); bloedigheid, v. -drank, m. -en; -emmer, m. -s.
Koelen, bw. ow. zw. ik koelde, heb en ben gekoeld; koeling, v.
Koelhartig, bn. -er, -st; -heid, v.
Koelhuis, o. -huizen; -kelder, m. -s; -ketel, m. -s; -kuip, v. -en; -oven, m. -s; -pan, v. -nen; -vat, m. -en; -zeil, o. -en; -zwabber, m. -s.
Koelte, v. -n.
Koeltje, o. -s.
Koeltjes, bijw.
Koelzinnig, bn. -er, -st; -heid, v.

Koen, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Koepel, m. -s; -tje, o. -s.
Koer (stercn-wachter) m. -en.
Koeren, ow. zw. ik koerde, heb
Koerier, m. -s. [gekoerd.
Koers, m. -en.
Koersen, bw. ow. zw. ik koerste, h-b gekoerst; koersing, v.
Koeskoets, v. (te, heb gekoeskoest.
Koeskoetsen, ow. zw. ik koeskoetskoest, tw.
Koesteren, bw. zw. ik koesterde, heb gekoesterd; koesteraar, m. koestering, v. (-en; -je, o. -s.
Koet (eene kleine, zwarte eend) v.
Koeteren (gebrekkig praten) ow. zw. ik koeterde, heb gekoeterd; Koeteraar, m. Koeteraarster, v.
Koeterwaal, m. -walen.
Koeterwaalsch, o.
Koeterwalen, ow. bw. zw. ik -waalde, heb gekoeterwaald.
Koets (rijtuig) v. -en; -je, o. -s.
Koets (bed) v.
Koetsen, ow. zw. ik koetste, heb Koetsier, m. (gekoest.
Koetsier, m. -s.
Koever (overtloedig, talrijk) bn.
Koevoet, m. -en.
Koef, v. -fen; -je, o. -s.
Koffer, m. -s; -tje, o. -s.
Kofferen, bw. zw. ik kofferde, heb g-kofferd.
Koffie, v.; -boon, v. -en; -huis, o. -huizen; -pot, m. -ten.
Kog en **kogre**, v. koggen.
Kogel, m. -s; -tje, o. -s; -vormig, bn. (gekogeld.
Kogelen, bw. zw. ik kogelde, heb
Kohier, o. -en.
Kohort, v. -en.
Kok, m. -s; -je, o. -s; samenstellingen met koks, als: jongen, m. -s; -krauwel, m. -s; -maat, m.
Kokarde, v. -s. (m. -s; -werk, o.
Koken, ow. bw. zw. ik kookte, heb gekookt; koker (zoutkoek, zoutmaker), m. kokerij, v. koking, v. kooksel, o. kookster, v.
Kokendheet, bn.
Koker (voorwerp) m. -s; -tje, o. -s.
Kokerellen, ow. zw. ik kokerelde, h-b gekokereld. (gekokerd.
Kokeren, bw. zw. ik kokerde, heb
Kokermullen, ow. zw. ik kokermulde, heb gekokermulld.
Kokhalzen, ow. zw. ik kokhalste, heb gekokhalst.
Kokkelen, ow. zw. ik kokkelde, h-b gekokkeld; kokkelaar, m.
Kokkerd, m. -s.
Kokosboom, m. -en; -pje, o. -s.
Kokosnoot, v. -noten.
Kol (slag) m. -len; -bijl, v. -en; -hamer, m.
Kol (bied, en heks) v. -len; -letje, o. -s.
Kolder (eene ziekte) m. -s; -tje, o. -s.
Kolderen (den kelder krigen) ow. zw. ik kolderde, heb gekolderd.
Kolienbak, m. -ken; -brander, m. -s; -damp, m. -s; -emmer, m. -s; -hok, o. -ken; -kooper, m. -s; -maat, v. -maten; -magazijn, o. -en; -mand, v. -en; -meter, m. -s; -mijn, v. -en; -pakhuis, o. -pakhuisen; -schepper, m. -s; -schip, o. -schepen -vuur, o. -vuren; -wagen, m. -s

Kolf, v. kolven; -je, o. -s; -baan, v. -banen; -bal, m. -len; -hout, o.; -spel, o.
Kolbrie, v. -s; -tje, o. -s.
Kolk, o.
Kolk, v. -en; -je, o. -s. (kolkt).
Kolken, ow. zw. ik kolkte, heb gekolde.
Koldebloem (klaproos) v. -en; -pje, o. -s. gekold.
Kollen, bw. ow. zw. ik kolde, heb gekold.
Kolkewint, m. -en.
Kolom, v. -men; -netje, o. -s.
Kolomel, m. -s.
Kolonel-ingenieur, m. kolonels-ingenieurs.
Kolonelschap, o.
Kolonelsplaats, v. -en.
Kolonial (koloniaal) bn.
Koloniaal (soldaat voor den dienst in Indië) m. kolonialen.
Kolonie, v. koloniën.
Kolonisatie, v. -tien.
Koloniseeren (volksplantingen in eene landstreek zich laten vestigen) bw.
Kolonist, m. -en.
Koloriet, o.
Kolos (reuzenbeeld; ontzaglijk groot gevaarte; man van buitengewone kracht of genie; zeer machtig rijk) m. -sen.
Kolossaal (buitengewoon groot) Kolsem, m. -s. [bn].
Kolven, ow. zw. ik kolfd, heb gekold; kolver, m. (enz).
Kolvenier, enz. Zie Kloverier.
Kom, v. -men; -metje, o. -s.
Kombaar, v. kombaarzen.
Kombof, v. -fen en -s.
Kombuis, v. kombuizen.
Komediant (tooneelspeler, veinzer) m. -en. (dies).
Komedie (schouwburg) v. komekomeet, v. kometen.
Komen, ow. st. ik kwam, ben gekomen; komst, v.
Komfoor, o. komforen; -tje, o. -s.
Komijn, m. -s; -tje, o. -s.
Komjnekaas en **komijnkaas**, v. -kazen; komjnekaasje, o. -s.
Komkommer, m. -s; -tje, o. -s.
Komma, v. en o. kommas.
Kommaliebehoefte, v. -n.
Kommalielwant, o.
Kommapunt, v. -en.
Kommer (zorg) m. (hazendrek) v.
Kommerlijk, bn. -er, -st.
Kommerloos, bn.
Kommies (ambt-naar die waakt tegen smooklarij) m. kommiesbroed, o. [zen].
Kompasje, v.
Kompas, o. -sen; -je, o. -s.
Komplot, o. -ten.
Kompres, o. -sen; -je, o. -s.
Komst, v. (-pen).
Kond, bn. (-doen); -schap, v.
Kondschappen, bw. zw. ik kondschapte, heb gekondschapt; -kondschapper, m.
Konfijt, o. (heb gekonfijt).
Konfijten, bw. zw. ik konfijtte.
Konfijte (zeer kruid) o.
Kongeraal (rishi) m. kongeralen.
Konijn, o. -en; -tje, o. -s.
Konijnenberg, m. -en; -blad, o. -fokker, m. -s; -fokkerij, v. -en; -hok, o. -ken; -hol, o. -en; -jacht, v.; -kruid, o. -pastaie, v. -en; -veld, o. -en.
Konijnvel, o. -len.

Koning, m. -en; koninkje, o. -s.
Koningin, v. -nen.
Koningskroon, v. -kronen; -mantel, m. -s.
Koningschap, o.
Koningsdag, m. -en; -dochter, v. -s; -geel, o.; -gezind, bn.; -gezindheid, v.; -hof, o. -hoven; -kind, o. -eren; -krakeling, m. -en; -kroon, v. -kronen; -mantel, m. -s; -moord, m. -en; -moorder, m. -s; -troon, m. -tronen; -water, o.; -zeer, o.; -zetel, m. -s; -zoon, m. -zonen.
Koninklijk, bn. -er, -st.
Koninkrijk, o. -en; -je, o. -s.
Konkel (slag) m. -s.
Konkel (persoon) v. -s; -tje, o. -s.
Konkelen, ow. zw. ik konkelde, heb gekonkeld; konkelaar, m. konkelaarster, v. -achtig, bn. (-er, -st); konkelarij, v.; -boel, m.; -huis, o. -kous, v. -moer, v.
Konserrf, o. konserven. [-pot, m].
Konstabel, m. -s.
Konstabelkamer, v. -s; -maat, m. -s; -tent, v. -en.
Konstantinopol o. Konstantinopolitaan, m. (Konstantinopolitaanen); Konstantinopolitaansch, bn.
Kont, v. -en; -je, o. -s.
Konterfeiten, bw. zw. ik konterfeitte, heb gekonterfeitt; konterfeitsel, o.
Konvooi (begeleiding, bedekking, bescherming) o. -en.
Konzenielje (volksterm voor Ce-Koor, v. -koren. [chenille] v.
Kool, v. -en; -tje, o. -s.
Kooren, bw. ow. zw. ik kooide, heb gekooïd.
Kook, v.; -boek, o. -en; -fornuis, o. -fornuizen; -gereedschap, o. -pen; -hok, o. -ken; -huis, o. -huizen; -kachel, v. -s; -ketel, m. -s; -kunst, v.; -machine, v. -s; -pan, v. -nen; -plaats, v. -en; -stuk, o. -ken; -toestel, m. en o. -len; -vrouw, v. -en.
Kooksel, o. -s; -tje, o. -s.
Kool (brandstof) kolen; -tje, o. -s.
Kool (bekend gewas) v. koolen;
Koolmarkt, v. -en. [-tje, o. -s].
Koolmees, v. -mezen.
Koolraap, v. -en.
Koolstof, v.
Kooltje-vuur (eene bloem) o.
Koornenij, v. -en.
Koornenijswinkel, m. -s.
Koorn, v. -en; -tje, o. -s.
Koorn, m. -en; -je, o. -s.
Koornal, m. en v. -len.
Koornbrief, m. -brieven.
Koornbag, m. -en.
Koornen, bw. onr. zw. ik kocht, heb gekocht; koopster, m. koopster, v.
Koorngrig, bn. (er, -st); -goed, o. -eren; -graag, bn. (-grager, -st); -handel, m.; -lust, m.; -lustig, bn. (-er, -st).
Koornman, m. -lieden en -lui; -brieff, m. -sbrieven; -schap, v.; -zgerst, m.; -skantoer, o. -skantoren; -stijl, m.
Koornpenning, m. -en; -prijs, m. -prijzen; -stad, v. -steden; -vaarder, m. -s; -vaardij, v.; -vrouw, v. -en; -waar, v. -waren; -ziekte, v.; -zucht, v. -zuchtig, bn. (-er, -st).

Koor, o. koren.
Koord (touw) v. en o. -en; -je, o. -s.
Koorden (in de meetkunde) v. -n.
Koordenansen, o.; -danser, m. -s; -danseres, v. -sen.
Koordenaschaal, v. -schalen.
Koorn, Zie koren.
Koorts, v. -en; -je, o. -s. [v].
Koortsachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Koortsig, bn. -er, -st; -heid, v.
Koot, v. kooten; -je, o. -s.
Kooten, ow. zw. ik kootte heb gekoot. (-tijd, m).
Kootjongen, m. -s; -spel, o.; -kozen, bw. zw. ik kooosde, heb gekoosd; koozer, m. koozerij, v.
Kop, m. -pen; -je, o. -s.
Kopal (zekere gom) v. (-ken).
Kopek (eene Russische munt) v.
Koper, o.
Koperachtig, bn. -er, -st.
Koperen, bn. (gekoperd).
Koperen, bw. zw. ik koperde, heb koperkleurig, bn.
Koperslager, m. -s; -ij, v. -en.
Kopglas, o. -glazen; -glaasje, o. -s.
Kopie (nabootsing) v. -en; -tje, o. -s.
Kopieeren, bw. ow. zw. ik kopieerde, heb gekopieerd; kopieermachine, v. -werk, o.
Kopist, m. -en.
Kopij (handschrift voor de pers) v. -en; -tje, o. -s.
Koppel (band) m. -s; -tje, o. -s.
Koppel (paar) o. -s; -tje, o. -s.
Koppelen, bw. zw. ik koppelde, heb gekoppeld; koppelaar, m. koppelaarster, v. koppelaars, v. koppelaarj, v. koppelbout, m. koppeling.
Koppelpompas, o. -sen; -riem, m. -en; -stuk, o. -ken; -teeken, o. -s; -woord, -en.
Koppen, bw. zw. ik kopte, heb gekopt; kopper, m. kopping, v. kopster, v. (m. -s).
Koppentzetter, v. -s; -zetter.
Kopper -en koppertjesmaandag, m. -en.
Koppig, bn. -er, -st; -heid, v.
Koraal, z.n. (voor gewas o., voor het daaruit voortvloeide v., voor koraalrang o., voor koraaljongen m.) koralen; -tje, o. -s.
Koralen, bn.
Koran, m.
Korbeel, m. -en; -je, o. -s.
Kordaant, bn. kordater, -st; -heid, v.
Kordelier, m. -s en -en. [v].
Kordon, o. -s.
Koren en **koorn**, o.
Koren (braken) bw. zw. ik koorde, heb gekoord; koorde, m. koorster, v. koring, v.
Korf, m. korven; -je, o. -s. (-s).
Korhaan, m. korhanen; -tje, o. -s.
Korhoen o. korhoenders en korhoenders; korhoentje, o. -s.
Koriander, m.
Korint en **korent**. Zie Krent.
Kornak (olifants-oppasser) m. -ken.
Kornel (sijne zemelen) v.
Kornet (vaandrig te paard) m. -ten; -je, o. -s.
Kornet (een hoorn; ook nuts) v.
Kornis (kroonlijst) v. -sen.
Kornoelje, v. -s.
Kornoelen, bn.
Kornuit, m. -en; -je, o. -s.

Koroester, v. -s; ook: Korre.
 Korporaal, m. -en korporalen;
 -tje, o. -s; -schap, v.
 Korps, o. -en.
 Korre, v. -n.
 Korrel, v. -s en -en; -tje, o. -s.
 Korrelen, ow. zw. ik korrelde,
 ben gekorrel; korrelling, v.
 Korrelig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Korren (oesters vangen) bw. zw.
 ik kordde, heb gekord.
 Korren (van duiven) ow. zw. hij
 kordde, heeft gekord.
 Korset, o. -ten; -je, o. -s.
 Korsettenmaakster, v. -s; -ma-
 ker, m. -s.
 Korst, v. -en; -je, o. -s; -achtig, bn.
 Korsten, ow. zw. ik korstte, ben
 gekorst.
 Korstig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Kort, bn. en bijw. -er, -st; -heid,
 v.; -heidshalve, bijw.
 Kortachtig, bn.
 Kortademig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Kortaf, bijw.
 Kortegaard (hoofd wacht; wacht-
 huis; tijdelijke verblijfplaats
 voor 's nachts aangehouden per-
 sonen) v. -en.
 Kortelas (korte en breede sabel)
 v. -sen; -je, o. -s.
 Kortelijk, bijw.
 Korteling, m. -en.
 Kortelings, bijw.
 Kortén, bw. ow. zw. ik kortte,
 heb en ben gekort; korting, v.
 Korthalzig, bn.
 Kortharig, bn.
 Korthoornig, bn.
 Kortijd, m.
 Kortjan (zakmes) o.
 Kortom, bijw.
 Kortooren, bw. zw. ik kortoorde,
 heb gekortoord.
 Kortstaart, m. en v. -en.
 Kortstaarten, bw. zw. ik kort-
 staarte, heb gekortstaart.
 Kortswijl, v.
 Kortswijlen, ow. zw. ik kortswijlde,
 heb gekortswijld.
 Kortswijlig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Kortvoer, o.
 Kortweg, bijw.
 Kortwieken, bw. zw. ik kort-
 wicket, heb gekortwikt; kort-
 wiker, m.
 Kortzichtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Korven, bw. zw. ik kordde, heb
 kordet, v. -ten. [gekorfd].
 Korzel, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Korzelhoofd, m. en v. -en.
 Korzelig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Kossem (halskwab) m. -s.
 Kost (spijs) m. -en; -je, o. -s.
 Kost (uitzaaf) m. -en.
 Kostbaar, bn. en bijw. -der, -st;
 -heid, v.
 Kostelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Kosteloos, bn. [gekost].
 Kosten, ow. zw. ik kostte, heb
 koster, m. -s; -es, v. -sen; -in, v. -
 -nen; -schap, o. [v. -s].
 Kostganger, m. -s; -gangster,
 Kostuum, o. kostumen en kostu-
 mes; kostuumpje, o. -s.
 Kot, o. -ten; -je, o. -s.
 Kotelet, v. -ten; -je, o. -s.
 Koterén, bw. zw. ik kotrade, heb
 gekotrad. [gekotst].
 Kotsen, ow. zw. ik kotste, heb
 kottet (vaartuig) m. -s; -tje, o. -s.

Koubetel, m. -s.
 Koud, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Koudachtig, bn. -er.
 Koudbros, bn.
 Koude of kou, v.
 Koudekeuken, v.
 Koudeschaal, v.
 Koudjes, bijw.
 Koudvochtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Koudvuur, o. [v.].
 Koukleum, m. en v. -en en -s.
 Kous, v. -en; -je, o. -s; -ehand, m.
 Kousenbreien, o.; -breier, m. -s;
 -brister, v. -s; -kooper, m. -s;
 -stopster, v. -s; -wever, m. -s;
 -winkel, m. -s.
 Kout, m.
 Kouten, ow. bw. zw. ik koutte,
 heb gekout; kouter, m. kouting,
 v. koutster, v.
 Kouter (ploegrijzer) o. -s.
 Kouw (kovic) v. -en; -tje, o. -s.
 Kouwelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Kozak, m. -ken.
 Kozijn, o. -en; -tje, o. -s.
 Kraag, m. kragen; -je, o. -s.
 Kraai (vaartuig) v. -en.
 Kraai (vogel) v. -en; -tje, o. -s.
 Kraaien, ow. bw. zw. ik kraaide,
 heb gekraaid; kraaier, m. kraai-
 ster, v.
 Kraaiennest, o. -en; -oog, o. -en.
 Kraak (krak) m.
 Kraak (vaartuig) v. kraken.
 Kraakamandel, v. -s; -been, o.
 -deren; -brentje, o. -s; -bes, v. -
 -sen; -zindelijk, bn.
 Kraal (koraal) v. krallen; -tje, o. -s.
 Kraal (gehuicht) v. krallen.
 Kraam (tent) v. kramen; -pje, o. -s.
 Kraam (bevalling) v. -en.
 Kraan (kraanvogel) m. kranen.
 Kraan (tap en hijschtuig) v. kran-
 en; -tje, o. -s.
 Kraanoog, o. -en.
 Kraanoogen, ow. zw. ik kraan-
 oogde, heb gekraanoogd.
 Krab, v. -ben; -je, o. -s.
 Krabbedieven, ow. zw. ik krabbe-
 dede (de heb gekrabbediefd; -die-
 f).
 Krabbekat, v. -ten. [verij, v.].
 Krabbel, v. -s.
 Krabbelen, bw. ow. zw. ik krabbe-
 lde, heb gekrabbel; krabbelaar, m.
 krabbelaarster, v. krabbeling, v. -
 -heid, v.
 Krabbelig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Krabbelshrift, o.
 Krabbelvuissten, ow. zw. ik
 krabbelvuisste, heb gekrabbel-
 vuisst.
 Krabben, bw. zw. ik krabbe, heb
 gekrabb; krabber, m. krabbings, v.
 krabsel, o. krabster, v.
 Kraht, v. -en.
 Krachtadig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Krachteloos, bn. -loozet, -loost;
 Krachtens, v. [heid, v.].
 Krachtig, bn. -er, -st; -lijk, bijw.
 Krachtsinspanning, v.
 Kraf, zie Kraf.
 Krak, m. -ken; -je, o. -s.
 Krak, tw.
 Krakeel, o. -en; -achtig, bn.
 Krakeelen, ow. zw. ik krakeelde,
 heb gekrakeeld; krakeeler, m.
 krakeeling, v. krakeelster, v.
 Krakeelg, v. -en; -st.
 Krakeelinst, m.
 Krakeelziek, bn. -er, -st.
 Krakeelzucht, v.

Krakeling, m. -en; -etje, o. -s.
 Kraken, bn. ow. zw. ik kraakte,
 heb gekraakt; kraakster, v. kra-
 ker, m. kraking, v. [gekrakt].
 Krakken, ow. zw. ik krakte, ben
 Kram, v. -men; -metje, o. -s.
 Kramen, ow. zw. ik kraamde, heb
 gekraamd; kramer, m. -s; kraam-
 ster, v. kramerij, v. kramers-
 kans, v.
 Kramerslatijn en kramersla-
 tijn, o.
 Kramerswaar, v. -waren.
 Krammen, bw. zw. ik kramde,
 heb gekraamd; krammer, m. kram-
 ming, v. kramster, v.
 Kramp, v. [v.].
 Krampachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Kranig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Krank, bn. en bijw. -er, -st; -heid,
 v. [v.].
 Kranke, m. en v. -en; -tje, o. -s.
 Krankebezoek, o.; -bezoeker,
 m. -s.
 Kranksinnig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Kranksinnigengesticht, o. -
 -en; -huis, o. -huizen.
 Krams, m. -en; -je, o. -s.
 Kransen, bw. zw. ik kranste, heb
 gekranst.
 Krant en courant (dit geldt ook
 voor de samenstellingen) v. -en;
 -je, o. -s.
 Krantenbericht, o. -en; -druk-
 ker, m. -s; -drukkerij, v. -en;
 -jongen, m. -s; -nieuws, o.;
 -vrouw, v. -en; -wijk, v. -en.
 Krap (meekrap) v. -tje, o. -s.
 Krap (kram aan een boek) v. -pen;
 Krap (varkensrib) v. -pen; -je, o. -s.
 Krap, bijw.
 Krapgeslagen, bn.
 Krapjes, bijw. [bijw.].
 Krapshuutswijze en -wijs,
 Kras (schrapp) v. -sen; -je, o. -s.
 Kras, bn. -ser, -t; -heid, v.
 Kras (bij kris en kras).
 Kras, tw.
 Krasgat (zakgat) o. -en.
 Krassen, bw. ow. zw. ik krasste,
 heb gekrast; krasser, m. kras-
 sing, v. [sing, v.].
 Krat, o. -ten; -je, o. -s.
 Krater, m. -s.
 Krates, m. -sen.
 Krawu, v. -en; -tje, o. -s.
 Krawel, m. -s.
 Krawen, bw. zw. ik krawde,
 heb gekrawd; krawer, m. kraw-
 werij, v. krawster, v.
 Kreatuur, v. kreaturen; -tje, o. -s.
 Krieb, zie Krieb.
 Krediet (vertrouwen enz.) o. -en.
 Kreeft, m. -en; -je, o. -s; -eng-
 gang, m.; -soog, o. -en; -schar, v. -
 -scharen.
 Kreek, v. krekén; -je, o. -s.
 Kreef (kriel) v. -en; -tje, o. -s.
 Kreefen, bw. zw. ik kreekde, heb
 gekreeft, m. kreen. [gekreeft].
 Kreeuwen, ow. zw. ik kreeuwde,
 heb gekreeuwd; kreeuwer, m.
 kreeuwerij, v. kreeuwerig, bn.
 Kregel, bn. en bijw. -er; -st;
 Kregelig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Kregelkop, m. en v. -pen.
 Krets, m. -en.
 Kreek, bijw.
 Kreekel, m. -s; -tje, o. -s.
 Krekelen, ow. zw. ik krekelde,
 heb gekrekeld; geknid maken als
 de krekels doen.

Kreng, o. -en; -etje, o. -s.
Krengen, bw. ow. zw. ik krenge, de heb gekrengd; krengring, v.
Krenken, bw. zw. ik krenkte, heb gekreukt; krenker, m. krenking, v. krenkster, v.
Krenselen (korn zuiveren) bw. zw. ik krenselde, heb gekrenseld. (m. -en.)
Krent, v. -en; -je, o. -s; -eboom.
Krentenbrood, o. -en; -kakkier, m. -s; -kock, m. -en.
Krepel (kreupel) bn. en bijw. -er, -st. Zie Kreupel.
Kreppen, bw. zw. ik kreppte, heb gekrept; krepjzer, o.
Kreuk, v. -en; -je, o. -s.
Kreukel, v. -s; -tje, o. -s.
Kreukelen, bw. ow. zw. ik kreukelde, heb en ben gekreukeld.
Kreukelig, bn. -er, -st.
Kreuklen, bw. ow. zw. ik kreukte, heb gekreukt; kreukler, m. kreuking, v. kreukster, v.
Kreunen, ow. zw. ik kreunde, heb gekreund.
Kreupel (kreupel) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Kreupele, m. en v. -n.
Kreus, v. kreuzen. Kuipersw.
Kreutzer (Duitsche cent) m. -s.
Krevel (krievell) v.
Krevelen (krievelen) ow. zw. ik krevelde, heb gekreveld; krevelling, v.
Krevelkruud, o.
Krevelzaad, o.
Krib en **Kribbe**, v. kribben; kribbe en kribbeje, o. -s.
Krib (kribbige vrouw) v. -ben.
Kribbijg, m. -bijster, v. -s.
Kribbekat, v. -ten; -je, o. -s.
Kribbelen, bw. ow. zw. ik kribbelde, heb gekribbeld; kribbelling, v.
Kribben, ow. zw. ik kribde, heb gekribd; kribberij, v.
Kribbig, bn. -er, -st; -heid, v.
Kribbelen, bw. ow. zw. ik kriebeld, heb gekriebeld.
Kriebelig, bn. -er, -st.
Kriebelschrift, o.
Kriek (krekel) v. -en; -je, o. -s.
Kriek (zwarte kers) v. -en; -je, o. -s.
Krieken (piepen) ow. zw. ik krieke, heb gekrieekt.
Krieken (van den dag) o.
Kriekentaart, v. -en.
Kriel (persoon) m. en v. -en;
Kriel (mand) v. -en. [-tje, o. -s.
Kriel (klein goet) o.
Kriel (daard) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Krielen, ow. zw. ik krieelde, heb gekrieeld.
Krielhaan, m. -haan; -haantje, v. -s; -hen, v. -hennen; -heunetje, o. -s.
Kriemel, ow. zw. ik kriemelde, heb gekriemeld; kriemelaar, m. kriemelaarster, v.
Kriemelig, bn. en bijw. -er, -st.
Krieuvel, v.
Krieuvelen, ow. zw. ik krieuvelde, heb gekrieuvelde; krieuveling, v.
Krieuvelig, bn. -er, -st; -heid, v.
Krieuvelziekte, v.
Krieuwen, ow. zw. ik krieuwde, heb gekrieuwd; krieuwer, m. krieuwster, v.
Kriezel, v. -s; -tje, o. -s.

Krijg, m. -en. Samenstellingen met krijgs, Zie 6 regels lager.
Krijgen (ontvangen) bw. st. ik kreeg, heb gekregen.
Krijgen (oorlozen) ow. zw. ik kriede, heb gekried; krijger, m.
Krijgertje, o. [-spelen].
Krijgsartikel, o. -s en -en; -banier, v. -en; -bedrijf, o. -bedrijven; -behoefte, v. -n; -beleid, o. -bende, v. -n; -daad, v. -daden; -deugd, v. -en; -dienst, m.; -eed, m. -en; -eer, v.; -gebruik, o. -en; -geroep, o.; -gevangene, m. -n; -god, m.; -godin, v.; -haftig, bn. (-er, -st); -haftigheid, v.; -heir, o. -en; -heid, m. -en; -hoofd, o. -en; -kans, v. -en; -kas, v. -sen; -klaren, v. -en; -knecht, m. -en; -kosten, m. mv.; -kunde, v.; -kundig, bn.; -kunst, v.; -lasten, m. mv.; -lied, o. -eren; -list, v. -en; -macht, v.; -makker, m. -s; -man, m. -lieden; -manseer, v.; -mausstand, m.; -mudek, v.; -orde, v.; -ordening, v. -en; -overste, m. -n; -plicht, m. -en; -plichtig, bn.; -plichtigheid, v.; -raad, m. -raden; -recht, o. -roem, m.; -ruinoer, o.; -tocht, m. -en; -trompet, v. -ten; -tucht, v.; -verrichting, v. -en; -volk, o.; -voorraad, m.; -wet, v. -ten; -wetschap, v. -pen; -zaak, v. -zaken; -zuchtig, bn. (-er, -st).
Krijsch, m. -en.
Krijschen, ow. st. en zw. ik kreesch (krijpsche), heb gekreesch (krijpscht); krijpsching, v.
Krijst (stof) o.; -je, o. -s.
Krijst (strijper) k.
Krijtachtig, bn. -er.
Krijtberg, m. -en.
Krijten, ow. st. ik kreet, heb gekreten; krijter, m.; -krijster, v.
Krijtend, bn. -er, -st.
Krijzeltanden, ow. zw. ik krijzeltande, heb gekrijzeltand.
Krik, tw. (tuiz.)
Krikkemik, v. -ken. Zeker werk.
Krikkrakken (kraken) ow. zw. ik krikkrakte, heb gekrikkrakt.
Krikman (brandwijn) m.
Krim, v.
Krimp, v.
Krimp, bn.
Krimpen, bw. ow. st. ik krimp, heb en ben gekrompen; krimpder, m. krimpig, v. krimp.
Krimpig, bn. -er, -st. (ster, v.)
Krimpkabeljauw, v.; -scaol, v.; -visch, v. -vrij, bn.; -zalm, v.
Krimpkous en **krimpvrouw** (kouwelle te vrouw) v. -en.
Kring, m. -en; -etje, o. -s.
Kringelen, ow. zw. ik kringelde, heb gekringeld.
Kringswijze en -wijs, bijw.
Kringvormig, bn.
Krinkel, m. -s; -tje, o. -s.
Krinkelen, ow. zw. ik krinkelde, heb gekrinkeld; krinkeling, v.
Krinsen (zuiveren, spoelen, schoonmaken) bw. zw. ik krinste, heb gekrinst.
Krioel (zewemel) o.
Krioelen, ow. zw. ik krioelde, heb gekrioeld; krioeling, v.
Krip (floers) o.
Krippeltje (kruimeltje) o. -s.
Krippen, bn.

Kris, o. Alleen gebruikl. in: bij kris en kras zweren.
Kris (ponjaard) v. -sen; -je, o. -s.
Krissen (knitteren) ow. zw. ik kriste, heb gekrist.
Kristal, o. -len.
Kristallen, bn.
Kristallig, bn.
Kristallijn, o.
Kristallijnen, bn.
Kristallisatie, v. -tien.
Kristalliseeren (tot kristal scilicet) ow.; kristalliseering, v.
Kritiek (hachelijk) bn. -er, -st.
Kroant, v. -en.
Krode (onkruid) v.
Kroeg, v. -en; -je, o. -s.
Kroegen, ow. zw. ik kroegde, heb gekroegd; kroeger, m.
Kroep, v.
Kroes, m. kroezen; -je, o. -s.
Kroes, bn. en bijw. kroezer, -roest.
Kroeskop (kroes hoofd) m. -pen.
Kroeslop (persoon) m. -pen.
Kroezien, ow. zw. ik kroesde, heb en ben gekroesd.
Krok, v. -en.
Krokodil, m. -len; -letje, o. -s.
Krokodillen, m. mv.
Krokus (zeldere bloem) m. -sen; -tje, o. -s.
Krol, o. -len.
Krollen (dollen van katten) ow. zw. ik krolde, heb gekrolld; krollig, bn. -er, -st. [ster, v.]
Krols, bijw. (meest v. -heid, v.)
Krolsch (van katten) bn. -er.
Krolziek, bn. -er, -st. (-heid, v.)
Krom, bn. en bijw. -mer, -st; -kromachtig, bn.
Krombeen, m. en v. -en.
Krombek (boon) m. -ken.
Kromhals (persoon) m. en v. -halzen.
Kromhals (retort) v. -halzen.
Kromhout, o. -en.
Krommen, bw. ow. zw. ik kromde, heb en ben gekromd; krommer, m. kromming, v.
Krommetus, m. en v. -neuzen.
Kromstaart, m. -en.
Kromsteven, v. -s.
Kromtaal, v.
Kromtalen, ow. zw. ik kromtaalde, heb gekromtaald.
Kromte, v. -n.
Kromtong, m. en v. -en.
Kromtongen, ow. zw. ik kromtongd, heb gekromtongd.
Kromtongig, bn. -er, -st.
Kromvoet, m. en v. -en.
Kronen, bw. zw. ik kroonde, heb gekroond; kroning, v.
Kronengoud, o.
Kroniek, v. -en; -je, o. -s.
Kroniekachtig, bn. -er, -st.
Kroningsfeest, o. -en; -plechtigheid, v. -helen.
Kronkel, m. -s; -tje, o. -s.
Kronkelachtig, bn. -er, -st.
Kronkelocht, v. -en.
Kronkelen, bw. ow. zw. ik kronkelde, heb en ben gekronkeld; kronkeling, v.
Kronkelig, bn. -er, -st.
Kronkelkoord, o. -en.
Kronkelpad, o. -en; -paadje, o. -s.
Kronkelweg, m. -wegen; -wege, o. -s.
Kroon, v. -ken, -tje, o. -s.
Kroontjeskruud, o.

Kroos, o.
Kroosje (pruim) o. -s.
Kroost (kinderen) o.
Kroot, v. krotten; -je, o. -s.
Krop (voor maag en gezwel) m.
 -pen; -je, o. -s.
Krop (saaiv.) v. -pen; -je, o. -s.
Krop (meel) o.
Kroppen, bw. ow. zw. ik krotte,
 heb en ben gekropt.
Kropper, m. -s; -tje, o. -s.
Kropperd, m. -s; -je, o. -s.
Kroppig, bn. -er, -st.
Krot, o. -ten; -je, o. -s.
Krotstroop, v. -suiker, v.
Krotten, ow. zw. ik krotte, heb
 gekrot; krotter, m. krotster, v.
 krotstuis, o. heb gekroost.
Krozen, ow. zw. ik kroosde.
Kruchen, ow. zw. ik kruchte
 heb gekrucht; krucher, m.
Kruid (plantgewas) o. -en; -je,
Kruidachtig, bn. (o. -s)
Kruiden, bw. zw. ik kruide,
 heb gekruide.
Kruidenier, m. -s; -svak, o. -s;
 -swaren, v. mv.; -swinkel, m. -s.
Kruidenthee, v.
Kruiderafijn en **kruiden** -
Kruidenier, o. [afzjn], m. -s.
Kruidenrij, v. en.
Kruiderkas en **kruidkaas**, v.
Kruidervijn, m.
Kruidig, bn. -er, -st; -heid, v.
Kruidje-roer-mij-niet, o.
Kruidnagel, m. -s; -tje, o. -s.
Kruidnoot, v. -noten; -je, o. -s.
Kruisen, bw. st. en zw. ik krooi
 (kruide), heb gekrooiën (gekruid);
 kruier, m. kruiging, v.
Kruisersloon, o. -en; -werk, o.
Kruk, v. -en; -je, o. -s.
Krukbeblad, o. -en en -eren.
Krukken, bw. zw. ik krukte, heb
 gekrukt, v. [gekrukt].
Krukken, ow. zw. ik krukke, heb
 gekrukt, v. [gekrukt].
Krukling, m. -s of -en. Soort van
 kruilloon, o. -en.
Kruim, v. -en; -pje, o. -s.
Kruimachtig, bn. -er, -st.
Kruimel, v. -s of -en; -tje, o. -s;
 -melde, heb en ben gekruimeld.
Kruimelaar, m. kruimelaarster,
 v. kruimeling, v. kruimelingen
 (brokjes van scheepbeschuut).
Kruimelig, bn. -er, -st. (mv.)
Kruimen, ow. zw. ik kruimde,
 heb en ben gekruimd.
Kruimig, bn. -er, -st.
Kruin, v. -en; -tje, o. -s.
Kruipen, ow. st. ik kroop, heb
 en ben gekroepen; kruipeling,
 bijw. kruipend, bn. kruiper, m.
 kruipung, v. kruipster, v.
Kruipertje, v. -en; -haantje, o. -s;
 -hennetje, o. -s; -hol, o. -en.
Kruis, o. -en; -je, o. -s.
Kruisbes, v. -sen; -besseboom,
 m. -en; -bezie, v. -beziën.
Kruiselingen, bijw.
Kruisen, ow. zw. ik kruiste, heb
 gekruist; kruiser, m. kruising, v.
Kruisigen, bw. zw. ik kruisigde,
 heb gekruisigd; kruisiging, v.
Kruisjassen, ow. zw. ik jaste.
Kruister, v. -s. (heb ge-jast).
Kruistocht, m. -en; -vaarder,
 m. -s; -vormig, bn.; -wijze en
 -wijs, bijw.

Kruit (poeder) o. (gekruid).
Kruiven, ow. zw. ik kruitte, heb
 gekruit, v.
Kruiwagen, m. -s; -tje, o. -s.
Kruizel, o. -zelen.
Kruizemunt, v.
Kruk (persoon) m. -ken
Kruk (voorwerp) v. -ken; -je, o. -s.
Krukken, ow. zw. ik krukke, heb
 gekrukt, v.
Krukking, bn. -er, -st; -heid, v.
Kruk, v. -len; -letje, o. -s.
Krukhaor, o.; -ijzer, o. -s.
Kruklop en **kruklop** (hoofd)
 m. -koppen.
Kruklop en **kruklop** (per-
 soon) m. en v. -koppen.
Krukbebl (hoofd) m. -len.
Krukbebl (persoon) m. en v. -len.
Krukken, bw. ow. zw. ik krukde,
 heb gekrukt; krukking, v.
Krukkenjongen, m. -s; -maak-
 ster, v. -s; -maker, m. -s; -mand,
 v. -en.
Krukling, bn. -er, -st; -heid, v.
Krukpriem, m. -en; -salade, v.;
 -tabak, v.; -tang, v. -en.
Kub en **kubbe**, v. kubben; kubje
 en kubbe-tje, o. -s.
Kubboot, v. -en.
Kubiek, bn. (en o. als zn.)
Kuch (hoest) v.; -je, o. -s.
Kuch (droog kommiesbrood) o.
Kuchen, ow. zw. ik kuchte, heb
 gekucht; kucher, m. kuchster, v.
Kudde, v. -n; -tje, o. -s; ook:
 kuddeken en kuddeke, o. -s.
Kuf (vuile kroeg) v. -fen; -je, o. -s.
Kuier, m.; -tje, o. -s.
Kuieren, ow. zw. ik kuierde, heb
 gekuierd; kuiering, v.
Kuif, v. kuifing, -je, o. -s.
Kuiken, zie Kieken.
Kull, m. -en; -tje, o. -s.
Kullen, bw. zw. ik kullede, heb
 gekuld, v. -en; -st. [gekuld].
Kulpe, v. -en; -je, o. -s.
Kuipen, bw. ow. zw. ik kuitte,
 kuiper, m. -s. (heb gekuipt).
Kuiperij, v. -en; -tje, o. -s.
Kuipersambacht, o.; -boor, v.
 -boren; -dissel, m. -s; -gild en
 -gilde, o. -gilden; -haak, m. -ha-
 ken.
Kuiphout, o.; -loon, o. -en.
Kuis (knots; ook jonge koe) v.
 kuizen.
Kuisch, bn. en bijw. -er-meest-
 -boom, m. -en; -elijk, bijw. -heid,
 v.; -molen, m. -s.
Kuischen, bw. zw. ik kuischte,
 heb gekuischt.
Kuit (lichaamsdeel) v. -en; -je, o. -s.
Kuit (zaad van een visch) v. -en;
 -je, o. -s.
Kuitendekker, m. -s.
Kuiter (kuitvisch) v. -s.
Kuitflikker (dans) m.
Kuitharing, m. -en.
Kuivig, bn.
Kul, v. -len.
Kulas, v. -sen.
Kullage (fopperij) v.
Kullekenskruid, o.
Kullen (straat) v. bw. zw. ik kulde,
 heb gekuld; kuller, m. kulling, v.
 kulster, v. kullage, v. kulkoek, o.
Kund, v.
Kundig, bn. -er, -st; -heid, v.
 (mv. -heden); -lijk, bijw.
Kunne, v. (heb gekund).
Kunnen, ow. st. ik konde (kon),

Kunst v. -en; -je, o. -s.
Kunstelij kn. bn.
Kunsteloos, bn. -looz, -loost.
Kunstenaar, m. -s en -naren;
 -sleven, o.
Kunstenares, v. -sen.
Kunstenarij, v. -en.
Kunstenmaker, m. -s.
Kunstgenoot m. -en; -genoot,
 v. -n.
Kunstig, bn. -er, -st; -heid, v.
 -lijk, bijw.
Kunstkeurig, bn. -er, -st; -heid, v.
Kunstlievend, bn. -er, -st;
 -heid, v.
Kunstmatig, bn. -er, -st.
Kuras, o. -sen.
Kurassier, m. -s; -slaars, v. -laar-
 -zen; -staal, m. -len.
Kuren, ow. zw. ik kuurde, heb
 kurenmaker, m. -s. [gekuurd].
Kurk, zn. (o. voor de stof, v. voor
 het daartuit vervaardigde) -en;
 -je, o. -s.
Kurkegeld, o.
Kurken, bn.
Kurkenmandje, o. -s.
Kurketang, v. -en; -trekker, m. -s.
Kurkuma, v.
Kus, m. -sen; -je, o. -s; -handje, o. -s.
Kussen, bw. zw. ik kuste, heb ge-
 kust; kusser, m. (o. -en).
Kussen, o. -s; -tje, o. -s; -sloop,
 kust (oever) v. -en.
Kust (verkiezing) v. alleen gebrui-
 kelijk in: te kust en te keur.
Kusting, v. -en; -brief, m. -brie-
 -kustvaarder, m. -s. [ven].
Kut, v. -ten.
Kuun (boonenkruid) v.
Kuur, v. kuren; -tje, o. -s.
Kwaad bn. en bijw. kwader of
 erger, kwaadst of ergst; -heid, v.
Kwaad, o.
Kwaadaardig, bn. -er, -st; -heid,
 v. -lijk, bijw.
Kwaaddoener, m. -s; -ster, v. -s.
Kwaadsappig, bn. -er, -st;
 -heid, v.
Kwaadschiks, bijw.
Kwaadspreken, ow. st. ik sprak
 -, heb -gesproken; -spreker, m.;
 -sprekster, v.
Kwaadsprekend, bn. -er, -st;
 -heid, v. (-heid, v. -st;
 -heid, v. -st;
Kwaadwillig, bn. -er, -st;
Kwaakster, v. -s.
Kwaal, v. kwalen; -tje, o. -s.
Kwab en **kwabbe**, v. kwabben;
 kwabbetje, o. -s.
Kwabbig, bn. -er, -st.
Kwabjongen, m. -s.
Kwabjongensachtig, bn. -er, -st.
Kwak, m. -ken; -je, o. -s.
Kwaken, ow. zw. ik kwaakte,
 heb gekwaakt.
Kwaker, m. -s; -ij, v. -en.
Kwakerskerk, v. -en.
Kwakkel, m. -s of -en; -tje, o. -s.
Kwakkel, ow. zw. ik kwak-
 kelde, heb gekwakkel; kwak-
 kelaar, m. kwakkeling, v. kwak-
 kelaarster, v. kwakkelwinter, m.
 kwakkelziekte, v.
Kwakken, ow. bw. zw. ik kwakte,
 heb gekwakt.
Kwakzalven, ow. zw. ik kwak-
 zalfde, heb gekwakzalfd; kwak-
 zalster, v. kwakzalver, m.
 kwakzalverachtig, bn. en bijw.
 kwakzalverij, v.

Kwal, v. -jen.
 Kwalie (vervelende babbelaarster) v. kwalien en kwalies.
 Kwalieachtig, bn. -er, -st.
 Kwalieemoer (praatzieke vrouw) v. -s.
 Kwallen (keuvelen) ow. zw. ik kwaliede, heb gekwalied.
 Kwalijk, bn. en bijw. -heid, v.; -varen, o. -en, -st.
 Kwalme (dikke damp, walm) m.
 Kwalmen, ow. zw. ik kwalmd, heb gekwalmd.
 Kwalster, m. -s; -tje, o. -s.
 Kwanselen, ow. zw. ik kwanselde, heb gekwanseld; kwanselaar, m. kwanselaarster, v. kwanselachtig, bn. (-er, -st); kwanselarij, v. kwanselig, bn. (-er, -st); kwanseling, v.
 Kwansuls (voorgewend, schijnbaar, niet gemeend) bijw.
 Kwant, m. -en, -je, o. -s.
 Kwarrel, m. -en, -st.
 Kwarrelachtig, bn. -er, -st.
 Kwarrelig, bn. -er, -st.
 Kwart, o. -en; -je, o. -s.
 Kwartaal (vierendeeljaars) o. kwartaal.
 Kwartaal, o. -en; -tje, o. -s.
 Kwartel, o. -en; -tje, o. -s.
 Kwartier, o. -en; -tje, o. -s.
 Kwartiersvergadering, v. -en.
 Kwartijl, m. -en.
 Kwarts (eene steensoort) o. -en; -achtig, bn.
 Kwassiehout, o.
 Kwast (voorwerp en persoon) m. -en; -je, o. -s.
 Kwastelorum, m. -s.
 Kwastorig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Kwastig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Kwee, v. kweeen; -tje, o. -s.
 Kwee (puingras) v.
 Kweekeling, m. en v. -en; voor het v. ook kweekeling.
 Kweken, bw. zw. ik kweekte, heb gekweekt; kwecker, m. kweckerij, v. kweeking, v. kweeksel, o. kweekster, v.
 Kweekhof, m. -hoven; -plaats, v. -en; -school, v. -scholen; -tuin, m. -en.
 Kweelen (zingen) bw. zw. ik kweelde, heb gekweeld; kweeler, m. kweelster, v. kweeling, v.
 Kweeltje, o. -s.
 Kween (eene onvruchtbare koe; een manwijf v. kweenen).
 Kweern, v. -en; -tje, o. -s. Een handmolen.
 Kweesten, ow. zw. ik kweeste, heb gekweest; kweester, v. kweester, v. kweesterij, v.
 Kweken en kweeken. Zie Kweel (kweeling) v. (Kwaken).
 Kweelachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Kweelbast, m. -en. (land).
 Kweelder, v. -s. Buitendijksch.
 Kweeldniveel, m. -s; -geest, m. -en.
 Kweellage (kweeling, verdriet) v. -s.
 Kwellen, bw. zw. ik kweelde, heb gekweeld; kweeler, m. kweeling, v. kweelster, v. kweellerij, v.
 Kweelziek, bn. -er, -st.
 Kweelzucht, v.
 Kwendel (wilde tijm) v.
 Kwengelen (gedurig storten) ow. zw. ik kwengelde, heb gekwengeld.

Kwets (pruin) v. -en; -je, o. -s.
 Kwetsen, bw. zw. ik kwetste, heb gekwetst; kwetsbaar, bn. (-der, -st); kwetsbaarheid, v. kwetsing, v.
 Kwetsend, bn. en bijw. -er, -st.
 Kwetsuur, v. kwetsuren; -tje, o. -s.
 Kwetteren (drukken) bw. zw. ik kwetterde, heb gekwetterd; als ow. (praten, snappen, kakeken; een zangerigen toon voortbrengen) kwetteraar, m. kwetteraarster, v. kwettering, v.
 Kwezel, v. -s; -tje, o. -s.
 Kwezelen (futselen) ow. zw. ik kwezelde, heb gekwezeld; kwezelaar, m. kwezelaarster, v. kwezelerij, v. (-heid, v.).
 Kwezelschicht, bn. -er, -st;
 Kwibus (zot, fat, kwast) m. -ser; -je, o. -s. (m. -s).
 Kwidam (zot handelend mensch) Kwijl, v.; -baard, m. -en.
 Kwijlen, ow. zw. ik kwijlde, heb gekwijld; kwijler, m. kwijling, v. kwijlster, v.
 Kwijn, m.
 Kwijnen, ow. zw. ik kwijnde, heb gekwijnd; kwijner, m. kwijning, v. kwijnster, v.
 Kwijt, bijw.
 Kwijtbrieven, m. -brieven.
 Kwijten, bw. st. ik kweet, heb gekweten.
 Kwijten (zieh), ww. st. ik kweet mij, heb mij gekweten; kwijting, v. (ben-geraakt).
 Kwijtrakken, bw. zw. ik raakte.
 Kwijtschelden, bw. st. ik schold -, heb -gescholden; kwijtschelding, v.
 Kwijtschrift, o. -en.
 Kwik (beweeglijk) bn. en bijw. -ker, -st.
 Kwik (beuzeling) v. -ken; -je, o. -s.
 Kwik (kwikzilver) v. en o.
 Kwikachtig, bn. -er, -st.
 Kwikstaart, m. -en; -je, o. -s.
 Kwikstaarten, ow. zw. ik kwikstaarte, heb gekwikstaart.
 Kwikzilver, o.
 Kwinkelen (zingen, vroolijk zijn; met een trillend geluid zingen) ow.
 Kwinkerd, m. -s.
 Kwinkslag, m. -en.
 Kwint (streek) v. -en.
 Kwintig, bn. -er, -st.
 Kwipsch, bn. en bijw. -er, meest -heid (o. -s).
 Kwispeloor, o. -doren; -tje, kwispel, m. -s; -tje, o. -s.
 Kwispelen, bw. ow. zw. ik kwispelde, heb gekwispeld; kwispelaar, m. kwispelaarster, v. kwispeling, v.
 Kwispelstaarten, ow. zw. ik kwispelstaarte, heb gekwispelstaart.
 Kwisten (verkwisten) bw. zw. ik kwistte, heb gekwist; kwister, m. Kwistgeld, m. en v. -en.
 Kwistgoed, m. en v.
 Kwistig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Kwistpenning, m. en v. -en.
 Kyrie eleison, Heer, ontferm uli: Heer, erbarm uli: de eerste woorden van het eerste zangstuk der mis bij de R. K.

L.

L, v. l's. De twaalfde letter van het alphabet, als Romeinsch getalmerk 50; en met eene streep er boven 50,000.
 L.C. — LOCO CITATO, op de aangehaalde plaats.
 L.L. — LOCO LAUDATO, op de geprezen, geroemde of aangehaalde plaats.
 L.L. — Laatstleden.
 L.S. — (boven aan het blad of de bladzijde) LECTORI SALUTEM, heil (zij) den lezer!
 L.S. — (onder aan het blad of de bladzijde) LOCO SIGILLI, in plaats van het zegel.
 L.Str. — LIVRE STERLING, pond sterling.
 La (muz.) benaming van den zesden toon in de klankladder, La, Zie Lade. (de a).
 Laadbus, v. -sen; -gat, o. -en; -gereedschap, o. -pen; -kruit, o. -lepel, m. -s; -pan, v. -nen; -priem, m. -en; -stok, m. -ken.
 Laag, bn. en bijw. lager, -st; -jes, bijw.; -heid, v. -te, v.; -loopers (valsche dobbelsteenen) m. m. v.
 Laag, v. lagen; -je, o. -s.
 Laakbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
 Laakziek, bn. -er, -st.
 Laakzucht, v.
 Laan, v. lanen; -tje, o. -s.
 Laars, v. laarzen; -je, o. -s.
 Laarzen, bw. zw. ik laarsde, heb gelaarsd.
 Laarzenknecht, m. -s; -maker, m. -s; -trekker, m. -s; -winkel, m. -s.
 Laarzeschacht, v. -en.
 Laas (helaas) tw.
 Laat, bn. en bijw. later, -st.
 Laatband, m. -en.
 Laatbekken, o. -s.
 Laatdunkend, bn. en bijw. -er.
 Laatijzer, o. -s. [-st; -heid, v.
 Laatkop, m. -pen.
 Laatst, bijw.
 Laatstelijk, bijw.
 Laatstleden, bijw.
 Laatvljm, v. -en.
 Laatwindsel, o. -s.
 Labaar, v. labaren. Een linnen halsdoek.
 Labbel (klappei) v. -en.
 Labbeien, bw. zw. ik labbeide, heb gelabbeid.
 Labbekak, m. en v. -ken.
 Labbekakken, ow. zw. ik labbekakte, heb gelabbekakt; labbekakker, m. labbekakkerij, v. labbekakster, v.
 Labben (klappen) ow. zw. ik labde, heb gelabd; labber, m. Labber, bn. (v).
 Labberdaan, ook: abberdaan, Labberen (van zellen) ow. zw. ik labberde, heb gelabberd; labberkoelte, v. koeltje, o.
 Labberlot (nachbraker) m. -ten.
 Labberlot (sloep) v. -ten.
 Labberlottig, bn.
 Labiaal, het mondstuk aan de pijpen der orgels.

Laboratorium (werkplaats, in-
zonderheid van scheikundigen,
apothekers) o. -s.
Laboreren (moede, arbeid heb-
ben; aan een, ziekte lijden) ow.
Laborieus (arbeidzaam) bw.
Labyrint (doolhof) o. -er.
Lacereeren (verscheuren) bw.
Lacet (rijgveer) o. ten.
Lach, m.; -je, o. -s.
Läche (laffhartig) bn.
Läche (lafaard) m. -s.
Lacheeren (los- of nalaten) bw.
Lachebek, m. en v. -ken; -je,
o. -s. (heb gelachheid).
Lachelen, ow. zw. ik lacheide,
Lachen, ow. st. ik lachte (soms
ook: loeg) heb gelachen; lacher,
m. lachster, v. -s.
Lachlust, m.; -spier, v. -en.
Laconiek (kort en bondig, kern-
spreukig) bn. en bijw. -er, -st.
Laconisme, o.
Lacune (opening, gaping; bij-
zondere schrift-uitlating) v.
Ladder, v. -s; -tje, o. -s.
Lade en **la**, v. laden; laaije, o. -s.
Laden, bw. st. ik laadde, heb
geladen; lader, m. lading, v. la-
dingsbrief, m. Samenstellingen
met laad.
Ladronen (straat- of zeeroovers
in Italië) m.m.v.
Lady (dame, voorname Engelsche
vrouw) v. lady's.
Laf, bn. en bijw. -fer, -st; -felijk,
bijw. -heid, v.
Lafaard, m. -s; -bek, m. -ken.
Lafenis, v. -sen; -je, o. -s.
Laffhartig, bn. -er, -st; -heid, v.
Lagerha d. v.; -huis, o. -wal, m.
-agen (verandinderen) bw. zw. ik
lagde, heb gelaagd.
Lagune (in Venetië: tusschen-
water; in de Adriatische Zee:
droogte en eiland) v. -n.
Lak (lastering) m.
Lak (stof) o. -ken.
Lak, bn.
Lakel, m. -en; -tje, o. -s.
Laken, o. -s; -tje, o. -s.
Laken, bw. zw. ik laakte, heb
gelakt; lakker, m. laksel, o.
Lakmoes, o.
Lakool (violiër) v. -en.
Lakoolenbed, o. -den; -zaad, o.
La la, zoo, tamelijk.
La, o. -meren; -metje, o. -s en
laumer's.
Lam bn. en bijw. -mer, -st; -heid,
v. -nichheid, v.
Lambrizeering, v. -en.
Lamentabel (jammerlijk) bn.
-er, -st. (tiën).
Lamentatie (jammerklacht) v.
Lamenteeeren (weklagen; jam-
meren) ow. (genleden) ton.
Lamentoso (muz.) op een kla-
wamber o. -s.
Lamineeren (metalen tot blik
slaan, platen) v.
Lamëndig, bn. -er, -st; -heid, v.
Lammeling, m. en v. -en; voor
het v. ook: lamneling.
Lammelot, m. en v. -ten.
Lammelottig, bn. -er, -st,
-heid, v.

Lammeren, ow. zw. ik lammer-
de, heb gelammerd.
Lammergier, m. -en; -markt, v.
-en; -tjesaal, v.; -tjespap, v.;
-zoet, bn. (boom) o. -en.
Lamoen (tweearmige dissel-
lamp, v. -en; -je, o. -s.
Lampeglas, o. -glazen; -kap, v.
-pen; -kleedje, o. -s; -kousje, o.
-s; -schaar, v. -scharen.
Lampenfabriek, v. -en; -katoen,
o.; -maker, m. -s.
Lampet, o. -ten; -je, o. -s.
Lampion (illumineerlampje of
-glasje) v. -s.
Lampoot, m. en v. -en.
Lamprei (visch) v. -en.
Lamprei (jong konijn) o. -en;
-tje, o. -s.
Lamsbout, m. -en; -boutje, o. -s;
-gebrado, o.; -kop, m. -pen; -oor,
o. -en; -poot, m. -en; -vacht, v.
-en; -vel, o. -len; -vleesch, o.;
-wol, v.
Lamzalig, bn. -er, -st; -heid, v.
Lancet (laatzij, laatzijlm) o.
-ten; -je, o. -s.
Land, o. -en; -je, o. -s.
Landaard, m.
Landbouw, m.
Landelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Landen, ow. zw. ik landde, ben
geland; landing, v.
Landerig, bn. -er, -st; -heid, v.
Landerijen, v. mv.
Landgenoot, m. -en.
Landgenoot, v. -n.
Landgoed, o. -eren. (v. -en.
Landingsboot, v. -en; -plaats,
Landloopen, o.; -looper, m. -s;
-looperij, v.
Landman (boer) m. landlieden.
Landouw, v. -en.
Landbedicning, v. -en.
Landschap, o. -pen; -je, o. -s.
Landschapsschilder, m. -s.
Landschapsschrijver, m. -s.
Landsheer, m. -en; -lijk, bn.
Landskind, o. -eren, -knecht,
m. -en; -lasten, m. mv.
Landsmann (landgenoot) m. -lie.
Landspraak, v.
Landvluchtig, bn.; -heid, v.
Landzaai, m. landzaten.
Landziekig, bn. -er, -st.
Landziekte, v. (heid, v.
Lang, bn. en bijw. -er, -st;
Langbaard, m. -en.
Langbaardig, bn. -er, -st.
Langbeen (persoon) m. en v.
Langbeen (muz.) v. -en. [-en.
Langbeinig, bn. -er, -st.
Langdradig, bn. -er, -st; -heid, v.
Langdurig, bn. -er, -st; -heid, v.
Langen, bw. zw. ik langde, heb
g. langd.
Langet, v. -ten; -je o. -s.
Langveld, o. (-halzen).
Langhals (persoon) m. en v.
Langhals (flesch) v. -halzen.
Langhalzig, bn. -er, -st.
Langkin, m. en v. -nen.
Langlenden, m. -en v. -s.
Langlijf, m. en v. -lijven.
Langlijvig, bn.
Langneus, m. en v. -neuzen.
Langoor (eel) m. -en.
Langoor (persoon) m. en v. -en.
Langs, v.
Langscheeps, bijw.
Langscheepsch, bn.

Langsgaan, ow. onr. st. ik
ging - ben gegaan.
Langslappen, ow. st. ik liep -,
heb en ben -gelopen.
Langsrijden, ow. st. ik reed -,
heb en ben -gereden.
Langstlevend, bn.
Langsvaren, ow. st. ik voer -,
heb en ben -gevaaren.
Langtand, m. en v. -en.
Langtong, m. en v. -en.
Langtongig, bn. -er, -st.
Langwerpig, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v.
Langwijing, bn. -er, -st; -heid, v.
Langzaam, bn. en bijw. langza-
mer, -st; -heid, v.
Langzamerhand, bijw.
Laning, v. -en. (st; -heid, v.
Lankmoedig, bn. en bijw. -er,
Lans, v. -en; -je, o. -s.
Lansier, m. -s; -skazerne, v. -n.
Lanskenet (kaartspel) o.
Lantaren en **lantarna**, v. lan-
tarens en lantaren; lantaren-
tje en lantarnetje, o. -s.
Lanterfant, m. -en.
Lanterfanten, ow. zw. ik lan-
terfante, heb gelanterfant; lan-
terfauter, m. lanterfantster, v.
lanterfantsterij, v.
Lanterlu (zeker spel) o.
Lap, m. -pen; -je, o. -s.
Lapidair (steenschrift, steenschrift,
schriftstijl, die tot opschriften
op geldentekens dienstig is) o.
Lapidereeren (steen- en b.w.
Lapis infernalis, heilsche steen.
Laplaid, o. -er, m. -sch, bn.
-ster, v.
Lappallen (volden, nesterijen,
beuzelingen) v. mv.
Lappen, bw. zw. ik lapte, heb
gelapt; lapper, m. lapperij, v.
lapperig, v. lapper, v.
Lappendag, m. -en; -deken, v.
-s; -dief, m. -dieven; -mand, v.
-en; -markt, v. -en.
Lapwerk, o.; -woord, o. -en;
Lapzalven, ow. zw. ik lapzalfde,
heb gelapzalfd; lapzalver, m. lap-
zalverij, v.
Lardeeren (met reepjes spek op-
vullen) m. -s; -lardeering, v. lar-
deersel, v.
Lardeerpriem, v. -en; -speetje,
o. -s; -spek, o.
Laren (huisdoelen) mv.
Larghetto (muz.) eenigszins
langzaam; zacht vloeiend.
Largo (muz.) langzaam; breed.
Larve, v. (vol, rond, ernstig).
Larifarie (gewafl) v.
Lariemoer, v. -s.
Larien (babbelen, snappen) ow.
zw. ik larde, heb gelaried.
Lariks (boom) m. -en; -je, o. -s.
Lariksboom, m. -en; -oij, o. -s.
Larp en **lerp** (een zweepsplag) v.
-en.
Larpen en **lerpen** (slaan, dor-
schen) bw. ik larde, heb gelarpt.
Lasch, v. lasserchen; -je, o. -s.
Laschijzer, o. -s; -mes, o. -sen;
-naal, m. -s; -woord, o. -en.
Lascief (ontuchtig) bn.
La civiteit (wederigheid, geil-
heid, ontucht) v.
Laskaar, m. -karen.
Lasschen, bw. zw. ik laschte,
heb gelascht; lassching, v.

Last (vracht) m. -en.
Last (maat) o. -en.
Lastage, v.
Lasten (bevel geven) bw. zw. ik lastte; heb gelast, ook ow. lasten helpen dragen.
Laster, m.
Lasterachtig, bn. -er, -st.
Lasteren, bw. zw. ik lasterde, heb gelasterd; lasteraar, m. lasteraarster, v. lastering v.
Lasterdicht, o. -en.
Lasterlijk, bn. en bijw. -er, -st.
Lastermond, m. en v. -en; -pen, v. -nen; -rede, v. -nen; -schrift, o. -en; -stuk, o. -ken; -taal, v.; -tong, m. en v. -en; -ziek, bn. (-er, -st); -zucht, v. (-heid, v.)
Lastig, bn. en bijw. -er, -st;
Lät, v. -ten; -je, o. -s.
Latafel, v. -s; -je, o. -s.
Laten (niet doen, nalaten; toelaten) ow. st. ik liet, heb gelaten.
Latent (verborgen, ingesloten, inkeerkerd) bn.
Laterna (pauze) paleis te
Latterboom, m. -en
Latijn (de Latijnsche taal) o.
Latijnsch, bn.
Lating, v. -en; latinkje, o. -s.
Latijnisme (Latijnsche spreekwijze, latijnsche taaleigen) o. -n.
Latinist (kenner van het Latijn) m. -en. (de poolshoogte) v.
Latitudo (geographische breedte);
Latium, o.
Latoen (geel koper) o. (sen).
Lats en **latse** (voorbroek) v. lat-
Latten, bw. zw. ik latte, heb gelat.
Lattenstek, o. -ken.
Latuw, v.
Laudabel (lofwaaardig) bn.
Laudanum (slaapgoed) o.
Launderen (prijzen; met Arabische zom, in water opgelost, bevochtigen; heb laken een glans)
Laurier, m. -en. (zeven) bw.
Laurieren, bw. zw. ik laurierde, heb gelaurierd.
Lauw, bn. -er, -st; -heid, v. -te, v.
Lauwen, bw. zw. ik lauwde, heb gelauwd.
Lauwer (laurier) m. -s of -en.
Lauweren (laurieren) bw. zw. ik lauwerde, heb gelauwerd.
Lava, v.
Lavabo (waschkom) o. lavabo's.
Lavage (het waschen, af- of uitwaschen) v.
Lavas, v.
Laveeren (zigsangewijs tegen den wind inzeilen; fig. geven en nemen, schipperen) ow.
Lavei (verlof) v.
Laveien (ledig loopen) ow. zw. ik laveide, heb gelaveid.
Lavement (klisteer) o. -en; -tje, o. -s. (gelaaf); lafenis v.
Laven, bw. zw. ik laafde, heb gelavend, v.
Lavor (waschan) o. -en; -tje, o. -s.
Lawaal, o.
Lawine (afgeschuurde en afrolende sneeuwklomp) v. -n en -s.
Laxans (ontlasting) v.
Laxatie (ontlasting; middel ter ontlasting) v.
Laxeeren (afrijven, ontlasting hebben) ow. bw.
Laxeermiddel, o. -en.

Lazaret (pest- of ziekenhuis) o. -ten.
Lazarus (eigenaam; ook: een melantsche) m. -sen.
Lazarij (melantscheid) v.
Lazuren, bn.
Lazuur (steen) m. lazuren; (stof) o.
Lazzarone, m. en v. bedelaar (of een van het gemeen gespuis) in Napels.
Lazzaroni, mv. van Lazzarone.
Leading-article (hoofdartikel) (ben).
Leb en **lebbe** (strensel) v. leb-
Lebaal (zekere aal of paling) v.
Lebbig, bn. -er, -st; -heid, v.
Lector (voorlezer; onderwijzer in de levende talen, enz) m. -en.
Lectuur (het lezen, de lezing, belezenheid; stof ter lezing) v.
Ledebrak en **ledebrak**, v.
Ledebraken, en **ledebraken**, bw. ow. zw. ik ledebrakte, heb geledebrakt; ledebraker, m.
Ledebrakig, bn. -er, -st.
Ledebruk, v.
Ledekant (ook: ledikant) o. -en; ledekantie, o. -s.
Ledeman, Zie **Leeman**.
Ledematen, Zie **Lidmaat**.
Ledenzetter, m. -s.
Ledepop, v. -pen.
Leder en **leer** o.; leertje o. -s.
Lederachtig en **leerachtig**,
Lederen en **leeren**, bn. (bn).
Lederhandel, m.; -kooper, m. -s; -werk, o.
Ledewater en **leewater**, o.
Ledig (ook: leeg) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Ledigen (ook: leegen) bw. zw. ik ledigde, heb geleidigd; ledigend, v.
Lediggang, m.
Lediggieter, m. -s.
Lediggieter (ook: leeggieter) bw. st. ik goot -, heb -gegoten.
Ledigloopen (ook: leegloopen) ow. st. ik liep - heb en ben -ge-
loopen.
Ledigmaken (ook: leegmaken) bw. zw. ik maakte -, heb -ge-
maakt.
Ledigpompen (ook: leegpompen) bw. zw. ik pompte -, heb -gepompt.
Ledigputten (ook: leegputten) bw. zw. ik putte -, heb -geput.
Ledigscheppen (ook: leegscheppen) bw. zw. ik schepte -, heb -geschept.
Ledigzitten (ook: leegzitten) ow. st. ik zat -, heb -gezeten.
Ledebrak en **ledebraken**, Zie
Ledebrak, enz.
Leed, bn. en bijw.
Leed, o.
Leedwezen, o. -s.
Leedregel, m. -s.
Leedtijd, m. -en.
Leedocht, m. (wijzen).
Leedwijze en **leedwijs**, v. leed-
Leeg (voor ledig) bn. -er, -st.
Leegen (voor: ledigen) bw. zw. ik leegde, heb geleegd.
Leegkuip, v. -en. (v. -s).
Leeglooper, m. -s; -loopster,
Leegte, v.
Leek, m. -en; -ebroeder, m. -s.
Leekster, v. -s. (-heid, v.)
Leeljk, bn. en bijw. -er, -st;
Leeljk, m. -s.

Leem, o.
Leemachtig, bn. -er.
Leemart (ledepp) m. -nen of -s.
Leemen, bw. zw. ik leemde, heb geleemd; leemster, v. leemster, m.
Leemen, bn. (leermij), v.
Leemte, v. -n.
Leen, v. (ter -en -te -).
Leen, o. -en.
Leenbrief, m. -brieven.
Leenen, bw. zw. ik leende, heb geleend; leener, m. leening, v. leenster, v.
Leenheer, m. -en; -schap, o.
Leenman, m. -nen; -schap, o.
Leenrecht, o.
Leenroerig, bn.; -heid, v.
Leenspreuk, v. -en; -ig, bn.
Leensteisel, o.
Leep, v.
Leep (slim) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -igheid, v.
Leep (druipgoed) bn. leper, -st.
Leepderd, m. -s; -je, o. -s.
Leepdorp, m. en v. -en.
Leepdorp, bn. -er, -st; -heid, v.
Leer (lezing) v.
Leer (ladder) v. -en.
Leer, Zie **Leder**.
Leeraar, m. -s of leeraaren.
Leeraarsambt, o. -en.
Leeraarschap, v.
Leerachtig, Zie **Lederachtig**.
Leeraen, ow. zw. ik leeraarde, heb geleeraard.
Leerbegrip, o. -pen.
Leerbereiden, o.
Leerbereider, m. -s.
Leerdicht, o.
Leeren, bn. Zie **Lederen**.
Leeren, bw. zw. (als zn. o.) ik leerde, heb geleerd.
Leergeld, o.
Leergierig, bn. -er, -st; -heid, v.
Leergaag, bn. -grager, -graagt.
Leerjaar, o. -jaren; -jongen, m. -s; -kamer, v. -s; -knaap, m. -knappen. (v. ook leerlinge).
Leerling, m. en v. -en; voor het
Leerling, v. -en.
Leerlooien, o.; -looiër, m. -s; -looiër, v. -en. (-en).
Leermarkt en **leermarkt**, v.
Leermester, m. -s; -es, v. -sen.
Leermesterschap, o.
Leermisje, o. -s; -rede, v. -nen; -school, v. -scholen.
Leerstellig, bn.
Leerstelling, v. -en.
Leerstelsel, o.
Leerstelsel, m. -en.
Leertijd, m. -en.
Leertouwen, o. -touwer, v. -en.
Leernuur, o. -uren; -wijze en -wijs, v. -wijzen.
Leerzaam, bn. zamer, -st; -heid, v.
Leerzucht, v. (-heid, v.)
Leesbaar, bn. en bijw. -der, -st;
Leesbeurt, v. -en; -bibliotheek; v. -bibliotheek; -boek, o. -en; -gezelschap, o. -pen; -inrichting, v. -en; -kabinet, o. -ten; -kamer, v. -s; -leesenaar, m. -s; -lust, m. -s; -museum, o. -s.
Leest, v. -en; -je, o. -s.
Leestafel, v. -s; -teeken, o. -s.
Leestenhout, o.; -maker, m. -s.
Leestijd, m.; -toon, m. -tonen; -trant, m.; -uur, o. -uren; -wijze en -wijs, v. -wijzen; -zaal, v. -zalen.

Leeuw, m. -en; -tje, o. -s.
 Leeuwachtig, bn.
 Leeuwenbek (bck van een leeuw) m. -ken. (-tje, o. -s.)
 Leeuwenbek (plant) m. -ken.
 Leeuwendaalder, m. -s; -derl.
 o.; hart, o.; hol, o. -en; -huid, v. -en; -jong, o. -en; -kop, m. -pen; -kuil, m. -en; -manen, v. m.; -moed, m.; -welp, o. -en.
 Leeuwerik, m. -en; -je, o. -s.
 Leeuwerikskool, v. -en; -nest, o. -en; -staart, m. -en; -zang, m. -en.
 Leeuwijn, v. -nen; -netje, o. -s.
 Leeuwat, Zie Ledewater.
 Leg (het leggen) m.
 Leg en legge (lichaamsdeel van vogels) v. -gen. (-galer, -st.)
 Legaal (wettig) bn. en bijw. le-
 gaaft (bij testament toegeacht gedeelte van een nalatenschap) o. legaten; -je, o. -s.
 Legaat (pauselijk gezant) m. -legaten (-verklaring) v.
 Legalisatie (wettig van kracht) legaliseeren (wettig maken, verechtheid bekrachtigen) bw.
 Legaliteit (wettigheid) v.
 Legataris, m. -sen. (maken) bw.
 Legateeren (bij erfating ver-
 legatie (gezantschap) v. -tijen.
 Legbord, o. -en.
 Leggeeren (hetzelfde als legatee-
 ren) bw.; legering, v.
 Legende (verdicting) v. -nen -s.
 Leger, o. -s; -tje, o. -s.
 Legeren, bw. ow. zw. ik legerde, heb gelegerd; legering, v.
 Legeret (lichtheid) v.
 Leges (wetten, verordeningen; bepaalde verdiensten voor zekere werkzaamheden) v. mv.
 Leggen (doen liggen, in eene liggende houding plaatsen, ne-
 derplaatsen) bw. zw. ik legde (leide), heb gelegd (geleid); leg-
 ger, m. legsel, o. legster, v.
 Leghen, v. -nen; -netje, o. -s.
 Legioen, o. -en.
 Legislatief (wetgevend) bn.
 Legislatuur (wetgeving) v.
 Legitiem (wettig; echt) bn. -er, -st. (ten) bw.
 Legitimeeren (wettigen; ech-
 titimist (aanhanger of voor-
 stander der legitimiteit, der Bourbon-regering in Frank-
 rijk) m. -en. (heid) v.
 Legitimiteit (wettigheid; ech-
 titimiteit) v. -en; -penning, m. -en; -print, v. -en.
 Leguaan (bekledsel om de raas; kamhagedis) m. leguaan.
 Lei (voorwerp) v. -en; (stof) o.; -tje, o. -s.
 Leiband, m. -en; -boom, m. -en.
 Leiden (eene stad) o.
 Leiden (doen gaan) bw. zw. ik leidde, heb geleid; leider, m. leidster, v. leiding, v.
 Leidenaar, m. -s en -naren.
 Leider, lw.
 Leidsch, bn.
 Leidsel en leisel, o. -s.
 Leidsman, m. -lieden.
 Leidster (het vrouwelijke van leider, dus: leidvrouw) v. -s.
 Leidster (eene wegwijzende ster, dus: leidster) v. -ren.
 Leidsvrouw, v. -en.

Leien, bn.
 Leidendak, o. -en; -je, o. -s.
 Leijonker, m. -s; -reep, m. -en.
 Leis, v. -en.
 Leisel, Zie Leidsel.
 Leis (leisich) v. -en.
 Leizeel, o. -zelen.
 Lek (niet dicht) bn. en bijw.
 Lek (het lekken) m.
 Lek (lekagt) o. -ken.
 Lekbier, o. (ben geleekt).
 Leken, ow. zw. ik leekte, heb en-
 lekagt, o. -en.
 Lekkege, v. -s.
 Lekken (druijen) ow. zw. ik lekte, heb en ben gelekt; lekkig!
 Lekken, Zie Likken.
 Lekker, bn. en bijw. -der, -st; -heid, v.
 Lekkerbeetje, o. -s.
 Lekkerbek, m. en v. -ken.
 Lekkerbekken, ow. zw. ik lek-
 kerbekte, heb lekkerbekkt; lek-
 kerbekkig, v. (-heid, v.)
 Lekkerbekkig, m. -er, -st;
 Lekkermond, m. en v. -en.
 Lekkerrij, v. -en; -tje, o. -s.
 Lekkers, o.
 Lekkertand, m. en v. -en.
 Lekkertanden, ow. zw. ik lek-
 kertaande, heb lekkerkertand.
 Lekkertjes, bijw.
 Lekkertong, m. en v. -en.
 Leksteen, m. -en; -ton, v. -nen; -vat, v. -en; -water, o.; -wijn, m.; -zak, m. -ken.
 Lei, v. -len; -letje, o. -s.
 Lelie, v. lilies en liliën; -tje, o. -s.
 Leliënbed, o. -den.
 Leliewit, bn.
 Lellen, ow. zw. ik lelde, heb ge-
 leid; leller, m. -elling, v. lei-
 lallie, bn. -er, -st. (ster, v.)
 Lemma (een- of hulpstelling; grondsoep, bezinsel) o.
 Lemmen (vleind praten) ow. zw. ik lemde, heb gelemd; lemming, v.
 Lemmer, o. -s of -en; -tje, o. -s.
 Lemmet, o. -en; -je, o. -s.
 Lemmoen (ook: lamoen) o. -en.
 Lende, v. -n en -nen.
 Lendekussen, o. -s; -tje, o. -s.
 Lendonijn, v.
 Lenen, Zie Leunen.
 Leng (soort van kabeljauw) v. -en.
 Leng (touw) o. -en.
 Lengen, bw. zw. ik lengde, heb gelengd; lenging, v.
 Lengte, v. -n. (-heid, v.)
 Lengig, bn. en bijw. -er, -st;
 Lenigen, bw. zw. ik lenigde, heb gelenigd; leniger, m. leniging, v. lenigster, v.
 Lenitief (verzachtingsmiddel) o. lenitiiven.
 Lenitief (verzachtend) bn.
 Lens (zonder vocht) bn. en bijw.
 Lens (lans) v. -en.
 Lens (glas) v. lenzen.
 Lensen (met eene lans doorste-
 ken) bw. zw. ik lenste, heb ge-
 lenspomp, v. -en. (lenst.)
 Lente, v.
 Lenteachtig, bn. -er, -st.
 Lenteren (talmen) ow. zw. ik lenterde, heb gelenterd.
 Lento (muz.) langzaam.
 Lenzen (ledigmaken) bw. zw. ik lensde, heb gelensd; lenzing, v.
 Lenzen (met een fokje zeilen) ow. zw. ik lensde, heb en ben gelensd.

Lep, m. -pen.
 Lepel, m. -s; -tje, o. -s.
 Lepelaar (zekere vogel) m. -s of -lepen.
 Lepelen (guzigen) ow. zw. ik lepelde, heb gelepeld.
 Lepelam, o. -meren.
 Leppen, bw. zw. ik lepte, heb gelept; iepper, m. lepping, v. lepster, v.
 Leppen, bw. ow. zw. ik leppe-
 perde, heb gelepeld.
 Leproos (melaatsch) bn. leproze.
 Leprozenhuis, o. -huizen.
 Les, v. -sen; -je, o. -s.
 Lesboek en lessenboek, o. -en; -je, o. -s.
 Leschbak, m. -ken; -drank, m. -en; -trog, m. -gen; -water, o.
 Lesgeefster, v. -s; -gever, m. -s.
 Lesschen, bw. zw. ik leschte, heb geslescht; lesscher, m. les-
 sching, v. lesscher, v.
 Lessenaar, m. -s; -tje, o. -s.
 Lestrirponen (menscheneters; barbaren, wreedaards) m. mv.
 Letaliteit (dodelijkheid, ster-
 felijkheid) v. (loosheid) v.
 Lethargie, de slaapzucht; zorg-
 lethargisch (slaapzuchtig; zorg-
 loos) bn. (v.)
 Lethe (stroom der vergetelheid)
 Letsel, o.
 Letten, bw. zw. ik lette heb gelet.
 Letter, v. -s of -en; -tje, o. -s.
 Letteren, bw. zw. ik letterde, heb geleetterd; lettering, v.
 Lettergieten, o.; -gieter, m. -s; -gieterij, v. -en; -greep, v. -grepen; -knecht, m. -en; -knechte-
 Letterkunde, v. [rij], v.
 Letterkundig, m. en v. -n.
 Lettertlevend, bn.
 Letterlijk, bn. en bijw. -er, -st.
 Letterzetten, o.
 Letterzetter, m. -s.
 Lettre de marque (kaperbrief)
 v. lettres de marque. o. -s.
 Leugen (ook: logen) v. -s; -tje.
 Leugenaar en logenaar, m. -s en -naren.
 Leugenaarster, v. -s. (-heid, v.)
 Leugenachtig, bn. -er, -st;
 Leuk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Leukweg, bijw. (geleud.)
 Leunen, ow. zw. ik leunde, heb leuning, v. -en; leuninkje, o. -s.
 Leuningstoel, m. -en.
 Leunspaen, v. -spanen.
 Leunstoel, m. -en.
 Leur (drank) v. -en.
 Leus en leuze, v. leuzen.
 Leuter, m.
 Leuteren, ow. zw. ik leuterde, heb gelenterd; leuteraar, m. leu-
 teraarster, v. leutering, v.
 Leuterbol, m. -len.
 Leuterig, bn. -er, -st.
 Leuterkous, m. en v. -en.
 Leuterstal (koude pis der paar-
 lenteraar, m. -s. [den] m.)
 Leuterwerk, o.
 Leuver, m. -s.
 Leuze, Zie Leus.
 Levant (het Oosten) v.
 Levantijn (Oosterling) m. -en.
 Levantijn (stormwind) m. -en.
 Levantijn (zijden stof) v.
 Levantijnsch (Oostersch, uit de
 Levant) bn.
 Levantsch, bn.

Levee (heffing) v. -s. (geleefd.
 Leven, ow. zw. ik leefde, heb
 Leven, o. -s; -tje, o. -s.
 Levend (niet dood) bn.
 Levendig (vroolijk) bn. en bijw.
 -er, -st; -heid, v.
 Levenloos, bn.
 Levensbaan, v.; -beginsel, o.;
 -behoud, o.; -bericht, o. -en;
 -beschrijfter, v. -s; -bescrij-
 ver, m. -s; -bescrijving, v. -en;
 -bron, v.; -dagen, m. mv.;
 -draad, m.; -geesten, m. mv.;
 -geluk, o.; -gevaar, o.; -groot-
 ba.; -grootte, v.; -kracht, v. -en;
 -lang, bn. en bijw.; -licht, o.;
 -loop, m.; -lust, m.; -lustig,
 bn. (er, -st); -middelen, o. mv.;
 -onderhoud, o.; -pad, o.; -wijze
 en -wijs, v. -wijzen.
 Lever (het opstaan; de morgen-
 opwachting bij de vorsten) o.
 Lever, v. -s; -tje, o. -s.
 Leverachtig, bn.
 Leverbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
 Leveren, bw. zw. ik leverde,
 heb geleverd; leveraar (leveran-
 cier) m. leverbaar, bn. levering
 (leverantie) v.
 Leverkleurig, bn.; -traan, v.;
 -zucht, v.; zuchtig, bn.
 Leviathan (monsterachtig wa-
 terdier) m. -s.
 Levief, m. -en. (zes) m.
 Leviticus (derde Boek van Mo-
 lex wet verordening) v. leges.
 Lexicograaf (woordenboek-
 schrijver) m. lexicografen.
 Lexicographie (woordenboek-
 schrijversknaamheid) v.
 Lexicographisch, bn.
 Lexicon (woordenboek) o. lexica.
 Lezen bw. st. ik las, heb gelezen;
 lezer, m. lezeres, v. lezing, v.
 lezinkje, o.
 Lezenaar, m. -s; -tje, o. -s.
 Lezenswaardig, bn. -er, -st of
 meer en meest -.
 Liaison (band, verbintenis, ver-
 eeniging, verbond, betrekking)
 v. -s.
 Lianen (slingerplanten) v. mv.
 Lias (band of pakket schriften;
 snoer of veter om papieren aan
 te rijgen) v. -sen.
 Libatie (offerpleging, offer-
 dronk, drankoffer) v. -tien.
 Libel (boekje; klaag- of smaad-
 schrift) o. -en.
 Libellist, (libelschrijver) m. -en.
 Liber (vrij) bn. en bijw.
 Liberaal (milddadig, gastvrij;
 billijk, goeddaadig, onbevoor-
 oordeeld, onpartijdig; vrijmoed-
 dig; vrijvolksgezind) bn. en bijw.
 liberaler, -st.
 Liberaal (in de staatkunde: man
 van den gematigten vooruit-
 gang) m. liberalen.
 Liberalisme (onpartijdige en
 verlichte welgezindheid jegens
 anderen) o.
 Liberaliteit (liberale daad of
 hoedanigheid) v.
 Libereeren bevrijden, redden,
 verlossen) bw.
 Libertelt (vrijheid) v. -en.
 Libertin (losbald, wildzang) m. -s.
 Libertinage (losbollerij, onge-
 bondenheid) v. (bevalt.
 Libet, het belijft, gelust, behaagt,

Libitum, welgevallen, welbeha-
 gen. (winkel) v.
 Librairie (boekhandel; boek-
 libratie (eene zwenkende bewe-
 ging) v.
 Libretto (tekstboekje) o. -'s.
 Licent (tol, accijns, belasting op
 uitgaande waren) m. -en.
 Licentiaat (candidaat; iemand
 die de bevoegdheid heeft verkre-
 gen om doctor te worden) m.
 licentiaat.
 Licentieren (toestaan, ver-
 oorloven; afschied geven) bw.
 Licet, het is geoorloofd, toege-
 staan, het staat vrij.
 Lichaam, o. lichamen; -pje, o. -s.
 Lichaamsarbeid, m.; -bewe-
 ging, v. -en; -bouw, m.; -deel, o.
 -en; -gestel, o. -len; -kracht, v.
 -en; -oefening, v. -en; -straf, v.
 Lichamelijk, bn. en bijw. [-fen.
 Licht, o. -en; -je, o. -s.
 Licht (helder) bn. en bijw. -er, -st.
 Licht (niet zwaar) bn. en bijw.
 -er, -st; -heid, v.
 Lichtblauw, bn.
 Lichtbruin, bn.
 Lichtekool, v. -en.
 Lichtelijk, bijw.
 Lichten (licht geven) bw. zw. ik
 lichtte, heb gelicht.
 Lichten (licht van zich geven)
 ow. onp. v. zw. het lichtte,
 heeft gelicht.
 Lichten (opheffen) bw. zw. ik
 lichtte, heb gelicht; lichter, m.
 lichting, v. (bijw.
 Lichterlaale en lichtelaale.
 Lichtgeel, bn. (-heid, v.
 Lichtgeelooiv, bn. -er, -st;
 Lichtgeraakt, bn. -er, -st;
 Lichtgrauw, bn. [-heid, v.
 Lichtgrijs, bn.
 Lichtgroen, bn.
 Lichthart, m. en v. -en.
 Lichthoofd, m. en v. -en.
 Lichtloofdig, bn.; -heid, v.
 Lichtigheid, v. (o. -s.
 Lichtmis (losbol) m. -sen; -je;
 Lichtmis (vrouwendag) v.
 Lichtmissen (rinkelrooien) ow.
 zw. ik lichtmiste, heb gelicht-
 mist; lichtmissierij, v.
 Lichtrood, bn.
 Lichtvaardig, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v. (-st; -heid, v.
 Lichtzinnig, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v.
 Lichtje (geoorloofd) bn. en bijw.
 Liciteeren (bieden, bij opbod
 verkoopen) bw. (nen) m. -en.
 Lictor (bijdrager bij de Romei-
 lid, o. leden.
 Lidgras, o. (maten.
 Lidmaat (medelid) m. en v. lid.
 Lidmaat (deel des lichaams) o.
 ledematen.
 Lidmaatschap, o. (en tien.
 Lidmatencatechisatie v. -ties.
 Liebaard (leeuw) m. -s.
 Lied, o. -eren; -je, o. -s.
 Liederen (bieden, bij opbod
 verkoopen) bw. (nen) m. -en.
 Liederboek, o. -en; -je, o. -s.
 Liederlijk, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
 Liedertafel, v. -s. (v. -s.
 Liedjeszanger, m. -s; -zangster,
 Lieeren (verbinden samenbin-
 den, vastbinden; zich tot iets
 verplichten) bw. ww.

Lief, bn. en bijw. (o. als zn.) lie-
 ver, -st; -je, o. -s.
 Liefdadig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Liefde, v. -loos, bn. (-loozet,
 meest -loos) -loosheid, v.
 Liefderlijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Liefdesbetuiging, v. -en; -ver-
 klaring, v. en. (-heid, v.
 Lieflijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Liefhebben, bw. onr. zw. ik had
 lief, heb liefgehad; liefhebber, m.
 liefhebberij, v. liefhebster, v.
 Liefhebberen, ow. zw. ik lief-
 hebberde, heb liefgehebberd.
 Liefkoozen, bw. zw. ik lief-
 koosde, heb liefgekoosd; liefkoo-
 zer, m. liefkoozerij, v. liefkoo-
 zing, v. (heb liefgeflokt.
 Lieflofken, bw. zw. ik lieflofte,
 Liefloofen (lonken) ow. zw. ik
 liefloofde, heb liefgefloogd.
 Liefst, bijw.
 Liefste, m. en v. -n.
 Liefstallig (lief sprekend) bn. en
 bijw. -er, -st; -heid, v. -s.
 Liefstallig (heilig) bn. en bijw.
 -er, -st; -heid, v.
 Liegen, ow. bw. st. ik loog, heb
 gelogen. Het liegen, o.
 Lier, v. -en; -tje, o. -s; -eman, m.
 -nen; -zang, m.
 Lieren (op de lier spelen) ow. zw.
 ik lierde, heb gelierd.
 Lierlauw (een weinig lauw) bn.
 Lies, v. liezen; o. -s.
 Lieveling, m. en v. -en; voor het
 v. ook: lieveling; -etje, o. -s.
 Lievelingsbezigheid, v. -be-
 zigheden; -lichter, m. -s; -kleur,
 v. -en; -plaats, v. -en; -plekje, o.
 -s; -schrijver, m. -s; -uitdruk-
 king, v. -en; -werk, o.; -woord
 o. -en.
 Lieve moeder, o. (geliefd.
 Lieven, bw. zw. ik liefde, heb
 Lieverd, m. -s; -je, o. -s.
 Lieverlede, bijw. Alleen gebrui-
 kelijk in: van lieverlede.
 Lieve-vrouwen-bedstroom, v. -en.
 Lieve-vrouwenkerk, v. -en.
 Lievergheld, v. -heden.
 Lifaf, bn. en bijw. (o. als zn.);
 -je o. -s.
 Lifaffen, ow. zw. ik lifafte, heb
 gelifafte; lifaferij, v.
 Ligament (band, vlecht, ver-
 band, zwachtel; windsel; dubbele
 letter bij lettergieters) o. -en.
 Ligato (muz.) gebonden, ver-
 enigd.
 Lidag, m. -en; -geld, o.
 Ligger, ow. st. ik lag, heb en ben
 geligen; ligger, m. liggig, v.
 Ligplaats, v. -en. (v.
 Ligue (verbond; edgenootschap)
 Liguist (bondgenoot, saamge-
 zworene) m. en v. -en.
 Liguster, m. -s.
 Lij (scheepsw.) v. (-heid, v.
 Lijdelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Lijden (dalden) bw. ow. st. ik
 leed, heb geleden; lijder, m. lij-
 der, v.
 Lijden (duren) onp. v. st. het
 Lijden, o. [leed, is geleden.
 Lijgend, bn.
 Lijdensbeker, m.; -geschiede-
 nis, v. -sen; -kelk, m.; -preek, v.
 -en; -tekst, m. -en; -week, v.
 -weken. (-st; -heid, v.
 Lijdzzaam, bn. en bijw. -zamer

Lijf, o. lijven; -je, o. -s.
Lijfgeens, m. en v. -n.
Lijfgeschap, v.
Lijfelijk, bn.
Lijfsbehoud, o.; -berging, v.;
 dwang, m.; -gevaar, o. -geva-
 ren, -sieraad, o. -sieraaden.
Lijfstraf, v. -fen.
Lijfstraft, v.
Lijfstoel, m.
Lijftochten, bn. zw. ik lijftochte-
 te, heb gelijftocht; lijftochte-
 naar, m. lijftochtenares, v.
Lijfwacht (de geheele wacht) v.
 -en.
Lijfwacht (persoon) m. -en.
Lijk (touw) o. -en. (o. -s.
Lijk (dood lichaam) o. -en; -je.
Lijkachtig, bn. (heb geleken).
Lijken (gelijken) ow. st. ik leek.
Liken (de zeilen op den wind
 brassen) bw. zw. ik likte, heb
 gelijkt. (-rede, v. -nen.
Lijkagren, o. -naald, v. -en;
 -lijm, v.
Lijkmachtig, bn. -er; -heid, v.
Lijmen, bw. zw. ik lijmd, heb
 gelijmd; lijmer, m. lijmster, v.
 lijning, v. lijmerij, v.
Lijmerig, bn. -er, -st; -heid, v.
Lijmij, bn. -er, -st; -heid, v.
Lijmkamer, v. -s; -ketel, m. -s.
Lijn (touw, ook: streep) v. -en;
 -tje, o. -s. (gelijnd).
Lijnen, bw. zw. ik lijnde, heb
 lijnvaard, o. -waden.
Lijnzaad, o.
Lijns, m. en v. lijzen.
Lijspand, o. -en.
Lijst, v. -en; -je, o. -s. (gelijst).
Lijsten, bw. zw. ik lijste, heb
 lijstenmaker, m. -s.
Lijster, v. -s.
Lijvig, bn. -er, -st; -heid, v.
Lijwaarts, bijw.
Lijzeil, o. -en.
Lijzig, bn. -er -st.
Lik, m. -ken; -je, o. -s.
Likdoorn en **likdoren**, m. -s;
 -doornje en -dorentje, o. -s.
Likleur, v. -en; -tje, o. -s.
Likhout, o. -en.
Likkebaard, m. -en.
Likkebaarden, bw. zw. ik lik-
 kebaarde, heb gelikkebaard.
Likkebroer, m. -s.
Likken en **lekken**, bw. zw. ik
 likte (lekte), heb gelikt (gelekt);
 likker, m. likking, v. likster, v.
 likkepoot, o.
Likken (gladmaken) bw. zw. ik
 likte, heb gelikt; liksteen, m.
Lil, o. (likstok).
Lilachtig, bn. -er. (kleur).
Lilas, lieblauwe, roodachtige
 bloemen, ow. zw. ik lilie-
 beende, heb gelilliebeend.
Lillen, ow. zw. ik lilde, heb ge-
 lild; lilling, v.
Lillig, bn. -er, -st.
Lilliputter (kleinduimpje) m. -s.
Limiet (scheidpaal, grens; hoog-
 ste bod) v. -en. (zing) v.
Limitatie (beperking, begren-
 sante)
Limiteeren (bepalen, beperken,
 begrenzen, nauwkeurig vaststel-
 len) bw.
Limoen, m. -en; -tje, o. -s.
Limonade (verkoelende drank
 van water, suiker en citroen-
 sap) v.

Linde, v. -n.
Lindeblad, o. -en en -eren;
 -blaadje, o. -s en -bladertjes.
Lindebloesem, m. (o. -s).
Lindeboom, m. -en; -boomje,
 -linden, bn.
Lindenhout, o.
Lindenlaan, v. -lanen.
Linea (linie, lijn, streck, trek) v.
Lineamenten (trekken van het
 gelaat, of van de hand) o mv.
Linge (rivier in Gelderland) v.
Lingerie (linnengoed) v.
Lingots (gegote gouden of zil-
 veren klompen, staven) mv.
Linguist (taalkenner, taalkun-
 dige) m. -en.
Lingustiek (taalkennis) v.
Lingustisch (de studie der ta-
 len betreffende) bn.
Liniaal, v. linialen; -tje, o. -s.
Linie (streep, lijn; evennachts-
 lijn; in slagorde geschaarde
 troepen; staand leger; geslacht-
 lijn) v. linien en linies.
Linieeren (met lijnen trekken,
 belijnen) bw.
Linieerfabriek, v. -en; -machine,
 v. -s; -pen, v. -nen.
Linietroepen (staande geregel-
 de troepen) v. mv.
Link (scheur) v. -en.
Linkerarm, m. -en; -been, o.
 -en; hand, v. -en; kant, m.;
 -mouw, v. -en; -oever, m. -s;
 -oog, o. -en; oor, o. -en; -vieu-
 gel, m. -s; -voet, m. -en; zijde, v.
Linkerd (die met zijne linker-
 hand even goed terecht kan als
 met zijne rechterhand; ook: ge-
 slepen vogel, looze gult) m. -s.
Links, bijw. linksaf, bijw.
Linksch, bn. -er, meest -; -heid, v.
Linksom, bijw.
Linnen, o. -s.
Linnen, bn.
Linnengoed, o.; -kist, m. -en;
 -koopman, m. -kooplieden.
Linon (zacht, fijn, vlasachtig
 lijnwaad) o.
Lint, o. -en; -je, o. -s.
Linze, v. -n. (o. -s).
Linzboom, m. -en; boomje.
Linzennakker, m. -s; -maal, o.
 -malen; -meel, o.; -soep, v.
Lion (held van den dag) m. -s.
Lionne (gevierde schoone) v. -s.
Lip, v. -pen; -je, o. -s.
Liapl, m. -pen. (-zalven).
Lippenpomade, v. -s; -zalf, v.
Liquide (vloeibaar; week, helder,
 zuiver; ontegensprekelijk, tot
 klaarheid gebracht; vlottend) bn.
Liquidatie (verrekening) v.
Liquor (geestrijke vloeistof) o.
Lis en **lus**, v. -sen; -je, o. -s.
Lisch (grewas) o. lisschen.
Lispelen, ow. zw. ik lispelde,
 heb gelispeld; lispelaar, m. lis-
 pelaarster, v. lispeling, v. lispe-
 lend bn.
Lispelen, ow. zw. ik lispelte, heb
 gelipt; lispelend, bn. lisper, m.
 lispeling, v. lispster, v. lispstong,
 m. en v. (list).
Lissen, bw. zw. ik liste, heb ge-
 list, v. -en; -je, o. -s.
Listig, bn. en bijw. -er, -st; -heid,
 v. -lijk, bijw.

Litanie (smeeklied) v. litanieën.
Liter (Ned. kan of kop) m.
Literaai (letterlijk, woordelijk)
 bn.
Literarisch (letterkundig, we-
 tenschappelijk) bn.
Literator (letterkundige, boe-
 kenkenner) m. -en.
Literatuur (letterkunde, ge-
 leerheid, wetenschappen) v.
 literaturen.
Lithograaf (teekenaar op steen;
 steendrukker) m. lithografen.
Lithographie (op den steen
 teekenen; steendrukken) bw.
Lithographie (steenplaatdruk;
 steenschrift) kunst) v. -ën; -tje,
 o. -s.
Lithographisch (van, voor, be-
 treffende of op de wijze van de
 steendrukunst) bn.
Lithophanie (doorschijnings-
 beeld in steen) v. -ën; -tje, o. -s.
Litigatie (twist, twistgeding,
 twistiging) v.
Litigereen (twisten, twistvoe-
 ren, pleiten) ow.
Litteken, o. -en -en; -tje, o. -s.
Liturgie (kerkformulier of
 slechtigheid) v. liturgien.
Livide (lijkkleurig, doodsbleek)
 bu.
Livraison (aflevering) v. -s.
Livre (als Fransche rekenmunt,
 zooveel als frank; als Engelsche
 (livre sterling, L. -ën) in waarde
 gelijk aan 12 gulden Nederl.) o.
Livrel, v. -en. [-s].
Livret (aantekenboekje) o. -ten.
Lloyd (zevaart-maatschappij) m.
Lob (lob) v. -ben; -betje, o. -s.
Lobberen, ow. zw. ik lobberde,
 heb gelobberd. (-heid, v.
Lobberig, bn. en bijw. -er, -st;
Lobbes, m. -en.
Lobbig, bn. en bijw. -er, -st.
Loboer, m. -en.
Loboorig, bn. -er, -st; -heid, v.
Locaal (plaatselijk) bn. localer,
 -st.
Localiseeren (op de behoorlijke
 plaats stellen, de behoorlijke
 plaats aanwijzen; geheel van
 plaatselijk belang maken) bw.
Localiteit (plaats; plaatselijke
 gesteldheid) v. -en.
Locataire (huurder, huurster)
 m. en v. -s.
Locomotief (stoomwagen;
 stoomtrekker) v. locomotieven.
Locutie (uitdrukking, spreekma-
 nier) v. locutien.
Lodder, m. -s.
Lodderen, ow. zw. ik lodderde,
 heb gelodderd. (-heid, v.
Lodderig, bn. en bijw. -er, -st;
Lodderlijk, bn. -er, -st.
Lodderoog (ooglo. -en; -je, o. -s).
Lodderoog (persoon) m. en v. -en.
Lodderoogen, ow. zw. ik lod-
 deroogde, heb gelodderoogd.
Loeder, m. -s.
Loef, v.; -gierig, br.; -houden, o.;
 -houder, m. -s; -waarts, bijw.
Loegen (schikken) bw. zw. ik
 loegde, heb geloegd; loeger, m.
 loegster, v. (geloed).
Loeien, ow. zw. ik loeide, heb
Loenie (een kalfsbout met het
 lendenstuk) v. -s.
Loensch, bn. en bijw.

Loer (botterik) m. -en.

Loer (het loeren) v.

Loeren, ow. bw. zw. ik loerde, heb geloerd; loerder, m. loerster, v.

Loeres, m. -en; -je, o. s.

Loergat, o. -en; -hoek, m. -en;

-huisje, o. -s; -kamer, v. -s;

-plaats, v. -en; -vogel, m. -s.

Loerogen, ow. zw. ik loerogende,

loet, v. -en. (heb geloerogd.)

Loeven, ow. zw. ik loefde, heb

en ben geloefd. Zemasw.

Loevert en loever, alleen ge-

bruikelijk in: te -, bijw. uitdr.

Loef, o. s. Zie Loof.

Loef (lofspraak) m. (in Roomsche

kerken: namiddag-godsdienst-

oefening) o. (-heid, v.

Loeffelijk, bn. en bijw. -er, -st;

Loefhunker, ow. zw. ik lof-

hunkerde, heb geloefhunkerd.

Loefde, o. -eren; -rede, v. -nen;

-spreken, o. -spreker, m. -s;

-taiging, v. -en.

Loeftuiten, ow. zw. ik loeftuite,

heb geloftuit; loeftuiter, m. lof-

tuitster, v. loeftuiterij, v. loeftui-

ting, v.

Loftwaardig, bn. en bijw. -er,

-st of meer en meest -, -heid, v.

Loftzang, m. -en.

Log, bn. en bijw. -ger, -st; -heid, v.

Log, v. -gen.

Logarithme (kunstgetal met

hetwelk men vele berekeningen

kan verkorten) v. -n.

Logarithmentafel, v. -s.

Loge (stoel, zetel, zekere zitplaats

in den schouwburg; de beslotene

kamer der vrijmetselaars) v. -s.

Logé, m. logée, v. (gast die

logeert) -s.

Logeabel (bewoonbaar) bn.

Logeeren, bw. zw. herbergen;

ook: ow. als gast nachtverblijf

houden

Logement, o. -en; -je, o. -s.

Logen (leugen) v. -s; -je, o. -s.

Logenachtig, bn. en bijw. -er,

-st; -heid, v.

Logenstraffen, bw. zw. ik lo-

genstraft, heb gelogenstraft.

Loggen, ow. zw. ik logde, heb

g-logd.

Logger, m. -s; -tje, o. -s.

Logheid, v.

Logica (denk-kunst, redeneer-
Logies (verblif) o. (-bijw.

Logisch (redeneerkunstig) bn. en

Loglijn, v. -en.

Logogryphe en logogrief

(woordraaisel, letterdraaisel) v.

logogryphen en logogriefen.

Logomachie (woordentwist) v.

Logwood (blauwhout, Campé-

che-hout) o.

Lok, v. -ken; -je, o. -s. (o. -s.)

Lokaal (vertrek) o. lokalen; -tje.

Lokaas, o. -azen; -brood, o. -en;

-broodje, o. -s; -duif, v. -duiven;

-eend, v. -en; -sluifje, o. -s;

-geld, o. -en; -gift, v. -en; -mezen,

v. -meezen; -spijs, v. -spijzen;

-vink, m. -en; -vogel, m. -s;

-woord, o. -en.

Loket, o. -ten; -je, o. s.

Lokken, bw. zw. ik lokte, heb

gelokt; lokker, m. lokking, v.

lokseel, o.; lokster, v.

Lokkig, bn. -er, -st.

Lol (grap, pret) v. -len.

Lollen, ow. bw. zw. ik lolde, heb

g-elold; loller, m. lolster, v.

Lollen (zich op eene stoof war-

men) ow. zw. lollepot, m.

Lombard en lombard. Zie

Lommerd. (Lommerden.

Lombarden en lomberden. Zie

Lommer, o.

Lommerachtig, bn. -er, -st.

Lommerd, ook: lombard en lom-

bard (bank van leening, pandjes-

huis) m. -s.

Lommerden (ook: lomberden en

lombarden (woekeren, tegen

hooze rente geld leenen; dikwijls

van den lommerd gebruik ma-

ken) ow. zw. ik lommerdde,

heb geloamerd.

Lommeren (in het lommerde

zitten) ow. zw. ik lommerde, heb

gelommerd; lommering, v.

Lommerig, bn. -er, -st.

Lomp, v. -en; -je, o. -s.

Lomp, bn. en bijw. -er, -st; -heid,

v. -igheid, v.

Lompenbak, m. -ken; -gaarder

m. -s; -koopman, m. -kooplie-

-den; -kramer, m. -s; -mand, v.

-en; -schuur, v. -schuren; -zak,

m. -ken; -zolder, m. -s.

Lomperd, m. -s; -je, o. -s.

Londen (hoofdst. van Engeland)

o. -aar, m. -sch, bn.

Long, v. -en; -retje, o. -s.

Longitude (lengte of afstand van

een bepaald middagsirkel) v.

Lonk, m. -en; -je, o. -s.

Lonkaard, m. -s.

Lonken, ow. zw. ik lonkte, heb

gelonkt; lonker, m. lonkster, v.

Lont, v. -en; -je, o. -s.

Loochenen, bw. zw. ik loochen-

de, heb geloochend; loochenaar,

m. loochenaarster, v. loochen-

baar, bn. loochening, v.

Loed (maat) o.

Loed, o. -en; -je, o. -s.

Loedachtig, bn. -er, -st.

Looden, bn.

Looden, bw. ow. zw. ik loodde,

heb g-lood; looder, m. looding, v.

Loodgieter, m. -s; -ij, v. -en.

Loodglans, o.

Loodlijn, v. -en; -tje, o. -s; -ig, bn.

Loods (vaarwater-gids) m. -en.

Loods (houten hut) v. -en; -je,

o. -s. (geloost.)

Loodsen, bw. zw. ik loodste, heb

loodsmansboot, v. -en.

Loodsmanswater, o. -s.

Loodswezen, o.

Loodwit, o.

Loodwitmaker, m. -s; -ij, v. -en.

Loof en lof, o.

Loofachtig, bn. -er.

Loofhut, v. -ten.

Loofhuttenfeest, o. -en.

Loofhuttenzetting, v. -en.

Loofrijk, bn. -er, -st.

Loog, v.

Loogachtig, bn. -er.

Loograsch, v.; -bak, m. -ken;

-doek, m. -en; -kuip, v. -en;

-water, o.; -zout, o. -en.

Loogen, bw. zw. ik loogde, heb

loof (run) v. [geloogd; loozing, v.

Loofen, bw. zw. ik loofde, heb

gelooid; looier, m. looierij, v.

looi-kuij, v.

Looierskalk, v.; -mes, o. -sen.

Look (plantensoort) o.

Lookachtig, bn. -er.

Loom, bn. en bijw. -er, -st; -elijk,

bijw. -heid, v. (-heid, v.

Loomig, bn. en bijw. -er, -st;

Loon, o. -en.

Loonen, bw. ow. zw. ik loonde,

heb geloond; looner (belooner)

m. looning (belooning) v. loon-

ster, v. loonheer, m.

Loontrekker, bn.

Loontrekker, m. -s.

Loop, m. -en; -je, o. -s.

Loopachtig, bn. -er, -st.

Loopbaan, v. -banen; -bode, m.

en v. -n; -graaf, v. -graven; -jon-

-gen, m. -s; -meisje, o. -s; -perk,

o. -en; -plaats, v. -en; -plank, v.

-en; -prijs, m. -prijzen; -stag, o.

-en; -strijd, m. -en; -veld, o.

-en; -wagen, m. -s.

Loopen, ow. st. ik liep, heb en

ben geloopt; looppend, bn.

Looper, m. -s; -tje, o. -s; loop-

loepsch, bn. -heid, v. [ster, v. -s.

Loos (touw) v. loozen.

Loos (ledig) bn.

Loos (listig) bn. en bijw. loo-

zer-loost; -heid, v. looselijk, bijw.

Loof, v. loten; -je, o. -s.

Loover, o.; -tje (bladje klater-

goud) o. -s. (geloosd.)

Loozen, bw. zw. ik loosde, heb

loozing, v. -en; loozinkje, o. -s.

Loquaciteit (rederijk, spraak-

zaam) bn.

Loquaciteit (rederijkheid,

spraakzaamheid) v.

Lor, v. -ren; -retje, o. -s.

Lord (manstijl van den hoogen

adel in Engeland) m. -s.

Lording (zwaar touw) v. -s.

Lorgneeren (begluren, bespie-

den door een kijkglas) bw.

Lorgnet (zakijkertje, hand-

glasje) o. -ten; -je, o. -s.

Lorkeboom, m. -en.

Lorren (bedrigen) bw. zw. ik

lorde, heb gelord.

Lorrendraaien, ow. zw. ik lor-

rendraaide, heb gelorrendraaid;

lorrendraaier, m. lorrendraaierij,

v. lorrendraaister, v.

Lorrenkist, v. -en; -mand, v. -en.

Lorretje (papegaai) o. -s.

Lorrewerk, o.

Lorrig, bn. -er, -st.

Loss, bn. en bijw. -ser, lost; -jes,

bijw. -heid, v. -igheid, v.

Loss (ynx) m. -sen.

Losbaar, bn.

Losbak, m. -ken.

Losbandig, bn. -er, -st; -heid,

v. -lijk, bijw.

Losbarsten, ow. st. het barstte

-, is -gebarsten; ook: borst -, is

-geborsten; -barsting, v.

Losbetelen, bw. zw. ik betelde

-, heb -gebeteld.

Losbersten. Zie Losbarsten.

Losbetten, bw. zw. ik bette

-, heb -gebet.

Losbeuken, bw. zw. ik beukte

-, heb -gebeukt. (-gebeten.)

Losbijten, bw. st. ik beet -, heb

Losbikken, bw. zw. ik blikte

-, heb -g-bikt.

Losbinden, bw. st. ik bond

-, heb -gebonden.

Losblijven, ow. st. ik bleef

-, ben -gebleven.

Losbol, m. -len; -letje, o. -s.
 Losbollerij, v.
 Losbranden, ow. zw. ik brandde
 -, heb- en ben -gebrand.
 Losbreken, bw. ow. st. ik brak
 -, heb- en ben -gebroken.
 Losceel, v. -en.
 Losdag, m. -en. (-gedolven).
 Losdelfen, bw. st. ik dolf -, heb
 Losdoolen, onp. w. zw. het
 doolde -, is -gedood.
 Losdraaien, bw. zw. ik draaide
 -, heb -gedraaid.
 Losdrukken, bw. zw. ik drukte
 -, heb -gedrukt. (heb -geduwd).
 Losduwen, bw. zw. ik duwde -.
 Losgaan, ow. onr. st. het ging
 Losgeld, o. -en. (-, is -gegeaan).
 Losgespen, bw. zw. ik gespte -,
 heb -gespeet.
 Losgooten, bw. zw. ik gooid -.
 heb -gegooid. (heb -gegord).
 Losgorden, bw. zw. ik gordde -,
 heb -gegraven.
 Losgrenzen, bw. zw. ik gren-
 delde -, heb -gegrendeld.
 Loshaken, bw. zw. ik haakte -,
 heb -gehaakt. (heb -geholpen).
 Loshakken, bw. zw. ik hakte -,
 heb -gehangen. (heb -gehangen).
 Losharken, bw. zw. ik harkte -,
 heb -geharkt. (heb -geholpen).
 Loshelpen, bw. st. ik hielp -.
 Loshoofd, m. en v. -en.
 Loshoofdig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Loshouwen, bw. st. ik hieuw -,
 heb -gehouwen.
 Losjes, bijw. -, (-, heb -gekaard).
 Loskaarden, bw. zw. ik kaarde
 Loskammen, bw. zw. ik kamde
 -, heb -gekamd. (heb -gekapte).
 Loskappen, bw. zw. ik kapte -,
 heb -geklappen. (heb -geklapte).
 Losknabbelen, bw. zw. ik knab-
 belde -, heb -geknabbeld.
 Losknipen, bw. st. ik kneep -,
 heb -geknepen.
 Losknippen, bw. zw. ik knipte
 -, heb -geknipt.
 Losknoopen, bw. zw. ik knoopte
 -, heb -geknoot.
 Loskomen, ow. st. ik kwam -,
 ben -gekomen.
 Loskoopen, bw. onr. zw. ik
 kocht -, heb -gekocht.
 Loskrabbelen, bw. zw. ik krab-
 belde -, heb -gekrabbeld.
 Loskrabben, bw. zw. ik krabde
 -, heb -gekrabbd.
 Loskrawen, bw. zw. ik krawde
 -, heb -gekrawd.
 Loskrigen, bw. st. ik kreeg -,
 heb -gekregen.
 Loslaten, bw. st. ik liet -, heb
 -gelaten; -lating, v.
 Loslijvig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Losloopen, ow. st. ik liep -,
 heb -gegelopen.
 Losmaken, bw. zw. ik maakte -,
 heb -gemaakt.
 Lospappen, bw. zw. ik papte -,
 heb -gepapt. (heb -gepikt).
 Lospijken, bw. zw. ik pikte -,
 heb -gepikt.
 Losplaats, v. -en.
 Lospleiten, bw. zw. ik pleitte -,
 heb -gepleit.
 Losploegen, bw. zw. ik ploegde
 -, heb -geploegd.

Lospluizen, bw. st. ik ploos -,
 heb -geplozen. (heb -gepookt).
 Lospoken, bw. zw. ik pookte -,
 heb -gepookt.
 Losprijs, m. -prijzen.
 Losrakelen, bw. zw. ik rakelde
 -, heb -gerakeld.
 Losraken, ow. zw. ik raakte -,
 heb -geraakt.
 Losrente, v. -n. (ben -geraakt).
 Losrijgen, bw. st. ik reeg -, heb
 -geregen.
 Losrijten, bw. st. ik reet -, heb
 Losroesten, ow. zw. het roestte
 -, is -geroest. (heb -gerukt).
 Losrukken, bw. zw. ik rukte -,
 heb -gerukt.
 Losscherp, o.
 Losscheuren, bw. zw. ik scheur-
 de -, heb -gescheurd.
 Losschieten, ow. st. het schoot
 -, is -geschoten.
 Losschroeven, bw. zw. ik
 schroefde -, heb -geschroefd.
 Losschudden, bw. zw. ik schud-
 de -, heb -geschud.
 Losschuieren, bw. zw. ik
 schuierde -, heb -geschuierd.
 Lossen, bw. zw. ik loste, heb
 gelost; lossen, m. lossing, v.
 Lossigheid, v.
 Losslaan, bw. ow. st. ik sloeg -,
 heb -geslagen.
 Lossmijten, bw. st. ik smet -,
 heb -gesmeten. (f. lossen).
 Lossnijden, bw. st. ik sneed -,
 heb -gesnoerd.
 Lossnoeren, bw. zw. ik snoerde
 -, heb -gesnoerd.
 Losspelden, bw. zw. ik spelde
 -, heb -gespeld.
 Losspil, o. -len. (heb -gespit).
 Losspitten, bw. zw. ik spitte -,
 heb -gespit.
 Losspijten, bw. ow. st. ik spleet
 -, heb -gespleet.
 Losspoelen, ow. zw. het spoelde
 -, is -gespoeld.
 Losspringen, ow. st. het sprong
 -, is -gesprong.
 Lossstaan, ow. onr. st. ik stond
 -, heb -gestaan.
 Lossteken, bw. st. ik stak -,
 heb -gestoken.
 Lossutooten, bw. st. ik stiet -,
 heb -gestooten.
 Lossbrikken, bw. zw. ik strikte
 -, heb -gestrikt.
 Lostarnen, bw. zw. ik tande -,
 heb -getand. (heb -getikt).
 Lostikken, bw. zw. ik tikte -,
 heb -getimmerd.
 Lostimmeren, bw. zw. ik tim-
 merde -, heb -getimmerd.
 Lostoomig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Lostooveren, bw. zw. ik too-
 verde -, heb -getooverd.
 Lostornen, zie Lostarnen.
 Lostrappen, bw. zw. ik trapt -.
 heb -getrapt.
 Lostrekken, bw. st. ik trok -,
 heb -getrokken.
 Lostvlechten, bw. st. ik vlocht
 -, heb -gevochten. (ben -gevozen).
 Lostvliegen, ow. st. ik vloog -,
 heb -gevozen.
 Lostvriezen, ow. st. ik vroom -,
 ben -gevroren en -gevrozen.
 Loswaaien, ow. zw. en st. ik
 waaide of woei -, ben -gewaaid.
 Losweeken, bw. ow. zw. ik
 weekte -, heb- en ben -geweekt.
 Loswerken, bw. zw. ik werkte
 -, heb -gewerkt.
 Loswerpen, bw. st. ik wierp -,
 heb -geworpen.
 Loswinden, bw. st. ik wond -,
 heb -gewonden.

Loswrijven, bw. st. ik wreef -,
 heb -gewreven.
 Loswringen, bw. st. ik wrong
 -, heb -gewrongen.
 Loswroeten, bw. zw. ik wroe
 -, heb -gewroet.
 Loszaagen, bw. zw. ik zaagde -,
 heb -gezaagd.
 Loszinnig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Loszitten, ow. st. het zat -,
 heb -gezet.
 Loszuchtelen, bw. zw. ik
 zwachtelde -, heb -gezwachteld.
 Lot (in de loterij) o. -en; lotje en
 lootje, o. lootjes.
 Lot (levenstoestand) o.
 Loteling, m. -en. (loot.
 Loten, ow. zw. ik lootte, heb ge-
 loter, m. loting, v.
 Loterij, v. -en; tie, o. -s.
 Lotgemeen, bn.
 Lotgenoot, m. -en.
 Lotgenoot, v. -n.
 Lotsbedeling, v. -en; -bestel,
 o. -verwisseling, v. -en.
 Lotto (lottospel, nummer- of ge-
 tallenloterij) o. -s.
 Lotus, m. -sen.
 Louis, m. mansnaam (Lodewijk);
 ook eene Fransche goudmunt;
 en blijft in het meervoud onver-
 anderd.
 Loupe (handvergrootglasje; het
 gezuiverde ijzer in ijzersmelte-
 rijen) v.
 Lourderie (ongeschikte, lompe
 strek of font) v. (-heid, v.)
 Louter, bn. en bijw. -der, -st;
 Louteren, bw. zw. ik louterde,
 heb -gelterd; louteraar, m.
 louteraarster, v. loutering, v.
 Louterpan, v. -nen; -stal, m.;
 -trok, m. -gen.
 Louvre (het oude koninklijke
 paleis te Parijs) o.
 Louw (visch) v. -en; -tje, o. -s.
 Louwmaand (Januari) v.
 Loven, bw. zw. ik loofde, heb
 geloofd; lover, m. loving, v.
 Loyaal (getrouw, oprecht, braaf,
 recht, wettig) bn. en bijw. loya-
 le, -st.
 Loyaliteit (plichtmatigheid) v.
 Lub en lubbe, v. lubben.
 Lubben, bw. zw. ik lubde, heb
 gelubd; lubber, m. lubbing, v.
 Lubmes, o.
 Lubie (gekke streek, dwaas idee)
 v. lubbeien.
 Lubriciteit (glans, gladheid;
 neiging tot grove zinnelijke buit-
 tensporigheden) v.
 Lubriek (wulpsch) bn. en bijw.
 -er, -st.
 Lucht, v. -en; -je, o. -s.
 Luchtdicht, bn.
 Luchten, bw. ow. zw. ik luchtte,
 heb -gelucht; lichter (lichter) m.
 luchting, v.
 Luchthart, m. en v. -en.
 Luchthartig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Luchtig, bn. en bijw. -er, -st;
 -jes, bijw. -heid, v.
 Luchtledig, bn. (o. als zn.)
 Luchtsgesteldheid, v. bn. en
 Lucide (helder, klaar) bn. en
 bijw. (heid) v.
 Luciditeit (helderheid, klaar-
 Lucifer (de naam des duivels;
 strikzwavelstokje) m. -s; -tje,
 Lucifersdoosje, o. -s. [o. -s.

Lucratief (winstgevend) bn. lucratiever, -st.
 Lucretia (kuische vrouw) v.
 Luctor et emergo, ik worstel en houd het hoofd boven water.
 Luctor et ementor, ik worstel en bezwijk.
 Luguber (treurig, somber) bn. en bijw. (berheid) v.
 Lugubriteit (treurigheid, somberheid) m. mv. Luitjes, o. mv.
 Lui, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Lui aard, m. -s.
 Lui bak, m. en v. -ken.
 Lui bak, m. -ken.
 Lui bakken, ow. zw. ik lui bakte, heb gelui bakkt.
 Lui buis, m. -buisen.
 Lui buizen, ow. zw. ik lui buisde, heb gelui buisde.
 Lui d, o. (Naar - van).
 Lui d, bn. en bijw. -er, -st.
 Lui den (ook lui en) bw. ow. zw. ik lui dede, heb geluid; lui der (luer), m. luiding, v.
 Lui deels en lui deels, bijw.
 Lui druchtig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Lui en, enz. Zie Lui den, enz.
 Lui er, v. -st; -je, o. -s.
 Lui eren, ow. zw. ik lui erde, heb gelui erd.
 Lui fel v. -st; -je, o. -s. (-sch, bn.
 Lui k (stad in België) o. -naar, m.
 Lui k, o. -en; je, o. -s.
 Lui ken (sluiten) bw. st. ik look heb geloken.
 Lui kerwaal, m. -walen.
 Lui kloek, v. -ken.
 Lui lak, m. en v. -ken.
 Lui lakken, ow. zw. ik lui lakte, heb gelui lakkt.
 Lui lekerland, o.
 Lui m, v. -en; -pje, o. -s.
 Lui men, ow. zw. ik lui mede, heb gelui med.
 Lui mig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Lui p (loer) m. -en.
 Lui paard, m. -en; -je, o. -s.
 Lui pen, ow. zw. ik lui pte, heb gelui ptd.
 Lui s, v. luisen; je, o. -s.
 Lui sant (lichtend, blinkend, glinstrend) bn.
 Lui ster, m.
 Lui steren, bw. ow. zw. ik lui sterde, heb gelui sterd; lui steraar, m. lui steraarster v. lui stering.
 Lui stervijk, bn. -er, -st.
 Lui stervast, bn. -er, -st.
 Lui stervink, m. en v. -en.
 Lui stervinken, ow. zw. ik lui stervinkte, heb gelui stervinkt.
 Lui t, v. -en.
 Lui tenant, m. -s; -je, o. -s.
 Lui tenant-adjudant, m. lui tenant-adjudanten.
 Lui tenant-admiraal, m. lui tenant-admiralaars.
 Lui tenant-generaal, m. lui tenant-generaals.
 Lui tenant-ingenieur, m. lui tenant-ingenieurs.
 Lui tenant-strakement, o. -en; lui wagen, m. -s. [-tje, o. -s].
 Lui wammes, m. -en.
 Lui wijf, v. goed, o.
 Lui zen, bw. zw. ik lui zide, heb gelui zid. (v. -en; -zalf, v.
 Lui zen kam, m. -men; -markt, lui zig, bn. -er, -st.

Luk (geluk) o.; -je, o. -s.
 Lukken, onp. w. zw. het lukte, is (ge)lukt.
 Lukraak (onzeker) bijw.
 Lui (taagzel) m. -len.
 Lui (mond aan een pompe en brandspuit) v. -len; -letje, o. -s.
 Lullen, ow. bw. zw. ik lui lde, heb geluid; luller, m. lui lster, v. lulleman, m. lui lpeij, v. lui lpraat, m.
 Lui mieren (aanbreken, kriecken) o.
 Lui mineeren (lichten, schitteren, glinsteren) ow.
 Lui mineus (helder) bn. en bijw. lui mineuzer, lui mineust.
 Lui mme (achterstap van een os) [v. -n].
 Lui mmel, m. -s.
 Lui mmelachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Lui mmelg, bn. -er, -st; -heid, v.
 Lui mmerharst, m. -en; -stuk, o. -ken.
 Lui natie (maanswisseling) v.
 Lui nch (twaalfuurtje, tweede ontbijt) o.
 Lui deren (talmen) ow. zw. ik lui derde, heb gelui derde; lunde-raar, m. lundring, v.
 Lui de miel de tijd der wittebroodsagen) v.
 Lui net (oog- of kijkglas; brilschans ener citadel) v. -ten.
 Lui ns (lens) v. lunzen; -je, o. -s.
 Lui nteren, ow. zw. ik lui nterde, heb gelui nterd.
 Lui nzen, bw. zw. ik lui nste, heb lui panar (huis van ontucht) m. -s.
 Lui r, v. luren.
 Lui ren, ow. zw. ik lui rkte, heb gelurkt; lurker, m. lurkster, v.
 Lui s, Zie Lui s (vlelend).
 Lui singando (muz.) schertsend.
 Lui tania, o. Portugal.
 Lui sorisch (speelsch, kortswijlig, spottend) bn.
 Lui st, m. -en. (-loosheid, v.
 Lui steloos, bn. -loozter, -loost.
 Lui sten, onp. w. zw. het lui stte, heeft gelust; ook: bw. zw. ik lui stte, heb gelust.
 Lui stg, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -jes, bijw. -lijk, bijw.
 Lui streeren (doorzien, monstereen) bw. -jaren) o. -s.
 Lui strum (tijdruimte van vijf jaren) m. -aan, m. -aan; -sch, bn.
 Lui tje (een weinige) o.
 Lui tte (worsteling) v. -s.
 Lui ttel (klein, weinig, gering) bn. en bijw. (o. als zn.)
 Lui ur (luer) v. luren; -tje, o. -s.
 Lui v, bn. en bijw. -er, -st; -te, v.
 Lui ven, ow. zw. ik lui vde, heb geluid; lui ving, v.
 Lui xe (pracht, praalzuucht, weelde; overloed) v.
 Lui xurieux (weelderig) bn. en bijw. lui xurienzer, lui xurienst.
 Lui xus (weelde) m.
 Lui ycaem (hoogeschool, waar de scholieren tot geleerden opgeleid worden) lycaea.
 Lui yurgisch (gestreng, echt vaderlandsch) bn.
 Lui yn (hoed) m. -en. (o. mv.
 Lui yn xooen (scherpziende oogen)
 Lui yrik (liedichtkunst) v.
 Lui yrik (liedichtmatig) bn.
 Lui yrisch, bn. Zie Lui yrik.

M.

M. v. m's. — De dertiende letter van het alphabet; — als Romeinisch getalmerk 1000.
 M. — MAGISTER (meester); ook: Mijneheer.
 M. of MAN. — MANIPULUS, eene handvol (op recepten).
 M.A. of MAN. AUCT. — MANU AUCTORIS, door de hand des schrijvers.
 M.D. of Med. Dr. — MEDICINAR DOCTOR, doctor in de medicijnen, geneesheer.
 M.D.S. (op recepten); — MISCH, DETUR, SIGNATUR, meng, geef en teeken het. (een bisschop).
 MGR. — MONSEIGNEUR (titel van Mlle. — MADMOISELLE, mejuffrouw. — Mlles. — MESDEMOISELLES, mejuffrouwen).
 M.M.P. — MANU MEA PROPRIA, met mijne eigene hand.
 MR. — MEESTER. — MM. Mijne Heeren of Mijneheeren.
 M.S. — MANUSCRIPTUM, handschrift.
 Ma Zie Mama. (magen, Maag (bloedverwant) m. en v. Maag (lichaamsdeel) v. magen; Maagd, v. -en. [-je, o. -s. Maagdelijk, bn. en bijw. -heid, v. Maagdelijk, o. -s.
 Maagdenbloem, v.; -blos, m.; -dian, m. -en; -hart, o. -en; -palm, v. -en; -reil, m. -en; roof, m.; -schar, v. -scharren; -schenner, m. -s; -schenis, v. -stoet, Maagdevlies, o. [m.; -was, o. Maagdom, m.
 Maagschap (magen) v. (vermaatschapping) o.
 Maaien, bw. zw. ik maai de, heb gemaaid; maaler, m. maaling, v.
 Maalgeld, o.; -land, o.; -loon, o. -en; -tijd, m.; -veld, o. -en; -voet, m. en v. -en.
 Maai voeten, ow. zw. ik maai vortte, heb gemaai voet.
 Maai weder en weer, o.
 Maak, v.
 Maakloon, o. -en.
 Maaksel, o.; -tje, o. -s.
 Maakster, v. -s.
 Maal (keer) v. malen.
 Maal (sfeer) v. -malen.
 Maal (eetnaal) malen; -tje, o. -s.
 Maalgeld, o.; -loon, o. -en; -steen, m. -en; -stok, m. -ken; -stroom, m. -en; -tand, m. -en; -tijd, m. -en. [-tje, o. -s.
 Maan (hemellichaam) v. -manen; Maanbrieven, m. -brieven.
 Maand, v. -en; -je, o. -s.
 Maandag, m. -en; -sch, bn.
 Maandbloeters, m. mv.
 Maandelijks, bijw.
 Maandelijksch, bn.
 Maankop (kop of zaadhuise) m. (de plant) v. -pen; (slaamid) Maankoper, v. -s. [del] o.
 Maansverduistering, v. -en.
 Maanziek, bn. en bijw. -er, -st.
 Maanziekte, v.
 Maanzuchtig, bn. -er, -st.

Maar, *bijw.* en *vw.* (v. als *zn.*).
Maar, *zie* **Mare**.
Maarschalk, *m.* -en.
Maas (rivier), *v.* -je. o. -s.
Maas (van een net) *v.*; *mazen*;
Maasbal, *m.* -len.
Maastricht (eene stad) *o.*.
Maat (makker) *m.* -; *je* o. -s.
Maat (van meten) *v.*; *maten*; -je;
Maatjesharing, *v.* [o. -s].
Maatjespeer, *v.* -peren.
Maatregel, *m.* -en en -s.
Maatschap, *v.* -pen; -pelijk *bn.*
Maatschappij, *v.* -en. [en *bijw.*
Maatsstaf, *m.* -staven.
Maatvast, *bn.* -er, -st.
Macadam (granietsel) *o.*.
Macadamiseeren (een weg met
klein gestooten granietsel of
kalkstenen bedekken, naar de
uitvinding van Mac Adam) *bw.*
Macaroni (meelrepen, eene ge-
dielede volksspijs in Italië) *v.*
Macchiavellisme (staatsleer
van Machiavel), *sluwe, arglistige*
staatkunde) v.
Maadoine (eene soort van spijs,
uit verschillende groenten- en
vruchtensorten bereid; ook:
mengeling, allerlei) *v.*
Macereeren (inbijten of invre-
zen; mager, droog maken; zich
martelen, kwelen, afmaten) *bw.*
Mache (gekauwd) *bn.*; *papier* -
papierpap.
Machinaal (met behulp van een
kunstwerktuig vervaardigd) *bn.*
Machinatie (bekonkeling) *v.*
-tien.
Machine (kunstwerktuig; kunst-
greep, aanslag, list) *v.* -s.
Machineeren (bekonkelen) *bw.*
Machinerie (toestel) *v.* machi-
nerien.
Machinist (behandelaar of ver-
vaardiger van een kunstwerk-
tuig) *m.* -en.
Macht, *v.* -en.
Machteloos, *bn.* en *bijw.* -lo-
zer, -loost; -loosheid, *v.*
Machthebbende, *m.* en *v.* -n.
Machthebber, *m.* -s.
Machtig, *bn.* en *bijw.* -er, -st.
Machtigen, *bw.* *zw.* ik mach-
tigde, heb gemachtigd; *machtig*-
maakte *beeton*. *o.* [ging, *v.*
Machtseefening, *v.* -en.
Machtintosh (hagelmante) *v.*
Maçon (metselaar; vrijmetselaar)
m. -s. (metselaar) *v.*
Maçonnerie (metselwerk, vrij-
metsel) *v.*
Macula (vlek; schandvlek) *v.*
Maculatuur (misdruk) *v.*
Madame (mevrouw; juffrouw) *v.*
Made (maal) *v.* -n. [mesdames].
Madellef, *v.* *made* (leven); *je* o. -s.
Mademoiselle (juffrouw; mes-
dames) *v.* [demoiselles].
Madig, *bn.* -er, -st.
Madonna (heilige maagd; beeld
van id. v. *madorna's*).
Madrigal (herderdicht) *o.* -s.
Maecenas (beschermmer, voor-
stander van geleerden en weten-
schappen) *m.* -sen.
Maestoso (muz.) verheven, ma-
jestueus, prachtig.
Maf (laf, vadsig) *bn.* en *bijw.* -fer,
-st; -heid, *v.*
Maf (geldstuk) *m.* -fen; *je* o. -s.

Magazijn, *o.* -en; -tje, o. -s.
Mager, *bn.* en *bijw.* -der, -st;
-heid, *v.*; -te, *v.*
Magerman, *m.* -nen.
Magertjes, *bijw.*
Maggelen (met eene pen op pa-
pier kladden) *ow.* *zw.* ik mag-
gelde, heb gemaggeld.
Magi (Oosterse wijzen) *m.* -mv.
Magicus (toovenaar) *magiel*.
Magie (tooverij, tooverkunst;
hekserij) *v.*
Magier (Oosterse wijze) *m.* -s.
Magister (meester, leermeester;
op hoogeschole eene acad-
mische waardigheid) *m.* -s.
Magistraat, *m.* magistraten.
Magistraatspersoon, *m.* -per-
sonen.
Magistratuur (openbaar gezag)
v. (-naten).
Magnaat (rijks-grootte) *m.* mag-
Magnanime (grootmoedig) *bn.*
Magnanimiteit (grootmoedigheid)
magneet, *m.* magneten. [heid] *v.*
Magnesia (zekere kalkaardige
arsenij) *v.* (uitoefenend) *bn.*
Magnetisch (aantrekkingskracht)
Magnetiseeren (magnetisch
maken, de aantrekkende kracht
mededeelen; door zekere geba-
ren en ausrakingen, die kracht
opwekken en tot genezing van
ziekten of kwalen aanwenden)
bw.
Magnetiseur (uitoefenaar of
beoefenaar van het magnetisme)
m. -s.
Magnetisme (magnetische
kracht en toepassing van de-
zelfde) *o.* (-heid) *v.*
Magnificentie (pracht, heerlijk-
heid) *v.*
Magnifiek (prachtig, luisterrijk,
kostbaar) *bn.* -er, -st.
Magnolia (leverboom in Noord-
Amerika) *v.* -s. (o. als *zn.*).
Magyaarsch (Hongaarsch) *bn.*
Magyaren (oude naam voor de
Hongaren) *m.* -v.
Mahomed, de groote profeet der
Turken; Mahomedaan, *m.* Ma-
homedanen; Mahomedaanisch,
bn. Mahomedanisme, *o.* het Ma-
homedaanische geloof.
Mahonie, *o.*
Mahoniehout, *o.*; -en, *bn.*
Mail (brievenpost) *v.* -s.
Maintenement (in stand hou-
den, onderhouden; iemand be-
schermen) *v.*
Maire (burgemeester) *m.* -s.
Mairie (burgemeesterskamer,
raadhuis) *v.*
Mais (Turksche tarwe) *m.*
Maitre (meester, heer, gebied-
baas) *m.*
Maitresse (meesteres, vrouw des
huizes, bijt, matres) *v.* -s.
Majesteit, *v.* -en; -schender, *m.*
-schen -is, *v.*
Majestueus (indrukwekkend)
bn. majestueuzer, meest -.
Majoor, *m.* -s.
Majoor-ingenieur, *m.* majoor-
*Majoor*schap, *o.* [ingenieurs-
*Majoor*sepaulet, *o.* -ten.
Majoor (de eerste) *m.* -s.
Majoraat het recht van den oud-
ste in eene familie) *o.* majoraten.
Majoriteit (meerderheid; meer-
derjarigheid) *v.*

Mak, *bn.* en *bijw.* -ker, -st; -heid, *v.*
Mak, *bn.* en *bijw.* -s. of makelaren;
-tje, *o.* -s; -dij, *v.* -ster, *v.* ma-
kelares, *v.* makelarij *v.*
Makelen, *bw.* *zw.* ik makelde, heb
gemakeld.
Maken, *bw.* *ow.* *zw.* ik maakte,
heb gemaakt; *maker*, *m.* ma-
king, *v.*
Makkelijk, *bn.* en *bijw.* -er, -st
Makker, *m.* -s; -tje, *o.* -s.
Makroel (zeevisch) *m.* -en; *tje*,
o. -s. (len; -letje, *o.* -s).
Makrol (slecht vrouwspersoon) *v.*
Makuba (zekere snuifsoort) *m.*
Maltimmermans en smidswerk-
tuig *m.* -len; -letje, *o.* -s.
Mal, *bn.* en *bijw.* -ler, -st; -heid,
v. -ligheld, *v.*
Malaise (onaangename toestand,
gedrukte stemming) *o.*
Mal-a-propos, ongelegen, ten
Malade (ziek) *bn.* [ontijde].
Maladie (ziekte) *v.* -s.
Maladresse (ongeschiktheid, on-
handigheid) *v.*
Maadroit (onhandig) *bn.* en *bijw.*
Mala fide, trouweloos, arglistig.
Malaga (zekere Spaansche wijn-
soort) *m.* [koorts] *v.*
Malaria (moeraslucht moeras-
Malcontent (ontevreden) *bn.*
Malcontenten, misnoegen.
Malder en *maller* (werkmans)
Malder (maat) *o.* -s. [m. -s].
Maleier, *m.* -s.
Maleisch, *bn.* (o. als *zn.*)
Malen (nijmaken) *bw.* *ow.* *st.* ik
maalde, heb gemaald.
Malen (schilderen) *bw.* *zw.* ik
maalde, heb gemaald; *maler*, *m.*
malerij, *v.*
Malencontreus (ongelukkig)
bn. malencontreuzer, meest -.
Malentendu (misverstand; dwa-
ling, misgreep) *o.* -s.
Malevolent (boosaardig; met
boos onzet) *bn.* en *bijw.*
Malevolentie (kwade gezind-
heid, afgunst) *v.*
Malgré (in weerwil, ondanks)
bijw. *bongré* - (goedschiks of
kwaadschiks).
Malheur (ongeluk) *o.* -s.
Malheureus (ongelukkig) *bn.*
Malhonnet (onverlik; onheusch,
onbescheiden) *bn.* en *bijw.*
Malice (boosheid, bedrog) *v.*
Malicieux (boosaardig) *bn.* en
bijw. malicieuzer, malicieus.
Malie (een ring van staal, ijzer-
of koperdraad, oudtijds tot wa-
penrok dienende; ook een nestel)
v. malien en malies.
Malie (kolf) *v.* malien en malies.
Maliebbaan, *m.* -en.
Malien (in de maliebbaan spelen)
ow. *zw.* ik maliede, heb gema-
Malienkolder, *m.* -s. [heid].
Maligntiteit (boosaardigheid) *v.*
**Maling, *v.*
Malkaar, *vw.* (afbreken;
malk-aar).
Malkander, *vw.* (afbreken;
malk-aander).
Malkud (kewas) *o.*
Mallemol, *m.* -s.
Mallen *ow.* *zw.* ik malde, heb
gemald.
Mallepraat, *m.* [gemald].**

Malloot (mal vrouwensch) v.
-loten, -je, o. -s.
Mallote (steeuklaver) v.
Malproprie (onzindelijk, mor-
sig) bn.
Malsch, bn. en bijw. -er, malscht;
-elijk, bijw.; -heid, v. -jes, bijw.
Maltentig (eigenzinnig, nuffig)
bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Maltrafieren (mishandelen,
doorhalen; slecht onthalen) bw.
Maluwe (zeker kruid) v. -n.
Malve, v. -n.
Malveillance (haat, tegenzin;
kwalkgezinheid) v. (-er, -st.
Malveillant (kwalkgezin) bn.
Malversatie (kwade praktijk,
verkeerdheid) v. -tiden.
Malverseeren (zijn ambt niet
getrouw waarnemen) ow.
Malvezij, v.
Mam, v. -nen; -metje, o. -s.
Mama en **ma**, v. mama's en ma's;
mamaja en maatje, o. -s.
Mamiering, v. -en en -s.
Mammekerskruid, o.
Mammeluk, m. -ken.
Mammen (zuigen) ow. zw. ik
mamde, heb gemamd.
Mammon, m. (m.
Mammouth (groot monsterdier)
Man, m. -nen en -s; -netje, o. -s;
ook manneken en manneke, o. -s.
Manachtig, bn. -er, -st.
Manbaar, bn.; -heid, v.
Mancheester (naam eener En-
gelsche stad; ook de naam eener
fawelachtige katonstijf) o.
Manchet (handlubber) v. -ten;
-je, o. -s.
Mand, v. -en; -je, o. -s.
Mandaat (bevel, volmacht, ver-
ordening) o. mandaten.
Mandarijn (openbaar ambte-
naar) m. -en.
Mandataris (lasthebber) m. -en.
Mandement herderlijke brief,
herderlijk schrijven) o. -en.
Manden (in manden doen) bw.
zw. ik mandde, heb gemand.
Mandenmaken, o. (-swerk, o.
Mandenmaker, m. -s; -ij, v. -en;
Mandenwinkel, m. -s.
Mandewagen, m. -s; -tje, o. -s.
Mandewerk, o.
Mandewerker, m. -s.
Mandjeskoop, m. -en.
Mandoline (muziekinstrument,
kleine luit) v. -s.
Mandvol, v. (mv. manden vol)
Mane (schim) v. -s.
Manege (rijbaan, rijsschool, rij-
kunst; iedere africhting van dier
of mens; listig gedrag; kuren)
Manen (haren) v. mv. (v. -s.
Manen, bw. zw. ik maande, heb
gemand; maner, m. maning, v.
Maneschijn, m. -tje, o. -s.
Mangat en **mannegat**, o. -en.
Mangel (werktuig) m. -s; -tje,
Mangel (gebrek) o. (s.
Mangelen (glad maken) bw. zw.
ik mangelde, heb gemangeld;
mangelaar, m. mangelaarster, v.
mangelbord, o. mangeling, v.
Mangelen (ontbreken) onp. w.
zw. het mangelde, heeft geman-
geld. (mer, v. -s.
Mangelgeld, o.; -goed, o.; -ka-
Manhaftig, bn. en bijw. -er, -st;
Manheid, v. [-heid, v.

Maniabel (handelbaar, lenig;
zacht, gezellig) bn. (-ken.
Maniak (waaninnige) m. en v.
Manicheër (aanhanger van ze-
kere godsdienstige sekte) m. -s.
Manie (onzinnigheid, woede, ra-
zernij; overijling van drift;
Manier, v. -en. [waanzin) v.
Manierlijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Manifest (openlijke bekendma-
king, verklaring van een vorst
of een staat over eene staats-
aangelegenheid; een staats-
schrijven) o. -en.
Manifestatie (openlijke daad,
openbare vertooning met het
doel om zekeren indruk teweeg
te brengen). (blijken) bw.
Manifesteeren (openlijk doen
Manilla (sigaar eener tabaksoort
van het eiland Manilla) v. -s.
Manilla-sigaar, v. -sigaren.
Manille (tweede matador in het
omberspel) v. -s.
Manipulatie (betasting, hand-
beweging) v. -tiden.
Manipuleeren (betasten, be-
strijken met de hand) bw.
Mank, bn. -er, -st; -heid, v.
Mankeeren (ontbreken, te kort
komen, te kort schieten; zijne
betalingen staken, failliet zijn)
ow. (-je, o. -s.
Mankement (fout, gebrek) o. -en.
Mankpoot, m. en v. -en.
Manlief, m. (-st.
Manlijk en **mannelijk**, bn. -er,
Manlijkheid, v.
Manmoedig, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v. -lijk, bijw.
Manna, o.
Mannegeld, o. -en. (h. gemand.
Mannen, ow. bw. zw. ik mande.
Mannenhuis, o. -huizen; -kloos-
ter, o. -s; -koor, o. -koren;
-kracht, v. -en; -moed, m.; -stem,
v. -men; -taal, v.; -vertrek, o. -
ken.
Mannequin (draag- of markt-
korf, maad; ledopop; mensch,
zonder bepaald karakter) o. -s.
Mannetjes, o. mv. De diernaem
niet mannetjes verbonden, wor-
den als samenstellingen aaneen-
geschreven, als: -gans, -vink, enz.
Mannetjesboon, v. -en.
Mannetjesnoot, v. -noten.
Mannetjesvink, m. -en.
Mannin, v. -nen.
Manoeuvre (handeling, hand-
greep; kunstmatige besturing
van een schip, van krijgsvolk;
krijgsoefening; slinksche wegen,
listen en lazen) v. -s.
Manoeuvreeen (bewegingen
verrichten, bijzonder met krijgsvolk
of schepen) bw. (m. -s.
Manometer (dichtheidsmeter)
Mans (mans genoege) bijw.
Mansbloed, o.
Manschap (bemanning) v.
Manschappen, v. mv.
Manshand, v.; -hemd, o. -en;
-hoed, m. -en; hoofd, o.; -hoogte,
v.; -kleed, o. -eren en -kleeren;
-kleermaker, m. -s; -kous, v. -
en; -laars, v. -laarzen.
Manslag, m. -en.
Manslengte, v.; -moeder, v.;
-naam, m. -namen; -persoon, m.
-personen; -rok, m. -ken.

Mantel (kledingstuk) m. -s; -tje.
Mantel (tutel) m. -s. [o. -s.
Mantelen, bw. zw. ik mantelde,
heb gemanteld; manteling, v.
Mantelets (blinden, planken,
schuifingen, op roller geplaatst,
waarachter de belegeraars wer-
ken) o. mv.
Mantille (manteltje) v. -s.
Manuaal (handboek, dagregister;
in de muz.) het klavier in de
orgels (in tegenstelling van het
pedaal) o. manualien.
Manductie (handleiding, aan-
wijzing) v.
Manufacturen, (voortbrengen
van handen- of fabrieksar-
beid) v. mv.
Manufacturier (winkelier of
koopman in manufacturen) m.
-s. (m. -en.
Manufacturist (manufacturier)
Manuscript (handschrift) o. -en.
Manwif, o. manwiften.
Manziek, bn. -er, -st; -te, v.
Mappe (tafelaken; lederen om-
slag voor schriften en boeken) v.
Mappemond (algemeene we-
reldkaart) m. -s. (dewijn) o.
Maraskijn (kerseppitten-bran-
Marchandeeren (handelen; af-
dingen, knibbelen) ow.
Marcheeren (te voet gaan, uit-
rukken) ow.
Mare en **maar** (tijding) v. mare.
Marchaussee (militair dienaar
der politie) m. -s.
Marge (ledige rand) v. -s.
Marginalien (kanttekeningen)
v. mv.
Margine (in), op den rand.
Marine (het zeezwem van een
Staat en al wat daartoe behoort)
v. (ken) bw.
Marineeren (inzouten of inma-
Marinier (zeesoldaat) m. -s.
Marjolein en **marjolein** (zeker
kruid) v.
Marionet (pop waarmee men
komedie speelt) v. -ten.
Marionettenspel (poppenspel)
o. -len.
Maritaal (betreft tot een echt-
genoot en zijne rechten behoort)
bn. (wezen ter zee) v.
Maritiem (betreffende het krijgs-
Mark (landstreek) v. -en; -genoo-
ten, m. mv.
Mark (gewicht) o. -en.
Marketer, m. -s; -tje, o. -ij,
v. marketenster, v. -s; -tje,
v. marketenster, v. -s; -tje,
Marketenstersvaatie, o. -en.
Markeur (optekenaar; bijhart-
jongen) m. -s.
Markies, m. markiezen.
Markiezin, v. -nen.
Markje, o. -s.
Markt, v. -en.
Markten, ow. zw. ik markte, heb
gemarkt. (v. -s.
Marktanger, m. -s; -gangster.
Marktschip, o. marktschepen;
marktschipper, m. -s.
Marktschut, v. -en; -tje, o. -s.
Marlen (scheepsw.) bw. zw. ik
marilde, heb gemarild.
Marlijn, v. -en.
Marling, v. -en.
Marlpriem, m. -en; -reep, m.
-en; -touw, o.

Marmel (knikker) m. -s; -tje, o. -s.

Marmelade (verdikt vruchten-sap, met suiker bevroord) v. -n en -s, van meer soorten sprekende slechts gebruikelijk.

Marmeldier, o. -en; -tje, o. -s.

Marmellen (met knikkers spelen) ow. zw. ik marmelde, heb gemarmerd, o. [marmeld].

Marmeren, bn.

Marmeren, bw. zw. ik marmerde, heb gemarmerd.

Marmite (ijzeren of koperen pot, om in te koken; veldketel) v. -n.

Marmot, v. -ten; -je, o. -s.

Marmotenhok, o. -ken.

Marmottevel, o. -len.

Marne (rivier in Frankrijk) v.

Marodeeren (op marode, plunderen of stroopen uitgaan) ow.

Marokijn (soort van leder; een dom, onnozel mensch, sultje); Marokijnen, bn. [o].

Marokieten (volksnaam) m. mv.

Marot, v. -ten.

Marren, bw. ow. zw. ik marde, heb gemard; marijn, v.

Mars (krijgs-god) m.

Mars (scheepsw. en ook draagmand) v. -en; -je, o. -s.

Marsch (optocht) m. -en; -vaardig, bn. (tw).

Marsch (voort, ga heen, ruk op)

Marseillaise (krijgslied der Marseillanen, d. i. der lieden uit Marseille) v.

Marsepein, o. -en; -tje, o. -s.

Marsepeinen, bn. (lianen).

Marsiliaan (vaartuig) m. marsikramer, m. -s.

Martelaar, m. -s of martelaren; -tje, o. -s.

Martelaarsboek, o. -en.

Martelaarschap, o.

Martelaarskroon, v. -kronen.

Martelaarster, v. -s.

Martelares, v. -sen.

Martelarij, v. -en.

Marteldood, n.

Marteien, bw. zw. ik martelde, heb gemarteld; marteling, v.

Martelgereedschap, v. -pen.

Martelkroon, v. -kronen.

Marteltuig, o. -en. (-s).

Marter (zeker diër) m. -s; -tje, o. -s.

Marter (bont) o. -s.

Martiaal (krijgshaftig) bn. martialier, -st. (Maryland) m.

Maryland (zekere tabaksoort uit Mas (massa, hoop) v. -sen.

Maske, v. -n.

Maskeeren (bedekken, verbergen, het uitzicht benemen) bw.

Masker, o. -s; -tje, o. -s.

Maskerade, o. -s.

Maskeren (vermoemen) bw. zw. ik maskeerde, heb gemaskerd.

Maskuliet of mazuliet (eene soort van Indische sloep) v. -en.

Massa (klomp, hoop; de schep in het biljartspeel; grootte, inhoud van een lichaam; het gansche vermogen of de nalatenschap; eene som) v. massa's.

Massacre (bloedbad) o.

Massacreeren (nedersabelen, vermoorden) bw.

Massief (uit louter muurwerk bestaande, van metalen; zuiver, dicht, vast) bn. massiever, -st.

Mat, m. -en; -je, o. -s.

Mateloos, bn.

Mateluin, o. -en; -tje, o. -s.

Mateluiten, bn. (gemast).

Masten. bw. zw. ik mastte, heb mastenmaker, m. -s; -ij, v. -en.

Mastik, m.

Mastiklimmen, o.

Masturbatie (zelfbevlekking) v.

Masturbeeren (zich aan zelfbevlekking schuldig maken) ow.

Mat (geldstuk) m. -ten.

Mat (vloermat) v. -ten; -je, o. -s.

Mat (landmaat) o. -ten.

Mat, bn. en bijw. -ter, -st; -heid, v.

Matador, m. -s.

Matelijk (met mate) bijw.

Mateloos, bn.

Mater (mover) v. (alen).

Material (grondstof) o. materi-

Materialisme (stofvergoding) o.

Materialist (stofvergoder) m. -en. (dend) bn.

Materialistisch (stofvergo-

Materie (grondstof; aanleiding, gelegenheid; inhoud, grond; oogmerk, oorzaak; etter eener wonder) v. materiën en materies.

Materieel (lichamelijk; dicht, dik; onverstandig) bn. -er, -st.

Materniteit (moederschap) v.

Mathematicus (wiskunstenaar) m. mathematici.

Mathematisch (wiskunstig; zeker, onomstootelijk) bn.

Mathesis (wiskunde, leer der grootheden) v.

Matheen, o. -ders of -deren.

Matig, bn. en bijw. -er, -st, -heid, v. -lijk, bijw.

Matigen, bw. ow. zw. ik matigde, heb gematigd; matiging, v. (-s).

Matinee (ochtend-bijeenkomst) v.

Matinée musicale (muziekuitvoering in den vormiddag) v.

Matras, v. -sen; -je, o. -s.

Matrassenmaker, m. -s.

Matres, v. -sen; -je, o. -s.

Matresseschool, v. -scholen.

Matrjjs (vorm, model, werktuig, waarin de drukletters gegoten worden; hoofdstempel in de munt; de legger of slaper van maten en gewichten) v. matrjzen.

Matrone (aanzienlijke getrouwe of getrouwd geweest zijnde vrouw, van rijpen leeftijd) v. -s en -n.

Matroos, m. matrozen; -je, o. -s.

Matrozenbroek, v. -en; dracht, v.; -herberg, v. -en; -hoed, m. -en; -kost, v. -en; -kleeding, v.

-kist, m.; -lied, o. -eren; -pak, o. -en; -plan, v.; -werk, o.

Matschudding, v.

Matsen (doodlaan) bw. zw. ik matste, heb gematst; matsamer, Matsvot, m. -ten.

Matten (stoelen matten) bw. zw. ik matte, heb gemat; matster, v. matter, m. matterij, v.

Matten (mat maken, afmatten) bw. zw. ik matte, heb gemat.

Mattenkooper, m. -s; -maken, o.; -makr, m. -s; -vrouw, v. -en.

Matecorder (matmatten) bw.

Matigheid (matheid) v.

Mattureeren (rijp worden; de rijpheid bevorderen) ow. bw.

Maturiteit (rijpheid) v.

Mausoleum (praalgraf, eere-tombe) o. mausolea.

Mauwen, ow. zw. ik mauwde, heb gemauwd; mauwing, v.

Mavors (god des oorlogs) m.

Maxime (grondstelling, leer-spreuk; gevoelen, meening) m. -s.

Maximum (hoogste graad, die eens zaak bereiken kan; hoogste prijs eener zaak) o.

Mazelen, v. mv.

Mazelen (aan de mazelen liggen) ow. zw. ik mazelde, heb gemazelde.

Mazen ow. bw. zw. ik maasde, heb gemaasd.

Mazuliet. Zie Maskuliet.

Meenas (begunstiger) m.

Mechanicus (werktuigkundige) m. mechanici.

Mechanica, mechaniek (werktuigkunde of bewegingskunde) v.

Mechanisch (werktuigkundig, kunstmatig, werktuiglijk) bn. en bijw.

Mechanisme (inwendig) samenstelling van een werktuig) o.

Mechant (ouderdend) bn. en bijw.

Medaille (grootpenning) v. -s.

Medaillist (kenner of liefhebber van gedenkpenningen) m. -en.

Medaillon (gedenkpenning van ongewone grootte; kranen, meest al eirond en verguld, om portretten, naamcijfers, enz. in te plaatsen) o. -s; -netje, o. -s.

Mede en mee (drank) v.

Mede en mee (meekrap) v.

Mede en mee bijw. vw. en vz.

Mede arbeiden, bw. zw. ik mede arbeide, v. -en; -heid, -arbeider, m. -s. (v. n.)

Mede belanghebbende, m. en Mede beschuldigde, m. en v. n.

Mede beuren, bw. zw. ik beurde, heb -gebeurd.

Mede bewoner, m. -s.

Mede bezitter, m. -s.

Mede borg, m. -en.

Mede brengen, bw. ow. onr. ik bracht, heb -gebracht.

Mede broeder, m. -s. (-schap, v. Medeburg, m. -s; -ts, v. -sen; Medechristen, m. -en.

Mededansen, ow. zw. ik danste, heb -gedanst.

Mededeelbaar, bn. en bijw.

Mededeelen, bw. zw. ik deelde, heb -gedeeld, -deeler, m. -deeling, v.

Mededeelhebber, m. -s.

Mededeelzaam, bn. -zamer, -zaamst; -heid, v.

Mededienstknecht, m. -en.

Mededienstaag, v. -en.

Medediensten, ow. at, ik dong, heb -gedongen; -dinger, m. -dingster, v.

Mededoen, ow. bw. onr. ik deed

Mededooien, o. [-heb -gedaan]

Mededoogend. Zie Mededoo-gend. [eenloos]

Mededooienloos. Zie Mededoo-

Mededrinken. ow. st. ik dronk, heb -gedronken.

Mede eigenaar, m. -s; -eigenaar, v. -en.

Mede eeffgenam, m. -en. -erfgenamen; voor het v. ook -erfgenamen. (-gegeten)

Medeeten, ow. st. ik at, heb

Medegaan, ow. st. ik ging -, ben -gegaan.

Medegaand. Zie Meegaand.

Medegenoot, m. -en; -e, v. -n.

Medegetuige, m. en v. -n.

Medegetuigen, ow. zw. ik ge-

tuigde -, heb -getuigd.

Medegetuigenis, o. en v. -sen.

Medegevangene, m. en v. -n.

Medegeven, bw. st. ik gaf -,

heb -gegeven. (delaren.

Medehandelaar, m. -s en -han-

Medehelper, m. -s; -helpster,

Medehulp, v. [v. -s.]

Medebuurd, m. -s.

Medegezeten, m. en v. -n.

Medejaagen, ow. zw. en st. ik

jaagde (joeg) mede, heb -gejaagd.

Medekeizer, m. -s.

Medeklezen, ow. st. ik koos -,

heb -gekozen; -kiezer, m.

Medeklinken, ow. st. ik klonk

-, heb -geklonken.

Medeklinker, m. -s.

Medeknecht, m. -s en -en.

Medekomen, ow. st. ik kwam

-, heb -gekomen. (h. -zekregen.

Medekrijgen, bw. st. ik kreeg -

Medekrijgsman, m. -lieden.

Medekuieren, ow. zw. ik kuier-

de -, ben -gekuierd.

Medelachen, ow. st. ik lachte

-, heb -gelachen. (aren.)

Medeleeraar, m. -s en -leer-

Medeleeren, ow. zw. ik leerde

-, heb -geleerd.

Medeleerling, m. en v. -en; voor

het v. ook Medeleerlinge.

Medelezen, ow. bw. st. ik las -

heb -gelezen.

Medelfd, o. -leden. (heb -geleden.

Medelijden, ow. st. ik leed -

Medelijden, o. (-st; -heid, v.

Medelijsd, bn. en bijw. -er.

Medelijdenswaardig, bn. -er,

-st of meer en meest -

Medelokken, bw. zw. ik lokte -

heb -gelokt.

Medeloopen, ow. st. ik liep -

ben en heb -gelopen.

Medelooper (persoon) m. -s.

Medelooper (buitenkansje). Zie

Medelooper.

Medemaat, m. -s; -je, o. -s.

Medemakker, m. -s; -tje, o. -s.

Medemensch, m. -en.

Medeminnaar, m. -s; -minna-

res, v. -sen.

Meden (met meekrap verven) bw.

zw. ik meelde, heb gemeed.

Medenemen, bw. st. ik nam -,

heb -genomen.

Medeoorzaak, v. -oorzaken.

Medepachter, m. -s.

Medeplichtig, m. -en.

Medeplichtige, m. en v. -n.

Medepraten, ow. zw. ik praatte

-, heb -gepraat; -prater, m.

Medeproeven, ow. zw. ik proef-

de -, heb -geproefd.

Medereeder, m. -s.

Mederegeeren, ow. zw. ik rege-

regeerde -, heb -geregeerd.

Mederegent, m. -en; -es, v. -sen.

Medereizen, ow. zw. ik reisde -

heb en ben -gereisd.

Mederekenen, bw. ow. zw. ik

rekende -, heb -gerekend.

Mederijden, ow. st. ik reed -,

heb -gereden.

Medeschepsel, o. -en.

Medeschreeuwen, ow. zw. ik

schreeuwde -, heb -geschreeuwd.

Medeschuldige, m. en v. -n.

Medeslaan, ow. st. ik sloeg -,

heb -geslagen.

Medesleepen, bw. zw. ik sleepte

-, heb -geslept.

Medeslenteren, ow. zw. ik slen-

terde -, heb -geslenterd.

Medespelen, bw. zw. ik speelde

-, heb -gespeeld; -speler, m.

Medespreken, ow. st. ik sprak

-, heb -gesproken.

Medespringen, ow. st. ik sprong

-, heb -gesprongen.

Medestander, m. -s.

Medestemmen, ow. zw. ik stem-

de -, heb -gestemd; -stemming, v.

Medestrijden, ow. st. ik streed

-, heb -gestreden; -strijder, m.

Medesturen, bw. zw. ik stuurde

-, heb -gestuurd.

Medetorsen, bw. zw. ik torste -,

heb -getorst.

Medetrekken, ow. st. ik trok -,

heb -getrokken.

Medetroonen, bw. zw. ik troon-

de -, heb -getroond.

Medevallen, ow. st. het viel -,

is -gevallen; medevalleer, m. Zie

ook: Meevalleer.

Medevaren, ow. st. ik voer -,

ben -gevaren.

Medevechten, ow. st. ik vocht

-, heb -gevochten.

Medevieren, bw. zw. ik vierde

-, heb -gevierd.

Medevliegen, ow. st. ik vloog -,

ben -gevozen.

Medevluchten, ow. zw. ik

vluchtte -, ben -gevlucht.

Medevoeren, bw. zw. ik voerde

-, heb -gevoerd.

Medevoogd, m. -en; -es, v. -sen.

Medevoogdij, v.; -schap, v.

Medevrijer, m. -s.

Medevuren, ow. zw. ik vuurde

-, heb -gevuurd.

Medewaken, ow. zw. ik waakte

-, heb -gewaakt.

Medewandelen, ow. zw. ik wan-

delde -, heb en ben -gewandeld.

Medeweeten, ow. zw. ik weende

-, heb -gewend.

Medewegen, ow. st. ik woog -,

heb -gewogen.

Medewerken, ow. zw. ik werkte

-, heb -gewerkt; -werker, m.

-werking, v. -werkster, v.

Medeweten, o.

Medewetenschap, v.

Medeweter, m. -s.

Medewillen, ow. zw. ik wilde -,

heb -gewild. (heb -gezeild.

Medezelen, ow. zw. ik zeilde -,

Medezenden, bw. st. ik zond -,

heb -gezond.

Medezingen, ow. bw. st. ik zong

-, heb -gezongen.

Medezwemmen, ow. st. ik

zwom -, heb en ben -gezwom.

Mediaan, o. [men.]

Mediaat (middellijk, met behulp

van een ander) bn. en bijw.

Mediateur (bemiddelaar,

schiedsman) m. -en.

Medicijn (geneesmiddel) v. -n.

Medicijn (geneesmiddel) v. -n.

Medicineeren (geneesmiddelen

gebruiken) ow. [medici.]

Medicus (geneesheer, dokter) m.

Medio (in) in het midden.

Mediocr (middelmattig) bn.

Medioort (middelmattigheid)

v. -en.

Medisance (kwaadsprekendheid)

v. -en.

Medisch tot de geneeskunde be-

hoorende) bn.

Mediseeren (kwaadspreken, las-

teren, achterklapen) ow.

Meditate (overpeinzen) v. -tien.

Mediteeren (overdenken, be-

peinen) ow. bw.

Medium (middel; tusschenper-

soon) o. -s. (soort) n.

Medoc (zekere Fransche wijn-

Medoc, Zie Medoc.

Medoogen, bn. -er, -st; -heid, v.

Medoogenloos, bn.

Meegaard, bn. -er, -st; -heid, v.

Meekrap, v.

Meel, o.

Meelachtig, bn. -er, -st.

Meelooper (buitenkansje) m. -s;

-tje, o. -s.

Meemaler, m. -s.

Meenen, bw. ow. zw. ik meende,

heb gemengd; meening, v.

Meerprater, m. -s. (-; -heid, v.

Meerschappel (bijw.) bn. -er, meest

Meer (water) o. meren; -tje, o. -s.

Meer (droogge maakt meer) v.

Meer, alg. telw. en bijw.

Meerboei, v. -en.

Meerder, bn. en bijw.

Meerdere, m. en v. -n.

Meerdere, bw. ow. zw. ik

meerde, heb en ben gemeer-

derd; meerderaar, m. meerde-

ring, v. meerderheid, v.

Meerderjarig, bn.; -heid, v.

Meerendel, o.

Meerendels, bijw.

Meergemeld, bn.

Meergenoemd, bn.

Meerheid, v.

Meerkat, v. -ten.

Meerketting, m. -en.

Meerkol, m. -len.

Meerkollendi, o. -eren.

Meerle en merel, v. meerlen en

merls.

Meerlenel, o. -eren.

Meermaals, bijw.

Meermalen, bijw.

Meerman, m. -nen.

Meermin, v. -nen.

Meerpaal, m. -palen.

Meerring, m. -en.

Meertouw, o. -en.

Meervoud, o. -en.

Meervoudig, bn.

Mees (vogel) v. meezen; -je, o. -s.

Meesmulen, ow. zw. ik mees-

mulde, heb geneesmuld; mees-

mulier, m. meesmulster, v.

meesmulster, v.

Meest, bn. en bijw.

Meestal, bijw.

Meestamper, m. -s.

Meestendeels, bijw. (bijw.)

Meestentijds of meesttijds,

Meester, m. -s en -en; -tje, o. -s.

Meesterachtig, bn. en bijw. -er,

-st; -heid, v.

Meesteren, bw. ow. zw. ik mees-

terde, heb gemeesterd.

Meesters, v. -sen.

Meesterknicht, m. -s.

Meesterlijk, bn. en bijw. -er, -st.

Meesterloos, bn.

Meesterschap, o.

Meestof, v. -stoven.
 Meesttijds en meestentijds, bijw.
 Meet, v. (van -aan).
 Meetbaar, bn.; -heid, v.
 Meetbrief, m. -brieven.
 Meetgeld, o. (kunst) v. -s.
 Meeting (vergadering, bijeen-
 meetkan, v. -nen.
 Meetketting, m. -en.
 Meetkunde, v.
 Meetkundig, bn.
 Meetkundige, m. en v. -n.
 Meetkunst, v.
 Meetkunstig, bn.
 Meetlijn, v. -en.
 Meetloon, o. -en.
 Meetroede, v. -n.
 Meetstok, m. -en.
 Meettafeltje, o. -s. (o. -s).
 Meeuw (zevogel) v. -en; -tje, -
 Meeuwenel, o. -eren.
 Meeuwenest, o. -en.
 Meeuwewerf, v. -en.
 Meevaller (buitenkansje) m. -s;
 Meevat, o. -en. [-tje, o. -s].
 Meeverf, v.
 Meewarig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Meefance (wantrouwen) v.
 Meefant (wantrouwig) v.
 Megera (helsche furie, razende
 helleveeg, boosaardig wijf) v. -s.
 Mei (loovertak) m. -meien.
 Meid, v. -n.
 Meldendienst, m. -en; -dracht, v.;
 -kamer, v. -s; -kavertje, o. -s;
 -kleeding, v.; -kleeren, v. mv.;
 -dloon, o. -en; -praat, m.; -
 -praatje, o. -s; -werk, o.
 Meier (schout) m. -s; -ij, v. -en.
 Meineed, m. -en.
 Meineedig, bn. -er, -st.
 Meineedige, m. en v. -n.
 Meisje, o. -s.
 Meisjesachtig, bn. -er, -st.
 Meisjesdracht, v.; -gek, m. -ken;
 -kleeding, v.; -kleeren, o. mv.;
 -school, v. -scholen; -stem, v. -men;
 -werk, o.
 Mejuffer, v. -s; -tje, o. -s.
 Mejuffrouw, v. -en.
 Melaatsch, bn. en bijw. -er, -
 meest -; -heid, v.
 Melancholie (zwaarmoedigheid; zwart-
 achtheid, treurigheid) v.
 Melancholie (zwaarmoedig, droefgeestig) bn. -er, -st.
 Melancholisch (zwaarmoedig, droefgeestig) bn.
 Melange (mengeling) o. -s.
 Melasse (suikertroep, suiker-
 melde (kruid) v. (sap) v.
 Meliden, bw. zw. ik melidde, heb
 gemeld; melder, m. melding, v.
 Meldenswaardig, bn. -er, -st
 of meer en meest -.
 Melde (hoop, troep, volks-
 menigte; het handgemeen zijn, ook
 heftige woordenwisseling) v.
 Meleeren (onder elander men-
 gen) bw.
 Melig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Melioratie (verbetering) v. -tien.
 Melioreeren (verbeteren) ow.
 Melis (suiker) v.
 Melis en melisse (plant) v.
 Melischblad, o. -en en -eren;
 -kruid, o. (loop) o.
 Melizoen (bloedgang, roode-
 Melizoenkruid, o.

Melk, v.
 Melkachtig, bn. -er.
 Melkbaard, m. -en.
 Melkbui, m. en v. -en.
 Melken, bw. st. ik molk, heb
 gemolken; melker, m. melkerij, v.
 melking, v. melkster, v.
 Melkig, bn.
 Melkkan, v. -nen; -koe, v. -koeien;
 -koeje, o. -s; -mull, m. -en;
 -plaats, v. -en; -uur, o. -uren;
 -vee, o.; -zak, m. en v. -ken.
 Melodie (de eenvoudige verbin-
 ding van onderscheidene tonen;
 welluidendheid; gezang) v. -en.
 Melodieu (welluidend, zoet-
 klinkend) bn. en bijw. melodi-
 euzer, melodieuft.
 Melodrama (zauspel, waarin de
 woorden, begeleid door de muz-
 iek, somwijlen bloot opgezegd
 worden) o. melodrama's.
 Meloen, m. -en; -tje, o. -s.
 Melomaan (muziekgeek) m. en v.
 melomanen.
 Melomanie (hartstochtelijke
 neiging tot de muziek) v.
 Meltbak (moutbak) m. -ken; -je,
 Melter, m. -s. [o. -s].
 Melterij, v. -en.
 Memelg, bn. en bijw. -er, -st.
 Memento mori, gedenk te ster-
 ven.
 Memorabel (gedenkwaardig) bn.
 Memorandum (gedenkbok, ook:
 briefje of het papier waarop
 korte briefjes geschreven wor-
 den) o. -s.
 Memoriaal, o. memoriaal.
 Memorie (geheugen) v. -en.
 Memorie (geschrift) v. memorie
 en memorien; -tje, o. -s.
 Memorissatie (van buiten lee-
 ring) v. (ren) bw.
 Memoriseeren (van buiten lee-
 ren, onbep. pers. vnv.
 Menace (bedreiging) v.
 Menage (huishouding, spaar-
 zaamheid; verschooning) o.
 Menageeren (sparen, ontzien;
 verminderen) bw.
 Menagerie (diergaarde, verza-
 meling van levende dieren) v.
 menagerieën. (houdelijk) bn.
 Menagets (spaarzaam, huis-
 menestreel (begeleider van een
 troubadour) m. -en.
 Mengbaar, bn.; -heid, v.
 Mengel, o. -en; -tje, o. -s.
 Mengeldichten, o. mv.
 Mengelen, bw. zw. ik mengel-
 de, heb gemengeld; mengeling, v.
 Mengelklomp, m.; -mocs, o.;
 -stof, v. -fen; -werk, o.
 Mengen, bw. zw. ik mengde, heb
 gemengd; menger, m. menging, v.
 Mengel, o. mengster, v.
 Menie (rood loodoxyde, zekere
 roode verf) v. (gemenid).
 Menien, bw. zw. ik meniede, heb
 menig, telw.
 Menigeen, vnv.
 Menigeentje, o.
 Menigerhande, -lei, bn.
 Menigmaal, -werf, bijw.
 Menigte, v. -n.
 Menigvoud, o.
 Menigvuldig, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Menist, m. -en; -je, o. -s.
 Menistenkerk, v. -en.

Mennen, bw. zw. ik mende, heb
 gemend; menner, m. menster, v.
 Mennoniet, m. -en.
 Meno forte of piano (muz.)
 minder sterk of zwak. (fel.
 Mensa gratuita, eene vrije ta-
 Mensch, m. en o. -en; -je, o. -s;
 -dout, o. -en; -st, -heid, v.
 Menschelijk, bn. en bijw. -er.
 Menschenbeeld, o. -en; -bloed,
 o. -eter, m. -s; -gedaente, v.;
 -gunst, v.; -haat, m.; -hater, m.;
 -s; -kenner, m. -s; -kennis, v.;
 -kind, o. -eren; -leven, o. -s;
 -licde, v.; -lof, m.; -min, v.;
 -moorder, m. -s; -offer, o. -s;
 -paar, o. -paren; -plicht, m. -en;
 -ras, o. -sen; -roof, m.;
 schuw, bn. (-er, -st); -vrees, v.;
 -vriend, m. -en; -waarde, v.
 Menschheid, v.
 Menschlievend, bn. en bijw. -
 -er, -st; -heid, v.
 Menschvormig, bn.
 Menstruere (de maandelijke
 schuivering hebben) ow.
 Mensuereen (muz.) aan de or-
 zelpijpen den waren toon geven.
 Mensuur (maat, tijdsmaat) v.
 Mentale (innerlijk, inwendig) bn.
 Mentie (vermelding, gewag) v.
 Mentionneeren (aantoonen,
 herinneren, vermelden) bw.
 Mentor (leidsman, raadgever,
 leermeester) m. -s. (o. -s).
 Menuet (zekere dans) v. -ten; -je,
 Menu, m. -pen; -je, o. -s.
 Merbittisch licht, stinkende
 of stiklicht.
 Meppen, bw. zw. ik mepte, heb
 gemept; mepper, m. mepster, v.
 Meprise (misslag, dwaling, mis-
 verstand) v. -s.
 Mercantiel (wat den koophan-
 del betreft) bn.
 Mercenaire (loondienaar, huur-
 ling) m. en v. -s.
 Merci, dank, heb dank.
 Mercuriale (berisping) v.
 Mercurius (kwikzilver; eene
 dwaalster; de koopgod; een on-
 derhandelaar in eene slechte
 zaak) m. -sen. (curius) m.
 Mercuur (verkorting van Mer-
 mer) Zie Merrie. (gemeerd).
 Meren, bw. zw. ik meerde, heb
 meer, o. -en.
 Mergachtig, bn.
 Mergel, v.
 Mergelachtig, bn. -er.
 Mergelen, bw. zw. ik mergelde,
 heb gemergeld.
 Meridiaan (middagcirkel), hoog-
 ste graad, top, m. meridianen.
 Meridionaal (zuidelijk) bn.
 Merinos (soort van stof, gewe-
 ven van bijzonder fijne wol van
 Spaansche schapen) o.
 Merinossen, bn.
 Merite (verdienste) v. -s.
 Merit, o. -en; -je, o. -s. (-heid, v.
 Merkbaar, bn. en bijw. -der, -st;
 Merkelijk, bn. en bijw. -er, -st.
 Merksels, m. mv.
 Merken, bw. ow. zw. ik merkte,
 heb gemerkt; merker, m. mer-
 king, v. merkerst, v.
 Merkkatoen, o.; -lap, m. -pen;
 -naald, v. -en; -paal, m. -pa-
 len; -steen, m. -en; -teeken, o. -
 -en.

Merkteekenen, bw. zw. ik merkteekende, heb gemerkteekend.

Merkwaardig, bn. -er, -st of meer en meest -; -heid, v. (-heden). -tje, o. -s.

Merrie, v. merries en merrien; **Merveilleus**, bewonderenswaardig.

Merwe (rivier) v. [dig] bn.

Mes, o. -sen; je, o. -s.

Mesallieeren (zich) (een onge-lijk huwelijk aangaan, beneden zijn stand huwen) ww.

Mesmerisme (leer en toepas-sing van het dierlijk magnetis-mus) m.

Mesquin (arm, behoeftig) bn.

Messa di voce (muz.) het lang-zaam toenemen der stem.

Messekoker en **messenko-ker**, m. -s.

Messenbak, m. -ken; -bakje, o. -s; -handel, m.; -kraam, v. -kra-men; -lade, v. -n; -maker, m. -s; -mandje, o. -s; -slipper, m. -s; -winkel, m. -s.

Messeschede, v. -n.

Messias, m.

Messing (zeel koper) o.

Mest (meststof) ook: mist, m. -en.

Mestbeest, o. -en; -dier, o. -en; -kalb, o. -kalveren; -koe, v. -koeien; -varken, o. -s; -voeder en -voer, o.

Mesten, bw. zw. ik mestte, heb geniest; mester, m. mesting, v.

Mesties (kind van blanke en zwarte ouders, van een Europe-an en eene Mulatim) m. en v. mestiezen.

Mesting (dierenvoedsel) v. -en.

Mesurabel (meetbaar) bn.

Mesures (maatregelen) v. mv.

Met, v.

Met (gehakt vleesch) o.

Metaal, o. -metalen.

Metaalachtig, bn.

Metachronisme (misslag in de tijdrekening; hetzelfde als: Anachronisme) o.

Metalen, bn.

Metaliek (Oostenrijksche schuldbrief, waarvan de uitbe-taling van rente en aflossing in zilver en niet in papier geschiedt) v. -en.

Metalliseeren (op kunstige wijze metalen voortbrengen; in metaal veranderen) ow. bw.

Metamorphose (gedaantever-wisseling) v. -n.

Metamorphoseeren (herschep-en, van gedaante verwisselen, veranderen, inkleden) bw.

Metaphoor (verbloemde uit-drukking) v. -phoren.

Metaphorisch (overdrachtig, verbloemd) bn. -kunde) v.

Metaphysica (bovennatuur-lyk) bn.

Metaphysisch (bovennatuur-lyk) bn.

Meteen (terstond, dadelijk) bijw.

Metempsychose (zielsverhui-zing) v. (ten; meting, v.

Metén, bw. st. ik mat, heb geme-teoor (luichtverschijnsel) m. -meteoren.

Meter (persoon, die meet) m. -s.

Meter (Ned. el) m. -s.

Meter (peet) v. -s.

Meterschap, o.

Metgezel, m. -len; -lin, v. -nen.

Methode (leerwys, orde in het voordragen van leer en regelen) v. -n.

Methodist (lid eener dwepende sekte onder de Christenen in Engeland) m. -en.

Metier (handwerk, hanteering, bedrijf, beroep) o. -s.

Metriek (wat tot den meter of de el behoort) bn. (kennis van den versbouw) v.

Metrisch (in verzen, ingebonden stijl) bn. en bijw.

Metropolitaan (aartsbisschop) m. -taarn.

Metropolitaansch (aartsbis-schoppelijk) bn. (tropolen).

Metropool (moederstad) v. me-

Metrum (de maat) o.

Metselaar, m. -laren en -laars.

Metselaarsbaas, m. -bazen; -knecht, m. -s; -werk, o.

Metselen, bw. zw. ik metselde, heb gemetseld; metselarij, v.

Metselhamer, m. -s; -kalk, v.; -steen, m. -en; -werk, o.

Metten (morgenzangen) v. mv.

Metterdaad, bijw.

Mettertijd, bijw.

Metterwoon, bijw.

Metworst, v. -en.

Meubel, o. -en of -s; -tje, o. -s.

Meubelen, bw. zw. ik meubelde, heb ge-meubeld.

Meubileren (inrichten, toerues-ten, van huisraad voorzien) bw. meubilering, v.

Meug, s. tegen heug en - (met tegenin); ieder zijn - (ieder zijn zin)

Meuk (te weeten) v. in de - staan.

Meuken (week maken; murw worden) bw. ow. ik meukte, heb

Meulen. Zie Molen. (gemeukt).

Meuzelen (lekkere beetjes proe-ven) ow. zw. ik meuzelde, heb ge-meuzeld; meuzelaar, m. meuze-

laa-ster, v.

Meuzelen (vuil maken) bw. zw. ik meuzelde, heb gemeuzeld.

Mevrouw, v. -en; -tje, o. -s; -schap, o.

Mezzo forte piano (muz.) iets sterks en zachts.

Mezzo soprano (muz.) hooge alt of diepe discant.

Miasma (smetstof, in de lucht verspreide ziektestof) v. mias-ma's.

Miauw en **miaauw** (geluid eener kat) v.

Miauwen en **miaauwen**, ow. zw. ik miauwde, heb gemiaauwd.

Microcosme (de kleine wereld, de mensch) m. (-copen).

Microscop (vergrootglas) m.

Microscopisch (alleen door den microscop waar te nemen) bn.

Midasooren, ezelsoreen.

Middag, m. -en; -je, o. -s.

Middagmaal, o. -malen; -tje, o. -s.

Middagmalen, ow. zw. ik mid-dagmaalde, heb gemiddagmaald.

Middel (middellijf) v. en o. -s; -tje, o. -s. (o. -en; -tje, o. -s.)

Middel (om een doel te bereiken)

Middelaar, m. -s of middelaren.

Middelaarschap, o.

Middelaarster, v. -s.

Middelares, v. -sen.

Middelbaar, bn.

Middeldeur, v. -en.

Middeleeuwen, v. mv.

Middeleeuwsch, bn.

Middelen, bw. zw. ik middelde,

heb gemiddeldd; middeling, v.

Middellevrijl, bijw.

Middellevredig, bn. -

Middelhand, v. - (zn.)

Middelhoogduitsch, bn. (o. als)

Middelkamer, v. -s.

Middelandsch, bn.

Middellijf, o. middellijven.

Middellijk, bn. en bijw.

Middellijn, v. -en.

Middelmaat, v. (-st; -heid, v.

Middelmatig, bn. en bijw. -er.

Middelmeer, v. -n.

Middelmeederlandsch, bn. (o. als zn.)

Middelpad, o. middelpaden.

Middelperk, o. -en.

Middelpunt, o. -en; -ig, bn.; -schuwend, bn. -vliedend, bn.; -zoekend, bn.

Middelrif, o. -fen.

Middelshot, o. -ten; -je, o. -s.

Middelslag, o.

Middelspoort, v. en o. -en.

Middelstaat, m.

Middelstand, m. -en.

Middelste, bn.

Middelstuk, o. -ken; -je, o. -s.

Middeltocht, m.

Middelvinger, m. -s.

Middelweg, m. -en.

Midden, o.

Midden, bijw.

Middenbeurs, bijw.

Middenboord, bijw.

Middendoor, bijw.

Middenin, bijw.

Middernacht, m. -en; -elijk, bn.

Middernachtsuur, o. -uren.

Midscheeps, bijw.

Midscheepsch, bn.

Midwinter (het midden van den winter) m. -s.

Mier (insect) v. -en; -tje, o. -s.

Mier (afkeer) v.

Mierachtig, bn. (-ciertjes).

Mierenel, o. -eren; -tje, o. -sen.

Miereneter, m. -s; -hoop, m. -en; -jager, m. -s; -nest, o. -en.

Mierik, m.

Mierikswortel en **mierik-wortel** (wortel) m. -s; (stof) v.

Migreeren (zich ergens elders metterwoon vestigen) ow.

Mij, pers. v. nw. (meden).

Mijden, bw. st. ik meed, heb ge-mij, v. -en; -tje, o. -s.

Mijneraar, m. -s; -ster, v. -s.

Mijneren, ow. zw. ik mijnerde,

heb gemijnerd; mijnering, v.

Mijmerig, bn. -er, -st.

Mijmerij, v. -en.

Mijmervlaag, v. -vlagen.

Mijn, bez. v. nw.

Mijn, v. -en.

Mijnen (eene mijn maken) ow. zw. ik mijnde, heb gemijnd.

Mijnen (bij een verkoop) bw. zw. ik mijnde, heb gemijnd; mij-ner, m. -mijning, v. -mijnster, v. -nient (ten -) bijw. uitdr.

Mijnenthale, -wege, bijw.

Mijnentwyl, (om -) bijw. uitdr.

Mijnner (mijnwerker) m. -s.

Mijnneer, m. -Mijne Heeren en Mijneheeren.

Mijt (munt) v. -en; -je, o. -s.
Mijt (worm) v. -en; -je, o. -s.
Mijt (houtstapel) v. -en; -je, o. -s.
Mijten (opstapelen) bw. zw. ik mijtte, heb gemijt.
Mijter (bisschopsmuts) m. -s.
Mijterwen (tot bisschop verheffen) bw. zw. ik mijterde, heb gemijterd.
Mijtervig (vol wormen) bn. -er, -st.
Mik (het mikken) m.
Mik (paal) v. -ken; -je, o. -s.
Mik (brood) v. -ken; -je, o. -s.
Mik (meel) v.
Mikken, bw. ow. zw. ik mikte, heb gemikt; mikker, m. mikking, v. mikpunt, o.
Mikmak, m. -ken.
Mild, bn. en bijw. -er, -st; -elijk, bijw. -heid, v.
Mildadig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Militair (krijgsman, soldaat) m. -en; (al wat op den krijgstand betrekking heeft) bn.
Militairement (op soldatenmanier; stipt, ordelijk, streng) bijw.
Militie (krijgswezen; in Engeland: schutterij, landweer) v.
Milliard (duizend miljoen) o. -en.
Milligram (duizendste deel van een wichtje) o. -men.
Millimeter (duizendste deel van een el = streep) m. -s.
Millioen, o. -en; -tje, o. -s.
Millionair (rijke persoon, die een miljoen of meer bezit) m. -s.
Milt, v. -en.
Miltier, m. -s.
Miltziek, bn. -er, -st.
Miltzucht, v.
Miltzuchtig, bn. -er, -st.
Mimiek (de gebarenleer; het gebarenspeel) v.
Mimisch (van, betreffende of behoorende tot het gebarenspeel) bn.
Min (hiefde) v. [en bijw.
Min en minne (zoogster) v. min.
Min, bijw. [en.
Minachten, bw. zw. ik minachte, heb geminacht; minaching, v.
Minaret (toren eener moskee) v.
Minbekend, bn. [-ten.
Minder, bijw. en onbep. telw.
Minderbroeder, m. -s.
Minderdeel, o.
Mindere, m. en v. -n.
Minderen, bw. ow. zw. ik minderde, heb en ben geminderd; mindering, v.
Minderheid, v. -heden.
Minderjarig, bn.; -heid, v.
Minderjarige, m. en v. -n.
Mine (gelaatstreik, houding; mijn, onderaardsche gang) v. -s.
Mineraal (delfstofelijk) bn.
Mineraal (bergstof, erts) o. mineralen.
Mineralogie (bergstofkunde) v.
Mineralogus (delfstofkundige) m. mineralogen.
Minervaal (leergeld, schoolgeld) o. minervalia.
Mineur (mijnwerker) m. -s.
Mingenoot, m. -en.
Mingenoote, v. -n.
Miniatuur (schilderij in het klein) v. -turen.
Minimum (het kleinste, het minste; de laagste prijs eener zaak) o.

Minister, m. -s.
Ministerie, o. ministeriën en ministeries.
Ministerieel, bn. ministerieele.
Minister-resident, m. ministers-residenten.
Minlijk en **minnelijk**, bn. en bijw. -er, -st.
Minlijkheid en **minnelijkheid**, v.
Minnar, m. -sen minnaren.
Minnares, v. -sen.
Minnarij, v. -en.
Minne. Zie **Min**.
Minnebrand, o. -s.; -brief, m. -brieven; -briefje, o. -s.; -dicht, o. -en; -dichtje, o. -s.; -dichter, m. -s.; -drank, m. -en; -gloed, m.; -god, m.; -godje, o. -goodjes; -handel, m.; -kind, o. -eren; -klacht, v. -en; -kooft, v. -en.
Minnekoosen, ow. zw. ik minnekoosde, heb geminnekoosd; minnekooszerij, v. minnekooszing, v.
Minnelied, o. -eren; -je, o. -s.
Minnelijk. Zie **Minlijk**.
Minnelijkheid. Zie **Minlijkheid**.
Minnelist, v. -en; -lonk, m. -en; -lonkje, o. -s.; -luim, v. -en; -lust, m.
Minneballen, ow. zw. ik minnebalde, heb geminnebald.
Minneemoer, v. -s. (gemind).
Minnen, bw. zw. ik minde, heb minnenijd, m.
Minnenswaardig, bn. -er, -st of meer en meest -.
Minnepijn, v. -en; -plicht, m. -en; -praat, m.; -praatje, o. -s.; -schielt, m. -en; -spel, o. -s.; -strijd, m.; -stuijp, v. -en; -taal, v.; -vlaag, v.; -vlaagen; -vliet, v. -men; -vuur, o.; -zang, m. -en; -zucht, m. -en; -zuchtje, o. -s.
Minor (de tweede stelling of praemis in eene sluitrede; ook de jongere persoon van denzelfden naam) m.
Minoraat, (erfopvolgingsrecht der jongeren) o.
Minoreniteit (minderjarigheid, onmondigheid) v.
Minorieten (minderbroeders of Franciscanen) m. mv..
Minotaurus (fabelmonster, half mensch, half stier) m.
Minst, bn. en bijw.
Minste, m. en v. -n.
Minstens, bijw.
Minus (minder, het tegendeel van plus = meer).
Minutieuus (kleingeestig, haarfijn) bn. en bijw. minutieuzer, minutieus.
Minuut en **minute** (opstel) v. minuten; minuutje, o. -s.
Minuut (tijddmaat) v. minuten; -je.
Minvermogen, bn. (o. -s).
Minzaam, bn. en bijw. -zamer, -st; -heid, v.
Minziek, bn. en bijw. -er, -st; -te, v.
Miraculeus (wonderdadig) bn. en bijw. miraculeus, miraculeust.
Mirakel (wonderwerk) o. -en of -s; -tje, o. -s.
Mirre en **myrrhe**, v.
Mirt, m. -en.
Mirtblad, o. -en en -eren; -boom, m. -en; -krans, m. -en; -loof, o.; -struik, m. -en; -tak, m. -ken. (-wijn, m.)
Mirtbosch, o. -boschen;

Mis en **misse**, v. -missen; misje, Mis, bijw. [o. -s.
Misachten, bw. zw. ik misachtte, heb gemisacht; misaching, v.
Misanthroop (menschenhaten; wonderlijk, verdrietig mensch) m. misanthropen.
Misanthropie (haat aan het menschdom, menschen-schuwheid) v.
Misanthropisch (menschen-schuw, het menschdom hatend) misbaar, o. [bn. en bijw.
Misbaar, bn.
Misbak, o. -ken; -je, o. -s.
Misbakken, bn.
Misbaksel, o. -s.
Misbaren, ow. zw. ik misbaarde, heb misbaard.
Misbruik, o. -en; -je, o. -s.
Misbruiken, bw. zw. ik -bruikte, heb -bruikt; -bruiker, m. -bruiking, v. -bruikster, v.
Miscellanien (gemengde letterkundige opstellen) v. mv.
Misdaad, v. -daden.
Misdadig, bn. -er, -st; -heid, v.
Misdadiger, m. -s. [-lijk, bijw.
Misdadigster, v. -s. [-deed.
Misdeelen, bw. zw. ik deelde, heb **Misdoen** (niet raken) bw. st. ik deed -, heb -gedaan.
Misdoen (kwaaddoen) ow. st. ik -deed, heb -daan.
Misdoopen, bw. zw. ik -doopte, heb -doopt; -doopting, v.
Misdraalen, bw. zw. ik draaide -, heb -gedraaid.
Misdragen, v. -en.
Misdragen (zich) ww. st. ik -droeg mij, heb mij -dragen.
Misdrijf, o. -drijven.
Misdrijven, bw. ow. st. ik -dreef, **Misdruk**, o. [heb -dreven.
Misdrukken, bw. zw. ik drukte -, heb -gedrukt.
Misduiden, bw. zw. ik -duidde, heb -duid; -duiding, v.
Mise (uitzaaf bij het rekenen; inzet in eene loterij, of bij een spel; inleekapitaal) v.
Miserabel (ellendig, jammerlijk, beklagenswaardig) bn. -er, -st.
Misere (ellende; nietig bagatel) v. -s.
Miserie (al wat jammerlijk, ellendig, ongelukkig is) v. -s en miserieën.
Misgaan (verkeerd gaan) ow. onr. st. ik -ging -, ben -gegaan.
Misgaan (ontgaan) ow. onr. st. ik -ging, ben -gaan.
Misgaan (zich) ww. ik -ging mij, heb mij -gaan.
Misgeboorte, v. -n.
Misgelden, bw. st. ik -gold, heb -gelden; misgelder, m. misgelding, v. misgeldster, v.
Misgewas, o. -sen; -je, o. -s.
Misgissen (verkeerd gissen) bw. zw. ik -giste -, heb -gegist.
Misgissen (zich) ww. zw. ik -giste mij, heb mij -gist; -gissing, v. (heb -gegooid).
Misgoolen, bw. zw. ik -goolde -, heb -gegooid.
Misgrepen (verkeerd grijpen) ow. st. ik -greep -, heb -gegrepen.
Misgrijpen (zich) ww. st. ik -greep nlij, heb mij -grepen; -grijping, v.

Misgunnen, bw. zw. ik -gunde, heb -gund; gunner, m. -gunning, v. -gunst, v.
Misgunstig, bn. -er, -st; -heid, v.
Mishaaglijk, bu.
Mishagen, ow. zw. ik -haagde, heb -haagd; -haging, v.
Mishagen, o.
Mishaken, bw. zw. ik haakte -, heb -gehaakt.
Mishakken, ow. zw. ik hakte -, heb -gehaakt.
Mishandelen, bw. zw. ik -handelde, heb -handeld; -handeling, v.
Mishanden (te onpas komen) ow. zw. het -handde, heeft -hand.
Mishappen, ow. zw. ik hapte -, heb -gehaapt.
Mishebben, ow. onr. zw. ik had -, heb -gehad.
Mishooren, ow. zw. ik hoorde -, heb -gehoord.
Mishouwen, ow. st. ik hiew -, heb -gehouden.
Mishuwen (huwelijken) ow. zw. ik -huwde, ben -huwd (ook ww. ik -huwde mij, heb mij -huwd); mishuwelijk, v.
Misje (miskraampje) o. -s.
Miskans, v. -en.
Miskennen, bw. zw. ik -kende, heb -kend; -kenning, v.
Miskijken (verkeerd kijken) ow. st. ik keek -, heb -gekeken.
Miskijken (zich) ww. st. ik -keek mij, heb mij -keken.
Misklank, m. -en.
Miskleurd, bn.
Miskleurig, bn. -er, -st.
Miskopen, (zich) ww. onr. zw. ik -koecht mij, heb mij -koecht.
Miskraam, v. -kramen; -pje, o. -s.
Misleiden bw. zw. ik -leidde, heb -leid; -leider, m. -leiding, v. -leider, v.
Mislezen, bw. st. ik las -, heb -gelezen; ook ww. ik -las mij, heb mij -lezen.
Misloonen, bw. zw. ik -loonde, heb -loond; -looning, v.
Misloopen, ow. bw. st. ik liep -, ben -gelopen.
Misluidend, bn. -er, -st; -heid, v.
Misluk, o. -ken; -je, o. -s.
Mislukken ow. zw. het -lukte, is -lukt; -lukking, v.
Mismaakt, bn. -er, -st; -heid, v.
Mismaken, bw. zw. ik -maakte, heb -maakt; -making, v.
Mismas (mengelmoes) m. -sen; -je, o. -s. (-gemeten).
Mismeten, bw. st. ik mat -, heb -gemeten.
Mismikken, bw. zw. ik mikte -, heb -gemikt.
Mismoedig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
Misnoegd, bn. -er, -st; -heid, v.
Misnoegen, ow. zw. ik -noegde, heb -noegd.
Misnoegen, o.
Misoorderen, ow. zw. ik oordeelde -, heb -geoordeeld.
Mispas, m. -sen; -je, o. -s.
Mispel, v. -s of -en; -tje, o. -s.
Mispijken, ow. zw. ik pikte -, heb -gepikt.
Misplaatsen, bw. zw. ik -plaatsde, heb -plaatsd.
Misplaatsheid, v.

Misprijselijk, bn. -er, -st.
Mispriester, m. -s.
Misprizen, bw. st. ik -prees, heb -prezen; -prijsen, m. -prijsing, v.
Misprijken, ow. zw. ik prikte -, heb -gepikt.
Mispunt, o. -en; -je, o. -s.
Misraad, m.
Misraden (verkeerd raden) bw. ow. st. ik ried -, heb -geraden.
Misraden (een slechte raad geven) bw. ow. zw. en st. ik -ried en -raaide, heb -raden.
Misramen, ow. zw. ik raamde -, heb -geraamd; ook ww. ik -raamde mij, heb mij -raamd.
Misrekenen, ow. zw. ik rekende -, heb -gerekend; ook ww. ik -rekende mij, heb mij -rekend; -rekening, v.
Misrollen, ow. zw. ik rolde -, ben -gerold.
Misrooien, ow. zw. ik rooide -, heb -gerooid; -rooiing, v.
Miss (in Engeland: jonge [d.i. ongetrouwd] juffrouw) v.
Missaal (misboek) o. missalen.
Misschappen, bn.; -heid, v.
Misschatten, bw. zw. ik schatte -, heb -geschat.
Misscheppen (misvormen) bw. st. ik -schiep, heb -schapen.
Misscheppen (verkeerd scheppen) ow. zw. ik -schepte -, heb -geschept.
Misschien, bijw.
Misschieten, bw. ow. st. ik schoot -, heb -geschoten.
Misschikken, bw. zw. ik -schikte, heb -schikt.
Misschoppen, bw. ow. zw. ik -schonpte -, heb -geschopt.
Misselijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Missen, bw. ow. zw. ik miste, heb -gemist, v.
Missie (zending, wettige last; schikking) v. missien.
Missieren, bw. zw. ik -sierde, heb -sierd; -siering, v.
Missionair (zending) m. -s.
Missionaris (zending) m. -sen.
Missive (brief) v. -s en -n.
Misslaan, bw. ow. st. ik sloeg -, heb -geslagen.
Misslag, m. -en; -je, o. -s.
Missmijten, bw. ow. st. ik smiet -, heb -gesmeten.
Misspreken (verkeerd spreken) ow. st. ik sprak -, heb -gesproken.
Misspreken, (zich) ww. ik -sprak mij, heb mij -spraken.
Misspringen, ow. st. ik sprong -, heb en ben -gesprongen.
Misstaan, ow. onr. st. het -stond, -stiel.
Misstaal, m. -en.
Misstand, m. -en.
Misstap, m. -pen; -je, o. -s.
Misstappen, ow. zw. ik stapte -, heb en ben -gestapt.
Missteken, ow. st. ik stak -, heb -gestoken.
Misstellen (verkeerd plaatsen) bw. zw. ik -stelde, heb -gesteld.
Misstellen (slecht opstellen) bw. zw. ik stelde -, heb -gesteld.
Misstelling, v. -en.
Misstooten, bw. st. ik stiet (stootte) -, heb -gestooten.
Missturen, ow. zw. ik stuurde -, heb -gestuurd; -sturing, v.

Mist (nevel) m. -en.
Mist (meststof) Zie Mest.
Mistachtig, bn.
Mistasten, ow. zw. ik tastte -, heb -getast; -tasting, v.
Mistasten, (zich) ww. ik -tastte mij, heb mij -tast.
Mistelboom, m. -en.
Mistellen, ow. zw. ik telde -, heb -geteld; -telling, v.
Mistellen, (zich) ww. ik -telde mij, heb mij -teld.
Misteltak, m. -ken.
Misten (niet stank nevelen) onp. ww. zw. het miste, heeft gemist.
Mistig, bn. -er, -st; -heid, v.
Mistrappen, ow. zw. ik trapte -, heb -getrapt.
Mistred, m. -en.
Mistreden, ow. st. ik trad -, heb en ben -getreden.
Mistrootstelt, bn.
Missress (in Engeland: mevrouw of [getrouwde of getrouwd geweest zijnde] juffrouw) v.
Mistrootstrijg, bn. -er, -st; -heid, v.
Mistrouwen, o.
Mistrouwen (wantrouwen) bw. zw. ik -trouwde, heb -trouwd; -trouwend, bn. (-er, -st); -trouwendheid, v. -trouwigh, bn.
Mistrouwen (een slecht huwelijk doen, een huwelijk aangaan beneden zijn stand) ow. ww. zw. ik -trouwde (mij), heb (mij) en ben -trouwd.
Mistrouwigh, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. (o. -s).
Misval (miskraam) m. -len; -letje.
Misval (ongeval) o. -len; -letje, o. -s.
Misvallen (verkeerd vallen) ow. st. ik viel -, ben -gevallen.
Misvallen (niet behagen) ow. st. het -viel, heeft -vallen.
Misvallen (misnoegen) o.
Misvaren, ow. st. ik voer -, heb en ben -gevaaren.
Misvatten, bw. zw. ik vatte -, heb -gevat; -vatting, v.
Misverstaan, bw. onr. st. ik verstond -, heb -verstaan.
Misverstand, o.
Misverven, bw. zw. ik -verfde, heb -ververfd; -verf, v.
Misvoegen, ow. zw. het -voegde, heeft -voegd.
Misvormen, bw. zw. ik -vormde, heb -vormd; -vormig, bn. (-er, -st) -vormigheid, v. -vorming, v.
Miswas (slecht uitgevallen gewas, wanstaltigheid van mensch, dier of plant) o. -sen; -je, o. -s.
Miswassen (niet goed groeien) ow. st. het -wies, is -wassen.
Miswegen, bw. st. ik woog -, heb -zewogen.
Miswenden, bw. ow. zw. ik wendde -, heb -gewend.
Miswerpen, bw. st. ik wierp -, heb -zeworpen.
Miswijzen, bw. st. ik wees -, heb -gewezen; -wijzer, m. -wijzing, v.
Miszeren, ow. zw. ik -zeide, heb -zegd en -zeid; -zegging, v.
Miszellen, ow. zw. ik zeilde -, heb en ben -gezeild.
Miszellen, ow. bw. st. ik zag -, heb -gezien. (mij, heb mij -zien).
Miszien (zich), ww. st. ik -zag

Mitgeereen (verzachten) bw.
Mitralle (schroot, allerlei kleine stukken ijzer, spijkers, enz. waarmede men somtijds kanonnen laadt) o. (ver) v. -s.
Mitralleuse (kanonnenrevolutie) (als zn. o.) -dien, bijw. en vw. -gaders, bijw.
Mixtuur (mengsel; poespas; drankje van geneesmiddelen; (muz.) orgelrester) v. mixtuur. (geheugenis) leer v.
Mnemoniek (herinneringskunst), **Mnemoniech** (herinnerings- of geheugenkunst) v.
Mnemonietisch (op de geheugenisleer betrekking hebbende) bn.
Mobiel (beweegbaar, verplaatsbaar, gereed om te velde te trekken) bn. -er, -st. (raad) o.
Mobilair (roerend goed, huis- mobiliseeren) mobiel verklaren, op voet van oorlog brengen) bw.
Mobiliteit (bewegelijkheid, vlugheid) v.
Modde (moerseel) v. -n.
Modden (de modder omwroeten) bw. zw. ik modde, heb -ge-
Modder, v. -n. [uod].
Modderachtig, bn. -er.
Modderen (modder uithalen; ook: knoeien, bw. zw. ik modderde, heb gemodderd; modderaar, m.)
Modderig, bn. -er, -st; -heid, v.
Mode, v. -s; -tje, o. -s.
Model, o. -len; -letje, o. -s.
Modelleeren (vormen, in het klein voorstellen) bw.
Modérateur (lamp, v. -en).
Moderatie (gematigdheid) v.
Moderato (muz.) matig.
Modereeren (matigen, beperken, verzachten) bw.
Modern (hedendaagsch, nieuwerwetsch) bn. -er, -st.
Moderniseeren (hedendaagsch of nieuwerwetsch maken) bw.
Modest (zedig, bescheiden) bn.
Modestie (zedigheid) v.
Modieus (naar den laatste smaak) bn. modieuzer, modieuwt.
Modificatie (verandering, wijziging, beperking) v. -tien en -ties.
Modificeeren (verzachten, beperken; wijzigen) bw.
Modiste (modemakster) v. -s.
Modulatie (stem- of toonbuiging) v. modulatie.
Moduleren (muz) op de maat zingen, de stem laten klimmen
Moe. Zie **Moede**. [of dalen].
Moed, m.
Moede en **moed**, bn. en bijw. moeder, meest moede.
Moedeloos, bn. en bijw. moedeloos, moedeloos; -heid, v.
Moeder, v. -s; -tje, o. -s.
Moederlijk, bn. en bijw. -er, -st.
Moederloos, bn. -looze.
Moedermoord, m. -en; -er, m.
Moederschap, o. [-ster, v. Moederskind, o. -eren; -je, o. -kinderen en -kinderjes].
Moedig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
Moedigen, bw. ik moedigde, heb gemoedigd.
Moedwil, m.
Moedwillig, bn. -er, -st; -heid, v.
Moeheld, v.

Moel, v. -en.
Moelal, m. en v. -len.
Moelen, bw. zw. ik moelde, heb gemoeid.
Moeliijk en **moeliijk**, bn. en bijw. -er, -st.
Moeliijkheid en **moeliijkheid**, v. -heden.
Moelje, v. -n.
Moelje (steeven hoofd aan den ingang van zeehaven) v. -s.
Moer (droesem) v. (-tje, o. -s).
Moer (van eene schroef) v. -s.
Moer (moerassig land) o. -en.
Moeras, o. -sen; -je, o. -s.
Moerassig, bn. -er, -st; -heid, v.
Moerbel. Zie **Moerbezie**.
Moerbelengelei, v. -sap, o.
Moerbezie en **moerbel**, v. -bezie en -beien.
Moerbezieboom en **moerbezieboom**, m. -en; -pje, o. -s.
Moeren, (troebel maken) ow. zw. ik moerde, heb gemoerd.
Moerig, bn. -er, -st.
Moertouwen, o. mv. Scheepsw.
Moerzee (onstuimige zee) v. -en.
Moos, o.
Moესjanken, ow. zw. ik moesjaukte, heb gemoesjaukt; moesjanker, m. moesjankerij, v.
Moesje (moedertje) o. -s.
Moesje (pleistertje) o. -s.
Moesjesdoos, v. -doezen.
Moeskoppen (stropen) ow. zw. ik moeskopte, heb gemoeskopt; moeskop, m. moeskopperij, v.
Moessen (oasatwind; bestendige wind; het jaargetide waar in deze wind waait) m. -s.
Moet (vlek) v. -en; -je, o. -s.
Moet (nooddwang) v. -en.
Moeten (zachtjes voortduwen) bw. zw. ik moette, heb gemoet. Scheepsw.
Moeten (verplicht zijn) ow. st. ik moet, heb gemoeten.
Moezel (doelzak) m. -s.
Moezel (rivier) v.
Moezerij, v. -en.
Mof (Westfaling) m. -fen; -je, o. -s.
Mof (bontwerk) v. -fen; -je, o. -s.
Moffel (oven) m. -s. [o. -s].
Moffel (mof, mouw) v. -s; -tje.
Moffelen, bw. ow. zw. ik moffelde, heb gemoffeld; moffelaar, m. moffelaarster, v. moffelarij, v. moffeling, v.
Moffenland, o.; -pijp, v. -en; -pijpje, o. -s; -taal, v.; -toer, m. -en.
Moffin, v. -nen; -netje, o. -s.
Mogelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Moggen, ow. onr. zw. ik mocht.
Mogendheid, v. -heden.
Mogol (Mongoolsch vorst in Hindoestan) m.
Moiré (gewaterd, gemoord) bn.
Mok (soort van duif) v. -ken; -je, o. -s.
Moker, m. -s. (heb gemokerd).
Mokeren, ow. zw. ik mokerde.
Mokkel (bijzonder dik kind, buitengewoon dikke vrouw) m. en v. -s; -tje, o. -s.
Mokkelen, (liefkoozend aanvaarten) bw. zw. ik mokkelde, heb gemokkeld; mokkelaar, m. mokkeling, v.
Mokken, ow. zw. ik mokte, heb

Mol (bier; in de muz. zachte toon) v.
Mol (dier) m. -len; -letje, o. -s.
Molen (ook meulen) m. -s; -tje, o. -s.
Molenaar, m. -sen -naren.
Molenaarsknecht, m. -s.
Molenaarspakh, o.
Molenaarsker, v. -s.
Molenrad, o. -en of -eren.
Molest (hinder, overlast; bescha- diging) v.
Molestatie (kwelling) v.
Molesteeen (bezwaren, overlast of kwelling aandoen) bw.
Molferd, m. -s; -je, o. -s.
Molke, m. -en. (gemeld).
Mollen, bw. zw. ik molde, heb gemolld.
Mollenkruid, o.; -val, v. -len.
Mollepot, m. -en; -vel, o. -len.
Mollevelig, bu.
Mollig, bn. -er, -st; -heid, v.
Mollusken (weekdieren) v. mv.
Molm, m. en o. (gemolmd).
Molmen, ow. zw. ik molmde, ben molmd (een afrod) m.
Molos (achtthond) m. -sen.
Molsem, m.
Molsemen, ow. zw. ik molsemde, ben gemolsemde.
Molsgrat, o. -en; -hoop, m. -en.
Molton (eene zachte wollen stof)
Moltonnen, bn. [o].
Mom (zaker bier) v.
Mom (masker) v. -men.
Mom (bakker) v. -en; -je, o. -s.
Momber. Zie **Mombor**.
Mombor en **mombor** (voogd) m. momboren en momboren.
Momborschap, o.
Moment (oogenblik; de waarde, het gewicht eener zaak) o. -en; -je, o. -s. (bu).
Momentaneel (oogenblikkelijk) m. -en.
Momgewaad, -gewaden.
Momisch (spottend, hekelend) bn.
Mommedans (gemaskerd bal) m. -en.
Mommekleeren (maskerade- kleederen) o. mv.
Mommelen, ow. zw. ik mommelde, heb gemommeld; mommelaar, m. mommelaarster, v. mommeling, v.
Mommen, ow. bw. zw. ik momde, heb gemomd; ook als vw. ik momde mij, heb mij gemomd; mommer, m. mommerij, v.
Mommessel, o.
Mompelen, bw. ow. zw. ik mompelde, heb gemompeld; mompelaar, m. mompelaarster, v. mompeling, v.
Mompen (bedriegen) bw. zw. ik mompte, heb gemompt; mompelaar, m. -en. [ping, v].
Monarch, m. -en.
Monarchaal, bn. en bijw.
Monarchie v. monarchieën.
Monarchist, m. -en; -isch, bn. en bijw.
Mond, m. -en; -je, o. -s; -elijk, bn. en bijw. -eling, bn. en bijw.
Mondaniteit (wereldgezindheid) v. (monde), heb gemond.
Monden (smaken) ow. zw. ik mondgesprek, o. -ken.
Mondig (smakelijk; ook stoot in den mond) bn. en bijw. -er, -st.
Mondig (meerderjarig) bn. en bijw. -heid, v.
Mondjesmaat, v.

- Mongolen** (zekere volkstam) m.
Mongoolsch, bn. [inv.]
Moniteur (raadgever; een nieuwsblad) m.
Monnik en **munnik**, m. -en; -je.
Monnikachtig, m. -en; -je.
Monnikkengaleerdheid, v.; -klooster, o. -s; -latijn, o.; -orde, v. -n; -schrift, o.; -werk, o.; -wezen, o.
Monnikschap, o.
Monnikskap, v. -pen; -kleed, o.; -pij, v. -en.
Monographie (verhandeling over één onderwerp) v. -ën.
Monoloog (alleenspraak) m. monologen.
Monomachie (tweegevecht; tweestrijd) v. (-liën en -lies.
Monopolie (alleenhandel) o.
Monotonie (eentonigheid) o.
Monotoon (eentonig) bn. en bijw.
Monster (staaltje) o. -s; -tje, o. -s.
Monster (gedrocht) o. -s; -tje, -heid, v.
Monsterachtig, bu. -er, -st; -heid, v.
Monstercen, bw. zw. ik monsterde, heb gemonsterd; monstering v.
Monsterheer, m. -en.
Monsterlijk bn. -er, -st; -heid, v.
Monsterplaats, v. -en; -rol, v. -len.
Monstreus bn. en bijw. monstrueus, monstrueus.
Monstruositeit (monsterachtigheid) v.
Montagnard (bergman) m. -s.
Montant (bedrag, beloop, waarde van iets) o.
Monteren (stijgen; opwekken; kleeden; bemannen; ineenzetten) bw. (kleding) v. -en.
Montering militaire dienst.
Monter (vroolijk, opgewekt) bn. -der, -st; -heid, v. (monturen).
Montuur (ingevatte steenen) v.
Monument (gedenkteken, gedenkstuk) o. -en; -je, o. -s.
Monumentaal (gedenkwaardig) bn. (v. -tjes, bijw.
Mool, bn. en bijw. -er, -st; -heid, -moedigheid, v. -heden.
Moois, o.
Mookhamer, m. -s.
Moor (en zwarte) m. -en; -tje, o. -s.
Moer (stof) o. moren.
Moord, m. -en.
Moorddadig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lik, bijw.
Moorden, bw. zw. ik moordde, heb vermoord; moordenaar, m. moordenaars, v. moordenaars, v. moordderij, v.
Mooredans, v. -en; -land, o.
Moorin, v. -nen; -netje, o. -s.
Moorsch, bn.
Moot, v. -en; -je, o. -s.
Mop (hond) m. -pen; -je, o. -s.
Mop (stern; ook een koeke) v. -pen.
Mopneus, m. en v. -neuzer.
Moppen (prullen) bw. zw. ik mopte, heb gemopt; moppen, m. moppen, v. monster, v.
Mopperen (knorren, prullen) bw. zw. ik mopperde, heb gemopperd.
Mops, m. -en; -je, o. -s.
Moqueuren (bespotten, uitlachen) bw. (nij) v.
Moquerie (bespotting, spotters
- Moraal** (zedeleer) v.
Moraliseeren (levensplichten voordragen en inprenten) ow.
Moralist (zedemeester) m. -en.
Moraliteit (zedelijheid) v.
Moravische broeders (Hern-reele.
Moreel (zedelijk) bn. en bijw.
Morel, v. -len; -letje, o. -s.
Morrelboom, m. -ru; -pje, o. -s.
Morellen orandewijn, m.; -wijn, m.
Mores leeren (iemand) iemand leeren hoe hij zich gedragen moet.
Morganatisch huwelijk (d. i. huwelijk met de linkerhand of celteverbintenis tusschen een vorst of adellijk heer met iemand van lagere geboorte, waarbij de eerste tije bepaalds tot morgen-gave (morganatica) uitzet. De kinderen uit zoodanig huwelijk hebben slechts aanspraak op den naam en het vermogen der moeder.
Morgen (ochtend) m. -s; -tje, o. -s.
Morgen (landmaat) o. -s.
Morgen, bijw. (tend, bijw.
Morgenvond, -middag, -ocht.
Morgenlied, o. -eren.
Morgenster (dagster) v.
Moriaan, m. Moriaen; -tje, o. -s.
Morille (palestool) v. -s.
Mormeldier, o. -en; -tje, o. -s.
Morositeit (knorrichheid, grimmigheid, verdrietelijkheid) v.
Morpheus (god van den slaap; de slaap zelf) m.
Morphine (opiumzuur) v.
Morrelen, ow. zw. ik morrelde, heb gemorrelt; morrelaar, m. morrelaar, v. morrelling, v.
Morren, ow. zw. ik morde, heb gemord; morring, v. -heid, v.
Morrig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Mors (vuile vrouw) v. -en.
Morsdood, bijw.
Morsebel, v. -len; -letje, o. -s.
Morsen, ow. bw. zw. ik morste, heb gemorst; morserij, v.
Morsig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -en.
Morsjirk, v. -en; -je, o. -s.
Morskeuken, v. -s.
Morsmouw, v. -en.
Morspak, o. -ken.
Morspot, m. en v. -ten; -je, o. -s.
Mortaliteit (sterfelijkheid; sterfte) v.
Mortel (kruis van steen) v.
Mortelen, ow. bw. zw. ik mortelde, ben en heb gemorteld.
Mortier, m. -en; -tje, o. -s.
Mortificeren (dooden; opheffen, vernietigen) ow.
Morzel, m. -en; -tje, o. -s.
Morzelen, bw. zw. ik morzelde, heb gemorzelt; morzeling, v.
Mos, o. -sen; -achtig, bn. mossig.
Mosch, Zie Musch.
Moskee, v. moskeren.
Moskou (stad in Rusland) o.
Moskovi, o. Moskovit, m. Moskoviet, m. Moskovisch, bn.
Moslem (het ware geloof; recht-geloovig, muzelman) m.
Mossel, -s of -en; -tje, o. -s.
Mosselschelp, v. -en; -je, o. -s.
Most, m.
Mosterd en **mostaard**, m.
- Mot** (insect) v. -ten; -je, o. -s.
Mot (ijne regen) v.
Mot (turfmolm) v.
Motie (beweging; voorstel) v. motien en moties.
Motief (beweegreden, aandrif, beweegoorzaak) o. motieven.
Motiveeren (met redenen om-motegen) m. -s. (kleeden) bw.
Motrogenen, ow. bw. zw. het mot-regende, heeft gemotregend.
Mots (paard) m. -en.
Motse (schippersbroek) v. -n.
Motsen, bw. zw. ik motste, heb gemotst. (heeft gemot.
Motten, ow. p. zw. het motte.
Motterig, bn. en bijw. -er, -st.
Mottig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Motto (zinspreuk; vers, enz. tot opschrift eener verhandeling, enz.) o. motto's.
Mouchard (politie-spion) m. -s.
Mouche (blanketplasterje, ook: haarbosje aan de onderlip) o. -s.
Moude (ijne aarde) v.
Mousseline (neteldoek) v.
Mousseline, bn.
Mousseeren (schuimen) ow.
Mousseux (schuimend) bn.
Mout, o.
Mouten, bw. zw. ik moutte, heb gemout; mouter, m. mouterij, v.
Movement (beweging) o.
Mouw, v. -en; -tje, o. -s.
Mozajek (ingel-g'd werk) o.
Mozaisch (van de leer var Mo-ze) bn. (len) o. mv.
Moyens (middelen; bekwaamhe-Mad, v. en o. -den; -je, o. -s.
Mudde, v. -a.
Muzsak, m. -ken.
Muf, bn. en bijw. -fer, -st; -heid, v.
Mufachtig, bn. -er, -st. (muft.
Muffen, ow. zw. ik mufte, heb ge-Muffig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Mufti (Turksch rechter) m. -s.
Mug, v. -zen; -je, o. -s.
Muggebeet, m. -beten.
Muggengregons, o.
Muggenziften, ow. zw. ik mug-genziftte, heb gemuggenzift; mug-genzifter, m. muggenzifterij, v.
Muggesteek, m. -steken.
Muil (dier) m. -en.
Muil (hek) m. -en.
Muil (schoudel) m. -en; -tje, o. -s.
Muilband, m. -en.
Muilbanden, bw. zw. ik muil-bandde, heb gemuilband.
Muildeir, o. -en.
Muilezel, m. -s.
Muilpeer, v. -peren.
Muis, v. muizen; -je, o. -s.
Muisgraaf, bn.
Muisje (suikerg-bak) o. -s.
Muiskat, v. -ten.
Muistil, bijw. (ten.
Muizen (mitelvogelkool) v. muil-tig; -st.
Muiteling, m. en v. -en; voor het v. ook muitelinge.
Muiten, ow. zw. ik mutte, heb gemuit; mutter, m. mutterij, v.
Muiltrek, bn. -er, -st.
Muiltzuucht, v.
Muizen (peizen) ow. zw. ik muis-de, heb gemuisd.
Muizen (muizen vangen) ow. zw. ik muiste, heb gemuisd.
Muizendrek, m.; -gerst, v.

Muizenis (gepeins) v. -sen; van het oude muizen (peinzen).
Muisenkeutel v. -s; -maaltijd, m. -en; -est, o. -en; -oor, o.; -val, v. -len; -vanger, m. -s.
Muizevel o. -len.
Muiztrg. v. -s.
Mul (moim) v.
Mul (los, onsamenvangend) bn. en bijw. -ler, -st; -heid, v.
Mulat (kind van een Europeaan en eene Negerin) m. -ten.
Mulatin v. -nen.
Mulet v. -ten.
Muller (eene vrouw) v. (gemuld).
Mullen ow. zw. ik malle, ben Mullig, bn. -er, -st; -heid, v.
Multiplicatie (vermenigvuldiging, vermeerdering) v.
Multiplicator (vermenigvuldiger) m.
Multipliceeren (vermenigvuldigen) ow. en bw.
Mummelen ow. zw. ik mummelde, heb gemummeld.
Mummie (gebalms en gedroogd lijk; ook: iemand die erg geelachtig, stroef, mager en droog uitziet) v. mummien en mummies; -tje, o. -s.
Mundus vult decipi, de wereld wil bedrogen zijn.
Munneeren (toerusten; voorzien, inzonderheid van kruut en lood) bw.
Municipaal (de gemeente of stadsregering betreffende; stedelijk) bn.
Municipaliteit (plaatselijk bestuur, gemeentebestuur; raadhuys) v. (grootheid) v.
Munificence (milddadigheid)
Munitie (krijgsvoorraad, als kruut en lood) v.
Munnik Zie Monnik.
Murt (geel, v. -en; -je, o. -s).
Munt (kruid) v.
Munten (geldslaan) bw. zw. ik muntte, heb gemunt; munter, munting, v.
Munten (dorenlou) zw. ik muntte, heb gemunt.
Muntstuk o. -ken; -je, o. -s.
Muurage (muurwerk) v. -n en -s.
Muren bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Murf (mord) v. murven.
Murik v.
Murmelen ow. bw. zw. ik murmelde, heb gemurmeld; murmel, v.
Murmureeren (moeren, ontvreden, knorrig zijn) ow. murmurder, m. murmurderster, v. murmurering, v. (-heid, v).
Murw bn. en bijw. -er, -st;
Murwen bw. zw. ik murwde, heb gemurwd. (degekl) m. -s.
Muscedijn (fat, salietje, mosch)
Musche en **mosch**, v. muschen en mosschen; muschje en moschmuscus, v. -je, o. -s.
Museum (plaats, aan de schoone kunst en wetenschappen gewijd; kunstkabinet; studieruimte) o. -s, musa en muscen (kunst) v.
Musiceeren (muziek maken) ow.
Musicus (toonkunstenaar) m. musici.

Muskaat (wijn) m.
Muskadel, v. -len.
Muskel, v. -s en -en.
Muskeljaat, o.
Musket, o. -ten; -je, o. -s.
Musketier, m. -s.
Muskiet (soort van mug, in India) m. -en.
Musschenhagel, m.; -kan, v. -nen; -est, o. -en; -pot, m. -ten.
Musscheveer, v. -en.
Mutatie (verandering) v. mutatiën en mutaties.
Muticeeren (verminken) bw.
Muticeeren (muiten, oproerig worden, ow. -len.
Muts, v. -en; -je, o. -s; -ebol, m.
Mutsaard en **mutseerd**, m. -s.
Mutsenband, o.; -lint, o.; -maakster, v. -s; -stijfster, v. -s; -waschster, v. -s.
Mutsje (maat) o. -s. (bijw.
Mutueel (wederzijdsch) bn. en
Muur, m. muren; -tje, o. -s.
Muur (murik, kruid) v.
Muuserper (gewas) v.
Muzer (zangroed; zangster) v. -n.
Muzelman, m. -nen.
Muzen (de zanggodinnen, negen in getal, de schoone kunsten en wetenschappen) v. mv.
Muzentempel, m. -s.
Muzenzoom, m. -zonen.
Muziek, v. (ler, -st.
Muzikaal, bn. en bijw. muzika-
Muzikant, m. -en; -je, o. -s.
My lady of milady (aanspraak-
titel der vrouwen uit den aan-
zienlijken stand in Engeland;
mevrouw) v. mylady's.
Mylord en **milord** (aanspraak-
titel van een lord) m. -s.
Myople (kortzichtigheid) v.
Myops (kortzichtig) m.
Myriade (tienduizental; eene
ontelbare menigte) v. -n.
Myriagram (10,000 wichtjes of
10 Nid. ponden) o. -men.
Myriameter (10,000 ellen of 10
Nid. mijlen) m. -s.
Myrmidonen (oude volkstam in
Theesalië) m. mv.
Myrrhe Zie Mirre.
Mysterie geheim, verborgenheid
in den godsdienst) o. mysteriën
en mysteries.
Mysteriën (geheimzinnig) bn.
en bijw. mysterieuzer, mysteri-
eust.
Mysticisme (het geloof aan het
geheimzinnige, bovennatuurlij-
ke, dwerggeloof) o.
Mystiek (geheimleer) v. (-st.
Mystiek (geheimzinnig) bn. -er,
Mystificatie (verschaliking) v.
-tiën en -ties.
Mystificeeren (verschaliken) bw.
Mystisch (geheimzinnig) bn.
Mythe (verhaal, verduitsel) v. -n.
Mythisch (verdict, fabelachtig)
bn.
Mythologie (leer der oude ver-
dicten, bijzonder de heiden-
sche godenleer; fabelkunde) v.
-en.
Mythologisch (fabelkundig; fa-
beltachtig) bn. en bijw.
Mytholoog (fabelkundige, nar-
vorcher van de fabelleer der
ouden) m. mythologen.

N.

N., v. n's. De veertiende letter van het alfabet.
N. — Als getal 900; met eene streep er boven 91,000.
N.B. (in geschrift) Nota bene, let wel; (in aardrijkskunde) Noorderbreedte.
No. — NUMERO, nommer.
N.C. — NOSTRO CONTO, op onze rikenken.
N.L. — NON LIQUET, de zaak is nog niet duidelijk. (munt.
N.M. — NOVA MONETA, nieuwe
N.N. (op lijsten als anderszins NON
NOMINANDUS of **NOMIN. NESCIO**,
een niet te noemen persoon of
den naam weet ik niet; (in for-
mullen en of concepten) NOMIN.
NOTETUR, men teekene den naam
aan.
NOM. OF NOIN. — NOMIN. in naam.
NOT. PUBL. — NOTARIUS PUBLICUS,
openbaar notaris.
N.S. (in geschriften), naschrift; (in
den almanak), niuwe stijl.
N.S. — NOTUS SIGNATUR, Onze
Heer Jezus Christus).
N.T. — Nieuw Testament.
NTO. — NETTO, juist, zuiver.
N.V. — Nieuw Verbond.
Na, v.
Na, bijw. nader, naast.
Naapster, v. -s.
Naad, m. naaden; -je, o. -s.
Naaf, v. naden.
Naafband m. -en; -boor, v. -bo-
ren; -gat, o. -en; -hout, o.; -riug,
m. -en.
Naalbank, v. -en; -bout, m. -en;
doos, v. -dozen.
Naalen bw. ow. zw. ik naalde,
heb genaaid; naalster, v. naal-
sterswerk, o.
Naalgaaren, o.; -kamer, v. -s; -ka-
toen, o.; -kistje, o. -s; -kussen,
o. -s; -kussentje, o. -s; -machine,
v. -s; -mand, v. -en; -mandje, o.
-s; -meisje, o. -s; -naald, v. -en;
-school, v. -scholen; -schoolje,
o. -s; -tafel, v. -s; -werk, o.;
-winkel, m. -s; -zak, m. -ken;
-zijde, v. -en.
Naakt, bn. en bijw. -er, -st;
Naald, v. -en; -je, o. -s.
Naaldenfabriek, v. -en; -geld,
o.; -koker, m. -s; -koop, m. -en;
-maker, m. -s; -oog, o.; -werk,
o.; -winkel, m. -s.
Naaldswijze en -wijs, bijw.
Naam, m. namen; -pje, o. -s.
Naamdag, m. -en; -feest, o. -en.
Naamdicht, o. -en.
Naamdichter, m. -s.
Naamgek, bn.
Naamgenoot, m. -en.
Naamgenooten, v. -en.
Naamhaftig, bn. -er, -st; -heid, v.
Naamloos (zonder naam) bn.
Naamloosheid, v.
Naamval, m. -len.
Naamziek, bn.
Naapen, bw. zw. ik naapte, -heb
-graant; -aapster, v. -apect, m.
-apectij, v. -aping, v.

Naar (tot, volgens) vz.

Naar (aank.) bn. en bijw. -der, -st; -heid, v. (-), heb -gearbed.

Naarheid, ow. zw. i. arbeide.

Naardien, vw. (-st; -h id, v.

Naargeestig, bn. en bijw. -er.

Naarmate, vw.

Naars. Zie Aars.

Naarstig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.

Naast, vz.

Naastbestaande, m. en v. -n.

Naaste, m. en v. -n.

Naasten (toeigelen) bw. zw. ik naaste, heb -ge-naast; naasting v.

Nababbelen, bw. zw. ik ba belde -

-heb -g-babbeld; -babbelaar, m. -babbelaarster, v. (-gebaft.

Nabaffen, bw. zw. ik bafte -heb

Nabakken, bw. st. ik bakte, heb -gebakken. (heb -gebakkt.

Nabalken, bw. zw. ik balkte -

Nabanket, o. -ten.

Nabassen, bw. zw. ik baste -heb

-gebast.

Nabauwen, bw. zw. ik bouwde -

-heb -gebauwd; -bauer, m. -bauwing, v. -bauerster, v.

Nabazuinen, bw. ow. zw. ik bazuinde -heb -gebazuinde.

Nabedenken, o.

Nabericht, o. -en; -je, o. -s.

Naberouw, o.

Nabestaande, m. en v. -n.

Nabestalen, bw. zw. ik betaalde -

-heb -betaald; -betaling, v.

Nabetrachten, bw. zw. ik betrachtede -heb -betracht.

Nabetrachtig, v. -en.

Nabidden, bw. ow. st. ik bad -

-heb -geboden; -bidding, v.

Nabior (dan hier) o.

Nabij, bijw.; -heid, v.

Nabijgelegen, bn.

Nabinden, ow. st. ik bond -heb

-gebonden; -binder, m. -bindster, v. (heb -geblift.

Nablaffen, bw. ow. zw. ik blafte -

Nabla ten, bw. ow. zw. ik blaatte -

-heb -geblaatt.

Nablazen, bw. ow. st. ik blies -

-heb -geblazen.

Nableeken, bw. ow. zw. ik bleekte -

-heb -gebleekt; -bleeking, v.

Nablifven, ow. st. ik bleef -ben

-gebleven; -blijver, m.

Nabloeden, ow. zw. ik bloedde -

-heb -gebloed; -bloeding, v.

Nabloeien, ow. zw. ik bloeide -

-heb -gebloeid; -bloei, m.

Nabob (landr. koning, regent, prins in Oost-Indië; in Indië rijk geworden man; rijksaard) m. -s.

Nabomen, bw. zw. ik boende -

-heb -geboend; -boening, v.

Nabotsen, bw. zw. ik boots -

-heb -gebootsd.

Naboomen, bw. zw. ik boemde -

-heb -geboomd.

Nabootsen, bw. zw. ik bootste -

-heb -gebootst; -bootster, v. -bootserij, v. -bootsing, v. nabootserij, v.

Naborjuren, bw. ow. zw. ik borjurdte -heb -geborjurd.

Naboren, bw. zw. ik boorde -

-heb -geboord.

Naborstelen, bw. zw. ik borstelde -

-heb -geborsteld.

Nabuwen, bw. zw. ik bouwde -

-heb -gebouwd.

Nabrabbelen, bw. zw. ik brabbeelde -

-heb -gebrabbeld; -brabbelaar, m. -brabbelaarster, v. -brabbeling, v.

Nabranden, ow. bw. zw. ik brandde -

-heb -gebrand.

Nabreien, bw. ow. zw. ik breide -

-heb -gebreid.

Nabrengen, bw. onr. zw. ik bracht -

-heb -gebracht.

Nabrieschen, bw. ow. zw. ik brieschte -

-heb -gebriescht.

Nabroddelen, bw. zw. ik broddelde -

-heb -gebroddeld.

Nabrommen, bw. zw. ik bromde -

-heb -gebroemd.

Nabroodje, o. -s.

Nabruien, bw. ow. zw. ik bruide -

-heb en ben -gebruid.

Nabruisen, ow. zw. ik bruiste -

-heb -gebruist. (heb -gebruid.

Nabrullen, bw. zw. ik brulde -

Nabuigen, ow. bw. st. ik boog -

-heb en ben -gehogen.

Nabuitelen, bw. ow. zw. ik buitelde -

-heb en ben -gebuiteld.

Nabulke, bn. ow. zw. ik bulkte -

-heb -gebulkt.

Naburig, bn. -er, -st. (-schap, v.

Nabuur, m. -buren; -tje, o. -s.

Nacaraat (helderrood, naar het oran-geel zweemende) bn.

Nacht, m. -en; -je, o. -s.

Nachtbraken, ow. zw. (als zn. o.) ik nachtbraakte, heb -geachtbraakt; nachtbraker, m. nachtbrakerij, v. nachtbraking, v.

Nachtgaaal, m. nachtgegalen en nachtgegal; -tje, o. -s.

Nachtgaaalkool, v. -en; -nest, o. -en; -slag, m.; -stem, v. -men; -tong, v. -en; -toon, m. -tonen.

Nachtelijk, bn. [-zang, m.

Nachtglas (zandlooper van vier uren) o. -glazen.

Nachtkroeger, m. -s.

Nachtkwartier (tijdelijke nachtelijke verblijfplaats van soldaten) o. -en.

Nachtlooper, m. -s; -loopster, v. -s.

Nachtmaal, o.; -ganger, m. -s.

Nachtmaalsbeker, m. -s.

-brood, o.; -tafel, v. -s; -zang, m. -en.

Nachtraaf (een vogel; ook iem die in den nacht veel studeert, werkt of uitloopt m. nachtraven.

Nachtraven, (des nachts werken) ow. zw. ik nachtraafde, heb

Nachtschade, v. (een nachtraaf.

Nachtwacht (wachter) m.; (het wachthouden en de gezamenlijke wachters) v. -en.

Nachtwerken, ow. zw. ik nachtwerkte, heb -geachtwerkte; nachtwerker, m. -werkster, v. -s.

Nachtwitje (nachtvlinder) o. -s.

Nacijferen, bw. zw. ik cijferde -

Nadag, m. -en. [heb -gecijferd.

Nadalen, ow. zw. ik daalde -ben

-gedaald. [heb -gedanst.

Nadansen, ow. zw. ik danste -

Nadatt, vw.

Nadeel, o. -en; -tje, o. -s.

Nadeelig, bn. -er, -st.

Nademaal (naarden, vermits) vw.

Nadenken, bw. onr. zw. (als zn. o.) i. dacht -heb -gedacht; -denker, m. -denking, v.

Nadenkend, bn. -er, -st.

Nader. Zie Na.

Naderen, ow. zw. ik naderde, ben

-genaderd; nadering, v.

Naderhand, bijw.

Nadeunen, bw. zw. ik deunde -

-heb -gedeund.

Nadir (het neder-aspect des hemels, het tegenovergestelde van zenith of top punt) o.

Nadisch, m.

Nadoen, bw. onr. ik deed -

-heb -gedaan; -doener, m.

Nadonderen, onp. w. zw. het donderde -

-heft -gedonderd; ook: bw. ow. zw. ik donderde -

-heb -gedonderd.

Nadorschen, bw. zw. ik dorschte -

-heb -gedorscht.

Nadorst, m.

Nadraalen, bw. ow. zw. ik draaide -

-heb -gedraaid.

Nadragen, bw. ow. st. ik droeg -

-heb -gedragen.

Nadraven, ow. zw. ik draafde -

-heb -gedraafd.

Nadrentelen, ow. zw. ik dren- telde -

-heb -gedrenteld.

Nadreunen, ow. zw. ik dreunde -

-heb -gedreund.

Nadribbelen, ow. zw. ik drib- belde -

-heb en ben -gedribbeld.

Nadrifven, ow. st. ik dreef -

-heb en ben -gedreven.

Nadrogen, bw. ow. zw. ik droogde -

-heb en ben -gedroogd.

Nadrossen, ow. zw. ik drooste -

-ben -gedroost.

Nadruijen, ow. st. ik droop -

-heb en ben -gedroopen.

Nadruck (nagedrukt boek) m. -ken; -tje, o. -s.

Nadruck (het nadrukken) m. (-st.

Nadruck (klein) m. (-st.

Nadruckelij bn. en bijw. -er.

Nadrucken, bw. zw. ik drukte -

-heb -gedrukt; -drukker, m. -druk- sel, o. -drukster, v.

Naduiden, bw. zw. ik duide -

-heb -geduid. (-gedoken.

Naduiken, ow. st. ik dook -ben

Naduiven, bw. zw. ik duwde -

-heb -geduweld.

Nadwellen, bw. zw. ik dwilde -

-heb -gedwield. (-gegd.

Nadeggen, bw. zw. ik egde -

Nadeten, ow. st. ik at -

-heb -gegeten. (-getst.

Nadetsen, bw. zw. ik etste -

Nadfladderen, ow. zw. ik flad- dde -

-heb -gefladderd.

Nafutten, bw. ow. st. ik float -

-heb -gefloat.

Nagan, bw. ow. onr. st. ik giag -

-heb en ben -gegaan.

Nagalm, m.

Nagalmen, ow. zw. ik galmde -

-heb -gegalmd; -galming, v.

Nagang (spoor) m. (-gegaapt.

Nagaven, bw. zw. ik gaapte -

-heb -geboorte, v. -n.

Nagebuur, m. -buren.

Nagedachte, v. -n; -nis, v.

Nagel (aan het lichaam) m. -s; -tje, o. -s.

Nagel (spijker) m. -en -en; -tje.

Nagelen, bw. zw. ik nagelde, heb

-ge-nageld.

Nagehout (rookvleesch) o.

Nagemakt, bn.

Nageoer, bijw.

Nagepeins, o.

Nagerecht, o. -en.
 Nageschied, o.
 Nagelacht, o. -en.
 Nagetogen, v.d. van het verouderde natiegeu.
 Nageven, bw. ow. st. ik gaf -, heb -gegeven; -geving, v.
 Nagewas, o. -sen.
 Nagezang, o. -en.
 Nagieren, ow. bw. zw. ik gierende -, heb -gekierd.
 Nagieten, bw. st. ik goot -, heb -gegoten; -gietsel.
 Nagillen, bw. ow. zw. ik gilde -, heb -gildid. (heeft -gegist.
 Nagisten, ow. zw. het gistie -, heb -gegidien. (heb -gegluurd.
 Naglijden, ow. st. ik gleed -, heb -gegliden.
 Nagluren, bw. zw. ik gluurde -, heb -ben -geglurd.
 Nagonzen, ow. zw. ik gonsde -, heb -ben -gegonst.
 Nagooien, bw. zw. ik gooidde -, heb -gegooid.
 Nagras, o. (heb -gegrauwd.
 Nagrauwen, bw. zw. ik grauwdde -, heb -gegrauwd.
 Nagraveeren, bw. zw. ik graveerde -, heb -gegraveerd.
 Nagraven, bw. ow. st. ik roof -, heb -gegraven. (-gegrepen.
 Nagruppen, bw. st. ik greep -, heb -gegronden, bw. ow. zw. ik gronde -, heb -gegrond.
 Naharken, bw. ow. zw. ik harkte -, heb -gharkt.
 Nahekelen, bw. zw. ik hekelde -, naherfst, m. (heb -gehekeld.
 Nahijgen, ow. zw. ik hijgde -, heb -gehijgd.
 Nahinken, ow. zw. ik hinkte -, heb -ben -gehinkt.
 Nahippen, ow. zw. ik hippelde -, heb -ben -gehippeld.
 Nahippen, ow. zw. ik hipte -, heb -ben -gehipt.
 Naheepelen, ow. zw. ik heepelde -, heb -geheepeld.
 Nahoereeren, ow. zw. ik hoereerde -, heb -gehoereerd.
 Nahollen, ow. zw. ik holde -, heb -ben -gehold.
 Nahompelen, ow. zw. ik hompelde -, ben -gehompeld.
 Nahool, o. (heb -gehuuld.
 Nahullen, bw. zw. ik hulde -, nahunkeren, bw. zw. ik hunkerde -, heb -gehunkerd.
 Nahurpelen, ow. zw. ik hurpelde -, heb -ben -gehurpeld.
 Naleef (natuurlijk ong-kunsteld, onbestudeerd, aardig, ongedwongen) bn. naiever, nalefst.
 Naljen, ow. zw. ik ijldde -, heb -geijld.
 Naljer, m. (-geijld.
 Naljerig, bn. -er, -st.
 Naieveteit (ong-kunstelde eenvoud, natuurlijke openhartigheid, onschuld) v. -en.
 Najaar, o. -eren.
 Najaarsblad, o. -en -eren; -bloem, v. -en; -koorts, v. -en; -loover, o. -mis, v. -sen; -regen, m. -s; -weder en -weer, o.; -ziekte, v. -n; -zon, v.
 Najade (waterinif) v. -n.
 Najagen, bw. zw. en st. ik jaagde (joeg) na, heb -grjaagd; -jager, m. -s; -jagter, v. -jagter.
 Najammeren, bw. ow. zw. ik jammerde -, heb -gejammerd.
 Najanken, bw. ow. zw. ik jankte -, heb -gejankt.

Najoelen, bw. zw. ik joelde -, heb -gejoeld. (heb -gejouwd.
 Najouwen, bw. zw. ik jouwde -, heb -gejouwd.
 Najouchen, bw. zw. ik juichte -, heb -gejuicht.
 Nakaatsen, bw. ow. zw. ik kaatste -, heb -gekaatst.
 Nakakelen, bw. ow. zw. ik kakelde -, heb -gekakeld.
 Nakallen, bw. zw. ik kalde -, heb -gekald.
 Nakammen, bw. ow. zw. ik kamde -, heb -gekamd.
 Nakeffen, bw. ow. zw. ik kefte -, heb -gekeft.
 Naken, ow. zw. ik naakte, ben geaakt; -naking, v.
 Nakermen, bw. zw. ik kermde -, heb -gekermd.
 Nakermis, v. -sen.
 Nakijken, bw. st. ik keek -, heb -Nakind, o. -eren. (-gekeken.
 Nakladden, bw. zw. ik kladdde -, heb -geklad.
 Naklagen, bw. zw. ik klaagde -, heb -geklagd.
 Naklank, m.
 Naklappen, ow. zw. ik klapte -, heb -geklapt.
 Naklauteren, ow. zw. ik klauterde -, heb -geklauterd.
 Naklimmen, ow. st. ik klom -, ben -geklommen.
 Naklinken, bw. ow. st. ik klonk -, heb -geklonken.
 Nakloppen, bw. zw. ik kloppe -, heb -geklapt.
 Naklossen, ow. zw. ik klostte -, heb -geklust.
 Naklucht, v. -en; -je, o. -s.
 Nakluiven, bw. st. ik kloof -, heb -geklouven.
 Naknaging, v. -en.
 Naknuden, bw. zw. ik kneedde -, heb -geknood.
 Nahnorren, bw. ow. zw. ik knorde -, heb -geknord.
 Nakoeteren, bw. zw. ik koeterde -, heb -gekoeterd.
 Nakoken, ow. bw. zw. ik kookte -, heb -gekookt. (v.
 Nakomelling, m. en v. -en; -schap.
 Nakomen, ow. bw. st. ik kwam -, ben -gekomen; -komet, m. -ko.
 Nakoop, m. (ming, v. -n).
 Nakraalen, bw. ow. zw. ik kraalde -, heb -gekraald.
 Nakraam, v.
 Nakrabbelen, bw. zw. ik krabbelde -, heb -gekrabbeld.
 Nakrant, v. -en.
 Nakreet, m.
 Nakrijschen, bw. st. en zw. ik kreesch (krijschte) -, heb -gekreesch (gekrijscht).
 Nakriten, bw. st. ik kreet -, heb -gekreet. (lingschap) o.
 Nakroost (nageslacht, nakomelingen) o.
 Nakruilen, bw. st. en zw. ik krooi (kruide) -, heb -gekrooid (gekruid).
 Nakruipen, bw. st. ik kroop -, heb -ben -gekropen.
 Nakruisen, ow. zw. ik kruiste -, heb -gekrust.
 Nakruieren, ow. zw. ik kuerde -, heb -ben -gekuurd.
 Nakweelen, bw. zw. ik kweelde -, heb -gekweeld.
 Nakwijnen, ow. zw. het kwijnde -, heeft -gekwinjd.

Nalachen, bw. st. ik lachte -, heb -gelachen; ook: ik log -.
 Nalaten, bw. ow. st. ik liet -, heb -gelaten; -lating, v.
 Nalatschap, v.
 Nalatig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. (heb -gelekt.
 Nalekten, ow. zw. het lekte -, heb -gelekt.
 Naleppen, bw. ow. zw. ik lepte -, heb -gelept.
 Naleven, ow. zw. (als z. o.) ik leefde -, heb -geleefd; -leving, v.
 Nalezen, bw. st. ik las -, heb -gelezen.
 Nalezing, v. -en; nalezingke, o.
 Nalichten, ow. zw. ik liechte -, heb -geleucht. (-geloen.
 Naliegen, bw. st. ik loog -, heb -gelikt.
 Nalijken, bw. zw. ik likte -, heb -gelikt. (heb -geloid.
 Naloelen, bw. ow. zw. ik loerde -, heb -geleerd.
 Naloeren, bw. zw. ik loerde -, heb -geleerd. (-geleerd.
 Naloeven, ow. zw. ik loefde -, heb -geleefd.
 Naloop (navolging) m.
 Naloopen, ow. st. ik liep -, ben -gelopen; -looper, m. -looping, v. -looper, v.
 Naluiden en naluiden, ow. zw. ik luide en luide -, heb -geluid.
 Namaag, m. en v. -magen.
 Namaageschap (namaegen) v. (vermaageschapping) o.
 Namaalen, bw. zw. ik maalde -, heb -gemaald; -maaling, v. -maald, o.
 Namaak, v.; -je, o. -s.
 Namaaksel, o. -s; -tje, o. -s.
 Namaals, bijw. (maand) v.
 Namaand (de laatste helft der maanden), bw. zw. ik maakte -, heb -gemaakt; -maaksel, o. -maakster, v. -maker, m. -making, v.
 Namalen (molenaarsterm) bw. st. ik maalde -, heb -gemalen.
 Namalen (nashilderen) bw. zw. ik maalde -, heb -gemaald.
 Namanen, bw. zw. ik maande -, heb -gemaand; -maning, v.
 Namarkt, v.
 Namauwen, bw. ow. zw. ik mauwde -, heb -gemauid.
 Namelijk, bijw. (-mauw, v.
 Namelken, bw. st. ik molk -, heb -gemolken. (-heid, v.
 Nameloos (onnoemelijk) bn.
 Namennen, bw. ow. zw. ik mende -, heb -gemend.
 Namens, bijw.
 Nameten, bw. st. ik mat -, heb -gemeten; -meting, v.
 Namiddag, m. -en; -je, o. -s.
 Namis (herfstmis) v. -sen.
 Nanacht, m. -n.
 Naneef, m. -neven.
 Naneuren, bw. zw. ik neuriide -, heb -geneurid.
 Naneuzen, bw. zw. ik neusde -, Nanchit, v. -en. (heb -genued.
 Nanking (soort van stof, uit Chinese boomwol vervaardigd) o. (heb -genomd.
 Nanoemen, bw. zw. ik noemde -, Nanoen (namiddag) m.
 Nanut, o.
 Naogen, bw. zw. ik oogde -, heb -geogd; -ooging, v.
 Naooft (nalezing) m.
 Naooften, bw. zw. ik oogste -, heb -geogt; -oogting, v.

Nap. m. -pen; -je, o. -s.
 Napelzinen, bw. zw. ik peinsde -, heb -gepeinsd; -peinzig, v.
 Napels (eene Italiaansche provincie en stad) o. Het Napelsche, o. Zie het woord Napoliitaan.
 Napersen, bw. zw. ik perse -, heb -geperst; -persig, v.
 Naphtha, v.
 Napleisteren, bw. ow. zw. ik plisterde -, heb -geplisterd.
 Naploegen, bw. ow. zw. ik ploegde -, heb -geploegd.
 Napluizen, bw. ow. st. ik ploos -, heb -geplozen; -pluizer, m.
 Napluk, m. (-pluizing, v.)
 Naplukken, bw. ow. zw. ik plukte -, heb -geplukt.
 Napok, v. -ken; -je, o. -s.
 Napolijsen, bw. ow. zw. ik polijstte -, heb -gepolijst; -polijsting, v. (-taansch, bn.)
 Napoliitaan, m. -tanen;
 Napost (posthous) m. -en.
 Napost (postwagen) v. -en.
 Napraat, m.
 Napraten, bw. zw. ik praatte -, heb -gepraat; -praatster, v. -prater, m. -praterij, v. -prating, v.
 Napreken, bw. ow. zw. ik preekte -, heb -gepreekt.
 Napret, v.; -je, o. -s.
 Nar, m. -ren.
 Naraad (raad die te laat wordt gegeven) m. (-heb -geraad.)
 Naragen, bw. zw. ik raagde -, heb -geraagd.
 Narammelen, bw. ow. zw. ik rammelde -, heb -gerammeld.
 Naratelen, ow. bw. zw. ik ratelde -, heb -gerateld.
 Narcis, v. -sen; -je, o. -s.
 Narcissenbed, o. -den.
 Narcotine (bedwelmend vocht uit opium) v.
 Nareotisch (bedwelmend) bn.
 Nardus (Indiaansch gras) v.
 Narede, v. -nen.
 Nareizen, ow. zw. ik reisde -, heb en ben -gereisd.
 Narekenen, bw. zw. ik rekende -, heb -erekend; -rekening, v.
 Narekker, bw. zw. ik rekte -, heb -kerrekt. (ben -gerend.)
 Narennen, ow. zw. ik rende -, Nariicht, o. -en.
 Nariigheid, v. -heden.
 Narijden, ow. st. ik reed -, heb en ben -gereden. (-gerijpt.)
 Narijpen, ow. st. het rijpte -, is Narielen, ow. zw. ik roeide -, heb en ben -geroeid.
 Naroep, m.
 Naroepen, bw. ow. st. ik riep -, heb -zeroeppen.
 Naroefelen, bw. zw. ik roefelde -, heb -zeroeffeld.
 Narollen, bw. ow. zw. ik rolde -, heb en ben -gerold.
 Narooken, ow. zw. ik rookte -, heb -gerookt.
 Naroopen, bw. zw. ik roomde -, heb -zeroomd. (-geroot.)
 Narossen, ow. zw. ik roste -, heb -zerost.
 Narouwen, ow. zw. ik rouwde -, heb -gerouwd.
 Narren, Zie Arren.
 Narrenkap, v. -pen.
 Narrenschoenen, m. mv.
 Narreslede, Zie Arrslede.
 Narrig (gemelijk) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Narukken, ow. zw. ik rukte -, ben -gerukt.
 Narwal (soort van walvisch) m. -s en -len. (neus) bn.
 Nasaal (van, door of met den Nasaal (neusklink) v. nasalen.
 Naschallen, ow. zw. ik schalde -, heb -geschald.
 Naschaven, bw. ow. zw. ik schaafde -, heb -geschaafd.
 Naschelden, bw. ow. st. ik schold -, heb -gescholden.
 Naschetsen, bw. zw. ik schetste -, heb -geschetst.
 Naschieten, ow. st. ik schoot -, heb -geschoten.
 Naschijnen, ow. st. ik scheen -, heb -geschenen.
 Naschikken, bw. zw. ik schikte -, heb -geschikt.
 Naschilderen, bw. zw. ik schilderde -, heb -geschilderd; -schildering, v.
 Naschimpen, bw. ow. zw. ik schimpte -, heb -geschimpt.
 Naschip, o. -schepen.
 Naschoppen, bw. ow. zw. ik schopte -, heb -geschopt.
 Naschouw, v.
 Naschouwen, bw. zw. ik schouwde -, heb -geschouwd; -schouwing, v.
 Naschrabben, bw. zw. ik schrabde -, heb -geschrabd.
 Naschreuwen, bw. zw. ik schreeuwde -, heb -geschreeuwd.
 Naschreien, ow. bw. zw. ik schreide -, heb -geschreid.
 Naschrift (toevoegsel aan een brief) o. -en; -je, o. -s.
 Naschrijden, ow. st. ik schreed -, heb en ben -geschreden.
 Naschrijven, bw. st. ik schreef -, heb -geschreven; -schrijfter, v. -schrijver, m. -schrijving, v.
 Naschrobben, bw. zw. ik schrobde -, heb -geschrobd.
 Naschudden, bw. zw. ik schudde -, heb -geschud.
 Naschuijeren, bw. zw. ik schuijerde -, heb -geschuijerd.
 Naschuijelen, ow. zw. ik schuijfelde -, heb -geschuijfeld.
 Naschuimen, bw. ow. zw. ik schuimde -, heb -geschuimd; -schuimer, m.
 Naschuiven, bw. st. ik schoof -, heb en ben -geschoven.
 Naschuren, bw. ow. zw. ik schuurde -, heb -geschuurd.
 Naslaan, bw. st. ik sloeg -, heb -geslagen.
 Nasleep (gevolg) m.
 Nasleepen, bw. zw. ik sleepte -, heb -geslept.
 Naslenteren, ow. zw. ik slenterde -, heb -geslenterd.
 Naslepen, ow. zw. ik sleepte -, heb -geslept.
 Naslieren, ow. zw. ik slierde -, ben -geslierd.
 Naslijpen, bw. st. ik sloop -, heb -gesloopen; -slijping, v.
 Naslingeren, bw. ow. zw. ik slingerde -, heb en ben -geslingerd.
 Nasluipen, bw. st. ik sloop -, ben -gesloopen.
 Nasmaak, m. -smaken; -je, o. s.
 Nasmakken, bw. zw. ik smakte -, heb -gesmakt.
 Nasmart, v.

Nasmeden, bw. ow. zw. ik smeede -, heb -gesmeed.
 Nasmelten, bw. ow. st. ik smolt -, heb -gesmolten.
 Nasmjten, bw. st. ik smet -, heb -gesmeten.
 Nasmullen, ow. zw. ik smulde -, heb -gesmuld.
 Nasnappen, bw. zw. ik snapte -, Nasnede, v. (heb -gesnapt.)
 Nasnellen, ow. zw. ik snelde -, ben -gesneld.
 Nasniden, bw. st. ik sneed -, heb -gesneden.
 Nasnoelen, bw. zw. ik snoeide -, heb -gesnoeid.
 Nasnorren, ow. zw. ik snorde -, ben -gesnord.
 Nasnuffelen, bw. zw. ik snuffelde -, heb -gesnuffeld; -snuffelaar, m. -snuffeling, v. -snuffelen, v. (-aarster, v.)
 Nasnatpen, ow. zw. het spatte -, is -gespat.
 Naspel, o. -en; -lette, o. -s.
 Naspelen, bw. ow. zw. ik speelde -, heb -gespeeld.
 Naspelen, bw. zw. ik spelde -, heb -gespeld.
 Naspeuren, bw. zw. ik speurde -, heb -gespeurd; -speurder, m. -speuring, v. -speurlijk, bn.
 Naspoeden, ow. zw. ik spoedde -, ben -gespoed.
 Naspoelen, bw. zw. ik spoelde -, heb -gespoeld; -spoeling, v.
 Nasponzen, bw. zw. ik sponste -, heb -gesponst.
 Nasporen (onderzoeken) bw. zw. ik spoorde -, heb -gespoord; -spoorier, m. -sporing v.
 Nasporen (met den spoorwagen narijden) ow. zw. ik spoorde -, ben -gespoord.
 Naspraak, v.
 Naspreken, bw. st. ik sprak -, heb -gesproken.
 Nasprekelen, bw. zw. ik spreelde -, heb -gespreeld.
 Naspringen, ow. st. ik sprong -, ben -gesprongen.
 Nasprokkelen, bw. zw. ik sprokkelde -, heb -gesprokkeld.
 Naspugen, bw. st. ik spooog -, heb -gespogen.
 Nasputen, bw. st. ik spoot -, heb -gespoten.
 Naspuwen, bw. zw. ik spuwde -, heb -gespuwd.
 Nastanalen, bw. zw. ik stamelde -, heb -gestameld; -stamelting, v.
 Nastampen, bw. zw. ik stampte -, heb -gestampt.
 Nastank, m.
 Nastappen, ow. zw. ik stapte -, heb en ben -gestapt.
 Nastaren, bw. zw. ik staarde -, heb -gestaard.
 Nasteken, bw. st. ik stak -, heb -gestoken.
 Nastevenen, ow. zw. ik stevende -, heb -gestevend.
 Nastijgen, ow. st. ik steg -, ben -gestegen.
 Nastikken, bw. ow. zw. ik stikte -, heb -gestikt.
 Nastinken, ow. st. ik stonk -, heb -gestonken.
 Nastippen, bw. zw. ik stipte -, heb -gestipt.

Nastoffen, bw. zw. ik stofte -, heb -g.stoff.
Nastoomen, ow. zw. ik stoomde -, ben -gestoomd.
Nastooten, bw. st. ik stiet (stootte) -, heb -gestooten.
Nastormen, ow. zw. ik stormde -, heb en ben -gestormd.
Nastorten, ow. zw. ik stortte -, ben -g.stort.
Nastoven, bw. ow. zw. ik stooftde -, heb -gestoofd.
Nastreven, bw. ow. zw. ik streefde -, heb en ben -gestreeft.
Nastrijken, bw. ow. st. ik streek -, heb en ben -gestreken; -strijking, v.
Nastroomen, ow. zw. ik stroomde -, ben -gestroomd.
Nastroopen, bw. zw. ik strooptr -, heb -gestroopt; -strooper, m. -strooperij, v.
Nastuiven, ow. st. ik stoof -, ben -gestoven.
Nastuk, o. -ken; je, o. -s.
Nasturen, bw. zw. ik staarde -, heb -gestuurd.
Nasukken (sukkelend volgen) ow. zw. ik sukkelde -, ben -gesukkelde.
Nasukken (zich ziekelijk bevinden) ow. zw. ik sukkelde -, heb -gesukkelde. (-geusd).
Nastullen, ow. zw. ik sulde -, ben Nat. bn. en bijw. -ter, -st; -heid, v. -tighid, v.
Nat, o. -je, o.
Natafelen, ow. zw. ik tafelde -, heb -ge.afeld.
Nateekenen, bw. zw. ik teekende -, heb -geteekend; -teekening, v.
Natelen, bw. zw. ik teelde -, heb -geteld; -teling, v.
Natellen, bw. zw. ik telde -, heb -geteld; -telling, v.
Natemen, bw. zw. ik teemde -, heb -getemd.
Nater (moort van slang) v. -s.
Nateren, ow. bw. zw. ik teerde -, heb -geterd.
Nathals, m. en v. -halzen; je, o. Natie, v. natien en naties.
Natid, m.
Nationaal (hetzen tot een volk behoort of daaraan eizen is) bn.
Nationaliseeren (iemand van eene vreemde natie als landsman of burger aannemen) bw.
Nationaliteit (volkskarakter, volkeigenschap) v. -en.
Natosen, bw. zw. ik torste -, heb -gestort.
Natrachten, bw. zw. ik trachtte -, heb -getracht.
Natred, m.
Natreden, ow. st. ik trad -, heb en ben -getreden.
Natrekken, ow. st. ik trok -, heb en ben -getrokken.
Natrippelen, ow. zw. ik trippelde -, heb en ben -getrippeld.
Natzen, bw. zw. ik natte, heb genat. (-heid, v.)
Nattig, bn. en bijw. -er, -st.
Natuielen, ow. zw. ik tuimelde -, ben -getuimeld.
Natura (in) in de natuur; bloot; onopgevoerd.
Naturalien (natuurzelzaamheden) v. m.v.

Naturalisatie (erkenning als landsburger) v. -tien en -ties.
Naturaliseeren. Zie Nationaliseeren.
Naturalist (voorzitter van den natuurlijken godsdienst; natuurkundige) m. -en.
Naturel (natuurlijke geaardheid) o. ook: (harig hoofd) ksel) v. -len; -letje, o. -s. (-getuurd).
Naturen, bw. zw. ik tuurde -, heb Natuur, v. natuur-n.
Natuurgenoet, m. -en.
Natuurgenoete, v. -en.
Natuurkundig, bn. en bijw.
Natuurkundige, m. en v. -n.
Natuurlijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Nautiek (scheepvaartkunst) v.
Nauw, bn. en bijw. -er, -st; -heid.
Nauwelijks, bijw. [v.
Nauwgezet, bn. en bijw. -ter, -st; -heid, v.
Nauwkeurig, bn. en bijw. -er.
Nauwlettend, bn. en bijw. -er.
Nauwte, v. (-st; -heid, v.)
Nauwtjes, bijw. (-gevaars).
Navaren, ow. st. ik voer -, ben Navegen, bw. zw. ik veegde -, heb -geveegd.
Navel, m. -s; -tje, o. -s.
Navelswize en -wijs, bijw.
Naverhaal, o.
Naverhalen, bw. zw. ik verhaalde -, heb -verhaald.
Navertellen, bw. zw. ik vertelde -, heb -verteld; -vertelling, v. -vertelsel, o.
Naverven, bw. zw. ik verfdde -, heb -geverfd.
Naverwant, m. -en.
Naverwante, v. -n.
Naverwantschap, v.
Navarabel (b-vaarsaar) bn.
Navicatie (scheepvaart) v.
Navijlen, bw. zw. ik vjilde -, heb -ge.vjild. (-, heb -gevischt).
Navisschen, bw. zw. ik vischte.
Navlechten, bw. st. ik vlocht -, heb -ge.vlochten.
Navlieden, ow. st. ik vlood -, ben -ge.vloeden. (-ben -ge.vlogen).
Navliegen, ow. st. ik vloog -, ben -ge.vloog.
Navloeden, m.
Navloelen, ow. zw. ik vloede -, heb -ge.vloed; -vloeding, v.
Navloeken, bw. zw. ik vloekte -, heb -ge.vloekt.
Navluchten, ow. zw. ik vluchte -, ben -ge.vlucht.
Navvoederen, bw. zw. ik voedde -, heb -gevoederd.
Navvoeren, bw. zw. ik voerde -, heb -gevoerd.
Navolgbaar, bn.
Navolgen, ow. bw. zw. ik volgde -, heb -gevolgd; -volger, m. -volging, v. -volgester, v.
Navolgend, bn.
Navolgenswaardig, bn. -er, -st of meer in meêr.
Navorschen, bw. zw. ik vorschte -, heb -ge.vorsch; -vorschier, m. -vorschling, v.
Navonwen, bw. st. ik vouwde -, heb -ge.vouwen.
Navraag, v.
Navragen, bw. zw. en st. ik vraagde (vroeg) -, heb -gevraagd; -vraging, v.
Navrucht (late vrucht) v. -en.

Nawaden, ow. zw. ik waadde -, ben -gewaad.
Nawagelen, ow. zw. ik wagelde -, heb en ben -gewaggeld.
Nawadelen, ow. zw. ik wandeelde -, heb en ben -gewandeld.
Nawaren, ow. zw. ik waarde -, heb -gewaard.
Nawasschen, bw. st. ik wiesch -, Nawee, o. -en. [h. -gewasschen].
Nawee, v. (heb -ge-weekt).
Naweeken, bw. zw. ik weekte -, heb -ge.wekt.
Naweenen, bw. zw. ik weende -, heb -ge.wend. [ook -weeze].
Nawees, m. en v. -weezen; v.
Nawegen, bw. st. ik wook -, heb -gewoken; -weging, v.
Naweide, v.
Nawentelen, ow. zw. ik wentel-, Nawerk, o. -de. -heb -gewenteld.
Nawerken, ow. bw. zw. ik werkte -, heb -geworkt; -werking, v.
Nawerpen, bw. st. ik wierp -, heb -ge.worpen.
Naweven, ow. bw. st. ik weefde.
Nawijn, m. [-, heb -geweven].
Nawizen, bw. st. ik wees -, heb -ge.wezen.
Nawinter, m. -s; -tje, o. -s.
Nawisschen, bw. zw. ik wischte -, heb -ge.wischt.
Nawitten, bw. zw. ik wittte -, heb -ge.wit. (-heb -ge.wreven).
Nawrijven, bw. st. ik wreef -.
Nawroegen, bw. zw. ik wroegde -, heb -ge.wroegd; -wroeging, v.
Nazaalen, bw. zw. ik zaaide -, heb -ge.zaaid; -zaaiing, v.
Nazaat, m. -n. zaaten.
Nazamel, bw. zw. ik zamelde -, heb -ge.zameld; -zameling, v.
Nazang, m.
Nazareth (stadje in Bethlehém).
Nazareensch (uit Nazareth) bn.
Nazarener (iemand uit Nazareth) m. -s (heb -gezept).
Nazeepen, bw. zw. ik zepte -, Nazegen, m.
Nazegen, m.
Nazegen, bw. zw. ik zeide -, heb -ge.zegd (-gezeid); -zegger, m. -zegging, v. -zegster, v.
Nazellen, ow. zw. ik zeilde -, ben -ge.zild.
Nazenden, bw. st. ik zoud -, heb -ge.zoude; -zending, v.
Nazetten, bw. zw. ik zette -, heb -ge.zet. (zien).
Nazien, bw. st. ik zag -, heb -ge.zagen.
Nazingen, bw. st. ik zong -, heb -ge.zongen. (-gezonken).
Nazinken, ow. st. ik zook -, ben Nazitten, ow. bw. st. ik zat -.
Nazoeke, o. (heb -gezetten).
Nazoeken, bw. onr. zw. ik zocht -, heb -ge.zocht; -zoeking, v.
Nazomer, m. -s; -tje, o. -s.
Nazorg, v. -en.
Nazouten, bw. st. ik zoutte -, heb -ge.zouten.
Nazuiveren, bw. zw. ik zuiverde -, heb -ge.zuiverd.
Nazwemmen, ow. st. ik zwom -, heb en ben -gezwomen.
Nazweren (van een eed) bw. st. ik zwoor -, heb -gezworen.
Nazweren (van een wond) ow. st. het zwoor -, heeft -gezworen.
Nazweven, ow. zw. ik zweefde -, heb -ge.zweefd.
Nazwieren, ow. zw. ik zwierde -, ben -gezwierd.

Neb en nabbe, v. nebben.
 Nefje en nabbeje, o. -s.
 Nebbeling (nebaal) m. -en (als stofnaam v.)
 Necessaire (een licht, gemak-
 lijk mede te voeren doosje) o. -s.
 Neessiteeren (aoodzak-n) v.
 Neessiteit (aoodzak-n) lijkheid v.
 Neerlogie (overzicht betreffende
 gestorvenen) v. -en.
 Neerlogisch (sterftstichtig)
 bn. en bijw.
 Neeroloog (levensbeschrijver
 van overledenen) m. neerologen.
 Neeromantie (nigromantie, de
 zoogenaamde waarzegging door
 bezwering, of de zwartekunst) v.
 Neotar (godendrank, iets dat den
 grest verlevendigt) m.
 Needer en neer, bn. en bijw.;
 verlijst in de saame.stell. neer.
 Needer Bettu, v.
 Neederbiggelen, ow. zw. het big-
 gelle -, is-gebiggeld.
 Neederbliksemen, bw. zw. ik
 bliksemd -, heb-gebliksemd.
 Neederboffen, bw. ow. zw. ik
 bofte -, heb-geboft.
 Neederbonzen, bw. ow. zw. ik
 bousde -, heb en ben-gebonsd.
 Neederbotsen, ow. zw. ik botste
 -, ben-gebotst.
 Neederbruien, bw. ow. zw. ik
 bruide -, heb en ben-gebruid.
 Neederbruisen, ow. zw. ik bruis-
 te -, ben-gebruisd.
 Neederbuigen, bw. ow. zw. ik boog
 -, heb-geboogd; -buiging, v.
 Neederbutelen, ow. zw. ik bute-
 lde -, ben-gebuteld; -buite-
 ling, v.
 Neederbukken, ow. zw. ik bukte
 -, h. en ben-gebukt; -bukking, v.
 Neederdalen, ow. zw. ik daalde
 -, ben-gedaald; -daling, v.
 Neederdanwen, ow. zw. het
 dauwde -, is-cedauwd.
 Neederdampelen, bw. zw. ik
 dampelde -, heb-gedompeld;
 -dampeling, v.
 Neederdonderen, ow. bw. zw. ik
 donderde -, ben en heb-geelon-
 derd. (-, heb-ge-dragen.
 Neederdragen, bw. st. ik droeg
 Neederdrijven, bw. ow. st. ik
 dreef -, heb en ben-ge-dreven.
 Neederdringen, bw. st. ik drong
 -, heb-ge-drongen.
 Neederdruppen, ow. st. ik droop
 -, ben-ge-dronen.
 Neederdrukken, bw. zw. ik drukte
 -, heb-ge-drukt; -drukking, v.
 Neederduiken, ow. st. ik dook -,
 ben-ge-dook n; -duiking, v.
 Neederduitsch, bn. (o. als zn.)
 Neederduitscher, m. -s.
 Neederduwen, bw. zw. ik dawde
 -, heb-ge-duwd.
 Neederelnd, o. -en.
 Neederelnden, bw. zw. ik danste
 -, heb-ge-danst; heb-ge-dansd.
 Needereluiten, bw. st. ik doof-
 tede.
 Needergeraan, ow. ovr. st. ik ging
 -, ben-ge-gaan. (heb-ge-goten.
 Needergetien, bw. st. ik goot -,
 heb-ge-goten.
 Needergetijden, ow. st. ik glee-
 de -, ben-ge-gleden.
 Needergolven, ow. zw. ik golfde
 -, ben-ge-golfd.
 Needergoolen, bw. zw. ik goolde
 -, heb-ge-goold.

Nederhagelen, bw. zw. het ha-
 gelde -, is-ge-hageld.
 Nederhakken, bw. zw. ik hakte
 -, heb-ge-hakt.
 Nederhalen, bw. zw. ik haalde
 -, heb-ge-haald.
 Nederhaler. Zie Neerhaler.
 Nederhangen, ow. st. ik hing -,
 heb-ge-hangen.
 Nederhebben, ow. zw. ik helde -,
 heb-ge-heeld; -helling, v.
 Nederhouden, bw. st. ik hield -,
 heb-ge-houden.
 Nederhouden bw. st. ik hieuw
 -, heb-ge-houwen; -houwing, v.
 Nederhukken, ow. zw. ik hukte
 -, heb-ge-hukt. (-held, v.
 Nederig, bn. en bijw. -er, -st.
 Nederjagen, bw. zw. en st. ik
 jaagde (joeg) -, heb-ge-jaaqd.
 Nederkammen, bw. zw. ik kamde
 -, heb-ge-kamd.
 Nederkappen, bw. zw. ik kapte
 -, heb-ge-kapt.
 Nederkijken, ow. st. ik keek -,
 heb-ge-keken.
 Nederkladden, bw. zw. ik kladde
 -, heb-ge-klad.
 Nederklommen, ow. st. ik klom
 -, ben-ge-kloomen; -klimming, v.
 Nederknielen, ow. zw. ik knielde
 -, heb en ben-ge-knieldd;
 -knieling, v.
 Nederkomen, ow. st. ik kwam -,
 ben-ge-komen.
 Nederkrijgen, bw. st. ik kreeg -,
 heb-ge-kregen.
 Nederkruipen, ow. st. ik kroop
 -, ben-ge-kroopen. (o. -s.
 Nederlaag, v. -lagen; neerlaagje.
 Nederland, o. -en.
 Nederlander, m. -s.
 Nederlanderschap, o.
 Nederlandsch, bn. (o. als zn.)
 Nederlaten, bw. st. ik liet -, heb-
 ge-laten; -lating, v.
 Nederleggen, bw. zw. ik legde
 (leide) -, heb-ge-legd (geleid).
 -legging, v. (-, is-ge-lukt.
 Nederlekken, ow. zw. het lekte
 Neederliggen, ow. st. ik lag -,
 heb-ge-legen.
 Nederlokken, bw. zw. ik lokte
 -, heb-ge-lokt.
 Nederlonken, ow. zw. ik lonkte
 -, heb-ge-lonkt.
 Nederloopen, ow. st. ik liep -,
 heb en ben-ge-loopen.
 Nederpersen, bw. zw. ik perste
 -, heb-ge-perst.
 Nederplakken, bw. zw. ik plakte
 -, heb-ge-plakt.
 Nederploffen, ow. bw. zw. ik
 plofte -, ben en heb-ge-ploft.
 Nederplompen, ow. bw. zw. ik
 plompte -, ben-ge-plompt.
 Nederplonzen, ow. bw. zw. ik
 plonsde -, heb en ben-ge-plonsd.
 Neder raken, ow. zw. ik raakte
 -, ben-ge-raakt.
 Nederrijden, bw. ow. st. ik reed
 -, heb en ben-ge-reden.
 Neder Rijn (benaming van den
 Rijn van B. nn tot aan de Noord-
 zeel.)
 Nederroepen, bw. st. ik riep -,
 heb-ge-roepen.
 Nederrollen, bw. ow. zw. ik
 rolde -, ben-ge-rolld.
 Nederrukken, bw. zw. ik rukte
 -, heb-ge-rukt.

Nedersabelen, bw. zw. ik sabelde
 -, heb-ge-sabeld.
 Nedersaksisch, bn. (o. als zn.)
 Nederschieten, bw. ow. st. ik
 schoot -, heb en ben-ge-schoten;
 -schieting, v. (-, h. -geschenen.
 Nederschijnen, ow. st. ik scheen
 Nederschokken, bw. ow. zw. ik
 schokte -, heb en ben-ge-schokt.
 Nederschrjven, bw. st. ik
 schreef -, heb-ge-schreven.
 Nederschudden, bw. zw. ik
 schudde -, heb-ge-schuld.
 Nederschuiven, bw. ow. st. ik
 schoof -, heb en ben-ge-schoven;
 -schuiving, v.
 Nedersijpelen, ow. zw. het sij-
 pelde -, is-ge-sijpeld.
 Nederslaan, bw. ow. st. ik sloeg
 -, heb en ben-ge-slagen.
 Nederslag, Zie Neerslag.
 Nedersleepen, bw. zw. ik sleepte
 -, heb-ge-sleept.
 Nedersmakken, bw. ow. zw. ik
 smakte -, heb en ben-ge-smakt.
 Nedersmjten, bw. st. ik smet
 -, heb-ge-smeten.
 Nedersnoeren, ow. zw. ik snorde
 -, ben-ge-snord.
 Nederspatten, ow. zw. het spatte
 -, is-ge-spat.
 Nederspreiden, bw. zw. ik
 spreidde -, heb-ge-spreid.
 Nederspringen, ow. st. ik
 sprong -, heb en ben-ge-sprongen.
 Nederstampen, bw. zw. ik
 stampte -, heb-ge-stampt.
 Nederstellen, bw. zw. ik stelde
 -, heb-ge-steld. (ben-ge-tegen.
 Nederstijgen, ow. st. ik steeg -,
 heb-ge-stegen.
 Nederstommelen, bw. ow. zw. ik
 stommelde -, ben-ge-stom-
 meldd.
 Nederstooten, bw. st. ik atiet
 (stootte) -, heb-ge-stooten;
 -stooting, v.
 Nederstormen, bw. ow. zw. ik
 stormde -, heb en ben-ge-stormd.
 Nederstorten, bw. ow. zw. ik
 stortte -, heb en ben-ge-stort;
 -storting, v.
 Nederstralen, ow. zw. ik straalde
 -, ben-ge-straald.
 Nederstrekken, bw. zw. ik
 strekte -, heb-ge-strekt.
 Nederstrijken, bw. st. ik streek
 -, heb en ben-ge-streken.
 Nederstrooken, bw. zw. ik
 strooide -, heb-ge-strooid.
 Nederstroomen, ow. zw. het
 stroomde -, is-ge-stroomd.
 Nederstroopen, bw. zw. ik
 stroopte -, heb-ge-stroopt.
 Nederstruikelen, ow. zw. ik
 struikelde -, ben-ge-struikeld.
 Nederstuiwen, ow. st. ik stooft
 -, ben-ge-stoven. (ben-ge-suid.
 Nedersullen, ow. zw. ik sulde -,
 heb-ge-suld.
 Nedertellen, bw. zw. ik telde -,
 heb-ge-teld. (-, heb-ge-trapt.
 Nedertreppen, bw. zw. ik trapt
 Nedertreden, bw. st. ik trad -,
 heb-ge-treden.
 Nedertrekken, bw. st. ik trok
 -, heb-ge-trokken; -trekking, v.
 Nedertroonen, bw. zw. ik troonde
 -, heb-ge-troond.
 Nedertuimelen, ow. zw. ik tuimelde
 -, ben-ge-tuimeld.

Nedervall, m.
 Nedervallen, ow. st. ik viel -, ben -gevallen; -valling, v.
 Nedervaren, ow. st. ik voer -, ben -gevaren.
 Nedervellen, bw. zw. ik velde -, heb -geveld; -velling, v.
 Nedervliegen, ow. st. ik vloog -, ben -gevlogen; -vliging, v.
 Nedervlieten, ow. st. ik vloot -, ben -gevloten; -vlieting, v.
 Nedervlijen, ow. zw. ik vlijde -, heb -gevlid.
 Nedervloeden, ow. zw. ik vloedde -, ben -gevlloed.
 Nedervloeren, bw. zw. ik voerde -, heb -gevoerd.
 Nederwaaien, bw. ow. zw. en st. ik waande (woei) -, heb en ben -gewaaid.
 Nederwaarts, bijw.
 Nederwaartsch, bn.
 Nederwentelen, bw. zw. ik wentelde -, heb -gewenteld.
 Nederwerpen, bw. st. ik wierp -, heb -geworpen; -werping, v.
 Nederzakken, ow. zw. ik zakte -, ben -gezak; -zakking, v.
 Nederzeilen, ow. bw. zw. ik zeilde -, ben -gezeild.
 Nederzenden, bw. st. ik zond -, heb -gezonden.
 Nederzetten, bw. zw. ik zette -, heb -gezet; -zetting, v.
 Nederzien, ow. st. ik zag -, heb -gezien.
 Nederzigen, ow. st. ik zeeg -, ben -gezen.
 Nederzinken, ow. st. ik zonk -, ben -gezunken.
 Nederzitten, ow. zw. ik zat -, heb -gezet; -zitting, v.
 Nederzuigen, bw. ow. st. ik zoog -, heb -gezogen.
 Nederzwalpen, ow. zw. ik zwalpte -, ben -gezwalpt.
 Nederzwoelen, bw. st. ik zwolg -, heb -gezwolgen.
 Nederzweven, ow. zw. ik zweefde -, ben -gezweefd.
 Nederzwieren, ow. zw. ik zwierde -, ben -gezwierd.
 Neef, m. neven; -je, o. -s.
 Neefschap, o.
 Neen, tw. (o. als zn.)
 Neep, v. nepen; -je, o. -s. (-en).
 Neepjeskapje, o. -s. -muts, v.
 Neer (draaistroom) v.
 Neer. Zie Neder.
 Neerhaal (het dikke van een letter, het tegenovergestelde van een onhaal) m. -halen.
 Neerhalen (touw) m. -s. (v.
 Neerslachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Neerslag (het neerslaan) m.
 Neerslag (eene soort van rustbed) v. -en.
 Neerslag (bezinksel) o. -ev.
 Neet (juizen) v. neten; -je, o. -s.
 Neet n niet. (klinknageltje) v. -en; -je (nietje) o. -s.
 Neeten en nieten (een nageltje plat klinken) bw. zw. ik nettte, heb -nneet.
 Neetoor, m. en v. -en.
 Neetvormig, bn.
 Neftas (onrecht, onbillijkheid, onduidelijkheid, iets dat onmogelijk is) o.; per fas et -, met alle geweld.
 Neffens. Zie Nevens.

Neg en negre, v. neggen.
 Negatie (ontkenning) v. -tien en -tieten (bijw.).
 Negatief (ontkenneend) bn. en Negatief (in de fotografie) o. negatieven.
 Negeeren (ontkennen) bw.
 Negen, telw. (v. als zn.) -s; -tje, Negendaagsch, bn. [o. -s].
 Negenede, bn. (ranggetal)
 Negenedach, telw. (bn).
 Negenederhande, -lel, onverb.
 Negenduizendste, telw.
 Negenhonderd, telw.
 Negenhoek, m. -en.
 Negenmaal, telw.
 Negennoog (aal; ook: kwaadaardige zweer) v. -en; -je, o. -s.
 Negenponder, m. -s.
 Negentallig, bn.
 Negentien, telw.
 Negenrig, telw.
 Negenvert, bijw.
 Neger, m. -s; -tje, o. -s.
 Negeren (kwellen) bw. zw. ik negerde, heb -gengerd.
 Negerin, v. -nen.
 Negge (hit) v. -n; ook Neg.
 Neglige nachtgewaad; elke huis-kleeding) o. (bw).
 Negligeeren (veronachtzamen)
 Negerij, v. negerij (voorheen marktplaats van negers) v. -en.
 Negotiant (koopman) m. -en.
 Negotiatie (onderhandeling, handel met actien, wisselbrief, enz.) v. -tien en -ties.
 Negotie (koopmanschap) v. -tien en -ties. (onderhandelen) ow.
 Negotieeren (handel drijven)
 Neigen, bw. ow. zw. ik neigde, heb -geleid; -neiging, v.
 Nekk, m. -ken; -je, o. -s.
 Nekken, bw. zw. ik nekt; heb -nekke (stroom) m. (genekt).
 Nel (in het kaartspel de negen van troef) v. -len.
 Nemen, bw. st. ik nam, heb -nemen.
 Nemesis (godin der wraak) v.
 Neographie (afwijking van de gewone spelling) v.
 Neologie (taalnieuwheid) v.
 Neoloriseeren (zich van nieuwe woorden bedienen) ow. (-n).
 Neologisme (taalnieuwheid) o.
 Neoloog (invoerder van nieuwe woorden, strever naar nieuwigheden) m. neologen. (v).
 Nephralgie (nier- of lendepijn)
 Neptisme (verwantschap, verzorging van verwanten, voortkruining van familie-betrekkingen) o.
 Neppe ook nippe (kattekruid) v.
 Neptunus (in de fabelleer, de god der zee) m.
 Nere de (zeeuim) v. -n.
 Nerf, v.
 Nergens, bijw.
 Nering, v. -en. (v).
 Neringloos, bn. en bijw.; -heid, v.
 Neringziek, bn. en bijw. -er, -st.
 Neringzucht, v.
 Neringzuchtig, bn. -er, -st.
 Nero (dwingeland, wreed vorst, naam van den door zijne wrede heden beruchten Romeinschen keizer) m.
 Nervens (zenuwaachtig; ook: kernachtig) bn. nerveuzer, nerveust.

Nes, v. -sen.
 Nest, o. -en; -je, o. -s.
 Nestel, m. -en; -tje, o. -s.
 Nestelen (met een nestel toe-rigen) bw. zw. ik nestelde, heb -genesteld; nestelaar, m. nesteling, v.
 Nestelen (eene nest maken) ow. zw. ik nestelde, heb -genesteld; ook: ww. ik nestelde mij, heb mij genesteld, nesteling, v.
 Nestorij, v. -en; -tje, o. -s.
 Nestig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Nestor (een schander, eervwaardig grijsaard; de oudste) m.
 Ne autor ultra crepidam, schoenmaker, blijf bij uw leest.
 Net, o. -ten; -je, o. -s.
 Net, bn. en bijw. -ter, -st; -jes, bijw. -heid, v.
 Net netschrift) o.
 Net (juist) bijw.
 Netbord, o. -en.
 Netel, v. -s en -en; -tje, o. -s.
 Netelachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Neteldoek, o. [v].
 Neteldoeksch, bn.
 Netelen (met netels steken) bw. zw. ik netelde, heb -genesteld.
 Netelig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Netenkam kaal m. -men.
 Netenkam (persoon) m. en v.
 Netschrift, o. [-men].
 Netten (nat maken, ook: reinigen) bw. zw. ik nette, heb -genet.
 Nettenbreien, o.; -breier, m. -s; -brister, o. -s; -knoopen, o.; -knooper, m. -s; -knoopster, Netigheld, v. [v. s].
 Netto, juist; zuiver, zonder af-trek. (geneuld).
 Neulen, ow. zw. ik neulle, heb -neulen. bw. zw. ik neuride, heb -geneuried.
 Neus, m. neuzen; -je, o. -s.
 Neusdoek, m. -en; -je, o. -s.
 Neushaar, o. -haren; -tje, o. -s.
 Neushoorn en neushoren, m. -hoorns en -horens.
 Neusjucker, m. -s.
 Neut noot v. -en.
 Neutelen (talmen) ow. zw. ik neutelde, heb -geneuteld, neutelaar, m. neutelaarster, v. neutelaar, v. (-st; -heid, v).
 Neutelig (talmachtig) bn. -er.
 Neutraal (onpartijlig) bn.
 Neutraalisen (in den staat der onpartijlicheit brengen; zich onpartijdig gedragen) v.
 Neutraliteit (onzijdigheid) v.
 Neuzelen (besnuffelen) bw. zw. ik neuzelde, heb -geneuzeld; neuzelaar, m. neuzelaarster, v.
 Neuzen, ow. zw. ik neusde, heb -geneusd; neuzer, m. neuzerij, v.
 Nevel, m. -s en -en; -tje, o. -s.
 Nevelachtig, zn. -er, -st.
 Nevelen, ow. zw. het nevelde heeft -gezeveld.
 Nevelig, bn. -er, -st.
 Nevens (neffens) vz.
 Nevensgaand, bn.
 Nicht, v. -en; -je, o. -s.
 Nicotine (het scharp en vergiftig b. stand el in tabak) v.
 Niemand, pers. vnw.
 Niemand, bijw. o. -s.
 Nier, v. -en; -tje, o. -s.
 Nieskruid, o.; -middel, o. -en; -poeder, o. -s; -wortel, v.

Niet (in de loterij) v. -en; -je. o. -s
 Niet (klunkagelje). Zie Neet.
 Niet (niets) o.
 Niet (soof) o.
 Niet, ontkennend bijw.
 Nieten (klanken). Zie Neeten.
 Nietig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Niets, onbep. v.w. (o. als zn.); -beduidend, bn. -beteeknend, bn. -waardig, bn.
 Niettegenstaande, vz. en v.w.
 Niettemin, bijw. (-heid, v.)
 Nieuw, bn. en bijw. -er, -st;
 Nieuwbakken, bn.
 Nieuwelling, m. en v. -en; voor het v. ook nieuwlinge.
 Nieuwe, lings, bijw.
 Nieuwemaan, v.
 Nieuwerwets, bijw.
 Nieuwerwetsch, bn. -er, meest.
 Nieuwgebonden, -gebouwd, -gemunt, -geverid, -gevoemd, bn.
 Nieuw-Holland, o. (-s)
 Nieuwheid, v. -heden; -je, o.
 Nieuwheidsbezag, o.; -kra-
 mer, m. -s; -zucht, v.
 Nieuwjaar, o.
 Nieuwjaarsbezoek, o. -en; -brief, m. -brieven; -dag, m. -en; -dicht, o. -en; -geschenk, o. -en; -prent, v. -en; -wensch, m. -en.
 Nieuwlichter, m. -s.
 Nieuwlichterij, v.
 Nieuwmodisch, bn.
 Nieuws, o.
 Nieuwsblad, o. -en.
 Nieuwswierig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Nieuwspander, o. -en; -post, v. -en; -tijding, v. -en.
 Nieuwtje, o. -s.
 Niezen, ow. zw. ik niesde, heb geniesd; niezing v.
 Nihil (niets) bijw.
 Nijld, m.
 Nijdig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Nijldgaard, m. -s. (-ingen)
 Nijgen, ow. st. ik neeg, heb ge-
 nijging (buiging) v. -en.
 Nijngel en nijdnagel, m. -s;
 minzeltje, o. -s.
 Nijpen, bw. st. ik neep, heb ge-
 nepen; nijper, m. nijping, v.
 Nijpster, v. nijptang, v.
 Nijver, bn. en bijw. -der, -st;
 Nijk (hik) m. -ken. [-heid, v.]
 Nikkel (onkruid) v.
 Nikkel (metaal) o. (-genikt)
 Nikken, ow. zw. ik nikte, heb
 nikker (watergeest) m. -s; -je,
 Nijmf, v. -en; -je, o. -s. (o. -s)
 Nijmfelijn, o. -s.
 Nijmfestoet, o. -s.
 Nijmer, bijw. -meer, bijw.
 Nippe, Zie Neppe.
 Nippen, ow. zw. ik nippte, heb
 nipperpte, o. (-genipt)
 Nis, v. -sen; -je, o. -s.
 Nix (een hersenschimmig water-
 spook) v. -en. (-en)
 Nobel (voormalige munt) m. -s
 Nobel (edel, voornaam) bn. -er, -st
 Nobiliteeren (tot den aelstand
 verheffen) bw.
 Nobiliteit, adeldom; adel, rid-
 derschap v. -den.
 Noblesse (de afdeligen van een
 oord of land; de stand en de
 waardigheid eens edelmans) v.

Noch (ook niet) ontk. v.w.
 Nochtans, bijw. en v.w.
 Noctambule (nacht- of slaap-
 wandelaar) m. en v. -s.
 Noembaar, bn. (genoemd)
 Noemen bw. zw. ik noemde, heb
 Noemenswaardig, bn. -er, -st
 of meer en meest.
 Noemer, m. -s.
 Noen (middag) m. (-en)
 Noest (ook: oest en knoest) m.
 Noest (naarstig) bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v.
 Noesterig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Noestig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Nog (tot hiertoe, bovendien) bijw.
 Nogal, bijw.
 Nogmaals, bijw.
 Nok (soik) m. -ken; -je, o. -s.
 Nok (het opperste of uiterste van
 iets) v. -ken; -je, o. -s.
 Nokken (snikken, weenen) ow.
 zw. ik nokte, heb genokt; nok-
 king v. (-schik)
 Nolens volens, goed- of kwaad-
 Nomaden (herders; rondzwer-
 vende volken) m. mv.
 Nomadisch (rondtrekkend,
 zwerfend) bn.
 Nomen, naam, benaming.
 Nomenclatuur (naamregister)
 v. -turen.
 Nominale waarde, naamwaar-
 de, het tegendeel van reele
 waarde. (-nalisten) o.
 Nominalisme (de leer der nomi-
 nominalist (aanhanger van de
 zienswijze, dat de algemene be-
 grippen slechts woorden en na-
 men zijn) m. -en. (-en-ties)
 Nominatie (benoeming) v. -tien
 Nominatoeren (nemen, benamen;
 en ene lijst plaatsen, om daar-
 uit te kiezen; benoemen) bw.
 Nommer en nummer, o. -s; -tje,
 o. -s.
 Nummeren en nummeren.
 bw. zw. ik nummerde, heb ge-
 nummerd; nummeraar, m. -er;
 nummerijzer, o. nummering, v.
 Non, v. -nem; -netje, o. -s, ook:
 nonneken en nonneke, o. -s.
 Nonactief (niet in werkelijken
 dienst) bn.
 Nonactiviteit (de toestand van
 een ambtbaar, die tijdelijk
 buiten werkelijken dienst ge-
 steld is) v. (-en)
 Nonactiviteits-traktement.
 Nonchalance (slordigheid, na-
 latigheid) v.
 Nonchalant (nalatig, traag) bn.
 en bijw. -er, -st.
 Nonens, een onding.
 Non interventie (het niet tus-
 schenblijven treden, het onzijdig
 Nonnecel, v. -len. (-blijven) v.
 Nonnengewaad, o.; -kleed, o.
 -eren; -klooster, o. -s; -leven, o.;
 -orde, v. -n; -sluier, m. -s.
 Nonpareille (onvergelijkelijk)
 bn. (als zn. zeer kleine soort van
 letter) v. -s. (-treffende)
 Non plus ultra, het alles over-
 Non possumus, wij kunnen
 niet; het is onmogelijk.
 Nonsons, onzin.
 Nonvalour hij, die niet in staat
 is, de belastingen te betalen; iets
 dat geen waarde heeft; oninbare
 post) m. -s.

Nood, m. -en.
 Nooddruft, v.
 Nooddruftig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Noode (afgel. van nood) bijw.,
 alleen gebruik in: van -hebben,
 Noode (ongaarne) bijw. (-enz)
 Noodeloos, bn.; -heid, v.
 Nooden, bw. zw. ik noodde, heb
 genood; nooder, m. nooding, v.
 Noodhulp, m. en v. -en.
 Noodig, bn. -er, -st.
 Noodigen, bw. zw. ik noodigde,
 heb genoodigd; noodiger, m.,
 noodiginz, v. noodigster, v.
 Noodlijvend (arm, behoeftig)
 bn.; noodlijvende fondsen
 (schuldbrieven van Staten of
 maatschappijen, waarvan de
 rente en aflossing niet geregeld
 of in het geheel niet geschiedt)
 o. mv.
 Noodlijvende, m. en v. -n.
 Noodlot, o. (-heid, v.)
 Noodlottig, bn. en bijw. -er, -st;
 Noodweer (tegenweer, verdedi-
 ging uit noodzaak) v.
 Noodweer en noodweder
 (zwaar onweder) o. (-st; -heid, v.)
 Noodwendig, bn. en bijw. -er,
 Noodzaak, v. (-st; -heid, v.)
 Noodzakeijk, bn. en bijw. -er,
 Noodzaken, bw. zw. ik nood-
 zaakte, heb genoodzaakt.
 Noof, bijw.
 Noopijzer, o. -s.
 Noor, m. Noren.
 Noord, bijw.
 Noord (het Noorden); (de noor-
 delijk gelegen landen) v.
 Noord-Brabant, o.
 Noordelijk, bn. en bijw. -er, -st.
 Noordelijken, ow. zw. ik noor-
 delijkte, heb genoordeelikt.
 Noorden, o. -s. -wind, m. -en.
 Noorderbreedte, v.; -licht, o.;
 -zon, v.
 Noordfriesch, bn. (o. als zn.)
 Noord-Holland, o.
 Noordhollandsch, bn. (o.)
 Noordnoordoost, bijw. (als zn.)
 Noordnoordwest, bijw. (als zn.)
 Noordoost, bijw. (o. als zn.) [o.
 Noordoostelijk, bn.
 Noordoosten, o.
 Noordoosten, ow. zw. de
 wind noordnoordoost, is ge-
 noostrij; noordoostering, v.
 Noordsch, bn.
 Noordwaarts, bijw.
 Noordwest, bijw. (o. als zn.)
 Noordwestelijk, bijw.
 Noordwestern, o.
 Noordwestern, ow. zw. de
 wind noordwesterde, is ge-
 noordwesterd; noordwestering,
 Noordzee, v. (-r)
 Noorman, m. -nen. (-bn)
 Noorwegen, o., Noorwegsch,
 Noot (zinnoot en aantekening)
 v. noten; -je, o. -s.
 Noot (vrucht) v. noten; -je, o. -s.
 Nop, v. -pn; -je, o. -s.
 Nopen, bw. zw. ik noopte, heb
 genoopt; noper, m. noopte, v.
 Nopje, o. -s.
 Nopjeslaken, o.
 Noppen, bw. zw. ik nopte, heb
 genopt; nopper, m. nopster, v.
 Nopschaar, v.
 Noprig, bn. -er, -st.
 Norin, v. -nen.

Norma (regel, voorschrift) v. (bn.)
Normaal (tot voorbeeld dienend)
Normaalschool (modellschool) v. -scholen.
Normaliteit (regelmatige, behoorlijk gesteldheid) v.
Normeeren (inrichten) bw.
Norren de schuikgodinnen of Parcen in de Noorsche mythologie zijnde Oer-d. het verledene. Verdaand, het tegenwoordige en Skoeld, het toekomstige) v. mv.
Nosse te ipsum, ken u zelven; leer u zelven kennen.
Norsch, bn. en bijw. -er, meest -; -lijk, bijw. -heid, v.
Nosologie (ziektenkunde) v.
Nosocomium (ziekenhuis, hospitaal) o. (nosocomien).
Nosocom (ziekenoppasser) m.
Nosogenie (het ontstaan van ziekten) v.
Nostalgie (heimwee) v.
Nota (teeken, merkteeken; schriftelijke aanwijzing, aanmerking; rekening) v. nota's. (bn. -er, -st)
Notabel (aanzienlijk, voornaam)
Notabele (voornaam, aanzienlijk burger) m. -n.
Nota bene, let wel op!
Notam nemen (al), opmerken, in gedachten houden.
Notaris, m. -sen; o.; notariaat o. notariaten; notarieel, bn. notariele; notaris-schap, o.
Notarischap, m. -en; -pje, o. -s.
Notboom, bn. -en; -je, o. -s.
Notedop, m. -pen; -je, o. -s.
Noteeren (aanteekenen) bw.
Notemuskaat (noot) v. -muskaaten; (stof) o.; -je, o. -s.
Notendruk, m.
Notenkraker, m. -s.
Notenpapier, o. (tlen en noties).
Notie (bescrij, denkbeeld) v. noties.
Notificatie (aankondiging, bekendmaking) v. -tlen en -ties.
Notificatie aannemen (voor), voor kennisgeving aannemen.
Notitie (optekening, opgaaf) v. -tlen en -ties.
Notoriëteit (openbare of algemeen bekende) v.
Notre Dame, Onze Lieve Vrouw, de maagd Maria; ook: de groote kathedraal te Parijs.
Notulen (schriftelijk verslag van hetgeen in een vergadering behandeld is) v. mv.
Notulenboek, o. -en. (-en).
Notweg (een breede rijweg) m.
Nouveauté (nienheid; het nieuwe; iets nieuws en zeldzaam) v. -s. (nieuwigheden) m.
Novateur (vinder, inwonder) m.
Novelle (romantisch verhaal) v. -n.
Novellist (schrijver van novellen)
November (Slachtaand) m.
Novemen (bij de R. K. godsdiens- oefening, tot een zeker doel, welke gedurende negen dagen in 't h. ald wordt) v. mv.
Novice (nieuweling in een klooster) m. en v. -s.
Noviciaat (proeftijd) o.
Noyade (verdrinking van een aantal veroordeelden te gelyk, tijd-na het Fransche Schrikbewind in 1793-94) v.

Nu, bijw.
Nuance (tint, schakeering; aardige vermenging der kleuren, licht en bruin) v. -s en -n.
Nuanceeren (schakeren, bescheiden) bw.
Nubiel (manbaar, huwbaar, in staat om te huwen) bn.
Nuchter, bn. en bijw. -der, -st; -heid, v. (heid) v.
Nuditeit (naaktheid, ontblootheid) m. (zwakheden, vergripen; bij schilders, naakte beelden; ontuchtige verhalen) v. mv.
Nuf, v. -f en; -je o. -s.
Nufachtig, bn. -er, -st. (nufft).
Nuffen, ow. zw. ik nuffte, heb genufft, bn. -er, -st; -heid, v.
Nuk, v. -ken; -je, o. -s.
Nukkelig, bn. -er, -st; -heid, v.
Nul, v. -len; -lette, o. -s.
Nulla regula sine exceptione, geen regel zonder uitzondering.
Nulliteit (nietigheid) v. -en.
Numerair (naar het getal) bn.
Numerair (het bare geld, de waarde der in omloop zijnde spieel) o. (ren) bw.
Numereeren (tellen; noemen)
Numerous (talrijk) bn.
Numerl, naam van Mozes' vierde boek, inhoudende de volkstelling der Israëlieten.
Numero (nummer, nummer) o.
Numerozeeren (nummeren) bw.
Numismiek (munt- en penningkunde) v.
Numismatisch (de munt- en penningkunde betreffende) bn.
Numismatographie (beschrijving van oude muntten) v.
Nummer, nummeren, enz. Zie Nummer, nummeren, enz.
Nun (zuigpijp) v. -nen; -netje, o. -s.
Nunnen (aan een zuigpijp zuigen) ow. zw. ik nunde, heb genund.
Nuntius (hede, pedel; pauselijke afgezant) m. -sen.
Nuptial (wat den bruilofsdaag, het huwelijk betreft) bn.
Nurk, norf (knoorpot) m. -en.
Nurkachtig, bn. -er, -st.
Nurken (knoor) ow. zw. ik nurkte, heb genurkt.
Nurkig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Nurksch, bn. -er, meest -; -heid v.
Nusselen (talmwerk doen) ow. zw. ik nusselde, heb genusseld, nusselaar, m. nusselaarsch, v. nusselaarsch, v. -st.
Nut, bn. en bijw. (o. als zn.) -er.
Nutsvergadering, v. -en; -verhandeling, v. -en. (bw.)
Nuttreeren (vorden, opkweeken)
Nutritie (voeding) v. (bn.)
Nutritief (voedend, voedzaam)
Nuttelos, bn. nutteloozer, nutteloozt; -heid, v.
Nutten (nuttigen) ow. bw. zw. ik nuttte, heb genut.
Nuttit, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
Nuttigen, bw. zw. ik nuttigde, heb genuttigd; nuttigting, o.
Nuttigheidsbejag, o.
Nuun (ledige zeeschep) v. nuunen; -tje, o. -s.

6.

O. v. o's - De vierde klinkletter, de 15de letter van het alphabet.
O - Als Romeinsch getal 11.
Ob - Ona. hij of zij is overleden.
O.I. - Oost-Indië.
O.M. - Openbaar Ministerie.
O.S. - (in den almanak). - Oude O.T. - Oud Testament. [Stijl].
O.V. - Oud Verbond.
O, tw. (als zn. o.) o's; ootje, o. -s.
Oase (vruchtbare streek in de zandwoestijnen) v. -n.
Obdureeren (verharde, verstoppen) ow. bw.
Obdureeren (gehoorzamen) bw.
O-beenen (kromme beenen) o. mv. o-benjes, o. mv.
Obelisk (spise, vierhoekige piramide, vol beeldspijke (hiëroglifische) figuren; graf- of pronuinaal) m. -en.
Object (voorwerp, zaak of persoon der beschouwing; het doel of eindoomerk) o. -en.
Objecteeren (tegenwerpen) bw.
Objectie (tegenwerping) v. -ties en -tien. (objecliever, -st)
Objectief (werklijk bestaand) bn.
Objectief (de naar het voorwerp gerichte lens in verrekijkers en microscoopen) o. objectieven.
Objectiviteit (voorwerplekheid, uiterlijkheid, gesteldheid) m. (een buiten ons liggende zaak) v.
Obit Zie de verkorting Ob.
Obiter, in het voorbijgaan, terloops, vluchtig.
Oblaat (ouwel) v. oblaten.
Oblie (dunne wafel) v. oblicien; -tje, o.
Oblijgati (verbonden, verplicht; muz. b. geleidend; noodzakelijk, dat geen van de daarmede betrekkinge stukken 't in het concert mag wegblijven) bijw.
Oblijgati (muzikstuk, gezet voor één stem of één instrument, gewoonlijk met begeleiding voor te dragen) o. oblijgaten; oblijgatie, -ties.
Oblijgati (sehn) brief) v. -tlen en Oblijgati, verplicht! heb dank!
Oblijgeeren (verbinden, verplichten; noodzakelijk) bw.
Oblijvies (vreegtachtig) bn.
Obsceen (oneerbaar, schandelijk, ontuchtig, wulpsch) bn. en bijw. obscenen, -st.
Obsceniteit (lasterlijkheid) v. -en.
Obscureeren (verdoosten; verdonken) v. en bw.
Obscuriteit (duisternis; onverschikbaarheid, onberoemdheid) v.
Obscur (lonker, onroerbaar) bn.
Obsedeeren (op iemand handelinge, redenen, enz. nauwkeurig achtig geven; omringen, lastigvalen) bw.
Observabel (opmerkenwaardig; in acht te nemen) bn.
Observanda (in acht te nemen dingen) m. (ze) v.
Observantie (inachtneeming; reobservatie (waarneming; opmerking) v. -tlen en -ties.

Observator (opmerker; hij, die sterrenkundige waarnemingen doet op een observatorium) m. -s.
Observatorium (sterrenwacht) o. -s en observatoria.

Observeren (op- of aanmerken, waarnemen) bw.

Obsoleeren (verouderen, buiten gebruik raken) ow.

Obsoleet (verouderd, in onbruik geraakt) bn. (o. -s).

Obstakel (hindernis, beletsel)
Obstetrie (verloskunde) v.

Obstetrisch (verloskundig) bn.

Obstinaat (eigenzinnig, halsstarrig) bn. obstinaat, -st; heid, v.

Obstinatie (eigenzinnigheid, halsstarrigheid) v.

Obstructie (verstopping, hardlijvigheid) v. -dien en -ties.

Obstrueren (verstopping, belemmeren; betimmeren, b.v. iemand licht) bw.

Obtempereren (gehoorzamen, inschikkelijk zijn) bw.

Obtentie (verkrijging; doelbereiking) v.

Obtineeren (verkrijgen, zijn oogmerk bereiken) i bw.

Obvenleeren (tegenkomen, tege-moet komen) ow. bw.

Occasie (gelegenheid, aanleiding) v. -sien en -sien.

Occasioneer (gelegenheid ge-ven, veroorzaken) bw.

Occidens (het westen) o.

Occidentaal (Westersch) bn.

Occiput (achterhoofd) o.

Occult (verborgen, heimelijk) bn. en bijw.

Occulteren (verbergen, verhe-len, geheim houden) bw.

Occupatie (bezigheid; bezetting; in bezit hebben) v. -dien en -ties.

Occupieren (bezetten, innemen; bezighouden) bn.

Occurreeren (ontmoeten, begeje-nen, voorkomen) tw. en ow.

Occurrere (voorkomen, plaats-grijpend) bn.

Ocean, m. oceanen.

Och, tw.

Ocharm en **ocharmen**, tw.

Ochtend en **ochtend**, m. ochtend-en; ochtende, o. -s.

Octaaf (kleine dwarsluit; gelijk-luiding, samenbinding, tusschen-ruimte tusschen acht noten; achtste noot) v. octaven; octaaf-je, o. -s.

Octant (hoogtemeter, werktuig in de sterrenkunde) v. -en.

Octavo, bn. (als zn. o.) octavo's; octavootje, o. -s.

Octavo (in) boekformaat van acht bladen in een vel (8).

October (Witnauw) m.

Octrooi (handelsvrijheid, vergun-ning, een verleend uitsluitend recht tot het maken en verko-pen van zeker iets) o. -en; -tje, o. -s.

Octrooleeren (een octrooi ver-leenen aan iemand of op iets, ver-vaardigen, opstellen; uitvoardi-gen) bw.

Oculair (oogenschijnlijk, blijk-baar, met de ogen beschou-wend) v. (wend) bn.

Oculatie (lenting) v. (wending) v.

Oculleeren (entreren) bw.

Oculist (oogarts, oogmeester) m.

Ode, v. -n; -tje, o. -s.

Odendichter, m. -s; -es, v. -sen.

Odendstijl, m.

Odeon en **odéum** (zang- of mu-ziekzaal) o.

Oder (rivier in Pruisen) v.

Odour (reuk, geur, gerucht) v. -s.

Odief (zekere schaaft) m. odieven; -je, o. -s.

Odieu (hatelijk, verdriegt, walg-odiu) (haat, vijandchap) o.

Odomet of **podomet** (weg- of schred-mmeter) m.

Odontalgie (tandpijn, kiespijn) v.

Odoriferant (wielriekend) bn.

Oeconomie (staathuishoudkun-de; spaarzaamheid) v.

Oeconomisch (staathuishoud-kundig; spaarzaam) bn.

Oeconoom (staat- en ook land-huishoudkundig) m. oeconomen.

Oef, tw.

Oefendag, m. -en; -dagje, o. -daag-

Oefenen, bw. zw. ik oefende, heb ge-oefend; oefenaar, m. oefenaar-ster, v. oefening, v. (v. -en).

Oefeningskamp, o. -en; -plaats,

Oefenkamer, v. -s; perk, o. -en; -plaats, v. -en; -school, v. -scho-le; -tijd, m. -uur, o. -uren;

Oef, tw.

Oeil de boeuf (rond dakvenster; opening in een schoorsteen) o.

Oeils de boeuf.

Oeken (brommen; knorren) ow. zw. ik oekte, heb ge-oekt.

Oele, tw.

Oer (ijzerhoudende aarde) o.

Oerachtig, bn. -er, -st.

Oerig, bn. -er, -st.

Oeris, m. -s n.

Oest, oestig, enz. Zie Noest, enz.

Oester, v. -s en -en; -tje, o. -s.

Oesterbak, m. -ken; -je, o. -s.

Oesterpastel, v. -en; -tje, o. -s.

Oesterput, v. -ten; -je, o. -s.

Oestervat, o. -en; -vaatje, o. -s.

Oever, m. -s; -tje, o. -s.

Of, vw.

Offendeeren (beleedigen, kren-ken, aanstoot geven) bw.

Offensief (aanvallend) bn. offen-sief, v. offensiest.

Offer, o. -s en -en; -tje, o. -s.

Offeraar, m. -s en offeraren.

Offeraltaar, v. -altaren.

Offerambt, o. -en.

Offerande, v. -n.

Offerband, m. -en; -breest, o. -en; -bijl, v. -en; -blok, o. -ken; -daad, v. -di-naar, m. -s en -dienaren;

Offerant (ondergeschikt bedien-de bij een ambt; ambtenaar) m. -rn.

Officie (plicht, hulp, dienst, ambt) o. -cien en -cies.

Officieel (van ambtswege; geloof-waardig, echt) bn. en bijw.

Officier, m. -en en -s; -tje, o. -s.

Officierssociëteit, v. -en.

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Officiersdegen, m. -s; -epaulet, v. -ten; -kind, o. -eren; -kleed-ling, v. -s; -kok, m. -s; -montce-rink, v. -en; -pendon, o. -en;

Olla potrida, bij verbarstering
olipodrigo, alies onder elkander,
potpourri.

Olm, m. -en -pje, o. -s.

Olmhout *f.* Olmhout, o.

Olographisch (eigenhandig ge-
schreven) bn.

Olymp (een berg) m.

Om, vz., vv. en bijw.

Oma (grootma) v.; omaatje, o. -s.

Omaderen, bw. zw. ik ademde -
heb -gedamd; ook -ademde, heb
-ademd.

Omakkeren, bw. zw. ik akkerde -
heb -geakkerd.

Omarbeiden, bw. zw. ik arbeide -
heb -gearbeid; arbeiding, v.

Omarmen, bw. zw. ik armde, heb
-armd; armig, v.

Omarren ook omnarren, ow. bw.
zw. ik arde (narde) -, heb en
ben -geard (-genard).

Omasemen, bw. zw. ik asemde -
heb -geasemd.

Ombabbelen, ow. bw. zw. ik babbelde -
heb -gebabbelde.

Ombakken, bw. zw. ik bakste -
Omballing, v. (heb -gebakst.

Ombanen, ow. z. v. ik baande -
heb -gebaand.

Ombazuinen, bw. zw. ik bazuinde -
heb -gebazuind.

Ombedelen, ow. zw. ik bedelde -
heb -gebedld. (-gebedl.)

Ombellen, bw. zw. ik belde -heb
Ombor (aardsoort) v. (o. -s.)

Omber (in t' kaartspel) m. -s; -tje.

Ombrar, m. -s.

Omberraaster, v. -s. (o. -s.)

Omberdoos, v. -doozen; -doosje.

Ombereen, ow. bw. zw. ik omberde -
heb -geombard.

Ombergeselschap, o. -pen.

Omberkarten, v. mv.

Omberkranen, m. -en; -je, o. -s.

Ombertartje, v. -en; -tje, o. -s.

Omberspel (het spel) o. -spelen;

-letje, o. -s; (stel kaarten) o. -
spellen; -letje, o. -s.

Ombertafel, v. -s; -tje, o. -s.

Ombervisch, m. -visschen.

Ombervogel, m. -s.

Ombouken, bw. zw. ik beukte -,
heb -gebeukte.

Ombouzen, ow. zw. ik beuzelde -
heb -gebeuzeld.

Ombijten, ow. st. ik beet -, heb
-gebeten.

Ombinden, ow. st. ik bond -, heb
-gebonden; ook: ik bond, heb
-gebond; binding, v. -bindel, o.

Ombladen, ow. zw. ik blaadde -,
heb -geblaad.

Omblanderen, ow. bw. zw. ik bla-
derde -, heb -gebladerd; ook: ik
-bladerde, heb -bladerd.

Omblagen, bw. st. ik blis -, heb
-geblazen. (-geblaz.)

Omblijven, ow. st. ik bleef -ben

Omblikken, ow. zw. ik blikte -,
heb -geblikt. (-blonken.)

Omblinken, bw. st. ik blonk, heb

Ombloeden, bw. zw. ik bloeide -
heb -bloed. (heb -bloost.)

Omblozen, bw. zw. ik bloosde -
Ombocht, v. -en.

Ombonen, bw. zw. ik boende -,
heb -geboend.

Omboreen, ow. zw. ik boerde -
heb -geboerd. (-gebold.)

Ombollen, ow. zw. ik bolde -, ben

Ombolsterd, bn.

Ombolwerken, bw. zw. ik -bol-
werkte, heb -bolwerkt.

Ombonken, ow. zw. ik bonkte -,
heb -gebonkt.

Ombonzen, bw. ow. zw. ik bonsde -
heb -gebonsd.

Omboomen, ow. zw. ik boomde -
heb en heb -geboomd.

Omboordten, bw. zw. ik boorde -
heb -geboord; ook: ik -boord-
de, heb -boord; -boording, v.

boordeld, o.

Ombottelen, bw. zw. ik bottelde -
heb -gebotteld.

Ombouwen, bw. zw. ik bouwde -
heb -gebouwd; ook: ik -bouwde,
heb -bouwde; -bouwing, v.

Ombrage (schaduw, schrik, vrees,
arzwaan) v.

Ombraugens (schuw, vreesachtig,
waiverous, erdenken) bn.

Ombrazen, bw. zw. ik braste -,
heb -gebrast.

Ombreien, bw. zw. ik breide -,
heb -gebreid.

Ombrengen, bw. onr. zw. ik
bracht -, heb -gebracht; -bren-
ger, m. -brenging, v. -brengster, v.

Ombrieschen, ow. zw. ik brieschte -,
heb -gebriescht; ook: ik
-brieschte, heb -briescht.

Ombrommen, ow. zw. ik bromde -
heb -gebromd.

Ombruinen, bw. ow. zw. ik bruide -
heb en ben -gebruid.

Ombruisen, ow. zw. ik bruiste -,
heb -gebruist; ook: ik -bruiste,
heb -bruist.

Ombrullen, ow. zw. ik brulde -
heb -gebruld; ook: ik -brulde, heb
-bruld. (heb -gebrust.)

Ombussen, bw. zw. ik bruste -

Ombuigen, bw. ow. st. ik boog -,
heb en ben -gebogen; -buiging, v.

Ombuitelen, ow. zw. ik buitelde -
heb en ben -gebuiteld; -buitel-
ing, v. (heb -gebuit.)

Ombuiten, bw. zw. ik huite -

Ombulderen, ow. zw. ik bulderde -
heb -gebulderd; ook: ik -bul-
derde, heb -bulderd.

Omcirkelen, bw. zw. ik cirkelde,
heb -cirkeld.

Omdammen, bw. zw. ik -damde,
heb -damd; -dammig, v. -dam-
minkje, o. -s.

Omdansen, ow. bw. zw. ik danste -
heb en ben -gedanst; ook: ik
-danste, heb -danst.

Omdartelen, bw. zw. ik dartelde -
heb -gedarteld; ook: ik -dar-
teld, heb -darteld.

Omdat, vw.

Omdaveren, bw. zw. ik daverde -
heb -gedavard.

Omdaalen, bw. zw. ik daalde -,
heb -gedeeld; -deeler, m. -dee-
line, v. -deeler, v.

Omdelven, bw. st. ik dolf -, heb
-gedelven; ook: ik -dolf, heb
-dolfen.

Omdijken, bw. zw. ik -dijkte,
heb -dijkt; -dijkig, v.

Omdobberen, ow. zw. ik dobberde -
heb -gedobberd.

Omdoen, hw. onr. ik deed -,
heb -gedaan.

Omdolen, ow. zw. ik doolde -,
heb -gedoold; ook: ik -doolde,
heb -doold; -doling, v.

Omdonderen, ow. bw. zw. ik
donderde -, ben en heb -gedon-
derd. (heb -dost.)

Omdossen, bw. zw. ik -doste,

Omdouwen, Zie Omdouwen.

Omdraai, m. -en.

Omdraaien, ow. bw. zw. ik
draaide -, ben en heb -gedraaid;
-draaiing, v. -en.

Omdragen, bw. st. ik droeg -,
heb -gedragen.

Omdraven, ow. bw. zw. ik draafde -
heb en heb -gedraafd.

Omdrentelen, ow. zw. ik dren-
telde -, heb en ben -gedrenteld.

Omdribbelen, ow. zw. ik drib-
belde -, heb en ben -gedribbeld.

Omdrijven, ow. bw. st. ik dreef -
heb en heb -gedreven; ook:
ik -dreef, heb -dreeven.

Omdrillen, bw. ow. zw. ik drilde -
heb en ben -gedrild.

Omdrinken, ow. bw. st. ik dronk -
heb -gedronken.

Omdrogen, bw. zw. ik droogde -,
heb -gedroogd. (heb -droopen.)

Omdrukken, bw. st. ik drukte -
heb -gedrukt; ook: ik -drukte,
heb -drukt.

Omduikelen, ow. zw. ik duikelde -
heb en ben -geduikeld.

Omduiken, ow. st. ik dook -, ben
-gedoken. (heb -geduwd.)

Omduwen, bw. zw. ik duwde -,
Omdwalen, ow. zw. ik dwaalde -
heb -gedwaald; -dwalig, v.

Omdwarrelen, ow. zw. ik dwar-
relde -, heb -gedwarreld; -dwar-
reling, v.

Omdwellen, ow. zw. ik dwelde -,
heb -gedweld.

Omdwingen, bw. st. ik dwong -,
heb -gedwongen. (-s.)

Omega (de laatste, het einde) v.

Omegeven, bw. zw. ik egde -, heb
-geegd; -egging, v.

Omelet, v. -ten; -je, o. -s.

Omen (voortreken) o. -s.

Omfadderen, ow. bw. zw. ik flad-
derde -, heb -gefadderd; ook: ik
-fladderde, heb -fladderd.

Omflikkeren, bw. zw. ik -flikkerde,
heb -flikkerd.

Omfloersen, bw. zw. ik -floerste,
heb -floerst.

Omfloeren, bw. zw. ik -floon-
erde, heb -floonerd.

Omflouten, ow. st. ik floot -, heb
-geflooten.

Omfutselen, ow. zw. ik futselde -
heb -gefutseld.

Omgaan, ow. bw. onr. st. ik ging
om, heb en ben -gegaan; -gang, m.

Omgankeljk en omganklijk,
bn. -en, -st. (heb -gegaapt.)

Omgaven, ow. zw. ik gaapte -,
Omgelanden, m. en v. mv.

Omgelagen, bn.

Omgespen, bw. zw. ik gespte -,
heb -gegespt.

Omgetoogen, vd. van het ver-
onderde ontlenen.

Omguren, bw. zw. ik -geurde,
heb -geur.

Omgewen, bw. st. ik gaf -, heb
-gegeven; ook: ik gaf, heb -ge-
geven; -geving, v.

Omgezetenen, m. en v. mv.

Omgieter, m. -en.
 Omgieteren (zich zijdelings bewe-
 gen) ow. zw. ik gierende -, ben
 -gieried.
 Omgiëren (schreeuwen) ow. bw.
 zw. ik gierende -, heb -gieried;
 ook: ik -gierde, heb -gierd.
 Omgiëten, bw. st. ik goot -,
 heb -gooten; ook: ik -goot, heb
 -gooten; -giëting, v.
 Omglansen bw. zw. ik -glansde,
 heb -glansd.
 Omglijden, ow. bw. st. ik gleed
 -, ben en heb -gegleed.
 Omglinsteren, bw. zw. ik -glin-
 sterde, heb -glinsterd.
 Omgloeden, ow. zw. ik gloeide -,
 heb -gloeioed; ook: ik -gloeide,
 heb -gloeid.
 Omgloeren, bw. zw. ik -gloorde,
 heb -gloord.
 Omglorien, bw. zw. ik -gloriede,
 heb -gloried. (heb -ggluipd.
 Omgluipen, ow. zw. ik gluipte -,
 heb -gluipd.
 Omgluuren, ow. zw. ik gluurde -,
 heb -gegluurd.
 Omgolven, ow. zw. ik golfde -,
 heb -gegolfd; ook: ik -golde,
 heb -golfd; -golving, v.
 Omgoochelen, bw. zw. ik goo-
 chelde -, heb -gegoocheld; ook
 ik -goochelde, heb -goocheld.
 Omgooien, bw. ow. zw. ik gooidde
 -, heb -gegooid.
 Omgordelen (zich) bw. ww. zw.
 ik -gordelde (mij), heb (mij) -gor-
 delde.
 Omgorden, bw. ww. zw. ik gord-
 de -, heb -gegord; ook: ik -gord-
 de (mij), heb (mij) -gord; -gor-
 ding, v.
 Omgrabbelen, ow. zw. ik grab-
 belde -, heb -gegrabbelde.
 Omgrawen, bw. zw. ik -grauw-
 de, heb -grauwd.
 Omgraven, bw. ow. st. ik groef
 -, heb -gegraven; ook: ik -groef,
 heb -graven; -graving, v.
 Omgrenzen, bw. zw. ik -grensde,
 heb -grensd; -grenzing, v.
 Omgrijnen, bw. zw. ik -grijnsde,
 heb -grijnsd.
 Omgrijpen, ow. bw. st. ik greep
 -, heb -gegrepen; ook: ik -greep,
 heb -grepen; -gripping, v.
 Omgrinnen, bw. zw. ik -grinde,
 heb -grind. (heb -grooid.
 Omgroeien, bw. zw. ik -groeide,
 heb -groeide.
 Omgroenen, bw. zw. ik -kroende,
 heb -kroend.
 Omgroepen, bw. zw. ik -groeppe,
 heb -groept; -groeping, v.
 Omhaal, m. -halen; -tje, o. -s.
 Omhaken, bw. zw. ik haakte -,
 heb -gehaakt; ook: ik -haakte,
 heb -haakt.
 Omhakken, bw. ow. zw. ik haakte
 -, heb -gehaakt; -hakking, v.
 Omhalen, bw. zw. ik haalde -,
 heb -gehaald; -haling, v.
 Omhallig, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
 Omhalzen, bw. ow. zw. ik halsde
 -, heb en ben -gehalzd.
 Omhang, m.
 Omhangen, ow. bw. st. ik hing
 -, heb -gehangen; ook: ik -hing,
 heb -hangen; -hangsing, v. (v.
 Omhangerij, bn. -er, -st; -heid.
 Omhaspelen, ow. zw. ik haspelde
 -, heb -gehaspeld.

Omhebben, bw. onr. zw. ik ha-
 -, heb -gehad.
 Omhechten, bw. zw. ik hechtte
 -, heb -gehecht; ook: ik -hechtte,
 heb -hecht. (heb -hecht.
 Omheinen, bw. zw. ik -heinde,
 heb -heind. (to. -s.
 Omheining, v. -en; -heiningke.
 Omhellen, ow. zw. ik helde -,
 heb -geheld.
 Omhelpen, bw. st. ik hielp -, heb
 -geholpen.
 Omhelzen, bw. zw. ik -helsde,
 heb -helsd; -helzing, v. (to. -s.
 Omhengelen, ow. zw. ik hen-
 gelde -, heb -gehengeld.
 Omhevelen, bw. zw. ik -hevelde,
 heb -heveld.
 Omhokelen, ow. bw. zw. ik
 hinkelde -, heb en ben -gehin-
 keld.
 Omhinken, ow. bw. zw. ik hinkte
 -, heb en ben -gehinkt.
 Omhippelen, ow. zw. ik hippelde
 -, heb en ben -gehippeld.
 Omhippen, ow. zw. ik hipte -,
 heb en ben -gehipt.
 Omhoepelen, ow. bw. zw. ik hoe-
 pelde -, heb en ben -gehoepeld;
 ook: ik -hoepelde, heb -hoepeld.
 Omhoepen, bw. zw. ik -hoefte,
 heb -hoeft. (heb -gehokt.
 Omhokken, ow. zw. ik hokte -,
 heb -gehokt.
 Omhollen, ow. bw. zw. ik holde
 -, heb en ben -gehold.
 Omhoog, bijw.
 Omhoogbeuren, bw. zw. ik beur-
 de -, heb -gebeurd.
 Omhoogblazen, bw. st. ik blies
 -, heb -geblazen.
 Omhoogdriven, bw. st. ik dreef
 -, heb -gevoerd.
 Omhoogdrukken, bw. zw. ik
 drukte -, heb -gedrukt.
 Omhoogduwen, bw. zw. ik duw-
 de -, heb -geduwd.
 Omhooggaan, ow. onr. ik ging
 -, ben -gegaan.
 Omhooghalen, bw. zw. ik haalde
 -, heb -gehaald.
 Omhoogheffen, bw. st. ik hief -,
 heb -geheven.
 Omhooghouden, bw. st. ik hield
 -, heb -gehouden.
 Omhoogjagen, bw. zw. en st. ik
 jaagde (jog), -, heb -gejaagd.
 Omhoogkijken, ow. st. ik keek
 -, heb -gekeken.
 Omhoograken, ow. zw. ik raakte
 -, ben -geraakt.
 Omhoogrichten, bw. zw. ik
 richtte -, heb -gericht.
 Omhoogrijzen, ow. st. ik rees
 -, ben -gerezen.
 Omhoogschieten, bw. ow. st.
 ik schoot -, heb en ben -gescho-
 ten.
 Omhoogslaan, bw. ow. st. ik
 sloeg -, heb en ben -geslagen.
 Omhoogspringen, ow. st. ik
 sprong -, ben -gesprongen.
 Omhoogstaan, ow. onr. st. ik
 stond -, heb -gestaan.
 Omhoogstaren, ow. zw. ik staar-
 de -, heb -gestaard.
 Omhoogsteken, bw. ow. st. ik
 steek -, heb -gestoken.
 Omhoogstijgen, ow. st. ik steeg
 -, ben -gestegen.
 Omhoogstuiwen, ow. st. ik stooft
 -, ben -gestoven.

Omhoogtillen, bw. zw. ik tilde
 -, heb -getild.
 Omhoogturen, ow. zw. ik tuurde
 -, heb -getuurd.
 Omhoogtrekken, bw. st. ik trok
 -, heb -getrokken.
 Omhoogvliegen, ow. st. ik vloog
 -, heb -gevoerd.
 Omhoogvoeren, bw. zw. ik voer-
 de -, heb -gevoerd.
 Omhoogwerken (zich), ww. zw.
 ik werkte mij -, heb mij -ge-
 werkt.
 Omhoogwerpen, bw. st. ik
 wierp -, heb -geworpen.
 Omhoogwrikken, bw. zw. ik
 wrikte -, heb -gewrikt.
 Omhoogwringen (zich), ww. zw.
 ik wroeg mij -, heb mij -ge-
 wroeg. (heb -gezien.
 Omhoogzien, ow. st. ik zag -,
 heb -gezien.
 Omhoogzitten, ow. st. ik zat -,
 heb -gezetten.
 Omhoogzwaaien, bw. zw. ik
 zwaaide -, heb -gezwaaid.
 Omhooren, ow. zw. ik hoorde -,
 heb -gehoord.
 Omhouden, bw. st. ik hield -,
 heb -gehouden.
 Omhouwen, bw. st. ik hieuw -,
 heb -gehouden; -houwer, m.
 -houwing, v.
 Omhuilen, bw. zw. ik huilde -,
 heb -gehuild; ook: ik -huilde
 heb -huild. (heb -huifd.
 Omhuiven, bw. zw. ik -huifde,
 heb -gehuifd.
 Omhuizen, ow. zw. ik huide -,
 heb -gehuifd.
 Omhullen, bw. zw. ik -hulde, heb
 -huld; -hulling, v. -hulsel, o.
 Omkankeren, ow. zw. ik kank-
 erde -, heb -gekankerd.
 Omkappen, ow. bw. zw. ik
 huppelde -, heb en ben -gehup-
 pelde; ook: ik -huppelde, heb
 -huppeld. (heb -gehupt.
 Omkappen, ow. zw. ik hupte -,
 heb -gehuifd.
 Omkatselen, bw. zw. ik hutselde
 -, heb -gehuifd.
 Omkatsen, bw. zw. ik hutsde -,
 heb -gehuifd.
 Omkelen, ow. zw. ik ijde -,
 heb en ben -geijld.
 Omkelen (onheilspellend) bn.
 ominous, ominuust.
 Ommissie (uitlating, verzuim) v.
 ommissien en ommissies.
 Omjagen, bw. ow. zw. en st. ik
 jaagde (jog), -, heb en ben -ge-
 jaagd.
 Omjammeren, ow. bw. zw. ik
 jammerde -, heb -gejammerd;
 ook: ik -jammerde, heb -jam-
 merd. (heb -gejankt.
 Omjanken, ow. zw. ik jankte -,
 heb -gejankt.
 Omjoelen, ow. bw. zw. ik joelde
 -, heb -gejoeld; ook: ik -joelde,
 heb -joeld.
 Omjubelen, ow. bw. zw. ik ju-
 beld -, heb -gejubeld; ook: ik
 -jubelde, heb -gejubeld.
 Omkaalen, ow. zw. ik kaaide -,
 heb -gekaaid.
 Omkaatsen, bw. zw. ik kaatste
 -, heb -gekaatst.
 Omkabbelen, bw. zw. ik -kab-
 belde, heb -gekabbelde.
 Omkaden, bw. zw. ik -kaade,
 heb -kaad; -kading, v.
 Omkallen, bw. zw. ik kalde -,
 heb -gekald.

Omllaagschieten. ow. st. ik schoot -, ben -geschoten.

Omllaagslaan. bw. ow. st. ik sloeg -, heb en ben -geslagen.

Omllaagspringen. ow. st. ik sprong -, ben -gesprongen.

Omllaagstorten. bw. ow. zw. ik stortte -, heb en ben -gestort.

Omllaagstrappen. bw. zw. ik trapte -, heb -getrapt.

Omllaagstreden. ow. st. ik trad -, heb en ben -getreden.

Omllaagvallen. ow. st. ik viel -, be -gevallen. (ben -gevaren.

Omllaagvaren. ow. st. ik voer -, Omllaagvliegen. ow. st. ik vloog -, ben -gevozen.

Omllaagvoeren. ow. zw. ik voerde -, heb -gevoerd. (-gezien.

Omllaagzien. ow. st. ik zag -, heb -gezien.

Omllaaden. bw. st. ik laadde -, heb -geladen. (-leiding. v.

Omllaangen. bw. zw. ik laange -, heb -ge-laange. (-ge-laten.

Omllaaten. bw. st. ik liet -, heb -ge-laten.

Omllaauwen. bw. zw. ik lauwerde -, heb -lauwerd.

Omllaavieren. ow. zw. ik laveerde -, heb en ben -g-laveerd.

Omllaegeren. bw. zw. ik legerde -, heb -legerd; -legering. v.

Omllaegen. bw. zw. ik legde en -legde -, heb -gelegd en -gelegh; ook ik -legde en -legde heb -legd en -legh; -legging. v. -leggel. o.

Omllaelden. bw. zw. ik leidde -, heb -geleid. (-leiding. v.

Omllaeken. Zie Omlikken.

Omllaepen. bw. zw. ik lepte -, heb -gelept.

Omllaeteren. ow. zw. ik leuterde -, heb -geleuterd. (-geleefd.

Omllaieven. ow. zw. ik leefde -, heb -geleefd.

Omllaiezen. ow. st. ik las -, heb -gelezen.

Omllaichten. bw. zw. ik lichtte.

Omllaieren. ow. st. ik loog -, heb -ge-lozen. (-gelezen. v.

Omllaigen. ow. st. ik lag -, heb -ge-lagen. bn.

Omllaigend. bn.

Omllaijsten. bw. zw. ik lijstte, heb -lijst; -lijsting. v.

Omllaikken. bw. ow. zw. ik likte -, heb -ge-likte; ook ik -likte, heb -likte. (heb -lijseld.

Omllaipelen. bw. zw. ik lipelde.

Omllaobberen. bw. zw. ik lobberde -, heb -ge-lobberd.

Omllaodderen. ow. zw. ik lodderde -, heb -ge-lodderd.

Omllaieven. ow. zw. ik loefde -, heb -ge-loefde; ook ik -loefde, heb -loefde. (-ge-lofd.

Omllaieren. ow. zw. ik loerde -, heb -ge-loerd; ook ik -loerde, heb -loerd. (-ge-lofd.

Omllaillen. ow. zw. ik loldde -, heb -ge-loldde.

Omllaommen. bw. zw. ik lommerde, heb -lommerd.

Omllaoffen. bn.

Omllaopen. m. -en.

Omllaooden. m. -en.

Omllaopen. ow. bw. st. ik liep -, ben en heb -ge-loopen; ook: ik -liep, heb -loopen; -looper. m. -looperij. v. -looping. v. -looperster. v. -looperstijl. m.

Omllaoveren. bw. zw. ik looverde -, heb -looverd.

Omllauiden. en omllauiden bw. zw. ik luide en luide -, heb -ge-luid. Zie luide.

Omllaieren. ow. zw. ik luerde -, heb -ge-luerd.

Omllaipen. ow. zw. ik lupte -, heb -ge-luip.

Omllaisteren. (hooren) ow. zw. ik luisterde -, heb -ge-luisterd.

Omllausteren. (van luister, glans) bw. zw. ik -luisterde, heb -ge-luisterd. (-gluist.

Omllaullen. ow. zw. ik lulde -, heb -ge-luld.

Omllaummelen. ow. zw. ik lumelde -, heb -ge-lummeld.

Omllaunderen. ow. zw. ik lunderde -, heb -ge-lunderd.

Omllauwen. bw. zw. ik -lawde, heb -luwd.

Omllaaken. bw. zw. ik maakte -, heb -gemaakt.

Omllaalen. ow. zw. ik maalde -, heb -gemaald.

Omllaallen. ow. zw. ik malde -, heb -ge-mald.

Omllaangen. bw. ow. zw. ik mangelde -, heb -gemangeld.

Omllaantelen. bw. zw. ik mantelde -, heb -manteld; -maanteling. v.

Omllaarcheeren. ow. zw. ik marceerde -, heb en ben -g-marceerd.

Omllaartelen. ow. zw. ik martelde -, heb -gemarteld.

Omllaauwen. ow. zw. ik mauwde -, heb -gemauid.

Omllaekant. m. -en.

Omllaelanden. o. m. s.

Omllaelander. m. -s.

Omllaelander. bn.

Omllaelandsch. bn.

Omllaennen. bw. zw. ik mende -, heb -gemend.

Omllaemmering. m.

Omllaestaand. Zie Omlaastand.

Omllaesten. en omllaesten. bw. zw. ik -mestte (-miste), heb -mest (-mist).

Omllaeten. bw. st. ik mat -, heb -gemeten.

Omllaезien. en omllaезen. o.; -mezientje. o. (in een ommezientje, d. i. in een oogwenk, in een oogenblik, bijw. uitdr.)

Omllaезijde. v. -n.

Omllaезwaal. Zie Omzwaal.

Omllaieren. ow. zw. ik mijmerde -, heb -gemijmerd.

Omllaisten. Zie Ommaisten.

Omllaisten. ow. bw. onr. ik moest -, heb -gemoeten.

Omllaissen. ow. bw. onr. ik mag -, ik mocht -.

Omllaissen. ow. zw. ik moorde -, heb -gemoord.

Omllaissen. ow. zw. ik morste -, heb -gemorst.

Omllaissen. bw. zw. ik muurde, heb -muurd; -muring. v.

Omllaissen. bw. zw. ik naaide -, heb -genaaid; ook ik -naaide, heb -naaid.

Omllaissen. Zie Ommaissen.

Omllaissen. en omllaissen. bw. zw. ik neette -, heb -geneet.

Omllaissen. bw. zw. ik nestelde -, heb -genesteld.

Omllaissen. bw. zw. ik neulde -, heb -ge-neuld.

Omllaissen. bw. zw. ik neurielde -, heb -geneuriel.

Omllaissen. bw. zw. ik nevelde -, heb -neveld; -neveling. v.

Omnibus. (kroet en gemakke-lijk rijtuig, dat in groote steden de gemeenschap tusschen bepaalde punten der stad onderhoudt) m. -sen; -je. o. -s.

Omnieten. Zie Omneeten.

Ompaalen. bw. st. ik -neep, heb -nepen. (machtig) bn.

Omnipotent. (alvermogend, al-Omnishomo (iemand die tot alles gebruikt wordt) m.

Omnivoor. (alverslindend) bn.

Omoog. o. -en; -je. o. -s.

Ompaalen. Zie Ompaalen.

Ompagaalen. ow. bw. zw. ik paraaide -, heb en ben -geparaaid.

Ompakken. bw. zw. ik pakte -, heb -gepakt; -pakking. v.

Ompalen. bw. zw. ik -paalde, heb -gepaald. (-s.

Ompalmen. v. -en; -palinkje. o.

Ompalmen. bw. zw. ik -palude, heb -palud. (heb -gepaald.

Ompampelen. ik -pampelde, heb -gepanserd.

Ompanseren. en ompanseren. bw. zw. ik -panserde, heb -panserd; -pansering. v.

Ompanseren. Zie Ompanseren.

Ompappen. bw. zw. ik -papte, heb -papt.

Ompaaren. en ompaaren. bw. zw. ik -pareide, heb -pareld.

Ompaaren. (zicht) bw. zw. ik -paarde mij -, heb mij -gepaard.

Ompassen. bw. zw. ik -paste -, heb -gepast. (heb -pegeld.

Ompegelen. bw. zw. ik -pegelde, heb -gepelde. (heb -perk; -perkink. v.

Omperken. bw. zw. ik -perkte, heb -geperkt.

Ompeteren. bw. zw. ik -peuterde -, heb -gepeuterd.

Omplaatsen. bw. zw. ik plaatste -, heb -geplaatst.

Omplaggen. bw. zw. ik -plagde -, heb -geplagd; -plagging. v.

Omplakken. bw. zw. ik -plakte -, heb -geplakt; ook: ik -plakte, heb -plakt; -plakking. v. -plaksel. o.

Omplanten. bw. zw. ik plantte -, heb -geplant; ook: ik -plantte, heb -ulant. (je. o. -s.

Omplanting. v. -en; -plantink.

Omplassen. ow. zw. ik -plaste -, heb -geplast; ook ik -plaste, heb -geplakt. (heb -geplakt.

Omploeten. bw. zw. ik -pliette -, heb -geploet.

Omploegen. bw. zw. ik ploegde -, heb -geploegd; -ploeging. v.

Omploeteren. ow. zw. ik ploetelde -, heb -geploeterd.

Omploffen. ow. bw. zw. ik -plofte -, ben en heb -geploft; -plof-fing. v.

Omplompen. ow. bw. zw. ik -plompte -, heb -geplompt.

Omploof. v. -n.

Omplooven. bw. zw. ik -ploode -, heb -geplooid; ook: ik -ploode, heb -plooid; -plooving. v.

Ompluizen. ow. st. ik -ploos -, heb -geplozen. (heb -geplakt.

Omplukken. ow. zw. ik -plukte -, heb -geplukt.

Ompoetsen. ow. zw. ik -poetste -, heb -gepoetst. (heb -gepoeld.

Ompoelen. ow. zw. ik -poelde -, heb -gepoeld.

Ompooten. bw. zw. ik -pootte -, heb -gepoot; ook: ik -pootte, heb -poot; -poting. v.

Ompraat, m.
Ompraktezeeren, ow. zw. ik praktezeerde -, heb -gepraktezeerd. (heb -prangd.)
Omprangen, bw. zw. ik -prangde.
Ompraten, ow. bw. zw. ik praatte -, heb -gepraat -, praatster, v. -prater, m. -pratting, v.
Ompressen, ow. zw. ik -preste, heb -preste.
Omprevelen, ow. zw. ik prevelde -, heb -geprevelde. (heb -prikt.)
Omprijken, bw. zw. ik -priktde.
Omprutten, ow. zw. ik pruttede -, heb -geprutted.
Ompurperen, bw. zw. ik -purperde, heb -purperd.
Omraden, ow. st. ik ried -, heb -geraden. (heb -geraagd.)
Omragen, bw. ow. zw. ik rasgde.
Omraken, ow. zw. ik raakte -, ben -geraakt.
Omrammelen, bw. ow. zw. ik rammeide -, heb -gerammeid.
Omrammen, bw. zw. ik ramde -, heb -geramd.
Omrand, m. -en.
Omranden, bw. zw. ik -randde, heb -rand -, randing, v.
Omranken, ow. bw. zw. ik rankte -, ben -gerankt; ook: ik -rankte, heb -rankt.
Omranselden, ow. zw. ik ranselde -, heb -geranseld.
Omrafteren, bw. zw. ik -rasterde, heb -rasterd. -rastering, v.
Omratelen, ow. bw. zw. ik ratelde -, ben en heb -gerateld.
Omreiden, bw. zw. ik -reide, heb -reid.
Omreiken, bw. ow. onp. w. zw. ik reikte -, heb -geriekt.
Omreis, v. -reizen; je, o. -s.
Omreizen, ow. bw. zw. ik reisde -, heb en ben -gereisd; ook: ik reisde, heb -reisd.
Omrennen, ow. bw. zw. ik rende -, heb en ben -gerend; ook: ik -rende, heb -rend; -renning, v.
Omrijden, ow. bw. st. ik reed -, ben en heb -gereden.
Omrijten, bw. st. ik reet -, heb -gereten.
Omring, zie Ommering.
Omringdijk, m. -en.
Omringelen, bw. zw. ik -ringelde, heb -ringeld.
Omringen (in ringen zetten) bw. zw. ik -ringde -, heb -geringd.
Omringen (omgeven) bw. zw. ik -ringde, heb -ringd; -ringing, v.
Omringkade, v. -n.
Omringkinken, ow. zw. ik -ringkinkte -, heb -gerinkinkt.
Omriolen, ow. zw. ik rioolde -, heb -gerioold.
Omrit, m. -ten; je, o. -s.
Omroelen, ow. bw. zw. ik roeide -, heb en ben -gerooid.
Omroepen, bw. st. ik riep -, heb -geroepen; -roeper, m. -roeping, v. -roepster, v.
Omroepersbaantje, o.; -bekken, o. -s; -plaats, v. -en.
Omroeren, bw. ow. zw. ik roerde -, heb -geroerd; -roering, v. -roerfel, o.
Omrollen, bw. ow. zw. ik rolde -, heb en ben -gerold; ook: ik -rolde, heb -rold; -rolling, v.
Omrozenen, bn.

Omruiken, ow. bw. st. ik rook -, heb -geroken; ook: ik -rook, heb -roken.
Omruij, m.
Omruijen, bw. ow. zw. ik ruijde -, heb -geruijd; -ruijing, v.
Omruischen, bw. zw. ik -ruischte, heb -ruischt.
Omrukken, bw. ow. zw. ik rukte -, heb en ben -gerukt; -rukking, v.
Omsabelen, bw. ow. zw. ik sabelde -, heb -gesabeld.
Omsammelen, ow. zw. ik sammelde -, heb -gesammeld.
Omschaauwen. Zie Omschaduw.
Omschacheren, ow. zw. ik schacherde -, heb -geschacherd.
Omschaduw, en -en.
Omschaauwen, bw. zw. ik -schaaduwde (-schaauwde), heb -schaaduwde (-schaauwde); -schaaduwing, v.
Omschallen, bw. zw. ik -schalde.
Omschalten, bw. zw. ik -schalmd, heb -schalmd; -schalming, v.
Omschansen, bw. zw. ik -schanst, heb -schanst; -schansing, v.
Omscharen, bw. zw. ik -schaarde, heb -schaard.
Omscharrelen, ow. zw. ik -scharrelde -, heb en ben -gescharrel.
Omschateren, ow. bw. zw. ik -schaterde -, heb -geschaterd.
Omschaven, bw. ow. zw. ik -schafde -, heb -geschaafd.
Omscheld, bn.
Omschellen, bw. zw. ik -schelde -, heb -gescheld; -schelling, v.
Omschemeren, ow. zw. ik -schemerde -, heb -geschemerd; ook: ik -schemerde, heb -schemerd; -schemering, v.
Omschenken, bw. st. ik schonk -, heb -geschoonken; -schenking, v.
Omschepen, ow. bw. zw. ik -schepte -, heb -gescheept; -scheping, v.
Omscheppen (putten) ow. bw. zw. ik -schepte -, heb -geschept.
Omscheppen (maken, vormen) bw. st. ik -schiep -, heb -geschapen; ook: ik -schiep heb -schapen; -scheping, v.
Omschoeren, bw. st. ik schoor -, heb -geschooren; ook: ik -schoor, heb -schoren; -schering, v.
Omschermen, ow. zw. ik -schermde -, heb -geschermd.
Omscheuren, bw. ow. zw. ik -scheurde -, heb -gescheurd; -scheuring, v.
Omschieten, bw. ow. st. ik schoot -, heb en ben -geschoten; ook: ik -schoot, heb -schoten.
Omschijnen, bw. st. ik -scheen, heb -schenen.
Omschikken, ow. zw. ik -schikte -, ben -geschikt; -schikking, v.
Omschilderen, ow. zw. ik -schilderde -, heb -geschilderd.
Omschitteren, bw. zw. ik -schitterde, heb -schitterd.
Omschoelen, bw. zw. ik -schoelde, heb -schoord.
Omschoffelen (langzaam gaan) ow. zw. ik -schoffelde -, heb en ben -geschoffeld.

Omschoffelen (losmaken) bw. zw. ik -schoffelde -, heb -geschoffeld; -schoffeling, v.
Omschokken, ow. bw. zw. ik -schokte -, ben en heb -gesc. okt.
Omscholen, ow. bw. zw. ik -schoolde -, heb -geschoold; ook: ik -schoolde, heb -schoold.
Omschommelen, bw. ow. zw. ik -schommelde -, heb en ben -geschommeld; -schommeling, v.
Omschongelen, ow. zw. ik -schongelde -, heb en ben -geschongeld.
Omschooien, ow. zw. ik -schooide -, heb -geschooid.
Omschoppen, bw. ow. zw. ik -schopte -, heb -geschopt; -om-schopping, v.
Omschorsen, bw. zw. ik -schorst, heb -schorst.
Omschoten, bw. zw. ik -schotste, heb -schotst.
Omschouwen, ow. zw. ik -schouwde -, heb -geschouwd.
Omschrabben, bw. ow. zw. ik -schrabde -, heb -geschrabd.
Omschrafelen, bw. ow. zw. ik -schralfelde -, heb -geschralfeld.
Omschrapen, ow. zw. ik -schrapte -, heb -geschrapt.
Omschreeuwen, ow. bw. zw. ik -schreeuwde -, heb -geschreeuwd.
Omschrift, o. -en; je, o. -s.
Omschrijfbaar, bn.
Omschrijven, bw. ow. st. ik -schreef -, heb -geschreven; ook: ik -schreef, heb -geschreven; -schrijver, m. -schrijving, v.
Omschudden, bw. zw. ik -schudde -, heb -geschud; -scaud-ding, v.
Omschuijeren, ow. zw. ik -schuijerde -, heb -geschuijerd.
Omschuijelen, ow. zw. ik -schuijfelde -, heb -geschuijfeld; ook: ik -schuijfelde, heb -geschuijfeld.
Omschuimen, bw. zw. ik -schuimde, heb -schuimd.
Omschuiven, bw. ow. st. ik -schoof -, heb en ben -geschoven; -schuiving, v.
Omschulpen, bw. zw. ik -schulpte -, heb -geschulpt; -schulping, v.
Omschuren, bw. ow. zw. ik -schuurde -, heb -geschuurd.
Omschutten, bw. zw. ik -schut-te, heb -schut.
Omschutting, v. -en; -schut-tinkje, o. -s.
Omsijfelen, ow. zw. ik -sijfelde -, heb -gesijfeld; ook: ik -sijfelde, heb -sijfeld.
Omsingelen, bw. zw. ik -singelde, heb -gesingeld; -singeling, v.
Omsjokken, ow. zw. ik -sjoekte -, heb en ben -gesjoekt.
Omsjouwen, bw. ow. zw. ik -sjouwde -, heb -gesjouwd.
Omslaan, bw. ow. st. ik sloeg -, heb en ben -geslagen; ook: ik -sloeg, heb -slogen.
Omslachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Omslag (omhaal, drukte) m.
Omslag (in de belasting enz.) m. -en.
Omslag (voorwerp) m. en o. je, o. -s.
Omslagdoek, m. -en; je, o. -s.
Omslager, m. -s; -tje, o. -s.

Omsleepen, bw.zw. ik sleepte -, heb -geslept.
 Omslenteren, ow.zw. ik slenterde -, heb en ben geslenterd.
 Omslepen, ow.zw. ik sleepte -, heb -geslept. (heb -gesleurd.
 Omsleuren, bw.zw. ik sleurde -, heb -gesleurd.
 Omslingeren, bw.zw. ik slingerde -, heb en ben -geslingerd; ook ik -slingerde, heb -slingerd; -slingerend.
 Omslobberen, ow.zw. ik slobberde -, heb -geslobberd.
 Omslodderen, ow.zw. ik slodderde -, heb -geslodderd.
 Omsloffen, ow.zw. ik slofte -, heb en ben -gesloft.
 Omslorpen en -slurpen, ow.zw. ik slopte (slurpte) -, heb -geslorpt (geslurpt).
 Omsloven, ow.zw. ik sloofde -, heb -gesloofd.
 Omsluiteren, bw.zw. ik sluijerde, heb -sluijerd; -sluierend.
 Omsluipen, ow.st. ik sloop -, heb en ben -gesloopen.
 Omsluiten, bw.st. ik sloot, heb -sloot; -sluitend.
 Omsluizen, bw.zw. ik sluisde, heb -sluisd; -sluizend.
 Omslurpen. Zie Omslorpen.
 Omsmakken, bw. ow.zw. ik smakte -, heb en ben -gesmakt.
 Omsmeden, bw.zw. ik smeedde -, heb -gesmeed; -smedend.
 Omsmelten, bw.st. ik smolt -, heb -gesmolten; -smeltend.
 Omsmeren, ow.zw. ik smeerde -, heb -gesmeerd; ook ik -smeerde, heb -smeerd. (- heb -gesmeten.
 Omsmijten, bw. ow.st. ik smiet
 Omsmakken, ow.zw. ik smakte -, heb -gesmakt. (en -smeet.
 Omsneeden en omsnee, v. -sneeden
 Omsnellen, ow.zw. ik snelde -, heb en ben -gesneld.
 Omsnijden, bw. ow.st. ik sneed -, heb -gesneden; -sniidend.
 Omsnoeren, bw.zw. ik snoerde -, heb -gesnoerd; ook ik -snoerde, heb -snoerd.
 Omsnuffelen, ow.zw. ik snuffelde -, heb -gesnuffeld; -snuffelend.
 Omsnuiven, ow.st. ik snooft -, heb -gesnuift.
 Omsnollen, bw. ow.zw. ik solde -, heb -gesold.
 Omspaden en omspaaien, bw.zw. ik spaadde (spaaide) -, heb -gespaad (gespaaid).
 Omspannen, bw.st. ik spande -, heb -gespannen; ook ik -spande, heb -spannen; -spannend.
 Omspanseeren, ow.zw. ik spanseerde -, heb en ben -gespanseerd.
 Omspant, v. (seerd.
 Omspartelen, ow.zw. ik spartelde -, heb -gesparteld; ook ik -spartelde, heb -sparteld.
 Omspatten, ow.bw.zw. ik spatte -, heb -gespat; ook ik -spatte, heb -spat.
 Omspelden, bw.zw. ik spelde -, heb -gespeld; ook ik -speldde, heb -speld.
 Omspelen, ow.bw. zw. ik speelde -, heb -gespeeld; ook ik -speelde, heb -speeld.

Omspiegelen, bw.zw. ik spiegelde, heb -gespiegeld.
 Omspinnen, bw.st. ik spon, heb -spinnen; -spinnend.
 Omspitten, bw.zw. ik spitte -, heb -gespit; -spittend.
 Omspoelen, bw.zw. ik spoelde -, heb -gespoeld; ook ik -spoelde, heb -spoeld; -spoelend.
 Omspoken, ow.bw.zw. ik spookte -, heb -gespookt; ook ik -spookte, heb -spookt.
 Omspraak, o. (in -brengen, ter tafel brengen).
 Omspreiden, bw.zw. ik spreidde -, heb -gespreid.
 Omspringen, ow.bw. st. ik sprong -, heb en ben -gesprongen; ook ik -sprong, heb -sprongen.
 Omstaan, ow.onr.st. ik stond -, heb -gestaan. (bn.
 Omstaand en ommestaand, Omstander, m. -s. (v.
 Omstandig, bn. -er, -st; -heid.
 Omstapelen, bw.zw. ik stapelde -, heb -gestapeld; ook ik -stapelde -, heb -stapeld; -stapelend.
 Omstappen, ow.bw.zw. ik stapte -, heb en ben -gestapt.
 Omstaren, ow.zw. ik staarde -, heb -gestaard.
 Omsteigeren, ow.bw. zw. ik steigerde -, heb en ben -gesteigerd.
 Omsteken, bw. ow.st. ik stak -, heb -gestoken.
 Omstel, m.
 Omstelpen, bw.zw. ik stelpde, heb -stelpd. (stulpen.
 Omstelpen (scheidbaar) Zie Omstemmaen, ow.bw. zw. ik stemde -, heb -gestemd; -stemmend.
 Omstempelen, bw.zw. ik stempelde -, heb -gestempeld; ook ik -stempelde, heb -stempeld.
 Omstevenen, ow.bw.zw. ik stевende -, heb en ben -gestevend; ook ik -stevende, heb -stevend.
 Omstikken, bw.zw. ik stikte -, heb -gestikt; ook ik -stikte, heb -stikt.
 Omstoelen, ow.bw.zw. ik stoeide -, heb -gestooid; ook ik -stoeide, heb -stoeid.
 Omstoffen, bw. ow.zw. ik stofte -, heb -gestoft.
 Omstommelen, ow.bw. zw. ik stommelde -, heb en ben -gestommeld.
 Omstoomen, ow.zw. ik stoomde -, heb en ben -gestoomd.
 Omstootbaar, bn.
 Omstooten, bw. ow.st. ik stiet -, heb -gestooten; ook ik -stootte -, heb -gestoot.
 Omstormen, ow.bw. zw. ik stormde -, heb en ben -gestormd; ook ik -stormde, heb -stormd.
 Omstorten, bw. ow.zw. ik stortte -, heb en ben -gestort; ook ik -stortte, heb -stort; -stortend.
 Omstouwen, bw.zw. ik stouwdde -, heb -gestouwd.
 Omstralen, ow.zw. ik straalde -, heb -gestraald; ook ik -straalde, heb -straald; -stralend.

Omsstreek, v. -strekten.
 Omsstreeks, bijw.
 Omsstrengelen, bw.zw. ik strengelde, heb -gestrengd; -strengelend.
 Omsstrengen, bw.zw. ik strengde, heb -gestrengd.
 Omsstrepnen, bw.zw. ik strepte, heb -gestrept; -strepend.
 Omsstrevnen, bw.zw. ik streefde -, heb en ben -gestreefd; ook ik -streefde, heb -streefd.
 Omstrijken, ow.bw. st. ik streek -, heb en ben -gestreken; ook ik -streek, heb -strekend.
 Omstrikken, bw.zw. ik strikte -, heb -gestrikt; ook ik -strikte, heb -strikt; -strikkend.
 Omstrompelen, ow.bw. zw. ik stroompelde -, heb en ben -gestroompeeld.
 Omstrooken, bw. ow.zw. ik strooide -, heb -gestrooid; ook ik -strooide, heb -strooid.
 Omstroomen, ow.bw. zw. ik stroomde -, heb en ben -gestroomd; ook ik -strooide, heb -strooid.
 Omstroopen, bw. ow.zw. ik stroopte -, heb -gestroopt.
 Omstuiten, ow.zw. ik stuitte -, heb -gestuit.
 Omstuiven, ow.bw. st. ik stooft -, heb en ben -gestoven; ook ik -stooft, heb -stoven.
 Omstulpen en omstelpen, bw.zw. ik stulpte -, heb -gestulpt.
 Omsturen, bw.zw. ik stuurde -, heb -gestuurd.
 Omstuven, bw.zw. ik stuwde -, heb -gestuwd; ook ik -stuwde, heb -stuwde. (geuift.
 Omsuften, ow.zw. ik sufte -, heb -gesuft.
 Omsuiven, ow.bw. zw. ik suisde -, heb -gesuisd; ook ik -suisde, heb -suisd.
 Omsukkelen (omzweren) ow.bw. zw. ik sukkelde -, heb en ben -gesukkelde.
 Omsukkelen (ziek zijn) ow.zw. ik sukkelde -, heb -gesukkelde; -sukkelend.
 Omsullen, ow.bw. zw. ik sulde -, heb en ben -gesuld.
 Omtalmen, ow.zw. ik talmde -, heb -getalmd.
 Omtasten, ow.bw. zw. ik tastte -, heb -getast; ook ik -tastte, heb -tast. (geteld.
 Omtellen, bw.zw. ik telde -, heb -geteld.
 Omtieren, ow.zw. ik tierde -, heb -getierd.
 Omtimmeren, ow.bw. zw. ik timmerde -, heb -getimmerd; ook ik -timmerde, heb -timmerd.
 Omtintelen, bw.zw. ik tintelde, heb -getinteld.
 Omtobben, ow.zw. ik tobde -, heb -getobd.
 Omtocht, m. -en.
 Omtogen, vd. v. h. verouderde Omtigen.
 Omtokkelen, ow.zw. ik tokkelde -, heb -getokkeld.
 Omtollen, bw. ow.zw. ik tolde -, heb en ben -getold.
 Omtonnen, bw.zw. ik tonde -, heb -getond; ook ik -tonde, heb -tond.

Omzwaai m. -zwaaien.
 Omzwaaien, bw. ow. zw. ik
 zwaaid -, heb en -gezwaaid;
 -zwaaiing, v.
 Omzwabben, ow. zw. ik zwabbe
 -, ben -gezwabbd.
 Omzwabberen, bw. ow. zw. ik
 zwabberde -, heb -gezwabberd;
 -zwabbering, v.
 Omzwachtelen, bw. zw. ik
 zwachtelde -, heb -gezzwachteld;
 ook: ik -zwachtelde, heb -zwach-
 teld; -zwachteling, v.
 Omzwalken, ow. zw. ik zwalkte
 -, heb -gezwalkt; -zwalking, v.
 Omzwalpen, ow. zw. ik zwalpte
 -, ben -gezwalpt.
 Omzwemmen, ow. bw. st. ik
 zwom -, heb en -gezwo-
 men; -zwemming, v.
 Omzwenken, ow. zw. ik zwenkte
 -, ben -gezwenkt; -zwenking, v.
 Omzwermen, ow. bw. zw. ik
 zwermd -, heb -gezwermd; ook:
 ik -zwermd, heb -zwermd.
 Omzwerwen, bw. st. ik zwierf -,
 heb -gezworven; -zwerwing, v.
 Omzweven, ow. zw. ik zweefde -,
 heb -gezweefd; ook: ik -zweefde,
 heb -zweefd; -zweving, v.
 Omzwier, m.
 Omzwieren, ow. bw. zw. ik
 zwierde -, heb en -gezwierd.
 Omzwicken, ow. zw. ik zwikte
 -, ben -gezwoikt; -zwicking, v.
 Omzwindelen, ow. zw. ik zwin-
 delde -, ben en heb -gezwindeld;
 ook: ik -zwindelde, heb -zwin-
 deld.
 Onaandachtig, bn. -er, -st;
 -heid, v. -lijk, bijw.
 Onaandoenlijk, bn.; -heid, v.
 Onaangebeten, bn.
 Onaangekleed, bn.
 Onaangemeld, bn.
 Onaangemengd, bn.
 Onaangenaam, bn. en bijw. -na-
 mer, -naast; -heid, v.
 Onaangeraakt, bn.
 Onaangerand, bn.
 Onaangeroerd, bn.
 Onaangescleden, bn.
 Onaangestoken, bn.
 Onaangetaast, bn.
 Onaangevallen, bn.
 Onaangevochten, bn.
 Onaangevuld, bn.
 Onaangezegd, bn.
 Onaangezet, bn.
 Onaangezocht, bn.
 Onaangezuiverd, bn.
 Onaanlokkelijk, bn. -er, -st.
 Onaannemelijk, bn. -er, -st;
 -heid, v.
 Onaansprakelijk, bn. [-heid, v.
 Onaantastbaar, bn. (-st; -heid, v.
 Onaanzienlijk, bn. en bijw. -er,
 Onaardig, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. (-heid, v.
 Onachtzaam, bn. -zamer, -st;
 Onadelijk, bn.
 Onafgebakken, bn.
 Onafgeborsteld, bn.
 Onafgebroken, bn.
 Onafgedaan, bn.
 Onafgedeeld, bn.
 Onafgehandeld, bn.
 Onafgehuurd, bn.
 Onafgekondigd, bn.
 Onafgeleverd, bn.
 Onafgemaakt, bn.
 Onafgeperkt, bn.

Onafgeschaafd, bn.
 Onafgescheiden, bn. (-heid, v.
 Onafhankelijk, bn. -er, -st;
 Onafkoopbaar, bn.; -heid, v.
 Onaflosbaar, bn.; -heid, v.
 Onafmeetbaar, bn.; -heid, v.
 Onafmetelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onafscheidbaar, bn.; -heid, v.
 Onafscheidelijk, bn.; -heid, v.
 Onafweerbaar, bn.
 Onafwendbaar, bn.
 Onafwischbaar, bn.
 Onafzetbaar, bn.; -heid, v.
 Onafzienbaar, bn.; -heid, v.
 -lijk, bijw.
 Onargwanend, bn. -er, -st.
 Onbaatzuchtig, bn. -er, -st;
 -heid, v.
 Onbandig, -er, -st; -heid, v.
 Onbarmhartig, bn. -er, -st;
 -heid v. -lijk, bijw.
 Onbeangst, bn.
 Onbeangstigd, bn.
 Onbeantwoord, bn.
 Onbearbeid, bn.
 Onbehouwd, bn. (bijw.
 Onbedacht, bn. en bijw. -lijk,
 Onbedachtzaam, bn. -zamer,
 -st; -heid, v.
 Onbedekt, bn. en bijw.
 Onbedenklijk, bn. en bijw.
 Onbediend, bn.
 Onbedijkt, bn.
 Onbedorven, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onbedreven, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onbedrieglijk, bn. -er, -st;
 -heid, v. (v.
 Onbeduidend, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onbedweld, bn.
 Onbedwingbaar, bn.; -heid, v.
 Onbedwingelijk, bn. -er, -st;
 Onbedwongen, bn. [-heid, v.
 Onbeëdigd, bijw.
 Onbegaanbaar, bn.; -heid, v.
 Onbegeerlijk, bn. -er, -st.
 Onbeglurd, bn.
 Onbegonnen, bn.
 Onbegraven, bn.
 Onbegrond, bn.; -heid, v.
 Onbegrijpelijk, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v. (v.
 Onbehaaglijk, bn. -er, -st; -heid,
 Onbehandeld, bn.
 Onbehangen, bn.
 Onbeheerd, bn.
 Onbehendig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onbehoed, bn.
 Onbeholpen, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onbehoorlijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 (v.
 Onbehouwen, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onbehuipzaam, bn. -zamer,
 -st; -heid, v.
 Onbekeerd, bn.
 Onbekeerlijk, bn.; -heid, v.
 Onbekend, -er, -st; -heid, v.
 Onbeklaagd, bn.
 Onbekleed, bn.
 Onbeklemd, bn.
 Onbeklimbaar, bn.; -heid, v.
 Onbeknipt, bn.
 Onbekommerd, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v.
 Onbekookt, bn.
 Onbekoorlijk, bn. en bijw. -er,
 Onbekrachtigd, bn. [-st.
 Onbekrompen, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v.
 Onbekroond, bn. (st; -heid, v.
 Onbekwaam, bn. -kwamer,
 Onbekwamelijk, bijw.

Onbelangrijk, bn. -er, -st; -heid,
 Onbelast, bn. [v.
 Onbelastbaar, bn.; -heid, v.
 Onbeloofd, bn. en bijw. -er, -st;
 -elijk, bijw. -heid, v.
 Onbelegd, bn.
 Onbelemmerd, bn. en bijw. -er,
 Onbelichaamd, bn.
 Onbeloerd, bn.
 Onbelommerd, bn.
 Onbeloond, bn.
 Onbeluisterd, bn.
 Onbemad, bn.
 Onbemast, bn.
 Onbemest, bn.
 Onbemest, bn.
 Onbemiddeld, bn.
 Onbemind, bn.
 Onbemurd, bn.
 Onbenoemd, bn. -er, -st.
 Onbenoemd, bn.
 Onbenoemd, bn.
 Onbenullig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onbeoordeeld, bn.
 Onbepaald, bn. en bijw. -er, -st;
 -elijk, bijw. -heid, v.
 Onberpikt, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onbeploegbaar, bn.
 Onbeproefd, bn.
 Onberaden, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onberecht, bn. (-heid, v.
 Onberekenend, bn. -er, -st;
 Onbereid, bn.
 Onbereikbaar, bn.; -heid, v.
 Onbereids, bn.
 Onberekenbaar, bn.
 Onberijdbaar, bn.
 Onberisp, bn.
 Onberispelijk, bn. -er, -st; -heid,
 Onberoemd, bn.
 Onberoepbaar, bn.; -heid, v.
 Onberouwelijk, bn. (-st; -heid, v.
 Onbeschaafd, bn. en bijw. -er,
 Onbeschaamd, bn. en bijw. -er,
 Onbeschnadig, bn. [-st; -heid, v.
 Onbescheid, o.
 Onbescheiden, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v.
 Onbeschermd, bn. (-heid, v.
 Onbeschoft, bn. en bijw. -er, -st;
 Onbescheurd, bn. (-er, -st.
 Onbeschrijfelijk, bn. en bijw.
 Onbeschoornd, bn. en bijw. -er,
 -st; -elijk, bijw. -heid, v.
 Onbesefelijk, bn. en bijw. -er,
 Onbeslist, bn. [-st.
 Onbesmet, bn.
 Onbesmettelijk, bijw.
 Onbesneden, bn.
 Onbesnoeid, bn.
 Onbespuurd, bn. (v.
 Onbespraakt, bn. -er, -st; -heid,
 Onbesproken, bn. en bijw.
 Onbestaanbaar, bn.; -heid, v.
 Onbesteld, bn.
 Onbestendig, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Onbestorven, bn.
 Onbestreden, bn.
 Onbesuisd, bn. en bijw. -er, -st;
 -elijk, bijw. -heid, v.
 Onbetaalbaar, bn. -der, -st;
 -heid, v. (st; -heid, v.
 Onbetamelijk, bn. en bijw. -er,
 Onbeteugeld, bn.
 Onbetoonbaar, bn.
 Onbetreden, bn.
 Onbetreurd, bn.
 Onbetruid, bn.
 Onbetwistbaar, bn. en bijw.
 -der, -st; -heid, v.

Onbevaarbaar, bn.; -heid, v.
 Onbevallig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Onbevaren, bn.; -heid, v.
 Onbevattelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Onbevoegd, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Onbevolkt, bn. -heid, v.
 Onbevooroordeeld, bn.
 Onbevoorrecht, bn.
 Onbevredigd, bn.
 Onbevreesd, bn. en bijw.
 Onbevruucht, bn.
 Onbewaakt, bn.
 Onbewassen, bn.
 Onbeweegbaar, bn.; -heid, v.
 Onbeweeglijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onbeweend, bn. (v.)
 Onbewerkt, bn.
 Onbewezen, bn.
 Onbewijsbaar, bn.; -heid, v.
 Onbewimpeld, bn. en bijw. -er, -st.
 Onbewogen, bn.
 Onbewoikt, bn.
 Onbewoonbaar, bn.; -heid, v.
 Onbewoond, bn.
 Onbewust, bn.
 Onbezeerd, bn.
 Onbezegeld, bn.
 Onbezet, bn.
 Onbeziel, bn.
 Onbezocht, bn.
 Onbezoedeld, bn.
 Onbezoldigd, bn. (-st; -heid, v.
 Onbezonnen, bn. en bijw. -er, -st.
 Onbezorgd, bn. en bijw. -er, -st.
 Onbezwaard, bn. (-heid, v.
 Onbezwalkt, bn.
 Onbezweken, bn.
 Onbezweijkelijk, bn. -er, -st.
 Onbillig, bn. en bijw. -er, -st;
 Onbloedig, bn. (-heid, v.
 Onbluschbaar, bn.; -heid, v.
 Onboetvaardig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Onbreekbaar, bn.; -heid, v.
 Onbruik, o.
 Onbruikbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
 Onbuigzaam, bn. -zamer, -zaam.
 Once (medicinal gewicht) v. -n.
 Onchristelijk, -er, -st; -heid, v.
 Onchristen, m. -en.
 Ondaad, v. ondaden.
 Ondank, m. (-st; -heid, v.
 Ondankbaar, bn. en bijw. -der, -danks, vz.
 Ondeeg (te), bijw. uitdr.
 Ondeel, o. -en; -tje, o. -s.
 Ondeelbaar, bn.; -heid, v.
 Ondeftig, bn.
 Ondegelijk, bn.
 Ondenkbaar, bn.; -heid, v.
 Onder, vz.
 Onderaan, bijw.
 Onderaannemer, m.
 Onderaardsch, bn. -en.
 Onderadjudant, m. -en. (den.
 Onderafdeeling, v. -en. (den.
 Onderambtman, m. -ambtli-
 Onderarm, m. -en. (-bazen.
 Onderbaas (meesterknecht) m.
 Onderbaas (voet van een pilaar)
 Onderbalk, m. -en. [v. -bazen.
 Onderband, m. -en.
 Onderbank, v. -en; -je, o. -s.
 Onderbed, o. -den; -je, o. -s.
 Onderbeek, v. -beken.
 Onderbek, m. -ken.
 Onderbeul, v. -en. (-schap, o.
 Onderbevelhebber, m. -s;

Onderbinden, bw. st. ik -bond, -ben; -bonden; -binding, v.
 Onderblijfsel, o. -s; -tje, o. -s.
 Onderblijven, ow. st. ik bleef -, ben -gebleven.
 Onderboekhouder, m. -s.
 Onderboeten, bw. zw. ik -boette, heb -boet. (den.
 Onderbootsman, m. -bootsle-
 Onderborg, m. -en.
 Onderborstrok, m. -ken; -je, o.
 Onderbouw, m. -en.
 Onderbouwen, bw. zw. ik bouw-
 de -, heb -gebouwd; ook: ik -bouwde, heb -boud.
 Onderbrengen, bw. onr. zw. ik bracht -, heb -gebracht.
 Onderbroek, v. -en; -je, o. -s.
 Onderbuik, m. -en; -je, o. -s.
 Onderbuiskskwaal, v. -kwalen; -ziekte, v. -n. (-schap, o.
 Onderburgemeester, m. -s;
 Onderbuur, m. -buren.
 Onderdaags (onlangs) bijw.
 Onderdaan, m. -danen.
 Onderdalen, bw. zw. ik daalde -, ben -gedaald. (-heid, v.
 Onderdanig, bn. en bijw. -er, -st;
 Onderdás, v. -sen; -je, o. -s.
 Onderdeel, o. -en; -tje, o. -s.
 Onderdeken, v. -s; -tje, o. -s.
 Onderdekken, bw. zw. ik dekte -, heb -gedekt.
 Onderdelven, bw. st. ik dolf -, heb -gedolven.
 Onderdeur, v. -en; -tje, o. -s.
 Onderdies, bijw.
 Onderdijk, m. -en.
 Onderdoen, bw. ow. onr. ik deed -, heb -gedaan.
 Onderdopen, bw. zw. ik dompelde -, heb -gedompeld;
 Onderdoor, bijw. (dompeling, v.
 Onderdoorgaan, bw. onr. st. ik ging -, ben -gegaan.
 Onderdoorglijden, ow. st. ik gleed -, ben -gegleeden.
 Onderdoorkruipen, ow. st. ik kroop -, ben -gekropen.
 Onderdoorloopen, ow. st. ik liep -, ben -geloopen.
 Onderdoorrijden, ow. st. ik reed -, ben -gereden.
 Onderdoersluipen, ow. st. ik sloop -, ben -gesloopen.
 Onderdoorvaren, ow. st. ik voer -, ben -gevaaren.
 Onderdoorzellen, ow. zw. ik zield -, ben -gezeild.
 Onderdorpel, m. -s.
 Onderdrempel, m. -s.
 Onderdrukken, bw. zw. ik drukte -, heb -gedrukt; ook: ik -drukte, heb -drukt; -drukker, m. -drukking, v.
 Onderduiken, bw. st. ik dook -, ben -gedoken; -duiking, v.
 Onderduiven, bw. zw. ik duwde
 Onderen, bijw. [-heb -geduwd.
 Onderengooien, bw. zw. ik gooide -, heb -gegooid.
 Onderenklutsen, bw. zw. ik klutste -, heb -geklutst.
 Onderenknopen, bw. zw. ik knooide -, heb -geknooid.
 Onderenmenzen, bw. zw. ik mengde -, heb -gemengd.
 Onderensmijten, bw. st. ik smet -, heb -gesmeten.
 Onderenwerpen, bw. st. ik wierp -, heb -geworpen.

Onderende, o. -n.
 Ondergaan, ow. bw. onr. st. ik ging -, ben -gegaan; ook: ik -ging, heb -gaan.
 Ondergang, m. -en.
 Ondergast, m. -en. (-heid, v.
 Ondergeschikt, bn. -er, -st.
 Ondergeschoven, bn. slechts
 gebruikelijk in: een - (valsch)
 kind.
 Ondergestoken, bn.
 Ondergeteekende, m. en v. -n.
 Ondergewas, o.
 Ondergod, m. -en.
 Ondergoed, o.; -je, o.
 Ondergooien, bw. zw. ik gooide -, heb -gegooid.
 Ondergordel, m. -s.
 Ondergorden, bw. zw. ik -gord-
 de, heb -gord; -gording, v.
 Ondergraven, bw. st. ik groef -, heb -gegraven; ook: ik -groef, heb -graven; -graving, v.
 Ondergrond, m. -en.
 Onderhalen, bw. zw. ik haalde -, heb -gehaald; ook: ik -haalde, heb -haald; -haling, v.
 Onderhals, m. -halen.
 Onderhandelaar, m. -hande-
 laren en -handelaars.
 Onderhandelen, bw. zw. ik -handelde, heb -handeld; -han-
 deling, v.
 Onderhandsch, bn.
 Onderhebben, bn.
 Onderhelpen, bw. st. ik hielp -, heb -gehopen.
 Onderhemd, o. -en; -je, o. -s.
 Onderhevig, bn.
 Onderhooren, bw. zw. ik hoorde -, heb -hoord.
 Onderhoorig, bn. -heid, v.
 Onderhoopman, m. -s en -lieden.
 Onderhoud, v.
 Onderhouden, bw. st. ik hield -, heb -gehouden; ook: ik -hield, heb -houden; -houder, m. -hou-
 ding, v. -houdster, v.
 Onderhoudend, bn. -er, -st;
 Onderhuid, v. -en. (-heid, v.
 Onderhuis, o. -huizen.
 Onderhuren, bw. zw. ik huurde -, heb -huurd; -huring, v.
 Onderin, bijw.
 Onderjas, v. -sen.
 Onderkaak, v. -kaken.
 Onderkam, m. -men.
 Onderkanselier, m. -s en -en.
 Onderkant, m. -en.
 Onderkas, v. -sen.
 Onderkelder, m. -s.
 Onderkennen, bw. zw. ik kende, heb -kend. (-s.
 Onderkeurs, v. -keuren; -je, o.
 Onderkin, v. -nen; -netje, o. -s.
 Onderkleed, o. -eren en -klee-
 ren; -kleedje, o. -kleertjes.
 Onderkok, m. -s.
 Onderkomen, ow. st. ik kwam -, ben -gekomen.
 Onderkomen, o.
 Onderkoning, m. -en.
 Onderkoop, m.
 Onderkopen, bw. onr. zw. ik -kocht, heb -kocht; -kooper, m. -koopling, v.
 Onderkorst, v. -en; -je, o. -s.
 Onderkoster, m. -s; -schap, o.
 Onderkous, v. -en; -je, o. -s.
 Onderkrijgen, bw. st. ik kreeg -, heb -gekregen.

Onderkruipen, ow. bw. st. ik
-kroop, heb- krogen; -kruiper, m.
-kruipertje, o. -kruipen, v.
-kruipster, v.
Onderkussen, o. -s; -tje, o. -s.
Onderlaag, v. -lagen; -je, o. -s.
Onderlagen, o. -s; -tje, o. -s.
Onderlaast, m.
Onderleen, o. -en.
Onderlegd en onderleid, bn.
Onderleggen, bw. zw. ik legde
en leide -, heb -gelegd en -ge-
leid; ook: ik -legde en -leide, heb
-legd en -leid; -legger, m. -leg-
sel, o.
Onderleid, zie Onderlegd.
Onderliggen, ow. st. ik lag -, heb
Onderliggend, bn. [-gelegen].
Onderlijf, o. -lijven; -je, o. -s.
Onderlijk, o. -en.
Onderlijzell, o. -en.
Onderling, bijw.
Onderlinnen, o.
Onderlip, v. -pen; -je, o. -s.
Onderloopen, ow. st. ik liep -,
ben -gelopen.
Ondermaansch, bn.
Ondermaansche, o.
Ondermaat, v.
Ondermatras, j. -sen.
Ondermatres, v. -sen.
Ondermeester, m. -s; -tje, o. -s.
Ondermeesteres, v. -sen.
Ondermengen, bw. zw. ik
-mengde, heb -mengd.
Ondermijnen, bw. zw. ik -mijnde,
heb -mijnd; -mijner, m. -mij-
ning, v.
Ondermuren, bw. zw. ik -muurde,
heb -muurd.
Ondermuts, v. -en; -je, o. -s.
Ondermuur, m. -muren.
Ondernaaien, bw. zw. ik -naaide,
heb -naaid.
Ondernemen, bw. st. ik -nam,
heb -nomen; -nemeester, v. -ne-
mer, m. -neming, v.
Ondernemen, bn. -er, -st.
Onderofficier, m. -en en -s.
Onderofficiersstrep, v. mv.
Onderopzichter, m. -s.
Onderoven, m. -s.
Onderpachter, m. -s.
Onderpand, o. -en.
Onderplaat, v. -platen.
Onderploegen, bw. zw. ik
-ploegde -, heb -geploegd; -ploeg-
ing, v.
Onderplompen, bw. zw. ik
-plompte -, heb -ben -ge-
plompt.
Onderraam, o. -ramen. [plompt].
Onder raken (onder den voet
raken; achteruitgaan) ow. zw. ik
raakte -, ben -geraakt.
Onderrechter, m. -s.
Onderreep, m. -en.
Onderregenen, ow. zw. ik re-
gende -, ben -geregend.
Onderregent, m. -en; -schap, o.
Onderrecht, o.
Onderrechten, bw. zw. ik -richtte,
heb -richt; -richter, m. -rich-
ting, v.
Onderriem, m. -en; -pje, o. -s.
Onderrijden, ow. bw. st. ik reed
-, ben en heb -gereden.
Onderrok, m. -ken; -je, o. -s.
Onderrooken, bw. zw. ik -rookte,
heb -rookt.
Onderruim, o.

Onderscheid, o.
Onderscheiden, bn.
Onderscheiden, bw. st. ik
-scheide, heb -scheiden; -schi-
ding, v.
Onderscheidingsgave, v.; -tee-
ken, o. -s en -en; -vermogen, o.
Onderschenkel, m. -s.
Onderschepen, bw. zw. ik
-schipte, heb -schept; -schep-
Onderschip, o. [ping, v].
Onderschoren, bw. zw. ik
-schoorde, heb -schoord; -scho-
ring, v.
Onderschout, m. -en.
Onderschragen, bw. zw. ik
-schraagde, heb -schraagd;
-schrazing, v.
Onderschrift, o. -en; -je, o. -s.
Onderschrijven, ow. bw. st.
ik -schreef, heb -schreven;
-schrijving, v.
Ondershands, bijw.
Onderslag, m. -en.
Ondersmijten, bw. st. ik smet
-, heb -esmeten.
Ondersnede en -snee, v. -sne-
den (-sneeën); -sneetje, o. -s.
Ondersneeuwen, ow. zw. ik
-sneeuwde -, ben -gesneeuwd.
Onderspannen, bw. st. ik
-spande, heb -spannen.
Onderspit, o.
Onderspitten, bw. zw. ik spitte
-, heb -gespit.
Onderst, bn.
Onderstaan, ow. bw. onr. st.
ik -stond, heb -staàn.
Onderstaand, bn.
Onderstand, m.
Onderstboven, bijw.
Onderste, o.
Ondersteek, o. -steken.
Ondersteeksel, o. -s.
Onderstel, o. -len; -letje, o. -s.
Onderstellen, bw. zw. ik -stelde,
heb -steld; -stelling, v.
Ondersteunen, bw. zw. ik
-steunde, heb -steund; -steu-
ning, v.
Onderstrep, bw. zw. ik
-streepte, heb -streept; -stre-
ping, v.
Onderstut, m. -ten.
Onderstutten, bw. zw. ik
-stuttede, heb -stut. (-lui-
Onderstuurman, m. -lieden en
Onderstand, m. -en.
Ondertasten, bw. zw. ik -tastte,
heb -tast. (-naars.
Onderteekenaar, m. -naren en
Onderteekenen, bw. zw. ik
-teekende, heb -teekend; -tee-
kening, v.
Ondertijds (nu en dan) bijw.
Ondertrouw, m.
Ondertrouwe, m. en v. -n.
Ondertrouwen, bw. zw. ik
-trouwde, heb -trouwd; -trou-
wing, v.
Ondertusschen, bijw.
Onderuit, bijw.
Ondervat, o. -vaten.
Ondervest, o. -en.
Ondervinden, bw. st. ik -vond,
heb -vonden; -vinding, v.
Ondervloer, m. -en.
Ondervragen, bw. zw. en st. ik
-vraagde (-vroeg), heb -vraagd;
-vraagster, v. -vrager, m. -vra-
ging, v.

Onderwal, m. -len.
Onderwant, o.
Onderweg, m. -en; -je, o. -s.
Onderweg, bijw.
Onderwelen, bw. zw. ik -welf-
Onderwereld, v. [de, h. -welfd].
Onderwerp, o. -en; -je, o. -s.
Onderwerpen, bw. st. ik -wierp,
heb -worpen; -werping, v.
Onderwicht, o.
Onderwijl, bijw.
Onderwijs, o.
Onderwijzen, bw. st. ik -wees,
heb -wezen; -wijzer, m. -wijzeres,
v. -wijzing, v.
Onderwinden (zich), ww. st. ik
-wond (mij), heb (mij) -wonden.
Onderworpellig, g. m. en v. -en;
v. ook: -worpeling. (-heid, v.
Onderworpen, bn. -er, -st;
Onderwroeten, ow. zw. ik
-wroette, heb -wroet.
Onderzaat, m. -zaten.
Onderzeil, o. -en.
Onderzetting, v. -en.
Onderzinken, ow. st. ik zonk-,
Onderzoek, o. [ben -gezonden].
Onderzoeken, bw. onr. zw. ik
-zocht, heb -zocht; -zoeker, m.
-zoeking, v. -zoekster, v.
Ondeugd (gebrek) v. -en.
Ondeugd (persoon) m. en v. -en;
-je, o. -s.
Ondeugend, bn. -er, -st; -heid, v.
Ondicht, o.
Ondicht, bn.
Ondichterlijk, bn. -er, -st.
Ondienst, m. -en.
Ondienstig, bn. en bijw. -er, -st.
Ondiep, bn. -er, -st.
Ondiepte, v. -n.
Ondier, o. -en.
Onding, o. -en.
Ondienlijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Ondoordacht, bn.
Ondoordringbaar, bn.; -heid, v.
Ondoorgrankeljk, bn.
Ondoorgrond, bn.
Ondoorgrondeljk, bn. en bijw
-er, -st; -heid, v.
Ondoorkomeljk, bn. -er, -st.
Ondoorchnlend, bn.; -heid, v.
Ondoorwaadbaar, bn.; -heid, v.
Ondoorworstelbaar, bn.
Ondoorzichtg, bn. -er, -st;
Ondoorzicht, bn. [-heid, v.
Ondraagbaar, bn. [-st; -heid, v.
Ondraaglijk, bn. en bijw. -er,
Ondrinkbaar, bn.; -heid, v.
Ondubbelzinnig, bn. -er, -st;
-heid, v. (-heid, v.
Onduideljk, bn. en bijw. -er, -st;
Onduid, bn.
Onduidbaar, b.
Onduideljk, bn. -er, -st.
Ondecht, m.
Ondecht, bn. -er, -st; -heid, v.
Ondel, bn. en bijw. -er, -st.
Ondelmoedig, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v. (-heid, v.
Ondeenig, bn. en bijw. -er, -st;
Ondeenparig, bn.; -heid, v.
Ondeen, bijw.
Ondeengezind, bn.; -heid, v.
Ondeenstemmig, bn.
Ondeer, v. (-heid, v.
Ondeerbaar, bn. en bijw. -der, -st;
Ondeerbedig, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v. -lijk, bijw.
Ondeerlijk, bn. en bijw. -er, -st;
-heid, v.

Oneetbaar, bn.
 Oneffen, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongeen aardig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongeenlijk, bn. en bijw.; -heid, v.
 Oneindig, bn. en bijw.; -heid, v. -maal, bijw.
 Onereus (bezwarend) bn. one-reuzer, onereust.
 Onergdenkend, bn. -er, -st.
 Onergelijk, bn. en bijw. -er, -st.
 Onerkend, bn. (-st; -heid, v.
 Onerkentelijk, bn. en bijw. -er, Onervaren, -er, -st; -heid, v.
 Oneven, bn.; -heid, v.
 Onevenmatig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Onevenredig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. (-st; -heid, v.
 Onfatsoenlijk, bn. en bijw. -er.
 Onfelbaar, bn. en bijw.; -heid, v.
 Onfrisch, bn. onfrisscher, onfrisch; -heid, v.
 Ongeaaf, bn. ongaver, ongaafst.
 Ongaar, bn.; -heid, v. (-heid, v.
 Ongeaarde, bijw. (-heid, v.
 Ongallijk, bn. en bijw. -er, -st; Ongangbaar, bn.; -heid, v.
 Ongansch, bn.
 Ongeastrij, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongeacht, bn.
 Ongeadeld, bn.
 Ongeaderd, bn.
 Ongebaand, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongebaard (baardeloos) bn.
 Ongebakken, bn.
 Ongeballast, bn.
 Ongebalsemde, bn.
 Ongebeden, bn.
 Ongebeft, bn.
 Ongebeurlijk, bn. -er, -st.
 Ongebiecht, bn.
 Ongeblancket, bn.
 Ongebleekt, bn.
 Ongebloemd, bn.
 Ongebluscht, bn.
 Ongeboeld, bn.
 Ongeboekt, bn.
 Ongeboend, bn.
 Ongebogen, bn.
 Ongeboisterd, bn.
 Ongebonden, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongeboord, bn.
 Ongeborduurd, bn.
 Ongeboren, bn.
 Ongeboren, bn.
 Ongebraakt, bn.
 Ongebreideld, bn.
 Ongebroken, bn. (-heid, v.
 Ongebruikelijk, bn. -er, -st; Ongebruineld, bn.
 Ongebuid, bn.
 Ongedaan (onverricht) bn.
 Ongedaan (er slecht uitzien) bn. ongedaner, ongedaanst.
 Ongedacht, bn.
 Ongedachtig, bn.
 Ongedeeld, bn.
 Ongeede semd, bn.
 Ongedekt, bn.
 Ongediensstig, -er, -st; -heid, v.
 Ongedierde, o.
 Ongedoopt, be.
 Ongedopt, bn.
 Ongedorscht, bn.
 Ongedrongen, bn.
 Ongedroogd, bn.
 Ongedroomd, bn.
 Ongedruckt, bn.
 Ongeduld, o.
 Ongeduldig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Ongedurig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongeduurzaam, bn. -zamer, -st; -heid, v. (-st; -heid, v.
 Ongedwongen, bn. en bijw. -er, Ongeëgd, bn.
 Ongeënt, bn.
 Ongeestig, bn.
 Ongeestsoeneerd, bn.
 Ongefoelid, bn.
 Ongeformeerd, bn.
 Ongeïst, bn.
 Ongeïland, bn.
 Ongegoed, bn.
 Ongegomd, bn.
 Ongegord, bn.
 Ongegrendeld, bn. (-heid, v.
 Ongegrond, bn. en bijw. -er, -st; Ongehaard, bn.
 Ongehard, bn.
 Ongeharkt, bn.
 Ongeharst, bn.
 Ongehaspeld, bn.
 Ongehavend, bn.
 Ongehekeld, qn.
 Ongeheveld, bn.
 Ongehinderd, bn.
 Ongehoopt, bn.
 Ongehoord, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongehoord en ongehorend, bn. (-heid, v.
 Ongehoorzaam, bn. -zamer, -st; Ongehouden, bn.; -heid, v.
 Ongehuicheld, bn.
 Ongehuwd, bn.
 Ongekamd, bn.
 Ongekapt, bn.
 Ongekarnd, bn.
 Ongekarteld, bn.
 Ongekend, bn.
 Ongekeperd, bn.
 Ongeketend, bn.
 Ongekeurd, bn.
 Ongekleed, bn.
 Ongekleurd, bn.
 Ongekluisd, bn.
 Ongekant, bn.
 Ongekneusd, bn.
 Ongeknielid, bn.
 Ongeknot, bn.
 Ongekookt, bn.
 Ongekopeerd, bn.
 Ongekorven, bn.
 Ongekrenkt, bn.
 Ongekreukt, bn.
 Ongekroomd, bn.
 Ongekruid, bn.
 Ongekruid, bn.
 Ongekuischt, bn.
 Ongekunsteld, bn.
 Ongekurkt, bn.
 Ongekweld, bn.
 Ongekwetst, bn.
 Ongel, v.
 Ongelaaft, bn.
 Ongelaaft, bn.
 Ongelachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongeladen, bn.
 Ongelakt, bn.
 Ongelapt, bn.
 Ongelasterd, bn.
 Ongelauwerd, bn.
 Ongeld, o. -en.
 Ongeleend, bn.
 Ongeleerd, bn.
 Ongelegen, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongeletterd, bn.
 Ongeletterde, m. en v. -n.
 Ongeleverd, bn.
 Ongelezen, bn.
 Ongelig, bn. -er, -st; -heid, v.

Ongelijk, bn. en bijw. -er, -st; o. als zn.; -elijk, bijw. -heid, v.
 Ongelijkmatig, bn. -er, -st; -heid, v. (-heid, v.
 Ongelijkslachtig, bn. -er, -st; Ongelijksoortig, bn.; -heid, v.
 Ongelijkvormig, bn. -er, -st; Ongelijmd, bn.
 Ongelikt, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongeliniërd, bn.
 Ongelogen, bn.
 Ongeloken, bn.
 Ongeloochend, bn.
 Ongeloof, o.
 Ongeloofbaar, bn. -der, -st; -heid, v. (-st; -heid, v.
 Ongeloofelijk, bn. en bijw. -er, Ongeloofwaardig, bn. -er, -st, of meer en meest -; -heid, v.
 Ongeloofd, bn.
 Ongelooïd, bn.
 Ongelooïg, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongelooïge, m. en v. -n.
 Ongelouterd, bn.
 Ongeluk, o. -ken; -je, o. -s.
 Ongelukig, bn. en bijw. -er, -st.
 Ongelukkigergewijze en -wijs, bijw.
 Ongeluksbode, m. en v. -n; -kind, o. -eren; -profeet, m. -profeet.
 Ongemaad, bn. (-st; -heid, v.
 Ongemaakt, bn. en bijw. -er, Ongemachtigd, bn.
 Ongemak, o. -ken; -je, o. -s.
 Ongemakkelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Ongemalen, bn.
 Ongemangeld, bn. [-st; -heid, v.
 Ongemanierd, bn. en bijw. -er, Ongemarmderd, bn.
 Ongemeen, bn. en bijw. -er, -st; Ongemeen, bn. [-heid, v.
 Ongemengd, bn.
 Ongemerkt, bn.
 Ongemest, bn.
 Ongemeten, bn.
 Ongemeubeld, bn.
 Ongemeubileerd, bn.
 Ongemoed, bn.
 Ongemuilband, bn.
 Ongemunt, bn. (-heid, v.
 Ongenaakbaar, bn. -der, -st; Ongenade, v.
 Ongenadig, bn. en bijw. -er, -st.
 Ongenakelijk, bn. -er, -st; -heid, Ongeneesbaar, bn.; -heid, v. [-v.
 Ongeneeslijk en ongenese-lijk, bn. -er, -st.
 Ongeneeslijkheid, v.
 Ongenen, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongeneigd, bn.; -heid, v.
 Ongeneugte, v. -n.
 Ongenoegen, bn.
 Ongenoeglijk, bn. en bijw. -er, -st. [-zamer, -st; -heid, v.
 Ongenoegzaam, bn. en bijw. -er, -st.
 Ongenoemd, bn.
 Ongenommerd, bn.
 Ongenood, bn.
 Ongenoodigd, bn.
 Ongeoeft, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongeolied, bn. (-heid, v.
 Ongeoorloofd, bn. -er, -st; Ongeopend, bn.
 Ongeordend, bn.
 Ongepast, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongepeeld, bn.
 Ongepekt, bn.
 Ongepeld, bn.
 Ongepeperd, bn.

Ongeplaatst, bn.
 Ongeplayeid, bn.
 Ongepleisterd, bn.
 Ongeplet, bn.
 Ongeploegd, bn.
 Ongepluimd, bn.
 Ongepolijst, bn.
 Ongeprezen, bn.
 Ongepunt, bn.
 Ongeraden, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongerand, bn. (-st; -heid, v.)
 Ongerechtig, bn. en bijw. -er.
 Ongereede, o. (-heid, v.)
 Ongeregeld, bn. en bijw. -er, -st;
 Ongereinigd, bn.
 Ongerekend, bn.
 Ongerept, bn.
 Ongerezen, bn.
 Ongerief, o.
 Ongeriefelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongerijmd, bn. en bijw. -er, -st;
 -elijk, bijw. -heid, v.
 Ongerimpeld, bn.
 Ongeroepen, bn.
 Ongeroerd, bn.
 Ongeroosterd, bn.
 Ongerust, bn. -er, -st, -elijk,
 bijw. -heid, v.
 Ongeschaafd, bn.
 Ongeschapen, bn.
 Ongescheiden, bn.
 Ongescheurd, bn.
 Ongeschrift, bn.
 Ongeschikt, bn. en bijw. -er, -st;
 -elijk, bijw. -heid, v.
 Ongeschoeid, bn.
 Ongeschokt, bn. (-heid, v.)
 Ongeschonden, bn. -er, -st;
 Ongeschoren, bn.
 Ongeschubd, bn.
 Ongeslepen, bn.
 Ongesloten, bn.
 Ongesluisd, bn.
 Ongesmeerd, bn.
 Ongesmolten, bn.
 Ongesnoeid, bn.
 Ongesnoerd, bn.
 Ongespannen, bn.
 Ongespleten, bn.
 Ongesplitst, bn.
 Ongesponnen, bn.
 Ongestadig, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. -lijk, bijw.
 Ongestampt, bn.
 Ongesteeld, bn.
 Ongesteld, bn.; -heid, v.
 Ongestempeld, bn.
 Ongesteven, bn.
 Ongestoffeerd, bn.
 Ongestoord, bn.
 Ongestraft, bn.
 Ongestrept, bn.
 Ongestudeerd, bn.
 Ongesuikerd, bn. (berd, bn.)
 Ongetabbaard en ongetab.
 Ongetakt, bn.
 Ongetand, bn.
 Ongeteerd, bn.
 Ongeteld, bn.
 Ongetempeld, bn.
 Ongetergd, bn.
 Ongetield, bn.
 Ongetoost, bn.
 Ongetroost, bn.
 Ongetrouw, bn. en bijw. -er, -st;
 -elijk, bijw. -heid, v.
 Ongetrouwde, bn.
 Ongetwijfeld, bn. en bijw.
 Ongetwijnd, bn.
 Ongeval, o. -len; -letje, o. -s.
 Ongevallig, bn. -er, -st; -heid, v.

Ongevederd, bn.
 Ongeveer, bijw. (-st; -heid, v.)
 Ongeveinsd, bn. en bijw. -er.
 Ongeverfd, bn.
 Ongevernist, bn.
 Ongeveuld, bn.
 Ongevelekt, bn.
 Ongevierkt, bn.
 Ongeveugeld, bn.
 Ongevoelig, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
 Ongevoelig, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. -lijk, bijw.
 Ongevolgd, bn.
 Ongevonnist, bn.
 Ongevorderd, bn.
 Ongevormd, bn.
 Ongevouwen, bn.
 Ongevraagd, bn.
 Ongewaarschuwd, bn.
 Ongewapend, bn.
 Ongewasschen, bn.
 Ongewast, bn.
 Ongewaterd, bn.
 Ongeweeft, bn.
 Ongewenscht, bn.
 Ongeweven, bn.
 Ongewied, bn.
 Ongewild, bn.
 Ongewild, bn. (-heid, v.)
 Ongewillig, bn. en bijw. -er, -st;
 Ongewis, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. -selijk, bijw.
 Ongewisseld, bn.
 Ongewit, bn.
 Ongewond, bn.
 Onge woon, bn. en bijw. -woner,
 -st; -heid, v.
 Ongewoonte, v.
 Ongewroken, bn. (-heid, v.)
 Ongewrongen, bn. -er, -st;
 Ongezagd, bn.
 Ongezaaid, bn.
 Ongezadeld, bn.
 Ongezald, bn.
 Ongezegd, bn.
 Ongezeef, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongezellig, bn. en bijw. -er, -st;
 Ongezien, bn. (-heid, v.)
 Ongezift, bn.
 Ongezind, bn.
 Ongezocht, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongezond, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ongezoold, bn.
 Ongezood, bn.
 Ongezonden, bn.
 Ongezuiverd, bn.
 Ongezuurd, bn.
 Ongezwaagd, bn.
 Ongodist, m. -en.
 Ongodistendom, o.
 Ongodisterij, v.
 Ongodsdienstig, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v. (-heid, v.)
 Ongrondwettig, bn. -er, -st;
 Ongunst, v. (-heid, v.)
 Ongunstig, bn. en bijw. -er, -st;
 Onguur, bn. -der, -st; -heid, v.
 Onhandelbaar, bn. -der, -st;
 -heid, v. (-heid, v.)
 Onhandig, bn. en bijw. -er, -st;
 Onhebbelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Onhebbaar, bn. (-heid, v.)
 Onheil, o. -en; -tje, o. -s.
 Onhellig, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. -lijk, bijw.
 Onherbergzaam, bn. en bijw.
 -zamer, -st; -heid, v.
 Onherkenbaar, bn.; -heid, v.
 Onherkiesbaar, bn.; -heid, v.
 Onherleidbaar, bn.; -heid, v.

Onherroepbaar, bn. en bijw.;
 -heid, v. (-heid, v.)
 Onherroepelijk, bn. en bijw.;
 Onherstolbaar, bn. en bijw.;
 Onheuglijk, bn. (-; -heid, v.)
 Onheusich, bn. en bijw. -er, -st;
 Onhooflijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Onhollandsch, bn. (-heid, v.)
 Onhoudbaar, bn. -der, -st;
 -heid, v.
 Onhout (gren timmerhout) o.
 Onhuiselijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Onhuiselijkheid en onhuis-
 lijkhed, v.
 Oningebonden, bn.
 Oningelicht, bn.
 Oningemaakt, bn.
 Oningenaad, bn.
 Oningevuld, bn.
 Oningewild, bn.
 Onjoed, m. onjoeden.
 Onjoedich, bn. (-heid, v.)
 Onjuist, bn. en bijw. -er, -st;
 Onkenbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
 Onkiesch, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onklaar, bn. en bijw. -der, -st;
 Onkosten, m. mv.
 Onkreukbaar, bn. en bijw. -der,
 -st; -heid, v.
 Onkruid, o. -en; -je, o. -s.
 Onkuisch, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onkunde, v. (bijw. -heid, v.)
 Onkundig, bn. en bijw. -er, -st.
 Onkwetsbaar, bn.; -heid, v.
 Onland (woeste grond) o. -en.
 Onlangs, bijw.
 Onleesbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
 Onleschbaar, bn.
 Onlichamelijk, bn.
 Onlief, bn. en bijw. onliever, -st.
 Onlijdelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onloochenbaar, bn. en bijw.
 -der, -st; -heid, v.
 Onlust (lusteloosheid) m.
 Onlusten (woelingen) m. mv.
 Onlustig, bn. en bijw. -er, -st;
 Onmacht, v. (-heid, v.)
 Onmachtig, bn. en bijw. -er, -st;
 Onmanierlijk, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v. (-heid, v.)
 Onmatig, bn. en bijw. -er, -st;
 Onmeedoelend, bn. en bijw.
 -er, -st; -heid, v.
 Onmeetbaar, bn.; -heid, v.
 Onmens, o. -en.
 Onmenscheijk, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v.
 Onmerkbaar, bn. en bijw. -der,
 -heid, v.
 Onmetelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Onmiddels, bijw.
 Onmin, v. (-heid, v.)
 Onmisbaar, bn. en bijw. -der, -st;
 Onmiskenbaar, bn. -der, -st;
 -heid, v. (-heid, v.)
 Onmogelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Onmondig, bn.; -heid, v.
 Onnadenkend, bn. -er, -st;
 -heid, v.
 Onnaseurbaar, bn.
 Onnaseurlijk, bn. -er, -st;
 -heid, v. (-st; -heid, v.)
 Onnatuurlijk, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v. (-st; -heid, v.)
 Onnavolgbaar, bn. en bijw. -der,
 Onnederlandsch, bn.
 Onneembaar, bn. (-st;
 Onnoemelijk, bn. en bijw. -er,

Onnoedig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Onnoezel, bn. en bijw. -er, -st;
 Onnoozelijk, bijw.
 Onnut, bn. -er, -st; -telijk, bijw.
 Onomkoopbaar, bn.; -heid, v.
 Onomstootelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Onontbeerlijk, bn. en bijw. -er.
 Onontbindbaar, bn. en bijw.
 Onontdekt, bn. [-heid, v.
 Onontgonnen, bn.
 Onontvlambaar, bn.; -heid, v.
 Onontwikkeld, bn.
 Onooglijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onoorbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
 Onoordeelkundig, bn. -er, -st.
 Onoorgesneden, bn.
 Onopgelost, bn.
 Onopgemaakt, bn.
 Onopgemerkt, bn.
 Onopgesmukt, bn.
 Onopgesneden, bn.
 Onopgetoond, bn.
 Onopgetuigd, bn.
 Onopgevoed, bn.
 Onorgewekt, bn.
 Onophoudelijk, bn.
 Onoplettend, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Onoplosbaar, bn.; -heid, v.
 Onopmerksaam, bn. en bijw. -zamer, -st; -heid, v.
 Onoprecht, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onopzettelijk, bijw.
 Onordelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. (-st; -heid, v.
 Onordentelijk, bn. en bijw. -er.
 Onoverdacht, bn.
 Onoverdekt, bn.
 Onovergankelijk, bn.
 Onoverkomelijk, bn. -er, -st.
 Onovertreffbaar, bn.
 Onovertroffen, bn.
 Onoverwinbaar, bn.
 Onoverwinnelijk en onoverwinnelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onoverwonnen, bn.
 Onoverzienbaar, bn.
 Onpartijdig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Onpas, (te -), bijw. uitdr. -selijk, bn.; -heid, v.
 Onpeilbaar, bn.; -heid, v.
 Onpersoonlijk, bn.
 Onpractisch, bn.
 Onproffiteel, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. [-st; -heid, v.
 Onraadzaam, bn. -zamer, -st; -heid, v. [-heid, v.
 Onrecht, o. [-heid, v.
 Onrechtmatig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Onrechtvaardig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Onrechtzinnig, bn. -er, -st;
 Onredbaar, bn. (-heid, v.
 Onredelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. (-heid, v.
 Onredzaam, bn. -zamer, -st; -heid, v. (-heid, v.
 Onregelmatig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. (-heid, v.
 Onreijn, bn. en bijw. -er, -st;
 Onreinhoud, v.
 Onreineheid, v.
 Onreisbaar, bn.
 Onrijm, o.
 Onrijp, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onroerend, bn.
 Onroomsch, bn.
 Onrust, v. -en. (-heid, v.
 Onrustig, bn. en bijw. -er, -st;

Ons, pers. vaw.
 Ons, onze, ons, bez. vaw.
 Ons (hectogram) o. -en; -je, o. -s.
 Onschadelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Onschatbaar, bn. -der, -st.
 Onscheidbaar, bn. en bijw.; -heid, v.
 Onschendbaar, bn.; -heid, v.
 Onschriftmatig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onschriftuurlijk, bn.
 Onschuldig, v. (-lijk, bijw.
 Onschuldig, bn. en bijw. -er, -st;
 Onsierlijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Onsljikbaar, bn. (-heid, v.
 Onsmakelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onsmeltbaar, bn.; -heid, v.
 Onspoed, m. -en. (-st.
 Onstaatkundig, bn. en bijw. -er.
 Onstandvastig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Onsterfelijk, bn.; -heid, v.
 Onsterk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onsterkte, v.
 Onstichtelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Onstoffelijk, bn.; -heid, v.
 Onstraffelijk, bn. en bijw.
 Onstuimig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Ontaard, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ontaarden, ow. zw. ik -aarde, heb -aard; -aarding, v.
 Ontadelen, bw. zw. ik -adeld, heb -adeld; -adeling, v.
 Ontallijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ontastbaar, bn.
 Ontbeerlijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Ontberen, bw. zw. ik -beerde, heb -beerd; -bering, v.
 Ontbieden, bw. st. ik -bood, heb -boden; -bieder, m. -bieding, v.
 Ontbijt, o. -en; -je, o. -s.
 Ontbijten, ow. st. ik -beet, heb -beten.
 Ontbijtkamer, v. -s; -services, o. -serviezen; -tafel, v. -s.
 Ontbinden, bw. ow. st. ik -bond, heb -bonden; -binding, v.
 Ontbladeren, bw. zw. ik -bladerde, heb -bladerd; -bladering, v.
 Ontblooten, bw. zw. ik -blootte, heb -bloot; -blooting, v.
 Ontboeien, bw. zw. ik -boeide, heb -boeid; -boeing, v.
 Ontboezemen, bw. zw. ik -boezemde, heb -boezemd; -boezeming, v.
 Ontbolsteren, bw. zw. ik -bolsterde, heb -bolsterd; -bolstering, v.
 Ontbrandbaar, bn.; -heid, v.
 Ontbranden, ow. zw. ik -brandde, heb -brand; -branding, v.
 Ontbreken, ow. st. ik -brak, heb -broken; -breking, v.
 Ontburgeren, bw. zw. ik -burgerde, heb -burgerd.
 Ontcijferbaar, bn.
 Ontcijferen, bw. zw. ik -cijferde, heb -cijferd; -cijfering, v.
 Ontdacht, bn.
 Ontdekken, bw. zw. ik -dekte, heb -dekt; -dekker, m.; -dekking, v.
 Ontdekkingsreis, v. -reizen; -tocht, m. -en.
 Ontdelven, bw. st. ik -dolf, heb -dolven; -delving, v.

Ontdoen, bw. onr. ik ontdeed, heb -daan.
 Ontdoelen, bw. ow. zw. ik -dooid, heb en ben -dooi; -dooing, v.
 Ontdraaien, bw. ow. zw. ik -draaide, heb en ben -draaid; -draaiing, v.
 Ontdragen, bw. st. ik -droeg, heb -draagde.
 Ontdraven, ow. zw. ik -draafde, heb -draafd.
 Ontdrijven, bw. ow. st. ik -dreef, heb en ben -dreeven.
 Ontdubbelen, bw. zw. ik -dubbeide, heb -dubbel; -dubbeling, v.
 Ontduiken, ow. st. ik -dook, heb en ben -doken; -duiking, v.
 Onteeren, bw. zw. ik -eerde, heb -eerd; -eerder, m. -eering, v.
 Onteerdren, bn. -er, -st.
 Ontegensprekelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Ontegengesteld, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Onteigenen, bw. zw. ik -eigende, heb -eigend; -eigening, v.
 Onteigeningswet, v. -ten.
 Ontelbaar, bn. en bijw.; -heid, v.
 Ontembaar, bn. -heid, v.
 Ontervan, bw. zw. ik -erfde, heb -erfd; -erfing, v.
 Ontevreden, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Ontfermen, (zich -) ow. zw. ik -fermde mij, heb mij -fermd; -fermer, m. -ferming, v.
 Ontfronsen, bw. zw. ik -fronste, heb -fronst.
 Ontfutselen, bw. zw. ik -futselde, heb -futseld; -futseling, v.
 Ontgaan, ow. onr. st. het -ging, is -gaan.
 Ontgelden, bw. st. ik -gold, heb -ontgespen, bw. zw. ik -gespte, heb -gespt.
 Ontgeven, (zich -), ww. st. ik -gaf mij, heb mij -geven.
 Ontginnen, bw. st. ik -gon, heb -gonn; -zinner, m. -zinning, v.
 Ontglijden, ow. st. mij -gleden, is mij -gleden.
 Ontglimmen, ow. st. het -glim, is -glimmen. (-s; -glijpt.
 Ontglijpen, ow. zw. het -glijpte.
 Ontgloeien, bw. ow. zw. ik -gloei, heb en ben -gloeid.
 Ontgoochelen, bw. zw. ik -goocheide, heb -goocheld; -goocheeling, v.
 Ontgraten, bw. zw. ik -graatte, heb -graat.
 Ontgraven, bw. st. ik -groef, heb -graven; -graving, v.
 Ontgrenzelen, bw. zw. ik -grensde, heb -grenseld; -grenseling, v. (-ben -groeid.
 Ontgroeien, ow. zw. ik -groei, heb -groeiend.
 Ontgroen, bw. zw. ik -groende, heb -groend; -groening, v.
 Ontgroenpartij, v. -en.
 Ontgronden, bw. zw. ik -grondde, heb -grond; -groning, v.
 Ontgunnen, bw. zw. ik -gunde, Onthaal, o. (-heb -gund.
 Onthaken, bw. zw. ik -haakte, heb -haakt; -haking, v.
 Onthalen, bw. zw. ik -haalde, heb -haald; -haling, v.
 Onthalsen, bw. zw. ik -halste, heb -halsterd.
 Onthalzen, bw. zw. ik -halsde, heb -halsd; -halsing, v.

Onthanden, bw. zw. ik -handde, heb -onthand.

Onthaspelen, bw. zw. ik -haspelde, heb -haspeld; -haspeling, v.

Ontheffen, bw. st. ik -hief, heb -heven; -heffing, v.

Ontheiligen, bw. zw. ik -heiligde, heb -heiligd; -heiliger, m. -heiliging, v.

Ontheisteren, bw. zw. ik -heisterde, heb -heisterd; -heistering, v.

Onthollandschen, bw. zw. ik -hollandschte, heb -hollandscht. (-hold.)

Onthollen, ow. zw. ik -holde, ben -ontholden, bw. zw. ik -hooftde, heb -hooftd; -hoofting, v.

Onthouden, bw. st. ik -hield, heb -houden; -houding, v.

Onthullen, bw. zw. ik -hulde, heb -huld; -hulling, v.

Onthuppelen, ow. zw. ik -huppelde, ben -huppeld.

Onthutsen, bw. ow. zw. ik -hustste, heb en ben -hustst.

Ontijd, m. -en.

Ontijdig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.

Ontijlen, ow. zw. ik -ijlde, ben -ontilaar, bn.; -heid, v.

Ontjagen, bw. ow. zw. ik -jaagde, heb en ben -jaagt.

Ontkapen, bw. zw. ik -kaapte heb -kaapt; -kaping, v.

Ontkennen, bw. zw. ik -kende, heb -kend; -kenner, m. -kennning, v.

Ontkerkeren, bw. zw. ik -kerkerde, heb -kerkerd; -kerkering, v.

Ontketenen, bw. zw. ik -ketende, heb -ketend; -ketening, v.

Ontklemen, ow. zw. het -kiemde, ik -kiemd; -kieming, v.

Ontkleeden, bw. zw. ik -kleedde, heb -kleed; -kleeding, v.

Ontkleuren, bw. zw. ik -kleurde, heb -kleurd; -kleuring, v.

Ontklommen, ow. st. ik -klom, ben -klommen. (heb -klonken.)

Ontklinken, bw. st. ik -klonk.

Ontkluisteren, bw. zw. ik -kluisterde heb -kluisterd; -kluistering, v.

Ontknevelen, bw. zw. ik -knevelde, heb -kneveld; -kneveling, v.

Ontknoopen, bw. zw. ik -knoopte, heb -knoopt; -knooping, v.

Ontkomen, ow. st. ik -kwam, ben -kamen; -koming, v.

Ontkooien, bw. onr. zw. ik -kocht, heb -kooht.

Ontkoppelen, bw. zw. ik -koppelde, heb -koppeld; -koppeling, v.

Ontkorsten, bw. zw. ik -korstte, heb -korst; -korsting, v.

Ontkrachten, bw. zw. ik -krachtte, heb -kracht; -krachting, v.

Ontkruipen, ow. st. ik -kroop, ben -kroop. (heb -kruipt.)

Ontkruipen, bw. zw. ik -kruipte, heb -krukt; -kruiking, v.

Ontladen, bw. st. ik -ontlaadde, heb -laden; -lader, m. -lading, v.

Ontlasten, bw. zw. ik -lastte, heb -last; -lasting, v.

Ontlaten, bw. st. ik -liet, heb en ben -laten; -lating, v.

Ontleden, bw. zw. ik -leedde, heb -leed; -leder, m. -leding, v.

Ontledigen, bw. zw. ik -ledigde, heb -ledigd; -lediging, v.

Ontleedkamer, v. -s.

Ontleedkunde, v.

Ontleedkundig, bn.

Ontleedkundig, m. -n.

Ontleedkunst, v.

Ontleedmes, o. -sen.

Ontleenen, bw. zw. ik -leende, heb -leend; -leening, v.

Ontleeren, bw. zw. ik -leerde, heb -leerd.

Ontleggen, bw. zw. ik -legde en -leide, heb -legd en -leid.

Ontlijken, bw. zw. ik -lijkte, heb -lijkt. (heb -lokt.)

Ontlokken, bw. zw. ik -lokte, heb -lood.

Ontloopen, bw. zw. ik -liep, ben -loopen; -looping, v.

Ontlooveren, bw. zw. ik -looverde, heb -looverd.

Ontluiken, bw. ow. st. het -look, heeft en is -loken; -luiking, v.

Ontluisteren, bw. zw. ik -luisterde, heb -luisterd; -luistering, v.

Ontmaken, bw. zw. ik -maakte, heb -maakt; -making, v.

Ontmannen, bw. zw. ik -mande, heb -mand; -manning, v.

Ontmantelen, bw. zw. ik -mantelde, heb -manteld; -manteling, v.

Ontmaskeren, bw. zw. ik -maskeerde, heb -maskerd; -maskering, v.

Ontmast, bn. [ring, v.]

Ontmasten, bw. zw. ik -mastte, Ontmensch, bn. [heb -mast.]

Ontmergdel, bn.

Ontmeubelen, bw. zw. ik -meubelde, heb -meubeld; -meubeling, v.

Ontmoedigen, bw. zw. ik -moedigde, heb -moedigd; -moediging, v.

Ontmoeten, bw. ow. zw. ik -moette, heb en ben -moet; -moeting, v.

Ontnederlandschen, bw. zw. ik -nederlandschte, heb -nederlandscht.

Ontnemen, bw. st. ik -nam, heb -namen; -neming, v.

Ontnuchteren, bw. ow. zw. ik -nuchterde, heb en ben -nuchterd; -nuchtering, v. (-heid, v.)

Ontoegankelijk, bn. -er, -st; -toereikend, bn.; -heid, v.

Ontoerekenbaar, bn.; -heid, v.

Ontoombaar, bn.

Ontoonbaar, bn.

Ontpakken, bw. zw. ik -pakte, heb -pakt; -pakking, v.

Ontplancken, bw. zw. ik -plankte, heb -plankt.

Ontpleisteren, bw. zw. ik -pleisterde, heb -pleisterd. (h. -pleit.)

Ontpleiten, bw. zw. ik -pleitte, Ontploffen, ow. zw. het -plofte, is -ploft; -plofing, v.

Ontploopen, bw. zw. ik -ploodde, heb -plood; -plooiing, v.

Ontpluizen, bw. st. ik -ploos, heb -plozen. (heb -plukt.)

Ontplukken, bw. zw. ik -plukte, Ontpoorteren, bw. zw. ik -poorterde, heb -poorterd; -poortering, v.

Ontprachen (afbedelen) bw. zw. ik -prachte, heb -praacht.

Ontpraaten, bw. zw. ik -praatte, heb -praat.

Ontraden, bw. st. ik -ried (raadde), heb -raden; -rader, m. -rading, v.

Ontrafelen, bw. zw. ik -rafelde, heb -rafeld. (heb -rakt.)

Onttrakken, bw. zw. ik -rakte, Onttrampeneerd, bn.

Onttredderd, bn.

Onttreningen, bw. zw. ik -reinigde, heb -reinigd; -reiniging, v.

Ontremmen, bw. zw. ik -remde, heb -remd. (ben -rend.)

Ontrennen, ow. zw. ik -rende, Ontreiven, bw. zw. ik -riefde, heb -riefd; -rieving, v.

Ontrijden, ow. st. ik -reed, ben -reden. (-regen.)

Ontrijgen, bw. st. ik -reeg, heb -reemd. (ben -rend.)

Ontrimpelen, bw. zw. ik -rimpelde, heb -rimpeld; -rimping, v.

Ontroefen, ow. zw. ik -roefde, ben -rooid.

Ontroeren, bw. ow. zw. ik -roerde, heb en ben -roerd; -roering, v.

Ontrollen, bw. ow. zw. ik -rolde, heb en ben -rold.

Ontronsen, bw. zw. ik -ronselde, heb -ronseid.

Ontroemen, bw. zw. ik -roomde, heb -roomd. (-heid, v.)

Ontroostbaar, bn. -der, -st; -ontroostelijk, bn. -er, -st.

Ontrooven, bw. zw. ik -roofde, heb -roofd; -roofing, v.

Ontrouw, v.

Ontrouw, bn. en bijw. -er, -st; -clijk, bijw.

Ontrouwigheid, v.

Ontruimen, bw. zw. ik -ruimde, heb -ruimd; -ruiming, v.

Ontrukken, bw. zw. ik -rukte, heb -rukt; -rukking, v.

Ontrusten, bw. zw. ik -rustte, heb -rust.

Ontschaken, bw. zw. ik -schaakte, heb -schaakt.

Ontschepen, bw. zw. ik -scheept, heb -scheept; -scheeping, v.

Ontscheuren, bw. zw. ik -scheurde, heb -scheurd.

Ontschieten, ow. st. het -schoot, is -schoten.

Ontschippen, bw. zw. ik -schippte, heb -schipt.

Ontschoeien, bw. zw. ik -schoeide, heb -schoeid; -schoeiing, v.

Ontschuilen, bw. ow. st. ik -school, heb en ben -scholen.

Ontschuldigen, bw. zw. ik -schuldigde, heb -schuldigd; -schuldiging, v.

Ontsiereren, bw. zw. ik -sierde, heb -sierd; -siering, v.

Ontslaan, bw. st. ik -sloeg, heb -onslag, o. (-slagen.)

Ontslagneming, v. -en.

Ontslapen, ow. st. ik -sliep, ben -slapen.

Ontslippen, ow. zw. ik -slipte, ben -slipt.

Ontsluieren, bw. zw. ik -sluierde, heb -sluierd; -sluiering, v.

Ontsluimeren, ow. zw. ik -sluimerde, ben -sluimerd.

Ontsluipen, ow. st. ik -sloep, ben -sloep; -sluiping, v.

Ontsluiten, bw. st. ik -slot, heb -sloten; -sluiter, m. -sluitering, v.

Ontsmetten, bw. zw. ik -smette, heb -smet; -smetting, v.
Ontснаарd, bn.
Ontsnappen, ow. zw. ik -snapte, heb -snaapt; -snapping, v.
Ontsnellen, ow. zw. ik -snelde, ben -snel-d.
Ontsnieren, bw. zw. ik -snoerde, heb -snoerd; -snoering, v.
Ontspannen, bw. st. ik -spande, heb -spannen; -spanning, v.
Ontspartelen, ow. zw. ik -spartelde, ben -sparteld.
Ontspelden, bw. zw. ik -spelde, heb -spel-d.
Ontspinnen, bw. st. ik -spon, heb -sponnen.
Ontspinten, bw. zw. ik -spintte, heb -spint.
Ontsporen, ow. zw. ik -spoorde, ben -spoord; -sporing, v.
Ontspringen, ow. st. ik -sprong, ben -sprongen.
Ontspruiten, ow. st. het -sproot, is -sproten. (is -staan.
Ontstaan, ow. onr. st. het -stond.
Ontstapelen, bw. zw. ik -stapelde, heb -stapeld; -stapeling, v.
Ontstappen, ow. zw. ik -stapte, ben -stapt.
Ontsteken, bw. ow. st. ik -stak, heb en ben -stokte; -steking, v.
Ontstelen, bw. st. ik -stal, heb -stole, -steling, v.
Ontstellen, bw. ow. zw. ik -stelde, heb en ben -steld; -stellenis, Ontstemd, bn.; -heid, v. [v.
Ontstemmen, bw. ow. zw. ik -stemde, heb en ben -stemd.
Ontstentenis, v.
Ontsterven, ow. st. ik -stierf, ben -stiorv; -stierf, v.
Ontstichtelijk, bn. en bijw. -er.
Ontstichten, bw. zw. ik -stichtte, heb -sticht; -stichting, v.
Ontstoken, bn.
Ontstrengelen, bw. zw. ik -strengelde, heb -strengeld.
Ontstrijden, bw. st. ik -atreed, heb -streden.
Ontstrikken, bw. zw. ik -strikte, heb -strikt.
Ontstroomen, ow. zw. ik -stroomde, ben -stroomd.
Onttakelen, bw. ow. zw. ik -takelde, heb en ben -takeld; -takeling, v.
Onttanden, bw. zw. ik -tandde, heb -tand.
Onttellen, ow. zw. ik -telde, heb -told.
Onttogen, vd. van het verouderde Onttogen.
Onttooveren, bw. zw. ik -tooverde, heb -tooverd; -toovering, v.
Onttrekken, bw. st. ik -trok, Onttroggelen, bw. zw. ik -troggelde, heb -troggeld.
Onttronen (van den troon stoeten) bw. zw. ik -troonde, heb -troond; -troning, v.
Onttroonen (aftronen) bw. zw. ik -troonde, heb -troond.
Onttrouwen, ow. zw. ik -trouwde, heb -trouwd.
Onttulen, bw. zw. ik -tuide, heb -tuid.
Onttullen, bw. ow. zw. ik -tuigde, heb -tuigd.
Ontucht, v. -elijk, bijw.
Ontuchtig, bn. en bijw. -er, -st.
Ontuig, o.

Ontvademen, bw. zw. ik -vade, heb -vademd.
Ontvallen, ow. st. ik -viel, ben Ontvang, m.
Ontvangen, bw. st. ik -ontving, heb -vangen; -vanger, m. -vangenis, v.
Ontvangerskantoor, o. -toren.
Ontvangerspost, m. -cn.
Ontvangst, v. -en. (v.
Ontvankelijk, bn. -er, -st; -heid, Ontvaren, ow. st. ik -voer, ben -varen.
Ontvechten, bw. ow. st. ik -vocht, heb -vochten.
Ontveiligen, bw. zw. ik -veiligde, heb -veiligd; -veiliging, v.
Ontveinzen, bw. zw. ik -veinsde, heb -veinsd; -veinsing, v.
Ontvellen, ow. zw. ik -velde, ben -veld; -veling, v.
Ontvlambaar, bn. -der, -st.
Ontvlammen, bw. ow. zw. ik -vlamde, heb en ben -vlamd; -vlamming, v.
Ontvleezen, bw. zw. ik -vleesde, heb -vleesd; -vleezing, v.
Ontvleien, bw. zw. ik -vleide, heb -vleid.
Ontvlieden, bw. st. ik -vlood, ben -vlooden; -vlieding, v.
Ontvliegen, ow. st. ik -vlood, ben -vlogen. (vloten.
Ontvlieten, ow. st. ik -vloot, ben Ontvloeien, ow. zw. ik -vloiede, ben -vloeid.
Ontvloeiisel, o. -s en -en.
Ontvluchten, ow. zw. ik -vluchtte, ben -vlucht; -vluchting, v.
Ontvoeren, bw. zw. ik -voerde, heb -voerd; -voerder, m. -voering, v.
Ontvolken, bw. zw. ik -volkte, heb -volkt; -volking, v.
Ontvonken, bw. ow. zw. ik -vonkte, heb en ben -vonkt; -vonking, v.
Ontvoogden, bw. zw. ik -voogde, heb -voogd; -voogding, v.
Ontvouwen, bw. zw. ik -rouwde, heb -rouwd; -rouwing, v.
Ontvreemdbaar, bn.
Ontvreemden, bw. zw. ik -vreemde, heb -vreemd; -vreemding, v.
Ontvrijen, bw. zw. ik -vrijde, heb Ontwaaien, ow. zw. en st. het -waaid.
Ontwaaken, ow. zw. ik -waakte, ben -waakt; -waking, v.
Ontwapenen, bw. zw. ik -wapende, heb -wapend; -wapening, v.
Ontwaren, bw. zw. ik -waarde, heb -waard; -waring, v.
Ontwassen, ow. st. ik -wies, ben wassen.
Ontwelen, bw. zw. ik -weide, heb -veld; -weiding, v.
Ontweldigen, bw. zw. ik -weldigde, heb -weldigd; -weldiger, m. -weldiging, v.
Ontwennen, bw. ow. zw. ik -wende, heb en ben -wend; -wenning, v.
Ontwerp, o. -en; -je, o. -s.
Ontwerpen, bw. st. ik -wierp, heb -worpen; -werper, m.
Ontwijden, bw. zw. ik -wijdde, heb -wijd; -wijder, m. -wijding, v.

Ontwijfelbaar, bn. en bijw. -der.
Ontwijk, o.
Ontwijken, bw. ow. st. ik -week, heb en ben -weken; -wijking, v.
Ontwikkelen, bw. zw. ik -wikkelde, heb -wikkel; -wikkeling, v.
Ontwikkelingsgang, m.; -tijdperk, o. -en.
Ontwinnen, bw. st. ik -wond, heb -wonden; -winning, v.
Ontwoekeren, bw. zw. ik -woekerde, heb -woekerd.
Ontwolt, bn.
Ontworstelen, ow. zw. ik -worstelde, ben -worsteld.
Ontwortelen, bw. zw. ik -wortelde, heb -worteld; -worteling, v.
Ontwringen, bw. zw. ik -vriichte, heb -vriecht; -wrieking, v.
Ontwringen, ow. st. ik -wong, heb -wongen.
Ontzadelen, bw. zw. ik -zadelde, Ontzag, o. (heb -zadeld.
Ontzaglijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Ontzakken, ow. zw. ik -zakte, ben -zakt.
Ontzegelen, bw. zw. ik -zegelde, heb -zegeld; -zegeling, v.
Ontzeggen, bw. zw. ik -zeide, heb -zeed en -zeid; -zegging, v.
Ontzellen, ow. zw. ik -zeilde, ben -zeild.
Ontzenuwen, bw. zw. ik -zenuwde, heb -zenuud; -zenu-
Ontzet, o. [wing, v.
Ontzetbaar, bn.
Ontzetten, ow. bw. zw. ik -zette, heb en ben -zetz; -zetter, m. -zetting, v. (st.
Ontzettend, bn. en bijw. -er.
Ontzielen, bw. zw. ik -zielde, heb -ziel.
Ontzien, bw. st. ik -zag, heb Ontziigen, ow. st. ik -zeeg, ben -zeged.
Ontzind, bn. en bijw.
Ontzinken, ow. st. ik -zonk, ben -zonken; -zinking, v.
Ontzondigen, bw. zw. ik -zondigde, heb -zondigd; -zondiging, v.
Ontzuigen, bw. st. ik -zoog, heb -zogen.
Ontzuiveren, bw. zw. ik -zuiverde, heb -zuiverd; -zuivering, v.
Onzuren, bw. ow. zw. het -zuurde, heeft en is -zuurd; -zuring, v.
Ontzwaarten, bw. zw. ik -zwachtelde, heb -zwachteld; -zwachteling, v.
Ontzwavelen, bw. zw. ik -zwavelde, heb -zwaveld; -zwaveling, v. (ben -zwollen.
Ontzwellen, ow. bw. st. ik -zwoel, Ontzwellen, ow. st. ik -zwoem, ben -zwoemen.
Ontzweven, ow. zw. ik -zweefde, heb -zweef.
Onuitbluschaar, bn.
Onuitdoofbaar, bn.
Onuitgedrukt, bn.
Onuitgegeven, bn.
Onuitgekeld, bn.
Onuitgelezen, bn.
Onuitgeloof, bn.
Onuitgemaakt, bn.
Onuitgesproken, bn.
Onuitgewerkt, bn.
Onuitgezocht, bn.
Onuitputtelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Onnitroefbaar, bn.

Onuitsprekelijk, bn. en bijw.
-er, -st; -heid, v.
Onuitvoerbaar, bn.; -heid, v.
Onuitvoerlijk, bn. -er, -st; -heid,
Onuitvorschbaar, bn. [v.
Onuitwischbaar, bn.
Onvaarbaar, bn. (-heid, v.
Onvast, bn. en bijw. -er, -st;
Onvatbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
Onveilig, bn. en bijw. -er, -st;
Onver, bn. en bijw. [-heid, v.
Onveranderbaar, bn.
Onveranderd, bn. (-st; -heid, v.
Onveranderlijk, bn. en bijw. -er.
Onverantwoord, bn.
Onverantwoordelijk, bn. en
bijw. -er, -st; -heid, v.
Onverbasterd, bn. (-heid, v.
Onverbeterbaar, bn. -der, -st;
Onverbeterd, bn.
Onverbeterlijk, bn. en bijw. -er,
Onverbleekt, bn. [-st; -heid, v.
Onverbloemd, bn.
Onverbogen, bn.
Onverbonden, bn.
Onverborgen, bn.
Onverbrand, bn.
Onverbrandbaar, bn.
Onverbreekbaar, bn. en bijw.
-heid, v. (-er, -st; -heid, v.
Onverbrekelijk, bn. en bijw.
Onverbuigbaar, bn.; -heid, v.
Onverdedigbaar, bn.; -heid, v.
Onverdedigd, bn.
Onverdeeld, bn.
Onverdelgbaar, bn. (-heid, v.
Onverderfelijk, bn. -er, -st;
Onverdracht, bn.
Onverdiend, bn.
Onverdoofbaar, bn.; -heid, v.
Onverdoord, bn.
Onverdorven, bn.; -heid, v.
Onverdraaglijk, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v. (-st; -heid, v.
Onverdraagzaam, bn. -zamer.
Onverdroten, bn.
Onverenigbaar, bn.; -heid, v.
Onverflauid, bn.
Onverfoelid, bn. (-heid, v.
Onvergankelijk, bn. -er, -st;
Onvergeeflijk en onvergefe-
lijk, bn. en bijw. -er, -st.
Onvergeeflijkheid, v.
Onvergelijkbaar, bn.
Onvergelijkkelijk, bn. en bijw.
-er, -st. (-st; -heid, v.
Onvergenoegd, bn. en bijw. -er,
Onvergetelijk, bn. -er, -st.
Onvergezel, bn.
Onverglasd, bn.
Onverguld, bn.
Onverhaalbaar, bn.
Onverhelpelijk, bn. -er, -st.
Onverhinderd, bn. en bijw.
Onverhoeds, bijw.
Onverhoedsch, bn.
Onverhopen, bn.
Onverhoort, bn. en bijw.
Onverhoord, bn.
Onverhuurbaar, bn.
Onverhuurd, bn.
Onverjaard, bn.
Onverkieesbaar, bn.; -heid, v.
Onverkieeslijk en onverkieese-
lijk, bn. -er, -st. (-heid, v.
Onverklaarbaar, bn. -der, -st;
Onverkleed, bn.
Onverkleinbaar, bn.; -heid, v.
Onverkocht, bn.
Onverkoopbaar, bn.
Onverkrijgbaar, bn.

Onverlaat, m. onverlaten.
Onverlakt, bn.
Onverlept, bn.
Onverlet, bn. (v.
Onvermaard, bn. -er, -st; -heid,
Onvermagerd, bn.
Onvermakelijk, bn. en bijw. -er,
Onvermeld, bn. [-st; -heid, v.
Onvermengbaar, bn.
Onvermengd, bn.
Onvermijdbaar, bn.; -heid, v.
Onvermijdelijk, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v.
Onverminderd, bn. en vz.
Onverminkt, bn.
Onvermoelbaar, bn. en bijw.
-der, -st; -heid, v.
Onvermoeld, bn.
Onvermogen, o.
Onvermogend, bn. -er, -st.
Onvermoesd, bn.
Onvermoord, bn.
Onvermurwbaar, bn.; -heid, v.
Onvermurwd, bn.
Onvernielbaar, bn.
Onvernietigbaar, bn.
Onvernieuwd, bn.
Onveroordeeld, bn.
Onverouderd, bn.
Onveroverbaar, bn.
Onveroverd, bn.
Onverpacht, bn.
Onverpand, bn.
Onverplant, bn.
Onverplicht, bn.
Onverpoosd, bn.
Onverricht, bn. (-st; -heid, v.
Onversaagd, bn. en bijw. -er,
Onverschillig, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v. (-heid, v.
Onverschoonbaar, bn. en bijw.
Onverschoonlijk, bn. en bijw.
-er, -st; -heid, v.
Onverschrokken, bn. en bijw.
-er, -st; -heid, v.
Onverschuldigd, bn.
Onversierd, bn.
Onverslapt, bn.
Onverslijtbaar, bn.
Onverslijtelijk, bn. -er, -st.
Onverstaald, bn. (-heid, v.
Onverstaanbaar, bn. en bijw.;
Onverstand, o.
Onverstandig, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v. -lijk, bijw.
Onversterfelijk, bn.
Onverstoerbaar, bn.; -heid, v.
Onverstoord, bn.
Onverstoort, bn. en bijw.
Onverstorven, bn.
Onvertaalbaar, bn.
Onvertaald, bn.
Onverteerbaar, bn.
Onverteerd, bn.
Onvertind, bn.
Onvertogen, bn.
Onvertroosbaar, bn. en bijw.
Onvertroostelijk, bijw.
Onvervaard, bn. en bijw. -elijk,
Onvervalscht, bn. (bijw. -heid, v.
Onvervoegbaar, bn.; -heid, v.
Onvervoerd, bn.
Onvervreemd, bn.
Onvervreemdebaar, bn.; -heid,
Onvervuld, bn. [v.
Onverwacht, bn.
Onverwachts, bijw.
Onverwarmd, bn.
Onverwelkbaar, bn.; -heid, v.
Onverwelkelijk, bn.
Onverwelkt, bn.

Onverwijd, bn. en bijw.
Onverwinbaar, bn.; -heid, v.
Onverwinlijk en onverwin-
nelijk, bn. -er, -st.
Onverwittig, bn.
Onverwonen, bn.
Onverwrikbaar, bn. en bijw.
-der, -st; -heid, v.
Onverwrikkelijk, bn. en bijw.
Onverzaadbaar, bn. en bijw.
Onverzadelijk, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v.
Onverzadigbaar, bn.
Onverzadigd, bn.
Onverzeerd, bn.
Onverzegeld, bn.
Onverzekerd, bn.
Onverzeld, bn.
Onverzetbaar, bn.; -heid, v.
Onverzettelijk, bn. en bijw. -er,
Onverzocht, bn. [-st; -heid, v.
Onverzoenbaar, bn. en bijw.
Onverzoend, bn. (-heid, v.
Onverzoenlijk, -er, -st; -heid, v.
Onverzorgd, bn.
Onverzwaard, bn.
Onverzwakt, bn.
Onverzwegen, bn.
Onverzwelgbaar, bn.
Onvoegzaam, bn. en bijw. -za-
mer, -st; -heid, v.
Onvoelbaar, bn.
Onvolbouwd, bn.
Onvolbracht, bn. (v.
Onvoldaan, bn. -daner, -st; -heid,
Onvoldoend, bn.; -heid, v.
Onvoldragen, bn.
Onvoldend, bn.
Onvoldendigd, bn.
Onvolkomen, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v. -lijk, bijw.
Onvolledig, bn. en bijw. -er, -st;
-heid, v.
Onvolmaakt, -er, -st; -heid, v.
Onvolprezen, bn.
Onvoltaallig, bn.; -heid, v.
Onvoltooid, bn.
Onvoltrokken, bn.
Onvelvoerd, bn.
Onvulwassen, bn.
Onvoorbedacht, bn. en bijw.
Onvoorbedachtelijk, bn. en
bijw.
Onvoorbereid, bn. en bijw.
Onvoordeelig, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v.
Onvoorkomelijk, bn. -er, -st.
Onvoorwaardelijk, bn. en bijw.
Onvoorzicht, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v. -lijk, bijw.
Onvoorzien, bn.
Onvoorzien, bijw. (-st.
Onvorstelijk, bn. en bijw. -er,
Onvriend, m. -en.
Onvriendelijk, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v. (bijw. -er, -st.
Onvriendschappelijk, bn. en
Onvrij, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Onvrijwillig, bn. en bijw. -er, -st.
Onvrijzinnig, bn. en bijw. -er, -st;
-heid, v.
Onvromelijk, bijw. (-st.
Onvroom, bn. en bijw. -vromer,
Onvrouwelijk, bn. en bijw. -er,
-st. (-st; -heid, v.
Onvruchtbaar, bn. en bijw. -der,
Onwaar, bn. en bijw.
Onwaarachtig, bn. -er, -st.
Onwaard, bn.
Onwaardig, v. (-heid, v.
Onwaardig, bn. en bijw.

Onwaardig, bn. en bijw. -er -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Onwaarheid, v. -heden.
 Onwaarschijnlijk, bn. en bijw. -er -st; -heid, v.
 Onwankelbaar, bn. -der, -st;
 Onweder en onweer, o. -welders en -weeren; -weertje, o. -s.
 Onwederlegbaar, bn. en bijw. -der, -st; -heid, v.
 Onwederroepelijk, bn. en bijw.
 Onwedersprekelijk, bn. en bijw. -er, -st.
 Onwederstaanbaar, bn. en bijw. -der, -st; -heid, v.
 Onweer, zie Onweder.
 Onweerbaar, bn.; -heid, v.
 Onweeren, o.p.w.zw. het -weer-de, heeft geen weerde.
 Onweersbui, v. -en; -vlaag, v. -vlagen; -vogel, m. -s; -woik, v.
 Onwel, bijw. [-en].
 Onwelgevalig, bn. -er, -st.
 Onwelkom, bn.
 Onwellevend, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Onwelluidend, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Onwelsprekend, bn. -er, -st;
 Onwelvoeglijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Onwetend, bn. en bijw. -er, -st;
 Onwetens, bijw.
 Onwetenschappelijk, bn. -er.
 Onwettelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Onwettig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Onwezenlijk, bn. [-wijst].
 Onwijs, bn. en bijw. -wijzer.
 Onwijsgeerig, bn. -er, -st;
 Onwijsheid, v. [-heid].
 Onwijslijk en onwijselijk, bijw.
 Onwil, m.
 Onwillekeurig, bn. en bijw. -er.
 Onwillens, bijw. [-heid].
 Onwillig, bn. en bijw. -er, -st;
 Onwinbaar, bn.; -heid, v.
 Onwinnlijk en onwinnelijk, bn.
 Onwraakbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
 Onwraakzuchtig, bn. en bijw.
 Onwrikbaar, bn. en bijw. -der, -st; -heid, v.
 Onzacht, bn. en bijw. -er, -st;
 Onzalig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Onzedelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Onzedig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Onzergelijk, bn. en bijw. -er, -st.
 Onzellbaar, bn. [-heid, v.].
 Onzeker, bn. en bijw. -der, -st;
 Onzelfstandig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onzent (ten), bijw. uitdr. (bijw.
 Onzenthalve (wat ons betreft)
 Onzentwege (namens ons) bijw.
 Onzentwil (om), bijw. uitdr.
 Onzichtbaar, bn. -heid, v.
 Onzienlijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Onzijdig, bn. en bijw. -er, -st;
 Onzin, m. [-heid].
 Onzindelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Onzinnelijk, bn. [-heid, v.].
 Onzinnig, bn. en bijw. -er, -st;
 Onzoet, bn. en bijw. -er, -st.
 Onzondig, bn. -heid, v.
 Onzuiver, bn. en bijw. -der, -st; -heid, v.

Ooft, o.
 Oog, o. -en; -je, o. -s.
 Ooglijn, o.
 Oogen, bw. ow. zw. ik oogde, heb geogd.
 Oogenblik, o. en m. -ken; -je, o.
 Oogenblikkelijk, bn. en bijw.
 Oogdienaar, m. -dienaars en -dienaren. (-paar, o.)
 Oogdienst, m.; -klaar, o.,
 Oogenschijnlijk, bn. en bijw. -er; -st; -heid, v. (-troost, v.)
 Oogenschouw, v.; -taal, v.;
 Ooglid, o. -leden.
 Ooglijk, bn. en bijw. -er, -st.
 Oogluikend, bijw.
 Oogluiking, v.
 Oogmerk, o. -en.
 Oogst, m. -en; -je, o. -s.
 Oogsten, bw. zw. ik oogste, heb geogst; oogster, m. oogsting, v.
 Ool, v. -en; -tje, o. -s.
 Oolievaar, m. -vaars en -varen; -vaarje, o. -s.
 Oolievaarsbeen, o. -en.
 Oolievaarsbeen (persoon) m. en v. -en.
 Oolievaarsbek, m. -ken; -ei, o. -eren; -hals, m. -halzen; -kop, m. -pen; -nest, o. -en; -vlucht, v.
 Ooit, bijw.
 Ook, v.w. en bijw. (v.)
 Oolijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Oolijkerd, m. -s.
 Oom, m. -s en -en; -pje, o. -s.
 Oomzegger, m. -s; -zegster, v. -s.
 Oonen (jongen werpen) ow. zw. het schaaap oonde, heeft geoord.
 Oor, o. -en; -tje, o. -s.
 Oorbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
 Oorbaar (nut, voordeel); o.
 Oord (plaats) o. -en.
 Oordeel, o. -en.
 Oordeelen, bw. ow. zw. ik oordeelde, heb geoordeeld; oordeelkunde, v. (laar, m.)
 Oordeelkundig, bn. en bijw. -er.
 Oordeelsdag, m. [-st].
 Oordeelsgraaf en -gave, v.
 Oordeelskracht, v.
 Oordeelveling, v. -en.
 Oorhanger, m. -s.
 Oorkonde, v. -n.
 Oorlam, o. -men.
 Oorlietblok, o. -ken en -s.
 Oorlof, o.
 Oorlog, m. -en; -je, o. -s.
 Oorlogen, ow. zw. ik oorloogde, heb geoorloofd.
 Oorlogsbazun, v. -en; -bedrijf, o.; -bende, v. -en; -bliksem, m. -s; -deugd, v. -en; -fakkel, v.; -geweld, o.; -god, m.; -godin, v.; -heid, m. -en; -kans, v. -en; -kas, v. -sen; -kosten, m. mv.; -kunst, v.; -lasten, m. mv.; -list, v. -en; -ramp, v. -en; -recht, o.; -roem, m.; -schip, o. -schepen; -tijd, m.; -vaan, v. -vancen; -vaartuig, o. -en; -veld, o.; -vloot, v.; -vloten; -vuur, o.; -wapen, o. -en; -wet, v.; -woede, v.; -zwaard, o. -en.
 Oorlogsgezin, bn. -er, -st.
 Oorlogzuchtig, bn. -er, -st.
 Oorsprong, m. -en. (-st; -heid, v.)
 Oorspronkelijk, bn. en bijw. -er.
 Oort (geldswaarde) o. -en; -je, o. -s.
 Oorveeg, m. -vegen; -je, o. -s.
 Oorvlig, v. -en; -je, o. -s.
 Oorzaak, v. -zaken.
 Oorzakelijk, bn.

Oost (het Oosten) o.; (Nederlands Oostindische bezittingen) v.
 Oost, bijw.
 Oostelijk, bn. en bijw. -er, -st.
 Oosten, o.
 Oostenwind, m. -en.
 Oosteren, ow. zw. ik oosterde, Oostergoo, o. (ben geosterd).
 Oostergrens, v. -grenzen.
 Oosterhoek, m.
 Oosterkim, v.
 Oosterling, m. en v. -en; voor het v. ook: Oosterlinge.
 Oosterluclie, v.
 Oosters, bn.
 Oosterson, v.
 Oostfriesch, bn.
 Oost-Friesland, o.
 Oost-Indië en Oostinje, o.
 Oostindievaarder en oostinjevaarder, m. -s.
 Oostindisch, bn.
 Oostinje, zie Oost-Indië.
 Oostnoordooft, bijw. (o. als zn.)
 Oostvlaamsch, bn.
 Oost-Vlaanderen, o.
 Oostwaarts, bijw.
 Oostzee, v.
 Oostzuidoost, bijw. (o. als zn.)
 Ootje, o. (in het -nemen).
 Ootmoed, m.
 Ootmoedig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Op, vz.
 Opaa (ondorschijnend; duister, donker; droevig) bn.
 Opaa! (stof) o. (steen) m. opalen.
 Opaciteit (ondorschijnendheid) v. (heb -geaderd).
 Opaderen, bw. zw. ik aderde -e.
 Opbaggeren, bw. zw. ik baggerde -e.
 Heb -gebaggerd; -baggering, v.
 Opbakeren, bw. zw. ik bakte -e, heb -gebakerd.
 Opbakken, bw. st. ik bakte -e, heb -gebakken. (heb -gebalde).
 Opballen, bw. zw. ik balliede -e.
 Opbanen, bw. zw. ik baande -e, heb -gebaand; -baning, v.
 Opbarsten, ow. st. het barstte -e, is -gebarsten; ook: het borst -e, is -geborsten; -barsting, v.
 Opbedelen, bw. zw. ik bedelde -e, heb -gebedeld.
 Opbellen, bw. zw. ik belde -e, heb -gebelde. (-geborgen).
 Opbergen, bw. st. ik borg -e, heb -geborgen.
 Opbersten, zie Opbarsten.
 Opbeuren, bw. zw. ik beurede -e, heb -gebeurd; -beuring, v.
 Opbechten, bw. zw. ik biechtte -e, heb -gebiecht.
 Opbieden, bw. st. ik bood -e, heb -geboden; -bieding, v.
 Opbijten, bw. st. ik beet -e, heb -gebeten.
 Opbijten (bijt hakken) bw. zw. ik bijtte -e, heb -gebijt.
 Opblikken, bw. zw. ik blikte -e, heb -geblikt. (-gebild).
 Opbilden, bw. zw. ik bilde -e, heb -gebild.
 Opbinden, bw. st. ik bond -e, heb -gebonden. (heb -geblazen).
 Opblazen, bw. ow. st. ik bleef -e.
 Opbleeken, bw. ow. zw. ik bleekte -e, heb en -gebleekt.
 Opbliven, ow. st. ik bleef -e, heb -gebleven.
 Opbobbelen, ow. zw. ik bobbelde -e, heb -gebobbelde.
 Opbod, o.

Opboedelen, bw. zw. ik boedelde -, heb -geboedeld.
 Opboelen, bw. zw. ik boeide -, heb -geboeid; -boeiisel, o.
 Opboeten, bw. zw. ik boette -, heb -geboet.
 Opbollen, bw. ow. zw. ik bolde -, heb en ben -gebold.
 Opboomen, bw. zw. ik boomde -, heb -geboomd.
 Opboren, bw. zw. ik boorde -, heb -geboord; -boring, v.
 Opborrelen, ow. zw. heb borrelde -, is -geborrelt; -borrelling, v.
 Opborstelen, bw. zw. ik borstelde -, heb -g-borsteld.
 Opbossen, bw. zw. ik boste -, heb -geboost.
 Opbouwen, m. [-geboost].
 Opbouwen, bw. zw. ik bouwde -, heb -gebouwd; -bouwer, m. -bouwing, v.
 Opbraden, bw. ow. st. ik braadde -, heb -gebraden.
 Opbranden, bw. ow. zw. ik brandde -, heb en ben -gebrand.
 Opbrassen (verteren) bw. zw. ik braste -, heb -gebrast.
 Opbrassen (scheepsw.) ow. zw. ik braste -, heb -gebrast.
 Opbreeuwen, bw. zw. ik breeuwde -, heb -gebreeuwd.
 Opbreien, bw. zw. ik breide -, heb -gebreid.
 Opbreken, bw. ow. st. ik brak -, heb en ben -gebroken; -breker, m. -breking, v.
 Opbrengen, bw. ow. zw. ik bracht -, heb -gebracht; -brenger, m. -brengst, v.
 Opbrouwen, bw. st. ik brouwde -, heb -gebrouwen.
 Opbruinen, bw. zw. ik bruinde -, heb -gebruind.
 Opbruisen, ow. zw. ik bruisde -, heb en ben -gebruist.
 Opbuigen, bw. ow. st. ik boog -, heb en ben -gebogen.
 Opbulderen, ow. zw. ik bulderde -, heb -gebulderd.
 Opbulken, ow. zw. ik bulkte -, heb -gebulkt.
 Opbundelen, bw. zw. ik bundelde -, heb -gebundeld. (-en).
 Opcent (verhoogde belasting) m.
 Opcijferen, bw. ow. zw. ik cijferde -, heb -gecijferd.
 Opdagen (oproepen) bw. zw. ik daagde -, heb -gedaagd.
 Opdagen (verschijnen) onp. ow. zw. ik daagde -, ben -gedaagd.
 Opdammen, bw. zw. ik damde -, heb -gedamd.
 Opdampen, ow. zw. ik dampde -, heb en ben -gedampt.
 Odat, v.
 Opdauwen, ow. zw. ik dauwde -, ben -gedauwd.
 Opdelven, ow. st. ik dolf -, heb -gdolven; -delver, m. -delving, v.
 Opdeunen, bw. ow. zw. ik deunde -, heb -gedeund.
 Opdiene, bw. zw. ik diende -, heb -gediend.
 Opdiepen, bw. zw. ik diepte -, heb -gediept; -dieping, v.
 Opdijken, bw. zw. ik dijkte -, heb -gedijkt; -dijking, v.
 Opdirken, bw. zw. ik dirkte -, heb -gedirkt.
 Opdischen, bw. zw. ik dischte -, heb -gedischt; -disscher, m.

Opdobberen, ow. zw. ik dobberde -, heb -gedobberd.
 Opdoeken, bw. zw. ik doekte -, heb -gedoekt.
 Opdoemen, ow. zw. ik doemde -, ben -gedoemd; -doeming, v.
 Opdoen, bw. onr. ik deed -, heb -gedaan; -doening, v.
 Opdokken, bw. zw. ik dokte -, heb -gedokt.
 Opdonderen, bw. ow. zw. ik donderde -, heb en ben -gedonderd.
 Opdraaien, bw. ow. zw. ik draaide -, heb en ben -gedraaid.
 Opdracht, v. -en.
 Opdrachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Opdragen, bw. st. ik droeg -, heb -gedragen. (ben -gedraafd).
 Opdraven, ow. zw. ik draafde -, heb -gedraafd.
 Opdreunen, bw. ow. zw. ik dreunde -, heb -gedreund.
 Opdrijven, bw. ow. st. ik dreef -, heb en ben -gedreven; -drijver, m. -drijving, v.
 Opdril, m. -len.
 Opdrillen, bw. zw. ik drilde -, heb -gedrild.
 Opdringen, bw. ow. st. ik drong -, heb en ben -gedrongen.
 Opdrinken, bw. st. ik dronk -, heb -gedronken.
 Opdrogen, bw. ow. zw. ik droogde -, heb en ben -gedroogd; -droging, v. (heb -gedrukt).
 Opdrukken, bw. zw. ik drukte -, heb -gedrukt.
 Opduiken, ow. st. ik dook -, ben en heb -gedoken.
 Opduimen, ow. zw. ik dunde -, ben -gedund. (heb -geduwd).
 Opduwen, bw. zw. ik duwde -, heb -gedwarst.
 Opdwarsen, bw. zw. ik dwarste -, heb -gedwarst.
 Opdwellen, bw. zw. ik dweilde -, heb -gedweild.
 Opdwingen, bw. st. ik dwong -, heb -gedwongen.
 Opeen, bijw.
 Opeendrijven, bw. st. ik dreef -, heb -gedreven.
 Opeengooden, bw. zw. ik gooidde -, heb -gegooid.
 Opeenhoopen, bw. zw. ik hoopte -, heb -gehoopt.
 Opeenjagen, bw. zw. en st. ik jaagde (joeg) -, heb -gejaagd.
 Opeenladen, bw. st. ik laadde -, heb -geladen.
 Opeenleggen, bw. zw. ik legde (leide) -, heb -gelegd (geleid).
 Opeenliggen, ow. st. ik lag -, heb -gelegen.
 Opeenpakken, bw. zw. ik pakte -, heb -gepakt.
 Opeenplaatsen, bw. zw. ik plaatste -, heb -geplaatst.
 Opeenplakken, bw. zw. ik plakte -, heb -geplakt.
 Opeensnijten, bw. st. ik smiet -, heb -gesmeten.
 Opeenstapelen, bw. zw. ik stapelde -, heb -gestapeld.
 Opeenvolgen, ow. zw. ik volgde -, ben -gevolgd; -volging, v.
 Opeengeworpen, bw. st. ik wierp -, heb -geworpen.
 Opeenzetten, bw. zw. ik zette -, heb -gezet.
 Opeenzitten, ow. st. ik zat -, heb -gezetten.
 Opegeen, bw. zw. ik egde -, heb -geëgd.

Opeisch, m.
 Opeischen, bw. zw. ik eischte -, heb -geëischt; -eisching, v.
 Open, bn. en bijw. -er, -st.
 Openbaar, bn. en bijw. -der, -st; -openbaar, o. [-heid, v].
 Openbaarmaken, bw. zw. ik maakte -, heb -gemaakt; -making, v.
 Openbaren, bw. zw. ik baarde, heb -geopenbaard; -baring, v.
 Openbreken, bw. ow. st. ik brak -, heb en ben -gebroken.
 Opendoen, bw. onr. ik deed -, heb -gedaan. (geopend).
 Openen, bw. zw. ik opende, heb -geopend.
 Opengaan, ow. onr. st. ik ging -, ben -gegaan. -heid, v.
 Openhartig, bn. en bijw. -er, -st; -openheid, v.
 Openhouden, bw. st. ik hield -, heb -gehouden.
 Opening, v. -en; -openingetje, o. -s.
 Openkrabbelen, bw. zw. ik krabbelde -, heb -gekrabbeld.
 Openkrabben, bw. zw. ik krabde -, heb -gekrabd.
 Openleggen, bw. zw. ik legde en leide -, heb -gelegd en -geleid.
 Openliggen, ow. st. ik lag -, heb -gelegen.
 Openlijk, bn. en bijw.
 Openmaken, bw. zw. ik maakte -, heb -gemaakt.
 Openrukken, bw. zw. ik rukte -, heb -gerukt.
 Openscheuren, bw. zw. ik scheurde -, heb -gescheurd.
 Openschuren, bw. st. ik schoof -, heb -geschoven.
 Openslaan, bw. ow. st. ik sloeg -, heb en ben -geslagen.
 Opensluiten, bw. st. ik sloot -, heb -gesloten.
 Opensnijden, bw. st. ik sneed -, heb -gesneden.
 Openspalken, bw. zw. ik spalkte -, heb -gespalkt.
 Openspringen, ow. st. ik sprong -, ben -gesprongen.
 Openstaan, ow. onr. st. ik stond -, heb -gestaan.
 Openstaand, bn. (heb -gesteld).
 Openstellen, bw. zw. ik stelde -, heb -gesteld.
 Openstooten, ow. st. ik stiet -, heb -gestooten; ook: ik stootte -.
 Openteren, ow. zw. ik enterde -, ben -gënterd.
 Opentrekken, bw. st. ik trok -, heb -getrokken.
 Openvliegen, ow. st. ik vloog -, ben -gevolgen. (heb -gezild).
 Openzellen, bw. zw. ik zield -, heb -gezeld.
 Opera (muziek), hetwelk uit verzen bestaat, begeleid met muziek; schouwburg) v. -'s; operatie, o. -s.
 Opera (mv. van opus) werken; - omnia, al de werken.
 Operateur (snijkundig heelmee-ster; ook: bewerker, hoofdpersoon) m. -s.
 Operatie (heelmeesters-kunstbewerking; werk, taak; onderne-ning) v. -tijen en -ties.
 Operatief (snijkundig) bn.
 Onereren (werken; snijden, kunstbewerking verrichten) ow. en bw. (raatte) v. -s.
 Operette (klein zangspel, ope-periment), o.

Opeten, bw. st. ik at -, heb -ge-
-eten -, eter, m.
Opfladderden, ow. zw. ik fladderde
-, ben -gefladderd.
Opflakkeren, ow. zw. ik flakkerde
-, ben -geflakkerd.
Opfleuren, ow. bw. zw. ik fleurde
-, ben en heb -gefleurd -, fleu-
-ring, v.
Opflikken, bw. zw. ik flikte -, heb
Opflikken, ow. zw. ik flikkerde
-, ben -geflikkerd -, flikkering, v.
Opfluiten, ow. bw. st. ik floot -,
heb -gefloten.
Opfokken, bw. zw. ik fokte -, heb
-gefokt -, fokker, m. -fokking, v.
Opfrissen, bw. ow. zw. ik
frischte -, heb er ben -gefrischt -,
-frissching, v. (-je, o. -s.
Opgraaf en opgrave, v. -gaven;
Opgraaf, ow. onr. st. ik ging -,
ben -gegraaf.
Opgraand, bn.
Opgraderen. Zie Opgraven.
Opgralen, ow. zw. ik galme -,
heb -gegalmd.
Opgrang, m. -en.
Opgraven, bw. zw. ik gaarde -, heb
-gegaard -, gaarder, m. -gaar-
-ster, v.
Opgrave. Zie Opgraaf.
Opgeblazen, bn. en bijw. -er, -st;
-, heid, v.
Opgebruiken, bw. zw. ik gebruikte
-, heb -gebruikt.
Opgeelen, bw. zw. ik geelde -, heb
-gegeeld.
Opgeld, o. -en. (-heid, v.
Opgeruimd, bn. en bijw. -er, -st;
Opgeschikt, bn. -er, -st, -heid, v.
Opgeschoten, bn.
Opgesmukt, bn. -er, -st, -heid, v.
Opgespen, bw. zw. ik gespte -,
heb -gegespt.
Opgetogen, bn. -er, -st, -heid, v.
Opgeven, bw. st. ik gaf -, heb
-gegeven -, gever, m. -geving, v.
Opgevekt, bn. en bijw. -er, -st;
-, heid, v. (v.
Opgewonden, bn. -er, -st, -heid, v.
Opgezette, m. en v. -n. (-v.
Opgezwoolen, bn. -er, -st, -heid, v.
Opgetien, bw. st. ik goot -, heb
-gegooten. (-groot, v.
Opgristen, ow. zw. heb gistte -, is
Opgrinzen, bw. zw. ik glansde -,
heb -geglansd -, glanzing, v.
Opglimmen, ow. st. ik glom -,
ben -geglommen.
Opglinsteren, ow. zw. ik glin-
sterde -, ben -geglinsterd.
Opglippen, bw. zw. ik glipte -,
heb -geglipt.
Opvloeden, ow. zw. ik glooide -,
heb en ben -gevloeid -, glooiing, v.
Opvloeren, ow. zw. ik vloerde -,
ben -gevloerd.
Opvoelen, bw. zw. ik gooide -, heb
-gegooid.
Opvoeren, bw. zw. ik goorde -,
heb -gegoord -, goording, v.
Opkrabbelen, bw. zw. ik grab-
belde -, heb -gekrabbeld.
Opgraven, bw. st. ik groef -, heb
-gegraven -, graver, m. -graving, v.
Opgrippen, bw. st. ik greep -, heb
-gegrepen.
Opgroeien, ow. zw. ik groeide -,
ben -gegroeid.
Opgroeven, ow. zw. ik groende -,
ben -gegroend.

Ophaal, m. -halen; -tje, o. -s.
Ophaalbrug, v. -gen.
Ophaalnet, o. -ten.
Opaken, bw. zw. ik haakte -,
heb -gehaakt.
Opakken, bw. ow. zw. ik hakte
-, heb -gelakt -, hakkerij, v.
Opakkerig, m. -s; -tje, o. -s.
Opakkerig, bn. -er, -st, -heid, v.
Opahlen, bw. ow. zw. ik haalde
-, heb -gehaald -, haler, m. -ha-
-landen, bijw. (ling, v.
Opahngen, bw. st. ik hing -, heb
-gehangen -, hanging, v.
Opappen, bw. zw. ik hapte -,
heb -gehapd.
Oparken, bw. zw. ik harkte -,
heb -geharkt.
Opaspelen, bw. zw. ik haspelde,
heb -gehaspeld.
Ophebben, bw. onr. zw. ik had -,
Ophef, m. (heb -gehad.
Opheffen, bw. st. ik hief -, heb
-geheven -, heffing, v.
Opheken, bw. zw. ik hekelde
-, heb -gehekeld.
Ophelderen, bw. ow. zw. ik hel-
derde -, heb en ben -gehelderd -,
heldering, v. (-geholpen.
Opheppen, bw. st. ik hielp -, heb
Opheppen, bw. zw. ik hemelde -,
heb -gehemeld -, hemeling, v.
Opheleiden, v. -s.
Opheilen, bw. zw. ik hield -, heb
-gehiel.
Opheischen, bw. st. ik heescht -,
heb -gehescht.
Opheisen, bw. zw. ik hitste -, heb
-gehitst -, hitser, m. -hitting, v.
Opheisen, v. -s.
Opheopen, ow. zw. ik hoepelde
-, ben -gehoepeld.
Opheopen, bw. zw. ik hoestte -,
heb -gehoest.
Opheopen, bw. zw. ik hokte -,
heb -gehokt.
Opheopen, bw. zw. ik hoogde -,
heb -gehoogd -, hooging, v.
Opheopen, bw. zw. ik hoopte -,
heb -gehoopt -, hoopig, v.
Opheopen, bw. zw. ik hoorde -,
heb -gehoord.
Opheopen, bw. st. ik hield -, heb
-gehouden -, houder, m.
Opheopen, ow. zw. ik huppel-
de -, heb en ben -gehuppeld.
Opheopen (pijnstillend middel) o.
Opheopen, bw. zw. ik ijkte -, heb
-geijkt.
Opheopen (stem, gevoelen of
oordeel over eene zaak uitbre-
ngen) ow. (kig) bn.
Opheopen (halstarrig, hardnek-
tig) meening, gevoelen, oor-
deel, der menigte) v. -niën.
Opheopen (maank-psap) o.
Opheopen, bw. zw. er st. ik jaagde
(joeg) -, heb -gejaagd.
Opheopen, bw. zw. ik kalande-
derde -, heb -gekalanderd.
Opheopen, v. -s; -tje, o. -s.
Opheopen, bw. zw. ik kamde -,
heb -gekamd. (-gekapt.
Opheopen, bw. zw. ik kapt -, heb
Opheopen, bw. zw. ik katte -, heb
-gekatt. (-, heb -gekauwd.
Opheopen, bw. zw. ik kauwde
Opheopen, bw. zw. ik keerde -,
heb -gekeerd.
Opheopen, bw. zw. ik kegde -,
heb -gekeerd.

Opkiemden, ow. zw. ik kiemde -,
ben -gekiemd.
Opkiemden, ow. st. ik keek -, heb
-gekeken. (-gekiikt.
Opkiemden, bw. zw. ik kikte -, heb
Opkiemden, bw. zw. ik kikkerde
-, heb -gekiikt.
Opkiemden, bw. zw. ik kiste -, heb
-gekist -, kisting, v.
Opkiemden, bw. zw. ik kladderde -,
heb -geklad.
Opkiemden, bw. zw. ik klampde
-, heb -geklampt.
Opkiemden, bw. zw. ik klapte -,
heb -geklapt.
Opkiemden, bw. ow. zw. ik klaarde
-, heb en ben -geklaard -, kla-
-ring, v.
Opkiemden, ow. zw. ik klauter-
de -, heb en ben -geklauterd.
Opkiemden, bw. zw. ik klauwde
-, heb -geklauwd.
Opkiemden, bw. zw. ik klepte -,
heb -geklept.
Opkiemden, bw. ow. zw. ik kleurde
-, heb en ben -gekleurd.
Opkiemden, bw. ow. st. ik klom
-, heb en ben -geklommen; -
-klumming, v.
Opkiemden, bw. ow. st. ik klomk -,
heb -geklonken.
Opkiemden, bw. zw. ik klooide -,
heb -gekloofd.
Opkiemden, bw. zw. ik klopte -,
heb -geklept.
Opkiemden, bw. zw. ik klostte -,
heb -geklost. (-geklouven.
Opkiemden, bw. st. ik kloorf -, heb
Opkiemden, bw. zw. ik knaagde -,
heb -geknagd.
Opkiemden, bw. ow. zw. ik knapte
-, heb en ben -geknapt; -
-knapping, v. (-geknept.
Opkiemden, ow. st. ik kneep -, ben
Opkiemden, bw. zw. ik knoopte
-, heb -geknoot -, knoopting, v.
Opkiemden, bw. ow. zw. ik kooide
-, heb en ben -gekooid -, koe-
-ling, v.
Opkiemden, bw. zw. ik koe-
sterde -, heb -gekoesterd -, koe-
-stering, v. (-heb -gekoefferd.
Opkiemden, bw. zw. ik kofferde
Opkiemden, bw. zw. ik kookte -,
heb -gekookt -, koking, v. -kook-
-sel, o.
Opkiemden, ow. st. ik kwam -, ben
-gekomen; -komer, m. -komst, v.
Opkiemden, bw. zw. ik kooide -,
Opkiemden, (heb -gekooid.
Opkiemden, bw. ow. onr. zw. ik
kocht -, heb -gekocht; -kooper,
-koomer, m. -koopster, v.
Opkiemden, bw. ow. zw. ik kortte
-, heb en ben -gekort.
Opkiemden, bw. zw. zw. ik kraaide
-, heb -gekraaid.
Opkiemden (openkrabbelen)
bw. zw. ik krabbelde -, heb -
gekrabbeld.
Opkiemden (uit eene ziekte
opkomen) ow. zw. ik krabbelde -,
ben -gekrabbeld.
Opkiemden, bw. zw. ik krabde -,
heb -gekrabd.
Opkiemden, ow. zw. ik kraamde -,
ben -gekraamd.
Opkiemden, bw. zw. ik kraste
-, heb en ben -gekrast.
Opkiemden, bw. zw. ik krauwde
-, heb -gekrauwd.

Oppeuzelen, bw. zw. ik peuzelde -, heb -gepeuld. (-gepikt.)
Opplikken, bw. zw. ik pikte -, heb -geplakt.; -plakking, v.
Opplakken, bw. zw. ik plakte -, heb -geplakt.; -plakking, v.
Opploegen, bw. zw. ik ploegde -, heb -geploegd.; -ploeging, v.
Oppoetsen, bw. zw. ik poetste -, heb -gepoetst. (-gepofst.)
Opstoffen, bw. zw. ik stopte -, heb -gepookt.
Oppoetsen, (tegenwerpen; zich verzetten) ow. en.
Opponent (tegenstander, bestrijder) m. -en. (-gepord.)
Opporren, bw. zw. ik porde -, heb -geporst.
Opposant (tegenstander, bestrijder) m. -en.
Oppositie (tegenstelling, tegenstand of tegenstrijdigheid) v.
Oppotten, bw. zw. ik pottle -, heb -gepott. (-klemming) v.
Oppressie (onderdrukking; belemmering) v.
Oppreukelen, bw. zw. ik preukelde -, heb -gepreukeld.
Opprimeeren (onderdrukken; op eene geweldige wijze de natuurlijke rechte van iemand krenken; beklemmen) bw.
Opwerpen (smaadelijke verwijten doen, beschimpen) bw.
Opvrobbe of **opvrobrium** (scondie, schimp, smaad) o.
Opvrouwen, bw. zw. ik pronkte heb -gepronkt.
Opvrouwen, bw. zw. ik proppte -, heb -gepropt.; -propping, v.
Opvullen, ow. zw. ik vulde -, ben -gepuld.; -pulling, v.
Opvullen, bw. zw. ik rakede -, heb -gerakeld.; -rakeling, v.
Opvullen, ow. zw. ik raakte -, ben -gerast.
Opvullen, bw. zw. ik rammele -, heb -gerameld.
Opvullen, bw. zw. ik raapte -, heb -geraapt.; -raapsel, o.
Opvullen, bn. en bijw. -er, -st; -elijk, bijw.; -heid, v.
Opvullen, bw. zw. ik reddede -, heb -gereddert.; -reddering, v. heb -gerrekt.
Opvullen, bw. zw. ik reikte -, heb -gerekend.; -rekening, v.
Opvullen, bw. zw. ik rekte -, heb -gerrekt.
Opvullen, bw. zw. ik richtte -, heb -gericht.; -richter, m. -richting, v.
Opvullen, bw. ow. st. ik reed -, heb en ben -gereden.
Opvullen, bw. ow. st. ik reet -, heb en ben -gereten.
Opvullen, ow. st. ik rees -, ben -gerezen.; -rizing, v.
Opvullen, bw. zw. ik ried -, heb -geried.; -gereden, v.
Opvullen, bw. zw. ik rispte -, heb -kerispt.; -risping, v.
Opvullen, m. -ten.
Opvullen, bw. zw. ik ritste -, heb -geritst.; -ritsing, v.
Opvullen, bw. zw. ik rochelde -, heb -gerocheld.
Opvullen, ow. zw. ik roeide -, heb en ben -geroeid.
Opvullen, m. -ten.
Opvullen, bw. st. ik riep -, heb -geroept.; -roeper, m. -roeping, v.

Oproer, o. -en; -tje, o. -s.
 Oproeren, bw. zw. ik roerde -, heb -geroerd.
 Oproerig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.; -lijk, bijw.
 Oproerling, m. en v. -en; voor het v. ook oproerlinge.
 Oprokken, bw. zw. ik rokkende -, heb -gerokkend; -rokkend, v.
 Oprollen, bw. zw. ik rolde -, heb -gerold; -rolling, v.
 Oproosteren, bw. zw. ik roosterde -, heb -geroosterd.
 Opruilen, bw. zw. ik ruide -, heb -geruid; -ruier, m. -ruing, v. -ruister, v.
 Opruimen, bw. zw. ik ruimde -, heb -geruimd; -ruimer, m. -ruiming, v. -ruimster, v.
 Orukken, bw. ow. zw. ik rukte -, heb en ben -gerukt.
 Opruimen, bw. zw. ik schafte -, heb -geschapt; -schaffing, v.
 Opschakelen, bw. zw. ik schakelde, heb -geschakeld.
 Opschaven, bw. zw. ik schaaftde -, h. -geschaafd. (h. -gescheld.
 Opschellen, bw. zw. ik schelde -, heb -geschoonken.
 Opschenken, bw. st. ik schonk -, heb -geschoonken.
 Opscheppen, bw. st. ik schepte -, heb -gescheept.
 Opscheppen, bw. zw. ik schepte -, heb -geschept; -schepper, m.
 Opscheren, bw. st. ik schoor -, heb -geschooren.
 Opscherpen, bw. zw. ik scherpte -, heb -gescherpt; -scherping, v.
 Opscheuren, bw. ow. zw. ik scheurde -, heb en ben -gescheurd; -scheuring, v.
 Opschieten, bw. st. ik schoot -, heb en ben -geschoten.
 Opschik, m.
 Opschikken, bw. zw. ik schikte -, heb -geschikt; -schikking, v.
 Opschilderen, bw. zw. ik schilderde -, heb -geschilderd; -schildering, v.
 Opschoeien, bw. zw. ik schoeide -, heb -geschoeid; -schoeing, v.
 Opschoffelen, bw. zw. ik schoffelde -, heb -geschoffeld.
 Opschokken, bw. ow. zw. ik schoekte -, heb en ben -geschokt.
 Opschommelen, bw. zw. ik schommelde -, heb -geschoomd.
 Opschooten, bw. zw. ik schootde -, heb -geschoot.
 Opschorsen, bw. zw. ik schorste -, heb -geschorst; -schorsing, v.
 Opschorten, bw. zw. ik schortte -, heb -geschoort; -schorting, v.
 Opschotelten, bw. zw. ik schotelde -, heb -geschoeteld.
 Opschraffen, bw. zw. ik schraffde -, heb -geschrabd.
 Opschranderen, bw. ow. zw. ik schranderde -, heb en ben -geschranderd.
 Opschransen, bw. zw. ik schransde -, heb -geschransd.
 Opschrapen, bw. zw. ik schraapte -, heb -geschraapt; -schraping, v.
 Opschrijfboek, o. -en; -je, o. -s.
 Opschrijven, bw. st. ik schreef -, heb -geschreven; -schrijfter, v. -schrijver, m. -schrijving, v.

Opschrikken, bw. ow. zw. ik schrikte -, heb en ben -geschrikt.
 Opschrobden, ow. zw. ik schrobde -, heb -geschrobd.
 Opschroeven, bw. zw. ik schroefde -, heb -geschroefd; -schroefing, v.
 Opschrokken, bw. zw. ik schrokte -, heb -geschrokt; -schrokker, m.
 Opschudden, bw. zw. ik schudde -, heb -geschud; -schudding, v.
 Opschuieren, bw. zw. ik schuierde -, heb -geschuierd; -schuiering, v.
 Opschuimen, bw. ow. zw. ik schuimde -, heb -geschuimd.
 Opschuiven, bw. ow. st. ik schoof -, heb en ben -geschoven; -schuiving, v. (-, heb -geschuurd.
 Opschuren, bw. zw. ik schuurde
 Opschutten, bw. zw. ik schuttede -, heb -geschut; -schutting, v.
 Opseizen, bw. zw. ik seide -, heb -geleid.
 Opsieren, bw. zw. ik sierde -, heb -gesterd; -siering, v.
 Opsiersel, o. -s en -en.
 Opsjorren, bw. zw. ik sjorde -, heb -gesjorrd; -sjorring, v.
 Opslaen, bw. ow. st. ik sloeg -, heb en ben -geslagen.
 Opslag, m. -slagen.
 Opslechten, bw. zw. ik slechtte -, heb -geslecht.
 Opsleepen, bw. zw. ik sleepte -, heb -gesleept.
 Opslenteren, ow. zw. ik slenterde -, ben -geslenterd.
 Opsleuren, bw. zw. ik sleurde -, heb -gesleurd.
 Opslijpen, bw. st. ik sloop -, heb -gesloepen; -slijping, v.
 Opslikken, ow. zw. ik slikte -, heb -geslikt.
 Opslobberen, bw. zw. ik slobberde -, heb -geslobberd.
 Opslokken, bw. zw. ik slokte -, heb -geslokt.
 Opslooten, bw. zw. ik slootte -, heb -gesloot.
 Opslorpen en opslurpen, ik slopte (slurpte) -, heb -geslopt (-geslurpt); -slorping en -opslurping, v.
 Opsluiten, bw. st. ik sloot -, heb -gesloten; -sluiting, v.
 Opsluitwag, v. -schijven.
 Opsluitwag, v. -gen.
 Opslurpen. Zie Opslorpen.
 Opsmeden, bw. zw. ik smeedde -, heb -gesmeed.
 Opsmuk, m.
 Opsmukken, bw. zw. ik smukte -, heb -gesmukt; -smukking, v.
 Opsmullen, bw. zw. ik smulde -, heb -gesmuld.
 Opsnappen, bw. zw. ik snapte -, heb -gesnapt.
 Opsnijden, bw. ow. st. ik sneed -, heb -gesneden; -snijder, m. -snijderij, v. -snijding, v.
 Opsnoepen, bw. zw. ik snoepte -, heb -gesnoept.
 Opsnorren, bw. zw. ik snorde -, heb -gesnord.
 Opsnuffelen, bw. zw. ik snuffelde -, heb -gesnuffeld.
 Opsnuiven, bw. st. ik snoof -, heb -gesnoven; -snuiving, v.

Opsommen, bw. zw. ik somde -, heb -gesomd; -soming, v.
 Opspalen, bw. zw. ik spalkte -, heb -gespalkt; -spalking, v.
 Opspannen, bw. ow. st. ik spande -, heb en ben -gespannen; -spanning, v. (heb -gespaard.
 Opsparen, bw. zw. ik spaarde -.
 Opspelden, bw. zw. ik spelde -, heb -gespeld.
 Opspelen, bw. ow. zw. ik speelde -, heb -gespeeld.
 Opsperren, bw. zw. ik sperde -, heb -gesperd; -sperring, v.
 Opspijzen, bw. zw. ik spijsde -, heb -gespijst.
 Opspinnen, bw. st. ik spinde -, heb -gesponnen.
 Opspitsen, bw. zw. ik spitte -, heb -gespitst. (heb -gespit.
 Opspitten, bw. zw. ik spitte -, heb en ben -gespiten; -spijting, v. (heb -gespild.
 Opspoelen, bw. zw. ik spoelde -, heb -gespoeld.
 Opsporen, bw. zw. ik spoorde -, heb -gespoord; -sporing, v.
 Opspouwen, bw. ow. st. ik spouwde -, heb -gespouwen.
 Opspraak, v.
 Opspringen, ow. st. ik sprong -, ben -gesprongen.
 Opspruiten, ow. st. ik sproot -, heb en ben -gesproten.
 Opspuiten, bw. st. ik spoot -, heb en ben -gespoten.
 Opstaan, ow. onr. st. ik stond -, ben -gestaan.
 Opstal, m. -len.
 Opstallen, bw. zw. ik stalde -, heb -gestald; -stalling, v.
 Opstand, m. -en.
 Opstandeling, m. en v. -en; voor het v. ook: opstandelinge.
 Opstanding, v.
 Opstapelen, bw. zw. ik stapelde -, heb -gestapeld; -stapelning, v.
 Opstappen, ow. zw. ik stapte -, ben -gestapt.
 Opsteigeren, ow. zw. ik steigerde -, ben -gesteigerd.
 Opsteken, ow. st. ik stak -, heb en ben -gestoken; -stekker, m. -steking, v.
 Opstel, o. -len; -letje, o. -s.
 Opstellen, bw. zw. ik stelde -, heb -gesteld; -steller, m. -stelling, v.
 Opstemmen, bw. zw. ik stemde -, heb -gestemd.
 Opstijgen, ow. st. ik steeg -, ben -gestegen; -stijging, v.
 Opstijven, bw. ow. st. ik steef -, heb en ben -gesteven; -stijving, v.
 Opstoken, bw. zw. ik stookte -, heb -gestookt; -stoker, m. -stokerij, v. -stoking, v. -stookster, v.
 Opstootten, bw. st. ik stiet(stoote) -, heb -gestoeten; -stooter, m. -stooting, v.
 Opstoppen, bw. zw. ik stopte -, heb -gestopt; -stopper, m. -stopping, v.
 Opstoven, bw. zw. ik stooftde -, heb -gestoofd; -stoving, v.
 Opsterven, ow. zw. ik streefde -, ben -gestreefd.
 Opstrijden, bw. st. ik streed -, heb -gestreed.
 Opstrijken, ow. bw. st. ik streek -, heb -gestreken; -strijking, v.

Opstompelen, ow. zw. ik stompelde - heb - gestompeld.
Opstroopen, ow. zw. ik stroopte - heb - gestroopt.
Opstuiven, ow. zw. ik stoof - ben - gestoven.
Opstutten, bw. zw. ik stuttede - heb - gestut.
Opstuwen, bw. zw. ik stuwde - heb - gestuwd; -stuwder, m. -stuwder, v.
Optakelen, bw. zw. ik takelde - heb - getakt; -takeling, v.
Optakelen, bw. zw. ik tarnde - heb - ben - getarnd.
Optassen, bw. zw. ik taste - heb - getast.
Optatief (een wensch uitdrukking, wenschend) bn. en bijw.
Opteekenen, bw. zw. ik teekende - heb - geteekend; -teekenaar, m. -teekening, v.
Optellen, bw. zw. ik telde - heb - geteld; -teller, m. -telling, v. -steiler, v.
Opteren (opmaken) bw. zw. ik teerde - heb - geteerd.
Oterpen (met teer besmeren) bw. zw. ik teerde - heb - geteerd.
Optica (gezichtkundig, kennis der lichtstralen) v.
Opticus (gezichtkundige) m.
Optio (vrije keus, keur; in huurdeels: het recht van den huurder om de huur te verlenen op de oude voorwaarden) v.
Optijgen, bw. st. en zw. ik teeg - heb - getogen; ook: ik tijdje - heb - getijdje; -tijding, v.
Optillen, bw. zw. ik tilde - heb - getild; -tilling, v.
Optimaten (welgezinden of de besten in den staat) m. mv.
Optimatie (regeering der edelen) v.
Optimisme (leer van het beste) o.
Optimist (aanhanger of voorstander van het optimisme) m. -en.
Optimmeren, bw. zw. ik timmerde - heb - getimmerd; -timmering, v.
Optisch (gezichtkundig) bn.
Optocht, m. -en.
Optoetsen, bw. zw. ik toetste - heb - getoetst.
Optoefen, bw. zw. ik tooide - heb - getooid; -tooiing, v. -tooiel, o.
Optoomen, bw. zw. ik tooemde - heb - getoomd; -tooiing, v.
Optoppen, bw. zw. ik topte - heb - getopt.
Optornen, bw. ow. zw. ik tornde - heb - ben - getornd.
Optreden, ow. st. ik trad - ben - getreden; -trekking, v.
Optrekken, bw. ow. st. ik trok - heb - ben - getrokken; -trekker, m. -trekking, v.
Optroeven, ow. zw. ik troefde - heb - getroefd.
Optuigen, bw. zw. ik tuiigde - heb - getuigd; -tuiger, m. -tuinging, v.
Opulent (zeer rijk of vermogend) bn. en bijw. -er, -st.
Opulentie (welgesteldheid, overvloed, groote rijkdom, aanzienlijk vermogen) v.
Opus (werk) o. (mv. opera).

Opvaart, v.
Opvangen, bw. st. ik ving - heb - gevangen; -gevangen.
Opvaren, ow. st. ik voer - ben.
Opvarende, m. en v. -n.
Opvatten, bw. zw. ik vatte - heb - gevat; -vatting, v.
Opvegen, bw. zw. ik veegde - heb - geveegd.
Opveilen, bw. zw. ik veilde - heb - geveld; -veiling, v.
Opverven, bw. zw. ik verfdde - heb - geverfd; -verving, v.
Opvoteren, bw. zw. ik veterde - heb - geveterd.
Opvillen, bw. zw. ik vijlde - heb - gevild; -vijling, v.
Opvijzelen, bw. zw. ik vijzelde - heb - gevijzeld; -vijzelaar, m. -vijzeling, v.
Opvisschen, bw. zw. ik vischte - heb - gevischt.
Opvlechten, bw. st. ik vlocht - heb - gevlochten.
Opvliegen, ow. st. ik vloog - ben - gevlogen; -vlieging, v.
Opvliegend bn. -er, -st; -heid, v.
Opvlijmen, bw. zw. ik vlijmde - heb - gevlijmd; -vlijming, v.
Opvloeken, bw. zw. ik vloekte - heb - gevloekt.
Opvoeden, bw. zw. ik voedde - heb - gevoed; -voeder, m. -voeding, v.
Opvoedingsgesticht, o. -en.
Opvoedingskunst, v.
Opvoedkunde, v.
Opvoedkundig, bn.
Opvoedkundige, m. en v. -n.
Opvoeren, bw. zw. ik voerde - heb - gevoerd; -voering, v.
Opvolgen, bw. zw. ik volgde - heb - ben - gevolgd; -volger, m. -volging, v. -volgster, v.
Opvouwen, bw. st. ik vouwde - heb - gevouwen; -vouwing, v.
Opvreten, bw. st. ik vrat - heb - gevretten.
Opvroolijken, bw. zw. ik vroolijkte - heb - gevroolijkt; -vroolijking, v.
Opvullen, bw. zw. ik vulde - heb - gevuld; -vuller, m. -vulling, v. -vulsel, o.
Opwaaien, bw. zw. en st. ook: ow. onp. w. het waaide (woei) - heeft en is - gewaaid.
Opwaarts, bijw.
Opwaartsch, bn.
Opwachten, bw. zw. ik wachtte - heb - gewacht; -wachter, m. -wachting, v.
Opwaken, ow. zw. ik waakte - ben - gewaakt.
Opwakkeren, ow. zw. ik wakkerde - heb - ben - gewakkerd; -wakkering, v.
Opwarmen, bw. zw. ik warmde - heb - gewarmd; -warming, v.
Opwasschen, bw. st. ik wiesch - heb - gewasschen; -wassching, v. -gewasschen.
Opwassen, bw. st. ik wies - ben.
Opwegen, bw. st. ik woog - heb - gewogen.
Opwekkelijk, bn. -er, -st.
Opwekken, bw. zw. ik wakte - heb - gewekt; -wekking, v.
Opwekkend, bn. -er, -st.
Opwellen, bw. ow. zw. ik welde - heb - ben - geweld; -welling, v.

Opwentelen, bw. zw. ik wentelde - heb - gewenteld.
Opwerken, bw. zw. ik werkte - heb - gewerkt.
Opwerpen, bw. st. ik wierp - heb - geworpen; -werping, v.
Opwiegen, bw. zw. ik wiegde - heb - gewiegd.
Opwinden, bw. st. ik wond - heb - gewonden; -winder, m. -winding, v.
Opwippen, bw. ow. zw. ik wipte - heb - ben - gewipt.
Opwisselen, bw. zw. ik wisselde - heb - gewisseld; -wisseling, v.
Opwitten, bw. zw. ik witte - heb - gewit.
Opwrijven, bw. st. ik wreef - heb - gewreven.
Opwroeten, bw. zw. ik wroette - heb - gewroet.
Opzadelen, bw. zw. ik zadelde - heb - gezadeld.
Opzaagen, bw. zw. ik zaagde - heb - gezaagd.
Opzakken, bw. zw. ik zakte - heb - gezakt.
Opzamelaren, bw. zw. ik zamelde - heb - gezameld; -zamelaar, m. -zamelaarster, v. -zameling, v.
Opzeggen, bw. zw. ik zeide - heb - gezegd en -gezeid; -zegging, v.
Opzeilen, bw. ow. zw. ik zeilde - heb - ben - gezeild.
Opzenden, bw. st. ik zond - heb - gezonden; -zending, v.
Opzet (het opgezette) m. -ten.
Opzet (bramante plan) o.
Opzetteloos, v. -doozig; -je, o. -s.
Opzettelijk, bn. en bijw. -er, -st.
Opzetten, bw. zw. ik zette - heb - gezet; -zetter, m. -zetting, v.
Opzicht, o. -en.
Opzichtelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. (vz.
Opzichtelijk (ten opzichte van) Opzichter, m. -s. -heid, v.
Opzichtig, bn. en bijw. -er, -st.
Opziedden, bw. ow. st. ik zood - heb - gezoden.
Opzien, ow. bw. st. ik zag - heb - gezien; -ziener, m. -zienersambt, o.
Opzingen, ow. st. ik zong - heb - gezongen; -zinger, m.
Opzitten, ow. st. ik zat - heb - gezeten; -zitter, m.
Opzoeken, bw. onr. zw. ik zocht - heb - gezocht; -zoeking, v.
Opzolderen, bw. zw. ik zolderde - heb - gezolderd; -zoldering, v.
Opzouten, bw. st. ik zoutte - heb - gezouten.
Opzuigen, bw. st. ik zoog - heb - gezogen.
Opzuipen, bw. st. ik zoop - heb - gezoopen.
Opzwaaien, ow. zw. ik zwaaide - ben - gezwaaaid.
Opzwalpen, bw. zw. ik zwalpte - heb - gezwalpt.
Opzweepen, bw. zw. ik zweepte - heb - gezweept; -zweeper, m.
Opzwellen, bw. st. ik zwol - heb - gezwollen; -zwellend, v.
Opzwellen, ow. st. ik zwol - heb - gezwollen; -zwellend, v.
Opzwellen, ow. st. ik zwom - ben - gezwommen.
Opzweren, bw. st. ik zwoer - heb - gezworen.

Oraal (mondeling) bn. en bijw.
Ora et labora, bid en werk.
Orage (storm) o. -s. (en bijw.)
Orageus (stormachtig; woelig) bn.
Orakel, o. -s en -en.
Orang-oetang, m. -s.
Oranje (boom) m. (vrucht) v. -s.
Oranje (kleur) o.
Oranje, bn.
Oranjeklant, m. en v. -en
Oranjerie (wintertuin, broeihuize) v. -en.
Oratie (redevoering) v. -ties en
Orator (redenaar) m. -en.
Oratorisch (voordrachtkundig) bn. en bijw. (dehuis) o.
Oratorium (kerkgezang; een beoebenen), bw. zw. ik orberde, heb -geoorb.
Orbicular (kringsvormig) bn.
Ordaliden (godsgerichten, vuur- en waterproeven) v. mv.
Orde, v. -n. (-heid, v.
Ordelijk, bn. en bijw. -er, -st;
Ordeloos, bn. en bijw. -loozet,
 -loost; -heid, v.
Ordenen, bw. zw. ik ordende, heb
 gorden; ordening, v.
Ordentelijk, bn. en bijw. -er, -st;
Order, v. -s. (-heid, v.
Ordinair (gewoon; gewoonlijk)
 bn. en bijw.
Ordinaris (etenshuis) m. -sen.
Ordineeren (wijden, inzegenen)
 bw.
Ordonnans (ondersgeschikt mili-
 tair, die bevelen moet overbren-
 gen) m. -en.
Ordonnantie (gebod, bevel, voor-
 schrift; aanwijzing ter betaling
 op 's lands ontvanger) v. -ties
 en -tien. (ziener) m.
Ordonnateur (bestuurder, op-
 ordonneeren (bevelen, gelasten,
 voorschrijven) bw.
Ordures (vuiligheden) v. mv.
Orderen (eene redevoering hou-
 Orego, v. (den) ow.
Orrellionspassertje, o. -s.
Oremus, laat ons bidden.
Orgaan (werktuig der zinnen en
 der gewaarwording in het dier-
 lijke lichaam; middel om aan een
 ander zijn wil bekend te maken)
 o. organen. (bn.
Organiek (bewerktuigd, levend)
Organisatie (inrichting) v. -ties
 en -ties.
Organisch, bn. Zie **Organiek**.
Organiseeren (de werktuigen
 der zinnen en gewaarwordingen
 vormen; een staat inrichten,
 vormen) bw.
Organisme (inrichting; leden-
 bouw, geleiding; gestel) o. -n.
Organist en **orgel**, m. -en.
Orgede, v.
Orgel, o. -s en -en; -tje, o. -s.
Orgelen, bw. ow. zw. ik orgelde,
 heb georgeld.
Orgel, Zie **Organist**.
Orgie (Bacchusfeest; zuippartij) v.
 orgien.
Oris (het oosten) o.
Orienteeren (zich) ww. zich
 naar de vier hemelstreken wen-
 den; toezien waar men is om
 niet te dwalen; zich bezinnen; op
 zijn verhaal komen.
Originaliteit (oorspronkelijk-
 heid, eigendommelijkheid) v.

Origine (oorsprong, begin, het
 ontstaan van een ding, en de
 manier, hoe hetzelfde ontstaat;
 bron, werkende oorzaak; afkomst
 van een persoon of eene zaak) v.
Origineel (oorspronkelijk, zon-
 derling) bn. -er, -st.
Originieel (het oorspronkelijke)
 o. originieel.
Originieren (ontstaan, her-
 komstig zijn) ow.
Orinbaar (jong matroos) m. orin-
 baren, -tje, o. -s.
Orion, m.
Orkaan, m. orkanen.
Orkest (plaats, waar de toon-
 kunstenaars zitten; de toonkun-
 stenaars zelven) o. -en.
Orleaan, o.
Ornament en **ornement** (sie-
 raad, versierse) o. -en; -je, o. -s.
Orneeren (versieren, optoelen)
 bw. (vogelen) v.
Ornithologie (beschrijving der
 Orthodox (rechtzinnig) bn. en
 Orthodoxie, m. en v. -n. (bijw.)
 Orthodoxie (rechtzinnigheid) v.
 Orthoëpie (uitspraakleer) v.
Orthographie (spelskunst, kunst
 om juist te schrijven) v.
Orthographisch (spelskundig,
 overeenkomstig de juiste spel-
 ling) bn. en bijw.
Os, m. -sen; -je, o. -s.
Oscillatie (slingering) v. -tien.
Oscilleeren (slingeren, als de
 slinger eens uurwerks) ow.
Ossegebrad, o.
Ossekoer, m. -pen.
Osseleer en **Ossenleer**, o. (bn.
 Osseleeren en ossenleeren,
 Ossemerg en ossenmerg, o.
Ossenbloed, o.
Ossendrifty, v. -en.
Ossenek, m. -ken.
Ossenhaas, m. -hazen; -je, o. -s.
Ossenhoorn en **ossenhoren**,
 m. -hoorns en -horens.
Ossenhuif, v. -en.
Ossenkooper, m. -s.
Ossenmarkt, v. -en.
Ossenooch, o. -en.
Ossenstal, m. -len.
Osserib, v. -ben.
Ossetand, m. -en.
Ossetong, v. -en; -etje, o. -s.
Ossens (beenderig) bn.
Ossenvleesch en **ossenvleesch**, o.
Ostentatie (pronkzucht; ten-
 toonspreiding) v.
Ostenteeren (ten toon spreiden)
 bw. (richt) o.
Ostracisme (het schervenge-
 o. -s; -tje, o. -s.
Ottoman (Turk) m. -en.
Ottomane (rustbed) v. -n.
Oubli (vergetelheid) o.
Oubollig (toornig) bn. -er, -st.
Oud, bn. -er, -st.
Ondachtig, bn. -er, -st.
Ondakken, bn. -er, -st.
Oude, m. en v. -n; oudje, o. -s.
Oudejaar, o.
Oudejaarsavond, m. -en.
Oude-kleerenmarkt, v. -en.
Oude-kleerkoop, m. -en.
Oude-mannenhuize, o. -huizen.
Ouderdom, m.
Ouderdomskwaal, v. -kwalen.
Ouderhuis, o.

Ouderliefde, v.
Oudelijk, bn.
Ouderling, m. -en.
Ouderlingbank, v. -en.
Onderling, v.
Onderling, v.
Onderling, v.
Onderling, v.
Ouders en **ouderen**, m. mv.
Oudervreugde en **-vreugd**, v.
Ouderwets, bijw.
Ouderwetsch, bn. -er, meest -;
 -heid, v. (zen).
Oude-vrouwenhuize, o. -hui-
 -gast, m. -en.
Oudgasterij, v.
Oudheid, v. -heden.
Oudoom, m. -s.
Oudovergrootmoeder, v. -s.
Oudovergrootvader, m. -s.
Oudtante, v. -s.
Oudtijds, bijw.
Oudvader, v.
Oudvaderlijk, bn.
Oudwitsch, bn.
Oulings (certijds, oudtijds) bijw.
Outaar en **outer**, o. outaren en
 outers.
Overture (inleiding eener ope-
 ra; begin, opening) v. -n en -s.
Ouwel, m. -s; -tje, o. -s.
Ouwelen, bw. zw. ik ouwelde,
 heb geouwelde.
Ouwelijk, bn. -er, -st.
Ovaal, bn.
Ovaal, o. ovalen.
Ovatie, v. -ties en -ties.
Oven, m. -s; -tje, o. -s.
Over, bijw. en v.
Over (scheepsw.) m. -s.
Overaardig, bn. en bijw.
Overademen, bw. zw. ik adem-
 de, heb -ademd.
Overal, bijw. (-heid, v.
Overalomtegenwoordig, bn.;
Overasemen, bw. zw. ik -asemde,
 heb -asemd.
Overazen, bw. zw. ik -aasde, heb
Overbabbelen, bw. zw. ik bab-
 belde, heb -gebabbelde.
Overbalsemen, bw. zw. ik bal-
 semde, heb -gebalsemde.
Overbed, o. -en; -je, o. -s.
Overbeken, bn. -heid, v.
Overbeschaffen, bn.; -heid, v.
Overbevolking, v.
Overbevolkt, v.
Overbidden bw. st. ik bad -, heb
 -gebeden.
Overbikken, bw. zw. ik bikte -,
 heb -gebikt.
Overblinden, bw. st. ik bond -,
 heb -gebonden; -binding, v.
Overblaffen, bw. zw. ik -blafte,
 heb -blaft.
Overblazen, bw. st. ik blies -,
 heb -geblazen; ook: ik -blies,
 heb -blazen.
Overbleeken, bw. zw. ik bleekte
 -, heb -gebleekt. (-s.
Overblijfsel, o. -s en -en; -tje, o.
Overblijven, ow. st. ik bleef -,
 ben -gebleven.
Overbluffen, bw. zw. ik -blufte,
 heb -bluft; -bluffing, v.
Overbodig, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
Overboeken, bw. zw. ik boekte
 -, heb -geboekt; -boeking, v.
Overboenen, bw. zw. ik boende
 -, heb -geboend.

Overhellen, ow. zw. ik helde -, heb -gehield; -helling, v.
 Overhemd, o. -en; -je, o. -s.
 Overheemdschoep, m. -en; -mouw, v. -en.
 Overhoef, m. -hoeven.
 Overhoeks, bijw.
 Overhoekschn. bn.
 Overhoop, bijw.
 Overhoopliggen, ow. st. ik lag -, heb -gelegen.
 Overhooppraken, ow. zw. ik raakte -, ben -geraakt.
 Overhooren, bw. zw. ik -hoorde, heb -hoord; -hooring, v.
 Overhouden, bw. st. ik hield -, heb -gehouden.
 Overig, bn.
 Overigens, bijw. (-geijkt).
 Overijken, bw. zw. ik ijkte -, heb -geijkt.
 Overijlen (zich), ww. zw. ik -ijlde mij, heb mij -ijld; -ijling, v.
 Overijverig, bn. en bijw.
 Overjachten, bw. zw. ik -jachtte, heb -jacht.
 Overjagen, bw. zw. en st. ik jaagde (joeg) -, heb -gejaagd; ook: ik -jaagde, heb -jaagd.
 Overjarig, bn.; -heid, v.
 Overjas, v. -sen; -je, o. -s.
 Overjurk, v. -en; -je, o. -s.
 Overkaarden, bw. zw. ik kaardde -, heb -gekaard.
 Overkaatsen, bw. zw. ik kaatste -, heb -gekaatst.
 Overkaken, bw. zw. ik kakelde -, heb -gekakeld; ook: ik -kakelde, heb -kakeld.
 Overkalken, bw. zw. ik -kalkte, heb -kalkt.
 Overkommen, bw. zw. ik kamde -, heb -gekamd.
 Overkant, m.
 Overkantelen, ow. bw. zw. ik kantelde -, ben -gekanteld.
 Overkappen (opnieuw kappen) bw. zw. ik kapte -, heb -gekap.
 Overkappen (met eene kap bedekken) bw. zw. ik -kapte, heb -kapt; -kapping, v.
 Overkarnen, bw. zw. ik karnde -, heb -gekarnd.
 Overkegelen, bw. zw. ik kegelde -, heb -gekegeld.
 Overkeurig, bn. en bijw.
 Overkuiken, bw. st. ik keek -, heb -gekeken; ook: ik -keek, heb -keken.
 Overkisten, bw. zw. ik kistte -, heb -gekist.
 Overkladden, bw. zw. ik kladdde -, heb -geklad; ook: ik -kladdde, heb -klad.
 Overklappen, bw. zw. ik klapte -, heb -geklapt.
 Overklauteren, ow. zw. ik klauterde -, heb -en -geklauterd.
 Overkleed - (kleedingstuk) o. -kleederen en -kleeren; -kleedje, o. -kleedjes en -kleedjes.
 Overkleed (dekkend) o. -kleeden, -je o. -s.
 Overkleeden, bw. zw. ik kleedde -, heb -gekleed; ook: ik -kleedde, heb -kleed; -kleeding, v. -kleedse, o.
 Overklein (zeer klein) bn.
 Overkleuren, bw. zw. ik kleurde -, heb -gekleurd.
 Overklikken, bw. zw. ik klikte -, heb -geklik.

Overklimmen, ow. st. ik klom -, heb -en -geklimmen; -klimming, v.
 Overklinken, ow. st. ik klonk -, heb -geklonken; ook: ik -klonk, heb -klonken.
 Overkneden, bw. zw. ik kneedde -, heb -gekneed.
 Overknikken, ow. zw. ik knikte -, ben -geknikt.
 Overknippen, bw. zw. ik knipte -, heb -geknipt.
 Overkoken, ow. zw. ik kookte -, heb -en -gekookt.
 Overkolven, ow. zw. ik kolfde -, heb -gekolfd.
 Overkomelijk, bn.
 Overkomen, ow. st. ik kwam -, ben -gekomen; ook: ik -kwam, -ben -komen.
 Overkomst, v. [ben -komen].
 Overkop, bijw.
 Overkoperen, bw. zw. ik -koperde, heb -koperd.
 Overkorten, bw. zw. ik -korste, heb -korst.
 Overkort (al te kort) bn.
 Overkous, v. -en.
 Overkraaien, ow. bw. zw. ik -kraaide, heb -kraaid.
 Overkrachtig, bn. en bijw.
 Overkrijgen, bw. st. ik kreeg -, heb -gekreng.
 Overkroppen, bw. zw. ik -kropte, heb -kropt; -kropping, v.
 Overkruien, bw. zw. en st. ik krooi -, heb -gekrooiën, en ik kruide -, heb -gekruid; ook: ik -krooi, heb -krooiën, en ik -kruide, heb -kruid.
 Overkruipen, ow. st. ik kroop -, heb -en -gekroop.
 Overkruieren, ow. zw. ik kuierde -, heb -en -gekuierd.
 Overkruipen, bw. zw. ik knipte -, heb -geknipt.
 Overkwikken, bw. zw. ik -kwikte, heb -gekwikt.
 Overlaars, v. -laarzen.
 Overlaat, m. -laten.
 Overladen, bw. st. ik laadde -, heb -geladen; -lading, v.
 Overland, bijw.
 Overlangen, bw. zw. ik langde -, heb -gelangd.
 Overlangs, bijw.
 Overlangschn. bn. (bn).
 Overlangzaam (al te langzaam) Overlappen, bw. zw. ik lapte -, heb -gelept.
 Overlast, m.
 Overlasten, bw. zw. ik -lastte, heb -last; -lating, v.
 Overlastig, bn.
 Overlaten, bw. st. ik liet -, heb -gelaten; -lating, v.
 Overledene, m. en v. -n.
 Overleder en -leer, o.
 Overleep, bn. en bijw.
 Overleeren, bw. zw. ik leerde -, heb -geleerd.
 Overleg, o. [ben -geleerd].
 Overleggen, bw. zw. ik legde (leide) -, heb -gelegd (-geleid); ook: ik -legde (-leide) heb -legd (-leide); -legging, v.
 Overleiden, bw. zw. ik leidde -, heb -geleid.
 Overletterden, bw. zw. ik letterde -, heb -geletterd.
 Overleunen, ow. zw. ik leunde -, heb -geleund.

Overleven, bw. zw. ik -leefde, heb -leefd; -leving, v.
 Overlevende, m. en v. -n.
 Overlevend (zeer levendig) bn.
 Overleveren, bw. zw. ik leverde -, heb -geleverd; -levering, v.
 Overlevingscontract, o. -en.
 Overlezen, bw. st. ik las -, heb -gelezen; -lezing, v.
 Overlieden. Zie Overman.
 Overlieden, bw. st. ik -loog, heb -loog.
 Overlijden, ow. st. ik lag -, heb -overlijden, ow. st. hij -leed, is overlijden, o. (-leden).
 Overlijmen, bw. zw. ik lijnde -, heb -gelijnd.
 Overlijnen, bw. zw. ik lijnde -, heb -gelijnd. (heb -gelokt).
 Overloeken, bw. zw. ik lokte -, Overloemen, bw. zw. ik -lommerde, heb -lommerd.
 Overloeden, bw. zw. ik -loodde, heb -lood. (heb -loogd).
 Overloegen, bw. zw. ik -loogde, Overloen, o. -en.
 Overloop, m. -en; -je, o. -s.
 Overloopen, ow. bw. st. ik liep -, heb -en -gelopen; ook: ik -liep, heb -loopen; -looper, m. -looping, v.
 Overloven, bw. zw. ik -loofde, Overluchtig (zeer luchtig) bn.
 Overluid (hardop) bijw.
 Overluiden en overluiden, bw. zw. ik luide en -luide -, heb -geleid; ook: ik -luide en -luide, heb -luid.
 Overmaaschn. bn.
 Overmaat, v.
 Overmacht, v.
 Overmachtig, bn.
 Overmachtigen, bw. zw. ik -machtigde, heb -machtigd.
 Overmaken, bw. zw. ik maakte -, heb -gemaakt.
 Overmalen, bw. st. ik maalde -, heb -gemalen; -maling, v.
 Overman, m. -lieden en -lui.
 Overmangelen, bw. zw. ik -mangelde -, heb -gemangeld.
 Overmannen, bw. zw. ik -mande, heb -mand.
 Overmantel, m. -s.
 Overmarcheeren, ow. zw. ik -marcheerde -, heb -gemarceerd.
 Overmarmieren, bw. zw. ik -mermde -, heb -gemarmd.
 Overmat (te hoog van mast) bn.
 Overmatig (de maat te boven gaande) bn. en bijw. -er, -st.
 Overmatig (te matig) bn.
 Overmaten, bw. zw. ik -matte -, heb -gemat; ook: ik -matte, heb -mat.
 Overmeesteren, bw. zw. ik -meesterde, heb -meesterd; -meestering, v.
 Overmengen, bw. zw. ik mengde -, heb -gemengd.
 Overmerken, bw. zw. ik merkte -, heb -gemerkt.
 Overmesten, bw. zw. ik mestte -, heb -gemest.
 Overmeten, bw. st. ik mat -, heb -gemeten; -meting, v.
 Overmetelen, bw. zw. ik metelde -, heb -gemetseld.
 Overmidden, bijw.
 Overmits (dewijl), aangezien, omdat) ww.

Overspikkelen, bw. zw. ik spik-
kelde, heb -spikkeld.
Overspinnen, bw. st. ik spon -,
heb -gesponnen; ook ik -spon,
heb -sponnen. (heb -gespit.)
Overspilten, bw. zw. ik spitte -,
Overspoeden, ow. zw. ik spoedde
-, heb -gespoed.
Overspoelen, bw. zw. ik spoelde
-, heb -gespoeld.
Oversporen, ow. zw. ik spoorde -,
heb en ben -gespoord.
Oversprei, v. -en.
Oververspreiden, bw. zw. ik spreid-
de, heb -spreid.
Oververspreken, bw. zw. ik
-spreukelde, heb -spreukeld.
Oververspringen, ow. bw. ww. st. ik
sprong -, heb en ben -gespron-
gen; ook ik -sprong (mij), heb
(mij) -sprongen.
Overversprong, m. (heb -gestaan.
Overstaan, bw. onr. st. ik stond -,
Overstaag, o. (ten) -.
Overstag, bijw.
Overstampen, bw. zw. ik stamp-
te -, heb -gestampt.
Overstapelen, bw. zw. ik stapel-
de -, heb -gestapeld.
Overstappen, ow. bw. ww. zw. ik
stapte -, heb en ben -gestapt;
ook ik -stapte (mij), heb (mij)
-stapt; -stapping, v.
Overste, m. -n.
Oversteeksel, o. -s.
Overstek, o. -ken; -je, o. -s.
Oversteken, bw. ow. st. ik stak
-, heb en ben -gestoken; -ste-
king, v. (heb -stelt; -stelping, v.
Overstelpen, bw. zw. ik stelp-
te, heb -gesteld.
Overstemmen, ow. bw. zw. ik
stemde -, heb -gestemd; ook ik
-stende, heb -stemd; -stem-
ming, v.
Overstempelen, bw. zw. ik
stempelde -, heb -gestempeld;
-stempeling, v. (bijw.)
Oversterk (zeer sterk) bn. en
Overstijf (te stijf) bn.
Overstijgen, bw. st. ik steeg -,
heb -stegen. (heb -gesteven.
Overstijven, bw. st. ik steef -
Overstof, v. -fen.
Overstoomen, ow. zw. ik stoom-
de -, heb en ben -gestoomd.
Overstooten, bw. st. ik stiet
(stootte) -, heb -gestooten.
Overstoppen, bw. zw. ik stopte -,
heb -gestopt.
Overstorten, bw. zw. ik stortte -,
heb -gestort; ook ik -stortte, heb
-stort; -storting, v.
Overstralen, bw. zw. ik straal-
de -, heb -straald. (bijw.)
Overstreng (zeer streng) bn. en
Overstrijden, bw. st. ik streed -,
heb -streden.
Overstrijken, bw. st. ik streek -,
heb -gestreken; ook ik -streek, heb
-stroken.
Overstropelen, ow. zw. ik
stropelde -, ben -gestropeld.
Overstrooien, bw. zw. ik strooi-
de, heb -strooid.
Overstroomen, bw. zw. ik
stroomde -, heb -gestroomd; ook
ik -stroomde, heb -stroomd;
-strooming, v.
Overstuiven, ow. bw. st. het
stooft -, is -gestoven; ook ik
-stooft, heb -stoven.

Oversturen, bw. zw. ik stuurde -,
heb -gestuurd; -sturing, v.
Overstuur, bijw.
Overstuleren, bw. zw. ik -sui-
kerde, heb -sukerd.
Oversukkelen, ow. bw. zw. ik
sukkelde -, heb en ben -gesuk-
kelde. (keid.)
Overtappen, bw. zw. ik tapte -,
heb -getapt; -tapping, v.
Overteekenen, bw. zw. ik tee-
kende -, heb -geteekend; -teeke-
ning, v. (-geteld; -telling, v.
Overtellen, bw. zw. ik telde -, heb
Overtecht, v. -en.
Overtillen, bw. ww. zw. ik tilde -,
heb -getild; ook ik -tilde (mij),
heb (mij) -tild.
Overtimmeren, bw. zw. ik -tim-
merde, heb -timmerd.
Overtinnen, bw. zw. ik -tinde,
Overtochten, m. -en. (heb -tind
-, (-heid, v. -en.)
Overtoelg, bn. en bijw. -er, -st;
Overtonnen, bw. zw. ik tonde -,
Overtoom, m. [heb -getond.
Overtopt, bn.
Overtreeden, ow. bw. st. ik trad -,
ben -getreden; ook ik -trad, heb
-treden; -treder, m. -treding, v.
Overtreedster, v. (-troffen.
Overtreffen, bw. st. ik trof, heb
Overtrek, o. -ken; -je, o. -s.
Overtrekken, bw. st. ik trok -,
heb en ben -getrokken; ook ik
-trok, heb -trokken; -treksel, o.
Overtrippelen, ow. zw. ik trip-
pelde -, ben -getrippeld.
Overtroeven, bw. zw. ik -troefde,
heb -troefd.
Overtuigen, bw. zw. ik -tuigde,
heb -tuigd; -tuiging, v. (-st.
Overtuigend, bn. en bijw. -er,
Overvaart, v.
Overval (aanval) m. -len. (o. -s.
Overval (toeval) o. -len; -letje.
Overvallen, ow. bw. st. ik viel -,
ben -gevallen; ook ik -viel, heb
-vallen. (h. en ben -gevangen.
Overvaren, ow. bw. st. ik voer -,
Overvegen, bw. zw. ik veegde -,
Oververfijnd, bn. [h. -geveegd.
Oververfijning, v.
Oververnissen, bw. zw. ik ver-
niste -, heb -gevernist.
Oververstandig, bn.
Oververtellen, bw. zw. ik ver-
telde -, heb -verteld.
Oververven, bw. zw. ik verfde -,
heb -geverfd.
Oververzadigd, bn.
Overzet (te zet) bn. (-gevijsd.)
Overvleien, bw. zw. ik vliede -, heb
Overvlechten, bw. st. ik vlocht
-, heb -gevlochten.
Overvleugelen, bw. zw. ik -vleu-
gelde, heb -vleugeld; -vleuge-
ling, v. (ben -gevloden.
Overvlieden, ow. st. ik vlood -,
Overvliegen, ow. st. ik vloog -,
ben -gevloegen; -vlieger, m.
-vliezer, v.
Overvlieten, ow. st. ik vloot -,
ben -gevloden.
Overvloed, m. (-heid, v.
Overvloedig, bn. en bijw. -er, -st;
Overvloeden, ow. zw. ik vloede -,
heb en ben -gevloed; -vloeding, v.
Overvluchten, ow. zw. ik vlucht-
te -, ben -gevlucht.
Overvlug (zeer vlug) bn.

Overvoeden, bw. zw. ik -voedde,
heb -voed.
Overvoederen en overvoe-
ren, bw. zw. ik -voederde, heb
-voederd; en ik -voerde, heb
Overvoeding, v. [-voerd.
Overvoeren (overbrengen) bw.
zw. ik voerde -, heb -gevoerd.
Overvoeren (overvoederen) Zie
Overvoering, v. [Overvoederen.
Overvol (zeer vol) bn.
Overvolded, bn.
Overvoldedig, bn.
Overvormen, bw. zw. ik vormde
-, h. -gevormd. (-h. -gevouwen.
Overvrouwen, bw. st. ik vouwde
Overvracht, v. -en.
Overvragen, bw. zw. en st. ik
vraagde (vroeg) -, heb -gevraagd;
ook ik -vraagde (-vroeg) heb
-vraagd. (lijk) bn.
Overvriendelijk (al te vriende-
lijk) bn.
Overvruchtbaar (ow. te vrucht-
baar) bn.
Overwasen, bw. ow. zw. en st.
ik waaid (woei) -, ben -ge-
waaid; -waaidig, bn. [waaid.
Overwagelen, ow. zw. ik wag-
elde -, ben -gewageld.
Overwaken (zieh) -, ww. zw. ik
-waakte mij, heb mij -waakt.
Overwalmen, ow. zw. ik walmd
-, ben -gewalmd; ook ik -walm-
de, heb -walmd. (h. -gewalst.
Overwalsen, bw. zw. ik walste -,
Overwandelen, ow. zw. ik wand-
elde -, heb en ben -gewandeld.
Overwarm (te warm) bn.
Overwasemen, bw. zw. ik -was-
emde, heb -gewamd.
Overwasschen, bw. st. ik wiesch
-, heb -gewasschen; -was-
sching, v. (is -gewassen.
Overwasen, ow. st. het wies -,
Overweek (te week) bn.
Overweken, bw. zw. ik weekte
-, heb -geweekt.
Overwog (- kunnen) bijw.
Overwogen, bw. st. ik woog -,
heb -gewogen; ook ik -woog, heb
-wogen.
Overwegend, bn. -er, -st.
Overweging, v. -en.
Overweldigen, bw. zw. ik -wel-
digde, heb -weldigd; -weldiger,
m. -weldigig, v.
Overwelsel, o. -s.
Overwelven, bw. st. ik wierp -,
Overwetten, bw. st. ik wiet -,
Overwicht, o. [heb -gewet.
Overwichtig, bn.; -heid, v.
Overwijd (te wijd) bn.
Overwijs (al te wijs) bn. en bijw.
Overwinden, bw. st. ik wond -,
heb -gewonden.
Overwinnaar, m. -s en -naren;
-nares, v. -en.
Overwinnen, bw. st. ik won -,
heb -gewonnen; ook ik -won,
heb -wonnen; -winning, v.
-winst, v.

Overwinteren, ow. zw. ik winterde, heb -winterd; wintering, v.
Overwippen, ow. zw. ik wipte -, heb en -bewipt.
Overslitten, bw. zw. ik wittte -, heb -gewit.
Overwonnelling, m. en v. -en; voor het v. ook -wonnellinge.
Overwreef (al te wreed) bn. -.
Overwrijven, bw. st. ik wreef -, heb -geveet.
Overwulven, zie Overwelen.
Overzaaien, bw. zw. ik zaaide -, heb -gezaaid; ook: ik -zaaid -, heb -zaaid.
Overzacht (te zacht) bw. en bijw.
Overzakken, ow. st. ik zakte -, ben -zekakt; -zakling, v.
Overzalen, bw. zw. ik zalfde -, heb -gezaafd; ook: ik -zalfde, heb -zalfd. (-, heb -gezalfd.)
Overzamelcn, bw. zw. ik zamelde.
Overziedig (over te zedig) bn. en bijw.
Overzeesche, bn. (-, bijw.)
Overzegelen, bw. zw. ik zegelde -, heb -gezegeld; -zegeling, v.
Overzeggen, bw. zw. ik zeide -, heb -gezegd en -gezeid.
Overzeilen, ow. bw. zw. ik zeilde -, ben -gezeild; ook: ik -zeilde, heb -zeild; -zeiler, m. -zeiling, v.
Overzenden, bw. st. ik zond -, heb -gezonden; -zender, m. -zendst. (-, bijw.)
Overzetten, bw. zw. ik zette -, heb -gezet; -zetter, m. -zetster, v. -zetting, v.
Overzicht, o. -en; je, o. -s.
Overzieden, ow. st. het zood -, heeft -gezoden.
Overzien, bw. st. ik zag -, heb -gezien; ook: ik -zag, heb -zien.
Overzienbaar, bn.
Overzitten, bw. zw. ik ziftte -, heb -gezift; -ziftine, v.
Overzilde en -zjl, v.
Overzidsch, bn.
Overzilveren, bw. zw. ik zilverde -, heb -zilverd. (en bijw.)
Overzindelijk (zeer zindelijk) bn.
Overzingen, bw. st. ik zong -, heb -gezozen. (-, gezeten.)
Overzitten, ow. st. ik zat -, heb -gezoet (al te zoet) bn.
Overzonden, bw. zw. ik zocht -, heb -gezocht.
Overzomeraren, ow. zw. ik zomerde, heb -zomerd.
Overzout (te zout) bn.
Overzouten, bw. st. ik zoutte -, heb -gezouten. (bijw.)
Overzuinig (al te zuinig) bn. en Overzulks (daarom, om deze reden) bijw. (bijw.)
Overzwaar (te zwaar) bn.
Overzwalpen, bw. zw. ik zwalpte -, heb -gezwapt.
Overzwarten, bw. zw. ik zwartte
Overzwellen, ow. ww. st. ik zwom -, heb en ben -gezwommen; ook: ik -zwom mij, heb mij -zwommen. (-, ben -gezwikt.)
Overzwikken, ow. zw. ik zwikte
Oxydatie (onvolkomen verzuiging) v. -tiet en -ties.
Oxyde (metaalzuur) o.
Oxydgenen (onvolkomen verzuurigen) ow.
Oxygeen (zuurstof, de grondstof der levenslicht) o.
Oxygonisch, suitschoeking.

P.

v. p. s. — De zestiende letter van het alfabet.
P. — Als Romeinsch getal 400.
P. Aeq. — PARTIBUS AQUALIBUS, met gelijke deelen.
P. of Pag. — PAGINA, bladzijde.
Po. — PRIMO, eerstens, ten eerste; op den eersten dag der maand.
P. A. — PAR AMI of AMIE, met vriend of vriendin.
P. C. — PAR COUVERT, ingesloten, onder omslag; ook: POUR CONDOLEANCE (op visitekaartjes), voor rouwbeklag.
Po. Co. of Pct. — PRO CENTO, percent, tien honderd. (om niet).
P. D. — PRO DEO, om Gods wil.
P. E. — PAR EXEMPLE (PER EXEMPLE) bij voorbeeld.
P. EXP. — PER EXPRESSUM, met een bijzondere bond.
P. F. — PAR FAVEUR, uit gunst; ook: POUR FELICITER (op visitekaartjes) voor gelukwensching.
Phil. Dr. — PHILOSOPHIAE DOCTOR, Doctor of Meester in de wijsbepl. — Plaats. (geerte).
P. M. — PRO MEMORIA, voor herinnering, om in gedachten te houden.
P. M. MEM. — PRAE MEMORIAE, zaliger gedachtenis. (zend).
P. MILLE, voor het duizend.
P. O. — PER ORDER, op last van.
P. OCC. — PER OCCASIONEM, met gelegenheid.
P. P. — PATER PRIOR, benaming of titel van den eersten of voor-naamsten geestelijke in een klooster.
P. P. — PER PROCURATIONEM, op lastgeving van als lasthebbede.
P. P. — PRAEMISSIS PRAEMITTENDIS, vooropgesteld zijnde wat vooropgesteld moet worden, d.i. met behoorlijken titel.
P. P. C. — POUR PRENDRE CONGE, om afscheid te nemen.
Pr. of PRAEC. — PRAECEBUS, de voorgaande.
PRAEF. — PRAEFATIO, voorrede; — PRAEFECTUS, stedehouder, prefect.
PRAES. — PRAESENS, tegenwoordig, of PRAESENTIS, in tegenwoordigheid van.
PRAET. — PRAETERITUS, verleden.
PROF. — PROFESSOR, hoogleeraar.
P. S. — POSTSCRIPTUM, naschrift.
Ps. — Psalm.
P. T. — POST TRINITATIS, na het feest der heilige Drie-eenheid.
PLENO TITULO OF PRAEMISSO TITULO, met volledige titel.
Pa. Zie Papa.
Paadje. Zie Pad, o.
Paal (oud man) m. -en; -tje, o. -s.
Paalen, bw. zw. ik paalde, heb gepaald.
Paalskist (kist nabij den mast ter bewaring van gereedschapen) v. -en.

Paal, m. palen; -tje, o. -s.
 Paalvast, bn. en bijw.
 Paander (teenen korf) v. -s.
 Paap, m. papen.
 Paapje (vogeltje) o. -s.
 Paapsch, bn.
 Paapsche, m. en v. -n.
 Paapschgezind, bn.; -heid, v.
 Paar, o. paren; -tje, o. -s.
 Paard, o. -en; -je, o. -s.
 Paardbeek, m. -ken; -borstel, m.
 -en; -en; -en; -knecht, o. -en.
 -kop, m.; -pen; -kracht (de kracht
 van een paard, als maatstaf) v.
 -en. Zie ook Paardenkracht.
 Paardeleer en paardenleer o.
 Paardeleeren en paardenlee-
 paardelijn, v. -en. [ren, bn.
 Paarden, ow. zw. ijk paardde, heb
 gepaard.
 Paardenarbeid, m.; -arts, m.
 -en; -bloem, v. -en; -hoer, m. -en;
 -hout, m. -en; -knecht, m. -dienv.
 -dokter, m. -s; fokker, m. -s;
 -fokkerij, v. -en; -haar, o. -hals, m.
 -; handel, m.; -haren, bn.;
 -hoef, m. -hoeven; -kenner, m.
 -s; -kennis, v.; -knecht, m. -s;
 -kooper, m. -s; -kracht (kracht
 als van een paard) v. Zie ook
 Paardekracht.
 Paardenmarkt, v. -en; -mest, v.
 -; -miedel, o. -en; -ras, o. -sen;
 -; -rider, m. -s; -slachterij, v.
 -en; -smid, m. -smeden; -spoor, o.
 -; -spoorwegen, m. -s; -spel, o.
 -len; -stal, m. -len; -teelt, v.
 -tuischer, m. -s; -vlieg, v. -en;
 -volk, o. -vracht, v. -en; -werk, o.
 -; -ziekte, v.
 Paardepoot, m. -en; -staart, m.
 -en; -toom, m. -en; -tuig, o. -en;
 -rijg, v. -en; -voet, m. -en.
 Paardelees en paarden-
 vleesch o.
 Paardrijden, o.; -rijder, m. -s;
 -rijdster, v. -s.
 Paarl. Zie Parel.
 Parelmoer en parelmoer o.
 Parelmoeren en parelmoe-
 paars, bn. -er, -st. [ren, bn.
 Paarsgewijze en gewijs, bijw.
 Paaschavond, m. -en; -best, o.
 en bijw. -beurt, v. -en; -bloem, v.
 -en; -brouwer, o. -en; -dag, m.
 -en; -eren; -feest, o. -en;
 -gezang, o. -en; -koeck, m. -en;
 -lam, o. -meren; -mandag, m.;
 -nacht, m.; -os, m. -sen; -preek, v.
 -en; -tijd, m.; -vacantie, v.
 -tien en -ties; -vuur, o. -vuren;
 -week, v.; -zondag, m.
 Paatie, Zie Papa. (m. -'s.
 Paacha (Tarsch schambtenaar)
 Pacht, v. -en.
 Pachtm., m. zw. ijk pachte, heb
 gepacht, m. pachtst, v.
 pachthoeve, v. pachtning, v.
 Pacificeator (vredestichter;
 bevrediger) m. -s.
 Pacificatie (vredestichting;
 bevrediging; vredesluiting) v. -tien.
 Pacificoeren (vrede zoeken te
 maken; bevredigen; verzoenen) bw.
 Pacificf (vredelievend, vreed-
 zaam) bn. -er, -st.
 Pacotillo (pakógje) die een reiziger
 draagt, dan bijzonder veel
 (nag medevoeren) v. -s.
 Pactum (verbond, schandver-
 bond) o.

Paragraaf (afdeeling (\$)) van een hoofdstuk v. paragrafen; -je, o. -s.
Parallel (evenwijdig; gelijksoortig) bn. en bijw.
Parallelogram (langwerpige vierhoek) o. -men.
Paralogiseeren (valsche sluitredenen maken) ow.
Paralysieren (verlammen) bw.
Parapet (borstwering; leuning; terras) o. -ten of -s.
Paraphrase omschrijving v. -n.
Paraphraseeren (in een verklarende omschrijving uitdrukken) bw.
Parapluie en **paraplu** (regenscherm) v. parapluïes en paraplu's; parapluut v. o. -s.
Parasieten (tafelvrienden; klaploopers, tafelschuimers; woekerplanten) m. mv. (o. -s).
Parasol zonnescherm v. -s; -letje.
Paratonnerre (bliksemafleider) m. -s.
Paravance, bij wijze van voorwaart wilscheit m. o.
Parbleu (drommel) tw.
Parcen (Schikgodinnen) v. mv.
Parcimonie (karigheid; gierigheid) v.
Parcimonieus (karig, gierig) bn.
Par-ci par-là, hier en daar.
Parcel (viervoetig dier) m. -s.
Pardon (lang touw van den masttop naar h. t. want) v. -s.
Pardoes en **perdoes**, tw.
Pardon (een vergiffenis) o.
Pardonneeren (vergeffenis of genade schenken) bw. ow.
Parereen (sieren), opschikken; gehoorzamen, volgen; afwenden, keeren) bw. ow.
Parel en **paarl.** v. parelen, parels en paarlen; paretje en paartje, o. -s. (gepareld).
Parelen, ow. zw. ik parelde, heb gepareld.
Parelskeurig, bn.
Parelmoeer, Zie **Parlemoeer**.
Parelmoeeren, Zie **Parlemoeeren**.
Parren, bw. zw. ik paarde, heb geparent.
Parentage (bloedverwantschap, familiebetrekking) v.
Parenteeren (familiebetrekking hebben; een lijkrede bij het graf houden) ow. (sis).
Parentheses, v. -n. Zie **Parenthesen** of **parentheses**.
Parentesen (tusschenrede, tusschenvoegsel) v. Zie het meer-
 voud **Parentesen**.
Par force, geweldadig, met geweld. (werk) o.
Parfum (heerlijke geur, reuk).
Parfumeeren (een aangenamen reuk geven aan) bw.
Parfumerie (welriekend artikel) v. parfumeriën.
Parfumeur (verkooper of winkel-
 lie in parfumeriën) m. -s.
Par governo, tot verlicht.
Par hasard, bij toeval.
Parl (gelijk, van gelijke waarde; bij wisselaars, wanneer de koers van verschillende muntsoorten gelijk is) bijw.
Parl (gelijke stand) o.
Parl (weddenschap) ow.
Parleeren (weden) ow. bw.

Parlitoit (gelijkheid) v. -en. Zie het woord **Pariteit**.
Parificatie (gelijkstelling) v.
Paritsch, bn.
Parisienne (vrouw of meisje uit Parijs) v. -s.
Pariteit (gelijkheid; gelijk recht met anderen) v. -en.
Park, o. -en.
Parket, o. -ten.
Parkiet (vogel) m. -en; -je, o. -s.
Parlement, o. -en.
Parlementair (overbrenger van vredes- of verdragsvoorslagen) m. -en of -s.
Parlementair (van of betreffende het parlement) bn.
Parlementeeren (in onderhandeling treden) ow.
Parlements huis, o. -huizen; -lid, o. -leden; vergadering, v. -en.
Parmanig (deftig) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Parmezaan (bewoner van Parma) m. Parmezanen.
Parmezaan (een bij Parmage-
 maakte kaas) v. Parmezaan.
Parmezaansch, bn. [nen].
Parnas (een berg van Thracië, waar, volgens de fabeller A-pollo en de zanggodinnen ver-
 blijf hielden) m. (nas).
Parnassus, m. Hetzelfde als **Par-
 rochiaan**, m. parochianen.
Parochie (kerspel) v. parochiën.
Parodie (belachelijk makende na-
 bootsing, koddige rezhanger van een ernstig stuk) v. parodi-
 en. (bootsen) bw.
Parodieren (belachelijk na-
 paroniem (stamverwant) bn. en
 zn. (stamverwant woord) o. -en.
Parool (wachtwoord, paswoord) o. parolen. (vlaag) o.
Paroxysme (hevige aanval, erge
 paricidie (vadermoord; vader-
 moorder) m.
Part (listige trek, poets) v. -en; -je, o. -s.
Part (deel) o. -en; -je, o. -s.
Partage (verdeling; deel) o.
Partageeren (verdelen; afdee-
 len) bw.
Parterre (bak in den schouw-
 burg; bloemperk in een tuin) o.
Partiaal (partijdig) bn. en bijw.
partiaal, -st.
Partialiteit (partijdigheid) v. -en.
Participant (deelhebbend, deelne-
 mer) m. -en.
Participatie (deelname, deel-
 heb) v. -en.
Participeeren (deelnemen, aan-
 deel aan iets hebben) ow.
Particula (een klein deel) v.
Particulariseeren (omstandig
 of met alle bijzonderheden ver-
 haler of voorstellen) bw.
Particulariteit (bijzonderheid)
 v. -en.
Particulier (bijzonder, afzonder-
 lijk, enkel) bn. en bijw. (een bij-
 zonder persoon, iemand, die geen
 openbaren post bekleedt) m. -en.
Particuliere, v. -n.
Partie (partij, onderscheidene
 dingen van een soort, zonder be-
 paling van hoeveelheid; een ge-
 zelschap; een huwelijk; verbin-
 tenis) v. (en bijw.
Partieel (gedeeltelijk enkel) bn.

Partij, v. -en; -tje, o. -s.
Partijdig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Partijranger, m. -s.
Partijerschap, v. -pen.
Partijzucht, v.
Partikel (woordje) o. -s.
Partitie (indeeling; al de deelen
 van ene opera in één boek) v.
 partitien. (Partitie).
Partituur, v. partituren. Zie
Partner (maat; deelgenoot; me-
 dedanser, medespeler) m. -s.
Partuur, o. parturen.
Paruur, Zie **Pruur**.
Parure (tooiel en opsiering des
 lichaams en der kleedingstuk-
 ken; wanneer er van edelgesteen-
 ten gesproken wordt, de tooi)
 v. -s.
Parvenu (gelukskind, een, die
 van niet tot ietgekoemen is).
 parvenus v.
Pas (trd; dansbeweging; berg-
 engte, vrijbrief) m. -sen; -je, o. -s.
Pas (tijdstip) o.
Pas (juist, even) bijw.
Pascha (Paschen) o.
Paschen, v.
Pasganter, m. -s.
Pasgeboren, bn.
Pasgeld, o.
Pasjes, bijw.
Paskaart, v. -en; -je, o. -s.
Pasklaar, bn.
Paskwil, o. -len; -letje, o. -s.
Pasloed, o. -en; -je, o. -s.
Paspoort, o. -en.
Paspoorteren (met paspoort
 wegzenden, ontslaan) ow.
Passaat (passaatwind) m. passa-
 saten.
Passabel (middelmatig, lijdelijk,
 draaglijk) bn. en bijw.
Passage (doortocht, doorvaart;
 ene plaats in een boek; (muz.)
 zekere variatie en gezwinde loo-
 pen, die de speler of zanger, bij
 ene groote noot, een triller, enz.
 maakt) v. -s.
Passagier (reiziger) m. -s.
Passagieren (voor een dag aan
 wal gaan) ow. zw. ik passagierde,
 heb gepassagierd.
Passagiersgoed, o.
Passant (voorbijganger) m. -en.
Passantenhuis, o. -huizen.
Passato (de verloopen maand,
 enz.) v.
Passadesje (dobbelspel) o.
Passadesjeeren (het passadesje
 spelen) ow. zw. ik passadesiede,
 heb gepassadesied.
Passieren (doortrekken, voort-
 of voorbijgaan; voorvallen, ge-
 beuren; geduld worden; verdri-
 ven, doorbrennen) ow. bw.
Passelijk, bn. en bijw. -er, -st.
Passement (belegsel boordsel,
 o. -en; -je, o. -s).
Passementwerker, m. -s.
Passen, bw. ow. zw. ik paste, heb
 gepast.
Passe-partout (hoofdsleutel,
 looper, diensleutel, die op alle
 sloten past; sieraad, ter invatting
 van een beginletter) m. passe-
 partouts.
Passe-passe (goochelwerk) o.
 tour de -goochelstuk.
Passer, m. -s; -tje, o. -s.

Passibel (lijdelijk, onderworpen) bn. (wken) v.
Passie (het lijden en de lijdens-
Passie (hartstocht) v. -s en pas-
Passiebloem v. -en. [sien.
Passief (lijdend, lijdzzaam, lijde-
 lijk) bn. en bijw.
Passieve handel, wanneer in
 een land meer waren in dan uit-
 gevoerd worden.
Passieve schulden, vorderin-
 gen van anderen ten onzen laste.
Passiviteit (lijdelijkheid, lijdz-
 zaamheid, lijdelijkheid) v.
Pastel v. -en; -tje, o. -s.
Pastel (ververweede) v.
Pastel (kleurstift) o. -len.
Pastiche (schiedrj of muziek-
 stuk, dat, onder een valschen
 naam, voor werk van beroemde
 kunstenaars uitgegeven wordt)
 v. -s. [letje] v. -s.
Pastille (macelballetje, reukbal-
Pastinak (wite wortel of peen)
Pastinakenzaad o. [v. -en.
Pastoor, m. pastoren of -s; -tje,
 o. -s.
Pastoraal (tot den pastoor be-
 hoorende, herderlijk) bn.
Pastoraal (herderspel of -ver-
 telling) v.
Pastorie en **pastorij**, v. pasto-
 rien en pastorien.
Patakoon (geldstuk) m. -s.
Patas (zeker vaartuig) v. -sen.
Patat (aardappel) v. -ten.
Patent, o. -en; -tje, o. -s. (-st.
Patent (opperbest) bn. en bijw. -er.
Patenteeren (een patent geven)
 Patentplichtig, bn. [bw.
Pater, m. -s; -tje, o. -s.
Paternoster, o. -s.
Pathetisch (nadrukkelijk, vol
 waardigheid, plechtig) bn. en
 bijw.
Pathmos (eenzame plaats, naar
 welke iem. gebannen wordt) o.
Pathos (ophef, levendigheid,
 vuur, drift, hartstochtelijkheid;
 hoogdravendheid, gezwollen-
 heid) o.
Patient, m. en v. -en; voor het v.
 ook: patiente; patientje, o. -s.
Patientie (geduld) v.
Patik (kruid) o.
Patisserie (pasteibakkersgoed,
 banket) v. patissieren.
Pattissier (pastei- of banketbak-
 ker) m. -s.
Patois (basterdaal) o.
Patres (oudvaders) mv.; ad-, dood,
 gestorven; ad- gaan, sterven.
Patria (vaderland) v.
Patriarch (aarts vader) m. -en.
Patriarchaal bn. en bijw.
Patriaciaat (edelburgerschap) o.
Patricler (edelburger) m. -s.
Patrioisch (edelburgerslijk) bn.
Patrijs, m. patrijzen; je, o. -s.
Patrijzenel, o. -eren.
Patrijzenest, o. -en.
Patrimonium (vaderlijk erf-
 deel) o. (-ten.
Patriot (vaderlandsgezinde) m.
Patriotisme (vaderlandsgezind-
 heid) o. (bn. en bijw.
Patriotisch (vaderlandsgezind)
Patrocineeren, (i. a. bescherming
 nemen, behulpzaam zijn) bw.
Patronaat (beschermheerschap)
Patrones, v. -sen. [o.

Patroon (bescherm; bescherm-
 heilige, meester, baas, heer) m.
 patronen en patroons.
Patroon (kruidrj) v. patronen.
Patroon (model) o. patronen;
Patroonschap, o. [-tje, o. -s.
Patrouille (nachtwacht, rond-
 gaande soldatenwacht, om de
 rust te verzekeren) v. -s.
Patrouilleeren (door de stad
 trekken (van soldaten) om de
 openbare rust en veiligheid te
 Pauk, v. -en. [handhaven] ow.
Pauken, ow. zw. ik paukte, heb
 pakt; pauker, m.
Paukenzeshal, o.
Pauperisme (de armoede, het
 armwezen, de leer der verar-
 Paus, m. -en. [ming] o.
Paus, v. Zie Pauze.
Pausdom, o. (ring, v.
Pausseeren (rusten) ow. paus-
 seusen en pauslijk, bn.
Pauschap, o.
Pauw, m. -en; -tje, o. -s.
Pauwenei, o. -eren.
Pauwestaart, m. -en.
Pauwveer, v. -en; -tje, o. -s.
Pauwin, v. -nen; -netje, o. -s.
Pauze en **pauze** (rust) v. pauzen.
Paviljoen, o. -en; -tje, o. -s.
Pavilion (paviljoen) o. -s.
Pax (vrede, eensgezindheid) v.
Paysage (een landschap) o.
Peauter. Zie Plauter. (v.
Pecco (een zeer geurige theesoort)
Peccadillo (kleine zonde) v. -s.
Peccevali (heb gezondig).
Pecoraal (van of betreffende de
 hoest) bn. als zn. borstmiddel, v.
 pectoraal.
Pecunia (geld, vermogen, have).
Pecuniele (geldtjelijk) bn. en bijw.
Pedaal (voetklavier) o. pedalen.
Pedant (verwaand) bn. en bijw.
Pedanterie (waanvrijheid) v. -en.
Pedel, m. -s en -len.
Pedelskamer, v. -s.
Pederast (iemand die zich aan
 onnatuurlijke driften overgeeft)
 m. -en.
Pedes Apostolorum (per te
 voet, zoo als de Apostelen plach-
 ten te reizen. (-tje, o. -s.
Pedestal (voetstuk) o. -len; -le-
 Peel, (haarband) v. pelen.
Peel (moerassig land) v. pelen.
Peen (wortel) v. penen; -tje, o. -s.
Peer, v. peren; -tje, o. -s.
Peervormig, bn.
Pees, v. pezen; je, o. -s.
Peesachtig, bn.
Peet, m. en v. peten; je, o. -s.
Peetoom, m. -s; schap, o. -tante,
 v. -s. (dichters) m.
Pegasus (gevlengeld paard der
 egel, m. -s; -tje, o. -s.
Pegelen (lijken) bw. zw. ik pegelde,
 heb gepegeld.
Peil, o. -en; -tje, o. -s.
Peilen, bw. zw. ik peilde, heb ge-
 peild; peiler, m. peiling, v. peil-
 ketting, m. peillood, o.; peil-
 stok, m.
Peine (straf) v. -en; -en in verlegen-
Peinzen, ow. zw. ik peinsde, heb
 gepinsd; peinzend, m. peinzend, v.

Peis, v.
Pek en **plk**, o.
Pekel (alt vocht) v.; (zeewater) o.
Pekelachtig, bn. -er. -st.
Pekelen, bw. ow. zw. ik pekelde,
 heb gepekeld.
Pekelen, onp. v. zw. het pekelde,
 heeft gepekeld. (stofnam v.
Pekelharing (visch) m. -en; als
Pekelharing (hansworst) m.
Pekelzonde, v. -n.
Peking (stad in China) o.
Pekken en **pijken**, bw. zw. ik
 pekte, heb gepekt.
Pekkrans, m. -en.
Pel, v. -len.
Pelagoscoop (werktuig, waarme-
 de men in de diepte der zee kan
 zien) m. -copen.
Pêle-mêle, mengelmoe, alles
 zonder orde onder of door elkan-
 der. [der.
Pelerwt, v. -en.
Pelgrim, m. -s.
Pelgrimage, v. -s.
Pelgrimsgewaad, o. -gewaden;
 -hood, m. -en; -kleed, o. -eren;
 -mantel, m. -s; -reis, v. -reizen;
 -staf, m. -staven; -tasch, v. -tas-
 schen; -tocht, m. -en.
Pelikaan, m. pelikaanen; -tje, o. -s.
Pelikaanskrop, m. -pen.
Pelion (berg) m. (peld.
Pellen, bw. zw. ik pelde, heb ge-
 pellen (doek) o. -s.
Pellengoed, o.
Pellies (vrouwen pels) v. pellie-
 zen; -je, o. -s.
Pelmolen, m. -s.
Peloton (kluwen; een spelden-
 kussen; een hoop, verscheidene
 bijeenverzamelde menschen, ze-
 kere afgedeelde hoop soldaten)
Pels, m. pelzen; je, o. -s. [o. -s.
Pelterij, v. -en.
Peluw, Zie Peluw. (o. -s.
Pen (schrijfsen) v. -nen; -netje,
Pen (houten nagel) v. -nen; -netje,
Penaal (straffend) bn. [o. -s.
Penant, o. -en.
Penaten, huisgoden; zijne - op-
 zoeken, naar huis terugkeeren.
Penchant (heiling van een berg;
 neiging, zucht tot iets) o.
Pendant (stuk dat in grootte en
 trant met andere stukken over-
 eenkomt) o. -en; -tje, o. -s.
Pendule (slinger; eene van een
 slingeruurtje voorziene hang-
 of staande klok) v. -s.
Penetereeren (doordringen; door-
 gronden; indringen uitvorschen) bw.
Penibel (bezwaarlijk, moeilijk)
 bn. en bijw. -er, -st.
Penitentie (boete, opgelegde boe-
 dedoening; püniging) v.
Pennekunst, v. -likker, m. -s;
 -mes, o. -sen.
Pennen, bw. zw. ik pende, heb ge-
 pennd; penner, m.
Pennenbak, m. -ken; -houder,
 m. -s; -koker, m. -s; -kooper,
 m. -s.
Penneschacht, v. -en; -strijd, m.
Penning, m. -en; penninkje, pen-
 ningsken, penningske, penninke-
 ken, penninkske, o. -jes, -kens
 m. -s.
Penningswaarde, v.
Penny, Engelsche stuiver, mv.
 pennies.

Pens, v. -en; -je, o. -s.
 Pensseel, o. -en; -tje, o. -s.
 Pensseelen, bw. zw. ik pensseelde, heb gepensseeld.
 Pensief (nadenkend, in of vol gedachten) bn. en bijw.
 Pensioen (jaar- of genadewedde; kostgeld, pacht) o. -en; -tje, o. -s.
 Pensioonaat (kostschool, gesticht) o. pensioanaten.
 Pensioanaris (hij die eene jaarwedde geniet; eertijds de eerste staatsraad eener provincie) m. -sen. (ven) bw.
 Pensiooneeren (pensioen gesum) (taak, opgegeven werk) o.
 Pentachord (muz.) instrument met vijf snaren. [-s].
 Pentameter (vijfvoetig vers) m.
 Pentateuch (de vijf boeken van Mozes) v.
 Penterhaak, m. -haken.
 Pentertalle, v. -s.
 Penurie (gebrek aan de noodzakelijkste dingen; hooge graad van) v.
 Peper, v. [behoefte] v.
 Peperachtig, bn. -er, -st.
 Peperboom, m. -en.
 Peperen, bw. zw. ik peperde, heb gepeperd. (-tje, o. -s).
 Pepermuut en peperment v.
 Pepermoot en peperment v.
 -noten en -neuten; -je, o. -s.
 Pepintiere (boomkweekerij; plantentuin; kweekschool) v.
 Pepsis (spijvertering) m.
 Perceel, o. -en; -tje, o. -s.
 Perceelsgewijze en -gewijs, bijw. (Procent).
 Percent, o. -en; -je, o. -s. Verg.
 Perceptibel (merkbaar, wat door de zinnen kan worden waargenomen) bn. en bijw.
 Perceptie (waarneming, eene voorstelling met bewustzijn; heffing, ontvangst van belastingen) v. -tien en -ties.
 Percussie (slag, stoot, botsing) v.
 Perdoes. Zie Pardoos.
 Perdu, verloren.
 Pereboom, m. -en; -pje, o. -s.
 Peregrineeren (wanden, in een vreemd land leven) ow.
 Peremptie (verval, opheffing van alle verder uitstel; verjaring) v.
 Peremptoir (afdoend, beslissend) bn. en bijw.
 Perendrank, m.; -most; m.; -sap, o.; -stroop, v.; -taart, v. -en.
 Perepit, v. -ten; -schil, v. -len.
 Perfect (volmaakt; uitmuntend) bn. en bijw. -er, -st.
 Perfectie (volmaaktheid) v.
 Perfectieonneeren (volkomenen of beter maken, volvoelen) bw.
 Perfide (valsch, snood, verraderlijk) bn.
 Perfide (ontrouw, valsheid, snoodheid, verraderij) v.
 Per governo, tot naricht, tot richtsnoer.
 Perioliteeren (wagen, in gevaar stellen; in gevaar zijn) bw. ow.
 Periculeus (gevaarlijk, gewaagd) bn. (stuk) o.
 Periculum (gevaar, nood, waagperigeum (grootste nabijheid eener ster bij de aarde) o.
 Perihelium (grootste nabijheid eener ster bij de zon) o.
 Perikel (gevaar) o. -s.

Perimeter (omtrek eener figuur in de meetkunst) m.
 Periode (omvang, omloop, afwisseling der tijden; tijdkring der tijden; in geschriften: een bepaald gedeelte of een volzin) v. -n.
 Periodenbouw, m.
 Periodiek (na bepaalde tijden verschijnende, als: ziekten, geschriften, enz.) bn.
 Peripetie (omvoorzien geval; ont-knooping) v.
 Peripherie (omtrek) v.
 Periphrase (omschrijving) v. -n.
 Periphraseeren (omschrijven) bw.
 Perissabel (vergankelijk) bn.
 Peristile (met zuilen omringde plaats, kruisgang; zaal; zomer-priël) o. -n.
 Perjure (meinede) v. (ren) ow.
 Perjureren (valschelijk zwe-Perk, o. -en; -je, o. -s).
 Perkament en perkement, o. -en. (ten, bn).
 Perkamenten en perkemen v.
 Permanence (bestendigheid, voortdurend) v.
 Permanent (voortdurend, bestendig, onveranderlijk) bn. en bijw.
 Permeabel (doordringbaar) bn.
 Permeabiliteit (doordringbaarheid) v. (duizend).
 Per mille, van de duizend, bij de
 Permis (verlof, gelebriefje) o.
 Permissie (vergunning, verlof) v.
 Permitteeren (veroorloven, vergunnen) bw.
 Permutatie (verwisseling) v.
 Permutueeren (verwisselen) bw.
 Pernicieus (verderfelijk, nadeelig, schadelijk) bn.
 Peroratie (redevoering) v.
 Peroreeren (eene redevoering houden; ow.
 Per pedes, te voet; -apostolo-rum, te voet.
 Perpendicular (rechtstaandig) bn. en bijw.
 Perpetratie (volvoering) v.
 Perpetreeren (bedrijven, volbrengen) bw.
 Perpetueel (aanhoudend, voortdurend) bn. en bijw.
 Perpetueeren (voortdurend maken, zonder ophouden voortzetten, bestendig maken) bw.
 Perplex (verward, bedesd, bedremmeld, verslagen; ontsteld) bn.
 Perplexiteit (verslagenheid) v.
 Perquisitie (nasporing, onderzoek, huiszoeking) v. -tien en -ties.
 Pers, v. -en; -je, o. -s.
 Per saldo, bij slot van rekening.
 Per se, door zich, of van zelf.
 Persecuteeren (vervolgen) bw.
 Persecutie (vervolg) v.
 Persen, bw. zw. ik perse, heb geperst; perser m. persing v.
 Perseverant (volhardend) bn. en bijw.
 Perseverantie (volharding) v.
 Persevereeren (volharden, volstandig blijven) ow.
 Persio (liker) v.
 Persiflage (bespottig, spot, spotternij) v. -s.
 Persifleren (bespotten, uitjouwen) bw.

Persisteeren (volharden) ow.
 Persijzer, o. -s.
 Perslooon, o. -en.
 Personage (persoon) o. -s.
 Personaliteit (persoonlijke aantrekkelijkheid; persoonlijk; persoonlijke beleediging) v. -en.
 Personeel (persoonlijk) bn.
 Personeel (hoofdgeld, belasting, welke men voor zijn persoon moet betalen; aantal personen, die men in dienst, aan het werk of bij zich heeft) o.
 Personificatie (verpersoonlijking) v. -tien
 Personifieeren (verpersoonlijken) bw.
 Persoon, m. en v. personen; -tje, Persoonlijk, bn. en bijw.; -heid, v.
 Persoonsverbeelding, v. -en.
 Persoonsverwissing, v. -en.
 Perspectief (verreklijker; vergezicht, vooruitzicht; doorzicht-kunde) o. perspectieven.
 Perspicaciteit (scherpzin-nigheid) v. (seining) v.
 Perspiratie (onmerkbaar uitwa-Perisplank, v. -en
 Perspomp, v. -en.
 Persuadeeren (overreden, overtuigen; overhalen) bw.
 Persuasief (overredend) bn. en bijw. (v).
 Pertinaciteit (hardnekkigheid)
 Pertinent (geschikt, gepast; juist, recht, billijk) bn. (zanen).
 Pertizaan (wapentuig) v. perti-
 Perturbeeren (verontstren, in verwarring brengen) bw.
 Pervers (verdoorden) bn.
 Perversiteit (verdoertheit) v.
 Pervertteeren (bederven, in een bedorven toestand verplaatsen; verleiden, in wanorde brengen; verdraaien) bw.
 Peru (land in Z. Amerika; -aan, m. -anen; -aansch, bn.
 Perzle, o. Pers. m. Perzen; Perzisch, bn.
 Perzik m. voor den boom, v. voor de vrucht, -en; -je, o. -s.
 Perzikeboom en perzikeboom, m. -en; perzikboomje, o. -s.
 Perzikpit, v. -ten.
 Pesant (zwaar, wichtg, zwaar-moedig, langwijlig) bn.
 Pessime, zeer slecht.
 Pessimisme (leer dat de wereld door en door slecht is) o.
 Pessimist, m. -en.
 Pest, v. -en.
 Pestachtig, bn. -er, -st.
 Pestilentie (pest, aanstekende ziekte) v. -tien.
 Pet, v. -ten; -je, o. -s.
 Petard (zwerm) m. -en.
 Petegift, v. -en; -kind, o. -eren; -moel, v. -en.
 Peter, m. -s; -schap, o.
 Peterselle en pieterselle, v.
 Peterselleachtig, bn.
 Petillant (uitblinkend; vurig, fonkelend) bn. en bijw.
 Petilleeren (knappen, kraken; schuimen; borrelen; uitmunt, uitblinken) ow. (-tien en -ties.
 Petisie (bede, verzoekschrift) v.
 Petitionneeren (een verzoek-schrift indienen) ow.
 Petitionnement (het indienen van verzoekschriften) o. -en.

Petit-maitre (jong, verwaand, opgeschikt mensch, windbuil, pronktje) m. (ow.)
 Petrificeren (versteenen) bw.
 Petroleum (aardolie) v.
 Petrekwast, m. -en.
 Pettengoed, o.; -maker, m. -s; winkel, m. -en.
 Petulant (moedwillig, dertel, brooddronken) bn. en bijw.
 Peukel, Zie Pukkel.
 Peul (vrucht) v. -en; -tje, o. -s.
 Peul (peuluw, peluw) v. -en.
 Peuluw en peluw, v. peuluwen.
 Peupleeren (bevólkcn) bw.
 Peuren, ow. zw. ik peurde, heb gepurd; peurder, m.
 Peuteren, ow. zw. ik peuterde, heb gepeuterd; peuteraar, m. peuteraarster, v. peutering, v.
 Penzel, v. -s; -tje, o. -s.
 Peuzelen, bw. ow. zw. ik peuzelde, heb gepeuzeld; peuzelaar, m. peuzelaar, v. peuzelwerk, o.
 Pezerik, m. -en.
 Phaeton (eene soort van rijtuig, dat geheel of gedeeltelijk open is) v. -s.
 Phalanx (gesloten krijgsbende) v. -en en phalangen.
 Phantaseeren (met zijne gedachten rondzwerven, verdichten; fílen) ow.
 Phantasie (verbeelding; verdichting) v. -en.
 Phantasmagorie (tooverbeeld; tooverafbeelding) v. -en.
 Phantasmagorisch (tooverbeeldend) bn.
 Phantast (dweper, grillenzeecker) m. -en. (bn.)
 Phantastisch (dweper, grillig)
 Phantom (geest, spook, schijn) o. phantom.
 Pharmaceut (apotheker) m. -en.
 Pharmaceutica (artsenijmengkunde, apothekerskunst) v.
 Pharmaceutisch (artsenijmengkundig) bn.
 Pharmacie (artsenijmengkunde; apothek) v. (en -s)
 Phase (overzangstijdpèrk) v. -n
 Phœbus (fabelachtig personage; de zon) m.
 Phénicie, o. Phénisch, bn.
 Phenomeen (verschijnsel) o. phenomenen.
 Philanthroop (menschenvriend) m. philanthropen.
 Philanthropie (menschennmin, zachtmoedigheid) v.
 Philanthropisch (menschennminnend, weldadig) bn.
 Philharmonisch (toonkunst-Philippus, m. [minnend) bn.
 Philister (knul) m. -s.
 Philologie (taalgcleerdheid, taal-liefde) v.
 Philologisch (taalkundig) bn.
 Philoloog (taalkenner) m. philologen.
 Philosophaster (schijn- of waanzijger) m. -s.
 Philosophheeren (eene stof wijsgeerig behandelen; duidelijke begrippen trachten te bekomen; de oorzaken der dingen nasporen) ow.
 Philosophie (wijsbegeerte) v.
 Philosophisch (wijsgeerig) bn.

Philosoof (wijsgeer) m. filosofofen.
 Phoenix, Zie Feniks. [fen.
 Phosphorisch (lichtgevend in den donker) bn.
 Phosphorus (lichtdrager, lichtsteen; stof, die in het duister licht geeft) m.
 Photograaf (lichtbeeldenmaker) m. fotografen.
 Photogram (lichtbeeld) o. -men.
 Photografeeren (lichtbeelden maken) bw.
 Photographie (lichtbeelden-makrij; lichtbeeld) v. photografiën; -tje, o. -s.
 Photographisch (van of betreffende de fotografie) bn.
 Phrase (sprekwijs, uitdrukking) v. -n en -s.
 Phraseologie (verzameling van spreekwijzen) v.
 Phrenesie (waan-zinnigheid) v.
 Phrenetiek (waan-zinnig) bn. en bijw.
 Pirenologie (schedelleer) v.
 Phtisiologie (teringleer) v.
 Physica (natuurleer, natuurkunde; natuurwetenschap) v.
 Physiek (natuurlijk; natuurkundig) bn. en bijw.
 Physiek (natuurkunde, natuurwetenschap) o.
 Physiologie (leer der bezielde natuur, lichaamskunde) v.
 Physiologisch (van of betreffende de physiologie) bn. en bijw.
 Physioloog (kenner van de natuur des lichaams, navorscher in de natuurleer der lichamen) m. physiologen.
 Physionomie (gelaatskunde; gelaatsuitdrukking; gelaat) v. physionomieën.
 Physisch (natuurlijk) bn.
 Pia causa, veldigdig oogmerk.
 Pia memorie, vromer gedach-Planino, v. piano's. [tenis
 Pianist, m. -en.
 Piano, v. piano's.
 Piano (zacht) bijw.
 Piano-forte, v. piano-fortes.
 Pianissimo (muz.) ten uiterste zacht of still.
 Plaster (geldstuk) m. -s.
 Plauter en peauter (een gemengd metaal, bestaande uit koper en tin) o.
 Pia vota, vrome wenschen.
 Pickles (vruchten in het zuur) mv.
 Picknick (vriendschappelijk maal, onder goede vrienden, waarin ieder zijn deel betaalt) o. -s.
 Piek (spies of lans) v. -en; -je, o. -s.
 Piekenier, m. -s.
 Piekeval, v. -len.
 Piepen, ow. zw. ik piepte, heb gepiept; pieper, m. piepertje, o. piepijong, bn.
 Pieperig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Pier (aardworm) v. -en; -tje, o. -s.
 Pieren, bw. zw. ik pierde heb gepierd.
 Pierenkruid, o. [pierd.
 Pierewaalen, ow. zw. ik pierewaalde, heb gepierewaaid; pierewaaler, m. (worst) m. -s.
 Pierrot (grappenmaker, hans-piet, m. -en. (braafheid) v.
 Piëtas (aandacht, vroomheid, pieteit) vroomheid) v.
 Pieterig, bn. -er, -st.

Pieterman (visch) als voorwerpsnaam m. -s; als stofnaam v. -netje, o. -s.
 Pieterselsie, Zie Peterselsie.
 Piëtisme (femelijar) o.
 Piëtist (vrome, schijnheilige kwezel) m.
 Piëtisterij (kwezelarij) v.
 Pietje (munt) o. -s. (en v. -ten.
 Pietlut (kleingestig mensch) m.
 Pietluttig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Pieus (vroom) bn. pieuzer, pieust.
 Pij, v. -en; -tje, o. -s.
 Pijakker, m. -s; -tje, o. -s.
 Pijl, m. -en; -tje, o. -s.
 Pijler, m. -s.
 Pijlsnel, bn.
 Pijstaart, m. -en.
 Pijvormig, bn. (v. -en.
 Pijn (pijnboom) m. -ent (smart)
 Pijnbank, v. -en.
 Pijne, v. (de -waard) (pijnd.
 Pijnen, bw. zw. ik pijnde heb gepijnd.
 Pijnigen, bw. zw. ik pijnigde, heb gepijnigd; -pijniger, m. pijnig.
 Pijnkamer, v. -s. (-heid, v.
 Pijnlijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Pijp, v. -en; -je, o. -s.
 Pijpedop, m. -pen; -je, o. -s.
 Pijpekok, m. -en.
 Pijpen (op eene fluit spelen) ow. st. piep, heb gepepen; pijper, m.
 Pijpen (eene pijp rooken) ow. zw. ik pipte, heb gepijpt.
 Pijpenbakker, m. -s; -bakkerij, v. -en; boor-, v. -boren; -fabriek, v. -en; -lade, v. -en; -makerij, v. -en; -mand, v. -en; -mandje, o. -s; -rek, o. -ken; -rekje, o. -s; -stander, m. -s; -uithaler, m. -s.
 Pijpeuter, m. -s; -roer, o. -en; -steel, m. -stelen; -wroeter, m.
 Pijl (schiet, vork) m. [s.
 Pik, o. Zie Pek.
 Pikant (beledigend; scherp, bijtend) bn. en bijw. er, -st.
 Pikanterie (nijd, wangunst) v.
 Pikbroek, m. -en. [én.
 Pikdonker, bn. en bijw.
 Pikoeren (steken, beledigen, gevoelig treffen) bw.
 Picket, o. -ten. (gepiket.
 Picketten, bw. zw. ik pikette heb
 Pikeur, m. -s.
 Pikeddillen (kleinheiden, nestertjen) v. mv.
 Pikken (in alle betekenissen) bw. ow. zw. ik pikte, heb gepikt.
 Pikol (handelsgewicht in Oost-Indië, ruim 62 kilogram) o. -s.
 Pikzwart, bn.
 Pil, v. -len. -letje, o. -s. (-s.
 Pilaar (pijler) m. pilaren; -tje, o.
 Pilaarbijter, m. -s. (m. -s.
 Pilaaster (hoekige pilaar of zuil)
 Pillegift, v. -en.
 Pillendooz, v. -doozen; -je, o. -s.
 Pillendraier, m. -s.
 Piloot (loodsman) m. piloten. (o.
 Piment (kruidnagel; nasebloem)
 Pimpel (vozel) m. -s; -tje, o. -s.
 Pimpelen (zuipen) ow. zw. ik
 pipelde, heb gepimpeld; pim-
 pelaar, m. pipelaarster, v.
 Pimpelmees, v. pimpelmeezen;
 -je, o. -s.
 Pimpelpaars (donkerpaars) bn.
 Pimpernel (zeker gewas) v. -len.
 Pimpernoet, v. pimpernoeten;
 -je, o. -s.

Pin (i
 o. -s.
 Pinas
 o. -s.
 tuig
 Pince
 of po
 slaas
 Pincod
 Pind
 zacc
 Ping
 Ping
 afid
 heb
 pin
 Pijn
 jong
 Pink
 Pink
 gep
 Pink
 -etj
 oog
 Pink
 Pinn
 gep
 Pins
 Pint
 Pint
 Pion
 Pion
 Pion
 Pip
 Pip
 -en
 Pips
 Piqu
 we
 wa
 klie
 Pira
 Pira
 Pira
 Pira
 Piro
 gin
 Pirs
 Piss
 Piss
 on
 Piss
 Piss
 Piss
 ke
 Piss
 pin
 ge
 ge
 Piss
 Piss
 Piss
 pi

Pin (ijzeren nagel) v. -nen; -netje, o. -s.
 Pinas (lang, smal en licht vaartuig, spieglenschip) v. -sen.
 Pinceeren (knijpen, met vingers of penneschacht eene snaar aanslaan) bw.
 Pinctet (tangetje der wondhealers) o. -ten; -je, o. -s.
 Pindus (muzenbergh, berg der zaaggodinnen) m.
 Pingel (zaad der pijnappels) v. -en.
 Pingelen (op den prijs der waren afkijken) ow. zw. ik pingelde, heb gepingeld; pingelaar, m. pingelaarster, v. (o. -s).
 Pink (kleine vinger) m. -en; -je.
 Pink, (voor jonge os, m.; voor jonge koe, v. -en; -je, o. -s).
 Pink (vaartuig) v. -en; -je, o. -s.
 Pinken, ow. zw. ik pinkte, heb gepinkt; pinker, m.
 Pinkering en pinkring, m. -en; -etje, o. -s.
 Pinkoogen (met half gesloten ooggen zien) ow. zw. ik pinkoogde, heb gepinkoogd.
 Pinkster en Pinksteren, v.
 Pinksternakel, v. -s.
 Pinnen, bw. zw. ik pinde, heb gepind.
 Pinsbek en spinsbek, o.
 Pinsbekken en spinsbekken.
 Pint, v. -en; -je, o. -s. [bn].
 Pinter, v. -s.
 Pinxit (op schilderstukken heeft dit geschilderd).
 Pioen en pioene(roos), v. pioenen.
 Pion (gemeen schaakstuk) m. -s.
 Pionier (schansgraver) m. -s.
 Pionierroos, v. -rozen. (v).
 Pip (ziekte van het pluimzedierte).
 Pippeling (soort van appel) m. -en; pippelinkje, o. -s.
 Pipsch (ongezond) bn. -er, meest -st; -heid, v.
 Pique (soort van stof, die zoo gewerkt is, alsof de stof gestikt ware) o.
 Pique-assiette (tafelschuimer, klapplooper) m. en v.
 Pique-nique, Zie Picknick.
 Piraat (zeeroover) m. piraten.
 Piramidaal en pyramidaal, bn.
 Piramide en pyramide, v. -n.
 Piraterie (zeerooverij) v.
 Piouette (ronddraaiende beweging) v. -n.
 Piouetteren (zich in een kring Pis, v. [ronddraaien] ow).
 Pisachtig, bn.
 Pis-aller (iets dat men neemt omdat men niets beters kan krijgen) o.
 Pisang (paradijsvijgeboom) m. -s.
 Pisbroek, m. en v. -en.
 Pispot, m. -ten.
 Pissebed (zeker insect; ook zekere bloem) v. -den; -je, o. -s.
 Pissebed (iemand, die in het bed pist) m. en v. -den; -je, o. -s.
 Pisselings, bijw.
 Pissen, bw. ow. zw. ik pistte, heb gepist; pisser, m. pisserij, o.
 Pistache (suikernoot, in papier gewikkeld) v. -s.
 Piston (zuiger eener pomp) m. -s.
 Pistool (munt) v. pistolen.
 Pistool (schietgeweer) v. en o. pistolen; -tje, o. -s.

Pit (van eene lamp) v. -ten; -je, o. -s.
 Pit (kern) v. -ten; -je, o. -s.
 Pit (merg) o.
 Pitoor en putoor (zekere vogel) m. pitoeren, putoren; pitoortje en putoortje, o. -s.
 Pitoyabel (beklaaglijk, jammerlijk) bn. en bijw.
 Pitsjaar, m. pitsjaren.
 Pitsjaarsvlag, v. -gen.
 Pitsjaren, bw. zw. ik pitsjaarde, heb gepitsjaard, scheepsw.
 Pittig (smedig) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Pittoresk (schilderachtig, levendig, romantisch) bn. en bijw.
 Pivot (spil) m. -s.
 Plaag, v. plagen; -je, o. -s; -beest, o. -en; -duivel, m. -s; -geest, m.
 Plaagster. Zie plagen. [-en].
 Plaagziek, bn. -er, -st.
 Plaagzucht, v.
 Plaat, v. platen; -je, o. -s.
 Plaatdrukken, o.
 Plaatdrukker, m. -s.
 Plaats, v. -en; -je, o. -s.
 Plaatselijk, bn. en bijw.
 Plaatsen, bw. zw. ik plaatste, heb geplaatst; plaatsing, v.
 Plaatsnijden, o.
 Plaatsnijder, m. -s.
 Plaatsvervanger, m. -s.
 Placeeren (plaatsen, stellen, zetten, aanleggen) bw.
 Placement (plaatsing) o. -en.
 Placet, het behaagt, wordt ingewilligd.
 Placet (verzanning van den landvorst tot openbaarmaking van pannelsie en bisschoppelijke beschikkingen) o.
 Placiditeit (zachtmoedigheid, gelatenheid) v.
 Pladijs en pladdijs, v. pladijen en pladdijen; -je, o. -s.
 Plafond (zoldering; overpleisterde of beschilderde zolder) o. -s; plafonnerij, o. -s.
 Plafonneeren (van een plafond voorzien) bw. (v. plagen).
 Plag en plagge (afgestoken zode).
 Plagen, bw. zw. ik plaarde, heb geplagd; plagster, v. plager, m. plagerij, v.
 Plaggenstekker, m. -s.
 Plagiat (gedachtenroof; uitschrijving, letterdieverij) o. plagiaten. (m. -sen).
 Plagiarij (nashrijver, letterdief)
 Plagiat (klaecht) v.
 Plaisant (koddig; schertsen) bn. en bijw. (scheren) gek.
 Plaisanteren (schertsen; gek).
 Plaisanterie (kortswijl, scherts) v. plaisanterie.
 Plak, v. -ken; -je, o. -s.
 Plakboek, o. -en.
 Plakbriefje, o. -s.
 Plakkaat, o. plakkaaten; -je, o. -s.
 Plakken, bw. ow. zw. ik plakte, heb geplakt; plakker, m. plakster, v.
 Plakkerig, bn. -er, -st.
 Plakwerk, o.
 Plammoten (bezoedelen) bw. zw. ik plammootte, heb geplammoot.
 Plamuren (de gaten en hollen van houtwerk volsmeren) bw. zw. ik plamuurde, heb geplamuurd; plamuursel, o.

Plan, o. plannen en plans; -netje, Planet, v. planeten. [o. -s].
 Planetarium (arbeiding van het planeten- of zonnestelsel, op eene kaart, of door een kunstwerk, in het klein) o.
 Planetenstelsel, o.
 Planimeter (vlaktemeter) m. -s.
 Planimetrie (vlaktemeting) v.
 Plank, v. -en; -je, o. -s.
 Plankenloods, v. -en; -schuur, v. -schuren; -vloer, m. -en.
 Planket, o. -ten.
 Planketsel, o. -en.
 Plankier, o. -en; -tje, o. -s.
 Plannenmaker, m. -s.
 Plant, v. -en; -je, o. -s.
 Plantaardig, bn.
 Plantage, v. -s.
 Planten, bw. zw. ik plantte, heb geplamt; planter, m. planterij, v. planting, v.
 Plantenbeschrijving, v. -en; -boek, o. -er; -zif, o.; -kenner, m. -s; -kennis, v.; -kunde, v.; -leer, o.; -leven, o.; -rijk, o.
 Plantsoen, o. -en; -tje, o. -s.
 Plappieren (slobberen, snateren, ploeteren) ow. zw. ik plapperde, heb geplapperd.
 Plas, m. -sen; -je, o. -s.
 Plasdankje, o. -s.
 Plasregen, m. -s.
 Plasregenen, onp. w. zw. het plasregende, heeft geplasregend.
 Plassen, ow. zw. ik plaste, heb geplast; plasserij, v.
 Plastiek (beeldhouwkunst, boetsaerkunst, in gips, klei, was, enz.)
 Plastisch (beeldend) bn. [v].
 Plat, bn. en bijw. -ter, -st; -heid, v.
 Plataan (zekere boom) m. plannen.
 Plaatachtig, bn. -er, -st. (bn).
 Plaatbodem, en plaatbodem.
 Plateau (tafelplank, theeblad; een ruim plein, geschikt tot het aanleggen eener batterij; bergplateel, o. -en. (vlakke) o.
 Plate forme (platte schijf) plat o.
 Platina (wit goud) o.
 Platting (plaat houten beekdelsel van een aarden wal) v. -en.
 Platitude (gemeenheid, laagheid in uitdrukkingen) v.
 Platje (guitje) o. -s.
 Platlood, o.
 Platuus, v. -luizen.
 Platuus, m. en v. -neuzen.
 Platonisch (bovenzinnelijk) bn. en bijw.
 Platschieten, bw. st. ik schoot - heb geschoten. (-geschlagen).
 Platslaan, bw. st. ik sloeg - heb platte driehoeksmeting, v.
 Platteland, o. -en.
 Plattelandsheelmeester, m.
 Plattelandsschutterij, v.
 Platten, bw. zw. ik platte, heb geplatt.
 Platterd (ongeleetterde) m. -s.
 Plating (scheepsw.) v. -s.
 Plattrappen, bw. zw. ik trapte -, heb getrapt.
 Platroet, m. en v. -en.
 Platroeten (scheepsw.) m.
 Platroeten (lang staan wachten) ow. zw. ik platroete, heb geplatroet.

Plausibel (schijnbaar, waar-schijnlijk; aangenaam, goedkeu-renswaardig) bn. en bijw.
Plavei, v. -en; -tje, o. -s.
Plaveien, bw. zw. ik plaveide, heb geplaveid; plaveier, m. plavei-
 g, v. plaveisel, o.
Plabejer (gemeen burger) m. -s.
Plabejisch (gemeen) bn.
Plabiscit (volksbesluit) o.
Plebs (het gemeene volk) o.
Plecht (van een schip) v. -en.
Plechtgewaad, o. -s; -gewaden.
Plechtig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Plechtmatig, bn. er, -st.
Plechtstatig, bn. -er, -st; -heid, v.
Pleegbroeder, m. -s; -dochter, v. -s; -kind, o. -eren; -moeder, v. -s; -vader, m. -s; -zoon, m. -s en -zonen; -zuster, v. -s.
Pleot, o.
Plegen (gewoon zijn) ow. st. ik placht, heb plegen te . . .
Plegen (bedrijven) bw. zw. ik pleegde heb gepleegd.
Plel, v. -en.
Pleidool, o. -en.
Plein, o. -en; -tje, o. -s. (o. -s).
Pleister (heelmiddel) v. -s; tje.
Pleister (gips) o.
Pleisteren (gipsen) bw. zw. ik pleisterde, heb gepleisterd, pleisteraar, m. pleistering, v. pleisterkalk, v.
Pleisteren (vertoeven) ow. zw. ik pleisterde, heb gepleisterd; pleisterplaats, v.
Pleit (eene schuit) v. -en.
Pleit (rechtsgeding) o.
Pleiten ow. zw. ik pleitte, heb gepleit; pleiter, m. pleiterij, v.
Plektkamer, v. -s; -kunst, v.; -rede, v. -nen; -zaal, v. -zalen.
Pleitziek, bn. -er, -st.
Pleitzucht, v.
Pleizier en **plezier** (vermaak) o. -en; -tje, o. -s.
Pleizieren, bw. zw. ik plezierde, heb geplezierd.
Pleizierig, bn. en bijw. -er, -st.
Pleizierreis, v. pleizierreizen; -tje, o. -s.
Plezierrein, m. -en.
Plek (plaats, vlek) v. -ken; -je.
Plomp, v. -en; -je, o. -s.
Plengen, bw. zw. ik plengde, heb geplengd; plenging, v.
Plengfeest, o. -en; -offer, o. -s; -wijn, m.
Pienpotentiaris (gevolmachtigd afgezant) m. -sen.
Pleonasme (overtollig woord) o. -n.
Pleonastisch (woordovertollig) Pleten, bn.
Plethamer, m. -s; -molen, m. -s.
Plethorisch (volzappig, volbloedig) bn.
Pletten, bw. zw. ik plette, heb geplet; pletter, m. pletterij, v.
Pletter, m. te -slaan.
Pletteren, bw. zw. ik pletterde, heb geletterd.
Pletwerk, o.
Pleurreuse (rouwband) v.
Pleuris (sidesteek) v. -nen.
Plica (Poolsche haarvleek) v.
Pleeren (in- of ombuigen, vouwen; wiken; wankelen, zich onderwerpen) bw. ow.

Plicht, m. -en.
Plichtelijk, bn.
Plichtmatig, bn. en bijw. -er, -st.
Plichtpleging, v. -en.
Plichtsbetrachting, v.
Plichtshalve, bijw.
Plint, v. -en; -je, o. -s.
Ploeg (landbouwwerktuig) m. -en; -je, o. -s.
Ploeg (ploegschaaf) v. -en.
Ploeg (aantal werklieden) v. -en.
Ploegen, bw. ow. zw. ik ploegde, heb geploegd; ploeger, m. ploeg-
 zing, v. (o. -s).
Ploert (ruit, schelm) m. -en; -je.
Ploertachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Ploerterij, v. -en (-heid, v).
Ploertig, bn. en bijw. -er, -st.
Ploeteren, ow. zw. ik ploeterde, heb geploeterd; ploeteraar, m. ploeteraarster, v.
Plof, m. -fen.
Plof, tw. (heb geplotf).
Ploffen, ow. zw. ik plofte, ben en Plok, m. -ken; -je, o. -s; -geld, o. -penning, m. -en.
Plombeeren (met lood stempelen, als belastbare goederen, bij vervoer, ook: het vullen van kiezen) bw.
Plombeersel, o.
Plomp, m. -en; -je, o. -s.
Plomp (dik, grof; ook dom, bot stomp) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Plomp, tw.
Plompaard, m. -s.
Plombeblad, o. -en, -eren, en -blaren.
Plomp, ow. zw. ik plompte, heb en ben geplompt.
Plonderen. Zie Plunderen.
Plonzen, bw. ow. zw. ik plonsde, heb en ben geplonsd.
Ploot, v. -en; -tje, o. -s.
Plootbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
Plootbout, m. -en.
Plooiën, bw. zw. ik plooidde, heb geplooid; plooiër, m. plooiing, v. plooiester, v.; plooieloos, bn.; plooiel, o.
Ploien de vellen der schapen van wol onthlooten) bw. zw. ik plootte, heb geploot; ploter, m. ploterij, v.
Plots, tw. en bijw.
Plotselijk, bn. en bijw. (bijw).
Plotseling, bn.
Plotseling en **plotselings**.
Plotsen, ow. zw. ik plotste, heb geplotst.
Plug (ploert) m. -gen; -je, o. -s.
Plug (bom van een vat; ook houten pin) v. -gen; -je, o. -s.
Pluim, v. -en; -pje, o. -s.
Pluimachtig, bn.
Pluimaga, v. -s.
Pluimaloos en **pluimloos**, bn.
Pluimen bw. zw. ik pluimde, heb gepluimd.
Pluimenbed, o. -den; -je, o. -s.
Pluimgraaf, m. -graven.
Pluimstrijken, ow. bw. zw. ik pluimstrijkde, heb gepluimstrijkt; pluimstrijker, m. pluimstrijkt; pluimstrijker, v.
Pluis (voor 'een klein vezelbosje, v.; voor een wefsel, o.) pluizen.
Pluis, bn. [-je, o. -s].
Pluisachtig, bn. -er, -st.
Pluistouw, o. -en.

Pluizen (rafelen, plukken) bw. st. ik ploos, heb geplozen; pluizer, m. pluizerij, v.
Pluizen (pluizen afvegen) ow. zw. het pluizde, heeft gepluizd.
Pluizerig, bn. -er, -st.
Pluizig, ba. -er, -st.
Pluk, m.
Plukharen, ow. zw. ik plakhaarde, heb geplukhaard.
Plukken, bw. zw. ik plukte, heb geplukt; plukter, m. plukking, v. pluknaad, v.; pluksel, o. plukster, v. pluktijd, m.
Plunderen en **plonderen**, bw. zw. ik plunderde (plonderde), heb geplunderd (geplonderd) plunderaar, m. plunderaarster, v. plunderij, v.
Plundermarkt, v. -en.
Plunderziek, bn. -er, -st.
Plunje (eigenlijk zeemanskleed; ook voor kleeding in 't algemeen) v.
Pluralis (meervoud) m. en o.
Pluraliteit (menigte, meerderheid) v.
Plus (meer, nog daarbij gevoegd) Plus minus, meer of min, omrent zooveel, ongeveer.
Pluto (god der onderwereld) m.
Plutus (god des rijkdoms) m.
Pluvier (vogel) v. -en; -tje, o. -s.
Pluviose (regennaad, van 20 Januari tot 18 Februari) m.
Pneuma (zeest; wind, adem) m.
Pneumatisch (lucht-, delucht betreffende) bn.
Pneumatologie (luchtkunde, geestenleer) v. (ontsteking) v.
Pneumonie (longsteking, borstziekte (rivier in Italië)) m.
Pochel, m. -s; -tje, o. -s.
Pochen, ow. zw. ik pochte, heb gepocht; pocher, m. pocherij, v. pochster, v.
Pochhans, m. -hanzen; -je, o. -s.
Pochhanzerij, v.
Poco (muz.) weinig, iets.
Poculeeren bekenen, overmatig drinken, zwelgen) ow.
Podagra (roeteurel) v.
Podagrus, bn. podagreuzer, podagrist, m. -en. [dagreust.
Podding en **pudding**, m. -en; -poddinkje, o. -s.
Poddingzak, m. -ken.
Poeel, m. -s; -tje, o. -s.
Poeder en **poëier** (stof) o.; (sijn-geestamp geneesmiddel) v. poeders en poeiers; poedertje en poiertje, o. -s.
Poederen en **poëieren** bw. zw. ik poederde, heb gepoederd.
Poëet, m. poëten; -je, o. -s.
Poef, tw.
Poëierig, bn. -er, -st.
Poel, m. -en; -tje, o. -s.
Poëlier, m.
Poelje (een hoen) v. -s en -n.
Poen (geld, ook: onbeschaafde, lompe mensch) m. -en. [st.
Poenig (lomp, onhandig) bn. -er, -st.
Poeper, m. -en; -je, o. -s.
Poepe (Mof) m. -en.
Poeppen, bw. zw. ik poepte, heb gepoept; poeper, m. poepster, v.
Poeppenland (schimpnaam voor Westfalen) o.
Poeren (aal vangen) ow. zw. ik poerde, heb gepoerd.

Poes (naam eener kat; ook: een haldeknel van bont) v. -en; -je.
Poespas, m. (o. -s).
Poesten (blazen) ow. zw. ik poeuste, heb gepoeust; poester (blaasbalg) m. (o. -s).
Poëstaster (rijmelaar) m. -s; -tje.
Poësterij (het dichten) v.
Poëtisch, bn. en bijw.
Poëts, v. -en; -je, o. -s.
Poetsen, bw. zw. ik poëtste, heb gepoëtst. (-er, -st).
Poëtsig (kluchtig) bn. en bijw.
Poëzel, bn. (-heid, v.).
Poëzelig, bn. en bijw. -er, -st;
Poëzie en poëzij, v.
Pof, m. -fen; -je, o. -s.
Pof, tw.
Poffen (slaan; ook borgen. als mede braden) bw. ow. zw. ik poffte, heb gepofft.
Poffier (zakpijstooltje; ook een snoever) m. -s; -tje, o. -s.
Pofferd (zweter) m. -s.
Poffertje (gebakje) o. -s.
Poffertjeskraam, v. -kramen; -pan, v. -nen.
Pofhans (snoever) m. -hanzen.
Pogen, ow. zw. ik poogde, heb poging, v. -en. [gepooagd].
Point de vue (gezichtspunt, oogpunt, doeltwit) o.
Pointeeren (doelen, pogen, trachten; het geschut richten) bw.
Pointilleeren (met puntjes teekenen of graveeren; beuzelen, muggenziften, verdrietig zijn) bw. ow. (bijw.).
Pointilleus (kitteloorlog) bn. en **Points** (kantwerk; de kleine onzuivere vlekken in de diamant) v. -ken; -je, o. -s. [ten] mv. **Pokaachtig**, bn.
Pokdaal, v. pokdalen.
Pokdaalig, bn. en bijw. -er, st.
Poken, ow. zw. ik pookte, heb gepookt.
Pokkel, Zie Pukkel. (gepookt).
Pokken, ow. zw. ik pokte, heb Pol, m. -len.
Polacca (Poolsche dans-aria) v.
Polair (den pool betreffende, tegenovergesteld) bn.
Polak (Pool) m. Polakken.
Polak (soort van vaarttuig) m. -ken.
Polarisatie (neiging naar de pool) v.
Polariseeren (zich naar de pool neigen of bewegen) ow.
Polder, m. -s; -tje, o. -s.
Polei (zeker kruid) v.
Polemiek (twistgeschrijf) v.
Polemiet (zekere gladdie, effen stof) o.
Polemisch (twistend) bn.
Polemiseeren (een pennenstrijd voeren) ow.
Polen (zeker land) o. Pool, m. -len.
Polen; Poolsch, bn.
Polichinel (hansworst) m. -s.
Poliep (veelvoet, plantdier; vleesch- of vezelgezwel) v. -en.
Poliet (beleefd, wellevend) bn. -er, -st.
Polijsten bw. zw. ik polijstte, heb gepolijst; polijster, m. polijsting, v. polijstsel, o.
Polijstmolen, m. -s; -staal, o. -stalen; -steen, m. -en; -werk, o.

Polis (verzekerbrieff) v. -sen.
Politesse (beleefd-, aardig- of wellevendheid) v.
Politie (staatsorde; volkstuicht; gerecht voor de openbare veiligheid) v.
Politie-commissaris, m. -sen.
Politiek (staatkunde) v.
Politiek (burgerkleding) o.
Politiek (staatkundig; listig, schrandere, [door]trapt) bn. -er, -st.
Politiseeren (over staats- en regeeringszaken redeneeren) ow.
Politoer (gladheid, glans; geslepen- of listigheid) o.
Politoeren (glad en glanzig maken) bw. zw. ik politoerde, heb gepolitoerd.
Polka (naam van een bekenden Poolschen dans) v. polka's.
Pollepel, m. -s.
Pollepel (de hiel van een schoen) v. -en; -tje, o. -s. [king] v.
Pollutie (onwillekeurige bevek).
Polonaise (Poolsche dans; Poolsche dans-aria; wijde vrouwenmantel) v. -s.
Polsen (in alle betekenissen) bw. ow. zw. ik polste, heb gepolst; polsing, v.
Poltergeest, m. -en.
Poltron (bloedaard, lafaard) v.
Polyandrie (veelmannerij) v.
Polyarchie (regering van velen) v.
Polygamie (verbinding van een man met verscheidene vrouwen, of omgekeerd) v.
Polygamist (voorstander van de veelwijverij) m. -en. (v. -n).
Polyglotte (boek in vele talen)
Polyglottisch (in vele talen) bn.
Polygraphie (veelschrijverij; kunst om met verborgene teekens te schrijven) v.
Poligrinie (veelwijverij) v.
Polyphaag (een veeleter) m. polyphagen.
Polytechniek (leer der kunsten en industriële verrichtingen) v.
Polytechnisch (veelkunstig, vele kunsten en wetenschappen omvattende) bn.
Pomerans (Italiaansch: pomo d'arancio) goudappel, ook: stomeinde aan den bijkarstok) v.
Pomeransbitter, o.
Pomeransen, bw. zw. ik pomeranste, heb gepomeranst.
Pommade (haarzalf) v. -s.
Pommadeeren (met welriekende zalf besmeren) bw.
Pomona (oofgodin; herfst) v.
Pomp, v. -en; -je, o. -s.
Pompé (pracht, staatsie, pronk) v.
Pompdaal, v. -dalen.
Pompelmoes (grootte oranjeappel) v. pompelmoeren.
Pompen, bw. ow. zw. ik pompte, heb gepompt; pomper, m.
Pompenmaker, m. -s.
Pompernikkel (zwart brood der Westfalingen) m. -s. (en bijw.).
Pompheus (prachtvol, statig) bn.
Pompier, (brandspuitgast) m. -s.
Pompoen (zekere vrucht) v. -en; -tje, o. -s.
Pompon (kuif op de schako der soldaten) m. -s.

Pond, o. -en; -je, o. -s. (m. -s).
Pondgaarder (korenmakelaar)
Pondspeer, v. -peren.
Pondspondgewijze en **gewijze** (gelijkelijk bijdragen) bijw.
Ponjaard (dolk) m. -en; -je, o. -s.
Pons en **punch**, v.
Pont (een vaarttuig) v. -en; -je, o.
Pontegat, o. [-s; -ever, o].
Pontificaal (pauselijk gewaad; staatskleed) o.
Ponto (harten- of ruitenaas in het omberspel) v. -s.
Ponton (grootte pont bestemd voor de pontonniers om schipbruggen over de rivier te leggen) v. -s. (ker) m. -s.
Pontonnier (schipbruggenmaker)
Poelen, ow. zw. ik poeilde, heb gepoeild; poeier, m.
Pook, m. -ken; -je, o. -s.
Pool (Polak) m. Polen.
Pool (aspunt) v. polen.
Poolsch, bn. (o. als zn.).
Poolschoogte, v.
Poort, v. -en; -je, o. -s.
Poortier (burger) m. -s.
Poortieren (het burgerrecht verleen) bw. zw. ik poorterde, heb gepoorterd.
Poortierij (burgerij) v.
Poortmeester (burgemeester) m. -s.
Poorterschap (burgerrecht) o.
Poos, v. poezen; -je, o. -s.
Poot (voet van een dier) m. -en; -tje, o. -s. (o. -s).
Poot (jong spruitje) v. potten; -je.
Pootig (sterk, handig) bn. -er, -st.
Pootje (podagra) o.
Pootvisch (m. als voorwerpsnaam, v. als verzamelwoord) -vissen. (-heid, v.).
Poover (arm kaal) bn. -der, -st.
Pooverties, bijw. gepoosd;
Poozen, ow. zw. ik poosde, heb Poo, v. -nen; -je en -petje, o. -s.
Popachtig, bn. -er, -st.
Popans (bullebak, schrikbeeld) m.
Pope (priester van de Griekse kerk in Rusland) m. -n.
Popel (populier) m. -s.
Popelen, ow. zw. ik popelde, heb gepopeld; popeling, v.
Poppegood, o.; -jurt, v. -en.
Poppen, ow. zw. ik popte, heb gepopt. (-kramen; -spel, o).
Poppenkast, v. -en; -kramen, v.
Popperig, bn. en bijw. -er, -st.
Poppig, bn. en bijw. -er, -st.
Poppigjes, bijw.
Populair (bij het volk gewild) bn.
Populariseeren (voor het volk verstaanbaar en gemeenzaam spreken; algemeen nuttig maken) bw. (volk) v.
Populariteit (gewildheid bij het Populatie (bevolking) v. populatie).
Populeeren (bevolken) bw.
Populier, m. -en; -tje, o. -s.
Populierenhout en **populierenhout**, o.
Poreus (met gaates, sponsachtig) bn. poreuzer, poreust; -heid, v.
Porfier (zekere steen) o.
Porfieren, bn. van porfier.
Porle, v. porien.
Porren, bw. zw. ik porde, heb gepord; porder, m. porring, v. porrijzer, o.

Porselein en **postelein** (groente) v.
Porselein (aardewerk) o. -en.
Porseleinen, bn.
Port (wijn) m.
Port (brievenvracht) o. -en.
Portaal, o. portalen; -tje, o. -s.
Portabel (draagbaar) bn.
Port d'armes (vrijbrief, of patent, om te mogen jagen) m.
Porto (het Turksche hof) v.
Portoeren (zieh voor iemand in de bres stellen) ww.
Portefeuille (brievenstasch; ambtsbediening van een minister) v. -s.
Portelen (borrelen) ow. zw. ik portelde, heb geporteld; portelbier (schuimbier) o. portelwel (hui van gewronen kaas) v.
Portemonnaie, v. -s.
Portule, v. -s of portien; -tje, o. -s.
Portiek (zuilenang) v. -en.
Portier (deurwachter) m. -s.
Portier (deur eener koets) o. -en.
Portierschap, o.
Portierswoning, v. -en.
Porto (briefpost) o. porto's.
Porto-franco (vrijhaven) v.
Porto-rico (rijke haven) v.
Portret, o. -ten; je, o. -s.
Portretteeren (iemand's portret maken) bw.
Portugees m. Portugeezen.
Portugeesch, bn. (o. als zn.)
Portuurlijn, v. -en.
Pose (houding, stand) v. -s.
Pose (gesteld, voorondersteld; bedaar, ernstig, zedig) bijw. en bn.
Pooseren (zitten voor een schilder om zijn portret te laten maken) ow.
Positie (stelling, plaatsing; ligging, toestand, gesteldheid van zaken; grond of feerstelling, afdeeling) v. -tien en -ties.
Positief (vastgesteld, bepaald, werkelijk) bn. positiever, -st.
Positief en positivus (in de taalkunde: stellende trap) m. positieven.
Positief (in de fotografie: het positieve beeld) o. positieven.
Positieve (verstand, kennis, bewustzijn) v.
Posto (gesteld, genomen, in gevalle) bijw.
Possessie (-bezitting, have) v. -sien en -sien.
Post (stijl) m. -en. (-je, o. -s).
Post van een rekening m. -en.
Post (standplaats en ambt) m. -en; je, o. -s.
Post (posthede) m. -en.
Post (posterij), postkantoor en postwegen) v. -en.
Post visch v. -en; je, o. -s.
Post (Latijnsch woord) na, achter, later.
Postdateeren (later datgekeken) bw. (bw.
Postgeeren, (plaatsen, stellen)
Postelein. Zie Porselein.
Poste restante, aan het postkantoor blijvende liggen om afgehaald te worden.
Posterij, v. -en.
Posteriori (al van achteren, uit de onderfinding.
Posteriteit (nakomelingschap) v.

Posthumus (kiad, na 's vaders dood geboren) m.
Postiche (valsche, nagemaakt) bn.
Postiljon (postknecht, voorman; voorrijder) m. -s. (m. -s).
Postiljonshoorn en -horen.
Postkantoor, o. postkantoren.
Postmeester, m. -s.
Postmeesterschap, o.
Postnumereeren (natellen; nabetalen) bw.
Postoneeren (achterplaatsen, beindstellen) bw.
Postscriptum (naschrift) o. Zie P.S.
Poststation (posttrust, haltplaats van de posterij) o. -s.
Posttjding, v. -en.
Postulant (verzoeker) m. -en.
Postuleeren (eischen, begeeren, verlangen; verzoeken) bw.
Postuur, o. posturen; -tje, o. -s.
Postwagen, m. -s.
Pot, m. -ten; je, o. -s.
Potage, v. -s.
Potasch (Moskovische asch) v.
Potling, m. -en.
Poten, bw. zw. ik pootte, heb gepoot; poting, v.
Potentant (macht- of gezaghebb. landheer) m. potentanten, -je, o. -s.
Poter (persoon) m. -s. (o. -s).
Poter (pootaardappel) m. -s; -tje.
Potestaat, m. potestaten.
Potjeslatijn, o.
Potlood, o. -en; je, o. -s.
Potlooden, bw. zw. ik potloodde, heb gepotlood.
Pot-pourri (pot met ingemakte of ingeleide kruiden, enz.) (muz.) mengsel van allerlei stukken) o.
Pots, v. -en; -je, o. -s.
Potsenmaker, m. -s.
Potsierlijk, bn. en bijw. -er, -st.
Potten, bw. zw. ik potte, heb gepot; potter, m.
Pottenbakker, m. -s; -bakkerij, v. -en; -kast, v. -en; -magazijn, o. -en; -markt, v. -en; -schip, o. -schepen; -winkel, m. -s.
Potvisch (cachelot) m. potvischen.
Pouf (soort van pof, tot sieraad aan vrouwenkleeding) m. -s.
Poule (biljartspeel om een inzet; potspel) v.
Pourparier (onderling gesprek, onderhandeling) o. -s.
Poursuiveren (voortzetten, aanhouden, vervolgen) bw.
Pousseeren (stooten, drijven, voorthelpen, bevorderen) bw.
Pouvoir (macht, vermogen, bevel) o.
Praalbeurt, v. -en. (gepraaid).
Praalen, bw. zw. ik praalde, heb gepraald; praler, m. pralerij, v. pralster, v. (je, o. -s).
Pram (borst, man) v. -men; -met.
Pramen (drakken) bw. zw. ik praamde, heb gepraamd; praming, v.
Prammen (zuizen) ow. zw. ik praamde, heb gepraamd.
Prang (drukking) v. -en.
Praangen (knijpen, benauwen; ook: onlaveren) bw. ow. zw. ik prangde, heb gepragd; pranger, m. pranzijzer, o.
Prat (trotsch) bn. en bijw. -ter, -st; -heid, v.
Pratatief (praatlustig, spraakzaam) bn. pratatiever, pratatief.
Praten, ow. zw. ik pratte, heb geprat; pratster, v. prater, m. pratsterij, v.
Pratten (trotsch zijn, ook: prullen) ow. zw. ik pratte, heb geprat.
Pratziekte (langzame ziekte) v.
Prauw (Indiaansch vaartuij) v. -en.
Prauwel (prouwel, dunne wafel) v. -s; -tje, o. -s.
Pré (voor, als zn. voorrang) v.
Preadvies (voorloopig gevoelen of raad) o.
Prealabel (voorafgaande, voorloopig) bn.

Prachen (vleind bedelen, smeekend afvragen) bw. zw. ik prachte, heb gepracht; pracher, m. prachster, v.
Pracht, v. (-heid, v.
Prachtig, bn. en bijw. -er, -st;
Practicabel (doenlijk, uitvoerbaar, modelijk, bruikbaar) bn.
Practicus (ervaren man) m. practicien.
Praktijk (tegenover theorie) v.
Practisch, bn. en bijw.
Praceptor (leermeester) m. pracentoren.
Praceptoraat, o. praceptora.
Praedicaat (voorwoorde, eere-titel) o. praedicaten.
Praefix (voorvoegsel) o. -en.
Praeparaat (berediging, iets dat toegerid is) o. praeparaten; -je, o. -s.
Praepareeren (in de ontleedkunde: in stukken snijden, ontleiden) bw. (o.
Praesens (de tegenwoordige tijd)
Praeses (president) m. praesides.
Praesidium (voorzitterschap) o.
Praefor (bij de Romeinen: landvoord. opperhoofd) m. praeforen.
Praefuuz (het ambt van den praefor) v.
Pragmatisch (leerrijk, over oorzak en uitwerking onderrichtende en uitlutsel gevende) bn. en bijw.
Prairial (weidemaand, van 2) Mei tot 18 Juni m. (rieën).
Prairio (wilde, grassveld) v. prairie.
Prakkezeeren (denken, peinzen, nadenken, verdinen) ow.
Praktijk (handeling) v. -en.
Praktijk (van een advocaat of dokter) v.
Praktizereeren (van geneesheeren en rechtsgelieden: het vak uitoefenen) ow.
Praktizijn (rechtsoefenaar, zaakwaarneer) m. -s.
Pralen, ow. zw. ik praalde, heb gepraald; praler, m. pralerij, v. pralster, v. (je, o. -s).
Pram (borst, man) v. -men; -met.
Pramen (drakken) bw. zw. ik praamde, heb gepraamd; praming, v.
Prammen (zuizen) ow. zw. ik praamde, heb gepraamd.
Prang (drukking) v. -en.
Praangen (knijpen, benauwen; ook: onlaveren) bw. ow. zw. ik prangde, heb gepragd; pranger, m. pranzijzer, o.
Prat (trotsch) bn. en bijw. -ter, -st; -heid, v.
Pratatief (praatlustig, spraakzaam) bn. pratatiever, pratatief.
Praten, ow. zw. ik pratte, heb geprat; pratster, v. prater, m. pratsterij, v.
Pratten (trotsch zijn, ook: prullen) ow. zw. ik pratte, heb geprat.
Pratziekte (langzame ziekte) v.
Prauw (Indiaansch vaartuij) v. -en.
Prauwel (prouwel, dunne wafel) v. -s; -tje, o. -s.
Pré (voor, als zn. voorrang) v.
Preadvies (voorloopig gevoelen of raad) o.
Prealabel (voorafgaande, voorloopig) bn.

Preamble (voorspel, inleiding) o. -s.
Preambuleeren (voorspelen, eene inleiding maken; omwegen maken; ow. (-n).
Prebende (kerkelijk inkomen) v.
Precair (afgesmeekt; twijfelachtig; onzekel, wankelend) bn.
Precautie (behoedzaamheid, voorzichtigheid, voorzorg) v.
Precederen (den voorrang hebben) bw.
Precies (juist, nauwkeurig, terstond, bepaald) bn. en bijw.
Preciezer, precieft.
Precieus (kostbaar, duur; opgesierd of opgesnuikt in de uitdrukking) bn. en bijw. precieuzer, precieust.
Precipiteeren (scheikundig neerslaan of neerploffen) ow. (overijlen, onbedachtzaam zijn) bw.
Preciseeren (met juistheid opgeven) bw. (heid) v.
Precisio (juistheid, nauwkeurig) v.
Precoce (vroeg rijp, vroeg ontwikkeld, ontijdig) bn.
Precoctief (vroeg ontwikkeld; ontijdigheid) v.
Preconiseren (loven, prijzen, verheffen) bw.
Predocosseur (voorgang-r)m. -s.
Predeterminatie (voorbereiding) v.
Predetermineeren (te voren of vooruit bepalen, voorbereiden) bw. (dictie).
Predictie (voorspelling) v. pre.
Predisponeren (voorbereiden) bw. (heid) v.
Predispositie (voorbereiding).
Predikambt, o. -en.
Predikant, m. -en. (-en).
Predikantenvereniging, v.
Predikantsplaats, v. -en; -traktament, o. -en; -woning, v.
Predikatie, v. -tien. (-en).
Prediken, ow. bw. zw. ik predikte, heb gepredikt; prediker, m. prediking, v.
Predikstoel en preekstoel, m.
Predilectie (vooringenomenheid, voorliefde) v.
Predomineeren (overheerschen, het hoogste gezag voeren) ow.
Preek, v. preken; -je, o. -s.
Preekbeurt, v. -en.
Preeken, bw. ow. zw. ik preekte, heb gepredikt; preeker, m.
Preekmanier, v. -en; -stijl, m. -en; -stoel, m. -en; -toon, m. -trant, m. -en; wijze, v. -n.
Prefatie (voorrede, voorbericht) v. prefatiën.
Prefect (hoofd) m. -en.
Prefectuur (waardigheid, woning of kantoor van een prefect) v.
Prefereren (hooger stellen of achten, voortrekken; de voorkeur geven aan) bw.
Preferent (verkijselijk) bn. -er.
Preferentie (voorkeur) v.
Prel (soort van look) v. -en; -tje, o. -s.
Prejudicial (nadeelig) bn. en **Prejudicie** (nadeel, schade, afbreuk, inbreuk) v. (bijw.)
Prejudiceeren (vooraf oordeelen; benadeelen, schaden) bw.

Prejugé (vooroordeel; een, zonder beproefing, aangenomen gevoelen, opgevatte meening) o. -s.
Prelaat, m. prelaken.
Prelaatschap, o.
Preliminaire (voorloopig) bn. en bijw.
Preliminaire (voorloopige schikking) m. -en.
Preludeeren (het voorspel spelen; voorafgaan als inleiding) bw. ow.
Preludium (voorspel, bijzonder op orgel) o. -s.
Prematuriteit (vervroegdheid, ontijdigheid) v.
Prematuur (vervroegd, overijld, ontijdig) bn.
Premeditatie (voorbereiding, vooroverleg) v.
Premediteeren (te voren beraamen of bedenken) bw.
Premie (belooning, ereprijs; bij kooplieden de verzekerprijs, welke aan den verzekeraar betaald wordt v. premien en premies).
Premisse (voorgaande stelling eener sluitrede, waaruit het besluit wordt afgeleid) v. -n.
Prent (print) v. -en; -je, o. -s.
Prentachtig, bn. -er, -st.
Prenten (indrukken) bw. zw. ik prentte, heb geprent.
Prentenboek, o. -en; -boekje, o. -s; -kraam, v. -kramen; -winkel, m. -s.
Preneemeren (vooruitbetalen, bezig zijn van den geest met iets) v.
Preoccupeeren (voornemen; ongeschikt maken om iets anders te denken; vooraf bezetten) bw. (paratieven).
Preparatief (toebereidsel) o. pre.
Preparatoir (voorbereidend, voorloopig) bn.
Prepareeren (voor- of toebereiden, gereedmaken) bw.
Preponderant (overwegend) bn.
Preponderantie (overwicht, meerderheid) v.
Prepondereeren (overwegend zijn) ow. (zatieven).
Prerogatief (voorrecht) o. prerog.
Prerogeeeren (te voren begeeren, den voorrang eischen; vóór den tijd betalen) bw. (o. -s).
Presage (voorgevoel; voorteken).
Prescribereen (voorschrijven, gebied, verjaren) bw.
Prescriptie (voorschrift; verjaring) v. -tien en -ties.
Presenning, v. -s. Scheepsw.
Present (geschenk) o. -en; -je, o. -s.
Present (tegenwoordig) bn.
Presentabel (geschikt om vertoond te worden, niet onoorlijk, niet ontoonaar) bn.
Presenteerbladje, o. -s; -trommelje, o. -s.
Presenteeren (voorstellen, toonen, aanbieden; het geweerd vóór zich houden) bw. ow.
Presentie (tegenwoordigheid) v.
Preservatie (bewaring; voorbehoeding) v.
Preservatief (behoedmiddel) o. preservatieven.
Preserveeren (bewaren, behoe-

Presideeren (voorzitten) ow. zw.
President, m. -en; -schap, o.
Presidentskamer, m. -s; -plaats, v. -en; -stul, m. -en.
Presidium (voorzitterschap) o.
Presseeren (noodzaken, drukken, dringen, haasten) bw. en ow.
Pressen, bw. zw. ik preste, heb geprest; presser, m. pressing, v.
Presteeren (doen, bewijzen, afleggen, vervullen) bw.
Prestige (begoocheling, ook: roem, invloed) o.
Prestitissimo (muz.) zeer vroolijk, ten uiterste snel.
Presto (muz.) snel, vroolijk.
Presumeeren (vermoeden, zich inbeelden) ow. bw. (en -ties).
Presumtie (vermoeden) v. -tien.
Presumtief (vermoedelijk) bn.
Pret (vreugde) v.; -je, o. -s.
Pretendeeren (eischen, aanspraak maken; voorgeven; beweren, staande houden) bw. en ow.
Pretendent (aanspraakmaker; minnaar, vrijer) m. -en.
Pretensie (aanspraak, recht; schuldverdring; aanmatiging) v. -sien en -ties.
Pretentief (aanmatiging, ingebeeld) bn. en bijw.
Pretex (voorwendsel, uitvlucht, voorgeven) o. -en. (-heid, v.).
Prettig, bn. en bijw. -er, -st; **Preukelen** (met den pook in het vuur roeren) ow. zw. ik preukelde, heb gepreukeld.
Preutelen, ow. en bw. ik preutelde, heb gepreuteld; preutelaar, m. preutelaarster, v. preuteling, v.
Preutelig, bn. en bijw. -er, -st.
Preutsch (trotsch, nuffig) bn. en bijw. -er, meest; -heid, v.
Preuve en prove (onderhoud uit een geslacht van liefdadigheid) v. preuven en proven.
Prevaleeren (meer gelden, den voorrang hebben; zich schadeloosstellen, zich doen betalen) ow.
Prevalent (den voorrang verdienend, zich meer doende gelden) bn.
Prevaricatie (plichtverzuim, ambtsongetrouwheid) v. -tien en -ties.
Prevelen, ow. bw. zw. ik prevelde, heb gepreveld; prevelaar, m. prevelaarster, v. prevelari, v. preveling, v.
Prevénance (voorkomendheid) v.
Prevenant (voorkomend) bn. en bijw.
Prevenieren (voorkomen; iem. van iets verwittigen) bw.
Preventie (voorkoming; dienatbeetoning; opgevat gevoelen, vooroordeel) v.
Preventief (voorloopig) bn.
Previelen (bij naasters: met een sijn rolletje inrijzen) ow. zw. ik previelde; heb gepreviëld.
Prevoyance (doorzicht) v.
Prevoyant (doorzichthebbend) bn.
Prevôt (schermmeester) m. -s.
Priël, o. -en; -tje, o. -s.
Priegel, m.
Priegelen, bw. zw. ik priegelde, heb gepriegeld; priegelaar, m. priegeling, v.

Priel (nauwe doortocht) m.
Priem, m. -en; -pje, o. -s.
Priemen, bw. zw. ik priemde, heb gepriemd.
Priester, m. -s of -en; -es, v. -sen.
Priesterdcm, o.
Priesterlijk, bn.
Priesterschap, zn. (voor de waardigheid of het ambt, o. collectief voor de priesters, v.).
Prij (krenq; bijzonderl. slecht vrouwenschen) v. -en.
Prijken, ow. zw. ik prijkte, heb geprikt.
Prijs, m. prijzen; -je, o. -s.
Prijscouant (lijst waarop de prijs der gangbaarste waren is aangegeven) v. -en.
Prijselijk en **prijslijk**, bn. en bijw. -er, -st.
Prijsgeven (ten beste geven) bw. st. ik gaf -, heb gegeven.
Prijsorgave, v. -n.
Prijzen, bw. st. ik prees, heb geprezen.
Prijzenswaardig, bn. -er, -st of meer en meest -.
Prik, m. -ken; -je, o. -s.
Prikkel, m. -s en -en; -tje, o. -s.
Prikkelbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
Prikken, bw. zw. ik prikkelde, heb geprikkel; prikkeling, v.
Prikken, bw. zw. ik prikte, heb geprikt; prikker, m. -en; -tje, o. -s.
Prikslee, v. -ën; -je, o. -s.
Priktol, m. -len.
Prikl (vroolijk, frisch) bn. -ler, -st.
Prima (voornaamst, best) bn.
Primadonna (eerste toneelspeelster of zangeres) v. prima-donna's.
Prima vista (muz.) op het eerste gezicht. (koop.) op zicht, op vroton.
Primaat (eerste of voornaamste bieschop) m. primaten; -schap, o.
Primair (aanvangs) bn.
Primitief (oorspronkelijk, eerst, aanvankelijk) bn.
Primo, o. vooreerst, ten eerste.
Primus (eerste prijsbehaler op ene school, enz.) m.
Principaal (het voornaamste, hoofdzakelijkste; heer, meester, lastgever) m. principalen.
Principaal (voornaamlijk, hoofdzakelijk) bn. en bijw.
Principe (grond of bron, grond-beginsel) o. -s.
Prins, m. -en; -je, o. -s.
Prinsdcm, o.
Prinselijk, bn.
Prinsenhof, o.
Prinsenvlag, v.
Prinses, v. -sen; -je, o. -s.
Prinsessenbier, o.
Prinsessenboon, v. mv. -boontjes, o. mv.
Print, Zie Print.
Prior, m. -s; -schap, o.
Priores, v. -sen. (rede.)
Priori (a), van voren af, uit de
Priorin, v. -nen.
Prioriteit (voorrang) v.
Priiseren (op prijs stellen) bw. priscerder, m. priscering, v.
Prisma (kantzuil); driezijdig geslepen glas) o. prisma's en prismata.
Priison (gevangenis) v. -s.

Privaat (heimelijk gemak o. pri-vaten; -je, o. -s. Ook in samen-stell. als bn. voor afzonderlijk, bijzonder, particulier).
Privatie (ontbering) v. -tien en -ties.
Privatief (uitsluitend, eigen, af-zonderlijk) bn.
Priveeren (beroven, uitsluiten)
Privilege (voorrecht) o. -s en -privileges.
Privilegieeren (bevoorrecht)
Pro, voor, ten, naar, tot, enz.
Probabel (waarschijnlijk) bn.
Probabiliteit (waarschijnlijk-heid) v. -en.
Probatum est, dat is opperbest.
Proberen (beprouwen, toetsen, onderzoeken, bewijzen) bw.; pro-berseel, o.
Probititeit (braafheid, rechts-penheid, rechtgeaardheid) v.
Probleem en **problema** (opga-ve, vraagstuk, twijfelachtige vraag, welke nog te onderzoeken is) o. problemen.
Problematiek of **problema-tisch** (raadselachtig, duister) bn.
Procederen (handelen, te werk gaan, een rechtsgeleding voeren) ow.
Procedure (rechtsgeleding) v. -s en -n.
Procent, Zie Percent.
Proces (rechtsgeleding; wijze van behandeling; loop, gang) o. -sen; -je, o. -s.
Processie (kerkelijke omgang, plechtige optocht) v. -sien en -sies.
Proces-verbaal (een van ambts-weg geschreven verhaal van de toedracht eener gebeurtenis) o. processen-verbaal.
Proclamatie (uitroeping, be-kendmaking) v. -tien en -ties.
Proclamieren (uit- of oproepen; verkondigen, openlijk bekend-maken) bw.
Proccnsul (stedehouder bij de Romeinen) m. -s.
Procrastinatie (verschuiving, vertraging, uitstel) v.
Procrastineren (verschuiven, vertragen, uitstellen) bw.
Procreatie (voortleiden) v.
Procreëren (voortleiden) ow.
Procuratie (bezorging, besturing eener zaak; schriftelijke vol-macht, welke iemand geeft) v. -tien en -ties.
Procurator (bij de Romeinen: ambtenaar, belast met de keizers geldelijke belangen; lasthebber) m. -sen en -en.
Procureeren (bezorgen, ver-schaffen) bw.
Procureur, m. -s; -schap, o.
Procureur-crimineel, m. pro-cureurs-crimineel.
Procureur-generaal, m. pro-cureurs-generaal.
Procureurskantoor, o. -kan-toren; -klerk, m. -en.
Prodigaliteit (kwistigheid) v.
Prodige (wonder) o. -s.
Prodigeren (doorbrengen; ver-kwisten, toebrengen, verscha-fen, overladen) bw.
Prodigieus (wondervol; verba-zend) v.

Produceeren (voorleggen, toon-en, te voorschijn of bijbrengen; voortbrengen) bw.
Producent (voortbrenger) m. -en.
Product (voortbrengsel) o. -en.
Productie (voortbrenging) v.
Productief (voordeelig, vruchtbaar) bw.
Productiviteit (vruchtbaarheid, voortbrengende kracht) v.
Proef en **proeve** v. proeven; -je, o. -s.
Proefblad, o. -en; -bladjie, o. -s.
Proefhoudend, bn.
Proefneming, v. -en. (bijw. Proefondervindelijk, bn. en Proefstuk, o. -ken; -je, o. -s.)
Proeminent (voortuipend; op-vuistekend) bn.
Proesten, ow. zw. ik proestte heb geproest.
Proeven, bw. zw. ik proefde, heb geproefd; proever, m. proefster, v.
Proffaan (onheilig, heiligschen-nend) bn. en bijw. profaaner, -st.
Profaaneren (ontheligen; met den godsdienst spotten) bw.
Profeet, m. profeten.
Professie (geloofsbelijdenis; kloostergelofte; beroep, hand-werk) v.
Professor (openbaar leeraar, in-zonderheid: hoogleraar) m. -en en -s.
Professoraal (tot het hoogleeraarsambt behoorende; heil, deftig, waanwijs) bn.
Professoraat (hoogleeraarschap) o. professoren.
Profteren (voorzeggen, voor-spellen) bw.
Profetenschol, v. -scholen.
Profetes, v. -sen.
Profetie, v. profetieën.
Profetisch, bn. en bijw.
Proffiat! wel bekomte het n!
Proffiel (zijdebeeld, het gelast op zijde; een gebouw, in doorsnede voorgesteld) o. -en.
Proffit, o. -en; -je, o. -s.
Proffijtelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Proffijtertje, o. -s. (bijw.)
Proffitabel (proffijtelijk) bn. en **Proffiteeren** (winnen, leerdelen of nut trekken; nuttig, winstge-vend zijn) bw. ow.
Proffueren (voortvloeden, ont-springen) ow. (oog.)
Pro forma, in schijn, voor het **Proffunditeit** (diepte, grondig-heid) v.
Proffusie (verkwisting, overloed)
Proffnosticeeren (voorzeggen, voorspellen) bw.
Programma (bericht; aankondig-ing; uitnodigingsschrift tot eene plechtigheid) o. program-ma's.
Proffressen (voordringen) o. mv.
Proffressie (voortschrijding, op-klimbing) v.
Proffressieff (voortschrijdend, op-klimkend) bn. en bijw.
Proffressist (voortander, aan-hanger van den voortuitgang) m. -en.
Proffressistich, bn.
Proffbeeren (verhindern, be-letten, verbieden) ow.
Proffibitief (verbod) v.

Project (voornemen, onderne-
ming, ontwerp; plan, aanslag
ter uitvoering eener zaak) o. -en.
Projecteeren (ontwerpen) bw.
Projectie (schets, kaartentek-
ning, ook: voortwerping) v. -ties
[appelbrij] v. [en -ties]
Proletariaat (de geringe volks-
klasse) o.
Proletariër (ambachtsman) m. -s.
Prolifex (vruchtbaar makend)
Prolif (wijdloopig) bn. [bn.
Prolifiteit (wijdloopigheid) v.
Prolig (dik) bn. -er, -st.
Prolongatie (verlenging, uitstel)
v. -tien en -ties.
Prolongeren (verlengen, uit-
stellen, vertragen) bw.
Proloog (inleiding, voorafpraak)
m. -prologen.
Promenade (wandeling) v. -s.
Promeneren (wandelen; laten
rondgaan, laten weiden) ow.
Promesse (belofte; eigen wissel,
acceptatie) v. -n.
Promotie (bevordering tot hooger
rang; toekenning van een
academischen graad) v. -tien en
-ties.
Promotor (voornaamste driver
eener zaak, bevorderaar, bestuur-
der) m. -s.
Promoveeren (bevorderen, ver-
heffen, verhoogen; een academi-
schen graad verkrijgen of uit-
deelen) bw.
Prompt (bereid, gereed; haastig,
gezwind, snel; stipt) bn. en bijw.
-er, -st. [heid] v.
Promptitude (stiptheid; snel-
heid) v.
Promulgatie (bekendmaking, af-
kondiging) v.
Promulgeeren (bekendmaken,
afkondigen) bw.
Proneren (prijzen, uitbazinuen,
zwellen) ow.
Pronk, m.; -je, o. -s.
Pronkaard en **pronkerd**, m. -s;
pronkerde, o. -s.
Pronkbeeld, o. -en; -je, o. -s.
Pronken, ow. zw. ik pronkte, heb
gepronkt; pronker, pronkerij, v.
pronkter, v. [-heid, v.
Pronkerig, bn. en bijw. -er, -st;
Pronkjuweel, o. -en.
Pronkstuk, o. -ken; -je, o. -s.
Pronkziek, bn. -er, -st.
Pronkzucht, v.
Pronomen (voornaamwoord) o.
Prononcereen (uitspreken) bw.
Prononclatie (uitspraak) v.
Pronselaar (knoeier) m. -s.
Pronselen (knoeien, kwanselen)
bw. ow. zw. ik pronseelde, heb
gepronseeld.
Pronselgeld, o.; -werk (knoei-
werk) o.
Pronunciatie (uitspraak) v.
Pronul, v. -en; -tje, o. -s.
Proost (woning van den proost)
v. -en.
Proost, m. -en; -schap, o.
Prop, v. -pen; -je, o. -s.
Propaedeutisch (voorberei-
dend) bn. - examen, onderzoek
naar de kundigheden, vereischt
als voorbereiding tot het aan de
hoogeschool studeren in dezen
of genen tak van geleerdheid.
Propaedeutisch (het propae-
deutisch examen) o.

Propaganda (kerkelijke voort-
plantings-, verbreidings- of be-
keerings-inrichting) v.
Pro patria, voor het vaderland;
ook: een Hollands papiersoort,
met de woorden pro patria
als waterwerk.
Propdarm, m. -en. [ling] v.
Propensie (neiging, zucht, hel-
ping) v.
Proper (net) bn. en bijw. -der, -st;
-ties, bijw. -heid, v.
Proponeeren (voorslaan) bw.
Proponent (voordrager, voor-
steller; als predikant voorge-
stelde) m. -en; -tje, o. -s.
Proponentsplaats, v. -en.
Propoost (voornemen, uiting,
voorslag, voordracht, aanbie-
ding) o. -en. [en -ties].
Proprie (evenredigheid) v. -tien
[evenredig] bn.
Proportioneel (evenredig,
naar evenredigheid) bn.
Proportioneeren (evenredig
maken, in verhouding brengen) bw.
Propositie (voorstel) v. -tien en
-ties. [propte, heb gepropt].
Proppen (opvullen) bw. zw. ik
proppe, proppe, heb geproppt.
Propenschie, m. -s.
Propugnereen (voorvechten; be-
schermen, verdedigen) bw.
Propyl, m. -en.
Prorogatie (verdagging, verlen-
ging, verschuiving) v.
Prorogeren (uitstellen) bw.
Proscribereen (veilen, aanslaan;
vogelvrij verklaren, uit het land
verbannen) bw.
Proscriptie (verbanning; vogel-
vrijverklaring) v.
Proscliet (nieuwbekeerde, een
die een geloof omhelst) m. -en.
Prosclietmaker, m. -s.
Prosclietmakerij, v.
Proslit (wel bekomme het u!
gezondheid!) v.
Prosodie (toonmeting, leer van
de lettergreepmaat) v.
Prospect (het aanzien, uitzicht;
bouwkundige voorstelling; door-
zichtkundig taferel) o. -en.
Prospectus (plan of ontwerp tot
een werk, om in druk uit te ge-
ven, tot eene te vestigen zaak; be-
schrijving der voordeelen en
voorzaken eener uit te geven
leening, enz.) o. -en.
Prosperereen (gedijen, in ge-
lukkige omstandigheden komen
of zijn) ow. [spced] v.
Prosperiteit (welvaart, voor-
spoed) v.
Prostitueeren (beschimpen,
onteer, schandvlekken) bw.
Prostitueeren (zich), w. zw. zich
belachelijk of verachtelijk ma-
ken; zich aan ontucht overgeven.
Prostitutee (ontucht) v.
Protectie (bescherming, verde-
ding, hoede) v.
Protector (beschermheer) m. -en.
Protectoraat (beschermheer-
schap) o.
Protégé (beschermeling) m. -s.
Protegeeren (beschermen) bw.
Protest (tegenspraak, verzet;
formeele weigering tot betaling
van een wissel) o. -en.
Protestant, m. -en; -enbond, o.;
-endom, o. -isme, o. -sch, bn.
Protestereen (zich verzetten;
het protest van een wissel ge-
rechtelijk laten opmaken) bw.

Proteus (zeegod; onbestendig
mensch) m.
Protocol (aanteeken- of hande-
lingsboek, waarin gerechtelijke
handelingen worden opgetee-
kend) o. len.
Prototype (toonbeeld) o. -n.
Proveeeren (bewijzen, aantoon-
nen, doen blijken) bw.
Prove en **proteve** (onderhoud
uit een leedfading gesticht) v. -n.
Provencaalsch (eigen taal in
het Zuiden van Frankrijk, thans
een dialect) bn. en o. als zn.
Provençalen (ridderlijke dicht-
ters der 12de en 13de eeuw in Zu-
delijk Frankrijk of Provence en
in Spanje) m. m. v.
Proveeieren (aan het licht kom-
men; ontstaan; voordeel aan-
brengen) ow.
Provenier (degene die eene prove
geniet) m. -s; -tje, o. -s.
Proveniershuis, o. -huizen.
Provenu (winst, bedrag, op-
brengst, voordeel) o.
Proverbia (sprekwoorden, denk-
of zedenspreuken) m. v.
Proverbiaal (sprekwoordelijk)
bn. en bijw.
Proviand (voorraad, leeftocht) v.
Proviandereen (van leeftocht
voorzien) bw.
Proviandeering, v. -en.
Proviandieren (voorzien) bw.
Proviendie (Voorzienigheid) v.
Provincie, v. provincien of pro-
vincies; provinciaal, bn. als zn.
m. provincialisme, o.
Provinciehout, o.
Provincieroos, v. -rozen.
Provisie (voorraad; de bezorging
het toekomende voordeel, de
winst; aftrekking eener som voor
gedane moeite) v. -sien en -sies.
Provisieel (bij voorraad, voor-
uit, uit voorzorg, voorloopig) bn.
en bijw.
Provisor (zaakbezorger of waar-
nemer in eene apotheek; opzie-
ner, meesterknecht) m. -s.
Provocatie (uitdaging, tarding,
tergning) v. -tien en -ties.
Provoceeren (uitdagen, ergens
te opwekken; zich op iets beroe-
pen) bw.
Provoost, m. -en.
Proximité (nabijheid, nabur-
schap; naaste bloedverwant-
schap) v. -en.
Proza (ongebonden rede, onrijm) o.
Prozaisch (niet dichtelijk) bn. en
bijw.
Prozaïst (prozaschrijver) m. -en.
Prude (schijnzedig, nuffig) bn.;
als zn. (schijnzeldig nuff) v. -s.
Fruderie (schijnzeldigheid, nuf-
figheid) v. [o. -s].
Pruik en **paruk**, v. -en; pruikje,
Pruik (ouderwetsch man) m. -en.
Pruikelok, m. -len; -doos, v.
-doezen.
Pruiken (pruik dragen) ow. zw.
ik pruikte, heb gepruikt.
Pruikenmaker, m. -s; -tijd, m.;
-winkel, m. -s.
Pruikerig, bn. -er, -st; -heid, v.
Pruiken, ow. zw. ik pruikte, heb
gepruikt; pruiker, m. -en; pruister, v.
Pruilhoek, m. -en.
Pruilmond, m. en v. -en.

Q.

Prulm, v. -en: -pje, o. -s.
Prulmeboom, m. -en; -pje, o. -s.
Prulmedant, v. -en.
Prulmen, ow. bw. zw. ik prulmde, heb geprulmd; prulmer, m. prulmen.
Prulmensap, o. (merij), v.
Prulmentaat, v. -en.
Prulmept, m. -ten.
Prulmes, m. -en.
Prulmatak, v. (-en).
Pruis (inwoner van Pruisen) m.
Pruisen o.
Pruisisch, bn.
Pruisisch-zuur, o.
Prul, v. -len; -leje, o. -s.
Prulachtig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Prullen, v. -en.
Prullenboel, m.; -kast, v. -en; -kist, v. -en; -kraam, v. -kramen; -mand, v. -en.
Prullerij, v. -en.
Prullig, bn. en bijw. -er, -st.
Prulwerk en -lewerk, o. -en.
Prumel en **prunel**, v. -len.
Prut (gestremde melk) v.
Prut, bn.
Prutelen, ow. zw. ik pruttede, heb gepruttd; prutelaar, m. prutelaarster, v. pruttelarij, v.
Pruttelig, bn. -er, -st.
Prutterig, bn. -er, -st.
Psalm, m. -en; -pje, o. -s.
Psalmist, m. -en.
Psalter, o. -s.
Pseudo (valsche, onrecht, bedrieglijk, misleidend) bn.
Pseudoniem (verbloemde, verdedichte naam) m. -en.
Pseudonimiteit (het dragen van Pst. tw. een valsche naam) v.
Psyche (grootte spijgel) v.
Psychologie (zielkunde, zedenleer) v.
Psychologisch (van of betreffende de zielkunde, zielkundig) bn. en bijw.
Puberteit (huwbaarheid) v. bn. en bijw.
Publicatie (bekendmaking, openbare aankondiging) -tien en -ties.
Publiceeren (bekendmaken) bw.
Publicist (dagbladschrijver) m. -en.
Publiciteit (rechtbaarheid, bekendheid, openbaarheid) v.
Publick (algemeen) o.
Publiek (openlijk, openbaar, wereldkundig, rechtbaar) bn.
Puocelle (maagd) v.
Pudding, Zie Poddig.
Pudeur (schaamte) v.
Pueriel (kinderachtig) bn.
Pueriliteit (kinderachtigheid) v.
Puf (lust, trek) v.
Puffen (blazen) ow. en bw. zw. ik puffte, heb -pufft.
Pufferig, bn. -er, -st; -heid, v.
Pui (onderdeel van den gevel) v. -en; -pulk, o. -je, o. -s. [-tje, o. -s].
Puillader, v. -s.
Puilladerig, bn. (gepuild).
Pullen, ow. zw. ik pulde, heb gepulld; pul, o. -en.
Pulloog (persoon) m. en v. -en.
Pulloogig, bn.
Puimsteen, m. -en; als stofnaam, o.; -tje, o. -s.
Puin, o. en v.
Puissant (machtig) bn. en bijw.
Puist, v. -en; -je, o. -s.
Puistachtig, bn. -er, -st.
Puistig, bn. -er; -st; -heid, v.

Puit (in Zeel. kikvorsch; ook veenboer) m. -en; -je, o. -s.
Puitaal, m. puitalen; -tje, o. -s.
Pukkel, ook peukel en pokkel, v. -en.
Pukkels (peukels, pokkels; pukkelje (peukelje, pokkelje) o. -s.
Pul (krank) v. -len; -leje, o. -s.
Pulken, ow. zw. ik pulkte, heb gepulkt.
Pullebroer, m. -s.
Pullen (drinken) bw. zw. ik pulde, heb gepulld.
Pulsatie (polsslag) v. -tien en -ties.
Pulseeren (kloppen, slaan) ow.
Pulver, o.
Punch, v. Zie Pons.
Punctuatie (zin- of scheitteekens; plaatsing) v.
Punctueel (stipt, nauwkeurig) bn. en bijw.
Punt (spits en leestekening) v. -en; -je, o. -s.
Punt (onderwerp, tijdpoint en wiskundig punt) o. -en; -je, o. -s.
Puntlicht, o. -en; -je, o. -s.
Punteeren (de voorloopte voorwaarden eener overeenkomst bepalen) bw.
Punten, bw. zw. ik puntte, heb gepuntt.
Puntig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
Pupil (oogappel; voedersterling, onmondig) m. en v. -len.
Puren (zuiveren) bw. zw. ik puurde, heb gepuurd.
Purgatie (buikzuiverend middel) v. -ties en -tiën.
Purgeerdrank, m. -en; -middel, o. -en; -poetier, v. -s.
Purgeeren (zuiveren, afrijven; zich verontschuldigen, verantwoorden) ow.
Purificeeren (zuiveren, reinigen, louteren) bw.
Purim (gedachtenisfeest der Joden) o.
Purist (taalzifter) m. -en; -erij, v.
Puritein (rechtzinnige) m. -en.
Purmer (drooggemaakt meer in Noord-Holland) v.
Purper, o.
Purperachtig, bn. -er, -st.
Purperen (van purper) bn.
Purperen (purperkleurig maken) bw. zw. ik purperde, heb gepurperd.
Purperkleurig, bn.
Pusillanien (kleinmoedig, vreesachtig) bn.
Put, m. -ten; -je, o. -s.
Putaak, m. -haken; -je, o. -s.
Putoor, Zie Pitoor.
Puts, v. -en.
Putsen (scheppen met eene puts) bw. zw. ik putste, heb geputst.
Putten, bw. zw. ik putte, heb geput; putter, m. putster, v.
Putter (distelwink m. -s; -tje, o. -s).
Putting (diepewijk) v. -s.
Puur (zuiver, onvervalscht) bn.
Pygmee (dwerf) m. en v. pygmeën.
Pyramidaal. Zie Piramidaal.
Pyramide. Zie Piramide.
Pyroscaaf (stoomboot) v. pyroscafen.
Pythagorisch, zeer stilziggend.
Python (abelachtige vreeselijke slang of gedruchte draak) m. -s.

Q, v. q's. De 17de letter van het alfabet; als Romeinsch cijfer 500.
Q. A. — QUOD ATTESTOR, hetgeen ik getuig.
Q. B. F. F. Q. S. — QUOD BONUM, FELIX PAUIMQUE SIT, hetgeen goed, gelukkig en gezegend moge zijn, of enkel: **Q. F. F. Q. S. — QUOD FELIX PAUIMQUE SIT**, hetgeen gelukkig en gezegend moge zijn, of God geve daartoe. Zijnen zegen.
Q. D. B. V. — QUOD DEUS BENN VERBAT, God doe het gelakken.
QUAER. — QUARTIER, er wordt gevraagd, men vraagt.
QUAEST. — QAESTIO, eene vraag.
Q. E. — QUINTA ESSENTIA. Zie Quintessens.
Q. E. D. — QUOD ERAT DEMONSTRANDUM, hetgeen te bewijzen was. (als men belijft).
Q. L. — QUANTUM LIBET, zooveel.
Q. P. — QUANTUM PLACET, zooveel als men verkiest.
Q. Q. — QUALITATE qua, in hoedanigheid; met volmacht.
Q. S. — QUANTUM SATIS of **QUANTUM SUFFICIT**, zooveel als genoeg is. (wilt).
Q. V. — QUANTUM VIS, zooveel gij

qua, bijw. als, zooveel als.
Quadrant (rechtlijnige, vierkante, regelmatige figuur, welke enkele gelijke zijden en enkel rechte hoeken heeft) o. quadranten.
Quadrant (het vierde gedeelte van eenen cirkelboog; werktuig, om hoogten, enz. te meten) lo. -en.
Quadratuur (verandering in een vierhoek) v.
Quadreeren (vierkant maken; passen, zich schikken) bw. ow.
Quadrille (dans of spel met 4 personen) v. -s.
Quadrilleeren (eene quadrille dansen; quadrille spelen) ow.
Quadrilhoen (miljoen in de vierde macht) o. -en.
Quadro (muz.) verstemmig.
Quaertur, de vraag is.
Quaestie (vraag, geschil) v. -tieden en -ties; in -, waarover gehandeld wordt; er is geen - van, het spreekt van zelf.
Quaestieus (onzeker, twijfelachtig) bn. quaestieuz.
Quaestor (bij de Romeinen: bewaarder der schatst) m. -en.
Quaestuur (ambt van quaestor).
Qualificatie (bepaling; omschrijving; betiteling) v.
Qualificeeren (eene zaak bepalen, beschrijven; een zekeren titel geven; geschikt, vatbaar, gerechtigd maken) bw.
Qualitatief (volgens de waarde, de gesteldheid, het gehalte) bn.
Qualiteit (gesteldheid, eigenschap van een ding of van een persoon; stand in de burgerlijke samenleving; titel, die iemands waarde en rang aanduidt) v. -en.
Qualiter, even als.

Quand-même, hoe 't ook ga, tot elken prijs.

Quantitatief (volgens de hoeveelheid, naar de grootte, het getal, bn.

quantiteit (hoeveelheid) v. -en.

Quantum (zekere som; grootte, menigte, getal, maat) o.

Quarantaine (proefrijd voor schepen, die van plaatsen komen, waar men vermoedt dat een besmettelijke ziekte heerscht) v.

Quarre (vierhoekig) bn. als zn. (vierkant) o. -s.

Quartrone (een door een blanke en eene Mulattin, of omgekeerd, geteelde mensch) m. en v. -s.

Quartet (muziekstuk voor vier stemmen) o. -ten; -je, o. -s.

Quarto (in een vel papier in vier verdeeld.

quarto, ten vierde.

Quarto (zeker boekformaat) o. -s.

Quasi, gelijk, als, even alsof.

Quatertemper (driemaandelijksche vastendag bij de R.K.) m.

Quatre-mains (muziekstuk voor 4 handen gezet) v.

Querelle (twist) v. -s.

Querelleeren (twisten) ow.

Quidam, iemand, een zeker persoon; wordt ook gebruikt voor een kwastig menschen. -stand.

Quid pro quo, mislag, misverquiesceeren (rusten, zich geruststellen, stilzitten) o.

Quëtisme (leer van Molinos, bestaande in stille beschouwing van God) o.

Quëtist (aanhanger van het quëtisme, stille dweper) m. -en.

Quëtistierij, v.

Quëtisallen (allerhande dingen, uit ijzer, staal, koper, enz., vervaardigd) v. mv.

Quëtnet (ballonlamp met dubbele lichtpit) m. -s.

Quëquina (kina, koortsbast) v.

Quint (de vijfde toon van den grondtoon; de dunste en helderste snaar op snaarinstrumenten) v. -en.

Quintaal (centenaar) o. quinta.

Quintessence en quintessens (de vijfmaal overgemaakte geest ener vloeistof, het fijnste, edelste, beste, krachtigste eener zaak; het voornaamste, de kern van iets) v.

Quintet (muziekstuk voor vijf stemmen) o. -ten.

Qui-pro-quo (vergissing, misverstand) o. -s.

Quintantie, v. -tien en ties.

Quiteeren (een kwijtschiet geven; ontslaan; verlaten) bw.

Quitte, loz, vrij, ledig, onbelast.

Qui-va-la? of qui vive? wie daar?

Quodlibet (samengesteld ding, mengelaes; boerenbedrieger) o.

Quota (aandeel, hetwelk een ieder heeft bij te dragen) o. quota's.

Quoteeren (opteekenen, met getallen voorzien) bw. -en.

Quotient (deelingsuitkomst) o.

Quotisatie (aandeelbepaling) v.

Quotisieren (schatten, ieders aandeel in de belastingen bepalen) bw.

Quotidianus, dagelijksch.

R.

R, v. r's. — De achttiende letter van het alphabet, als Romeinsch cijfer 50.

R. (en recepten). — RECEPT, n. -en.

R. RESP. — RESPONSE of RESPONDEAT, antwoord, mea antwoord, of er wordegeantwoord, ook REPONUM, antwoord.

R. C. of R. K. — Roomsche Katholiek.

R. D. — REVERENDUS DOMINUS, of REVEREND DOMINE, eerwaardig heer.

R. F. S. N. P. — RÉPONSE FAVORABLE S'IL VOUS PLAIT, verzoeking bleef om gunstig antwoord.

R. I. — ROMANUM IMPERIUM, het Romeinsche rijk.

R. I. P. — REQUIESCAT IN PACE, bij (of zij) ruste in vrede.

R. I. S. A. — ROMANORUM IMPERATOR SEMPER AUGUSTUS, de al tijd of zeer verheven keizer der Romeinen.

R. M. — REGIA MAJESTAS, of REGIAE MAJESTATIS, de koninklijke of van de koninklijke majesteit.

R. M. C. — REVERENDI MINISTRII CANDIDATUS, candidaat van het eerwaardig leeraarsambt.

R. O. — RATIONE OFFICII, ambts-halve.

R. P. — REVERENDUS PATER of REVEREND PATER, eerwaardige vader.

Rec. — RECENSER, Zie op dit woord hieronder.

Rad. — RADICATA, Zie op dit woord hieronder.

Reg. — REGULA, regel; ook REGIUS, koninklijk.

Resp. — RESPUBLICA, het gemeenebest, de vrijstaat; Resp. Rom. — RESPUBLICA ROMANA, het Romeinsche gemeenebest.

Ra, v. ra's.

Raad, m. raden.

Raadgeving, v. -en.

Raadpensionaris, m. raadpensionaris.

Raadplegen, bw. ow. ik raadpleegde, heb geraadpleegd; raadpleger, m.

Raadsbesluit, o. -en.

Raadsel, o. -en of -s; -tje, o. -s.

Raadselachtig, bn. -er, -st; -heid, v.

Raadselboek, o. -en; -je, o. -s.

Raadsheer, m. -en, -lijk, bn.

Raadsman, m. -lieden.

Raadsvergadering, v. -en.

Raadsvragen, o.

Raadzaam, bn. en bijw. raadzaam, -st; -heid, v.

Raaf, v. raven; -je, o. -s.

Raagbol. Zie Ragebol.

Raaghoofd en raagshoofd, o.

Raagstok, m. -ken. [-en.

Raak (achterste deel van het binnenste desmonds) v. raken. meestal mv. gebruikt.

Raak (retroffen) bijw.

Raakgooten, bw. zw. ik gooiden, heb -gegooid.

Raaklijn, v. -en; -punt, o. -en.

Raakschieten, bw. st. ik schoot -, heb -geschoten.

Raakslaan, bw. st. ik sloeg -, heb -geslagen.

Raaksmijten, bw. st. ik smiet -, heb -gesmeten.

Raam (raming) m.

Raam (deurraam, enz.) o. ramen; -pje, o. -s.

Raap (ook knol genoemd) v. rapen; -je, o. -s.

Raapkoek, m. -en.

Raar (zonderling, zeldzaam) bn. en bijw. -der, -st; -heid, v.

Raasbol (raaskop, schreeuwer) m. -ln; -te, o. -s.

Raasbollen, ow. zw. ik raasbolde, heb geraasbold.

Raaskallen, ow. zw. ik raaskalde, heb geraaskald.

Raat (loosgraat) v. raten.

Rabarber, v.

Rabat, o. -ten; -je, o. -s.

Rabatijzer, o. -s; -schaaf, v. -schaven.

Rabatteeren (korting geven bij de betaling) bw.

Rabatten (dichtscheven) bw. zw. ik rabatte, heb gerabat.

Rabaut (deugnetim; -en; -je, o. -s.

Rabauten (den rabaut uithangen) ow. zw. ik rabautte, heb gerabaut.

Rabautenstuk, o. -ken.

Rabauw (appel) v. -en.

Rabbelen, ow. zw. ik rabbelde, heb gerabbelde; rabbelaar, m. rabbelaarst, v. rabbelarij, v. rabbling, v.

R. bbelkous, m. en v. -en.

Rabbeltaal, v.

Rabbi, m. -s.

Rabbijn, m. -en.

Rabbijnendom, o.

Rabbijnisch, bn.

Raccommodeeren (herstellen; vernieuwen; en beganen mislag weder goedmaken; weder verenigen) bw.

Raccrocheeren (zich weder met elkander verzoeken) bw.

Racleeren (schrappen; afstrijken van eranen; (muz.) zagen op de viool) bw.

Rad, o. -en en -eren; -je, o. raad -s en radities.

Rad, bn. en bijw. -der, -st; -heid, v. -dichheid, v.

Radbraken, bw. zw. ik radbraakte, heb geradbraakt.

Raddraaier, m. -s.

Radeeren (schaven, uitkrassen; met sterk water in koper etsen) bw. -heid, v.

Radeloos, bn. -loozet, -loost;

Raden (voor raadgeven) bw. st. (voor zissen) ow. st. ik ried, heb geraden; radling, v.

Radenmaker, m. -s; -ij, v. -en.

Rader, m. -s; -boot, v. -en; -kast, v. -en; -werk, o. (bn.

Radiant (schitterend, stralend)

Radiatie (het uitschrijven van een post in eene rekening; stralenschieting) v.

Radicaal (inzegwoord; wat den oorsprong, grond en wortel eener kracht of eigenschap uitmaakt; overduidelijk) bn. (bevoegde heidstitel) o.

- Ravijn**, o. -en.
Ravilleeren (verachtelijk maken, schenden) bw.
Ravitaleeren (opnieuw van levensmiddelen voorzien) bw.
Ravotten, ow. zw. ik ravotte, heb geravot; ravotter, m. ravotterij, v. ravotster, v.
Razeeren (scheren); vestingwerken verwoesten, sloopen) bw.
Razen, ow. zw. ik raasde, heb geraasd; razer, m. razernij (razernij) v.
Razend, bn. en bijw. -er, -st.
Razernij, v. -en.
Razijn, zie Roziya.
Razzia (strooptocht) v. razzia's.
Reaal (geldstuk in Spanje, Mexico, enz.) m. realen.
Reactie (tegenwerking) v.
Reactionnaire (tegenstrever) m. -en; (tegenstrevering, tegenwerkend) bn. (werken) bw.
Roageeren (tegenwerken, terugroagen (terugwerkend middel) o. rogentia.
Realisatie te gelde making) v. -tien en -ties.
Realiseeren (tot een werkelijk bestaan brengen; waren en andere dingen te gelde maken) bw.
Realisme, leer der werkelijkheid, het tegenovergestelde van idealisme) o.
Realist, m. -en; -isch, bn.
Realiteit (werkelijkheid) v.
Rebel (oproerling) m. -len.
Rebelleeren (opstand veroorzaken, muiten) ow.
Rebellie (muitery, opstand) v.
Rebellig, bn. -er, -st; -heid, v.
Rebelsch, bn. -er, meest -.
Rebus (raadselbeeld, raadsel) v.
Rebut (uitschot) o. [-sen.
Rebutant (verdrietig, van personen en wat op dezelfde betrekking heeft; onangenaam, rampspoedig; onbehaaglijk; afschrikkend) bn.
Rebutteeren (het doel niet ieten bereiken, op eene harde en verachtelijke manier afwijzen, verdrietig maken, verwerpen; afschrikken, den moed benemen) bw.
Recapitulatie (korte opsomming, herhaling) v.
Recapituleeren (kort, hoofdzakelijk herhalen) bw.
Recenseeren (aantoonen; beoordeelen, vooraamelijk van boeken en geschriften) bw.
Reconsent (boekbeoordeelaar) m. -en. (en -sies.
Recensie (beoordeeling) v. -sien
Recent (versch, nieuw, onlangs voorzevalen) bn. (-sen.
Recepis (bewijs van ontvang) v.
Recept (voorschrift, ter bereiding van geneesmiddelen, spijzen, verven, enz.) o. -en.
Receptenboek, o. -en.
Receptie (het ontvangen van een persoon of eene zaak; de aanroeping van iemand, als lid van een gezelschap) v. -tien en -ties.
Reces (schriftelijk vergelijk; afscheid, wederkomst; achterstand, verzuimde betaling eener som; deze som zelve) o.
Recette (ontvangst) v. -s.
Rechercheeren (naauwkeurig onderzoeken; gaarne willen) bw.
Recherche-vaartuig (vaartuig waarop de ambtenaren aanwezig zijn, die tegen sluikerij moeten waken) o. -en.
Recht, bn. en bijw. -er, -st; **Recht**, o. -en. [-heid, v.
Rechtsaan, bijw.
Rechtsbank, v. -en.
Rechtsdraads, bijw.
Rechten, bw. ow. zw. ik recht. **Rechtens**, vz. [te, heb gerecht.
Rechter, m. -s en -en; -lijk, bn. en bijw. -saubt, o. -en; -schap, o.
Rechterarm, m. -en; -been, o. -en; -hand, v. -en; -kant, m.; -mouw, v. -en; -oever, m. -s; -oog, o. -en; -voet, m. -en; -zijde, v. -n.
Rechtgelooovig, bn. -er, -st; **Rechtboek**, m. -en; -ig, bn.
Rechtshuis, o. -huizen.
Rechtigen (inachtigen) bw. zw. ik rechtigde, heb gerechtigd.
Rechtmatig, bn. en bijw. -er, **Rechttop**, bijw. [-st; -heid, v.
Rechtpost, and, bn.
Rechts, bijw.
Rechtsaf, bijw.
Rechtsban, m.
Rechtsbegrip, o. -pen.
Rechtsch, bn. (-heid, v.
Rechtschappen, bn. -er, -st; **Rechtsdwang**, m.
Rechtsfelt, o. -en.
Rechtsgebied, o.
Rechtsgeeding, o. -en.
Rechtsgeleerd, bn.; -heid, v.
Rechtsgeleerde, m. -n.
Rechtshandel, m.; -inzag, m.; **Rechtsom**, bijw. [-macht, v.
Rechtsomkeert, bijw. [-maken).
Rechtspersoon, m. en v. -per.
Rechtspleging, v. -en.
Rechtspraak, v.
Rechtspreken, ow. st. ik sprak - heb -gesproken.
Rechtsschool, v. -scholen.
Rechtsbaal, v.
Rechtsrandig, bn.; -heid, v.
Rechtsreeks, bijw.
Rechtsreeksch, bn.
Rechtsverdraaiing, v. -en; -verkrachting, v. -en; -vordering, v. -en; -vraag, v. -vragen; -weigerinz, v.
Rechttoe, bijw.
Rechtuit, bijw.
Rechtuitgaan, ow. onr. ik ging - ben -gegaan.
Rechtuitloopen, ow. st. ik liep - heb en -gelopen.
Rechtvaardig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
Rechtvaardigen, bw. zw. ik rechtvaardigde, heb gerechtvaardigd; rechtvaardiging, v.
Rechtvaardigmaking, v.
Rechtszaak, v. -zaken.
Rechtszaal, v. -zalen.
Rechtzinnig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Reclief (nieuweseaanval van een ziekte; herhaling eener misdaad) o. recidieven.
Reclief (schriftelijke verklaring van een schipper, dat de goederen ontvangen en ingeladen **Reclief** (voordracht) o. [zijn) o.
- Recipe**. Zie R.
Recipieeren (aan- of innemen, ontvangen) bw.
Reciprociteeren (op gelijke wijze behandelen, vergelden) bw. v.
Reciprociteit, wederkeerigheid)
Recitatief (handelnde tusschen spreken en zingen; eene soort van declameerend gezag) o.
Recitseeren (van buiten opzeggen, hardop lezen, verhalen) bw.
Reclame (terugvordering, k'lacht, ook: artikel in een dagblad ter aanprijzing van iets) v. -s.
Reclamereeren (aanroepen, afsmeken; terugvorderen) bw.
Recognitie (navorsching eener zaak, herhaald onderzoek; vergelijking van ontvangende diensten; erkenstis, bekentenis) v. -tien en -ties.
Recognoscereen (uitvorschen, van verre bezichtigen; voor recht erkennen; de plaatsing enz. des vijands onderzoeken) ow.
Recommandabel (aanbevelenswaardig) bn.
Recommandatie (aanbeveling) v. -tien en -ties.
Recommanderen (aanbevelen, aanprijzen; inprenten, inscherpen; iemand gunstig aanbevelen) bw. (vergeelden) bw.
Recompenseeren (beloonen); **Recompeteeren** (opnieuw veltalig maken) bw.
Reconciliatie (verzoening) v.
Reconcilieeren (weder verzoenen, bedriegen) bw.
Reconvallescereen (herstellen, aan de betterhand zijn) ow.
Reconvallescent (aan de betterhand, herstelt) bn.
Reconvallescent (iemand die aan de betterhand is) m. en v. -en.
Recours (teruggang of vordering, toevlucht; schadelooshouding) o.
Recouvreeren (weder bekomen of verkrijgen) bw. (zing) v.
Recreate (verlosting, uitspanning)
Recreateeren (verfrischen, verlustigen, vertekwiken) bw.
Recriminatie (tegenbeschuldiging) v.
Recrimineeren (wederkeurig beschuldigen, tegenklachten doen; weder beschimpen) bw.
Recruteeren (werven, lichten, veltalig of geheel maken) bw. recrutering, v.
Recruit (nieuw aangeworven soldaat) m. recruten; je, o. -s.
Recta, rechtuit.
Rectificatie (verbetering; herhaalde destillatie) v.
Rectificeeren (verbeteren, recht maken, verhelpen, in orde brengen; door gedurige overhaling verkeren) bw.
Recto folio, op de rechterzijde.
Rector (bestuurder van eene Latijnse school, of een gymnasium) m. -en.
Rector magnificus (opperbeestuurder van een academischen raad of senaat) m.
Restoraal (den rector betreffende) ba.
Restoraat (ambt van rector) o. rectoraten.

Requ(schriftelijk bewijs, dat men iets ontvangen heeft) o. requ's.
Recueil (verzameling) o. -s.
Recueilleeren (verzamen, vergaderen; herstellen; tot zich zelf komen) bw.
Reculeeren (terugloopen, of -stooten, achteruitgaan, wijken) ow.
Recupereeren heroveren, we-
Recusabel (verwerplijk) bn.
Recuseeren (weikeren, verwerpen, terugzenden) bw.
Redactuur (verzamelen, samen-
 stellen, schrijven) m. -s of -en.
Redactie (de drukbezorging; ge-
 zamenlijke uitgevers van een
 dagblad of tijdschrift) v. -tien
 en -ties.
Reddeloos, bn. en bijw. redde-
 loozer, reddeloos, v.
Redden, bw. zw. ik redde, heb
 gered; redende, m. redding, v.
 redster, v.; redmiddel, o.
Redderen, bw. zw. ik redderde,
 heb geredderd; reddenaar, m.
 redderaarster, v. reddering, v.
Redditie (teruggaaf, overgaaf
 eener vesting) v.
Rede (gesprek, vertoog) v. -n.
 Rede (denkvermogen) v.
Redekavelen, ow. zw. ik rede-
 kaveld, heb gerekaveld; rede-
 kaveling, v.
Redelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. -erwijze en -wijs, bijw.
Redeloos, bn. -loozter, -loost;
 -heid, v.
Reden (oorzaak) v. -en.
Reden (verhouding) v. -s.
Redenaar, m. -s en redenaars.
Redenaarsgeva, v. -n; -ge-
 stoelte, o. -n; -talent, o. -en.
Redenaarster, v. -s.
Redeneeren (spreken, zijn ge-
 voelen uiten) ow.; redeneerder,
 m. redeneering, v. redeneerkun-
 dengevend, bn. [de, v.
Rederijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Rederijker, m. -s.
Rederijkerskamer, v. -s.
Redetwisten, ow. zw. ik rede-
 twistte, heb geredetwist.
Redevabel (verplicht, verschul-
 digd, erkentelijk) bn.
Redevoeren, ow. zw. ik rede-
 voerde, heb geredevoerd; rede-
 voerder, m. redevoering, v.
Redewisselen, ow. zw. ik rede-
 wisselde, heb geredwisseld; re-
 dewisseling, v.
Redeziften, ow. zw. ik redeszifte,
 heb geredezift; redezifter, m.
 redzifting, v.
Redigeeren (samenstellen, op-
 stellen, voor de drukpers gereed-
 maken) bw.
Redinrote (rijkoer, overrook, wijd
 en lang tot op de voeten) v. -s.
Redivivus, levend, herleefd.
Redoubleeren (verduubelen;
 vermeerdere; versterken) bw.
Redoutabel (vreeselijk, ontzag-
 lijk, geducht) bn.
Redoute (veld- of schrikschans;
 maskrade, maskradedans) v. -s.
Redouteeren (vreezen, duchten,
 redres-herstel) o. [schuwen] bw.
Redresseeren (weder recht ma-
 ken of oprichten; terechtbre-
 ngen, herstellen) bw.

Reduceeren (terugbrengen of
 -voeren, verminderen, beperken;
 maten, munten en gewichten
 herleiden) bw.
Reductie (verkleining, herlei-
 ding, vermindering) v.
Ree (hinde) v. -en; -tje, o. -s.
Ree (ligplaats). Zie Reede.
Reebok, m. -ken; -je, o. -s.
Reede en **ree** (ligplaats voor
 schepen) v. reeden en reeden.
Reede en **ree** (gereed) bn. en
 bijw. reeder, reedst.
Reeden (gereedmaken, toerusten)
 bw. ow. zw. ik reedde, heb ge-
 reed; reeder, m. reederij, v. ree-
 ding, v.
Reederskantoor, o. -kantoren.
Reeds, bijw.
Reedel (wezenlijk, werkelijk, ze-
 ker, vast, grondig van kennis;
 reede waarde, het schalte, de
 zakelijke of innerlijke waarde
 van geld, munten, of lands-
 schuldbrieven) bn. -s.
Reef en **rif**, o. reven; reeffe, o.
Reegreit, v. -en; -je, o. -s.
Reekalf, o. -kalven; -je, o. -s.
Reeks, v. -en.
Reeling, v. -s.
Reep (smalle strook, ook: hoepel)
 m. -en; -je, o. -s.
Reet (spiert) v. retten; -je, o. -s.
Reet en **rete** (werktuig) v. retten.
Reetrekker, m. -s.
Reeuw (in Friesland wordt dit
 woord voor allerlei huisraad
 enz. gebruikt) o.
Reeuw (doodschuim) o.
Reeuwen, ow. zw. ik reeuwde,
 heb gereeuwd; reeuwer, m.
 reeuwater, v. -n; -ge-
Reevleesch en **reevleesch**.
Refactie (korting voor bescha-
 digde waren) v. -tien en -ties.
Referereen (zich) (zich gedra-
 gen) ww. (o. -s.
Refereren en **refreinen**, o. -en; -tje,
Referendaris (berichtgever,
 voordrager; titel van sommige
 hoofdambtenaren aan de mini-
 sterieele departementen) m. -sen.
Referent (verslaggever van uit-
 gegeven werken) m. -en.
Reflecteeren (weerkaatsen, te-
 rugkaatsen, spiegelen; op iets
 acht geven) ow. en bw.
Reflectie (overwezing, beden-
 king) v. -tien en -ties.
Reformatie (hervorming) v.
Reformator (hervormer) m. -en.
Reforme (hervorming, hersche-
 ping, vermladering, door afdan-
 king, of door uitmonstering) v.;
 op -stellen, buiten dienst en op
 verminderde soldij stellen.
Reformeeren (verbeteren, een
 anderen vorm geven) bw.
Refractaire (weerspannig; een
 die zich eigenzinnig aan den
 krijgsdienst onttrekt) m. -s.
Refractie (breking der lichtstra-
 len) v. (vluchtsoort) o.
Refuge (veilige schuilplaats, toe-
 flucht) o.
Refugie (uitweken om geloofs-
 vervolging) m. -s. (ow.
Refugieeren (uit- of ontwijken)
Refuseeren (weigeren) bw.
Refusus (weigering) o. -refuzen.
Refutatie (wederlegging) v.
Refuteeren (wederleggen) bw.

Regaal (koninklijk, voortreffelijk;
 muz.) orgelregister, dat de men-
 s' heilige stem nabootst, ook
 vox humana genoemd) o. rega-
 len. (bedienen) bw.
Regaleeren (heerlijk onthalen,
 Regardeeren (beschouwen, acht
 geven; ontzien) bw.
Regeeren (heerschen, besturen)
 bw. ow.; regeerder, m.; regeer-
 ing, v. regeester, v.
Regeeringloos, bn.; -heid, v.
Regeringsbank, v. -en; per-
 soon, m. -personen; -vorm, m.
 -en; -zaak, v. -zaken.
Regerkunde, v.
Regel, m. -en of -s; -tje, o. -s.
Regeldraads, bijw.
Regelen, bw. zw. ik regelde, heb
 geregeld; regeling, v.
Regelloos, bn. -loozter, -loost;
Regelmaat, v. -s. [heid, v.
Regelmatig, bn. en bw. -er, -st;
Regelrecht, bn. [heid, v.
Regen, m. -s; -tje, o. -s. (v.
Regenachtig, bn. -er, -st; -heid,
Regenen, onp. w. zw. het re-
 gende, heeft geregend.
Regent, m. -en; -es, v. -sen;
 -schap, o.
Regentkamer, v. -s.
Reggen (scheepsw.) ow. zw. ik
 regde, heb gereg.
Regie (de leiding, het beheer van
 zekere inkomsten) v.
Regime (bestuur; leefregel, eet-
 regel, richtsnoer) o. -s.
Regiment, o. -en; -skind, o.
 -eren.
Regisseur (beheerder; rekening-
 voerder; belastingontvanger;
 tooneelbeheerder, die de rollen
 uitdeelt) m.
Register, o. -s; -tje, o. -s.
Registratie (inschrijving van
 akten, enz.) v.
Registreeren (in het register
 schrijven; boeken) bw.; regi-
 streering, v.
Regiment, o. -en; -je, o. -s.
Reglementair, v. betreffende
 of volgens een reglement) bn.
Reglementeeren (aan een re-
 glement onderwerpen) ow.
Regres (teruggang; verhaal van
 schade op iemand) o.
Regret (spijt, leedwezen) o.
Regretteeren (betreuren, be-
 klagen) bw.
Regelmataert (regelmataert) v.
Reguleeren (regelen, schikken,
 in orde brengen) bw. -en.
Regulier (ordesgeestelijke) m.
Regulier (regelmataert, juist) bn.
Rehabilitatie (vereerlijking) v.
Rehabiliteeren (weder in den
 vorigen stand plaatsen; weder
 eerlijk of bekwaam maken) bw.
Reel (koor) m. -en; -tje, o. -s.
Reien (dansen) ow. zw. ik reide,
 heb gereid.
Reiger, m. -s; -tje, o. -s.
Reigersnest, o. -en.
Reiken, bw. ow. zw. ik reikte,
 heb gerekikt.
Reikhalzen, ow. zw. ik reikhals-
 de, heb gerekihalsd; reikhal-
 zing, v.
Reilen, ow. zw. alleen gebruik-
 lijk in: zooals het reilt en zelft.
Reiltop, m. -pen.

Reimpressie (herdruk) v.
Reimprimeeren (herdrukken) bw. (-heid, v.)
Rein, bn. en bijw. -er, -st;
Reine (koningin) v. -s; -du bal, schoonste en meest geverde van alle danseressen.
Reinigen, bw. zw. ik reinigde, heb gereinigd; reiniging, v. reinigingsmiddel, o.
Reintegratie (vernieuwing, herstelling) v.
Reintegreeren (vernieuwen, herstellen) bw. (varen).
Reinvaar wormkruid) v. rein.
Reis v. reizen; -je, o. -s.
Reisbaar, bn.
Reisgeld, o. -genoot, m. -en; -genoot, m. -en; -kleed, o. -eren; -kosten, m. mv.; -tash, v. tashen; -zak, m. -ken.
Reisvaardig, bn.
Reiteratie (herhaling) v.
Reiteratief (herhaald; bij herhaling) bn.
Reitereeren (herhalen) bw.
Reizen, ow. zw. ik reisde, heb ben gereisd; reizend, bn. reiziger, m. reiziger, v.
Rejactie (verwerping) v.
Rek (de daad van rekken) m.
Rek (latwerk) o. -ken; -je, o. -s.
Rekbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
Rekbank, v. -en.
Rekel, m. -s; -tje, o. -s.
Rekelachtig, bn. -er, -st.
Rekenen (inrekken; met asch bedekken) bw. zw. ik rekende, heb gerekend.
Rekenen, bw. ow. zw. ik rekende, heb gerekend; rekenaar, m. rekenaar, v. rekenen, v.
Rekenbaas, m. -bazen; -boek, o. -en; -bord, o. -en; -fout, v. -en; -kamer, v. -s; -kunde, v.; -kundig, bn.; -kundige, m. en v. -n; -les, v. -sen; -machine, v. -s; -meester, m. -s; -schap, v.; -uur, o. -uren; -wijze en -wijs, v. -wijzen.
Rekest, enz. Zie Request, enz.
Rekfont, o. -en; -tizer, o. -s.
Rekke (een lange stok) v. -n.
Rekkelijk, bn. en bijw. -er, -st.
Rekkeling, v. (-heid, v.)
Rekken (uitrekken, verlengen) bw. en ow. ik rekte, heb en ben gerekt; rekker, m. rekking, v. rekter, v.
Rekken (van paarden) ow. zw. ik rekte, heb gerekt.
Rekken (op het rek gaan) ow. zw. ik rekte, heb gerekt.
Rekkerig, bn. -er, -st.
Relaas, o. relaten; -je, o. -s.
Relache (verpozing, rust) v.
Relacheeren (verslappen, nalaten, ophouden, laten varen) ow. bw. (ling van paarden) o.
Relais (pleisterplaats, verwisselingsrelatie) v.
Relatie (relaas, verhaal, de aanwijzing, melding; de betrekking waarin zaken of personen tot elkander staan) v. -tien en -ties.
Relatief (betrekkelijk) bn.
Relieve (de middaardstijl) v.
Releveeren (oprichten, weder opbouwen; iemand weder op de been brengen; iets luisterrijk of bevallig maken; bevrijden van ene verplichting) bw.

Relief (verheven of gedreven werk in hout, metaal, enz.; glans, roem, eer, aanzien) o.
Religie (godsdienst godsavrucht; geweten, nauwgezetheid) v. -gion en -gie.
Religieus (godsdienstig) bn. en bijw. religieuzer, religieust.
Reliquie (overblijfsel van heiligen, als: kleederen, beenderen, enz.), v. reliquieën.
Reliquieenkastje, o. -s.
Rellen (snappen, klappen) ow. zw. ik relde, heb gerd; relletje, o.
Relmuus, v. relmuizen; -je, o. -s.
Remarquabel (opmerkelijk) bn.
Remarque (aanmerking) v. -s.
Remarqueeren (aan- of opmerken; waarnemen of gewaarworden) bw.
Rembours (terugbetaling) o. -en.
Remboursabel (terugbetaalbaar) bn. (bw).
Rembourseeren (terugbetalen)
Remboursement (terugbetaling) o. -en. (-dies).
Remedie (middel) v. -dien en
Remedieeren (herstellen, verhelpen, hulp of raad geven) bw.
Remercement (dankbetuiging) o. -en.
Remise (zending, overmaking, bijzonder van geld, waren, wissels, enz.; uitstel, nalating; inzet in sommige spellen; ene schuur; bewaarplaats, bijzonder voor wagens, enz.; wagen- of koetshuis) v. -s. (zoenlijk) bn.
Remissibel (vergefelijk, vermisselijk) (terugzending; vrijstelling, kwijtschelding van belasting, straf, enz.) v. -sien.
Remitteeren (terug- of overzenden, geld of wissels overmaken; iets van ene vordering laten vallen) bw.
Remmen (een der wielen van een wagen vastzetten, zoodat het medesleept) ow. zw. ik remde, heb geremd; remketting, m. remtoestel, m. en o.
Remonstrant m. -en; -sch, bn.
Remonstrantendom, o.
Remonstreeren (tegenvoorstellen doen; tegenwerpingen maken) ow. bw.
Remonte of **remonte** (paarden, paarden tot het voltallig maken der ruitrij dienende).
Remonteeren (opnieuw maken) bw.
Remorqueeren (op het sleep-touw nemen, boegseeren) bw.
Remorqueur (sleepwagen, stoemeloper) m. -s.
Removeeren (wegbrengen, afzetten, verwijderen) bw.
Remplaçant (plaatsvervanger) m. -en.
Remplaceeren (in iemands plaats treden, plaatsvervanging of bekleden) bw.
Remplacement (plaatsvervanging) o. -en.
Ren (een snelle loop) m. -nen.
Renaissance (wedergeboorte) v. -s.
à la - (in den trant der kunst om den stijl der middeleeuwen met dien der ouden gelukkig te vermengen).
Renbaan, v. -banen; -bode, m. -n.

Rencontre (ontmoeting) v. -s.
Rencontreeren (bejegenen, ontmoeten, vinden) bw.
Rendant (rekeninghouder) m.
Rendeeren (opleveren, bedragen, opbrengen) bw.
Rendez-vous (geheim, bijeen komst) o.
Rendier, o. -en; -tje, o. -s.
Renegeaat (afvallig) m. -gaten.
Renet (bekende soort van appelen) v. -ten; -je, o. -s.
Renetteboom, m. -en.
Renforceeren (versterken) bw.
Rennen, ow. bw. zw. ik rende, heb gerend; renloop, m.
Renomme (roem, vermaardheid) v.; par -v., bij name of geredicht).
Renonce (ontzegging, verloochening; de ontbrekende kleur in het kaartspel) v.
Renonceeren (afzien van; verwerpen) o. -en. (-ties).
Renovatie (vernieuwing) v. -tien.
Renoveeren (ver- of hernieuwen, verbeteren) bw.
Renperk, o. -en; -prijs, m. -prijzen; -spel, o.
Renseignement (aanwijzing, inlichting) o. -en.
Rentbaar, bn.
Rente, v. -n.
Renteloos, bn. (gerent).
Renten, ow. zw. ik rentte, heeft
Rentier, m. -s; -ster, v. -s.
Rentenieren, ow. zw. ik rentenierde, heb gerentenierd.
Rentmeester, m. -s.
Rentmeesterschap, o. -pen.
Rentuncieeren (wegzigen, ontzeggen, afstand doen) ow.
Renversaal (schriftelijke tegenbelofte) o. renversalen.
Renverseeren (omkeeren, omverwerpen) bw. (o. -en).
Renvooi (verandering; verwijzing)
Renvoeyen (terugzenden; weggeven; verwijzen) v.
Reorganisatie (hervorming) v.
Reorganiseeren (weder inrichten, hervormen) bw.
Rep, m. enkel gebruik. in de bijw. uitdr. in rep en roer.
Reparatie (herstelling) v. -tien en -ties. (stellen) bw.
Repareeren (verbeteren, herstellen).
Repasseren (weder voorbij- of teruggaan; ene rekening nogmaals doorloopen; een uurwerk een- of tweemaal 24 uren laten gaan om te zien of het goed gaat) ow. en bw. (-s).
Renel (vlashamer) m. -s; -tje, o.
Renen (las beuken of schillen) bw. zw. ik repelde, heb gerepeld; repelaar, m. repelaar, v.
Repertoire (register, lijst) o. -s. Zie Repertorium.
Repertorium (zaakregister, verzameling; lijst van de stukken die in den schouwburg zullen vertoond worden) o.
Repeteeren (herhalen) bw.
Repetent (herhaler, wederkeerend, quotiënt ener repetentbreuk) o. -en.
Repetitie (herhaling; slaand horloge) v. -tien en -ties.
Repetitor (herhaler, leermeester) m. -s.

Replioeeren (antwoorden, her-
nemen, tegen inbrengen) bw.
Replek (tegenantwoord, tegen-
schrift) v. -en. (zen) ov.
Replieeren (wijken, terugdein-
den) bw.
Repondeeren (instaan, borg
zijn of blijven; beloven) bw.
Repoussant (terugstootend) bn.
Repousseeren (terugdrijven,
terugstooten) bw. (gerept).
Reppen, bw. zw. ik rept, heb
Repressalie (eigene rechtver-
schaffing; werveldvergelijking,
wraakcoëfening) v. -s.
Representant (vertegenwoordiger) m. -en.
Representatie (vertegenwoordiging; voorstelling) v. -tijen en
-ties.
Representeeren (vertegen-
woordigen, de plaats bekleeden;
voorhouden, onder de aandacht
brengen, betogen) bw.
Repressief (belemmerend) bn.
Reprimande (bestrafing, te-
rechtwijzing) v. -s.
Reprimandeeren (berispen, be-
straffen) bw.
Reprimoreen (weerhouden, we-
ren, verhoeden) bw.
Reprise (her- of terugneming,
herovering van een schip; muz.)
herhaling van het hoofdeleete
eener aria, enz.) v. (ring) v.
Reprobatie (verwerping, afkeu-
ren) bw.
Reproberen (niet goedkeuren,
verwerpen) bw.
Reprochabel (verwerpelijk) bn.
Reproche (verwijt) v. -s.
Reprocheeren (verwijten, ten
laste leggen) bw.
Reproduceren (weder te voor-
schijn brengen, herstellen; te-
genbewijs voeren) bw.
Reptilien (kruipende dieren) mv.
Republiek (gemeenebest; staat
waar het oppergezag niet in han-
den is van een erfelijk vorst,
maar bij een gekozen president,
een directoor enz. berust) v.
-en; -je, o. -s.
Republikein (gemeenebestze-
zende, vrijheidsvriend) m. -en.
Republikeinisch, bn.
Repudiatie (verstoofing) v.
Repudieeren (verwerpen, ver-
stoeten; wegzenden) bw.
Reputneeren (tegenstreven,
tegenstand doen; walgen) bw.
Reputseeren (terugstooten of
-drijven, afwijzen) bw.
Repusief (terugstootend) bn.
Reputatie (achtig, eer, goede
naam, vermaardheid, aanzien) v.
Request (klaag-, verzoek- of
smeekschrijft) o. -en; -je, o. -s.
Requetrant, m. -en.
Requetrante, v. -n.
Requetrere (een verzoek-
schrift indienen) ov.
Requiem (zielmissa voor een over-
ledene; de muziek daarbij) o.
Requiescat in pace, hij (of zij)
ruste in vrede!
Requireeren (vorderen, eischen,
verzoeken van rechts- of ambts-
wege, iets begeeren of navor-
schen) bw.
Requisiet (vereischte, eigen-
schap, noodzakelijkheid) o. -en.
Requisitie (opvoeding, eisch) v.

ROS, eene zaak. (ning) v.
Rescotre (afrekening, vereffe-
ning) bw.
Rescontreeren (afrekenen, vereffenen) ow.
Rescript (antwoord) o. -en.
Reseda (zekere welriekende
plant, ook wouw genaamd) v.
reseda's.
Reserve (voorboud) v. -s;
corps de -, achterhoede; in -, in
voorraad, ter zijde; sans -, zon-
der uitzondering.
Reserveeren (voorboudenen,
bedingen; iets tot een anderen
tijd behouden) bw.
Resideeren (verblijven) ow.
Resident (zaakvertrouwde in
vreemde hoofdsteden) m. -en.
Residentie (de zetel, hofplaats)
v. -tijen en -ties.
Resignatie (afstaandoening, on-
derwerping, gelatenheid) v.
Resigneeren (ontzeggen, afdan-
ken, afstand doen, ontzeggen)
ow. Zich -, (zich onderwerpen,
zich lijdelijk in iets schikken)
ww. (ning) v.
Resiliatie (opheffing, tenietdoe-
ren) bw.
Resilieeren (terugtrekken, terug-
springen, ophellen) ow. bw.
Resistereen (weerstand, tegen-
stand bieden) bw. en ow. (v).
Resistentie (tegenstand, verzet)
Resolutie (besluit) v. -tijen en
-ties.
Resoluut (gul, milddadig, open-
hartig, moedig) bn. resoluter, -st.
Resolveeren (oplossen, verdee-
len; zich bepalen, besluiten) bw.
Resonans (weergalming) v.
Resoneren (terugkaatsen, weer-
galmen) ow.
Respect (eerbied, achtig) o.
Respectabel (achtenswaardig)
bn. en bijw. (digheid) v.
Respectabiliteit (achtenswaar-
digheid) v.
Respecteeren (achten, eeren;
ontzien, verschoonen) bw.
Respijt (uitsstel) o.
Respiratie (ademhaling) v.
Respireeren (ademhalen, lucht
scheppen) ow.
Respondeeren, repondeeren
(antwoorden, hernemen; borg
blijven) ow. bw.
Responsum (schriftelijk ant-
woord, aanschrijving) o.
Ressenteeren (levendig gevoe-
len of door iets geroerd wor-
den; aandeel aan iets nemen) ow.
bw.
Ressort (veer, drijfveer, veer-
kracht, hulpmiddel, vermogen;
vak, gebied, bestuur, werkkring,
grondgebied) o. (tot) ow.
Ressortheeren (behooren onder,
hulpbron toevlucht,
redmiddel; verzamelaars van
een besloten gezelschap) v. -n.
Rest, v. -en; -je, o. -s. (o. -s)
Restant (overschot) o. -en; -je.
Restaurateur (hersteller; gaar-
kok) m. -s.
Restauratie (herstelling; de her-
stelde Bourbons-regering; gaar-
keuken) v.
Restaureren (herstellen; ver-
frischen, verkwikken) bw.
Resteeren (overig blijven) ow.
Resten (overblijven) ow. het rest-
te, is gerest.

Restitueeren (teruggeven, ver-
koeden) bw. -ties.
Restitutie (teruggave) v. -tijen
en -ties.
Restringeren (beperken, be-
zigen, samentrekken) bw.
Resultaat (uitkomst, gevolg, be-
sluit) o. resultaten.
Resulteeren (volgen, voort-
spuiten, voortkomen, uit afge-
leid worden) ow.
Résumé (korte opsomming, sa-
menvatting) o.
Resumeeren (iets kort verhalen,
omvatten, nalezen en goedkeu-
ren) bw. (nieuwen) bw.
Resusciteeren (opwekken, ver-
leeden) bw.
Retardaceeren (vertragen, ophou-
den) bw. (v. -s).
Retardie (werkzaamheid) v.
Retig (vol reiten) bn. -er, -st.
Retirade (terugtrekking) v. -s.
Retireeren (terugtrekken, vluch-
ten, zich in rust begeven) ow.
Retouche (verbetering, opwer-
king) v. (werken) bw.
Retoucheeren (verhelpen, op-
retour (terugvracht) v. -en.
Retour (terugkeer) o.
Retourbiljet (plaatsbriefje voor
de terugreis) o. -ten; -schip, o.
-vloot, o. (teruggeven) bw.
Retourneeren (terugkeeren) ow.
Retracteeren (herroepen, in-
trekken) bw.
Retraite (terugtocht, afzonde-
ring, eenzaamheid; rust) v.
Retrancheeren (afsnijden, af-
zondere, verschanzen) bw.
Retranchement (verschaning,
veldschans, legerschanse) o. -en.
Retribueeren (beloonen, vergel-
den, teruggeven) bw. (ding) v.
Retributie (teruggave, vergel-
de) v.
Retro (voor sommige woorden
geplaatst beduidt) terug.
Retrozijn (verbastering van het
Fransche rhetoricienredrijker)
m. -en.
Reu, mannetje der honden) m. -en;
Reuk, m. -en; -je, o. -s.
Reukeloos, bn. reukeloos, reu-
keloos.
Reunie (wedervereniging; gezel-
like vriendenkring) v. -nien en
Reus, m. reuzen. [-nie].
Reussachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Reussceeren (gelukken, goed uit-
vallen) ow.
Reutel (reuteling) m.
Reutel (reutelaar, reutelaarster)
m. en v. -s.
Reutelen, ow. zw. ik reutelde, heb
gereuteld; reutelaar (grompot)
m. reutelaarster, v. reuteling, v.
Reuter (zelf) m. -s; -je, o. -s.
Reuzel (lichaamsdeel) m. -s; (stof)
v. -tje, o. -s.
Reuzenbeeld, o. -en; geslacht,
o. -en; -kracht, v. -en; -plan, o.
-nen; -slang, v. -en; -stap, m.
-pen; -strijd, m.; -temmer, m. -s;
-werk, o. -en.
Reuzin, v. -nen.
Revanche (vergeldding; tweede
spel, na het eerste verloren te
hebben; wederwraak) v.
Revelle (waktrom) v.
Revelatie (ontsluiering, ontdek-
king) v. -tijen en -ties.

Reveloeren (onthullen, ontsluit-
ren, ontdekken; verkondigen,
openbaren) bw.

Revelen (suffen) ow. zw. ik re-
velde, heb gereveld; revelaar
(suffer) m. revelaarster, v. reve-
ling (sufferij) v.

Reven, bw. zw. ik reefde, heb ge-
reefd; scheepsw.

Revenu (inkomst) o. revenuen.

Reverbere (doorvlammig; hol
geslepen spiegel, welke het licht
terugwerpt; lichtweerkatsende
lamp; praallicht, straatlantaarn)
v. -s.

Reverentelijk (met eerbied)

Reverentie (eerbiediging, eerbij-
tuiging) v. -tien, en -ties.

Revers (houw, slag of stoot, met
de buitenzijde der hand; op mun-
ten, enz., de keer- of achterzijde;
tegenschrift, tegenbewijs) o.

Reveteeren (bekleden; wallen,
muren, grachten, met muurwerk
of zoden bekleden) bw.

Revideeren (herzien; nazien) bw.

Revisie (herziening; tweede proef-
blad) v. -sien en -sies.

Revocerren (herroepen, terug-
roepen, terugnemen) bw.

Revoir (wederzien) o. au - of a -,
tot wederziens. (lend) bn.

Revolant (met weezin vervul-
d) bw.

Revolteeren (in opstand gera-
ken; met weezin vervullen) o.
en bw.

Revolutie (omkeering, bijzonder
de staatsomwenteling) v. -tien
en -ties.

Revolutionair (omwentelings-
gezind) bn. als zn. omwentelings-
gezinde) m. -en.

Revoluer (geweer met meer dan
een loop) m. -s.

Revue (heer- of legerschouw-
monstering; titel van verschil-
lende tijdschriften) v. -n en -s.

Rhapsodisch (stukwijze voor-
gesteld, niet samenhangend; in
een verachtelijken zin samenge-
lapt of -gefaust) bn.

Rhetor (redenaar, leeraar der
welsprekendheid) m. -s en -en.

Rhetorica (rederijkskunde) v.

Rhetorisch (redekunstig) bn.

Rheumatiek (zinkingachtig-
heid) v. (gekweld) bn.

Rheumatisch (met zinkingen)

Rheumatisme (Zie Rheuma-
tiek) o. - (een).

Rhinoceros (neushoofdier) m.

Rhomboid (langwerpige ruit;
een vierhoek met scheeve hoe-
ken, welks tegen elkander over-
staande zijden even groot zijn) o.

Rhythmisch (versmatig, even-
matig) bn.

Rhythmus (klankmaat) m.

Rib en **ribbe**, v. ribben; ribje en
ribbetje, o. -s.

Ribbebreuk, v. -en.

Ribbelling (soort van zoete ap-
pel) m. -en. (ribd).

Ribben, bw. zw. ik ribde, heb ge-
ribben) m. -en.

Ribbenkast, v.

Ribbestoot, m. -en.

Ribbevries, o. -vliezen.

Ribbezakken (aansporen, aan-
drijven, plagen) bw. zw. ik rib-
bezakte, heb geribbezakt.

Ricaneeren (hoonend lachen; uit-
domheid veel lachen) ow.

Richel, v. -s; -tje, o. -s.

Richtbaak, v. -baken.

Richten, bw. zw. ik richtte, heb
gericht; richting, v.

Richter, m. -s en -en.

Richtgat, o. -en. (-heid, v.)

Richtig, bn. en bijw. -er, -st;

Richtlat, v. -ten; -liniaal; v. -li-
nialen; -lood, o. -en; -snoer.

Ridder, m. -s en -en. [o. -en.

Ridderen, bw. zw. ik riddede,
heb geridde. (-heid, v.)

Ridderlijk, bn. en bijw. -er, -st.

Ridderschap (voor de ridders, v.
-pen; voor den ridderstand, o.)

Ridderspoor (ook zekere bloem
v. -sporen; -tje, o. -s).

Rideau (voorhangsel; een kleine
hoogte, waardoor een leger be-
dekt wordt: eene in haast opge-
worpen verschansing) o.

Ridicule (belachelijk) Zie Ridi-
cul.

Ridiculiteit (belachelijkheid) v.

Ridicul (belachelijk) bn. en bijw.
ridculer, -st.

Rieken. Zie Ruiken.

Riem, m. -en; -pje, o. -s.

Riemer, m. -s.

Riet, o. -en; -je, o. -s.

Rieten, bn.

Rietendak, o. -en.

Rietpeer, v. -peren; -tje, o. -s.

Rif (geraamte; lange, smalle zand-
bak) o. -en; -je, o. -s.

Rif (in een reil). Zie Reef.

Riga-balsem, m.

Rigiditeit (gestrengheid) v.

Rigoreus (ernstig, scherp, streng,
onbarmhartig) bn.

Rigueur (strengheid) m. -s; à la
-, streng genomen.

Rij (reeks) v. -en; -tje, o. -s.

Rijbaan, v. rijbanen.

Rijden, ow. bw. st. ik reed, heb
en ben gereden; samenstellingen
met rij.

Rijder (iemand die rijdt; ook een
voormalig goudstuk van 14 gul-
den) m. -s.

Rijdster, v. -s.

Rijf (rasp of hark) v. rijven, -je, o. -s.

Rijfelen, ow. zw. ik rijfelde, heb
gerijfeld; rijfelaar, m.

Rijfelbeker, m. -s; -bord, o. -en;
-spel, o. -en; -trechter, m. -s.

Rijgen, bw. st. ik reeg, heb gere-

Rijkunst, v. -laars, v. -laarzen;

-mantel, m. -s; -paard, m. -en;

-partij, v. -en; -rok, m. -ken;

-school, v. -scholen; -toer, m.

-en; -weg, m. -en; -weepp, v. -en.

Rijm (rijpm) m.

Rijm (dichtmaat) o. -en.

Rijmelen, bw. zw. ik rijmelde, heb
gerijmeld; rijmelaar, m. rijme-
laarster, v. rijmelares, v. rijme-

Rijmeloos, bn. [larj, v.]

Rijmen, ow. bw. zw. ik rijmde, heb
gerijmd; rijmer, m. rijmerij, v.

Rijmkunst, v. rijmkunst, m. rijm-
kunsje (versje) o. -s. [ster, v.]

Rijn, m.

Rijnlander, m. -s.

Rijnsch, bn. (schen.

Rijnsche-wijnflesch, v. -fles.

Rijn-spoorweg, m.

Rijp (rijpm) m.

Rijp (rijs) v. -en; -je, o. -s.

Rijp, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Rijpelijk, bijw.

Rijpen (rijp maken en rijp wor-
den) ow. bw. zw. ik rijpte, heb
en ben gerijpt; rijping, v.

Rijpen (lichtelijk vriezen) onp. w.
zw. het rijpte, heeft gerijpt.

Rijs (takje) o. rijzen; -je, o. -s.

Rijsbezem, m. -s; -pje, o. -s.

Rijst, v.

Rijstebrij, v.; -meel, o.; -melk, v.;
-soep, v.; -taart, v. -en.

Rijten (scheuren) bw. ow. zw. ik
reet, heb en ben gerezen; rij-

Rijven, v. -en; -je, o. -s. [ting, v.]

Rijven (harken, raspen) bw. st.
ik reef, heb gereven.

Rijzen (hooger worden; opstaan;
opkomen; in rijzen klimmen) ow.
(als zn. o.) ik rees, ben gerezzen;

rijzing, v. (-heid, v.)

Rijzig, bn. en bijw. -er, -st;

Rikkellikken, en **rikkikken**
(geluid der kikkervorschen) ow. zw.
ik rikkellikte en rikkikte, heb ge-
rikkellikt en gerikkikt.

Ril, m. (rilling, v.)

Rillen, ow. zw. ik rilde heb gerild;

Rimpel, m. -s; -tje, o. -s.

Rimpelachtig, bn. -er, -st.

Rimpelen, bw. ow. zw. ik rim-
pelde, heb en ben gerimpeld; rim-
peling, v.

Rimpelig, bn. en bijw. -er, -st.

Ring, m. -en; -etje, o. -s.

Ringelduif, v. -duiven.

Ringelen, bw. zw. ik ringelde, heb
geringeld.

Ringelmusch, v. -musschen.

Ringeloorren, bw. zw. ik ringel-
oorde, heb geringeloorde.

Ringen, ow. bw. zw. ik ringde,
heb geringd.

Ringsvergadering, v. -en.

Ringswijze en -wijs, bijw.

Rinkel, o. -s; -tje, o. -s.

Rinkelbaar (vaartuig) m. -s.

Rinkelbel, v. -len.

Rinkelboom (taanberijn) v. -men.

Rinkelen, ow. zw. ik rinkelde, heb
gerinkeld; rinkeling, v.

Rinkelcrooden, ow. zw. ik rinkel-
rooide, heb gerinkelcrooide; rin-
kelrooier, m. rinkelrooister, v.

Rinkel (valdeurte in eene sluis-
deur) o. -ten; -je, o. -s.

Rinkinken, bw. ow. zw. ik rin-
kinkte, heb gerinkinkt.

Rinsch, bn. -er, meest -; -heid, v.

Riool, o. riolen; -tje, o. -s.
Riposteeren (een tegenstoot toe-
 brengen; een snel en treffend ant-
 woord geven) ow. bw.
Risibel (belachelijk) bn. en bijw.
Risico (wagstuk, wag; gevaar).
Risqueeren (wagen; in gevaar
 brengen of loopen) bw.
Rist, v. -en; -je, o. -s. (rist.
Risten, bw. zw. ik ristte, heb ge-
 rit, m. -ten; -je, o. -s.
Ritmeester, m. -s. (v. -n.
Rite (voorgescreven gebruik)
Ritornel (muz. herhalingshemel)
 driegerig Italiaansch volkslied)
Rits, tw. (v. -len.
Ritselen, ow. zw. ik ritselde, heb
 geritseld; ritseling, v.
Ritsig, bn. -er, -st; -heid, v.
Ritten, ow. bw. zw. ik ritte, heb
 gerit.
Rituaal (kerkboek of -orde, voor-
 schrift van gebruiken) o.
Rival (mededinger, medeminnaar)
 m. -s. (dingen) ow.
Rivaliseeren (wedijveren, mede-
 rivier, v. -en; -tje, o. -s.
Roastbeef (gebraden rund-
 vleesch) v.
Rob (visch) m. -ben; -betje, o. -s.
Rob (maag) v. -ben.
Robbedoes, m. en v. -doezen.
Robbedoezen, ow. zw. ik robbe-
 doesde, heb gerobbedoed.
Robbeknol, m. -s en -len.
Robbenhuid, v. -en; -jacht, v. -en;
 -traan, v.; -vangst, v.
Robber, m. -s; -tje, o. -s.
Robbespek en robbenspek, o.
Robbevel, o. -len; -letje, o. -s.
Robbervellen (van robbevel) bn.
Robe (tabbaard, lange staats-
 kleeding; japon) v. -s.
Robijn (voor den steen, m.; voor
 het erts, o.) -en; -tje, o. -s.
Robust (sterk, welgespierd) bn.
Rocaille (grot-steen en schulp-
 Rochel, v. -s. [werk] o.
Rochelen, ow. zw. ik rochelde,
 heb gerocheld; rochelaar, m. ro-
 chelaarster, v. (-s.
Roebel (Russisch muntstuk) m.
Rode en **rode**, v. roeden; roetje,
 o. -s.
Roef, v. roeven; -je, o. -s.
Roef, tw.
Roefbank, v. -en; -dol, v. -len.
Roefen, ow. bw. zw. ik roefde, heb
 geroeid; roeier, m. roeiing, v. roei-
 ster, v.
Roefklamp, v. -en; -pen en -pin.
 v. -nen; -riem, m. -en; -schuit,
 v. -en; -spaan, v. -spanen; -strop,
 m. -pen.
Roekeloos, bn. en bijw. roekeloer-
 zer, roekeloos; -heid, v.
Roekoeken, (geluid der duiven)
 ow. zw. ik roekoekte, heb geroe-
 koet, m. [koeft]
Roemen, bw. ow. zw. ik roemde,
 heb geroemd; roemer, m. roe-
 ming, v.
Roemenswaardig, bn. -er, -st
 of meer en meest v. (o. -s.
Roemer en **romer**, m. -s; -tje.
Roemrijk, bn. -er, -st.
Roemruchtig, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v. (-st; -heid, v.
Roemwaardig, ba. en bijw. -er,
Roemzucht, v.
Roemzuchtig, bn. -er, -st.

Roep, m.
Roepen, bw. ow. st. ik riep, heb
 geroepen; roeper, m. roeping, v.
 roepster, v. roepstem, v.
Roepier, m. -s; -tje, o. -s.
Roer (stuur van een schip) o. -en
 en -s; -tje, o. -s.
Roer (rieten pijp; ook een vuur-
 roer) o. -en en -s; -tje, o. -s.
Roer (beweging) v. en gekruikel.
 in de bijw. uitdr. in rep en roer.
Roer (rivier in Pruisen) v.
Roerbak, m. -ken.
Roerdomp, m. -en; -je, o. -s.
Roeren, bw. zw. ik roerde, heb
 geroerd.
Roerend, bn. -er, -st.
Roerganger, m. -s.
Roerhard, bn. -er, -st.
Roerig, bn. -er, -st; -heid, v.
Roering (beweging) v. -en.
Roerlepel, m. -s.
Roerloos, bn.; -heid, v.
Roerom (mengelmoeis) v. -men
 en -s.
Roerpen en **roerpin**, v. -nen.
Roersel, o. -en en -s.
Roerspaan, v. -spanen.
Roerstel, o. -len.
Roertalie, v. -s.
Roervink (lokvisk; ook oproer-
 stoker) m. -en.
Roes (dronkenschap) m. roezen;
 -tje, o. -s. (heid) o.
Roest (het roesten) m. (roestig-
 Roestachtig, bn. -er, -st.
Roesten, ow. zw. ik roestte, ben
 geroest; roesting, v.
Roestig, bn. -er, -st; -heid, v.
Roet, o.
Roetachtig, bn. -er, -st.
Roeterig, bn. -er, -st; -heid, v.
Roetig, bn. -er, -st; -heid, v.
Roetoezeen, ow. zw. ik roe-
 meesde, heb geroezemoed.
Roetoezeen, bn. -er, -st.
Roeten, ow. zw. ik roeide, heb ge-
 roeid.
Roetig, bn. -er, -st; -heid, v.
Roffel (zekere schaaft) m. -s; -tje,
 o. -s.
Roffel (zekere wijze van trommel-
 slag, ook zekere straf, voorheen
 bij de soldaten in gebruik) m. -s;
 -tje, o. -s.
Roffelen, bw. ow. zw. ik roffelde,
 heb geroeffd; roffelaar, m. rof-
 felaarster, v. roffeling, v.
Roffelig, bn. -er, -st.
Roffelwerk, o. (nen.
Roffaan (hoereward) m. roffia-
 Roffianschap, o. (o. -s.
Rog (visch) m. -gen; -je en -getje,
Rogge en **rog** (graansoort) v.
Roggebrood, o. -en.
Roggenvangst, v.
Roggevel, o. -len.
Rok (kleedingstuk) m. -ken; -je,
 o. -s.
Rok (spinrokken). **Zie** **Rokken**.
Rokken en **rok**, o. -s; rokken-
 tje, o. -s.
Rokken (vlas winden) bw. zw. ik
 rokte, heb serokt.
Rokkenband (voor de stof) o.
Rokkenen, bw. zw. ik rokkende,
 heb gerokkend.
Roksband (een band) m. -en;
 -knoop, m. -en; -kraag, v. -kra-
 gen; -mouw, v. -en; -pand, o. -en;
 -zak, m. -ken.

Rol, m. (aan den -).
Rol (cilinder; samengesteld pa-
 pier of perkament; die bladen,
 waarop staat, wat een acteur op
 het toneel te doen heeft; naam-
 lijst van onderscheidene zaken;
 lijst of register, als: monsterrol)
 v. -len; -letje, o. -s.
Rolband, o.
Rolbank, v. -en.
Rolbed, o. -den.
Rolgordijn, o. -en.
Rolkoefts, v. -en; -je, o. -s.
Rolkorf, m. -korven.
Rollaag, v. rollagen.
Rolleeren (de rollen verdeelen)
 bw. rolleering, v.
Rollen, bw. ow. zw. ik rolde, heb
 en ben geroeld; roller, m. rolling.
Rollende, v. -n. [v.
Rolpaard, o. -en.
Rolpens, v. -en.
Rolplank, v. -en.
Rolpoch, o. -en.
Rolsteen, m. -en.
Rolstoel, m. -en.
Rolwagen, m. -s.
Romaansch, bn.
Roman, m. -s; -netje, o. -s.
Romance, v. -n en -s.
Romanesk (onwaarschijnlijk;
 avontuurlijk; overdeuren) bn.
 -er, -st.
Romantiek, (in letterkunde en
 kunst: de middeleeuwsche en he-
 dendaagsche smaak) v.
Romantisch, bn. -er, meest -.
Rome (hoofdst. van Italië) o.
Romein, m. -en; -sch, bn.
Romer. **Zie** **Roemer**.
Rommel, m. -s; -tje, o. -s.
Rommelen, bw. ow. zw. ik rom-
 melde, heb gerommeld; romme-
 larij, v. rommeling, v.
Rommelkamer, v. -s.
Rommelkruid, o.
Rommelpot, m. -ten.
Rommelzoo en **zooi**, v. -zooien;
 -zootje, o. -s.
Romp, m. -en; -je, o. -s.
Rompelig (bobbelig) bn. -er, -st.
Rompslomp, m. (v. -te, v.
Rond, bn. -er, -st; -heid, v. -igheid,
Rond, o. -en; -je, o. -s.
Rondachtig, bn.
Rondas, v. -sen.
Rondbazuinen, bw. zw. ik ba-
 zuinde, heb gebazuind.
Rondborstig, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. [heb-gebracht]
Rondbreven, bw. zw. ik briefde
 heb gebriefd.
Rondeelen, bw. zw. ik deelde -
 heb gedeeld.
Ronddobberen, ow. zw. ik dob-
 berde - heb gedobberd.
Rondollen, ow. zw. ik doolde -
 heb gedoold.
Ronddraaien, bw. ow. zw. ik
 draaide, heb en ben gedraaid.
Ronddraven, ow. zw. ik draafde
 - heb en ben gedraafd.
Rondrentelen, ow. zw. ik dren-
 telde - heb gedrenteld.
Rondrijven, bw. ow. st. ik dreef
 - heb gedreven.
Rondwalen, ow. zw. ik dwaalde
 heb gedwaald.
Ronde (vuurgaai) v. -n en -s.
Rondedans, m. -en.

Rondeel (rond voorwerp, rond buitenwerk) o. -en; -tje, o. -s.
 Rondelig (openhartig) bijw.
 Ronden, bw. zw. ik rondde, heb gerond.
 Rondsladderen, ow. zw. ik fladderde -, heb -gefladderd.
 Rondgaan, ow. onr. ik ging -, ben -gegaan.
 Rondgaand, bn. (-gegeven).
 Rondgeven, bw. st. ik gaf -, heb rondgegeven, ow. zw. ik gaeve -, heb -gegeve.
 Rondgrabbelen, ow. zw. ik grabbelde -, heb -gegrabbeld.
 Rondhout, o.
 Ronding, v. -en. (-gekeken).
 Rondijken, ow. st. ik keek -, heb rondkomen, ow. st. ik kwam -, ben -gekomen.
 Rondkop, m. n. v. -pen.
 Rondkraaien, bw. zw. ik kraaide -, heb -gkraaid.
 Rondkruisen, bw. zw. ik kruiste -, heb -gkruist.
 Rondleiden, bw. zw. ik leidde -, heb -geleid.
 Rondloopen, ow. st. ik liep -, heb en ben -gelopen; -looper, m.; Rondom (deel van een uurwerk, klein rad) o. -s; -tje, o. -s.
 Rondslenteren, ow. zw. ik slenterde -, heb -geslenterd.
 Rondsnuffelen, ow. zw. ik snuffelde -, heb -gesnuffeld.
 Rondspringen, ow. st. ik sprong -, heb -gesprongen.
 Rondtasten, ow. zw. ik tastte -, heb -getast.
 Rondtrompetten, bw. zw. ik trompette -, heb -getrompet.
 Ronduit, bijw.
 Rondventen, bw. zw. ik ventte -, heb -gevent.
 Rondvertellen, bw. zw. ik vertelde -, heb -verteld.
 Rondvliegen, ow. st. ik vloog -, heb en ben -vlogen.
 Rondvoeren, ow. zw. ik voerde -, heb -gevoerd.
 Rondwandelen, ow. zw. ik wandelde -, heb -gewandeld.
 Rondwemelen, ow. zw. ik wemelde -, heb -gewemeld.
 Rondzien, ow. st. ik zag -, heb -gezien.
 Rondzwalken, ow. zw. ik zwalkte -, heb -gezwalkt.
 Rondzweren, ow. st. ik zwierf -, heb -gezworven.
 Rondzwieren, ow. zw. ik zwierde -, heb -gezwierd.
 Rong, v. -en.
 Ronken, ow. zw. ik ronkte, heb geronkt; ronker, m. ronkster, v.
 Ronselaar, m. -s.
 Ronselen, bw. zw. ik ronselde, heb geronseld; ronseling, v.
 Ronzebons (poppenkas) v. -bonzen.

Rood, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Roodaarte, v. -en.
 Roodaarden, bw. zw. ik roodaarde, heb geroodaard.
 Roodachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Roodbaard, m. -en; -bont, bn.; -borstje, o. -s; -bros, bn.; -bruin, v.
 Rodekool, v. -en. [bn.]
 Rodegrond, o.
 Roodharig, bn. -er, -st.
 Roodkleurig, bn. -er, -st.
 Roodkop, m. n. v. -pen.
 Roodkrijt, o.
 Roodrusland, o.
 Roodvonk, o. -en.
 Roodvos, m. -sen.
 Roodwangig, bn. -er, -st.
 Roodzijden, bn.
 Roof (buit) m. (-je, o. -s).
 Roof (korst eener wond) v. roven; Roofdier, o. -en.
 Roofglerig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Roofgoed, o.
 Roofnest, o. -en.
 Roofschip, o. -schepen.
 Roofspelonk, v. -en.
 Roofvogel, m. -s.
 Roofzucht, v.
 Roofzuchtig, bn. -er, -st.
 Roof, v. (rooi schieten, juist treffen) ow.
 Rooien, bw. zw. ik rooide, heb geroid; rooier, m. rooiing, v. rooister, v.
 Rooimeester, m. -s.
 Rooitijd, m.
 Rook (damp) m.
 Rook(hoel)apel v. roken; -je, o. -s.
 Rookachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Rookken, ow. bw. zw. ik rookte, heb gerookt; rooker, m. rookerij, v.
 Rookkerig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Rookgat, o. -en.
 Rookhok, o. -ken.
 Rooknest, o. -en.
 Rookscherm, o. -en; -pje, o. -s.
 Rookspek, o.; -tabak, v. vleesch, o. -worst, v.; -zolder, m. -s.
 Room, m.
 Roomachtig, bn. -er, -st.
 Roomen, bw. zw. ik roomde, heb geroomd.
 Roomsch, bn.; -gezind, bn.
 Roomschegezinde, m. n. v. -n.
 Roopaard, zie Rolpaard.
 Roos (bloem) v. rozen; -je, o. -s.
 Roos (zekerzietje) v. -s.
 Roosachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Roosten, bw. zw. ik roostte, heb geroost; roosting, v.
 Rooster, m. -s; -tje, o. -s.
 Roosteren, bw. zw. ik roosterde, heb geroosterd.
 Roosterwijze en -wijs, bijw.
 Rootspan, v. -nen.
 Rooven (stelen) bw. zw. ik roofde, heb geroofd; roover, m. rooverij, v. roovershol, o.
 Ropij, v. -en.
 Roqueeren (in het schaakspel: een toren en den koning verplaatsen) ow.
 Ros, o. -sen; -je, o. -s.
 Ros (roodachtig) bn. rosser, rost.
 Rosachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Rosbaar (draagzetel) v. rosbaard.
 Rosbeler (in de legende het paard der vier heemskinderen; ook een wild mensch) m. -s.
 Rosharig, bn. -er -st.

Roskam, m. -men.
 Roskammen, bw. zw. ik roskamde, heb geroskamd; roskammer, m. roskammarij, v.
 Rosmarijn en rozemarijn, m.
 Rosmolen, m. -s. (gerot).
 Rossen, bw. ow. zw. ik roste, heb Rossig, bn. -er -st; -heid, v.
 Rot (knaagdier), zie Rat.
 Rot (menigte) o. -ten.
 Rot, bn. en bijw. -ter, -st; -heid, v.
 Rotachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Rotatie (ronddraaiing) v. -tien en -ties. (root).
 Roten, bw. zw. ik rootte, heb geroogans, v. -ganzen; -je, o. -s.
 Rotkorts, v. -en.
 Rotonde (een gebouw dat van buiten en van binnen rond is, inz. het beroemde pantheon te Rome) v. -n en -s.
 Rots, v. -en; -je, o. -s.
 Rotsachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Rotsig, bn. -er, -st.
 Rotswijze en -wijs, bijw.
 Rotten (saamrotten) ow. zw. ik rotte, heb gerot.
 Rotten (tot bederf overgaan; ook te rotten leggen) ow. bw. zw. ik rotte, ben en heb gerot.
 Rottenkruit, zie Rattenkruit.
 Rottig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. (-en; rottinkje, o. -s).
 Rotting (rieten wandelstok) m.
 Roue (doordraaier, lichtmis) m. -s.
 Rouge (rood) bn. en o. als zn.
 Rouleeren (omloopen van geruchten, in onloop of gangbaar zijn van geld) v. (zardspel) v.
 Roulette (naam van zeker haroute (richting, koers, reis, tocht, marsch van soldaten) v.
 Routine (ervarenheid, oefening, vaardigheid, langdurige behaandeling) v.
 Rouw, bn. zie Ruw.
 Rouwen, ow. bw. zw. ik rouwde, heb gerouwd.
 Rouwig, bn. -er, -st.
 Rouwklagen, ow. zw. ik rouwklaaide, heb gerouwklaaagd.
 Rouwkoop, m.
 Roven (de ko, st afnemen) bw. zw. ik roofde, heb geroofd.
 Royaalkoninklijk, vorstelijk bn.
 Rozeblad, o. -bladen, -bladeren en -blaren; -blaadje, o. -s.
 Rozeboom, m. -en; -pje, o. -s.
 Rozebottel, v. -s.
 Rozebont, m. -pen; -je, o. -s.
 Rozehaar, m. -s en rozelaren; -tje, o. -s.
 Rozemarijn, zie Rosmarijn.
 Rozenbed, o. -den; -je, o. -s.
 Rozebout, m. -en.
 Rozengeur, m. -ig, bn.
 Rozenhoed, m. -en; -je, o. -s.
 Rozenhoning en -honing, m.
 Rozenhout, o.; -en, bn.
 Rozenkleur, v.; -ig, bn.
 Rozenkrans, m. -en.
 Rozenmond, m.
 Rozenobel, m. -s.
 Rozenolie, v.
 Rozentijd, m.
 Rozen tint, v.
 Rozenwater, o.
 Rozerood, bn.
 Rozestek, m. -ken; -je, o. -s.
 Rozestruik, m. -en; -je, o. -s.

Rozet, v. -ten; -je, o. -s.
 Rozetak, m. -ken; -je, o. -s.
 Rozig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Rozijn (ook razijn) v. -en; -o. -s.
 Rozinnenbaard, m. (v. -en).
 Rozinnenbaard (persoon) m. en
 Rozinnenbrood, o. -en.
 Rozinnenkorf, m. -korven.
 Rozinant (het paard van Don
 Quichot; slecht paard, knol) m.
 -en.
 Rubriek (afdeeling, klasse; op-
 schrift, bovenschrift) v. -en.
 Ruchtbaar, bn.; -heid, v.
 Rudimenta (allerleerste gronden
 eener taal) v.
 Ruditeit | ruwheid, onwetendheid
 lomphheid, onbeschaafdheid v.
 Rug, m. -gen; -je en -getje, o. -s.
 Ruggebeen, o. -en.
 Ruggegraat, v. -graten.
 Ruggelen (aazelen) ow. zw. ik
 ruggelde, heb en ben geruggeld.
 Ruggelings, bijw.
 Ruggelingsch, bn.
 Ruggemerg, o.
 Ruggespraak, v. -en.
 Ruil, m. (-heid, v.).
 Ruidig (schurftig) bn. -er, -st;
 Ruilen, ow. zw. ik ruilde, heb geruid
 ruiling, v. ruitijd, m.
 Ruif, v. ruiven; -je, o. -s.
 Ruifel, v. -sien. (v.; -te, v.).
 Ruig, bn. en bijw. -er, -st; -heid,
 Ruiken en rieken, bw. ow. st. ik
 rook, heb geroken; ruiker, m.
 ruiker, v. (-tje, o. -s.).
 Ruiker (bloemenboschje) m. -s.
 Ruil, m. -en; -tje, o. -s.
 Ruilbaar, bn.; -heid, v.
 Ruilebuiten, ow. zw. ik ruilebuit-
 te, heb geruilebuit; ruilebuit, m.
 ruilebuitster, v.
 Ruilen, bw. zw. ik ruilde, heb
 geruid; ruiler, m. ruilhandel, m.
 ruiling, v.
 Ruim, bn. en bijw. (o. als zn.)
 -er, -st; -elijk, bijw. -heid, v. -te, v.
 Ruim baan, v.
 Ruimbalk, m. -en.
 Ruimen, bw. zw. ik ruimde, heb
 geruimd; ruimer, m. ruiming, v.
 ruimster, v. (-pen, v. -nen).
 Ruimster, o. -s. naald, v. -en.
 Ruimschoots, bijw.
 Ruimschootsch, bn.
 Ruimschotig, bn. -er, -st;
 Ruimte, v. -n. [-heid, v.].
 Ruin, m. -en; -tje, o. -s. (en -s).
 Ruine (puinhoop, bouwval) v. -n.
 Ruinieren (verwoesten, te gronde
 richten) bw.
 Ruinen (luben) bw. zw. ik ruinde,
 heb geruind, m. (richtend) bn.
 Ruineus (verwoestend, te gronde
 ruischen, ow. zw. ik ruischte, heb
 geruischt; ruisching, v.
 Ruischpijp, v. -en. (-tje, o. -s.).
 Ruishoren en -voorn, m. -s.
 Ruif (vierzijdige figuur; ook glas-
 ruit) v. -en; -je, o. -s.
 Ruif (schurft) v.
 Ruif (gewas) v.
 Ruifen (van kaarten) v. mv.
 Ruiten (in ruiten snijden) bw. zw.
 ik ruitte, heb geruit.
 Ruiten (plunderen) ow. zw. ik ruit-
 te, heb geruit; ruiter, m.
 Ruitenaa, o. -zen; -boer, m.
 -en; -heer, m. -en; -vrouw, v. -en.

Ruiter, m. -s; -tje, o. -s.
 Ruiterij, v. -en.
 Ruiterlijk, bn. en bijw. -er, -st.
 Ruitermantel, m. -s; -paard,
 o. -en; -sabel, v. -s; -zalf, o.
 Ruiterstandbeeld, o. -en.
 Ruitijd, m.
 Ruiting (haling van een zwaard) v.
 Ruiting (geklonterde melk) v.
 Ruitwijze en -wijs, bijw.
 Ruitvormig, bn.
 Ruk, m. -ken; -je, o. -s.
 Rukken, bw. ow. zw. ik rukte, heb
 gerukt; rukking, v.
 Rukwind, m. -en.
 Rul (baitengewone verkoop) v.
 -len; -lette, o. -s. (-st; -heid, v.).
 Rul (hoobelig) bn. en bijw. -ler,
 Rum, v.; -metje, o. -s.
 Rumineeren (herkauwen; over-
 peinen, nadenken) ow.
 Rumoor (verward geraas; gejoel,
 gerucht) o. (heb gerumoord).
 Rumoreen, ow. zw. ik rumoerde,
 Rumoerig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Run (eikenbast) v.
 Rund, o. -eren.
 Runderharst, m. -en; -pest, v.;
 -rib, v. -ben; -stal, m. -len;
 -worst, v.; -ziekte, v.
 Rune (zekere letters of karakters)
 v. -n; -schrift, o. Runisch, bn.
 Runsel (stremsel) o.
 Rups, v. -en; -je, o. -s.
 Rupsdooder, m. -s.
 -eren; -eltje, o. -s en -dierjes;
 -nest, o. -en; -vanger, m. -s.
 Ruptuur (breuk, oneenigheid,
 vredebreuk) v.
 Ruraal (landelijk, veldelijk,
 boersch; hetgeen den landbouw
 betreft) bn.
 Rus, m. -sen; -land, o. -sisch, bn.
 Rusch (bies) m. russchen.
 Ruse (list) v.
 Russe (listig, sluw) bn.
 Rusleder en -leer, o.
 Ruslederen en -leeren, bn.
 Russchen (van rusch gemaakt)
 Russisch, bn. (o. als zn.). [bn.
 Rust (het rusten) v.
 Rust (scheepsw.) v. -en.
 Rustbank, v. -en; -bed, o. -den;
 -dag, m. -en.
 Rusteloos, bn. en bijw. rusteloos-
 ter, rusteloos; -heid, v.
 Rusten (stil zijn) ow. zw. ik rustte,
 heb gerust.
 Rusten (gereedmaken) bw. zw. ik
 rustte, heb gerust.
 Rusticiteit (landelijkheid,
 boerschheid) v.
 Rustiek (landelijk, boersch;
 plomp, onbeschaafd) bn.
 Rustig (stil, bedaard, gerust) bn.
 en bijw. -er, -st; -heid, v. -jes,
 bijw., -lijk, bijw.
 Rusting (wapenrusting) v. -en.
 Rustjaar, o. -jarea; -kamer, v.
 -s; -lijn, v. -en; -plaats, v. -en;
 -punt, o. -en; -tijd, m. -en; -uur,
 o. -uren.
 Ruw (ook Rouw) bn. en bijw. ruw-
 er (ruwer), ruwt (rouwt);
 ruwheid, v.
 Ruwaard (tijdelijk bewindvoer-
 der, regent, rijksbestuurder) m.
 -en en -s; -schap, o.
 Ruwelijk, bijw.
 Ruwigheid, v. -heden.
 Ruzie, v. -s; -tje, o. -s.

S.

S. v. s's. — De negentiende letter
 van het alphabet, beteekenende
 als Romeinsch cijfer 70.
 S. — Solo (muz.) alleen.
 S. of St. — Sanctus, saint, sint,
 heilige of heilig; bij aanduiding
 van mutspesien beteekent St.
 stuiver.
 S. — Sive, dat is, te weten.
 S. of SIGN. — SIGNIFUR (op re-
 cepten) het wordegeteekend.
 S.A. — SINE'ACIDO, zonder zuur;
 ook SECUNDUM ARTEM, naar de
 regelen der kunst.
 S.A.E. — SONJ'ALTESSE EMINEN-
 TISSIME, zijne of hare doorluch-
 tige hoogheid.
 S.A.R. — SON ALTESSE ROYALE,
 zijne of hare koninklijke hoog-
 heid.
 Sc. of Sculp. — SCULPSIT, hij
 heeft het gegraveerd.
 Scr. — SCRIPSIT, hij heeft het ge-
 schreven.
 S.D.G. — SOLI DRO GLORIA, Gode
 alleen zij de eer.
 S.E. — SON EMINENCE OF SON EX-
 CELLENCE, zijne of hare waardigheid
 of zijne excellentie.
 Sect. — SECTIO, eene afdeeling.
 S.E.C. — SALVO ERRORE CALCULI,
 behoudens eene fout in het re-
 kenen.
 S.E. et O. — SALVO ERRORE ET
 OMISSIONE, behoudens eene fout
 en uitlating.
 S.G.D.G. — SOUS 'GARANTIE DU
 GOUVERNEMENT, door de regeer-
 ting gewaarvaard.
 S.H. — SALVO HONORE, met be-
 houd van de eer.
 S.H. et S. — SALVO HONORE ET
 STIPENDIO, met behoud van eer
 en jaarwedge.
 S.H. et T. — SALVO HONORE ET
 TITULO, met behoud van eer en
 titel.
 Sen. of Sr. — SENIOR, de oudste.
 Seq. of Sq. — SEQUENS, de of het
 volgende.
 Sign. — SIGNATUM (erat), (het was)
 geteekend.
 S.J. — SOCIETATIS JESU, van
 het genootschap van Jezus (een
 Jezuliet).
 Sldo. — SALDO. Zie dat woord.
 S.L. — SRO LOCO, ter zijner plaats.
 S.L.E.A. — SINE LOCO ET ANXO,
 zonder plaats en jaartal.
 S.M. — SA MAJESTE, zijne of hare
 majesteit.
 S.M.C. — SACRI MINISTERII CAN-
 DIDATUS, candidaat van het heil-
 ige of gewijde leeraarsambt.
 Solv. — SOLVATUR, het worde op-
 gelost of betaald.
 S.P.D. — SALUTEM FLURIMAM DI-
 CIT, hij groet u zeer. Het gewone
 opschrift in een Latijnschen
 brief.
 S.P.Q.R. — SENATUS POPULUSQUE
 ROMANUS, de Romeinsche raad
 en het Romeinsche volk.
 Sp.s. — SPIRITUS SANCTUS, de hei-
 lige geest.

S.R. of Salva rat. — SALVA RATIONE, behoudens de bekrachtiging.

Sr. — SEUR, heer. Zie ook Sen.

S.R.E. — SACRA ROMANA ECCLESIA, van de heilige Roomsche kerk.

S.R.I. — SACRI ROMANI IMPERII, van het heilige Roomsche rijk.

S.S. — SA SAINTE, zijne heilichheid; ook SACRA SCRIPTURA, de heilige schrift.

Ss. — SEMIS (op recepten) de helft (van het opgegevene).

S.T. of S.T. Deb. — SALVO TITULO DEBITO, zonder iemands titel te benadeelen.

S.T.D. — SANCTAE THEOLOGIAE DOCTOR, doctor in de heilige godgeleerdheid.

St.N. — STILI NOVI, van den nieuwen stijl.

St.V. — STILI VETERIS, van den ouden stijl.

Sup. — SUPRA, boven; ook SUPERIOR, de vorige.

S.V. — SALVA VENIA, met verlof.

S.V.P. — S'IL VOUS PLAÎT, als het u belieft.

Sa (welaan! komaan!) tw.

Saal, o. en v. -en, van meer soorten sprekende. (v.)

Saal (vervelend) bn. -er, -st; -heid, Saalom (niet voor de garnalenvisscherij) o. -s.

Saaien (van saal) bn.

Saal (Sale) v. twee riviern dragende dezer naam, eene in Beieren en eene in Pruisen.

Saam. Zie samen.

Sabbat, m. -ten.

Sabbatskleed, o. -kleederen en -kleeren; reis, v. -reizen; -rust, v. -schender, m. -s; -schennis, v. -vrouw, v. -en.

Sabel (die m. (halsdeksel van sabelhou) o. -s; -tje, o. -s. (-s).

Sabel (een zwaard) v. -s; -tje, o. Sabel (zwart, in de wapenkunde) o.

Sabelen, bw. zw. ik sabelle, heb gesabeld.

Sabreeren (nadersabelen) bw.

Sacrament, o. en.

Sacramenteel (heilig, onverbrekelijk) bn.

Sacramentsdag, m. -en.

Sacrifice (opoffering) v. -s.

Sacrificeeren (offeren) bw.

Sacrificeeren (zich) (zich opofferen) ww.

Sacrilige (kerkroof of -dieverij, heiligschennis) v.

Sacristein, m. -en.

Sacristie en sacristij, v. -tieën en -tijen.

Sadduceer (niet aan een opstanding der dooden geloovende) m. -s of Sadduceen; Sadduceesch, bn.

Saffier (voor den steen, m.; voor de stof) -en; -tje, o. -s.

Saffieren (van saffier) bn.

Saffoer en saffoers (wilde saffraan) v.

Saffraan, v.

Saffraanachtig, bn. -er, -st.

Saffraanbloem, v. -en; -pje, o.

Saffranig, bn.

[-s.

Sage (volksver telling, overlevering) v. -n.

Sago, v.

Sailant (vooruitspringend; trefend, in het oog springend) bn.

Sailie (vooruitsteking; opruiming, het vuur der jeugd; vernuftigheid) v. -s.

Saisie (hebslagging op, inbeslagname) v.

Saisisseeren (in beslag nemen; vervullen; in kennis stellen) bw.

Sajet, v. en o. -ten.

Sajetten (van sajet) bn.

Sak (vrouwenkleed) m. -ken; -je, o. -s.

Sakerdaanhout, o.; -en, bn.

Sakkerloot, tw.

Saks (inwoner van Saksen) m. -en.

Saksen, o.

Saksisch, bn.

Salade en sla, v. saladen. Slaatie, o. -s.

Salamander (soort van hagedis) m. -s; -tje, o. -s.

Salarieeren (eene jaarwedde geven, bezoldigen) bw.

Salaris (bezoldiging) o. -sen.

Saldeeren (verrekenen, rekeningen afsluiten, schuld uitdelgen) bw.

Saldo (overschot, restant) o. saldo's.

Saliep (stoppende geneeswortel) v.

Salet (bijeekomsat van jongelieden) o. -ten; -je, o. -s.

Salle (gezas) v.

Salingen (scheepsw.) v. mv.

Salische wet (eene oude Fransche wet, welke de dochters van de troonsopvolging uitsluit).

Salmoniak, v.

Salon (grootte zaal) o. -s; -netje, o. -s.

Salopé (slet, slons; vrouwenmantel) v. als bn. (vuil, morsig).

Salpeter, o.

Salpeterachtig, bn.

Salpeterig, bn.

Salto (sprong) m.; -mortale, halsbrekende sprong, fig. een te groot waagstuk.

Salubriteit (gezondheid, heilzaamheid) v.

Saluceeren (groeten, eer bewijzen) bw. (o.)

Saluut (groet) o. saluten; -schot, Salvo (eerschoot, begroeting door het lossen van het geschut of klein geweer) o. salvo's.

Samaar (deftig vrouwenkleed) v. samaren; -tje, o. -s.

Samen en te zamen. Als eerste lid van samenstellingen ook saam.

Samenbinden, bw. st. ik bond -, heb -gebonden; -binding, v.

Samenblijven, ow. st. ik bleef -, ben -gebleven.

Samenbrengen, bw. onr. zw. ik bracht -, heb -gebracht.

Samenbuigen, bw. st. ik boog -, heb -gebogen; -buiging, v.

Samendoen, bw. ow. onr. ik deed -, heb -gedaan.

Samen dragen, bw. st. ik droeg -, heb -gedragen.

Samen drijven, bw. ow. st. ik dreef -, heb -gedreven.

Samendrukken, bw. zw. ik drukte -, heb -gedrukt; -drukking, v.

Samen duwen, bw. zw. ik duwde -, heb -geduwd.

Samenfansen, bw. zw. ik fanste -, heb -gefanst; -fansing, v.

Samengaan, ow. onr. ik ging -, heb en ben -gegaan.

Samengieten, bw. st. ik goot -, heb -gegoten; -gieting, v.

Samengroeten, ow. zw. ik groeide -, ben -groeide; -groeiing, v.

Samenhalen, bw. zw. ik haalde -, heb -gehaald.

Samenhang, m.

Samenhangen, ow. st. ik hing -, heb -gehangen.

Samenhangend, bn.

Samenhechten, bw. zw. ik hechtte -, heb -gehecht; -hechting, v.

Samenhoopen, bw. zw. ik hoopde -, heb -gehoopt; -hooping, v.

Samenklussen, bw. zw. ik klustte -, heb -geklust.

Samenknijpen, bw. st. ik kneep -, heb -geknepen.

Samenknopen, bw. zw. ik knoopte -, heb -geknoot; -knooping, v.

Samenkomen, ow. st. ik kwam -, ben -gekomen; -komst, v.

Samenkoppen, bw. zw. ik koppelde -, heb -gekoppeld; -koppeling, v.

Samenlappen, bw. zw. ik lapte -, heb -gelapt.

Samenleggen, bw. zw. ik legde (leide) -, heb -gelegd (geleid).

Samenleven, ow. zw. ik leefde -, heb -geleefd.

Samenleving, v.

Samenlijnen, bw. zw. ik lijnde -, heb -gelijnd; -lijning, v.

Samenloep.

Samenloopen, ow. st. ik liep -, ben -geloopen.

Samenmengelen, bw. zw. ik mengelde -, heb -gemengeld; -mengeling, v.

Samenmengen, bw. zw. ik mengde -, heb -gemengd; -menging, v.

Samennaaien, bw. zw. ik naaide -, heb -genaaid.

Samenpakken, bw. zw. ik pakte -, heb -gepakt.

Samenpersen, bw. zw. ik perste -, heb -geperst; -persing, v.

Samenplakken, bw. zw. ik plakte -, heb -geplakt; -plakking, v.

Samenraapen, o. -s.

Samenraapen, bw. zw. ik raapte -, heb -geraapt; -raping, v.

Samenrijzen, bw. st. ik reeg -, heb -geregen; -rijging, v.

Samenroepen, bw. st. ik riep -, heb -geroepen; -roeping, v.

Samenrotten, ow. zw. ik rotte -, heb en ben -gerot; -rotting, v.

Samenschakelen, bw. zw. ik schakelde -, heb -geschakeld; -schakeling, v.

Samenscharen, bw. zw. ik scharrelde -, heb -gescharreld.

Samenschikken, bw. zw. ik schikte -, heb -geschikt; -schikking, v.

Samenscholen, bw. zw. ik schoole -, heb en ben -geschoold; -schooling, v.

Samenschraapen, o. -s.

Samenschraapen, bw. zw. ik schraapte -, heb -geschraapt.

Samenschroeven, bw. zw. ik schroefde -, heb -geschroefd.

Samenslaan, bw. st. ik sloeg -, heb -geslagen.
Samensmelten, bw. ow. st. ik smolt -, heb en ben -gesmolten; -smelting, v.
Samensnoeren, bw. zw. ik snoerde -, heb -gesnoerd; -snoering, v.
Samenspannen, bw. ow. st. ik spande -, heb en ben -gespannen; -spanning, v.
Samenspelden, bw. zw. ik speldde -, heb -gespeld; -speld, o. -s.
Samenspraak, v. -spraken; -je.
Samenspreken, ow. st. ik sprak -, heb -gesproken; -spreking, v.
Samenstel, o.
Samenstellen, bw. zw. ik stelde -, heb -gesteld; -steller, m. -stelling, v.
Samenstemmen, bw. zw. ik stemde -, heb -gestemd; -stemming, v.
Samenstrengelen, bw. zw. ik strengelde -, heb -gestrengeld; -strengeling, v.
Samen treffen, bw. st. ik trof -, heb -getroffen.
Samen trekken, bw. ow. st. ik trok -, heb en ben -getrokken; -trekking, v.
Samen trekkend, bn.
Samen trekkings teeken, o. -s.
Samenvatten, bw. zw. ik vatte -, heb -gevat; -vatting, v.
Samenvlechten, bw. st. ik vlocht -, heb -gevlochten; -vlechting, v. -vlechtsel, o.
Samenvloed, m.
Samenvloeden, ow. zw. ik vloei-de -, ben -gevloeid; -vloeiing, v.
Samenvoegen, bw. zw. ik voegde -, heb -gevoegd; -voeging, v.
Samenvoegen, o. -s.
Samenvoegen, bw. st. ik vouwde -, heb -gevouwen; -vouwing, v.
Samenwassen, ow. st. ik wies -, ben -gewassen.
Samenwerken, ow. zw. ik werkte -, heb -zwerkt; -werking, v.
Samenweven, bw. st. ik weefde -, heb -geweven; -weefsel, o. -weving, v.
Samenwonen, ow. zw. ik woonde -, heb -gewoond; -woning, v.
Samenwringen, bw. st. ik wrong -, heb -gewrongen.
Samenzweren, ow. st. ik zwoer -, heb -gezworen; -zweerder, m. -zwering, v.
Samzyn (Turksch schip) v.
Sammelen, ow. zw. ik sammelde, heb gesameld; -sammelaar, m. -sammelaarster, v. -sammelaarij, v.
Samoreus (ene soort van groote ark) v. -samoreuzen.
Samum (Afrikaansche en Aziatische gloei- of verzengwinden, waardoor menschen en dieren gedood worden) m. -s.
Sanctificeren (heiligen heiligspreken) bw.
Sanctioneren (bekrachtigen, voor wettig verklaren) bw.
Sandaal (hindrool, schoeisel, in sommige landen van Azië in gebruik) v. -sandalen.
Sandelboom, m. -en.
Sandelhout, o.
Sandrak (zekere soort van gom) o.

Sanglant (bloedig, met bloed be-vlekt; gevoelig bijtend, onaangenaam gevoel van het gemoeid verwekkend) bn.
Sanguineus (bloedrijk, vurig; lichtzinnig; dichtelijk, zeer levendig; lichtgeraakt) bn.
Sanhedrin (Joodsche raad) o. -s.
Saniteit (gezondheid, welstand) v.
Sansculotte (broekelooze, haveloos mensch) m. -n.
Sans-façons, zonder compli-Sanskrit, o. -[menten].
Sanskritisch, bn. -[koop].
Sans-prendre, zonder bij te
Sans-souci, onbekommerd.
Sant (heilige) m. -en; -je, o. -s.
Santenkraam, v. [-in, v. -nen].
Santorie (zeker gewas) v.
Sap, o. -pen.
Sapanhout, o.
Sapraon, o. -s. (noeg).
Sapientie sat, voor den wijze ge-Sappe (loopgraaf, onderaardsche zang bij vestingwerken) v. -n.
Sappeeren (ondergraven, onder-mijnen, sappen maken) ow.
Sappeloos en sappeloos, bn.
Sappeur (loop- of mijngraver) m.
Sappeursbaard, m. -en. [-s].
Sappig, bn. -er, -st; -heid, v.
Saprijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Saraceen, m. -Saraceni.
Saracenis, bn.
Sarcasme (hoonend gelach; vin-nige spot) o. -n.
Sarcastisch (bijtend, scherp, stekelig, eigenlijk ontleezend) bn. en bijw. -er, meest -.
Sarcophaag (grafteeken in den vorm eener doodkist) v. sarco-phagen. -[zwelgend].
Sardinapalisch (brassend en Sardin) v. -en; -je, o. -s.
Sardin (visch) v. -en; -je, o. -s.
Sardinenvangst, v.
Sardinië, o. Sardinier, m. Sar-dinisch, bn. (gen.gemaakt) bn.
Sardonisch (sardoniek, gedwon-Sardonix (o. voor de stof; m. voor den steen) -en.
Sarge Zie Serge. (sard.
Sarren, bw. zw. ik sarde, heb ge-Sarrig, bn. -er, -st.
Sas (soort van buskruit) v. -sen.
Sas (sluiskolk) o. -sen.
Sasser, o. -s.
Sasser (sluisswachter) m. -s.
Satan, m. -s.
Satansch, o.
Satanswerk, o.
Satelliet (wachter, begeleider; een ondergeschikte medehelper van voornaame personen) m. -en.
Sater (boschrood; ook een zeer lee-lijk mensch) m. -s; -je, o. -s.
Satersgezicht, o. -en.
Satijn, o. -en.
Satijnachtig, bn. -er, -st.
Satijnen, bn. -[glanzen] bw.
Satineeren (op satijn stikken)
Satire (hekelschrift, spot- of hekeldicht) v. -n en -s.
Satiriek (spottend, hekelend) bn. en bijw. -er, -st.
Satisfactie (bevrediging, genoeg-doening, voldoening) v.
Satraap (overdaadminnende ti-rant) m. satrapen.
Saturnallen (Saturnus-feesten van 17 tot 23 December) mv.
Saturnus (god des tijds) m.

Saucijs, v. saucijen; -je, o. -s.
Sauzebroodje, o. -s.
Saus, v. -en; -je, o. -s. (saust.
Sausen, bw. zw. ik sauste, heb ge-Sauvegarde (vrijgeleide) v. -s.
Sauveuren (redden) bw.
Sauvelboom en zevenboom, m. -en; -pje, o. -s.
Savoir-faire (bedrevenheid) o.
Savoir-vivre (levenskunst) o.
Savonet, v. -ten; -je, o. -s.
Savoyekool, v. -en; -tje, o. -s.
Sbirre (diender, politie-speur-hond) m. -n.
Scabreus (netelig, onhebbelijk)
Scapereen (de huid met het haar van de harsenen trekken) bw.
Scandeeren (verzen metten, volgeus de tijdmaat verveelen, zoo verdeeld opzeggen) bw.
Scansie (het scandeeren) v.
Scaphander (zweemdel of -gordel, een van kurk, enz., gemaakt kled, om zich daarmede boven water te houden) m. -s.
Scapulijer (schouderkled) o. -en.
Scaramouche (hansworst, pot-senmaker) m. -s.
Scene (toneel, schouwplaats, voorstelling, tafereel; voorval) v. -s.
Scenisten (tentbewoners) m. mv.
Scepticisme (ongodisterij) o.
Scepticus (ongodist) m. (scep-tici).
Sceptisch (ongodistisch) bn.
Schaaf, v. schaven; -je, o. -s; schaa-fsel, o.
Schaafbank, v. -en; -beitel, m. -s; -mes, o. -sen; -stroom, o.
Schaak (in het schaakspel) tw.
Schaakbord, o. -en.
Schaakgezelschap, o. -pen.
Schaakmat, bn.
Schaakpartij, v. -en.
Schaakspel, o. -len.
Schaakspelen, o.; -speler, m. -s.
Schaakwerk, o. -en; -je, o. -s. -scheepsw.
Schaal, v. schalen; -tje, o. -s.
Schaamachtig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Schaambeen, o. -en.
Schaamdeel, o. -en.
Schaamlid, o. -leden.
Schaamrood, bn.
Schaamte, v.
Schaamtelooz, bn. en bijw. -looz-er, -loost; -heid, v.
Schaap, o. schapen; -je, o. -s.
Schaapskool, v. -en.
Schaapsleder en -leer, o. Verg.
Schapelederen en -leeren, (bn.
Schapevacht, v. -en.
Schaapsvel, o. -len.
Schaar (menigte) v. scharen.
Schaar (werktuig) v. scharen; -tje, o. -s.
Schaard, v. -en; -je, o. -s.
Schaardig, bn. -er, -st.
Schaars, bijw.
Schaarsch, bn. -er, -meest -; -heid, v.
Schaarslijp, m. -en.
Schaarstok, m. -ken; -scheepsw.
Schaarstrook, v. -en; -scheepsw.
Schaarwachter, v. -en; -er, m. -s.
Schaats, v. -en; -je, o. -s.
Schaatsenrijder, o. -rijder, m. -s; -rijdster, v. -s.

Schabberig, bn. -er, -st, -heid, v.
 Schabel, v. -len; -letje, o. -s.
 Schabouwelijk (armzalig, ellendig) bn. en bijw. -er, -st. (-st.)
 Schabouwerig, bn. en bijw. -er.
 Schabrak, v. en o. -ken; -je, o. -s.
 Schach (Perzisch konink) m. -s.
 Schacheren, ow. zw. ik schacherde, heb geschacherd; schacheraar, m. schacherij, v.
 Schaacht en schaft, v. -en; -je, o. -s.
 Schachtenleder en -leer, o.
 Schade, v. (-heid, v.)
 Schadelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Schadeloos (zonder schade) bn. en bijw. Schaloos.
 Schadeloos (beschadigd), Zie Schadelooshouding, v.
 Schadeloosstellen, bw. zw. ik stelde -, heb -gesteld; -stelling, v. (geschaad.)
 Schaden, bw. zw. ik schaadde, heb schadevergoeding, en schadevergoeding, v. -en.
 Schadeverhaling en schaverhaling, v. -en.
 Schaduw (ook: schaduw) v. -en; -tje, o. -s.
 Schaduwachtig, bn. -er, -st.
 Schaduwwbeeld, o. -en; -je, o. -s.
 Schaduwen, bw. zw. ik schaduwde, heb geschaduwde; schaduwing, v.
 Schaduwrijk, bn. -er, -st.
 Schaffen (buzorgen) bw. zw. ik schafte, h. geschafte; schaffer, m.
 Schaffen (eten, opdisschen) bw. zw. ik schafte, heb geschafte.
 Schafgat, o. -en; -klok, v. -ken; -lijst, v. -en; -moester, -st; -tijd, m. -uur, o. -uren, -uurtje.
 Schakal (jakhals) m. -s. [o. -s.]
 Schakeeren (ineensmelten, trapsgewijze doen toe- of afnemen) bw. ik schakeerde, heb geschakeerd; schakeerder, m. schakeersel, o. schakeerster, v. schakeering, v.
 Schakel, v. -s; -tje, o. -s.
 Schakelen, bw. ow. zw. ik schakelde, heb geschakeld; schakeling, v.
 Schaken (meisjes met geweld wegvoeren) bw. zw. (schaakspelen) ow. zw. ik schaakte heb geschaakt; schaker, m. schaking.
 Schako (soldatenhoed) v. -s. [v.]
 Schal (geluid) m. (geschaald.)
 Schalen, bw. zw. ik schaalde, heb schalie (lei) v. schallien en schallies. (o. -en.)
 Schalledak en schallendak.
 Schalk, m. -en; -je, o. -s.
 Schalk (loos) bn. -st; -heid, v.
 Schalkachtig, bz. -er, -st; -heid, v.
 Schalks, bijw. -er, -st. (v.)
 Schalksch, bn. -er, meest -t; -heid, Schallebijter. Zie Scharrebijter.
 Schallen, ow. zw. ik schalde, heb geschald.
 Schalm, m. -en; -pje, o. -s.
 Schalmel (herdersluit) v. -en; -tje, o. -s. (heb geschalmel.)
 Schalmen, bw. zw. ik schalmde, Schaloos en schadeloos, bn.
 Schamel, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Schamen (zich) ww. zw. ik schaamde mij, heb mij geschaamd.

Schamp, m.
 Schampdek, o. -ken.
 Schampen, ow. zw. het schampste, is geschampst.
 Schamper, bn. en bijw. -der, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Schampscheut (schamper gezegd) m. -en.
 Schampschot (schot) v. -en.
 Schandaal, o. schandalen.
 Schandaleus, bn. schandaleuzer, schandaleust.
 Schandalig, bn. -er, -st. (bw.)
 Schandaliseeren (beschenden)
 Schandbord, o. -en.
 Schanddaad, v. -daden.
 Schande, v.
 Schandekoop, bn. (-heid, v.)
 Schandelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Schandgeld, o.
 Schandgewaad, o. -gewaden.
 Schandjongen, m. -s.
 Schandkleed, o. -eren.
 Schandmerk, o. -en.
 Schandmerken, bw. zw. ik schandmerkte, heb geschandmerkt.
 Schandpaal, m. -palen.
 Schandrij, m.
 Schandteeken, o. -s en -en.
 Schandvlek, v. -ken.
 Schandvlekken, bw. zw. ik schandvlekte, h. geschandvlekt.
 Schans, v. -en; -je, o. -s.
 Schansen (verschansen) bw. zw. ik schanste, heb geschanst.
 Schanskleed, o. -en; scheepsw.
 Schanslooper, m. -s.
 Schapebout, m. -en; -je, o. -s.
 Schapekop, m. -pen.
 Schapeleider en -leer en schapeleider en -leer, o. verz.
 Schapelever v. [schapsleider.]
 Schapenbater, v. -fokker, m. -s; -hoft, o. -ken; -kaas, v. -kazen; -kaasje, o. -s; -markt, v. -melk, v.; -stal, m. -len; -wol, v.
 Schapepoot, m. -en; -vacht, v. -en; -vel, o. -len.
 Schapevleesch en schapenvleesch, o.
 Schappelijk (redelijk) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Schaprade en schapraai (etenskas) v. -raden en -raaien.
 Schar, v. -ren; -retje, o. -s.
 Scharbier Zie Scharrebieer.
 Scharen, bw. zw. ik schaarde, heb geschaard; scharing, v.
 Scharenslijper, m. -s.
 Scharlaken, o.
 Scharlaken, bn.
 Scharlakenrood, bn.
 Scharlakensch, bn. (kruid v.)
 Scharlei en scherlei (zeeker) Scharluijn en scherluijn. (schelm, schurk) m. -en; -tje, o. -s.
 Scharminkel en scherminkel, m. -s; -tje, o. -s.
 Scharnier, o. -en; -tje, o. -s.
 Scharrebieer en scharbier, o.
 Scharrebijter en schallebijter, m. -s.
 Scharrelbeenen, ow. zw. ik scharrelbeende, heb gescharrelbeend.
 Scharrelen, ow. bw. zw. ik scharrelde, heb gescharrelde; scharrelaar, m. scharrelaarster, v. scharreling, v.

Schat, m. -ten; -je, o. -s.
 Schatbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
 Schateren, ow. zw. ik schaterde, heb geschaterd.
 Schaterlach, m.
 Schaterlachen, ow. zw. ik schaterlachte, heb geschaterlacht.
 Schatplichtig, bn.
 Schatrijk, bn.
 Schatten, bw. zw. ik schatte, h. zeschat; schatter, m. schatting, v.
 Schaveelen en schavielen (in-schikken) ow. bw. zw. ik schaveelde (schavielde) heb en bengeschaveeld (geschavielde).
 Schaveeling en schavieling, v.
 Schavelling, m. -en.
 Schaven, ow. zw. ik schaaftde, heb geschaaft; schaving, v.
 Schavergoeding, Zie Schadevergoeding, (haling.)
 Schaverhaling, Zie Schadeverhaling, Zie Schaveelen.
 Schavot, o. -ten; -je, o. -s.
 Schavotteeren (op het schavot eene straf doen ondergaan) bw.; schavotteering, v.
 Schavuit, m. -en; -je, o. -s.
 Schavuitenstreek, m. -streken.
 Schavuitenstuk, o. -ken.
 Schedel, m. -s; -tje, o. -s.
 Scheede, scheed en schie, v. scheeden, schieden en schieden; schreefje en schietje, o. -s.
 Scheef, bn. en bijw. scheever, -st; -heid, v. -te, v.
 Scheefbeen, m. en v. -en.
 Scheefhoek, m. -en; -ig, bn.
 Scheefneek, m. en v. -ken.
 Scheefneus, m. en v. -neuzen.
 Scheefvoet, m. en v. -en.
 Scheel (dekse) o. schielen; -tje, o. -s. -ler, st. -heid, v.
 Scheel (scheef) bn. en bijw. scheelslaard, m. -s.
 Scheelachtig, bn.
 Scheelen (scheiden; schoonmaken) bw. zw. ik scheelde, heb gescheeld; scheeling, v.
 Scheeloo, m. en v. -en.
 Scheelzien, o.
 Scheen, v. -en; -tje, o. -s.
 Scheep, slechts voorkomende in de bijw. uitdr. te scheep.
 Scheepje, Zie Schip.
 Scheeprijk, bn. -er, -st.
 Scheepsbed, o. -den; -behoefden, v. mv.; -besluit, v. -en; -bestier, o.; -boord, o.; -bouw, m.; -bouwer, m. -s; -bouwkunst, v.; -bouwmeester, m. -s.
 Scheepsch, bn. (Geen -verstaan).
 Scheepsgebruik, o. -en; gelegenheid, v. -heden; -gevecht, o. -en; -gezel, m. -fen; -jongen, m. -s; -kapitein, m. -s; -kist, v. -en; -kruis, o. -s; -kost, m.; -kroon, v. -kronen; -lading, v. -en; -lanten, v. -s; -lengte, v. -n; -maat, m. -maats; -makelaar, m. -s; -officier, m. -en; -plunje, v.; -raad, m. -raden; -recht, o. -s; -strijd, m. -en; -tasgrin, m. -en en -s; -term, m. -en; -timmerman, m. -lieden en -lui; -timmerwerf, v. -werven; -tocht, m. -en; -toehorenen, o.; -toerusting, v. -en; -tuig, o.; -uitdrukking, v. -en; -vol, m. -en; -werk, o. -s; -woord, o. -en.
 Scheepvaart, v.

Scheer (zandbank) v. scheren.

Scheerbekken, o. -s.

Scheerbout, m. -en.

Scheerder, m. -s.

Scheederswinkel, m. -s.

Scheerdeek, m. -en; -doekje, o.

-s; -doos, v. -doozen; -draad, o.

-draden; -gang, v. -en; -geld, o.

-gerederschap, o.; -haak, m. -ha-

-ken; -klant, m. -en; -koffertje, o.

-s; -koker, m. -s; -lijn, v. -en;

-ling (dolle kervels); -loon, v. -en;

-en; -mes, o. -sen; -riem, m. -en;

-sel, o.; -spiegel, o. -s; -tijd, m.;

-water, o.; -winkel, m. -s;

Scheet, m. scheten. [-zeep, v.

Scheg en schegge (knip aan het

galjoen) v. scheggen; scheepsw.

Scheggelood, o. (scheepsw.

Schel (klamp) v. -en; -tje, o.

Scheldbater, v.

Scheidsbaar, bn.; -heid, v.

Scheidsboom, m. -en; -boor, v.

-boren -brief, m. -brieven; -paal,

m. -palen.

Scheiden, bw. ow. st. ik scheide.

heb en ben gescheiden; schei-

der, m. (o. -s).

Scheiding, v. -en; scheidskij,

Scheidsman, m. -lieden.

Scheidsmuur, m. -muren.

Scheidsvrouw, v. -en.

Scheikunde, v.

Scheikundig, bn. en bijw.

Scheikundige, m. -n.

Scheikunst, v.

Scheilijn, v. -en.

Scheinel, m. -s.

Scheisel, o.

Scheisloot, v. -en.

Schetteken, o. -s.

Scheivocht, o.

Schel (hel) v. -len; -letje, o. -s.

Schel (schil) Zie Schil.

Schel (helder van geluid; klink-

kend) bn. en bijw. -ler, -st;

-heid, v.

Scheldbrief, m. -brieven.

Schelden, bw. ow. st. ik scheld, heb

gescholden.

Scheldnaam, m. -namen.

Scheldwoord, o. -en; -je, o. -s.

Schelen (verschillen) ow. onp.

zw. het schelen heeft gescheeld.

Schelf (thoischelf) v. schelfen.

Schekklind, bn. -er, -st.

Schekkruid (stinkende gouwe) v.

ook schelwortel.

Schellen (bellen) bw. ow. zw. ik

scheide, heb gescheeld.

Schelling (muntstuk) m. -en;

schellinkje, o. -s.

Schelm, m. -en; -pje, o. s.

Schelmachtig, bn. en bijw. -er,

Schelmertje, v. -en. [-st; -heid, v.

Schelmisch, bn. en bijw. -er,

meest -; -heid, v. (o. -s).

Schelp en schulp, v. -en; -je,

Scheltrompet, v. -ten.

Schelvisch (een visch) m. -vis-

-schen. Alastofnaam v.; -je, o. -s.

Schelwortel, v.

Schema (schets, ontwerp; ge-

schemer, m. (fatale) o. -s.

Schemerachtig, bn. -er, -st.

Schemeravond, m. -en.

Schemeren, ow. zw. het sche-

merende heeft geschemerd; sche-

mering, v.

Schemerig, bn. -er, -st.

Schemerlicht, o.

Schendbrok, m. en v. -ken.

Schendecken (die bij goede

voeding er toch schraal en ma-

ger uitziet) m. en v. -s.

Schendelijk, bn. -er, -st.

Schenden, bw. st. ik schond, heb

geschonden; schender, m. scher-

-derij, v. schending, v. schend-

Schendig, bn. -er, -st. [ster, v.

Schendtoeg, m. en v. -en.

Schen, m. -en; -je, o. -s.

Schenkage (schenking, ge-

schonk) v. -s. (o. -s).

Schenklad, o. -en; -blaadje,

Schenkbord, o. -en; -je, o. -s.

Schenkel en schinkel, m. -s;

-tje, o. -s.

Schenken, bw. st. ik schonk, heb

geschonk; s. schenker, m. schen-

king, v. schenker, v.

Schenkan, v. -nen; -netje, o. -s.

Schenketel, m. -s; -tje, o. -s.

Schennis, v.

Schenzie, bn. -er, -st.

Schep, m. -pen; -je, o. -s. (o. -en

Schepbord (aan een watermolen)

Schepel (tiende gedeelte van een

Ned. muid) o. -s; -tje, o. -s.

Schepeling, m. en v. -en; voor

het v. ook schepelinge. (-ken.

Schepelsmand, v. -en; -zak, m.

Schepen (inschepen; ook varen)

bw. zw. ik scheep, heb ge-

scheept. (o.; -schap, o.

Schepen (rechter) m. -en; -dom,

Scheplepel, m. -s.

Schepnel, o. -ten; -je, o. -s.

Scheppen (voortbrengen) bw. st.

ik schiep, heb geschapen; schep-

per, m. -scheping, v. schepsel, o.

Scheppen (putten) bw. zw. ik

schepte, heb geschept; schep-

Schepper, m. -s. [-per, m.

Scheping, v. -en.

Schepingsgeschiedenis, v.

Schepingsverhaal, o. -ver-

-halen.

Schepingsvermogen, o.

Schepingswerk, o.

Scheprad, o. -raden en -raderen.

Schepsel, o. -en en -s; -tje, o. -s.

Schepter, m. -s.

Schepvat, o. -en. (geschoren.

Scheren, bw. st. ik schoor, heb

Scherf, v. scherven; -je, o. -s.

Scherig, v. -en.

Scherle (reene vergiftige plant)

Zie Scharlei.

Scherluin. Zie Scharluin.

Scherm (beschutsel) o. -en; -pje,

o. -s.

Schermdegen, m. -s; -tje, o. -s.

Schermen, ow. zw. ik schermde,

heb geschermd; schermer, m.

scherming, v.

Schermer (drooggemaakt meer

in Noord-Holland) v.

Schermandschoen, m. -en.

Scherminkel. Zie Scharminkel.

Schermkunst, v.

Schermmasker, o. -s.

Schermmeester, m. -s.

Schermutselen (met kleine ben-

den en onregelz. vechten) ow.

zw. ik schermutelde, heb ge-

schermutseled; schermutseleer,

schermutseeling, v.

Schermutsen (hetzelfde als

schermutselelen) ow. zw. ik

schermutste, heb geschermutst.

Schermzaal, v. -zalen.

Scherp, bn. en bijw. -er, -st; -elijk,

bijw. -heid, v.

Scherp (alles wat men op een

geweer ter beschadiging zet) o.

Scherpachtig, bn.

Scherpen, bw. zw. ik scherpte,

h.b. gescherpt; scherper, m. scher-

Scherphoekig, bn. (ping, v.

Scherpkort, bn.

Scherplang, bn.

Scherprechter, m. -s.

Scherpschutter, m. -s.

Schersnijpend, bn.

Scherpte, v. -n.

Scherpiend, bn.

Scherpzinnig, bn. en bijw. -er,

-st; -heid, v. -lijk, bijw.

Scherts, v.

Schertsen, ow. zw. ik schertste,

h.b. gescherst; schertser, m.

schertserij, v. (bijw.

Schertsendewijze en -wijs.

Scherven, ow. zw. ik scherfde,

ben gescherfd; schervig, v.

Schets, v. -en; -je, o. -s.

Schetsen, bw. zw. ik schetste, heb

geschetst; schetser, m.

Schetteren, ow. zw. ik schetter-

de, heb geschetterd; schetteraar,

m. schettering, v.

Schetterklank, m. -en.

Scheur, v. -en; -tje, o. -s.

Scheurbuik, v.

Scheurdoek, m. -en.

Scheuren, bw. ow. zw. ik scheur-

de, heb en ben gescheurd; scheur-

der, m. -schurter; v. scheuring.

Scheurklaken, o. [-scheursel, o.

Scheurlijnen, o.

Scheurmaker, m. -s.

Scheurmakerij, v. -en.

Scheurparier, o.

Scheurziek, bn. -er, -st.

Scheut, m. -en; -je, o. -s.

Scheutig (rijzig; ook: mild) bn.

-er, -st; -heid, v. (woord o. -s).

Schibboleth (herkennings-

Schicht, m. -en; -je, o. -s).

Schichtig (schuw) bn. -er, -st;

-heid, v.

Schie Zie Scheede. (-heid, v.

Schielijk, bn. en bijw. -er, -st.

Schleman (bootsmansmaat) m.

-lieden en -lui.

Schlemannen, ow. zw. ik schie-

mande, heb geschlemd.

Schlemanschap, o.

Schlemansgaren, o.

Schlemansgang, m. -en.

Schlemansmaat, m. -s.

Scher, bijw.

Scherrelland, o. -en; -je, o. -s.

Schieringer, m. -s.

Schietbont, m. -en.

Schietbus, -sen.

Schieten, ow. bw. st. ik schoot,

h.b. en heb geschoten; schieter, m.

Schiet (mijt) m. -s; -tje, o. -s.

Schietgat, o. -en; -gedbedje, o. -s;

-gevaarte, o. -n; -geweer, o.;

-katon, n. o.; -lood, o. -en; -schif,

v. -schijven; -schouw, v. -en;

-schiet, v. -en; -spool, v. -en;

-tuig, o.

Schiffen (scheiden) bw. zw. ik

schifte, heb geschift; schifter, m.

schifting, v. schifstater, v.

Schiffen/samenloopen van melk,

enz.; ook van zijde, als de draden

op elkander schuiven) ow. zw. ik

schifte, heb geschift; schifting, v.

Schijf v. schijven; -je, o. -s.
 Schijtschieten, o.
 Schijn, m.
 Schijnbaar, bn.
 Schijnbeeld, o. -en; -christen, m. -en; -deugd, v. -en; -dood, m. (ook bn.); -dood, m. en v. -n.
 Schijnen, ow. onp. w. st. ik of het scheen, ik heb of het heeft geschenen.
 Schijngeleerde, m. -n; -geloof, o.; -geluk, o.; -glans, m. -en; -grond, m. -en. (-heid, v.)
 Schijnheiligh, bn. en bijw. -er, -st.
 Schijnreden, v. -en.
 Schijnschoon, bn.
 Schijnsel, o. -s; -tje, o. -s.
 Schijnstridig, bn.; -heid, v.
 Schijnvermaak, o. -vermaken.
 Schijnvriend, m. -en.
 Schijnvroom, bn.
 Schijnzoet, o. (-scheten, v.)
 Schijten, ow. st. ik scheet, heb geschioteel, bn.
 Schijtvak, m. -en.
 Schijtwortel, v.
 Schik, m.
 Schikrodi, v. -nen. (-heid, v.)
 Schikkelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Schikken, bw. ow. v. st. ik schik-
 te, heb en ben geschikt; schik-
 ker, m. schikking, v. schikster, v.
 Schil en schel, v. -len; -letje, v.
 Schild, o. -en; -je, o. -s. [o. -s.
 Schilder, m. -s. (-st; -heid, v.)
 Schilderachtig, bn. en bijw. -er,
 Schilderen (malen) bw. zw. ik
 schilderde, heb geschilderd;
 schilderij, v.
 Schilderen (op schildwacht
 staan) ow. zw. ik schilderde, heb
 geschilderd.
 Schilderhuisje, o. -s.
 Schilderij, v. en o. -en; -tje, o. -s.
 Schilderkamer, v. -s.
 Schilderkunst, v.
 Schildersbent, v.
 Schildersezel, m. -s.
 Schildersleven, o.
 Schilderwerk, o.
 Schildpad (voor dier, v.; voor de
 stof, o.) den; -je, o. -s.
 Schildpadden (van schildpad)
 Schildvleugelig, bn. [bn.
 Schildwacht (een wachter) m. -
 en. [v.
 Schildwacht (het wachthouden)
 Schilfer, v. -s; -tje, o. -s.
 Schilferachtig, bn. -er, -st.
 Schilferen, ow. zw. ik schilferde,
 bn. geschilderd; schilfering, v.
 Schilferij, bn. -er, -st.
 Schillen, bw. zw. ik schilde, heb
 geschild; schiller, m.
 Schillenmand, v. -en.
 Schilmesje, o. -s. (o. -s.)
 Schim (schaduw) v. -men; -metje.
 Schimmel (een witachtig paard)
 m. -s; -tje, o. -s.
 Schimmel (witachtige uitslag) v.
 Schimmelachtig, bn. -er, -st.
 Schimmelles, m. -sen.
 Schimmelen (zie met schim-
 mel besleken, beschimmelen)
 ow. zw. ik schimmelde, ben ge-
 schimmeld; schimmelij, v.
 Schimmelen (het schimmelspel
 spelen) ow. zw. ik schimmelde,
 heb geschimmeld.
 Schimmelig, bn. -er, -st.
 Schimmenrijk, o.

Schimp, m.
 Schimpachtig, bn. -er, -st.
 Schimpbrief, m. -brieven.
 Schimpdicht, o. -en.
 Schimpdichter, m. -s.
 Schimpelijk, bijw.
 Schimpen, ow. zw. ik schimpte,
 heb geschimpt; schimper, m.
 scimperij, v. schimping, v.
 schimpster, v.
 Schimpig, bn. -er, -st.
 Schimpkreet, m. -kreten.
 Schimplied, o. -eren.
 Schimplust, m.
 Schimpnaam, m. -namen.
 Schimpstelt, v. -nen.
 Schimpsteelt, m. -en; -je, o. -s.
 Schimpschrift, o. -en.
 Schimpswijze en -wijs, bijw.
 Schimptaal, v.
 Schimpvogel, m. -s.
 Schimpwoord, o. -en.
 Schink (ham) m. -en; -je, o. -s.
 Schinkel (lichaamsdeel) Zie
 Schenkel. (w. m. -s.)
 Schinkel en schenkel (scheeps-
 Schinkelhaak, m. -haken.
 Schip, o. schepen; schepje, o. -s.
 Schipbreuk, v. -en.
 Schipbreukeling, m. en v. -en;
 voor het v. ook schipbreuke-
 Schipbrug, v. -gen.
 Schipper, m. -s; -tje, o. -s;
 -schap, o.
 Schipperen (uitvoeren, doen) bw.
 ow. zw. ik schipperde, heb en ben
 geschipperd.
 Schipperij, v. -en.
 Schippersboek, o. -en; -broek,
 v. -en; -hut, o. -huizen; -hut, v.
 -ten; -knecht, m. -s; -loon, o.
 -en; -muts, v. -en.
 Schippood, o. -en.
 Schisma (scheuring in de kerk)
 o. -s. (bn.)
 Schismatiek (afvallig, kettersch)
 Schitteren, ow. zw. ik schitterde,
 heb geschitterd; schittering, v.
 Schitterend, bn. -er, -st.
 Schitterlicht, o.
 Schob Zie Schub.
 Schobbejak, m. -ken.
 Schobbejakken, bw. ow. zw. ik
 schobbejakte, heb geschobbe-
 jakt.
 Schobben (de schubben afdoen)
 bw. zw. ik schobde, heb ge-
 schobberd, m. -s. [schobd.
 Schobberdebonk. Op -, bijw.
 uitdr. (op -loopen).
 Schoef (omslag van een mantel)
 v. schoeven.
 Schoelen, bw. zw. ik schoelde,
 heb geschoeid; schoeiing, v.
 Schoelje, m. -s. [schoel.
 Schoeljeachtig, bn. -er, -st.
 Schoen, m. -en; -tje, o. -s.
 Schoener. Zie Schooner.
 Schoenlappen, o.
 Schoenlapper (versteller van
 oude schoenen; ook een soort
 van gebak en zekere vlinder) m.
 -s; -tje, o. -s.
 Schoenmaken, o.
 Schoenmaker, m. -s; -tje, o. -s.
 Schoen waterbord van een wa-
 terrat v. -en.
 Schoer (schouder) m. -en.
 Schoer (in Gelderland eene re-
 genbui, onweerslaag) m. -en.
 Schoerhaai (zeervis) m. -en.

Schoffeerder (vrouwen-of maag-
 denscheider) m. -s.
 Schoffeeren (verkrachten, ont-
 eerden) bw.; schoffeering, v.
 Schoffel, v. -s; -tje, o. -s.
 Schoffelen, bw. zw. ik schoffelde,
 heb geschoffeld; schoffelaar, m.
 schoffeling, v. -en.
 Schoft (onbewoond mensch) m.
 Schoft (bovenste deel van den
 rug) v. -en; -je, o. -s.
 Schoft (werktijd) v. -en.
 Schortachtig, bn. -er, -st.
 Schoften, ow. zw. ik schofte, heb
 geschoft.
 Schofterig, bn. en bijw. -er, -st.
 Schofteld, m.
 Schoftuur, m. -uren; -tje, o. -s.
 Schok (stoot; ook gemoedsbewe-
 ging) m. -ken; -je, o. -s.
 Schok (boonpenpul) v. -ken.
 Schok (zestig) o. -ken.
 Schokken, bw. ow. zw. ik schokte,
 heb geschokt; schokker, m.
 schokking, v. schokster, v.
 Schokker (schipper van t eiland
 Schokland) m. Schokkers.
 Schol (stuk ijs) v. -len.
 Schol (visch) v. -len; -letje, o. -s.
 Scholarch (schoolbestuurder of
 -opziener) m. -en.
 Scholastiek (schoolwijsheid) v.
 oob; (schoolsch) bn.
 Scholen, ow. zw. ik schoolde, heb
 geschoold.
 Scholier, m. -en; -tje, o. -s.
 Scholiere, v. -n.
 Scholierster, v. -s; -tje, o. -s.
 Schollebaar (zekere waterweg);
 ook onbewoond mensch. Zie
 Scholver.
 Scholpen (zachtjes kloppen) ow.
 zw. ik scholpte, heb gescholpt.
 Scholver, ook scholverd en
 schollebaar, m. scholvers,
 scholverds, schollevaarders en va-
 ren; scholvertje, scholverdje en
 schollevaartje, o. -s.
 Schommel (schoep) m. -s; -tje,
 o. -s. (v. -s.)
 Schommel (dik vrouwspersoon)
 Schommelen, bw. ow. zw. ik
 schommelde, heb geschoomeld;
 schommelaar, m. schommelaar-
 ster, v. schommeling, v.
 Schommelig, bn. -er, -st.
 Schompermullen (grinlachen)
 ow. zw. ik schompermulde, heb
 geschompermuld. (o. -s.)
 Schongel (schommel) m. -s; -tje,
 Schongelen (schommelen) ow.
 bw. zw. ik schongelde, heb ge-
 schongeld; schongeling, v.
 Schongeltouw, o. -en.
 Schonk (been, bot) v. -en; -je, o. -s.
 Schonkig, bn. -er, -st.
 Schoof (zerf) v. schoven; -je, o. -s.
 Schooien, ow. bw. zw. ik schooi-
 de, heb geschooid; schooier, m.
 schooierij, v. schooister, v.
 Schoon (leerschool, enz.) v.;
 (schoolgebouw) v. en o. scholen;
 -tje, o. -s. (len.)
 Schoon (menigte visschen) v. scho-
 schoolblyven, ow. st. ik bleef v.
 bn. -gebleven.
 Schoolgaan, ow. st. ik ging -ben
 -gegaan.
 Schoolliggen, ow. st. ik lag -.
 Schoolich, bn. en bijw. -er, meet
 -; -heid, v.

Schoon, bn. en bijw. -er, -st; -heid.
 Schoon, o. [v. -tjes, bijw.
 Schoon, vw. (ter, v. -s.
 Schoonbroeder, m. -s; doch-
 schoondruk, m.
 Schoone (schoone vrouw) v. n.
 Schoone (het-zeen schoon is) o.
 Schoonen, bw. zw. ik schoonde,
 heb en ben geschoond.
 Schooner of schoener (plat
 vaartuij, geschikt om aan land te
 komen) m. -s. (o. -szin, m.
 Schoonheid, v. -heden; -gevoel,
 Schoonhouden, bw. st. ik hield -,
 heb -gehouden.
 Schoonklinkend, bn. -er, -st.
 Schoonmaak, v.
 Schoonmaakduivel, m.
 Schoonmaken, bw. zw. ik maak-
 te, heb -gemaakt; -maakter, v.
 Schoonmoeder, m. -s; -ouders,
 m. mv. (-praten).
 Schoonpraat (vleier) m. en v.
 Schoonschijnend, bn. en bijw.
 -er, -st.
 Schoonschrift, o. -en.
 Schoonvader, m. -s; -zoon, m. -s
 -zonen; -zuster, v. -s.
 Schoonzicht, o. (-tje, o. -s.
 Schoor (stut, steun) m. schoren;
 Schoorbalk, v. -en; -hok, m.
 -en; -lat, v. -ten; -paal, m. -pa-
 len; -pilaar, m. -pilaren; -post,
 m. -en.
 Schoorsteen, m. -en; -tje, o. -s.
 Schoorsteenstuk, o. -ken; je,
 o. -s.
 Schoorsteenveger, m. -s.
 Schoorvoeten, ow. zw. ik schoor-
 voette, heb geschoorvoet; schoor-
 voetend, bn. (o. -s.
 Schoot (touw) m. schooten; je,
 schoot (van een kled) m. -en;
 -je, o. -s.
 Schootknechten (scheepsw.,
 hout waaraan de schooten wor-
 den vastgemaakt) m. mv.
 Schootsvel, o. -len.
 Schootvrij, bn. zw. ik schoofde,
 heb geschoofd. (ster, v. -s.
 Schoovenbinder, m. -s; -bind-
 schooverzell, o. -en.
 Schop (stoot met den voet) m.
 -pen; je, o. -s.
 Schop (schoffel) v. -pen.
 Schop (spade) v. -pen; je, o. -s.
 Schoppen (op speelkaarten) v.
 m. mv.
 Schoppen (schoffelen) bw. ow.
 zw. ik schopte, heb geschopt.
 Schoppen (met den voet stooten)
 bw. ow. zw. ik schopte, heb ge-
 schopt.
 Schoppenaas, o. -azen; -boer, m.
 -en; -heer, m. -en; -vrouw, v. -en.
 Schopstoel, m. -en; -tje, o. -s.
 Schor, bn. en bijw. -der, -st;
 -heid, v.
 Schoren, bw. zw. ik schoorde, heb
 geschoord; schoring, v.
 Schorpioen, m. -en; -tje, o. -s.
 Schorre en schor (onbedijkt
 land) v. schorren.
 Schorsemorrie (gemeen volk) o.
 Schors, v. -en; je, o. -s.
 Schorselwoensdag (Woensdag
 vóór Paschen) m. -en.
 Schort en, bw. zw. ik schorste, heb
 geschorst; schorsing, v.
 Schorsener, v. schorseneren.

Schort, v. -en; je, o. -s.
 Schorteldoek, m. -en; -kleed,
 o. -en.
 Schorten (opschorten) bw. ow. zw.
 ik schortte, heb geschorst; schor-
 ting, v.
 Schorten (haperen) onp. w. zw. het
 schortte, heeft geschorst.
 Schortkruk, m. -haken.
 Schot (Schotland) m. Schotten.
 Schot (voortgang) o.
 Schot (schut) o. -ten; je, o. -s.
 Schot (het schieten, enz.) o. scho-
 ten.
 Schot (belasting) o.
 Schotel (vaatwerk) m. -s of -en;
 -tje, o. -s.
 Schotel (bakkerswerktuig) m. -s.
 Schotelen, bw. zw. ik schotelde,
 heb geschotel.
 Schots (ijsschol) v. -en; je, o. -s.
 Schots (lomp, ongeschikt) bijw.
 -er, -st. (-er, meest -v.
 Schotsch onbeleid (lomp, slecht)
 Schotsch (van Schotland) bn.
 Schotsche tongval o.
 Schotschont, bn.
 Schotschrift, o. -en; -tje, o. -s.
 Schouder, m. -s of -en; -tje, o. -s.
 Schouderen, bw. zw. ik schouder-
 de, heb geschouderd.
 Schoudcrophalen, o. o.
 Schout, m. -en; -schap, o.
 Schout-bij-nacht, m. schouten-
 bij-nacht en schout-bij-nachts.
 Schout-bij-nachtschip, o.
 -schepen, v. (-gen).
 Schout-bij-nachtsvlag, v.
 Schouw (schoorsteen) v. -en; -tje,
 o. -s. (-tje, o. -s.
 Schouw (schuit, praam) v. -en;
 Schouw (schouwing, toezicht) v.
 Schouwburg, m. -en. [-en.
 Schouwen, bw. zw. ik schouwde,
 heb geschouwd; schouwer (zien-
 profet; ook varkensschouwer)
 m.; schouwing, v.
 Schouwlustig, bn. -er, -st.
 Schouwplaats, v. -en; je, o. -s.
 Schouwspel, o. -spelen.
 Schouwspeler, m. -s; -speelster,
 Schouwtooneel, o. -en. [v. -s.
 Schraag, v. schragen; je, o. -s.
 Schraag (schuins; niet voluit; in
 Frijs.) schaars) bijw. -te
 (schaarschijnd) v.
 Schraagbeeld, o. -en.
 Schraagwijze, en -wijs, bijw.
 Schraal, bn. en bijw. schraler,
 -st; -tjes, bijw. -heid, v. -te, v.
 Schraap, v. schrapen. [-hans, m.
 Schraapachtig, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v.
 Schraapruizer, o. -s.
 Schraapmes, o. -sen.
 Schraapsel, o. -s.
 Schraapzucht, v.
 Schraapzuchtig (vrekking, in-
 halzig) bn. en bijw. -er, -st.
 Schrab (krab, kras) v. -ben; je,
 o. -s.
 Schrabben (schrapen, schrapen)
 bw. zw. ik schrabde, heb ge-
 schrabd; schrabber, m. schrab-
 bijzer, o. schrabmes, o. schrab-
 sel, o.
 Schrafelen, bw. zw. ik schrafel-
 de, heb geschrafeld; schraafelaar, m.
 Schragen, bw. zw. ik schraagde,
 heb geschraagd; schragzer, m.
 -schraging, v. (heb geschraald.
 Schralen, ow. zw. ik schraalde,

Schram (lichte wond; krab) v.
 -men; -metje en -pje, o. -s.
 Schrammen, bw. zw. ik schram-
 de, heb geschramd.
 Schrander, bn. en bijw. -der, -st;
 -heid, v.
 Schrank, v. -en; je, o. -s.
 Schrankelbeen, m. en v. -en.
 Schrankelbeenen, ow. zw. ik
 schrankelbeende, heb geschan-
 kelbeend.
 Schrankelen, ow. zw. ik schran-
 kelde, heb geschrankeld; schran-
 kelaar, v.
 Schranken, bw. zw. ik schranke,
 heb geschrant; schranking, v.
 Schransen, ow. zw. ik schrauste,
 heb geschransd, schranser, m.
 schranserij, v.
 Schrap, v. -pen; je, o. -s.
 Schrap, bijw.
 Schrapen, bw. zw. ik schraapte,
 heb geschrapt; schrapper, m.
 schraapster, v.
 Schrapergig, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
 Schrapruizer, o. -s.
 Schrappen, bw. zw. ik schrapte,
 heb geschrapt; schrapper, m.
 schrapel, o.
 Schred (schrede) m. -en.
 Schrede, v. -n; schreetje, o. -s.
 Schreef, v. schreven; je, o. -s.
 Schreeuw, m. -en; -tje, o. -s.
 Schreeuwachtig, bu. -er, -st.
 Schreeuwachtig, bw. zw. ik
 schreeuwde, heb geschreeuwd;
 schreeuwer, m. schreeuwster, v.
 Schreeuwerig, bn. -er, -st;
 -heid, v.
 Schreeuwleelijk, m. en v. -en.
 Schreien, ow. zw. ik schreide,
 heb geschreid; schreier, m.
 schreierij, v.
 Schrepel (schraal) bn. -er, -st.
 Schriël, bn. -er, -st; -heid, v.;
 -igheid, v.
 Schrift (de bijbelboeken) v.
 Schrift (het geschrevene) o. -en;
 je, o. -s.
 Schriftelijk, bn. en bijw.
 Schriftgeleerde, m. -n. (v.
 Schriftmat, bn. -er, -st; -heid,
 Schriftuur, v. schrifturen; -lijk,
 bn. en bijw.
 Schriftuurplaats, v. -en.
 Schriftvoork, v.
 Schrijbeenen, ow. zw. ik schrijb-
 de, heb geschrjbeend.
 Schrijdelings en schrijlings,
 bijw. (linsch) bn.
 Schrijdelingsch en schrijl-
 schijden, ow. st. ik schreed,
 heb geschrreden.
 Schrijfbank, v. -en; -behoefte,
 v. mv.; -boek, o. -en; -boekje, o. -
 -s; -boek, o. -en; -font, v. -en;
 -fontje, o. -s; -gereedschap, o. -
 -gerei, o. -s; -inkt, m.; -junkte, v.;
 -kistje, o. -s; -kramp, v.; -kunst,
 v.; -lade, v. -n; -les, v. -sen, -les-
 senaar, m. -s; -letter, v. -s; -loon,
 o. -en; -lust, m.; -meester, m. -s;
 -papier, o.; -pen, v. -nen;
 -portefeuille, v. -s; -school, v.
 -scholen; -stift, v. -en; -stijl, m.;
 -taal, v.; -tafel, v. -s; -trant, m.;
 -tuig, o. -n; -uur, o. -uren; -werk, o. -
 -wijs en wijze, v. wijzen; -woede,
 v.; -ziek, bn. -er, -st; -zucht, v.
 Schrijlings, v. Schrijdelings.

Secondeeren (bijstaan, helpen, begeiden) bw.
Secundo (muz.) tweede stem.
Secreet (geheim) o. secreten.
Secrétaire (schrijftafel) of -kast; ook bekend stuk huisraad) v. -s.
Secretariaat, o. secretariaten.
Secretariaat, v. -en.
Secretaris, m. -en.
Sector (gedeelte van eenen cirkel) m. -s. en -en.
Seculariseren (wereldlijk maken, geestelijke gestichten verkopen) bw.
Secunda (muz.) de tweede toon na den grondtoon.
Secureeren (verzekeren, te hulp komen) bw. (v.
Securiteit (zekerheid, veiligheid)
Sedentair (zittende, op dezelfde plaats blijvende) bn.
Sedert, bijw. vz. en vw.
Seditie (oproer, opstand, muerij, rustverstoering) v. -tjen en -ties.
Seditieus (oproerig) bn.
Seductie (verleiding) v.
Seduisant (verleidelijk) bn.
Seffens, bijw.
Segment (afsnijding; gedeelte van eenen cirkel) o. -en; -je, o. -s.
Segno (dal) (muz.) van het teken af weder te beginnen.
Segrijn, o. -en. (bn.
Segrijnen (van segrijn gemaakt)
Sein (een teken) o. -en; -tje, o. -s.
Seine (rivier in Frankrijk) v.
Seinen, bw. ow. zw. ik seinde, heb ge-seind; seiner, m. seinst. v. -en.
Seinpaal, m. -palen; -schot, o. -en; -vlag, v. -en.
Seizen, bw. zw. ik seide, heb ge-seid; seizing, v. Scheepsw.
Seizoen, o. -en.
Sejour (verblijf) o.
Sejourneeren (verblijven, een tijdlang zich in een plaats ophouden) ow.
Sek (zekere wijn) v. (o. -s.
Sekreet (kenak) o. sekretjen; -je, -seks (kunne, geslacht) v. -n.
Sekte (gelooftpartij) v. -n.
Sektegeest, m.
Sektenaat, m.
Sekuur, bn. -der, -st.
Sela, altijd, zonder einde, onophoudelijk.
Selderij, v.
Seldremment (drommels) tw.
Selectie (keus, verkiezing) v.
Selenographie (maanbeschrijving) v.
Sembiant (schijn) o.; faire -, doen alsof.
Semester (halfjaar) o. -s.
Semi, half.
Seminarist (kweekeling van een seminarium) m. -en.
Seminarium (kweekschool voor toekomstige godsdienstleeraars) o. -s en seminaria. (de) o.
Semiotisch (van Sem afstammende) o.
Semata (de raad, staats- of stedelijke raad, hooge raadsvergadering) m. senaten.
Senator (raadsheer) m. -en. (o.
Senatus consult (raadsbesluit)
Senblad, o. -en. [o.
Senegeeroen (zeker kruid) o.
Seneplant, v. -en.
Semestruik, m. -en.
Senior, de oudere, oudste.

Sensatie (gewaardwording, gevoel; opmerkzaamheid; beweging, geruisch) v.
Sensibel (gevoelig, lichtgeraakt; erkentelijk, dankbaar) bn.
Sensualisme (trek naar het zinnelijke) o. (m. -en.
Sensualist (zinnelijk mensch)
Sensualiteit (zinnelijkheid) v.
Sensueel (zinnelijk) bn. en bijw.
Sent (scheepsw.) v. -en. (-er-st.
Sententie (uitspraak, zin- en zedspreuk, korte gedachte; rechtsppraak, vonnis) v. -tjen en -ties.
Sententieus (zin- of leerrijk, denk- of kernspreukig, vol schoone gedachten) bn.
Sentiment (gevoelen, denkwijzen, meening, gedachte; gevoel, neiging) o. -en. (teelheid) v.
Sentimentaliteit (sentimenten)
Sentimenteel (overdreven en belachelijk gevoelig) bn. en bijw. -er, -st.
Senza (muz.) zonder.
Separatie (scheiding) v.
Separatisme (zucht tot afzondering in zake van godsdienst en staatkunde) o. (v. -en.
Separatist (afgescheidene) m. en
Separatist (op de wijze der afgescheidenen) bn.
Separeren (afzonderen) bw.; (scheiden) ow.
Sepia (de inktvisch, ook: het bruine sap uit de blaas van den inktvisch; bruine tint) v.
September (Herstmaand) m.
Septentrional (noordelijk) bn.
Septet of **septuor** (muz.) zevenstemmig stuk.
Septima (muz.) zevende toon van een octaaf.
Sequester (beslag, arrest) o.
Sequestreeren (beslag leggen op) bw.
Seraf, m. -s; serafijn, m. -en; serafintje, o. -s.
Serafine (muziekinstrument) v. -s.
Serafsvleugel, m. -s; -vlucht, v.
Serail (paleis van den Turkschen keizer; woning der vrouwen van een Turkschen groote) o. -s.
Serenade (avond- of nachtmusiek) v. -s.
Serenissima, doorluchtige, titel eener regerende vorstin.
Serenissimus, doorluchtigste titel van een regerende vorst.
Serge en **sarge**, v. -s.
Serie (reeks, orde) v. serien.
Sergeant, m. -en en -s.
Sergeant-majoor, m. sergeant-majours.
Sergeantsstrep, v. mv.
Serieus (ernst, plechtig, gewichtig) bn. en bijw.
Sering en **syring**, v. sering.
Seringbloesem, m.; -boom, m. -en; -boomje, o. -s; -struik, m. -en; -struikje, o. -s. -en.
Sermoen (redevoering, preek) o.
Seroen (gewicht bij de Neegers) m. -en.
Serpent (slang; ook zeker muziekinstrument) o. -en.
Serpentig (als een slang; boos, vinnig) bn. -er, -st.
Serpentijn (een stuk gescht) v. -en; oudt, gebruik. voor slang en veldslang.

Serpentijnsteen (slangensteen, slangswijze gevlekte steen) o.
Serpentijnsteen (van serpentijnsteen) bn.
Serpentslook, o.
Serpentslook, v. -en.
Servet, o. -ten; -je, o. -s.
Servicedienst, bediening, dienstbetooning; inlegrings- of verzorgingsgeld voor soldaten; rondgang van een gerecht aan tafel) m.
Serviel (slaafsch, laag, kruipend) bn. en bijw. -er, -st.
Servies, o. serviezen; -je, o. -s.
Servilisme (slaafschheid) o.
Serviliteit (slaafschheid) o.
Serving, v. -s.
Servituut (dwang- of leendienst; bezwaar, recht, b.v.: de gedwongenheid, een ander op zijn grond, zekere vrijheden toe te staan) m.
Sessie (zitting, verzameling van personen) v. sessien en sessies.
Severiteit (ernstigheid; hard-, streng- of scherpeheid) v.
Servigne (haak- of borstspeld der dames) v.
Sextant (zesde deel van een cirkel) m. -en.
Sexte (muz.) zesde toon in de klankladder.
Sexueel (het geslacht of de geslachtsdrift betreffende) bn.
Sfeer (een bolrond lichaam; sterrenkundige afdeeling van het heelal of den hemel, door middel van verscheidene kringen, en den aardbol in hun middelen; de kring, waarbinnen iemands vatbaarheid, kundigheden of macht zich bepaalt) v. sferen.
Sferisch (rond-, bol- of kogelvormig) bn.
Sfinx (fabelachtig monster der oudheid; zinnebeeld van alle verborgenheden in natuur en godsdienst) v. -en. (ker.
Sforzando (muz.) versterkt, sterker.
Sibil (oude waarzegster, tooverkol; profetes) v. -len.
Sibilijnsch (waarzeggend; profeterend) bn.
Sie! 'zoo! dus staat er woordelijk!
Sidderen, ow. zw. ik sidderde, heb gesidderd; siddering v. sidderaal (beseft) m.
Siepel, v.
Sier, v. enkel gebruikel. in: goede sier maken.
Sieraad, o. sieraden en sieradijen; -je, o. -s.
Sieren, bw. zw. ik sierde, heb gesierd; siering, v. siersel. o.
Sierlijk, bn. en bijw. -er, -st;
Sierplant, v. -en.
Sierpaal (geherete bergketen) v.
Siesta (middagslaapje, middagrust) v.
Sieur (heer; een geringe titel, waarvan zich de meerderen jagers de minderen bedienen) m.
Siffoeren (fluiten, uitfluiten, uitroepen) ow. bw.
Sigaar, v. sigaren; -tje, o. -s. -
Sigara (enach, v.; fabriek, v. en; -kist, v. -en; -kistje, o. -s; -koker, m. -s; -maker, m. -s; -pijpje, o. -s; -standaard en -stander, m. -s.

Sigillum (het zegel).

Signaal (het teken, de leus; een voorschrift) o. signalen.

Signaleeren (beteekenen, onderscheiden, voordoen, merkwaardig of b-roend maken) bw.

Signalement (beschrijving van een persoon) o. -en.

Signatuur (onderteekening, handschrift, bladteekening) v. -turen. (plaatsen) bw.

Signeeren (zijn naam onder iets)

Signet (handzegel, cachet) o. -ten; -je, o. -s.

Signora (dame) v. signora's.

Signum (kenteeken, beduiding, wenk; wonderteken) o.

Sijfelen, ow. zw. het sijfeld, heeft gesijfeld. (heeft en is gesijfeld).

Sijpelen, ow. zw. het sijpelde.

Sjjs (snaak, kwant) m. sjizen.

Sjse (vezelgje) o. -s.

Sjk (kibaard) v. -ken; -je, o. -s.

Sjk (get) v. -ken; -je, o. -s.

Sikkel (munt) m. -en of -s.

Sikkel (maaiwerktuig) v. -en of -s; -tje, o. -s.

Sikkelpitje (weinigje), o.

Silentum, het zwijgen, stil!

Silhouet en **silhouette** (schaduwbeeld) v. silhouetten.

Silhouetteren (afteekenen, in een schaduwbeeld of tekening voorstellen) bw.

Sim (aap) v. -men; -metje, o. -s.

Sim (snoer, touw) v. -men; -metje, o. -s.

Simonie (woeker of winst loos)

Simpel (eenvoudig; wezelmoes) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -tjes, bijw.

Simpelachtig, bn.; -heid, v.

Simplicitat (eenvoudigheid) v.

Simplificeren (vereenvoudigen, verkorten) bw.

Simuleeren (voorgeven of voorwenden, vertoonen, veezen, huichelen) bw. (schappelijk) bn.

Simultaan (gelijktijdig, gemeenschappelijk) m. -s.

Sinceriteit (oprechtheid) v.

Sintel. Zie Sintel.

Sinds, vz.

Sinecuur (lui baantje, post die bezoldiging geeft zonder dat men er iets voor doet) v. sinecuren.

Singel, m. -s; -tje, o. -s.

Singelen, bw. zw. ijk singelde, heb gesingeld.

Singerie (aperij, gekke kuar, nagel)

Singularis (enkelvoud) m. en o.

Singulariseren (door iets zonderlings onderscheiden) bw.

Singulariteit (vreemdheid, zonderlingheid) v. (-der, -st).

Singulier (vreemd, zonderling) bn.

Sinister (linksch, verkeerd, ongelukkig, rampspoedig) bn.

Sint (óór na den van Heiligen).

Sint-Antonieskruid, o.

Sint-Cutharinagasthuis, o.

Sintel, m. -s; -tje, o. -s. laas, m.

Sinterklaas, en **Sint-Nico**.

Sinterklaasavond, m.; -feest, o.; -geschenk, o. -en; -goed, o.

Sint-Jacobskruid, o.

Sint-Janskerk, v.

Sint-Limbertsnot, v. -noten.

Sint-Nicolaas enz. Zie Sinterklaas.

Sint-Tennisbloem, v. -en.

Sinns (boezem, schoot, zeeboezem; de loodlijn die uit het punt, waarin een straal den omtrek des cirkels snijdt, op een andere straal valt) m. -sen.

Sip, bijw.

Sipperlippen (met het voorste der tong proeven) ow. zw. ijk sipperlippte, heb gesipperlipt.

Sire (vorstentitel) m.

Sireno (zeeminf, schoone verleidster) v. -n.

Sirenanzang, m. -en.

Sirocco (braad- of gloeiwind; een wrete zuidoostenwind, in Italië) m.

Siroop. Zie Stroop.

Sisklank, m. -en.

Sissen, ow. zw. ijk siste, heb gesist; sisser, m. sissing, v.

Sisser (rolletje van natgemaakt buskruit; ook zekere erwt) m. -s.

Sits, o. -en; -je, o. -s. [-tje, o. -s.]

Sitsen (wink) m. -s.

Situatie (gesteldheid, toestand; ligging) v. situaties. (chales)

Sjaal (ook chale) v. sjaals en

Sjalot, v. -ten. (gesjapt).

Sjappen, bw. zw. ijk sjapte, heb

Sjappetouwen, ow. zw. ijk sjappetouwde, heb gesjappetouwde;

Sjappetouwer, m.

Sjees, v. sjeezen; -je, o. -s. Verg. Onais. (gesjeesd).

Sjeezen, ow. zw. ijk sjeesde, heb

Sjor, v. -en; -je, o. -s. (bijw.)

Sjofal bn. -er, -st; -heid, v. -tjes.

Sjokken, ow. zw. ijk sjokte, heb en

Sjor, m. [ben gesjokt].

Sjorklamm, m. -en.

Sjorren, bw. zw. ijk sjorde, heb

gesjor; scheepsw. sjorder, m.

sjorring, sjortouw, o.

Sjouw, v. -en; -tje, o. -s.

Sjouwen, bw. ow. zw. ijk sjouwde, heb gesjouwd; sjouwer, m. sjouwerij, v. sjouwwerk, o. (-s).

Skelet (geraamte) o. -ten; -je, o.

Skelettoeren het geraamte eens lichaams uitdrogen en reinigen

Sla. Zie Salade. (bw.)

Slaaf (volksnaam) m. Slaven, Sla-

visch, bn. Slavonie, o. Slavonier, m. Slavonisch, bn.

Slaaf (lijffgêne) m. slaven; -je, -s.

Slaafs, bijw. [-o. -s.]

Slaafsich, bn. -er, meest -v.

Slaag, m. gebr. v. slagen, in: slaag

slaags, bijw. (-raken). [Krijgen]

Slaak, o. slaken.

Slaan, bw. ow. st. ik sloeg, heb en

ben geslagen. (pen.)

Slaap (zijle van het hoofd) m. sla-

ap (rust) m. slapen; -je, o. -s.

Slaapbol, m. -len; -kamer, v. -s;

-kamerad, m. en v. -s; -kop, m. en v. -pen; -salet, o. -ten; -stede;

-stee, v. -steden en -steed;

-vertrek, o. -ken; -zaal, v. -zalen.

Sla en **slabbe**, v. slabben; -betje,

slabak, m. -ken. (o. -s.)

Slabakken en **slaphakken** (salmon, sukkelen) ow. zw. ik

slabakte (slaphakte), heb ge-

slabakt (geslaphakt).

Slabakker, m. -s.

Slabbe (versche haring) v. -n.

Slabben, bw. ow. zw. ijk slabde,

heb geslabd.

Slabber (haringbuisje) m. -s.

Slabberen, bw. ow. zw. ijk slabber-

slabed, o. -den. [de, h. geslabberd.]

Slacht, v.

Slachtpaar, bn. (-bijl, v. -en.

Slachtpaak, v. -en; -beest, o. -en;

Slachten (gelijken) ow. zw. ik

slachtte, heb geslacht.

Slachten (dooden) bw. zw. ik

slachtte, heb geslacht; slachter,

m. slachterij, v. slachting, v.

Slachthuis, o. -huizen; -maand,

v.; -offer, o. -s; -tijl, m.; -vee, o.

Sladood (lange) v. m. en v.

Slag (klap) m. -en; -je, o. -s en

Slag (soort) o.; -je, o. [slagjes.

Slag (vogelknip) o.

Slagen (gelukken) ow. zw. ijk slaag-

de, ben geslaagd.

Slager, m. -s; -tje, o. -s.

Slagerij, v. -en.

Slagersbank, v. -en; -bijl, v. -en;

-blok, o. -ken; -gild, o. -en; -hond,

m. -en; -knecht, m. -s; -mes, o. -sen.

Slaghamer, -s; -hoedje, o. -s;

-kruit, o.; -kwik, v. en o.; -scha-

Slagvaardig, bn. -er, -st.

Slagvader en **voer**, v. vaderen

en -veeren; -veertje, o. -s.

Slagveld, o. -en.

Slak ook **slek**, v. -ken; -je, o. -s.

Slaken, bw. zw. ijk slaakte, heb

geslaakt; slaking, v.

Slakkengang, m.

Slakkenhuisje, o. -s.

Slalepel, m. -s.

Slamand, v. -en; -je, o. -s.

Slampampen, ow. zw. ijk slam-

pante, heb geslampamp; slam-

pamper (brasser) m. slampampe-

rijs, v. slampampster, v.

Slang, v. -en; -etje, o. -s.

Slangachtig, bn.

Slangbeest, m. -beten; -kop, m.

-pen; -lijn, v. -en.

Slangenbloem, v. -en; -ei, o.

-eren; -geblaas, o.; -gesijfel, o.;

-gift en -gift, o.; -hol, o. -en;

-hoofd, o. -en; -kruid, o.; wortel, v.

Slangtang, v. -en; -vel, o. -len.

Slangswijze en **-wijs**, bijw.

Slangvormig, bn.

Slank, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Slalie, v.

Slap, bn. en bijw. -per, -st; -heid,

v. -jes, bijw. -gelijk, bijw. -pig-

-heid, v. -te, v.

Slapachtig, bn. -er, -st.

Slapeloos, bn. en bijw. -heid, v.

Slapen, ow. st. ik sliep, heb ge-

slapen; slaapster, v. slaper, m.

Slapenig, bn. en bijw. -er, -st;

-heid, v.

Slaphakken. Zie Slabakken.

Slaphartig, bn. en bijw. -er, -st.

Slapjes, bijw. (-heid, v.)

Slaplenden, m. en v. -s.

Slaplendig, bijw. (v.)

Slapmoudig, bn. -er, -st; -heid,

Slappen, bw. ow. zw. ijk slapte,

ben geslapd.

Slatten, bw. zw. ijk slatte, heb

geslat; slating, v. (geslaad).

Slaven, ow. zw. ijk slaafte, heb

Slavenaard, m.; -arbeid, m.;

-dienst, m. -en; -haler, m. -s;

-handel, m.; -houder, m. -s; -ke-

ten, v. -s; -markt, v. -en; -werk,

Slavernij, v. [-o.; -ziel, v. -en.

Slavin, v. -nen; -netje, o. -s.]

Slavisch, bn. Zie Slaaf.

Slavonie. Zie Slaaf.

Slavork, v. -en.

Slecht, bn. en bijw. -er, -st; -elijk, bijw. -heid, v. -igheid, v.
Slechtbijl, v. -en.
Slechten, bw. zw. ik slechtte, heb geslecht; slechting, v.
Slechthoofd, m. en v. -en.
Slechtje, o. -s.
Slechtjes, bijw.
Slede, en slee, v. sleden en slee-
 en; sleetje, o. -s; sledevaart, v.
Slee (wilde pruim) v. -en. [-en]
Slee en **sleeuw** (zuur, scherp)
 bn.; slecheid en sleuwhheid, v.
Sleep, m. sleepen; -je, o. -s.
Sleepboot, v. -en; -deken, o. -s.
Sleeppen (voorttrekken) bw. zw. ik
 sleepte, heb gesleept; sleeper, m.
Sleeperskerf, m. -s; -paard, o.
 -en; -werk, o.
Sleepgewaad, o. -gewaden; hel-
 ling, v. -en; -loon, o. -en; -net,
 o. -ten; -sabel, o. -s; -touw, o.
 -en; -tros, m. -sen; -voet, m. en
 v. -en.
Sleepvoeten, ow. zw. ik sleep-
 voorte, heb gesleepvoet.
Sleet, v. -en; -meest, -heid, v.
Sleetsch, bn. -er, -st; -heid, v.
Sleeuw enz. Zie **Slee** enz.
Sleuwigheid, v.
Slegel, m. -s.
Slegge, v. -n.
Siel (houten hamer) v. -en.
Siel Zie **Slak**.
Siepel (brasserie) m.
Slemp (drank) v; -je, o.
Slempdag, m. -en.
Slempen, ow. zw. ik slempete,
 heb geslempet; slemp, m. slemp-
 perij, v. slempster, v.
Slempthout (scheepsw.) o. -en.
Slemplooper, m. -s; -maal, o.
 -malen; -partij, v. -en; -tijd, v.
Slemdraan (sleur) m.
Slenk (modderplaat) v. -en; -je,
 -sien (een lap) m. [o. -s].
Sleenter (sleur, strok) m. -s.
Sleenteren, ow. zw. ik sleenterde,
 heb gesleenterd; slenteraar, m.
 slenteraarster, v. slenterbroer,
 m. slenterang, m.
Slepen (gesleept worden) ow. zw.
 ik sleepte, heb gesleept.
Slet, v. -ten; -je, o. -s.
Sleter (lap) m. -s.
Sletig, bn. -er, -st.
Sletvink, m. -en.
Sleuf (groef, kil) v. sleuven; -je,
 s. eu., v. [o. -s].
Sleuren, bw. ow. zw. ik sleurde,
 heb gesleurd.
Sleutel, m. -s en -en; -tje, o. -s.
Sleutelbeen, o. -en; -tje, o. -s.
Sleutelstuk, o. -ken.
Slib, v.
Slibachtig, bn. -er, -st.
Slibberachtig, bn. -er, -st;
 -heid, v.
Slibberen, ow. zw. ik slibberde,
 heb geslibberd; slibberbaan (glij-
 baan) v.
Slibberig, bn. -er, -st; -heid, v.
Slier, m. -en; -tje, o. -s.
Slierbaan (glijbaan) v. -banen.
Slieren, bw. ow. zw. ik slierde,
 heb geslierd.
Sliersperge en **sliersasperge**,
 v. -s.
Sliet (afscheidingspaal tusschen
 de vakken in een stal) v. -en.

Slij (zeelt) v. -en; -tje, o. -s.
Slijk en **slik**, o.
Slykachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Slym, o. -en.
Slymachting, bn. -er, -st; -heid, v.
Slymerig, bn. -er, -st; -heid, v.
Slymig, bn. -er, -st; -heid, v.
Slyp, o.
Slypbak, m. -ken; -bord, o. -en.
Slypen, bw. st. ik sleep, heb ge-
 sleepen; slijper, m. slijping, v.
 slijpsel, o. (-steen, m. -en).
Slijgeld, o.; -molen, m. -s;
Slytachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Slytage, v.
Slyten, bw. ow. st. ik sleet, heb
 en ben gesleeten; slijter, m. slij-
 terij, v. slijting, v. slijtster, o.
Slik. Zie **Slijk**.
Slikken, bw. zw. ik slikte, heb
 geslikt; slikker, m. slikking, v.
Slikkerig. Zie **Slijkerig**.
Sliknat, bn.
Slikop (slokop) m. en v. -pen.
Slim, bn. en bijw. -mer, -st; -heid,
 v. -micheid, v.
Slimmerd, m. -s; -je, o. -s.
Slimmeren (erger worden) ow.
 zw. ik slimmerde, b. geslimmerd.
Slinden (verslinden) bw. st. ik
 slord, heb geslonden.
Slindkolk (de keel) v. -en.
Slindpenning, m. en v. -en.
Slinger, m. -s; -tje, o. -s.
Slingeraap, m. -apen; -boom,
 m. -en; -bosch, o. -bosschen.
Slingeren, bw. ow. zw. ik sling-
 erde, heb geslingerd; sling-
 aar, m. slingerling, v.
Slingerlaan, v. -lanen; -pad, o.
 -en; -pardoer, v. -s; -plant, v.
 -en; -slag, m.; -steen, m. -en;
 -uurwerk, o. -en. [-slonken].
Slinken ow. st. ik slonk, ben ge-
 slonken.
Slinkerzijde (linkerzijde) v.
Slinks (links) bijw. -er, -st.
Slinksch (linksch) bn. -er,
 -st.
Slip, v. -pen; -je, o. -s. [meest -].
Slipredrager, m. -s.
Slippen (glippen) ow. zw. ik slip-
 te, ben geslipt; slipper, m. slip-
 steek, m.
Sliessen, bw. zw. ik slieste, heb ge-
 slobbe (vaatdoek) v. -n; -tje, o. -s.
Slobberdoes (morschel) m. en v.
 -doezen.
Slobberen, bw. ow. zw. ik slob-
 berde, heb geslobberd; slobbe-
 ring, v.
Slobbig, bn. en bijw. -er, -st.
Slobbous, m. -en; -tje, o. -s.
Slodder (morsig mensch) m. -s.
Slodderachtig, bn. en bijw.
 -er, -st. (heb gesloderd).
Slodderen, ow. zw. ik slodderde,
 Slodderig, bn. en bijw. -er, -st;
 Slodderkous, v. -en. (-heid, v.
 Sloddervos, m. en v. -sen. (-s).
Sloep (een vaartuig) v. -en; -je, o.
Sloeren (meten) bw. zw. ik sloer-
 de, heb gesloerd; aheepaw.
Sloerie, v. -s; -moer, v. -s.
Slof, v. -fen; -je, o. -s.
Slof (traag, slordig) bn. en bijw.
 -fer, -st; -heid, v.
Sloffen, ow. zw. ik slofte, heb ge-
 sloft; sloffer, m. slofster, v.
Sloffig, bn. -er, -st; -heid, v.
Slofhak, m. en v. -ken.
Slofstuk, o. -ken.

Sloek, m. -ken; -je, o. -s. (-heid, v.
Sloekachtig, bn. en bijw. -er, -st;
Slokdarm, m. -en; -pje, o. -s.
Slokken, bw. zw. ik slokte, heb
 geslokt; slokker, m.
Slokop, m. en v. -pen.
Slonner, m.
Slomp (klomp) m. -en.
Slonen (haveclooze vrouw) v. slon-
 slonsachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Slonen (dievenlantarentje) o. -s.
Slonzen, ow. zw. ik slorste, heb
 geslonst. (-je, o. -s).
Sloof (sukkelaarster) v. sloven;
 Sloof (voerschoot) v. slooven; je,
 Sloofachtig, bn. -er, -st. [o. -s].
Sloofien (ziedings van het schip
 a wiken) ow. zw. ik slooide, ben
 slooiknie, v. -en. [geslooid].
Sloofen, v. -en; -je, o. -s.
Sloopen, bw. zw. ik sloopte, heb
 gesloopt; slooper, m. slooping, v.
Sloot, v. -en; -je, o. -s.
Slootten, bw. zw. ik slootte, heb
 gesloot.
Slop, v. -pen; -je, o. -s.
Slordig, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
Slorp en **slurp**, m. -en; -je, o. -s.
Slorpdrank, m. -en.
Slorpel, o. -eren.
Slorpen en **slurpen**, bw. zw. ik
 srupte of slurpte, heb geslorpt
 of geslurpt. (slootje, o. -s).
Slof (sluitmiddel) o. -en; -je en
 -st. (kastel) o. -en.
Slof (einde) o.
Slof (sald) o. -en.
Slotenmaker, m. -s.
Slotvers, o. -verzen.
Sloftvoogd, m. -en.
Sloven (zorgenloos) zw. ik sloof-
 de, heb gesloofd; slover, m.
Sloven, m. -s; -tje, o. -s.
Sluieren, bw. zw. ik sluerde, heb
 gesluerd.
Sluik, v. alleen gebruikelijk in: ter
 sluik (verholen, ongemerkt, heim-
 elijk) bijw. uitdr.
Sluik (rank, mager; van hoofdhaar:
 plat op het voorhoofd) bn. en
 bijw. -er, -st; -heid, v.
Sluiken, bw. st. ik slook, heb ge-
 sloken; sluiker, m. sluikerij, v.
 slinking, v. sluihandel, m. slui-
 sluimer, m. (ster, v.
Sluimeren, ow. zw. ik slui-
 merde, heb geslumerd; slui-
 sluimerkussen, o. -s; -tje, o. -s.
Sluimerrol, v. -len.
Sluip, v. slechts gebruikelijk in:
 ter sluipe (verholen, in 't geheim).
Sluipdeur, v. -en. [bijw. uitdr.
 Sluipen, ow. st. ik sloop, ben ge-
 sloopen; sluiper, m. -s].
Sluiphaven, v. -s; -hoek, m. -en;
 -hol, o. -en; -kroost, v. -en;
 -moord, m. -en; -moordenaar, m.
 -s; -moorder, m. -s.
Sluis, v. sluisen; -je, o. -s.
Sluitbaan, m. -en; -boom, m.
 -en; -bout, m. -en; -doos, v. -doo-
 zen.
Sluiten, bw. ow. st. ik sloot, heb
 en ben gesloten; sluit, m. slui-
 ting, v. sluitster, v.
Sluitged, o. -hek, o. -ken; -hout,
 o. -en; -jas, v. -sen; -kool, v. -en;
 -letter, v. -s; -mand, v. -en; -plank,
 v. -en; -rede, v. -nen; -stuk, o.
 -ken; -tuig, o.

Slungel, m. -s.
 Slungelen, ow. zw. ik slungelde, heb geslungeld.
 Slurf, v. slurven; -je, o. -s.
 Slurp. Zie Slorp.
 Slurpen. Zie Slorpen.
 Sluwb, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -igheid, v.
 Smaad, m.; -heid, v. -heden; -naam, m. -naamen; -rede, v. -nen; -schrift, o. -en; -woord, o. -en.
 Smaak, m. smaken; -je, o. -s.
 Smaakloos (in eigenlijken zin) bn.
 Smaakvol, bn.
 Smaaldicht, o. -en.
 Smaalschrift, o. -en.
 Smacht (afgesneden buik van een haring) v. -en. (heb gesmacht.
 Smachten, ow. zw. ik smachtte, smachtend, bn. en bijw. -er, -st; smachterig, bn. en bijw. -er, -st; smadelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Smaaden, bw. zw. ik smaalde, heb gesmaad; smader, m. (o. -s).
 Smak (van smakken) m. -ken; -je, smak (zekere soort van vaartuig) v. -ken; -je, c. -s.
 Smak (zeker gewas). Zie Smak.
 Smakelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Smakeloos (overdrachtelijk) bn. en bijw. -looz, -loost; -heid, v.
 Smaken, ow. bw. zw. ik smaakte, heb gesmaakt.
 Smakken (werpen) bw. ow. zw. ik smaakte, heb gesmaakt.
 Smakken (met den mond) ow. zw. ik smaakte, heb gesmaakt; smakker, m.
 Smakker (sukkelaar) m. -s.
 Smal (niet breed; oudt. gering, onaanzienlijk) bn. en bijw. -ler, -st; -heid, v. -ligheid, v. -te, v.
 Smalbladig, bn.
 Smaldeel, o. -en.
 Smaldeelen, bw. zw. ik smaldeelde, heb gesmaldeeld; smaldeel, o. (deeling) v.
 Smalen, ow. zw. ik smaalde, heb gesmaald; smaalter, v. smaler, m. -swaling, v.
 Smalhands, m. -handen.
 Smalletjes, bijw.
 Smalt (zekere blauwe verf) v.
 Smalte (smalheid) v.
 Smaragd (zeker edelsteenteel) maar als een bijzonder stuk steen, m.) -en.
 Smaragden (van smaragd) bn.
 Smart ook smert, v. smarten.
 Smartelijk, bn. c. a. bijw. -er, -st; -heid, v.
 Smarteloos, bn.; -heid, v.
 Smarten ook smerten (bedroeven) bw. ow. zw. het smartte, heeft gesmart.
 Smarten (met zeildoek bekleden) bw. zw. ik smartte, heb gesmart.
 Smarting (ontvelling) v. -en.
 Smarting (scheepsw.) v. -s.
 Smeden, bw. zw. ik smeedde, heb gesmeed; smeedster, v. smeder, m. smederij, v. smeding, v.
 Smedig Zie Smijdig.
 Smedbaar, bn.; -heid, v.
 Smedkunst, v.
 Smedwerk, o.
 Smeegruis, o.
 Smeekbede, v. -n; -dicht, o. -en.

Smeekeeling, m. en v. -en; voor het v. ook smeekeeling.
 Smeeken, bw. zw. ik smeekte, heb gesmeekt; smeeker, m. smeekerij, v. smeeeking, v. smeekgebed, o. -en. [ster, v. Smeekolen, v. mv.
 Smeekschift, o. -en; -taal, v. Smeek, o.
 Smeekbaar, bn.
 Smeergoed, o.
 Smeergording, v. -s.
 Smeerlap (voorwerp en persoon) Smeerplank, v. -en. [m. -pen.
 Smeerpoes, m. en v. -en.
 Smeerprop, v. -pen.
 Smeerrak, o. -ken.
 Smeersel, o. -s; -tje, o. -s.
 Smeerwortel, m. -s.
 Smeerzalf, v. -zalven.
 Smeet (worp of goot) m. smeten.
 Smeet (zekere visch) v. -en; -je, o. -s.
 Smeelbaar, bn.; -heid, v. [-s.
 Smeeltbak, m. -ken.
 Smetten, bw. ow. st. ik smolt, heb en ben gesmolten; smelter, m. smelterij, v. smeltung, v.
 Smelterig, bn. -er, -st.
 Smettkroes, m. -kroezen; -middel, o. -en; -oven, m. -s; -tijd, m.
 Smeren, bw. ow. zw. ik smeerde, heb gesmeerd; smeerder, m. smeersel, o. smeester, v. smergel (ijzererts) v. [ring, v. smerig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Smert. Zie Smart.
 Smerten. Zie Smarten.
 Smet, v. -ten; -je, o. -s.
 Smetachtig, bn. -er, -st.
 Smetlijn, v. -en; -stof, v. -fen.
 Smetteloos, bn. -looz, -loost; -heid, v. (heb gesmette.
 Smetten, bw. ow. zw. ik smette, smeten, ow. zw. ik smeelde, heb gesmeeld; smeuung, v.
 Smid, m. smeden; -je, o. -s.
 Smidsaanbeeld, o. -en.
 Smidsbaas, m. -bazen.
 Smidse, v. -n.
 Smidshamer, m. -s; -knecht, m. -s; -kolen, v. mv.; -oven, m. -s; -werk, o.; -winkel, m. -s.
 Smient (soort van wilde eend) v. -en; -je, o. -s. [-st; -heid, v.
 Smijdig, ook smedig, bn. -er.
 Smijdingen, bw. zw. ik smijdigde, heb gesmijdigd. [-en.
 Smijt (touw aan het fokkezeil) v. Smijten, bw. st. ik smee, heb gesmeten; smijter, m.
 Smodderen, bw. zw. ik smodderde, heb gesmodderd.
 Smodderig, bn. en bijw. -er, -st.
 Smoddermuis, m. en v. -en; -tje, o. -s.
 Smoddermuis, ow. zw. ik smoddermuisde, heb gesmoddermuisd.
 Smoddig, bn. en bijw. -er, -st.
 Smoel (verbasterd van muil) m. -en; -tje, o. -s.
 Smoken, bw. ow. zw. ik smookte, heb gesmookt; smoker, m.
 Smokerig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Smokkel, m.
 Smokkelen, bw. zw. ik smokkelde, heb gesmokkeld; smokkeelaar, m. smokkeelaarster, v. smokkelarij, v. smokkeling, v.
 Smokkelgoed, o. -eren; -handel, m.; -waar, v. -waren.

Smook (dikke rook) m.
 Smoordenken (erg beschonken) bn.
 Smoorlijk (onbeschrijfelijk) Smoorpan, v. -ten.
 Smoorpot, m. -ten.
 Smoorvol (zeer vol) bn.
 Smoren, ow. bw. zw. ik smoorde, bn. of heb gesmoord; smoring, v.
 Smots (een sloos) v. -en; -je, o. -s.
 Smotste, heb gesmotst.
 Smotsen (hemorren) bw. zw. ik smotsig (vuil) bn. -er, -st.
 Smous, m. -en; -je, o. -s. [-st.
 Smousachtig, bn. en bijw. -er.
 Smousen, ow. zw. ik smouste, heb gesmoust; smouserij, v.
 Smousentaal, v.; -winst, v.
 Smoushond, m. -en; -je, o. -s.
 Smousjassen (kaartspelloze) v. ik smousjaste, heb gemousjast.
 Smoot bij lezers: titel- en tabelwerk; bij kaarsmakers: gesmolten vet om kaarsen van te maken) o.
 Smoutachtig, bn. -er, -st.
 Smouten, bw. zw. ik smoutte, heb gesmout.
 Smouterig, bn. -er, -st.
 Smoutig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Smuigen, ow. zw. ik smuigde, heb gesmuigd; smuiger, m.
 Smuik, v. slechts gebr. in de bijw. uitdr. ter smuik heimelijk).
 Smuk (opschik, sierraad) m.
 Smukken (opschikken, versieren) bw. zw. ik smukte, heb gesmukt.
 Smul, v. -len, -letje, o. -s.
 Smulbaard, m. -en; -broer, m. -s; -dazen, m. mv.; -urk, v. -en.
 Smullen, ow. zw. ik smulde, heb gesmuld; smuller, m. smulling, v. smulster, v. (-heid, v.
 Smullig (morsig) bn. -er, -st; Smulpaap, m. -papien; -je, o. -s.
 Smulpapen, ow. zw. ik smulpappte, heb gesmulpappt; smulpapierij, v.
 Smulpapierij, v. -en; -tje, o. -s.
 Smyna-vigen, v. mv.
 Snaak, m. snaken; -je, o. -s.
 Snaaks (kluchtig; koddig, grappig) bijw. (v.
 Snaaksch, bn. -er, meest; -heid, Snaakshoofd, o. -en; -je, o. -s.
 Snaar (koord van een speeltuig) v. snaren; -tje, o. -s.
 Snaar (schoonuster) v. snaren.
 Snaak, v. -ken; -je, o. -s.
 Snakerig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Snakerij, v. -en. (gesnakt.
 Snakken, ow. zw. ik snakke, heb Snap, m. -pen; -je, o. (v.
 Snapachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Snaphaan (geweer) m. snaphaan; -tje, o. -s.
 Snappen, ow. zw. ik snapte, heb gesnapt; snapper, m. snapper, v. Snapper, m. -s; -tje, o. -s.
 Snapperij, v. -en. (o. -s.
 Snaps (slok, borrel) m. -en; -je, Snapper, v. -s; -tje, o. -s.
 Snar (vinnig, fel) bn. en bijw. -der, -st; -heid, v.
 Snarenmaker, m. -s; -speelster, v. -s; -speeltuig, o. -en; -spel, o. -s; -speler, m. -s; -tuig, o. -s.
 Snarrig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Snars en sners (welinge, zier- tje, nietigheid; ook roes) v. -je, o. -s.

Snater, m. -s; -tje, o. -s. (v. **Snaterachtig**, bn. -er, -st; -heid, **Snateren**, ow. zw. ik snaterde, heb gesnaterd; snateraar, m. snateraarter, v. (-tje, o. -s). **Snaauw** (het snauwen) m. -en; **Snaauw** (vaartuig) v. -en. (-st). **Snauwachtig**, bn. en bijw. -er, **Snauwen**, ow. zw. ik snauwde, heb gesnauwd; snaauwer, m. snaauwater, v. **Snaauwerig**, bn. -er, -st; -heid, v. **Snavel**, m. -s; -tje, o. -s. **Sneb** en **snebbe**, v. **sneebben**; s; ebie en **snebbetje**, o. -s. **Snebbig**. Zie **Snebbig**. **Snede** en **snee**, v. **smeden** en **sneeden**; **sneetje**, o. -s. **Snedeling** (kind, door aenwending der keizersnede ter wereld gekomen) m. en v. -en; voor het v. ook **sneedeling**. **Snedig**, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. **Sneeg** (**sneedig**) bn. -er, -st. **Snees** (schacheraar) m. **sneezen**; -je, o. -s. **Snees** (windstort) o. **sneezen**. **Sneeuw** (stof) v.; (blankheid) o. **Sneeuwachtig**, bn. -er, -st. **Sneeuwblind**, bn.; -heid, v. **Sneeuwen**, onp. v. zw. het sneeuwde, heeft gesneeuwd. **Sneeuwig**, bn. -er, -st. **Sneeuwvit**, bn. **Sneezen** (schacheren) ow. zw. ik sneezde, heb gesneezd. **Sneek** (in een uurwerk) v. -ken. **Snel** (eene drankkan) v. -len; -letje, o. -s. **Snel**, bn. en bijw. -ler, -st; -heid, v. -ligheid, v. -lijk, bijw. **Snellen**, ow. zw. ik snelde, ben gesneld. **Snellooper**, m. -s; -schrijver o.; -schrijver, -s; -trein, m. -en; -voetig, bn. (-er, -st); -wagen, m. -s; -zeiler, m. -s. **Snepper**, m. -s; -tje, o. -s. **Snerken** (in boten braden) ow. bw. zw. ik snerkte, heb gesnerkt; **snerking**, v. (heb gesnerpt). **Snerpen**, ow. bw. zw. ik snerpde, **Snerpend**, bn. -er, -st. **Sners**. Zie **Snars**. **Snoert** (ervensnoep) v. **Sneuklen** (hoereeren) ow. zw. ik sneukelde, heb gesneukeld; **sneukelaar**, m. **Sneukeren** (smullen) ow. bw. zw. ik sneukerde, heb gesneukerd. **Sneuvelen**, ow. zw. ik sneuvelde, ben gesneuvelde. **Sneeuvel**, ow. zw. ik sneuvelde, heb gesneeuvelde. **Snebbig** (ook **snebbig**) bn. -er, -st; -heid, v. **Snijbank**, v. -en; -boon, v. -en; -boontje, o. -s; -bord, o. -en. **Snijden**, bw. ow. st. ik sneede, heb gesneden; **snijder**, m. **snijdend**, bn. -er, -st. (o. -s). **Snijder** (kleermaker) m. -s; -tje. **Snijderen** (het kleermakersvak zw. ik snijderde, heb gesnijderd). **Snijdersambacht**, o.; -gezel, m. -len; -zild, o. -en; -tafel, v. -s. **Snijdsel**, o. -s. **Snijkamer**, v. -s; -lijn, v. -en; -punt, o. -en; -tand, m. -en; -veld, o. -en; -water, o.; -werk, o.

Snik (het snikken) m. -ken; -je. **Snik** (trekschuit) v. -ken. (o. -s). **Snik**, bn. (Niet -) niet recht wijs. **Snikheet**, bn. (gesnikt). **Snikken**, ow. zw. ik snikte, heb **Snip**, v. -pen; -je, o. -s. **Snippedrek**, m. **Snippel**. Zie **Snipper**. (gesnipt). **Snippen**, bw. zw. ik snipte, heb **Snippenel**, o. -eren; -jacht, v. -en; -net, o. -ten; -tijd, m.; **Snipper**, v. -s. (-vangst). **Snippenen**, bw. zw. ik snipperde, heb gesnipperd; **snippenaar**, m. **snipperaarter**, v. **Snipperkoek**, m. -en; -mand, v. -en; -uur, o. -uren; -uurtje, o. -s; -werk, o. **Snirsen** (snerken; ook **sissen**) ow. zw. ik snirste, heb g; snirst; **Snit**, m. -ten. (snirsing, v. **Snoelen**, bw. zw. ik snoeide, heb gesnoeid; **snoer**, m. **snoeiing** v. **snoeisel**, o. **snoester**, v. **Snoeihout**, o.; -kunst, v.; -lust, m.; -mes, o. -sen; -mesje, o. -s; -tijd, m.; -werk, o. **Snoek** (een visch) m. -en; als stofnaam v.; -je, o. -s. **Snoekachtig**, bn. **Snoekenvangst**, v. **Snoe kestaart**, m. -en. **Snoep**, m. (v. **Snoepachtig**, bn. -er, -st; -heid, **Snoepen**, bw. zw. ik snoepte, heb gesnoept; **snoeper**, m. **snoeperij**, v. **snoeper**, v. **Snoeperig**, bn. -er, -st; -heid, v. **Snoeperij**, v. -en; -tje, o. -s. **Snoepgoed**, o. **Snoepig**, bn. -er, -st; -heid, v. **Snoeplust**, m. **Snoepreisje**, o. -s. (-heid, v. **Snoepsch**, bn. -er, meest; **Snoepsfel**, v. -s. **Snoepvirkeltje**, o. -s. **Snoer**, o. -en; -tje, o. -s. **Snoeren** bw. zw. ik snoerde, heb gesnoerd. **Snoes**, m. **snoezen**; -je, o. -s. **Snoeshaan**, m. -hancen; -tje, o. -s. **Snoeshanig**, bn. -er, -st. **Snoet**, m. -en; -je, o. -s. **Snoeven**, ow. zw. ik snoefde, heb gesnoefd; **snoester**, v. **snoever**, m. **snoeverij**, v. **snoeving**, v. **snoeftaal**, v. (-s). **Snol** (eene hoer) v. -len; -letje, o. **Snood**, bn. en bijw. -er, -st; -elijk **Snoodaard**, m. -s. (bijw. -heid, v. **Snor** (snorrend geluiden roes) m.; -retje, o. -s. **Snor** (knalblaas) v. -ren; -retje, **Snorbaard**, m. -en. **Snork**, m. -en; -je, o. -s. **Snorkachtig**, bn. -er, -st. **Snorken** en **snurken** ow. zw. ik snorkte (snurkte) heb gesnorkt (gesnurkt); **snorker**, m. **snorkerij**, v. **snorkster**, v. **Snorrebot**, o. -ten. **Snorren** ow. zw. ik snorde, heb en **Snowragen**, m. -s. (b. gesnord). **Snot**, o. **Snotachtig**, bn. -er, -st. **Snotbaard**, m. -en. **Snotneus**, m. en v. -neuzen. **Snotolf**, m. -olven; -je, o. -s. **Snotteren**, ow. zw. ik snotterde, heb gesnotterd. **Snotterig**, bn. -er, -st.

Snuf, v.; -je, o. -s. **Snuffelen**, ow. zw. ik snuffelde, heb gesnuffeld; **snuffelaar**, m. **snuffelaarter**, v. **snuffeling**, v. **Snuffen**, bw. zw. ik snuffte, heb gesnufft; **snuffer**, m. **snuffer**, v. **Snugger**, bn. en bijw. -der, -st; -heid, v. (ten; -je, o. -s. **Snuff**, v. snuiven, van meer soor. **Snuifneus**, m. en v. -neuzen. **Snuiftabak**, v. **Snuisterij**, v. -en; -tje, o. -s. **Snuut** (vleezig deel van den bek van sommige dieren) m. -en; -je, o. -s. **Snuut** (grof vlas) v. en o. **Snuuten** (den neus of de kaars) bw. st. ik snoot, heb gesnoot. **Snuuten** (een stuk hout) bw. zw. ik snuutte, heb gesnuut. **Snuiter** (werktuig en persoon) **Snuitsel**, o. [m. -s; -tje, o. -s. **Snuiven**, bw. st. ik snooft, heb gesnoot; **snuiver**, m. -s; **snuifter**, v. (-s). **Snuivertje** (klein kookhuisje) v. **Snurken**. Zie **Snorken**. **Sober** bn. en bijw. -der, -st; -tjes, bijw. -heid, v. -lijk, bijw. **Sociaal** (maatschappelijk; gezellig) bn. **socialer**, **socialist**. **Socialisme**, (leer van de maatschappelijke volmaaktheid en gelijkheid) m. **Socialist** (aanhanger of voorstander van het socialisme) m. -en. **Sociëtel** (gezelschap, genootschap, vereniging) v. -en. **Soda** (zoutasch) v. **Sodomie** en **sodomietery** (tegenatuurlijke bevrediging van de geslachtsdrift) v. **Sodomiet** (die sodomie pleegt) m. -s. **Soebatten** (aanhoudend vleidend vragen) ow. zw. ik soebatte, heb gesebat; **soebatter**, m. **soebatter**, v. **Soep**, v. -en; -je, o. -s. **Soeperig**, bn. -er, -st; -heid, v. **Soes** (dommel) m. **soezen**. **Soes** (gebak) v. **soezen**; -je, o. -s. **Soezen**, ow. zw. ik soeide, heb g; soeide; **soezer**, m. **Soezerig**, bn. -er, -st; -heid, v. **Sofa** (Turksche bank of bed, zeer laag, om gemakkelijk daarop te zitten en te liggen) v. **sofa's**. **Sol** -disant, zoogenaamd. **Soirée** (avondgezelschap) v. -s. **Solja** (japanesche preparaat van lakker bodenmel om aan vleeschspijzen een pikanten smaak te geven) v. **Sok** v. -ken; -je, o. -s. **Sokkerig**, bn. -er, -st. **Sola**, enkel; **sola**-wissel, enkele wisselbrief, door geen anderen **Sold** (betaling) o. (gevolgd). **Soldaat**, m. **soldaten**; -je, o. -s. **Soldaten** brood, o. -gat (scheepsw.) o. -kind, -eren; -kleeding, v.; -leven, o.; -lied, o. -eren; -meid, v. -en; -vrouw, **Soldeer**, o. [v. -en. **Soldeerbout**, m. -en. **Soldeeren** (aanhaken, met soldeersel) bw.; **soldeerder**, m. **soldeersel**, o. **soldeering**, v. **Soldeerijzer**, o. -s; -werk, o. **Soldij**, v. -en.

Solemneel (plechtig, plechtstaptig) b. en bijw.
Solemniseren (vieren, plechtig gedenken) bw.
Solemniteit (plechtigheid) v. -en.
Solfer Zie Sulfer.
Soldair (allen voor een, en een voor allen, gezamenlijk en afzonderlijk) bn. en bijw.
Soldarititeit (aansprakelijkheid voor zich zelve en voor allen) v.
Solide (dicht, vast, grondig, braaf, gevoegzaam; stijp zijne verplichtingen nakomend) bn. en bijw.
Solider; **solidst**. (ren) bw.
Solideeren (bevestigen, verzeke-
Soliditeit (hechtheid, duurzaam-
 heid; goedgeheid) v. (-en).
Sollist (solozanger, solospeler) m.
Sollair (eenzaam, ongezellig) bn.
 en bijw. (-v).
Sollitude (eenzaamheid; woestijn)
Sollitus, gewoon, gebruikelijk.
Sollen, bw. zw. ik solde, heb ge-
 solt m. (-ger) m. -en.
Sollicitant (verzoeker, mededin-
Sollicitante, v. -n.
Sollicitatie (verzoek, mededing-
 ing) v. -tien en -ties.
Solliciteeren (verzoeken, om
 iets aanhouden) ow.
Solliciteur (wettig aangesteld
 persoon, om zaken voor ande-
 ren, bijzonder bij de Regeering
 te bezorgen) m. -s.
Solliciteeren, **solliceren** (de
 klankladder of de noten, do, re,
 mi, fa, sol, la, ci, afzinken; het
 muzikaal A, B, C zingen) ow.
Solo (muz.), alleen, zonder bege-
 leiding of hulp. (solo's)
Solo (alleespel, alleenzang) o.
Solocisme (taalfout, bijzonder
 tegen de woordvoering) o. -n.
Solstitium (zonnestilstand, zon-
 nekeering, als de dag het langst
 of het kortst is, dewijl de zon
 alsdan eenige dagen schijnt stil
 te staan, en vervolgens terug te
 keeren) o.
Solubel (oplosbaar) bn.
So. vabel (in staat te betalen) bw.
Solvabiliteit (vermogen om te
 betalen) v.
Solveren (oplossen; betalen) bn.
Solvent (solvabel) bn.
Solvit, hij of zij heeft betaald.
Som, v. -men; metje o. -s.
Somber, bn. en bijw. -der, -st;
 -heid, v. -lijk, bijw.
Somma (bedrag)
Sommatie (oproeping, aanma-
 ning, opvoeding) v. -tien en
 -ties. (roepen, aanmanen) bw.
Sommeeren (dagvaarden, op-
Sommer (scheepsw.) m. -s.
Sommigge, telw. eenige, enkele.
Sommigen, mv. enkele. (v. -en).
Sommiteit (voornaam persoon)
Somnambule (slap- of nacht-
 wandelaar, hetzij natuurlijk, of
 door het dierlijk magnetisme) m.
 en v. -s. (zucht, maanzucht) o.
Somnambulisme (slaapwandel-
Somp (moeras) v. -en. (-heid, v.
Sompig (moerassig) bn. -er, -st;
Sompueus (prachtig, verkwis-
Sompvogel, m. -s. [-end] m.
Soms, bijw.
Sontijds, bijw.
Somwijlen, bijw.

Sonate; muziekstuk voor het kla-
 vier of de pianoforte, met we-
 nig of geen begeleiding) v. -n
 en -s.
Sonde (werktuig, om de diepte
 en gesteldheid eener zaak te on-
 derzoeken) v. -s.
Sondeeren (de diepte onderzoeken; uitvorschen; trachten uit
 te vorschen; polsen) bw. son-
 deerijzer, o. sondeering, v.
Sonnet (kort lied of gedicht,
 klankacht, rijmdicht van ver-
 tien regels) o. -ten; -je, o. -s.
Sonore (welluidend, zwaarklin-
 kend) bn. (v).
Sonoriteit (welluidende klank)
Sont (zeeëngte tusschen Dene-
 mark en Zweden) v.
Soort v. en o. -en; -je, o. -s;
 -elijk, bn. -gelijk, bn.
Sop, o. en v. -pen; -je, o. -s.
Sopbrood, o.
Sophisme (drogrede) o. -n.
Sophist (drogredenaar) m. -en.
Sophisterij (spitsvondigheid) v.
 -en. (drieglijk) bn.
Sophistisch (spitvondig, be-
Sophistiseeren (door listige en
 spitsvondige sluitredenen en
 verdraaiingen bedriegen) bw.
 ow.
Soppedoppen (onmatig indoo-
 pen) ow. zw. ik soppedopte, heb
 gesoppedopt.
Soppen, bw. zw. ik sopte, heb
 gesopt; sopper, m. -sopster, v.
Sopperig, bn. -er, -st; -heid, v.
Soppig, bn. -er, -st; -heid, v.
Sopraan (bovenstem) v. sopranen.
Soprano (muz.), de hooge of bo-
 venstem. (boom) o. -n.
Sorbe (vrucht van den sorbe-
Sorbeboom, m. -en.
Sorbet (limoendrank) o.
Sorbonne (eene oude hooge-
 school te Parijs, waar onbemid-
 delde jongelingen tot wereldlijke
 priesters werden opgeleid; ook:
 de godgeleerde faculteit te Pa-
 rijs) v.
Sordide (vuil, schandelijk) bn.
Sorditeit (vuil- of morsigheid,
 schandelijke gierigheid) v.
Sordino (con.) (muz.) verdoft.
Sornetten (ongerijmde taal, pot-
 sen, onnoozel en zot gesnaps)
 mv. evenredig) mv.
Sorbabel (geschikt, gepast, ge-
Sorteeren (uitzoeken) bw. sor-
 teerder, m. sorteester, v. sor-
 teering, v.
Sortie (uitgang; uitval bij eene
 belegering; ook: damesmantel)
 v. -s.
Sottise (zothed, gekheid, dom-
 heid; beleedigende uitdrukking)
 v. -s.
Sotto voce (muz.) met eene
 zachte, doffe stem.
Sou (Fransche kopermunt, in
 waarde gelijk aan twee en een
 halven cent) m. -s.
Soubrette (kamenier, kamerjuf-
 fer, bijzonder op het tooneel) f.
Soude (alkalisch zout) v. [-s].
Soudenier (soldaat) m. -en en -s.
Souffleeren (voorzeggen; in-
 fluisteren, inblazen) bw.
Soufflet (klap, mulpeur, oor-
 veeg) m.

Sonffeteeren (oorvigen of klap-
 pen uitdelen) bw.
Souffleur (inblazer, voorzegger)
 m. -s.
Souffrance (leed, lijden) v. -s.
Souffrant (lijdend, ziekelijk) bn.
Souffre-douleur (zondenbok) m.
Souffreeren, (lijden, ondergaan;
 toelaten, dulen) ow. bw.
Soullageeren (verlichten, ver-
 zachten; vertroosten) bw.
Soullagement (verlichtenis) o.
Soumis (onderdanig, gedwee) bn.
Soumissie (onderwerping) v.
Soupçon (argwaan, verdenking)
 m. -s.
Soupconneren (verdenken,
 mistrouwen, wantrouwen) bw.
Soupeeren (het avondmaal ge-
 bruiken) ow. zw.
Souper (avondeten) o. -s; sou-
 pertje en soupetje, o. -s.
Souple (lenig, buigzaam) bn.
Souplesse (buigzaamheid, lenig-
 heid; rekbaarheid) v.
Source (bron) v. -s.
Sourdine (demper) v. -s; à la -,
 in het geniep.
Souspied (voetrim, aan de broek
 bevestigd, om ze neder te hou-
 den) m. -s. (bn).
Soutenabel (staar de te houden)
Souteneeren (ondersteunen, in
 stand of staande houden, ver-
 dedigen, beweren) bn.
Soufferrain (onderaardsch ge-
 welf of vertrek) o. -s.
Soutien (bijstand; steun) m. -s.
Souvenir (aandenken; herinne-
 ringsgeschenk) o. -s.
Souverein (oppermachtig) bn. en
 bijw. (-en).
Souverein (gebieder, vorst)
Souvereintiteit (oppermachtige
 heerschappij) v.
Spa (stad in België, beroemd door
 hare baden) o.
Spa. Zie Spade.
Spaak, v. spaken; -je, o. -s.
Spaak, bijw. gebruikelijk in:
 spaak loopen (in de war loopen).
Spaan, v. spaanen; -tje, o. -s.
Spaander, m. -s; -tje, o. -s.
Spaandershaak, m. -haken.
Spaansch, bn. en bijw. (o. als zn.)
Spaansch, groen, o.
Spaarbank, v. -en; -bende, v.
 -n; -geld, o.; -goed, o.; -haard,
 m. -en; -kachel, m. -s; -kas, v.
 -sen; -laup, v. -en; -oven, m.
 -s; -pijp, m. -en; -pot, m. -ten.
Spaarzaam, bn. en bijw. spaar-
 zamer, -st; -heid, v.
Spaath (soort van steen) o.
Spade en spa, v. spaden.
Spate, bn.; als bijw. ook spa.
Spadeling, m. -en.
Spaden (graven) bw. ow. zw. ik
 spaadde, heb gespaad.
Spadesteel, m. -stelen.
Spadille (schoppenaas in het om-
 berven) v. -s.
Spalier (laagvormig tegen lat-
 werk en langs een muur of hein-
 ning bevestigde vruchtboomen)
 o. -en.
Spalk, v. -en; -je, o. -s.
Spalken, bw. zw. ik spalkte, heb
 gespalpt; spalking, v. spalkhout,
 o. (-jaar) m. -en.
Spalling (varken beneden het

Span en **spanne** (lenigmaat) v. spannen.
Span (gespan) o. -nen; -netje; o. -s.
Spanader, v. -s; -broek, v. -en.
Spanen (van span) bu.
Spanen, bw. zw. ik spande, heb gespaand.
Spang (gesp. plaatje, spijkertje) v. -en; -tje; o. -s.
Spanfordel, m. -s.
Spanjaard, m. -en en -s.
Spanne, Zie **Spa**, v.
Spannen, bw. zw. ik spande, heb gespannen; spanning, v. spanseel, o. -s.
Spanraam, o. -ramen; -riem, m. -en, -rups, v. -en.
Spanseeren (deftig stappen) ow.
Spant, v. -en; -je, o. -s. scheepsw.
Spanwant, o.; -zaag, v. -zaagen.
Spaar (spaarboom) m. -ren; -retje, o. -s.
Spar (stang) v. -ren; -retje, o. -s.
Sparen, bw. zw. ik spaarde, heb gespaard; spaarder, m. spaarster, v. -sparing v.
Spark (sprank, vouk) v. -en.
Sparkelen (vonken schieten) ow. zw. ik sparkelde, heb gesparkeld.
Spaarboom, m. -en; -tje, o. -s.
Spartelbeenen, ow. zw. ik spartelbeende, heb gespartelbeend.
Spartelen, ow. zw. ik spartelde, heb gesparteld; spartelaar, m. spartelaarster, v. sparteling v.
Spatt (vlekje) v. -ten; -je, o. -s.
Sp t (adressat) v. -ten.
Spatel (apothekerswerktuig) v. -s; -tje, o. -s.
Spatie (tusschenruimte) v. -en.
Spatieeren (van tusschenruimten voorzien) bw.
Spateleed, -en.
Spattenetje, o. -s.
Spatten, bw. ow. zw. ik spatte, heb of ben gespat; spatting, v.
Spatting, bn. -er, -st.
Spatting (scheepsw.) v. -en.
Specerij, v. -en.
Specerijachtig, bn. (o. -s).
Specite (zekere vogel) m. -en; -je, o. -s.
Spechteneel, o. -eren.
Speciaal (bijzonder, afzonderlijk, nauwkeurig; bn. en bijw.
Specialiteit (bijzonder vak; iemand die in een zeker vak uitmunt) v. -en.
Specie, v. -en en species.
Specificatie (stukwijze opsomming) v. -tien en -ties.
Specificceeren (stuk voor stuk opgeven, bij name optellen) ow.
Specifiek (soortelijk) bn.
Specimen proefstuk of -werk) o. -s en speciënna. (nemer) m.
Speculator (beschuouwer, waar-
Spectatoriaal, bn.
Speculair (ondernemend koopman, waker op hoop van winst) m. -en.
Speculatie (bespiegeling; koopmansonderneming; wazerij op hoop van winst) v. -tien en -ties.
Speculatief (bespiegeland; ondernemend, aan gedurige rijing en dalzig onderhevig) bn.
Speculeeren (beschuouwen, bespiegelen, bepeinszen, nadenken; handelsplannen maken, op winst loeren of uit zijn) bw. ow.

Speek (van een rad) v. -en; -je, Speeksel, o. [o. -s].
Speelavond, m. -en; -je, o. -s.
Speelbal, m. -en.
Speeldoos, v. -doozen; -je, o. -s.
Speelgeld, o.
Speelgenoot, m. -en.
Speelgenootje, v. -n.
Speelgoed, o.
Speelhuis, o. speelhuizen.
Speeljaht, o. -en.
Speelkaart, v. -en.
Speelkameraad, m. en v. -kameraaden en -kameraads; -je, o. -s.
Speelkind, o. -eren. [s].
Speelklok, v. -ken.
Speelmakker, m. -s; -tje, o. -s.
Speelman, m. -lieden en -lui.
Speelnoot, m. -en.
Speelnootje, v. -n.
Speelnootschap, o.
Speelpartij, v. -en; -tje o. -s.
Speelplaats, v. -en.
Speelpop, v. -pen; -je, o. -s.
Speelreis, -je, o. -s.
Speelruimte, v. [v].
Speelsch, bn. -er, meest -; -heid, v.
Speelschuit, v. -en.
Speelschuld, v. -en.
Speeltafel, v. -s; -tje, o. -s.
Speeltijd, m.
Speeltuig, o. -en.
Speeltuim, m. -en.
Speeluur, o. -uren; -tje, o. -s.
Speelvaart, o.
Speelwaard, m. -s; -tje, o. -s.
Speelwerk, o. -en.
Speelziek, bn. -er, -st.
Speelzucht, v.
Speen (niet eener koe, geit, enz.; ook amlieën) v. speenen, -tje, o. -s.
Speenmaal, o. speenmalen. [s].
Speenvarken, o. -s; -tje, o. -s.
Speer, v. -spenen, -tje, o. -s.
Speerhaak, m. -haken.
Speetje, Zie **Spit**.
Speetjesaal, m.
Speetjespaling, v.
Spek, o.
Spekachtig, bn.
Spektan, m. -nen.
Spekken, bw. zw. ik spekte, heb gespekt; spekking, v.
Spekkg, bn. -er, -st; -heid, v.
Spekkoek, m. -en; -je, o. -s.
Spekkoning (die het walvischspek tot m. -en.
Speknek, m. en v. -ken.
Speknet (hehouwspil, tooneel; aanblik, gezicht, geraas, opzien) o. -s.
Spel, o. -en en -len; -letje, o. -s.
Spelboek, o. -en; -je, o. -s.
Spelbreker, m. -s; -brekster, v.
Speld, v. -en; -je, o. -s. [s].
Speldeknoop, m. -pen; -kop, m. -n.
Spelden, bw. zw. ik spelde, heb spelde[nakje, o. -s; -doosje, o. -s; -fabriek, v. -en, -geld, o. -koker, m. -s; -kussen, o. -s; -maker, m. -s; -werk, o. -en -werken, v. -s].
Speldenrik, m. -ken; -je, o. -s.
Spelmeien, ow. zw. ik spelmeide, heb gespelemeid.
Spelen, bw. ow. zw. ik speelde, heb gespeeld; spelster, v. speler, m. speling, v.
Speleersbaas m. -bazen.
Spelewaren, o.

Spelkunst, v.
Spelen, bw. zw. ik spelde, heb gespeeld; speler, m. spelling, v. spelster, v.
Spelonk, v. -en; -je, o. -s.
Spelregel, m. -s.
Spelt (koom) v.
Speltakker, m. -s.
Spencer Engelsehe vestrok) o. -s.
Spandabel (uitdaddig) bn.
Spenderen (uitdeelen, schenken; bidden) bw.
Spenen (kinderen van de borst afnemen; zich onthouden) bw. zw. ik speneerde, heb gespeend; **Spierboom**, m. -en. [spening, v.
Spierge, Zie **Asperge**.
Sp riekruid, o.
Spierketting, m. -en.
Sperren, bw. zw. ik sperde, heb gesperd; sperring, v.
Sperwer, m. -s; -tje, o. -s.
Sperwersnest, o. -en.
Speten (aan het spit steken) bw. zw. ik spette, heb gespet.
Spuren, bw. zw. ik s. curde, heb **Spuurhond**, m. -en. [gespeurd.
Sriauteur, Zie **Piauteur**.
Spichtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Spie (een spion) m. spien.
Spie en **spij** (jeren bout of houten wig) v. spieën en spijen; -tje, v.
Spieboot, m. -en. [o. -s].
Spiegat, Zie **Spuitgat**.
Spiegel, m. -s; -tje, o. -s.
Spiegelen (zich) ww. zw. ik spiegelde mij, heb mij gespiegeld; spiegeling, v.
Spieomou, v. -en.
Spier (in het lichaam) v. -en; -tje, v.
Spier (zwaaier) v. -en. [o. -s].
Spierrachtig, bn.
Spierring (een visch) m. -en; als stof, v.; spierinkje, o. -s.
Spiernaakt, bn.
Spiervit, bn.
Spiesglans (zeker hard, zwaar, donkergraauw metaal, met glanzige strepen) o. (spietsje, o. -s).
Spiets en **spies**, v. spietsen;
Spietsen, bw. zw. ik spietste, heb **Spiezak**, m. -ken. [gespietst.
Spiz Zie **Spie**.
Spj belen (de school verzuimen) ow. zw. ik spjbelde, heb gespij-
Spigat, Zie **Spigat**. [beld.
Spik (zekere plant) v.
Spikjer (nagel) m. -s; -tje, o. -s.
Spikjer (pakhuiss) m. -s.
Spikkerbalsem, m.
Spikkeren, bw. zw. ik spijkkerde, heb gespijkkerd; spijkkering, v.
Spijkervast, bn.
Spijkjerzer, o. -s.
Spil, v. -en; -tje, o. -s.
Spis, v. s. ijen.
Spit, v. (heeft mij gespeten.
Spiten, onp. w. st. het spiet mij.
Spitig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Spizen, bw. zw. zw. ik spijde, heb gespijd; spijding, v.
Spizigen, bw. zw. ik spizigde, heb gespijzid; spiziging, v.
Spikkel, m. -s; -tje, o. -s.
Spikkelachtig, bn. -er, -st.
Spikkelen, bw. zw. ik spikkelde, heb gespijkeld; spijkkeling, v.
Spikkellig, bn. -er, -st.
Spikkeldernieuw, bn.
Spiksplinternieuw, bn.

Spil, v. en o. -len; -letje, o. -s.
Spilgloen (Spaansche jacht- of patrijshond) m. -en.
Spillebeen, m. en v. -en.
Spillemaag, m. en v. -magen.
Spillen, bw. zw. ik spilde, heb gespild.
Spilpenning, m. en v. -en.
Spilziek, bn. -er, -st.
Spilzucht, v.
Spin, v. -nen; -netje, o. -s.
Spinaal (schoenmakersvlasgag) m. -en.
Spinachtig, bn. [-ren] o.
Spinazie, v.
Spinde (spijkamer) v. -n.
Spinet (muziekinstrument) o. -ter; -je, o. -s.
Spinhuis, o. -huizen.
Spinnekop, v. -pen; -je, o. -s.
Spinnen, bw. st. ik spun, heb gesponnen; spinner, m. spinster, v. spinning, v. spinsel, o. spinster, v.
Spinneweb, o. -ben; -je, o. -s.
Spinneweefsel, o. -s.
Spinnewiel, o. -en; -tje, o. -s.
Spinrokken, o. -s.
Spinsbek. Zie Piasbek.
Spinte (wit van het hout) o.
Spintachtig, bn.
Spintig, bn. -er, -st.
Spion, m. -nen en -s; -netje, o. -s.
Spionneoren (afkijken, bespieden) bn.
Spiraal, v. spiralen; -tje, o. -s.
Spiraalijn (schroef- of slakkelijn) v. -en.
Spiritisme (het geloof, dat de stoffelijke wereld met de geesten of wezens van de onzichtbare wereld in gemeenschap staat) o.
Spiritualien (geestrijke dranken) v. -en.
Spiritueel (geestig, geestrijk; tot de ziel behoorende) bn. en bijw. -er, -st. (geestrijk vocht) m.
Spiritus (geest, geestrijkheid); -o, o. speten en spitten; spetieje en spitje, o. -s.
Spits (punt) v. -en.
Spits, o. (Het - afbijten, de eerste in den aanval zijn; het - bieden, weerstand bieden. (v.
Spits bn. en bijw. -er, -st; -heid.
Spitsachtig, bn. -er, -st.
Spitsbaard, m. -en.
Spitsboef, m. -boeven.
Spitsboog, m. -bogen.
Spitsbroeder, m. -s. (gespist).
Spitsen, tw. bw. ik spitste, heb spitschoof, m. en v. -en.
Spitsig, bn. -er; -st; -heid, v.
Spitskin, m. en v. -nen.
Spitsmuiz, v. -muizen; -je, o. -s.
Spitsneus, m. en v. -neuzen.
Spitsroeden, v. -en. (-heid, v.
Spitsvondig, bn. en bijw. -er, -st.
Spitszinnig (scherpsinnig) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Spitten, bw. zw. ik spitte, heb gespist; spitter, m.
Spitvarkentje, o. -s.
Spleen (kwade luiheid, miltzucht, zwartgalligheid) o.
Spleet, v. -spleten; -je, o. -s.
Spleetbreuk (beenbreuk) v. -en.
Spleetdide (schitterend, prachtig, heerlijk) bn. en bijw.
Spletig, bn. -er, -st.
Splijten, bw. ow. -st. ik spleet heb en ben gespleten; splijting, v.

Spint (geld) o.
Spinter, m. -s; -tje, o. -s.
Spinteren, ow. bw. zw. ik splinterde, heb gesplinterd.
Splinterig, bn. -er, -st.
Splinternieuw, bn.
Splinterswijze en -wijs, bijw.
Split, o. -ten; -je, o. -s.
Splitbout, m. -en.
Splitte, v. -en.
Splitse, bw. zw. ik splitste, heb gesplitst; splitter, m. splitsing, v.
Spitsgang, m. -en.
Spitsnamer, m. -s.
Spitschoorn en -horen, m. -s.
Spitstong, v. -en.
Spitsvaantje, o. -s.
Spitten, bw. zw. ik spitte heb gesplit; splitter, m. splitster, v.
Spoed, m. (-splitting, v.
Spoeden, ow. en ww. zw. ik spoedde, ben en heb gespoed; en ik spoedde mij, heb mij gespoed. (-lijk, bijw.
Spoedig bn. en bijw. -er, -st;
Spoel, v. -en; -tje, o. -s.
Spoelbak, m. -ken.
Spoeldrank, m. -en; -je, o. -s.
Spoelen, ow. bw. zw. ik spoelde, ben en heb gespoeld; spoeling, v.
Spoelhof, o. -ken. (spoelsel, o.
Spoeling, v. -en.
Spoelkom, v. -men; -metje, o. -s.
Spoelworm, m. -en; -pje, o. -s.
Spog (speksel) o.
Spoken, ow. zw. ik spookte, heb gespookt; spoker, m. spokerij, v. spookster, v.
Spolieeren (berooven) bw.
Spon, v. -nen; -netje, o. -s.
Sponde (beds; onde) v. -n.
Spong, v. spongen. (-s.
Sponning, v. -en; sponningke, o.
Spons, v. sponzen; -je, o. -s. (v.
Sponsachtig, bn. -er, -st; -heid.
Sponsen, bw. zw. ik sponsde, heb gesponsd.
Spontaan (vrijwillig, uit eigen beweging) bn. en bijw.
Spontaneiteit (vrijwilligheid, sponturf, v. (eigen goeddunken) v.
Spook, o. spoken; -je, o. -s.
Spookachtig, bn. -er, -st.
Spookdier, o. -en. (-je, o. -s.
Spookgeschiedenis, v. -sen;
Spookhuis, o. -huizen.
Spooksel, o. -s.
Spookvershijning, v. -en.
Spoor (prikkel) v. sporen, -tje, o. -s. (o. sporen; -tje, o. -s.
Spoor (voetstap en wagenspoor)
Spoorbalk, m. -en.
Spoorbijster (verdwaald) bn.
Spoorroos, bn. en bijw.
Spoorslags, bijw.
Spoorstok, m. -ken.
Spoorwagen, m. -s.
Spoorwezer, m. -en; -je, o. -s.
Sporadisch (verstrooid, op zich zelve staande) bn.; sporadische ziekten, zulke waardoor slechts enkele menschen worden aange-
Sporen (aansporen) bw. zw. ik spoorde, heb gespoord.
Sporen (met den spoorwagen rijden) ow. zw. ik spoorde, heb en ben gespoord. (-heid, v.
Sporrelig, bn. en bijw. -er, -st;
Sporrelling, v. -en.
Sport, v. -en; -je, o. -s.

Spot, m.
Spotachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Spotboef, m. -boeven.
Spotdicht, o. -en.
Spotgeld, o.
Spotlijster, v. -s.
Spotlust, m. (-s.
Spotprijs, m. -prijzen; -prijsje, o.
Spotrede, v. -nen.
Spotchrift, o. -en.
Spotswijze en -wijs, bijw.
Spotten, ow. zw. ik spotte, heb gespot; spotster, v. spotter, m. spotterij, v.
Spotvogel, m. -s.
Spotziek, bn. -er, -st.
Spoutzucht, v.
Spouw (eene spleet) v. -en
Spouwen, bw. ow. st. ik spouwde, heb en ben gesponwen; spouwer, m. spouwing, v.
Spraak, v. spraken.
Spraakgebruik, o.
Spraakkunst, v. -en.
Spraakvermogen, o.
Spraakzaam, bn. en bijw.
Spraakzamer, -st; -heid, v.
Sprakeloos, bn. en bijw. -heid, v.
Sprank (eene vonk) v. -en; -je, o.
Sprankel, v. -s; -tje, o. -s. [-s.
Sprankelvuur, o. -vuren.
Spree (eene rivier in het koninkrijk Saksen) v.
Spreekbeurt, v. -en.
Spreekgestoelte, o. -n.
Spreekgezelschap, o. -pen.
Spreekhoorn en -horen, m. -s.
Spreekkamer, v. -s; -tje, o. -s.
Spreekmanier, v. -en.
Spreekplaats, v. -en.
Spreektaal, v.
Spreektrant, m.
Spreektrompet, v. -ten.
Spreekuur, o. -uren.
Spreekverrek, o. -ken.
Spreekwijze en -wijs, v. -wijzen.
Spreekwoord, o. -en; -je, o. -s.
Spreekwoordelijk, bn. en bijw.
Spreeuw, m. -en; -tje, o. -s.
Spreeweek, m. -ken.
Spreeuwen, ow. zw. ik spreeuwde, heb gespreuw.
Spreeuwenel, o. -eren.
Spreeuwenest, o. -en.
Spreid, v. -en; -tje, o. -s.
Spreiden, bw. zw. ik spreidde, heb gespreid; spreidel, o.
Spreken, bw. ow. st. ik sprak, heb gesproken; spreekster, v. spraker m. sprekend, v.
Sprengbekken, o. -s.
Sprengen, bw. zw. ik sprengde, heb gesprengd; sprenger, m. sprenging, v.
Sprengkwaast, m. -en; -vat, o. -en.
Sprengkel (rattenknip) m. -s.
Sprengel (sprank) v. -s; -tje, o. -s.
Sprengelen, bw. zw. ik sprengelde, heb gesprengeld; spreng-
keling, v.
Sprengelpot, m. -ten.
Sprengelvat, o. -en.
Spreuk, v. -en; -je, o. -s.
Spreukachtig, bn.
Spreukenboek, o. -en.
Spreukmatig, bn.
Spreukrijk, bn. -er, -st.
Spreuk, m. -en; -je, o. -s.
Spreetogen, ow. zw. ik spriet-
oogde, heb gespreetogd.

Spring, m. -en.
 Springader, v. -s.
 Springbron, v. -nen.
 Springbul, m. -len.
 Springen, ow. st. ik sprong, ben
 of heb gesprongen; springer, m.
 springster, v.
 Springhengst, m. -en.
 Spring-in-t-veld, m. en v. -en.
 Springkever, m. -s; -korts, v.
 -en; -kruid, o.; -lading, v. -en;
 -levendig, bn.; -natras, v. -sen;
 -net, o. -ten; -paard/scheepsw. lo.
 -en; -poot, m. -en; -riem, m.
 -en; -stok, m. -ken, -stopper,
 m. -s; -tij, o. -en; -ton, v. -nen;
 -veer, v. -en; -vloed, m. -en;
 -vuur, o. (-s).
 Sprinkhaan, m. -hanen; -tje, o.
 Sprits (gebak) v. -en; -je, o. -s.
 Spritsen, bw. zw. ik spritsde, heb
 gesprist. heb gesproeid.
 Sproeien, bw. zw. ik sproeide.
 Sproet, v. -en; -je, o. -s.
 Sproetachtig, bn. -er, -st.
 Sproeterig, bn. -er, -st.
 Sproetig, bn. -er, -st.
 Sproke (middeleeuwach berijmd
 verhaal) v. -n. (-s).
 Sprokkel-afgebroken takje) m.
 Sprokkel (heester) v. -en.
 Sprokkelbloem (soort van vio-
 let) v. -en; -pje, o. -s.
 Sprokkelen, ow. zw. ik sprok-
 kelde, heb gesprokkeld; sprok-
 kelaar, m. sprokkelaarster, v.
 sprokkeling, v.
 Sprokkelmied, v.
 Sprong (het springen; ook de
 sprong van eene fontein) m. -en;
 Sprookje, o. -s. [-etje, o. -s].
 Sprookjesschrijver, m. -s;
 -verteller, m. -s.
 Sprot (visch) v. -ten; -je, o. -s.
 Spruit (van eene plant) v. -en;
 -je, o. -s.
 Spruit (van een giet) v. -en;
 Spruit (touw) o. -en.
 Spruitblok, o. -ken en -s.
 Spruiten, ow. st. ik sproot, ben
 gesproten; spuiting, v. spuit-
 spuitgrewas, o. [-el, o. -s].
 Spruitkool, v. -en.
 Spruw, v.
 Spugen, bw. ow. st. ik spooeg,
 heb gespuogen.
 Spul (kolk, zuigkuil, waterke-
 ring) o. -en.
 Spuldok (kom, die bij hoog tij
 vol loopt en bij laag tij, met
 kracht lediglopende, het voor
 eene haven liggende zand mede-
 voert) o. -ken.
 Spuien, bw. ow. zw. ik spuide,
 heb gespuid; spuiing, v.
 Spulgat, ook spiegel en spijgat,
 o. -en.
 Spuit, v. -en; -je, o. -s.
 Spuiten, bw. ow. st. ik spoot,
 heb gespoten; spuit, m. spui-
 ting, v.
 Spuitenhuis, o. -huizen; -je, o. -s.
 Spuitvisch, m. -visschen; -je,
 Spuitwater, o. [-o. -s].
 Spuitworm, m. -en; -pje, o. -s.
 Spurrie (eene plant) v.
 Spung, o.
 Spuwbak, m. -ken; -je, o. -s.
 Spuwdrank, m. -en; -je, o. -s.
 Spuwen bw. ow. zw. ik spuwde,
 heb gespuwd; spuwing, v.

St! tw.
 Staaf, v. staven; -je, o. -s.
 Staag, bijw.
 Staagjes, bijw.
 Staak, m. staken; -je, o. -s.
 Staak (monster) o. stalen; -tje, o.
 Staak (metaal) o. [-s].
 Staak (werktuig) o. stalen.
 Staalachtig, bn.
 Staalhof, o. -hoven.
 Staalmeeester, m. -s.
 Staam, ow. onr. st. ik stond, heb
 gestaan; stander, m. -s.
 Staande bijw.
 Staandvoets en staands-
 voets, bijw.
 Staangeld, ook stageld, o. -en.
 Staansplaats, v. -en; -je, o. -s.
 Staar (oogziekte) v.
 Staart, m. -en; -je, o. -s.
 Staartachtig, bn.
 Staarteloois, bn.
 Staartster (staartstar) m. -ren.
 Staartstuk, o. -ken; -je, o. -s.
 Staat, m. staten; -je, o. -s.
 Staatshuishoudkunde, v.
 Staatshuishoudkundige, m. -n.
 Staatkunde, v.
 Staatkundig, bn. -er, -st.
 Staatkundige, m. -n.
 Staatsambt, o. -en; -ambtenaar,
 m. -ambtenaren; -bankroet, o.
 -en; -beambte, m. -n; -bedie-
 ning, v. -en; -belang, o. -en;
 -besluit, o. -en; -bestuur, o. -be-
 sturen; -bewind, o.; -blad, o.
 -en; -burger, m. -s; -burger-
 schap, o.
 Staatschen, m. mv.
 Staatscourant, v. -en; -dienaar,
 m. -dienaren; -geheim, o. -en;
 -gevangene, m. en v. -n.
 Staatsie, v.
 Staatsinkomsten, v. mv.; -in-
 stelling, v. -en; -man, m. -
 tielend; -misdad, v. -misdaden
 -omwenteling, v. -en; -papier,
 o. -en; -partij, v. -en; -raad, m.
 -raden; -recht, o.; -rechtelijk,
 bn. en bijw.; -regeeling, v. -en;
 -schuld, v. -en; -vergadering, v.
 -en; -verrader, m. -s; -wet, v.
 -ten; -zak, v. -zaken.
 Staatswege, komt slechts voor
 in de bijw. uitdr. van -.
 Staatzucht, v.
 Stabat mater (de moeder stond)
 o. De twee eerste woorden der
 beroemde lijdenscantate, welke
 in de week vóór Paschen in de
 K. kerken gezongen wordt.
 Stabel (standhoudend, besten-
 diz) bn. -er, -st.
 Stabiliteit (standhoudendheid,
 bestendigheid) v. -en.
 Staccato (muz.) kort, stootend,
 gebroken.
 Stad, v. steden; -je, o. -s.
 Stade en sta, enkel gebruikelijk
 in: te sta of te stadij komen.
 Stadenoot, m. -en.
 Stadenoot, v. -n. (m. -s).
 Stadhoud en stedehouder.
 Stadhoudelijk, bn.
 Stadhoudersloos, bn.
 Stadhouderschap, o.
 Stadhoudersgezind, bn.
 Stadhuis (het raadhuis) o. -hui-
 -zen; -steden; -je, o. -s.
 Stadhuisachtig, bn. [zen].
 Stadie, v. stadien.
 Stadij, bn.

Stadsaannemer, m. -s; -arbei-
 der, m. -s; -architect, m. -en;
 -armenschool, v. -scholen; -be-
 diening, v. -en; -bestuur, o.;
 -bode, m. -n; -dokter, m. -s;
 -gebouw, o. -en; -geld, o.; -grond,
 m.; -huis (eigendom der stad) o.
 -huizen; -kas, v.; -kleur, v. -en;
 -last, m. -en; -muur, m. -muren;
 -nieuws, o.; -omroeper, m. -s;
 -ontvanger, m. -s; -regering,
 v.; -school, v. -scholen; -schout,
 m. -en; -vest, v. -en; -waag, v.;
 -wal, m. -len; -wapen, o. -s;
 -zegel, o. -s. (bijw.)
 Stadwaarts en stedewaarts,
 Staf, m. staven; -je, o. -s.
 Staffier, m. -en.
 Stag (scheepsw.) o. -en.
 Stageld, zie Staangeld.
 Stagellen (trippelen) ow. zw. ik
 stagelde, heb gestageld.
 Stagnant (stagnant) bn.
 Stagnatie (stilstand) v. -tien en
 -ties. (len) ow.
 Stagneeren (stilstaan; vervui-
 staken, bw. zw. ik staakte, heb
 gestaakt; staking, v.
 Sacket, o. -ten.
 Sacketsel, s. -v; -tje, o. -s.
 Stakker en stakkerd (een suk-
 kelaar) m. -s. (-s).
 Stakkertje en stakkerdje, o.
 Stal, m. -len; -letje, o. -s.
 Stalen (van staal) bn.
 Stalen, bw. zw. ik staalde, heb
 gestaald; stalling, v.
 Stalken, bw. ow. zw. ik stalde, heb
 gestald; stalling, v.
 Stallen, bw. ow. zw. ik stalde, heb
 gestald; stalling, v.
 Stalletje (verkoopplaats) o. -s.
 Stalmeeester, m. -s; -schap, o.
 Stalziek, bn.
 Sam, m. -men; -metje, o. -s.
 Samboek, o. -en.
 Samelen, bw. ow. zw. ik sam-
 melde, heb gestameld; stamelaar,
 m. stamelaarster, v. stameling, v.
 Stamelkees, m. -keezen.
 Stameltaal, v.
 Sameltoning, m. en v. -en.
 Samet (fijne wol) o.
 Sameten (van stam) bn.
 Samhuis, o. -huizen.
 Samijn (haren wefsel) v.
 Samijnen (van samijn) bn.
 Stammen, ow. zw. ik stamde,
 ben gestamd.
 Stampelen (stampvoeten) ow.
 zw. ik stampte, heb gestam-
 ped.
 Stampen, bw. ow. zw. ik stampte,
 heb gestampt; stamper, m.
 stamping, v.
 Stamper, m. -s; -tje, o. -s.
 Scampolen, m. -s.
 Scampstap, o. -en.
 Scampsteden, m. -en.
 Stampvoeten (stampelen) ow.
 zw. ik stampvoette, heb gestamp-
 t. Stampvol, bn. [voet].
 Stampwerk, o.
 Stamvader, m. -s.
 Samwoord, o. -en.
 Sand, m. -en.
 Sandaard en standerd, m.
 standaarden, standaards en stan-
 dards.
 Standbeeld, o. -en; -je, o. -s.
 Standblok, o. -ken en -s.
 Standelkruid, o.

Stander, m. -s; -tje, o. -s.
Standhouden, ow. st. ik hield -, heb -gehouden.
Standje (ruzie) o. -s.
Standpenning, m. -en; -plaats, v. -en; -punt, o. -en; -recht, o. -s.
Standvastig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
Stang, v. -en; -etje, o. -s.
Stank, m. -en; -je, o. -s.
Sante peder, op staande voet, onverwijld. (za's).
Sanza (vers, rijmregel) v. stan-
Stap, m. -pen; -je, o. -s.
Stapel, m. -s; -tje, o. -s.
Stapelbaar, bn.
Stapelen, bw. zw. ik stapelde, heb gestapeld; stapelaar, m. stapeling, v.
Stapelgek, bn.
Stapelgoed, o. -eren.
Stapelhuis, o. -huizen.
Stapelmarkt, v. -en.
Stapelplaats, v. -en.
Stapelrecht, v. -elen.
Stapelrecht, volgens hetwelk de waren eenigen tijd ten verkoop moeten blijven liggen, eer zij verder mogen gaan o.
Stapelwaar, v. -waren.
Stapelzot, bn.
Stappen, ow. zw. ik stapte, heb gestapt; stapper, m. stapster, v.
Scapswijze -n -wijs, bijw.
Scapvoets, bijw.
Star. Zie **Stier**.
Staren, ow. zw. ik staarde, heb gestaard.
Staroogen, ow. zw. ik staroogde, heb gestarogd. (-heid, v.)
Statisch, bn. en bijw. -er, -st;
Statenbijbel, m. -s.
Statenbode, m. -n.
Statencollege, o.
Staten-Generaal, m. mv.
Statenkamer, v. -s.
Statica (weegkunst; stand- of evenwiel sleer) v.
Statie, v. statien.
Staticus (pronkend, staatsiema- kend) bn. en bijw.
Statie, on. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Station (aanlegplaats, pleister- plaats; stand- of ligplaats; ambt. post) o. -s; -netje, o. -s.
Stationnair (blijvend, stilstaande) bn.
Stationneeren (op schildwacht plaatsen; een schip eene plaats als wachschip geven) bw.
Stationschef, m. -s; -gebouw, o. -en; -p.ln, o. -n.
Statistisch (kenner van de statistiek) m. statistiek.
Statistiek (statenbeschrijving; ook de staathuishoudkunde) v.
Statistisch, de statistiek betreffende.
Statue (gehouden of gesneden beeld; stand- of erebeeld; on- gevoelig mensch) v. -s.
Statu quo (in), denzelfden toestand (o. als zw.).
Statuur (lichaamsgrootte, bijzon- der ten aanzien van lengte en wasdom) v.
Statuut (wet, verordening, voor- schrift) o. statuten.
Stavast, slechts voorkomende in de bijw. uitdr.: van - (groot, flink, stevig).
Staven (bevestigen) bw. zw. ik staafde, heb gestaafd; stavend, v.

Stearine (talkstof, gezuiverde talk) v.
Stede en **stee**, in - van, bijw. uitdr. (in plaats van)
Stedehouder. Zie **Stadhouder**.
Stedehouderschap, o.
Stedekroon, v. -kronen.
Stedelijk, bn.
Stedeling, m. en v. -en; voor het v. ook sted-linge.
Stedemaagd, v.
Stedewaarts. Zie **Stadwaarts**.
Stee. Zie **Stede**.
Stee (plekje) v. -en; -tje, o. -s.
Steeds, bijw.
Steedsch, bn.
Steeg (straatje) v. stegen; -je, o. -s.
Steeg (onverzettelijk, halsstarrig; steil) bn. steeger, -st; -heid, v.
Steek, m. steken; -je, o. -s.
Steekbeitel, m. -s; -bekken, o. -s; -bes, v. -sen; -boor, v. -bo- ren; -dicht, o. -en; -garen, o. -n; -ijzer, o. -s.
Steekkan (stadskind) o.
Steekkan (vochtmaat, inhou- dende 19.4 Ned. kan) v. -nen.
Steeklijn, v. -en; -palm, v.; -pen- ning, m. -en; -penninkje, o. -s; -pil, v. -len; -pomp, v. -en; -priet, m. -en; -speen, v. -spe- nen; -spel, o. -en; -wiek, v. -en.
Steekte, v. -n. Hetzelfde als **ste- Steekvrij**, bn. [king].
Steel, m. stelen; -tje, o. -s.
Steeleden en **steelui**, m. mv.
Steelswijze en -wijs, bijw.
Steen (voorwerp, m. -en; als verzam. stof, v.; als abstracte stof, o.); -tje, o. -s.
Steenachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Steenbakker, m. -s; -ij, v.
Steenbeuk (steenboek) m. -er; -je, o. -s.
Steenbok, m. -ken; -je, o. -s; -skeerkring, m.
Steenbolk (zekere visch) m. -en; -je, o. -s.
Steenbreek (plantgewas) v.
Steendrukken, bw. ow. zw. ik steendrukte, heb gesteendrukt; steendrukker, m. steendrukkerij, v. -te, v.
Steenen (van steen) bn. [v].
Steenhouwen, o.
Steenhouwer, m. -s; -ij, v.
Steenig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Steenigen, bw. zw. ik steenigde, heb gesteendigd; steening, v.
Steevoogd (stadsvoogd) m. -en; -ij, v.
Steg (vonder) m. enkel gebruikel. in: w.g. noch steg weten.
Stegel (stijzbeugel) m. -s; -tje, o.
Stegelreep, m. -en. [s].
Steiger (zoom van een dijk; ook metselaarsstellige) m. -s; -tje, o. -s.
Steigeren, ow. zw. ik steigerde, heb gesteigerd; steigering, v.
Stell, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Stelloor, m. en v. -en; -tje, o. -s.
Stelloorig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Stellte, v. -n.
Stek (afzetsel van planten) v. -ken; -je, o. -s.
Stek (b-ruplaats) o. -ken; -je, o. -s.
Stekade (d-geen) v. -n.
Stekblind, bn.

Stekel, m. -s; -tje, o. -s. (v)
Stekelachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Stekeling, bn. -er, -st; -heid, v.
Stekeling (zekere visch) m. -en; -etje, o. -s.
Stekelvarken (stekelzwijn) o. -s; -tje, o. -s.
Steken, bw. ow. st. ik stak, heb gestoken; steker, m. steking, v.
Stekken, bw. zw. ik stekte, heb gestekt. (m).
Stel (stand, orde, geschikte plaats)
Stel bij elander geplaatste voor- werpen, eene stelling) o. -len; -letje, o. -s.
Stelen, bw. st. ik stal, heb ge- stolen; steler, m. steelster, v.
Stelhout, o. -en; Scheepsw.
Stelkalf, o. -kalven.
Stelkunst, v.
Stelkunstig, bn.
Stellage, v. -s.
Stellen, bw. zw. ik stelde, heb gesteld; steller, m. stelling, v. stel, o. -s.
Steller, m. -s.
Stellig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
Stelling, v. -en; stellinkje, o. -s.
Stellionaat (bedrog, bedrieglijke ve koop) o.
Stelpen, bw. zw. ik stelpde, heb gesteld; stelping, v. stelpnet, o. Stelregel, m. -s.
Stelschroef, v. -schroeven.
Stelsel, o. -s; -tje, o. -s.
Stelselsch, bn. -loost; -heid, v. (-st; -heid, v.)
Stelselmatig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -en.
Steltenlooper (persoon) m. -s.
Steltlooper (vogel) m. -s.
Stelwig, v. -gen.
Stem, v. -men; -metje, o. -s.
Stembiljet, o. -ten.
Stembriefje, o. -s.
Stembus, v. -en.
Stengerechtigd, bn.
Stengerechtigt, m. en v. -n.
Stemhamer, m. -s.
Stemmeloois, bn.; -heid, v.
Stemmen, bw. ow. zw. ik stemde, heb gestemd; stemmer, m. stem- ming, v.
Stemmig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Stemmigjes, bijw.
Stempele, m. -s; -tje, o. -s.
Stempelbout, m. -en.
Stempelen, bw. zw. ik stempelde, heb gestempeld; stempelaar, m. stempeling, v.
Stempelpers, v. -en; -je, o. -s.
Stempen (stelpen) bw. zw. ik stempte, heb gestempd; stem- ping, v.
Stemrecht, o.
Stemvork, v. -en; -je, o. -s.
Stemwijze en -wijs, v. -wijzen.
Stenden (gebruikel. voor stan- den) m. mv.
Stenen (zuchten) ow. zw. ik stende, heb gesteend.
Steng, v. -en; -etje, o. -s.
Stengel, m. -s; -tje, o. -s.
Stenograaf (snelschrijver) m. stenografen. (v).
Stenographie (snelschrijfkunst) (v).
Stenografisch (snelschrijf- kunst) bn. (v).
Stentorstem (zeer forsch stem)

Steppe (grootte uitgestrektheid, meestal woest land) v. -n.
 Ster en star, v. -ren; -retje o. -s.
 Stere (kubieke el) v. -n en -s.
 Stereographie (lichaamsbeschrijving of teekening) v. (v.)
 Stereometrie (lichaamsmeting)
 Stereoscoop (toestel dat de vlakke beelden als verheven te aanschouwen geeft) m. stereoscopen.
 Stereotip (vast, onveranderlijk)
 Stereotypie (plaatletterdruk, het geven van vaststaande druk-sterfbed, o. den. [vormen] v.)
 Sterfbed, m. -en.
 Sterfelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Sterfgeval, o. -len.
 Sterfhuus, o. -huizen.
 Sterfhuis, o. -jaren.
 Sterflijst, v. -en.
 Sterfplaats, v. -en.
 Sterfte, v. -n.
 Sterfhuis, o. -ren.
 Steriel (onvruchtbaar) bn.
 Steriliteit (onvruchtbaarheid, misgwas; droogheid, gebrek aan goede gedachten) v. (v.)
 Sterk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, -sterkbeenig, bn.
 Sterken, bw. zw. ik sterkte, heb gesterkt, o. -rding v.
 Sterkgespied, bn.
 Sterkgezuuwd, bn.
 Sterkte, v. -n.
 Sterkwater, o.
 Sterrebloem, v.
 Sterrebosch, o.
 Sterrekors (kleine tinkers) v.
 Sterrekorsnaad, o. -en.
 Sterrenbeeld, o. -en.
 Sterrendak, o. -en.
 Sterringewelf, o.
 Sterrenhemel, m.
 Sterrenlijker, m. -s.
 Sterrenlijkerij, v.
 Sterrenkunde, v.
 Sterrenkundige, bn.
 Sterrenkundige, m. -n.
 Sterrenlicht, o.
 Sterrentoren, m. -s.
 Sterrenwacht, v. -en.
 Sterrenwiel, m. -s.
 Sterrenwiel, m. -s.
 Sterreschot, o. (sterveling)
 Sterveling, m. -en; v. ook
 Sterven, ow. st. ik stierf, ben gestorven, m. -n.
 Stervensnood, m. [gestorven].
 Stervensuur, o. -uren.
 Stervormig, bn.
 Stethoscoop (werktuig om de borstholte te onderzoeken door middel van het gehoor) m. stethoscopen.
 Steun, m. -en; -tje, o. -s.
 Steunbalk, m. -en.
 Steunder, m. -s.
 Steunen (rusten, stutten) bw. ow. zw. ik steunde, heb gesteund.
 Steunen (stenn) ow. zw. ik steunde, heb gesteund
 Steuning, v.
 Steunmiddel, o. -en.
 Steunpilaar, m. pilaren.
 Steunpunt, o. -en.
 Steunsel, o. -s; -tje, o. -s.
 Steunstuk, o. -ken.
 Steunweger, m. -s.
 Steur, m. -en; -tje, o. -s.
 Stevel, m. -s; -tje, o. -s. (m. -s).
 Stevelknecht (laarzentrekker)

Steven, m. -s; -tje (scheepsw.) o. -s.
 (ben gesteend)
 Stevenen, ow. zw. ik steevende, v.
 Stevig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Stevigen (stevig maken, stijven) bw. zw. ik stevigde, heb gesteigd, v.
 Sticht, o. -ster, ablij o. -en.
 Sticht ook stift, gesticht, kloostichtelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Stichten, bw. zw. ik stichtte, heb gesticht; stichter, m. stichting, v. stichtster, v.
 Stichtenaar (bewoner der provincie Utrecht) m. -en Stichtenaar.
 Stichter, m. -s en -st.
 Stichtingsfeest, o. -en.
 Stichtsch (tot een sticht of bisdom, en wel inzonderheid tot het bisdom Utrecht behoorende)
 Stiefbroeder, m. -s. (bn.)
 Stiefdochter, v. -s.
 Stiefkind, o. -eren.
 Stiefmoeder, v. -s.
 Stiefmoederlijk, bn. en bijw. -er, -st; -schap, o.
 Stiefvader, m. -s; -schap, o.
 Stiefzoon, m. -zonen en -zoons.
 Stiefzuster, v. -s.
 Stier, m. -en; -tje, o. -s.
 Stierachtig, bn. -er, -st.
 Stiercekop, m. -pen.
 Stieren, zie Sturen.
 Stierengevecht, o. -en.
 Stierenhuid, v. -en.
 Stierenhoef, o. -s.
 Stierenvleesch en stieren-vleesch, v. (en; je, o. -s).
 Stift (houten of metalen pin) v.
 Stift (kerkwoord), zie Sticht.
 Stigma (teken, lit- of merkteken) o. -s.
 Stigmatiseren (brandmerken; lasteren, kwaadspreken) bw.
 Stijf, bn. en bijw. stijver, -st; stijfachtig, bn. [-heid, v.]
 Stijfhals, m. en v. -halzen.
 Stijfhoofd, m. en v. -en; -je, o. -s.
 Stijfhoofd, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Stijfkop, m. en v. -pen; -je, o. -s.
 Stijfkoppig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Stijfsel, v. [-st; -heid, v.]
 Stijfselachtig, bn.
 Stijfselen, bw. zw. ik stijfselde, stiftte v. [heb stijfseld].
 Stijfzinnig, bn. en bijw. -er, -st; -je, v. en o. -en. [-heid, v.]
 Stijfzinnig, m. -s; -tje, o. -s.
 Stijven, ow. st. ik steeg, ben gesteegen, stijging, v.
 Stijl (schrijf-, schilder- en bouwtrant) m. -en; -tje, o. -s.
 Stijl (stut) m. -en; -tje, o. -s.
 Stijven (stijf maken) ow. bw. st. ik steef, heb gesteegen; stijfster, v. stijving, v.
 Stijven (sterken) bw. zw. ik stijfde, heb verstijfd.
 Stijvigheid, v.
 Stikdonker (zeer donker) bn.
 Stikgaren, o.
 Stikgrond, m. -en.
 Stikhoest, m.
 Stikken (verstikken) bw. ow. zw. ik stikte, heb ben gestikt.
 Stikken (sterken, borden) bw. zw. ik stikte, heb gestikt; stikker, m. stikster, v. stiksel, o.

Stikluucht, v.
 Stiknaad, v. -naden.
 Stiknaad, v. -en.
 Stikstof, v.
 Sukvol (zeer vol) bn.
 Sukwerk, o.
 Sukziedend, bn.; -heid v.
 Sukziede, v. -en.
 Sukzerking, v. -en en -s.
 Suil, bn. en bijw. -ler, -st; -heid, v. -ligheid, v. -te, v.
 Suileeren (opstellen) bw. zw.
 Suiliet, kleine dolk, ponjaard; ook: graverstift, pijlnaad) o. -ten; -je, o. -en; -st; -heid, v.
 Suilhouden, bw. ow. st. ik hield Suilist (steller, schrijver die de taal in zijne macht heeft) m. -en.
 Stillekens, bijw.
 Stille, bn. ow. zw. ik stilde, heb ben gestild; stilling, v.
 Stilletje, o. -s.
 Stilletje, bijw.
 Stilleven (schilderstuk, voorstellende ziellose voorwerpen uit de plantenwereld: bloemen, vruchten, dood wild, enz.) o. -s.
 Stilligen, ow. st. ik lag -, heb gelegen.
 Stillmiddel, o. -en; -tje, o. -s.
 Stillstaand, ow. onr. st. ik stond -, Stillstaand, bn. [heb -gestaan].
 Stillstand, m. [-gezet].
 Stillzitten, ow. st. ik zat -, heb Stillzwigen, ow. st. ik zweeg -, Stillzwigen, o. [heb -gezwegen].
 Stillzwijgend, bn. -er, -st; -heid, v.
 Stimulant (opwekkend of prikkelend middel) o. -en; als bn. (opwekkend of prikkelend)
 Stimulatie (prikkeling, aanzetting) v. -tien en -ties.
 Stimuleeren (opwekken, aanzetten of aansporen) bw.
 Stimulus (prikkel) m.
 Stinkbok, m. -ken.
 Stinkboom, m. -en.
 Stinkdier, o. -en.
 Stinken, ow. bw. st. ik stonk, heb gestonken; stinkerd, m.
 Stinkerig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Stinkhout, o.
 Stinkkever, m. -s.
 Stinkkroegel, m. -s.
 Stinknest, o.
 Stinkpoel, m. -en.
 Stinkpot, m. -ten.
 Stinkstoot, v. -en. (-ken).
 Stinkstok (slechte sigaar) m.
 Stinkvisch, v.
 Stinkvlieg, v. -en; je, o. -s.
 Stinkvogel, m. -en.
 Stip, v. -pen; -je, o. -s. (dia).
 Stipendium (toelage) o. stipen-
 Stippel, m. -s; -tje, o. -s.
 Stippen, bw. zw. ik stippeelde, heb gestippeld; stippling, v.
 Stippen, bw. zw. ik stippte heb gestipt.
 Stip, bn. en bijw. -er, -st; -elijk.
 Stipulatie (beding, bepaling) v. -tien en -ties.
 Stipuleeren (bespreken, bedingen, vaststellen) bw.
 Stoeien, ow. zw. ik stoeide, heb gestoeid; stoeier, m. stoeierij, v.
 Stoeier, v.
 Stoeitje, bn. -er, -st.
 Stoeinartzij, v. -en; -tje, o. -s.
 Stoeinartje, bn. -er, -st.
 Stoeizucht, v.

Stoel, m. -en; -tje, o. -s.
 Stoeldraier en stoelen-
 draaier, m. -s.
 Stoelenmaker, m. -s; -mat-ter,
 v. -s; -matten, o.; -matter, m.
 -s; -zetster, v. -s.

Stoelgang, m.
 Stoelvast, bn. -er, -st; -heid, v.
 Stoep, v. -en; -je, o. -s.
 Stoepen (op de stoep zijn) ow. zw. ik
 stoepte, heb gestoept.

Stoepje (scheldnaam voor soldaat
 bij de schutterij) o. -s.
 Stoet (gevolg, optocht) m.
 Stoet (brood) v. -en.

Stoeterij, v. -en.
 Stoethaspel, m. -s.
 Stof (stofage en onderwerp) v.
 -fen; -je, o. -s.
 Stof (aarde) o.; -je, o. -s.
 Stofachtig, bn. -er, -st.
 Stofage, v. -s.

Stoffeeren (eene kamer van de
 noodige meubelen egez. voorzien)
 bw.; stoffeerd, m. stoffeerster,
 v. stoffering, v. stoffeersel, o.

Stoffel, m. (-heid, v.)
 Stofelachtig, bn. -er, -st;
 Stofelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Stofeloos en stofloos, bn.
 Stoffen, bn.

Stoffen (pochen) ow. zw. ik stofte,
 heb gestoft; stoffer (pocher) m.
 Stoffen (van stof reinigen) bw. zw. ik
 stofte, heb gestoft; stoffer, m.

Stoffenwinkel, m. -s. (-heid, v.)
 Stofte, bn. en bijw. -er, -st;
 Stofte, bn. en bijw. -er, -st;
 Stoftegrond, o. (-heid, v.)
 Stof nagelen, onp. w. zw. het
 stofnagelde, heeft gestofnageld

Stofloos. Zie Stofloos.
 Stofregen, m. -s.
 Stofregenen, onp. w. zw. het
 stofregende, heeft gestofregend.

Stoifjin (een streng, ongevoelig
 mensch; die alle weelde en ge-
 not veracht) m. -en.
 Stoifjinsch (standvastig, gelaten,
 ongevoelig, streng) bn.

Stok, m. -ken; -je, o. -s.
 Stokbewaarder, m. -s. (o. -s.)
 Stokbrand, m. en v. -en; -je;
 Stokbranden (twist maken) o.
 Stoken, bw. zw. ik stookte, heb
 gestookt; stok, m. stokerij, v.

stoking, v.
 Stokkeknacht, m. -s.
 Stokken (van bijen en ankers)
 bw. zw. ik stokte heb gestokt.

Stokken (bijen steken) ow. zw. ik
 stokte, heb gestokt.
 Stokkerig, bn. en bijw. -er, -st;
 Stokoud, bn. en bijw. (-heid, v.)
 Stokpaar, i. o.; -je, o.
 Stokstijf, bn. en bijw.
 Stokstil, bn.

Stokvisch, als voorwerpsnaam
 m. -visschen; als stofnaam o.
 Stolsch (van of uit Stolvijk) bn.
 Stolditeit (onverstandigheid;
 onnoozelheid) v.

Stollen (stremmen) ow. zw. ik
 stold, ben gestold; stolling, v.
 Stulp (stulp) v. -en; -je, o. -s.
 Stolpen, bw. ow. zw. ik stolpte,
 heb gestolpt.

Stom, bn. en bijw. -mer, -st;
 Stomdronken (zeer dronken) bn.
 Stomme, m. en v. -n; -tje, o. -s.
 Stommeknecht, m. -s; -je, m. -s.

Stommelen, ow. zw. ik stom-
 melde, heb gestommeld; stom-
 melaar, m. stommelaarster, v.
 stommeling, v.

Stommeling (domoor) m. en v.
 -en; voor t. v. ook stommeling.
 Stommen (wija of sterke dran-
 ken vervalschen) bw. zw. ik
 stomde, heb gestomd.

Stommerik, m. -en.
 Stommigheid, v. -heden.
 Stommitteit, v. -en.
 Stomp (een stoot) m. -en; -je, o. -s.
 Stomp (afgebroken deel) v. -en;
 -je, o. -s.

Stomp, bn. en bijw. -er, -st;
 Stompen, bw. zw. ik stompte,
 heb gestompt.
 Stomphoekig, bn. (-je, o. -s.)
 Stompneus, m. o. en v. -neuzen;
 Stomppvoet, m. en v. -en.

Stompzinnig, bn. en bijw. -er,
 Stomd, m. -en. [-st; -heid, v.]
 Stonden (maandstonden) m. mv.
 Stooft, v. stoven; -je, o. -s.
 Stooft (in het kootpel) bijw.

Stoofketel, m. -s; -pan, v. -nen;
 -neer, v. -peren; -pot, m. -ten.
 Stookgat, o. -en; -kast, v. -en;
 -oven, m. -s; -plaats, v. -en.

Stoof (priesterlijke stola) v. sto-
 boom, m. [-len].
 Stoomachtig, bn.
 Stoomboot, v. -en; -je, o. -s.

Stoom, ow. zw. ik stoomde,
 heb en ben gestoomd.
 Stoomjacht, o. -en; -schip, o.
 -schepen; -sleeper, m. -s; -vaar-
 tuig, o. -en.

Stoof (maat, voorheen in ge-
 bruik) v. -en; -je, o. -s.
 Stoopskan, v. -nen.
 Stoorder, m. -s.

Stoorloos en stoorloos, bn.
 Stooris, v. -sen.
 Stoorster, v. -s.
 Stoot, m. -en; -je, o. -s.

Stootbalk, m. -en; -bodem, m.
 -s; -bord, o. -en; -degen, m. -s.
 Stooten, bw. st. ik stiet, heb ge-
 stooten.

Stoetend, bn. -er, -st.
 Stooter (iemand die stoot) m. -s.
 Stooter (denkbeeldige oude
 munt, ter waarde van 12 en een
 halven cent) m. -s.

Stooterig, bn. -er, -st.
 Stootgaren, o.
 Stootig, bn. -er, -st.
 Stootkant, m. -en; -je, o. -s.

Stootkeg, v. -gen; -klamp, m.
 -en; -lap, m. -pen; -mat, v. -ten;
 -plant, v. -platen.
 Stootsch (stootig) bn. -er, meest -
 s.
 Stootschaal, v. -schalen.

Stoottafel, v. -s.
 Stootvrij, bn.
 Stop, v. -pen; -je, o. -s.
 Stopdoek, m. -en; -garen, o.;
 -hanner, m. -s; -hars, v. en o.;
 -hout, o. -en; -katoen, o.; -lap,
 m. -pen; -loon, o. -en; -mes, o.
 -sen; -naald, v. -en.

Stoppage, v.
 Stoppegeld, o.
 Stoppel, m. en v. -s; -tje, o. -s.
 Stoppen (baard krijgen) ow.
 zw. ik stoppelde heb gestoppeld.

Stoppelig, bn. -er, -st.
 Stoppen, bw. zw. ik stopte, heb
 gestopt; stopping, v.

Stoppend, bn.
 Stopper, m. -s; -tje, o. -s.
 Stoprad, v. -eren.
 Stopsaet, o.

Stopsel, o. -s; -tje, o. -s.
 Stopssteen, m. -en.
 Stopstok, v. -s.
 Stopstuk, o. -ken.
 Stopverf, v.; -was, o.; -werk, o.

Stopwoord, o. -en; -je, o. -s.
 Storzijde, v.
 Stoorloos. Zie Stoorloos.
 Storen, bw. zw. ik stoorde, heb
 gestoord; storing, v.

Stork (ooievaar) m. -en; -je, o. -s.
 Storm, m. -en; -pje, o. -s.
 Stormachtig, bn. en bijw. -er,
 Stormak, o. -en. [-st; -heid, v.]
 Stormen, ow. zw. ik stormde,
 heb gestormd; ook onp. w. het
 stormde, heeft gestormd.

Stormenderhand, bijw.
 Stormgevaarte, o. -n; -hoed,
 m. -en; -hoek, m. -en; -kat, v.
 -ten; -klok, v. -ken; -ladder, v. -s.

Stormloopen, ow. st. ik liep -
 heb -gelopen; -looper, m.
 Stormpaal, m. -palen; -ram, m.
 -men; -tuig, o. -en; -weder en
 -weer, o.; -wind, m. -en.

Stortbad, o. -en.
 Storten, bw. ow. zw. ik stortte,
 heb en ben gestort.

Storting, v. -en.
 Stortkar, v. -ren.
 Stortregen, m. -s.
 Stortregenen, onp. w. zw. het
 stortregende heeft gestortre

Stortvloed, m. -en. [gend.
 Stortzee, v. -en].
 Stotteren, ow. zw. ik stotterde,
 heb gestotterd; stotteraar, m.

stotteraarster, v. (-igheid, v.)
 Stout, bn. en bijw. -er, -st; -heid,
 Stoutder, v. -en; -je, o. -s.
 Stoutmoedig, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v. -lijk, bijw.

Stouwen, bw. zw. ik stouwde,
 heb gestouwd.
 Stoven, bw. ow. zw. ik stoffde,
 heb en ben gestoffd; stoving, v.

Stovengeld, o.; -hok, o. -ken;
 -zetster, v. -s.
 Straal, m. stralen; -tje, o. -s.

Straalbreking, v. -en.
 Straalswijd, m. en v. -s;
 Straat, v. straten, m. -s; -s;
 -schender, m. -s; -schenderij, v.
 -en; -slippen, o.; -slipper, m. -s.

-taal, v.; -vaarder, m. -s.
 Straf en straffe, v. straffen;
 straffe, o. -s.
 Strafb. en bijw. -fer, -st; -heid, v.

Strafbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
 Strafelos, bn. en bijw. -heid, v.
 Straffen, bw. zw. ik straffe, heb
 gestraft; straffer, m.

Strafferlicht, o. -en; -plaats, v.
 -en; -recht, o. (-st; -heid, v.)
 Strafschuld, bn. en bijw. -er,
 Strafvrij, bn.

Strafwaardig, bn. en bijw. -er,
 -st; of meer en meest -heid, v.
 Strafwet, v. -ten.
 Strafwaard, o. -en.

Strak, bn. en bijw. -ker, -st; -heid,
 Straks, bijw. [v. -jes, bijw.]
 Stralen, ow. zw. ik straalde, heb
 gestraald; straling, v.
 Stralenkrans, m. -en; -kroon, v.
 -kronen.

Stram, bn. en bijw. -mer, -st; -heid, v. -migheid, v.
 Stramien (borduurgaas) v.
 Strand, o. -en. (woonster, v. -s).
 Strandbewoner, m. -s; -be-
 stranden, ow. zw. ik strandde,
 ben gestand; stranding, v.
 Straardjut, m. -ten.
 Straardjutter, m. -s.
 Strandvond, m. -en.
 Strandvonder, m. -s.
 Strandvonderij, v.
 Stratageme (krijgslust, listige
 aanslag) m. -s. (krijgskunst) v.
 Strategie (de legerbesturing,
 Strategisch (de krijgskunst be-
 treffende) bn. (gestraat.
 Straten, bw. zw. ik straatte, heb
 streek (list) m. straken; -je, o. -s.
 Streek (strijking, luchtstreek,
 gewest, oord) v. streken, -je, o. -s.
 Streelen, bw. zw. ik streelde, heb
 gestreeld; streeler, m. streeling,
 v. streelster, v.
 Streep, v. strepen; -je, o. -s.
 Streepjesgoud, o.
 Strekken, bw. ow. zw. ik strekte,
 h. gestrekt; strekking, v. (-heid, v.
 Strekzaam, bn. -zamer, -zaamst;
 Stremmen, bw. ow. zw. ik strende,
 heb en ben gestremd; streem-
 ming, v. stremsel, o.
 Streng, v. -en; -etje, o. -s.
 Streng, bn. en bijw. -er, -st; -elijk,
 -bijw. -heid, v.
 Strengelen, bw. zw. ik stren-
 gelde, heb gestrengeld; strengel-
 ing, v. (heb gestrengd.
 Strengen, bw. zw. ik strengde,
 Strepen, bw. zw. ik strepte,
 heb gestrept. (gestreep, v.
 Streven, ow. zw. ik streefde, heb
 Stribbelen, ow. zw. ik stribbelde,
 heb gestribbeld; stribbelaar, m.
 stribbelaarster, v. stribbeling, v.
 Stribbelig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Stribbeling, v. -en; -etje, o. -s.
 Striem, v. -en; -pje, o. -s.
 Strijd, m. -en.
 Strijdbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
 Strijdbijl, v. -en.
 Strijden, ow. at. ik streed, heb
 gestreden; strijder, m.
 Strijdig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Strijdgenoot, m. -en; -hamer,
 m. -s; -hengst, m. -en; -knots, v. -
 -en; -kolf, v. -kolven; -leus en
 -leuze, v. -leuzen; -lust, m.; -
 -lustig, bn. (-er, -st); -perk, o. -
 -en; -plaats, v. -en; -ros, o. -s.
 -schrift, o. -en; -vaardig, bn. -
 (-er, -st); -vaardigheid, v.; -vlag,
 v. -en; -vraag, v. -vragen.
 Strijkage, v. -s.
 Strijkband, m. -en; -bloem, v. -
 -en; -blok, o. -blikken en
 -bloke; -bord, o. -en; -deken, v.
 Strijkelings, bijw. [s.].
 Strijken, bw. ow. at. ik streek,
 heb gestreken; strijker, m. strij-
 kster, v. strijking, v. strijksel, o.
 Strijkgeld, o.; -goed, o.; -hoek,
 m. -en; -hout, o. -en; -ijzer, o. -
 -s; -instrument, o. -en; -kalk, v. -
 -lap, m. -pen; -lijn, bw. v. -en;
 -plank, v. -en; -riem, m. -en;
 -steen, m. -en; -stok, m. -ken;
 -tafel, v. -s; -vuur, o.; -weer, v.
 -waren; -werk, o.
 Strijkvoeten, ow. zw. ik strijk-
 voette, heb gestrijkvoet.

Strik, m. -ken; -je, o. -s.
 Strikken, bw. zw. ik strikte, heb
 gestrikt. (-snoer, o. -en).
 Striklist, v. -sen; -roede, v. -nen;
 Strikswijze en -wijs, bijw.
 Strikt (nauwgezet) bn. -er, -st;
 -elijk, bijw. -heid, v.
 Strikvisag, v. -vragen.
 Strijmeid, v. -en.
 Strippeling (gestripte tabak) v.
 Strippen (geeselen) bw. zw. ik
 strippte, heb gestript.
 Stroepen (de tabakplanten af-
 stroepen) bw. zw. ik stripte, heb
 gestript; strippeling, v. stripster
 (strijmeid) v. stripzolder, m.
 Strips, alleen gebruikelijk in:
 strips krigen (slaag krigen).
 Stroef, bn. en bijw. stroefer, -st;
 -heid, v.
 Stropelen (struikelen) ow. zw.
 ik stropelde, heb en ben ge-
 stropeld.
 Stropelig, bn. -er, -st.
 Stronk, m. -en; -je, o. -s.
 Stront, v.; -je, o. -s.
 Strontachtig, bn.
 Strontgerig, bn. -er, -st.
 Strontig, bn. -er, -st.
 Stroco, o.; -tje, o. -s.
 Strooegel, bn.
 Strooelijst, o. -ten.
 Stroobriefje, o. -s.
 Strooien, ow. bw. zw. ik strooide,
 heb gestrooid; strooier, m.
 strooiing, v. strooisel, o. strooi-
 ster, v.
 Strooien (van stroo) bn.
 Strooijonker, m. -jonkers; -lepel,
 m. -s; -mandje, o. -s; -meisje, o. -
 -s; -penning, m. -en; -suiker, v.
 Strook, v. -en; -je, o. -s.
 Strooken (streelen) bw. zw. ik
 strookte, heb gestrookt; stroo-
 king, v.
 Strooken (overeenstemmen) ow.
 zw. ik strookte, heb gestrookt.
 Strooking (scheepsw.) v.
 Stroom, m. -en; -pje, o. -s.
 Stroomaanswaarts, bijw.
 Stroomen, ow. zw. ik stroomde,
 heb en ben gestroomd; stroom-
 ming, v. (m. -en).
 Stroomling en stroomeling,
 Stroomopwaarts, bijw.
 Stroomrijk, bn. -er, -st.
 Stroomswijze en -wijs, bijw.
 Stroop (roof, plundering) m. -en.
 Stroop en stroop, v. stropen en
 stroven; stroopje, o. -s.
 Stroopachtig, bn. -er, -st.
 Stroopbende, v. -n.
 Stroopen, bw. zw. ik strooppte,
 heb gestroopt; strooperij, v.
 Strooper, m. -s. [strooping, v.
 Stroommond, m. -en v. -en.
 Strooppartij, v. -en.
 Strooptocht, m. -en.
 Stroovisch, m. -wischen.
 Strop, m. -pen; -je, o. -s.
 Stroperig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Strophe (couplet, versafdeeling)
 v. -n.
 Strophisch (in strophen ver-
 stroppen, bw. zw. ik stropte,
 heb gestropt.
 Strot, m. -ten; -je, o. -s.
 Strottenhoofd, o.
 Structuur (bouw, bouwing; li-
 chaamsgestalte; samenvoeging,
 inrichting) v. structuren.

Struif, v. struiven; -je, o. -s.
 Struik, m. -en; -je, o. -s.
 Struikachtig, bn.
 Struikelen, ow. zw. ik struikelde,
 heb en ben gestruikelde; struike-
 laar, m. struikelaarster, v. strui-
 keling, v. struikelblok, o.
 Struikrooven, o. (v. -en).
 Struikroover, m. -s; -rooverij,
 Struikwinde (plantgewas) v. -n.
 Struis (vogel) m. -en; -je, o. -s.
 Struis (loot) v. -en.
 Struisch (flink, sterk, stevig) bn.
 Struisen (met struis bestrooien)
 bw. zw. ik struisste, heb gestruist.
 Strumpel, v. -s.
 Struweel (herstergewas) o. -en.
 Studeeren (zich oefenen; zich
 toeleggen; leeren) bw. ow.
 Studeerkamer, v. -s; -lamp, v. -
 -en; -stool, m. -en; -vertrek, o.
 Student, o. -en; -je, o. -s. [ken.
 Studentenenbank, v. -en; -corps,
 o. -en; -feest, o. -en; -gerap, v. -
 -pen; -haver, v. -kleeding, v. -
 -leven, o.; -lied, o. -eren; -partij,
 v. -en; -pet, v. -ten; -recht, o. -
 -sociëteit, v. -en; -tafel, v. -s;
 -vereeniging, v. -en.
 Studie, v. studien studies.
 Studieuken (student, leerling op
 eene hogeschool) m. (-heid, v.
 Stug, bn. en bijw. -ger, -st;
 Stuihaarde, v. -meel, o.; -wol,
 v. -zand, o.; -zwam, v.
 Stuik (eene schudding) m. -en.
 Stuiken (heen en weer schudden
 en stooten) bw. zw. ik stuikte,
 heb gestuikt; stuikmand, v.
 Stuinder, m. -s.
 Stuijp, v. -en; -je, o. -s.
 Stuijpachtig, bn. -er, -st.
 Stuit (het stuiten) m. -en; -je, o. -s.
 Stuit (lichaamsdeel) v. -en; -je,
 o. -s.
 Stuiten, bw. ow. zw. ik stuitte,
 heb of ben gestuit; stuitster, m.
 stuiting, v.
 Stuitend, bn. -er, -st.
 Stuitster (knikker; ook: pocker) m.
 -s; -tje, o. -s.
 Stuiten, ow. zw. ik stuiterde,
 heb gestuiterd.
 Stuitklamp, m. -en; -knikker,
 m. -s; -wind, m. -en.
 Stuiveling (turfv. h. gestoven).
 Stuiven, (ow. zw. ik stuipte, heb en
 stover, m. -s; -je, o. -s.
 Stuk, o. -ken en -s; -je, o. -s.
 Stuk, bijw.
 Stukadoor, m. -s.
 Stukadoorswerk, o.
 Stukadooren, bw. zw. ik stuka-
 doorde, heb gestukadoord.
 Stukeeren (stukadooren) bw.
 Stukkend, bn.
 Stuksgewijs, en -gewijs, bijw.
 Stulp, v. -en; -je, o. -s.
 Stulpkool (kiekenkool) v. -en;
 -tje, o. -s.
 Stulpstuk, o. -en.
 Stumper en stumperd, m. -s;
 stumperje en stumperdje, o. -s.
 Stumperachtig, bn. -er, -st;
 -heid, v.
 Stumperig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Stupiditeit (domheid; domme
 strek) v. -en.
 Sturen en stieren, bw. zw. ik
 stuurde (stierde), heb gestuurd
 (gestierd); sturing, v.

Stut, m. -ten; -je, o. -s. -
 Stutbak, m. -en.
 Stutsteker, m. -s. Scheepsw.
 Stutten bw. zw. ik stutste, heb
 gestut; stutstel, o. stutting, v.
 Stuur, o. [stutten, m.stutting, v.
 Stuurboom, m. -en.
 Stuurboord, o.
 Stuurboordswacht, v. -en.
 Stuurklaar, m.
 Stuurwiel, bn. -heid, v.
 Stuurman, m. -lien en -lui;
 -schap, o.
 Stuurmanskunst, v.
 Stuurraad, o. -eren; -reep, m.
 -en; -riem, m. -en. (-; -heid, v.
 Stuurorsch, bn. en bijw. -er, meest
 Stuurstoel, m. -en.
 Stuurstok, m. -ken.
 Stuw, v. -en.
 Stuwage, v.
 Stuwven, bw. zw. ik stuwde, heb
 gestuw, v. stuerer, m. stuwing, v.
 Styptisch (stoppend, bloedstel-
 pend, samen-trekkend) bn.
 Styx (helvriev) v.
 Suave, liefelijk, aangenaam.
 Subaltern (ondersgeschikt) bn.
 Subdelegeeren (een ander in
 zijne plaats stellen) bw.
 Subdivideeren (in onderafde-
 lingen splitsen) bw.
 Subhaesteren (aan den meest-
 biedende, vercoopen, velen) bw.
 Subiet (plotseling) bn. en bijw.
 Subject (onderwerp; handelende
 persoon; zaak of persoon, waar-
 van iets gezegd wordt; grond-
 wezen of grondbegrip) o. -en.
 Subjectief (het onderwerp, den
 persoon betreffende) bn.
 Subjectiviteit (onderwerpelijk-
 heid, innerlijkheid, persoonlijk-
 heid) v.
 Subficiëren (vercoopen) bw.
 Subficiëren (onderwerpen, zich
 Subjunctief en subjunctivus
 (aanvoegende wijs) m. subjunc-
 tieven. (hulp bewijzen) bw.
 Subleveeren (verlichten; ambts-
 Subliem (verheven, hoog) bn. en
 bijw. -er, -st. (sublimaten)
 Sublimaat (het vervluchtende)
 Sublimeren (omhoog heffen,
 verfluchten) bw. (danigheid) v.
 Sublimes (heerlijk, verheerlijkt)
 Submittieren (zich w. w. zich
 onderwerpen, veranderen)
 Subordinatie (ondersgeschikt-
 heid, gehoorzaamheid) v.
 Suborneren (heimelijk aan-
 zetten, omkopen) bw.
 Subrogeeren (in een andere
 plaats stellen, onderschuiven)
 bw. (geheim)
 Sub rosa, in vertrouwen, in het
 geheim
 Subscriberen (in tekenen of
 inschrijven; onderteekenen) o.
 bw. (bn.)
 Subsidiar (te gemoet komend)
 Subsidie (hulp, bijstand, onder-
 steuning; onderstandsgelden) v.
 en o. subsidien en subsidies.
 Subsidiëren (te gemoet komen)
 bw. (staàn, voortdurend) v.
 Subsistentie (onderhoud, be-
 zigtstelling; zelfstandigheid, we-
 zen; de belangrijkste, de kern;
 hoofdinhoud; bestanddeel)
 v. -tien en -ties.
 Substantief (zelfstandig naam-
 woord) o. substantieven,

Substituëeren (in de plaats
 stellen) bw.
 Substituut (plaatsbekleeder, bij-
 gevoegde) m. substituut.
 Substituut-griffier, m. -grif-
 fiërs.
 Substituut-officier, m. -s.
 Subtiel (teder, fijn, dun; listig,
 haarklovend, spitsvondig) bn.
 en bijw. -er, -st.
 Subtiliteit, v. -en.
 Subtiliteits (te-hulp komen,
 of ondersteuning) bw.
 Succederen (opvolgen, bijzon-
 der in een amt., gelukkig voort-
 gaan) bw. ow.
 Succes (voortgang, uitslag; het
 welgelukken) o. (ging) v.
 Successe (opvolging; erfopvol-
 Succombeeren (bezwijken, on-
 derlerigen, verliezen) ow.
 Suf, bn. en bijw. -fer, -st; -heid, v.
 Sufferen, ow. zw. ik sufte, heb ge-
 sufferd; -suffer, m. (sufferij), v. suf-
 fer, v.
 Sufferant (genoezaam, toerie-
 kend, voldoende; ookingebeeld,
 laattundkend) bn. en bijw. -er,
 -st.
 Sufferantie (toereikendheid) v.
 Suggesteeren (iets kwaads inge-
 ven; verleiden) bw.
 Suggestie (heemelijke ingeving,
 suggesting) v. -tijen en -ties.
 Suiker, v. -s; van verschillende
 soorten sprekende.
 Suikerachtig, bn. -er, -st.
 Suikerbakker, m. -s.
 Suikerbakkerij, v. -en.
 Suikerboon, v. -en; -tje, o. -s.
 Suikerbrood, o. -s.
 Suikeren, bw. zw. ik suikerde,
 heb gesuikerd. (-heid, v.)
 Suikerig, bn. en bijw. -er, -st.
 Suikerloos (het cichorei) v.
 Suikerpeper, v. -peren; -tje, o. -s.
 Suikerzoet, bn. -s.
 Sullen (met een sleepnet vish-
 schen) bw. zw. ik suilde, heb ge-
 suild.
 Suite (gevolg; volgrekens; werking,
 voortzetting; samenhang van
 woorden of gedachten) v. -s.
 Suite (à la), niet in werkelijken
 dienst.
 Suizellen, ow. zw. ik suizelbol-
 de, heb gezuizeld.
 Suizelen, ow. zw. ik suizelde, heb
 gezuizeld.
 Suizelig, bn. -er, -st.
 Suizeling, v. -en.
 Suizen, ow. zw. ik suisde, heb ge-
 suisd; suizend, v.
 Sujet (onderdaan; orderwerf, we-
 tenschap, persoon, oorzaak, ge-
 steldheid) in de muz. het thema,
 de eerste voorstelling o. -ten.
 Sukade (in suiker ingelegde li-
 moenschild) v.
 Sukadekoek, m. -en.
 Sukkel (het sukkelken) m.
 Sukkel (sukkelaar) m. -s; -tje, o. -s.
 Sukkelachtig, bn. -er, -st.
 Sukkelarij, v.
 Sukkeldraf, m. -tje, o.
 Sukkelzen, ow. zw. ik sukkelde, heb
 gesukkel; sukkelaar, m. sukke-
 lant, m. sukkeling, v.
 Sukkelgang, m. -tje, o.
 Sukkelpark, v.
 Sukkelwerk, o.

sul, m. -len; -letje, o. -s.
 Sulachtig, bn. en bijw. -er, -st; -heid.
 Sulfer en solfer, o. en v.
 Sulferachtig, bn. (o. -s).
 Sullebaan, v. sullebaan; -tje.
 Sullen (den spot drijven) bw. zw. ik sulde, heb gesuld.
 Sullen (glijden) ow. zw. ik sulde, heb gesuld.
 Sullig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Sultaan, m. -s.
 Sultane, v.
 Summe, m. smak (boom) v.
 Summa, de som, het beloop, bedrag, geheel. (men.
 Summasummarum, alles te za.
 Sumtuusiteit (kostbaarheid, pracht) v. -en.
 Superabundantie (overvloed) v.
 Superbe (trotsch, hoogmoedig; fier, verheven, majestueus; prachtig, aanzienlijk) bn.
 Supercarga (ladings- of waren- overschiet in koopvaardijsche- pen) m. supercarga's.
 Superficie (oppervlakte) v.
 Superfijn, zeer fijn.
 Superfina, oortollige dingen.
 Superieur, voornaam, voortref- felijk, uitstekend, zeer groot, meer der, in den hoogsten graad) bn als zn. (opperste) m. -en.
 Superintendent (opperopzie- ner) m. -en.
 Superieur en superlativus (overtreffende trap) m.
 Supersedeeren (nuttellen, ver- schuiven) bw. (stitiën).
 Superstijte (bijgeelcof) v. super-
 Suptediteeren (overhandigen, geven; ondersteeken; lenen) bw.
 Suppleant (plaatsvervanger) m. -en. (bijpassen) bw.
 Suppleeeren (aanvullen, bijgeven, Supplement (bijvoegsel, aanvul- ling) m. -en.
 Suppletie (aanvulling) v.
 Suppliant (verzoeker, indiener van een verzoekschrift) m. -en.
 Suppliek (verzoekschrift) v. -en.
 Supponeeren (vooronderstellen, vermoeden) bw. (ter) m. -en.
 Suppoost (oppasser, deurwach- ter) m. -en.
 Supportabel (draaglijk) bn.
 Supprimeeren (onderdrukken, weglaten; opheffen) bw.
 Supputaatiën (o. -en) (terrekenen, overslag maken, ramen) bw.
 Supra, boven; ut supra, als bo-
 Surdititeit (doofheid) v. [ven.
 Surmontabel (overkomelijk) bn.
 Surnummeral (iemand die boven het gewone getal van beamtben aangesteld is) m. -s.
 Surplus (overschot, rest) o.
 Surprise (oversval, verrassing; be-
 doord, list; verbazing, schrik) v. -s.
 Sursum (op) (te) (te) (te) (te) (te)
 middel, het dat men gebruikt in plaats van een artikel, dat men niet gemakkelijk of in het ge- heel niet verkrijgen kan). e. sur-
 rogaten. (taling) v.
 Sursance (opschorting van be-
 Surveillance (toezicht, bewa-
 king) v.
 Surveilleeren (waken, opzicht hebben of houden; bewaken, onder toezicht houden, nagaan) ow. h.

Sus, tw. lig) bn.
Susceptibel (vatbaar, lichtgevoel-
Susceptibiliteit (vatbaarheid; lichtgevoelheid) v. -en.
Suscelleeren (aanzetten, opstoken, verwakken, stichten) bw.
Suspect (verdacht, in kwaad vermoeden) bn. -er, -st.
Suspenderen (ophangen; opschorten, uitsstellen, buiten dienst stellen) bw. (twijfel).
Suspenso (in), besluiteloos, in
Suspicio (zwaarm, vermoeden, wan- of mistrouwen) v. -cien.
Susson, bw. zw. ik suste, heb gestust; suster, m. susing, v.
Susteneeren (van gevoelen zijn, denken, meenen) ow.
Sustenteeren (ondersteunen, voeden, opwekken) bw.
Suum cuque, ieder het zijne, of wat hem toekomt.
Suzerein (opperleer) m. -en.
Suzereiniteit (opperleersch-
 schap) v.
Swiset (tabak van Virginie) m.
Syllabe (lettergreep) v. -n.
Sylogisoeeren (besluiten, eene sluit-de maken) ow.
Sylogisme (sluitrede) m. -n.
Sylogistisch, bn.
Syphide (vrouwelijke lucht-
 geest) v. -n. (den, beeldenleer) v.
Symboliek (leer der zinnebeel-
Symbolisch (zinnebeeldig) bn.
Symbol (teekenteek, zinnebeeld, zinspreuk, geloofsbelijdenis) o.
 symbolen. (v.)
Symmetrie (gelijkheid in maat)
Symmetrisch (volgens de symmetrie) bn.
Sympathie (medegevoel; gewaande, geheime kracht; lugebede-
 werking van het eene lichaam op het andere; ook nietsverwantschap) v. sympathieën.
Sympathiseeren (gelijk gevoelen, overeenstemmen) ow.
Symphonie (veelstemmig muziekstuk voor verschillende instrumenten) v. symphonieën.
Symptoom (verschijnsel; ziekteverschijnsel) o. symptomaten.
Synagoge (Jodentempel) v. -n.
Synchroonisme (gelijktijdigheid) o.
Syndicaat (ambt van een syndicus, of bestuurder, voornamelijk voor inrichtingen, in verband met financieele operaties) o. syndicaten. (bn.)
Synodaal (de synode betreffende)
Synode (algemeene kerkvergadering) v. -n.
Synoniem (zinverwant) bn. als zin (zinverwant woord) o. -en.
Synonymiek (de leer der zinverwanten) bn. (wantschap) v.
Syntaxis (woordvoeging) v.
Synthesis (verbinding der denkbelden; samenvoeging van gescheiden deelen) v.
Syring enz. zie Serine enz.
Systeem en **systema** (behoorlijk samenhang van gelijkeoortingen; stelsel) o. systemen en systema's.
Systematisch (stelselmatig, wetenschappelijk) bn. en bijw.
Systematiseeren (wetenschappelijk rangschikken) bw.

T.

T. v. t's — De twintigste letter van het alphabet, betekende als Romeinsch cijfer 160.
T. — **Tenor** (op muziekstukken); ook **tutti**, geheel.
T. A. — **TESTAMENTUM ACTUS**, zoo als de akten getuigen, volgens den staat der akten.
TAB. — **TABULE**, lijst, tabel.
T. a. T. — **TOUT À FOI**, geheel de uwe. (uwe).
T. à V. — **TOUT À VOUS**, geheel de **TEST.** — **TESTAMENTUM** (laatste wil) **TESTUS** (getuige).
T. H. — **Toehoorder**; of **TT. III.** **toehoorders** (in leerredenen en redevoeringen).
Tri. Dr. — **THEOLOGIAE DOCTOR**, doctor in de godgeleerdheid.
TIT. — **TITULUS**. (boek).
Tom. — **TOMUS**, het deel van een **T.T.** — **TOTUS TUS**, geheel de uwe.
Taai, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Taaijrd, m. -s.
Taaijgheid, v.
Taai-taai, o. (o. -s).
Taak (gezet werk) v. taken; -je.
Taal, v. talen; -tje, o. -s.
Taaleigen, o.
Taalfout, v. -en; -je, o. -s.
Taalkundig, bn. en bijw.
Taalkundige, m. en v. -n.
Taalman (een tolk) m. -mannen en -lieden. (o. -s; -tje, o. -s).
Taalteeken (ook schrijfteeken)
Taalvitter, m. -s.
Taalziffer, m. -s.
Taan, v.
Taanhuis, o. -huizen.
Taanketel, m.
Taankleurig, bn. -er, -st.
Taankring (zonneweg) m.
Taankuip, v. -en.
Taanrond (zonneweg) o.
Taart, v. -en; -je, o. -s.
Taartenbakker, m. -s.
Taartendeeg, o.
Taartepan, v. -nen.
Taarts en teerts, v. -en.
Taats (ijzeren spijker) v. -en; -je.
Takak, v. -ken. [o. -s].
Takaksasch, v.; -blad, o. -en; -doos, v. -doozen; -handel, m. -handelaar, m. -s; -ker, m. -s; -kerkerij, v. -en; -kistje, o. -s; -komfoor, o. -komforen; -kopper, m. -s; -pijp, v. -en; -plant, v. -en; -plantage, v. -s; -reuk, m.; -rol, v. -len; -rook, m.; -stank, m.; -steel, m. -stelen; -teelt, v. -vat, o. -en; -veld, o. -en; -verkooper, m. -s; -walm, m. -water, o. -winkel, m. -s; -zak, m. -ken.
Tabbaard en **tabberd**, m. tabbaarden, tabbaards, tabberden en tabberds. (-letje, o. -s).
Tabel (overzichtstafel, lijst) v. -len; **Tabellarisch** (als eene tabel) bn.
Tabernakel, m. en o. -en of -s.
Tabernakelen (n. vertoeren) ow. zw. ik tabernakelde, h. getaber-
Tabijn (gewaterd tafje). (nakeld).
Tabijnen (van tabijn) bn.
Tableau (beeld, schilderij, ontwerp, taferel, rolle, register) o. tableaux.
Table d'hôte (open tafel) v.

Tabletje (schrijftafeltje; blaadje ivoor of perkament; plat koekeje) o. -s.
Tabouret (zetel of stoel zonder leuning) v. -ten; -je, o. -s.
Tace! (zwijg, zwijg stil!)
Tacet (muz.) eene pauze, of het **Tachtig**, telw. (stilzwigen).
Tachtiger, m. -s.
Tachtigjarig, bn.; -maal, bijw. -ste, ranggetal. -voud, o.; -voudig, bn. -s; -veert, bijw.
Tachygraaf (snelschrijver) m. tachygrafen. (kunst) v.
Tachygraphie (snelschrijft).
Tachygraphisch, bn.
Tact (het betasten, bevoelen; het gevoel; beleid, overleg; in de muz. de tijd; (toonmaat, ook het aangeven van de maat) m.
Tactiek (krijgs- of legerkunde; overleg, berekening) v. (kende).
Taf, v. -fen, van meer soorten spre-
Tafel, v. -s en -en; -tje, o. -s.
Tafelen, ow. zw. ik tafelde, heb **Tafelgenoot**, m. -en. [getafeld].
Tafelgenoot, v. -n.
Tafelkleed, o. -en; -je, o. -s.
Tafelkomfoor, o. -komforen; -tje, o. -s.
Tafelpere, v. -peren; -tje, o. -s.
Tafelschik (ook tafelbel) v. -len; -letje, o. -s. (m. -s).
Tafelschuimer (klaplooper)
Tafereel, o. -en; -tje, o. -s.
Taffen (van taf) bn.
Tagrijn (koopman in oud ijzer, enz.) m. -en en -s.
Taille (lichaamsgestalte) v. -s.
Taillieren (snijden, afbreken; doorschudden van kaarten) bw.
Tak, m. -ken; -je, o. -s. [ow].
Takbout, m. -n.
Takel, m. -s; -tje, o. -s.
Takelag (takelwerk, alle scheepstouwen) v.
Takelen, bw. zw. ik takelde, heb **getakeld**; takelaar, m. takeling, v. **Takeling** (het takelen) v.
Takelloods, m. -en.
Takelzolder, m. -s.
Takkeling (jonge vogel) m. -en.
Takkenbos, m. -sen; -je, o. -s.
Takkig, bn. en bijw. -er, -st.
Takmos, o.
Taks (hond) m. -en; -je, o. -s.
Taks (taak, afgestapte hoeveelheden) [v. -en].
Talen, ow. zw. ik taalde, heb **getaald**.
Talent, o. -en; -je, o. -s.
Talentrijk, bn. -er, -st.
Talentvol, bn.
Talhout, o. -n.
Talme, v. -tes; scheepsw.
Tali, bn. zw. zw. ik taliede, heb **getalied**.
Taling, m. -en; talinkje, o. -s.
Talisman (tooverbeeld of mid-
 del, amulet; een gewaand be-
 hoedmiddel tegen ziekten en on-
 helten) m. -s.
Talifer qualiter, zoo zoo, mid-
Talk, v. [delmatig].
Tallos, bn.
Talm (een sukkel) m. en v. -en; -tje, o. -s. (-heid, v.)
Talmachtig, bn. en bijw. -er, -st.
Talmen, ow. zw. ik talme, heb **getalmd**; talmer, m. talmerij, v. talmerst.

Talmkous, m. en v. -en.
 Talmud (Joodsch wetboek) m.
 Talmudisch (volgens den Talmud) bn.
 Talmudist (kenner of aanhanger van den Talmud) m. -en.
 Talon (in het kaartspel: de overblijvende kaarten; bij effecten: het bewijs ter verkrijging van een stel nieuwe coupons) m. -s.
 Talrijk, bn. en bijw. -te, -st; -heid, v.
 Talud (helling, glooiing, schuin) Tam, bn. en bijw. -mer, -st; -heid, v.
 Tamarinde, v. -n.
 Tamarindeboom, m. -en.
 Tamarindehout, o.
 Tamarisk (zeker boomgewas) v. -en.
 Tamboer (trommelslager) m. -s;
 Tamboer (trommel) v. -en.
 Tamboeren, ow. zw. ik tamboerde, heb getamboerd.
 Tamboerijn (rinkelbom) v. -en.
 Tambourin (borduur- of naai-Tamelijk, bn. en bijw. [raam] m.
 Tamtam (Oostersch slaginstrument) v. -s.
 Tanaïs (een rivier) m.
 Tand, m. -en; -je, o. -s.
 Tandeloos, bn.; -heid, v.
 Tandendorst, m. -s; -tje, o. -s.
 Tandensterker, m. -s.
 Tandentrekker, m. -s.
 Tanen (met taan bereiden) bw. zw. ik taande, heb getaand.
 Tanen (verduisteren) ow. zw. ik taande, ben getaand; taning, v.
 Tang, v. -en; -etje, o. -s.
 Tangens (raaklijn van een cirkel) v. tangenten.
 Tangent (loodrecht staande staafje, waardoor de snaren op een klavier in beweging gebracht worden; hamertje in speelwerken) v. -en.
 Tanig, bn. -er, -st.
 Tantalisatie (mondtgering) v.
 Tantaliseeren (mondtgeren) bw.
 Tantalus (rijke gierigaard; wagtante, v. -s. [tertander] m.
 Tantum, zoo veel, genoegzaam.
 Tap, m. -pen; -je, o. -s.
 Tapeet. Zie Tapijt.
 Taphuis, o. -huizen.
 Tapijt er tapeet, o. tapijten en tapijten; tapijte, o. -s.
 Tapkan, v. -nen.
 Tapkast, v. -en. (getapeld).
 Tappelen, ow. zw. ik tappelde, heb tappelings, bijw. (tap).
 Tappen, bw. zw. ik tapte, heb getappenstuk (bij de artillerie) o.
 Tapper, m. -s; tapster, v. -s.
 Tapperij, v. -en; -tje, o. -s.
 Tappersnering, v.
 Taptoe, v. -s. (zaniken) bn.
 Teagueeren (kwelen, plagen):
 Tantarula (soort van spin) v. -s.
 Tarbot, v. -ten; -je, o. -s.
 Tardeeren (vertoeven, verwijlen, dralen) ow.
 Tarief, o. tarieven; -je, o. -s.
 Tariefbord, o. -en.
 Tarm (schiep-sch) m. -en.
 Tarnen, bw. ow. zw. ik tarnde, heb getarnd.
 Tarra (aftrekking, in gewicht of waarde, van koopwaren of van geld; vaten, kisten, enz. waarin koopwaren besloten zijn) v.

Tartaan (zeker vaarttuig) v. taranen.
 Tarten, bw. zw. ik tartte, heb getart; tarter (uitdager) m.
 Tartuffe (huichelaar, schijnheilige) m. -n. een bekend tooneel.
 Tarwe, v. [stuk van Molière].
 Tarwachtig, bn.
 Tarwebrood, o. -en; -je, o. -s.
 Tarwemeel, o.
 Tarwenooft, m.
 Tas (stapel) m. -sen; -je, o. -s.
 Tas (vrouwspersoon) v. -sen.
 Tasch (buidel of zak) v. tasschen; -je, o. -s.
 Taschkruid en taschjes.
 Tassen (ophoopen) bw. zw. ik tassel, heb getast. [op den tast].
 Tast, m. enkel gebruikte in: bij of
 Tastbaar. bn. en bijw. -der, -st;
 Tastelijk, bn. -er, -st. [-heid, v].
 Tasten, bw. zw. ik tastte, heb getast; tast, v. tastig, v.
 Tateren (stotteren) ow. zw. ik taterde, heb getaterd; tatering, v.
 Tatewalen (slecht spreken, krom praten) bw. zw. ik tatewaalde, heb getatewaald.
 Tatilloneeren (kleinigheden wijdloopig verhalen) ow.
 Tatoueren (met figuren beprikken en beschilderen) bw.
 Tautologie (overlading met uitdrukkingen van gelijke beteekenis) v.
 Tautologisch, bn. [-is] v.
 Taxateur (schatter, waardeerder) m. -s.
 Taxateur (v. -tieten en -ties).
 Taxatie (schatting, waardeering).
 Taxeeren (schatten, waardeeren; beschuldigen) bw.
 Taxis (heester) m. -sen.
 Te, vz. en bijw.
 Technicus (kenner der uiterlijke kunstregelen, specialiteit op industrieel gebied) m. technici.
 Techniek (leer der kunstregelen; kunstvaardigheid; kunsttaal) v.
 Technisch (kunstmatig) bn.
 Technologie (kunstleer, leer van kunsten, handwerken, manufacturen, enz.) v. (Deums).
 Te-Deum (een lofzang) o. Te-
 Teeder en teer, bn. en bijw. teederder, teederst en teederder teer.
 Teedergevoelig en teedergevoelig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Teederhartig en teerhartig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Teederheid en teerheid, v. -he-
 Teederlijk, bijw. (den).
 Teedertjes en teertjes, bijw.
 Teef, v. teven; -je, o. -s.
 Teek en tiek, v. teken en teken.
 Teeken, o. -en of -s; -tje, o. -s.
 Teekenaap, m. -apen. (-heid, v).
 Teekenachtig, bn. -er, -st;
 Teekenbehoefte, v. mv.
 Teekenboek, o. -en; -je, o. -s.
 Teekenbord, o. -en.
 Teekendoos, v. -dozen.
 Teekenen, bw. zw. ik teekende, heb geteekend; teekenaar, m. teekenaarster, v. teekening, v.
 Teekengereedschap, o.
 Teekening, v. -en; -etje, o. -s.
 Teekenkrift, o.; -kunst, v.; -les, v. -sen; -meester, m. -s; -methode, v. -s en -n; -pen, v. -nen; -plank, v. -en; -school, v. -scho-
 len; -werk, o.

Teelaarde, v.; -bal, m. -len; -deel, o. -en; -drift, v.; -land, o. -en; -lid, o. -leden; -tijd, m.; -vocht, [o. -en].
 Teelt, v.
 Teem (deun) m.
 Teemachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Teems (rivier in Engeland) m.
 Teems (fijne haren zeef) v. -en; -je, o. -s.
 Teemsen, bw. zw. ik teemste, heb geteemst; teemster, v.
 Teen (toon) m. -en; -tje, o. -s.
 Teen (twijg, rijze) v. -en; -tje, o. -s.
 Teenen (van teenen) bn. [-s].
 Teer (vlocistof) o.
 Teer, enz. Zie Teeder, enz.
 Teerachtig, bn.
 Teergeld, o.
 Teerkost, m.
 Teerkwaast, m. -en.
 Teerling (dobbeltsteen) m. -en; teerlinkje, o. -s.
 Teerlingsworp, m. -en; -wortel (kubiekwortel) m. -s.
 Teerpenning, m. -en.
 Teerton, v. -nen; -netje, o. -s.
 Teerts. Zie Taarts.
 Teezen (pluizen) bw. zw. ik teesde, heb geteesd; teezing, v.
 Teffns (tevens) bijw.
 Tegel (tichel) m. -s; -tje, o. -s.
 Tegelijkertijd, bijw.
 Tegemoetkoming, v. -en.
 Tegen, vz.
 Tegenaan, bijw.
 Tegenaancondiging, v. -en.
 Tegenaanmerking, v. -en.
 Tegenadem, ow. zw. ik ademde, heb readem.
 Tegenadraksel, o. -s.
 Tegenantwoord, o. -en.
 Tegenartikel, o. -en en -s; -tje, o. -s. (belde, heb gebabbeld).
 Tegenbabbel, ow. zw. ik babbelde, heb gebabbeld.
 Tegenbatterij, v. -en.
 Tegenbede, v. -n.
 Tegenbedenking, v. -en.
 Tegenbeding, o. -en.
 Tegenbeeld, o. -en; -je, o. -s.
 Tegenbeklag, o.
 Tegenbelediging, v. -en.
 Tegenbeleid, o.
 Tegenbericht, o. -en; -je, o. -s.
 Tegenbeschikking, v. -en.
 Tegenbeschuldiging, v. -en.
 Tegenbestuur, o.
 Tegenbetoog, o.
 Tegenbeurt, v. -en.
 Tegenbevel, o. -en.
 Tegenbeweging, v. -en; -beweging, o. -s.
 Tegenbewijs, o. -bewijzen.
 Tegenbwind, o.
 Tegenbezending, v. -en.
 Tegenbezoek, o. -en.
 Tegenbezwaar, o. -bezwaren.
 Tegenbieden, bw. st. ik bood, heb geboden. [-, heb geba-
 Tegenblaffen, bw. zw. ik blafte
 Tegenblaten, ow. zw. ik blaatte, heb geblaat.
 Tegenblazen, ow. st. ik blies, heb geblazen.
 Tegenblik, m. -ken.
 Tegenblikken, bw. zw. ik blikte, heb geblikt.
 Tegenblikken, ow. st. ik blonk, heb geblonken.
 Tegenbod, o.
 Tegenboek, o. -en; -je, o. -s.
 Tegenbond, o.

Tegenboomen, bw. zw. ik boomde -, heb -geboomd.
 Tegenboord, m. -en.
 Tegenbrassen, bw. zw. ik brast -, heb -gebrast.
 Tegenbruisen, ow. zw. ik bruisde -, heb -gebruisd.
 Tegenbullen, ow. zw. ik bulkte -, heb -gebulkt.
 Tegenbuurt, v. -en; -je, o. -s.
 Tegendeel, o.
 Tegendeur, v. -en; -tje, o. -s.
 Tegendicht, o. -en; -je, o. -s.
 Tegendienst, m. -en.
 Tegenginger, m. -s.
 Tegendoop, m.
 Tegendorpel, m. -s.
 Tegendraad, m. -draden.
 Tegendraads, bijw.
 Tegendraadsch, bn.
 Tegendraal, m. -en.
 Tegendraalen, bw. zw. ik draaide -, heb en ben -gedraaid.
 Tegendrang, m.
 Tegendrank, m. -en; -je, o. -s.
 Tegendraven, ow. zw. ik draafde -, ben -gedraafd.
 Tegendrempel, m. -s.
 Tegendrift, v.
 Tegendrijven, ow. bw. st. ik dreef -, heb en ben -gedreven.
 Tegendringen, bw. st. ik drong -, heb -gedrongen.
 Tegendrinken, ow. st. ik dronk -, heb -gedronken. (-b. gedropen.
 Tegendruppen, ow. st. ik droop.
 Tegendruischen, ow. zw. ik druischte -, heb -gedruischt.
 Tegendruk, m. -ken; -je, o. -s.
 Tegendrukking, v. -en.
 Tegenebbe, v. -en.
 Tegenecho, v. -s.
 Tegeneisen, m. -en. (-gegeten.
 Tegeneten, bw. st. ik at -, heb -gegeten.
 Tegenflank, v. -en.
 Tegengaen, ow. bw. onr. st. ik ging -, heb en ben -gegaan.
 Tegengalerij, v. -en.
 Tegengalm, m. -en.
 Tegengalmen, ow. zw. ik galmde -, heb -gegalmd; -galming, v.
 Tegengapen, ow. zw. ik gaapte -, heb -gegaapt.
 Tegengegabbel, o.
 Tegengekakel, o. (-s.
 Tegengekef, o. (-s.
 Tegengeschen, o. -en; -je, o. -s.
 Tegengesteld, bn.
 Tegengeugen, ow. zw. ik geurde -, heb -gegeurd.
 Tegengif en -gift (tegenvergift o. -ziften. (-en; -je, o. -s.
 Tegengift (tegenschen) v.
 Tegenglimmen, ow. st. ik glom -, heb -geglimd.
 Tegenglinsteren, ow. zw. ik glinsterde -, heb -geglinsterd.
 Tegengrauw, m. -en.
 Tegengrauwen, bw. zw. ik grauwde -, heb -gegrauwd.
 Tegengraven, bw. st. ik groef -, heb -gegraven; -graving, v.
 Tegengrimmen, ow. zw. ik grimde -, heb -gegrimd.
 Tegengroet, m. -en.
 Tegengrond, m. -en.
 Tegengunst, v. -en.
 Tegenhanger, m. -s; -tje, o. -s.
 Tegenheid, v. -heden.
 Tegenhinniken, ow. zw. ik hinnikte -, heb -gehinnikt.

Tegenhoek, m. -en; -je, o. -s.
 Tegenhoofd, o. -en.
 Tegenhouden, bw. st. ik hield -, heb -gehouden; -houding, v.
 Tegenhouw, m. -en.
 Tegenhullen, ow. zw. ik hulde -, heb -gehuld.
 Tegenhuppelen, ow. zw. ik huppelde -, heb -gehuppeld.
 Tegenijlen, ow. zw. ik ijelde -, Tegenijver, m. [ben -geijld].
 Tegenijveren, bw. zw. ik ijverde -, heb -geijverd.
 Tegenjagen, bw. ow. zw. en st. ik jaagde (jogt) -, heb en ben -gejaagd.
 Tegenjanken, ow. zw. ik jankte -, heb -gejankt.
 Tegenjuichen, ow. zw. ik juichte -, heb -gejuicht.
 Tegenkaal, v. -en.
 Tegenkaart, v. -en.
 Tegenkakelen, ow. zw. ik kakelde -, heb -gekakeld.
 Tegenkamp, m. -en.
 Tegenkampen, ow. zw. ik kampde -, heb -gekampt; -kamping, v.
 Tegenkans, v. -en; -je, o. -s.
 Tegenkant, m. -en.
 Tegenkanten, ow. zw. ik kante -, heb -gekant; -kante, m. -kanten, v. -kanten, v.
 Tegenkeffen, ow. zw. ik kefte -, heb -gekeft.
 Tegenkerf, v. -kerven; -je, o. -s.
 Tegenklacht, v. -en.
 Tegenklank, m. -en.
 Tegenklinken, ow. st. ik klonk -, heb -geklonken.
 Tegenkomen, ow. st. ik kwam -, ben -gekomen.
 Tegenkraaien, ow. zw. ik kraaide -, heb -gekraaid.
 Tegenlachen, ow. st. ik lachte -, heb -gelachen.
 Tegenlast, m. -en.
 Tegenleer, v. (heb -gelegen.
 Tegenliggen, ow. st. ik lag -, Tegenlist, v. -en; -je, o. -s.
 Tegenloop, m.
 Tegenloopen, ow. st. ik liep -, ben -geloopen.
 Tegenloopgraaf, v. -graven.
 Tegenmarcheeren, ow. zw. ik marcheerde -, ben -gemarcheerd.
 Tegenmarsch, m. -en.
 Tegenmerk, o. -en.
 Tegenmiddel, o. -en; -tje, o. -s.
 Tegenmijn, v. -en.
 Tegenmijnen, bw. zw. ik mijnde -, heb -gemijnd; -mijning, v.
 Tegenmoppen, ow. zw. ik mompelde -, heb -genompeld; -mompeling, v.
 Tegenmorren, ow. zw. ik morde -, heb -gemord; -moring, v. (-s.
 Tegenmuur, m. -muren; -tje, o. -s.
 Tegennatuurlijk, bn. en bijw.
 Tegenomwenteling, v. -en.
 Tegenopwerp, o. -en; -je, o. -s.
 Tegenopening, v. -en.
 Tegenover, bijw. en vz.; -gelegen, -gesteld, -liggend, -staand, bn.
 Tegenoverstellen, bw. zw. ik stelde -, heb -gesteld; -stelling, v.
 Tegenpand, o. -en; -je, o. -s.
 Tegenpartij, v. -en.
 Tegenpartijder, m. -s.
 Tegenpleiter, m. -s.
 Tegenpoging, v. -en.

Tegenpraat, m.
 Tegenpraten, ow. zw. ik praatte -, heb -gepraat; -prater, m.
 Tegenprutten, ow. zw. ik pruttede -, heb -geprutted.
 Tegenrede, v.
 Tegenreden, v. -en. (o. -s.
 Tegenrekening, v. -en; -etje.
 Tegenrennen, ow. zw. ik rende -, ben -gerend.
 Tegenrijden, ow. st. ik reed -, ben -gereden.
 Tegenrollen, ow. zw. ik rolde -, ben -gerold.
 Tegenruimte, v. -n.
 Tegenruichen, ow. zw. ik ruichte -, heb -geruicht.
 Tegenruk, m. -ken; -je, o. -s.
 Tegenrukken, bw. ow. zw. ik rukte -, heb en ben -gerukt.
 Tegenschans, v. -en.
 Tegenschemen, ow. zw. ik schemde -, heb -geschemd.
 Tegenschreeuwen, bw. zw. ik schreeuwde -, heb -geschreeuwd; -schreeuw, m.
 Tegenschrift (schriftelijk antwoord; wederlegging, bestrijding) o. -en; -tje, o. -s.
 Tegenschrijven, bw. st. ik schreef -, heb -geschreven.
 Tegenschroef, v. -schroeven.
 Tegensleepen, bw. zw. ik sleepte -, heb -gesleept.
 Tegensmaak, m.
 Tegensnap, m.
 Tegensnappen, ow. zw. ik snapte -, heb -gesnapt.
 Tegensnauw, m. -en.
 Tegensnauwen, bw. zw. ik snauwde -, heb -gesnauwd.
 Tegensnellen, ow. zw. ik snelde -, ben -gesneld.
 Tegenspartelen, ow. zw. ik spartelde -, heb -gesparteld; -sparteling, v.
 Tegenspel, o. -len.
 Tegenspelen, ow. zw. ik speelde -, heb -gespeeld; -speelster, v. -speler, m.
 Tegenspoed, m. -en.
 Tegenspoeden, ow. zw. ik spoedde -, ben -gespoed.
 Tegensporrelij, bn. en bijw. -er, -st.
 Tegensporreling, v. -en.
 Tegenspraak, v.
 Tegenspreken, bw. st. ik sprak -, heb -gesproken; -spreker, v. -spreker, m. -spreking, v.
 Tegenspringen, ow. st. ik sprong -, ben -gesprongen.
 Tegenstaan, ow. onr. st. ik stond -, heb -gestaan.
 Tegenstand, m.
 Tegenstander, m. -s.
 Tegenstelde, bw. zw. ik stelde -, heb -gesteld; -stelling, v.
 Tegenstem, v. -men.
 Tegenstemmen, bw. zw. ik stemde -, heb -gestemd; -stemmer, m.
 Tegenstoot, m. -en; -je, o. -s.
 Tegenstooten, bw. zw. ik stiet (stootte) -, heb -gestooten.
 Tegenstralen, ow. zw. ik straalde -, heb -gestraald; -straling, v.
 Tegenstreven, bw. zw. ik streefde -, heb -gestreefd; -streefster, v. -streever, m. -streving, v.
 Tegenstrevig, bn. -er, -st.

Tegenstribbelen, bw. zw. ik
stribbelle -, heb -gestribbel-
-stribbelaar, m. -stribbelaar-
ster, v. -stribbeling, v.
Tegenstrijden, ow. st. ik streed
-, heb -gestreden; -strijder, m.
Tegenstrijdig, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v.
Tegenstroom, m. -en.
Tegenstuk, o. -ken.
Tegentij, o. -en.
Tegentrekken, ow. st. ik trok
-, ben -getrokken.
Tegenval, m. (ben -gevallen).
Tegenvallen, ow. st. ik viel -,
Tegenval, m. -s; -tje, o. -s.
Tegenvergif en -vergift, o. -s.
Tegenvergiften.
Tegenverklaring, v. -en.
Tegenverschansing, v. -en.
Tegenverwijt, o. -en.
Tegenverzekering, v. -en.
Tegenvloei, m. -s.
Tegenvoeter, m. -s.
Tegenwaaien, bw. ow. zw. en
st. het waaide (woei) -, heeft en
Tegenweer, v. [is -gewaaid].
Tegenwerken, bw. zw. ik werk-
te -, heb -gewerkt; -werker, m.
-werking, v.
Tegenwerpen, bw. st. ik wierp
-, heb -geworpen; -werping, v.
Tegenwicht, o. -en; -je, o. -s.
Tegenwil, m. -en.
Tegenwind, m. -en; -je, o. -s.
Tegenwoelen, ow. zw. ik woel-
de -, heb -gewoeld.
Tegenwoord, o.; -je, o.
Tegenwoordig, bn.; -heid, v.
Tegenworstelen, bw. zw. ik
worstelde -, heb -geworsteld;
-worsteling, v.
Tegenwrijten, bw. st. en zw. ik
wreet (wrijt) -, heb -gewret-
ten (gewrijt).
Tegenzaag, v. -en.
Tegenzee, v. -en.
Tegenzede, o. -s.
Tegenzijde, v. -n.
Tegenzin, m.
Tegenzorg, v. -en.
Tegenzuchten, ow. zw. ik zucht-
te -, heb -gezucht.
Tegoods en te goed, bijw.
Tehuis en thuis, o.
Tehuiskomen, o.
Tehuiskomst, v. (-s).
Teil (aarden pot) v. -en; -tje, o.
Teint (tint, kleur; kleur van ge-
laat en huid; graad van kleur-
sterkte) v.
Teinture (kleuring; oppervlak-
kige kennis van ene wetenschap
of kunst) v.
Teisteren, bw. zw. ik teisterde,
heb geteisterd; teisteraar, m.
teisteraarster, v.
Tekort, o. -en.
Tekortkoming, v. -en.
Tekst, m. -en; -je, o. -s.
Tel (aang; telling) m.
Tel en telle (telganger, een paard)
v. tellen.
Telastlegging, v. -en.
Telbaar, bn.; -heid, v.
Telegraaf (verscrijver; werk-
tuig, dat de gedachten, op een
verre afstand, met ongewone
snelheid, door zekere teekens
mededeelt) m. telegrafien.
Telegrafist, m. -en.

Telegram, o. -men.
Telegraphieeren (per telegraaf
bericht geven of doen geven) bw.
Telegraphie (verscrijfkunst,
leer der telegrafien) v.
Telegraphisch (door middel van
den telegraaf, tot de telegraphie
behoorende) bn.
Telen, bw. zw. ik teelde, heb ge-
teeld; teler, m. teling, v.
Telescoop (verr. of spiegelver-
rekker) m. telescopen.
Teleurstellen, bw. zw. ik stelde
teleur, heb teleurgesteld; teleur-
stelling, v.
Telg (spruit) v. -en; -je, o. -s.
Telg (afstammeling) m. en v. -en;
Telgang, m. [-je, o. -s].
Telganger, m. -s.
Telloor (tafelbord) o. teljoren.
Telkens, bijw. (teld).
Tellen, bw. zw. ik telde, heb ge-
teld; teller (iemand die telt; ook bo-
venste gedeelte eener breuk) m.
-s; telster, v. -s.
Telling, v. -en.
Teloorgaan, ow. onr. st. ik ging
teloor, ben teloorgegaan.
Telpas, m.
Telwoord, o. -en.
Tembaar, bn. en bijw.
Temen, ow. zw. ik temde, heb
getemd; temer, m.
Temerig, bn. en bijw. -er, -st.
Temet, bijw.
Temmen, bw. zw. ik temde, heb
getemd; temmer, m. temming, v.
temster, v.
Tempeest (orkaan) o. -en.
Tempel, m. -en of -s; -tje, o. -s.
Tempelier (priester of tempel-
wachter; ook Tempelheer) m. -s
en -en.
Temper (tempering) m.
Temperament (bijzondere ge-
steldheid van het menschelijk
lichaam) o. -en.
Temperatuur (gesteldheid der
lucht; omtrent warmte en kou-
de, droogte en vochtigheid; in
de muz. eenstemmigheid, nauw-
keurige zuiverheid der tonen) v.
temperaturen.
Temperen, bw. zw. ik temperde,
heb getemperd; temper, m. of
tempering, v.
Tempermes, o. -en.
Tempervooft (tijdspiegel; een-
tempo) o. -en.
Tempo (tijdspiegel; een-
tempo) o. -en.
Tempo giusto, in de rechte be-
temporair (tijdelijk, niet duur-
zaam) bn. (staande voet).
Tempore (ex), voor de vuist, op
Temporiseeren (dralen, tijd
winnen) ow. v. -ties en -tiën.
Temptatie (kwelling, verzoeking).
Tempteeren (kwellen, plagen; in
verzoeking brengen) bw.
Ten (samengesteld uit te en den)
vz. (dendheid; taxheid) v.
Tenaciteit (karigheid, vasthou-
Tendeeren (spannen; op iets doe-
len) bw. ow.
Tengel, m. -s.
Tenger, bn. -der, -st; -heid, v.
Tenietdoening, v. -en.
Tenor (in de toonkunst de hoog-
ste mannenstem) m. -s en -en.
Tenorist (tenorzanger) m. -en.

Tent, v. -en; -je, o. -s.
Tentamen (voorloopig onder-
zoek) o. -s en tentamina.
Tenteeren (ondervragen) bw.
Tenten (eene wond onderzoeken)
bw. zw. ik tentte, heb getent;
tentijzer, o.
Tentenmaker, m. -s.
Tentoonstelling, v. -en.
Tentoonstelling, v. -en.
Tenture (tapijtwerk, kamerbe-
hangsel) v. -en.
Tenue (militaire kleding) v.
Tenuitvoerbrengring, v. -en.
Tenuitvoerlegging, v. -en.
Tenute (muz.) gerekte, uitgehou-
tenware, vw. [den].
Tenzelfden, aanw. vzw.
Tenzij, vw.
Teorbe (zekere luit) v. -n.
Tepe, m. -s; -tje, o. -s.
Tepromkstelling, v. -en.
Tepromkstelling, v. -en.
Teraardestelling, v. -en.
Terdege en terdege, bijw.
Terdoobbrenging, v. -en.
Terechthouden, bw. onr. zw. ik
bracht -, heb -gebracht.
Terechthouden, bw. st. ik hielt
-, heb -gehouden.
Terechthouden, bw. zw. ik stelde
-, heb -gesteld; -stelling, v.
Terechtwijzen, bw. st. ik wees -,
heb -gewezen; -wijzing, v.
Terechtzitting, v. -en.
Teren (naar ter bestreken) bw.
zw. ik terde, heb geterd.
Teren (vertieren) bw. ow. zw. ik
terde, heb geterd.
Tergen, bw. zw. ik tergde, heb
getergd; terger, m. terging, v.
tergster, v.
Tergend, bn. -er, -st.
Tergverseeren (uitvluchten
zoeken, zich onttrekken) v.
Tergtaal, v.
Tergwoord, o. -en.
Tergziek, bn. -er, -st.
Terhandstelling, v. (-st).
Terig (naar ter bestreken) bn. -er,
Tering, v. (-heid, v.).
Teringachtig, bn. -er, -st;
Terleening, v. -en.
Terloops, bijw.
Term, m. -en.
Termijn (tijdsbestek) m. -en; -tje,
o. -s.
Terminieren (begrenzen; eind-
gen; volenden, besluiten) bw.
Terminieren (kunst), leer
der kunstwoorden) v. -en.
Ternauwernood, bijw.
Terne (dier bezette en uitgeko-
men nummers in de getallen-
loterij) v. -n.
Ternederliggen, ow. st. ik lag -,
heb -gelegen.
Ternederschriften, bw. st. ik
schreef -, heb -geschreven.
Ternederwerpen, bw. st. ik
wierp -, heb -geworpen.
Ternederzinken, ow. st. ik zonk
-, heb -gezonken.
Ternederzitten, ow. st. ik zat -,
heb -gezetten.
Tern (hoogte; verhevenheid tot
wijken plaats bij overstroming).
Terpentin, v. (-en).
Terpsichore (een der negen
zanggodinnen, der danskunst en
muziek) v.

Terras (aardheuvel; ook voor-
grond van landschappen) o. -sen;
-je, o. -s.
Terrasseeren (neerslaan; iem.
den moed benemen) bw.
Terrein (plaats, streek; bodem,
grond) o. -en.
Terreur (schrik, ontsteltenis) v. -s.
Terreur panique, ongegronde
vrees, schielijk overgaande
schrik; algemeene ontzetting.
Terrine (soepschotel) v. -s.
Territoir (grond, bodem, rechts-
gebied) o. territorien.
Territoriaal (tot het grondge-
bied behoorende) bn.
Tersluks er ter sluik, bijw.
Terstond, bijw.
Terts (muz.) v. -en; groote - uit
twee geheele tonen bestaande;
kleine - uit een heelen en een
halven toon bestaande.
Terug, bijw.
Terugbeven, ow. zw. ik beefde -,
ben -gebeefd.
Terugblijven, ow. st. ik bleef -,
ben -gebleven.
Terugbrengen, bw. onr. zw. ik
bracht -, heb -gebracht; -bren-
ging, v.
Terugdeinen, ow. zw. ik deins-
de -, ben -gedinsd; -deining, v.
Terugdenken, bw. onr. zw. ik
dacht -, heb -gedacht; -den-
king, v.
Terugdrijven, bw. ow. st. ik dreef
-, heb en ben -gedreven; -drij-
ving, v.
Terugelschen, bw. zw. ik eischte
-, heb -geëischt; -eisching, v.
Teruggaan, ow. onr. st. ik ging
-, ben -gegaan.
Teruggang, m.
Teruggave en -gaaf, v.
Teruggeven, bw. st. ik gaf -, heb
-gegeven. (heb -gehaald.
Terughalen, bw. zw. ik haalde -,
Terughouden, bw. st. ik hield -,
heb -gehouden; -houding, v.
Terughoudend, bn. -er, -st; -
heid, v.
Terugjagen, bw. ow. zw. en st. ik
jaagde (joeg) -, heb -gejaagd.
Terugkaatsen, bw. zw. ik kaat-
ste -, heb -gekaatsd; -kaatsing, v.
Terukeer, m.
Terukkeeren, ow. zw. ik keerde
-, ben -gekeerd.
Terukomen, ow. st. ik kwam -,
ben -gekomen; -komst, v.
Terugloopen, ow. st. ik liep -, heb
en ben -gelopen.
Terugmarcheeren, ow. zw. ik
marcheerde - ben -gemarcheerd.
Terugnarech, m.
Terugnemen, bw. st. ik nam -,
heb -genomen; -neming, v.
Terugpreis, v.
Terugprizen, ow. zw. ik reisde -,
ben -gerisid. (-gereden).
Terugrijden, ow. st. ik reed -, ben
Terugrepen, bw. st. ik riep -,
heb -gereept; -roeping, v.
Terugschelden, bw. st. ik schold
-, heb -geschilden.
Terugschuiven, ow. bw. st. ik
schooft -, heb -geschoven.
Terugsleaan, bw. st. ik sloeg -,
Terugsleg, m. (heb -gcslagen.
Terugspringen, ow. st. ik sprong
-, ben -gesprongen.

Terugstooten, bw. st. ik stiet
(stootte) -, heb -gestooten.
Terugtocht, m.
Terugtrede, m. (ben -getreden.
Terugtrede, m. (ben -getreden.
Terugtrekken, bw. ow. st. ik trok
-, heb en ben -getrokken.
Terugvaren, ow. st. ik voer -, ben
-gevaren. (-, ben -gevoeld.
Terugvloeden, ow. zw. ik vloede
-, heb -gevoerd.
Terugvragen, bw. zw. en st. ik
vraagde (vroeg) -, heb -ge-
vraagd.
Terugwerken, bw. ow. zw. ik
werkte -, heb -gewerkt; -wer-
king, v.
Terugwerpen, bw. st. ik wierp -,
heb -geworpen.
Terugwijken, ow. st. ik week -,
ben -geweken; -wijing, v.
Terugwijken, bw. st. ik wees -,
heb -gevozen; -wijding, v.
Terugwinnen, bw. st. ik won -,
heb -gewonnen.
Terugzeilen, ow. zw. ik zeilde -,
ben -gezeild.
Terugzenden, bw. st. ik zond -,
heb -gezonden; -zending, v.
Teruzigen, bw. ow. st. ik zag -,
Terwyl, bijw. (heb -gezien.
Terzelfder, aanw. vnw.
Terzijdelating, v.; -stelling, v.
Test (vuurpot) v. -en; -je, o. -s.
Testament (uiterste wil) o. -en;
-je, o. -s. (betreffende) bn.
Testamentair den uitersten wil
Testament (erfzaken) m. -s en -en.
Testatrice (erfzakenster) v.
Testeeren (getuigen; bij uitersten
wil vermaken) bw.
Testimonium (getuigenis, ge-
tuigschrift) o. -s en testimonien.
Tets (kleverig) bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v.
Tettig, bn. -er, -st; -heid, v.
Tettig (tettig) bn. -er, -st;
-heid, v.
Tettig (overdreven zindelijk) bn.
en bijw. -er, -st; -heid, v.
Teug, v. -en; -je, o. -s.
Teugel, m. -s; -te, o. -s.
Teugelen, bw. zw. ik teugelde, heb
geteugeld; -teugeling, v.
Tengelloos, bn. -looz; -loost;
Tent, m. en v. -en. (-heid, v.
Tentachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Tenten, ow. zw. ik teutte, heb ge-
teut.
Teuteren, ow. zw. ik teuterde, heb
geteuterd; teuteraar, m.
Teutiger, bn. -er, -st; -heid, v.
Teutig, bn. -er, -st.
Teutkous (iemand die tent) m. en
v. -en; -je, o. -s.
Tevens, bijw.
Tevergeefs en **vergeefs**, bw. -st;
Tevreden, bn. en bijw. -er, -st;
-heid, v.
Tevredenstellen, bw. zw. ik
stelde -, heb -gesteld; -stelling, v.
Teweegbrengen, bw. onr. zw. ik
bracht -, heb -gebracht.
Thaler (voormalig Pruisisch
muntstuk ter waarde van f 1,80)
m. -s.
Thalia (een der negen zanggodin-
nen des blijspels; een der drie be-
valligheden) v.
Thans, bijw.

Theater (schouwburg) o. -s; -tje,
o. -s.
Theatraal (toonleermatig) bn.
Theatre (coup de m. theater-
streek; buitengewoon en onver-
wacht voorval; coups de théâtre.
Theatiner (monnik, m. -en.
The dansant (gezelschap, waar-
bij thee voorgediend en gedanst
wordt) o.
Thee, v. -en, van verschillende
soorten sprekende.
Theerandje, o. -s.
Thema (grondstelling of stof,
waarover geschreven of gespro-
ken wordt; hoofdgedachte,
grondbestandeel; opstel ter
vertaling of ter uitwerking) o.
thema's. (heid) v.
Themis (godin der gerecht-
theocratie) (godsgereening) v.
Theocratie (tot de theocratie
behoorende) bn.
Theologant, m. -en.
Theologie (godgeleerdheid) v.
Theologisch, bn.
Theologiseeren (over God en
goddelijke dingen redeneeren) ow.
Theoloog (godgeleerde) m. theo-
logen.
Theorema (leerstelling) o. -s.
Theoretisch (beschouwend, be-
spiegender) bn.
Theorie (grondkennis, welke in
het enkele nadenken bestaat,
zonder dat die met de oefening
verbonden is; afgetrokken be-
grip) v. theorieën. (leer) v.
Theorie (geneeskunde, ziekte-
theriakel (zekere arts) v.;
heet ook Triakel. (m. -s.
Thermometer (warmtemeter)
Thesaurie (schatbewaarsplaats) v.
thesaurien. (-s.
Thesaurier (schatbewaarder) m.
Thesis (grondstelling; openbaar
geschrift) v. theses.
Thesi (in), naar den regel, in het
algemeen; (muz.) de volle aan-
slag, waarmede een stuk begint.
Thora (Joodsch wetboek) v.
Thuis en te huis, bijw.
Thyrs (werpspies) m. thyrsen.
Tiber (rivier in Italië) m.
Tichel, m. -s en -en.
Tichelaar, m. -s.
Tiek, zie Teek.
Tien, telw. tien.
Tien, o. -en.
Tiendaagsch, bn.
Tienboek, o. -en.
Tienbe, m. -en.
Tiendeel, bn.
Tiendehalf, telw.
Tiendeischer, m. -s.
Tienderhande, -lel, onverb. bn.
Tiendheffer, m. -en.
Tiendplichtig, bn.
Tiendrecht, o.
Tienschuld, bn.
Tiendubbel, bn. en bijw.
Tienduizendste, telw.
Tiendverpachting, v. -en.
Tienheid, v. -heden.
Tienhoek, m. -en.
Tienhoekig, bn.
Tienjarig, bn.
Tienmaal, bijw.
Tienmaandsch, bn.
Tienman, m. -nen; -schap, o.
Tienponder, m. -s.

Tiental, o. -len.
 Tientallig, bn.
 Tientje, o. -s.
 Tienvoud, o.
 Tienvoudig, bn.
 Tienwerf, bijw.
 Tienzijdig, bn.
 Tier (groei, aanwas) v.
 Tierceeren (open en derde verminderen) bw.
 Tierceering (vermindering tot op een derde) v. -en.
 Tierclan(t)je en tierlan(t)je, o. -s.
 Tierclieren, ow. zw. ik tierclierde, heb getierclierd.
 Tieren (razen) ow. zw. ik tierde, heb getierd; tierder, m. tierster, v. (tierde, heb getierd).
 Tieren (welg groeien) ow. zw. ik tierde, bn. en bijw. -er, -st;
 Tiersje (vat) o. -s. [-heid, v.
 Tiger (rivier in Azië) m.
 Tij, o. -en.
 Tijd, m. -en; -je, o.
 Tijdlijk, bn. en bijw.
 Tijdloos, zie Tijloos.
 Tijdens, bijw.
 Tijdgenoot, m. -en.
 Tijdgenoot, v. -n. (-heid, v.
 Tijdig, bn. en bijw. -er, -st;
 Tiding, v. -en; tijdinkje, o. -s.
 Tijdorter, m. -s.
 Tijdorkting, v. -en.
 Tijdang, slechts voorkomende in: een -, bijw. uitdr.
 Tijdsbepaling, v. -en; -besparing, v. -en; -bestek, o.; -omstandigheid, v. -heden; -orde, v.
 Tijdstip, o. -pen.
 Tijdsverloop, o.
 Tijdsverdrif, o.; -je, o.
 Tiger, m. -s en -en; -tje, o. -s.
 Tjgerin, v. -nen.
 Tik (overtrek) v. -en; (stof) o.
 Tijloos en tijdloos, v. tijdlozen;
 Tij, m. [tijloosje, o. -s.
 Tijns, m. tijnzjen.
 Tik, m. -ken; -je, o. -s.
 Tikken, ow. zw. ik tikte, heb getikt; tikker, m. tikkerje, o.
 Tiktak (zeker spel) o.
 Tiktakken, ow. zw. ik tiktakte, heb getiktakt; tiktakker, m. tiktakster, v. tiktakschijf, v. tiktakspeeler, m.
 Til (het tillen) m. -len.
 Til en tille (ophaalbrug, duivenhok enz.) v. tillen.
 Tilbaar, bn.
 Tilbury (licht rijtuig, op twee wielen) v. tilbury's. (tild.
 Tillen, bw. zw. ik tilde, heb getild; tilper, v.
 Timber (top van een helm) m. -s.
 Timide (beschoornd, verlegen; vreesachtig, bleu) bn.
 Timiditeit (beschoormdheid, vreesachtigheid, blootheid) v.
 Timmerage, v. -s.
 Timmerblij, v. -en.
 Timmeren, bw. ow. zw. ik timmerde, heb getimmerd; timmering, v.
 Timmergereedschap, o. -pen.
 Timmerhout, o. (-hul.
 Timmerman, m. -lieden en
 Timmermansbaas, m. -bazen;
 -jongen, m. -s; -werk, o.; -winkel, m. -s.
 Timmerwerf, o. -werven.
 Timmerwerk, o.

Timotheus (eigenaam) m.
 Timpaan (zeker raam aan de boekdruckers) o. timpanen.
 Timpje (broodje) o. -s.
 Tin, o.
 Tinachtig, bn.
 Tinctuur (toebereid water; af-treksel van kruiden; eerste grond in leven en wandel) v. tincturen.
 Tingelingeling, tw.
 Tinne (top van een gebouw) v. -n.
 Tinnegietter, m. -s.
 Tinnegietterij, v. -en.
 Tinnegoed, o.
 Tinnegraaf, v. -en.
 Tinnekraam, v. -kramen.
 Tinnen (van tin) bn.
 Tint (zekere Spaansche wijl) m.
 Tint (kleur) v. -en; -je, o. -s.
 Tintel, (tonder, tondel) v.
 Tintelen, ow. zw. ik tintelde, heb getinteld; tinteling, v.
 Tinteloogen, ow. zw. ik tintel-oogde, heb getinteloogd. (tint.
 Tinten, bw. zw. ik tintte, heb ge-tip, m. -pen; -je, o. -s.
 Tippen, bw. zw. ik tippte, heb ge-tippt. (woorden) v. -s.
 Tirade (uitval, stortloed van
 Tirailloeren (heen en weder trekken; vele schoten achter el-kander doen, met scherpschut-ters aantasten; trekken en weder trekken van wissels, wisselruite-
 Tirailleur, m. -s. [rij] ow.
 Tiran en tyrann, m. -nen; tiran-netje, o. -s.
 Tirannie en tiranrij, v. tiran-nien en tirannien.
 Tiranniek, bn. en bijw. (bw.
 Tiranniseeren (mishandelen
 Tiras (net om patrijzen te vangen) v. -sen; -je, o. -s.
 Tiras (soort van cement) zie Tras.
 Tireteijn (grove stof van half wol en half garen) o.
 Tiretoefnen (van tireteijn) bn.
 Titan (reus, hemelbestormer) m.
 Titel, m. -s; -tje, o. -s. [-s.
 Titelen, bw. zw. ik titelde, heb getiteld. (o. -s.
 Tittel (punt, teeken) m. -s; -tje.
 Titulatuur (betiteling, volle be-naming) v. titulaturen.
 Tituleeren (benoemen; iem. een titel geven) bw. (-je, o. -s.
 Tjalk (lang, smal vaarttuig) v. -en;
 Tjanken, ow. zw. ik tjankte, heb getjankt; tjanker, m. tjankster, v.
 Tjenken. Zie Tjanken.
 Tjerck (snip) m. -en; -je, o. -s.
 Tjilpen, ow. zw. ik tjilpte, heb ge-tjilpt; tjilper, m. tjilpster, v.
 Tjingelen, ow. zw. ik tjingelde, heb getjingeld.
 Tobbe, v. -n; -tje, o. -s.
 Tobben, ow. zw. ik tobde, heb ge-tobd. (ster, v. -s.
 Tobber en tobberd, m. -s; tob-
 Tobberig, bn. -er, -st.
 Tobberij, v. -en.
 Toccadietje (tiktak) o.
 Toch, vw.
 Tocht, m. -en; -je, o. -s.
 Tochten, onp. v. zw. het tochtte, heft getocht.
 Tochtigt, o. -en.
 Tochtgenoot, m. -en.
 Tochtgenoot, v. -n.
 Tochtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Tochtsloot, v. -en.

Tod en todde, v. todde; todje en
 Toe, bijw. [toddetje, o. -s.
 Toebakeren, bw. ow. zw. ik ba-kerde, heb gebakert.
 Toebedeelen, bw. zw. ik bedeel-de, heb bedeeeld.
 Toebehooren ook toehooren, ow. zw. (o. als zn.) ik behoorde -, heb behoord.
 Toebereiden, bw. zw. ik be-reidde -, heb bereid; -berei-ding, v. -berijdsel, o. (-berei-delen en -berijdsels).
 Toebeschikken, bw. zw. ik be-schikte -, heb -beschikt; -be-schikking, v.
 Toebetrouwen, bw. zw. ik be-trouwde -, heb -betrouwd.
 Toebeurs, v. -beurzen (met -be-talen). (-gebeden; -bidding, v.
 Toebidden, bw. st. ik bad -, heb
 Toebijten, ow. st. ik beet -, heb
 -gebeten; -bijter, m. -bijtster, v.
 Toebinden, bw. st. ik bond -, heb
 -gebonden. (heb -geblazen.
 Toeblazen, ow. bw. st. ik blies -, ben -gebleven. (heb -geblikt.
 Toeblinken, bw. zw. ik blikte -, heb -geblonken.
 Toeblikken, ow. st. ik blonk -, heb -geblonken.
 Toebrenden, bw. ow. zw. ik brandde -, heb -gebrand.
 Toebreeuwen, bw. zw. ik breekte -, heb -gebreemd.
 Toebreien, bw. ow. zw. ik breide -, heb -gebreid.
 Toebrengen, bw. onr. zw. ik bracht -, heb -gebracht.
 Toebrommen, ow. bw. zw. ik bromde -, heb -gebrumd.
 Toebrullen, bw. zw. ik brulde -, heb -gebruld.
 Toebuigen, bw. ow. st. ik boog -, heb en ben -gebogen.
 Toedammen, bw. ow. zw. ik dam-de -, heb -gedamd.
 Toedeelen, bw. zw. ik deelde -, heb -gedeeeld; -deeling, v.
 Toedekken, bw. zw. ik dekte -, heb -gedekt.
 Toedenken, bw. onr. zw. ik dacht -, heb -gedacht. (heb -gedicht.
 Toedichten, bw. zw. ik dichte -, heb -gedicht.
 Toedienen, bw. zw. ik diende -, heb -gediend; -diening, v.
 Toedijken, bw. zw. ik dijkte -, heb -gedijkt. (deed -, heb -gedaan.
 Toedoene, bw. onr. (o. als zn.) ik
 Toedraaien, bw. ow. zw. ik draai-de -, heb -gedraaid.
 Toedracht, v. (-gedragen.
 Toedragen, bw. st. ik droeg -, heb
 Toedrijven, bw. ow. st. ik dreef -, heb en ben -gedreven.
 Toedringen, bw. ow. st. ik drong -, heb en ben -gedrongen.
 Toedrinken, bw. ow. st. ik dronk -, heb -gedronken.
 Toedrukken, bw. ow. zw. ik druk-te -, heb -gedrukt.
 Toeduwen, bw. ow. zw. ik duwde -, heb -geduwd.
 Toeigenen, bw. zw. ik eigende -, heb -geëigend; -eigening, v.
 Toeflappen, bw. zw. ik flapte -, heb en ben -geflapt.
 Toefluisteren, bw. zw. ik flui-sterde -, heb -gefluisterd.
 Toefluiten, ow. st. ik floot -, heb -gefloten.

Toegaan, ow. onr. st. het ging -,
 Toegang, -en. [is -gegaan.
 Toegangsblifje, o. -ten. kaart.
 v. -en. (heid, v.
 Toegankelijk, bn. -er, -st;
 Toegeeflijk en toegankelijk, bn.
 en bijw. -er, -st.
 Toegeeflijkheid, v.
 Toegenegen, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. (heb -gegeest.
 Toegespens, bw. zw. ik gespte -
 Toegeven, bw. st. ik gaf -, heb
 -gegeven; -geving, v.
 Toegevend, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. (heb -gegoten.
 Toegieten, bw. ow. st. ik goot -,
 Toegift, v. -en; -je, o. -s.
 Toegillen, bw. zw. ik gilde -, heb
 -gegild. (heb -gegloeid.
 Toegloeien, ow. zw. ik gloeide -,
 heb -gegond.
 Toegooien, bw. ow. zw. ik gooide
 -, heb -gegooid.
 Toegorden, bw. ow. zw. ik gordde
 -, heb -gejord.
 Toegrendelen, bw. zw. ik gren-
 delde -, heb -grendeld.
 Toegrijnsen, ow. zw. ik grijsnde
 -, heb -gagrijsnd.
 Toegripen, ow. st. ik greep -,
 heb -gegrepen.
 Toegroeten, ow. zw. het groeide -,
 is -getroeid.
 Toehaken, bw. ow. zw. ik haakte
 -, heb -gehaakt.
 Toehakken, bw. ow. zw. ik hakte
 -, heb -gehakt; -hakking, v.
 Toehalen, bw. zw. ik haalde -,
 heb -gehaald. (heb -gehaapt.
 Toehappen, ow. zw. ik hapte -
 Toeheligen, bw. zw. ik heligde
 -, heb -gehelligd; -helling, v.
 Toehoorder, m. -s; -hoorders,
 v. -sen.
 Toehooren (aanhoreen) ow. zw.
 ik hoorde -, heb -gehoord; -hoor-
 der, m. -hoorster, v.
 Toehouden, bw. st. ik hield -,
 heb -gehouden.
 Toehuis, o. -huizen. (-geijld.
 Toehjlen, ow. zw. ik ijldde -, ben
 Toejagen, bw. ow. zw. en st. ik
 jaagde (joeg), heb -gejaagd.
 Toejuching, ow. zw. ik juichte
 -, heb -gejuicht; -juching, v.
 Toekaatsen, bw. zw. ik kaatste
 -, heb -gekaast.
 Toekeeren, bw. zw. ik keerde -,
 heb -gekeerd.
 Toekennen, bw. zw. ik kende -,
 heb -gekend; -kenning, v.
 Toekijken, ow. st. ik keek -, heb
 -gekeken; -kijker, m. -kijster, v.
 Toeklawwen, ow. zw. ik klawde
 -, heb -geklauwd.
 Toeklemmen, bw. zw. ik klemde
 -, heb -geklemd.
 Toekletsen, ow. bw. zw. ik klet-
 ste -, heb -gekletst.
 Toeklinken, bw. st. ik klonk -,
 heb -geklonken.
 Toeknellen, bw. zw. ik knelde -,
 heb -gekneld. (heb -geknepen.
 Toeknijpen, bw. st. ik kneep -,
 Toeknikken, bw. zw. ik knikte
 -, heb -geknikt.
 Toeknippen, bw. zw. ik knipte
 -, heb -geknipt.
 Toeknoopen, bw. zw. ik knoopte
 -, heb -geknoot.

Toekomen, ow. st. ik kwam -,
 ben -gekomen.
 Toekomend, bn.
 Toekomst, v.
 Toekomstig, bn.
 Toekrijgen, bw. st. ik kreeg -,
 heb -gekregen.
 Toekrimpen, ow. st. het kromp
 -, is -gekrompen.
 Toekruide, o. -en.
 Toekuipen, bw. ow. zw. ik kuinte
 -, heb -gekuipt.
 Toekurken, bw. zw. ik kurkte -,
 heb -gekurkt.
 Toelaag en toelage, v. -lagen.
 Toelachen, ow. st. ik lachte -,
 heb -gelachen. (heb -gelakt.
 Toelakken, bw. zw. ik lakte -,
 Toelast (groot wijnvat) m. -en.
 Toelaten, bw. st. ik liet -, heb
 -gelaten; -lating, v.
 Toelatten, bw. zw. ik latte -, heb
 Toelcer, m. (-geclat.
 Toeleggen, bw. ow. zw. ik legde
 (leide) -, heb -gelegd (-geleid).
 Toeleggen (zich) ww. ik legde
 (leide) mij -, heb mij -gelegd
 (-geleid).
 Toelichten, bw. zw. ik lichtte -,
 heb -gelicht; -lichting, v.
 Toeligen, ow. st. het lag -, heeft
 -gelegen. (heb -gelijmd.
 Toelijken, bw. zw. ik lijnde -,
 Toelonken, bw. zw. ik lonkte -,
 heb -gelonkt; -lonking, v.
 Toeloop, m. (-gecloopen.
 Toeloopen, ow. st. ik liep -, ben
 Toelusteren, ow. zw. ik lusterde
 -, heb -geluisterd.
 Toemaat, v. -maten; -je, o. -s.
 Toemaken, bw. ow. zw. ik maakte
 -, heb -gemaakt; -maker, m.
 Toemak, v. -making, v.
 Toemalen, bw. ow. st. ik maalde
 -, heb -gemalen.
 Toemad, v. -en; -je, o. -s.
 Toemeten, bw. st. ik mat -, heb
 -gemeten; -meting, v.
 Toemetselen, bw. ow. zw. ik
 metselde -, heb -gemetseld.
 Toemoffelen, bw. zw. ik mof-
 felde -, heb -gemoffeld.
 Toemuren, bw. zw. ik muurde -,
 Toen, bijw. (heb -gemuurd.
 Toemaalen, bw. ow. zw. ik maalde
 -, heb -gemaald.
 Toemaam (bijnam) m. -namen.
 Toenaderen, ow. zw. ik naderde
 -, ben -genaderd; -nadering, v.
 Toenagelen, bw. zw. ik nagelde
 -, heb -genageld.
 Toenigen, bw. zw. ik neigde -,
 heb -geknigd; -neiging, v.
 Toenemen, bw. ow. st. ik nam
 -, heb -ben -genomen; -ne-
 ming, v. (-genegen.
 Toenijgen, ow. st. ik neeg -, heb
 Toenijpen, bw. ow. st. ik neep -,
 heb -genepen.
 Toenmaals, bijw.
 Toenmalig, bn.
 Toepakken, bw. zw. ik pakte -,
 heb -gepakt.
 Toepalen, bw. zw. ik paalde -,
 heb -gepaald.
 Toepasselijk, bn. en bijw. -er,
 st. -heid, v.
 Toepassen, bw. ow. st. ik paste -,
 heb -gepast; -passing, v.
 Toepeken, bw. zw. ik pekte -,
 heb -gepekt.

Toepennen, bw. zw. ik pende -,
 ben -gepend.
 Toepersen, bw. ow. zw. ik perste
 -, heb -geperst.
 Toeplakken, bw. zw. ik plakte
 -, heb -geplakt.
 Toeplancken, bw. zw. ik plankte
 -, heb -geplankt.
 Toepleeten, bw. zw. ik pleis-
 terde -, heb -gepleisterd.
 Toeploffen, bw. zw. ik plofte -,
 heb -geploft.
 Toeprangen, bw. zw. ik prangde
 -, heb -geprangd.
 Toepronpen, bw. zw. ik propte
 -, heb -gepropt.
 Toer (wandeling; hoofdtoisel
 van valsche haar; goochelkunstje)
 m. -en; -tje, o. -s.
 Toeraken, ow. zw. het raakte -,
 is -geraakt. (-, heb -gerecht.
 Toerechten, bw. zw. ik rechte
 Toereden (optakelen) bw. zw.
 ik reedde -, heb -geree; -ree-
 ding, v.
 Toeregenen, onp. v. ow. zw.
 het regende -, heeft en is -gere-
 gend.
 Toeriken, bw. ow. zw. ik reikte
 -, heb -gerikt; -reiking, v.
 Toereikend, bn.
 Toerekenbaar, bn. -heid, v.
 Toerekenen (wijten; ook inre-
 kenen) bw. zw. ik rekende -, heb
 -gerekend; -rekening, v.
 Toeren, ow. zw. ik toerde, heb
 -getoerd. (en ben -gereden.
 Toerijden, ow. st. ik reed -, heb
 Toerijgen, bw. st. ik reeg -, heb
 Toerijtuig, v. -en. (-geregen.
 Toerist, m. -en.
 Toeristen, m. -en.
 Toeroepen, bw. ow. st. ik riep -,
 heb -geroepen; -roeping, v.
 Toeroesten, ow. zw. het roestte
 -, is -geroest.
 Toerollen, bw. ow. zw. ik rolde
 -, heb -ben -gerold.
 Toeruischen, ow. zw. het ruischte
 -, is -geruischt.
 Toerukken, bw. zw. ik rukte -,
 heb -gerukt.
 Toerusten, bw. zw. ik rustte -,
 heb -gerust; -rusting, v.
 Toeschietelijk, bn. -er, -st;
 -heid, v.
 Toeschieten, bw. ow. st. ik
 schoot -, heb -geschoten (fig.
 voor ijlings aangeseld: ben -ge-
 schoten).
 Toeschijnen, ow. st. het scheen
 -, is -geschenen.
 Toeschikken, bw. zw. ik schikte
 -, heb -geschikt.
 Toeschouwen, ow. zw. ik
 schouwde -, heb -geschouwd;
 -schouwer, m. -schouwster, v.
 Toeschreeuwen, bw. ow. zw.
 ik schreeuwde -, heb -ge-
 schreeuwd.
 Toeschrijven, bw. st. ik schreef
 -, heb -geschreven.
 Toeschroefen, bw. zw. ik
 schroefde -, heb -geschroefd;
 -schroefing, v.
 Toeschroeven, bw. zw. ik
 schroefde -, heb -geschroefd.
 Toeschuiven, bw. ow. st. ik
 schoof -, heb -geschoven.
 Toeseinen, bw. zw. ik seinde -,
 heb -geseid.

Toesjorren, bw. zw. ik sjerne -, heb -gesjord.
Toeslaan, bw. ow. st. ik sloeg -, heb en ben -geslagen.
Toeslag, m.
Toeslede, v. -n; -sleetje, o. -s.
Toesleepen, bw. ow. zw. ik sleepte -, heb -geslept.
Toeslibben, ow. zw. het slibde -, is -geslibd; -slibbing, v.
Toeslijken, ow. zw. het slijkte -, is -geslijkt; -slijking, v.
Toeslingeren, bw. ow. zw. ik alingerde -, heb -geslingerde.
Toesluiten, bw. st. ik sloot -, heb -gesloten; -sluuting, v.
Toesmakken, bw. zw. ik smakte -, heb -gesmaakt.
Toesmeden, bw. zw. ik smeedde -, heb -gesmeed.
Toesmeren, bw. zw. ik smeerde -, heb -gesmeerd.
Toesnijten, bw. ow. st. ik smet -, heb -gesmetten.
Toesnauwen, bw. ow. zw. ik snauwde -, heb -gesnauwd.
Toesnellen, ow. zw. ik snelde -, ben -gesneld.
Toesnoeren, bw. zw. ik snoerde -, heb -gesnoerd.
Toesoldeeren, bw. zw. ik soldeerde -, heb -gesoldeerd.
Toespelden, bw. zw. ik spelde, heb -gespeld.
Toespelen, bw. ow. zw. ik speelde -, heb -gespeeld; -speling, v.
Toesperren, bw. zw. ik sperde -, heb -gesperd.
Toespijken, bw. zw. ik spijkte -, heb -gespijkt; -spijking, v.
Toespijs, v. -spijzen.
Toespraak, v. -spraken; -je, o. -s.
Toespreken, bw. ow. st. ik sprak -, heb -gesproken.
Toespringen, ow. st. ik sprong -, ben -gesprongen.
Toestaan, bw. ow. onr. st. ik stond -, heb -gestaan.
Toestamelen, bw. zw. ik stamelde -, heb -gestameld.
Toestampen, bw. zw. ik stampte -, heb -gestampt.
Toestand, m. -en.
Toesteken, bw. ow. st. ik stak -, heb -gestoken. (o. -s).
Toestel, m. -en o. -len; -letje.
Toestellen, bw. zw. ik stelde -, heb -gesteld.
Toestemmen, bw. zw. ik stemde -, heb -gestemd; -stemming, v.
Toestoeten, bw. st. ik stiet (stootte) -, heb -gestooten.
Toestoppen, bw. zw. ik stopte -, heb -gestopt.
Toestralen, bw. ow. zw. het straalde -, heeft gestraald.
Toestrijken, bw. ow. st. ik streek -, heb -gestreken.
Toestrikken, bw. zw. ik strikte -, heb -gestrikt.
Toestroomen, ow. zw. ik stroomde -, ben -gestroomd.
Toestuiven, ow. st. ik stooft -, ben -gestoven.
Toesturen, bw. ow. zw. ik stuurde -, heb -gestuurd.
Toetakelen, bw. zw. ik takelde -, heb -getakeld; -takeling, v.
Toetasten, ow. zw. ik tastte -, heb -getast.

Toetellen, bw. ow. zw. ik telde -, heb -geteld.
Toeten, ow. zw. ik toette, heb -getoet; toeter, m. toester, v. toetertje, o.
Toeteren (gedurig toeten) ow. zw. ik toeterde, heb -getoeterd.
Toethoorn en **-hoorn**, m. -s.
Toetimmeren, bw. ow. zw. ik timmerde -, heb -getimmerd.
Toetooveren, bw. zw. ik tooverde -, heb -getooverd.
Toetralien, bw. zw. ik traliëde -, heb -getralied.
Toetrappen, bw. ow. zw. ik trapte -, heb -getrapt.
Toetreden, bw. ow. st. ik trad -, ben -getreden; -treiding, v.
Toetrekken, bw. ow. st. ik trok -, heb en ben -getrokken.
Toets, m. -en; -je, o. -s.
Toetsen, bw. zw. ik toetste, heb -getoetst; toetster, m. toetsing, v.
Toetssteen (een steen) m. -en; -stof) o. (heb -getuigd).
Toetuijen, bw. zw. ik tuigde -.
Toevaart, v. -en.
Toeval (onverwacht geval) o. -len.
Toevallen, ow. st. ik viel -, ben -gevalen. (-heid, v).
Toevallig, bn. en bijw. -er, -st; **Toevalligerwijze**, bijw.
Toevoen, bw. ow. zw. ik toefde, heb -getoefd.
Toeverlaat, m. -verlaten.
Toevertrouwen, bw. zw. ik vertrouwde -, heb -vertrouwd.
Toevliegen, ow. st. ik vloog -.
Toevloed, m. [ben -gevloegen].
Toevloeden, ow. zw. ik vloedde -, ben -gevloeid.
Toevlucht, v.
Toevoegen, bw. ow. zw. ik voegde -, heb -gevoegd; -voeging, v. -gegeel, o.
Toevoer, m. -en; (-h. -gevoerd).
Toevoeren, bw. zw. ik voerde -, heb -gevoerd.
Toevoorzicht, o.
Toevouwen, bw. st. ik vouwde -, heb -gevouwen.
Toevriezen, ow. en onp. w. st. het vroom -, is -gevroren en -gevrozen.
Toewaaien, bw. ow. en onp. zw. en st. het waalde (woel) -, heeft en is -gewaald.
Toewagen, v. -s; -tje, o. -s.
Toewallen, bw. zw. ik walde -.
Toewas, m. (heb -gewald).
Toewassen, ow. st. het wies -, is -gewassen.
Toewater (besloten water) o.
Toewegen, bw. ow. st. ik woog -, heb -gewogen.
Toewelven, bw. zw. ik welfde -, heb -gewelfd.
Toewenden, bw. zw. ik wendde -, heb -gewend.
Toewenken, bw. ow. zw. ik wenkte -, heb -gewenkt.
Toewenschen, bw. zw. ik wenschte -, heb -gewenscht; -wensching, v.
Toewerpen, bw. st. ik wierp -.
Toewicht, o. (heb -geworpen).
Toewijden, bw. zw. ik wijdde -, heb -gewijd; -wijding, v.
Toewijzen, bw. st. ik wees -, heb -gewezen; -wijzing, v.
Toewinden, bw. ow. st. ik wond -, heb -gewonden.

Toewringen, bw. ow. st. ik wroeg -, heb -gewrongen.
Toewuiven, ow. zw. ik wuifde -, heb -gewuifd.
Toezang (slotzang) m. -en.
Toezeggen, bw. zw. ik zeide -, heb -gezegd; -zegheid, -zegging, v.
Toezenden, bw. st. ik zond -, heb -gezonden; -zender, m. -zending, v. -zendster, v.
Toezicht, o.
Toezien, ow. st. ik zag -, heb -gezien; -ziend, bn. -ziener, m.
Toezingen, bw. ow. st. ik zong -, heb -gezongen.
Toezuigen, bw. ow. st. ik zoog -, heb en ben -gezogen.
Toezwaaien, bw. zw. ik zwaaide -, heb -gezwaaid.
Toezweren (met een eed) bw. ow. st. ik zweer -, heb -gezworen.
Toezweren (dicht, etteren) ow. st. het zweer -, is -gezworen.
Toffel (eene mui) v. -s; -tje, o. -s.
Toga (lang manskled) v. toga's.
Togen (onvolm. verl. tijd. mv.)
Toilet (kapsel; kaptafel) o. -ten; -je, o. -s.
Toiletteeren (toilet maken, zich optoelen, zich kleden) bw.
Tokkelen (gedurig aanraken) bw. zw. ik tokkelde, heb -getokkeld; tokkelaar, m. tokkeling, v.
Tol (doortochtgeld) m. -len.
Tol (kinderspeeltuin) m. -len; -letje, o. -s.
Tolerant (verdraagzaam) bn. en bijw. -er, -st. (v).
Tolerantie (verdraagzaamheid)
Tolereeren (duldten, toelaten)
Tolgaarder, m. -s. [bw].
Tolk (vertaler) m. -en.
Tolk (scheepsw) m. -en.
Tollen, bw. ow. zw. ik tolde, heb -tolen. (-naren).
Tollenaar (tolgaarder) m. -s en **Tolvrij**, bn. en bijw.
Tomahawk (strijdbijl of strijdnoots der Indianen) v. -s.
Tombe (praalgraf) v. -s.
Tombeau (soort van ledekant; het graf, de dood) o. -x.
Tombola (loterij) v. tombola's.
Ton, v. -nen; -netje, o. -s.
Tonder en **tondel**, o.
Tong (spraklijd) v. -en; -etje, o. -s.
Tong (zekere visch) v. -en; -etje.
Tongeloois, bn. [o. -s].
Tongval, m. -len. [o. -s].
Tonijn (zekere visch) m. -en; -tje.
Tonijnvangst, v.
Tonneboei (boei, uit duigen vervaardigd) v. -en. (m. -s).
Tonneboeier (zekeer vaartuij)
Tonnen, bw. zw. ik tonde, heb -getond; tonner, m. tonster, v.
Tonnengeld, o.
Tonnenmeester, m. -s.
Tonstuur (kruisbeiering) v.
Tontine (soort van lijfrentje) v. -s.
Toog (in de bouwkunde) m. togen; -je, o. -s.
Toog (onvolm. verl. tijd).
Tooi, m.
Tooien, bw. zw. ik tooide, heb -getooid; tooisel, o.
Toom, m. -en; -pje, o. -s.
Toomeloos, bn. en bijw. -loozet, -loost; -heid, v.
Toomen, bw. zw. ik toomde, heb -getoomd; tooming, v.

Toon (teen) m. toonen; -tje, o. -s.
Toon (zangtoon) m. -tonen; -tje.
Toon, m. (ten -). [o. -s.]
Toonbaar, bn.
Toonbeeld, o. -en.
Toonbroed, o. -en.
Toonder, m. -s.
Tooneel, o. -en; -tje, o. -s.
Tooneellichtig, bn. en bijw.
Tooneel, m. -en.
Tooneelmatig, bn. en bijw.
Toonen, bw. zw. ik toonde, heb getoond; toonster; v.
Toonloos, bn.; -heid, v.
Toonvast, bn. -er, meest -.
Toorn, m.
Toornen, ow. zw. ik toornde, heb getoerd.
Toornig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Toorts, v. -en; -je, o. -s.
Toost (vriendschapsdrank) m. -en; -je, o. -s.
Toosten, ow. zw. ik toostte, heb getoost; tooster, m.
Toot (zeker hoofdtooiel der vrouwe; ook zeker horengeslacht) v. toten; -je, o. -s.
Toovenaar, m. -s en toovenaren; toovenaarster, toovenaarss.
Tooverachtig, bn. -er, -st.
Tooverbeeld, o. -en; -blik, m. -ken; -boek, o. -en; -cirkel, m. -s; -drank, m. -en.
Tooveren, bw. ow. zw. ik tooverde, heb getooverd; tooverij, v.
Tooveres, m. -en.
Tooverfiguur, v. en o. -figuren; fluit, v. -en; -formulier, v. -en; -geschiedenis, v. -sen; -godin, v. -nen; -heks, v. -en; -kaart, v. -en; -kasteel, o. -en; -klank, m. -en; -kol, v. -len; -kring, m. -en; -kunst, v. -en; -kunstje, o. -s; -lantaren en -lantaren, v. -s; -middel, o. -en; -paleis, o. -paleizen; -roede, v. -n; -spiegel, m. -s; -staf, m. -staven; -werk, o. -zalv, v.
Top, m. -pen; -je, o. -s.
Top, tw.
Toppaas (edelgesteente) voor den steen, m.; voor de stof, o. -toppen; -je, o. -s.
Toppen (van topaas) bn.
Topograaf (plaatsbeschrijver) m. topografen.
Topographie (plaatsbeschrijving) v.
Topographisch (plaatsbeschrijvend) bn.
Toppen (een koop aangaan) bw. zw. ik topte, heb getopt.
Toppen (met den tol spelen) ow. zw. ik topte, heb getopt.
Toppenant (zeker scheepstouw) v. -en; ook: **Toppende**, o. -en.
Toppenantblok, o. -ken en -s.
Topper, m. -s; -tje, o. -s.
Topperhoed (matrozenhoed) m. -en; -je, o. -s.
Toppertje (zekere eend) o. -s.
Topstander, m. -s. Scheepsw.
Topzell, o. -en; -skoelte, v.
Topzwaar, bn.; -te, v.
Tor, v. -ren; -rte, o. -s.
Torboek, m. -ken; -je, o. -s.
Toreador (stierenvechter te paard) m. -s. Zie **Torero**.

Toren, m. -s; -tje, o. -s.
Torenaachtig, bn.
Torenhoog, bn.
Torenwacht (een wachter) m. -en; (de gezamenlijke wachters) v. (m. torero's).
Torero (stierenvechter te voet)
Tories, vw. Zie **Tory**.
Tornentatie (kwellend, pijniging) v. -tlen en -ties.
Tormenteeren (pijnen, kwelen, plagen) bw.
Torn (het tornen) m. -er.
Torn (in een kleed) v. -en; -tje, o. -s. (heb getornd).
Tornen, bw. ow. zw. ik tornde, **Tornesje**, o. -s; -touw, o. -en; -werk, o. -en. (-en).
Tornooi (ridderspel, steekspel) o.
Tornooibaar, v. -banen; -plaats, v. -en; -spel, o. -en; -veld, o. -en.
Tornooien (een steekspel houden) ow. zw. ik tornooide, heb getornooid.
Torpedo (sidderrug; siddervisch; ook onderzeesche bom) v. torpedo's.
Torpide (gevoelloos, versuft; slaperig, traag) bn. (heid) v.
Torpiditeit (slaperig- of traag-Tors (romp) v. -en. -getorst.
Torsen, bw. zw. ik torste, heb torsen. m. en v. -s; -tje, o. -s.
Tortelduif, v. -duiven; -je, o. -s.
Tortueus (kronkelig, slingerend, verwrongen) bn.
Tortuoositeit (kronkeligheid, verwrongenheid) v.
Torture (foltertuig; pijniging, welke men iemand aandoet, om hem te doen bekennen, hooge graad van lichamelijke smarten; grootste inspanning van den geest) v. -s (len) bw.
Tortureeren (folteren, martelen) v. -en. (land) m. **Tories**.
Tot, v. -land) m. **Tories**.
Totaal (geheel, ten volle) bn. en bijw. (totalen).
Totaal (gezamenlijk bedrag) o.
Totaliteit (algeheelheid) v.
Totdat, vw.
Totabel (vischnet; ook slordig wijf) v. -len; -tje, o. -s.
Totstand -betreffing, v.
Totstandkoming, v.
Tonchant (roerend, treffend; smartelijk, bedroevend) bn.
Touche (glimp) v.
Toucheeren (aanraken, bevoelen; beleedigen) bw.
Toupet (bos of bundel haar, op het hoofd) v.
Tour, Zie **Tor**; -de force, moeilijk stuk; -de passe-passe, goochelaarsgreep.
Tourmenteeren (kwelen, folteren, pijnigen) bw. Zie **Tormenteeren**.
Tournee (rondereis) v. -s.
Tourneeren (draaien, wenden) ow. bw.
Tourniquet (draaiboom of draaibord; wervel, werktuig, om het bloed te stelpen) o.
Tournure (gestalte, lichaamsbouw; wending; ook halve crinoline, half rokje bij dames, dat onder het bovenkleed wordt gedragen om dit laatste een half-ronden vorm te geven) v. -s.

Touter (schommel) m. -s; -tje, o. -s.
Touteren (schommelen) ow. zw. ik touterde, heb getouterd.
Touw, o. -en; -tje, o. -s.
Touwen (van touw) bn.
Touwen (leer bereiden; ook vlechten, prangen) bw. zw. ik touwde, heb getouwd; **touwer** (leider) v. **touwbaan** (lijn-touwerij) v.
Touwslager, m. -s. [baan] v.
Touwstopper, m. -s.
Touwswinkel, m. -s; -tje, o. -s.
Traag, bn. en bijw. trager, -st; -heid, v. -looper (spookdier) m.
Traan (oogvocht) m. tranen; -tje, **Traan** (walvischolie) v. [o. -s].
Traanachtig, bn. -er, -st.
Traanooig (tranend oog; ook zeker ongemak) o. -en.
Traanooien, ow. zw. ik traan-oogde, heb getraanooigd.
Tracasser (heen en weer loopen, zich om eene bezuizing kwelen; tranen; iemand in het vaarwater zitten of hem den voet dwars zetten) ow. bw.
Tracasserie (kwellend; harrewarrierij) v. -en.
Trace (spoor) v. -s.
Trace (ontwerp. schets) o. -s.
Tracereen (afteekenen, afschetsen, ontwerpen) bw.
Trachten, bw. zw. ik trachtte, heb getracht.
Tractaat (verdrag, overeenstemming) o. tractaten.
Tracteeen (behandelen, bejegenen) bw. (en -ties).
Traditie (overlevering) v. -tlen.
Traditioneel (volgens; alepde wijze van overlevering) bn. en **Traducteur** (vertaler) m. (bijw).
Traductie (vertaling) v.
Trafiek (nering, handel) v. -en.
Tragedie (treurspel; droefv. voorval) v. -dien en -dies.
Tragi-comisch (treurig-vrolijk) bn.
Tragisch (droefv. treurig) v.
Traject (overvaart, overtocht) o. -en.
Train (gang, schrede, sleep, trein, gevolg van personen of zaken) m. (houden) ow. bw.
Traineeren (trekken; slepende **Traktatie** (vertoogje) o. -s.
Traktant (gastheer) m. -en.
Traktante (gastvrouw) v. -n.
Traktatie (feestelijk onthaal) v.
Trakteeren (onthalen) bw. [-s].
Traktement (inkomen) o. -en; -je, o. -s.
Tralie (s. of tralies; -tje, o. -s. **Tralies** (van tralies voorzien) bw. zw. ik tralieide, b. getralied.
Tramontane (noordster) v. de -verliezen, de kluts kwijtrakten, zijne tegenwoordigheid van geest verliezen. (scherp) bn.
Tranchant (snijdend zeer **Tranchee** (gracht of greppel; loopgraaf) v.
Trancheeren (snijden; voor-snijden) ow. bw.
Tranen (tranen lozen) ow. zw. ik traande, heb getraand.
Tranenbrood, o.; -dal, o.; -flesche, o. -s; -kruike, o. -s; -lach, m. -vles, m.
Tranig, bn.; -heid, v.

Tranquillemente (muz.) rustig, bedaard.
Tranquilliseeren (tot bedaren brengen, geruststellen) bw.
Tranquilliteit (rust, stilte, bedaardheid) v.
Trans (omgang eens torens) m. -en. Bij de dichters gebruiktel. voor het uitspansel.
Transactie (vergelijk, minlijke schikking) v. -tien en -ties.
Transalpijnisch, bn. van (of gelegen aan) gene zijde der Alpen.
Transatlantisch (overzeesch) bn.
Transcendent (bovenzinneijk) **Transfereeren** (overbrengen, verplaatsen, uitstellen) bw.
Transfiguratie (gedaanteverwisseling; verheerlijking) v.
Transfigureren (eene andere gedaante geven aan) bw.
Transformatie (herscheping) v.
Transformeeren (herschepjen) bw.
Transigeeren (overeenkomen; elkander verstaan) ow.
Transitie (overgang) v.
Transitief (overgaand op een ander) bn.
Transito (doorgang, doortocht) o.
Transitoir. Zie **Transitief**.
Translaat (vertaling) o. -laten.
Translateeren (vertalen) bn.
Translateur (vertaler) m. -s; -schap, o.
Transmigratie (verhuizing; zielsverhuizing) v.
Transmigreeren (van de eene plaats naar de andere verhuizen) ow.
Transmissie (overbrenging op een ander) v.
Transmitteeren (overbrengen; ter hand stellen) bw. (ow.
Transmuteren (veranderen)
Transparant (doorschijnend) bn. als zn. (doorschijnbeeld; lijnenblad om recht te schrijven) o. -en.
Transponeeren (overzetten; een muziekstuk in een anderen toon omzetten) bw.
Transport o. -en; -je, o. -s.
Transportabel (vervoerbaar) bn.
Transporteeren (vervoeren, overbrengen) bw.
Transporteur (hoek-, graadmeter) m. -s.
Transpositie (omzetting; verplaatsing) v. -tien en -ties.
Transspratie (uitwaseming; bekendwording) v.
Transspireeren (uitwasemen; bekendworden) bw.
Transsubstantiatie (godwording) v.
Trant (wijze) m.
Trap (schep) m. -pen; -je, o. -s.
Trap (trede) m. -pen; -je, o. -s.
Trap (al de treden te samen) v. -pen; -je, o. -s.
Trapezium (ongelijkzijdig vierkant) o. -s.
Trapezoïde (een vierhoek waarvan al de zijden en hoeken onlijk zijn) v. -s.
Trappagen, v. -ganzen; -je, o. -s.
Trappelen, ow. zw. ik trappelde, heb getrappeld.
Trappen, bw. zw. ik trapte, heb getrapt.

Trappist (monnik eener zeer strenge orde, dus genaamd naar de abdij la Trappe in Normandie) m. -en. (en bijw.
Trapsgewijze en -gewijs, bn.
Trapswijze en -wijs, bijw.
Trapwagen, m. -s; -tje, o. -s.
Tras, o.
Trassen (met tras metselen) bw. zw. ik traste, heb getrast.
Trasmolen, m. -s.
Travaat (korte windvlaag met stortregen) m. travaten.
Travalleeren (werken, arbeiden; kwellen) ow. bw.
Travalle (hoef- of noodstal) v. -s.
Traven (stouwen, duivclagen) ow. zw. ik traafte heb getraafd.
Traverse en **travers** (dwarsweg, dwarsstrep, dwarsbalk; ongelukkig toeval, onverwachte verhindering) v. traversen.
Traverseeren (dwars doorloopen of -reizen; in den weg staan, hinderen) bw.
Travesteeren (verkleeden; vermommen) bw.
Travestie (vermomming, verkleeding; grappige voorstelling van iets ernstigs) v.
Trawant (lijfwacht) m. -en.
Trebucheeren (struikelen, vallen) ow.
Trechter, m. -s; -tje, o. -s.
Tred, m. -en; -je, o. -s.
Trede, v. -n; -treetje, o. -s.
Treden, bw. ow. st. ik trad, heb en ben getreden; treden, m. -treedse, o. -treedster, v.
Treest (ijzeren drievoot) v. -en; -je, o. -s. (ken; -je, o. -s.
Treek (list, looze streek) m. -tre.
Treemolen, m. -s.
Treerad, o. -eren.
Tref m. -je, o. (heid, v.
Treffelijk bn. en bijw. -er, -st;
Treffen, bw. st. (o. als zn.) ik trof, heb getroffen.
Treffend, bn. -er, -st.
Trefkans, v.
Treil (lijn, koord) o. -en.
Trellen, ow. bw. zw. ik treilde, heb getreild; treiller (schuiftrekker) m.
Trein, m. -en; -tje, o. -s.
Treiteren (plagen, sarren) bw. zw. ik treiterde, heb getreiterd; treiteraer, m. treiteraarder, v. treitering, v.
Trek, m. -ken; -je, o. -s.
Trekbeest, o. -en; -beugel, m. -s; -dag, m. -en; -dier, o. -en; -ezel, m. -s; -geld, o.; -haak, m. -haken; -kar, v. -ren; -kast, v. -en.
Trekkebekken, bw. zw. ik trekkekte, heb getrekkekt.
Trekken, bw. ow. st. ik trok, heb of ben getrokken; trekker, m. trekking, v. treksel, o. trekster, v.
Trekkoord, o. -en; -letter, v. -s; -lijn, v. -en; -muts, v. -en; -net, o. -ten; -os, m. -sen; -paard, o. -en; -pen, v. -nen; -pleister, v. -s; -pot, m. -ten; -schuit, v. -en; -slede, v. -n; -vaart, v. -en; -voegel, m. -s; -weg, m. -en; -zaag, v. -s.
Trema (deel- of scheiteeken) o.
Tremel (tremel van een molen) m. -s.

Tremulant (bevende toon, langzame triller; orgelregister) m. -en.
Tremulatie (trillende beweging des lichaams) v. -tien en -ties.
Trens (lus, ook ruwe tje) v. -tzen; -je, o. -s.
Trenzen, bw. zw. ik trensde, heb getrensd; trenzing, v. (zn.
Trepaan (schedelbloor) m. trepan.
Trepaneerboor, v. -boren.
Trepaneeren (eene hersenpanoperatie doen ondergaan) bw. trepaneering, v.
Tresse (geweven boordse; een haarschoer, haarvlecht) v. -n.
Treurbek, m. -en.
Treurdicht, o. -en (getreurd.
Treuren, ow. zw. ik treurde, heb treuresch, m. -essen.
Treurgewaad, o. -gewaden.
Treurgrijp, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Treurkleed, o. -eren; -lied, o. -eren; -mare, v. -n; -muziek, v. -spel, o. -en; -toon, m. tonen; -tooncel, o. -ten; -wilg, m. -en; -zang, m. -en.
Treuzel, m. en v. -s; -tje, o. -s.
Treuzelen, bw. ow. zw. ik treuzelde, heb getreuzeld; treuzeelaar, m. treuzeelaarster, v.
Treuzelachtig, bn. -er, -st; -heid, v. (heid, v.
Treuzelig, bn. en bijw. -er, -st;
Treuzelkous, m. en v. -kousen.
Treuzelwerk, o.; -je, o. -s.
Trezoor (schat) o. trezoren.
Trezorie (schatkist) v. -ën.
Trezorier (penningmeester, ook: bewaarder van de schatkist) m.
Trezorierschap, o. -s.
Triakel. Zie **Triakel**. (o. -s.
Triangel (driehoek) m. -s; -tje.
Triangulaar (driehoekig) bn.
Triangulate, v. -tien.
Tribade (met zich zelve of met eene andere van hare sekse onucht bedrijvende vrouw) v. -n.
Tribulatie (kwellling, gemaal) v. -tien en -ties.
Tribuleeren (beangstigen, pijnigen; martelen) bw.
Tribunaal (rechtbank, gerechtshof) o. tribunaal.
Tribunaat (ambt van tribuun of gemeensman) o.
Tribune (sprekgestelte; eene afgezonderde verhevene plaats voor het volk in de vergadering) v. -s.
Tribuun (volksman; in de Romeinsche geschiedenis: gemeensman) m. tribuunen.
Tricot (gebreid goed) o. voor de stof, voor een daaruit vervaardigd kleed, tricots. (v. -s.
Triele (soort van linnen stof)
Triejen (van triele) bn.
Trigonometrie (driehoeksmeting) v.
Trigonometrisch, bn.
Tripp, o. -en.
Trijpen (van trijp) bn.
Trijs, m. -en.
Trijsblok, m. -ken.
Trijzen, bw. zw. ik trijste, heb trijstrak (bakpel) o. [getrijst.
Triktrakkbord, o. -en.
Triktrakken, ow. zw. ik trijstrakte, heb getriktrakt.

Trill, m.
 Trilborstel, m. -s.
 Trilgras, o. -s.
 Trilhaar, o. -haren; -haartje.
 Trillen, ow. zw. ik trilde, heb getrild; trilling, v.
 Triller, m. -s.
 Trilloen, o. -en.
 Trimester (vierdeeljaars, drie maanden) o. -s.
 Trinité (drieënhuid, v.)
 Trio (driestemmig muziekstuk of gezang, drietal) o. trio's.
 Triomf en triumf, m. -en.
 Triomfant (zegepralend) bn. en bijw. -elijk, bijw.
 Triomfeeren (zegepralen) ow.
 Triomfied, o. -eren.
 Trip (vrouwensklomp, welks bovenste van leer is; duizelaartje) v. -pen; je, o. -s.
 Tripartite (driedelig, drievoudig, driedeelig) bn.
 Tripel (steen om metalen te schuren) o.
 Tripel (triple) drievoudig; driedig; triple-alliantie, drievoudig verbond.
 Trippelen, ow. zw. ik trippelde, heb getrippeld; trippelaar, m. trippelaarster, v. [getript].
 Trippen, ow. zw. ik tripte, heb getripte (treurig, somber) bn.
 Triton (een zeegod) m. -s.
 Trits (drietal) v. -en.
 Triumf, Zie Triomf.
 Triumvir (drieman) m. -s.
 Triumviraat (driemanschap) o.
 Triviaal (alledaagsch, laag, plat) bn. en bijw. trivialer, -st.
 Trivialiteit (alledaagscheid, plathheid, dubbelzinnigheid) v. -en.
 Troebel, bn. en bijw. -er, -st.
 Troebelachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Troef, v. troeven; je, o. -s.
 Troep, m. -en; je, o. -s. bijw. Troepsgewijze en -gewijs.
 Troepswijze en -wijs, bijw.
 Troetel, m. -s.
 Troetelaar, m. -s en -laren; -tje, o. -s; -ster, v. -s.
 Troetelen, bw. zw. ik troetelde, heb getroeteld; troeteling, v.
 Troetelkind, o. -eren; je, o. -s.
 Troetelwoord, o. -en; je, o. -s.
 Troeven (troef spelen; ook afrosen) bw. ow. zw. ik troefde, heb Troefde. Zie Troepce. [getroefd].
 Troffel, m. -s; -tje, o. -s.
 Trog, m. -gen; je, o. -s.
 Troggelaar, m. -s; troggelaarster, v. -s; troggelarij, v. -en.
 Troggelachtig, bn. -er, -st.
 Troggelen, ow. zw. ik troggelde, heb getroggeld.
 Troggelwinst, v. -en.
 Troggelzak, m. -ken.
 Troje (stad) o.; Trojaan, m. Trojaanen; Trojaansch, bn.
 Trom, v. -men.
 Trombe (waterhoos) v. -s.
 Trombone (basulin, schuifrompet) v. -s.
 Trommel, v. -s en -en; -tje, o. -s.
 Trommelen, ow. zw. ik trommelde, heb getrommeld.
 Trommelzucht, v.
 Trommen, ow. zw. ik trommde, heb getromd; trommer, m.

Tromp, v. -en.
 Trompen, ow. zw. ik trompte, heb getrompt; trompenaar, m.
 Trompet, v. -ten; je, o. -s.
 Trompetten, bw. ow. zw. ik trompette, heb getrompet; trompetter, m.
 Tronen (zetelen) ow. zw. ik troonde, heb getroond. (o. -s).
 Tronie (aangezicht) v. -s; -tje, Tronk, m. -en; je, o. -s.
 Troon, m. tronen.
 Troonen (lokken) bw. zw. ik troonde, heb getroond.
 Troonopvolger, m. -s.
 Troop (figuurlijke uitdrukking) Troost, m. (m. tropen).
 Troostbrief, m. -brieven.
 Troostelijk, bn. -er, -st.
 Troosteloos, bn. -loozter, -loost; -heid, v.
 Troosten, bw. zw. ik troostte, heb getroost; trooster, m. troosting, v. troosteres, v.
 Troostgrond, m. -en.
 Troostled, o. -eren.
 Troostrede, v. -nen.
 Troostrijk, bn. -er, -st.
 Troostschrijft, o. -en.
 Troostvol, bn.
 Troostwoord, o. -en.
 Tropee (niet Trofeel v. tropeën).
 Tropisch (tot de keerkingslanden behoorende; verbloemd, on-eigenlijk) bn. (ven) ow.
 Troqueeren (ruilhandel drij-Tros (bos, trein, krigspakkage) m. -sen; je, o. -s).
 Trossen (tot trossen of bundels maken; de pakkage opslaan) bw. zw. ik trooste, heb getroost.
 Trots (hoogmoed, fierheid) m. Trots (hoogmoedigheid, verwaand) bijw.
 Trotsch (hoovaardig) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Trotschaard, m. -s.
 Trotschelijk, bijw.
 Trotschhart, m. en v. -en.
 Trotschhartig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Trotseeren (uittarten) bw. ow.; trotseerder, m.; otseering, v.
 Trotsen, bw. ow. zw. ik trotste, heb getrotst.
 Trotsseeren (draven) ow.
 Trotsseeren (opgehoogd voetpad naast de te herijden straat) o. -s.
 Troubadour (soort van Fransche dichter in vroeger tijd) m. -s.
 Trouble (woeling, onrust) m. -s.
 Troubleeren (verontrusten, storen; verwarren) bw. (heid, v).
 Trouw, v. bn. en bijw. -er, -st; Trouwbelofte, v. -n.
 Trouwdag, m.
 Trouwelijk, bijw.
 Trouweloos, bn. en bijw. -loozter, -loost; -heid, v.
 Trouwen, bw. ow. zw. ik trouwde, heb en getrouwd.
 Trouwens, vw.
 Trouwhartig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Trouwkleed, o. -eren.
 Trouwlustig, bn. -er, -st.
 Truffeeren (met truffels toebe-truffel, v. -s. (reiden) bw.
 Trui (zeug; moerkonijn; lichtekool) v. -en.

Trumeau (kolomspiegel) m. trumeaux.
 Truweel (metselegereedschap) o. Tuberculeus (knobbelig) bn.
 Tuberkel (knobbelig, uitwas) m. -s.
 Tuberoos, v. tuberozen; je, o. -s. Tucht, v.
 Tuchteling, m. en v. -en; voor het v. ook tuchteling.
 Tuchteloos, bn. en bijw. -loozter, -loost; -heid, v.
 Tuchtuis, o. -huizen.
 Tuchtigen, bw. zw. ik tuchtigde, heb getuchtigd; tuchtiging, v.
 Tuftsteen ook dufsteen, m. voor den steen, -en; o. voor de stof.
 Tui, v. -en; scheepsw.
 Tuianker, o. -s.
 Tuieren (vastmaken) bw. zw. ik tuierde, heb getuierd.
 Tuiertouw, o. -en.
 Tuig, o. -en; je, o. -s.
 Tuigage, v.
 Tuigen (getuigen) bw. ow. zw. ik tuigde, heb getuigd.
 Tuigen (van tuig voorzien) bw. zw. ik tuigde, heb getuigd; tuiging, v.
 Tuil (jokkernij, boert; ook bloemenkrans) m. -en; -tje, o. -s.
 Tuimelbank, v. -en.
 Tuimelen, ow. zw. ik tuimelde, heb getuimeld; melaar, m.
 Tuimelgeest, m. (o. -s).
 Tuimeling, v. -en; tuimelinkje, Tuimelvischje, o. -s.
 Tuimelzucht, v.
 Tuin, m. -en; -tje, o. -s.
 Tuinder, m. -s.
 Tuinen, ow. bw. zw. ik tuinde, heb getuind.
 Tuinier, m. -en; -s.
 Tuinieren, ow. zw. ik tuinierde, heb getuinierd.
 Tuiniersalmanak, m. -ken; be-drijf, o.; -werk, o.
 Tuinman, m. -leden en -lui.
 Tuinmanswoning, v. -en.
 Tuischen (ruilen; ook dobbelen) bw. ow. zw. ik tuischte, heb getuischt; tuischer (paardentuischer) m. tuischerij, v.
 Tuit, v. -en; je, o. -s.
 Tuitelachtig, bn. -er, -st.
 Tuitelen (wiebelen, wankelen) ow. zw. ik tuitelde, heb getuiteld; tuit, v. -en; -st.
 Tuiten (toeten) ow. zw. ik tuitte, heb getuit.
 Tuiterig, bn. -er, -st.
 Tuk (list; ook aard, ras) m.
 Tuk (geslepen, beerig) bn.
 Tukje (dutfje) o. -s. (o. -s).
 Tul (krank, kwal) v. -len; -lette, Tulbeem, m. -en.
 Tulbedeksel der Turken; ook zeker gebak) m. -en; -je, o. -s.
 Tulbandsvorm, m. -en.
 Tule (kant- of garendeefsel) v.
 Tulen (van tule) bn.
 Tulp, v. -en; je, o. -s.
 Tulpebol, m. -len.
 Tulpeboom, m. -en.
 Tulpenbed, o. -den; -handel, m.; -kweker, m. -s; -zaad, o.
 Tult, v. -en.
 Tumult (geraas, oploop, oproer, opstand) o. -en.
 Tumulus (oud graf) m. -n.
 Tunica (witte wollen onderrok, zom. n. mouwen, lang wambuis) tunica's.

Twente (gewest) o. Twentenaar, m. -naren en -naars.
Twentsch, bn.
Twijfel m.
Twijfelaar, m. -s; -ster, v. -s.
Twijfelachtig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Twijfelarij, v.
Twijfelbaar, bn.
Twijfelen, ow. zw. ik twijfelde, heb getwijfeld; twijfeling, v.
Twijfelmoedig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Twijfelziek, bn. -er, -st
Twijfelzinnig (dubbelzinnig) bn. -er, -st; -heid, v.
Twijfelzucht, v.
Twijfelzuchtig, bn. -er, -st.
Twijg (eene loof, een takje, rijsje) v. m.; -je, o. -s.
Twiën, m.
Twiënen (tweënen) bw. zw. ik twijnde, heb getwijnd; twijnder, m. twijnderij, v. twijnster, v.
Twijngaren, o.; -molen, m. -s; -wiel, o. -en.
Twil, m. -len.
Twintig, telw.
Twintiger, m. -s. (verb. bn. Twintigerhande, -lei, on-
Twiingelarij, bn.
Twiingemaal, bijw.
Twiingponder, m. -s.
Twiingste, telw. (ranggetal).
Twintigal, o. -len.
Twintigvlak, o. -ken.
Twintigvoud, o. -en.
Twintigvoudig, bn.
Twintigwerf, bijw.
Twist, m. -en.
Twistachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Twistappel, m. -s.
Twistten, ow. zw. ik twistte, heb getwist; twisten, m.
Twistgierig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Twistig, bn. -er, -st.
Twistrede, v. -nen.
Twistredenaar, m. -s.
Twistschrift, o. -en.
Twistziek, bn. -er, -st.
Twistzuucht, v.
Type (drukletter) v. -n.
Type (voorwerp, ontwerp, monster, uitgedrukt beeld) o. -n.
Typheus, bn.
Typhus (soort van heete koorts, ijfelde koorts, waanzinnig-heid) v. (pogafen).
Typegraaf (boekdrukker) m. ty-
Typegraphie (boekdrukkunst) v.
Typographisch (drukkers-, de drukkunst betreffend) bn.
Typometrie (druk van land-
kaarten, landkaartendrukkunst)
Tyran, zie Tiran. [v.]

U, v. u's. — De vijfde klinkletter.
de een en twintigste van het al-
fabet.
U. J. D. UTRIUSQUE JURIS DOCTOR.
Meester in de beide rechten.
ULT. — ULTIMO, op den laatsten
(dag der maand).
U. S. — UT SUPRA, als boven.

- U, pers. vuv. (tend) m.
Uchtend (bij dichters voor och-
 U1. m. uien; -tje, o. -s.
Uienbed, o. -den; -loof, m.; -reuk,
 m.; -saiade en -sla, v.; -saus, v.
 -en; -soep, v. -en; -zaad, o.
Uieplant, v. -en.
Uier, m. -s; -tje, o. -s.
Uieschil, v. -len.
Uilig, bn. -er, -st.
Uil, m. -en; -tje, o. -s.
Uilebek, m. -ken; -klaauw, m. -en;
 -kop (kop aan een uil) m. -pen.
Uilennest, o. -en; -oog, o. -en;
Uiespiegel, m. -s. [-vlucht, v.
Uileveer, v. -veeren.
Uilig, bn. -er, -st.
Uilskop (stommeling) m. -pen.
Uilskuiken, o. -s.
Uit, v.
Uitademen, bw. ow. zw. ik adem-
 de -, heb -geademd; -ademing, v.
Uitbaggeren, bw. zw. ik bagger-
 de -, heb -gebaggerd; -bagger-
 ring, v.
Uitbakenen, bw. zw. ik bakende
 -, heb -gebakend.
Uitballen, bw. zw. ik baliede -,
 heb -gebalied. (-gebalct.
Uitbalken, bw. zw. ik bakte -, heb
 -gebakten.
Uitbannen, bw. st. ik bande -,
 heb -gebanen; -banning, v.
Uitbarsten, ow. st. ik barstte -,
 ben -gebarsten; ook borst -, ben
 -geborsten; -barsting, v.
Uitbazuinen, bw. zw. ik bazuinde
 -, heb -gebazuid.
Uitbeelden, bw. onr. zw. ik beelde
 -, heb -gebeeld; -beelding, v. -beeld-
 sel, o. (-heb -gebeild.
Uitbeitelen, bw. zw. ik betelde
 -den. Zie Uitbarsten.
Uitbesteden, bw. zw. ik besteede
 -, heb -besteed; -besteding, v.
Uitbetalen, bw. zw. ik betaalde
 -, heb -betaald; -betaler, m. -bet-
 taling, v. (-gebet.
Uitbetten, bw. zw. ik bette -, heb
Uitblechten, bw. ow. zw. ik
 biechte -, heb -gebiecht.
Uitblijten (van tanden, scherpe
 vochten, enz. bw. ow. st. ik beet -,
 heb en ben -gebeten.
Uitblijten (door't hakken van bij-
 ten) bw. zw. ik bittte -, heb -ge-
 bitt.
Uitblijven, m. -s; -blijting, v.
Uitblikken, bw. zw. ik blikte -, heb
 -geblkt.
Uitblazen, bw. ow. st. ik blies -,
 heb -geblazen.
Uitbleeken, bw. ow. zw. ik bleekte
 -, heb en ben -gebleekt.
Uitblijven, ow. st. ik bleef -, ben
 -gebleven; -blijfster, v. -blij-
 ver, m.
Uitbliksemen, bw. ow. zw. ik
 bliksemd -, heb -gebliksemd.
Uitblinken, ow. st. ik blonk -,
 heb -geblonken.
Uitbloeden, ow. zw. ik bloede -,
 heb -gebloed.
Uitbloeien, ow. zw. ik bloeide -,
 heb -gebloeid.
Uitblusschen, bw. zw. ik bluschte
 -, heb -gebluscht; -blus-
 sching, v.
Uitboegseeren, bw. zw. ik boeg-
 seerde, heb -geboegseerd.
Uitboeken, bw. zw. ik boekte -,
 heb -geboekt; -boeking, v.
Uitboenen, bw. zw. ik boende -,
 heb -geboend.
Uitboetseeren, bw. zw. ik boet-
 seerde, heb -geboetseerd; -boet-
 seering, v.
Uitboezemen, bw. zw. ik boe-
 zemde -, heb -geboezemd; -boe-
 zeming, v.
Uitboomen, bw. zw. ik boomde -,
 heb -geboomd. (-geboord.
Uitborenen, bw. zw. ik boreide -,
 heb -geborend; -boreling, v.
Uitborstelen, bw. zw. ik bor-
 stelde -, heb -geborsteld; -bor-
 steling, v.
Uitbotten, ow. zw. ik botte -, heb
 -gebot; -botting, v.
Uitbouwen, bw. ow. zw. ik bouw-
 de -, heb -gebouwd; -bouwning, v.
 -bouwsel, o.
Uitbraak, v. uitbraken.
Uitbraaksel, o. -s.
Uitbraden, bw. st. ik braadde -,
 heb -gebraden.
Uitbraken, bw. zw. ik braakte -,
 heb -gebraakt; -braking, v.
Uitbranden, bw. ow. zw. ik
 brandde -, heb en ben -gebrand;
 -branding, v.
Uitbrander, m. -s.
Uitbreiden, bw. zw. ik breidde -,
 heb -gebreid; -breider, m. -brei-
 ding, v.
Uitbreken, bw. ow. st. ik brak
 -, heb en ben -gebroken; -bre-
 king, v.
Uitbrengen, bw. onr. zw. ik
 bracht -, heb -gebracht; -bren-
 ger, m. -brenging, v. -bren-
 ster, v.
Uitbroeden, bw. zw. ik broedde
 -, heb -gebroed; -broeding, v.
 -broedsel, o.
Uitbrommen, bw. ow. zw. ik
 bromde -, heb -gebromd.
Uitbruinen, bw. zw. ik bruide -, heb
 -gebruid. (-, heb -gebruld.
Uitbrullen, bw. ow. zw. ik brulde
Uitbulen, onp. w. zw. het bulde -,
 heeft -gebuld.
Uitbuigen, bw. ow. st. ik boog
 -, heb en ben -gebogen; -bui-
 ging, v.
Uitbullen, bw. zw. ik bulde -,
 heb -gebuld.
Uitbulderen, bw. ow. zw. ik bul-
 derde -, heb -gebulderd.
Uitbuiden, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. -lijk, bijw.
Uitbuurt, v. -en; -je, o. -s.
Uitcijferen, bw. zw. ik cijferde -,
 heb -gecijferd; -cijfering, v.
Uitdaagen, bw. zw. ik daagde -, heb
 -gedaagd; -dager, m. -daging, v.
 -dagingsbrief, m.
Uitdampen, ow. zw. ik dampte
 -, heb en ben -gedampt; -dam-
 ping, v.
Uitdeelen, bw. zw. ik deelde -, heb
 -gedeeld; -deeler, m. -deeling, v.
 -deelsel, v.
Uitdelgen, bw. zw. ik delgde -,
 heb -gedelgd; -delger, m. -del-
 ging, v.
Uitdelven, bw. st. ik dolf -, heb
 -gedolven; -delving, v.
Uitdenken, bw. onr. zw. ik
 dacht -, heb -gedacht; -den-
 ker, m. (heb -gedeuht.
Uitdeuken, bw. zw. ik deukte -,

- Uitdienen**, bw. ow. zw. ik diende
 -, heb -gediend.
Uitdiepen, bw. zw. ik diepte -, heb
 -gediept; -dieping, v.
Uitdijen, ow. zw. ik dijde -, ben
 -gedijd; -dijng, v.
Uitdoen, bw. onr. ik deed -, heb
 -gedaan. (heb -gedompt.
Uitdopen, bw. zw. ik dompte -,
Uitdonderen, bw. ow. onp. w.
 zw. ik donderde -, heb -gedon-
 derd.
Uitdooven, bw. ow. zw. ik doof-
 de -, heb en ben -gedoofd; -doo-
 ving, v. (-gedopt.
Uitdoppen, bw. zw. ik dopte -, heb
Uitdorschen, ow. bw. zw. ik
 dorschte -, heb -gedorscht.
Uitdossen, bw. zw. ik doste -, heb
 -gedost; -dossing, v.
Uitdraaien, bw. ow. zw. ik draai-
 de -, heb en ben -gedraaid; -draai-
 ing, v.
Uitdragen, bw. st. ik droeg -, heb
 -gedragen; -draagster, v. -drager,
 m. -dragerij, v.
Uitdrager (verkooper van ge-
 bruikt huisraad, enz.) m. -s.
Uitdragerswinkel, m. -s.
Uitdraven, ow. zw. ik draafde -,
 heb en ben -gedraafd.
Uitdrijven, bw. st. ik dreef -,
 heb -gedreven; -drijver, m. -drij-
 ving, v. (-gedrongen.
Uitdringen, bw. st. ik drong -, heb
Uitdrukken, bw. st. ik dronk -, heb
 -gedronken.
Uitdroegen, bw. ow. zw. ik droeg-
 de -, heb en ben -gedroegd; -drog-
 ging, v.
Uitdruppen, ow. st. ik droop -, heb
 en ben -gedropen. (-st.
Uitdrukkelijk, bn. en bijw. -er,
Uitdrukken, bw. zw. ik drukte
 -, heb -gedrukt; -drukking, v. -druk-
 sel, o.
Uitdruppelen, ow. zw. ik drup-
 pelde -, ben -gedruppeld.
Uitduiden, bw. zw. ik duilde -,
 heb -geduid; -duiding, v. -duid-
 sel, o.
Uitdunnen, bw. zw. ik dunde -,
 heb -gedund; -dunning, v. -dun-
 sel, o. (-geduud.
Uitduwen, bw. zw. ik duwde -, heb
 -geduwd.
Uiteenbarsten, ow. st. ik barste
 -, ben -gebarsten; ook borst -,
 ben -geborsten. (sten.
Uiteenbersten. Zie Uiteenbar-
Uiteendrijven, bw. st. ik dreef -,
 heb -gedreven.
Uiteengaan, ow. onr. st. ik
 ging -, heb -gegaan.
Uiteengooien, bw. zw. ik gooide
 -, heb -gegooid.
Uiteengroeien, ow. zw. ik groei-
 de -, ben -gegroeid.
Uiteenjagen, bw. zw. en st. ik
 jaagde (joeg) -, heb -gejaagd.
Uiteenloopen, ow. st. ik liep -,
 ben -gelopen.
Uiteenlopend, bn. -er, -st.
Uiteenrollen, bw. zw. ik rolde -,
 heb -gerold.
Uiteenslaan, bw. st. ik sloeg -,
 heb en ben -geslagen.
Uiteensmjten, bw. st. ik smet
 -, heb -gesmeten.

Uitkoteren, bw. zw. ik koterde -, heb -gekoterd.

Uitkraaien, bw. ow. zw. ik kraaide -, heb -gekraaid.

Uitkrabbelen, bw. zw. ik krabbelde -, heb -gekrabbeld.

Uitkrabben, bw. zw. ik krabde -, heb -gekrabd.

Uitkramen, bw. zw. ik kramde -, heb -gekraamd.

Uitkrassen, bw. zw. ik kraste -, heb -gelrast.

Uitkrawen, bw. zw. ik krawde -, heb -gekrawd.

Uitkrijgen, bw. st. ik kreeg -, heb -gekregen.

Uitkrijten, bw. ow. st. ik kreet -, heb -gekreten.

Uitkruipen, ow. st. ik kroop -, ben -gekropen; -kruipfel, o.

Uitkuieren, ow. zw. ik kuierde -, ben -gekuierd.

Uitkunnen, ow. st. ik kan -, gij kunt -, hij kan -, ik konde of kon -, ik heb -gekund.

Uitlachen, bw. ow. st. ik lachte -, heb -gelachen; -lacher, m.

Uitladen, bw. ow. st. ik laadde -, heb -geladen; -lading, v.

Uitlander, m. -s.

Uitlandig, bn.; -heid, v.

Uitlandsch, bn.

Uitlangen, bw. zw. ik langde -, heb -gelangd.

Uitlaten, bw. st. ik liet -, heb -gelaten; -lating, v. -latingstee-ken, o. -geleend.

Uitleenen, bw. zw. ik leende -, heb -utleeren, bw. ow. zw. ik leerde -.

Uitleg, m. -s.

Uitleggen, bw. zw. ik legde (leide) -, heb -gelegd (geleid); -leg-ging, v.

Uitlegger (verklaarder, vertaler) m. -s; -legster, v. -s.

Uitlegger (een wachtschip) m. -s.

Uitleggershoofd, o.

Uitlegkunde, v.

Uitlegkundig, m. -n.

Uitleiden, bw. zw. ik leidde -, heb -geleid; -leiding, v.

Uitlekken, ow. zw. ik lekte -, ben -gelekt; -lekking, v.

Uitlelen, bw. zw. ik leide -, heb -geleid.

Uitleppen, bw. zw. ik lepte -, heb -gelept.

Uitleven, ow. zw. ik leefde -, heb -geleefd.

Uitleveren, bw. zw. ik leverde -, heb -geleverd; -levering, v.

Uitlezen (doorlezen en uitzoe-ken) bw. st. ik las -, heb -gele-zen. (heb -gelicht.

Uitlichten, bw. zw. ik lichtte -.

Uitliggen, ow. st. ik lag -, heb -ge-legen. (-gelikt.

Uitlikken, bw. zw. ik likte -, heb -ge-likd.

Uitlokkelijk, bn. en bijw. -er, -st.

Uitlokken, bw. zw. ik lokte -, heb -gelokt; -lokkig, v. -lok-ker, o.

Uitloodsen, bw. zw. ik loodste -, heb -geloodst.

Uitloogen, ow. zw. ik loogde -, heb -geloogd.

Uitloopen, m. -en.

Uitloopen, ow. st. ik liep -, heb -en ben -gelopen; -looper, m. -looperij, v. -looppel, o. -loop-ster, v.

Uitlossen, bw. zw. ik loste -, heb -gelost; -lossing, v.

Uitloten, bw. zw. ik lootte -, heb -geloot; -loting, v.

Uitloven, bw. zw. ik loofde -, heb -geleefd; -loving, v.

Uitluchten, bw. zw. ik lachte -, heb -gelicht.

Uitluiden en uitluuen, bw. zw. ik luide (luide) -, heb -geluid; -luiding, v.

Uitmaken, bw. zw. ik maakte -, heb -gemaakt.

Uitmalen (droogmalen) bw. st. ik maalde -, heb -gemalen; -ma-ling, v.

Uitmelen, bw. st. ik molk -, heb -gemolken; -melker, m.

Uitmergelen, bw. zw. ik mer- gelde -, heb -gemergeld; -mer- geling, v.

Uitmeten, bw. st. ik mat -, heb -gemeten; -meting, v.

Uitmoeten, ow. onr. zw. ik moest -, heb -gemoeten.

Uitmogen, ow. onr. zw. ik mocht -.

Uitmondig, v. -en.

Uitmonstere, bw. zw. ik mon- sterde -, heb -gemonsterd; -mon- stering, v.

Uitmoorden, bw. zw. ik moorde -, heb -gemoord.

Uitmunten, ow. bw. zw. ik muntte -, heb -gemunt; -mun- ter, m.

Uitmunten, bn. en bijw. -er.

Uitnemen, bw. st. ik nam -, heb -genomen.

Uitnemen, bn. en bijw. -er, -st.

Uitnemen, ow. bw. st. ik neep -, heb -genepen.

Uitnoodden, bw. zw. ik noodde -, heb -genood.

Uitnooddigen, bw. zw. ik noodigde -, heb -genoodigd; noodiger, m. -nooddig, v.

Uitnoodden, bw. zw. ik oefende -, heb -geoeft; -oefening, v.

Uitpakken, bw. zw. ik pakte -, heb -gepakt; -pakker, m. -pak- king, v. -pakster, v.

Uitpalmen, bw. zw. ik palmde -, heb -gepalm.

Uitpellen, bw. zw. ik pelde -, heb -gepeeld.

Uitpennen, bw. zw. ik pende -, heb -gepend.

Uitpersen, bw. zw. ik perste -, heb -geperst; -persing, v.

Uitpenteren, bw. zw. ik pen- terde -, heb -gepenterd.

Uitpenzelen, bw. zw. ik pen- zelde -, heb -gepenzeld.

Uitpijken, bw. zw. ik pikte -, heb -gepikt.

Uitploegen, ow. bw. zw. ik ploegde -, heb -geploegd.

Uitpluizen, bw. st. ik pluis -, heb -gepluisd; -pluiser, m. -plui- sing, v.

Uitplukken, ow. bw. zw. ik plukte -, heb -geplukt.

Uitplunderen, ow. bw. zw. ik plunderde -, heb -geplunderd; -plundering, v.

Uitpoetsen, bw. zw. ik poetste -, heb -gepoetst.

Uitpoken, bw. zw. ik poekte -, heb -gepookt.

Uitpompen, ow. bw. zw. ik pompte -, heb -gepompt.

Uitpoolen, ow. bw. zw. ik poolde -, heb -gepooid.

Uitpooten, bw. zw. ik pootte -, heb -gepoot.

Uitprangen, bw. zw. ik prangde -, heb -geprangd.

Uitpraaten, ow. bw. zw. ik praatte -, heb -en ben -gepraat.

Uitproesten, ow. zw. ik proestte -, heb -geproest.

Uitpuilen, ow. zw. ik puilde -, heb -en ben -gepuild; -puiling, v.

Uitputten, bw. zw. ik putte -, heb -geput; -putting, v.

Uitrabbelen, ow. bw. zw. ik rabbelde -, heb -gerabbeld.

Uitrafelen, bw. ow. zw. ik rafelde -, heb -en ben -gerafeld; -rafeling, v.

Uitragen, ow. bw. zw. ik raagde -, heb -geraagd.

Uitragen, ow. zw. ik raakte -, heb -geraakt.

Uitrammelen, bw. ow. zw. ik rammelde -, heb -gerammeld.

Uitrappen, bw. zw. ik raapte -, heb -geraapt.

Uitraspen, ow. bw. zw. ik raspte -, heb -geraspt.

Uitraspen, ow. zw. ik raasde -, heb -geraasd.

Uitredde, bw. zw. ik reedde -, heb -gered; -redder, m. -red- ding, v.

Uitreedde, bw. zw. ik reedde -, heb -gered; -reeder, m. -ree- ding, v.

Uitregelen, ow. v. ow. zw. het regende -, heeft -geregend.

Uitreiken, bw. zw. ik reikte -, heb -gereikt; -reiker, m. -rei- king, v. -reikster, v.

Uitreis, v. -reizen.

Uitreizen, ow. zw. ik reisde -, bn. -gereisd.

Uitrekenen, bw. zw. ik rekende -, heb -gerekend; -rekening, v.

Uitrekken, bw. ow. zw. ik rekte -, heb -en ben -gerekt; -rekking, v.

Uitrennen, ow. zw. ik rende -, ben -gerend.

Uitrichten, bw. zw. ik richtte -, heb -gericht.

Uitrijden, ow. st. ik reed -, ben -en ben -gereden.

Uitrijzen, ow. st. ik reis -, ben -gerezen.

Uitriten, ow. zw. ik ritte -, heb -en ben -gerit.

Uitroelen (verdelgen) bw. zw. ik roide -, heb -gerooid; -roei, m. -roeing, v.

Uitroelen (met een vaartui) ow. bw. zw. ik roide -, ben -en heb -gerooid.

Uitroepen, m. -en.

Uitroepen, bw. st. ik riep -, heb -geroepen; -roeper, m. -roeping, v. -roeingstee, o.

Uitrollen, ow. bw. zw. ik rolde -, heb -en ben -gerold.

Uitronden, bw. zw. ik rondde -, heb -gerond; -rondding, v.

Uitronken, ow. bw. zw. ik ronkte -, heb -geronkt.

Uitrooken, ow. ow. zw. ik rookte -, heb -gerookt.

Uitrotten, ow. zw. ik rotte -, ben -gerot.

Uitrouwen, bw. zw. ik roudde -, heb -gerouwd.

Uitruilen ow. zw. ik ruilde -. heb en ben -geruid.
 Uitrucken, bw. ow. zw. ik rukte -. heb en ben -gerukt; -rukking, v.
 Uitrusten (zich door rust van vermoeienis herstellen) ow. zw. ik rustte -. heb en ben -gerust.
 Uitrusten (van het noodige voorzien) bw. zw. ik rustte -. heb -gerust; -rusting, v.
 Uitschampen, ow. zw. ik schampte -. ben -geschampt.
 Uitschateren, ow. zw. ik schaterde -. heb en ben -geschaterd.
 Uitschaven, bw. zw. ik schaafde -. heb -geschaafd; -schaving, v.
 Uitscheiden, ow. st. ik scheide -. heb -gescheiden.
 Uitschelden, bw. st. ik schold -. heb -gescholden.
 Uitschenken, bw. st. ik schonk -. heb -geschonken.
 Uitscheppen, bw. zw. ik schepte -. heb -geschept; -schepping, v.
 Uitscheren, bw. st. ik schoor -. heb -geschoren.
 Uitschetteren, ow. zw. ik schetterde -. heb -geschetterd.
 Uitscheuren, bw. ow. zw. ik scheurde -. heb en ben -gescheurd.
 Uitschieten, bw. ow. st. ik schoot -. heb en ben -geschoten.
 Uitschiften, bw. zw. ik schifte -. heb -geschift.
 Uitschijnen, ow. st. ik scheen -. heb -geschenen; -schijnsel, o.
 Uitschilderen, bw. zw. ik schilderde -. heb -geschilderd.
 Uitschiften, ow. bw. zw. ik schilferde -. heb en ben -geschilderd.
 Uitschitteren, ow. zw. ik schitterde -. heb -geschitterd.
 Uitschokken, ow. bw. zw. ik schokte -. heb -geschokt.
 Uitschoppen, bw. ow. zw. ik schopte -. heb -geschopt.
 Uitschot, o. -ten; -je, o. -s.
 Uitschraapsel, o. -s.
 Uitschrabben, bw. zw. ik schrabde -. heb -geschrabd; -schrabbing, v. -schrabbel, o.
 Uitschrapen, bw. zw. ik schraapte -. heb -geschraapt.
 Uitschrappen, bw. zw. ik schrapte -. heb -geschrappt; -schraping, v. -schrapel, o.
 Uitschreeuwen, bw. ow. zw. ik schreeuwde -. heb -geschreeuwd.
 Uitschreien, ow. bw. zw. ik schreide -. heb -geschreid.
 Uitschrijven, bw. st. ik schreef -. heb -geschreven; -schrijver, m. -schrijving, v.
 Uitschrobben, ow. bw. zw. ik schrobde -. heb -geschrobd.
 Uitschudden, bw. zw. ik schudde -. heb -geschud; -schudding, v.
 Uitschuielen, ow. bw. zw. ik schuijnde -. heb -geschuijnd.
 Uitschuijen, bw. ow. st. ik schoof -. heb -geschoven; -schuiving, v. (-en).
 Uitschuld (uitstaande schuld) v. Uitschulpen, bw. zw. ik schulpte -. heb -geschulpt; -schulping, v.
 Uitschuren, bw. zw. ik schuurde -. heb -geschuurd; -schuring, v.
 Uitschutten, bw. zw. ik schuttede -. heb -geschut.

Uitsijpeien, ow. zw. het sijnpelde -. is -gesijpeld.
 Uitslaan, bw. ow. st. ik sloeg -. heb en ben -geslagen.
 Uitslag (het uitslaan, ook: afloop; schimuel, vurigheid) m. -s.
 Uitslapen, bw. ow. st. ik sliep -. heb en ben -geslapen. (-geslepen).
 Uitslijpen, bw. st. ik sleet -. heb -gesleut; -slijter, m. -slijting, v.
 Uitslobberen, bw. zw. ik slobberde -. heb -geslobberd.
 Uitsloopen, ow. bw. zw. ik sloopte -. heb -gesloopt.
 Uitslorpen en uitslorpen, ow. bw. zw. ik slorpte (slurpte) -. heb -geslorpt (geslurpt).
 Uitsloven (zich), ww. zw. ik sloofde mij -. heb mij -gesloofd.
 Uitsluipen, ow. st. ik sloop -. ben -geslopen.
 Uitsluiten, bw. st. ik sloot -. heb -gesloten; -sluiting, v. -sluistel, o.
 Uitsluitend, bn. e. -bijw. [o].
 Uitslurpen. Zie Uitslorpen.
 Uitsmeden, bw. ow. zw. ik smeedde -. heb -gesmeed.
 Uitsmelten, bw. ow. st. ik smolt -. heb -gesmolten; -smelting, v.
 Uitsmijten, bw. st. ik smiet -. heb -gesmeten.
 Uitsnappen, ow. bw. zw. ik snapte -. heb -gesnapt.
 Uitsneeuwen, onp. v. zw. het sneeuwde -. heeft -gesneeuwde.
 Uitsnellen, ow. zw. ik snelde -. ben -gesneld.
 Uitsnijden, bw. ow. st. ik sneede -. heb -gesneden.
 Uitsnijder, m. -snijding, v. -snijfel, o.
 Uitsnoeien, ow. bw. zw. ik snoeide -. heb -gesnoeid; -snoeiing, v. (-, heb -gesnorkt).
 Uitsnorken, ow. zw. ik snorkte.
 Uitsnuiten, bw. st. ik snoot -. heb -gesnoten.
 Uitsnuiven, bw. ow. st. ik snooft -. heb en ben -gesnoven. (h. -gesopt).
 Uitsoppen, bw. zw. ik sopte -. heb -gesopt.
 Uitspanen, bw. zw. ik spaande -. heb -gespaand.
 Uitspannen, bw. ow. st. ik spande -. heb -gespannen.
 Uitspanning, v. -en; -spanningsk, o.
 Uitspansel, o. [o. -s].
 Uitsparen, bw. zw. ik spaarde -. heb -gespaard; -sparring, v.
 Uitspatten, ow. zw. ik spatte -. heb en heb -gespat; -spatting, v.
 Uitspelen, bw. ow. zw. ik speelde -. heb -gespeeld.
 Uitspellen, bw. zw. ik spelde -. heb -gespeeld.
 Uitspinnen, bw. ow. st. ik spon -. heb en ben -gesponnen. (h. -gespit).
 Uitspitten, bw. zw. ik spitte -. heb -gespit.
 Uitspoelen, bw. ow. zw. ik spoelde -. heb en ben -gespoeld; -spoeling, v. -spoelsel, o.
 Uitspoken (iets kwaads uitvoeren) bw. ow. zw. ik spookte -. heb -gespookt.
 Uitsporig, bn. e. -bijw. -er, -st; -spreek, v. -spraken.
 Uitspreiden, bw. zw. ik spreidde -. heb -gespreid.
 Uitspreiden (zich), ww. zw. ik spreidde mij -. heb mij -gespreid; -spreiding, v.

Uitspreken, bw. ow. st. ik sprak -. heb -gesproken.
 Uitspringen, ow. st. ik sprong -. heb en ben -gesprongen; -sprong, m.
 Uitspruiten, ow. st. ik sproot -. heb -gesproten; -spruiting, v.
 Uitspruitel, o.
 Uitsprugen, bw. st. ik spoopte -. heb -gespogen.
 Uitspuilen, bw. zw. ik spuilde -. heb -gespuid; -spuiling, v.
 Uitspuilen, bw. ow. st. ik spoot -. heb -gespoten.
 Uitspuwen, bw. zw. ik spuwde -. heb -gespuwd; -spuwing, v. -spuwel, o.
 Uitsstaan, bw. ow. onr. st. ik stond -. heb -gestaan.
 Uitsstellen, bw. ow. zw. ik stalde -. heb -gestald; -stalling, v.
 Uitslamelen, bw. zw. ik stamelde -. heb -gestamelde.
 Uitslampen, bw. zw. ik stampte -. heb -gestampt; -stamping, v.
 Uitslap, m. -pen; -je, o. -s.
 Uitsappen, ow. zw. ik stapte -. heb -gestapt.
 Uitssteeksel, o. -s.
 Uitsstek, o. -ken; -je, o. -s.
 Uitsteken, bw. ow. st. ik stak -. heb -gestoken; -steksel, o.
 Uitsstekend, bn. e. -bijw. -er, -st; -stiel, o.
 Uitsstellen, bw. zw. ik stelde -. heb -gesteld.
 Uitssterven, ow. st. ik stierf -. heb -gestorven; -sterving, v.
 Uitsstoffen, bw. zw. ik stoffte -. heb -gestoft.
 Uitsstooten, bw. st. ik stiet (stootte) -. heb -gestooten; -stooting, v.
 Uitsstorten, bw. zw. ik stortte -. heb -gestort; -storting, v.
 Uitsstoven, bw. ow. zw. ik stooftde -. heb en ben -gestoofd.
 Uitstralen, ow. zw. ik straalde -. heb en ben -gestraald; -straling, v.
 Uits trekken, bw. zw. ik strekte -. heb -gestrekt; -strekking, v.
 Uits trepen, bw. zw. ik strepte -. heb -gestrept.
 Uitstriden, ow. bw. st. ik streed -. heb -gestreden.
 Uitstrijken, bw. st. ik streek -. heb -gestreken; -strijker, m.
 Uits troien, bw. zw. ik strooide -. heb -gestrooid; -strooier, m. -strooing, v. -strooisel, o. -strooier, v.
 Uits troomen, ow. zw. ik stroomde -. heb en ben -gestroomd; -strooming, v.
 Uits troopen, bw. zw. ik stroopte -. heb -gestroopt.
 Uits tudeeren, ow. zw. ik studeerde -. heb en ben -gestudeerd.
 Uits tuiten, ow. st. ik stooft -. heb -gestoven.
 Uits turen, bw. zw. ik stuurde -. heb -gestuurd.
 Uits uilen (glijden) ow. zw. ik sulde -. ben -gesuld.
 Uits takelen, bw. zw. ik takelde -. heb -getakeld.
 Uits takken, bw. zw. ik takte -. heb -getakt.
 Uits tanden, ow. bw. zw. ik tandde -. heb -getand; -tanding, v.
 Uits tappen, ow. bw. zw. ik tapte -. heb -getapt.

- Uittarnen, bw. zw. ik tarnde -, heb -getarnd.
 Uittarten, bw. zw. ik tartte -, heb -getart -, tarting, v.
 Uitteekenen, bw. zw. ik teekende -, heb -geteekend.
 Uitteezen, bw. zw. ik teesde -, heb -getesd.
 Uittelen, bw. zw. ik telde -, heb -geteld.
 Uiteren, ow. zw. ik teerde -, ben -geterd; -tering, v.
 Uittieren, ow. zw. ik tierde -, heb -getierd.
 Uittimmeren, ow. bw. zw. ik timmerde -, heb -getimmerd.
 Uittocht, m. -en.
 Uittoesen, ow. zw. ik toette -, heb -getoet.
 Uittornen, bw. zw. ik tornde -, heb -getornd.
 Uittrappen, bw. zw. ik trapte -, heb -getrapt.
 Uittreden, bw. ow. st. ik trad -, heb en ben -getreden.
 Uittrekken, bw. ow. st. ik trok -, heb en ben -getrokken; -trekking, v. -treksel, o.
 Uittrektabel, v. -s.
 Uittreuren, ow. zw. ik treurde -, heb -getreurd.
 Uittrommelen, ow. bw. zw. ik trommelde -, heb -getrommeld.
 Uittrompetten, ow. bw. zw. ik trompette -, heb -getrompet.
 Uittrouwen, bw. zw. ik trouwde -, heb -getrouwd.
 Uitvaagsel, o. -s.
 Uitvaardigen, bw. zw. ik vaardigde -, heb -gevaardigd; -vaardiging, v.
 Uitvaart, v. -en.
 Uitval m. -len. (-gevallen).
 Uitvallen, ow. st. ik viel -, ben
 Uitvalpoort, v. -en.
 Uitvaren, ow. st. ik voer -, ben en heb -gevaren.
 Uitvasten, ow. bw. zw. ik vastte -, heb -gevast.
 Uitvegen, ow. zw. ik veegde -, heb -geveegd; -veegsel, o.
 Uitveilen (verkoopen) ow. bw. zw. ik veilde -, heb -geveild; -veiling, v.
 Uitvenen, bw. zw. ik veende -, heb -geveend; -vening, v.
 Uitventen, bw. zw. ik ventte -, heb -gevent; -venter, m. -vening, v. -venster, v.
 Uitverhalen, bw. ow. zw. ik verhaalde -, heb -verhaald.
 Uitverkoop, m.
 Uitverkoopen, bw. ow. onr. zw. ik verkocht -, heb -verkocht; -verkoop, m.
 Uitverkoren, bn. eigenl. vd. van het veroud. uitkiezen.
 Uitverkorene, m. en v. -n.
 Uitvertellen, bw. zw. ik vertelde -, heb -verteld.
 Uitverzoeken, bw. onr. zw. ik verzocht -, heb -verzocht.
 Uitveteren, bw. zw. ik veterde -, heb -geveterd; -vetering, v.
 Uitvezelen, ow. zw. ik vezelde -, ben -gevezeld.
 Uitvieren, bw. zw. ik vierde -, heb -gevierd; -viering, v.
 Uitvullen (met eene vijl) bw. zw. ik vijlde -, heb -gevijld; -vijling, v.
- Uitvinden, bw. st. ik vond -, heb -gevonden; -vinder, m. -vinding, v. -vindster, v. (-s).
 Uitvindsel, o. -en of -s; -tje, o.
 Uitvisschen, bw. zw. ik vischte -, heb -gevischt.
 Uitvlakken, bw. zw. ik vlakte -, heb -gevlakt.
 Uitvliegen, ow. st. ik vloog -, ben -gevlogen; -vlieger, m.
 Uitvlieten, ow. st. ik vloot -, ben -gevolten.
 Uitvloelen, ow. zw. ik vloede -, ben -gevloeid; -vloeiing, v. -vloesel, o.
 Uitvloeken, ow. zw. ik vloekte -, heb -gevloekt.
 Uitvlucht, v. -en; je, o. -s.
 Uitvoer, m.
 Uitvoerbaar, bn.; -heid, v.
 Uitvoeren, bw. zw. ik voerde -, heb -gevoerd; -voerder, m. -voering, v. -voerst, v.
 Uitvoering, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Uitvoerlijk, bn.; -heid, v.
 Uitvorschen, bw. zw. ik vorschte -, heb -gevorscht; -vorsching, v.
 Uitvrouwen, bw. st. ik vouwde -, heb -gevouwen.
 Uitvragen, ow. bw. st. en zw. ik vraagde (vroeg) -, heb -gevraagd; -vrager, m. -vraging, v. -vraagster, v.
 Uitvreten, bw. st. ik vrat -, heb -gevreten; -vreting, v.
 Uitvriezen, onp. w. ow. st. ik vroom -, heb en ben -gevroren.
 Uitwaalen, onp. w. ow. zw. en st. ik waalde (woel) -, heb en ben -gewaald.
 Uitwaarts, bijw.
 Uitwaken, ow. zw. ik waakte -, heb en ben -gewaakt.
 Uitwandelen, ow. bw. zw. ik wandelde -, ben en heb -gewandeld.
 Uitwannen, bw. zw. ik wande -, heb -gewand.
 Uitwas, o. -sen; je, o. -s.
 Uitwasemen, ow. bw. zw. ik wasemde -, heb -gewasemd; -waseming, v.
 Uitwasschen (doorwasschen, schoonmaken) bw. st. ik wiesch -, heb -gewaschen; -wassching, v.
 Uitwassen (groeien) ow. st. ik wies -, ben -gewassen.
 Uitwateren, bw. ow. zw. ik waterde -, heb -gewaterd; -watering, v.
 Uitwateringssluis, v. -sluizen.
 Uitweeten, bw. ow. zw. ik weekte -, heb en ben -geweekt; -wekking, v.
 Uitweenen, bw. ow. zw. ik weende -, heb -geweend.
 Uitweg, m. -en; je, o. -s.
 Uitwegen, bw. st. ik woog -, heb -gewogen.
 Uitweiden, ow. zw. ik weidde -, heb -geweid; -weiding, v.
 Uitwendig, bn.; en bijw. -lijk, bijw.
 Uitwerken, bw. ow. zw. ik werkte -, heb -gewerkt; -werker, m. -werking, v.
 Uitwerksel, o. -en en -s.
 Uitwerpen, bw. ow. zw. ik wierp -, heb -geworpen; -werping, v.
 Uitwepersel, o. -s of -en.
- Uitwieden, bw. zw. ik wiede -, heb -gewied.
 Uitwijken, ow. st. ik week -, ben -geweken; -wijkeling, m. en v. -wijking, v.
 Uitwijzen, bw. st. ik wees -, heb -gewezen; -wijzing, v.
 Uitwinnen, bw. st. ik won -, heb -gewonnen; -winning, v.
 Uitwippen, bw. ow. zw. ik wipte -, heb en ben -gewipt.
 Uitwisschen, bw. zw. ik wischte -, heb -gewischt; -wissching, v.
 Uitwisselen, bw. zw. ik wisselde -, heb -gewisseld; -wisseling, v.
 Uitwoeden, ow. zw. ik woedde -, heb -gewoed.
 Uitwoekeren, bw. zw. ik woekerde -, heb -gewoekerd.
 Uitwonen, bw. ow. zw. ik woonde -, heb -gewoond.
 Uitwortelen, bw. zw. ik wortelde -, heb -geworteld.
 Uitwrijven, bw. st. ik wreef -, heb -gewreven.
 Uitwringen, bw. st. ik wrong -, heb -gewrongen.
 Uitwroeten, bw. zw. ik wroette -, heb -gewroet.
 Uitzaalen, bw. zw. ik zaalde -, heb -gezaaid; -zaaiing, v.
 Uitzaagen, bw. zw. ik zaagde -, heb -gezaagd.
 Uitzakken, ow. zw. ik zakte -, ben -gezakt; -zakking, v.
 Uitzeamen, bw. zw. ik zeemde -, heb -gezemd; -zeeming, v.
 Uitzeilen (onder zeil gaan) ow. zw. ik zeilde -, ben -gezeild; -zeiling, v.
 Uitzeilen (gedaan maken met zeilen) ow. zw. ik zeilde -, heb -gezeild.
 Uitzenden, bw. st. ik zond -, heb -gezonden; -zending, v.
 Uitzet, o. -ten; je, o. -s.
 Uitzetten, bw. ow. zw. ik zette -, heb -gezet; -zetting, v. -zettijzer, o.
 Uitzicht, o. -en.
 Uitzielden, ow. st. ik zood -, heb -gezooden.
 Uitzieken, ow. zw. ik ziekte -, ben en heb -geziek.
 Uitzien, ow. st. ik zag -, heb -gezien.
 Uitziften, bw. zw. ik ziftte -, heb -gezift; -zifter, m. -zifting, v. -ziftsel, o.
 Uitziften, ow. bw. st. ik zeeg -, heb en ben -gezeen.
 Uitzingen, bw. st. ik zong -, heb -gezongen.
 Uitzinnig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Uitzitten, ow. st. ik zat -, heb -gezeten.
 Uitzoeken, bw. onr. zw. ik zocht -, heb -gezocht; -zoeking, v.
 Uitzonderen, bw. zw. ik zondere -, heb -gezonderd; -zondering, v.
 Uitzuigen, bw. st. ik zoog -, heb -gezogen; -zuiger, m. -zuiging, v. -zuigster, v.
 Uitzuigen, bw. zw. ik zuigde -, heb -gezuigd; -zuiging, v.
 Uitzuipen, bw. st. ik zoop -, heb -gezopen.
 Uitzuren, ow. zw. ik zuurde -, heb en ben -gezuurd.

Uitzwavelen, bw. zw. ik zwavelde -, heb -gezwaveld; -zwaveling, v. -, heb -gezwaveeld.
Uitzweepen, bw. zw. ik zweepte.
Uitzweeten, bw. ow. zw. ik zweette -, heb -gezwweet; -zweeting, v.
Uitzwellen, ow. st. ik zwol -, ben -gezwollen.
Uitzwemmen, ow. st. ik zwom -, heb er ben -gezwommen.
Uitzweren, ow. st. ik zwoor -, heb en ben -gezworen.
Uitzwetsen, ow. bw. zw. ik zwetste -, heb -gezwetst.
Ukaze (bevelschrift van den Russischen keizer) v. -n.
Ulaan (lausier) m. ulanen.
Ulcereeren (etteren, zweren) ow. Uleval (zekere snoeprij) v. -len; -letje, o. -s.
Ulevelopapier tje, o. -s.
Ulerieur (aan gene zijde; later; naderhand) bn. en bijw.
Ultimatum (laatste verklaring; eindbesluit) o.
Ultra (verder; ginds) bijw.
Ultra (overdreven) bn.
Ultra (heethoofd) m. ultra's.
Ultramarin (overzeesch) bn.
Ultramontaan (voorzitter van al wat strekken kan om de ouderbeperkte heerschappij van den paus te handhaven of te vergrooten) m. ultramontanen.
Ultramontaans (van over, of aan gene zijde van, de bergen; in den geest of op de wijze van een ultramontaan) bn.
Unaniem (eenstemmig, eensgezind, eenparig) bn.
Unanimiteit (eenstemmigheid, eensgezindheid, eenparigheid) v.
Uniaalleetters (kapitale beginletters (in druk) v. mv. (tjén).
Undulatie (golving) v. undulatie.
Unduleeren (eene golvende beweging hebben, schommelen) ow. Unie (eenheid, eendracht, vereeniging, verbond, bond) v. -s.
Uniek (eenig) bn. en bijw.
Uniform (een- of zekijvormig) bn.; als zn. (gelijke dracht of kleeding, dienstkleeding der krijgsliden) v. -en.
Unionist (voorzitter van de eenheid) m. -en. (stemmig).
Unione (muz.) eentonig, een-uniteit (eenheid) v.
Universeel (algemeen, allesomvattend; algeheel) bn. Universele erfgenaam, algemeene of hoofderfgenaam. (-en).
Universiteit (hoogeschool) v.
Universalia (algemeene dingen) Unier (plant) v. (mv).
Uno animo (met dezelfde goedsgedachteid).
Un poco (een weinig) muz. (o. -s).
Unster (balansstang) v. -s; -tje.
Urania (eene der negen zanggodinnen; ook: de naam eener planeet) v.
Uranalogie (hemelkunde) v.
Urbaniteit (steedsche wellevendheid; hoofdsche levenswijz) v. Ure. Zie Ur.
Urgeeren (dringen, drijven; op iets blijven staan) ow. bw.
Urgent (dringend, dringend) bn. -er, -st. (vereisching) v.
Urgentie (dringendheid, spoed-

Urine (mensenwater, pis) v.
Urinoir (pisbak) o. -s.
Urnen, ow. zw. ik urnde, heb geurnd.
Urne en urn (lijkbuis, waarin de ouden de asch van een overledene bewaarden; bus, waarin oudtijds de stemmen verzameld werden) v. urnen.
Usantie en usance (gebruik, gewoonte) v. usantie, usancies en usances.
Usio (gewone betaaltijd) o.
Usueel (gebruikelijk) bn.
Usufruct (lijftocht, vruchtgebruik) v. [bruik] o.
Usurpatie (de daad van usurperen) v.
Usurpator (hij die usurpeert) m.
Usurpeeren (aan zich trekken, zich aannemen, overweldigen, gewelddadig of onrechtmatig zich toeëigenen) bw.
Ut, eerste noot in de klankladder, de c. (schappen) mv.
Utensiliën (werktuigen, gereed-
Utiliseeren (nuttig maken, ten nutte aanwenden) bw.
Utiliteit (nut; bruikbaarheid; bruikbaar voorwerp of persoon) v.
Utiliteitsbeginsel, o.
Utopia (de naam van een veracht land; utopiekerland) v.
Utopie (droombeeld, hersenschim) v. utopieën.
Utopisch (hersenschimmig) bn.
Utopist (dweper met eene volmaaktheid, die nooit te bereiken is) m. -en.
Utrecht (eene stad) o. (tenaren).
Utrechtenaar, m. -s of Utrech-
Utrechtsch, bn.
Uur, o. en ure, v. uren; uurte.
Uw bez. v. w. (o. -s).
Uwten, komt voorin: ten -, bijw. uitdr.; halve, bijw. -wege, bijw. om -wil, bijw. uitdr.

V.

V, v. v's. — De twee en twintigste letter van het alfabet; als V. Romeinsch cijfer beteekent V. 5.
V — VERA of VOLTA, wend o. v.
V — VIOLINO, de gewone viool.
V — VOTRE, de uwe.
V.A. — VOTRE ALTESSE, uwe hoogheid.
V.A.R. — VOTRE ALTESSE ROYALE, uwe koninklijke hoogheid.
V.C. — VERBI CAUSA, bij voorbeeld.
V.D. — VOLENTE DEO, wanneer God wil, met Gods welbehagen.
V.D.M. — VERBI DIVINI MINISTER, bedienaar van Gods woord.
Vdt. — VIDELICET, namelijk, te weten. (beeld).
V.G. — VERBI GRATIA, bij voor-
V.S. — VOLTI SUBITO, keer schielijk om (muz.).
V.T. of **Vet. Test.** — VETUS TESTAMENTUM, het oude testament of verbond.
V.V. — VICE VERSA, heen en weder, omgekeerd.
Vert. — VERATUR, men keere (het blad) om; ook: vertaler.

Vert. S. Pl. — VERTESI PLACET, keer (het blad) om, als het u belieft.
Vid. — VIDE of VIDEATUR, zie of men zie. (tikel).
Voc. — VOCE, op het woord of ar-
Vol. — VOLUMEN, de band of het deel van een werk.
Vs. — VERS.
Vt. — VTR, hij heeft het gezien of doorgezien.
Va! het ga! het zij zoo!
Vaag (vettigheid van den grond; ook kracht, bloei) v.
Vaag (onbepaald, onzeker) bn. vager, -st; -heid, v.
Vaak (gemoeilichheid tot slapen) m.
Vaak (dikwijls) bijw. vaker, -st.
Vaal (zwart- en roodachtig bruin) bn. en bijw. valer, -st.
Vaalachtig, -er, -st.
Vaalbont, -bruin, -geel, -groen, bn.
Vaalt, v. -en. (vamen).
Vaam (vadem, als houtmaat) m.
Vaan, v. vaen; -tje, o. -s.
Vaandel o. -en of o. -s.
Vaandrig (vaandeldrager) m. -s.
Vaandrigsplaats, v. -en.
Vaansdaart, m. -en.
Vaarsaal, m. -alen.
Vaarbaar, bn.
Vaardig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
Vaarkoe (vaars) v. -ien; -tje, o. -s.
Vaars (jonge koe) v. vaarzen; -je, o. -s.
Vaarschroef, v. -schroeven.
Vaart, v. -en; -je, o. -s.
Vaarttuig, o. -en; -je, o. -s.
Vaarwater, o. -en of o. -s.
Vaarwel, tw. (o. als zn).
Vaarwelgezegen, ow. zw. ik zeide -, heb vaarwelgezegd en gezegd.
Vaas, v. vazen; -je, o. -s.
Vaatdoek, m. -en; -je, o. -s.
Vaatgestel, o. -len.
Vaatsch (ledig; ook laf) bn. en
Vaatwater, o. [bijw.; -heid, v.
Vaatwerk, o.
Vacant (ledig, onbezet) bn.
Vacantie, v. -tien en -ties.
Vacatie (toestemming tot een bedrijf) v. -tien en -ties.
Vacatuur en **vacature** (opengevallen plaats) v. vacaturen en vacatures.
Vaccine (koepok-inenting) v.
Vaccineeren (met koepokstof inenten) bw.
Vaceeren (ambtelos zijn; openstaan; zich laten vinden, bezijn) ow.
Vacht, v. -en; -je, o. -s.
Vaailieeren (wankelen; besluiteloos zijn) ow.
Vadem, m. -en.
Vademecum (hulpboek) o. -s.
Vademen, bw. zw. ik vademde, heb gevademd. (-tje, o. -s).
Vader, m. -s (verheven stijl, -en).
Vaderachtig, bn. en bijw.
Vaderland, o.
Vaderlander, m. -s.
Vaderlandlievend, -minnend, bn.
Vaderlandsch, bn.
Vaderlandschgezind, bn.
Vaderlandsche liefde, v.; -min, v.

Vaderlief (slaapmuts) m. -s; -je, o. -s.
 Vaderlijk, bn. en bijw. -er, -st.
 Vaderloos, bn.
 Vaderschap, o. (-heid, v. -en).
 Vadsig, bn. en bijw. -er, -st.
 Vagebond (landlooper, ledig).
 Vagevuur, o. (looper) m. -en.
 Vago (in), in het wild, onbepaald.
 Vak, o. -ken; -je, o. -s.
 Vakerig, bn. -er, -st; -heid, v. -en.
 Val (het vallen) m. -len; -letje, o. -s.
 Val (werktuig om dieren te vangen) v. -len; -letje, o. -s.
 Val (talie, lijn) o. -len.
 Valabel (geldig) bn.
 Valbijl (gullotine, onthoofdings-werktuig) v. -en.
 Valblok, o. -ken en -s.
 Valbrug, v. -gen.
 Valdeur, v. -en.
 Vale, vaarwel afscheid.
 Valeriaan (zeker geneskruid) v.
 Valetalle (knechts- en meiden-gespuis) v.
 Valet-de-chambre (kamerdienaar) m. valets-de-chambre.
 Valeur (waarde) v.
 Valgordijn, o. -en.
 Valhoed, m. -en; -je, o. -s.
 Valido (geldig) bn.
 Valideeren (geldig maken of verklaren; tegedokomen) bw. of valies (iederem reiszak) o. valiezen; -je, o. -s.
 Valk, m. -en; -je, o. -s.
 Valkenel, o. -eren.
 Valkenier, m. -en.
 Valkeniershandschoen, m. -en; -tasch, v. -tassen.
 Valkenijacht, v. -en.
 Valkenoo, o. -en.
 Valkenvlucht, v.
 Valkerij, v. -en.
 Valkeveer, v. -en.
 Valkruid (plantgewas) o.
 Vallet, v. -en; -tje, o. -s.
 Vallen, ow. st. ik viel, ben gevallen; vallend v.
 Vallicht, o. -en.
 Valluk, o. -en; -je, o. -s.
 Valmuur, m. -muren.
 Valnet, o. -ten.
 Valpoort, v. -en.
 Valreep (schiedew.) m. -en.
 Valreepsboord, o. -en; -gast, m. -en; -knoop, m. -en; -trap, v. -en.
 Valsch, bn. en bijw. -er, -st; -elijk bijw.; -heid, v. -en.
 Valschaard, m. -s.
 Valscherm, o. -en.
 Valschhart, m. en v. -en.
 Valschhartig, bn. (-er, -st; -heid, v. -en).
 Valschontgong, bn. -er, -st; -valschut, o. -ten.
 Valstrik, m. -ken; -je, o. -s.
 Valuta (waarde; muntsoort) v.
 Valwind, m. -en.
 Vampier (bloedzuiger) m. -s.
 Van, v. -en.
 Van (familienaam) m. -nen.
 Vandaag, bijw.
 Vandaag (barbaarsch kunstverwoester) m. Vandalen.
 Vandaag, bijw.
 Vandaag, bijw.
 Vandalisme (kunstverwoesting) v.
 Vandeandensch en vanderhansd, bn.

Vaneen, bijw.
 Vaneenbarsten, ow. st. ik barstte (borst) -, ben -gebarsten (geborsten).
 Vaneenbersten. Zie Vaneenbarsten.
 Vaneenrijten, bw. st. ik reet -, heb vaneengereuten.
 Vaneenrukken, bw. zw. ik rukte -, heb -gerukt.
 Vaneenscheiden, bw. st. ik scheidde -, heb en ben -gescheiden.
 Vaneenscheuren, bw. zw. ik scheurde -helen en -gescheurde.
 Vaneensplijten, bw. ow. st. ik spleet -, heb en ben -gespleten.
 Vaneenspringen, ow. st. ik sprong -, ben -gesprongen.
 Vang, v. -en.
 Vangarm, m. -en; -band, m. -en; -boom, m. -en; -bord, o. -en; -den, m. -en; -draad, m. -draden; -haak, m. -haken; -ijzer, o. -s; -lijn, v. -en; -rad, o. -eren; -stok, m. -ken; -touw, o. -en; -water, o.; -wiel, o. -en.
 Vangen, bw. st. ik ving, heb gevangen.
 Vanger, m. -s; -tje (speeltuig) o. -s; -vangster, v. -s.
 Vangst, v. -en; -je, o. -s.
 Vanhier, bijw.
 Vanijle (de geurige zaden van zekere vrucht) v.
 Vanijleboom, m. -en.
 Vanitas (ijdelheid, vergankelijkheid; windmagerij) v.; -vanitatum, ijdelheid der ijdelheden, alles is ijdelheid.
 Vannieuws, bijw.
 Vanouds, bijw.
 Vanwaar, bijw.
 Vanwege, bijw.
 Vanzelf en vanzelf, bijw.
 Vapeurs (dampen, maagopstijgingen; ingebeelde ziekte van sommige dames) v. mv.
 Var, m. -ren.
 Varen (zeker kruid) v. -s.
 Varen, bw. ow. st. ik voer, heb en ben gevaren.
 Varened, o. -den; -je, o. -s.
 Varenkussen, o. -s; -tje, o. -s.
 Varensgeszel, m. -en.
 Varensmen, m. -lieden en -lui.
 Varenstijd, m.
 Varensvolk, o.
 Varia (verscheidenheden) mv.
 Variant (andere lezing) v. -en.
 Variatie (verscheidenheid; afwisseling) v. -tlen en -ties.
 Varsieken (veranderen, afwisselen, omtaarden) ow. bw.
 Varinas (soort van tabak) v.
 Varken, o. -s; -tje, o. -s.
 Varkenachtig, bn. -er, -st.
 Varken, bw. zw. ik varkende, heb gevarkend. Scheepsw.
 Varkensblaas, v. -blazen; -borst, v. -en; -borstel, m. -s; -broed, o. -; -darm, m. -en; -distel, v. -s; -draf, m.; -drek, m.; -drijver, m. -s; -fokker, m. -s; -fokkerij, v. -en; -gras, o.; -haar, o.; -hok, o. -ken; -hoofd, o. -en; -huid, v. -en; -karbonade, v. -s; -karbonaadje, o. -s; -kers, v. -en; -klaver, v. -; -kooper, m. -s; -kop, m. -pen; -kost, m.; -kot, o. -ten; -krap, v. -en; -krapje, o. -s

Varkensleder en -leer, o. -maag, v. -magen; -nek, m. -ken; -oog, o. -en; -oor, o. -en; -poot, m. -en; -reuzel, v.; -rib, v. -ben; -ribbe en ribbetje, o. -s; -rug, m. -gen; -schot, o. -ten; -slachter, m. -s; -slager, m. -s; -smuit, m. -en; -spek, o. -staart, m. -en; -stal, m. -len; -trog, m. -gen; -vel, o.; -vet, o.; -vlesch, o.; -worst, v. -en; -zietke, v.; -zwoerd, o.
 Varscheballe, Zie Verscheballe.
 Vast, bn. -er, -st; -elijk, bijw. -heid, v. -igheid, v.
 Vast, bijw.
 Vastbakken, bw. ow. st. ik bakte -, ben -gebakken.
 Vastberaden, bn. -er, -st; -heid, v. -en.
 Vastbinden, bw. st. ik bond -, heb -gebonden.
 Vastblijven, ow. st. ik bleef -, heb -gebleven.
 Vastboeien, bw. zw. ik boeide -, heb -geboeid. (m. -en).
 Vastdag (dag, waarop men vast) v.
 Vastdraaien, bw. ow. zw. ik draaide -, heb -gedraaid.
 Vastdrukken, bw. zw. ik drukte
 Vasteland, o. [-], heb -gedrukt.
 Vasten, v. -en.
 Vasten, ow. zw. ik vastte, heb vastenavond, m. -en.
 Vastenavonden, ow. zw. ik vastenavondde, heb gevastenavond.
 Vastenavondsgesek, m. -ken; -vreud, v.; -roije, o. -s.
 Vastendag (dag van kerkelijke vasten) m. -en.
 Vastentijd, m.
 Vastgespen, bw. zw. ik gespte -, heb -gegespt.
 Vastgieten, bw. st. ik goot -, heb -gegoten.
 Vastgrijpen, bw. st. ik greep -, heb -gegrepen.
 Vastgroeien, ow. zw. ik groeide -, ben -gegroeid.
 Vasthaken, bw. zw. ik haakte -, heb -gehaakt.
 Vasthebben, bw. onr. zw. ik had -, heb -gehad.
 Vasthechten, bw. zw. ik hechte
 Vastheid, v. [-], heb -gehecht.
 Vasthouden, bw. st. ik hield -, heb -gehouden. (-heid, v. -en).
 Vasthoudend, bn. -er, -st; -vastigheid, v. -heden.
 Vastkeggen, bw. zw. ik kegde -, heb -gekegd.
 Vastketenen, bw. zw. ik ketende -, heb -geketend.
 Vastklampen, bw. zw. ik klampde -, heb -geklampt.
 Vastklemmen, bw. zw. ik klemde -, heb -geklemd.
 Vastkleven, ow. zw. ik kleefde -, ben -gekleefd.
 Vastklinken, bw. st. ik klonk -, heb -geklonk.
 Vastklappen, bw. zw. ik klapte -, heb -geklapt.
 Vastkluisen, bw. zw. ik kluisterde -, heb -gekluiserd.
 Vastknellen, bw. zw. ik knelde -, heb -gekneld.
 Vastknevelen, bw. zw. ik knevelde -, heb -geknevel.
 Vastknoopen, bw. zw. ik knoopte -, heb -geknoot.

- Vastkoppelen, bw. zw. ik koppelde -, heb -gekoppeld.
- Vastruilen, ow. st. en zw. het ijs krooi (kruide) -, heb -gekruid (gekruid).
- Vastlakken, bw. zw. ik lakte -.
- Vastleggen, bw. zw. ik legde (leidde) -, heb -gelegd (geleid).
- Vastliggen, ow. st. ik lag -, heb -gelegen.
- Vastlijmen, bw. zw. ik lijnde -, heb -gelijmd.
- Vastloopen, ow. st. ik liep -, ben -gelopen.
- Vastmaken, bw. zw. ik maakte -, heb -gemaakt.
- Vastmetelen, bw. zw. ik mettelde -, heb -gemeteld.
- Vastnaaien, bw. zw. ik naaide -, heb -genaaid.
- Vastnagelen, bw. zw. ik nagelde -, heb -genageld.
- Vastnestelen (zich) ww. zw. ik nestelde mij -, heb mij -genesteld. (-, heb -gepekt.
- Vastpekken, bw. zw. ik pekte.
- Vastplakken, bw. ow. zw. ik plakte -, heb en -geplakt.
- Vastpleisteren, bw. zw. ik pleisterde -, heb -gepleisterd.
- Vastpluggen, bw. zw. ik plugde -, heb -geplugd.
- Vastpraten, bw. zw. ik praatte -, heb -gepraat.
- Vastprikken, bw. zw. ik prikte -, heb -geprikt.
- Vastraken, ow. zw. ik raakte -, ben -geraakt.
- Vastredeneren, bw. zw. ik redeneerde -, heb -veredeneerd.
- Vastrijden, bw. ow. st. ik reed -, heb en ben -vereden.
- Vastrijgen, bw. st. ik reeg -, heb -geregen. (- heb -geroid.
- Vastroefen, bw. zw. ik roeide -.
- Vastschroeven, ow. zw. ik schroefde -, heb -geschoefd.
- Vastslaan, bw. st. ik sloeg -, heb -geslagen.
- Vastsmeden, ow. zw. ik smeedde -, heb -gesmeed.
- Vastsnoren, bw. zw. ik snoerde -, heb -gesnoerd.
- Vastsoldereen, bw. zw. ik solderde -, heb -gesolderd.
- Vastspelden, bw. zw. ik spelde -, heb -gespeld.
- Vastspijkeren, bw. zw. ik spijkte -, heb -gespijkerd.
- Vaststaan, ow. st. ik stond -, heb -gestaan.
- Vaststeken, bw. zw. st. ik stak -, heb -gestoken.
- Vaststellen, bw. zw. ik stelde -, heb -gesteld; -stelling (bepaling) v.
- Vaststikken, bw. zw. ik stikte -, heb -gestikt.
- Vaststrikken, bw. zw. ik strikte -, heb -gestrikt.
- Vaststuren, bw. zw. ik stuurde -, heb -gestuurd.
- Vaststuwen, bw. zw. ik stuwde -, heb -gestuwd.
- Vasttimmeren, bw. zw. ik timmerde -, heb -getimmerd.
- Vastrappen, bw. zw. ik trapte -, heb -getrapt.
- Vastvaren, bw. st. ik voer -, heb -gevaren.
- Vastvlochten, bw. st. ik vlocht -, heb -gevlochten.
- Vastvriezen, ow. st. ik vroom -, ben -gevroren en -gevrozen.
- Vastwerken, bw. zw. ik werkte -, heb -gewerkt.
- Vastwerken (zich) ww. zw. ik werkte mij -, heb mij -gewerkt.
- Vastwigen, bw. zw. ik wigde -, heb -gewigd.
- Vastwoelen, bw. zw. ik woelde -, heb -gewoeld.
- Vastwortelen, ow. zw. ik wortelde -, ben -geworteld.
- Vastwringen, bw. st. ik wrong -, heb -gewrongen.
- Vastzeilen, ow. zw. ik zeilde -, heb en ben -gezeild.
- Vastzetten, bw. zw. ik zette -, heb -gezet. (-gezet.
- Vastzitten, ow. st. ik zat -, heb -gezet.
- Vastzwachtelen, bw. zw. ik zwachtelde -, heb -gezwachteld.
- Vat (greep) m.
- Vat (ton, enz.) o.-en; vaatje, o.-s.
- Vatbaar, bn. en bijw. -der, -st; -heid, v.
- Vaten (in vaten doen) bw. zw. ik vaatte, heb gevat.
- Vatenwasschen, o.
- Vaticaan (pauselijk paleis) o.
- Vatsel, o. -s.
- Vatten, bw. zw. ik vatte, heb -gevat.
- Vatvuil (dat naar het vat smaakt) bn.
- Vaukeville (liedje op een volkswijze; kluchtspel met zulke liedjes worden; zaal waar zulke kluchtspelen opgevoerd worden) v. -s.
- Vauxhall (lusthof, vroolijke verzamelpaats, welke wegens hare prachtige verlichting en aangename muziek, veel bezocht) m. -len. (woord) m.
- Vecht (er zijn twee riviertjes van deze naam; in de prov. Utrecht en in de prov. Overijssel) v. -stroom, m. -zicht, o. -s.
- Vechtachtig, bn. -er, -st.
- Vechten, ow. st. ik vocht, heb -gevochten; vechter, m.
- Vechterhandhand, bijw.
- Vechterij, v. -n; -tje, o. -s.
- Vechtersbaas, m. -bazen; -baasje, o. -s.
- Vechtkunst (schermkunst) v.
- Vechtlust, m.
- Vechtpartij, v. -en; -tje, o. -s.
- Vechtplaats, v. -en.
- Vechtvlag (vechtvaan, bloedvlag) v. -gen.
- Vedel en veel, v. vedels, vedelen en veel; vedeltje, o. -s.
- Vedelen (op vedel spelen) ow. zw. ik vedelde, heb -gevedeld; vedelaar, m.
- Veder en veer, v. vederen, veders en veeren; vedertje en veertje, o. -s.
- Vederachtig, bn.
- Vederloos, bn.
- Vedervormig, bn.
- Vedette (ruiterwacht, schildwacht der ruiters; schildershuisje op wallen) v. -n en -s.
- Vee, o. -s.
- Veearts, m. -en.
- Veeartsenij school, v. -scholen.
- Veeg (het vegen) m.
- Veeg (feeks) v. vegen.
- Veeg, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
- Veegkruid (ook bezemkruid) o.
- Veegmos (soort van mes om de hoeven der paarden af te steken) o. -sen.
- Veegsel, o. -s.
- Veel Zie Veld.
- Veel, bn. en bijw. meer, meest; veelal, bijw. (-bu.
- Veelbeminde, -bladig, -bloemig, -veeler, bijw.
- Veelgeliefde, bn.
- Veelgodendom, o.; -goderij, v.
- Veelhalmig, bn.
- Veelhoek, m. -en; -ig, bn.
- Veelhoofd, v. -en.
- Veeljarig, bn.
- Veelkleurig, bn.; -heid, v.
- Veellotteregiep, bn.
- Veellicht, bijw.
- Veelmaalen veelmaals, bijw.
- Veelmeer, bijw.
- Veelmin, bijw.
- Veelnamig, bn.
- Veelnoedig, bn.
- Veelnoezig, bn.
- Veelschrijver, m. -s.
- Veelschrijverij, v. (-mig, bn.
- Veelschudig, -soortig, -stemveelszins, bijw.
- Veelte, v.
- Veeltijs, bijw.
- Veelvlakkig, bn.
- Veelvoet (zeker insect; ook zeker plantdier) m. -en.
- Veelvoetig, -vormig, bn.
- Veelvoerd, o. -en.
- Veelvruchtig (zeker dier) m. -vraten.
- Veelvuldig, bn. en bijw. -er, -st.
- Veelwater, m. -s. (-heid, v.
- Veelwaterij, v.
- Veelwijzerij, v.
- Veelwoordig, bn. (-heid, v.
- Veelzijdig, bn. en bijw. -er, -st.
- Veem (gezelschap of vereniging van werklieden) v. en o. -en.
- Veemgericht, o. -en.
- Veen, o. vennen.
- Veenachtig, bn. -er, -st.
- Veenderij, v. -en.
- Veenwortel, v.
- Veer (van een vogel). Zie Veder.
- Veet (zeker werktuig in een slot) v. -veeren.
- Veet (overvaart) o. vieren.
- Veetboot, m. -en. (geveerd).
- Veeren, ow. zw. ik veerde, heb -veerden, o. -den; -je, o. -s.
- Veerkraft, v. -en. (-st.
- Veerkrachtig, bn. en bijw. -er, -veerman, m. -lieden en -lui.
- Veertien, telw.
- Veertiendaagsch, bn.
- Veertiende (rangetal) bn.
- Veertienanderhand, -lei, onverb. bn.
- Veertienhonderd, telw.
- Veertienjarig, bn.
- Veertienmaal, bijw.
- Veertienvoud, o. -en.
- Veertienvoudig, bn.
- Veertig, telw.
- Veertigdaagsch, bn.
- Veertiger (iemand van veertig jaren; ook wijn van dien ouderdom; alsmede een schip van veertig stukken) m. -s.
- Veertigerhande en -lei, onverb. bn.
- Veertigjarig, bn. [verb. bn.
- Veertigmaal, bijw.

Veertigponder, m. -s.
 Veertigste (ranggetal) bn.
 Veertigtal, o. -len.
 Veertigvoud, o. -en.
 Veertigvoudig, bn.
 Veeft (een wind, die men zachtjes loost) m. -en.
 Veeften (zachte winden laten) ow. zw. ik veeftte, heb geveest.
 Veeft (haat, wrok) v. -n.
 Vegen, bw. zw. ik veege, heb geveegd.
 Veger, m. -s; -tje, o. -s. [veegd].
 Vegetatie (plantengroei) v.
 Vegeteeren (wassen, groeien, een plantenveld vullen) ow.
 Vehement (hevig, onstuimig, hartstochtelijk) bn.
 Veil (klimop) o.
 Veil (te koop, ook: onknisch) bn.
 Veilbaar, bn. [-er; -st; -heid; v].
 Veilidag, m. -en.
 Veilen (te koop aanbieden) bw. zw. ik veilde, heb geveild; veilcr, m. -elling v.
 Veilig, bn. en bijw. -er; -st; -heid; v.
 Veiligheidsalve, bijw.
 Veiligheidskaart, v. -en; -klep, -veinzaard, m. -s. [v. -pen].
 Veinzen, ow. zw. ik veinste, heb geveinsd; veinzer, m. veinzeres, v. veinzerij, v.
 Vel, o. -len; -letje, o. -s.
 Veld, o. -en; -je, o. -s.
 Veldeling, m. en v. -en; voor het v. ook veldelinge.
 Veldheer, m. -en; -schap, o.
 Veldmaarschalk, m. -en; -schap, o. -sstaf, m.
 Veldtrus (krijgspakke met de daarbij behorende personen) m.
 Veldtuig, o. -meester, m. -s; -werker, m. -s.
 Veldvluchtig, bn.
 Veldwacht (veldbewaking; het korps veldwachters) v.
 Veldwachter, m. -s.
 Velen (duiden) bw. zw. ik veelde, heb geveild; velling, v.
 Velerhande, -lei, onverb. bn.
 Velg (van een rad) v. -en; -je, o. -s.
 Vellen (doen vallen) bw. zw. ik velde, heb geveild; velling, v.
 Vellenkooper, m. -s.
 Vellenploten, o.
 Vellenploter, m. -s.
 Vellig (vol vellen) bn. -er; -st.
 Velocipeed (wielr) v. -s.
 Velociteit (snelheid, gezwind-
 veluwe, v. [heid] v.
 Ven (een moeras) v. -nen.
 Venen (vaandel) o. -en en -s.
 Vendemiaire Wijnmaand, van 29 September tot 12 October) m.
 Vendetta (familieveete) v.
 Venduhuis, o. -huizen; -mee-
 ster, m. -s.
 Vendutie (openbare verkoop in Oost-Indië) v. -ties. (veend.
 Venen, ow. zw. ik vende, heb ge-
 veneerd (vercreen, eerbied
 betoonen) bw.
 Venerisch (aangestoken) bn.
 Venetie (stad in Italië) o. Vene-
 tiaan, m. Venetiaan; Veneti-
 enig, bn. -er; -st. [aansch, bn.
 Venijn, o.
 Venijnig, bn. -er; -st; -heid, v.
 Venizoen (allerlei wildebraad) o.
 Venkel (zeker plant) v.
 Vennoot, m. -en.
 Vennootschap, v. -pen.

Venster, o. -sen -en; -tje, o. -s.
 Vensterbank, v. -en.
 Vensterblind, o. -en.
 Vensterglas, o. -glazen.
 Vent, m. -en; -je, o. -s.
 Vente (verkoop) v.
 Venten, bw. zw. ik vente, heb ge-
 ventileerd (lichtverversing) v.
 Ventilator (toestel om versche
 lucht in een vertrek te brengen)
 m. -s.
 Ventileeren (ziften; van alle
 kanter beschouwen; schiften) bw.
 Vent'agen (rondventen) o.
 Vent'agen, m. -s.
 Vent'agerij, v.
 Vent'elief, o. (en v.
 Ventriloque (buikspreker) m.
 Venus (avond- of morgenster;
 ook in de fabelk. de godin der
 liefde) v. -spel, o. -ster (-star), v.
 -tempel, m. -zichte, v.
 Ver en verre, bn. en bijw. ver-
 der, verst; verte, v.
 Veraangenamen, bw. zw. ik
 -aangenaamde, heb -aangenaamd;
 -aangenaming, v.
 Veraanschouwelijken, bw. zw.
 ik -aanschouwelijkte, heb -aan-
 schouwelijkte, v.
 Veracien, bw. ow. zw. ik -aard-
 veraccien (pacht of belasting
 betalen van) bw. zw. ik ver-
 acciende, heb veraccieinsd; ver-
 acciezing, v. (-heid, v.
 Verachtelijk, bn. en bijw. -er; -st;
 Verachteloos, bw. zw. ik -ach-
 teloosde, heb -achteloosd; -ach-
 teloosing, v.
 Verachten, bw. zw. ik -achte,
 heb -acht; -achter, m. -achting, v.
 -achtster, v.
 Verachten, ow. bw. zw. ik -ach-
 terde, heb en ben -achter; -ach-
 tering, v.
 Veraciteit (zeloofwaardigheid) v.
 Verandemen, ow. zw. ik -ademde,
 heb -ademd; -ademing, v.
 Veradoniseeren (verfraaien, op-
 schikken) bw.
 Veraf, bijw. -gelegen, bn.
 Veraschuwen, bw. zw. ik -af-
 schuwde, heb -afgeschuwd.
 Veranda (afkade of opene tent
 aan het huis aangebracht, om den
 zomer te huis in de open lucht
 te kunnen genieten) v. veranda's.
 Veranderen, bw. ow. zw. ik -an-
 derde, heb en ben -anderd; -an-
 dering, v.
 Verandering, v. -en; -etje, o. -s.
 Veranderlijk, bn. -er; -st; -heid, v.
 Verankeren, bw. zw. ik -ankerde,
 heb -ankerd.
 Verantwoordelijk, bn. -er; -st;
 -heid, v.
 Verantwoorden, bw. ow. zw. ik
 -antwoordde, heb -antwoordd;
 -antwoordcr, m. -antwoording, v.
 Verarmen, bw. zw. ik -armde,
 heb en ben -armd; -arming, v.
 Verbaal (woordelijk, mondelijk)
 bn. als zn. (verkort voor proces-
 verbaal) o. verhalen.
 Verbaalmonder (het goed van
 eenen onder voogdij staanden
 pupil doorbrengen) (veroord, bw.
 zw. ik -baalmonde, heb -baal-
 mond, m. -s.
 Verbaalmonder (doorbrenger)

Verbaasd, bn.; -heid, v.
 Verbabbelen, bw. zw. ik -babbel-
 de, heb -babbeld. (-bakken).
 Verbakken, bw. st. ik -bakte, heb
 verband, o. -en; -je, o. -s.
 Verbanen, bw. st. ik -bande, heb
 -bannen; -banning, v.
 Verbasteren, ow. zw. ik -baster-
 de, ben -basterd; -bastering, v.
 Verbatim, van woord tot woord,
 woordelijk.
 Verbazen, bw. zw. ik -baasde, heb
 -baasd; -bazing, v. (ook tw.).
 Verbazen, bn. en bijw. -er; -st;
 Verbedden, bw. zw. ik -bedde,
 heb -bed; -bedding, v.
 Verbeddenstijd, m.
 Verbeelden, bw. zw. ik -beelde,
 heb -beeld.
 Verbeelden (zich), ww. zw. ik
 -beelde mij, heb mij -beeld;
 -beelding, v. -beeldingskracht, v.
 Verbeemen, ow. zw. ik -beemde,
 ben -beend.
 Verbeestelijken, ow. zw. ik
 -beestelijkte, ben -beestelijkt.
 Verbeiden, bw. zw. ik -heidde,
 heb -heid; -heidcr, m. -beiding, v.
 Verbergen, bw. st. ik -borg, heb
 -bergen; -berger, m. -berging, v.
 -bergerst, o. (o. s.
 Verbeterblad, o. -en; -blaadje.
 Verbeteren, bw. ow. zw. ik -be-
 terde, heb en ben -beterd.
 Verbeteren (zich) ww. ik -be-
 terde mij, heb mij -beterd; -be-
 teraar, m. -tering, v.
 Verbeurthis, o. -huizen.
 Verbeurbaar, bn.
 Verbeurdverklaren, bw. zw. ik
 verklaarde v. heb -verklaard;
 -verklaring, v.
 Verbeuren, bw. zw. ik -beurde,
 Verbeurte, v. [heb -beurd].
 Verbeuzelen, bw. zw. ik -beuzel-
 de, heb -beuzeld.
 Verbidden, bw. st. ik -bad, heb
 -heden. (-boden).
 Verbieden, bw. st. ik -bood, heb
 Verbijsteren, bw. zw. ik -bijster-
 de, heb -bijsterd; -bijstering, v.
 Verbijten, ow. st. ik -beet, heb
 -beten. (te) heb -bijlart.
 Verbijlarten, bw. zw. ik -bijlart-
 verbinde, bn. st. ik -bond, heb
 -bonden.
 Verbinden (zich), ww. ik -bond
 mij, heb mij -bonden.
 Verbinding, v. -en.
 Verbindingsklos, m. -sen; -roe-
 de, v. -n. -treken, o. -s.
 Verbindenis, v. -en. (-heid, v.
 Verbitteren, bn. en bijw. -er; -st.
 Verbitteren, bw. zw. ik -bitter-
 de, heb -bitterd; -bittering, v.
 Verbleeken, ow. zw. ik -bleekte,
 ben -bleekt; -bleeking, v.
 Verbliden, bw. zw. ik -blidde,
 heb -blid.
 Verbliden (zich), ww. ik -blid-
 de mij, heb mij -blid; -bliding, v.
 Verblidend, bn. -er; -st.
 Verblif, o. -blijven; -je, o. -s;
 -plaats, v. -en.
 Verblifven, bw. ow. st. ik -bleef,
 heb en ben -bleven.
 Verblind, bn. -er; -st; -heid, v.
 Verblinden, bw. zw. ik -blindde,
 heb -blind; -blindig, v.
 Verbloeden, ow. st. ik -bloedde,
 ben -bloed.

Verbloemd, bn. en bijw.
 Verbloemen, bw. zw. ik -bloemde, heb -bloemd; -bloeming, v.
 Verbluffen, bw. zw. ik -bluffte, heb -bluft; -bluffer, m. -bluffing, v.
 Verbod o.
 Verbodemen, bw. zw. ik -bodemde, heb -bodemd; -bodem, v.
 Verbodsdag, m. -en. [ming, v.
 Verbodstelsel, o. -s.
 Verbodswet, v. -ter.
 Verboeken, bw. zw. ik -boekte, heb -boekst; -boeking, v.
 Verboeren (aan den landbouw ten koste leggen) bw. zw. ik -boerde, heb -boerd.
 Verboigen, bn. -er, -st; -heid (gramschap) v.
 Verbond, o. -en.
 Verbondsark, v.; -beker, m. -s; -boek, o. -en; -breuk, v.; -brief, m. -brieven; -eend, m. -en; -god, m.; -kist, v.; -maal, o. -malen; -offer, o. -s; -tafel, v.; -wet, v. -ten.
 Verboorden, bw. zw. ik -boordde.
 Verborgen, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. (mv. -heden) v.
 Verboositeit (woordrijkheid, wijlloopigheid) v.
 Verbouw, m.
 Verbouwen, bw. zw. ik -bouwde, heb -boud; -bouwing, v.
 Verbouwereerd, bn.; -heid, v.
 Verbrabbelen, bw. zw. ik -brabbelde, heb -brabbeld.
 Verbranden, bw. ow. zw. ik -brandde, heb en ben -brand; -brandbaar, bn. -branding, v.
 Verbrassen, bw. zw. ik -braste, heb -brast.
 Verbreeden, bw. zw. ik -breedde, heb -breed; -breeding, v. -breedingsstuk, o. -breedsel, o.
 Verbreekbaar, bn.
 Verbreiden, bw. zw. ik -breidde, heb -breid; -breider, m. -breiding, v. -breidster, v. (-breid.
 Verbreien, bw. ow. zw. ik -breide, heb en ben -breid; -breiding, v.
 Verbreken, bw. st. ik -brak, heb -broken; -breekster, v. -breker, m. -breking, v.
 Verbrizelen, bw. zw. ik -brizelde, heb -brizeld; -brizeling, v.
 Verbroddeelen, bw. zw. ik -broddelde, heb -broddeld; -broddeling, v. (heb -brod.
 Verbrodde, bw. zw. ik -brodde.
 Verbrodderen, bw. zw. ik -broedde, heb -broederd.
 Verbrodderen (zieh) ww. zw. ik -broedde mij, heb mij -broederd; -broedering, v. -broederingsfeest, o.
 Verbroeien, bw. ow. zw. ik -broeide, heb en ben -broeid.
 Verbrokkelen, bw. zw. ik -brokkelde, heb -verbrokkeld; -brokkeling, v.
 Verbrouwen, bw. st. ik -brouwde, heb -brouwen.
 Verbruid, bn. (bijw. (en tw.).
 Verbruken, bw. st. ik -bruidte, heb -bruikt, o. (-bruid.
 Verbruiken, bw. zw. ik -bruikte, heb -bruikt; -bruiker, m. -bruikleen, o.
 Verbruigbaar, bn.; -heid, v.
 Verbruigen, bw. st. ik -boog, heb -bogen; -buiging, v. (-bust.
 Verbussen, bw. zw. ik -buste, heb

Vercijferen (zieh), ww. zw. ik -cijferde mij, heb mij -cijferd.
 Verdacht, bn.
 Verdagen, ow. zw. ik -daagde, heb -daagd; -daging, v.
 Verdampen, ow. zw. ik -dampste, heb en ben -dampst; -damping, v.
 Verdansen, bw. ow. zw. ik -dansste, heb -danst.
 Verdartelen, bw. ow. zw. ik -dardelde, heb en ben -dardeld.
 Verdiedigen, bw. zw. ik -dedigde, heb -dedigd.
 Verdedigen (zieh) ww. zw. ik -dedigde mij, heb mij -dedigd; -dedigbaar, bn. -dediger, m. -dediging, v. -dedigster, v.
 Verdedigingslinie, v. -liniën; -middel, o. -en; -wapen, o. -s.
 Verdeelen, bw. zw. ik -deelde, heb -deeld; -deeldheid, v. -deeler, m. -deeling, v. -deelpunt, o. -deelster, v.
 Verdoemcedigen, bw. zw. ik -deemoedigde, heb -deemoedigd; -deemoediging, v.
 Verdek, o. -ken; -sbalk, m. -en.
 Verdelgen, bw. zw. ik -delgde, heb -delgd; -delger, m. -delging, v.
 Verdenken, bw. onr. zw. ik -dacht, heb -dacht; -denking, v.
 Verder, bn. en bijw. Zie Ver.
 Verderf, o.
 Verderfelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Verderven, bw. ow. st. ik -dierf, heb en ben -derven; -derv, m. -derving, v.
 Verdichten (dichter maken) bw. zw. ik -dichtte, heb -dicht.
 Verdichten (uitdenken) bw. zw. ik -dichtte, heb -dicht; -dichter, m. -dichting, v. -dichtselsel, o.
 Verdichtselsel, o. -en of -s; -tje, o. -s.
 Verdiet (uitspraak eener rechtbank van gezwoorenen) o. -en.
 Verdienen, bw. zw. ik -diende, heb -diend.
 Verdienste, v. -n.
 Verdienstelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Verdiepen, bw. zw. ik -diepte, heb -diept; -dieping, v. -diepschaaf, v. (-en.
 Verdieping (in een gebouw) v.
 Verdierlijken, bw. ow. zw. ik -dierlijkte, heb en ben -dierlijkt; -dierlijking, v.
 Verdrietschen, bw. zw. ik -drietschte, heb -drietscht; -drietsching, v.
 Verdijd (verdoemd) bn. (en tw.).
 Verdijen (bepaald weigeren) bw. zw. ik -dijde, heb -dijd.
 Verdikken, bw. ow. zw. ik -dikte, heb en ben -dikt; -dikking, v.
 Verdobbelen, bw. zw. ik -dobbelde, heb -dobbeld.
 Verdoeken, bw. zw. ik -doekte, heb -doekt; -doeking, v.
 Verdoemd, bn. (en tw.).
 Verdoemen, m. en v. -n. (-st.
 Verdoemelijk, bn. en bijw. -er.
 Verdoemeling, m. en v. -en; -voor het v. ook verdoemlinge.
 Verdoemen, bw. zw. ik -doemde, heb -doemd; -doemer, m. -doe-
 Verdoemenis, v. [ming, v.
 Verdoen, bw. onr. ik -deed, heb -daan; -doener, m.

Verdoffen (doffen worden) ow. zw. ik -doffte, heb -dofft.
 Verdokteren, bw. zw. ik -dokterde, heb -dokterd.
 Verdolven (-dwalen) ow. zw. ik -doolde, heb en ben -doold; -doling, v.
 Verdonkeremanen (-duisteren) bw. zw. ik -donkeremaande, heb -donkeremaand.
 Verdonkeren, bw. ow. zw. ik -donkerde, heb en ben -donkerd; -donkering, v.
 Verdooltheid, v.
 Verdooopen, bw. zw. ik -doopte, heb -doopt; -dooping, v.
 Verdoooven, bw. ow. zw. ik -doofde, heb en ben -doofd; -dooving, v.
 Verdord, bijw. (en tw.); -heid, v.
 Verdorren, ow. zw. ik -dorde, heb en ben -dord; -dorring, v.
 Verdorven, bn. -er, -st; -heid, v.
 Verdosschen, bw. zw. ik -doste, heb -dost.
 Verdraaglijk, bn. -er, -st.
 Verdraagzaam, bn. -draagzaam, -st; -heid, v.
 Verdraaid, bn. (en tw.) -heid, v.
 Verdraaien, bw. ow. zw. ik -draaide, heb en ben -draaid; -draaier, m. -draaiing, v.
 Verdrag, o. -en.
 Verdragen, bw. st. ik -droeg, heb -dragen; -draging, v.
 Verdriedubbelen, bw. zw. ik -driedubbelde, heb -driedubbel.
 Verdriet, o.; -je, o. -s.
 Verdrietelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Verdrieten, onp. v. st. het -droot, heeft -drotten.
 Verdrietig, bn. -er, -st.
 Verdrievoondigen, bw. zw. ik -drievoondigde, heb -drievoondigd.
 Verdrijven, bw. st. ik -dreef, heb -dreeven; -drijving, v.
 Verdriegen, bw. st. ik -drong, heb -drongen; -dringer, m. -dringing, v.
 Verdrieken, bw. ow. st. ik -dronk, heb -dronken.
 Verdrogen, bw. ow. zw. ik -droogde, heb en ben -droogd; -droging, v.
 Verdrukken, bw. zw. ik -drukte, heb -drukt; -drukker, m. -drukking, v.
 Verdrukker, m. -s en -en.
 Verdruipelen, ow. zw. ik -druppelde, heb -druppeld.
 Verdubbelen, bw. zw. ik -dubbelde, heb -dubbeld; -dubbeling, v.
 Verduidelijken, bw. zw. ik -duidelijkte, heb -duidelikt; -duidelijking, v.
 Verduisteren, bw. ow. zw. ik -duisterde, heb en ben -duisterd; -duistering, v.
 Verduitschen (in het Nederduitsch vertalen; ook verklaren) bw. zw. ik -duitschte, heb -duitscht; -duitscher, m. -duitsching, v.
 Verduiveld, bn. en bijw. en tw.
 Verduizendvondigen bw. zw. ik -duizendvondigde, heb -duizendvondigd.
 Verdunnen, bw. zw. ik -dunde, heb -dund; -dunning, v.
 Verduren, bw. zw. ik -duurde, heb -duurd; -during, v.

Verdutton, bw. ow. zw. ik -dutte, heb -dutt, datende o. brenngen, bw. stomp worden, ow.
 Verduwen, bw. zw. ik -duwde, heb -dawd; -duwing, v.
 Verdwaald, bn.
 Verdwaalen, ow. zw. ik -dwaalde, ben -dwaald.
 Verdwijnen, ow. st. ik -dween ben -dween; -dwijning, v.
 Verdelen, bw. ow. zw. ik -edelde, heb -edeld; -edeling, v.
 Vereelten (ongevoelig worden) bw. en ow. zw. ik -eelte, heb -en ben -eelt; -eeltheid, v. -eeling, v. (-eend.
 Vereenen, bw. zw. ik -eende, heb
 Vereenigen (ook -eenen) bw. zw. ik -eenigde, heb -eenigde; -eeniger, m. -eeniging, v. -eenigster, v.
 Vereenigingsbout, m. -en.
 Vereenigingssteeken, m. -s.
 Vereenvoudigen, bw. zw. ik -eenvoudigde, heb -eenvoudigd; -eenvoudiging, v.
 Vereenzelvigen, bw. zw. ik -eenzelvigde, heb -eenzelvigd; -eenzelving, v.
 Vereeren, bw. zw. ik -eerde, heb -eerd; -eerder, m. -eering, v. -eerster, v.
 Vereerenswaardig, bn. -er, -st of meer en meest -.
 Vereering (geschenken) v. -en; -eerinkje, o. -s.
 Vereeuwigen, bw. zw. ik -eeuwigde, heb -eeuwigde; -eeuwiging, v.
 Vereffenen, bw. zw. ik -effende, heb -effend; -effening, v.
 Vereisich, o. (Naar - van zaken).
 Vereischen, bw. zw. ik -eischte, heb -eischte.
 Vereisichte, o. -n. (heb -engeld.
 Verengelen, bw. zw. ik -engelde, Verengen (nauwer maken) bw. zw. ik -engde; heb -engdt; -enging, v.
 Verenken, bw. zw. ik -enkelde, heb -enkeld; -enkeling, v.
 Verergeren, bw. ow. zw. ik -ergerde, heb -en ben -ergerd; -ergering, v. (-eten.
 Vereten, bw. st. ik -at, heb
 Veretteren, ow. zw. ik -etterde, heb -etterd; -ettering, v.
 Verevenen, bw. zw. ik -evende, heb -evend; -evening, v.
 Verfv. v. versie, je, o. -s.
 Verfeestvieren, bw. zw. ik -feestvierde, heb -feestvierd.
 Verfijnen, bw. zw. ik -fijnde, heb -fijnd; -fijning, v.
 Verkwast, m. -en.
 Verklaunen, ow. zw. ik -klauwde, ben -klauid; -klauwing, v.
 Verklensen, ow. zw. ik -fienste, heb -fienst; -fienzing, v.
 Verloefen, bw. zw. ik -foelde, heb -foeid; -foeling, v. -foelsel, o.
 Verloofenswaardig, bn. -er, -st of meer en meest - (-heid, v.
 Verlooflijk, bn. en bijw. -er, -st; Verlooflen, bw. zw. ik -foeliede, heb -foelied; -foelsel, o.
 Verformalen en Verformfoelen (bederven, verkuken) bw. zw. ik -fomfaide, heb -fomfaaid.
 Verformelen, bw. zw. ik -fommede, heb -fommeld.

Verfot, m. -ten.
 Verfraiden, bw. ow. zw. ik -fraaide, heb -en ben -fraaid; -fraaling, v.
 Verfranschen, bw. zw. ik -franschte, heb -franscht; -fransching, v.
 Verfrisschen, bw. zw. ik -frischte, heb -frisch; -frissching, v. -frissinkje, o.
 Verfrisschend, bn. -er, -st.
 Verfrommelen, bw. zw. ik -frommelde, heb -frommeld.
 Verfronselen, bw. zw. ik -fronselde, heb -fronseld.
 Verfvaren, v. mv.
 Verfvinkel, m. -s. (ben -gaan.
 Verfvgaan, ow. ont. st. ik -ging, Verfvgaarbak, m. -ken.
 Verfvgaarder, m. -s.
 Verfvgaarsel, o. -s.
 Verfvgaderen, bw. ow. zw. ik -gaderde, heb -en ben -gaderd.
 Verfvgadering, v. -en; -etje, o. -s.
 Verfvgaderplaats, v. -en.
 Verfvgaderstijd, m.
 Verfvgaderzaal, v. -zalen.
 Verfvgalen, bw. zw. ik -galde, heb -gald; -galling, v.
 Verfvgaloppeeren (zieh), ww. zw. ik -galoppeerde mij, heb mij -galoppeerd.
 Verfvgankelrijk, bn. -er, -st; -heid, Verfvgapen, bw. ow. zw. ik -gaapte, heb -gaapt.
 Verfvgapen (zieh), ww. zw. ik -gaapte mij, heb mij -gaapt.
 Verfvgaaren, bw. zw. ik -gaarde, heb -gaard. Boekbind. rsw.
 Verfvgasten, bw. zw. ik -gastte, heb -rast.
 Verfvgauwen, bw. zw. ik -gauwde, heb -gauid; -(-er, -st.
 Verfvgeedlijk en verfvgefelijk, bn.
 Verfvgeeflijkheid, v.
 Verfvgeefs, bijw.
 Verfvgeefsch, bn. (-heid, v.
 Verfvgeetachtig, bn. -er, -st; Verfvgeetboek, o.
 Verfvgeet-mij-niet en verfvgeet-miet-v.-en; -je, o. -s.
 Verfvgeetvloed, m. In de fabelk. de stroom der verfvgeetheid,
 Verfvelden, bw. st. ik -gold, heb -golden; -gelder, m. -gelding, v.
 Verfvgeelijk, o. -en.
 Verfvgeelkaar, bn.
 Verfvgeelken, bw. st. ik -geleek, heb -geleken. (bijw.
 Verfvgeelkenderwijze en-wijs, Verfvgeelijking, v. -en.
 Verfvgen, bw. zw. ik vergde, heb -gevergd. (st; -heid, v.
 Verfvgenoege, bn. en bijw. -er, Verfvgenoegeen, bw. zw. ik -gevoegde, heb -genoegd; -genoeg-
 Verfvgetelboek, o.
 Verfvgetelheid, v.
 Verfvgetelrijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Verfvgeten, bw. st. ik -gat, heb -geten.
 Verfvgeven, bw. st. ik -gaf, heb -geven; -gever, m. -geving, v.
 Verfvgevegeend, bn. -er, -st; -heid, v.
 Verfvgeving, v.
 Verfvgevissen (zieh) ww. zw. ik -gewiste mij, heb mij -gewist.
 Verfvgezellen, bw. zw. ik -gezeld, heb -gezell.

Verfvgezelschappen, bw. zw. ik -gezelschappen, heb -gezelschapp; -gezelschapping, v.
 Verfvgezicht, o. -en.
 Verfvgeten, bw. st. ik -goet, heb -goten; -gieter, m. -gieting, v. -gietest, v.
 Verfvgeven en verfvgeft, o. -giften, van meer soorten sprekende.
 Verfvgeftenis, v. (heb -gift.
 Verfvgeften, bw. zw. ik -giffte, Verfvgeftleer, v.
 Verfvgiftig, bn. -er -st.
 Verfvgiftigen, bw. zw. ik -giftigde, heb -giftigd; -giftiger, m. -giftiging, v. -giftigster, v.
 Verfvgrissen (zieh), ww. zw. ik -gistte mij, heb mij -gist; -gisting, v. -gissinkje, o.
 Verfvgrazen, bw. zw. ik -glaasde, heb -glaasd; -glaassel, o. -glazer, m. -glazing, v.
 Verfvgrijden, ow. st. ik -gleed, ben -gleden.
 Verfvgrimmigen, ow. st. ik -glom, ben -glommen.
 Verfvgrlimpen, bw. zw. ik -glimpte, heb -glimpt.
 Verfvgoddelijken, bw. zw. ik -goddelijkte, heb -goddelijk; -goddelijkijng, v.
 Verfvgodden, bw. zw. ik -goodde, heb -good; -goder, m. -goding, v.
 Verfvgoeden, bw. zw. ik -goedde, heb -goed; -goeding, v.
 Verfvgoelijken, bw. zw. ik -goelijkte, heb -goelijk; -goelijing, v. (heb -good.
 Verfvgoeien, bw. zw. ik -gooidde, Verfvgramd, bn. -er, -st; -heid, v.
 Verfvgrammen, bw. zw. ik -gramde, heb -en ben -gramd.
 Verfvgraven, bw. st. ik -groef heb -graven; -graving, v.
 Verfvgrazen, bw. zw. -graaide, heb -graaid. (-s.
 Verfvgrrijp (mistap) o. -en; -je, o. Verfvgrrijpen, bw. st. ik -greet, heb -greeten.
 Verfvgrrijpen (zieh) ww. st. ik -greet mij, heb mij -greeten.
 Verfvgrrijzen, ow. zw. ik -grijdsde, ben -grijsd. (de, ben -grimd.
 Verfvgrimmigen, ow. zw. ik -grimde, Verfvgroeien, ow. zw. ik -groeide, ben -groeid; -groeing, v.
 Verfvgroeten, bw. zw. ik -grootte, heb -groot; -grooten, m. -grooting, v. (je, o. -s.
 Verfvgroetglas, o. -glazen; -glas-
 Verfvgroeten (grof maken) bw. zw. ik -groofde, heb -groofd.
 Verfvgruizen, bw. zw. ik -gruizelde, heb -gruizeld; -gruizing, v.
 Verfvgruizen (brjzelen) bw. zw. ik -gruizde, heb -gruizd; -gruizing, v.
 Verfvgruizen (-achten, nederen) bw. zw. ik -guisde, heb -guisd; -guizing, v.
 Verfvgrulden, bw. zw. ik -guldsde, heb -gulds; -gulder, m. -guldig, v. -guldsel, o. -guldsas (in enen
 Verfvgruinkel, v. -guldmak, o. -guldpenseel, o. -guldwerk, o.
 Verfvgrunnen, bw. zw. ik -gunde, heb -gund; -gunning, v.
 Verfvhaal (bericht) o. -halen; -tje, Verfvhaal (herstel) o. [o. -s.
 Verfvhaalter, v. -s.
 Verfvhaaltrant, m.

Verhaasten, bw. zw. ik -haastte, heb -haast, v.
 Verhaabbezakken, bw. zw. ik -habbezakte, heb -habbezakt.
 Verhaken, bw. zw. ik -haakte, heb -haakt, v. (-hakt).
 Verhakken, bw. zw. ik -hakte, heb -verhakstukken, bw. zw. ik -haktukte, heb -haktukst.
 Verhalen, bw. zw. ik -haalde, heb en ben -haald; -hale, m.
 Verhalenderwijs en -wijs, bijw.
 Verhalvezoolen, bw. zw. ik -halvezoolde, heb -halvezool.
 Verhandelbaar, bn.
 Verhandelen, bw. zw. ik -handelde, heb -handeld; -handelaar, m. (-s).
 Verhandeling, v. -en; -etie, o.
 Verhang, o.
 Verhangen, bw. st. ik -hing, heb -hangen; -hanging, v.
 Verhanselen, bw. zw. ik -hanselde, heb -hanseld.
 Verhard, bn. -er; -st; -heid, v.
 Verharddraven, bw. zw. ik -harddraafde, heb -harddraafd.
 Verharden, bw. ow. zw. ik -hardde, heb en ben -hard; -harding, v.
 Verhardzeilen, bw. zw. ik -hardzeilde, heb -hardzeild. (-haard).
 Verharen, ow. zw. ik -haarde, heb -verhaspelen, bw. zw. ik -haspelde, heb -haspeld; -haspelings, v. (-heb -hecht).
 Verhechten, bw. zw. ik -hechtte, heb -verheelen (heel maken en worden), bw. ow. zw. ik -heelde, heb en ben -heeld; -heeling, v.
 Verheeren, bw. zw. ik -heerde, heb -heerd; -heerder, m. -heering, v.
 Verheergewaden (een leen verheffen), bw. zw. ik -heergewaadde, heb -heergewaad.
 Verheerlijken, bw. zw. ik -heerlijkte, heb -heerlijkt; -heerlijking, v.
 Verheffen, bw. st. ik -hief, heb -heven; -heffing, v.
 Verheidend, bn.
 Verhelderen, bw. ow. zw. ik -helderde, heb en ben -helderd; -heldering, v. (-heelde, heb -heeld).
 Verhelen (verbergen), bw. zw. ik -verhelpen, bw. st. ik -hielp, heb -holpen; -helping, v.
 Verhemelen, bw. zw. ik -hemelde, heb -hemeld.
 Verhemelte, o. -n.
 Verheugd, bn. en bijw. -er, -st.
 Verheugen, bw. zw. ik -heugde, heb -heugd. (o. -s).
 Verheuging, v. -en; -heuginkje, v.
 Verheveling, v. -en. (-heid, v.).
 Verheven, bn. en bijw. -er, -st.
 Verhinderen, bw. zw. ik -hinderde, heb -hinderd; -hindering, v.
 Verhit, bn. -ter, -st; -heid, v.
 Verhitton, bw. zw. ik -hitte, heb -hit; -hitting, v.
 Verhoeden, bw. zw. ik -hoedde, heb -hoed; -hoeding, v.
 Verhoefslagen, bw. zw. ik -hoefslaagde, heb -hoefslaagd; -hoefslag, v.
 Verhoetelen (verknopen, verbodden), bw. zw. ik -hoetelde, heb -hoeteld.

Verholen (bedekt) bn. -er, -st; -heid, v.
 Verhonderdvoudigen, bw. zw. ik -honderdvoudigde, heb -honderdvoudigd.
 Verhongerden, bw. ow. zw. ik -hongerde, heb en ben -hongerd; -hongerig, v.
 Verhoogen, bw. zw. ik -hoogde, heb -hoogd; -hooger, m. -hooging, -hoogst, o. -hoogstuk, o. [v].
 Verhoor, o. -en.
 Verhoorden, m. -s.
 Verhooren, bw. zw. ik -hoorde, heb -hoord; -hooring, v.
 Verhoovaardigen (zich) ww. zw. ik -hoovaardigde mij, heb mij -hoovaardigd.
 Verhouding, v. -en.
 Verhuizen, ow. zw. ik -huisde, ben -huisd; -huizing, v. -huisdag, m. -huistijd, m.
 Verhuren, bw. zw. ik -huurde, heb -huurd; -huring, v. -huurder, m. -huursterv, -huurkantoort, o. -huurtijl, m.
 Verhutselen, bw. zw. ik -hutselde, heb -hutseld.
 Verificateur (naziener en waarmerker) m. -s.
 Verificatie (bewaardiging, waarmerking) v.
 Verifieeren (bewaarden, bewijzen, doen blijken) bw.
 Verijdelen, bw. zw. ik -ijdelde, heb -ijdel; -ijdeling, v.
 Verijdeluitten, bw. zw. ik -ijdeluitte, heb -ijdeluit.
 Verinteresten (op interest loopen) bw. zw. ik -interestte, heb -interest.
 Verjaardag, m. -en; -dicht, o. -en; -feest, o. -en; -geschenk, o. -en; -maal, o. -malen.
 Verjagen, bw. zw. en st. ik -jaagde (-joeg), heb -jaagd; -jager, m. -jaging, v.
 Verjaran, bw. ow. zw. ik -jaarde, heb en ben -jaard; -jaring, v. -jaringfeest, o. -jaringsgeschenk, o.
 Verjongen, bw. ow. zw. ik -jongde, heb en ben -jongd; -jonging, v. -jongingskuur, v.
 Verkaarden, bw. zw. ik -kaarde, heb -kaard. (heb -kaart).
 Verkaarten, bw. zw. ik -kaartte.
 Verkabbelen (afkabbelen) bw. zw. ik -kabbelde, heb -kabbeld; -kabbeling, v.
 Verkakelen, bw. zw. ik -kakelde, heb -kakeld.
 Verkalfateren en -erkalfateren, bw. zw. ik -kalfaterde, heb -kalfaterd.
 Verkalken, ow. zw. ik -kalte, heb en ben -kalkt; -kalking, v.
 Verkallen (verpraten) bw. zw. ik -kalde, heb -kald. (heb -kamd).
 Verkammen, bw. zw. ik -kamde.
 Verkankeren, ow. zw. ik -kankeerde, ben -kankerd; -kankeering, v.
 Verkappen (verhakken; ook opnieuw kappen) bw. zw. ik -kapte, heb -kant; -kapping, v.
 Verkassen (-huizen) ow. zw. ik -kaste, heb -kast; -kassing, v.
 Verkavelen, bw. zw. ik -kavelde, heb -kaveld; -kaveling, v.
 Verkeer, o.
 Verkeerbord, o. -en; -je, o. -s.

Verkeerd, bn. en bijw. -er, -st; -elijk, bijw. -heid, v.
 Verkeeren (omgang hebben) ow. zw. ik -keerde, heb -keerd; -keerder, m. -keering, v.
 Verkeeren (veranderen) bw. ow. zw. ik -keerde, heb en ben -keerd; -keering, v.
 Verkeering, v. -en.
 Verkeerspel, o. -len.
 Verkeertje (verkeerspel) o.
 Verkegelen, bw. zw. ik -kegelde.
 Verkenbaar, bn. (-heb -kegeld).
 Verkenmerk, o. -en.
 Verkennen (in den krijgsl dienst opnemen) bw. zw. ik -kende, heb -kend; -kenning, v.
 Verkeven, bw. st. ik -korf, heb -korven.
 Verketteren, bw. zw. ik -ketterde, heb -ketterd; -kettering, v.
 Verkeuren, bw. zw. ik -keurde, heb -keurd.
 Verkeuvelen, bw. zw. ik -keuvelde, heb -keuvel. (-kiel).
 Verkielen, bw. zw. ik -kielde, heb -verkielen, bn.; -heid, v.
 Verkiesselijk en verkiesselijk, bn. -er, -st.
 Verkiezen, bw. st. ik -koos, heb -verkiezing, v. -en; -sdag, m. -en; -sleer, v.; -swerk, o.
 Verkijsken, bw. st. ik -keek, heb -keken.
 Verklaarbaar, bn. -der, -st.
 Verkladden, bw. zw. ik -kladde, heb -klad.
 Verklagen, bw. zw. ik -klaagde, heb -klaagd; -klaagster, v. -klager, m. -klaging, v.
 Verklappen, bw. zw. ik -klapte, heb -klapt; -klapper, m. -klapping, v. -klapster, v.
 Verklaren, bw. zw. ik -klaarde, heb -klaard; -klaarder, m. -klaring, v.
 Verkleeden, bw. zw. ik -kleedde, heb -kleed; -kleeding, v.
 Verkleedf, bn. -er, -st; -heid, v.
 Verkleemaap, m. -apen.
 Verkleinbaar, bn.
 Verkleinen, bw. zw. ik -kleinde, heb -kleind; -kleining, v. -kleinglas, o.
 Verkleinwoord, o. -en; -je, o. -s.
 Verkleumd, bn. -er, -st; -heid, v.
 Verkleumen, ow. zw. ik -kleumde, ben -kleumd; -kleuming, v.
 Verkleuren, bw. ow. zw. ik -kleurde, heb en ben -kleurd; -kleuring, v.
 Verklikken, bw. zw. ik -klikte, heb -klikte; -klikker, m. -klikking, v.
 Verkloden, bw. zw. ik -kloekte, heb -kloekt; -kloeking, v.
 Verklungelen (den tijd verbeuzelen) bw. zw. ik -klungelde, heb -klungeld.
 Verknagen, bw. zw. ik -knaagde, heb -knaagd.
 Verkneden, bw. zw. ik -kneedde, heb -kneed; -kneeding, v.
 Verknenuken (zich) ww. zw. ik -kneukelde mij, heb mij -kneukeld.
 Verknenten (zich) ww. zw. ik -kneuterde mij, heb mij -kneuterd.
 Verknutzen, bw. zw. ik -kneusde, heb -kneusd; -kneuzing, v.

Verkníezen en verkníjzen (zich), ww. zw. ik -kniesde mij, heb mij -kniesd.
 Verkníppen (zich), ww. st. ik -kneep mij, heb mij -kneep; -knípping, v.

Verkníjzen, zie Verkníezen.
 Verkníppen, bw. zw. ik -knípte, heb -knípt; -knípping, v.
 Verknócht, bn., -heid, v.
 Verknóchen, bw. zw. ik -knoeide, heb -knoeid; -knoeing, v.
 Verknóllen (misdoen, verbroeden) bw. zw. ik -knoolde, heb -knóld.

Verknóppen, bw. zw. ik -knoopte, heb -knoopt.
 Verknúffelen, bw. zw. ik -knúffelde, heb -knúffeld.
 Verkoelen, bw. ow. zw. ik -koelde, heb en ben -koeld; -koel-drank, m.

Verkoelend, bn. -er, -st. (-en).
 Verkoeling, v. -en; -smiddel, o.
 Verkoeken, bw. ow. zw. ik -kookte, heb en ben -kookt; -koking, v.
 Verkolen, ow. zw. ik -koolde, ben -kóld; -koling, v.

Verkolven, bw. zw. ik -kolfde, heb -kólf.
 Verkomen (bekomen) ow. st. ik -kwam, ben -kómen.
 Verkonden, bw. zw. ik -kondde, heb -kónd; -konder, m. -konding, v.

Verkondigen, bw. zw. ik -kondigde, heb -kóndigd; -kondiger, m. -kondiging, v.
 Verkóndschappen, bw. zw. ik -kondschapte, heb -kóndschapt; -kondschapping, v.

Verkonkelen, bw. zw. ik -konkelde, heb -kónkeld; -konkeling, v.
 Verkoop, m. -en.
 Verkoopbaar, bn.
 Verkoopdag, m. -en.

Verkoopden, bw. onr. zw. ik -kocht, heb -kócht; -koopbaar, bn. -kooper, m. -koopster, v.
 Verkoopshuis, o. -huizen.
 Verkoopning, v. -en; -koopinkje, o. -s.

Verkooppríjs, m. -príjzen.
 Verkoopstíjd, m.
 Verkoperen, bw. zw. ik -koperde, heb -kóperd; -kopering, v.
 Verkoren (gekozen) bn.
 Verkórsten, ow. zw. ik -korste, ben -kórst.

Verkórtten, bw. zw. ik -kórtte, heb -kórt; -kórtter, m. -kórtting, v. -kórtster, v.
 Verkórttingsteeken, o. -s.
 Verkónden, bn.

Verkóndheid, v. -heden.
 Verkrachten, bw. zw. ik -krachtte, heb -kracht; -krachter, m. -kraehting, v.
 Verkreukelen, bw. ow. zw. ik -kreukelde, heb en ben -kreukeld; -kreukeling, v.

Verkríjgen, bw. st. ik -kreeg, heb -kregen; -kríjger, m. -kríjging, v.
 Verkrímpen, ow. st. ik -kromp, ben -krompen; -krímping, v.
 Verkrommen, bw. ow. zw. ik -kromde, heb en ben -kromd; -kromming, v. -er, -st; -heid, v.

Verkroppen, bw. zw. ik -kropte, heb -kropt; -kropping, v.

Verkrúien, bw. ow. st. en zw. ik -krooi, heb en ben -kroolen, ook ik -kruide, heb en ben -kruíd.
 Verkrúimelen, bw. zw. ik -krúimelde, heb en ben -krúimeld; -krúimeling, v. (-kropen).

Verkrúipen, ow. st. ik -kroop, ben -verkrúien (in een anderen kuil doen) bw. zw. ik -kúilde, heb -kúld; -kúiling, v.

Verkrúipen, bw. zw. ik -kúipte, heb -kúipt; -kúiping, v.
 Verkrúischt (gezuiverd) bn.
 Verkwakkelen, bw. zw. ik -kwakkelde, heb -kwakkeld.
 Verkwanselen, bw. zw. ik -kwanselde, heb -kwanseld; -kwanseling, v.

Verkwíjlen, bw. zw. ik -kwíjld, heb -kwíjld.
 Verkwíjnen, ow. zw. ik -kwíjnde, ben -kwíjnd; -kwíjning, v.
 Verkwíkkelij, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Verkwíkken, bw. zw. ik -kwíkte, heb -kwíkt; -kwíkker, m. -kwíking, v.
 Verkwíkkend, bn. -er, -st.
 Verkwísten, bw. zw. ik -kwístte, heb -kwíst; -kwístter, v.

Verkwístend, bn. -er, -st.
 Verlaat, o. -iaten.
 Verladen, bw. st. ik -laadde, heb -laded; -lading, v.

Verlagen, bw. ow. zw. ik -laagde, heb en ben -lagd; -lag.
 Verlak (verlakt) o. -ing, v.
 Verlakken (met verlak bekleden; ook: foppen, bedriegen) bw. zw. ik -lakte, heb -lakt; -lakter, m. -laking, v. -laksel, o.

Verlakt, o.
 Verlammen, bw. ow. zw. ik -lamde, heb en ben -lamd; -lamming, v.
 Verlanden, ow. zw. ik -landde, ben -land; -landing, v.

Verlangen, bw. zw. ik -langde, heb -langd.
 Verlangen, o. -s.
 Verlangelijst, v. -en; -je, o. -s.
 Verlangst, v.

Verlantaranten, bw. zw. ik -lant-rantte, heb -lantarfant.
 Verlappen, bw. zw. ik -lapte, heb -lapt; -lapping, v.
 Verlaríen (verbeuzelen) bw. zw. ik -laríde, heb -laríed.

Verlaten (begeven) bw. st. ik -liet, heb -laten; -lating, v.
 Verlaten (zich) (vertrouwen), ww. st. ik -liet mij, heb mij -laten.
 Verlaten (zich) (te laat komen) bw. zw. ik -laatte mij, heb mij -laat.

Verlaten, bn. -er, -st; -heid, v.
 Verlater, m. -s; -laatster, v.
 Verleden en voorleden, bn.
 Verledigen (zich), ww. zw. ik -ledigde mij, heb mij -ledigd.

Verleenen, bw. zw. ik -leende, heb -leend; -leening, v.
 Verleeren, bw. zw. ik -leerde, heb -leerd. (heb leestte).
 Verleesten, bw. zw. ik -leestte, Verlegen (bedroefd, beschaamd) bn. -er, -st; -heid, v.
 Verlegen (bedorven door lang liggen) bn. meer -meest -.

Verlegeren, ow. zw. ik -legerde, heb -legd.
 Verleggen, bw. zw. ik -legde en -leide, heb -legd en leid; -legging, v.

Verleí (beleening) o. (-heid, v.).
 Verleídelíjk, bn. en bijw. -er, -st; Verleiden, bw. zw. ik -leidde, heb -leid; -leider, m. -leiding, v. -leiderster, v.

Verleíen (beleenen) bw. zw. ik -leide, heb -leid; -leíing, v.
 Verlekkoren, bw. ow. zw. ik -lekerde, heb en ben -lekkerd.
 Verlongbaar, bn.

Verlongen, bw. zw. ik -lengde, heb -lengd; -lenging, v. -lengst, o.
 Verloopen, ow. zw. ik -lepte, ben -lept; -lepping, v.

Verlet (hinder) o.
 Verletten, bw. zw. ik -lette, heb -let; -letsel, o.
 Verleuteren (verbeuzelen) bw. zw. ik -leuterde, heb -leuterd.

Verlevendigen, bw. ow. zw. ik -levendigde, heb en ben -levezdígd; -levendiging, v.
 Verlezen (uitlezen) bw. st. ik -las, heb -lezen.

Verlezen (zich) (verkeerd lezen) ww. st. ik -las mij, heb mij -lezen.
 Verlicht, bn. en bijw. -er, -st.
 Verlichten (helder maken) bw. zw. ik -lichtte, heb -licht.

Verlichten (inlander waar maken) bw. zw. zw. ik -lichtte, heb -licht. (v. -s).
 Verlichter, m. -s; -lichtster, Verlichting (beschaving) v.

Verlichting (onthefing) v.
 Verlierderíjken (zich) ww. zw. ik -liedderíjkte mij, heb mij -liedderíjkt. (-heid, v.).
 Verlíft, bn. en bijw. -er, -st; Verlíftde, m. en v. -n.

Verlíes, o. -liezen; -je, o. -s.
 Verlíeven, ow. zw. ik -líefde, ben -líefd.

Verlíezen, bw. st. ik -loor, heb -loren; -liezer, m. (-legen).
 Verlíegen, ow. st. ik -lag, ben Verlíjden, bw. st. ik -leed, heb Verlíef, o. -loven. (-leden).

Verlíefanger, m. -s. (-heid, v.).
 Verlíokkelíjk, bn. en bijw. -er, -st; Verlíokken, bw. zw. ik -lokke, heb -lokt; -lokker, m. -lokking, v. -lokker, v.

Verlíoksel, o. -s en -en.
 Verlíoochenen, bw. zw. ik -looche, heb -loochend; -looche-naar, m. -loocheares, v. -looche-níng, v. heb -lood; -looding, v.
 Verlíoden, bw. zw. ik -loode, Verlíofde, m. en v. -n.
 Verlíoomen, ow. zw. ik -loomde, ben -loomd.
 Verlíoomen (laten -).
 Verlíoop, o.

Verlíopen, bw. ow. st. ik -liep, heb en ben -loopen.
 Verlíooddag, m. -en.
 Verlíoren, bn.
 Verlíoskunde, v.
 Verlíoskundíjk, bn. en bijw.
 Verlíoskundíge, m. en v. -n.
 Verlíossen, bw. ow. zw. ik -loste, heb en ben -lost; -losser, m. -lossing, v. -losser, v.
 Verlíossingswerk, o.

Verloten, bw. zw. ik -lootte, heb -loot; -loter, m. -loting, v.
 Verloven, bw. zw. ik -loofde, heb -loofd; -loving, v.
 Verlovingsdag, m. -en; -feest, o. en; -maal, o. malen.
 Verluichten, bw. zw. ik -luchtte, heb -lucht; -luchting, v.
 Verluichten, bw. zw. ik -luchtte, heb -luchtig; -luchting, v.
 Verluiden, ow. enkel gebruik. In: zich laten verluiden.
 Verluieren in luideel doorbrennen) bw. zw. ik -luierde, heb -luierd.
 Verlustigen, bw. zw. ik -lustigde, heb -lustigd; -lustiging, v.
 Vermaagenschappen, bw. zw. ik -maagschapt, heb -maagschapp; -maagschapping, v.
 Vermaak, o. -maken.
 Vermaakshalve, bijw.
 Vermaan (vermaning) o.; -brief, m. -brieven.
 Vermaard, bn. -er, -st; -heid, v.
 Vermageren, bw. ow. zw. ik -magerde, heb en ben -magerd; -magering, v. (-heid, v.)
 Vermakelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Vermaken, bw. zw. ik -maakte, heb -maakt.
 Vermaken (zich) ww. zw. ik -maakte mij, heb mij -maakt;
 Vermaeld, bn. [-making, v.
 Vermalen, bw. st. ik -maalde, heb -malen; -maling, v. (-mald, v.)
 Vermallen, bw. zw. ik -malde, heb -malen, bw. zw. ik -maarde, heb -maand; -maanster, v. -manier, m. -maning, v.
 Vermangelen, bw. zw. ik -mangelde, heb -mangeld. (o. s.)
 Vermaning, v. -en; -maunike, v.
 Vermannen (verreesteren) bw. zw. ik -mande, heb -mand.
 Vermannen (zich) ww. zw. ik -mande mij, heb mij -mand; -manning, v.
 Vermeend, bn. (heb -meend.
 Vermeenen, bw. zw. ik -meende, heb -meende.
 Vermeerderen, bw. ow. zw. ik -meerderde, heb en ben -meerderd; -meerderaar, m. -meerderaarster, v. -meerdering, v.
 Vermeesteren, bw. zw. ik -meesterde, heb -meesterd; -meesteraar, m. -meestering, v.
 Vermelden, zie Vermeenen.
 Vermeiden, ook Vermeiden (zich) ww. zw. ik -meide en -meide mij, heb mij -meide.
 Vermelden, bw. zw. ik -meldde, heb -meld; -melder, m. -melding, v.
 Vermengen, bw. zw. ik -mengde, heb -mengd; -menger, m. -menging, v. -mengster, v.
 Vermengvuldigen, bw. ow. zw. ik -menigvuldigde, heb en ben -menigvuldigd; -menigvuldiger, m. -menigvuldiging, v. -menigvuldigtal, o. (heb -merkt, v.)
 Vermerken, bw. zw. ik -merkte, heb -merkt.
 Vermetel, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Vermeten (overmeten) bw. st. ik -mat, heb -meten.
 Vermeten (zich) (zich in het meten vergissen; zich verstootten) ww. st. ik -mat mij, heb mij -meten.

Vermetselen, bw. zw. ik -metelde, heb -metseld; -metseling, v.
 Vermicelli, v.
 Vermijden, bw. st. ik -meed, heb -meden; -mijdbaar, bn. -mijdelijk, bn. -mijding, v.
 Vermijneren, bw. zw. ik -mijmerde, heb -mijmerd.
 Vermijten, ow. zw. ik -mijtte, ben -mijt.
 Vermijten, o.; -achtig, bn.
 Verminderen, bw. ow. zw. ik -minderde, heb en ben -minderd; -minderder, v.
 Verminken, bw. zw. ik -minkte, heb -minkt; -minking, v.
 Verminkte, m. en v. -n.
 Vermissen, bw. zw. ik -miste, Vermits, v. (heb -mist, v.)
 Vermoederen, bw. zw. ik -moederde, heb -moederd.
 Vermoedelijk, bn. en bijw.
 Vermoeden, o. s.
 Vermoeden, bw. zw. ik -moedde, heb -moed.
 Vermoed, bn. -er, -st; -heid, v.
 Vermoeden, bw. zw. ik -moede, heb -moed; -moeding, v.
 Vermoedend, bn. -er, -st.
 Vermoedens, v. -sen.
 Vermoffen, bw. ow. zw. ik -mofte, heb en ben -mofte; -moffing, v.
 Vermogen, bw. ow. onr. zw. ik -moeg, ik -moecht.
 Vermogen, o. s.
 Vermogend, bn. -er, -st.
 Vermolmen, ow. zw. ik -molmd, heb en -molmd; -molming, v.
 Vermolmen (vermolmen) ow. zw. ik -molmd, heb en -molmd; -molmding, v.
 Vermolde, m. en v. -n.
 Vermommen, bw. zw. ik -momde, heb -momd; -momming, v.
 Vermoolen, bw. ow. zw. ik -moelde, heb en -moeld.
 Vermoorden, bw. zw. ik -moorde, heb -moord; -moorder, m. -moording, v.
 Vermorsen, bw. zw. ik -morste, heb -morst; -morsing, v.
 Vermorzelen, bw. zw. ik -morzelde, heb -morzeld; -morzeling, v.
 Vermotten, ow. zw. ik -motte, heb -mot; -motting, v.
 Vermuften, ow. zw. ik -muftte, ben -muft; -mufting, v.
 Vermunten, bw. zw. ik -muntte, heb -munt; -munting, v.
 Vermurwen, bw. ow. zw. ik -murwde, heb en ben -murwd; -murwing, v.
 Vermaalen, bw. zw. ik -naaide, heb -naaid.
 Vernachten, ow. zw. ik -nachtte, heb -nacht.
 Vernagelen, bw. zw. ik -nagelde, heb -nageld; -nageling, v.
 Vernauwen, ow. bw. zw. ik -nauwde, heb en ben -nauwd; -nauwing, v.
 Vernederen, bw. zw. ik -nederde, heb -nederd; -nederder, v.
 Vernederend, bn. -er, -st.
 Verneembaar, bn.
 Vernemen, bw. st. ik -nam, heb -nomen.
 Vernestelen, bw. zw. ik -nestelde, heb -nesteld.

Vernielachtig, bn. -er, -st;
 Vernielal, m. en v. -len, [-heid, v.
 Vernielen, bw. zw. ik -nielde, heb -nielid; -nieler, m. -nieling, v. -nielster, v. -nielzucht, v.
 Vernietigbaar, bn.
 Vernietigen, bw. zw. ik -nietigde, heb -nietigd; -nietiger, m. -nietiging, v. -nietigster, v.
 Vernieuwen, bw. zw. ik -nieuwde, heb -nieuwd; -nieuwer, m. -nieuwing, v.
 Vernieuwerwetschen, bw. zw. ik -nieuwerwetschte, heb -nieuwerwetscht, -nieuwerwetsching, v.
 Vernis, o. -sen; -je, o. s.
 Vernissen, bw. zw. ik -niste, heb -gevernist. (-heid, v.)
 Vernooed, bn. en bijw. -er, -st;
 Vernooen (vergoenen) (zich) ww. zw. ik -noegde mij, heb mij -noegd; -noeging, v.
 Vernooen, bw. zw. ik -noemde, heb -noemd; -noeming, v.
 Vernuft, o. -en.
 Vernuftig, bn. en bijw. -er, -st.
 Veronachtzamen, bw. zw. ik -onachtzaamde, heb -onachtzaam; -onachtzaming, v.
 Veronderstellen, bw. zw. ik -onderstelde, heb -ondersteld; -onderstelling, v.
 Verongelijken, bw. zw. ik -ongelijekte, heb -ongelijkt; -ongelijking, v.
 Verongelukken, ow. zw. ik -ongelukte, heb -ongelukt.
 Verontheligen, bw. zw. ik -ontheligde, heb -ontheligd; -onthelliger, m. -onthelliging, v.
 Verontreinigen, bw. zw. ik -ontreinigde, heb -ontreinigd; -ontreiniger, m. -ontreiniging, v.
 Verouderen, bw. zw. ik -ont-rustte, h. -ont-rust; -ont-rusting, v.
 Verontschuldigen, bw. zw. ik -ontschuldigde, heb -ontschuldigd; -ontschuldiging, v.
 Verontwaardigen, bw. zw. ik -ontwaardigde, heb -ontwaardigd; -ontwaardiging, v.
 Veroroelen, bw. zw. ik -oordeelde, heb -oordeeld; -oordeelaar, m. -oordeeling, v.
 Veroroelen, bw. zw. ik -oorloogde, heb -oorloogd.
 Veroroelen, bw. zw. ik -oorloofde, heb -oorloofd; -oorloofing, v.
 Veroroelen, bw. zw. ik -oorzaakte, heb -oorzaak; -oorzaakster, v. -oorzaker, m. -oorzaking, v.
 Verootmoedigen, bw. zw. ik -ootmoedigde, heb -ootmoedigd; -ootmoediging, v.
 Veroroelen (gebruiken) bw. zw. ik -orberde, heb -orberd.
 Veroroelen, bw. zw. ik -ordende, heb -ordend; -ordening, v.
 Veroroelen, bw. zw. ik -ordineerde, heb -ordineerd; -ordinering, v. (heb en ben -oud.
 Veroroelen, bw. ow. zw. ik -oude, heb -ouderd; -ouderder, v.
 Veroroelen, ow. zw. ik -ouderde, heb -ouderd; -oudering, v.
 Veroroelen, bw. ow. zw. ik -ouwelijkt, h. en ben -ouwelijkt.
 Veroroelen, bw. zw. ik -overde, heb -overd; -overaar, m. -overing, v. -overingszucht, v.

Verpachten, bw. zw. ik -pachtte, heb -pacht; -pachter, m. -pachting, v.
 Verpakken, bw. zw. ik -pakte, heb -pakt; -pakking, v.
 Verpanden, bw. zw. ik -pandde, heb -pand; -panding, v.
 Verpappen, bw. zw. ik -papte, heb -papt; -pasting, v.
 Verpassen, bw. zw. ik -paste, heb -pekte, heb en ben -pekeld.
 Verpekelen, bw. ow. zw. ik -pekelde, heb en ben -pekeld.
 Verpekken, bw. zw. ik -pekete, heb -pekt.
 Verpesten, bw. zw. ik -pestte, heb -pest; -pesting, v.
 Verpestend, bn. -er, -st.
 Verpijnen, bw. zw. ik -pijnde, heb mij -pijnd.
 Verplaatsen, bw. zw. ik -plaatste, heb -plaatst; -plaatsing, v.
 Verplakken, bw. zw. ik -plakte, heb -plakt.
 Verplanten, bw. zw. ik -plantte, heb -plant; -planting, v.
 Verplassen, bw. zw. ik -plaste, heb -plast.
 Verpleisteren, bw. zw. ik -pleisterde, heb -pleisterd.
 Verpleiten, bw. zw. ik -pleitte, heb -pleit.
 Verpletten, bw. zw. ik -plette, heb -plet.
 Verpletteren, bw. zw. ik -pletterde, heb -pletterd; -plettering, v.
 Verplichten, bw. zw. ik -plichtte, heb -plicht; -plichting, v.
 Verplichtend, bn. en bijw. -er, -st. (heb -plooid).
 Verplooiën, bw. zw. ik -plooidde, verpooien, grondlasten, v. -en.
 Verpoozen, bw. ow. zw. ik -poosde, heb -poosd; -poozing, v.
 Verpoten, bw. zw. ik -pootte, heb -poot; -poting, v.
 Verpotten, bw. zw. ik -potte, heb -pot; -potting, v.
 Verpraten, bw. zw. ik -praatte, heb -praat.
 Verpronken, bw. zw. ik -prontte, heb -pruilde, heb zw. ik -pruilde, heb -pruuld.
 Verraad, o. (raden).
 Verraden, bw. st. ik -ried, heb -rader, m. -en -en.
 Verraderes, v. -sen.
 Verraderij, v. -en.
 Verraderlijk, bn. en bijw. -er, -st.
 Verradersch, bn.
 Verrafelen, bw. ow. zw. ik -rafelde, heb en ben -rafeld.
 Verrammelen, bw. zw. ik -rammelde, heb -rammeld.
 Verrassen, bw. zw. ik -raste, heb -rast.
 Verrassing, v. -en; -rassinkje.
 Verre, bijw. Zie Ver.
 Verregaand, bn. en bijw. -er, -st.
 Verreiken (zich), (te ver reiken) ww. zw. ik -reikte mij, heb mij -reikt.
 Verreizen, ow. bw. zw. ik -reisde, ben en heb -reisd.
 Verrekenen, bw. zw. ik -rekende, heb -rekend; -rekening, v.
 Verrekijker, m. -s; -tje, o. -s.
 Verrekken, bw. zw. ik -rekte, heb en ben -rekt; -rekking, v.
 Verrel, o. -s; -tje, o. -s.
 Verreweg, bijw.
 Verreziend en verziend, bn.

Verrichten, bw. zw. ik -richtte, heb -richt; -richting, v.
 Verrijgen, bw. st. ik -reeg; heb -regen.
 Verrijken (rijker maken) b. v. zw. ik -rijkte, heb -rijkt; -rijking, v.
 Verrijzen, ow. st. ik -rees, ben -rezen; -rijzen, v. -rijzing, v.
 Verrimpelen, bw. ow. zw. ik -rimpelde, heb en ben -rimpeld.
 Verritselen, ow. zw. ik -ritselde, heb -ritseld.
 Verroefen, bw. ow. zw. ik -roefde, heb en ben -roefd.
 Verroekelozen, bw. zw. ik -roekeloosde, heb -roekeloosd; -roekelozing, v.
 Verroepen, bw. st. ik -riep, heb -roepen. (heb -roerd).
 Verroeren, bw. zw. ik -roerde, verroesten, ow. zw. ik -roestte, ben -roest; -roesting, v.
 Verrollen, bw. ow. zw. ik -rolde, heb en ben -rolld; -rolling, v.
 Verrommelen, bw. zw. ik -rommelde, heb -rommeld.
 Verronken, bw. zw. ik -ronkte, heb -ronkt.
 Verronselen, bw. zw. ik -ronselde, heb -ronseld.
 Verrooken, bw. zw. ik -rookte, heb -rookt.
 Verrot, bn. en bijw. -ter, -st.
 Verrotten, ow. zw. ik -rotte, ben -rot; -rotting, v.
 Verruilen, bw. zw. ik -ruilde, heb -ruild; -ruiling, v.
 Verruimen, bw. zw. ik -ruimde, heb -ruimd; -ruiming, v.
 Verrukkelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Verrukken, bw. zw. ik -rukte, heb -rukt; -rukking, v.
 Vers, o. verzen; -je, o. -s.
 Versaagd, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. (-saagd).
 Versagen, ow. zw. ik -saagde, ben versch, bn. en bijw. -er, -t; -elijk, bijw. -heid, v.
 Verschacheren, bw. zw. ik -schacherde, heb -schacherd.
 Verschaffen, bw. zw. ik -schafte, heb -schafft; -schaffing, v.
 Verschalen, ow. zw. ik -schaalde, ben -schaald; -schaling, v.
 Verschalken, bw. zw. ik -schalkte, heb -schalkt; -schalking, v.
 Verschansen, bw. zw. ik -schanste, heb -schanst; -schan-sing, v.
 Verscheballe en varscheballe, m. -s.
 Verscheiden (overlijden) ow. st. hij -scheide, li -scheiden.
 Verscheiden, o. (-heid, v).
 Verscheiden, bn. en telw.
 Verschelen (verschillen) ow. zw. ik -scheelde, heb -scheeld.
 Verschen, bw. zw. ik -verschte, heb -verscht.
 Verschenken, bw. st. ik -schonk, heb -schonken.
 Verscheppen, bw. zw. ik -scheep-te, heb -scheept; -scheeping, v.
 Verscherpen, bw. zw. ik -scherpte, heb -scherpt; -scherping, v.
 Verscherpten, bw. zw. ik -scherstte, heb -scherst.
 Verscherpen, bw. zw. ik -scherfde, heb -scherfd.
 Verschet, Zie Frisket.

Verscheuren, bw. zw. ik -scheurde, heb -scheurd; -scheuring, v.
 Verschiet, o. -en; -je, o. -s.
 Verschieten, bw. ow. st. ik -schoot, heb en ben -schoten.
 Verschijnen, ow. st. ik -scheen, ben -schener; -schijnad, m. -schijning, v. -schijnself, o.
 Verschikken, bw. ow. zw. ik -schikte, heb en ben -schikt; -schikking, v.
 Verschl, o. -len; -letje, o. -s.
 Verschilderen, bw. zw. ik -schilderde, heb -schilderd; -schildering, v. (terde, ben -schilderf).
 Verschilderen, ow. zw. ik -schild-verschillen (verschelen) ow. zw. ik -schilde, heb -schild.
 Verschildend, bn. en bijw.
 Verschimmelen, ow. zw. ik -schimmelde, ben -schimmeld; -schimmeling, v.
 Verschoffelen, bw. zw. ik -schoffelde, heb -schoffeld.
 Verschoffen, bw. ow. zw. ik -schokte, heb en ben -schokt.
 Verschoonemen, bw. ow. zw. ik -schommelde, heb en ben -schommeld. (-heid, v).
 Verschoonbaar, bn. -der, -st; -verschoonen, bw. zw. ik -schoonde, heb -schoond; -schooning, v.
 Verschoonlijk (verschoonbaar) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Verschoepeling (verschoveling) m. en v. -en; voor het v. ook -schoppeling.
 Verschoepen, bw. zw. ik -schop-te, heb -schopt; -schopping, v.
 Verschoep, o. -en; -je, o. -s.
 Verschoveling (verschoepeling) m. en v. -en.
 Verschrapen, bw. zw. ik -schrabde, heb -schrabd.
 Verschrappen, bw. zw. ik -schrapte, heb -schrap.
 Verschreutwen (zich), ww. zw. ik -schreuwde mij, heb mij -schreuwde. (de, heb -schreid).
 Verschreiben, bw. zw. ik -schreivde, heb -schreiv; -schrijving, v.
 Verschrikkelijk bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Verschrikken, bw. ow. zw. ik -schrikte, heb en ben -schrikt; -schrikker, m. -s; -schrikking, v.
 Verschroefen, bw. ow. zw. ik -schroefde, heb en ben -schroefd; -schroefing, v.
 Verschroeven, bw. zw. ik -schroefde, heb -schroefd; -schroefing, v.
 Verschrompelen (rimpelen) ow. zw. ik -schrompelde, ben -schrompeld; -schrompeling, v.
 Verschrokken (omkrallen) ow. zw. ik -schronkelde, ben -schronkeld.
 Verschudden, bw. zw. ik -schudde, heb -schudt; -schudding, v.
 Verschuilen (zich), ww. st. ik -school mij, heb mij -scholen.
 Verschuimen, ow. zw. ik -schuimde, ben -schuimd.
 Verschuinen, bw. zw. ik -schuinde, heb -schuind.
 Verschuiven, bw. ow. st. ik -schoof, heb en ben -schoven; -schuiving, v.

Verschuldigd, bw. ow. zw. ik
 Verschuren, bw. ow. zw. ik
 -schuurde, heb en ben -schuurd.
 Versie (omkeering, wending,
 overzetting, vertaling) v.
 Versierbloem, v. -en.
 Versieren, bw. zw. ik -sierde, heb
 -sierd; -sieder, m. -siering, v.
 -siersel, o. -sierster, v.
 Versifioerte (versuiv) v.
 Versifioeren (verzen maken, in
 verzen brengen) ow. en bw.
 Versjouden, bw. zw. ik -sjouw-
 de, heb -sjoud.
 Verslaaf, bn. -er, -st; -heid, v.
 Verslaan, bw. ow. st. ik -sloeg,
 heb en ben -slagen.
 Verslag, o. -en; -je, o. -s.
 Verslagen, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
 Verslampaampen (verbrassen)
 bw. zw. ik -slampaampde, heb
 -slampaamt. (-slapen).
 Verslappen, bw. st. ik -slepe, heb
 Verslappen, bw. zw. ik -slap-
 te, heb en ben -slapt; -slapping, v.
 Verslaven (zich), ww. zw. ik
 -slaafde mij, heb mij -slaafd;
 -slaving, v.
 Verslechten, bw. ow. zw. ik
 -slechtte, heb en ben -slecht.
 Versleepen, bw. zw. ik -sleepte,
 heb -sleept.
 Versmijten, bw. st. ik -smeet,
 heb -smeten.
 Versnellen, ow. zw. ik -slenste,
 ben -slenst; -slensing, v.
 Verslenteren, bw. zw. ik -slen-
 terde, heb -slechter.
 Versleuren, bw. zw. ik -sleurde,
 heb -sieurde.
 Verslibben, ow. zw. ik -slibde,
 ben -slibd; -slibbing, v.
 Verslijken, ow. zw. ik -slijkte, ben
 -slijkt; -slikking, v.
 Verslijmen, ow. zw. ik -slijmde,
 ben -slijmd; -slijming, v.
 Verslijten, bw. ow. st. ik -sleet,
 heb en ben -sleten; -slijgbaar,
 bn. -slijtelijk, bn. -slijting, v.
 Verslikken, bw. zw. ik -slikte, heb
 -slikt; -slikking, v.
 Verslimmeren, ow. zw. ik -sli-
 merde, ben -slimmerd; -sli-
 mmering, v.
 Verslinden, bw. st. ik -slond, heb
 -slonden; -slinder, m. -slinding,
 v. -slindster, v.
 Verslinderheid, v.
 Verslingeren, bw. ow. zw. ik
 -slingerde, heb en ben -sling-
 erd.
 Versloderen, bw. zw. ik -slo-
 derde, heb -slodderd. (-sloft).
 Versloffen, bw. zw. ik -slofte, heb
 Verslonzen, bw. zw. ik -slonsde,
 heb -slonsd. (-heb -sloofd).
 Versloven, bw. zw. ik -sloofde,
 Versmaadheid, v.
 Versmaachten, ow. zw. ik
 -smachtte, ben -smacht; -smach-
 ting, v.
 Versmaaden, bw. zw. ik -smaade,
 heb -smaad; -smaadster, v. -sma-
 der, m. -smauding, v.
 Versmakken (nog eens gooien)
 ow. zw. ik -smakte, heb -smakt.
 Versmallen, bw. zw. ik -smaalde,
 heb -smaald; -smalling, v.
 Versmeden, bw. zw. ik -smeedde,
 heb -smeed; -smeding, v.

Versmelten, bw. ow. st. ik
 -smolt, heb en ben -smolten;
 -smelting, v.
 Versmeren, bw. zw. ik -smeer-
 de, heb -smeerd.
 Versmeulen, ow. zw. ik -smeul-
 de, ben -smeuld.
 Verslempen, bw. zw. ik -slempde,
 heb -slemp.
 Versmoren, bw. ow. zw. ik
 -smoorde, heb en ben -smoord;
 -smoring, v. (-heb -smuld).
 Versmullen, bw. zw. ik -smulde,
 Versmering, v. -en; -etje, o. -s.
 Versnellen, bw. zw. ik -snelde,
 heb -snel; -snelling, v.
 Versnerken, ow. zw. ik -snerkte,
 ben -snerkt; -snerking, v.
 Versnijden, bw. st. ik -sneed, heb
 -sneed; -snijding, v.
 Versnipperen, bw. zw. ik -snip-
 perde, heb -snipper; -snippe-
 ring, v. (-heb -snoept).
 Versnoepen, bw. zw. ik -snoept,
 Versnoeren, bw. zw. ik -snoerde,
 heb -snoerd. (-heb -snorkt).
 Versnorken, bw. zw. ik -snorkte,
 Verso (de andere zijde) o. (-sold).
 Versollen, bw. zw. ik -solde, heb
 Verspaden (nuttstellen; overspa-
 den) bw. ow. zw. ik -spaadde, heb
 en ben -spaad.
 Verspalken, bw. zw. ik -spalkte,
 heb -spalkt.
 Verspannen, bw. st. ik -span-
 de, heb -spannen; -spanning, v.
 Versparkelen (-spatten) ow.
 zw. ik -sparkelde, ben -sparkeld.
 Verspelden, bw. zw. ik -speldde,
 heb -speld.
 Verspelen, bw. zw. ik -speelde,
 heb -speeld.
 Versperren, bw. zw. ik -sperde,
 heb -sperd; -sperring, v.
 Verspieden, bw. zw. ik -spiedde,
 heb -spied; -spieder, m. -spie-
 ding, v. -spiedster, v. -spie-
 gicht, o.
 Verspillen, bw. zw. ik -spilde,
 heb -spild; -spiller, m. -spilling,
 v. -spilster, v.
 Verspinnen, bw. st. ik -spon,
 heb -spinnen.
 Verspitten, bw. zw. ik -spit-
 te, heb -spit; -spitting, v.
 Versplinteren, ow. zw. ik
 -splinterde, ben -splinterd;
 -splintering, v.
 Versplitsen, bw. zw. ik -splitste,
 heb -splitst; -splitting, v.
 Verspoelen, ow. zw. ik -spoelde,
 ben -verspoeld; -verspoeling, v.
 Verspreiden, bw. zw. ik -spreid-
 de, heb -spreid; -spreider, m.
 -spreiding, v. -spreidster, v.
 Verspreken (zich) ww. st. ik
 -sprak mij, heb mij -sproken.
 Versprengen, bw. zw. ik -spreng-
 de, heb -sprengd.
 Versprenkelen, bw. zw. ik
 -sprengelde, heb -sprengeld.
 Verspringen, ow. bw. st. ik
 -sprong, ben en heb -sprongen;
 -springing, v. (-heb -spotten).
 Verspuiten, bw. st. ik -spoot,
 Versaald, bn. -er, -st; -heid, v.
 Verstaan (te lang staan) ow. onr.
 st. ik -stond, ben -staand.
 Verstaan (begrijpen) bw. ow. onr.
 st. ik -stond, heb -staand.
 Verstaanbaar, bn. en bijw.
 -der, -st; -heid, v.

Verstalen, bw. zw. ik -staalde,
 heb -staald; -staling, v.
 Verstallen, bw. zw. ik -stalde,
 heb -stald; -stalling, v.
 Verstand, o. -en. (-heid, v.
 Verstandelijk, bn. -er, -st;
 Verstandeloos, bn. en bijw.
 -looz, -loost; -heid, v.
 Verstandhouding, v.
 Verstandig, bn. en bijw. -er,
 -st; -lijk, bijw.
 Verstandsverbijstering, v.
 Verstapelen, bw. zw. ik -sta-
 pelde, heb -stapeld.
 Verstappen (zich) ww. zw. ik
 -staapte mij, heb mij -stapt.
 Versteend, bn. -er, -st; -heid, v.
 Versteenen, bw. ow. zw. ik
 -steende, heb en ben -steend;
 -steening, v.
 Verstek, o. (-stoken).
 Verstecken, bw. st. ik -stak, heb
 Verstekhaak, m. -haken.
 Verstellen, bw. zw. ik -stelde,
 heb -steld; -steller, m. -stelling,
 v. -stelster, v. -stelwerk, o.
 Verstempelen, bw. zw. ik -stem-
 pelde, heb -stempeld; -stemp-
 ling, z.
 Versterf (het afsterven; ook de
 nalatenschap) o.
 Versterbaar, bn.
 Versterrecht, o.
 Versterken, bw. zw. ik -sterkte,
 heb -sterkt; -sterking, v.
 Versterkend, bn. -er, -st.
 Versterven, ow. st. ik -stierf,
 ben -storven; -sterving, v.
 Verstijf, bn. -er, -st; -heid, v.
 Verstijven, bw. ow. zw. ik -ver-
 stijfde, heb en ben -stijfd; -stij-
 ving, v.
 Verstikken, bw. ow. zw. ik
 -stikte, heb en ben -stikt; -stik-
 king, v.
 Verstinken, ow. st. ik -stonk,
 ben -stonken.
 Verstoelen, bw. zw. ik -stoelde,
 heb -stoeld; -stoeling, v.
 Verstoken, bw. zw. ik -stookte,
 heb -stookt; -stoking, v.
 Verstokken, bw. ow. zw. ik
 -stokte, heb en ben -stokt.
 Verstokt, bn. -er, -st; -heid, v.
 Verstommelen, bw. zw. ik
 -stommelde, heb -stommeld.
 Verstommen, bw. ow. zw. ik
 -stomde, heb en ben -stomd;
 -stomming, v.
 Verstompen, bw. ow. zw. ik
 -stompte, heb en ben -stompt;
 -stomping, v.
 Verstoemen, bw. ow. zw. ik
 -stoomde, heb en ben -stoomd;
 Verstoerbaar, bn. [-stooming, v.
 Verstoord, bn. -er, -st; -heid, v.
 Verstoorder, m. -s.
 Verstoorder, v. -s.
 Verstoeteling, m. en v. -en;
 voor het v. ook verstoeteling.
 Verstoeten, bw. st. ik -stiet
 (-stootte), heb -stooten.
 Verstoppelen, bw. ow. zw. ik
 -stopte, heb en ben -stopt.
 Verstoppertje, o. -je, o. -s.
 Verstopping, v. -en; -stoppink-
 verstopping, v.
 Verstoren, bw. zw. ik -stoorde,
 heb -stoord; -storing, v.
 Verstorten, bw. zw. ik -stortte,
 heb -stort.

Verstouten, bw.zw.ik -stoutte, heb -stout.
 Verstouwen, bw.zw.ik -stouwde, heb -stouwd.
 Verstrammen, bw.ow.zw.ik -stramde, heb en ben -stramd; -strammig, v. (heb -straat.
 Verstraten, bw.zw.ik -straatte, heb -stratte.
 Verstrekken, bw.zw.ik -strekde, heb -strek; -strekking, v.
 Verstrijken, ow.st.ik -streek, heb -stroken.
 Verstrikken, bw.zw.ik -strikte, heb -strikt; -strikking, v.
 Verstrooid, bn. -er, -st; -heid, v.
 Verstrooven, bw.zw.ik -strooide, heb -strooid.
 Verstrooving, v. -en.
 Verstuiken, bw.zw.ik -stuikte, heb -snuikt; -stuiking, v.
 Verstuiven, ow.st.ik -stoof, ben -stoven; -stuiwing, v.
 Verstuwen (verstuwen) bw.zw.ik -stuwde, heb -stuwde.
 Versuften, bw.ow.zw.ik -sufte, heb en ben -suft.
 Versuft, bn. -er, -st; -heid, v.
 Versukkelen, bw.ow.zw.ik -sukkelde, heb en ben -sukkeld.
 Vertaalbaar, bn.
 Vertaaltwoord, v. -en.
 Vertaalloot, v.
 Vertaalkerk, o.
 Vertaaloede, v.
 Vertakelen, bw.zw.ik -takelde, heb -takeld; -takeling, v.
 Vertakking, v. -en.
 Vertalen, bw.zw.ik -taalde, heb -taald; -taalter, v. -taler, m. -taling, v. (heb -talmd.
 Vertalmen, bw.zw.ik -talmde, Vertappen, bw.zw.ik -tapte, heb -vertapt; -tapping, v.
 Vertasten (zich), ww.zw.ik -tastte mij, heb mij -tast.
 Verte (afstand) v.
 Verte, keerom (het blad).
 Verteederen, bw.ow.zw.ik -teederde, heb en ben -teederd; -teederding, v.
 Verteerbaar, bn.
 Verteeder, m. -s; -teester, v.
 Vertegenwoordigen, bw.zw.ik -tegenwoordigde, heb -tegenwoordigd; -tegenwoordiger, m. -tegenwoordiging, v. -tegenwoordigster, v.
 Vertellen (verhalen) bw.zw.ik -telde, heb -teld; -teller, m. -telster, v.
 Vertellen (zich) (verkeerd tellen) ww.zw.ik -telde mij, heb mij -teld.
 Vertellenswaardig, bn. -er, -at of meer en meest - (-s.
 Vertelling, v. -en; -telling, o.
 Vertelsel, o. -s; -je, o. -s.
 Vertoren, bw.ow.zw.ik -teerde, heb en ben -teerd; -tering, v.
 Verteuten (den tijd met ledigloopen doorbrengen) bw.zw.ik -teutte, heb -teut.
 Verticaal (loodrecht) bn.
 Vertienenden, bw.zw.ik -tiendde, heb vertiend; -tiender, m. -tiending, v.
 Vertienenvoudigen, bw.zw.ik -tienvoudigde, heb -tienvoudigd.
 Vertier (afreik, verkoop) o.
 Vertig (duizeling) o.
 Vertigineus (duizelig) bn.

Vertillen, bw.zw.ik -tilde, heb -tilde.
 Vertimmeren, bw.zw.ik -timmerde, heb -timmerd; -timmering, v.
 Vertinnen, bw.zw.ik -tinde, heb -tind; -tinner, m. -tinning, v. -tinsel, o. (heb -tobd.
 Vertobben, bw.zw.ik -tobde, Vertoef, o. -s; -plaats, v. -en.
 Vertoeven, ow.zw.ik -toefde, heb -toefd.
 Vertolken, bw.zw.ik -tolkte, heb -tolkt; -tolker, m. -tolking, v.
 Vertollien, bw.zw.ik -tolde, heb -told; -tolling, v.
 Vertonen, bw.zw.ik -tonde, heb -tond; -tonning, v.
 Vertoo, o. -en; -je, o. -s.
 Vertoon, o.
 Vertoonbaar, bn.
 Vertoonbaar, m. -en.
 Vertoonen, bw.zw.ik -toonde, heb -toond; -tooner, m. -toonster, v. (o. -s.
 Vertooning, v. -en; -toonkij, v.
 Vertoonplaats, v. -en.
 Vertoornen, bw.zw.ik -toornde, heb -toornd.
 Vertooveren, bw.zw.ik -tooverde, heb -tooverd; -toovering, v.
 Vertorsen, bw.zw.ik -torste, heb -torst.
 Vertragen, bw.ow.zw.ik -traagde, heb en ben -traagd; -traging, v.
 Vertrappelen, bw.zw.ik -trapelde, heb -trappeld.
 Vertrappeling, m. en v. -en; voor het v. ook vertrappeling.
 Vertrappen, bw.zw.ik -trapte, heb -trap; -trapper, m. -trapping, v.
 Vertreden, bw.st.ik -trad, heb -trede; -treder, m. -tredding, v.
 Vertreder, v. -s.
 Vertrek (kamer) o. -ken; -je, o. -s.
 Vertrek (afreis) o.
 Vertrekken, bw.ow.st.ik -trok, heb en ben -trokken; -trekking, v.
 Vertreuren, bw.zw.ik -treurde, heb -treurd.
 Vertreuzelen, bw.zw.ik -treuzelde, heb -treuzeld; -treuzeling, v.
 Vertroetelen, bw.zw.ik -troetelde, heb -troeteld; -troeteling, v.
 Vertroosten, bw.zw.ik -troostte, heb -troost; -troostbaar, bn. -trooster, m. -troosteres, v. -troosting, v.
 Vertroostend, bn. -er, -st.
 Vertroouw, bn. -er, -st; -heid, v.
 Vertroouweljk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Vertrouweling, m. en v. -en; voor het v. ook vertrouwelling.
 Vertrouwen, o.
 Vertrouwen, bw.zw.ik -trouwde, heb -trouwd.
 Vertraanker, o. -s.
 Vertuilen, bw.zw.ik -tuide, heb -tuid; -tuiling, v.
 Vertuigen, bw.zw.ik -tuigde, heb -tuigd; -tuiging, v.
 Vertuind, bn.
 Vertuining, v. -en. (v.
 Vertwijfel, bn. en bijw. -heid, v.
 Vertwijfelen, ow.zw.ik -twijfelde, heb -twijfeld; -twijfeling, v.
 Vertuizend, bn. (v.

Vervaaft, bn. -er, -st; -heid, v.
 Vervaaft, bw.zw.ik -vaardigde, heb -vaardigd; -vaardiger, m. -vaardiging, v. -vaardigster, v. (-st; -heid, v.
 Vervaaft, bn. en bijw. -er, Verval (vermindering) o.
 Verval (voordeel) o. -len; -letje, Vervaldag, m. -heid, v. (o. -s.
 Vervallen, ow.st.ik -viel, ben -vallen.
 Vervallen, bn. -er, -st; -heid, v.
 Vervalschen, bw.zw.ik -valschte, heb -valscht; -valscher, m.
 Vervaltijd, m. [-valsching, v.
 Vervangen, bw.st.ik -ving, heb -vangen; -vanging, v.
 Vervaren (vervaard maken) bw.zw.ik -vaarde, heb -vaard.
 Vervaren (vervoeren, enz.) bw.ow.st.ik -voer, heb en ben -varen.
 Vervaten, bw.zw.ik -vaatte, heb -vat.
 Vervatten, bw.zw.ik -vatte, heb -vat. (heb -vochten.
 Vervechten, bw.st.ik -vocht, Verveerden. Zie Verveeren.
 Verveeren (vervoeren, enz.) bw.zw.ik -veerde, ben -veerd; -veering, v.
 Vervelen, bw.zw.ik -veelde, heb -veeld; -veling, v. (-heid, v.
 Verveld, bn. en bijw. -er, -st; Vervellen, ow.zw.ik -velde, ben -veld; -veling, v. (-heid, v.
 Verveloos, bn. -loos; -loos, v.
 Verven, bw.zw.ik -verfde, heb -verfd; -verver, m. -ververij, v.
 Verven, bw.zw.ik -veemde, heb -veemd; -vening, v.
 Ververschen, bw.zw.ik -verschte, heb -verscht.
 Verversching (verfrissching) v. -en; -verschinke, o. -s.
 Verversgild, o. -en; -knecht, m. -s; -kuip, v. -en; -winkel, m. -s.
 Vervierdubbelen, bw.zw.ik -vierdubbelde, heb -vierdubbel.
 Vervlijen, bw.zw.ik -vliede, heb -vlied; (h. -vlochten; -vloeching, v.
 Vervlechten, bw.st.ik -vloecht, Vervliegen, ow.st.ik -vloog, ben -vloegen; -vlieging, v.
 Vervlieten (vervloeden) ow.st.ik -vervloot, ben -vlooten.
 Vervloeden, bw.zw.ik -vervloede, heb -vloed; -vloeding, v.
 Vervloeken, bw.zw.ik -vloekte, heb -vloekt; -vloeking, v.
 Vervloekt, bn. en bijw. (ook tw.) Vervloeren, bw.zw.ik -vloerde, heb -vloerd.
 Vervluichten, bw.zw.ik -vluichtde, heb -vluicht; -vluichting, v.
 Vervoederen, bw.zw.ik -voederde, heb -voeder.
 Vervoegbaar, bn.; -heid, v.
 Vervoegen, bw.zw.ik -voegde, Vervoeg, o. (h. -voegd; -voeging, v.
 Vervoegbaar, bn.
 Vervoeren (in alle betekenissen) bw.zw.ik -voerde, heb -voerd; -voerder, m. -voering, v. -voester, v. -voertuig, o.
 Vervolg, o. -en; -je, o. -s.
 Vervolgbaar, bn.; -heid, v.
 Vervolgd, o. -en.
 Vervolgen, bw.zw.ik -volgde, heb -volgd; -volger, m. -volging, v. -volgster, v.

heid, v.
 -vaar-
 vaardi-
 -vaar-
 heid, v.
 -v-er.
 -letje.
 [-o.-s.
 el, ben
 heid, v.
 -alsch-
 er, m.
 ving, v.
 -ving,
 n) bw.
 l.) bw.
 n -va-
 -vaat.
 e, heb
 e, heb
 ehten.
 rocht,
 n.
 enen,
 veerd;
 eide, v.
 l.) -st;
 eide, v.
 oost;
 e, heb
 v.
 ende,
 rsch-
 ng) v.
 echt,
 n.-s.
 v. ik
 held.
 e, heb
 ing, v.
 ocht,
 oog,
 st.
 oei-
 kte,
 (tw.)
 rde,
 ik
 igt;
 roe-
 gde,
 g.v.
 mia-
 heb
 g.v.
 de,
 ng,

Vervolgens, bijw.
Vervolgving, v. -en; -gseest, m.
Vervolglijst, v. -en; -je, o. -s.
Vervolgwerk, o. -en.
Vervolgziek, bn. -er, -st.
Vervolgzucht, v.
Vervolgzuchtig, bn. -er, -st.
Vervoorogden, bw. zw. ik -voogd-
 de, heb -voogd.
Vervorderen (voortzetten), bw.
 zw. ik -vord-rie, heb -vord-rie.
Vervormen, bw. zw. ik -vormde,
 heb -vornad, -vornar, m. -vor-
 ming, v.
Vervouwen, bw. st. ik -vouwde,
 heb -vouwen.
Vervrachten, bw. zw. ik -vrachte,
 heb -vracht; -vrachting, v.
Vervreemdbaar, bn.
Vervreemden, bw. ow. zw. ik -
 vreemde, heb en ben -vreemd;
 -vreemdeheid, v. -vreemding, v.
Vervreten, bw. st. ik -vrat, heb
 -vreten.
Vervriezen, ow. st. ik -vroor,
 ben -vroren of -vrozen; -vrie-
 zing, v.
Vervroegen, bw. ow. zw. ik -
 vroegde, heb en ben -vroegd;
 -vroeging, v.
Vervroolijken, bw. zw. ik -vroo-
 likte, heb -vroolijkt; -vroolij-
 king, v.
Vervulde, bn. -er, -st; -heid, v.
Vervullen, ow. zw. ik -vulde,
 ben -vulde; -vulling, v.
Vervullen, bw. zw. ik -valde,
 heb -vuld; -vulling, v.
Vervuren, ow. zw. ik -vuurde,
 ben -vuurd.
Verwaald, bn. -er, -st.
Verwaalen, bw. ow. zw. en st. ik
 waalde (-woel), heb en ben
 -waaid; -waaling, v.
Verwaand, bn. en bijw. -er, -st;
 -lijk, bijw. -heid, v.
Verwaarborgen, bw. zw. ik -
 waarborgde, heb -waarborgd;
 -waarborging, v.
Verwaardigen, bw. zw. ik -
 waardi-ge, heb -waardigd.
Verwaarloozen, bw. zw. ik -
 waarloosde, heb -waarloosd;
 -waarlooster, v. -waarloozer,
 m. -waarloozing, v.
Verwachten, bw. zw. ik -wachte-
 te, heb -wacht; -wachter, m.
 -wachting, v.
Verwakkelen, ow. zw. ik -wak-
 kerde, bn. -wakkerd; -wakke-
 ring, v.
Verwalmd, bn. [-ring, v.
Verwant, bn.
Verwante, m. en v. -n.
Verwantschap, v.
Verwantschap, bn.
Verward, bn. en bijw. -er, -st;
 -elijk, bijw. -heid, v.
Verwaren (bewaren) bw. zw. ik -
 waarde, eb -waard; -waring, v.
Verwarmen, bw. zw. ik -warm-
 de, heb -warmd; -warming, v.
Verwarmingsoestel, m. en o.
 -len. (heb -ward; -warring, v.)
Verwarren, bw. zw. ik -warde,
 verwamenen, ow. zw. ik -wa-
 s-mde, bn. -was-md.
**Verwassen (door groeien ver-
 dwijnen; ook verkeerd wassen)
 ow.** st. ik -wies, ben -wassen;
 -wassing, v. (-heid, v.)
Verwaten, bn. en bijw. -er, -st;

Verwateren, bw. zw. ik -water-
 de, heb -waerd; -watering, v.
Verweden, bw. zw. ik -wedde,
 heb -wed.
Verwekelijken, bw. zw. ik -
 wekelijkt, heb -wekelijkt;
 -wekelijking, v.
Verweken, bw. zw. ik -weekte,
 heb -weekt; -weeking, v.
Verweerbaar, bn.
Verwoerd, bijw. en tw.
Verwoeren (bederven) ow. zw. ik -
 weerde, ben -weerd.
Verwegen, ww. alleen gebrui-
 kelijk in de onbep. wijs.
Verweiden, bw. zw. ik -weidde,
 heb -weid; -weiding, v.
Verwekken, bw. zw. ik -wekte,
 heb -wekt; -wekker, m. -wek-
 king, v. -wekster, v.
Verweidigen, bw. zw. ik -wel-
 digde, heb -weldigd.
Verwelf en verwulff, o. -welfen
 en -wulffen.
Verwelfsel en verwulffsel, o. -
 welfsels en -wulffsels.
Verwelken, bw. ow. zw. ik -
 welkte, heb en ben -welkt;
 -welkbaar, bn. -welkbaarheid,
 v. -welkelijk, bn. -welking, v.
Verwelkomen, bw. zw. ik -wel-
 komde, heb -welkomd; -welko-
 ming, v.
Verwelven en verwulven, bw. zw. ik -
 welfde (-wulffde) heb -wulffde (-wulffde).
Verwennen, bw. ow. zw. ik -wen-
 de, heb en ben -wend; -wenning, v.
Verwenschen, bw. zw. ik -
 wenschte, heb -wenscht; -wen-
 sching, v.
Verweren (zich) (verdedigen) ww.
 zw. ik -weerde mij, heb mij
 -weerd; -weerder, m. -weerster,
 v. -weering, v. -weerschrift, o.
Verwerkelijken, bw. zw. ik -
 werkelijkt, heb -werkelijk;
 -werkelijkheid, v.
Verwerken, bw. zw. ik -werkte,
 heb -werkt; -werking, v.
Verwerpelijk, bn. -er, -st;
 -heid, v.
Verwerpen, bw. st. ik -wierp, heb
 -worpen; -werping, v.
Verwerven, bw. st. ik -wierf, heb
 -worven; -werving, v.
Verwezenlijken, bw. zw. ik -we-
 zenlijkt, heb -wezenlijkt; -we-
 zenlijking, v.
Verwiegelen, bw. ow. zw. ik -
 wiegde, heb -wiegeld.
Verwijden, bw. ow. zw. ik -wijd-
 de, heb en ben -wijd; -wijding, v.
Verwijderd, bn. -er, -st.
Verwijderen, bw. zw. ik -wijder-
 de, heb -wijderd; -wijdering, v.
Verwijfd, bn. -er, -st; -heid, v.
Verwijl, o. (-wijld).
Verwijlen, ow. zw. ik -wijlde, heb
 -wilt, o. -en.
Verwijten, bw. st. ik -weet, heb
 -weten; -wijting, v.
Verwijven, bw. ow. zw. ik -wijfde,
 heb en ben -wijfd.
Verwijzen, bw. st. ik -wees, heb
 -wezen; -wijzing, v.
Verwikkelen, bw. zw. ik -wik-
 kelde, heb -wikkeld; -wikke-
 ling, v.
Verwikkelen, ww. alleen gebrui-
 kelijk in de onbep. wijs.

Verwilderd, bn. -er, -st; -heid, v.
Verwilderden, bw. ow. zw. ik -
 wilderde, heb en ben -wilderd;
 -wilderding, v.
Verwilligen (toestaan) bw. ow.
 zw. ik -willigde, heb -willigd;
 -williging, v.
Verwinbaar, bn. (-wonden).
Verwinden, bw. st. ik -wond, heb
 Verwinnen, bw. ow. st. ik -won,
 heb -winnen; -winnar, m. -win-
 nars, v. -winning, v.
Verwinteren, ow. zw. ik -win-
 terde, heb -winterd; -wintering, v.
Verwisselen, bw. ow. zw. ik -wis-
 selde, heb en ben -wisseld; -wis-
 selaar, m. -wisselbaar, bn. -wis-
 seling, v.
Verwittigen, bw. zw. ik -wittig-
 de, heb -wittigd; -wittiging, v.
Verwoed, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
Verwoesten, bw. zw. ik -woest-
 te, heb -woest; -woester, m.
 -woesting, v.
Verwonden, bw. zw. ik -wondde,
 heb -wond; -wonding, v.
Verwonderen, bw. zw. ik -wonder-
 de, heb -wonderd.
Verwondering, v. -steeken (uit-
 roeping, teek-n) o. -s.
Verwonderlijk, bn. en bijw.
 -er, -st. (heb -woond).
Verwonen, bw. zw. ik -woonde,
 Verwoning, m. en v. -en; voor
 het v. ook verwoning.
**Verworden (uit worden, beder-
 ven) ow.** st. ik -werd, ben -wor-
 den; -wording, v.
Verworpen en verworpen, bw. zw. ik -
 worgde (-wurgde); -worging
 (-wurging) v. (de ben -womd).
Verwormen, ow. zw. ik -worm-
 de, heb -wormd.
Verworping, m. en v. -en;
 voor het v. ook verworping.
Verworpen, bn. -er, -st; -heid, v.
Verwortelen, ow. zw. ik -wortel-
 de, heb -worteld.
Verwrikken, bw. zw. ik -wrikte,
 heb -wrikt; -wrikking, v.
Verwringen, bw. st. ik -wring,
 heb -wroong; -wringing, v.
**Verwulff, verwulffsel, verwul-
 ven.** Zie Verwelf, enz.
Verwurgen. Zie Verworven.
Verzaadbaar, bn.
Verzaadheid, v.
Verzaachten, bw. ow. zw. ik -
 zachtte, heb en ben -zacht;
 -zaching, v.
Verzaachtend, bn. -er, -st.
Verzaden, bw. zw. ik -zaalde, heb
 -zaad; -zading, v.
Verzadigbaar, bn.
Verzadigheid, v.
Verzadigen, bw. zw. ik -zadigde,
 heb -zadigd; -zadiging, v. (-zaagd).
Verzagen, bw. zw. ik -zaagde, heb
 Verzakken, bw. zw. ik -zaakte, heb
 -zaakt; -zaakster, v. -zaker, m.
 -zaking, v.
Verzakken, ow. zw. ik -zakte, ben
 -zakt, o. -s.
Verzakking, v. -en; -zakkinge,
Verzakmen, bw. ow. zw. ik -
 zamelde, heb -zameld; -zamelaar,
 m. -zamelaarster, v. -zamelaars, v.
Verzakming, v. -en; -efje, o. -s.
Verzakmen, bw. ow. zw. ik -zaam-
 de, heb en ben -zaamd.

Vierregelig, bn.
 Vierschaaft, v. -scharen.
 Viersnarig, bn.
 Vierspans, o. -nen.
 Viersprong, m. -en.
 Vierstemmig, bn.
 Vierstoot, m. -en.
 Viertaal, o. -len.
 Vierterallig, bn.
 Vierterandig, bn.
 Vierterid, m.
 Viertervakkig, bn.
 Viertervingerig, bn.
 Viertervleugelig, bn.
 Viertervoet, m. (Te-).
 Viertervoeter, m. -s.
 Viertervoetig, bn.
 Viertervorst, m. -en.
 Viertervorstendom, o. -men.
 Viertervoud, o. -en.
 Viertervoudig, bn.
 Vierterwegig, bn.
 Vierterwerf, bijw.
 Vierterwielig, bn.
 Vierterzijdig, bn.
 Vies, bn. [vies, -heid, v.
 Vieszavaten (grillen, kuren) v.
 Viesigheid, v. [mv.
 Vigilant (waakzaam) bn.
 Vigilantie (huurrijtuig) v. -s.
 Vigilantie (waakzaamheid) v.
 Vigilanten (waakzaam zijn; vlij-
 tig acht op iets geven) ow.
 Vigilien (avonden vóór hooge
 feestdagen) v. mv.
 Vignet (plaatje tot sieraad in een
 boek) o. -ten; -je, o. -s.
 Vigorous (krachtig, sterk, vroom-
 lek, frucht) bn. (kracht).
 Vigneur (kracht) v.; in -, van
 Vlijand, m. -en.
 Vlijandelijk, bn. en bijw. -heid, v.
 Vlijandig, bn. en bijw. -er, -st;
 Vlijandin, v. -nen. [-heid, v.
 Vlijandschap, v. -pen.
 Vlijtelw, als za. v. -en; -je, o. -s.
 Vlijtelgesch, bn.
 Vlijtelw, telw. (ranggetal).
 Vlijtelhalf, telw.
 Vlijtelpart, o. -en; -je, o. -s.
 Vlijtelhande, -lei, onverb. bn.
 Vlijtelzindste, telw. (rangge-
 vifhoek, m. -en. [tal]
 Vlijtelhoekig, bn.
 Vlijtelhonderd, telw.
 Vlijtelhonderden (smousjassen)
 ow. zw. ik -honderde, heb ge-
 vijtelhonderd.
 Vlijtelhonderde, o. -s.
 Vlijtelhonderde, telw. (rangge-
 vifjarig, bn. [tal].
 Vlijtelgelustak, o. -s.
 Vlijtelkantig, bn.
 Vlijtelmaal, bijw.
 Vlijtelmonder, m. -s.
 Vlijtelstoot, m. -en.
 Vlijteltaal, o. -len.
 Vlijtelterallig, bn.
 Vlijtelten, telw. -en.
 Vlijtelteende, telw. (ranggetal).
 Vlijtelteendhalf, telw.
 Vlijtelteenderhande, -lei, on-
 verb. bn.
 Vlijtelteenhonderd, telw.
 Vlijtelteenjarig, bn.
 Vlijtelteemaal, bijw.
 Vlijteltevond, o. -en.
 Vlijteltevondig, bn.
 Vlijtelte, telw. -en.
 Vlijtelteger, m. -s.

Vlijtelteger, bn.
 Vlijtelteger, bijw.
 Vlijtelteger, telw. (ranggetal).
 Vlijtelteger, o. -len.
 Vlijteltegevond, o. -en.
 Vlijteltegerig, bn.
 Vlijteltevoetig, bn.
 Vlijteltevond, o. -en.
 Vlijteltevondig, bn.
 Vlijtelteverf, bijw. (m. -s).
 Vlijteltevouter, ook Wiewouter.
 Vlijteltezijdig, bn.
 Vlijtelte, v. -en; -je, o. -s.
 Vlijtelteboom, m. -en; -pje, o. -s.
 Vlijteltekorf, m. -korven; -mand,
 v. -en; -mat, v. -ten. [-en].
 Vlijteltegeper, v. -peren; -touw, o.
 Vlijtelte, v. -en; -tje, o. -s.
 Vlijtelte (met eene vijl) bw. zw. ik
 vijtelde, heb gevijld; vijling, v. vijl-
 sel, o.
 Vlijteltever, m. -s; -tje, o. -s.
 Vlijtelte (stampvat) m. -s; -tje, o. -s.
 Vlijtelte (schroef) v. -s.
 Vlijtelte, bw. zw. ik vijtelde, heb
 vijtelde, v. -en. [gevijseld].
 Vlijtelte, v. -en.
 Vlijteltebedrijf, o. -kar, v. -ren;
 -naard, o. -en; -werk, o.
 Vlijteltehout, o. -en.
 Vlijtelte buitenverblijf, landelijk ge-
 legen heerenhuis) v. villa's; vil-
 laje, o. -s. (vild).
 Vlijtelte, bw. zw. ik vilde, heb ge-
 vilmes, o. -sen.
 Vlijtelte, o. -en.
 Vlijtelteachtig, bn.
 Vlijtelte (van vilt) bn. (o. -s).
 Vlijtelte (honderdtal) v. -men; -metje,
 Vin, v. -nen; -metje, o. -s.
 Vlijtelte (aizijn) m.
 Vlijtelte, bw. st. ik vond, heb ge-
 vonden; vinder, m. vindster, v.
 Vlijtelte (wraakneming; wre-
 king; redding, bevrijding; gerech-
 telijke toezegging) v.
 Vlijtelte (wraakzuchtig) bn.
 Vlijtelte (wreken, straffen;
 reddten, bevrijden; zich gerechte-
 lijk toezeggen) bw.
 Vlijtelte, v.
 Vlijtelte, bn. -er, -st; -heid, v.
 Vlijtelte, m. -s of -en; -tje, o. -s.
 Vlijteltebreed, o.
 Vlijtelte, bn. (-skruid, o.
 Vlijteltehoed, m. -en; -tje, o. -s.
 Vlijtelte, m. -en; -tje, o. -s.
 Vlijtelte-un (een en twintig, zeker
 hazardspel met Fransche kaart-
 Vink, m. -en; -je, o. -s. [ten].
 Vink, o. -en.
 Vinken, ow. zw. ik vinkte, heb ge-
 vinkt; vinker, m.
 Vinkenbaan, v. -banen; -ei, o. -
 -eren; -huisje, o. -s; -nest, o. -en;
 -net, o. -ten; -slag (knipt) m. -en;
 -tijd, m.; -vangst, v.
 Vinken (zang) m. (v.
 Vinnig, bn. en bijw. -er, -st; -heid,
 Viola di gamba (muz.) de knie-
 viol, eene bas.
 Violatie (schending) v. (ten) bw.
 Violieren (schenden, verkrach-
 Violent, o. -den; -stroop, v.
 Violot, bn.
 Violot (bloem) v. -ten; -je, o. -s.
 Violotbruin, -kleurig, bn.
 Violier, v. -en; -tje, o. -s.
 Violino (muz.) de gewone viool.

Violist (violspeler) m. -en.
 Violoncel, v. -s.
 Violoncellist, m. -en.
 Viool (bloem) v. violen; -tje, o. -s.
 Viool (vedel) v. violen; -tje, o. -s.
 Virogo (manwijf, helleverg, drie-
 deken) v. virogo's.
 Virginitet (maagdelijkheid) v.
 Virilitet (manbaarheid) v.
 Virtualiter, volgens de kracht.
 Virtuoso (kunstmeester, bijzon-
 der in de muziek, m. virtuoos).
 Virtuositet (meesterschap in de
 kunst) v.
 Vis, kracht, geweld. (visa's).
 Visa (voor gezien tekening) o.
 Vis-a-vis, tegenover, als zn. o.
 zitplaats tegenover eene andere;
 rijtuig met slechts twee zitban-
 ken tegenover elkander.
 Visch (als voorwerpsnaam) m.
 vi schen; (als stofnaam) v.; -je,
 [o. -s].
 Vischachtig, bn.
 Vischangel, m. -s.
 Vischgaren, o.
 Vischhoek, m. -en.
 Vischhoeker, m. -s.
 Vischnet, o. -ten.
 Vischrecht, o.
 Vischrijt, bn. -er, -st; -heid, v.
 Vischrijt, o. -en.
 Vischwater, o. -s en -en.
 Vischwijventaal, v.
 Visieren (beschouwen; voor ge-
 zien te kennen; mikkten, op iets
 doelen) ow. bw.
 Visibel (zichtbaar) bn.
 Visie (gezicht, inzage) v.
 Visioen (gezicht, droombeeld,
 o. -en).
 Visitatie (bezoek; nazoeeking, on-
 derzoek) v. -ties en -ties.
 Visite (bezoek; geneskundige be-
 zoek) v. -s; -kaart, naamkaart-
 is dat voor een bezoek geldt.
 Visiteeren (beziachtigen, bezoek-
 m. onderzoeken) bw.
 Visiteur (bezoeker; nazoeiker, on-
 derzoeker; ambtenaar bij de in-
 den uitgaande rechten hooger in
 rang dan een kommissar der eer-
 ste klasse) m. -s.
 Visschen, bw. ow. zw. ik vischte,
 heb gevischt.
 Visschengeslacht, o.
 Visscher, m. -s en -en; -tje, o. -s.
 Visscherij, v. -en.
 Visscherman, m. -lui.
 Visschersbedrijf, o.; -boot, v.
 -en; -dorp, o. -en; -leven, o.;
 -lied, o. -eren; -pink, v. -en;
 -schuit, v. -en.
 Visschig, bn. -er, -st.
 Vissing (scheepsw.) v. -s.
 Vissum (het gez. m. de aanblik).
 Vissum (rapport van geneeskundig
 verslag van de bevinding).
 Vita, het leven; attestatie de, v.
 rechtsgeldige verklaring van een
 bevoegd ambtenaar, waaruit
 blijkt dat iem. nog in leven is.
 Vitachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Vitasse (snelheid) v.
 Vitlust, m.
 Vitrool, v. en o.
 Vitte eene bloem) v. -n.
 Vitten, ow. zw. ik vitte, heb ge-
 vitte, m. vitter, v.
 Vitte, v. -en; -st; -heid, v.
 Vitterij, v. -en.
 Vitzucht, v.

- Vivace** (muz.) levendig, vurig.
Vivaciteit (levendigheid) v.
Vivat (bij, of zij level) (als zn.) o. -s. (king v.)
Vivificatie (bezieling, levendma-
Vivres (levensmidelen) mv.
Vizier (Turk che groote) m. -en
 of -s.
Vizier (mikizer aan een geweer;
 ook opening van een helm voor
 de oogen) o. -en.
Vla. Zie **Flade**. (-je, o. -s.)
Vla (bui; ook aanval) v. vlaggen;
Vlaak (teenen horde, op welke
 men de wol slaat) v. vladen.
Vlaamsch, bn. (o. als zn.)
Vlaanderen, o.
Vlade en **vla**, v. vladen en vlaas;
 vlaatje, o. -s. (tje, o. -s.)
Vlag, v. -gen; vlagje en vlagge-
Vlag (plantgewas) o.
Vlagge (jongen, m. -s; jonker, m. -s;
 kapitein, m. -s; koord, o. -en; lijn, v. -en)
Vlaggen, ow. zw. ik vlagde, heb
 gevlagd. (-kist, v. -en)
Vlaggende o.; kaart, v. -en;
Vlaggeschip, o. -schepen; -stok, m. -ken;
 -touw, o. -en.
Vlak (vlak, smet) v. -ken; je, o. -s.
Vlak (vlak) o. -ken.
Vlak, bn. -ket, -st; -heid, v.
Vlak, bijw. (gevlaat).
Vlakken, bw. zw. ik vlaatke, heb
 vlakgang, m. -en; scheepsw.
 vlakken (beveelken) bw. ow. zw.
 ik vlakte, heb en heb gevakt.
Vlakken (-ffen maken) bw. zw. ik
 vlaktr, heb gevakt.
Vlakkerig, bn. -er, -st.
Vlakkiig, bn. -er, -st.
Vlaakte, v. -n.
Vlakweger, m. -s.
Vlam, v. -men; -metje, o. -s.
Vlammen, bw. ow. zw. ik vlamde,
 vlammig, bn. (heb gevlamd).
Vlamvormig, bn.
Vlas, o. -sen.
Vlasachtig, bn. -er, -st.
Vlasdotter, v.
Vlaspok, o. -n; -pen; je, o. -s.
Vlassen (van vlas) bn.
Vlassen, ow. zw. ik vlaste, heb ge-
 vlast; vlasser, m.
Vlassig, bn. -er, -st.
Vlecht, v. -en; je, o. -s.
Vlechtband, m. -en.
Vlechten, bn. -st; ik vlecht, heb
 gevlochten; vlechter, m. vlech-
 ting, v. vlechtst, o. vlechtst, v.
 vlechtwerk, o.
Vledermuis en **vleermuis**, v.
 -muizen; je, o. -s.
Vleesch, o. vleezen.
Vleeschachtig, bn. -er, -st.
Vleeschelijk, bn. en bijw.
Vleeschhouwer, m. -s; -ij, v.
Vleet (spijkroef; vischnet; slet;
 slons) v. vleten; bij de (-in over-
 vleezen, bn. [vloed] bijw. uitr.
Vleezig, bn. -er, -st; -heid, v.
Vlegel, m. -s; -tje, o. -s.
Vlegelachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Vleien (mool praten) bw. zw. ik
 vlide, heb gevleid; vleier, m.
 vleister, v.
Vleiden, bn. -er, -st.
Vleierij, v. -en.
Vleitaal, v.
Vlelwoord, o. -en; je, o. -s.
Vleizucht,
- Vlek** (vlak of smet) v. -ken; je, o. -s.
Vlek (een dorp) o. -ken; je, o. -s.
Vlekkeloos, bn.; -heid, v.
Vlekken, bw. ow. zw. ik vlekke,
 heb of ben gevlekt.
Vlekkenwater, o.
Vlerk, v. -en; je, o. -s.
Vlet, v. -ten; -je, o. -s.
Vletten (turfsapelen) bw. ow. zw.
 ik vlette, heb gevlet; vletter, m.
Vleug (vlam) v. -en; je, o. -s.
Vleugel, m. -en of -s; -tje, o. -s.
Vleugelen (de armen binden) bw.
 zw. ik vleugelde, heb gevleugeld.
Vlieboot, v. -en; (gevloden).
Vlieden, bw. ow. st. ik vlood, ben
 vlieg, v. -en; je, o. -s.
Vliegekop, m. -pen.
Vliegen, ow. st. ik vloog, heb en
 vliegemaas, o. [ben gevlogen].
Vliegend, bn.
Vliegenel, o. -eren; -eije, o. -s.
 en -eijes; -eter, m. -s; kam-
 per-oelie, v.; -kast, v. -en; -klap,
 m. -pen; -kleed, o. -en; -lijm, v.;
 -masker, o. -s; -net, o. -ten; pa-
 chet, o. -en. [pier, o.]
Vliegens, bijw.
Vliegensvlug, bijw.
Vliegenranger, m. -s.
Vliegenavertje (plant) o. -s.
Vliegenvergif, o.
Vliegenwaaler, m. -s.
Vliegepoot, m. -en.
Vlieger, m. -s; -tje, o. -s.
Vliegkuis, v. -luizen.
Vliegpertijl, v. -en; -tje, o. -s.
Vliegwerk, o.
Vliegwiél, o. -en.
Vlier, v. -en.
Vliering, v. -en; vlierinkje, o. -s.
Vlies, o. vliezen; je, o. -s.
Vliesachtig, bn. -er, -st.
Vliesvleugelig, bn.
Vliet, m. -en; -tje, o. -s.
Vlieten, ow. st. ik vloot, ben ge-
 vliezig, bn. -er, -st. [vloten].
Vlijen (voegen, schikken) bw. zw.
 ik vlijde, heb gevlijd; vlijing, v.
Vlijm (laatzijer, lancet) v. -en;
 -ijp, o. -s.
Vlijmen (met eene vlijm openen)
 bw. zw. ik vlijnde, heb gevlijmd.
Vlijt, v. (bijw.)
Vlijtig, bn. en bijw. -er, -st; -lijk,
Vliinder, m. -s; -tje, o. -s.
Vloed, m. -en.
Vloedrijk, bn. -er, -st.
Vloedbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
Vloeibaarmaking, v.
Vloeibaarwording, v.
Vloeien, ow. zw. ik vloide, ben en
 heb gevloeid.
Vloeiend, bn. -er, -st; -heid, v.
Vloeipapier, o. -tje, o. -s.
Vloeiplank, v. -en.
Vloeistof, v. -fen.
Vloek, m. -en; -je, o. -s.
Vloekbaar, bn. -der, -st.
Vloekbeest, o. -en.
Vloeken, bw. ow. zw. ik vloekte,
 heb gevloekt; vloeker, m. vloek-
Vloekgenoot, m. -en. [ster, v.]
Vloekgenoot, v. -n.
Vloekgenootschap, o.
Vloekgespan, o.
Vloekverwant, m. -en.
Vloekverwante, v. -n.
Vloekverwantschap, v.
Vloekwaardig, bn. -er, -st of
 meer en mrest -; -heid, v.
Vloekwoord, o. -en.
- Vloer**, m. -en; je, o. -s.
Vloeren, bw. zw. ik vloerde, heb
 gevloerd; vloering, v.
Vloerhaaver, v.
Vlok, v. -ken; je, o. -s.
Vloekachtig, bn. (heb gevloekt).
Vloeken, ow. zw. ik vlokte, ben en
 vloekiig, bn. -er, -st.
Vlonder (een houten bruggetje)
 m. -s; -tje, o. -s.
Vloot, v. vlooiën; vlootje, o. -s.
Vlooi, v. vlooiën; vlootje, o. -s.
Vlooibeest, m. -beten.
Vlooien, bw. zw. ik vlooiide, heb
 vlooiend, o. [gevlooid].
Vloot, v. vloeten; je, o. -s.
Vlos, o.
Vlossen, bn.
Vlossig, bn. -er, -st; -heid, v.
Vlozijde, v.
Vlot, o. -ten; je, o. -s.
Vlot, bn. en bijw. -ter, -st.
Vloteling, m. -en.
Vlotendaand, bn.
Vlotgras, o. (en heb gevlot).
Vloten, bw. ow. zw. ik vlotte, ben
 vlotw. net voor de snippen-
Vlucht, m. -en. [vansgt] v. -en.
Vluchteling, m. en v. -en; voor
 het v. ook vluchteling.
Vluchten, ow. zw. ik vluchtte, ben
 gevlucht.
Vluchtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Vluchtigjes, bijw.
Vlug, bn. en bijw. -st; -heid, v.
Vlugschrift, m. -en; je, o. -s.
Vocaal (klankletter) v. vocalen.
Vocaal (tot de stem behoorende)
 bn. (lijst van woorden) o.
Vocabularium (alphabetische
 Vocabie (de roeping; het beroep,
 ambt).
Vocatief en **vocativus** (in de
 taalkunde; 5e naamval) m. voca-
Vocht, o. -en. [tieven].
Vochten, bw. zw. ik vochte, heb
 gevocht.
Vochtig, bn. -er, -st; -heid, v.
Vociferatie (overluid geroep; ge-
 schreeuw, uitroep; uitbraking) v.
Vod en **vodde**, o. vadden; vodge,
 o. -s.
Voddenkoop, m. -s; koopster,
 v. -s; kraan, v. -kramen; krah-
 ber, m. -s; markt, v. -en; raap-
 ster, v. -s; raper, m. -s.
Vodderij, v. -en; -tje, o. -s.
Vodderwerk, o. (-heid, v.)
Voddig, bn. en bijw. -er, -st;
Voeden, bw. zw. ik voedde, heb ge-
Voeder (persoon) m. -s. [voed].
Voeder en **voer** (voedsel) o. -voer-
 tje, o. -s.
Voederen en **voeren**, bw. zw. ik
 voedde en voerde, heb gevoe-
 derd en gevoerd.
Voeding, v.
Voedingsmiddel, o. -en.
Voedmiddel, o. -en.
Voedsel, o. -en.
Voedster, v. -s; -tje, o. -s.
Voedster, bw. zw. ik voedster-
 de, heb gevoedsterd.
Voedsterheer, m. -en; -kind, o. -
 -eren; -ling, m. en v. -en; voor
 het v. ook voedsterheer.
Voedzaam, bn. -er, -st; -heid, v.
Voeg, v. -en; je, o. -s. (-heid, v.)
Voegblok, o. -ken.
Voeg, v. (In diër -).
Voegen, bw. ow. zw. ik voegde, heb
 voeghout, o. -en. [gevoegd].

Voegbizer, o. -s.
 Voeglijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Voegwoord, o. -en.
 Voegzaam, bn. voegzamer, -st;
 Voelbaar, bn. [-heid, v.
 Voelbaar, m. -draden.
 Voelen, bw. zw. ik voelde, heb gevoeld; voelcr, m. voeling, v.
 Voelhoorn en -horen, m. -s.
 Voelspriet, m. -en. (o. -s.)
 Voer (wagcnvrucht) o. -en; -tje, Voer (voedsel). Zie Voeder.
 Voerder, m. -s.
 Voeren (vervoeren, brengen) bw. zw. ik voerde, heb gevoerd.
 Voeren (van binnen bekleeden) bw. zw. ik voerde, heb gevoerd.
 Voering, v. -en; voerinkje, o. -s.
 Voerkatoen, o.; laken, o.; loon, o. -en; -man, m. -lieden en -lui; -tuig, m. -en; wiel, o. -en.
 Voet, m. -en; -je, o. -s.
 Voeteeren (te voet gaan, loopen, eenen weg te voet afleggen) ow. voeteerde, m. voeteerster, v.
 Voetenende en -eind, o.
 Voetganger, m. -s; -gangster, v. -s.
 Voetstoots (zooals de goederen zich bevinden bij den verkoop)
 Voetveeg, m. -vegen. [bijw.
 Vogel, m. -en of -s; -tje, o. -s.
 Vogelaar, m. -sen vogelaren.
 Vogelen, ow. zw. ik vogelde, heb vogel vrij, bn. [gevoeld.
 Vogue (en) in omloop, in zwang; gebruikelijk.
 Voile (sluier) v.
 Vol, bn. en bijw. -ler, -st; -heid, v.
 Volaaarde, v.
 Volant (vederbal, om te paletten; strook op een japon) m. -s.
 Volbloed, bn.
 Volbloedig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Volbouwer, bw. zw. ik bouwde, heb -bouwde. (heb -gebrast.)
 Volbrassen, bw. zw. ik braste -s.
 Volbrengen, bw. onr. zw. ik -bracht, heb -bracht; -brenger, m. -brenzing, v. -brengrster, v.
 Voldaan, bn.; -heid, v.
 Voldingen, bw. st. ik -dong, heb -dongen.
 Voldingend, bn. -er, -st.
 Voldoen, bw. onr. st. ik -deed, heb -daan. (-heid, v.)
 Voldoend, bn. en bijw. -er, -st;
 Voldoener, -s.
 Voldoening, v.
 Voldoeningssleer, (v. -dragen).
 Voldragen, bw. st. ik -droeg, heb -de.
 Vole in het oversprijdel de trekken halen) v. -s.
 Voleinden, bw. zw. ik -einde, heb -eind; -einder, m. -einding, v.
 Voleindigen, bw. zw. ik -eindigde, heb -eindigde; -eindiger, m. -eindiging, v.
 Volgeestig, bn. [-eindiging, v.
 Volgeling, m. en v. -en; voor het v. ook volgelinge.
 Volgen, bw. zw. ik volgde, heb -volgens, v. [-en ben gevolgd.
 Volger, m. -s er -en.
 Volgieten, bw. st. ik goot -s, heb -volgijzer, o. -s. [-gegoten.
 Volgooten, bw. zw. ik gootde, heb -volgreeks, v. -en. [-gegooid.
 Volgroot, bn.
 Volgzaam, bn. volgzamer, -st;
 Volgziek, bn. -er, -st. [-heid, v.
 Volgzuucht, v.

Volhandig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Volhardig, ow. zw. ik -hardde, heb -hard; -harder, m. -hardig, v.
 Volhouden, bw. st. ik hield -s, heb -gehouden; -houder, m. -houding, v. -houdster, v. (kool) v. -s.
 Voliere (vlucht, groote vogel-volijverig, bn. -er, -st.
 Voljarig, bn.
 Volk, o. -en en -eren; -je, o. -s.
 Volkenkunde, v.
 Volkenrecht, o.
 Volkenrechtelijk, bn. [-heid, v.
 Volkomen, bn. en bijw. -er, -st.
 Volkplanter, m. -s. (je, o. -s.)
 Volkplanting, v. -en; plantink.
 Volkrijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Volksaard, m.; -begrip, o. -pen; -bestaan, o.; -bestuur, o.; -beweging, v. -en; -blad, o. -en; -blaadje, o. -s; -boek, o. -en; -boekje, o. -s; -concert, o. -en; -dichter, m. -s; -dracht, v. -en; -drank, m. -en; -dwaling, v. -en; -gebruik, o. -en; -geest, m.; -geloof, o.; -geluk, o.; -gewoonte, v. -en; -gezang, o. -en; -gunst, v.; -haat, m.; -hoop, m. -en; -klasse, v. -n; -kleding, v.; -leeraar, m. -s; -leider, m. -s; -lied, o. -eren; -man, m. -nen; -mening, v. -en; -menigte, v.; -menger, m. -s; -naam, m. -namen; -oploop, m. -en; -opstand, m. -en; -overleving, v. -en; -partij, v.; -praatje, o. -s; -rede, naar, m. -s; -regering, v. -en; -school, v. -scholen; -spraak, v.; -spreekje, o. -s; -stam, m. -men; -taal, v.; -toon, m.; -trots, m.; -verdrucker, m. -s; -vergadering, v. -en; -verhuizing, v. -en; -vermaak, o. -vermaken; -vertegenwoordiger, m. -s; -vertegenwoordiging, v. -en; -vijand, m. -en; -vooroordeel, o. -en; -vriend, m. -en; -wil, m.; -woerd, v. -en. [de, v.
 Volledig, bn. en bijw. -er, -st;
 Volleerd, bn. [-heid, v.
 Vollemaan, v.
 Vollen (het laken in de volkom treden) bw. zw. ik volde, heb gevold; voller, m. vollerij, v. voling, v. (-molen, m. -s; -werk, o.)
 Vollersaarde, v.; -kuip, v. -en;
 Volloopen, ow. st. het liep -s is -gelopen. (-elijk, bijw. -heid, v.)
 Volmaakt, bn. en bijw. -er, -st;
 Volmacht, v. -en.
 Volmachten, bw. zw. ik volmachtigde, heb gevollmachtigd.
 Volmaken, bw. zw. ik -maakte, heb -maakt; -making, v.
 Volmolen, m. -s.
 Volmondig, bn. -er, -st.
 Volontair (vrijwilliger) m. -s.
 Volop, bijw. (-prezen).
 Volprijsen, bw. st. ik -prees, heb -volgschenken, bw. st. ik -schonk -s, heb -geschenken.
 Volschoon (zeer schoon) bn.
 Volslagen, bn. en bijw. -er, -st.
 Volsmjten, bw. st. ik smet -s, heb -gesmeten. (heb -staan).
 Volstaan, ow. onr. st. ik -stond.
 Volstandig, bn. -er, -st.
 Volstrekt, bn. en bijw. -er, -st; -elijk, bijw. -heid, v.
 Volstromen, ow. zw. het stroomde -s, is -gestroomd.

Voltallig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Volte (volheid) v.
 Volte (in de rijkst) v. -s.
 Volte (muz. keermom)
 Voltigeeren (kunstspongen maken; zwenkingen maken) ow.
 Voltigeur (springsoldaat, soldaat van de lichte infanterie) m. -s.
 Voltobbe, v. -n.
 Voltollen, bw. zw. ik -tooidde, heb -tooid; -tooler, m. -tooiester, v. -tooling, v.
 Voltrekken, bw. st. ik -trok, heb -trokken; -trekker, v. -trekking, v.
 Volubel (buigzaam, beweeglijk)
 Volubiliteit (radheid van tong) v.
 Voluit, bijw.
 Volume (omvang) o.
 Volumineus (groot van omvang) bn. volumineuzer, volumineust.
 Voluptueus (wulpsch) bn. voluptueuzer, voluptueust.
 Volvaardig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Volvoeren, bw. zw. ik -voerde, heb -voerd; -voerder, m. -voester, v. -voering, v.
 Volwassen, bn. (heb -geworpen).
 Volwerpen, bw. st. ik wierp -s.
 Volwichtig, bn.
 Volzalig, bn.
 Volzin, m. -nen; -netje, o. -s.
 Vomeeren (braken, overgeven) ow. bw. (tieven).
 Vomitief (braakmiddel) o. vomit.
 Vond, m. -en; -je, o. -s.
 Vondel, m. -s.
 Vondeling, m. en v. -en; voor het v. ook vondeling; vondeling -tje, o. -s.
 Vondelingshuis, o. -huizen.
 Vonder, m. -s.
 Vondst, v. -en.
 Vonk, v. -en; -je, o. -s.
 Vonken (igenlijk) ow. zw. het vonkelde, heeft gevonkelde; vonkeling, v. (heb en ben gevont).
 Vonken, bw. ow. zw. ik vonkte, Vonnis, o. -sen.
 Vonnissen, bw. zw. ik vonnisste, heb gevonnist; vonnisning, v.
 Vont (dooptaf) v. -en.
 Voogd, m. -en.
 Voogdes, v. -sen.
 Voogdij, v. -en.
 Voogdschap, v. -pen.
 Voois (zangkwijs) v. vooizen.
 Voor en vore, v. voren.
 Voor en vóór, v.
 Vooraan, bijw.
 Vooraf, bijw. -gaand, bn.
 Voorafpraak, v. -spraken.
 Vooral, bijw.
 Vooralsnog, bijw.
 Voorarbeid, m.
 Voorarbeiten, ow. zw. ik arbeidde -s, heb -gearbeid.
 Voorarm, m. -en.
 Vooravond, m. -en.
 Voorbaan, v.
 Voorbabbelen, bw. zw. ik babbelde -s, heb -gebabbel.
 Voorbank, v. -en; -je, o. -s.
 Voorbarig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Voorbedacht, bn. en bijw. -elijk.
 Voorbede, v. -n. [bijw. -heid, v.
 Voorbeding, o. -en.
 Voorbedingen, bw. st. ik bedong -s, heb -bedongen.

Voorbeduiden, ow. zw. ik be-
 duidde, -h. -beduid; -beduiding, v.
 Voorbeduidsel, o. -s en -cn.
 Voorbeeld, o. -en; -je, o. -s.
 Voorbeeldeloos, bn. -loozers,
 -loos (-heid, v.)
 Voorbeeld, bn. en bw. -ik diende -
 Voorbehoedmiddel, o. -en.
 Voorbehoedsel, o. -s en -en.
 Voorbehoed, o.
 Voorbehouden, bw. st. ik be-
 hield, -h. -behouden; -behou-
 ding, v.
 Voorbereiden, bn. zw. ik be-
 reidde, -heb -bereid; -bereider, m.
 -bereiding, v. -bereidsel, o. -s.
 Voorbericht, o. -en; -je, o. -s.
 Voorbeschikken, bn. zw. ik
 beschikte, -heb -beschikt; -be-
 voorbestaar, o. -s [beslikking, v.]
 Voorbeschemmen, bn. zw. ik
 bestemde, -heb -bestemd; -be-
 voorbeurt, v. -en [stemming, v.]
 Voorbezit, o.
 Voorbieden, bw. st. ik bad, -
 h. b. -ebeden; -biddend, m. -bid-
 der, v. -ding, v.)
 Voorbijdragen, bw. st. ik droeg
 -h. b. -gedragen.
 Voorbijdraven, ow. zw. ik draaf-
 de, -heb en -en -gedraafd.
 Voorbijdringen, ow. st. ik drong
 -h. b. -gedrongen.
 Voorbijgaan, ow. onr. st. ik ging
 -h. b. -gegaan; -gang, m. -gan-
 voorbijgaan, bn. [ger. m.]
 Voorbijgaan, ow. zw. ik gilde, -bez-
 gelid.
 Voorbijkomen, ow. st. ik kwam -
 h. b. -gekomen; -gelaten.
 Voorbijlaten, bw. st. ik liet, -heb
 Voorbijleeren, bw. zw. ik leerde
 -h. b. en -ben -geleerd.
 Voorbijlopen, ow. st. ik liep -
 h. b. en -ben -gelopen.
 Voorbijrennen, ow. st. ik rende
 -h. b. en -ben -gerend.
 Voorbijrijden, ow. st. ik reed -
 h. b. en -ben -gereden.
 Voorbijsnellen, ow. zw. ik snel-
 de, -h. b. en -ben -gesneld.
 Voorbijsteeven, ow. zw. ik ste-
 vende, -h. b. en -ben -gestevend.
 Voorbijsterven, ow. zw. ik
 stierf, -h. b. en -ben -gestreft.
 Voorbijtrekken, ow. st. ik trok -
 h. b. en -ben -getrokken.
 Voorbijvliegen, ow. st. ik vloog
 -h. b. en -ben -gevlogen.
 Voorbijzelen, bw. ow. zw. ik
 zield, -h. b. en -ben -gezeild.
 Voorbinden, bw. st. ik bond -
 h. b. -gebonden.
 Voorbode, m. -n.
 Voorboezem, m. -s.
 Voorbout, m. -en; -je, o. -s.
 Voorbrama, v. -raas.
 Voorbramsteng, v. -en.
 Voorbramsel, o. -en.
 Voorbrengen, bw. onr. zw. ik
 bracht, -heb -gebracht.
 Voorbuig, m. -en.
 Voorbuur, m. -buren.
 Voorbuurt, v. -en; -je, o. -s.
 Voorcijferen, bw. zw. ik cijfer-
 de, -h. b. -gecijferd; -cijfering, v.
 Voordacht, v.
 Voordans, m. -en; -je, o. -s.
 Voordansen, ow. zw. ik danste -
 h. b. -gedanst; -danser, m. -dan-
 sers, v.)

Voorddeel, o. -en; -tje, o. -s.
 Voordelig, bn. en bijw. -er, -st;
 Voorduur, v. -en. [-heid, v.]
 Voordewind (gunstige wind) m.
 Voordewind, bijw.
 Voordrogen, bijw.
 Voordienen, bn. bw. -ik diende -
 heb -gediend; -dienster, m.; -die-
 ning, v. -dienster, v.
 Voordisschen, bw. zw. ik dischte
 -h. b. -gedischt.
 Voordochter, v. -s; -tje, o. -s.
 Voordoen, bw. onr. st. ik deed,
 h. b. -gedaan. [-heid, v.]
 Voordraaien, bw. zw. ik draaide
 Voordracht, v. -en.
 Voordragen, bw. st. ik droeg -
 heb -gedragen; -gedronken.
 Voordrinken, ow. st. ik dronk -
 Voordwartouw, o. -en.
 Vooreb en voorebbe, v.
 Vooregisteren, bijw.
 Vooreerst, bijw.
 Vooreinde, o. -n. (ben -gegaan.
 Voorgaan, ow. onr. st. ik ging -
 Voorgaats (schippersterm) bijw.
 Voorgang, m. (v. -s)
 Voorganger, m. -s; -gangster,
 Voorgebed, o. -en.
 Voorgeberte, o. -n.
 Voorgebouw, o. -en.
 Voorgemeld, -genoemd, bn.
 Voorgerecht, o. -en.
 Voorgestoelte, o. -n.
 Voorgevel, o. -s; -tje, o. -s.
 Voorgeven, bw. st. (o. als zn.) ik
 gaf, -h. b. -gegeven; -geving, v.
 Voorgevel, o. -en.
 Voorgezang, o. -en.
 Voorgoed, bijw.
 Voorgoedchen, bw. zw. ik
 goochelde, -heb -gegoocheld.
 Voorgoed, v. (heb -gegooid.
 Voorgoeden, bw. zw. ik gooidde -
 Voorgacht, v. -en.
 Voorgenoed, m. -en.
 Voorhaar, o.
 Voorhamer, m. -s.
 Voorhand, v. -en.
 Voorhanden, bijw.
 Voorhang, m. -en.
 Voorhangen, bw. ow. st. ik hing
 -h. b. -gehangen.
 Voorhangsel (voorhang) o. -s en
 Voorhar, v. -ren. [-en.
 Voorhaven, v. -s.
 Voorhebben, bw. onr. zw. ik had
 Voorheen, bijw. [-heb -gehad.
 Voorhoede, v. -n.
 Voorhoef, m. -hoeven.
 Voorhof, o. -hoven.
 Voorhoft, o. -en; -je, o. -s.
 Voorhouden, bw. st. ik hield -
 h. b. -gehouden.
 Voorhuid, v. -en.
 Voorhuis, o. -huizen; -je, o. -s.
 Voorijzer, o. -s.
 Voorin, bijw.
 Voor-Indie, o. [-heid, v.]
 Vooringenomen, bn. -er, -st.
 Voorinemen, bw. st. ik nam
 voorin, h. b. vooringenomen.
 Voorjaar, o. -jaren; -tje, o. -s.
 Voorjaarsbloem, v. -en; -pje, o. -s.
 Voorjaarskoorts, v. -en.
 Voorjaarsnachtfevening, v. -s.
 Voorjaarsreis, v. -reizen.
 Voorjaarsweder en -weer, o.

Voorakelen, bw. zw. ik kakeelde
 -h. b. -gekakeeld.
 Voorkamer, v. -s; -tje, o. -s.
 Voorkasteel, o. -en; scheepsw.
 Voorkaauwen, bw. zw. ik kauwde
 -h. b. -gekauwd.
 Voorkennis, v.
 Voorkenken, v. -s; -tje, o. -s.
 Voorkuur, v.
 Voorkind, o. -eren.
 Voorklappen, bw. zw. ik klapte
 -h. b. -geklapt.
 Voorklappen, ow. zw. ik klau-
 terde -h. b. en -ben -geklauterd.
 Voorklimmen, ow. st. ik klom -
 heb en -ben -geklommen.
 Voorkomen (verschijnen) ow. st.
 ik kwam -h. b. -gekomen.
 Voorkomen (beletten) bw. st. ik
 kwam, h. b. -komen.
 Voorkomen (nietlijk) o.
 Voorkomen, bn. -er, -st;
 Voorkoming, v. (-heid, v.)
 Voorkoop, m. -en; -kooper, m. -s;
 -koopster, v. -s; (-h. b. -gekregen.
 Voorkrijgen, bw. st. ik kreeg -
 Voorkwartier, o. -en.
 Voorlaats, bn.
 Voorland, o.
 Voorlang (overlang) bijw.
 Voorlast, m. -en; scheepsw.
 Voorlastig, bn.
 Voorlaten, bw. st. ik liet -heb
 -gelaten.
 Voorleden. Zie Verleden.
 Voorleeder en voorleer, o.
 Voorleggen, bw. zw. ik legde en
 leide, -h. b. -gelegd en geleid.
 -legging, v. (-geleid.
 Voorlellen, bw. zw. ik leelde -heb
 Voorlezen, bw. st. ik las -heb -ge-
 lezen; -lezer, m. -lezend.
 Voorlichten, bw. zw. ik lichtte -
 heb -gelicht; -lichter, m. -licht-
 en.
 Voorliede, v. (-gelogen.
 Voorliegen, bw. st. ik loog -heb
 Voorliggen (vooraan liggen) ow.
 st. ik lag -heb -gelegd.
 Voorlijf, o. -lijven; -je, o. -s.
 Voorlijk (scheepswoord) o. -en.
 Voorlijk (het tegenovergestelde
 van achterlijk) bn. -er, -st; -heid,
 Voorloop (geestrijk) v. -en.
 Voorloopen, ow. st. ik liep -heb
 en -ben -gelopen; -looper (ook
 zekere schaaft) m.
 Voorlooppig, bn. en bijw.
 Voorluik, o. -en.
 Voormaals, bijw.
 Voormaand, v. -en.
 Voormaken, bw. zw. ik maakte -
 h. b. -gemaakt.
 Voormalen (voorschliiden) bw.
 zw. ik maalde -heb -gemaald.
 Voormalig, bn.
 Voorman, m. -lui.
 Voormars, v. -en.
 Voormarsel, o. -en.
 Voormast, m. -en. (-gemeten.
 Voormeten, bw. st. ik mat -heb
 Voormiddag, m. -en; -je, o. -s.
 Voormolen, m. -en.
 Voormouw, v. -en.
 Voormuur, m. -muren.
 Voorn, Zie Voorn.
 Voornaalen, bw. zw. ik naaide -
 heb -geaaid.
 Voornaam, m. -namen.
 Voornaam, bn. voornamer, -st.
 Voornaamwoord, o. -en.

Voornacht, m. -en.
 Voornamelijk, bijw.
 Voornemen, o. -s.
 Voornemen, bw. st. ik nam -, heb
 Voornoemd, bn. [-genomen.
 Voornoen (voormiddag) m.
 Voornoever, m. -s.
 Vooronder (van een schip) o. -s;
 -tje, o. -s.
 Vooronderstellen, bw. zw. ik
 -onderstelde, heb -ondersteld,
 -onderstelling, v.
 Vooroordeel, o. -en.
 Voorop, bijw. (-, heb -gesteld
 Vooropstellen, bw. zw. ik stelde
 Vooropzetten, bw. zw. ik zette -
 Voorouderlijk, bn. [-heb -gezet.
 Voorouders en Voorouderen.
 Voorover, bijw. [n. inv.
 Vooroverlijden (het vroeger
 sterven) o.
 Vooroverloopen, ow. st. ik liep
 -, heb -geloopen.
 Voorovervallen, ow. st. ik viel
 -, ben -gevalen.
 Voorpaard, o. -en.
 Voorpand, o. -en; -je, o. -s.
 Voorplaats, v. -en; -je, o. -s.
 Voorplecht (van een schip) v. -en.
 Voorplein, o. -en.
 Voorpoort, v. -en.
 Voorpoot, m. -en; -je, o. -s.
 Voorpoortaal, o. -portalen.
 Voorpost, m. -en.
 Voorprediken en Voorpree-
 ken, bw. zw. ik predikte - en
 preekte -, heb -gepredikt en -ge-
 preekt. [-s.
 Voorproef, v. -proeven; -j, o.
 Voorproeven, bw. zw. ik proefde
 -, heb -geproefd; -proefster, v.
 Voorraad, m. [-proever, m.
 Voorraadswagen, m. -s.
 Voorraam, o. -ramen.
 Voorraad, o. -eren.
 Voorrang, m.
 Voorrecht, o. -en.
 Voorrede, v. -nen; -tje, o. -s.
 Voorredenaar, m. -s.
 Voorrekemen, bw. zw. ik rekende
 -, heb -gerekend.
 Voorriem, m. -en.
 Voorrijden, ow. st. ik reed -, heb
 en, b n -zereden; -rijler, m.
 Voorroepen, bw. st. ik riep -, heb
 -geroepen.
 Voorσχans, v. -en.
 Voorσχanken, bw. st. ik schonk
 -, heb -geschonken; -schen-
 ker, m.
 Voorσχieten, bw. ow. st. ik
 schoot -, heb -geschoten; -schiet-
 ter, m.
 Voorσχijn, alleen gebruik. in: te
 -, bijw. uitlr.
 Voorσχilderen, bw. zw. ik
 schilderde -, heb -geschilderd.
 Voorσχip, o.
 Voorσχoen, m. -en.
 Voorσχonen, bw. zw. ik
 schoonde -, heb -gevoerschoend
 Voorσχoot, o. -en; -je, o. -s.
 Voorσχoten, -ten, -je, o. -s.
 Voorσχrijven (ook -noemd) bn.
 Voorσχrift, o. -en.
 Voorσχrijven, bw. st. ik
 schreef -, heb -geschreven,
 -schrijving, v.
 Voorσχuiven, bw. st. ik schoof
 -, heb -geschoven.
 Voorσχands, bijw.

Voorσχlaan, bw. st. ik sloeg -, heb
 -geslagen.
 Voorσχlag (voortel) m. -en.
 Voorσχlag (van een klokken-
 spel) o.
 Voorσχlephout, o. -en.
 Voorσχmaak, m.; -je, o.
 Voorσχmijten, ow. st. ik smet -,
 heb -gesmetten.
 Voorσχnijden, bw. st. ik sneed -,
 heb -gesneden; -snijler, m. -snijd-
 ster, v. -snijmes, o.
 Voorσχpan, o. -nen.
 Voorσχpannen, bw. zw. ik spande
 -, heb -ge-pannen.
 Voorσχpel, o. -en; -letje, o. -s.
 Vo rspeiden, bw. zw. ik spelde
 -, h b -gespel l.
 Voorσχpelder, m. -s; -tje, o. -s.
 Voorσχpelen, bw. ow. zw. ik speel-
 de -, heb -gespeeld; -speler, m.
 Voorσχpellen (laten hooren hoe
 gespeeld worden moet) bw. zw. ik
 spelde -, heb -gespeeld.
 Voorσχpellen (voorzegen, voor-
 uit aan conligen) bw. zw. ik spel-
 de, heb -spelde; -speller, m. -spel-
 ling, v. -spelter, v.
 Voorσχpiegelen, bw. zw. ik spie-
 gelde -, h b -gespiegeld, -spiege-
 lende.
 Voorσχpijs, v. -spijzen. [ling, v.
 Voorσχpits, v. -en.
 Voorσχpoed, m. (-lijk, bijw.
 Voorσχpoelig, bn. en bijw. -er, -st;
 Voorσχpook, o. -spoken.
 Voorσχpraak (persoon) m. en v.
 -spraken, het voorspreken v.
 Voorσχpreken, bw. st. ik sprak -,
 heb -gesproken; -sprekker, v.
 -spreker, m.
 Voorσχstaan, bw. ow. onr. st. ik
 stond -, heb -gestaan.
 Voorσχstad, v. -steden.
 Voorσχstamelen, bw. zw. ik sta-
 mde -, h b -gestameld.
 Voorσχstand, m. (v. -s).
 Voorσχstander, m. -s; -standster,
 Voorσχstappen, ow. zw. ik stapte
 Voorσχstap, bn. [-, heb -gestapt.
 Voorσχsteek, m. -steken.
 Voorσχsteken, bw. st. ik stak -, heb
 -gestoken.
 Voorσχstel, o. -len; -letje, o. -s.
 Voorσχstellen, bw. zw. ik stelde -,
 heb -gesteld; -steller, m. -stel-
 ling, v. -stelter, v.
 Voorσχstellingsgave, v.; -kracht,
 v.; -vermogen, o.
 Voorσχstemming, ow. zw. ik stem-
 de -, heb -gestemd; -stemmer, m.
 Voorσχsteng, v. -en.
 Voorσχstevan, m. -s. (was) m.
 Voorσχstoot (stopwas, maaslen-
 Voorσχstooten, ow. st. ik stiet
 (stootte) -, heb -gestooten.
 Voorσχstraat, v. -straten.
 Voorσχstrijden, ow. st. ik streed -,
 heb -gestreden; -strijler, m.
 Voorσχstuk, o. -ken; -je, o. -s.
 Voort, bijw. en tw.
 Voortaan, bijw.
 Voortafel, v. -s.
 Voortand, m. -en; -je, o. -s.
 Voortarbaiden, ow. zw. ik ar-
 baide -, heb -gearbaid.
 Voortabbellen, ow. zw. ik bab-
 belde -, heb -gebabbelde.
 Voortabazulen, ow. zw. ik ba-
 zule -, heb -gebazuleind.
 Voortbeuzelen, ow. zw. ik beu-
 zelde -, heb -gebeuzeld.

Voortblaffen, ow. zw. ik blafte -,
 heb -geblaft (-, heb -geblazen.
 Voortolazen, bw. ow. st. ik blies
 Voortolazen, ow. zw. ik bonade
 -, heb -gebonad.
 Voortboomen, bw. ow. zw. ik
 boonde -, heb -geboomd.
 Voortbouwen, ow. zw. ik bouw-
 de -, heb -gebouwd.
 Voortbreien, ow. zw. ik breide -,
 heb -gebreid.
 Voortbraken, ow. st. ik brak -,
 heb en ben -gebroken.
 Voortbrangen, bw. onr. zw. ik
 bracht -, h b -gebracht; -bren-
 ger, m. -brenging, v. -brengsel,
 o. -brengster, v.
 Voortbrengingskracht, v.;
 -vermogen, o.
 Voortbulderen, ow. zw. ik bul-
 derde -, heb -gebulderd.
 Voortdansen, ow. zw. ik danste
 -, h b en ben -gedanst.
 Voortdommelen, ow. zw. ik
 domde -, heb -gedomd.
 Voortdraagen, ow. st. ik droeg -,
 heb -gedragen.
 Voortdraven, ow. zw. ik draafde
 -, b n -gedraafd.
 Voortdrentelen, ow. zw. ik drent-
 telde -, ben -gedrenteld.
 Voortdribbelen, ow. zw. ik drib-
 belde -, b n -gedribbeld.
 Voortdrijven, ow. bw. st. ik dreef
 -, heb en ben -gelereven; -drijver,
 m. -drijving, v.
 Voortduren, ow. zw. het duurde
 -, herft -geleurd; -daring, v.
 Voortdurend, bn.
 Voortduur, m. (heb -geduurd.
 Voortduwen, bw. zw. ik duwde -,
 Voortteeken, o. -en en -s.
 Voortteekenen, bw. zw. ik tee-
 kende -, heb -geteekend, -teekte-
 ning, v. (-geteld; -telling, v.
 Voorttellen, bw. zw. ik telde -, heb
 Voortsmel, m. -s.
 Voorttent, v. (-geten.
 Voorttegen, ow. st. ik tegende -, heb -ge-
 Voortvladderen, ow. zw. ik vlad-
 derde -, ben -gevladderd.
 Voortfoken, ow. zw. ik foke -,
 heb -gefokt.
 Voortgaan, ow. onr. st. ik ging -,
 ben -gegaan; -gang, m.
 Voortgebogen, v. l. (-gegeven.
 Voortgeven, bw. st. ik gaf -, heb
 Voortglijden, ow. st. ik glee -,
 heb -gegleiden. (-, ben -geglip.
 Voortglijpen, ow. zw. ik clipte
 Voortgonzen, ow. zw. ik gonste
 -, heb en b -gegonst.
 Voorthelpen, bw. st. ik hielp -,
 heb -geholpen.
 Voorthinken, ow. zw. ik hinkte
 -, heb en b n -gehinkt.
 Voorthepelen, ow. zw. ik hoe-
 pde -, h b en ben -gehoepd.
 Voortholten, ow. zw. ik holde -,
 heb en ben -gehold.
 Voorthopelen, ow. zw. ik ho-
 pde -, heb en ben -gehopd.
 Voorthuypelen, ow. zw. ik hu-
 ypte -, heb en ben -gehuypd.
 Voortijf, m. -en. [peld.
 Voortijf, bijw.
 Voortijlen (voortsnellen) ow. zw.
 ik ij lde -, ben -geijld.
 Voortijlen (in de koorts) ow. zw.
 ik ij lde -, heb -geijld.

Vooruitzeilen, ow. zw. ik zeilde -, ben -gezeild.
 Vooruitzenden, bw. st. ik zond -, heb -gezonden.
 Vooruitzicht, o. -en.
 Vooruitzien, bw. st. ik zag -, heb -gezien.
 Vooruitziend, bn. (-gezien).
 Voorvader m. -en of -s.
 Voorvaderlijk, bn.
 Voorval, o. -len; -letje, o. -s.
 Voorvallen, ow. st. het viel -, is -gevallen (v. -s).
 Voorvechter, m. -s; -vechtster.
 Voorvenster, o. -en.
 Voorvertrek, o. -ken; -je, o. -s.
 Voorvinger, m. -s.
 Voorvlak, o. -ken.
 Voorvliegen, ow. st. ik vloog -, heb en ben -gevlogen.
 Voorvloed, m. -en.
 Voorvoegen, bw. zw. ik voegde -, heb -gevoegd.
 Voorvoeging, v.
 Voorvoegel, o. -s.
 Voorvoet, m. -en.
 Voorwaar, bijw.
 Voorwaarde, v. -n.
 Voorwaardelijk, bn. en bijw.
 Voorwaarts, bijw.
 Voorwaartsch, bn.
 Voorwacht, v. -en.
 Voorwagen, m. -en.
 Voorwal (ook buitenwal) m. -len.
 Voorwand, m. -en.
 Voorwegen, bw. st. ik woog, heb -gewogen.
 Voorwenden, bw. zw. ik wendde -, heb -gewend; -wending, v.
 Voorwendel, o. -s of -en.
 Voorwerk, o. (-, heb -gewerkt).
 Voorwerken, ow. zw. ik werkte.
 Voorwerp, o. -en; -je, o. -s.
 Voorwerpen (tegenwerpen) bw. st. ik wierp -, heb -geworpen; -verping, v.
 Voorwerpsnaam, m. -namen.
 Voorweten (voorkeennis) o.
 Voorwetend, bn.; -heid, v.
 Voorwetenschap, v.
 Voorwiel, o. -en.
 Voorwimpel, m. -s.
 Voorwind, m.
 Voorwinter, m. -s.
 Voorworp, m.
 Voorzaal, v. -zalen.
 Voorzaat, m. -zaten.
 Voorzang, m. -eh. (-schap, o.
 Voorzanger, m. -s en -en;
 Voorzeggen (om na te laten zeg-) bw. zw. ik zeide -, heb -gezegd of -gezeid; -zegger, m. -zegster, v.
 Voorzeggen (voorspellen) bw. zw. ik zeide, heb -zeigd en -zeid; -zegger, m. -zegging, v. -zegster, v.
 Voorzeil, o. -en. [ster, v.
 Voorzeiler, m. -s.
 Voorzeker, bijw.
 Voorzet (eerste zet) m.
 Voorzetsel, o. -s. (heb -gezet).
 Voorzetten, bw. zw. ik zette -, heb -, v. -jes, bijw. -lijk, bijw.
 Voorzien, bw. st. ik zag, heb -zien; -ziening, v.
 Voorzienig, bn.
 Voorzienigheid, v.
 Voorzienig, v. -n.
 Voorzingen, bw. ow. st. (o. als zn.) ik zong -, heb -gezongen; -zing, m.

Voorzitten, ow. st. ik zat -, heb -gezet; -zitting, v.
 Voorzitter, m. -s.
 Voorzitterschap, o.
 Voorzittersplaats, v. -en.
 Voorzittersstoel, m. -en.
 Voorzolder, m. -s.
 Voorzomer, m. -s.
 Voorzoom, m. -en.
 Voorzoen, m. -zonen en -zoons.
 Voorzorg, v. -en.
 Voorzwmmen, ow. st. ik zwom -, heb en ben -gezwommen.
 Voos, bn. voorzer, voost; -heid, v.
 Voosachtig, bn. -er, -st.
 Vorderen (eischen) bw. ow. zw. ik vorderde, heb -gevoerd.
 Vorderen (doen voortgaan) ow. zw. ik vorderde, ben -gevoerd.
 Vorderling (sen) v. -en.
 Vordering (in alle beteekenis-vore (ploegsnede) v. voren.
 Voren en voorn (visch) m. vorens en voorns; vorentje en vorentje, o. -s.
 Vorengezigde vorn van voor) bijw.; te voren, bijw.
 Vorenstaand, bn.
 Vorig, bn.
 Vork, v. -en; -je, o. -s.
 Vorm, m. -en; -pje, o. -s.
 Vormbak, m. -ken.
 Vormelijk, bn. -er, -st; -heid, v.
 Vormen (een gedachte geven aan; vervaardigen) bw. zw. ik vormde, heb -gevormd; vorm, m. vorming, v. vormster, v.
 Vormen (het vormsel toedienen) bw. ow. zw. ik vormde, heb -gevormd; vormsel, o.
 Vormkracht, v.
 Vormleer, v.
 Vormloos en vormeloos, bn.
 Vormloosheid, v.
 Vormmoog, o. -en.
 Vormschool, v. -scholen.
 Vormzijde, v. -n. (o. -s)
 Vorsch (kikkorsch) m. -en; -je, -heden, v.
 Vorscheen, bw. ow. zw. ik vorschte, heb -gevocht.
 Vorst (van het dak) v. -en.
 Vorst (koude) v.; -je, o. -s.
 Vorst (heer, prins) m. -en; -je, o. -s. (-heid, v.
 Vorstelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Vorstendend, v. -en; -dom, o. -men; -hof, o. -hoven; -huis o. -huizen; -kroon, v. -kronen; -telg, m. -en; -zoom, m. -zonen en -vorstin, v. -nen. [-zoons.
 Vos, m. -sen; -je, o. -s.
 Vosselbont en vossenbont, o.
 Vossekop, m. -pen.
 Vossengat, o. -en; -haar, o.; -hol, o. -en; -jacht, v. -en; -jager, m. -s; -jong, o. -en; -val, v. -len.
 Vossestaart, m. -en; -vel, o. -len.
 Vota (stemmen, kiesstemmen; geloften) v. mv.; pia -, vrome wenschen.
 Voteren (zijne stem geven, stemmen) ow.
 Votum (stem; stemuitbrenging; verklaring door stemming) o. -s.
 Vouw, v. -en; -tje, o. -s.
 Vouwbeen, o. -en; -tje, o. -s.
 Vouwblind, o. -en; -deur, v. -en.
 Vouwven, bw. st. ik vouwde, heb -gevouwen; vouwer, m. vouwing, v. vouwster, v.
 Vouwstoel, m. -en; -tafel, v. -s.

Vox humana, de menschenstem; orgelorgaan.
 Voyageur (reiziger) m. -s.
 Voyons (laat zien) tw.
 Vraag, v. vragen; -je, o. -s.
 Vraagachtig, bn. -er, -st.
 Vraagal, m. en v. -len. (-en.
 Vraagbaak, v. -baken; -punt, o. -en.
 Vraagspel (vragen opgeven) o. -en. (-len.
 Vraagspel (van kaartspelers) o. -en.
 Vraagstuk, o. -ken; -je, o. -s.
 Vraagswijze, en -wijs, bijw.
 Vraagteeken, o. -s.
 Vraagwoord, o. -en.
 Vraat, m. vraten; -je, o. -s.
 Vraatachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Vraatzucht, v.
 Vraatzuchtig, bn. -er, -st.
 Vracht, v. -en; -je, o. -s.
 Vrachtvaarder, m. -s.
 Vrachtvrj, bn.
 Vragen, bw. ow. zw. en st. ik vraagde (vroeg), heb -gevraagd; -vrager, m.
 Vragenboek, o. -en; -je, o. -s.
 Vragenwerijze, en -wijs, bijw.
 Vrank en Frank (vrij) bn. enkel gebruikt in de spreekw.: vrank en vrij.
 Vratig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Vrede, m. (-heid, v.
 Vredelievend, bn. -er, -st;
 Vredestijd, m.; -verdrag, o. -en; -voorslag, m. -en. (bijw.
 Vredig, bn. en bijw. -er, -st; -lijk.
 Vreedzaam, bn. en bijw. vreedzaam, -er, -st; -heid, v.
 Vreemd, bn. en bijw. -er, -st; -clik, bijw. -den.
 Vreemde, v. -n. (-, bijw. uitdr.
 Vreemdeling, m. en v. -en; voor het v. ook vreemdelingen.
 Vreemdelingschap, v.
 Vreemdelingsrecht, o. -en.
 Vreemdheid, v. -heden.
 Vreemdssoortig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Vrees en vreeze, v. vreezen.
 Vreesachtig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Vreeselijk en vreeslijk, bn. en bijw. -er, -st.
 Vreeselijkheid, v.
 Vreetschip, o. -schepen.
 Vreetwolf, m. -wolven.
 Vreetzak, m. en v. -ken.
 Vreestuur, o. -vuren.
 Vreessen, bw. ow. zw. ik vreesde, heb -gevreest. (v.
 Vrek (gierig) bn. -ker, -st; -heid, v.
 Vrek (grijsaard) m. -ken, -je, o. -s.
 Vrekachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Vreklik, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Vreten, ow. bw. st. ik vret, heb -gevreten; vretster, v. vretter, m. vretterij, v.
 Vreugde en vreugd, v.
 Vreugdeloos, bn. -looser, -loost.
 Vreugdevol, bn.
 Vriend en vrind, m. vrienden en vrienden; vriendje en vriendje, o. -s.
 Vriendelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Vriendendienst, m. -en; -feest, o. -en; -groet, m. -en; -kring, m. -en; -maal, o. -malen; -rol, v. -len.
 Vriendhoudend, bn. -er, -st; -heid, v.

Vriendin, v. -nen; -netje, o. -s.
 Vriendinnenkring, m. -en.
 Vriendlief, m.; -liefje, o.
 Vriendschap, v. -pen.
 Vriendschappelijk, bn. en bijw.
 er, -st; -heid, v.
 Vriendschapsband, m.; -betrek-
 ker, m. -s; -betoon, o.; -betrek-
 king, v. -en; -betuiging, v. -en;
 -dienst, m. -en; -lied, o. -eren;
 -plicht, m. -en; -teeken, o. -en;
 Vriespunt, o. [-verbond, o. -en.
 Vriesweder en -weer, o.
 Vriezen, onp. w. st. het vroom,
 heeft gevoren en gevoren.
 Vrij, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Vrijaf, bn.
 Vrijage, v. -s. (-gebleven.
 Vrijbliven, ow. st. ik leef -, ben
 Vrijbrief, m. -brieven.
 Vrijbuiten, ow. zw. ik -buitte, heb
 gevrijbuit; -buitter, m. -bui-
 terij, v.
 Vrijburg, m. -en. [terij, v.
 Vrijdag, m. -en.
 Vrijdagsch, bn.
 Vrijden en vrijen (bevrijden)
 bw. zw. ik vrijde en vrijde, heb
 gevrijd; vrijding, v.
 Vrijdenker, m. -s; -denkerij, v.;
 -denker, v. -s. (-gedongen.
 Vrijdingen, bw. st. ik dong -, heb
 gevrijd; -dubbel, bw. zw. ik dobbel-
 de -, heb -gedobbelde.
 Vrijdom, m. -men.
 Vrijden (liefde betoonen) bw. ow.
 zw. en st. ik vrijde (vree), heb
 gevrijd (geveeën); vrijer, m. vrij-
 rij, v. vrijster, v.
 Vrijden (bevrijden). Zie Vrijden.
 Vrijerschap, v. -en.
 Vrijgeboren, bn.
 Vrijgeest, m. -en; -geesterij, v.
 Vrijgelatene, m. en v. -n.
 Vrijgeleide, o. (-gegeven.
 Vrijgeven, bw. st. ik gaf -, heb
 gevrijgevig (mild) bn. en bijw. -er.
 Vrijgezel, m. -len. [-st; -heid, v.
 Vrijgraaf, m. -graven; -schap, o.
 Vrijhaven, v. -s.
 Vrijheer, m. -en; -schap, o.
 Vrijheerlijk, bn. (bn.
 Vrijheidlevend, minnend.
 Vrijheidsboom, m. -en; -geest,
 m. -hoed, m. -en; -liefde, v.;
 -maagd, v.; -min, v.; -muts, v.
 -en; -zin, m.; -zoon, m. -zonen;
 -zucht, v. (-gehouden.
 Vrijhouden, bw. st. ik hield -, heb
 vrijjaar, o. -jaren.
 Vrijkaart, v. -en; -je, o. -s.
 Vrijkennen, bw. zw. ik kende -,
 heb -gekend; -kenning, v.
 Vrijkomen, ow. st. ik kwam -, ben
 vrijkoop, m. -en. [-gekomen.
 Vrijkoopen, bw. onr. zw. ik kocht
 -, heb -gekocht; -koopving, v.
 Vrijlaten, bw. st. ik liet -, heb
 vrijleen, o. -en. [-gelaten.
 Vrijling, m. en v. -en; voor het
 v. ook vrijlinge.
 Vrijloopen, bw. ow. st. ik liep -,
 heb en ben -geloopen.
 Vrijlot, o. -en; -lootje, o. -s.
 Vrijloten, ow. zw. ik lootte -, heb
 en ben -geloot.
 Vrijmacht, v.
 Vrijmachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Vrijmaken, bw. zw. ik maakte -,
 heb -gemaakt; -maker, m. -
 making, v.

Vrijmarkt, v. -en.
 Vrijmetselaar, m. -s en -met-
 selaren; ook: vrije metselaren.
 Vrijmetselaarschap, o.
 Vrijmetselaarsloge, v. -s.
 Vrijmetselaarj, v.
 Vrijmoedig, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.; -lijk, bijw.
 Vrijplaats, v. -en.
 Vrijpleiten, bw. zw. ik pleitte -,
 heb -gepleit. (-lijk, bijw.
 Vrijpostig, bn. -er, -st; -heid, v.;
 Vrijpraak, v. -spraken.
 Vrijpreken, bw. st. ik sprak -,
 heb -gesproken; -spraker, m. -
 spreker, v. -spreking, v.
 Vrijstaan, onp. onr. st. het stond
 -, heeft -gestaan.
 Vrijstaat, m. -staten.
 Vrijstad, v. -steden.
 Vrijstellen, bw. zw. ik stelde -,
 heb -gesteld; -stelling, v. (o.
 Vrijster, v. -s; -tje, o. -s; -schap,
 v. -en.
 Vrijst, bijw. (-gevalen.
 Vrijvallen, ow. st. ik viel -, ben
 vrijvaren, bw. st. ik voer -, heb
 -gevaaren. (-heb -gevochten.
 Vrijvechten, bw. st. ik vocht -,
 heb -gevochten.
 Vrijverklaren, bw. zw. ik ver-
 klaarde -, heb -verklaard; -ver-
 klaring, v. -en. [-klaring, v.
 Vrijvaren, bw. zw. ik -waarde,
 heb gevrijwaard; -waard, m. -
 waring, v. (-heid, v.
 Vrijwillig, bn. en bijw. -er, -st;
 Vrijwilliger, m. -s. (-gezet.
 Vrijzetten, bw. zw. ik zette -, heb
 vrijzinnig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Vrijd Zie Vriend. (-heid, v.
 Vroed, bn. en bijw. -er, -st;
 Vroedkunde, v.
 Vroedkundig, bn.
 Vroedkundige, m. en v. -n.
 Vroedmeester, m. -s.
 Vroedschap (vergadering) v.; (een
 lid daarvan) m. -pen.
 Vroedschapsbank, v. -en.
 penning, m. -en; -plaats, v. -en;
 -vergadering, v. -en.
 Vroedvrouw, v. -en.
 Vroedvrouwsloon, o. -en.
 Vroeg, bn. en bijw. -er, -st; -te, v.
 Vroegbeurt, v. -en; -bloem, v. -
 en; -dienst, m.; -kerk, v.; -kost,
 m.; -prek, v. -en. (-heid, v.
 Vroegrijp, bn. (-heid, v.
 Vroegrijdig, bn. en bijw. -er, -st;
 Vromelijk, bijw.
 Vromigheid, v. (-heid, v.
 Vroolijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Vroom, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
 Vroom (bezitting, waarop heeren-
 dienst rusten) o. -en.
 Vroomdienst, m. -en; -geld, o. -
 en; -goed, o. -eren; -heer, m. -
 en; -land, o. -en; -meester, m. -
 s; -recht, o. -en; -visscherij, v. -
 en; -water, o. -en.
 Vrouw, v. -en; -tje, o. -s.
 Vrouwachtig, bn. -er, -st; -heid,
 v. -en. [v.
 Vrouwbeeld, o. -en.
 Vrouwelijk, bn.; -heid, v.
 Vrouwenaard, m.; -dag, m.;
 -gek, m. -ken; -haar, o.; -hand,
 v. -en; -hater, m. -s; -hemd, o. -
 en; -hoed, m. -en; -huis, o. -huizen;
 -kerk, v.; -klap, m.; -kleed,
 o. -eren; -kleding, v.; -klooster,
 m. -s; -kracht, v.; -leen, o. -en;
 -liefde, v.; -list, v. -en.

Vrouwenmelk, v.; -min, v.;
 -muts, v. -en; -naam, m. -namen;
 -praat, m.; -regering, v. -rok, m. -ken; -roof, m.; -schinder, m. -s;
 -schennis, v.; -schoen, m. -en;
 -sinaaf, m. -slaven; -stem, v. -men; -timmer, o. -s;
 -verkrachter, m. -s; -vriend, m. -
 en; -werk, o.
 Vrouwief, v. (-lui.
 Vrouwensch, o. -lieden en
 Vrouwenspersoon, v. -personen.
 Vrouwtelief, o.
 Vrouwtesappel, m. -s.
 Vruucht, v. -en; -je, o. -s.
 Vruuchbaar, bn. -der, -st; -heid,
 v. -en.
 Vruuchdragend, bn. [v.
 Vruuchtelooz, bn. en bijw. vruch-
 teloozer, -loost; -heid, v.
 Vruuchtegebruik, o.; -gebruiker, m. -s;
 -gebruikster, v. -s.
 Vruuchtelief, o.
 Vuig (traak, slecht, vadsig) bn. en
 bijw. -er, -st; -heid, v.
 Vuil (vuilnis) o.
 Vuil, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Vuilaardig, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. -lijk, bijw.
 Vuilbek, m. en v. -ken.
 Vuilbekken (vuile, lage taal uit-
 slaan) ow. zw. ik vuilbekte, heb
 gevuilbekte; vuilbekkerij, v.
 Vuilgheid, v. -heden.
 Vuilnik, m. en v. -en; -je, o. -s.
 Vuilmaken, bw. zw. ik maakte -,
 heb -gemaakt.
 Vuilnis, v. (verg. Vullis).
 Vulte, v.
 Vuist, v. -en; -je, o. -s.
 Vultier, o.
 Vulcaniseren (in het vuur
 gloeien) bw. (plat) bn.
 Vulgair (aliedaagsch; gemeen;
 Vulgata (pauselijk godelkeurde
 Latijnsche overzetting van den
 bijbel) v. (grootte hoop) o.
 Vulgus (het gemeene volk, de
 vulhaar, o.
 Vulhout, o. -en.
 Vulkaan, m. vulkanen. (vuld.
 Vulkanisch, bn. (-vuld.
 Vullen, bw. zw. ik vulde, heb ge-
 vulling (het vullen) v.
 Vulling (scheepw.) v. -s.
 Vullingsgat, o. -gaten.
 Vullingsplank, v. -en.
 Vullingsstuk, o. -ken.
 Vullis (vuilnis) o.
 Vullnerabel (kwetsbaar) bn. (v.
 Vulnerabiliteit (kwetsbaarheid)
 Vullnerieren (verwonden) bw.
 Vulpomp, v. -en.
 Vulsel, o.
 Vultijn, m.
 Vulwoord, o. -en.
 Vuls, bn. vuller, vullst; -heid, v.
 Vuren, ow. zw. ik vuurde, heb
 gevuurd; vuring, v.
 Vuren (van vurenhout) bn.
 Vurenhout, o.
 Vurenhouten, bn. (v. -lijk, bijw.
 Vurig, bn. en bijw. -er, -st; -heid,
 v. -en.
 Vuur, o. vuren; -tje, o. -s.
 Vuurhoudend, bn.
 Vuurroer (geweer) o. -en.
 Vuurood, bn.
 Vuurslag, o. -en.
 Vuurvat, v.
 Vuurwerk, o.
 Vuurwerker, m. -s.
 Vuurwerkmaker, m. -s.

Wederkaatsen. Zie Weerkaatsen.

Wederkant. Zie Weerkant.

Wederkeer, m.

Wederkeeren, ow. zw. ik keerde

-, bn. -gekeerd.

Wederkeurig, bn. en bijw.

Wederkomen, ow. st. ik kwam

-, ben. -gekomen; -komst, v.

Wederkoopen, bw. onr. zw. ik

kocht -, heb. -gekocht.

Wederkrigen, bw. st. ik kreeg

-, heb. -gekregen.

Wederlogbaar, bn.; -heid, v.

Wederleggen, bw. zw. ik -leide

of -legde, heb. -leid of -legd,

-legger, m. -legging, v. -legster, v.

Wederleveren, bw. zw. ik le-

verde -, heb. -geleverd; -leve-

Wederliefde, v. [ring, v.]

Wederloos, v.

Wedermin, v. (heb. -genomen).

Wedernamen, bw. st. ik nam -

Weder noodigen, bw. zw. ik

noodigde -, heb. -genoodigd;

-noodiging, v.

Wederom (ook weerom) bijw.

Wederontmoeting, v. -en.

Wederopbouw, m.

Wederopbouw, v.

Wederoprichter, m. -s.

Wederoprichting, v.

Wederopstanding, v.

Wederpartij, v.

Wederpartijder, m. -s.

Wederrechtelijk, bn. en bijw.

-er, -st; -heid, v.

Wederroepen, bw. st. ik -riep.

heb. -roepen; -roepelijk, bn.

-roeping, v.

Weder schelden, bw. st. ik

schold -, heb. -gescholden.

Wederspannelling, m. en v.

-en; voor het v. ook wederspan-

nelling. (-er, -st; -heid, v.)

Wederspanning, bn. en bijw.

Weder spoed, m.

Weder spraak, v.

Weder spreken, bw. st. ik

sprak, heb. -sproken; -spreek-

ster, v. -spreker, m. -spreking, v.

Wederstaan, ow. onr. st. ik

stond, heb. -staen.

Wederstaanbaar, bn.

Wederstand, m.

Wederstand, m. -s.

Wederstandsvermogen, o.

Wederstreven, bw. zw. ik

streefde, heb. -streefd; -strever,

m. -streving, v. (-st; -heid, v.)

Wederstrevig, bn. en bijw. -er.

Wederstoren, bw. zw. ik stuurde

-, heb. -gestuurd.

Weder varen, ow. st. (o. als zn.)

het -voer, is -varen.

Weder vergelden, bw. st. ik

vergeld -, heb. -vergelden; -ver-

gelding, v.

Weder verschijning, v.

Weder vinden, bw. st. ik vond -,

heb. -gevonden.

Wederwaardigheid, v. -heden.

Wederwoord, o. -en.

Wederwraak, v.

Wederzee (treenzee) v.

Wederzeggen, bw. zw. ik -zeide,

heb. -zegd en -zeid.

Wederzenden, bw. st. ik zond

-, heb. -gezonden; -zending, v.

Wederzien, bw. st. ik zag -, heb.

-gezien.

Wederzijde, v.

Wederzijds, bijw.

Wederzich, bn.

Wedjver, m.

Wedjveren, bw. zw. ik -ijverde.

Wedloop, m. -en. [h. gewedjverd.]

Wedloopen, o.; wedlooper, m.

-, s. wedloopster, v. -s.

Wedprijs, m.

Wedren, m. -nen.

Wedstrijd, m. -en.

Weduwe, weduw en weeuw,

v. weduwen; weeuwte, o. -s.

Weduwendracht, v.

Weduwenfonds en weduw-

fonds, o. -en.

Weduwenkas, v. -sen.

Weduwgeld, o. -en.

Weduwgift, v. -en.

Weduwjaar, o.

Weduwlijk, bn.

Weduwnaar, m. -s en -naren.

Weduwschap, o.

Weduwstaaf, m.

Weduwvrouw, v. -en.

Wee (ramp, onheil; ook smart) o.

Wee (flauw) bn.; -heid, v. [-en.

Wee, tw.

Weed, v.

Weede (z-kere plant) v.

Weedom, m.

Weefgetouw, o. -en.

Weefkunst, v.

Weefsel, o. -s en -en.

Weegblad, o. (kruid) v.

Weegbree (ook weegblad) (zeker

Weegbrug, v. -gen).

Weegglas (vochtmeter) o. -glazen.

Weegkande, v.

Weegklus, -luizen; -je, o. -s.

Weegschaal, v. -schalen; -tje, o.

-s. (tot gewicht diende) m. -en.

Weegsteen (steen, welke omdt.

(o. -s.)

Week (het weeken) v.

Week (zeven dagen) v. weken; -je.

Week (zacht gedeelte) o.

Week (zacht) bn. -er, -st.

Weekachtig, bn. -er, -st.

Weekbak (ook -kuip) m. -ken;

Weekbakken, bn. (-je, o. -s.)

Weekblad (ook -schrift) o. -en.

Weekblaadje, o. -s.

Weekdarm, m. -en.

Weekdier, o. -en, -tje, o. -s.

Weekelijk (zwakkelijk) bn. en

bijw. -er, -st; -heid, v.

Weekeling, m. en v. -en; voor

het v. ook weeklinge.

Weeken, bw. zw. ik weekte, heb

geweekt. (-st; -heid, v.)

Weekhartig, bn. en bijw. -er.

Weekhoevig, bn.

Weeklacht, v. -en.

Weeklagen, ow. zw. ik -klaagde,

heb. -gewee klaagd.

Weekmaken, bw. zw. ik maakte

Weelde, v. [-, heb. -gemaakt.

Weelderig, bn. en bijw. -er, -st;

-heid, v.

Weeldig, bn. en bijw. -er, -st.

Weemoed, m.

Weemoedig, bn. en bijw. -er,

-st. -heid, v. -lijk, bijw.

Weenen (schreien) ow. zw. ik

weende, heb. -geweend.

Weenen (hoofdstad van het kei-

zerrijk Oostenrijk) o. Weener (in-

woner van Weener) m. Weene,

bn. (ster, v. -s.)

Weener (schreier) m. -s; ween-

Weening (ook geweend) v.

Weepsch (laf) bn. -er, meest -

-heid, v.

Weer (een hamel). Zie Weder.

Weer (wering; drukte) v.

Weer (weder, gesteldheid der

lucht) o.

Weer, bijw. Zie Weder.

Weerbaar, b. -der, -st; -heid, v.

Weerbaarheidsbond, o.

Weerbarstig, bn. en bijw. -er,

Weerdruk, m. [-st; -heid, v.]

Weerga, v. (wat -en loop naar

Weergaasch, bn. [-de -l].

Weergal, v. -len.

Weergalm, m.

Weergalmen, ow. zw. ik -galm-

-de, heb. -galmde.

Weergaloot, bn.

Weergeld, o.

Weerglans, m.

Weerglas, o. -glazen.

Weerhaak, m. -haken; -je, o. -s.

Weerhaan, m. -hanen; -tje, o. -s.

Weerhaaneri, v.

Weerhuisje, o. -s.

Weerkaatsen, bw. zw. ik -kaat-

-ste, heb. -kaats; -kaatsing, v.

Weerkant v. wederkant, m.

Weerkauwen, ow. zw. ik -kauw-

-de, heb. -kauwd.

Weerklank, m. -en.

Weerklinken, ow. st. ik -klonk,

Weerkunde, v. [heb. -klonken.

Weerkundig, bn.

Weerkundige, m. en v. -n. (o.

Weerlicht (natuurverschijnsel)

Weerlicht, v. (naar de -en als

de -l.) (weerlichte, h. geweerdicht.

Weerlichten, onp. w. zw. het

Weerlichts, bijw.

Weerlichtsch, bn. (-heid, v.)

Weerloos, bn. -looz, -loost;

Weeromreis, v. -reizen.

Weeromstuit, m.

Weerpijn, v. -en.

Weerplicht, m.

Weerplichtig, bn.; -heid, v.

Weerprofeet, m. -profeeten.

Weerschip (ook -glans en

-schijnsel) m.; -tje, o. -s.

Weerschijsen, ow. zw. ik

-scheen, heb. -schenen.

Weerschijsel, o. -s.

Weersgesteldheid, v. -heden.

Weerskanten, ook slechts

voor in de bijw. uitdr. van -,

aan -.

Weerslag (donderslag) m. -en.

Weersmaak, m.

Weerstroem, m.

Weerstuit, m.

Weersverandering, v. -en.

Weerszjijn, alleen gebruikelijk

in de bijw. uitdr. van -, aan -.

Weertafel, v. -en.

Weertijl, o. -n.

Weervloed, m.

Weerwils, bn.

Weerwijzer, m. -s.

Weerwil, m. enkel gebruikl. in:

in weerwil van (ondanks).

Weerwolf, m. -wolven.

Weerwolsziekte, v.

Weerzin, m. (weeze; -je, o. -s.)

Wees, m. en v. wezen; v. ook

Weesje (prietlic) o. -s.

Weet (het weten) v.

Weetal, m. en v. -len.

Weetgierig, bn. en bijw. -er,

-st; -heid, v.

Weetgraag, bn. weetgrager, -st.

Weetlust, m.
 Weetniet, m. en v. -en.
 Weeuwkrup (van salade) v. -pen.
 Weeuwplant, v. -en.
 Weeuwte. Zie Weduwe.
 Weg (straat, pad) m. -en; -je. o. s.
 Weg, bijw. (heb -gebanen).
 Wegbannen, bw. st. ik bande -
 , heb -gebanen.
 Wegbergen, bw. st. ik borg -
 , heb -geborgen.
 Wegbijten, bw. ow. st. ik beet -
 , heb en ben -gebeten.
 Wegblazen, bw. st. ik blies -,
 heb -geblazen.
 Wegblijven, ow. st. ik bleef -,
 ben -gebleven.
 Wegboogseeren, bw. zw. ik
 boogseerde -, heb -geboogseerd.
 Wegboenen, bw. zw. ik boende
 -, heb -geboeneerd.
 Wegboomen, bw. zw. ik boonde
 -, heb -geboomd.
 Wegborstelen, bw. zw. ik bor-
 stelde -, heb -geborsteld.
 Wegbranden, bw. ow. zw. ik
 brandde -, heb en ben -gebrand.
 Wegbreken, bw. ow. st. ik brak
 -, heb en ben -gebroken; -bre-
 king, v.
 Wegbrengen, bw. onr. zw. ik
 bracht -, heb -gebracht; -bren-
 ging, v.
 Wegcijferen (redeneeren) bw.
 zw. ik cijferde -, heb -gecijferd;
 -cijfering, v.
 Wegdampen, ow. zw. het damp-
 te -, is -gedampt.
 Wegdarten, ow. zw. ik dartel-
 de -, heb en ben -gedarteld.
 Wegdenken, bw. onr. zw. ik
 dacht -, heb -gedacht.
 Wegdieven, bw. zw. ik diefte -,
 heb -gedieft.
 Wegdoen, bw. onr. st. ik deed -,
 heb -gedaan. (ben -gedooid).
 Wegdooien, ow. zw. ik dooide -,
 heb -gedooid.
 Wegdragen, bw. st. ik droeg -,
 heb -gedragen.
 Wegdraven, ow. zw. ik draafde
 -, ben -gedraafd.
 Wegdribbelen (met kleine stap-
 pen zich verwijderen) ow. zw. ik
 dribbelde -, ben -gedribbeld.
 Wegdrijven, bw. ow. st. ik dreef
 -, heb en ben -gedreven.
 Wegdringen, bw. ow. st. ik
 drong -, heb en ben -gedrongen.
 Wegdrogen, ow. zw. ik droogde
 -, ben -gedroogd.
 Wegdruijen, ow. st. ik droop -,
 ben -gedroopen.
 Wegdrukken, bw. zw. ik drukte
 -, ben -gedrukt.
 Wegduiken, ow. st. ik dook -,
 ben -gedoken. (heb -geduuld).
 Wegduwen, bw. zw. ik duwde -.
 Wegdwalen, ow. zw. ik dwaalde
 -, ben -gedwaald.
 Wegdwellen, bw. zw. ik dwelde
 -, heb -gedweld.
 Wegedoor en wegedoren
 (inlant gewas) v.
 Wegen, bw. ow. st. ik woog, heb
 gewoogen; weegster, v. weger, m.
 Wegens, vz.
 Wegeren (wegers aanbrengen;
 een schip van binnen beplan-
 ken) bw. zw. ik wegerde, heb ge-
 weerd; wegering, v.
 Wegeten, bw. st. ik at -, heb -ge-
 geten.

Wegetteren, ow. st. het etterde
 -, is -geetterd. -ettering, v.
 Wegfrommelen, bw. zw. ik
 frommelde -, heb -gefrommeld.
 Weggaan, ow. onr. st. ik ging -,
 ben -gegaan.
 Weggalopperen, ow. zw. ik
 galopperde -, ben -gegalop-
 perde, v.; -je, o. s. -[peerd].
 Weggeven, bw. st. ik gaf -, heb
 -gegeven. (-gezeten).
 Weggeleiden, bw. st. ik gooide -, heb
 -gegeleid.
 Weggeleiden, ow. st. ik gleed -, ben
 -gegleiden.
 Weggoochelen, bw. zw. ik goo-
 chelde -, heb -gegoocheld.
 Weggooien, bw. zw. ik gooide -,
 heb -gegoooid.
 Weggraven, bw. st. ik groef -, heb
 -gegraven; -graving, v.
 Weggrijpen, bw. st. ik griep -, heb
 -gegrepen.
 Weghakken, bw. zw. ik hakte -,
 heb -gehakt; -hakking, v.
 Weghalen, bw. zw. ik haalde -,
 heb -gehaald; -haling, v.
 Weghangen, bw. st. ik hing -, heb
 -gehangen.
 Wegharken, bw. zw. ik harkte -,
 heb -geharkt.
 Weghebben, bw. onr. zw. ik had
 -, heb -gehad.
 Weghelpen, bw. st. ik hielp -, heb
 -geholpen.
 Weghinken, ow. zw. ik hink-
 te -, ben -gehinkt.
 Weghouden, bw. st. ik hield -, heb
 -gehouden.
 Weghouden, bw. st. ik hieuw -,
 heb -gehouden.
 Weghuppelen, ow. zw. ik hup-
 pelde -, heb -gehuppeld.
 Wegijlen, ow. zw. ik ijde -, ben
 -geijld.
 Wegjagen, bw. zw. en st. ik jaagde
 en jierz -, heb -gejaagd.
 Wegkaatsen, bw. zw. ik kaatste
 -, heb -gekaatst.
 Wegkabbelen, bw. ow. zw. ik
 kabbelde -, heb en ben -gekab-
 beld.
 Wegkanken, ow. zw. het
 kankerde -, is -gekankerd; -kan-
 kering, v.
 Wegkappen, bw. zw. ik kaapte -,
 heb -gekapt.
 Wegkletsen, bw. zw. ik kletste -,
 heb -gekletst.
 Wegknagen, bw. zw. ik knaagde
 -, heb -geknaagd.
 Wegknippen, bw. zw. ik knipte -,
 heb -geknipt.
 Wegkomen, ow. st. ik kwam -, ben
 -gekomen.
 Wegkooien, bw. onr. zw. ik kocht
 -, heb -gekocht.
 Wegkrabbelen, bw. zw. ik krab-
 belde -, heb -gekrabbeld.
 Wegkrabben, bw. zw. ik krabde
 -, heb -gekrabd.
 Wegkrijgen, bw. st. ik kreeg -,
 heb -gekregen.
 Wegkrimpen, ow. st. ik kromp -,
 heb -gekrompen.
 Wegkruisen, bw. zw. en st.
 ik knide (krooi) -, heb en ben
 -gekruind (gekrooiën).
 Wegkruisen, ow. st. ik kroop -,
 ben -gekroopen.
 Wegkruisen, ow. st. ik kuerde
 -, ben -gekuerd.

Wegkunen, ow. onr. ik konde of
 kon -, heb -gekund.
 Wegkwijnen, ow. zw. ik kwijnde
 -, ben -gekwinjd; -kwijning, v.
 Weglaten, bw. st. ik liet -, heb -ge-
 laten; -lating, v.
 Weglaveren, ow. zw. ik laverde
 -, ben -gelavend.
 Wegleggen, bw. zw. ik legde en
 leide -, heb -gelegd en -geleid.
 Wegleiden, bw. zw. ik leidde -,
 heb -geleid; -leiding, v.
 Weglekken, bw. zw. ik lekte -,
 ben -gelekt; -lekking, v.
 Weglokken, bw. zw. ik lokte -,
 heb -gelokt.
 Wegloodsen, bw. zw. ik loodste
 -, heb -geloodst.
 Wegloopen, ow. st. ik liep -,
 ben -gelopen; -looper, m. -loop-
 ster, v.
 Wegmaaien, bw. zw. ik maaide -,
 heb -gemaaid; -maaiing, v.
 Wegmaken, bw. zw. ik maakte -,
 heb -gemaakt.
 Wegmalen, bw. st. ik maalde -,
 heb -gemalen; -maling, v.
 Wegmarcheeren, ow. zw. ik
 marcheerde -, ben -gemarcheerd;
 -marcheering, v.
 Wegmoffelen (behendig wegne-
 men) bw. zw. ik moffelde -, heb
 -gemoffeld.
 Wegmolmen, ow. zw. ik molmde
 -, ben -gemolmd; -molming, v.
 Wegmolsemen (molmen) ow.
 zw. ik molsemde -, ben -gemol-
 send.
 Wegnemen, bw. st. ik nam -, heb
 -genomen; -neming, v.
 Wegpakken (inpakken, met ge-
 weld wegnemen) bw. zw. ik
 maakte -, heb -gepakt.
 Wegpappen, bw. zw. ik papte -,
 heb -gepapt.
 Wegpleisteren, bw. zw. ik pleis-
 terde -, heb -gepleisterd.
 Wegplukken, bw. zw. ik plukte
 -, heb -geplukt.
 Wegpraten, bw. zw. ik praatte -,
 heb -gepraat.
 Wegragen, ow. zw. ik raakte -,
 ben -geraakt.
 Wegrapen, bw. zw. ik raapte -,
 heb -geraapt.
 Wegredeneeren, bw. zw. ik re-
 deneerde -, heb -geredeneerd.
 Wegreis, v.
 Wegreizen, ow. zw. ik reisde -,
 ben -gereisd.
 Wegrekenen (het vuur inreke-
 nen) bw. zw. ik rekende -, heb
 -gerekend.
 Wegrijden, ow. st. ik reed -, heb
 en ben -gereden.
 Wegroeden, bw. ow. zw. ik rocide
 -, heb en ben -gerocid.
 Wegroepen, bw. st. ik riep -, heb
 -geroepen.
 Wegroesten, ow. zw. ik roestte -,
 ben -geroest.
 Wegrollen, bw. ow. zw. ik rolde -,
 heb en ben -gerold.
 Wegrooven, bw. zw. ik roofde -,
 heb -geroofd.
 Wegrotten, ow. zw. ik rotte -, ben
 -gerot; -rotting, v.
 Wegruimen, bw. zw. ik ruimde -,
 heb -geruimd; -ruiming, v.
 Wegrukken, bw. ow. zw. ik rukte
 -, heb en ben -gerukt.

Wegschaken, bw. zw. ik schaakte -, heb -geschaakt.
 Wegschaven, bw. zw. ik schaafde -, heb -geschaafd.
 Wegschenken, bw. st. ik schenkte -, heb -geschenkt; -schenking, v.
 Wegscheppen, bw. zw. ik schepte -, heb -geschept.
 Wegscheren, bw. st. ik schoor -, heb -gescoren.
 Wegschieren (zieh), ww. zw. (zieh uit de voeten maken) ik scheerde mij -, heb mij -gescheerd.
 Wegscheuren, bw. ow. zw. ik schuurde -, heb en ben -gescheurd.
 Wegschieten, bw. ow. st. ik schoot -, heb en ben -geschoten.
 Wegschillen, bw. zw. ik schilde -, heb -geschild.
 Wegschiften, bw. zw. ik schouffelde -, heb -geschouffeld.
 Wegschoppen, bw. zw. ik schopte -, heb -geschopt.
 Wegschrabben, bw. zw. ik schraabde -, heb -geschrabd.
 Wegschrapen, bw. zw. ik schraapte -, heb -geschrapt.
 Wegschrappen, bw. zw. ik schrapte -, heb -geschrapt.
 Wegschudden, bw. zw. ik schudde -, heb -geschud.
 Wegschuilen, bw. zw. ik schuilde -, heb -geschuiled.
 Wegschullen, ow. st. ik school -, ben -geschoolen.
 Wegschuimen, bw. zw. ik schuimde -, heb -geschuimd.
 Wegschulven, bw. ow. st. ik schoof -, heb en ben -geschoven; -schuiving, v.
 Wegschuren, bw. ow. st. ik scaurde -, heb en ben -geschuurd; -schuring, v.
 Wegsijpelen, ow. zw. het sijpelde -, heb -gesijpeld.
 Wegsijouwen, bw. zw. ik sjouwde -, heb -gesjouwd.
 Wegslaan, bw. ow. st. ik sloeg -, heb en ben -geslagen.
 Wegslepen, bw. zw. ik sleepte -, heb -gesleept.
 Wegsleepend, bn. -er, -st.
 Wegslijpen, bw. st. ik sleep -, heb -geslipt.
 Wegslijten, ow. st. ik sleet -, ben -gesloten; -slijting, v.
 Wegslingeren, bw. ow. zw. ik slingerde -, heb en ben -geslingerd; (ben -geslonken).
 Wegslinken, ow. st. ik slonk -, ben -geslonken.
 Wegsluipen, ow. st. ik sloop -, ben -geslopen.
 Wegsluiten, bw. st. ik sloot -, heb -gesloten; -sluiting, v.
 Wegsmakken, bw. zw. ik smakte -, heb -gesmaakt.
 Wegsmelten, ow. st. ik smolt -, ben -gesmolten; -smelting, v.
 Wegsmijten, bw. st. ik smiet -, heb -gesmeten.
 Wegsnappen, bw. ow. zw. ik snapte -, heb en ben -gesnapt.
 Wegsnellen, ow. zw. ik snelde -, ben -gesneld.
 Wegsnijden, bw. st. ik sneed -, heb -gesneden; -snijding, v.
 Wegsnoelen, bw. zw. ik snoeide -, heb -gesnoeid; -snoeiing, v.
 Wegsnorren, ow. zw. ik snorde -, ben -gesnord.

Wegspatten, ow. zw. ik spatte -, ben -gespat.
 Wegspoeden, ow. zw. ik spoede -, ben -gespoed.
 Wegspoelen, bw. ow. zw. ik spoelde -, heb en ben -gespoeld; -spoeling, v.
 Wegsporen, ow. zw. ik spoorde -, ben -gespoord.
 Wegspringen, ow. st. ik sprong -, ben -gesprongen.
 Wegstappen, ow. zw. ik stapte -, ben -gestapt.
 Wegsteken, bw. st. ik stak -, heb -gestoken; -gestolen.
 Wegstelen, bw. st. ik stal -, heb -gestolen.
 Wegsterven, ow. st. ik stierf -, ben -gestorven.
 Wegstevenden, ow. zw. ik stevende -, ben -gestevend.
 Wegstommelen, bw. zw. ik stommelde -, heb -gestommeld.
 Wegstompen, bw. zw. ik stompte -, heb -gestompt.
 Wegstoomen, ow. zw. ik stoomde -, ben -gestoomd.
 Wegstootten, bw. st. ik stiet (stootte) -, heb -gestooten.
 Wegstoppen, bw. zw. ik stopte -, heb -gestopt.
 Wegstormen, ow. zw. ik stormde -, ben -gestormd.
 Wegstrijken, bw. ow. st. ik streek -, heb en ben -gestreken.
 Wegstrooien, bw. zw. ik strooide -, heb -gestrooid.
 Wegstroopen, bw. zw. ik stroopte -, heb -gestroopt.
 Wegstuiven, ow. st. ik stooft -, ben -gestoven.
 Wegsturen, bw. zw. ik stuurde -, heb -gestuurd.
 Wegstuwen, bw. zw. ik stuwde -, heb -gestuwd.
 Wegsukkelen, ow. zw. ik sukkelde -, heb -gesukkel.
 Wegtimmeren, bw. zw. ik timmerde -, heb -getimmerd.
 Wegtooveren, bw. zw. ik tooverde -, heb -getooverd.
 Wegtoren, bw. zw. ik torste -, heb -getorst.
 Wegtrappen, bw. zw. ik trapte -, heb -getrapt.
 Wegtrekken, bw. ow. st. ik trok -, heb en ben -getrokken.
 Wegtrippen, ow. zw. ik tripelde -, heb -getrippeld.
 Wegtroonen, bw. zw. ik troonde -, heb -getroond.
 Wegvallen, ow. st. ik viel -, ben -gevalen; (gevangen).
 Wegvangen, bw. st. ik ving -, heb -gevangen.
 Wegvaren, ow. st. ik voer -, heb en ben -gevaren.
 Wegvegen, bw. zw. ik veegde -, heb -geveegd.
 Wegvenen, bw. zw. ik veende -, heb -geveend.
 Wegvlijen, bw. zw. ik vlijde -, heb -gevlijd.
 Wegvisschen, bw. zw. ik vischte -, heb -gevischt.
 Wegvlieden, ow. st. ik vlood -, ben -gevloden.
 Wegvliegen, ow. st. ik vloog -, ben -gevloogen.
 Wegvlieten, ow. st. ik vloot -, ben -gevloten.
 Wegvlijmen, bw. zw. ik vlijmde -, heb -gevljimd.

Wegvloeden, ow. zw. ik vloede -, ben -gevlod.
 Wegvluchten, ow. zw. ik vluchtte -, ben -gevlucht.
 Wegvoeren, bw. zw. ik voerde -, heb -gevoerd; -voering, v.
 Wegvreten, bw. ow. st. ik vrat -, heb en ben -gevreten.
 Wegwaaien, bw. ow. zw. en st. ik waalde en woel -, heb en ben -gewaaid.
 Wegwandelen, ow. zw. ik wandelde -, ben -gewandeld.
 Wegwasschen, bw. st. ik wiesch -, heb -gewasschen.
 Wegwenschen, bw. zw. ik wenschte -, heb -gewenscht.
 Wegwentelen, bw. zw. ik wentelde -, heb -gewenteld.
 Wegwerken, bw. zw. ik werkte -, heb -gewerkt.
 Wegwerpen, bw. st. ik wierp -, heb -geworpen; -werping, v.
 Wegwijken, ow. st. ik week -, ben -geweken.
 Wegwillen, ow. onr. zw. ik wilde -, heb -gewild.
 Wegwippen, ow. zw. ik wipte -, ben -gewipt.
 Wegwisschen, bw. zw. ik wischte -, heb -gewischt.
 Wegwrijven, bw. st. ik wreef -, heb -gewreven.
 Wegzagen, bw. zw. ik zaagde -, heb -gezaagd.
 Wegzakken, bw. ow. zw. ik zakte -, ben -gezakt; (gezeild).
 Wegzellen, ow. zw. ik zelde -, ben -gezelde.
 Wegzenden, bw. st. ik zond -, heb -gezond; -zending, v.
 Wegzetten, bw. zw. ik zette -, heb -gezet; (gezeien).
 Wegzigen, ow. st. ik zieg -, ben -gezien.
 Wegzinken, ow. st. ik zonk -, ben -gezonken.
 Wegzweepen, bw. zw. ik zweepte -, heb -gezwiept.
 Wegzwommen, bw. st. ik zwom -, ben -gezworven.
 Wegzwoeren, ow. st. ik zwierf -, ben -gezworven.
 Wegzweven, ow. zw. ik zweefde -, ben -gezweeft.
 Wegzjden, v. Ook wegkant.
 Wei (veld). Zie Weide.
 Wei (hul) v.
 Weichaghe, bn. -er, -st; -heid, v.
 Weidde en weil, v. weiden.
 Weiden (grazen en hoeden) bw. ow. zw. ik weidde, heb geweid; weider, m. weiderij, v. weiding, v.
 Weidmes en weimes (jagersnaam) o. -sen.
 Weidisch, bn. en bijw. -er, -meest, v.
 Weifelaar, m. -s en weifelaars.
 Weifelachtig, bn. -er, -st.
 Weifelen, ow. zw. ik weifelde, heb gewiefeld; weifeling, v.
 Weifelmoedig, bn. -er, -st; Weifeld, o. -heid, v.
 Weigeraar, m. -s en weigeraars.
 Weigerachtig, bn. -er, -st.
 Weigern, bw. ow. zw. ik weigerde, heb geweigerd; weigering, bn.
 Weikroen, o.
 Weikaas, v. -kazen.
 Weiland, o. -en.
 Weiman, m. -lieden en -lui.
 Weimes. Zie Weidmes.

Weinig. bn. en bijw. minder.
 Weimigje, o. [minst.
 Weir (tarwe) v.
 Weitsach, v. -tassen.
 Weitebrood, o. -en.
 Weitekroek, m. -en.
 Weitemeel, o.
 Wekelijks, bijw.
 Wekelijksch, bn.
 Wekken, bw. zw. ik wekte, heb
 gewekt; wekker, m. wekster, v.
 Wekker (aar. een uurwerk) m.
 -s; -ije, o. -s.
 Wekstien, v. -men.
 Wel, v. -len; -lste, o. -s.
 Wel, bijw. en tw. beter, best.
 Welaa, tw.
 Welbaarheid, bn.
 Welbehoud, bn.
 Welbedacht, bn.
 Welbegrepen, bn.
 Welbenaaglijk, bn.
 Welbehagen, o.
 Welbekant, bn.
 Welbekomen, o.
 Welbekookt, bn.
 Welbemand, bn.
 Welbemind, bn.
 Welberaamd, bn.
 Welberaden, bn.
 Welbereid, bn. (-heid, v.
 Welbespraakt, bn. -er, -st;
 Welbevolkt, bn.
 Welbewaakt, bn.
 Welbewerkt, bn.
 Welbewoond, bn.
 Welbezeld, bn. -er, -st; -heid, v.
 Welbezocht, bn.
 Welboot, v. -en.
 Weldaad, v. -daden.
 Welddag, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. -lik, bijw.
 Welddon, bw. onr. st. (o. als zn.)
 ik deed, v. heb gedaan; -doener,
 m. -doenster, v.
 Welddoordacht, bn.
 Welddoorkneed, bn.
 Welddoervoed, bn.
 Weldra, bijw.
 Weldeel, bn.; -heid, v.
 Weldelegeboren, bn.
 Weldelegestreng, bn.
 Weldeer, bijw.
 Weldeerwaard, bn.
 Weldeerwaardig, bn.
 Weliesel, o. -en en -s.
 Welgaan, onp. w. st. het ging - het
 welgat, o. -er, -is -gegaan.
 Welgeaard, bn.
 Welgeboren, bn.
 Welgebouwd, bn.
 Welgedaan (welgesteld) bn. -ge-
 daan, -st; -heid, v.
 Welgegoed, bn. -er, -st.
 Welgegrond, bn.
 Welgelegene, bn. -er, -st.
 Welgeliefd, bn.
 Welgelijkend, bn.
 Welgelukkig, bn.
 Welgelukzalig, bn. (-heid, v.
 Welgemaakt, bn. -er, -st;
 Welgemaniert, bn. -er, -st;
 Welgemeend, bn. [-heid, v.
 Welgemoed, bn.; -heid.
 Welgemust, bn.
 Welgeschenen, bn.
 Welgesteld, bn. -er, -st; -heid, v.
 Welgetroffen (welgelykend) bn.
 Welgevallen, o.
 Welgevallig, bn. -er, -st; -heid, v.

Welgevormd, bn.
 Welgezet, bn.
 Welgezind, bn. -er, -st; -heid, v.
 Welgrond, m.
 Welhaast, bijw. (-heid, v.
 Welig, bn. en bijw. -er, -st;
 Welk, vr. en bet. tw.
 Welkom, bn. meer -, meest -.
 Welkomst, v.
 Welkomthuis (geschenk) o.; wel-
 komthuisje, o. -s.
 Wellen (token) bw. zw. ik welde,
 heb geweld; welling, v.
 Wellen (smidsw.) bw. zw. ik welde,
 heb geweld.
 Wellen (opborrelen) ow. zw. ik
 welde, ben geweld. (-heid, v.
 Wellevend, bn. en bijw. -er, -st;
 Wellicht, bijw.
 Welluidend, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. -heidsalve, bijw.
 Wellust, m.
 Wellusteling, m. en v. -en; voor
 het v. ook wellustelinge.
 Wellustig, bn. en bijw. -er, -st;
 -lijk, v. (-heid, v.
 Wellmenen, bn. -er, -st;
 Wellnemen, o.
 Wellnu, tw.
 Welopgevoed, bn. -er, -st.
 Welp (het jong van een hond of
 van andere dieren) o. -en; -je, o. -s.
 Welrekend, bn. -er, -st; -heid, v.
 Welsmakend, bn.
 Welsprekend, bn. en bijw. -er,
 -st; -heid, v.
 Welstaan, onp. w. onr. st. het
 stond - heeft -gestaan.
 Welstaanshalve, bijw.
 Welstand, m.
 Welstverreden, bn.
 Welvaart, v.
 Welvaren, o. (-gevaaren.
 Welvaren, ow. st. ik voer - heb
 welvarend, bn. -er, -st; -heid, v.
 Welven, bw. zw. ik welfde, heb
 gewelfd.
 Welverbonden, bn.
 Welvereenigd, bn.
 Welverschanst, bn.
 Welversterd, bn.
 Welversneden, bn.
 Welverstaande, bn.
 Welversterkt, bn.
 Welvoeglijk, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
 Welvoorzien, bn.
 Welwezen, o.
 Welwijs, bn.
 Welwillend, bn. -er, -st; -heid, v.
 Welzalig, bn.
 Welzand, o.
 Welzijn, o.
 Wem (ankertand) m. -men.
 Wemelen, ow. zw. ik wemelde,
 heb gewemeld.
 Wen (gezwel) v. -nen; -netje, o. -s.
 Wen, v. w. dichterlijke uitdrukking
 voor wanneer. (gewend.
 Wenden, bw. zw. ik wendde, heb
 gewend.
 Wendig, v. -en.
 Wenk, m. -en; -je, o. -s.
 Wenkbrauw, v. -en; -tje, o. -s.
 Wenken, bw. zw. ik wenkte, heb
 gewinkt.
 Wennen, bw. ow. zw. ik wende,
 heb en ben gewend.
 Wensch, m. -en; -je, o. -s.
 Wenschelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. (heb gewenscht.
 Wenschen, bw. zw. ik wenschte,

Wentelen, bw. ow. zw. ik wentel-
 de, heb gewenteld; wenteling, v.
 Wentelspil, v. -len.
 Wentelsteen, m. -en.
 Wentelspel (wentspel) m. -ken.
 Wentelteefje, o. -s.
 Wenteltrap, v. -pen.
 Wenteltrapvormig, bn.
 Wenteldorenkrop, m. -pen.
 Wereld, v. -en.
 Wereldburgerschap, o.
 Werelddeel, o. -en.
 Wereldkaart, v. -en; -je, o. -s.
 Wereldkundig, bn. -er, -st;
 Wereldlijk, bn. [-heid, v.
 Wereldling, m. en v. -en; voor
 het v. ook wereldlinge.
 Werelds, bijw.
 Wereldsch, bn.
 Wereldschgezind, bn. -er, -st;
 -heid, v.
 Weren, bw. zw. ik weerde, heb ge-
 weerd; wering, v.
 Werf, v. werven; -je, o. -s.
 Werfbrief, m. -brieven.
 Werfdeid, o.
 Werfhuizen, o. -huizen.
 Werfkantoor, o. -kantoren.
 Werfofficier, m. -en en -s.
 Wering, v. -en. (-je, o. -s.
 Werk (arbeid, gewrocht) o. -en;
 Werk (vas) o.
 Werkbaas, m. werkbazen.
 Werkbank, v. -en.
 Werkbeest, o. -en.
 Werkbij, v. -en.
 Werkdag, bn. -er, -st; -heid, v.
 Werkdag, m. -en.
 Werkelijk (inderdaad bestaande)
 bn. en bijw.
 Werkelijk (veel werk vereischen-
 de) bn. -er, -st.
 Werkelijkheid, v.
 Werkeloos, bn. en bijw. -heid, v.
 Werken, bw. ow. zw. ik werkte
 heb gewerkt; in verheven stijl
 ook onr. ik wrocht, heb ge-
 wrocht; werker, m. werking, v.
 werkster, v.
 Werkezel, m. -s; -tje, o. -s.
 Werkgast, m. -en.
 Werkheer, m. -en.
 Werkheilig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Werkheilige, m. en v. -n.
 Werkhuis, o. -huizen.
 Werkracht, v. -en.
 Werkring, m. -en.
 Werklou, o. -en.
 Werkman, m. -en. -den en -lui.
 Werkmeester, m. -s en -en.
 Werkmeid, v. -en.
 Werkrak, o. -ken; -je, o. -s.
 Werkplaats, v. -en.
 Werkstellig, bn.
 Werkstoel, m. -en.
 Werkstuk, o. -ken; -je, o. -s.
 Werktefel, v. -s; -tje, o. -s.
 Werktyd, m. -en.
 Werktuig, o. -en; -kunde, v.
 -kundig, bn. -kundige, m. -ma-
 ker, m. (-st; -heid, v.
 Werktuiglijk, bn. en bijw. -er,
 Werkuur, o. -aren.
 Werkvool, o.
 Werkvrouw, v. -en.
 Werkwoord, o. -en; -je, o. -s.
 Werkzaam, bn. en bijw. werkza-
 mer, -st; -heid, v.
 Werkzilde, v. -n.
 Werpanker, v. -en.
 Werpdraad, m. -draden.

Werpen, bw. st. ik wierp, heb geworpen; werper, m.
 Werpgaren, o.
 Werplijn, v. -en.
 Werpllood, o.
 Werplicht, m. -en.
 Werplesch, v. -schijnen.
 Werppeet, v. -spieren.
 Werppeel, o. -spelen. (sen.)
 Werppelet, en -spies, v. -spies.
 Werpstoot, m. -en.
 Werpstol, m. -len.
 Werpstros, m. -sen.
 Werpstuig, o. -en.
 Werst (Russische mijl) v. -en.
 Wervel, m. -en of -s.
 Wervelen, bw. zw. ik wervelde, heb gewerveld.
 Wervelwind, m. -en.
 Wervelschik, bn. -er, -st.
 Werven, bw. st. ik wierf, heb geworven; werver, m. -en.
 Werwaarts, vw. [ving, v.]
 Wershalve, vw.
 Wesp, v. -en; je, o. -s.
 Wespengel, m. -s.
 Wespel, o. -eren; -eities, o. -eities en -eities.
 Wespennest, o. -en.
 Wespesceek, m. -steken.
 West (het Westen) o.; (Nederlands Westindische bezittingen) v.
 West, bijw.
 Westelijk, bn. -er, -st.
 Westelijken, ow. zw. de wind westelijkt, is gewestelijkt.
 Westen, o.
 Westenwind, m. -en.
 Westergang, v.
 Westergoo, o.
 Westergrens, v. -grenzen.
 Westeroek, m.
 Westertuin, v.
 Westering, v. en v. -en; voor het v. o. westerlinge.
 Westersch, bn.
 Westerson, v.
 Westfriesch, bn.
 West-Friesland, o.
 West-Indië en Westinje, o.
 Westindievaarder en westinjevaarder, m. -s.
 Westindisch, bn.
 Westinje, zie West-Indië.
 Westland, o. (zn.)
 Westnoordwest, bijw. (o. als West-Vlaamsch, m.)
 West-Vlaanderen, o.
 Westwaarts, bijw.
 Westzuidwest, bijw. (o. als zn.)
 Weswege, vw.
 Wet, v. -ten; je, o. -s.
 Weten, bw. onr. st. ik wist, heb geweten, o. [weten].
 Wetens, bijw. (willens en -).
 Wetenschap, -pen.
 Wetenschappelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Wetenswaardig, bn. -er, -st of meer en meest. (v. -en).
 Wetering (een loopend watertje)
 Wetgetrouw, bn.
 Wetgevend, bn.
 Wetgeving, v. -en.
 Wethouder, m. -en of -s.
 Wethouderschap (de wethouders) v. -pen; (de waardigheid) o.
 Wethouder, v. -en.
 Wetsartikel, -en en -s.
 Wetsbepaling, v. -en.
 Wetsberziening, v. -en.

Wetstaal, o. -stalen.
 Wetsteen, m. -en.
 Wetsverandering, v. -en.
 Wettelijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Wetteloos, bn. en bijw. -loozers, -loost; -heid, v. (heb gewet).
 Wettet (slippen) bw. zw. ik wette.
 Wettensverzameling, v. -en.
 Wettig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
 Wettigen, bw. zw. ik wettigde, heb gewettigd; wettiging, v.
 Wetisch, bn.
 Weveling, v. -en.
 Weven, bw. st. ik weefde, heb geweven; wever, m. weverij, v. weversboom, m. en bijw. [ving, v.].
 Weversklos, m. -sen.
 Weversknop, m. -en.
 Weversspoel, v. -en.
 Wezel (dier) v. -s; -tje, o. -s.
 Wezel (stad in Pruisen) o. -sch, bn. (wees).
 Wezen (zijn) ow. st. ik was, ben.
 Wezen geest; ook bestaan; gelaat; gevoelen) o. -s; -tje, o. -s.
 Wezenheid, v.
 Wezenlijk, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. (-loost; -heid, v.)
 Wezenloos, bn. en bijw. -loozers.
 Wezenstrek, m. -ken.
 Wezer (rivier in Duitsland) v. -estroom, m.
 Whig (tenstander der Tory-partij, vrijheidsvriend) m. -s.
 Whigisme (de Whig-partij; stelsel der partij) o.
 Whiskey (Iersche gerst-moutbrandewijn) m.
 Whist (kaartspeel) o.; (maat, medewerker) m. -en.
 Whisten, ow. zw. ik whistte, heb gewhist; whister, m.
 Whistspel, o. -len.
 Wichelaar, -s en wichelaren.
 Wichelaarskunst, v. -en.
 Wichelaarster, v. -s.
 Wichelarij, v.
 Wichelroede, v. -n.
 Wicht (klein kind) o. -en; je, o. -s.
 Wicht (gewicht) o. -en; je, o. -s.
 Wichtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Wie, vr. en bet. vnv.
 Wiebelen, ow. zw. ik wiebelde, heb gewiebelde.
 Wiebels, m. -bazen. (-en).
 Wiedemaand (zomermaand) v. -en.
 Wieden, bw. ow. zw. ik wiede, heb gewied; wieder, m. wiestster, v.
 Wiedijzer, o. -s.
 Wiedloos, o. -en.
 Wiedmes, o. -sen.
 Wiedvolk, o.
 Wieg, v. -en; je, o. -s.
 Wiegekleed, o. -en; je, o. -s.
 Wiegekoord, o. -en.
 Wiegeken, ow. zw. ik wiegde, heb gewiegd; wiegeling, v.
 Wiegelied, o. -eren; je, o. -s.
 Wiegestoel, m. -en.
 Wiegen, bw. ow. zw. ik wiegde, heb gewiegd; wiegen, v.
 Wiegezang, m. -en. [gewiegd].
 Wiek (vleugel, vlerk) v. -en; je, o. -s. (-en).
 Wiek (pluksel in eene wonde) m.
 Wiek (rad) o. -en; je, o. -s.
 Wielenaar, m. -s.
 Wieler, m. -s. (gewielerd).
 Wieleren, ow. zw. ik wiewerde, heb gewiewerd.

Wielewaal, m. -walen. (-en).
 Wieleing (draakvolk, krakeling) v.
 Wieletros, m. -sen; scheepsw.
 Wier (watergras) o. -en.
 Wierig (vlug, levendig) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Wierook, m.
 Wierookken, bw. zw. ik wierookte, heb gewierookt; wierooker, m. wierooking, v.
 Wiewaauwen (zich heen en weer bewegen) ow. zw. ik wiewaauwde, heb gewiewaauwd.
 Wiewouter (hotervlieg) m. -s.
 Wig en wigge, v. wiggen; wigje en wiggetje, o. -s.
 Wiggebeen, o. -beenderen.
 Wiggen, ow. zw. ik wiggelde, heb gewiggeld.
 Wigswijze en -wijs, bijw. wigvormig, bn.
 Wig pers. vnv.
 Wijbisschop, m. -pen. (-heid, v.)
 Wijd, bn. en bijw. -er, -st;
 Wijdeens, bijw.
 Wijderoemd, bn.
 Wijden (hoger) bw. zw. ik wijdde, heb gewijd; wijding, v.
 Wijders, bijw.
 Wijdloopig (ook wijdluftig) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Wijdluftig, bn. en bijw. -er, -st;
 Wijdtje, v. -n. [-heid, v.]
 Wijdvermaard (ook wijdehoofd) m.
 Wijf, o. wijven; je, o. -s.
 Wijfachtig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Wijfjes. De diernamen met wijfjes verbonden, worden als samenstellingen aaneengescreven, b.v. wijfjesseend, wijfjesvink, wijfjesvos, enz.
 Wijfsch, bn. -er, -t.
 Wijk (vlucht) v. (-en).
 Wijk (gedeelte van eene stad) v.
 Wijken, ow. st. ik week, ben gekweeken; wijking, v.
 Wijkplaats, v. -en.
 Wijkwast, m. -en.
 Wijn en wijle (sluier) v. wijlen.
 Wijn (poos) v.
 Wijn (omdat) vw.
 Wijnen (overleden) bijw.
 Wijn m. -en; je, o. -s.
 Wijnachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Wijngaard, m. -en; enier, m. -s.
 Wijnkezen, o.; lezer, m. -s; lezing, v. -en.
 Wijnkoogen, o.; oostgang, v.
 Wijnpen, o.; -peller, m. -s.
 Wijnroelen, o.; -roeler, m. -s.
 Wijnverlater, m. -s.
 Wijn, zn. zie Wijn. (-heid, v.)
 Wijs, bn. en bijw. wijzer, wijst; wijsbegeerte, v.
 Wijselijk, bijw.
 Wijsgeer, m. -en; -tje, o. -s.
 Wijsgeerig, bn. en bijw. -er, -st;
 Wijsheidsschijn, m. [-heid, v.]
 Wijsheidstand, m. -en.
 Wijsheid, m. en v. -en.
 Wijsheid, m. en v. -en.
 Wijsmaaken, bw. zw. ik maakte, heb gemaakt. (o. -s).
 Wijsneus, m. en v. -neuzen; je, wijsneuzig, bn. -er, -st.
 Wijsvinger, m. -s. (ten).
 Wijten, bw. st. ik weet, heb geweten; wijting (visch) m. -en; (als stof) wijtenbeul, m. -en. [naam] v.
 Wijtenpraat, m.

Wijwater, o.
 Wijwatersbakje, o. -s.
 Wijwatersvat, o. -en.
 Wijze (wijs man) m. -n.
 Wijzen en wijs (manier; zangwijs) v. wijzen; wijze, o. -s.
 Wijzen, bw. ow. st. ik wees, hebge-
 wezen; wijzing, v.
 Wijzer, m. -s; -tje, o. -s.
 Wijzigen, bw. zw. ik wijzigde, heb
 gewijzigd; wijziging, v.
 Wik (iedere afzonderlijke weging
 op de schaal der stadswaag) v.
 -ken. (wikken).
 Wik en wikke (penlrucht) v.
 Wik, bijw. (-of wak).
 Wikkeld, o.
 Wikkelen, bw. zw. ik wikkelde,
 heb gewikkeld; wikkeling, v.
 Wikken, bw. zw. ik wikte, heb
 gewikt; wikkig, v.
 Wikkinstroop, o.
 Wil, m.; -letje, o. (-heid, v).
 Wild, bn. en bijw. -er, -st;
 Wildachtig, bn.
 Wildbraad, o.
 Wilde, m. en v. -n.
 Wildebras, m. -sen.
 Wildeling, m. -en.
 Wildeman (persoon) m. -nen.
 Wildeman (in de wapenkunde)
 m. -s.
 Wildernis, v. -sen.
 Wildschut (jager) m. -ten.
 Wildvang, m. -en.
 Wildvreemd, bn.
 Wildzang (gezang) m.
 Wildzang (persoon) m. en v. -en.
 Wilg, m. -en; -je, o. -s.
 Wilgeblad, o. -bladen en -blade-
 ren; -boom, m. -en; -loot, v.
 -loten.
 Wilgenbloesem, m.; -bosch, o.
 -bosschen; hout, o.; -laan, v. -lan-
 nen; -zwam, v.
 Wilgetak, m. -ken; -je, o. -s.
 Willekeur, v. (-heid, v).
 Willekeurig, bn. en bijw. -er, -st;
 Willeloos, bn. en bijw. -looz-
 er; -loost, -heid, v.
 Willempje (tiensludstuk) o. -s.
 Willen, bw. ow. onr. zw. ik wilde,
 heb gewild.
 Willens, bijw.
 Willig, bn. en bijw. -er, -st; -heid,
 v. -lijk, bijw.
 Willigen (in prijs stijgen) ow.
 zw. ik willigde, ben gewilligd.
 Wilvaardig, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
 Wimpel, m. -s; -tje, o. -s.
 Windbaar, bn. -der, -st. (o. -s).
 Wind (luchtstroom) m. -en; -je,
 Wind (windhond) m. -en.
 Windas, o. -sen.
 Windboom, m. -en.
 Windbreken (poelen) o.
 Windbrekend, bn.
 Windbreker, m. -s.
 Windbrekerij, v.
 Windbull, m. -en; -tje, o. -s.
 Winde (katrol) v. -n.
 Windel (luier) m. -en of -s.
 Winden, bw. st. ik wond, heb ge-
 wonden; winder, m. winding, v.
 windsel, o.
 Winderig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Windig, bn. -er, -st.
 Windspreek, v.
 Windspil, v. -spillen.
 Windstil, bn.

Windvang, m.
 Windwaarts, bijw.
 Windwerk, o.
 Windzak, m. -ken; -je, o. -s.
 Wingerd, m. -s en -en.
 Wingewest, o. -en.
 Winkel, m. -s; -tje, o. -s.
 Winkelen, ow. zw. ik winklede,
 heb gewinkeld. (v. -s).
 Winkler, m. -s en -en; -ster,
 Winkler (klinkel) o. -ten.
 Winnen, bw. ow. st. ik won, heb
 gewonnen; winnaar, m. win-
 ner, m.
 Winst, v. -en; -je, o. -s; -derving,
 v.; -gevend, bn.; -gierig, bn.;
 gierigheid, v.
 Winter, m. -s; -tje, o. -s.
 Winterachtig, bn. -er, -st;
 Winterdags, bijw. [-heid, v].
 Winteren, onp. w. zw. het winter-
 de, heft gewinterd.
 Winterkoninkje, o. -s.
 Winterling, v.
 Wintersch, bn.
 Winzucht, v.
 Winzuchtig, bn. -er, -st.
 Wip, m. (In een -).
 Wip (zeker strafuig, ook wipgalg
 genoemd; ook zeker werktuig
 der brouwers; alsmeder het wip-
 wip, tw. [pen] v. -pen; -je, o. -s).
 Wipbrug, v. -gen.
 Wipgalg, v. -en.
 Wiphout, o. -en.
 Wipmolen, m. -s. (o. -s).
 Wipneus (neus) m. -neuzen; -je,
 Wipneus (persoon) m. en v. -neu-
 zen.
 Wippen, ow. bw. zw. ik wipte, ben
 wippen, m. -s; -tje, o. -s.
 Wipperig, bn. -er, -st.
 Wipplank, v. -en.
 Wipstaart, m. -en.
 Wipstrog, m. -gen.
 Wis (gewis) bn. -ser, -t; -heid, v.
 -selijk, bijw.
 Wisch (vaatdoek) v. wisschen.
 Wisch (teen, twijs) v. wisschen;
 -je, o. -s.
 Wischdoek, m. -en. (o. -s).
 Wisse(was)je en wissewasje.
 Wiskunde (wiskunst) v.
 Wiskundig, bn.
 Wiskundige, m. -n.
 Wiskunst (wiskunde) v.; -enaar,
 m. -s; -ig, bn.
 Wismuth (bismuth, een zeer
 stroef halmetaal) o. (-heid, v).
 Wissel, m. -en en bijw. -er, -st;
 Wisschen, bw. zw. ik wachte, heb
 gewischt; wisscher, m. wisschers-
 Wisse, v. -n. [klos, m].
 Wissel, m. -s; -tje, o. -s.
 Wisselaar, m. -s en wisselaren.
 Wisselbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
 Wisselbank, v. -en.
 Wisselbrief, m. -brieven.
 Wisselen, bw. ow. zw. ik wissel-
 de, heb gewisseld; wisselaar, m.
 wisseling, v.
 Wisselhond, m. -en.
 Wisselkand, v. -en.
 Wisselkleed, o. -eren.
 Wisselkoorts, v. -en.
 Wisselpaard, o. -en.
 Wisselplaats, v. -en.
 Wisselruiterij, v.
 Wisseltaud, m. -en.
 Wisselvallig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Wisseswasje. Zie Wisjeswasje.

Wit, bn. -ter, -st; -heid, v.
 Wit (doel) o.
 Witachtig, bn. -er, -st.
 Witbont, bn.
 Witteld, o.
 Witgepleisterd, bn.
 Witgarig, bn.
 Without (Amerikaansch hout) o.
 Witje, o. -s.
 Witkalk, v.
 Witkop, m. -pen.
 Witkwest, m. -en.
 Witpoot, m. -en.
 Wit-Rusland, o.
 Wiststaar, m. -en.
 Wittebrood, o. -en; -je, o. -s.
 Wittebroodskind, o. -eren.
 Wittebroodweek, v. -weken.
 Wittekool, v. -en.
 Witten, bw. zw. ik wittte, heb
 gewit; witsel, o. wittster, v. wit-
 tvisch, v. [ter, m].
 Witscherk, o.
 Witwerker, m. -s.
 Witzijd, bn.
 Woede, v. (gewoed).
 Woeden, ow. zw. ik woedde, heb
 woedend, bn. -er, -st.
 Woeker, m.
 Woekeraan, m. -s en woekera-
 ren; -ster, v. -s. (-st).
 Woekerachtig, bn. en bijw. -er.
 Woekeren, bw. ow. zw. ik woeker-
 de, heb gewoekerd.
 Woekergeest, m.
 Woekergeld, o.
 Woekergeld, m.
 Woekergewinst, v.
 Woekermacht, v.
 Woelachtig, bn. -er, -st.
 Woelen, bw. ow. zw. ik woelde,
 heb gewoeld; woeling, v. woelsel.
 Woelgaren, o. [o. woelster, v].
 Woelgeest, m. -en. [-heid, v].
 Woellig, bn. en bijw. -er, -st;
 Woelwater, m. en v. -s.
 Woelziek, bn. -er, -st.
 Woensdag, m. -en.
 Woensdagsch, bn.
 Woerd (eend). Zie Waard.
 Woerd (waard, land) v. -en.
 Woerhaan (fazant) m. -hanen;
 -tje, o. -s.
 Woerhen (vijf van den fazant)
 v. -nen; -netje, o. -s.
 Woest, bn. en bijw. -er, -st; -heid,
 v. [v].
 Woestaardig, bn. -er, -st.
 Woesteling, m. en v. -en; voor
 het v. ook woesteling.
 Woestijn (ook woestijn) v. -en.
 Woestijn, v. -en.
 Wol, v. -len; -letje, o. -s.
 Woelachtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Wolbereiden, -kaarden, -kam-
 men, -plukken, -scheiden, -spin-
 nen, enz., o.
 Wolf, m. wolven; -je, o. -s.
 Wolfachtig, bn.
 Wolfram, o. -men.
 Wolfsangel, m. -s; -balk, m. -en;
 -bezie, v. -beziën; -boon, v. -en;
 -einde, o. -n; -gebit, o. -ten;
 -gras, o.; -hond, m. -en; -honger,
 m.; -huid, v. -en; -klauw (klaw)
 m. -en; -klauw (plant) v. -klem.
 -m. -en; -kruide, o. -kuil, m. -en;
 v. -men; -lezer, o.; -mek (plant) v. -
 -mul, m. -en; -pels, m. -pelsen;
 -poot, m. -en; -tand, m. -en; -vel,
 o. -len; -wortel, v.

Wolga (rivier in Rusland, de grootste van Europa) v.
Wolgras (zeker gewas; ook katoenkras of katoenboom geheeten) o.
Wolhandel, m.
Wolk, v. -en; -je, o. -s.
Wolkaarden, o. -kaarder, m. -s.
Wolkachtig, bn. -er, -st.
Wolkammen, o.; -kammer, m.
Wolkig, bn. -er, -st. [-s.
Wollen (van wol) bn. (v. -s.
Wollenaaien, o.; -naaister, v.
Wollig, bn. -er, -st; -heid, v.
Wolplukken, o.
Wolscheiden, o.
Wolspinnen, o.; -spinner, m. -s; -spinnerij, v. -en; -spinsterv, v. -s.
Wolvebeet, m. -beten.
Wolvedak (dak, hetwelk met 3 of 4 hoeken schuin afloopt) o.
Wolvenaar, m. [-en.
Wolvenjacht, v. -en.
Wolvenjager, m. -s.
Wolveprent (ook -spoor) v. -en.
Wolverven, o.; -verver, m. -s; -ververij, v. -en.
Wolvespoor, o. -sporen.
Wolvin, v. -nen.
Wolwasschen, o.
Wolwewen, o.; -wever, m. -s.
Wond, v. -en.
Wondbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
Wonden, bw. zw. ik wondde, heb gewond.
Wonder (mirakel) o. -en.
Wonderbaar, bn. -der, -st; -heid, v. -er, -st; -heid, v.
Wonderbaarlijk, bn. en bijw.
Wonderdadig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
Wonderdoend, bn.
Wonderdoener, m. -s.
Wonderdoet, v.
Wonderen, onp. v. zw. het wonderde, heeft gewonderd.
Wondergroot, bn.
Wonderheid, v. -heden.
Wonderklein, bn. (-heid, v.
Wonderlijk, bn. en bijw. -er, -st.
Wonderschoon, bn. (-er, -st.
Wonderspreukig, bn. en bijw.
Wondheeler, m. -s.
Wonen, ow. zw. ik woonde, heb gewoond.
Woning, v. -en; woninkje, o. -s.
Woon, zie Meterwoning.
Woonachtig, bn.
Woonhuis, o. -huizen; -kamer, v. -s; -plaats, v. -en; -stede, v. -n; -vertrek, o. -ken. (Waard.
Woord (mannetje) o. -en. Zie
Woord, o. -en; -je, o. -s. (-st.
Woordelijk, bn. en bijw. -er, -st.
Woordenboek, o. -en; -je, o. -s.
Woordenlijst, v. -en; -je, o. -s.
Woordenpaal, v.
Woordenrijk, bn. -er, -st; -heid, v.
Woordenschat, m.
Woordenspel, o.
Woordensrijd, m.
Woordentwist, m.
Woordenvitter, m. -s.
Woordenvittig, v. -en.
Woordenswisseling, v. -en.
Woordenziften, o.
Woordenzifter, m. -s.
Woordenzifterij, v. -en.
Woordvoerder, m. -s.
Woorden, ow. hulpv. st. ik werd, ben geworden; wording, v.

Worg (keelontsteking) m.
Worgen (wurgen) bw. zw. ik worgde en wurgde, heb geworgd en gewurgd; wording en wurging, v.
Worgkoord, o. -en.
Worgpaal, m. -palen.
Worg (kikkvorschen) m. -en.
Worgen (het kwaken der kikvorschen) ow. zw. ik worgte, heb gewerkt.
Worm en **wurm** (dier) m. -en.
Wormen en **wurmen**; **wormpje**, o. -s; **Verg. Wurm**.
Wormachtig, bn.
Wormig, bn. -er, -st.
Wormkruid, o.
Wormstekig, bn. -er, -st; -heid, v.
Worp, m. -en.
Worst, v. -en; -je, o. -s. (ren.
Worstelaar, m. -s of worstela.
Worstelen, ow. zw. ik worstelde, heb geworsteld; worsteling, v.
Worstelkunst, v. -meester, m. -s; -perk, o. -en; -plaats, v. -en; -spel, o.; -strijd, m. -s.
Worstenmaker, m. -s.
Worstepen, v. -pennen.
Wortel, m. -s en -en; -tje, o. -s.
Wortelachtig, bn. en bijw. -er, -st. (ben geworteld; worteling, v.
Wortelen, ow. zw. ik wortelde, wortel trekken, o.
Worteltrekking, v. -en.
Woud, o. -en.
Woudachtig, bn. -er, -st.
Wouterman (een latje, bij timmerlieden gebruikelijk) m. s; -netje, o. -s.
Wouw (roofvogel) m. -en.
Wouw (plantgewas) v.
Wraak en **wrake**, v.
Wraakbaar, bn. -der, -st; -heid, v.
Wraakgerig, bn. -er, -st.
Wraakzucht, v. [-heid, v.
Wraakzuchtig, bn. -er, -st.
Wraddel, m. -s. (-heid, v.
Wrak, bn. en bijw. -ker, -st.
Wrak (romp van een gestrand schip) o. -ken.
Wraken, bw. zw. ik wraakte, heb gewraakt; wraking, v.
Wrang, v. -en. (-heid, v.
Wrang, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Wrangkruid, o.
Wrak, v. -ten; -je, o. -s.
Wrachtig, bn. -er, -st.
Wrattenkruid, o.
Wrattig, bn. -er, -st.
Wreed, bn. en bijw. -er, -st; -elijk, bijw. -heid, v.
Wreeddaard, m. -s.
Wreeddaardig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -lijk, bijw.
Wreef (het bovenste van den voet) v. wreeven.
Wreken, bw. st. ik wreekte, heb gewroken; wreking, v. wreker, m. wreker, v.
Wrensch (hinneken) de hengst wrenschte, heeft gewrensch.
Wrevel, m.
Wrevel, bn. -er, -st. (-heid, v.
Wrevelig, bn. en bijw. -er, -st.
Wrevelmoed (boosheid, misnoegdheid, bitterheid) m.
Wrevelmoedig, bn. -er, -st.
Wriemelen, ow. zw. ik wriemelde, heb gewriemeld; wriemeling, v.
Wriggelen (doen wankelen of wiggelen) bw. zw. ik wriggelde, heb gewriggeld.

Wrijf bak, m. -ken; -borstel, m. -s; -doek, m. -en; goed, o.; hout, o. -en; -lap, m. -pen; -mand, v. -en; -molen, m. -s; -paal, m. -palen; -pakking, v.; -rol, v. -len; -steen, m. -en; -was, o.
Wrijven (twisten, kribbelen) ow. zw. ik wrijfde, heb gewrijf; wrijfter, m.; wrijfster, v.
Wrijven, bw. ow. stik wreef, heb gewreven; wrijfster, v. wrijver, m. wrijving, v.
Wrijvingsas, v. -sen.
Wrikken (waggelen, heen en weer bewegen) bw. ow. zw. ik wrikte, heb gewrikt; wrikking, v.
Wrikriem, m. -en.
Wrikwiel, o. -en.
Wringen, bw. st. ik wrong, heb gewrongen; wringing, v.
Wringhaak, m. -haken.
Wringhout, o. -en.
Wrocht, zie Werken.
Wroegen, bw. zw. ik wroegde, heb gewroegd; wroeging, v.
Wroeten, ow. bw. zw. ik wroette, heb gewroet; wroeter, m. wroetting, v. wroetster, v.
Wrok, m. (gewrokt.
Wrokken, ow. zw. ik wrokte, heb gewrok; bn. -er, -st.
Wronk (saan gewrongen doek of haren; ook valsche heup; alsmede het wringen zelf) v. -en; -etje, o. -s.
Wrongel (gestremde melk) v.
Wuif, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v. -en; -tje, o. -s.
Wuif, v. -en; -je, o. -s.
Wuiven, bw. ow. zw. ik wuifde, heb gewuifd; wuiver, m. wuifster, v.
Wul, o. wulven. [-wulving, v.
Wulp (een vogel; ook een onbedacht jongeling) m. -en.
Wulpsch, bn. en bijw. -er, -t; -heid, v.
Wurgen, zie Worgen. [-heid, v.
Wurm (dier) zie Worm.
Wurm (stumper, sukkel) m. -en; -pje, o. -s.
Wurmen (slaven, moeite doen) ow. zw. ik wurmd, heb gewurmd.

X.

X, v. x's. de 24ste letter van het alfabet. — Deze letter, welke van Griekschen oorsprong is, wordt alleen gebezigd in eenige eigenamen en woorden aan vreemde talen ontleend. — Als Romeinsch getal, beteekent X 10.

Xantippe (booze, kijfachtige, twistzieke vrouw; helleveeg, huisplaat, mannenplaat) v. -s.
Xenograaf (iemand die ervaren is in het lezen van het schrift der vreemde talen) m. xenografe.
Xenographie (kennis der geschrevene vreemde talen) v.
Xylograaf (houtsnemmaker; houtsnedrukker) m. -s.
Xylografie (drukkuust, met houten vormen; houtsnede) v.
Xylografisch (boekdrukkunstig) bn.
Xylografie (aan-bidding van houten voorwerpen) v. (ten) v.
Xylogie (leer der houtoor-

Y.

Y, y, y's. — De vijf en twintigste letter van het alfabet en de zesde of laatste der klinkletters. — De Grieksche Y wordt alleen in vreemde woorden gebruikt en klinkt als aanvangsletter gelijk J, als eindletter gelijk I, en tusschen twee medeklinkers als de I in Lip.

Yacht-club/besloten gezelschap of vereniging ter oefening in het snellezen en roeien v. -s.

Yankeo (spotnaam voor een inboorling uit Noord-Amerika) m. -s.

Yard (Engelsche el van 3 Eng. voeten, gelijk 9.14333 Ned. el) m. -s.

Yatagan (dolk) m. -s.

Yonk (Chineesch vaartuig) v. -en.

Ypsilon (de Grieksche i, of eigenlijk de y, of op de uitspraak afgaande, u) o.

Z.

Z, z, z's. — De zes en twintigste en laatste letter van het alfabet, zij beteekent als Romeinsch cijfer 2000.

Z.D.H. — Zijne Doorluchtigheid.

Z.D.H. — Zijne Doorluchtigste Hoogheid.

Z.E. — Zijn Edelse. Zijn Eerwaarde; ook wel: Zijne Excellentie.

Z.Ex. — Zijne Excellentie.

Z.Ex. — Zijne Eminentie.

Z.H. — Zijne Hoogheid, of van den Paus sprekende, Zijne Heiligheid.

Z.H.E.G. — Zijn Hoogedelgestrengte.

Z.K.H. — Zijne Keizerlijke (of Koninklijke) Hoogheid.

Z.K.K.H. — Zijne Keizerlijke en Koninklijke Hoogheid.

Z.K.M. — Zijne Keizerlijke of Koninklijke Majesteit.

Z.K.K.M. — Zijne Keizerlijke en Koninklijke Majesteit.

Z.M. — Zijne Majesteit.

Z.i. — Zijns inziens.

Z.O. — Zuidoost.

Z.W. — Zuidwest.

Zaad, o. zaden; je, o. -s.

Zaadachtig, bn.

Zaag, v. zagen; je, o. -s.

Zaagbek, m. -ken; bok, m. -ken; -kruld, o.; -kuil, m. -en; -loon, o.; -meel, o.; -molen, m. -s; -molenaar, m. -s; -molin, m. en o.; -peul, v. -en.

Zaagsel, o.

Zaagswijze en -wijs, bijw.

Zaagvormig, bn.

Zaabaar, bn.

Zaabloem, v. -en.

Zaalsoon, v. -en.

Zaaien, bw. zw. ik zaaide, heb gezaaid; zaaiet, m. zaaiing, v. zaai-
sel, o.

Zaagroed, o.

Zaakoren, o.

Zaakorff, m. -korren.

Zaailand, o. -en.

Zaailing (zaaiplant) m. -en.

Zaailing (hennep) v.

Zaaimaand, v. -en.

Zaaimachine, v. -s.

Zaaiplant, v. -en.

Zaaiploeg, m. -en.

Zaaitijd, m.

Zaaiveld, o. -en.

Zaaizak, m. -ken.

Zaak, v. zaken; je, o. -s.

Zaakrijk, bn. -er, -st; -heid, v.

Zaal (ruime kamer) v. zalen; -tje, [o. -s].

Zaan (dikke melk) v.

Zaan (riviertje in Noord-Holl.) v. -dam, o. -kant, m.

Zaandam, o. ook Zaanredam, voor Zaanerdam, -mer, m. -sch, bn.

Zabbering, ow. zw. ik zabberde, heb gezabberd; zabberaar, m. zabberaarster, v. zabbering, v. zabberdoek, m.

Zacht, bn. en bijw. (en tw.) -er, -st; -heid, v.

Zachtvaardig, bn. -er, -st; -heid, v.

Zachtblad (zeker gewas) o.

Zachtelijk, bijw.

Zachtigheid, v.

Zachtjes, bijw.

Zachtkens, bijw. (-st; -heid, v.

Zachtmoedig, bn. en bijw. -er.

Zachts (lichtelijk) bijw. (-heid, v.

Zadelen, ow. zw. ik zadelde, heb gezadeld.

Zadel (zaal) o. en m. -s; -tje, o. -s.

Zadelen, bw. zw. ik zadelde, heb gezadeld.

Zadelmaker, m. -s.

Zagen, bw. zw. ik zaagde, heb gezagd; zager, m. zagersbok, m.

Zak, m. -ken; je, o. -s. (-heid, v.

Zakelijk, bn. en bijw. -er, -st;

Zakken (in zakken doen) bw. zw. ik zakte, heb gezakt; zakker, m.

Zakken (dalen, lager worden) ow. zw. ik zakte, ben gezakt.

Zakkendrager, m. -s.

Zakkenlinnen, o.

Zakkenrollen, o.

Zakkenroller, m. -s.

Zakking, v. -en.

Zalf, v. zalven; je, o. -s.

Zalfachtig, bn. -er, -st; -heid, v.

Zalfolie, v. -olien.

Zalig (hoogst gelukkig) bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Zaligen (zalig maken) bw. zw. ik zaligde, heb gezaligd; zaliging, v.

Zaliger (achter eenen naam is dit eene verkorting van zaliger nagedachtenis, en beteekent hetzelfde als Wijlen vóór eenen)

Zaligmakend, bn. (naam) bn.

Zaligmaker, m.

Zaligmaking, v.

Zaligspreking, v.

Zaling, v. -s.

Zalm (een visch) m. -en; als stof-
naam v. -pje, o. -s.

Zalmachtig, bn.

Zalven, bw. zw. ik zalfde, heb ge-
zalfd; zalving, v.

Zalvend, bn. -er, -st.

Zalverig, bn. -er, -st.

Zamelen, bw. zw. ik zamelde, heb
gezaamd; zamelaar, m. zame-
laarster, v. zameling, v. zamel-
plaats, v.

Zamen, te zamen en samen.

Zamen. Als eerste lid eener samen-
stelling altijd Samen of saam.

Zand, o. -en; je, o. -s.

Zandachtig, bn. -er, -st.

Zanden (met zand bestrooiden)

bw. zw. ik zandde, heb gezand.

Zanderig, bn. -er, -st; -heid, v.

Zanderij, v. -en.

Zand, bn. -er, -st; -heid, v.

Zandlooper, m. -s; -tje, o. -s.

Zang, m. -en; -etje, o. -s.

Zangberg (Helicon) m. volgens
de fab. leere der verblifplaats
van Apollo, met de negen zang-
Zanger, m. -s. [godinnen.

Zangerenkor, o. -koren.

Zangeres, v. -een.

Zangeressenkor, o. -koren.

Zangerig, bn. -er, -st; -heid, v.

Zangersfeest, o. -en.

Zangfeest, o. -en.

Zanggezelschap, o. -pen.

Zanggod (Apollo) m.

Zanggodin, v. -nen.

Zangkoor, o. -koren.

Zangkunst, v.

Zangles, v. -sen.

Zangnoot, v. -noten.

Zangschool, v. -scholen.

Zangstem, v. -men.

Zangster, v. -s.

Zangvogel, m. -s.

Zangzoet (ook zangerig) bn.

Zanik, m. en v. -en.

Zaniken, ow. zw. ik zanikte, heb
gezanikt; zaniker, m. zanik-
ster, v.

Zat, bn. en bijw. -ter, -st; -heid, v.

Zaterdag, m. -en.

Zaterdagsgsch, bn.

Zavel (kroef zand) o.

Zavelachtig, bn. -er, -st.

Zavelboom en zevenboom, m.

-en, -pje, o. -s.

Zavelig, bn. -er, -st.

Ze (in den gemeenzamen stijl ge-
bruikelijk voor zij en haar) pers.
v. -v.

Zebra (gestreepte ezel) m. zebra's.

Zeden (gewoonte, gebruik, manier)

v. -n.

Zedelijk, bn. en bijw. -er, -st;

-heid, v. (-loost; -heid, v.

Zedeloos, bn. en bijw. -loozet,

Zedenbederf, o.

Zedenbederfend, bn. -er, -st.

Zedenbederf, m. -s.

Zedenkunde, v.

Zedenkundig, bn.

Zedenleer, v.

Zedenleeraar, m. -s.

Zedenles, v. -seu.

Zedenprek, v. -en.

Zedenprek, v. -en.

Zedig, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

-lijk, bijw.

Zee, v. -en; -tje, o. -s.

Zeebonk, m. -en. (ren.

Zeebeer (waterkeering) m. -bee-

Zeebeer (dier) m. -beren.

Zeebaai, v. -en. (vond v.

Zeedrift (ook strandvond en zee-
Zeef, v. zeven; je, o. -s.

Zeeachtig, bn.

Zeeafwijze en -wijs, bijw.

Zeevormig, bn.

Zeez (schepsw.) v.

Zeezucht (gezevierend) bn. en
Zeezucht, v. -en; je, o. -s.

Zeel, o. zeelen; -tje, o. -s.
 Zeeland (prov. van het koninkr.
 der Nederl.) o. -er, m. -sch, bn.
 Zeelt, v. -en; -je, o. -s.
 Zeem, o.
 Zeeman, m. -lieden en -lui.
 Zeemanschap, v.
 Zeemanshuis, v. -huizen.
 Zeemansstaal, v. (gezeemd).
 Zeemen, bw. zw. ik zeemde, heb
 Zeemen (van zeem) bn.
 Zeemleder en -leer, o.
 Zeemlederen en -leeren (van
 zeemleder) bn.
 Zeemofficier, m. -en.
 Zeep, v. -en.
 Zeepachtig, bn.
 Zeepen, bw. ow. zw. ik zeepde, heb
 gezept; zeep (zeepkoker, zeep-
 zieder) m. zeeprij (zeepzieder) v.
 Zeeperig, bn. -er, -st.
 Zeepig, bn. -er, -st.
 Zeepzeden, o.
 Zeepzieder, m. -s.
 Zeepziederij, v. -en.
 Zeer, o.
 Zeer, bn. -der, -st.
 Zeer, bijw.
 Zeergeleerd, bn.
 Zeergestreg, bn.
 Zeerig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Zeeroover (ook -schuimer, vrij-
 buiter) m. -s; -ij, v. -ijen.
 Zeet (het zitten; ook zitplaats) v.
 Zeuw, m. -en. [zetten; -je, o. -s].
 Zeewruch, bn.
 Zeevervaarder, m. -s.
 Zeevaardig, bn.; -heid, v.
 Zeevast, bn.
 Zeever, v.
 Zeeveren (kijlen) ow. zw. ik
 zeeverde, heb zeeverde; zeeve-
 raar, m. zeeveeraarster, v. zeeve-
 ring, v. [ring, v].
 Zeewulk, v. -en; -je, o. -s.
 Zeeziek, bn. -er, -st; -te, v.
 Zeeher en zeeft (zachte westen-
 wind) m. zeeheren, zeefters.
 Zeege (overwinning) v.
 Zegel, o. -st; -tje, o. -s.
 Zegelen, bw. zw. ik zegelde, heb
 gekzegeld; zegelaar, m. zegeling, v.
 Zegen (heil) m.
 Zegen (net) v. -s.
 Zegenen, bw. zw. ik zegende, heb
 gezegend; zegenaar, m. zeg-
 ning, v. (-er, -st).
 Zegenrijk (rijk aan zegening) bn.
 Zegepraal, v. z-geprealen.
 Zegepralen, ow. zw. ik zegepraal-
 de, heb zegepraald.
 Zegoverloren, ow. zw. ik zegever-
 de, heb zegeverloerd.
 Zeggen, bw. zw. ik zeide en zei, heb
 gezegd of gezegd; zegger, m. zeg-
 gingskracht, v. [ster, v].
 Zegsman, m. -lieden en -lui.
 Zegsvrouw, v. -en.
 Zegswijze en -wijs, v. -wijzen.
 Zeiken, bw. ow. zw. ik zeikte, heb
 Zeil, o. -en; -tje, o. -s. [zeilikt].
 Zeilage (zeiltuig) v.
 Zeilbaar, bn. -der, -st.
 Zeilboot, v. -en.
 Zeilen, ow. zw. ik zeilde, ben en
 heb gekzeild; zeiler, m.
 Zeillicht, o. -en.
 Zeilklaar, bn. (m. -s).
 Zeilmaker en zeilenmaker.
 Zeilmakerij en zeilenmakerij,
 v. -en.

Zellorde, v.
 Zellpunt, o.
 Zellree, bn. (naam) o.
 Zellstoot (voorwerp) m. -en; -stot-
 Zellvaardig, bn.
 Zellweder en -weer, o.
 Zellwind, m. -en.
 Zels, v. -en.
 Zelsen, v. zelseinen en zeisens.
 Zeisenkramer, m. -s.
 Zeisensmederij, v. -en.
 Zeisensmid, m. -en.
 Zelsvormig, bn. (v. -lijk, bijw.).
 Zeker, bn. en bijw. -der, -st; -heid,
 Zekerheid, v.; -shaive, bijw.
 Zelden, bijw.
 Zeldzaam, bn. en bijw. zeldzamer.
 Zdie (ijver) v. [-st; -heid, v].
 Zelf (zelve) bijw.
 Zelf bedrog, o.
 Zelfoogocheling, v.
 Zelfbehaaglijk, bn.
 Zelfbehagen, o.
 Zelfbeheersching, v.
 Zelfbehoud, o.
 Zelfbeoordeeling, v.
 Zelfbeoeping, v. -en.
 Zelfbeschuldiging, v. -en.
 Zelfbewust, bn.; -heid, v.; -zijn, o.
 Zelfgenoegzaam, bn. -heid, v.
 Zelfgevoel, o.
 Zelf haat, m.
 Zelfheid, v.
 Zelfkant, m. -en.
 Zelfkanten (van zelfkant) bn.
 Zelfklinker (ook klinker, vokaal)
 Zelfkweller, m. -s. [m. -s].
 Zelfkwellig, v. -en.
 Zelfmoord, m. -en.
 Zelfmoorder, m. -s.
 Zelfmoorderes, v. -sen.
 Zelfonderricht, o.
 Zelfonderzoek, o.
 Zelfs, bijw. (-heid, v).
 Zelfstandig, bn. en bijw. -er, -st;
 Zelfstrijd, m.
 Zelfverbranding, v.; -verdedig-
 ging, v.; -verheffing, v.; -verlag-
 ging, v.; verlooehening, v.; ver-
 nederig, v.; -vertrouwen, o.;
 -verveling, v.; -verwilt, o. -ver-
 wijting; -verzaking, v.; -vol-
 Zelfzucht, v. [doening, v].
 Zelfzuchtig, bn. -er, -st.
 Zelling (diepte) v. -en.
 Zeloet (hardnekkig en onver-
 draagzaam bestrijder van an-
 dersdenkenden, voornamelijk in
 godsdienszaken) m. zeloten.
 Zemelachtig, bn.
 Zemelen, v. mv.; zemeltje, o. -s.
 Zemelig, bn. -er, -st.
 Zemelknopen, ow. zw. ik
 -knoopte, heb gezemelknoot;
 -knoopt, m. -knoopster, v.
 Zendbrief, m. -brieven.
 Zending, m. en v. -en; voor het
 v. ook zendeling.
 Zenden, bw. st. ik zond, heb gezon-
 den; zender, m. zending, v. zend-
 ster, v.
 Zeng[plotselinge en kortstondige
 verheffing van den heerscheden
 wind] v. -en.
 Zengen, bw. zw. ik zengde, heb
 gezongen; zenging, v.
 Zenith (het punt aan den hemel
 boven ons hoofd, toppunt) o.
 Zenuw, v. -en; -tje, o. -s. (v.
 Zenuwachtig, bn. -er, -st; -heid,
 Zenuwloos, bn.

Zerk, v. -en; -je, o. -s.
 Zerkenlichter, m. -s.
 Zero, nul, niets. (-heid, v).
 Zerp (vrang) bn. en bijw. -er, -st;
 Zes, telw. (als zn. v.) -sen; -je, o. -s.
 Zesbladig, bn.
 Zesdaagsch, bn.
 Zesde, bn. (ranggetal).
 Zesdchalf, telw.
 Zesderhande, -lei, onverb. bn.
 Zesdraadsch, bn. [tal].
 Zesduizendste, telw. (rangge-
 zes) bn. -en.
 Zeshoek, m. -en.
 Zeshoekig, bn.
 Zeshonderd, telw. [tal].
 Zeshonderdste, telw. (rangge-
 zes) bn.
 Zeskarig, bn.
 Zesmaal, bijw.
 Zesponder, m. -s.
 Zesregelig, bn.
 Zesnarig, bn.
 Zestal, o. -len.
 Zestallig, bn.
 Zesthalf, m. zesthalven; -je, o. -s.
 Zestien, telw. hoofdtal.
 Zestiende, bn. (ranggetal).
 Zestiendehalf, telw. (bn).
 Zestienderhande, -lei, onverb.
 Zestienhonderd, telw.
 Zestienjarig, bn.
 Zestienmaal, bijw.
 Zestienvoud, o. -en.
 Zestienvoudig, bn.
 Zestig, telw.
 Zestiger (iemand van zestig ja-
 ren; ook wijn van dien ouder-
 dom; alsmede een schip van zes-
 tig stukken) m. -s.
 Zestigjarig, bn.
 Zestigmaal, bijw.
 Zestigponder, m. -s.
 Zestigste, telw. (ranggetal).
 Zestigtal, o. -len.
 Zestigvoud, o. -en.
 Zestigvoudig, bn.
 Zesvoud, o. -en.
 Zesvoudig, bn.
 Zet, m. -ten; -je, o. -s.
 Zetangel, m. -s.
 Zetbaas, m. zetbazen.
 Zetboer, m. -en.
 Zetbord, o. -en; scheepsw.
 Zetel, m. -st; -tje, o. -s.
 Zetelen, bw. ow. zw. ik zetelde, heb
 gezeteld.
 Zetgang, v. -en; scheepsw.
 Zethaak, m. -haken.
 Zethamer, m. -s.
 Zetijzer, o. -s.
 Zetlijn, v. -en.
 Zetmeel, o.
 Zetpil, v. -len; -letje, o. -s.
 Zetschipper, m. -s.
 Zetsel, o. -s; -tje, o. -s.
 Zetten, bw. zw. ik zette, heb
 gezet; zetster, v. zetter, v. zet-
 terrij, v. -en. [ting, v].
 Zetweger, m. -s.
 Zeug, v. -en. (gezeuld).
 Zeulen, bw. ow. zw. ik zeulde, heb
 Zeur (zeurder, zeurster) m. en v.
 -en.
 Zeur (oud, kleinigheid) v. -en.
 Zeuren (smart verwekken; ook
 lastig vallen, dwingen) ow. zw. ik
 zeurde, heb gezeurd; zeurder, m.
 zeurster, v.
 Zeurrij, v. -en.
 Zeurkous (versteld pruttelaar)
 m. en v. -kousen.

Zeven, telw. (als zn. v.) -s; -tje, o. -s.
 Zevenblad (zeker kruid) o.
 Zevenbladig, bn.
 Zevenboom, f. Zavelboom.
 Zevendagsgsch, bn.
 Zevende, telw. (ranggetal).
 Zevendehalf en zevendhalf, telw.
 Zevenderhande, -lei, onverb.
 Zevendhalfje, voornamig muntstukje van zes en een halven stuiver of twee en dertig en een halven cent) o. -s.
 Zevendraadsch, bn.
 Zevenduizendste, telw. (ranggetal).
 Zevengetijde, o. -s.
 Zevenhoek, m. -en.
 Zevenhoekig, bn.
 Zevenhonderd, telw.
 Zevenhonderdste, telw. (ranggetal).
 Zevenaarsbloem, v. -en.
 Zevenjarig, bn.
 Zevenklapper, m. -s; -tje, o. -s.
 Zevenkleurig, bn.
 Zevenkramer (koopman in zeven) m. -s.
 Zevenmaal, bijw.
 Zevenmaatsch, bn.
 Zevenmaker, m. -s.
 Zevenman (zeer bekend in de Romeinsche geschiedenis) m. -nen; -schap, o.
 Zevenoog (bloedvin of bloedzweer) v. -en.
 Zevenlapper, m. -s.
 Zevenster, v.
 Zevenstoot, m. -en.
 Zevental, o. -len.
 Zeventallig, bn.
 Zeventien, telw.
 Zeventiendagsgsch, bn.
 Zeventiende, telw. (ranggetal).
 Zeventiendehalf, telw.
 Zeventienderhande, -lei, onverb. bn.
 Zeventienhonderd, telw.
 Zeventienjarig, bn.
 Zeventienmaal, bijw.
 Zeventienvoud, o. -en.
 Zeventienvoudig, bn.
 Zeventig, telw. (als zn. v.) -en.
 Zeventiger (iemand van zeventig jaren; ook wijn van dien ouderdom; alsmede een schip van zeventig stukken) m. -s.
 Zeventigjarig, bn.
 Zeventigmaal, bijw.
 Zeventigste, telw. (ranggetal).
 Zeventigvoud, o. -en.
 Zeventigvoudig, bn.
 Zevenvoud, o. -en.
 Zevenvoudig, bn.
 Zich, pers. v. w. (v. -en).
 Zicht (maatnig voor het graan) o.
 Zicht (vertoon) o. (-heid, v.
 Zichtbaar, bn. en bijw. -der, -st;
 Zichten (ziften) bw. zw. ik zicchte,
 Ziedaar, bijw. [heb gezicht].
 Zieden, bw. ow. st. ik zood, heb gezoden; zieder, m. zieding, v.
 Ziegeezagen, ow. zw. ik ziegezaagde, heb geziegezaagd.
 Ziehier, bijw.
 Ziek, bn. en bijw. -er, -st.
 Ziekbed, o. -den.
 Zieke, m. en v. -n. (-heid, v.
 Zieklijk, bn. en bijw. -er, -st;

Zieken (ziek zijn, wegwijnen) ow. zw. ik ziekte, heb geziekt.
 Ziekenbewaarder, m. -s; -be-
 waarder, v. -s; -boeg, m. -en;
 -huis, o. -huizen; -kamer, v. -s;
 -moeder, v. -s; -oppasser, m. -s;
 -trouwer, m. -s; -vader, m. -s;
 -wagen, m. -s.
 Ziekestoel, m. -en.
 Ziekte, v. -n. (o. -s).
 Ziel en ziele, v. zielen; zieltje.
 Zieeleven, o.
 Zieeleliden, o.
 Zieental, m.
 Zieental, o.
 Zielesmart en zielssmart, v.
 Zielevreugde en zielsvreugde.
 Zieelloos, bn. (de, v).
 Zieलोerend, bn. en bijw. -er.
 Zielesangst, m. -en.
 Zielesbedrind, m. en v. -n.
 Zielesgedachte, v. -n.
 Zielesgelliefde, m. en v. -n; -ge-
 noegen, o.; -kracht, v.; -kwel-
 ling, v. -en; -rust, v.; -strijd, m.;
 -verdriet, o.; -verhuizing, v.;
 -verrukking, v.; -vervoering, v.;
 -vriend, m. -en; -vriendin, v. -nen;
 -ziekte, v. -n.
 Zieltogen, ow. zw. ik zieltoogde,
 heb gezieltoogd; zieltoeging, v.
 Zien, bw. ow. st. ik zag, heb gezien;
 ziener, m.
 Ziener (ook profet) m. -s.
 Zienersog, o.
 Zienlijk, bn. en bijw. (zen).
 Zienwijze en -wijs, v. -wij-
 Zier (diertje; ook kleinigheid).
 Ziezoo, bijw. [-tje, o. -s].
 Zift (zeef) v. -en.
 Ziften, bw. zw. ik ziftte, heb gezift;
 zifter, m. zifting, v. ziftsel, o.
 Zigeuner (landlooper, Heiden) m. -s (Heidens).
 Zij, pers. v. w.
 Zij (zn.). Zie Zijde.
 Zijbalk, m. -en.
 Zijblad, o. -en.
 Zijdam, o. -en.
 Zijdam, m. -men. (o. -s).
 Zijde en zij (kant) v. zijden; zijtje.
 Zijde en zij (stof) v.
 Zijdeachtig, bn.
 Zijdelings, bijw.
 Zijdelingsch, bn.
 Zijden (van zijde) bn.
 Zijdeur, v. -en; -tje, o. -s.
 Zijdeworm en zijworm, m. -en.
 Zijdewever, o.
 Zijgang (het gaan) m. -en.
 Zijgang (gaanderij) v. -en; -etje, o. -s.
 Zigen, ow. st. ik zeeg, heb en ben
 zijkamer, v. -s; -tje, o. -s.
 Zijl (waterloop) v. -en.
 Zijlan, v. -lanen; -tje, o. -s.
 Zijlijn, v.
 Zijlinie, v.
 Zijlvest (zekere betrekking in
 een dijk of polderbestuur) o. -en.
 Zijvesten (in Groningen geen
 bruikbaar voor waterschap) v.
 Zijmuur, m. -muren.
 Zijn, bez. v. w.
 Zijn, hulpv. zelfst. w. onr. ik ben,
 was, ben geweest.
 Zijnen, ten, bijw. uitdr.
 Zinenthalve, -wege, bijw.
 Zinentwil, om, -bijw. uitdr.
 Zijpad, o. -en; -paadje, o. -s;

Zijraam, o. -ramen; -raampje.
 Zijreder, m. -s. [o. -s].
 Zijrederij, v. -en.
 Zijrsprong, m. -en; -etje, o. -s.
 Zijstraat, v. -straten; -tje, o. -s.
 Zijstuk, o. -ken.
 Zijwaarts, bijw.
 Zijwaartsch, bn.
 Zijwang, v. -en.
 Zijwog, m. -en; -je, o. -s.
 Zijworm, Zie zijdworm.
 Zijzak, m. -ken.
 Zijzigt, bn. -er, -st; -heid, v.
 Zigtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Zijver, o.
 Zijverachtig, bn. -er, -st.
 Zijverblank, bn. (-en).
 Zijverlen, bn. -en.
 Zijverling (Joodsche munt) m.
 Zijversmid, m. -smeden.
 Zijverwit, bn.
 Zin, m. -nen; -netje, o. -s.
 Zindelijk, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. (gezongen; zinger, m.
 Zingen, ow. bw. st. ik zong, heb
 Zink (seker arts) o.
 Zinkboor, v. -boren.
 Zinken (van zink) bn.
 Zinken, ow. st. ik zonk, ben gezon-
 ken; zinksel, o.
 Zinking, v.; -achtig, bn.
 Zinklaag, v. -lagen.
 Zinklood, o. -en.
 Zinkput, m. -ten.
 Zinkrijks, o.
 Zinkroer, o. -s.
 Zinkstuk, o. -ken.
 Zinledig, bn.
 Zinlijk en zinnelijk (met de zin-
 zinzen waar te nemen; ook:
 wulpsch, wellustig) bn. en bijw.
 Zinlijkheid, v.
 Zinloos (zonder zin) bn.
 Zinnebeeld, o. -en.
 Zinneloos (zonder verstand) bn.
 en bijw. -looz, -loost; -heid, v.
 Zinnen, ow. st. ik zon, heb gezon-
 Zinnenwereld, v. (-en).
 Zinrijk (snedig, geestig, vernuf-
 tigh, krachtig) bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
 Zinsbedrog, ow. zw. ik zinspeelde,
 heb gezinspeeld; zinspelling, v.
 Zinspreuk, v. -en.
 Zinspreukig, bn.
 Zinsverbijstering, v.
 Zinverwant, bn.
 Zit, m.; -tje, o. -s.
 Zitbank, v. -en; -je, o. -s.
 Zittag, m. -en.
 Zitkamer, v. -s.
 Zitplaats, v. -en. (ten).
 Zitten, ow. st. ik zat, heb geze-
 Zitting, v. -en.
 Zittuur, o. -ran.
 Zie (lootksel), Zie Zoo.
 Zode (van gras) v. -n.
 Zodensnijder, m. -s.
 Zodenwerk, o.
 Zodiak (dierenriem) m.
 Zoek, bijw. in de zoek, zint, te zoek
 raken, enz. ook zonder te.
 Zoeken, bw. ow. onr. zw. ik zocht,
 heb gezocht; zoeker, m.
 Zoekerbout, m. -en.
 Zoekmaken, bw. zw. ik maakte, heb
 gemaakt.
 Zoekraken, ow. zw. ik raakte, ben
 geraak.
 Zoel, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.

Zoen, m. -en; -tje, o. -s.
 Zoenbloed, v.
 Zoendood, m.
 Zoenen, bw. zw. ik zoende, heb gezoeend; zoener, m. zoen-
 zoengeld, o. -s. [bijw. -heid, v.
 Zoenooffer, o. -s. [bijw. -heid, v.
 Zoet, bn. en bijw. -er, -st; -elijk
 Zoetachtig, bn. -er, -st.
 Zoetekauw, m. en v. -en.
 Zoetekoek, v.
 Zoetelen, ow. zw. ik zoetelde, heb
 gezoeteld; zoetelaar, m. zoetelaar-
 zoetelief, bn. [ster, v.
 Zoeteliefje, o. -s.
 Zoetemelk, v.
 Zoetemelksch, bn. (gezoet,
 Zoeten, ow. bw. zw. ik zoette, heb
 Zoeterd, m. -s; -je, o. -s.
 Zoethout, o.
 Zoetig, bn. -heid, v.
 Zoetjes, bijw.
 Zoetrasp, v. -en. (-heid, v.
 Zoetsappig, bn. en bijw. -er, -st;
 Zoetv[il], v. -en.
 Zoetv[il]en, bw. zw. ik zoetvilde,
 heb gezoetvild. (-st; -heid, v.
 Zoetvloeiend, bn. en bijw. -er.
 Zoetwater, o.
 Zog, o.
 Zolder, m. -s; tje, o. -s.
 Zolderen, bw. zw. ik zolderde, heb
 gezolderd; zoldering, v.
 Zomer, m. -s; -tje, o. -s.
 Zomerachtig, bn. -er, -st.
 Zomeren (zomer worden) onp.
 w. zw. het zomerde, heeft gezo-
 Zomersch, bn. [merd.
 Zon, v. -nen; -netje, o. -s.
 Zondaar, m. -s en zondaren.
 Zondag, v. -en; -je, o. -s.
 Zondagsbeurt, v. -en.
 Zondagsch, bn.
 Zondagskind, o. -eren; -kleed,
 o. -eren; -kost, m.; -letter, v. -s;
 -pak, o. -ken; -pakje, o. -s; -preek,
 v. -en; -school, v. -scholen;
 -weder en -weer, o.; -werk, o.
 Zondares, v. -sen.
 Zonde, v. -n.
 Zondenbok, m. -ken.
 Zondenregister, o. -s.
 Zonder, v. -n. (v.
 Zonderbaar, bn. -der, -st; -heid,
 Zonderling, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v.
 Zonderling, m. en v. -en; voor
 het v. ook zonderlinge.
 Zondig, bn. -er, -st.
 Zondigen, ow. zw. ik zondigde, heb
 gezondigd.
 Zondvloed, m. -en.
 Zone (aardstreek, aardgordel,
 luchtstreek) v. -n.
 Zonnebaan, v. -banen.
 Zonnebeeld (ook bijzon, wolk-
 zonneblind, o. -en. [zon] o.
 Zonneblind, bn.
 Zonnebloem, v. -en.
 Zonnecirkel, m. -s; -dak, o. -en;
 -dauw, m.; -glas, o. -glazen;
 -gloed, m.; -god, m.; -jaar, o.
 -jaren; -klaar, bn. en bijw.;
 -licht en zonlicht, o.; -maand, v.
 -en; -paard, o. -en; -scherm, o.
 -en; -schijf, v.; -schijn, m.; -stand,
 m.; -steek, m. -steken; -stelsel,
 o. -s; -straal, m. -stralen; -tent,
 v. -en; -vlecht, v.; -vlek, v. -ken;
 -vuur, o.; -wachter, m. -s; -wende,
 v.; -wijzer, m. -s.

Zonnig, bn. -er, -st.
 Zonshoogte, v.; -ondergang, m.;
 -opgang, m.; -verduistering, v.
 Zoo, bijw. en v.
 Zoo en zoel (zoede, kooksel) v.
 zoelen; zootje en zootje, o. -s.
 Zoosals, vw.
 Zoodanig, aanw. vzw.
 Zoodat, vw.
 Zoodoende, bijw.
 Zoodra, bijw. (o. -s.
 Zoogbroeder, m. -s; -broertje,
 Zoogdier, o. -en.
 Zoogen, bw. zw. ik zoogde, heb ge-
 zoogd; zoogster, v.
 Zoogenaamd, -genoemd, -ge-
 zegd, bn. (dertjes.
 Zoogkind, o. -eren; -je, o. -kin-
 Zoogoed, bijw. (-als).
 Zoogvrouw, v. -en.
 Zoogzuster, v. -s; -zusterje en
 -zusje, o. -s.
 Zoolhaast, vw.
 Zool (menigte) v.; -tje, o. -s.
 Zool, v. zolen; -tje, o. -s.
 Zoolang, vw.
 Zoölatrie (dieren-aanbidding) v.
 Zoölogie (dierenleer) v.
 Zoölogisch (dierkundig) bn.
 Zoöloog (dierenkenner, dieren-
 leerkundige) m. zoöloogen.
 Zoom, m. -en; -pje, o. -s.
 Zoomen, bw. zw. ik zoomde, heb
 Zoomin, bijw. (gezoomd.
 Zoomwerk (scheepsw.) o.
 Zoon, m. zonen of -s; -tje, o. -s;
 -schap, o.
 Zoöphieten (plantdieren) v. mv.
 Zoopje (teugje, slokje sterke
 drank) o. -s.
 Zoopman (slijter in sterke
 drank) m. -lui.
 Zoor (droog, stram) bn. en bijw.
 -der, -st; -heid, v.
 Zooveel, telw.
 Zooveel, bijw.
 Zooveelste, telw. (ranggetal).
 Zooverre en zoover, bijw.
 Zoowel, bijw.
 Zoozeer, bijw.
 Zorg, v. -en.
 Zorgband, m. -en.
 Zorgdragen, bn.
 Zorgeloos, bn. en bijw. -looz-
 -loost; -heid, v.
 Zorgen, ow. zw. ik zorgde,
 heb gezorgd; zorger, m. zorg-
 Zorgketting, m. -en. [ster, v.
 Zorglijk, bn. en bijw. -er, -st;
 Zorglijn, v. -en. [-heid, v.
 Zorgstoel, m. -en.
 Zorgvuldig, bn. en bijw. -er, -st;
 -heid, v. -lijk, bijw.
 Zorgzaam, bn. en bijw. -zamer,
 -st; -heid, v.
 Zot, bn. en bijw. -ter, -st; -heid, v.
 Zot, m. -ten; -je, o. -s.
 Zotskap (muts) v. -pen.
 Zotskap (persoon) m. en v. -pen.
 Zotteklap, m.
 Zottepraat, m.
 Zotternij, v. -en; -tje, o. -s.
 Zottigheid, v. zottigheden.
 Zottin, v. -nen; -netje, o. -s.
 Zou en zoude. Zie Zullen.
 Zout, o. -en.
 Zout, bn. -er, -st; -heid, v.
 Zoutachtig, bn. -er, -st.
 Zouteloos, bn. -looz-er, -loost;
 -heid, v. (gezouten; zouter, m.
 Zouten, bw. st. ik zoutte, heb

Zoutevisch, v.
 Zoutigheid, v.
 Zoutkeet, v. -en.
 Zoutvat, o. -en; -vaatje, o. -s.
 Zoutwater, o.
 Zoutzak (persoon) m. en v. -ken.
 Zucht (ademhaling) m. -en; -je,
 o. -s. (te) v.
 Zucht (zwelling, ziekte, begeer-
 Zuchten, ow. zw. ik zuchtte, heb
 gezucht.
 Zuchtig, bn. -er, -st; -heid, v.
 Zuid, bijw.
 Zuid (het Zuiden) o.; (de zuidelij-
 ke streken) v.
 Zuid-Brabant, o.
 Zuidende, o.
 Zuidelijk, bn. en bijw. -er, -st.
 Zuidelijken (raar het zuiden
 schieten) ow. zw. de wind zuid-
 likte, is gezuideijkt.
 Zuiden, o.
 Zuidenwind, m. -en.
 Zuiderbreedte, v.
 Zuiderzee, v.
 Zuiderzon, v.
 Zuid-Holland, o.
 Zuidhollandsch, bn.
 Zuidoost, bijw. (o. als zn.).
 Zuidoostelijk, bn.
 Zuidoosten, o.
 Zuidwaarts, bijw.
 Zuidwest, bijw. (o. als zn.).
 Zuidwestelijk, bijw.
 Zuidwesten, o.
 Zuidwester, m. -s.
 Zuidzee, v.
 Zuidzee-traan, v.
 Zuidzeevervaarder, m. -s.
 Zuielen (een kind in slaap zingen)
 ow. zw. ik zuide, heb gezuid.
 Zuigeling, m. en v. -en; -etje,
 o. -s.
 Zuigen, bw. ow. st. ik zoog, heb
 gezogen; zuiger, m. zuiging, v.
 zuigster, v.
 Zuigglas, o. -glazen; -kalf, o.
 -kalven; -kind, o. -eren; -klep,
 v. -pen; -lam, o. -meren; -lam-
 metje, o. -s; -pijp, v. -en; -pomp,
 v. -en; -spooning, v. -en; -tand,
 Zuil, v. -en; -tje, o. -s. [m. -en.
 Zuilen gang, v. -en.
 Zuilenrij, v. -en.
 Zuimachtig (traak, nalatig) bu.
 en bijw. -er, -st; -heid, v.
 Zuimen, ow. zw. ik zuimde, heb
 gezuimd.
 Zuinig, bn. en bijw. -er, -st; -jes,
 bijw. -heid, v. -lijk, bijw.
 Zuinigie (profijttertje) o. -s.
 Zuip, v.
 Zuipachtig, bn. -er, -st.
 Zuipen, bw. ow. st. ik zoop, heb
 gezogen; zuiper, m. zuipster, v.
 Zuiplap, m. -pen.
 Zuiplust, m.
 Zuippartij, v. -en.
 Zuivel (alles wat van de melk
 komt) o. (-heid, v.
 Zuiver, bn. en bijw. -der, -st;
 Zuiveren, bw. zw. ik zuiverde,
 heb gezuiverd; zuiveraar, m. zuil-
 vering, v.
 Zulk, aanw. vzw.
 Zulks, bijw.
 Zulen, onp. hulpw. ik zal, gij zult,
 hij zal, wij zullen, gij zult, zij
 zullen; ik zoude of zou, gij zoudt,
 hij zoude of zou, wij zouden, gij
 zoudt, zij zouden.

Zult (hoofdkaa, hoofd vleesch) o.
-je, o. -s. (zult, zulting, v.
Zulten, bw. zw. ik zultte, heb ge-
zultspek, o. -en. (gezuurd.
Zuren, bw. ow. zw. ik zuurde, heb
zurigheid, v. (kel) v.
Zuring (als moeskruid, ook zur-
zus, bijw.
Zuster en **zus** (persoon) v. zusters
en zusteren; zusterje en zusje,
o. -s.
Zuster (gebak) v. -s; -tje, o. -s.
Zusterlijk, bn. en bijw. -er, -st.
Zusterschap (de betrekking) o.;
(vereniging van zusters) v. -pen.
Zustersdochter, v. -s; -kind, o.
-eren; -zoon, m. -s.
Zutten (eene stad) o.
Zutensch, bn.
Zuur, o. zuren; -tje, o. -s.
Zuur, bn. en bijw. -der, -st;
-heid, v.
Zuurachtig, bn. -er, -st.
Zuurdeg, o.
Zuurdeesem, m.
Zuurrijker, m. -s.
Zuurmul, m. en v. -en.
Zuurstof, v.
Zuurtijt, bijw.
Zuurtoot, m. en v. -totten.
Zwaab (iemand uit Zwaben ge-
hoort) m. Zwaben; Zwabisch.
Zwaal, m. -en. (bn.
Zwaalen, ow. bw. zw. ik zwaalde,
ben en heb gezwaaid; zwaaiing,
v. zwaaihaak (zwei) m.
Zwaan, m. zwanen; -tje, o. -s.
Zwaard, bn. en bijw. -der, -st.
Zwaard, o. -en.
Zwaarhoofd, m. en v. -en.
Zwaarhoofdig, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v.
Zwaarlijvig, bn. -er, -st; -heid, v.
Zwaarmoedig, bn. en bijw. -er,
-st; -heid, v.
Zwaarte, v. -kracht, v. -punt, o.
Zwaartillend, bn. -er, -st;
-heid, v. (-heid, v.
Zwaarwichtig, bn. -er, -st;
Zwabber (scheepsjongen; ook
scheepswiel) m. -s; -tje, o. -s.
Zwabberen, bw. ow. zw. ik zwab-
berde, heb gezwabberd.
Zwabberkapitein (jongen, die
den zwabber moet schoonmaken)
m. -s.
Zwaben (zeker land in het ko-
ninkrijk Beieren) o. Zie Zwaab.
Zwachtel, m. -s; -tje, o. -s.
Zwachtelen, bw. zw. ik zwachte-
telde, heb gezwachtelde; zwachte-
zad. Zie Zwade. (ling. v.
Zwadder (slangspoor; ook las-
zwadderig, bn. -tering) m.
Zwade en **zwad** (hoeveelheid af-
gemaaid gras of korn op eene
rij geleid) v. zwaden.
Zwager, m. -s; -tje, o. -s.
Zwagerschap, v. en o.
Zwak, o. -ken; -je, o. -s.
Zwak, bn. en bijw. -ker, -st; -heid,
v. -jea, bijw. -te, v.
Zwakkelijk, bn. en bijw. -er, -st;
-heid, v.
Zwalken, ow. zw. ik zwalkte,
heb gewalkt; zwalker, m. zwalk-
ster, v. (-en.
Zwalp (zulp; ook dikke plank) m.
Zwalpen, ow. zw. ik zwalpte, heb
gezwalpt; zwalping, v.

Zwaluw, v. -en; -tje, o. -s.
Zwaluwenkruid, o.
Zwaluwennest, o. -en.
Zwaluwetong, v.
Zwaluwstaart, m. -en.
Zwaluwstaartig, bn.
Zwam (gewas) v. -men; (tonder) o.
-men; -tje, o. -s.
Zwamachtig, bn. (o.
Zwanedons en **zwanendons**,
Zwanenbloem, v. -en; -borst, v.
-en; -drift, v. -en; -ei, o. -eren;
-hals, m. -halzen; -nest, o. -en.
Zwaneschacht, v. -en.
Zwanezang (laatste gezang of
gedicht van een overleden dichter
of toonkunstenaar) m.
Zwang (gebruik, gewoonte, mo-
de) m.
Zwanger, bn.; -schap, v.
Zwans (staart) v. -en.
Zwarigheid, v. zwarigheden.
Zwart, bn. en bijw. -er, -st; -heid, v.
Zwartachtig, bn. -er, -st.
Zwartbont, bn.
Zwartbruin, bn. (tje, o. -s.
Zwarte (neger) m. en v. -n. zwart.
Zwartekunst, v. (gezwart.
Zwarten, bw. zw. ik zwartte, heb
zwartepleten, ow. zw. ik zwarte-
pette, heb gezwarteplet.
Zwartgallig, bn. -er, -st; -heid, v.
Zwartgroen, bn.
Zwartharig, bn.
Zwartigheid, v.
Zwartin, v. -nen; -netje, o. -s.
Zwartkop, m. en v. -pen; -je,
zwartkrijt, o. [o. -s.
Zwartlakensch, bn.
Zwartloog, m. en v. -en.
Zwartoedig, bn.
Zwartsel, o.
Zwartzijden, bn.
Zwatelen (acht ruischen, lispel-
len) ow. zw. ik zwatelde, h. gezwa-
zel, v.; -tje, o. -s. [teld.
Zwavelachtig, bn. -er, -st.
Zwavelen, bw. zw. ik zwavelde,
heb gezwavelde; zwaveling, v.
Zwavelgeel, bn.
Zwavelig, bn. -er, -st; -heid, v.
Zwavelstok, m. -ken.
Zweden (koninkrijk in Noord-
Europa) o. (Zweden.
Zweed (iemand uit Zweden) m.
Zweedsch, o.
Zweem, m.
Zweemen, ow. zw. ik zweemde,
heb g-zweemd; zweemsel, o.
Zweep, v. -en; -je, o. -s.
Zweepen, bw. zw. ik zweepte, heb
gezweept; zweeping, v.
Zweer, v. zweren; -tje, o. -s.
Zweet, o.; -je, o. -s.
Zweetgat, o. -en; -gaatje, o. -s.
Zweetbank, v. -en.
Zweetbed, o. -den.
Zweetdoek, m. -en.
Zweetdrank, m. -en; -je, o. -s.
Zweeten, bw. ow. zw. ik zweette,
heb g-zweet; zweetting, v.
Zweeterig, bn. -er, -st; -heid, v.
Zweetgat, o. -en; -gaatje, o. -s.
Zweetkamer, v. -s; -tje, o. -s.
Zweetkoorts, v. -en.
Zweetkuur, v. -kuren.
Zweetmiddel, o. -en; -tje, o. -s.
Zweetpoeder, o. -s.
Zweetvos, m. -sen; -je, o. -s.
Zweetzakte, v. (-en.
Zwei (bewegbare winkelhaak) v.

Zwelen (het gedroogde hoogras
blijven harken) bw. zw. ik zweelde,
heb gezweeld; zweeler, m.
Zwelg, m.
Zwelgen, bw. ow. st. ik zwolg, heb
gezwolgen; zwelger, m. zwelgerij,
v. zwelgster, v.
Zwelgpartij, v. -en.
Zwelziek, bn. -er, -st.
Zwelgzucht, v.
Zwellen, ow. st. ik zwol, ben ge-
zwellen; zwelling, o.
Zwemblaas, v. -blazen; -broek,
v. -en; -broekje, o. -s; -gordel,
m. -s; -kunst, v.
Zwemmen, ow. st. ik zwom,
ben en ben gezwommen; zwem-
mer, m.
Zwemmerig, bn. -er, -st.
Zwemplaats, v. -en; -poot, m.
-en; -school, v. -scholen; -vlies,
o. -vliezen; -voet, m. -en; -vogel,
m. -s.
Zwendelen, ow. zw. ik zwendel-
de, heb gezwendeld; zwendelaar,
m. zwendelaarster, v. zwen-
delarij, v.
Zwengel (zeil van een molen; ook
wip van een put) m. -s.
Zwenk, m. -en.
Zwenken, bw. ow. zw. ik zwenkte,
heb en ben gezwenkt; zwenker,
m. zwenking, v.
Zwenkgras, o.
Zweren (eed doen, vloeken) bw.
ow. st. ik zwoer, heb g-zworen;
zweerder, m. zwering, v.
Zweren (etteren) ow. st. het
zwoor, heeft g-zworen; zwering,
zwerik, o. (v. zweer, v.
Zweren, m. -en; -pje, o. -s.
Zwermen, ow. zw. ik zwermde,
heb g-zwermde; zwerm (land-
looper; ook voetzoeker; alsmede
dweper) m. zwermgeest (vrij-
geest) m.
Zwerveling, m. en v. -en; voor
het v. ook zwerveling.
Zwerven, ow. st. ik zwierf, heb ge-
zworven; zwerver, m. zwerving, v.
zwerfster, v.
Zwetsen, ow. zw. ik zwetste, heb
gezwetst; zwetser, m. zwetserij, v.
zwetster, v. (gezwetst.
Zweven, ow. zw. ik zweefde, heb
g-zweefd; m. -en; -je, o. -s.
Zwichtband, m. -en.
Zwichten (de zeilen oppellen)
bw. zw. ik zwichtte, heb ge-
zwicht.
Zwichten (wijken) ow. zw. ik
zwichtte, heb en ben g-zwicht.
Zwichting (scheepsw.) v.
Zwiepen, ow. st. ik zweepte, bw. zw.
ik zwiepte, heb g-zwiept; zwie-
per, m. zwieping, (overhelling) v.
Zwier, m. -tje, o. -s.
Zwierbol, m. -len.
Zwierbollen, ow. zw. ik zwierbol-
de, heb g-zwierbold.
Zwieren, ow. zw. ik zwierde, heb
g-zwierd; m. -en; -je, o. -s.
Zwierig, bn. en bijw. -er, -st; -heid,
Zwigen, bw. ow. st. ik zweeg, heb
gezwegen; zwiger, m. zwijgster,
v.; zwijgteen, o.
Zwijn, v.
Zwijnmel, m.
Zwijnmelbier, m. -s.
Zwijnmeldrank, m. -en.
Zwijnmeldronken, bn.

Zwijmelen, ow. zw. ik zwijmeld; heb gezwijmeld; zwijne-
Zwijmelgeest, m. [ling. v.
Zwijmelkelk, m. -en.
Zwijmen (bezwijmen) ow. zw. ik
 zwijnde, heb gezwijnd.
Zwijnen o. -en; -tje, o. -s.
Zwijnachtig, bn. -er, -st.
Zwijnen ow. zw. ik zwijnde, heb
 gezwijnd. (vuile taal) v.
Zwijnerij (grobe morsigheid).
Zwijnenard, m.; -distel, v. -s;
 -gras, o.; -hoeder, m. -s; -jacht,
 v. -en; -kost, m.; -kot, o. -ten.
 -stal, m. -len; -trog, m. -gen.
**Zwijnevleesch en zwijnen-
 vleesch**, o.

Zwijnjak, m. -ken.
Zwijnschoofd, o. -en.
Zwijnskop, m. -pen.
Zwik, m.
Zwikboor, v. -boren; -boortje,
 o. -s.
Zwikgrat, o. -en; -gaatje, o. -s.
Zwikje (pennetje) o. -s.
Zwikken, bw. ow. zw. ik zwik-
 te, heb en ben gezwikt; zwik-
 king, v.
Zwikstelling, v.
Zwilk (zekere geweven stof) o.
Zwilken (van zwilk) bn.
Zwin (wad, droogte tusschen het
 water, kreek, kil, geul) o. -nen.
Zwingel, m. -s.

Zwingelen, bw. zw. ik zwingel-
 de, heb gezwingeld; zwingelaar,
 m. zwingelaarster, v. zwingeling,
 v. zwingelbord, o.
Zwingelkeet, v. keten; -kooi, v.
 -en; -spaan, v. -spannen
Zwirrelen (snel voorbijvliegen)
 ow. zw. ik zwirrelde, heb gezwir-
 reld; zwirreling, v.
Zwitsers, m. -s.
Zwitserland, o.
Zwittersch, br.
Zwoegen, ow. zw. ik zwoegde, heb
 gezwoegd; zwoeger, m. (-heid, v.
Zwoel (zoel, heet) bn. -er, -st;
Zwoord (afgeschrabde huid van
 het varken) o. -en; -je, o. -s.

78401

